

உ 124
கணபதி துணை.

இளங்கோவடி களருளிச்செய்த

சிலப்பதிகார
மூலமும்

அரும்பதவுரையும்

அடியார் க்கு நல்லாருரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையார்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப்ரிசோதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக்

குறிப்புக்களுடன்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடி துறையாதினகர்த்த

ரவர்களாகிய

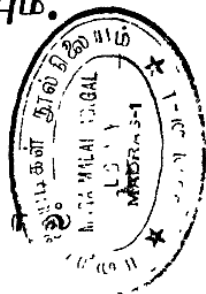
ஸ்ரீஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய

தேசிகரவர்களுடைய

உதவியைக்கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ரௌத்திரி ஓஸ்

1920.

(Copyright Registered)
இரண்டாம்பதிப்பு.]

[இதன்வலை ரூபா. 8-12-0.

Formes 1 to 74 printed at the Ganesa Press
and
the remaining portion at the Commercial Press.

0-1292

N20

இப்புத்தகத்தில்
அடங்கியவை.

பக்கம்:

க. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலிய

வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

உ. முகவுரை.

ங. இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

ச. அரும்பதவுரையாசிரியர் வரலாறு.

ரு. அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

சு. சிலப்பதிகாரத்தாலும் உரைகளாலும்

பெயர் முதலியன.

எ. சிலப்பதிகாரக்கதைச் சுருக்கம்.

5

7

17

தெரிந்த அரசர்

அ. சிலப்பதிகாரமூலமும் அரும்பதவுரையும்
நல்லாருரையும்.

பதிகம்

உரைப்பாயிரம்

அடியார்க்கு நல்லாருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

உரைபெறு கட்டுரை

நூற்சிறப்புப் பாயிரம்

க. புகார்க்காண்டம்.

க. மங்கலவாழ்த்துப்பாடல

- உ. மனையறம் படுத்தகாதை
- ங. அரங்கேற்றுகாதை
- ச. அந்திமாலேசசிதப்புச்செய்காதை
- டு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை
- சு. கடலாடுகாதை
- ஏ. காளாலவரி
- அ. வேனிற்காதை
- கூ. கனாத்திட்டமுரைத்தகாதை
- கௌ. நாடுகாண்காதை

அடியார்க்கு

க - நுகுங்

...

க

...

கூ

... கக

... ந௦

... ந௨

... நந

... ச௨

... (ந)கா

... க௨ந

... கந௭

... க௭(ந)

... உ௦ந

.. ௨௨௦

... ௨௪௧

... ௨௫௪

4 இப்புத்தகத்தில்
அடங்கியவை.

௨. மதுரைக்காண்டம்.

- ௧௧. காடுகாண்காதை
- ௧௨. வேட்டுவவரி
- ௧௩. புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை
- ௧௪. ஊர்காண்காதை
- ௧௫. அடைக்கலக்காதை
- ௧௬. கொலைக்களக்காதை
- ௧௭. ஆய்ச்சியர்குரவை
- ௧௮. துன்பமாலை
- ௧௯. ஊர்குழவரி
- ௨௦. வழக்குரைகாதை

உக. வஞ்சினமாலை

உஉ. அழற்படுகாதை

உங. கட்டுரைகாதை

ங. வஞ்சிக்காண்டம்.

உச. குன்றக்குரவை

உரு. காட்சிக்காதை

உசு. கால்கோட்காதை

உஎ. நீர்ப்படைக்காதை

உஅ. நடுகற்காதை

உக. வாழ்த்துக்காதை

ங௦. வரந்தருகாதை

நூற்கட்டுரை

க. விளங்காமேற்கோளகராதி.

க௦. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கக. பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.

... உகக

... ஙகங

... ஙஙஉ

... ॥५॥५॥

... $\sqrt{2} \sqrt{3} \sqrt{6}$

... $\mathbb{P}^1 \times \mathbb{P}^1 \times \mathbb{P}^1$

... சூசக

... ५५२

... $\mathbb{P}^n$

... ୨୭୦

... ச.அ.எ

... ५५५

... ൫൦൪

.. ⑮ 品 友

... ⑮உக

... 6, 15, 15

... ௫௪௭

... $\textcircled{15} \pi 0$

... ⑮ 67 15

... ⑫ ৯২

... நிகழ

⑧ க்கு

நக்சுநக்சு

எந்நாள்

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அக்க - அக்ககுமாரன்வதைப்படலம்.
அகத் - அகத்தினையியல்.
அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அநநெறி - அநநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆசீவக - ஆசீவகவாதச்சுருக்கம்.
ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்பேரா
ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
இராச - இராசபாரம்பரியம்.
இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
இளம்-இளம்பூரணருரை-
இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
இன்னா - இன்னொருபது.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.
உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
எச், எச்ச - எச்சவியல்.
எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
ஒழிபு - ஒழிபியல்.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கடை - கடைதிறப்பு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புண
நுது கபிலநபெற்றவத்தியாயம்.
கல் - கல்லாடம்.

காமதகன - காமதகனப்படலம்.
கிளவி - கிளவியாக்கம்.
கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்
வதைப்படலம். [லம்.
குலமுறை - குலமுறைகிளத்துபட
குலோத்துங்க - குலோத்துங்கசோழ
னுலா. [கரப்புணரியல்.
குற்றியல், குற்றியலுகா - குற்றியலு
குறள், திருக - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறந் - குறநதொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கோயில் - கோயிலபாடியது.
கோலங்காண் - கோலங்காண்படலம்.
சுதகம் - திருச்சுதகம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை.
சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.
சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
சீவக - சீவகசுநதாமணி.
சயம் - சயம்வரசுருக்கம்.
6. வேதவராக - சுவேதவராக கற்ப
முறைத்தவத்தியாயம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூளா - சூளாமணி.
செய் - செய்யுள், செய்யுளியல்.
சே - சேனாவரையருரை.
சேது - சேதுபுராணம்.
சௌனகாதியர் - சௌனகாதியர்
அன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலயாண - கலயாணச்சருக்கம்.
கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்
கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பிரணி.
களம் - களம்பாடியது.
களவு - களவியல்.

தகக் - தக்கயாகப்பிரணி.
தணிகை - திருத்தணிகைப்பிரணி.
தரும - தருமவாதச் சருக்கம்.
திக - திகழுவிசயப்படலம்.
திணைமா - திணைமாலை நூற்றைம்பது.

6 நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின்
முதற்குறிப்பகராதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
 தொண்டநாயனார் புராணம்.
 திருச்சிற், திருச்சிற்மம் - திருச்சிற்
 மம்பலக்கோவையார்.
 திருவம்பல - திருவம்பலச்சுருக்கம்.
 திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
 திருவா - திருவாசகம். [ணம்.
 திருவாதவூரர் - திருவாதவூர்புரா
 திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிற்ப்பு.
 திருவால - திருவாலவாயுடையார்
 திருவிளையாடற்புராணம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
 திவ - திவ்யப்பிரபந்தம்.
 தும்பை - தும்பைப்படலம்.
 தூது - தூதுச்சுருக்கம்.
 தே - தேவாரம்.
 தேவிபுர - தேவிபுரச்சுருக்கம்.
 தொகை - தொகைமரபு.
 தொல் - தொலகாப்பியம்.
 ந - நச்சினூர்க்கினியருரை.
 நகர - நகரப்படலம்.
 நம்பி, நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பி
 யகப்பொருள்விளக்கம்.
 ந. வி, நன். விருத்தி - நன்னூல்
 நற் - நற்றிணை. [விருத்தியுரை.
 நன் - நன்னூல்.
 நா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
 நாடு - நாட்டுப்படலம்.
 நாலடி - நாலடியார்
 நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
 நீல, நீலகேசி - நீலகேசித்திரட்டு.
 நெடுநல் - நெடுநலவாடை.
 ப, பக் - பக்கம்.
 பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
 பத், பத்து - பத்துப்பாட்டு.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

பா - பாடபேதம்.
 பாகவத - பாகவதபுராணம்.
 பாடாண் - பாடாண்படலம்.
 பி. ம் - பிரதிபேதம்.
 பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
 பிதப்பு - பிதப்பியல்.
 பு.வெ-புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
 புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
 புறத், புறத்திணை - புறத்திணையியல்.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெயர் - பெயரியல்.
 பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
 பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
 பெரும்டாண் - பெரும்பாணந்தற்பு
 பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
 பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மந்திர, மந்திரசாலை - மந்திரசாலைச்
 சுருக்கம்.
 மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
 பெருமாள்பிள்ளையுரை.
 மயிலை - மயிலைநாதருரை.
 மரபு - மரபியல்.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
 மனையதம் - மனையதம்படுத்தகாதை.
 முதற்போர் - முதற்போர்ச்சுருக்கம்.
 முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 முலலை - முலலைப்பாட்டு.
 மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
 மேற - மேற்கோள்.
 யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.

யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
 வாகை - வாகைப்படலம்.
 வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
 த்துணையழைத்த சுருக்கம்.
 விக்ரம - விக்ரமசோழனுரை.

பா - பாபாடல.
பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.

வி. பாரதய - வல்லபத்தையார் நூல்.
விளி - விளிமரபு. [பாரதம்.
வெட்சி - வெட்சிப்படலம்.

உ

கணபதி துணை.

மு க வு ரை .

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள

பழையகாப்பியமைந்தனாள் ஒன்றாகிய
சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமு னியாகிய
இளங்கோவடிகளால் இயற் றப்பெற்றது ; பழைய
உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும்
பிரமாண நூல்களுளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிற
ந்து விளங்குவது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொ
ருளை நேரிற்கண்டாற்போல மனத்திற்குத்
தோற்றும் வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும்
தெள்ளிய இனிய நன்னடையையுடையது ;

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த
 பெருங்குடிவாணிகர் மரபினராகிய கற்பிற்சிறந்த
 கண்ணகி அவள்கணவன்கோவலன்
 என்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது;
 தமிழ்நாட்டரசர் மூவருடைய இராசதானிகளாகிய
 புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சி
 யென்னும் மூன்றன்பெருமைகளையும்விளக்குவது;
 பண்டைக்காலத் திருந்த பலவகை மாந்தருடைய
 ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத் தார் எளிதில்
 தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது;
 அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அவரை
 அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும்,
 கற்புடைமகளிரை மக்களேயன் நித் தேவரும்
 மூனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும்
 செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்
 பயனை நுகர்விக்கு மென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும்
 முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு இளங்கோவடிகளாற்
 செய்யப்பட்டது ; இவற்றைச் சிலம்புகாரண மாகத்
 தெரிவித்தலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரமென்னும்
 பெயர் பெற்றது.

இன்னும் முத்தமிழும்
 விரவப்பெற்றதாதலின், இந்நூல் இய விசை
 நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்,
 நாடகவுறுப் புக்களை உடைத்தாதலின்
 நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டிம்
 இசைப்பாட்டிம் இடையிடையே
 விரவப்பெற்றதாதலின்
 உரையிடையிட்டபாட்டிடைச் செய்யுளென்றும்
 பெயர்பெறும். 'தொல்காப்பியம்
 செய்யுளியல், களந-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினூர்க்
 கினியர், "பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது
 ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்குங்
 கருத்தினுன் வருவனவும் எ - று; அவை தகடீர்
 யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன"
 என்றும், "தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த
 பழமை மேற்றே" (ஐ. சூ-உரு)
 என்பதனுரையில் "அவை பெருந்தேவனார்செய்த
 பாரதமும் தகடீர் யாத்திரையும் போல்வன;
 சிலப்பதிகாரமும் அதன்பாற்பட்டிம்" என்றும்
 எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சீலப்பதிகா

ரம்படைத்தான்” (தணிகை யுலா, ௫௨௬). எனச்
சிலேடையில் இந்துநாற்பெயர் அழகுற அமைந்
திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில் ௫-ஆம் - அடி
முதலியவற்றிற் கூறப்பெற்றுள்ள
கற்புடைமாதர்கள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும் “பழிமான
முந்தம் மனையறங் காத்தலும் பார்த்திபரைத்,
தொழுமா தரவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித்
தோர்க்குச் செம்பொன், பொழிமான துங்கன்
குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா, ரெழுமாத
ரோடிவ ளெண்மாத ராவள்” என்னும்
குலோத்துங்கசோழன்கோவை ௪௨௬-ஆம்
பாடலிலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து
இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காதை

௧௮௦-ஆம்

அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும்
காணப்படும் நவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவா
யுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில்,
மாணிக்கம் விறற் திரு விளையாடலிலும்
காணப்படுகின்றன.

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள்
காலமும் ஒன்றே ன்றும் இது முதலில்
தமிழிலேயே அவராற்செய்யப்பட்டதென் றும்
இந்நூற் பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும்
விளங்கு.

முகவுரை.

9

கின்றமையின், இச்சரித்திரம்
வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்று
சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல
பகுதிகள் காதை யென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிலப்பதிகாரம்,
இளங்கோவடிகளாலேயே செய்யப்பட்ட தற்குக்
காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள
பதிகச்செய் யுளை முதலிற்பெற்று ,
மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்
புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும்,
காடிகாண்காதைமுதலிய பதின் மூன்று
உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும்,
குன்றக் குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய

வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில்
 இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா, அகவற்பா,
 கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடா
 ன ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி
 முதலியபாக்களும், நாடகத் தமிழின்
 பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன.
 இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே.
 இவை, தொல்காப் பியம் செய்யுளியல், கருள-ஆம்
 சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால் பெரியபாட்டுக்கு
 உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும்,
 அடியார்க்குநல்லாருரை யென்றும்

இர ண்டிரைகளுண்டு.
 இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில்,

“ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்” [ப. ககௌ] என்பதன்
 விசேடவுரையில், ‘இனி... எனக்காட்டுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்’
 என்று அடியார்க்குநல்லார் எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டிரையுள்,
 அரும்பதவுரையே முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்
 பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்

தூற்கு வேறு பழையவுரையொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து அகப்பட்டவில்லை. இந்நூலிற் சில சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறுகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறுகவுமுள்ளன. யார்க்குநல்லார் உரையுள்ள பகுதிவரையில் அவர் கொண்ட

அடி

மூல

பாடமே இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறுபுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆங்காங்கு அவ்வுரையின்முன், 'பா' (பாடபேதம்) என்னும் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

o

10

முகவுரை.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களை உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாக துள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்

இந்தால் முழுமைக்கும் அமைந்
பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும்
அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றினும்
தெரிந்துகொள்ளக்கூட வில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும்
பழையதாகிய இந்த அரும் பதவுரைப்பிரதியொன்று
எனது நண்பர் தேரமூந்தூர் ஸ்ரீ சக்கர வர்த்தி
இராஜகோபாலாசாரியரவர்களிடமிருந்து
கிடைத்தது. அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள்
குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும்
முன்னுள்ளவைகள் பின்னும்
பின்னுள்ளவைகள் முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும்
அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அத
னோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை
ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப்
பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிருக்கு
மென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும்
வேறுபிரதி அகப்பட வில்லை. அந்த ஒரு பி
ரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு
எனக்குச் சிறிதும் மனவிலையாயினும்,
இவ்வொருபிரதியும் சில நாளில் இறந்துவிடின்
அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடு மாகையால்

இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று
சில அன்பர்கள் தூண்டினமையால், துணிந்து
பரிசோதித்து 1892-ஆம்

வருஷத்தில் வெளிப்படுத்தலானேன். (அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை
இறுதியில் தனிப்பகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது; இந்தப்
பதிப்பிற் சிலகாரணங்களால் மூலமுள்ள பக்கங்களிலேயே கீழே
ஷை உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதிலுள்ள மேற்கோள்
களுள் அடியார்க்குநல்லார் உரையால் விளங்குவனவற்றின் முதல்
இறுதிகளை மட்டும் விளக்கி அவற்றின் இடையில்(.....)இவ்வொற்
றைப் புள்ளிநிரைகள் போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத
மேற்கோள்களை முற்றுங்காட்டியும், ஏடுகளிற்
பழுதுபட்டுப்போன இடங்களைப்
புலப்படுத்துவதற்கு அவ்வவ்விடங்களில்
மேற்கூறிய ஒற்றைப்புள்ளிநிரையை அமைத்தும்.
விளங்காதபாகத்தின் முதல் இறுதிகளில் [ ]
இவ்விருதலைப்பகர்ம்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக்
குப் பொருள்புலப்படுத்தற்கு மூலத்தின்
வரியெண்களையேனும் முதலை யேனும்
அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும்
பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

முகவுரை.

அடியார்க்கு நல்லாருரை   முதலிலிருந்து
 வழக்குரைகாலை வரையுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய
 அரும்பதவுரையை அது பெரும்
 பாலுந்தழுவியும், சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரை
 யாயும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் எழுதப்பட்டு, சொன்
 னயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில்
 இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ்
 நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலதான்மேற்கோள்முகமாக
 நன்கு விளக்கும் விசேடவுரையோடு கூடி
 மிகவிரிவாக அமைந்
 துள்ளது. இவ்வுரையில்,
 இக்காலத்தில்   விசேடித்து   வழங்காத
 இசைத்தமிழ்   நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும்
 அவற்றிற்குரிய   சூத்   திரங்களும்,
 பரிபாஷைகளும், இன்னும் வேறு பலவும் நிறைந்
 திருக்கின்றனவாதலால், இது நூலாராய்ச்சி செய்
 வேராருக்கு மிகவும்   பயன்படும்.
 இவ்வுரையாசிரியர்க்கு   நிரம்பையர்காவல
 ரென்று ஒரு பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை
 அக்காலத்திருந்த   போப்பண்ணகாங்கேயர்கோன்
 என்ற ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப்
 பட்டதென்பதும்   கக-ஆம்பக்கத்துள்ள
 உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்   யுட்களால்
 தெரிகின்றன.

இந்நூலை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன்
 பலபிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து
 எழுதுவோரால்நேர்ந்தவழுக்களை இயன்ற வரையில்
 மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி
 அச்சிடவேண்டு மென்று நெடுநாளை க்குமுன்பே
 உண்டானவிருப்பம் நாஸ்தோறும் பெருகி
 என்மனத்தைக்கவர்ந்து கொண்ட மையால்,
 சீவகசிந்தாமணி யை முதலில்
 அச்சிட்டகாலந்தொடங்கிப் பல
 கையெழுத்துப்பிரதிகளைத்தேடி
 அவற்றின்உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்;
 அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது
 கானல்வரிக்கும், இருபதாவது வழக்
 குரைகாதைமுதலிய பிற்பாகத்திற்கும்உரை
 காணப்படவில்லை. சில

இடத்துள்ளவிசேடவுரைக்குறிப்பாற் கானல்வரிக்கு
 அடியார்க்குநல் லார் உரைபெழுதியிருந்தாரென்றும்,
 பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத
 ஆயத்தமாகவிருந்தாரென்றும் தெரிந்தமையால்,
 அவைகளிருந்தால்
 எப்படியும்பெறலாமென்றெண்ணித்

திருவாவடு துறையாதீனம் தரு மபுரவாதீனம்
 திருவண்ணாமலையாதீனம் செங்கோல்மடம் முதலிய
 ஆதீனமடங்களிலும், சென்னையிலும்
 தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய
 கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும்,
 ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவைகுண்டம்

12

— முகவுரை.

டம் வெள்ளூர் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம்
 ஊர்க்காடு ஊற் - துமலை கடையநல்லூர்
 கிருஷ்ணபுரம் பூழியன்குடி கல்லிடைக்குறிச்சி
 விக்கிரமசிங்கபுரம் களக்காடு மேலகரம்
 செங்கோட்டை தென்காசி திருநெல்வேலி
 வண்ணார்பேட்டை பாளையங்கோட்டை
 கும்பகோணம் கொட்டையூர் சீகாழி சிதம்பரம்
 சேலம் பாகற்பட்டி தஞ்சை திரிசிரபுரம்
 திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாவூர் மதுரை மிதிலைப்பட்டி
 செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம் திருமயிலை

முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள பாம்பை
 ரத்தமிழ்வித்துவான்கள் வீடுகளிலும்
 சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான்
 செல்லக் கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து
 பாரிஸ்நகரம் இவற்றிலிருக்கும் கையெழுத்துப்
 புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்
 களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன்.
 அங்ஙனம்செய்தும் அவற்றின் உரைப்பகுதி
 கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடி வதிற்
 பயனிவ்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும்
 மூலமுழு வதையும் மேற்கூறிய
 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்
 சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத
 பகுதிகள் அரும் பதவுரையின்
 பேருதவியைக்கொண்டே ஓர்வாறு பரிசோதிக்கப்
 பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள்,
 எனக்குக் கிடைத்த சச்சுபுடவேண்பா,
 தாளசமுத்திரம், டீசுத்தாநந்தப்பிரகாசமுதலிய
 பழைய தமிழ்நூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும்

பாதத்திலும் வல் லோரைவினாவியும்
 ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்ஙனம்
 செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின.
 இசை நாடகங்க ளுக்குரிய பரிபாஷைகளிற்
 பெரும்பாலன வடமொழியிலும் தென்
 மொழியிலும் வேறுவேறு உருவங்களோடு
 கூடியிருத்தலால் இவற்றி லுள்ள சொற்கள் பல
 வீடநூல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

* இங்கிலாந்துலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில் தேடிப்பார்த்த
 கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ போ.
 துமாரசாமி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸ் நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தக
 சாலையில் தேடிப்பார்த்து உதவிசெய்தவர், புரொபேஸர், ஜூலியன் வின்
 ஸன் என்பவர்.

† இந்நூல திலையம்பூர் ஸோமயாஜி
 ஸ்ரீவேங்கடராமஐயங்காரவர்க ளாற்கூடத்தது.

முகவுரை.

13

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதை பிலுள்ள
 நவமணியிலக்க
 ணமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில்

இப்பொழுதுள்ள வடநூல்க
 ளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில
 மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந்
 தன. இந்நூலில் அ முயார்க்குநல்லார்
 ஒவ்வொன்றையும் பழைய
 தமிழ்தூல் 'மேற்கோள்களைக்கொண்டு
 நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும்
 அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின் கருத்தை
 ஒருவாறு எடுத்துச்
 சொல்வோரும் இக்காலத்தில்தான்மையா
 ல்அவை அறிதற்கரியனவாயி
 ருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற
 இயற்றமிழ்ச் சொற்
 களுட்கில இக்காலத்து
 வழங்காதொழிந்தமையால் அவற்றிற்குப்
 பொருள் ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை;
 அவற்றினுருவமும்விளங்க
 வில்லை ஆயினும் இப்படியே முன்பு
 விளங்காதிருந்தவைகள் பல
 பின்பு இந்நூலாலும் இவ்வரையாலும்
 ஒருவாறு விளங்கிவருத
 லால் இதுபோலப் பழைய நூல்களையும்

உரைகளையும் ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி
செய்யச்செய்ய அவைகளும் விளங்குமென்பது
என்

துணிபாதலின் உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு
என்னும் இரண்
டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை
ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதி
களில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.

மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி
வழப்படவேண்டு
மென்பதற்கிடமில்லாமற் பிழைபொதிந்து,
அநேகவருடங்களாகத்
தம்மைப்படிப்போரும்
படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும் நூல்
களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து
வைத்தலையே விரதமாகக்
கொண்ட சிலபுண்ணியசாலிகளாலேயே தாம்
உருக்கொண்டிருத்
தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின. ஒன்றோடொன்று
ஒவ்வாது பிறழ்
ந்தி குறைவுற்றுப் பழுதுபட் டிப்

பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த
இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துன்பத்தை
உள்ளுங்கால் உள்ளம்

உருகும்.

இதன் முதற்பதிப்பு வெளியாகி
ஏறக்குறையமூப்பது வருஷங்
களாகியும் முன் அகப்படாத பகுதிகளின்
உரையுள்ள பிரதி இது
வரை கிடைக்கவில்லை. இனி
எப்பொழுதுகிடைப்பினும் அதனைப்
பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது
கருத்தாதலின்
அதனைவைத்திருப்போர் தவைசெய்து
அனுப்புவார்களாயின் உட
னே அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிபுரிந்து அதனை
அச்சிட்டு அவர்
கள்பெயருடன் வெளிப்படுத்தச் சித்தனாக
இருக்கிறேன்.

இந்நூலைக்கொண்டு வேறுநூல்களையும், அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும் தொகையகராதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில் அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும், மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில உவமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும், வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே அகராதியாக நூலின்பின் 'அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கலானேன். இவ்வகராதியில் சில அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நூற்பகுதிகளை ஒத்த பிறநூற்பகுதிகளும், இந்நூற்பகுதிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும் மூலமுள்ள பக்கத்தில் அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதற்பதிப்பில் 'என' என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின் இறுதியை இந்நூற்பதிப்பில் 'என்' என்று கொள்ளப்பட்டது.

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடத்தகையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம் :—

அடியார்க்குநல்லாருரையோடுகூடியவை:
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்

பிரதி க

சை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்
ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ,, க

திரிசிரபுரம் ,, சி. தியாகராசசேட்டியாரவர்கள்
 ,, க திருநெல்வேலி ,, சாலிவாட்சுவர
 ஓதுவாரவர்கள் ,, க சேலம் ,,
 இராமசாமி முதலியாரவர்கள் ,, க ,,
 சிதம்பரம் ,, சாமி ஐயங்காரவர்கள்
 ,, க சென்னை ,, தோ.
 வேலாயுதமுதலியாரவர்கள் ,, க
 ,, ,, து. அப்பன்சேட்டியாரவர்கள்
 ,, க
 ,, ,, தருசாமி ஐயரவர்கள்
 ,, க திருமயிலை ,, அண்ணாசாமி
 உபாத்தியாயரவர்கள் ,, க யாழ்ப்பாணம் ,,
 சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் ,, க
 ,,
 ,,

,, தி. குமாரசாமிச் சேட்டியாரவர்கள்
 ,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்

,, ௨

,, க

மூ ல ப் பி ர தி க ள்.

ஸ்ரீ வி.

மீனாட்சுசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதி க
மிதிலைப்பட்டி , , அழகியசீற்றம்பலக்கவிராய
ரவர்கள் , , க
திருநெல்வேலி , , சாலிவாடகவர ஒதுவாரவர்கள்
" க
ஆறுமுகமங்கலம்,, துமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்
" க
திரிசிராபுரம் , , அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள்
" க
திருமயிலை , , அண்ணாசாமி
உபாத்தியாயரவர்கள் , , க
யாழ்ப்பாணம் , , தி.
துமாரசாமிச்சேட்டியாரவர்கள் , , க
" , , வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்
" க

— ஆக மூலப்பிரதி ௮ —

இந்தப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடத்த
கையெழுத்துப்

பிரதிகள்.

கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ குமாரசாமிச்
செட்டியாரவர்கள் தந்த பிரதி ௧

ஆழ்வார்திருநகரி ம-ந-ந-ஸ்ரீ பெரியதிருவடி
க்கவிராய

ரவர்கள் தேடித்தந்த ,, ௧
திருத்தணிகை கச்ச ரவ ணப்பெருமானாயர்போராகிய
குருசாமி

ஐயர் தந்த* ,, ௧

இந்தக்கையெழுத்துப்
பிரதிகளையுதவியவர்களடால் மிக்க நன்றி
பாராட்டுகிறேன்.

இவற்றின் பரிசோதனை யாலும்
வேறுவகையான ஆராய்ச்சியா
லும் இந்தூல் மூலமும் இருவகையுரைகளும்
இப்போது அடைந்த
திருத்தங்கள் சில.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச்
சிறிதும் கவலையுண்
டாகாதபடி, சென்னை

இராசதானிக்கலாசாலேத்தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-நா-நா-ஸ்ரீ இ. வை.

அனந்தராமையரவர்களும், மயிலாப்பூர்

பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
சிரஞ்சீவி, ம வே.

துரைசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து
உதவிய திருமா

ஊர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி,
கே. அருணாசலஐய

ரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப்
புத்தகசாலேத் தமிழ்ப்

பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரிஐயரும்
ஆராய்தல் ஒப்புநோக்

குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன்
செய்து வந்தார்கள்.

---

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள்
இருந்தன.

உபகாரச்சம்பளம்   பெற்றமையை
 அறிந்து எனக்கு ஒருவிதத்
 திலும்   கவலையுண்டாகாதபடி   ஆதரித்து
 நூற்பரிசோதனை   விஷயத்   தில்
 ஊக்கமளித்துவரும்   திருக்கைகலாயபரம்பரைத்
 திருவாவதி   துறையாதீனகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீஸூரீ
 சுப்பிரமணிய   தேசிகரவர்   களையும்,
 நூற்பரிசோதனைக்கு   உடனிருந்து   உதவி
 புரிபவர்கள்
 விஷயத்தில்   நான்   கவலையுருவண்ணம்
 அவர்களுக்குப்   பல   வருடங்   களாக
 மாதவேதனமளித்து   ஆதரித்துவரும்   ஸ்ரீசேது
 ஸம்ஸ்தானாதி   பதிகளும்,   மதுரைத்தமிழ்ச்
 சங்கத்தலைவர்களும்,   சென்னைச்
 சட்டநிருபணசபை   அங்கத்தினர்களுமான
 கௌரவம்பொருந்திய   மகாராஜராஜஸ்ரீ   பா.
 இராஜராஜேசுவர   சேதுபதி   மகாராஜா   அவர்
 களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்

இந்நூல் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்
பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்துகொ
டுத்த ம-ந-ந-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்கள்பால் நன்றியறிவுடை
யேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு
மிகுதியாயுள்ள இக்காலத் தில் இப்புத்தகத்தின்
ஏனைப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரை வில்
நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல்
அச்சுக்கூடத் தாருடைய அன்புடைமை மிகவும்
பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப்
பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக்
கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி
ஊக்கமளித்து என்னைப் பாது காக்கும் தமிழ்த்
தெய்வத்தை அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜவிலாஸம்”
திருவேட்டசுவரன் பேட்டை.
6—12—1920.
இங்ஙனம்: }

வே. சாமிநாதையன்

உ

இந் நூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள்

வாலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சோன் செங்குட்டுவனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; துறவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது, பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல் போலவே ஏனைச் சோழ பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடின்றி இவர் நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்தாய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற் போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தா ரைநோக்கிச் சொல்லிட்டுத் தல் இவர்க்கு. இயல்பு. பின்னும் யாரோனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுவதனால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்மனம் இரங்கிற் றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் நன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவர்தலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை நாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே நேரிற்கண்டும் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும்,

இந்நூலைச்

உரு-ஆவது

௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலின்று தியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணி மேகலையென்றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ் வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது, “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதியுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலையொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சி வலங்கொண்டு” [அடி, ௫௪-௭] எனவும், “ஆடக

3

18 இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னுங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாகி” [அடி, ௬௨-௭] எனவும், செங்குட்டுவனை நோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, “செஞ்சடை வானவ னருளினில விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்” [அடி, ௬௮-௯] எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக “ஆனே றார்ந்தோ னருளினிற் றேன்றி, மாநிலம் விளங்கிய மனவ னை அதலின்” [அடி, ௧௪௧ - ௨] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்று கின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், “குணவாயிற் கோட்டத்தி” என்பதிக் கோட்டமென்றதற்கு ‘அருகன்கோயில்’ என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “ உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, னுரைசா

லடிக ள்ருள மதுரைக், கூல வாணிகள் சாத்தன் கேட்டனன்” என இந்நூற் பதிகத்திறுதியிலும், “இளங்கோ வேந்த ன்ருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகள் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்தி மணிமே கலைதுற, வாதைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்” என மணி மேகலையின் பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத் தையும் மணிமேகலையையும் அரங்கேற்றினாரென்று போதருதலானும், தோல் காப்பியச்செய்யுளியலில், “ஞகாரை முதலா” என்னும் (உச்ச) சூத்திரத் தின் விசேடவுரையில், ‘சீத்தலைச்சாத்தனாரஞ்செய்யப்பட்ட மணிமே கலை’ எனப்பேராசிரியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச் சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங் கோவடிகள் காலம் கடைச் சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவடிகளுக்குத்	தமையனாகிய
செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவு ளாகிய கண்ண கியார்க்குக்	
கோயிலசமைத்து	விழாக்கொண்டாடியகாலத்து
இலங்கையரசனாகிய	கயவாதுவென்பவன்
உடனிருந்தானென்று	வரந்தரு காதையாலும்,
அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில்	
கட்டுவித்து	விழாக்கொண்டாடினென்று
இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த	உரைபெறுகட்டுரையாலும்

தெரிகின் தன, இந்நைதக்குச் சந்தேதக்குறைய
 கஅ00-வருடங்களுக்கு முன்பு
 கயவாகுவென்னுமரசனெனுவன் இருந்தா னென்று
 இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாற்
 புலப்படுகின் தது. பின் னும் சந்தேதக்குறைய
 அ00-வருடங்களுக்குமுன் பு கயவாகுவென்னும்
 மற்றேரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால்
 தெரியவருகின் தது. ஆயினும், இந்நூல், ந் கூறிய வேறு சில
 அரசர்களுடைய கா லத்தை ஆ ராயும்போது
 இந்நூலாசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே
 துணியப்படுகிறது.

அரும்பதவுரையாசிரியர்
வாலாறு.

இவருடைய பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்புக்வுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இந்நூலுக்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டிரைகளையும் வைத்து ஒப்புநோக்கின் நன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இந்நூலில் இவ்விரண்டு உரையாசிரியர்களுங்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைநடைகளால் நன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்கியங்களின் முதலிறுதிகளையேனும், முதலைமட்டுமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள எழுதுவதும், ஒன்றையொழுதுதான் பொருளைமட்டும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதில் சங்கச் செய்யுட்களுடைய கருத்து முதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசில விடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரையாற் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்கியங்கள் பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்பு வேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப் புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார்க்கு நல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் கச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவன வந்துட்சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் கச்சினார்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மஹைபுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்தக்காட்டும் மேற்கோள்கள இன்ன இன்ன நூல்களின்கண் உள்ளன வென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும், மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்நூல்விலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல் செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமாபு, பாதசேனாபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்துநூல்களை

20

அரசர் பெயர் முதலியன.

புமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில், “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” (அடி, ௬௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில் “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் சூட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” (அடி, ௧௩௩ - ௩) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்ந்த வற்றைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்ன காலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௪௬, ௩௪௩-௪, ௩௪௬-௭, ௩௬௦) இதனால் இவருடைய கணிதநூற்பயிற்சி விளங்குகின்றது.

இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற் றோடுகூடி இனியசுவைபயந்து செய்யுந்நடையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ் வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆங் காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தா தலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்துஇன்ன தா தலை இப்புத்தகத்தின் ஈட்டி-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற் றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த டோற்றியென்டதை இவர் இகர வீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்தி ருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) நச்சினுர்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டார் (சீவகசிந்தாமணி, ௪௬௬.) இவர், 'கானல்வரியில விரியக்கூறுதும்' (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், 'முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறி னும்' (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' (பக். ௩௬௬.) என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்' (பக். ௨௩௭.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

இந்த நூலாலும் உரைகளாலும் தெரிந்த

அரசர் பெயர் முதலியன:—

(க) அரசர் :—அநாகுலன், அவந்திராட்டரசன், அழும்பில்வேள், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டி யர், கடுங்கோன், கயவாகு, கரிகாலவளவன், கருநாடர், கலிங்கர், கன்னர், கனகன், காய்சினவழுதி, கொங்கணர், தொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிவேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டியோர், பழையன், பெருநற் கிள்ளி, பைரவன், மகதநாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியநிலநகுதிருவிந் பாண் டியன், மாந்தராஞ்சேரலிரும்பொறை, மாளுவவேந்தர், முசுநூர்தன், யவனர், வச்சிரநாட்டரசன், வசு, விசயன், விசித்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

அரசர் பெயர் முதலிடை.

21

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டூர்க் கூற்றம், குணகாராநாடு, குமரிநாடு, குறும்பனைநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோனாடு, தென்கநாடு, தென்பாவி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலைநாடு, மகதநாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்கூற்றம், முன்பாலைநாடு, வச்சிரநாடு.

(ஈ) ஊர்கள் :—அவந்தி, இடும்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிலபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோனூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால, தலைச்செங்காடு, திருவநந்தபுரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறைபூர், புகாரா, மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(சு) மலைகள் :—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக் கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெருமலை, பொதியில், மேரு, வெண்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள் :—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுவை, பஹ்னி, பேராறு, பொருநை, வையை.

(ஊ) பொய்கைகள் :—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசரவணம்.

சோமகுண்டம்,

(எ) கோயில்கொண்ட தெய்வங்கள் :—அருகன், அறுமுகன், இந்
 திரன். ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாயம், சந்திரன்,
 சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான்,
 புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

சூரியன், திருமால், பலதேவன்,

(அ) புலவர் :—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தை
 பூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறைபனார், கீரதையார், சிகண்டியார், சிறு
 பாண்டரங்கனார், செயிற்றியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார்,
 நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பரதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார்,
 மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாறனார், முருகி
 பூர்முடிநாகராயர், யாமளேந்திரர், வெள்ளுர்க்காப்பியனார்.

உ

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு க ர ி ர் க் க ர ண் ட
 ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காலிரிந்தி

கடலொடுகலக்கும்சங்கிழகமென்னுந் துறையையுடையதும்
சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும்
பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்
புகழப்படுவதுமாகிய கா

விரிப்பும்பட்டினத்தில சோழன்களிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில்,
இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்
குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு
அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்கசிறப்
புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து
நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாடகளில் ஒருநாள்,
அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்
ணகியும் இலவாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சி
பெற்று விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல்
லறம்நடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களையும்
நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு
அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்நணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல்
முதலியவற்றைசெய்து இலலறத்தை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவனுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாஸ்தோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருநதி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்திலுள்ள இந்நிரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தீதம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருநது அவள்கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடிய பாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவியிருந்தமையின் மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலநது அவள்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாக இருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் மனம்வைத்து அவள் பாடினாளுள்ளெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

23

யென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவள்மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி யொழுகும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்டுவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க நாணத்தைத்தருகின்றது' என்றுசொன்னான். அதனைக்கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்ந்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு

சிலம்புகள் உள் ளன் ; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரை யையடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்து மிக் கபொருள்தேடுதற்கெ ண் ணினே ன் ; நீயும் உடன்வரவேண்டும்' என் றான் ; அவளும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற்

கண்ணகி யை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வட கரைவழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வண ங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள் பா ல் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்

டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்று சொல்லிய அவ னோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக்க் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும்

ஒருபொழிலிலிருந்தான்; அப் கோவலனையும் அவமதித்துப்

பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் றும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானமையறிந்து

கவுந்தி நரிவடிவங்கொள் இரங்கிய கோவலன் கண்

ணகியிவர்கள் வேண்டுகோளில் நீங்கும்படி சரீபவிடைசெய்தாள்.

அவர்களுக்கு பின்புழுவரும்

அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில்

உறையுரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற் றங்கி
மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்ட ஓச் சிறிதுதூரஞ்சென்று
ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தண னால்
வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள்.
செல்லும்பொழுது ஒரு நாட்காலையிற் கோவலன்,
கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டுக்
காலைக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு
பொய்கையையடைந்து நிற்கையில், தன் பிரிவாற்றாது
வருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலை யுடன்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த
கௌசிகனென்னும் அந் தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன்
தாய் தந்தை - முதலியோரும் மாதவியும்
படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத்
தான் புறப்பட்ட
தற்குக்காரணங்களையும் தன் வணக்கத்தையும் தன்னுடைய
தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துவரும்படி
அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்
ணகியையும் மடைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற்
சந்தித்த பாணர்க ளுடன் அளவளாவி அவர்களால்
வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய்
வையை யாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புணையேறி
அக்கரை சென்று மதுரையின் மதிற்புறத்ததாகிய முனிவர்
இருக்கையில் தங்கினான்.

மற் றநாட்காலையிலெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித்
தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி

வருந்திப் பின்பு அவன் தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை
அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான்
வாணிகஞ்செய்தற்குரிய

24 சிலப்பதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளே சென்று
அதன் வளங்களை யெல்லாங்கண்டு மீண்டு
கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்புமுதலியவற் றைச்
சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய
மாடலனென்னு

மந்தனனோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது
அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது

கவுந்தி,

நல்லொ

ழுக்கத்தைநோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமார்க்கு கொடுக்க
லாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின்கற்புமேம்பாட்டை
யும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும்
அடைக்கலப்பொருளைப்பாதுகாத்தோர் அடையும்பயனையும் அவட்கு விளங்கச்
சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று
விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக்

கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி

யிலிருக்கும் தன்வீட்டையடைந்து

வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள்

அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலடை
 ஐயை என்பவனைக் கண்ணகிக்குத் துணை
 யாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள்
 பலவற்றையும் கொணர்ந்து கொடுப்பக் கண்ணகி
 அவற்றைச் செவ்விதாகச் சமைத்து முறைப்படியுண்பிக் கக்
 கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து
 அணைத்து, 'நீ இந்தப்பாலையழியில் வந்ததை எண்ணி
 நம் தாய்தந்தையர் என்ன துன்பமுற்றார்களோ !
 மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந்
 தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்
 குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றாமறிந்தி
 லேன்; வீணரோடும் விடரோடுக்கூடிப் பிறரைப் புறக்கூறுங் கூட்டத்
 திற்புகுந்து நல்லொழுக்கத்தைத் துறந்த மகாபுரியாகிய எனக்கு இனித்
 தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ? இருமுதுகுரவார்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ
 ழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று
 சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைநீங்கி
 நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு
 வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோ
 தாய், நாணின் பாவாய் நீணில் விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின்
 செல்லீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை
 வில் விற்றுவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாயாக'
 என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக்
 கண்டு மனம்வெதும்புதலாலே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால்
 வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதற்குத்துணிபில்
 லாத மனமுடையவனுய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துந்நிமித்தங்களை அறியாமற்
 கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே தூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த
 ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனாற்பெயர்ப்பெற்றோன்' என்றெண்ணி
 அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்றேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலை
 மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான்
 வல்லதைலைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தூன்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டி
 னன். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்மதிரிவித்துவருமளவும்
 என்வீட்டிற்கு அயலதாகிப் இவ்விடத்தே நீர் இரும்' என்று ஓரிடத்தைக்
 காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்

ண் முன்பு அரசனமனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சித்துத் தருமிக
கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

25

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின் ஊடல்தீர்த்ததொருட்டுத் தன்கோயிலைநீங்கி அவள்கோயிலேநோக்கிக் காம பாவசனாய்க் செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்ததித்து, 'கன்னக்கோல முதலியன இல்லாமலே கோயிற்கண் இருந்த சிலம்பைத் திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுழலின்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிறான்' என்று சொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களையழைத்து, 'என்மனைவியின் சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்று சொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குங்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம்பலித்ததென்று மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனை கோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாற் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு அவன் கள்வனல்லனென்று சொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுதூல்களிலுள்ள ஏதுக்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினான்; அப்பொழுது அவர்களுள் கொலையஞ்சாநொருவன் விரைந்துசென்று அறிவின்மையினாற் கோவலனைத் தன் கைவாளரால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்கள் உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூறது ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொழுட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சிலம்புதிருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தாளும் அவனுடன் இறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியிலின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செலவனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'நினைகணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசிரீரியாகக் கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்படட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிர்நோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என் கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நலனுரையைக் கேட்பேன்; அங்குநங்கேளேனாயின், என்னை இகழுவின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட்டுணடுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவிலலாத துயரத்தை அடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர் பெற்றெழுந்தது நின்று மதி போன்றமுகம் வாடியதேயென்றுசொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணீரை மாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்கொள்ளும் பூண்டு பணிந்தாள்; உடலே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்றுசொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுத்தற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக் கள்வனவற்றைக்கண்டு அவற்றைத் தன் கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலை

4

26

சிலப்பதிகாரம்

கதைச்சுருக்கம்.

அடைந்து வாயிலோரூல் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து அவன் அனுமதிப் படி அவன் முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்லித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனலலனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமேன்றான்; அவன், தன்தேவிசிலம்பின் பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதனையுடைத்தாள்; உடைக்கவே அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நாளை அரசன்! நாளை அரசன்!! ஐயோ! மிகப்புக்கழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னுற் பழியடைந்ததே! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்துமயங்கித் தானிருந்த ஆசன் த்திலவீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணகியின் பாத்த்திலவீழ்ந்தாள்; வீழ்வே கண்ணகி, 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்வுரை அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதனை அந்நகரத்தின்மீது எறிந்தாள்; எறியவே அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை செய்தநாளில் இவ்வுரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல பெற்றுளேன்; இப்பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்?' என்று கேட்ப, அவன், 'பார்ப்பாரற வோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சோக' என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள் சொல்லியவண்ணம் தீப்பறறிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபாலவந்து நின்று அவளைநோக்கி, 'யான் இந்நகரின் தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீ கேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்த பாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லா; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும்

இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்:முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத் தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம் முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிறசென்று இயலபாகப் பண்டம்விற்றுக் கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகனை அநங்கரத்தரசனிடம் தொழில செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அநதச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள மிகுந்த துயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்த்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுத்தற்கு நினைத்தவள், 'எமக்குத்துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டி மந்தான்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்!-நீ இறமைக்குப் பதினான்காவது தினத்தின் பகலசென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக் கண்டுசேர்வை" என்று சொல்லி அவனைத் தேற்றிச் செல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசை நோக்கிச் சென்று மலைநாட்டைந்து அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றமேனும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினான்காவது தினத்தின் பகலசென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடி

உ

கணபதி துணை.

சிலப்பதிகார
மூலமும்

அரும்பதவுரையும் அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

ப தி க ம்.

* குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந்

திருந்த

குடக்கோச சேர விளங்கோ வடிகட்குக்
குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்

* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ
ஊ லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்

கமரர்க் கரசன் றமர்வந் தீண்டியவன்
காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவனொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கனியும்

விரும்பும் விராயகனை வேண்டி—

யரும்பவிழ்தார்ச்

சேரமான் * செயத சிலப்பதிகா ரக்கதையைச்

சாரமாய நாவே தரி.

க. குணவாயிற் கோட்டம் -
திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலெனறது செங்குட்டுவனை. சேரற்கு
இளங்கோவாகிய அழக

ளென்க. இளங்கோவழிகள் தாம் துறந்திருந்து
இக்காவியஞ் செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கண் நின்று (௭) காட்டி.

¹ இப்பெயர், 'மென்றொடர்க்குற்றியலகரம் இயல்புணத்துக்கண் திரிந்துவரு
மென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொட்காப்பியம், குற்றியல், கு. ௯ - த.)

² இத்தாலுட் சிலசிலஇடங்களில் அரும்பதவுரையாகிநிபர்கொண்ட பாடம்
வேருகவும் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேருகவுமுள்ளன; பதிப்பிடுகப்பெற்
முள்ள தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

³ 'பொலம்பூ .. .. நியென' - இத்தப்பகுதி புதுமையென்னும் மெய்ப்பாட்
பிற்கு மேற்கோள்; (தொட்கு. மெய். கு. ௭ - இளம்.)

(பிதம்பேதம்.) * 'சேரன் சிலப்பதிகா ரக்கவியை.'

உ

சிலப்பதிகாரம்

கட்புலங் காண விட்புலம் போய

திறும்பூது * போலும்ஃ தறிந்தரு

னீயென

க0 |

வவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச சாத்தன்

† யானறி சுவனது பட்டதென் றுரைப்போ

ஔரங் கண்ணிச சோழன் மூதூர்ப்
பேராச சிறப்பிற் புகார்நக ரத்துக்

கோவல மென்பானோர் வாணிக னவ்வூர்
௧௫ நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ
டாடிய கொள்கையி னருமபொருள்

கேடுறக்

கண்ணகி யென்பாண் மனைவி யவள்காற்
பண்ணமை † சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன்

பெருஞ்சீர்

௨௦ மாட மதுரை புகுநதன னதுகொண்டு
மன்பெரும் பீடிகை மறுகிற் செல்வோன்
பொன்செய் கொல்லன் றன்கைக்

காட்டக்

கோப்பெருந் தேவிக் கலலுதை யிசசிலம்
பியாப்புற வில்லையீங் கிருக்கென் றேகிப்

௨௫ பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச

சிலம்பினைக்

கண்டனன் பிறனோர் களவன் ஸக்யென

வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலா வேமபன் நேரா னாகிக்
கன்றிய காவலாக் கூயக் களவனைக்
நூ. கொன்றச சிலமபு கொணாக வீங்கெனக்
கொலைக்களப பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்கங் காணா நெடுங்கண் டு

நகுத்துப்

அ. கப்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விப்புலம் -
விண்ணென்கின்ற

கந. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை.

[இடம்.

கநு. நாடகமேத்துநாடகக்கணிகை - நாடகத்தை ஆடி
ச் சிறப்பிக்குங்

கக. ஆடிய கொள்கையின - இவன்

உ0. புகுந்தனன - புகுந்தனனாய்.

ஆடிய-கோட்பாட்டில். [கணிகை.

உக. பீடிகை - வணிகாதெரு.

உச. யாபபுறவிலலை - பொருத்தமிலலை,

உரு. பண்டுதான் கொண்ட - முன்புதான் களவிடகொண்ட.

உக. கன்றிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர்.

[நீருகுத்து.

ருஉ. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கண்ருகுத்து

- நெடுங்கண்ணால் (பி - ம்.) * 'போலுமறிந்தருள்.' †

'யானறிகுவனிது.' ‡ 'பொழிசிலம்பு' § 'உகுப்பப்.

பதி - கம்.

ரு

பத்தினி யாகலிற் பாண்டியன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுகந் திருகி

ருரு 1 * நிலைகெழு கூட னீளெரி யூட்டிய
பலர்புகழ் பத்தினி யாகு மிவளென
வினைவினை கால மென்றீ ரியாதவர்
வினைவினை வென்ன விறலோய் கேட்டி
பதிராச சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்

சுரு கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில்
வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தே
ரைஞ் ருற்ற வீரபத் தினிமுன்

மதுரைமா தெய்வம் வநது தோன்றிக்

கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின்
விளைத்தோய்

சுரு + முதிர்வினை நுங்கட்கு முடிந்த
தாகலின்

முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி
கணவனெனும் சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க
புரத்துச்

சங்கம நென்னும் வாணிகன் மனைவி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகலின்
ரு0 வாரொலி கூந்தனின் மணமகள் றன்னை
யீரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி
வானோர் தங்கள் ட வடிவி னல்லதை
யீனோர் வடிவிற காண்ட லில்லெனக்

நக. பத்தினியாகலின் - ஆக்கலும் அழித்தலும்
வல்லளாதலின்.

நச. முலைமுகம் - முலையிடம்.

நசு. பலர்புகழ் பத்தினியாகும் இவளென்று
சாத்தன்சொல்ல.

நக. அதிராச் சிறப்பு - பகைவரால் அதிர்ச்சியில்லாத
சிறப்பு.

ச0. கொன்றையஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயர்.

ச0 - சக. (பாடபேதம்:) 'மன்றப் பொதியில்
வெள்ளியம்பலம்' - மன்றத்

தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளியம்பலம். =

சஉ. வீரபத்தினி - சீறியகற்புடையாள்.

சக. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர். சஎ.

சுங்காமை - சுருங்காமை.

சக - கூ. கணவனொடு கட்டியதென்க. நு0. கூந்தல்

= கூந்தல்.

நுக. ஈனோர் - இவ்வுலகத்தின் மக்கள். காண்டல்

இல்லென காண்ட

வில்லையென்று சொல்ல.

---

1 'நிலை . பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும்

பொருளிற்கு மேற்கோள்;

(தொல். பொருளியல், கு. நுக - ந.)

(பி - ம்.) * 'நிலைகிளர்.' † 'முதுவினை.' ‡

'வடிவின்னல்லதை.'

சிலப்பதிகாரம்

| கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டனன் யானென
 ௫௫ வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றுவதுஉ
 முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தனு
 ' மூழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதுஉஞ்
 குழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச
 சிலப்பதி கா மென்னும் பெயரா

கூடு னுட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச
 செய்யுனென

முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
 தழக னீரே யருளுகென் றுற்கவர்
 மங்கல வாழ்த்துப பாடலுங் குரவர்
 மனையறம் படுத்த காதையு நடநவின்
 கூடு மங்கை மாதவி * யரங்கேற்று காதையு
 மந்தி மாலைச சிறப்புச்செய் காதையு
 மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
 † கடலாடு காதையு
 மடலவிழ், கானல் வரியும் வேனில்வர்
 திறுந்தென

௪௦ மாதவி யிரங்கிய காதையுந் தீதுடைக்
 கனாத்திற முரைத்த காதையு
 வினாத்திறத்து
 நாடுகாண் காதையுந் காடுகாண் காதையு

வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர்
 கோதையொடு

புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை
எஃ யூர்காண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக்

காதையு—

நக. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழமைந்த
பத்தினியை. [பட்டுவந்து.

நள. ஊழ் வினை - முறைமையாகிய பழவினை.
உருத்துவந்து - வெளிப்

நிஅ. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.

கூ0. பாட்டுடைச் செயயுன் - உருவாகிய
பாட்டுக்களையுடைய காவியம்.

கூக. முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது -
புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்தலான்
மூவர்க்குமுரியது. [இது அவனுக்கு.

கூஉ. அடிகளென்றது இளங்கோவடிகளை. என்றற்கு -
என்று சொன்ன

கூக. 'மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. கூக.
மடல் - பூ.

எஃ. வினாத் திறத்து - கடிந்தியடிகள்
வினாவியதிறத்தையுடைய.

எக. தோடு அலர்.

- உரை) என்பது இவ்வழியுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'அரங்கேற்றக்காதை.' † 'கடனாட்டுக்காதை.'

ப தி க ம்.

நூ.

மாய்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறங் கேட்ட
துன்ப மாலையு * நண்பக னடுங்கிய
வூர்கூழ் வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனொடு
அ0 வழக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு
மீழற்படு காதையு மருந்தெய்வந்

தோன்றிக்

கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
குன்றக் குரவையு மென்றிவை

யனைத்துடன்

காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
அரு வாழ்த்து வரந்தரு காதையொ
டிவ்வா றைந்து

முரையிடை விட்ட பாட்டுடைசெய்யு

| னுரைசா லடிக ளாருள மதுரைக்

| கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்

கூ0 இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்
மரபென்.

எஅ. நண்பகல் நடுங்கிய - கண்ணகி
நண்பகற்கண்ணே நடுங்கிய.

அஉ. கட்டுரை - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அஉ - கூ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்குரவை -
குறத்தியராடியகுர - அஎ. பாட்டும் உரையும்
கலந்துவந்த காவியம்.

¹ வஞ்சிமூதூர் மணிமண்டபத்திடைத்
தந்தையோடிருந்துழி அரசு
வீற்றிருக்குந் திருப்பொறியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகள்
சொல்ல, முன்னே
னாகிய செங்குட்டுவனிருப்ப இவ்வாறு
முறைபிறழக்கூறியது பொருது குண
வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறந்திருந்த
இளங்கோவடிகளுக்குக்
கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன்
கணவனோடுகூடியதுகண்டு செங்குட்டுவ
னுக்குரைத்த குறவர்வந்து, 'எல்லாமறிந்தோய! இதனை
அறிந்தருள்' என்று
கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்டுவனைக்கண்டு போந்து
அடிகளுழை வந்த சாத்

தன் அதுபட்டவாதெல்லாங் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
அறங்கூற்றென்பது உம், பத்தினிமகளிர் ¹ பெய்யெனப்பெய்யுமழை யெனப்
பது உம், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்மது உம்

இக்கதையகத்து உண்

மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செய்வோமென்று இளங்கோவழிகள்
கூற; மூவேந்தர்நூட்டினும் நிகழ்ந்த கதையாகலான் ஏனை இருவேந்தரியல்பும்
வேத்தியலும் பொதுவியலும் 'எல்லாமுணர்ந்த நீரே அருளவேண்டும்' என்று
சாத்தன் சொல்ல, இம்முப்பதுவகைத்தாகிய செய்யுளை

இளங்கோவழிக

ளருளக் கூலவாணிகள் சாத்தன் கேட்டனென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௩௦-ஆம் காலை, ௧௪௩-இ. ஆம் அழகன் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² "தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை."—(திருக்குறள், ௩௩.)

(பி - ம்.) * 'நன்பகல்.'

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்.....¹

வாழ்வீங்கேன.

இவ்விபலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளை அடிகள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ்நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர் கூறிய நூல்கள் நிரம்பா இலக்கணத்தனவாதலானும் அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற் செய்யுளியலின் கண்ணே ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென * நான்கினீக்கியபாவினைத் தொகைவரையறையான் இரண்டென அடக்கியும், விரிவரையறையான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை

அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக

வென்றுங்கூறிப் பின்பு அமமைமுதலிய

எட்டுவனப்பும் தொடர்நிலைச்

செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், ²

“இழுமென் மொழியான்

விழுமியது துவலினும், பரந்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுகினும்”

என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்றசொல்லானும் பார்து வல்லென்ற

சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பபப்ப

வீடென்னும் விழுமிய பொருள்பயப்ப ஒருகதை

மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும் வெண்பா

வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்னோன்ன

செய்யுட்க ளானும் கூறுகவென்றமைபான்,

இத்தொடாநிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறிய ³

தொடாநிலையென வுணாக.

முந்து நூல்களிற் காப்பியமென்னும்

¹ உடையனன்கதை, ச - வத்தவகாண்டம், ந - யாழ்ப்பெற்றது, சக - உ.

² “தெதாஹஜியஹிவ்யுஜீ—தீரணிவிஹகுஷித்ய
ய—தீக்ஷவாட்வாஸ்யாநாஹதாபுக்ஷ்யவாநராஃ

³

என்னும் ஸீ வான்மீகிமுனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது;
(கிஷகிந்தாகாண்டம், சக - ஆம் ஸர்க்கம், கக - ஆம் ஸ்லோகம்.)

³ இடைச்சங்கமும் மற்றை
இரண்டுசங்கங்களும் இருந்த இடமுதலியவற்றைப் பின்வரும்
ஆசிரியப்பாவானுமுணர்க:—“வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத்,
திந்நான் கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற, செந்நாப் புலவர்
செய்துயிண் டிரைப்பி, னாடகக் குடமி மாடக் கூடலின், முன்னர்ச்
சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், திரிபுர மெரித்த விரிசடைக்
கடவுண், மன்மன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய், திண்மறற் புலமைக் குண்டி
கைக் குறுமுனி, புலிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப், பதிமுடி நாக னிதியின் கிழவ,
வினையர்நா னூற்று நாற்பத்தொன் பதின்ம, ரீனையர் நானுன் காயிர னூற்றொடு, நாற்
பத்தொன் பதின்மர் பார்க்கிற்செந் தமிழோர், புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலு,
ஹதுமை யடுத்த நாரையுங் குருகுங், கதியுறச் செய்த களரியா விரையு, மாங்கவ ரிருத்
தது மத்தொகையாகு, மீங்கிவர் தம்மை யிரீஇயபாண் டியர்கன், காய்கின வழுதிமுதற்
கடுங்கோ ஸீரு, வேசி லாவடை யெண்பத்தொன் பதின்மர், கவியரங் கேறின ரெழுவ
ராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம், வடுவறு காட்சி நடுவட் சங்கத், தகத்
தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ, ரிருந்தை யூரிந் கருங்கோழி
மோசியா, ரெள்ளாப் புலமை வெள்ளூர்க் காப்பிய, னிறவா விசையிற்
சிமுபாண் டரங்கன், றேசிக மதுரை யா சிரியன் மாறன், ஹவரொப்
பாய துவரைக் கோமான், றேருங் கவிபுனை கீரந்தை யாரிவ,

ரொன்பதோ டுத்த வைம்பதின்ம ராகுந், தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருன்னிட், டுவர்ம வாயிரத் தெழுதூற் றவரே, வையகம் பரவச் செய்த செய்யுரு, மிருங்கவி கடித்த பெருங்கவித் தொகையோடு, குருகுவெண் டானி தெருள்வியாழ மாலே, யத்தா னிலக்கண மகத்திய மதனோடு, பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மத்தலங்

கவின்ற மாபு ராணம், புதுதலங் கனிந்த பூத புராணம், வல்விதி னுணர்ந்த நல்லிசை நுணுக்கந், தாவாக் காலந் தமிழ்பயின் றதுவு, மூவா யிரத்தோ டெழுதூற் றியாண்டு, பரீஇய சங்க மிரீஇயபாண் டியர்கள், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விறல்கெழு, திண்டீடர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசுடைத் தானை மூவா வந்த, மரசுநிலை யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதின்ம, ரிவ்வகை யரசரிற் கவியரங் கேறின, ரைவகை யரச ராயிடைச் சங்கம், விண்ணகம் பரவு மேதகு கீர்த்திக், கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர மென்ப, வருங்கடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனிற், சிறுமே தாவியார் சேந்தம் பூதனா, ரறிவுடை யரனார் பெருங்குன் னார்கிழார், பாடல் சான்ற விளந்திரு மாறன், கூடலா சிரியர் நல்லந் துவனார், பரவுதமிழ் மதுரை மருதனிள நாக், ரவீர்கணக் காயர் நவினக் கீரர், கீரங் கொற்றச் சிளர்தே னார்கிழா, ரோருங் கலைமண லுரா சிரியர், நல்லார்ப் புளியங் காய்ப்பெருகு சேந்தர், செல்லா ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முசிறியா சிரியர் நீல கண்டனா, ரசைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி, நாத்தலங் கனிக்ருஞ் சீத்தலைச் சாத்தர், முப்பா லுணரு முப்பூரி குடிகிழா, ருருத்திர சன்மர் மருதது ராகிய, நாம - நாற்கலைத் தாமோ தரனார், மாதவள னாரோ டோதுமிள நாகர், கடியுங் காமப் படியங் கொற்றனா, ரருஞ்செய் லார்வாழ் பெருஞ்சுவ னருடன், புவிபுகழ் புலமைக் கபிலர் பரண, ரின்னாத் தடிந்த நன்னாக ரன்றியு, மொலகாப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக், குரையிடை யிட்ட விரகர்கல் லாடர், டோர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு, விச்சை கற்றிடு நச்சென்னை யார்முதற், றேனூற் றெடுப்பச் செத்தமிழ் டகர்ந்தோர், நானூற்

தொல்காப்பியம் புண்ப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய
 நிலந்தருதிருவிற்பான் டியனவைக்களத்து
 அகத்தியனாகும், தொல்காப்பியனாகும், இந்நூலை
 யூர்க்கருங்கோழிமோசியாகும்,

வேள்ளுர்க்காப்பியனாரும், சிறுபாண்ட ரங்கனாரும், *
 மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துவரைக்கோமகனும்,
 கீர்த்தையாருமென்றித் + தொடக்கத்தார்
 ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ளிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவார்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும் குருகும்
 வேண்டாளியுமுதலிய ! செய்யுளிலக்கியம்
 ஆராய்ந்துசெய்த ¹ உதயனன்கதையுள்ளும், ²
 “கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ காப்பி யக் கவிகள்
 காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்” எனச
 சிந்தாமணி யுள்ளும், ³ “நாடகக் காப்பிய நன் னூ
 னுனிப்போர்” என மணிமேகலை யுள்ளும்
 பிறவற்றுள்ளங் கூறினமையானும், சோற்றோடர்நிலை
 பொருட் டோடர்நிலையென்னுந்
 தொடர்நிலைசெய்யுட்கும் காப்பியமென்று
 பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது 5
 பெருமபான்மையும் பல அறுபுயர்
 திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற்
 பலசெய்யுளும் உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிய
 தொடர்நிலைசெய்யுட்கு இவ்வெட்டும்
 அலங்காரமாபின ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும்
 ஒரு சோல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

தோலென்பது 2.

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்ப வழங்குதலிற் கதையை
யுடையது காதையாமாகலின், ஆசிரியம் வெண்பா வெண்கலிப்பா

முவர்முத னாற்பத்தொன் பதினார், பீடுபெற வுலகிற் பாடிய
செய்யுண், முத்தொன் ளாயிர நற்றிணை நெடுந்தொகை, யகநா
ணாய புறநா ணாய, குறுந்தொகை சிற்றிசை பேரிசைவரியோ,
டறம்புகல் பதிற்றுப்பத் தைம்பதோ டிருபான், பெறும்பரி
பாடலுங் குறுங்கவி தூற்றைம், பதுமுத லாகிய நவையறுங் கலை,
ளக்கா லத்தவர்க் ககத்திய மதனாடி, மிக்கா மிலக்கணம்
விளங்குதொல் காப்பிய, மெண்ணூற் கேள்விய ரிருந்த் தாயிரத்,
தெண்ணூற் றைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா துவர்களைச் சங்க
மீரீஇய னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப்,
பெருவழுதி யீரூப் பிறங்கு பாண்டிய, நரபதிக ளாகு
தாற்பத்தொன் பதினம், ரிவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர், புலியிற்
சங்கம் புகழ்வட மதுரை, யாதிமுச் சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிரு,
ரோதிய செய்யு ளுலவாப் பெரும்பொருள், வாளாக் கேட்குந்
தொளாச் செவிக்குங், கேட்டீந் தெரியா வோட்டை நெஞ் சினுக்கு,
துழையா வாதலி னுழைபுலன் றன்மொழிம், விழைவார்க்
குரைக்க வேண்டுவர் தெரிந்தே.”—இச்செய்யுள்
பாண்டிநாட்டுள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவி ராயரவர்கள்
வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில்
எழுதப்பட்டிருந்தது. இவ்வகவலிலுள்ள சிலபகுதி
மறுத்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள்
கைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதப்பிக்கலாயிற்று.

1 உதையனன்கதையென்பது பெருங்கல்தயென்றும்,
கதையென்றும் இவ்வுரை

யுள் மேல் எடுத்தாளப்படும்.

2 சீவகசிந்தாமணி, கடுஅடு. 3 மணிமேகலை, ௧௯ - ஆம்

காலைத், ௮0.

(பி - ம்.) * 'மதுரைப்பன்மாறனரும்.' †

'தொடர்க்கத்தரான பதினமருள்விட்ட.' ‡

'செய்யுளிலக்கியராராய்ந்த.', 'செய்யுளிலக்கியமாராய்ந்த.' §

'பெருமான்மையாய்ப்.

உரைப்பாயிரம்.

வேள்னும் இவற்றோடு சிறுபான்மையான்
ஒருசார் கொச்சகக்கலி

மயங்கிவருதலானும், காண்டமெனக்

குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதையென்றல்

வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று; கதையென்பது

பெயர்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது; என்னை? "கதையெனக்

கருதல் செய்யின் மெய்யெனத் தானுங் கொண்டான்" என்றமை

யானும், வழக்கினுள்ளும் இஃது

ஒருகதையென்பவாகலானும்,

"நாடகக்காப்பியம்" என்றலானும்

கதையென்பதல்லது. இனி, 1

அது நல்ல புலவரார் பொருளொடுபுணர்ப்

பொய்ம்மொழியால்

நாட்டப்பட்டிவருவதாகலின், இஃது

அவ்வாறன்றி யோனியென்னும் நாடகவுறுப்பும்
 நாடகமுநதழுவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு
 பொருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு
 கிளந்து பலவினப், பாட்டான் வருதலின், நது
 அன்ன தன்றென்பார்க்குக் காப்பியுமென்
 றிலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை பெருங்குரும் பிறவும்
 தேவனிருடி நாரதன்செய்த பஞ்சபாரதீயமுதலாவுள்ள தொன்னூல்க
 ளிறந்தன. நாடகத்தமிழ்நூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவுள்ள தொன்
 னூல்களுமிறந்தன. பின்னும் முறவல் சயந்தம் குணநூல் செயற்றிய
 மென்பனவற்றுள்ளும் ஒஞ்சார சூத்திரங்கள்நடக்கின்ற அத்தனை
 யல்லது முதல் நடு இறுதி காணுமையின், அவையும் இறந்தன
 போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்
 றுட் † பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது

கோட்டினதளவு பன்னிரு

சாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு
 பன்னிருசாணும், இப்

பெற்றிக்கேற்ற ஆணிகளும், திவவும்,
 உந்தியும்பெற்று ஆயிரங்கோல்

தொடுத்தியல்வது; என்னை? * “ஆயிர நாமபிற்
 ருதியாழாகு, மேனை

றுப்பு மொப்பன கொள்ளே, பத்தர தளவுங்
 கோட்டின தளவு,

மாத்த வென்ப விருமுன் றிரட்டி, வணர்சா
 னெழுதித்தென வைத்த
 ஈர் புலவர்" என புலவரும், ¹ "தலமுத லுழியிற் றுனவர் தருக்
 கறப், புலமக னாளர் புரிநரப பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக்
 கமைபேரியாழ்ச, செலவு முறை யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து,
 மற்றையாழுங் கற்றுமுறை பிழையான்"
 கூறினாராகலாற் பேரியாழ் முதலிய ஏனவும

எனக் கதைபிணுள்ளுங்
 இறந்தனவெனக்கொள்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உ-கதச. ² மணிமேகலை, கக - ஆம்
 காதை, அர. ³ "ஆயிர தரம்பிற் றுதியா ழாகும்"
 என்பதுமட்டும் பிங்கலத்தில் ஒரு சூத்திர
 மாகக் காணப்படுகின்றது. ⁴ பெருங்கதை,
 யாழ்பெற்றது, ஓச - இ.

(பி - ம்.) * 'அருங்கலம்.' † 'பெருங்காப்பியம்.'
 உ

சிலப்பதிகாரம்

இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற்
 கேட்ட மாணக்கர் பன்

னிநுவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி,
இடைச்சங்கத்து

அநாதலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன்
தேரோடு விசம்புசெல்

வேன் திலோத்தமையென்னுந்
தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடின

விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் *
சரியாடிற்கத் தோன்

நினமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர்பெற்றகுமான் இசையறிதற்
குச்செய்த இசைநுணுக்கமும், 'பாரசுவமுனிவரில் + யாமளேந்திரர்
செய்த இத்திரகாளியமும், அறிவனாரசெய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார்
செய்த பரதசேனாபதியமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி
யரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணனாரசெய்த முதனூல்களிலுள்ள
வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர்
நாடகத்தமிழ்நவமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக்காப்பியக் கருத்
தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை
யொப்புமைகொண்டு முடித்

தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.

உலகத்துக் காப்பியஞ்செயவோன் அறனும்
பொருளும் இன்பமும் வீடுங்

கூறல்வேண்டுமன்றே, இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள்
அறனும் பொருளும் இன்ப

முங்கூறிச் சிறிதாயினும வீடுகூறிற்றிலர்; என்னையெனின்,

2 "யானறிசுவனது

பட்டதென்று" உரைத்தசாத்தனார் நார்பொருளும்

பயப்பப பெருங்காப்பிய

மாகச் செயயக்கருதியிருக்கின்றாக்கு, அடிகள்,¹ “
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்

நடைச் செயயுள்” என

உளப்பாட்டுத்தன்மையாறகூறச் : சீர்த்தனார் இவர்

ஏனையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதாகருதி
மூவேந்தர்க்கும் உரிய

தாகலின் ² “நீரே யருளுக” என்று

ஏகாரவினாப்பொருண்மையான் அவர்

கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவானகூற, அவர்

அதனையேதுணிந்து தமது முத்

தமிழக்கல்வியும் வித்தகக்கவியும் காட்டுதற்குத்

தாமவகுத்துகொண்ட மூவகை

உள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற,

மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதை

யிறுதி முப்பதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை

அதிகாரமாகப்பொதிந்து

முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும்

இன்பமுங்கூறி அடைக்கலச்

காதையிறுதிக்கண், ³ “போதி யறவோன றன்முன்,

மணிமே கலையை மாதவி

யளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகனவின்கண்

நிகழ்ந்ததை எதிர்கால

நிமித்தமாக மாடலறகுக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள்,

⁴ “மாதவி.....

மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங், கணிகையர்

கேரில்ங் காணு தொழி

யெனக், கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித்
தானம் புரிந்தறங் கொள்

1 பாரசுவர் - ஒருவகைச் சாதுயார். 2 சிலப்.
பதிகம், சுஉ. 3 சிலப். பதிகம், கக.
" அடைக்கலக்காலை, கௌ - ச.

4 " " சுௌ. 5 " "
தீர்ப்படைக்காலை, கௌ - ச.

(பி-ம்.) * 'சரியறிக்கத்தோன்றினமையிற்
சயந்தருமாரனெனப் பெயர்பெற்ற.' 6

7 'உபலெத்தமாதேவ த டு உபலபு ஆதலாயலார்.' 8
'சாத்தர்.'

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

கக

எனவும்" என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் 1 "மாதவி
தன்றுறவுங் கேட்டாயோ

தோழி, மணிமே கலையுறவுங் கேட்டாயோ தோழி"
எனத் தேவந்திகூறுதலா - னும், வரந்தருகாதையில், 2
மணிமே கலையார், யாதவ டிறத்தற் கேதுவீங்
குரை" என 3 "மையீரோதி" முதல் 4 "போதித் தானம்
புரிந்தறம் படுத்

தனள்" என்பதீராகப் பக்குவஞ்சொல்லி, 5 "பருவ

மன்றியும் பைந்தொடி

நங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்”

என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தா

என்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து
அதனோடு நாற்பொருளும்

பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி
அடிகள் சாத்தனர்க்கு இவ்

வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான்
அவள்துறவே துறவாக

அறனும்வீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ்
செய்தமைத்தனமெனக்கேட்டு, அவ்

வடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும்
ஒருகாப்பியமாக்கி உலகின்கண் நடாத்து

வான் வேண்டவும் இருவர்செய்தலின், இரண்டாகி
நடந்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வினோற்
பொருள் ~~~~~ எனத்தந் தனிலோன்

றறிந்தோ—முடித்தும்

படிதற்ற முத்தமிழின் பாடற் தரையின்
றெழுதத் துணிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்குநல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க * பருந்து நிழலுமெனப் பாவு முரையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப்

பொருளுந்—தெரிந்திப்

படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாலித்தா
னன் னு

லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று முலகின்
புறவகுத்துச்

* சேரன் நெறித்த சிலப்பதி காரத்திற்
சேர்ந்தபொரு ளாருந் † தெரிய

விரித்துரைத் தானடி யார்க்கு நல்லான்

காருந் தருவு மனையா னிரம்பையர்
காவலனே.

ஈ காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக்
கடியபெருங் காற்றைக் குரம்பைசெய்

வார்செய்கை போலுமற் காலமெனுங்

கூற்றைத் தவிர்த்தருள் போப்பண்ண
காங்கேயர் கோனளித்த

சோற்றுச செருக்கல்ல வோதமிழ்
மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

சிலப். வாழ்த்து, அடித்தோழியரற்று. * சிலப்.
வரந்தருகாதை, ஈடு * கூ.

" வரத்தருகாதை, ௪ - ௫. 6 இம்மூன்றாம்
 பண்டைக்காலத்தனவே; இயற்
 " " ௧௦. றியவார்பெயர்
 தெரியவில்லை. இவை ஒவ்வோ
 " ௨௮.
 (பி - ம்.) * 'சேரன் ரெகுத்த.'
 ருறுப்பின் உரையிறுதியிலும் இருத்தன.
 † 'தெனிய.'

ப தி க ம்.

அடி

யார்க்கு நல்லாருரை.

க - ௨.

குணவாயில்.....அடிகட்கு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். *
 அத்துறவின் வரலாறு யாதோவெ

னின்,—குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத்
 துலகாண்ட சேரலாதற்

குத் திகழொளி ஞாயிற நேழபரி நெடுந்தேர்ச் சோழன் மன்மக ணற்சோனை
யின்ற மக்க விருவருண் முன்னோன் தன்னைப் பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன்
தன்னையும் + பெருநம்பியாகென அன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர்
தன்னடி போற்றத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சார்ந்த பொங்களை மீமிசை
யுவரித் திரையிற் கவரி யிரட்ட வேந்த னிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திகன் அடி
முதன் முடிவரை நெடிதுநோக்கி பின்னோன் கழியப் பொன்றிக முலகஞ் சேர்தி
நீயெனச் சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லந்தமி
லின்பத் தரசா ஞ்ரிமை யினையோத் குண்டென யுளைவன னனிவெகுண் டுழக்
காற்றொழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணை நோக்குங்
கொங்கலிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச் செங்குட்டுவன்மன் செல்ல
னீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார மகல நீக்கிச் சிந்தை

செல்லாச் சேணெடுந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரை சாள்
வேந்தாயினென்பது.

இக்கதையைப் பதிற்றுப்பத்தினுள்
அஞ்சாம்பத்தின் முடிவின் கண், “வடவ

ருட்கும்” என்னுங் கவியுள்ளும், இந்நூலுள்
வாழ்த்தின் கண்ணும், வரந்தரு

காதைக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோடா; அது வஞ்சியின் கீழ்த்தி
சைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில் குணவாயில்;

குணக்கின்கண்வாயில் குணவாயிலெனச்
சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும்

அமையும். என்னை? “எழ னுருபிற்குத்
திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரி

யைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்” என்றாராகலின்.
வாயிற்கோட்டமென்பது

“கைர விதுதி னகார வியற்றே” என்பதனால்,

ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை

லகாரவீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர
னகாரம் வேற்றுமைக்கண்

திரிந்து றகாரமாயிற்றே போலத் † திரிந்தது.
கோட்டம் - அருகன்கோயில்

¹ தொல். உருபியல், சூ. உக.

² தொல்.

புள்ளிமயங்கியல், சூ. எக.

(பி. ௨ மீ.) * 'துறவிற்குக்காரணம்பாதோர்.' †

'பெருநரம்பாகென.'

‡

† திரிந்துவாயிற்கோட்டமாயிற்று

ப தி க ம்.

கக.

அது ¹ "மஃகான் புள்ளிமு னத்தே சாரியை"

என்பதனால் ஏழனுருபின்கண்

சாரியைபெற்று, ² "அத்தே வற்றே யாயிரு
மொழிமே, லொற்றுமெய

கெடுத றெற்றென் றற்றே" என்பதனால் மகரங்கெட்டு, ³ "அத்தி னகர
மகரமுனை யில்லை" என்பதனால், அகரங்கெட்டு முடிந்தது. ⁴ "அவற்றுள்,
மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்", ⁵ "குற்றிய லகரமு மற்றென

பொழிப" என்பதனாலும் "புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்கனித் தியலாது, மெய
யொடுஞ் சிவனு மவ்வியல் கெடுத்தே" என்பதனாலும் வருமொழி அகாரவுயி
ரேறிற்று. அரசு - அரசாட்சி. துறந்திருந்த, நிலைமொழியீற்றுக் குத்துகரமும்
முற்கூறியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது "அகர விறுதிப்பெயர்
நிலை முன்னர்,.....ஒற்றிடை மிகுமே" "வேற்றுமைக் கண்ணு மத்தே
ரற்றே என்பவற்றால், பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து வல்லொற்று மிக்கது.
கோச்சேரலென்பது, "ஓகார விறுதி யேகார வியற்றே" என்பத
னால், ஓகாரவீற்றுப் பெயாச்சொல் அல்வழிக்கண் ஏகாரவீற்று அல்வழியே
போல வல்லெழுத்துப் பெற்றுமுடிக்கவெனறவின் வல்லொற்றுமிக்கது. சேர
லென்றது அண்ணல், தோன்றல், திரையல், இளவலென்றற்போல்வதோர்
லகாரவீற்றுப் பெயாச்சொல்; அன்றியும் சேரலென்னும் பெயர்த்திரி
~சொல்லெனினும்மையும். சேரலிளங்கோவென்பது "புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்"
என்பதனால், லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிமேல் வருமொழிமுதல் இகரவுயி
ரேறிமுடிந்தது. கோவடிக்கெனபது "எல்லா * மொழிக்கு முயிர்வரு
வழியே, யுடம்படு மெயயி னுருபுகொளல் வரையார்"
என்பதனால், வகரவுடம்

படுமெயயாயிற்று. அடிக்கென்றது "ஓகார விறுதி
ணகார வியற்றே"

என்பதனால், ணகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து
டகாரமாயிற்றேபோல இது

வும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத்
துறந்தென்னும் வினையெச்

சத்தோடும், துறந்தென்னும் வினையெச்சத்தை
இருந்தவென்னும் பெயரெச்

சத்தோடு முடித்து அதனையும் அடிகளென்னும்
பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சியைத்துறந்து திருக்குணவாயிற்
கோயிற்கண்ணையிருந்த சூட

திகைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ்சேரற்கு
இளங்கோவாகிய அடிகட்

கெனப் பண்பொட்டு விரித்துரைக்க.

இளமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல்
அருமையால் துறந்

தென்றும், அங்ஙனம் போகநுகர்ந்தவிடத்தே மீட்டும்
தவவுருத்தாங்கியிருத்த

ஸருமையான் இருந்தென்றங்கூறினார்.

1 தொல். உருபியல், கு. கக.	6 தொல்.
புணரியல், கு. கக.	
2 ,, புணரியல், ,, கக.	7 ,,
உயிர்மயங்கியல், ,, க, கக.	
3 ,, ,, ,, உக.	8 ,,
,, அக.	9 ,,
4 ,, ,, ,, உ.	10 ,,
புணரியல், ,, கக.	
5 ,, ,, ,, க.	
புள்ளிமயங்கியல், ,, கக.	

(பி - ம்.) * 'மொழிபுயம்'

இம்முதலிரண்டிக்கும் இத்துணையுங்கூறியது
எழுத்துச்சந்திமுடிவும் சொன்முடிவுமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய — அவை திணை,
பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழு, வழக்கு,
இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு; ஆவன :
அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன
: கைக் கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய் ¹ ஏழும்,
வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறுவாய் ² ஏழும். செய்யுள் அ
றுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா,
பரிபாடற்பா, மருட்பாவென்பன நின்ன நால்வகை;
ஆவன : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம்
பன்னிரண்டு; ஆவன : ³ சிறுபொழுதாறும் ⁴
பெரும்பொழுதாறும். வழு பதினான்கு; ஆவன :
அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு
இருவகை; ஆவன : நாடகவழக்கும்,
உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை; ஆவன :
வழக் கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே
அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப் பதிகச்செய்யுளுண்
முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர்

அகப்பொருட்பகுதி கூறுவாரா, ⁵ “மாயோன் மேய
காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்,
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வரு ணன் மேய
பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்,
சொல் விய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” என
முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டு தலின் அம்முறையே
அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்த
துக்காட்டப்படும்.

2

⁶ “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி,
னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே”
என்பதனால், முதற்பொருள் இருவகைப்படும்.
முல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள்.

⁷ “காரு மாலையு முல்லை” என்பதனால்,
அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் கொள்ளப்படும். பெரும்
பொழுது : ⁸ “காரோவந்தது” என்பதனால் காரும், சிறுபொழுது : ⁹ “மாலையீ
யாயின்” என்பதனால் மாலையுங்கூறினா. கருப்பொருள், ¹⁰ “தெய்வ முனுவே
மாமரம் புட்பறை, செயதி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, யவ்வகை பிறவுந்
கருவென மொழிப” என்பதனாலுணராக. இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள் :

¹ ஏழாவன : கைக்கிணத்திணை, முல்லைத்திணை,
குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை, நெய்தற்றிணை, பாலைத்திணை,
பெருந்திணையென்பன ; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

² ஏழாவன : வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை,
காஞ்சி, பாடாணென்பன ; இவை புறத்திணையெனப்படும்.

³ சிறுபொழுதாவன : மலை, யாமம், வைகுறு, காலி,
தன்பகல், எற்பாடென்பன.

4 டெனும்பொழுதாறவன: கார், கூதிர், ஞான்பனி, பின்பனி,
இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

5 தொல். அகத்திணையியல், சூ. ௩. 6 இலப்.
கால்கோட்காதை, ககஅ.

6 " " " " ச. 7 "
கானல்வரி, "பையுணை"

7 " " " " கூ. 10
தொல். அகத்திணையியல், சூ. கஅ.

ப. தி க ம்.

கரு

¹ “கன்று குணிலாக் கனியுருத்த மாயவன்” என்பதனும் நெய்வழும், ² “அனீ
 விலை புணவின்” என்பதனும் உணவும், ³ “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று
 விளிக்கும்” என்பதனும் மரமும், ⁴ “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்
 தான்” என்பதனும் மரமும், ⁵ “கானவாரணம் கதிரவர வியம்ப” என்பத
 னும் புள்ளும், ⁶ “ஏறங் கோட்பதை” என்பதனும் பறையும், ⁷ “கோகுல
 மேய்த்து” என்பதனும் செயதியும், ⁸ “குடமுதல்... ..வேண்டிய பெயரே”
 என்பதனும் முல்லையாமும், பண்: ⁹ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றான்” என்
 பதனும் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: ¹⁰ “புணாதல் பிரித விருத்த
 விரங்க, லூட விவறறி நிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப்
 பொருளே” என்பதனும் உணர்ச்சி. ¹¹ “இருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய”
 என்பதனும் இருத்தலும், ¹² “பேரருளி னீழல்” என்பதனும் இருத்தனிமித்த
 முங் கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும்
 பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றான், ¹³ “இளைஞழ் கோவலர்” என்பதனும்
 நிலமக்களும், ¹⁴ “புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத
 னும் நீர் நிலையும், ¹⁵ “ஆயகொடிக் கவலையும்” என்றதனால் வார்கொடியும்,
¹⁶ “காயாமலர் மேனி”, ¹⁷ “முல்லை நிகர்மலர்” என்பவற்றும் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது : 17 “அருவி யொ
 லிக்கு .....மலைகாண் குவம்” என்பதனாற் கூடாப்பொழுதும், சிறுபொ
 ழுது : 18 “குன்றத்தாசு சென்று வையகியும்” என்றதனால் நள்ளியாமமும்,
 கருப்பொருள் : 19 “நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும்” என்பத
 னால் தெய்வமும், 20 “ஐவன வெண்ணெலும் .....கொய்ப்பூர் திணையும்”
 என்பதனால் உணவும், 21 “புலியொடு பொருடும் புகர்முகம்” என்பதனால்
 மாவும், 22 “கோங்கம் வேங்கை” என்பதனால் மரமும், 23 “காணக் கோழியுந்
 தேன்மொழிக் கிள்ளையும்” என்பதனால் புள்ளும், 24 “தொண்டகந் தொடு
 மின் சிறுபறை தொடுமின்” என்பதனால் பறையும், 25 “கொய்ப்பூர் திணையும்”,
 26 “நறவுக் கண்ணுடைத்த” என்பவற்றாற் செய்தியும்; 27 “அந்திங் குறிஞ்சி”
 என்பதனால் யாழும், 28 “குறிஞ்சி பாடுமின்” என்பதனாற் பண்ணும், உரிப்

1 சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, “கன்று”	15 சிலப். வேட்டுவவரி, “ஆய்பொன்னரி.”
2 “ கொலைக்களக்காலை, ந.	16 “ கனத்திறமுரைத்தகாலை, க-உ.
3 “ காடுகாண்காலை, எ.அ	17 “ காட்சிக்காலை, க-எ.
4 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “செந்திலை”	18 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
5 “ புறஞ்சேரியுத்தகாலை, ந.எ.	19 “ “வேலூர்”
6 “	20 “ காடுகாண்காலை, அடு - அக.
7 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “கோவாம”	21 “ காட்சிக்காலை, உ.க.
8 “ “குடமுத்”	22 “ “ க.எ.
9 “ “செந்திலை”	23 “ “ இ.ச.
10 “தொல். அகத்திணையியல், கு. கச.	24 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
11 சிலப். காளவரி, “பிரித்தார்”	25 “ காடுகாண்காலை, அக.
12 “ கொலைக்களக்காலை, ச.	26 “ காட்சிக்காலை, உ.எ.
13 “ காடுகாண்காலை, க.க.க.	27 “ நடுகற்காலை, ந.ந.
14 “ “ அ.உ.	28 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”

சிலப்பதிகாரம்

பொருள் ; ¹ “ அஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு ”
என்பதனும் புணர்த்தலும், ¹ “ நல்காதார் ” என்பதனும்
புணர்த்தனிமித்தமும், ¹ “ குன்றவருங்கண்டி நிற்க ” ³ “
குறத்தியர் பாடிய ” என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ⁴ “
அருவி யாடியு மகன்சனை குடைந்தும் ” என்பதனால்
நீர்நிலையும், ⁵ “ ஏலவல்லியு மிருங்கறி வல்லியும் ”
என்பதனால் வூர்கொடியும், ⁶ “ விரவு மலர்நூவு மின் ”
என்பதனாற் பூவும் கூறினார்

மருதத்தினை நிலமுதற்பொருள். ⁷ “ இன்னிள
வேணில் வந்த திவ ணென ” என்பதனாற்
பெரும்பொழுதும், ⁸ “ வான்கண் விழியா வைகறை
யாமத்து ” என்பதனாற் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : ⁹
“ மலைச்சிறகரிநத வச்சிர வேந்தற்கு ” என்பதனால்
தெய்வமும், ⁹ “ குமரிக் கூட்டிற கொழும் பல் லுணவு ”
என்பதனால் உணவும், ¹¹ “ கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட்
காரான் ” என்பதனால் மாவும், ¹² “ மருதோங்கு
முன்றுறை ” என்பதனான் மரமும், ¹³ “ கம்புட் கோழியுங்
களைஞர னுரையும் ” என்பதனாற் புள்ளும், ¹⁴ “ தெண்கிணைப்
பொருநா செருக்குட னெடுத்த ” என்பதனாற் பறையும், ¹⁵
“ ஏரொடு நின்றோர் ” ¹⁶ “ அரிந்துகால் குவித்தோர் ”
என்பனவற்றாற் செயதியும், யாழ் : ¹⁷ “ அதிரா மரபின்
யாழகை வாங்கி ” என்பதனான் மருத் யாழும், பண் : ¹⁸
“ வைகறைப் பாணியும் ” என்பதனால் மருதப்பண்ணும்,
உரிப்பொருள் : ¹⁹ “ சிலம்புள கொண்மென ” என்பதனால்
ஊடலும், ²⁰ “ விடுத லறியா விருப்பினன் ”, ²¹ “ போற்று
வொழுக்கம் புரிந்தீர் ” என்பனவற்றால் ஊடனிமித்தமும், ²²

“கருங்கை வினைஞருங் களமரும்”, ²³ “சின்மொழிக்
கடைசியர்”, என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ²⁴ “சூநா
றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி” என்பதனால் நீர்நிலையும்,
²⁵ “கோதை மாதவி” என்பதனால் வாரீர்கொடியும், ²⁶ “
வெண்பூ மல்லிகை ....தண்ணென் கழுநீர்” என்
பதனால் பூவும் கூறினார்.

நெய்தறநினை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது
: காரும் இருவகை வேனிலும். இவை ஆசிரியர்
எடுத்தோதாமைமின் அடிகள் கூறிற்றிலர்போ லும்.
சிறுபொழுது : ²⁷ “வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாப
மருண்மலை”

1 சிலப், குன்றக்குரவை, “ஆங்கொன்று” ¹⁵ சிலப்.

நாடுகாண்காலை, ககடு.

1

2

3

“குருவி”

16

11

12

ககக.

3

11

நீர்ப்படைக்காலை, உஉரு-ச.

17

4

11

குன்றக்குரவை, “குருவி”

18

5

11

காட்சிக்காலை, சக.

19

6

11

குன்றக்குரவை, “குருவி”

20

7

11

வேனிர்காலை, எ.

21

8

11

நாடுகாண்காலை, க.

22

9

11

ஊர்காண்காலை, கூச.

23

10

11

நாடுகாண்காலை, கஉரு.

24

11

11

12

கஉக.

25

12	„ ஊடர்காண்காலைத், எட.	26
13	„ நாமிகாண்காலைத், ககச.	27
14	„ „ கந அ.	
„	வேனிர்காலைத், உந.	
„	புறஞ்சேரியிறுத்தகாலைத், கச அ.	
„	கனாத்திறமுரைத்தகாலைத், எந.	
„	சுரங்கேற்றுக்காலைத், கசச.	
„	கொலைக்களக்காலைத், அக.	
„ 2	நாமிகாண்காலைத், கஉடு.	
„	„ கந 0.	
„	„ எ அ.	
„	ஊடர்காண்காலைத், ககந.	
„	„ எ அ - க.	
„	கானல்வரி, “பையுண்டுய்தர”	

என்பதனால் மாண்பும், கருப்பொருள் : தெய்வம்: ¹ “கடற்றெய்வங் காப்பதக்
காப்பி” என்பதனால் வருணனும், உணு: ² “விசைமீ ழுணங்கற் பொருட்
டாக” என்பதனால் மீன்விலைபுணர்வுக்கூறியுள். மா, உமணர் பகடன்றி இந்
நிலத்திற்கு விலங்கினமையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலாப்போலும். இனி முதலி
யும் ஈழவும் ³ மாவென்பர்; ⁴ “கெண்கட யஞ்சினை மேய்ந்து கிளர்ந்து
போய, முண்ட கத்துறை சேர்ந்த முதலிமா, வண்டல் வார்கரை மாமக
ரக்குழாக், கண்டி நின்னு கணலுங் கழியெலாம்” எனக் காட்டுவாருளரகி
லும்; அவை மீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா; ⁵ “பொறைமலி பூம்
புண்ணை” என்பதனால் மரமும், ⁶ “அன்னந் துணையோ டாட” என்பதனால்
புள்ளுக்கூறியுள். பறை கூறிற்றிலர்; மீன்கோட் பறையென்க. ⁷ “கடல்
புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்” என்பதனால் செய்ப்பியும், ⁸ “சித்திரப்படத்துள்
.....குற்ற நீங்கிய யாழ்” என்பதனால் யாமும், பண்: ⁹ “துணையர்
விளரி” என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உசிப்பொருள்: ¹⁰ “கொளவல்லா
பென்னுவி கொள்” என்பதனால் இரங்கலும், ¹¹ “பேரருளினீழ், விருந்
தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹² “சேரிப் பரதர் வலைமுன்
தில்,” ¹³ “பவள வுலக்கை,” ¹⁴ “எறிவளைக ளார்ப்ப” என்பனவற்றால் பரத
ரும் பரத்தியரும் துணையரும் துணைச்சிபருமாகிய கிடைக்களும், ¹⁵ “சுரந்தன்
டுறை” என்பதனால் நீர்நிலையும், ¹⁶ “அம்மெ ணினர வடும்புகான்” என்
பதனால் வாரர்கொடியும், ¹⁷ “நறுநாழல் கைவி னேந்தி” என்பதனால் பூவுங்
கூறியுள்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்”

என்பதனும் சொல்லாத

முறையாற் சொல்லவும்படுமென அருத்தாபத்திகோடலானும், ¹⁷ “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்பதனும், ¹⁸ “மூலையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுக்குதாய ருதுத்துப், பாலை யென்பதோர் பழுவங் கொள்ளும், காலை யெய்தினிர்” என்பதனும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நில் முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁹ “வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந் தன்னுணலந் திருகித் தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகைவேனிலும், சிறுபொழுது: ²⁰ “படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” என்பதனால்

1 சிலப், கானல்வரி, “கரியமலர்”	19 சிலப், கானல்வரி, “பிரித்தார்”
2 “ “ “விலவாணர்”	21 “ “ “வாரித்தரள”
3 என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனார் ரகப்பொருளுரையாசிரியரும், அகப் பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோ ழியமுடைவாரும்.	22 “ “ “பவள”
4 ஞானமணி, தாட்டிச்சுருக்கம், உஉ.	23 “ “ “எதிவீன”
5 சிலப், கானல்வரி, “தழைமேய்”	24 “ “ “தேர்த்தநம்”
6 “ “ “தன்னத்”	25 “ “ “தம்முடைய”
7 “ “ “கடன்புக”	26 “ “ “திணைப்பொருள்”
8 “ “ முதற்கடங்கரை.	27 தொல் அகத்திணையியல், கு. சு.
9 “ “ “தனையர்”	28 சிலப், காமிகாண்காதை, சுச - எ.
	29 “ “ “சுஉ - சு.
	30 “ புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, சுச.

நக

கட்டி

சிலப் பதிக்காரம்

* நண்பகலுங்குறினார். கருப்பொருள் : - தெய்வம், ஆசிரியர் புஸ்ப்பட எடுத்த

தோதிற்றிலரேனும், ¹ “கடுங்கதிர் திருகலின்” எனவும், ² “வெங்கதிர் வேந்தன்

முனல்ந் திருகி” எனவும், ³ “ஐயை கோட்டத் தெயயா வொருசிறை” என

வும், ⁴ “கொற்றவையுங் கொடுமரமுன் செல்லும்” எனவுங் கூறுதலானும்,

பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனுயி, திகிரியஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க.

உரை: ⁵ “ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெரு வில்லே

ருழவர்” என்பதனால், ஆறெறிநதுஞ் குறைகொண்டும் உண்ணுமுணவாம்.

மா: ⁶ “மானின்று விளிக்கும்” என்பதனால் உழைமான் முதலியனவும்,

⁷ “அலர்தலை மராமு முலறுதலை யோமையும்” என்பதனால் மரமும்,

⁸ “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப’” என்பதனால் புள்ளும், ⁹ “துண்ணென்

றுடியொடு” என்பதனாற் பறையும், ¹⁰ “பொருள்கொண்டு புன்செயின்” என்பதனாற் செய்தியும், ¹¹ “செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டியாழ்” என்பதனால் யாமும், பண்: ¹² “ஆசான் றிறத்தின” என்பதனாற் கார்தாரபஞ்சமமுங் கூறினார்; உரிப்பொருள்: ¹³ “தொழுவனைச் செங்கை தோளிற் காட்டி” எனவும், ¹⁴ “ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கி” எனவுங் கூறினமையாற் போக்கும், வாளாது ¹⁵ “போக்கெல்லாம் பாலை” என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப் பட்டன. நிலமக்கள்: ¹⁶ “கண்ணி லெயினர்” எனவும், ¹⁷ “இளமா வெயிற்றி”

எனவுங்கூறலின், எயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மை நிலை: “நீர்நசைஇ
 ஷேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்” என்பதனானும், ¹⁶ “நீரினறி வேனி
 றெறுநிலைம் பாலை” என்பதனானும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பென
 வுணர்க. ¹⁸ “அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் பர்தலி, னுகுநெற் பொரியும்
 வெம்மை” என அடப்பாட்டினும், ¹⁹ “மரையா மரல்கவர” எனக் கலி
 யுள்ளுங் கூறினார். ²¹ “ஆயகொடிக்கவலையும்” என்பதனால் வார்டொடியும்,
²² “கொம்பர் நல்லில வங்களுக்கு விந்தன” என்பதனாற் பூவுங்கூறினார்.

1 சிலப். வேட்டுவவரி, க.	8 சிலப். புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை, கௌ.
2 “காடுகாண்காலை, கூட - க.	9 “வேட்டுவவரி, “துண்ணென்”
3 “வேட்டுவவரி, ச.	10 “” “பொருள்”
4 “” “கள்வினைபாட்டி”	11 “புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை, கௌ.
5 “காடுகாண்காலை, உடுக - கௌ.	12 “” “கௌ.
6 “” “எ.அ.	13 “” “க.க.
7 “” “எ.இ.	14 “” “க.ௌ.

¹⁵ “போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி
 ஆக்கஞ்சே ரூட லணிமருதம்—நோக்கொன்றி
 யில்விருக்கை முல்லை யிரங்க னறுதெய்தல்
 சொல்விருக்கு மைம்பாற் றெகை.”

இச்செய்யுள் நாதிகவிராயநம்பியகப்பெருந்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும்,
 திருவாய்மொழியீட்டின் “அஞ்சிறையமடநாராய்” என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய
 ஜீவரூபதவுரையிலுங் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலிலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

¹⁶ சிலப். வேட்டுவவரி, “துண்ணென்” ¹⁹ அகநானூறு, க.

¹⁷ “” “” “இளமா”

¹⁸ திவாகரம், ஐந்தாவது இடப்பெயர்த்
 தொகுதி.

²⁰ கவித்தொகை, க.

²¹ சிலப். காடுகாண்காலை, அ.உ.

²² “வேட்டுவவரி, “செம்பொன்.”
 (பி - ம்.) * ‘எற்பாடு.’

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்திணையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்பயன் * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணைந்துரைக்கப்பட்டிக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழக்கின் ருதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை கால் வட்டிணை பொருள் யோனி விருத்தி ஈந்தி ஈவை சாதி குறிப்பு சத்துவம் அவிநயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி சேதமென்பனவற்றோடும் கதையோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால் உய்த்துணர்வில்லோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும் ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடிபும்போல யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

குணவாயில்.....அறிந்தரு ணீயென

(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசபோகத்தைத்
தறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்
னுஞ் சேரற்கு இளங்கோவாகிய
சென்று எமதூர் மலைப்பக்கத்துப்

அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு

பொன்போலும் பூவினைபுடையவேங்கை

மரத்தின் நிழற்கண்ணே ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றான்
ஒரு மாபத்தினி; அவள்பொருட்டி இந்திரன்மர் ஈண்டி
வந்து அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவளோடும் அவர் எம்
கப்புலங்காண விட்புலம்போயவது ஓரதிசயமாயிருந்தது;
அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேயென்க.

குன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் -
கொடுங்கோளூர்க்கு அயல தாகிய செங்குன்றென்னுமலை.
அது திருச்செங்கோடென்பவாடுலெனின், அவ ரறியார்;
என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிநகர்க்கு
வடகீழ்த்திசைக் கண்ணதாய்

அறுபதின் காதவாறுண்டாகலானும், ¹ அரசனும்
உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே
வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடா மையினென்க.

பொலம்பூ, உவமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி.
கிளர்தல் - மிகுதல். திரு மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி;
சுவ்வுருபு பொருட்டி; அது ² “வரிசைக்கு வருந்தும்

” என்றும்போலநின்றது. தமர் - தேவர். ஒரி உட
 னிகழ்ச்சி. கட்புலம் - கண்ணினதறிவு;
 கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்புலம் - விண்ணிடம்.
 இறும்பூது - அதிசயம்; ² “இறும்பூதுசான்ற” என்றார்
 மணிமேகலையிலும்.

² அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மாள். இவர்கள்
 வஞ்சிபுகுந்தத்தை இந்தாற் காட்சிக்காணையிற்காண்க.

³ புறநாணுறு, சௌ. ⁴ மணிமேகலை, உர - ஆம் காண்க, ௫௫.
 (பி - ம்) * ‘உடம்புபுணர்த்தி,’

மலைகண்டவன்றே

உம சி ல ப் ப டி க ர ம்

சென்மெனவும், நின்றொளனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து
 போய் அது இறும்பூதுபோன்று மென்ருரென்க.

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப்

போய்வென்னும்பெயரோச்சம் அதுவென்
னுஞ் சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது.

போய் அது போய்தென விகாரம்.

இதனுட் பத்தினியென்பதூஉம், தமரென்பதூஉம்,
கொழுநென்பதூஉம்

குன்றக்குறவரறிந்தமை குன்றக்குரவையுட் காண்க.

இது மருட்கையென்னு மெயப்பாடு.

கடு - கக.

அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவடிகளேநோக்கி
அறிந்தருளென்றவளவிலே செங்குட்டுவன் அதிசயித்து
முகநோக்கப் பரிசில்காரணமாகவந்து அவனுழை

யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து
அதுவினைந்ததெல்லாம் யானறிசுவ

னென்றுரைக்கின் மவனென்க.

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது -
வினைந்தது. கஉ - உடு. ஆரங்கண்ணி.....

.....புகுந்தனன்

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது

பழையநகரங்களில்வைத்து

மாறாத விழவுச்சிறப்பினைபுடைய புகாராகிய நகரத்திடத்துக்
கோவலனென்று பெயர்கூறப்படுவானொருவாணிகள்

தன்னுளர்க்கலா நாடகந்தானேத்தும் நாடகப்

பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய
ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய

பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று
பெயர்கூறப்படுவாள்;

அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை
விற்றல்வேண்டித் தமிழி

னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது
மிக்கபுகழையுடைய மாட

மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுக்கானென்க.

நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான்
இவளாற்சிறப்பெய்துதலின் ஏத்

திற்தென்றவாறு. இனி ஏத்துநாடகபென்மாரிப்
பதினோராடலாக்கி ஊரைப்

பினு மமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து

உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்து மெனவுமாம்.

கணிகையாற்பலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்
;

பதியினாளென்பது தோன்ற. ஆடுதல் - அனுபவித்தல்;

1 “இளையார்வினை

யாட” என்றார் சிந்தாமணியினும். அரும்பொருள் -
அறனும் இன்பமுந்தரும்

பொருள். 2 “அப்பொரு, மின்னுங் காலைத்துன் னாதன
வில்கையே” என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. 3 “
வஞ்சியுள் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”,

“உறந்தையும் வறிதே” என்றாராகலின், இதனைப்

பேராச்சிறப்பினைபுடைய புகா

ரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே
தலைக்கோலமுதலிய அணிக

ளனைத்தும் முன்னமேதொலைந்தது விளங்குகின்றது.
சிறப்பிற்பாண்டிய

¹ சேவகசிந்தாமணி, கருசுக. ² சேவகசிந்தாமணி, கருசுக.

³ சிதம்பரமும்

படை, 10, 11, 12, 13.

1 ப தி க ம்.

உக-

னென்றும், பெருஞ்சீர்மாடமதுரையென்றும்
அழகன்புகழ்ந்தார்; இவையும்

பழவினையால் அழிந்தவென்னுமிரக்கந்தோன்ற.
மாடமதுரை புகுந்தனென்க; பது - காட்டினன்றி

ஒருரின்கண் உயிரும் பொருளுமிழந்தானென்பது மேல்
வினையுத் தோன்றிநின்றது.

நகரத்துவாணிகள் கொள்கையாற் கேடுறுதலிற்
பகர்தல்வேண்டி மனைவி

யோடுபுகுந்தனென்க.

உ0 - உஉ.

அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னுட்புகுந்தனனாய்
பிற்புறஞான்று அதனைக்

கொண்டுபோய் விற்கைக்குப் பீடிகைமதுகிற்
செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந்

தாற்போல முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு
அவன்கையிற்காட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க.
அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால்

மேல்வினைவன தோன்ற; அது அநியாயபுரத்தே
புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும் - உடன்கொண்டு
புக்கானென்றாற்போன்றிருந்தது. மன்,
கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

உட - சு. கோப்பெருந்
தேவி.....கள்வன் கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட
பொற்கொல்லன் இப்பெருவினைச்

சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக்கே ஆவதன்றிப் பிறர்
பூணுந்தரமல்லவாதலான்,

இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந்துணையும்
இக்கோட்டத்திருக்கவெனச்

சொல்லிப்போயத் தான் முன்பு பணிக்கணரியின்
வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலைநிறு

லான் ஆராயச்சி சிறிதுபிறிதுவருகின்றசிலம்பினைப்

பிறர் நாட்டி ஒருகன்வன்

கையிற் கண்டேனென்று அரசற்றஞரைப்பவென்க.

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத்

தான்கொண்டதனை இங்ங

னங்கூறினென்பதுதோன்ற.

நங்கிருக்கவென்றார், பிறிதோரிடத்தாயின்

ஊர்காவலர்

ஆராய்வரென்றுகருதினென்பதுதோன்ற.

என்றேறியென்றார்,

அவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற.

சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற்

பன்மைதோன்ற. பிறனோர்

கன்வன்கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும்

கள்வனென்றமைதோன்ற.

உஎ - ௩௦.

வினைவினை.....சங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட

பாண்டியன் தான் முற்பவத்

திற்செய்த தீவினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதனாலே

ஒன்றையுந்தேராதுய்க்.

காவலில் அடிப்பட்டுடாரையழைத்து

இவன்சொன்ன அக்கன்வனைக்கொல்ல

அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே

கொண்டுவருவீராகவெனச்

சொல்லக்கருதினவன் காமபரவசனாய இச்சிலம்பு
 இவனுடல்தீர்க்கு மருந்தா
 மென் னுங்கருத்தால் வாயசோர்ந்து கொன்று
 கொணர்கவென்றுகடறவென்க.
 அச்சிலம்பை இப்பொழுதே

இதனுன்னேறே ⁰¹ “தென்னவன் நீதிலன்
 தேவர் கோமான் கோயி,
 னல்விருந் தாயினான்” என்றகருத்துமெனக்கொள்க.
 அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகி கடவுணல்வழிகாட்டியது.

உஉ சிலப்பதிகாரம்

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினாயிற்
 கள்வனைக்கொன்று சிலம்பைக்
 கொணர்கவென்றனெனினுங் குற்றமில்லை;
 அக்கருத்தினுன்னேறே, வழக்குரை
 காதையுள்ளும் “கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று”
 (கூசு) என்றதுமென்க.

இங்ஙனங்கூறியது, ¹ “பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி
 னானும், பாவின் நெழுந்த

கிளவி யானும், பொருளொடு புணராடி பொயம்மொழி
யானும், பொருளொடு

புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென், நுரைவகை நடையே
நான்கென மொழிப”

• என்பதனானென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்குங்
கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில்
ஒன்றையும் தேர்ந்திலை

னென்பார் யாவதும் தேரானாகியென்றார்; முன்னர்க்
கைகுறைத்தன்முதலிய

முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலனென்று
அடிகள் இரங்கிக்கூறினார்.

கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த்
திதுசெய்யாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேரானாகிக் கூடயக் கொன்று
கொணர்கவென்றுனென

இயைக்க.

நூக - கூ. கொலைக்களம்.....இவனென

(இ - ள்.) அங்கனம் கொன்றுகொணர்கவென்று
அரசன் கூறக்கேட்ட.

காவலரும் வினைவினைகாலமாதலிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன்
முனைவி தனக்குநினைபுடங்காணாய அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன்
முன்னர்ச்சென்று அவனுயிர்கேடுறக் கண்ணீருகுத்து அவனாரையும் தன்முலை
முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்படும் பத்தினிகாணும்
இக்குறவார்சொன்னவனென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும் கூடலுங்கேடுற உகுத்து ஊட்டியவென்க. கண்ணும் முலை
யும் உகுத்த நீரானும் நெருபபானும் அடுதலும்
சுடுதலுஞ்செய்தாளென்ப

தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “
தொல்லை வினையாற் றாய

ருழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த
கோவேந்தன்” என்பதுஉம்.

கூஎ - அ. வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினைகாலமென்று
சொல்லிப்போந்தீர் ;

அவர்க்கு வினைவினைந்தகாலம் என்னெயன்று அரசன்
வினவவென்க.

---

1 தொல். செய்யுளியல், கு. கஎக.

பாண்டியன் தன்கைகுறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாலைத் [சுக-இட] யிலும், "நாடுவிளங் கொண்புகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், னாடு மழைத் தடக்கை யறுத்து முறை செய்த, பொற்கை நறுத்தார்ப் புனைதோர்ப் பாண்டியன்" (தொல். களவு. கு. க - இளம்; நம்பி. கு. சடு - உரை; இ - வி. சூ. சகடு - உரை, மேற்) என்பதிலும், "எனக்குத் தகவன்ற லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றுறைய்த் தவற்றை, தினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காணு, ரெனச்செய்யார் மாணவினை" என்தும் கடுஉ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலுங்காண்க. இதனை இசை - ஆம் திருக் குறையரையில் "தன்கைகுறைத்தான்" எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தனர். - இக் கதையைபுட்கொண்டே "திமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறை யேயோ" என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

ப தி க ம்.

உரு

கூறு - இச. விறலோய்.....யாடுனை
(இ - ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத
சிறப்பினையுடைய
மதுரையாகிய மூதூரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில்
இறைவனுறைகின்ற
வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருளின்கண்ணே
நகர்க்குக், காஹற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற
அந்
வீர
பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது
மிக்கசினத்தால் வெவ்விய அழகை
நின்கொங்கையிடத்தே விளைவித்தோய, பைந்தொடி,
நுங்கட்கு முற்பட்ட

நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நினக்கு
முறபிறப்பின்கண்ணே

குளறுதபுகழையுடைய நல்ல கவிங்கநாட்டுச்
சிங்கபுரமென்னு நகரின்கட்

சங்கமனென்னும் வாணிகனுடைய ¹
மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின்

கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர்
கூந்தலையுடையாய்,

நின்கணவனை இவ்வேளையன்றி நீ இனிப் பதினாலாநாட்
பகல் நீங்கியபொழுதிற

காண்பை; காணுங்கால் வானோர்வடிவிற்காண்பதல்லது
மக்கள்வடிவிற்காண்ப

தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை
யான்கேட்டேனென்றுகூற

வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை
வினைத்திரிசொல்; ² “இ ஐ ஆய்” என்னுஞ்
சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்க
மில்லாத சிறப்பு; ³ “நீர்முற்றி
மதில்பொருடம்” என்பதனுணர்ந்த. கொன்றை
யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான இறைவன். பொது இல் - பொதியில்; உகர
வீறு இகரமாயத்திரிந்து உடம்படுமெய்யும் ⁴ பெற்று, ⁵ “கிளந்தவல்ல”
என்னும் அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில் வெள்ளி
யம்பலத்தென்றது, பொன்ன ம்பலமுமுண்டாகலின்;
என்னை? ⁶ “கண்ணி லாக் கவர்வன கனக கூடமும்,
வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுருந், தண்ணிலாத்

தவழ்மணித் தழுமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு வியன்றில
மதலை மாடமே” என்றா சூளாமணியுள்ளு¹. நள்ளிருள் -
செறிநதவிருள்; ² உரிச் சொல் ஈறுதிரிநதது; இனி
வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தையுடைய இரு
ளென்பதுஞ் சிறந்தது; “ நள்ளென நிறுத்த நடுவுகொள்
யாமத்து” என்ற ராகவின். ஆரஞர் - பெரியவருத்தம்;
ஆவது கணவனை யிழத்தல்; ³ “ மக்க னிழந்த விடும்பையினு
மனையா னிழந்த விடும்பையினு, மிக்க விடும்பை,
வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை யெனவிளம்பித், -தக்க
வதனா லென்கழுத்திற் ருலி நீதந் தருளென்று, தொக்க
மணிரீண் முடியாணைத் தொழுது பின்னுமிவை ‘ சொல்லும்”
என்றார் பிறரும். ⁴ வீரபத்தினி, மறக்கறபுடையாள்.
கோப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக ⁵ ஆறியகற்புஞ்
சீறியகற்புமெனக் கற்பு இரு

¹ மனைவி - தீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை இந்தாற் கட்டுரை
காதையாலும், மணிமேகலை, உசு - ஆம் காதையாலும் உணர்க.

² தொல். வினைபியல், கு. உசு. ³ கவித்தொகை, சுள.

⁴ “ குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. எ.அ.

⁵ சூளாமணி, நகரவருணைச்சருக்கம், எ. ⁶ உரிச்சொல்
தளி.

¹ உத்தர. திக்கு. ககள. ² “ஆறிய கற்பிற் றேறிய
நல்லிசை, வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ”
என்றார்(கூ0)பதிற்றுப்பத்திலும்.

வகை. கொதியழல் - வெவ்வழல், கீற்றம் - மிகுசினம்.
வினைத்தோய், முன்

னிலைத்தொழிற்பெயர். முதிர்தல் - முற்படுதல்.
எனவே கல்வினைமுடிதனா

ஷென்க. ¹ “ஏனைவினையுலப்ப” என்றார் பிறரும்.
இனி முதிர்வினையால்

இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும்.
பைந்தொடியும் கூந்த

லும் அண்மைவிளி. சிங்கல் - குன்றல், வார்தல் -
நெடுமை. ஒலி - தழைத்தல்.

எல்லை - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டிரை
- பொருள்பொதிந்த

*சொல், உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு
யாதென்றுவினாவி ன்றற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு
கூறிற்றிலர்; என்ன? அது கட்டிரை
காதையில் கிளங்கவுரைக்கப்படும்.

௯௫ - ௧௦.

அரைசியல்.....செய்யுளென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனாகுறக்கேட்ட
அடிகள் பொருட்பகுதியை

மூவகை உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார்:

(இ - ள்.) நூலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட் சிறிது
ஒழுக்கம் பிழைப்பினும்

அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதும், புத
ழமைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித் தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர்
சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும், முன்செய்த இருவினையும் செயதமுறையே
செய்தோனை நாடிவந்து உருக்கொண்டிருந்து நுகர்விக்குமென்பதும் உமாயிய
இம்முன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற்
செப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம் நிறுத்துதுமென்று
அவ்வழிகள் சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை.
உருத்து - உருக்கொண்டு;

முதிர்ந்தென்றுமாம். வினை - தொழில். நாட்டுதும்,
உயர்தினைக்கண்

வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை; அஃது
உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்

நிருந்தது. பாட்டுடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு
உரைப்பாட்டையும் இசைப்

பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம்

கொல்லுமென்பது, "என்பிலதனை வெயில்போலக்
காயுமே, யன்பீ லதனை

யறம்" என்பதனாலுணர்க.

ஆவது உம், ஏத்தலும், ஊட்டலும்
இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தன

வென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

கூக - உ.

முடிக்கெழு.....யருளுகென் றுற்கு

(இ - ள்.) முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு
வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின்,
அடிகள் நீரேயருளிச்செய்கவென்று வினாவிய
சாத்தற்கென்க.

கெழுவென்னுஞ்சாரியை, ¹ “லன்னென வருடம்
புள்ளி யிறுதிமு, இம்

முங் தெழுவு முளப்புடப் பிறவு, மன்ன மரபின்
மொழியிடைத் தோன்றிச்,

செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிகையு”
என் னுஞ்சூத்திரத்துள், அன்ன

மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால்
அவ்விருபுள்ளியீற்றுச்சொல்லும்

அல்லாதனவும் சாரியைபெற்று
முடிவனவுளவென்றசாகலின், புள்ளியீறல்

¹ தாலடியார், ஈ. ² திருக்குறள், எள. ³ தொல்.
குறியியலுக்கப்பண்ணியல், சூ. எக.

ப. தி. க. ம்.

உரு

லாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லெனக்கொள்க.
சாரியையாவது, சொல் தொடர்ந்துசெல்லு
நெறிக்கணின்று, அதற்குப் பற்றுக்கோடாகச் சிறிது

பொருள்பயந்ததும் பயவாததுமாய நிற்பது. அவற்றான்
 இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நிற்பது; பொருநதுதலென்
 னும் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு முரியது, புகாரினும்
 மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்ந்ததாகலின். அடி கள், ௩.
 அண்மைவிளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினாவின
 சாத்தற்கு; அங்ஙனங் கூறுது இங்ஙனங் கூறினாரென்க.
 எனசொல்லியவாரோவெனின், — இச்செயகின்ற
 காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை
 இவர் புகழ்ந்துரையாராகலின், யாம
 காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதுகருதி நீரே அருளுகென
 ஏகாரவினாப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்
 னறகு அவர் கருதியபொருளிறகு உடம்படாது
 சொல்லிற்கு உடம்பட்டா ரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம வகுத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவாரா.

கஉ - ௩. அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்
 - (இ - ள்.) அவராமணத்தில் மகளிரா
 வாழ்த்துதலையுடைய பாடலும், — மங்கலம் - கலியாணம்.
 இதனை மங்கலவாழ்த்துக் காதையுமென்னுது
 பாடலுமென்றது என்னையோவெனின், — இஃது
 ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சகக்கலியால் வருதலானும்,
 கதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற்
 கதை நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலு
 மாய வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணாக.
 அஃது, அறறாக; மேலும் காணல்வரி, வேட்டுவவரி,

ஆயச்சியாகுரவை, துன்பமாலே, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சின
மாலே, சூன்றக்குரவை இவையிற்றையும காதையென்றிரா
லெனின், — அவற்றைக்கூறாததும் சில வேறுபாடு
கருதிப்போலும். என்னை வேறுபாடெனின், — அவை
தத்தமுடிவிற கூறுதும்.

கூரு - ச. குரவர் மனையறம படுதத காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை
இவ்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்த வேண்டி வேறுபடவிட்ட
காதையும்,

கூச - ரு. நடநவின் மங்கை மாதவி
பரங்கேற்று காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பித்தது ஏழாண்டு
நடநவின் மாதவி மங்கைபருவத்தே
அரங்கேற்றின காதையும்,

கூசு. அந்நி மாலேச சிறப்புச்செய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலையைச் சிறப்புச்செய்த
காதையும்,

கூஎ. இந்திர விழலு ரெடுத்த காதையும்

(இ - ள்.) அமரேரினகண் இந்திரனுக்கு
விழ்வெடுத்தகாதையும்,

கூஅ. கடலாடு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த விழவி றுதியிற்
கடலாழினைகாணதயும்,

ஈ

உள் சிலப் ப் திகாரம்

சுக. மடலவிழ் கானல்வரியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாழி கோவலனும்
மாதவியும் கழிக்கான

விடத்து யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும்
கதைநிகழாமையுணர்க.

சுக. - எ0. வேனில்வந் திறுத்தென மாதவி
யிரங்கிய காதையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப்
பிரிந்தமாதவி வருந்திய

காதையும்,

எ0 - எக. தீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த
காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகி தான்கண்ட தீங்கையுடைய
கனாவின் திறத்தைத்

தேவந்நிக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், ¹ “ஒருபொரு
ஹுதலிய வெள்ளடி யிய

லாம், மிரிபின் மி வருவது கலிவெண் பாட்டே” என்பதனாற்
கனாநிலையுரைத்தற் பொருண்முடிபாகிய

பாலதனைக்கூறுதலிற் காதையாயிற்றெனவுணாக.

எக - உ. வினாத்திறத்து நாடுகாண்
காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியார் மதுரைமூதூர்யாதென
வினாவின திறத்தை

யுடைய சோனாட்டின்வளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிக் கவுந்தியடிகள் வினவின திறமெனவும்,
பிறர்வினவுந்திறத்தை

யுடைய எனவுமமையும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிய

நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர்

பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

எகூ. வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகியசாலினி கொற்றவை
உருக்கொண்டாடிய

கோலச்சாரியும்,

“இருவகை பல்வகை யென்னும் விலக்கோ,

டரியவுறப் புப்பதினொராட்

மிக் = குரவை வரி, * சொக்க மவிநய நாடக
மென்றிவற்றூற், நக்கவனே யாட

லா சான்” என்றமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி;
இது வேட்டுவமக

ளாகிய சாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு ஆடுதலின்; *
“கொற்றவைகொண்ட

வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர் தவ்மென்னை
கொல்லோ” என்பத

னூலறிக. கூத்துன்படுதலின், * நாடகவரிப்பெயராய்,
இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

வேட்டுவவரி நிகழ்தலின்

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எங்-ச. தோட்டலர்.....இறுத்த காதையும்
(இ - ள்.) கண்ணகியோடு மதுரைப்
புறஞ்சேரியிற் சென்று விட்ட
காதையும்.

1 தொல். செய். கு. கடுக. 2 வேட்டுவவரி. (பி - ம்) *
‘சோகம்’, ‘சேதம்.’

எச - ஐ. கறங்கிசை யூர்காண்

காதையும்

(இ - ள்.) முழங்காரின்ற

முரசொலியையுடைய மதுரையைக் கோவலன்

கண்டகாதையும்.

எதி - சு. சீர்சா னங்கை யடைக்கலக்

காதையும்

(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த

கண்ணகியாகியநங்கையை மாதரிபாற்

கவுந்தியடிகள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

எசு. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ள்.) கோவலன்

கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எள. ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்தியாக

மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சி

யர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை யென்பது கூறுங் காலேச்,

செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு,

மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப” எனவும், “

குரவை யென்ப தெழுவர்

மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத்,

தந்நிலைக் கொட்பரின் ழுட

லாகும்” எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும்

ஆயச்சியரிடத்து நிகழ்தலான்

ஆயச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஎ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப

மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் கொலையுண்ட

தீத்திறத்தைக் கண்ணகி

கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்புட்

இதாவும் ஊர்குழ்வரியும் சிறிது

கதைநிகழ்ச்சியுளவெனினும் மருட்கை

யென்னு மெயப்பாடும் அவலம் அரற்றுக்

கவலை கையாறென்னுமியையும்

நிகழ்தலியல்பினான் இதனை மாலையென்றாரெனக்

கொள்க.

எஅ - கூ. நண்பக னடுங்கிய

ஊர்குழ்வரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நாணிநந்து

வெளிப்பட்டவருவினொடு கண்

ணகி ஊர்குழ்வந்த ஊர்குழ்வரியும்,

கண்ணகி ஊர்குழ்வருவதனைப்

பத்தினிப்பெண்டிர் கண்கூடாகக் காண்ட

லின் இஃது ஊர்குழ்வரி யென்பதாயிற்று.

இதாவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எக - அ0. சீர்சால் வேந்தனொடு

வழக்குரை காதையும்

(இ - ள்.) டுகழமைந்த தென்னனொடு

கண்ணகி வழக்குரைத்தகாதையும்,

உரைகாதை, வினைத்தொகை இறப்பு.

அஃ. வஞ்சின மாலைபும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ந்தானுரைத்த

வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ்

செழியன்றேவியைநோக்கிக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறிய

இயல்பும்,

வஞ்சின மாவது - மேற்கோள்.

இக்கலிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா

கிய ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய

இயல்பையுடைத்தாகலின், மாணியென்றார்.

உஅ

சிலப்பதிகாரம்

அக. அழற்படு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவள்முலைமுகத்து
எழுந்ததீ அவளே விய இடமெங்கும பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந தோன்றிக், கட்டுரை
காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றது
மதுரைமாதெய்வம் அவ்வழறணித்தறகுவநது இவளது
பவதொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - ஈ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்
குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுதமலர்ந்த கோதையினை யுடைப
 குறத்தியா இவளை வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு
 உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளேநோக்கி அக்
 குன்றின்கண் ஆடிய குரவையும்,
 ஆயச்சியர்குரவையிற கூறி பது இதற்குங்கூறுக.
 கோதையென்று பாடங் கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த
 குரவையெனினும் அமையும்.

அங். என்றிவை யனைத்ததுடன்
 (இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட

இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,
 கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியுமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட
 காதையும்,
 கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.)
 அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று
 நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை
 நடடகாதையும்,

அரு. வாழ்த்து—(இ - ள்.) அங்ஙனநடுங்கல்லான
 பிரதிட்டையும் விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள்
 செங்குட்டுவனையும் நெடுஞ்செழியனையும்

பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அரு. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்) அங்ஙனம்வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு
கனகவிசயர்முதலிய ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு
வரங்கொடுத்தகாதையோடே, -

ஒடு, ஒப்பலொப்புரை; எண்ணெடுவுமாம் தருதல் -
கொடை.

அசு. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.)
முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அஎ. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைசெய்யுள்
(இ - ள்.) உரையிடையிட்டனவும்
பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறெந்தும்
உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை
முற்ற.

ப தி க ம்.

உசு

அஅ. உரைசா லடிக ள்ருள

(இ - ள்.) புகழ்மைநத இளங்கோவடிகள்
அருளிச்செய்ய,

அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அஅ - சு. மதுரைக் கூலவாணிகள்

சாத்தன் கேட்டனன்

(இ - ள்.) மதுரைக்

கூலவாணிகளுள் சாத்தன் கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து; அவை:— நெல்லு,
புல்லு, வரகு, தினை, சாமை,

இறுங்கு, தோரை, இராகி;
பதினெண்வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்.

கூ. இது—(இ - ள்.) இவ்வரையறை
கூ. பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்
மரபென்

(இ - ள்.) அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பாலாகிய அப்பால்களின்
வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு இதுவென்க.

என்னென்னும் அகைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு முடிபு சிறப்புடைத்து!

அடிகட்கு அறிந்தருணீயென
வினைவினைவ யாதென, விறலாய,

இருந்தசாத்தன் உரைப்போன் இவனென,
கேட்டனன் யானென, அறங்குறருவதூஉம்

உயர்ந்தோரேத்தலும் ஊட்டுமென்பதூஉம் காரணமாகப் பெயரான் நாட்டும்
யாம் ஒரு பாட்டுடைச்செய்யுளென, அருளுகென்றதகு அருளக் கேட்டன
னென்க.

அறுபத்தெட்டாமடியுட் “கடலாடு காதையும்” எனக் குறளடியும்,
(அடு) “வாழ்த்த வரந்தரு காதையொடு” எனச்சிற்தடியும் (அக) “இவ்வா
றைந்தும்” எனக் குறளடியும் வந்து, “ஈற்றய லடியோ யாசிரிய மருங்கிற்,
றோற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப” என்ற ஆசிரியர், “இடையும் வரையார்
தொடையுணர் வோரோ” என்றதனும் குட்டச் செநனுக்காயிற்று.

இது, நாரபொருளுள்ளும் அகத்திணைக்கண்ணது இன்பமாகலாலும்,
புறத்திணைக்கண்ணது பொருளுடும் அறனுமாகலானும் வீடொழிந்த முடிபு
கூறியிருந்தது. அதனுன்னே, “மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய
சிலப்பதிகாரம்” என்பாரானதுவு மென்க.

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று. .

¹ தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. கூஅ.

² " " " " கூக.

³ இதனைச் சிலப்பதிகார இறுதிக்கட்டுரையிற் காண்க.

உரைபெறுகட்டுரை.

க. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை யெய்தி வெப்புநோயுங் குருஷந் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றி வேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று கள வேள்வியால் விழவொடுசாந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயுந் துன்பமு நீங்கியது.

உ. அதுகேட்டுக் கொங்கிளங்கோசர் தங்கணுட்டகத்து நங்கை க்கு விழவொடுசாந்திசெய்ய மழைதொழிலென்றும் மாளுதாயிற்று.

ந. அதுகேட்டுக் கடல்குழிலங்கைக்
கயவாகுவென்பான் நங்

கைக்கு நாட்பலிபிடைக்கோட்டமுந்து ஹத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து
வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்க ளகவையினங்கோர் பாடிவிழாக்கோள்
பன்முறை யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகிப் பிழையா
விளையு னுடாயிற்று.

ச. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி
கோழியகத்து எத்திறத்
தானும் வரந்தருமிவளோர்
பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப்
பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து
நித்தல்வழாவணி நிகழ்வித்தோனே.
உரைபெறுகட்டோரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கினங்கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார்
சிலவீரர்.

ங. நாட்பலிபீழகைக் கோட்டம் - நித்தலும்
பலியிடுமிடத்தையுடைய கோட்டம். அரந்தை - துக்கம்.
பிழையர்வினையுள் - குன்றாவினையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினார்
லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

வேண்டியவாறெல்

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

உரைபெறுகட்டுரை.

நக

க. அன்றுதொட்டு.....

.நோயுந்துன்பமுநீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; 1 “

வெள்வா னெறிந்த

என் விலங்கு டறுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி

பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணக

மடந்தை வானுறையர் கூரக், காவலன் செங்கோல்

வளைஇய வீழ்ந்தனன், கோவ

லன்” என்றாகலின்.

!

(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி
மழைவறத்தன்மிக்கு அதனா

னே வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும்
இடைவிடாது நலிதலிற் கொற்

கைக்கணிஞ்நந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலி

யிட்டிக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து
விழவெடுத்தலானே அவனாடு மிகவும்

மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுநீங்கிற்று.

வெப்பு - தொழுநோய் ;

“வெப்பின் முப்பழச்சுனை” என்றாகலின். இது
வெதுப்பெனினு மமையும்.

- உ. அதுகேட்டு.....மாறாதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்ஙனம் செழியன் நன்மைசெய்து
அவைநீங்குதலின் அத

னைக்கேட்டிக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய
கோசரும் நங்கைக்கு அங்

ஙனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான்
அவைநீங்குதலோடே மழை பெய்தற்

றெழில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதாயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை :-
பருவநாளெனினுமமையும்.

ங. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டிக் கடலை அகழாகவுடைய
இலங்காபுரத்துக் கயவாரு

வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன நங்கைக்கு
அங்ஙனம் நாடோறும் பலி

கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து
பின்பு கோட்டமும்மைத்து

முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு
வேண்டும்வரங்களை இவள்தரு

மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே
ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி

தோறும் உலாச்செயவிக்க மழை குறைவின் நி
நிலைபெறுதலானே அன்றே

பொய்யாதுவினையும் விளைவினையுடைய நாடாயிற்று
அவனாடு.

பாடி - நகரி.

ச. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்) அதனைக்கேட்டுக் சோழநாட்டு

உறையூர்டத்தே பெருநற்கிள்ளி

யரசனாகியவளவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின்,
எத்திறத்தானும் நமக்கு

அரந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருடெனக்கருதி
நங்கைக்கு அங்ஙனம் கோட்ட

மும்மைத்து நித்தஸ்விழவும் நடத்தினுனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த
உரிமைபற்றி. கோழியென்றது,

ஒருகோழி நிலமுக்கியத்தால் யானையோடு பொருது
அதனைப் போர்தொலைத்தல்

கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று ; ¹

“முறஞ்செவி வாரண

முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்”

என்பர்மேலும். நித்தல்விழா -

சீபலி. அரநதை - துன்பம்.

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய கட்டுரைச்செய்யுள். ² “உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞரைசரி லடிக ளாளு” என்றமைடால் காப்பியங்

கட்குச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில வ நுமெனக்கொள்க. என்னை? ³ “உரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வேன்பா.

நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்

கோடுகோ டாய்த்தேசான்றுங் கொள்கைத்தே --

கூடலார்

கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கே
முனிசேரன்
றண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

கூட்டளைக்கல்த்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றேதிய நான்முகத
தோன்படைத்த

குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்ததமிழ்ப
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார
போற்றநின்ற

சிலப்பதி காரஞ்செய் தானேடுஞ் சேரர்
சிகாமணியே. இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே;
இஃது நியயாபெயர் விளங்கவில்லை.

8 “ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும்
பாடையும் விரவியும் வருமே” தன்மியலங்காரம்,

பொதுவணியியல், சூ. கக: என்பதில் இவ்வடி காணப்படுகின்றது. (பி -
ம்.) * ‘செய்தான்சேரனன்பா சுகாமணிமீய.’

மு த ல ல வ து

*

o o

o

புகாராகநாண்டம்.

க.—மங்

கலவாழ்த்துப்பாடல்.

¹ திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுந்

† கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண்

குடைபோன்றிவ்

வங்க னுலகளித்த லான்

² ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுங்

௫ காவிரி நாடன் நிகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்

³ மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது
நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்
மேனின்று தான்கரத்த லான்

க0 பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
[வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ

(டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்
ஆங்கு,

பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதுமென்
னுமடுக்கு, சிறப்பின்கண் வந்தது.

ங. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம். [பொ
ருளுக்கும் மேலாகநின்று.

ஆ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். கூ.
மேனின்று - எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க - கஉ. இவை

நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும் புகாரினை யும்
சிறப்பித்தன.

கக. ஆங்கு = ஆதலால்.

1 “முத்தீர்நாப்பண்” (கூ0) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது. இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. கூ0 - இளம்; கு. கூக - ந.)

2 இது திகிரியைப்புனைந்துரைத்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. கூக - ந.)

3 “மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே” (தக்க. கடவுள். கூ - உரை) என்பதற்கு இதுமேற்கோள். இத்தொடர், “திங்களைப்போற்றுவதும்” என்பது மூத்தவிய மூன் றையும் பின்பற்றித்திற்குமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்.) * ‘புகார்காண்டம்.’ † ‘கொங்கலரார்ச்’

(இ)

கக

சிலப்பதிகாரம்

கக 1 பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய

பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறா நுயர்ந்தே நுண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந தோரே

உ0 அதனால்,

² நாகரீணகரோடு நாகநா டதமெடு

போகரீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக

ரதுதன்னின்

மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன்

குலக்கொம்ப

† ரீகைவான் கொடியன்னு ளீராருண்

டகவையாள்

உ0 அவளுந்தான்,

‡ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை

வடிவென்றுந்

தீதிலா வடமீனின் றிறமிவ டிறமென்று

மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய

பெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்

பாண்மன்னே

௩0 ஆங்கு,

கக. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

கச - கூ. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற

மூன்றனையும் ஒருவாற்றான்

ஒப்புரைக்கின்றார்.

கௌ - உ0. (பர) நிலீஇயர் நிற்பதாக. கேள்வியான்

முழுதுணர்ந்தோர் அப்

படிப் புகழினல்லது இம்முன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங்
கூறார்; உயர்ந்தோருண்
மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் -
ஆதலால்.

உக - உ. நாகருலகத்துடனும் தேவருலகத்துடனும்
போகம் நீள்புகழ்
இவை பொருந்தும்.

உரு. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

உச. ஈகை - பொன்.

உசு. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு;
இவள்வடிவென வருவிக்க.

உசு - கூ. வயங்கிய பெருங்குணத்துக் காதலாள்
குணத்தாற காதலித்தவள்.
விளங்கிய பெருங்

இவளை முன்கூறிற்று; கதைக்குநாயகியாதலின.

---

1 “பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ” (மலைபடு.
சுளக.)

2 இவ்வடி, “மேலைநாகர் கீழைநாகர் டோன்மயங்கி
வீழவே” (தக்க. 600)
என்பதற்கு மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * ‘தழீஇய.’ † ‘ஈய்கை.’ ‡ ‘போதில்வாழ்.’

பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்
 றலைவத்த
 வொருதனிக் குடிகளோ பெயர்ந்தோங்கு
 செல்வத்தான்
 வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து
 வானென்பா

னிருநிதிக் கிழவன்மக
 னீரெட்டாண் டகவையான்
 ஈடு அவனுந்தான்,
 மண்டேய்த்த * புகழினுன் மதிமுக
 மடவார்தம்
 பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப்
 பாராட்டிக்

கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென்
 றிசைபோக்கிக் காதலாற்
 கொண்டேத்துங் கிழமையான்
 கோவலனென் பான்மன்னோ

சு0 அவரை,

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நாளான்

மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் † மகிழ்ந்துழி
 யானெ யெருத்தத் தணியிழையார் மேலீஇ
 மாநகர்க் ‡ கீந்தார் மணம்

மணஞ்செய்
 குறை

சுரு அவ்வழி,

[குடை

முரசியம்பின முருடதீர்த்தன
முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்
யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன
வகலுண்மங்கல வணியெழுந்
மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து

[தது

சுரு

நக - ந. பெருமகன் முன்வைக்கப்பட்ட
வணிகராகிய தன் கிளையோடு

கூடி உயர்ந்தசெல்வத்தினையுடையான். இது¹
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழு

கல்; எனவே தமக்குத் தாமேநிகராகிய
வணிகரென்றவாறாயிற்று. மாசாத்து

வான் - குடிப்பெயர்.

நக - கூ. மண்டேயத்த புகழ் - பூமி சிறுகும்படி
வளர்ந்தபுகழ். மடவார்

ஆயத்துக் கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென்று
கண்டார்கொண்டேத்துங் கிழமை

யான்

சுரு - ச. யானையெருத்தத்தின்மேல்
அணியிழையாரையிருத்தி மாநகர்க்கு
அறிவித்தார்.

சக. முருடி - மத்தளம்.

சள. அகலுள் - ஊரிலே. மங்கலவணியெழுந்தது
- மாங்கலிய சூத்திரம்
வலஞ்செய்தது.

சஅ. மாலைதாழ் சென்னித்தூண்.

1 “ சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தார் பெற்ற பயன்.”—(திருக்குறள்,

இஃச.)

(பி - ம.) * ‘புகழுடையான்.’ † ‘மகிழ்ந்துழிஇ.’ ‡
‘சுயந்தார்மணம்.’

நடன

சிலப்பதிகாரம்

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

100 வாணார் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச
சூலி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்

மாழுது பார்ப்பான்- மறைவழி காட்டிடத்

திவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணேன்பென்னை

விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

௫௫ நூரையினர் பாட்டின ரொசிந்த நோக்கினர்
 சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு ² கோதைய
 ரேந்தின முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்
 விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
 முளைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
 பொதொடு விரிகூந்தற் பொலனறுங்
 கொடியன்னார்
 காதலற் † பிரியாமற் கவவுக்கை
 ஞெகிழாமற்
 நீதறு கென்வேத்திச சின்மலர் கொடுதூவி
 † யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னுளை
 மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய
 ௬௫ விப்பா விமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
 யுப்பாலைப் பொற்கேட்டிழையதா வெப்பா லுஞ்
 செருமிகு டி சின்வேற் செம்பிய
 ஞெருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ னெனவே.

௫௦ - ௫௩. சந்திரன் உரோகிணியைச்சேர
 கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

அருந்ததியினது தகையானைக்

ருசு - கூ. விரையினர் மலரினராகிய
விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன. இவை
வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

கூ0. இச்சொல்லப்பட்ட கொடியன்னார்.

கூகூ. உலகினருந்ததி, இல்பொருளுவமை.

கூகூ. உழையதாம்படி (கூஅ) உருட்டுவோனென
(கூசு) அமளியேற்றினு
ரென்க.

---

1 “அங்க ணிருவிசம்பு விளங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துகடர்
.....வதுவை மண்ணிய மகளிர்” (அகநானூறு, கககூ.)

கூட்டத்து

2 “ பலவகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்,
பலர் தொகு பிடித்த தாதுகு

கண்ணத்தர்’ (மதுரைக்காஞ்சி, கககூஅ - கூ.)

(பி - ம்) * ‘தயங்குமேனியர்.’

கண்விசம்பினருத் துதியன்னார்.’ †

† ‘பிரியாமைக் கவவுக்கை ஞெகிழாமை.’ ‡ ‘அங்
‘தெடுவேல்.’ ** ‘உருட்டுகோன்.’

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

௩௭

க - ஈ. திங்களை.....அளித்தலான்

(இ - ள்.) நாம் திங்களைப்போற்றுவேம்;
திங்களைப்போற்றுவேம்; அஃது

எற்றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த
மாலையையுடைய சென்னியுடைய

ஞாயிர்ச்சியையுடைய வெண்குடைபோன்று
பொதுவற இவ்வுலகிற்கு அளி
செய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனும் கூடின உவமம். கொங்கு
- தாது. அம் - அழகு.

கண் - இடம். போற்றுதும் - பன்மைத் தன்மை; ¹
“அம்மாம்” என்னுஞ்

குத்திரத்துக் கடதறவால் முடிந்தது.

இது “நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு

”

ச - சு. ஞாயிறு.....திரித லான்

(இ - ள்.) நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்;
ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின்,
காவிரிநாட்டையுடையானுடைய ஆழிபோலப் பொலிவு

பெற்ற கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத்
திரிதருதலானென்க.

திசிரி - ஆக்கினுசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

எ - கூ. மாமழை.....சுரத்தலான்

(இ - ள்.) நாம் பெரிய மழையைப்

போற்றுவேம்; பெரிமழையைப்

போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், அ

ச்சத்தைத்தரும் கடல்குழுலகிற்கு

அவன் அளிசெய்யுமாறுபோல மாறாது மேலாயநின்று
தன்பெயலான் வளத்

தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நம்மென உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது;

புகழெனினுமமையும்;

ஏழ்வகைப் பெயருமாம். வேலி - குழ்தல். அளி -

கொடை. மேனின்னு -

மேலாய் நின்று. தான், அசை. சுரத்தல் -

இடைவிடாதுசொரிதலுமாம்.

உலகிற்குச் சுரத்தலானென இயையும்.

க0 - கஉ.

பூம்புகார்.....ஒழுகலான்

பூம்புகார், விகாரம்; பூ - பொலிவு.

(இ - ள்.) நாம் புகாரைப் போற்றுவேம்;

புகாரைப்போற்றுவேம்;

அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை

வேலியாகவுடைய உலகின்கண் அவன்

குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகலினென்க.

உலகிறகு = உலகின்கண், உருபுமயக்கம்; * “

யாதனு.....சாரும்”

என்பதனால் முடிந்தது;”⁵ “தில்லைச் சூழ்பொழிற்கு
” என்றாற்போல.

. திங்களை முற்கூறினார்,

இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்குச் சிறந்த முதன்

மொழி அதுவாகலான். இத்திங்கள்முதலியவற்று

இவனளித்தல்முதலிய

செயகையொத்தலான், இவையும் இவனாற

சிறந்தனவென்பதாம். இறப்பப்

¹ தொல். வினையியல், சூ. ௫.

⁴ தொல்.

வேற்றுமைமயங்கியல், சூ. உக.

² „ புறத்தினையியல், சூ. ஈசு. ⁵

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கசுள.

³ புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

க.அ

சிலப்பதிகாரம்

புனைந்துரைத்தற்கு, “குடைநிழல் மரபு” என்றதனால்
கொடையும் திகிரியும் உயர்ச்சியும் புனைந்துகூறியவாறாயிற்று.

கங - கூ. ஆங்கு

.....முழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்படிப்போற்றினல்லது, முனைவனூலின்
முடித்தகேள்வி யான்

எனைத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர், பொதியில்
இமயம் புகா ரென்னும் இம்முன்றும்
ஒருதன்மையவாதலான், ஆதியிற்றேன்றிச் சலிப் பின்றி
நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு
அந்தமுண்டென்று கூறார் ; அவற்றில்
உயாநதோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஒரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த
வல்ல வேறுபிற தோன்றி னுங், கிளந்தவற் றியலா
னுணர்ந்தனர் கொளலே” என்னும் புற னடையாற் கொள்க.
பதியெழுவறியா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத;
எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு;
ஆதிகாலத்தேறிய குடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின.
பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கே உரியசிறப்பு. ஒடுக்கம் - முடிபு.
உயர்ந்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும்; இனி
உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும்
பழங்குடியிலுள்ளாருமென்றுமாம்; என்றது இமயத்தோடும்
பொதியிலோடுமுள்ள இருடிகளையும் புகாரிலுள்ள
வணிகரையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் - உண்டாகலின்.
முடித்தகேள்விகரைகண்டகேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன்சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும்
கூறியவாறாயிற்று.

உ0. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது அத்தன்மையதாகலான்,

என்றது, புகார் நிலைபேறுடையதாகலாற் போகமும் புகழும் நிலைபேறுடையவென்றவாறு.

உக - ச. நாகரீணகரொடு.....அகவையாள்

(இ - ள்.) சுவர்க்கம் ¹ பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போகமும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண் மழைபோல்வழங்கும் கையை யுடைய மாநாயகனுடைய குலத்திற்குன்றிய கொம்புங்கொடியும்போல்வான்; பன்னீராண்டிற்குட்பட்ட பிராயத்தாளாயினுனென்க.

நாகரீணகர் - சுவர்க்கம். நாதநாடு - பவணம். போகரீன்புகழ், உம்மைத் தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரனிறை. மன்னும் - நிலைபெறும்; இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான்-விசும்பின்மேகம். மாநாயகன், சிறப்புப்பெயர். ஈகை - பொன்; வான்கொடி - வானவல்லி; பொன்மெய வானவல்லியென்க. அவற்றோடுமொக்க மன்னும் புகாரெனினுமமையும்.

உரு. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,

உம்மை இசைநிறை.

¹ தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், சூ. ச அ.

² பவணம் - நாகலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திற் சிறந்ததென் பது சைனதாற்றுணிபு.

உச - கூ.

போதிலார்.....என்பாண்மன்றோ

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய

புகழுடையவடிவு இவன்

வழவையொக்குமென்றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய
கற்பு இவன் கறையொக்குமென்றும் உலகின்மாதரார் தன்னைத்தொழுதேத்

தம்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பான், அவன்யாரென்ற
ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

கண்

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவிஞன்,
ஒருபெயர். தீது - ¹ பிறர்

நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும்,
விளக்கு. பின்வருகின்ற இவளென்பதனை

இடைச்சொல். புகழ், இடைநிலை
முன்னுங்கூட்டுக. மன்னும் ஒவ்வும்
இடைச்சொல்.

௩௦ - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து *

நெடுநிலமுழுவதையும் தனியேயாளும்

கரிகாலனைமுதற்சூடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய
ஒப்பற்றசூடிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தைதயுடையான்;
அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை

இல்லாதார்க்கருளும் மாசாத்துவானென்று
பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு நிதிக்கிழவனுடையமகன்
பதினாறுண்டிறகு உட்பட்ட பிராயத்தானெனக.

பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின முதிர்தல்
மரபன்மையின், அகவையான் அகவையானென்றார்.
ஒப்பினமையின்மிகுதிசூறுவார் ஒரு

தனிக்குடியென்றார். ஒடி - இன்; உருபுமயக்கம்;
உறழ்பொரு; இதுவும் புற னடையான் முடிந்தது. வருநிதி
- நல்வினையாற் கலத்தினுங் காலினும் வரு

நிதி; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு -
பொருளறவார்க்கு; நிதியற்றார்க்

கும் நல்வினைசெயதார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம்; அதற்கு இல்லாராகிய
பலர்க்கென்க. ஆர்த்தும் -

நிறைவிக்கும்; நுகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான்,
இயற்பெயர். இரு

நிதிக்கிழவன், சிறப்புப்பெயர்.

கூரு. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.
நண்டும் உம்மை இசைநிறை.

கூசு - கூ.

மண்டேய்த்த.....என்பான் மண்டே.

(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழினையுடையான்,

பண்ணைத்தொலைத்த

மொழியினூராகிய மதிபோலுமுகத்தினையுடைய மடவார்
தம் காதலால் உலகிற

கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வேளென்று அவனீசையைத்
தமதாயத்தின்கட் பாராட்

டிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு
ஏத்துதற்குரியான்; அவன்யா

ரெனின், கோவலென்று பெயர்கூறப்படுவானெனக.

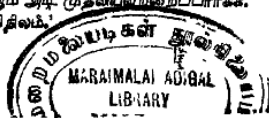
‘மண்டேயத்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்
; மண் இடத்திற்

சிறிது என்றார் வள்ளுவனும். புகழினுன, எழுவாய.
பண்டேயத்த-பண்ணைக்

கெடுத்த. செவ்வேளென்றோ, வேள் இருவருளராகலின்.
முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேகலை, உஉ - ஆம் காதை, சுசு - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² சிலப், மணிபுறம், எ. (பி - ம்.) * ‘தேமிதிலம்.’

சு0

சி ஸ் த் ப தி க ர ம்

வேளென்றது, ¹ “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு”
என்பதனால். போக்கி - எங்

கும் போகப்பண்ணி ; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு -
காமக்குறிப்பினால் உட்

கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும்
கலைமாதும் சயமாதும் புகழ்

மாதும் புவிமாதமென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும்
அறிவிற்கும் ஆண்மைக்

கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும்
செனினுமடையும்; "கலையின

இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துங் கிழமையா

தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ், சிலையின

தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி எனகலிய மாப
னல்லதீவ், வுலகினி

— லிலையென வொருவ னாயினான்" என்றாற்போல.

இனி, மொழியினுலென்றுபாடமாயின், மடவார்
திரணடுவே மொழி
யாலே புகழினான்
மையாற் கொடை

செவ்வேனென்று இசையைப்பரப்ப ஏனையோரும் காதன்
அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனென்ற கோவல

னென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றலுமொன்று;
இப்பொருளுக்கு,

போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முறகூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல்
உட்கோளாகலான்.

ச0 - ச2. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தனமையாரைக் குரவரிருவரும்
ஒருபெருநாளிலே மணவணி

காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர் ; மகிழ்ந்த அளவிலே
யென்க.

உழி - அளவு.

சந - ச. யானே.....நந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை
யானையெடுத்தத்து இருத்தி அம்மா

நகர்க்கு இவாமணமென்னுமகிழ்ச்சியைக்
கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கமுதது. இரீஇ - இருத்தி. நந்தாரெனவே அறிவித்தா
ரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்தது யானேயேற்றி அறிவித்தல் மரபு.

சரு - எ. அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசமுதலிய இயம்பின ; முருகுமுதலிய அதிர்ந்
தன ; பணிசமுதலிய முழங்குதல் எழுந்தன ; வெண்குடைகள் அரசனுயர்
வெழுந்தபடி எழுந்தன ; மங்கலவணி ஊரெங்கும் எழுந்ததென்க.

முருகு

ச.அ-

- பத்தல்; மத்தளமுமாம். அகலுள் - தெருவுமாம்,

க. மாலைதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித்
ருந்திய மண்டபத்து நீலப்பட்டு மேற்கட்டியின்கீழ்நிறுத்தின
ரிடத்தேயென்க.

தூணிரைபொ

முத்தின்பந்த

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி; அஃது
முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ - பொலிவு.
அக்காலத்து

ரு0 - ரு௩.

வானூர்.....நோன்பென்னை

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, ௨.

² சேவகசிந்தாமணி, சகக.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

சக

(இ - ள்.) மதியம் சகடணைந்தநாளிலே

பார்ப்பான் மறையிற் சோதிடாக்

கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே
சடங்குகாட்ட இவர் இங்ஙனம் தீவலஞ்

செய்கின்ற இதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள்
முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது

காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்கள் நான் பு
என்னையெனினுமமையும். சகடு - உரோகிணி.

மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ; புரோகிதனுமாம்.

ருச - டு.

விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய்
மலரினராய் உரையின ராய்ப் பாட்டின ராய்
ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

ருசு - எ.

¹ சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) ஏந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப்
புகையினராய்க் கோர்தைய

ராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

ருஅ - க.

விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க்
கலத்தினராய் முனைப்பா

விகையினராய்

நிறைகுடத்திட்ட

கை

புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற்

புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்,

ஒருசொல் வருவிக்க.

சூ0 - சூஅ.

போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்னார்,

இவளும் தன்காதலனைத் தன்

கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற்

புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை

அகத்திட்டகை * புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற்

புணர்வோனாக; இருவரன்

பும் சருவதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம்

வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால்

வணங்கி அவ்வகையேத்திப் பின்பு

சிவமலரைத்தாவி, இப்பால் இமயத்திருத்

திய வேங்கை பொற்கோட்டு உப்பாலிடத்ததாயே

நிற்பதாக; எப்பாலும் தன்

போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன்

மாரில்லாத தன்திகிரியை உருட்டு

வோனாகவெனச் சொல்லி, உலகில்

அருந்ததியன்னோ அமளியேற்றினாரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதறுகென ஏத்தித் தாவி அருந்ததியன்னோ உழையதாக உருட்டுவோனாகவென அமளியேற்றினாரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

க. —மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்
முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, நகாஅ - கூ.

(பி - ம்) * 'புல்லம்போதுதெழாமல்.'

க

இ ர ண் ட ர வ து
ம வ ன ன ய ற ம் பு டி த் த
க ர னை த்.

உரைசால் சிறப்பி னரைசுவிழை

திருவிற்

Rare coins which are not rare commodities

பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி

யரும்பொரு டனும் விருந்திற் றேள
மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்
கலத்தினுங் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
குலத்திற் குன்றிக் கொழுங்குடிச் செல்வ
ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
கடு ருத்தர குருவி னெப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியுங் கா தற் கொழுநனு

மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா

லமளிமிசை

நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத்

திருந்துழிக்

கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புகழ்மைந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

ச. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத.

டு. விருந்திற்றேம - பரதேசங்கள்.

சு. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின்
தொகுதிகூறுவார், தேம் ஒருங்கு
தொக்கன்னவென்றார்.

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திறகுன்றாத.

செல்வர் - இருவர் பிதாக்

களும்.

க - க0. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க திருவினையுடைய
அருந்தவமுடிததோர் போகபூமியில் தோனறுமர் றுபோலத் தோன்றிய.

எ. கலத்தினுங் காலினுந் தருவனரீட்டிதலால் (நு) விருந்திற்றேளம் (சு)
ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (ச) வழங்கத் தவாஅப்பெருக்கத்ததாகி (க) அரசு
விழை திருவினையுடைய (உ) கட்லோடிகள் மலிந்தநகர் (க0) உத்தராகுருவினை
யொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய கண்ணகியுங்கோவலனும்.

இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தராகுருவை ஒத்தது.

(பி. ம்.) * 'தருவனரீட்டி'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சாந்

கரு யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர் தாமரை
வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ

மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பதூப் பொதும்பர்த்
தரீதுதேர்ந் துண்டு மாதர்வாண்

முகத்துப்

உ0 புரிசுழ லளகத்துப் † புகலேக் கற்றுத்
 திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
 மாலைத் தாமத்து மணிநிரைத்து வகுத்த
 கோலச சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
 வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்

உரு கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
 விரைமலர் வாளியொடு † வேனில்வீற்

றிருக்கு

நிரைநிலை மாடத் தரமிய மேறிச்
 சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
 கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி
 முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
 கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
 வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த
 வெண்டோட்டு மல்லிகை னிரியன்

ந0

மாலையொடு

கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழ்த்

நரு

தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்
 தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கிக்
 கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை

¹ குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த
 வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு

ச0

§ முரிதி னின்னோ டுடன்பிறப்

௩௩. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு
கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சியால் அவசமாகி.

மாலையு மயங்கி' என்றார்.

கக. கண்ணகியும் கோவலனும் (௩௩)
இடைநிலத்திருந்துழித் (உச) தென்
றல் (உரு) கண்டுமகிழ்வெயதிச் சிறந்து (உஎ)
ஏறியிருந்து (உக) எழுதிக்
(௩௩) கையற்றெனக்கூட்டுக.

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

ச௦. உரிதின் - உரித்தாக.

---

1 குழவியென்னும் இளமைப்பெயர்
திங்கையெழுத்துவருமென்பதற்கு இது மேற்
கோள்; (தொல். மரபு. கு. உச - பேர்; நன். மயிலை. கு. ௩௮௭.)
(பி - ம்.) * 'மாதவிச்.' † 'பூவிலேக்கற்று.' ‡
'வேனில்வீற்றிருந்தநெடுநிலை.' § 'உரி
திதுதின்கோடி', 'உரிதினினின்கோடி.'

உவமிரான்

பெரியோன் றருக திருநுத லாகென

¹ வடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்

படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலி

ஹருவி லாள நெருநெபருங் கருப்புவி

சுரு லிருகரும் புருவ மாக * வீக்க

மூவா மருந்தின்

முன்னர்த் தோன் றலிற்

றேவர் கோமான் நெய்வக் காவற்

† படைநினக் களிக்கவத னிடைநினக்

கிடையென

வறுமுக வெருவனோர் பெறுமுறை

யின்றியு

ரு மிறுமுறை காணு ! மியல்பினி னன்றே

யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின்

முகத்துச்

செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா டீ

வீத்தது

மாயிரும் பீலி மணிநிற **

மஞ்சைநின்

௫௫

சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு

மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக் கழிந்து

நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச் செறியவு

மளிய தாமே சிறுபசங் கிளியே

குழலும் யாழ் மமிழ்துங் குழைத்தநின்

மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வீரகியு

கூ0 மடநடை- மாதூநின் †† மலர்க்கையி

னீங்கா

துடனுறைவு மரீஇ யொருவா வாயின

நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா

ராட்டுநர்

மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

சஉ - ஐ. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தனில் அமர்மேம்படுநரதுமுறை
மை இவட்குக் கூறப்பட்டது.

சக. இவளைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல்
கூறப்பட்டது.

சக - ஐஉ. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும்
குமரவேள் தன்கையில்

வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை
வருத்தும் இயல்பினுன்னே.

ஐஐ. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ஐகூ. செறிதல்
ஒளித்தல்.

ஐஅ. குழைத்தல் - கூட்டிதல்; இன்பொருளுவமை.

ஐஎ. கிளி (சுக) நீங்காவாயின; அதனால் (ஐஎ) அளியவென்க.

சஉ. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். சகூ. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.

1 'அடையார்...சக்க' என்னும் பகுதி, தக்கயாகப்பரணியில், சஉஉ - ஆம்
தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம்) * 'சய்த்தனன்.' † 'படைநினக்களித்தனனதன்.' ‡ 'இயல்பினன்றே.'
§ 'சத்தனன்.' ** 'மஞ்ஞையற்கு' †† 'தனீர்மலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கைநீர்வளதுடனுறைபு.'

உ. — மனையறும்படுத்தகாலை.

சக

பிறிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்

கூடு பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு

மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ
னான நல்லகி னறும்புகை யன்றியு
மனன்மதச சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
றிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு

எஃ மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை

யெவன்கொ

றிங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை

வருந்தவு

மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற் றனர்கொன்
மாசறு போன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே

எஃ யரும்பேறற் பாவா யாகுயிர் மருந்தே

பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ

அ0 தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்
தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி

வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல்
வுழிநாள்

வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி
அ0 மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
வேறுபடு தீவின வீறுபெறக் காண
வுரிமைச சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

சுச. பிறிதனி அணிதலாற் பெற்றபயன் என். [நாற்றம்.

சுசு. எல் - ஒளி. என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார்.

சுஎ. சானம் -

சுஅ. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை -
வந்தவுறவு.

எ0. உற்றதை - உறவு. எஉ. என்னுற்றனர் -
என்னபித்தேறினார்.

அக. உலவாமை - ஒழியாமை. அஉ. தருக்கி - மிக்கு.

அச. (பா) பேறிர்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

அடு. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் - அறத்
ரைப் புகித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். அசு. பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம்.

அ. எ. வேறுபடுத்திவிடின் - நானாவிதமான செல்வத்தோடே. வீறு - பெருமை.
அ. அ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப்
புணர்க்கவென்க.

(பி-ம்) * 'முத்துடன்.'

சுகா சிலப்பதிகாரம்

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் *
கிழமையிற்
கூட காண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி
தனக்கென்.

வேண்பா.

¹ † தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்ந்தா லெனவொருவார்
காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து - நாமந்

தொலையாத வின்பமெலாந்
துன்னினார் மண்மே
னிலையாமை கண்டவர்போ னின்று.

க - உ. ² உரைசால்.....மாநகர்
(இ - ள்.) புகழமைந்த சிறப்பினைபுடைய

அரசரும் விரும்பும் செல்வத்

தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க
மாநகரென்க.

அரசென்பது, ³ “குடிமை யாண்மை” என்னுஞ்
சூத்திரத்து ‘நிலையின

வாயினு, மஃறிணை மருங்கிற கிளந்தாங் கியலும்’
என்பதனால் முடிந்தது;

சிறப்பும்மை விரிக்க.

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான
நகரெனினுமாம். பயம் -

மன்னர் விழைச்சி.

நட - கக.

முழங்குகடல்.....கொழுநனும்

(இ - ள்.) மாநகர், கைத்தானும் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய
பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கள்வந்துகூடி
ஒன்றுக்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம்

முழங்குகடல்சூழ்ந்த ஞாலமுழுதும்

ஒக்கவரினும்

வழங்கத்தொலையாதவளத்தினையுடையதாகலின், அங்ஙனம்
அறத்

தினாகிய பொருளால் ⁴ தலைப்படுதானத்தைச்
செயதோ ரெய்தும் உத்தராகுரு

வினையொக்கும்படி குலத்திறகுன்றாத செல்வர்க்குத்
தோன்றிய பெரியமலர்

போலும் கண்ணையுடையானும் அவள் காதலிக்கப்படும் கொழுநனுமென்க.

¹ இவ்வெண்டாப் பலபிரதிகளிலில்லை.

“இந்த “உரைசால் சிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “திருவின் செல்வி
யொடு பெருநில மடந்தையை, பொருதனி யாண்ட செருவடு திண்டோட், கரிகாற்
பெரும்பெயர்த் திருமா வளவீணப், பாலை பாடிய பரிசிலன் நெடுத்த, மாலைத் தாழிய
வனங்கெழு செல்வத், தாழைந் திரட்டியு மாயிரங் குழுகளும், வீறுசான் ஞாலத்து
வியலணி பாசி, யுயர்ந்தோ ருலகிற் பயத்தரு தானமு, மில்லது மிரப்பு நல்லோர் குழு
வுந், தெய்வத் தானமுந் திருத்திய பூமியு, மைய ருறையுளு மறவோர் பன்னியும்,
விண்ணவ ருலகினி னண்ணிடு தகரமொ, டெண்ணுவரம் பறிவா வஞ்சயொடு சிறந்த”
என்னும் அடிகள் பதினமூன்றாம், மிதிவைப்பட்டி அழகியசிறீரம்மடலக்கவிராயரவர்கள்
வீட்டுச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

2 தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. ௫௬.

4 தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம்; “அறத்தி னூற்றிய லுரும்பெரும் பொருளைப்,
புறத்துறைக் குற்றமூன் றமுத்தநம் றவர்க்குக், கொள்கெனப் பணிந்து குறையிதந்
தவரவயி, னுள்ளமுலந் தீவ துத்தம தானம்” என்பது திவாகரம்.

(பி - ம்.) * ‘கேண் மையிற்.’ † தூம்புபணிபலவுந்தோலாதவேஷத்து.’

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சஎ

அத்தகு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத்
தக ஒழுகும் மனைவியோ

டேயென்னுமமையும்.

அரும்பொருளாவன:—¹ “நீரின் வந்த
நிமிர்பரிப் புரவியுந், காலின் வந்த

கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங், குடமலைப்
பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங், கங்கை வாரி
யுங் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுந் காமுகத் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்”

எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும் பிறவும்.

1 “ இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்” என்பதனும் கலத்தினும் காலினு மென்றார்; கலம் - மரக்கலம். கால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிருமரபோரும் கலத்தொடுசேறல் பின்னருழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

அருந்தவம் 2 ஈண்டுத்தானம். உத்தாகுரு - போகபூமி; அஃது அது வகைப்படுமீ; என்னை: 3 “ ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி யறுவகைப் படுமே”

என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து 4 போக நுகருமாறு, 5 முடிபொருட்டொடர்நிலை

யிள் தானப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டிக.

குலத்திற்குள் றுதல்-பூப்பின்கட்பிரிதல்; அன்றி 6 நடுவின் தி நன்பொருள்

வெஃகலுமாம். குலத்திற்குள் றுமை - 7 “ நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவு

நின்ற நல் னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாயமொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப

நாடிக், கொள்வது உயினைகொளாது கொடுப்பது உங் குறைகொடாது” என்ப

தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும்

கொழுநனுமென்க.

கஉ - ஈ. மயன்விதித்
தன்ன.....இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்றிய கண்ணியும்
கொழுநனும் மாடத்து இடை
நிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற போன்ற
இருந்துழியென்க.
மணிக்காலமளிமிசையே

---

¹ பட்டினப்பாலை, கஅரு - கூஉ. ² தொல்காப்பியம்,
அகத்திணையியல், கு. கக.

³ திவாகரம், கஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறந்து போகநுகருமாற்றைப்
பின்வரும் திவாகரச்சூத்திரத்தா

லுணர்க; “பதினா ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப்,
பன்னீ ராட்டைக் குமரிய மாடி,

யொத்த வன்பினு மொத்த நலத்தினுங், கற்பக நன்மர
நற்பய னுதவ, வாகிய செய்த

வத் தளவு மவ்வழிப், போக நுகர்வது போக பூமி.”

⁵ முடிபொருட் டொடர் நிலையென்றது, அறமுதலிய
நாற்பயனையுங் கூறும் சீவக

சிந்தாமணி முதலியவற்றை.

⁶ திருக்குறள், களக. ⁷ பட்டினப்பாலை, உருக - கரு.

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன்.
நெடுநிலை - எழுநிலை; இடை
நிலம் - நாலாநிலம்.

கச - உரு. கழுநீ ராம்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு குவையுடைய
 அரும்புகள் சுரும்பு

இமிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின்
 வாசத்தைக் கலந்துண்டு

அவற்றின் வேறாய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள்
 தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய

தோட்டினையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய
 கோதைபோலும் மாதவிப்

பூவின் தாதினையும் ஆராயந்துண்டுபோனது வாண்முகத்து
 மாதருடைய புரிந்த

குழற்சியையுடைய அளகத்துண்டாகிய
 கலைவமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப்

புகுதற்கு வழிகாணுமற் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும்
 வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபடநிரைத்து
 வகுத்த அழகினையுடைய சாளரக்குறும்புழையாற்
 செவ்வியறிந்து நுழைந்துபுக்க மணவாயத்
 தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்

திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன் மிகுதலாலென்க.

சாதிபற்றி

ஆம்பலென்றோனினும்

நண்டுக்கூறியது சேதாம்பலென

வுணர்க; இஃது அவறறேடு ஒருதன்மைத்தாகிய
பகற்போதன்மெனினும் அவை

விரியுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற்
கலந்துண்டென்றார். இதழொடிக்கப்

படாதவெனவே செவ்விசூறிற்று; ¹

“தீநீர்ப்பெருங்குண்டிசுனைப்பூத்தஞ்சுவனைக்,

கூம்புவிடு முழுநெறி ” என்றார் புறப்பாட்டினும்.

கோதை-மாலை; ஒழுங்கு

மாம். வெண்டோட்டித்தாழையுமாம் ;

சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி

யென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை

சண்பகத்தோடு மலர்தலின்

தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தனகமென் பாருமுளர். புகல -
புகுதற்கு. ஒடு - ஒருவினை.

செவ்விபார்த்து நுழைந்து புக்கவென்க. செவ்வி -
இவரமகிழுஞ்செவ்வி.

பின்னின்ற உண்டென்பதனை அனீஇ உண்டெனவும்,
தேர்ந்துண்டெனவும்

இரண்டிடத்தும் ஒட்டுக. அன்றி அனீஇ
வண்டொடுபுக்கதென்றலெனினுமமை

யும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத்

தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்

அனேஇ உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத்
திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொ
டிம்புக்க தென்றலென்க.
உசு - எ. விரைமலர்.....ஏறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிகுதலாலே
இடைநிலத்துநின்றும்
மேல் நிரைத்துவகுத்த நிலங்களில்
மணத்தினையுடைய மலர்வாளியோடே
காமன் வீற்றிருக்கும் மேனிமொடிய நிலாமூற்றத்தின் மேல்
ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காமன். பகையின்றிக் கல்வியொடு செல்வத்
திடை + நஞ்சற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வானியும் காமனும் வருந்தாதிருந்தலும்
தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது, உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை

¹ புறநானூறு, ககசு. † சீவகசிந்தாமணி, கக.

உ — மனையறம்படுத்தகாரைத். சுக

¹ “உதார மென்ப தோதிய செய்யுளில், குறிப்பி னொருபொரு

தோன்றல்” என்பது அணியியலாகலின்.

ணைநிப்படத் |

உஅ - நக. சுரும்புணக்

கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள்,

சுரும்புகளுண்டற்குப்

பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நற்பூஞ்

சேக்கைக்கண்ணே கடல்குழ்

ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும் * ஞாயிறும் திங்களும்

சேர இருப்பக்கண்ட

காட்சிபோல இருந்து கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப்

பெரிய தோளிலே

யெழுதியென்க.

கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே

தொய்யிலொன்றை

யும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின்செவ்வி

கூறுவார், சுரும்புணக்

கிடந்த வென்றார்.

இனி * அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து

உண என்பதனைப்

பெயர்ப்படுத்துச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும்

உளவழி அவ்வக்காலத்து

ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும

மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம்

ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த
தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கை

பெனவுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும்
செவ்வியங்கூறிற்றாகும்.

முதிர்தல் - முற்றுதல்; சூழ்தலுமாம்; “
நீர்முற்றி மதில்பொருடம்”

என்றார் பிறரும்; முதிரந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இல்பொருளுவமம். போல இருந்தென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

நஉ - எ. வண்டுவாய்.....கட்டுரை

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டிகள்
புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த

வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய
இளக்கத்தையுடைய மாலை

யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும்
சூலைந்தலைய மார்பிலிட்ட

இவ்விருவகைமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரும்
செயலற்ற புணர்ச்சியிறுதிக்

கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய

முகத்தைநோக்கித் தன்னது

அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத

நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த

உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல்

- மலர்ச்சி. பிறழ் -

சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா,

தீர்தலென்னும் விடற்பொருண்

மையெதிர்மறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

¹ இச்சூத்திரம் தண்டியலங்காரத்திலும்
படுகின்றது.

(பொதுவணியியல், கு. உக.) காணப்

² "மதியமு ஞாயிறுங் கதிதிரித் தோழிக், கடன்ற விசும்பி னுடனின் ருங்கு"
(பெருங்கதை, க. ௩௨: ௨௨ - ௩.) என்பதும், "வெங்கதிரிக் கனவியுந் தண்கதிர் மதிய
தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்" (இறை, கு. உ - உரை) என்பதும்
தென்கே அறியற்பாலன.

³ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. ஏ.அ. "கவித்தொர்கை, கள,

எ

௩௦

சிலப்பதிகாரம்

இனிக் குறியாக்கட்டுரை - முன் கருதப்படாத கட்டுரை
யெனினும் பொருள்

தும். ¹ "குறியா விற்ப மெளிதி னின்.....எய்தும்"
என்றார்; கட்டுரை -

நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.
 ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக்
 கூறுமென்க.
 அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார். 7

௩௮ - ௪௧. குழனித் திங்கள்.....

.ஆகென.

(இ - ள்.) பிறை, இறைவன் இமையவரேத்தாநிறகத்
 தனமுடிககு அழகு

செய்தல்காரணத்தாற் சூடிய
 பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன்
 நினக்குத் திருநுதலாகத் தரக்கடவன; அஃது
 எற்றாலெனின, அப் பிறை நின்
 னோடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு
 உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; 2
 “உரிதினிற, கொண்டாங்குப்
 பெயர்தல் வேண்டும்” என அகப்பாட்டினுங்கூறினார்.
 திங்கட்குழவியென்றது 3 “சொல்லிய வல்ல
 பிறவவண் வரினும்” என்

னும்மரபியற் புறனடையான் முடியும். 4 “அப்பிறை,
 பதினெண் கணனு மேத்
 தவும் படுமே” என்றார்புறப்பாட்டினும்.

அருமைத்து, அஃறிணைவினைத்
 குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது சூடினபிறை
 இரண்டிகலையாதலின், அதனை

எண்ணுட்புங்களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து;
என்னை "மாக்கட னடுவ

எண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவெண் டுங்க டோன்றி
யாங்குக், கதுப்பயல்

விளங்குஞ் சிறுதுதல்" என்றாராகலின்.

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கருமபையும்
வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக்

கட்கேறபத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று;
என்றது கரும்பிற்கு நிற

னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலெனனும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்கூறினார்; பிறை திருவொடு

பாற்கடலிடைப் பிறத்தலின், இவ

ளேத் திருமகளாகமதித்து.

௪௨ - ௫. அடையார்

முனையகத்து.....ஈக்க

(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த
ஒப்பில்லாத கருப்புவில்

லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத்
திருத்தித் தரக்கடவன்;

அஃது எற்றாலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே தம்மை
மேம்படுப்பார்சிலர்க்குப்

படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசர்க்கு
இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் ஒறுக்கப்படாத தெவ்வரை

அழிக்குங்கால் இவருறுப்பாகிய

படைத்தலங்கொண்டன் றி அழிக்கலாகாமைமயின்,
இங்ஙனம் கூறினார். ஈக்க,

“ஈத்துவக்கும்” என்றும்போலநின்றது.

முனிவராகிய முரட்பகையை அழித்

தற்கு வல்வில்லே வேண்டிதலின்,
ஒருபெருங்கருப்புவில்லென்றார். என்றது,

¹ அகநானூறு, உ.

² தொல். மரபியல், சூ கக௦.

குறுந்தொகை, கடக௦.

³ “ஈ” க௦.

⁴ புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து.

திருக்குறள், உஉஅ.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

இக

காமனுக்குக் ¹ காமநூலும் ² ஆலையும் வில்லாதலின்,

அதன் வன்மைகூறி

னார். ஒருபெருங்கருப்புவில் இருகரும்புருவமாகவென்றது

சேமவில்லையுங்

கூட்டி; ³ “வானார்.....வேண்டினான்” என்றாராகலின்.

சக - அ. மூவா

மருந்தின்.....இடையென

(இ - ள்.) இந்திரன் அசுரரையழித்துச் சுரரைக்

காத்தற்காக எடுத்த வச்சிரப்படையை நினக்கு
இடையாகவெனத் திருத்தித் தாக்கடவன்; அஃது
எற்றாலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப்
பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ முறபிறத்தலானென்க.

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா,
மூத்தவென்னும் பெயரெச்ச வெதிர்மறை. எனவே
மூப்புக்கும் பிணிக்கும் மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது
அமிர்தத்தை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின்,
நினக்குமுன் னர் வச்சிரம் பிறத்தலாலென்னுமமையும்.

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றகாலத்துப்
பிறந்தவெனப் புராணங்கூறும்; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய
நடுவுபிடியாயிருத்தலான் அதனிடையே நுசுப்புக்கு
உவமங்கூறுப.

இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை
கரும்பு வச்சிரமென்னு மிவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத்
தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மை யிற்
பண்புண்டாகலின முன்னர்த் தோன்றலினென
உயத்துரைக்க.

சக - ௫௨. அறுமுக வொருவன்.....
சுத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய
சுடரையுடைய நெடிய வே லொன்றையும் நினமுகத்து
மழைக்கண் இரண்டுமாம்படி ஈதற்குக் காரணம்
வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான் இறந்துபடுமுறைமையைத்

தன்கண்ணுற் காண் வேண்டுதல் காரணத்தானென்க.

“ துள்ளுநர்க் காண்மார் ” என்றும்போல.
பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தான் நத்தற்கு
உரிமையின்றிகவும். வேலொன்று இரண்டாகவீத்தல்-
நிருமித்துத்தருதல்; “ ஓங்கிய முருகன்
வைவேலொன்றிரண் டனைய கண்ணுள் ” என்றாகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத்
தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும் இல்லையாகவுமெனினுமமையும்.
இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்துந்தன்மை
யெனினுமமையும்.

இவை ⁶ புகழ்வமையலங்காரம்; அஃதாவது “
இறையோன் சடைமுடிமே
லெந்நாளுந் தங்கும், பிறையோர் திருநுதலும் பெற்ற -
தறைபுனல்கூழ், பூவல
யந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவையின் னல்குற்
பரப்பு ” எனவரும்.

---

¹ காமதூல் - பூவிசேடம்; இதனை மன்மததந்திரமென்பர்
வடநாலார்; இது மன்

மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்காண்க ; “கயக்க
ணின்ற பூவின் மிக்க

காம காண்டங் கன்னல்வில்” (கந்த. காமதகன. ௬௨) என்பதும்
இங்கே கருதற்பா

லது. ² ஆலை - கரும்பு. ³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௫. ⁴
கவித்தொகை, ௪.

5 சீவகசிந்தாமணி, கஉ கூக. 6 புகழுவமையர்வது உவமை
யப்புக்கும் துவயிப்பது.

இஉ

சிலப்பதிகாரம்

இவற்றுட் கப்புலனாய் எழுதப்படும் உறுப்புக்களைப்
பாராட்டி, இனிக்கட்

புலனாயும் ஆகாதுமாய் எழுதப்படாதன பாராட்டிவான்.

இக - கூக. மாயிருந்

பீலி.....ஒருவாவாயின

(இ - ள்.) நன்னுதால், மாடே, மழிற்குலம் நின்னுடைய சாயற்கு எதிர்த்து
வந்து பொருது தோற்றுத் தண்ணிய காட்டிடத்தேபோய் ஒடுங்காநிற்கவும்,
அன்னம் மெல்லிய நடையினைக்கண்டு எதிர்த்துவந்து
தோற்றுத் தனதுநடை

யழிந்து நல்லநீர்பொருந்தின பண்ணையிற் செறிந்தமலரிப்புக்கு மறையவும்,
சிறிய பசிய கிள்ளைகள்தாம் குழலிசையினையும் யாழிசையினையும் அமுதத்தினை

யும் கலந்து குழைத்தாலொத்த நினது முதிராத மழலைக்கிளவிக்கு எதிர்த்து
வந்து தோற்றனவாயும் நின்னை வழிபட்டு அக்கிளவிகழபக்கருதி நினதுகையி

னின்னும் நீங்காவாய நின் னுடனே

வெறுப்புத்தோன்றாமல் உறைதலையும் பொ

ருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், அவை

அளிக்கத்தக்கனகாணென்றனென்க.

மாயிரு, ¹ “கோயில்” போலநின்றது; ²
அதிகாரப்புறனடைவிதி. மா -

கருமை. இருமை - பெருமை. மணி - நீலமணி. ³ சாயல் - மென்மை. தன்
கான் - இழந்தகாடி. நன்னுதல், ⁴ “எஞ்சிய விரண்டி னிறுதிப் பெயரே,
நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்” என்பதனால் நீட்டித்தது. நளி - செறிவு.

செறிதல்

மழுதும்

- ஒடுங்குதல். குழைத்த, இல்பொருளுவமை; ⁵
பாலங் கலந்த தீஞ்சொல்” என்றற்போல.

“கரும்புந் தேனும்

இனிக் குழைத்த,

குழைவித்தவெனினுமமையும் : வருத்தியவென்பதாம்;

“குழைமுற்றின வா

ழைக் கொழுங்கனி குழைத்தும்” என்றராகலின்.

மாதா, முன்னிலை; விளி;

⁶ “ஒவு முவ்வு மேயொடு சிவனும்” என்பதனால்
முடிந்தது.

அடையவும், செறியவுமே இவை
ஒருவாவாயினவாகலான் அளியவென்க.

கினியும் இவள்வளர்ப்பன பலவாகலாற்
பன்மைகூறினார்.

கூஉ - ச. நறுமலர்க்
கோதை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) இத்தன்மையையாகிய கோதாய,

நின்னைப் புனைந்து அழகு

செய்யுமகளிர் குற்றமற்ற நினது புனையாத
அழகன்றியும் வேறுசில அணிகளை
அணிந்ததனாற்பெற்ற உதவி யாதுதானென்றனென்க.

“ஐயா யாகும்” என்பதனாற் கோதை
கோதாயென விளியேற்றது. மங்கல

வணி - மாங்கலியமென்பாருமுளர்.

கரு - சு. பல்லிருங் கூந்தல்.....
என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) பலவகைத்தாகிய கூந்தலிற்
சிலமலரைப்பெய்தலையன்றி அதன்

மேலும் ஒளிபொருந்தி அவிழ்கின்ற மாலையைப்
புனைதற்கு அந்தமாலையோடு

அவர்கள் என்ன உறவுடையார்களோவென்றனென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, கருடு.

² சீவகசிந்தாமணி, உசகடி.

³ தொல். குற்றியலுகரப்பணரியல், கு. எய.

⁴ தொல்காப்பியம், விளிமரபு, கு. இ.

⁵ " உரிச்சொல்லியல், கு. உக.

⁶ " " " " " "

⁷ " விளிமரபு, கு. உள.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

நுக

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்புமுல்லை
முதலியவை; அருச்சுணை மலருமாம். - கூஎ - அ.

நான நல்லகில்.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய
நல்ல அகிற்புகையை ஊட்டி

தன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு
அதனோடு தமக்குளதாகிய அந்தக்

கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றானென்க.

மான்மதம் - கத்தூரி.

கூக - எ0.

திருமுலைத் தடத்திடை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய

முலைத்தடத்தின்மேல் தொய்யிலெழுதுதன்

மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டிவதற்கு
அதனோடு அவர்க்குண்டான

¹ கெழுதகைமை யாதுதானென்றானென்க.

திரு - ¹ முலைமேற்றோன்றும் வீற்றுத்தெய்வம்.
தடம் - பரப்பு. தொய்யில் -

பத்திக்கீற்று. காழ் - வடம்.

முத்தக்காமென மாற்றுக.

எக - உ.

திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய மங்கலவணியும்
சின்மலரும் அகிற்புகையும்

தொய்யிலும் பாரமாய அரும்பவும் வருந்தவும்
இவ்விடத்து இவைகண்டுவைத்

தும் பிறிதணியும் மாலையும் சாந்தும் முத்தும்
அணிந்தாராகலின், அவர்கள்

என்னபேயகொண்டார்களோவென்றனென்க.

எங். மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்டு
இனிமையான் மாசற

வோடிய பொன்னை யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின்
இன்பத்தான் முத்தையொப்

பாய்; மரபின் தாய்மைகூறுவான்³
வலம்புரிமுத்தென்றான்.

எசு. காசறு விரையே—(இ - ள்.)
உயிர்ப்பின் இனிமையாற் குற்ற

மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினைமையாற்
கரும்பை யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.)

இனியமொழியையுடைமையாற் தேனையொப்பாய்;

இவற்றுற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும்
நாற்றமும் சுவையும் ஒசையு

மாகலின், * “கண்டுகேட் கண்டியிற் துற்றறியு
மைம்புலனு, மொண்டொடி

கண்ணே யுள்” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

எடு - அக. அரும்பெறற்

பாவாய்.....பாராட்டி

¹ கெழுதகைமை - ஈரிமை.

² “ஆமணங்கு குழிநுத் தஞ்சணங்கு பரத்தனவே” (சீவக. களக.)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்”

(ஆத்திரையன். பொதுப்பாயிரம்.)

⁴ திருக்குறள், ௧௯௦௧.

நசு

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) பாவாய, மருந்தே, மடமகளே,
தையால், நின்னை யான் மணியே

¹ யென்கோ ! அமுதேயென்கோ ! இசையேயென்
கோவெனச் சொல்லித் தொலை

யாத நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த
உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி .
இவற்றாறசொல்லியது என்னையெனின்,—

காட்சியின் உயிர்மயக்குறுதலிற்
கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு

முயிரை இமைப்பிற றருதலின்
 ஆருயிர்மருந்தேயென்றுங்கூறி, மலையிடைப்
 பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிறபிறவா மணியே
 யென்பேனோ! அலையிடைப்
 பிறக்கும் அமிாதிறகு இவ்வடிவின்மையின்
 அதனிறபிறவாத அமுதேயென்
 பேனோ ! யாழ் கட்கு இன னாதாகலின்
 அதனிடைப்பிறவாத இசையேயென்
 பேனோவெனத் தெரிதருதேறறவுவமையென்
 னுமலங்காரமும், மலை கடலென
 * விரோதமும், பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமும்
 புலப்படுத்தினாரெனவுணர்க.

அஉ - ௩.

தயங்கிணர்.....செல்வுழிநாள்
 (இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம
 கோதையொடு தருக்கி மகிழ்
 ந்து செல்லாநின்றநாளிலே ஒருநாள்,
 * தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற்
 பரியாயமென்னும் அலங்க
 காரமும், தலையாய எதுகைத்தொடையின்பமும்
 புலப்படுத்தினமையுணர்க.

அச - ௧௦.

வாரொலி.....கண்ணகி தனக்கென்
 (இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்தீகூந்தலையுடைய
 வீரபத்தினியை இருநிதிக்கிழுவன்

மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திறகுச்
செய்யும் பரிசாரமும்

விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த
செய்கைகளுமாகிய இவற்

ரோடுபொருந்திய இல்வாழ்க்கையைப்
பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத்

திக் கைவந்து உயர்ச்சிபெறுதலேக் காணவேண்டி
அடிமைத்திரளோடே வேறே

கூட்ட, அத்தைக் கண்டகண் அங்ஙனம காட்சிதகும்
சிறப்பினையுடைய கண்ண

கிக்கு இறபெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு
கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை
எல்லாவற்றோடுமொட்டுக.

இதன்கருத்து:— கேண்மை மடையாடு டன வே
சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமு

மெனவே அறவோர்க்களித்தலும்
அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்தலும்

மென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய
வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை,

அன்புடைமை, இனியவைகூறன்முதலிய
இல்லறப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

---

¹ என்கோ - என்பேரே. ² மாறனலங்காரம், சூ.
கஉஉ - உரையைப் பார்க்க.

* “இளங்கோவழிகள், மனையறம்படுத்தகாதையன், ‘தயங்கினார்...செல்வுழி’ என்ற வற்றுள், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்குநல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாகக்

{ குறித்தார்; அஃது இப்பொருளணியுள் முத்துறக்கூறிய ‘பொருட்பின்வருநிலையுள் அடங்குமென்றறிசு’ (மாறனலங்காரம், கு. ௧௯௯ - உரை.)

* “படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோடுண்ணு, முடைப்பெருஞ் செல்வர்”
(புறநானூறு, ௧௮௮)

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

௩௩

கருத்தானன்றே, கோலேக்களக்கால் தயிற் கண்ணகியார், ¹
“அறவோர்க் களித் தலு மந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க்
கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந் தெதிர் கோடலு
மிழந்த வென்னை” என்றதுமென்க.

கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி யெனினுமமையும்;
பேரியற்கிழத்தி-கோவ லன்மாதா.

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே
மாதவிக்குப் பலயாண்டு | கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது.
இன்னும் மேற கனத்திறழதைத்தகாதையீல், | தேவந்தி, ² ‘
‘கண்ணகி நல்லாளுக் குறறகுறை யுண்டென்று’
எனபுழி எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள்
இளமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பாரப் பனத்தோழியாய்
மாநாயகன மனைவளாதலின, ஒருகாலதே குடிபுக்குச் செல்

கின் றுழிப் பிரிவும் ஒருகாலத்தாயிறென்பதாகலின்,¹ “நாலீ
ராண்டு நடந்ததற பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி
மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு சேறலிற கண்ணகிக்குச்
சிலயாண்டு கழிநதவெனப் பொருள்கூறலுமொன று; இதனான்
மிக்க பலமின் று; ஏறகுமேற்கொள்க. இது போலி.

² செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும்
தென்றலைக் கண்டு மகிழ்நது சிறநது ஏறிக் காட்சிபோலச்
சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக்கையறறு முகநோக்கிக்
குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன திங்கள் முதலிய வற்றை
முதனமுதலில்வரச் சொல்லிப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்து
செல்வுழி ஒரு நாள் பேரியற்கிழத்தி புணாக்கக் கண்ணகிதன
க்குப் பெருங்கிழமையோடு ஆண்டு சில
கழிநதனவெனக்கூட்டுக.

எல்ல, உழியும நேரடியாய வநது முடிதலின, இது
நிலைமண்டிலவாசிரி யப்பா.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கௌலைக்களக்காதை, எக - ந.

² “ ” கனத்திறமுரைத்தகாதை,

* இம்முடிபிலுள்ள செய்தெனெச்சங்களுட் சிலவற்றைச் செய்வெனெச்சத்திரி பாகக்கொள்க; பின்னும் இங்ஙனம் கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மூ ன் ரு வ து அ ர ங் கே ற் று க ா னை த.

1 தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகனிர்
ஔ சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு
பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண்
மடந்தை

கூத்தியதமைநீ கூறுகின்றது:—

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை;
தெய்வத்தன்மையையுடையவரை; உருபுதொக்குத்
தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன். அருள - அவன்

சாபமிட்டருள்.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை யெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமேறி அருளாற்
சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிறுவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர
சிறுவனென்றத னுற் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும்
சாபநீங்கிப் போனானென்க; ¹ “திருந் திய.....வாகிவந்
தனென” என்றாராகலின்.

ஈ. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது -
இப்படியால் ஒப் பில்லாத சிறப்பினையுடைய வானவர்
மகளிர்; ஆவார் - தனியிலார்; உருப்பசி வந்து சாபத்தாற்
பிறக்கையால் அவள்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென்
றாராயிற்று. அவருள்,—

ரு. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

சு. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு.

பெருந்தோண்மடந்தை - மக ளிர்க்குத் தோள்பெருக்கை
இலக்கணம்; என்னை? ² “அகலல்குறோள் கண் ணென
முவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

---

¹ “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” எஃபுழித் தெய்வவரையென்று ஒட்
டித்தெய்வத்தன்மையுடையவரையெனப் பொருள்தருகின்றது இன்னோசைதருதற்கு
மாவென்பதனோடும் ஒட்டினுற்போல” — (தொல். புணரியல், ஐ. கூ
- ந.)

² அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதலியதிகள்மட்டுங்
கொடுக்கப்பெறும் சூத் திர முதலியவற்றின் முழுவடிவங்களை
அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காண்க.

தாதவிழ் புரிசுழன் மாதவி தன்னை
யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம

௧௦ லேழாண் டியற்றியோ ரீரா ருண்டிற்
சூழ்குழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி
யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

இம்மன்னன்கரிகாற்
பெருவந்திரனென்னு
கொண்டாண்டதற்குச் சா
தில்லை

எ. தாதவிழ் புரிசுழல் மாதவி
தன்னையென்றது - பூக்கள் தாதுக்களை

அவிழ்க்கும் புரிந்த சூழலையுடைய
மாதவியாகியவள்தன்னை.

அ - கூ. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது
- கூத்தும் பாட்டும்

அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும்
ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧௦. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராருண்டில் -
மையுண் கண்ணி மடந்தைமற்ற

வளை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்றைக் காண்போர் காண
அரங்கிற சிரமம் இரு

பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இப்படியாற்
பன்னீராண்டுபிராயம் புககயின்பு.

கக. சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி -
வீரக்கழலினையுடையசோ

மூன் கரிகாற்பெருவளத்தாள் அவையரங்கேறிக்
காட்டல்வேண்டி யென்றவாறு.

இனி, ஆடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

கஉ - உரு. இருவகைக்

கூத்தின்.....ஆடறகமைந்த வாசான் றன்

னெடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று
சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு

வகைப்பட்ட அகக்கூத்தினது

இலக்கணங்களையறிந்து பலவகைப்பட்ட புற

நடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேரபுணர்க்கவும்
வல்லனாகி அல்லிய முத

லாகக் கொடுகொட்டி நராகக்கிடந்த

பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்திக்

களுக்குரிய பாட்டுக்களும்

அவற்றுக்குஅடைத்தவாச்சியக்கூறும் நூல்களின்

வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும் பாட்டும்

தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே

வந்த நூக்குக்களும் தம்மிற்குடி நிகழுமிடத்துப்

பிண்டி பிணையல் எழிறகை

தொழிறகையென்னும் அநதநான்கினையும்

நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு

பாட்ஸூடையறிந்து அகக்கூத்தினிடத்துக்

கூடைக்கதியாகச்செயதகை வாரக்கதி

விற்புகுதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்தகை
கூடைக்கதியிற்புகுதாமலும் புறக்

கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும்
அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல்

நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும்
தம்மில்விரவாதபடியும் செலுத்த

வல்ல ஆடலாசிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை. என்சொல்லிய
வாரோவெனின்,—

கஉ. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம்
எனவிலை; “மார்க்க மென்

பது வடுகின் பெயரே” இவற்றது
இலக்கணமாவது:—“அறுவகை சிலையும்..... ஆகு
மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற பெருகும்;
விரிந்தநூலிற்கண்டுகொள்க.

இவ்வுறுப்புக்களைபுடைய கூத்தை
இலக்கணத்துடனே பொருந்தக் கற்றென்றவாறு.

¹ “ஆடல் பாடல் அழகென்பவற்றாகனித்த” (திருக்குறள், கஉக - பரி.)

அ

பலவகைக் கூத்துங் விலக்கினிற்
 புணர்த்துப் பதினே ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
 கரு விதிமாண் கொள்ளுகயின் விளிங்க
 வறிந்தாங்

கூ. பல்வகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது
 - நகைக்கூத்து முத
 லாகப் பல்வகைப்பட்ட புறநடங்களைபும் வேந்துவிலக்கும்
 படைவிலக்கும் ஊர்
 விலக்குமென்று சொல்லாரின்ற விலக்குக்களாகிய
 பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்
 வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தல்; என் றது
 பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக்
 கும்படியை.

விலக்குறு ப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி,
 சந்தி, சுவை, சாதி,

குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம், சொல்,
 சொல்லின்கூறுபாடு, வண்

ணம், வரி, சேதமென இவைபதினாலும் ; என்னை ?
 “விலக்குறுப் பென்பது...

.....சுரே முறுப்பே” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.
 கச - டு பதினேராடலும்.....அறிந்தென்றது -
 அல்லியமுதற் கொடு

கொட்டி நரகக்கிடந்த பதினொருகூத்தும்,
அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுத்
களும் அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த
வாச்சியக் கூறுகளும்

தூலின்வழியே விளங்கவறிந்து.

கசு. அவற்றான்,

பதினொராடலாவன:—“கடைய.....பதினேர் கூத்து”

இவை தெய்வவிருத்தி ; இரண்டு
கூறுபடும்:—“அல்லியம்.....ஆறு”,

“தடிகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல
அமரீராபின. இவை

யிற்றின்விரிவு தூல்களுட்காண்க.

‘பாட்டுமென்றது

அகநாடகங்களுக்கும்

புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருக்

களுமென்றவாறு.

அகக்கூத்திறஞரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப்
பிரபந்தவுருவீராக இரு பத்தெட்டும்.

0

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணி
முதலாக அரங்கொழி செய்புளந்தமாகச் செந்துறை
விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டுமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த
வாச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு

•

அவை: கீதானுகம், நிருத்தானுகம்,

உபயானுகமெனவினைவ.

இவற்றள், கீதானுகம் - கீதத்துக்குவாசித்தல்;
நிருத்தானுகம் - நிருத்தத் துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இ
ரண்டுக்கும் வாசித்தல்.

கரு. விதிமாண் கொள்கையின்
விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில் விதித்தவழியே
விளங்கவறிந்து.

முன்கெண்டது, அசைச்சொல்.

ந.---புரங்கேற்றுகாலை.

ருக

காடலும் பாடலும் பாணியுந் துக்குந்
கடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

கசு. ஆடலுமென்றது - அகக்கூத்தினும்,
மென்றவாறு.

புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு

கீற்று கடி சரிமுதலாகத்தேசிக்குரியகால்களும்,
சுற்றுதல் எறிதல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்குரிய
கால்களும், உடற்றாக்குமுதலாய உடலவர்த்தனை யுமுடைய

அகக்கூத்துக்குரியன.

சங்குச் சிங்களமென வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலரெனின், “சிங்கள.....மெய்தும்” என னுஞ்சுத்திரத்தால் அதற்கு வேறுகால்க னின்மையினென்பது; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல வென்க.

புறக்கூத்திற்குரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை பிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினேராடலுமான கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும் புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என எண்வகைப்பட்ட பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும், அரைமாத்திரையுடைய ஏக தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச்சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாளவொரியல் தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத் துப்பாணியிறுதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார முதலையினவுமென்றவாறு.

தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும்
செந்நூக்கு, மதலைத்நூக்கு, துணிவுநூக்கு, கோயிறநூக்கு,
நிவப்புத்நூக்கு, கழாற்றநூக்கு, நெடுந்நூக் கென்று
சொல்லப்பட்ட ஏழுநூக்குக்களுமென்றவாறு.

கூடகூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் நூக்கும் தம்மிற்கூடிய
நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்தும்
முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும்
பாடுவிக்குமிடத்து மென்றவாறு.

¹ தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. உ - உரை. (பி - ப்.)
* 'தெய்வியல்'

சு ல ப் ப தி க ா ர ம்

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந்
தொழிற்கையுந்

கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலைக்

உ0 கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு

மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
உரு யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னொடும்

கடி. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை,
பாதாகைமுதலாகஇருபத்துநான்கு.

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை, அஞ்சலிமுதலாகப்
பதின்மூன்று. எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும் பிணையலும்
புறக்கூத்திற்குரிய கையென்றும், எழிறகையும்
தொழிற்கையும் அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று மறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது -

கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ0 - உக. கூடை செய்தகை.....களைதலுமென்றது

- அகக்கூத்தினி

டத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டியிறபுகாமலும், இரட்டியிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியிற்கைத்தொழில் மார்க்கத்திறபுகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்
தொழில் தேசியிற் புகுதாமலுங் களைதலென்றுமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும்
தேசிக்கூறுதலானும், இரட்டியும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வடுகிற் கூறுதலானு
மென்றுமாம்.

உஉ - ஈ. பிண்டி.....களைதலுமென்றது -
புறக்கூத்தினிடத்துப் பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும்,
பிணையலென்றது தொழிற்கையென்று மறிந்து
ஆடல்நிகழுமிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய
நிகழுமிடத்து ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது - குரவைக்கூத்திற்குரிய
கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற
வாறு; “குரவையென்பது.....இயல்பிற்றாகும்”, “வரியெனப்.....
வழங்கல்” என்பவாகலின்.

உரு. ஆடற்கமைந்த வாசான் றன்னொடுமென்றது
- இக்கூத்துக்களை

இப்படியால் அவறறுடனேபொருந்த ஆடவும்
ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாசிரிய
னொடுமென்றவாறு.

டிவற்றி

யாமுங் குழலுஞ் சீரு மிடறுந்
தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ

னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

உசு - ஈசு.

யாமுங்குழலும்.....இசையோன்றானும் - யாழ்ப்பாடலும்
வங்கியப்பாட லும்,
இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும், மிடற்றுப்பாடலும்,
மந்தமாகிய சுரத்தினையுடைய தண்ணுமையு ி,
அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதி
ரோராடலென் னுங்கூத்துக்களும் வல்லனாய்
இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்
களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாய்
இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான
இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத்
தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையுமறிந்து அ
ந்தப்பாடைகள் இசை சபுணும்படியை யுமறிந்து
இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் ஈடும் வரவுகளும்
இவற்றுக்கு
அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்ச நதிக்குமிடத்துக்
குற்றநதீர்ந்த நூல்வழக்காலே

வசூக் கவும் விரிக்ஷவும் வல்லனாயுள்ள
இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை;
என்சொல்லியவாறோவெனின்,—

உசு. யாமுமென்றது - ‘கோட்டின
தமைதியும்.....வகையே’ என
முடிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

குழலுமென்றது - பருமையும் நீளமும்
இலக்கணத்துடன்மைந்து விர

விடையிட்ட விரலுளர்துளையும்
ஊதுதுளையுமுடைத்தாயச் சுரபேதங்கள் நிலை
சூலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டு நின்ற
வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - “செம்முறை.....நிமிர்த்தல்”
என்றுசொல்லப்படா

நின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும்
இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை

நிலையினையும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படையகத்துந்
துய்தாகக் காட்டுந்தன்

மையுமென்றவாறு.

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய
மூச்சைக் காலாற்கிளப்பிக்

கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி
இரண்டெனப்பகுத்துப் பண்ணீர்மைகளைப்

பிறப்பிக்கப்பட்ட பாடலியலுக்கு அமைந்த
மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உள. தாழ்ஞரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
ஞரலினையுடைய தன்

ணுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தவமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அக்கூத்துப்
புறக்கூத்துப் பதினேராடலென்று
சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி ;
இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனேயென்ற
வாறு.

உள - அ. இவற்றினிசைந்த.....படுத்தென்றது
- இச்சொல்லப்பட்ட

கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செயத உருக்களை
இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

கூஉ சி ஸ ப் ப தி க ர ம்.

வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்
௩௦ தேசிகத் திருவி னேசை கடைப்பிடித்துத்
தேசிகத் திருவி னேசை யெல்லா
மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
கவியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்

பகுதிப் பாடலும் *கொளுத்துங் காலை
 ௩௫ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
 மசையா மரபி னிசையோன் றுறு
 மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
 தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

௨௬. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை
 வெண்டிறையென்னப் படாரின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும்
 பொருளாயமைந்த இயக்கநான்கினையு மமைத்தென்றவாறு.

௩௦. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல்
 திரிசொல் திணைச் சொல் வடசொலென்று
 சொல்லப்படாரின்ற சொற்கள் இசைபூணும்படியாக்
 கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

௩௧ - ௨. தேசிகத்.....ஆகியென்றது -
 இச்சொற்களிற் புணர்ப் புண்ட
 இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
 அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

௩௩. கவியதுகுறிப்புமென்றது - இயற்புலவன் நினைத்த
 கோட்பாடுமென்றவாறு.

ஆடற்றொகுதியுமென்றது - ஆடலாகிரியனீடும்
 வரவுகளின் தொகுதியு மென்றவாறு.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு
அமைந்த பாடற்பகுதியு மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை
ஆசிரியன்குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டனவற்றுக்கும்
சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - ௬. வசையறு.....தானுமென்றது -
இச்சொல்லப்பட்டவர், ஹைக்குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்கால்
வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு மென்றவாறு.

இசையுடன்படித்து இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

- இனிக் கவிஞனமைதி கூறுகின்றது:-

௩௬ - ௮.

இமிழ்கடல்.....ஆகியென்றது- ஆரவாரத்தினையுடைய
கடல் சூழ்ந்தநிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும்
குணக்கும் வேங்கடங்குமரி தீம்புனற்பெளவமெனத்
தமிழோரால் எல்லைகூறப்படாநின்ற தமிழ்த்தேசத்தா ரறிய
மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.

(பி.ம.) * கொளுத்துக்களை

௩௭- ஆரங்கேற்றுகாலை.

௩௮

திற்றத்தி¹

சு0 னைட்டிய நன்னு னன்னு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை

யுணர்ந்தாங்

கசையா மரபி ன்துபட வைத்து

மற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னுற் புலவனு

சு0 மாடல் பாடலிசையே தமிழே

நக = சு0.

வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது - வேத்தியலென்
றும் பொதுவியலென்றும் இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய
நாடகநூல்களே நன்

ருகக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சக = 2.

இசையோன்.....வைத்தென்றது - இசைப்புலவன்
ஆள

த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும்
முடிவும் நிறைவும் குறை
யும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும்
வரையறையும் நீர்மையுமென்னும்

ப்தினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து அவன் அவை
தாளநிலையில் எய்தவைத்த

திறம் தன் கவியினி டத்தே

தோன்றவைக்கவல்லனாயென்றவாறு.

சுரு - ச. மாற்றோர்

செய்த.....புலவனுமென்றது - சத்துருக்களாற்

செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து

அவைதோற்றாதபடி வசையின் மொழி

களால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்ல நூல்களையுணர்ந்து

புலவனுமென்றவாறு;

“இன்ன.....தருமே” என்றாராகலின். -

தன்மையினாகக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து

அறிந்து தொலைவில்

லாத புலவனென்க.

இனித்தண்ணுமையாசிரியனமைநீ கூறுகின்றது:—

சரு - ருரு. ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது

- எல்லாக்கூத்துக்க

ளும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும்,
வடவெழுத்தொரீஇவந்த

எழுத்தாலேகட்டப்பட்ட ஓசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும்,
எல்லாப்பண்களும்,

இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்தாக்குக்களு ம்,
இவைவிறிறின்முடங்களும்,

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல்
வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று

சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை
இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிட

த்து நெகிழாதபடி நிரம்ப நிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்

பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக

உருவானவழி நிற்குமான நிறுத்திக்
கழியுமானங்கழிக்கவும்வல்லைய் இப்படி

நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும்
குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்

இயைந்துநடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள
அமைந்தகரணத்தாற் குறியறி

ந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற்
குறைநிரப்புதலும் அக்கருவிகளின்

மிகுதியடக்குதலும் அக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்
இசையின்இரந்திரந்

தோன்றாதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில்
அழகுபெறச்செய்து

¹ இவ்வடியின்பின், 'மாத்திரை யறிந்து

மகிழ்தரு மரபின்' என ஓரடி மிகுதியாக
ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

சு
சு ல் ப் ப தி க ர ம்

பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று *

மிகுத்தாங்கு

வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி

௫0 வாங்கிய வாரத் தியாழ்ந் குழலு

மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
கூருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து † சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக்
கருவியினையும் அரியதொழி வினையுமுடைய
ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இதுபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரேரெவனின்;—
சநி. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளும்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட

பதினேராயிரத்துத் தொன்

ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும்;
அவையாவன: “உயி ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ்
சூத்திரத்தாலுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே

கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும்,

இயலிசைநாடகங்களுமென்று சொல்லப்படாநின்ற
மூன்று தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்

நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா நின்றபண்ணும்,
பண்ணியற்றிறமும், திறமும், திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

துக்கென்றது - செந்துக்குமுதலாய ஏழுதுக்குக்களும்.

முடமென்றது - இவையிறதின் குற்றங்களும்.

சள. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்

திசைச்சொல் வடசொ ளென்று சொல்லப்படாநின்ற
சொற்பிரயோகம்.

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட

ஒன்பதும் இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக
வறிந்தென்றவாறு.

சஅ - கூ. கூடையிலத்தைக்.....வாங்கியென்றது -

ஒருருவை இரட்டிக் கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி
நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெறும் இரட்டியை ஒப்பாக
உருவானவழி நிற்குமனநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக் கவும்
வல்லனையென்றவாறு.

ரு0-ரு2. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி

நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடிலும் குழலிசையும்
கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர்க்குச்
செவிகொள்ளாநிறகத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்த கரணத்தாற
குறியறிந்து சேரவாசிக்கவல்லனையென்றவாறு.

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம்.

படாமைச்

சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று

செலுத்து

மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின்

முதல்வனுஞ்

சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர

வஞ்சனை

புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன்

பண்பின்

வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்

நட. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் குறையை
நிரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அ
டக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரந்தோன்

குமற் செய்கை.

நச. சித்திரக்கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும் -
இவ்வனைத்துஞ் செய்யு

மிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து
காட்டவல்லவென்றவாறு.

நுநு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது -
இசைசொல்லப்பட்ட கூறுபாடுக

ளில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்
கருவியாசிரியனுமென்ற
வாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்
தண்ணுமைமுதல்வ

னென்க.

இனிக் குழலோனமைநீ கூறுகின்றது:—

நுக. சொல்லிய வியல்பாவது -
நூல்களிற்சொன்ன முறைமை யென்ற
வாறு.

நுக - எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது -
சித்திரப்புணர்ப்பும்

வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாநின்ற
இரண்டுகூற்றினையுமறிந்

தென்றவாறு.

இவற்றுள், 'சித்திரப்புணர்ப்பாவது -
இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின்

மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது -
இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல் வல்லொற்று

வந்துழி மெல்லொதறுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

நுள. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது -
புணர்க்கத்தக்க பாடலாசிரியனை

யொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

நுஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது -
வங்கியத்து விரலுளர்ந்து

ஊதுந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
ஆரோகணமாதலானும்

கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும்

இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹
நூற்றுமூன்றுபண்ணீர்மை

கூளையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக்
காட்டவல்லனையென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாமுட்டி.
கனிட்டன் - சிறுவிரல்.

---

¹ கூஅ - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி - ம.) *
'மயலறத்தெரிந்தாங்கெற்றிய'

க

கூகூ

சிலப்பதிகாரம்

கேற்றிய குரலிளி யென்றிரு நரம்பி
சூ0 நெப்பக் கேட்கு முணர்வின

னாகிப்

யறிந்து

பண்ணமை*முழவின் கண்ணெறி

தண்ணுமை முதல்வன் நன்னெடும் பொருந்தி
வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தான்

கிசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை

சூரு வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
யின்புற வியக்கி யிசைபட

வைத்து

நுக - சூ0. ஏற்றிய

குரலிளி.....ஆகியென்றது - பதினாற்கோவையி

னிடத்துக் குரனரம்பிரட்டிக்கவரும்

அரும்பாலையும் இனிநரம்பு இரட்டிக்க

வரும் மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத

பாலைகளையும் இசை நூல்வழக்காலே

இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும்

அறிவினையுடையனென்றவாறு.

சூக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது -

பண்ணுதலமைந்த முழவின் கண்

னெறியினையறிந்தென்றவாறு.

சுஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது
தண்ணுமையாசிரியன் தன்

னெமும் பொருந்தியென்றவாறு.

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும்

பொருந்தியென்க.

சுங். வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....

.....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில்
இளிக்குப்பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்

ணிற்கும் அடிமணையாதலின். வண்ணமென்றது -
நிறம்; நிறத்தினையுடைய

பட்டடையென்றவாறு; இதனை
யாழ்மேல்வைத்தென்க

ஆங்கென்றது, அசை.

சுச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது -
இக்கிரமத்தினாலே பண்

களை யாழ்மேல்வைத்து அதன்வழியே இசைக்கா
ரன்பாடிய பாட்டினியல்பை

யென்றவாறு.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற
பண்வரவுகளுக்குச் சுரம்

குறைவுபடாமணி றுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு
அயல்விரவாமல் நோக்கி

யென்றவாறு.

சூசு. இன்புறவியக்கியென்றது -
வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாட

லியல் வழக்கெல்லாம் இரதம்பொருந்த
நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.

இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய
முதலும் முறையுமுதலான பண்

ணிலக்கணம் பதினென்றிணையும்

நிரம்பவைக்கவல்லனையென்றவாறு.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௧௩௭

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாங்
கீர நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின றிசைக்குங் குழலோன் றுறு
எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக்
கேள்வியி

ரேரேழ் பாலை நிறுத்தல்வேண்டி
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை

கொள்ளக்

எதி கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும்
பொற்புடைத்

தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்

தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

கூஎ. (பா) வாரநிலத்தைக் கேழுன்று

பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம்

கூடைதிரளென்று சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும்

முதனடை மிகவும்

தாழ்ந்த செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும்

முடுகியநடையினையுடைத்

தாதலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்டவாரப்பாடல்

சொல்லொழுக்கமும்

இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும், கூடைப்பாடல்

சொற்செறிவும்இசைச்

செறிவுமுடைத்தாகலானும், சிறப்புநோக்கி

இவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்

பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனையென்றவாறு.

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் -

இடைநிலம்.

கூஎ - அ. ஆங்கு ஈர

நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது - பாடவிடத்

துச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல்
எழுத்தை எழுத்தாகஇசைக்
குங்குழலோனென்றவாறு; அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி
என்பாநுமுளர். - கூக. வழுவின் றிசைக்குங்
குழலோன்றானுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட
இயல்புகளை இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல
வங்கியவாசிரியனு
மென்றவாறு.
அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து
பொருந்தி வைத்து
வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்
குழலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

எ0 - எக. ஈரேழ்

தொடுத்த.....வேண்டியென்றது = ஆயப்பாலையாய
நின்ற பதினாற்கோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப்
பாடலியல்பு ஒத்த
மைந்த சிறப்புடைத்தாகவினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்
பாலை அரும்பாலை கோடிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப்
பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்து நிரம்பரிதுத்திக்காட்டல்
காரணமாகவென்றவாறு.

எ2 = அ. வன்மையிற்கிடந்த.....அவள்வயிற்

சேரவென்றது = “தார
பாகமுழ்.....என்மனார் புலவர்”

என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே வரப்பட்ட பாலை

கூறு

சிலப்பதிகாரம்

வேளை மக்னிநுங் * கிளைவழிச் சேர

அ0 மேல துழையினி கீழது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திறுதி யாதி யாக வாங்கவை
பெறுமுறை வந்த † ஔபற்றியி

னீங்காது

படுமலை செவ்வழி பகரநும்

பாலையெனக்

அரு குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற்

றிரிந்தாங்

கிளிமுத லாகிய ‡ வெதிர்படு

கிழமையுங்

கோடி விளரி மேற்செம் பாலையென

நீழக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுதானமாய வலிந்த நிலைமையினையுடைய
தாரம்பெற்ற இரண்டலகில்

ஓரலகையும் விளரிப்பாலையின் முதல்தாரமாதலின் மே

னிற்கிற குரனரம்பு

பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில்
அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை

யாகநிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று
அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகை.

யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி
துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாற்

பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்;
பன்னிருபாலையினுருத்

தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாயப் ¹ பண்கள்
நூறுமுன்றாதற்குக்

காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்
தாரமென்றது, “தன்ன

மும்.....வழிப்படர” என்னுஞ்
சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எக. ஏனை மகளிருங் கிளைவழிச்
சேரவென்றது-இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய

தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு
கூட்டும்படி:—

அ0 - அக.

மேலதுழையினி.....செம்பாலையாயதென்றது - உழை

முதற் கைக்கிளையிறுதியாக மெலிவுநானகும் சமமேழும்
வலிவுமுன்றுமாய்ச்

செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - கூ. இறுதி யாதி... .. நீங்காதென்றது -
தாரமுதலாகப் பெறு

முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - டு. படுமலை
செவ்வழி.....திரிந்தபினென்றது - கைக்கிளைகுர
லாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்குரலாயச்
செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாய
அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினென்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த
பெற்றித்தென்றவாறு.

அக - கூ. முன்னதன் வகையே.....
கிடக்கையினென்றது - முன்பிற

படியே நாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரிகுரலாக விளரிப்பாலையும், இனி
குரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இனிநரம்பு இரட்டித்த நிலைமையினை யுடைத்தாய்
இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

1 பக்கம், சுடு. (பி - ம்.) * 'விளவிற்சே' † 'பெற்றிநீங்காது' ‡ 'ஏப்படு'

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூகூ

கூ0 னிணைநரம் புடையன வணைவுறக்
கொண்டாங்

கியாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக்

குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
மொலியக் கோத்த புலனை யோனுட

கரு நெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின்
வழாஅது

மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய
நெடுங்கழைக்

கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது
கொண்டு

நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்
க00 கோலள விருபத்து நால்விர லாக

க0. இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்

கோவைப்பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்

பாலையும் இளிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத ஐந்துபாலையும்
உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெயதும் கைக்கிளைகுரலாகப் படிமலைக்குக்
கைக்கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தம்பெயதும்

தாரம்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெயதும்
விளரிகுரலாக விளரிப் பாலைக்கு விளரிபெயதும்
பாடப்படுமென்றவாறு.

கூக = உ. யாழ்மேற்

பாலை.....மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்

பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக்
கோடிப்பாலைமுதலியன வலமுறைமெலியவும்
பாடப்படுமென்றவாறு.

கூக - ச. வலிவு.....புலமையோனென்றது -

இப்படியால் வலிவும்

மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற தானநிலையினையுடைய இசைக்
கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவுகெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின
குன்றாமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால்
இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

எக. நிறுத்தல்வேண்டிப் (கூச) பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

கூச. உடனென்றது - ஆடலாசிரியன்முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

இன, அநங்கினமைநீ கூறுகின்றது:—

கரு - கூ. எண்ணியநாலோர்.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது-எண்ணப்
பட்ட நாடகநாடாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வழுவாதவகை அரங்குசெய

யத் துவர் வரி வீள பொருத்தன்முதலிய நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நலந்தெரிந்து இவ்விடமென்று வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

கூஎ - கஊ. புண்ணிய நெடுவரைப்.....நால்விரலாகவென்றது-பொதி
யில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிதாகி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்கனிற்

(பி - ம.) * 'வலிவு'

வெழுதோ லகலத் தெண்கோ னீளத்

தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின்

பலகை

வைத்த விடைநில நாழ்கோ லாக

கபடு வேற்ற வாயி விரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் றெழுதன †

ரேத்தப்

பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக்

கெடுத்தாங்

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல்
உத்தமன்கைப்பெருவிரல்

இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல
நறுக்கியென்றவாறு ;

“ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, உத்தமன்
பெருவிர லிருபத்து

நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோற்குறிப் புணர்ந்த,
தண்டாக் கேள்வித்

தலைவர் கிளந்தனர்” என்றாராகலின்.

க0க - ௨.

எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - அக்கோலால்.
எழுகோலகலமும் எட்டுக்கோல நீளமும் ஒருகோல்
குறட்டியரமுமாயென்க;

என்னை? “அக்கோலேழுகன்.று..... உயரவுமுரித்தே
” என்றாராகலின்.

க0க-௬. உத்தரப்

பலகை.....அரங்கிலென்றது-தூணத்துக்குமீதுவைத்த
உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிடப்பலகைக்கும் இடை
நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்
பொருந்த வகுத்த வாயிலிரண்டிணையுடையதாகச்செய்த அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும்
புறப்படச்சமைத்தவாயிலும்

மெனக்கொள்க.

க0க. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட
தூலிற்சொல்லுகிற

படியே எல்லாவிலக்கணமும் தோற்றின அரங்கென்க.

க0க - ௭.

தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தணர்
அரசர் வணிகர்

ஞத்திரரென்று சொல்லப்படாநின்ற நாலுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிலைத்
தேயாவரும் புகழ்ந்து வணங்க எழுதி வைத்தென்றவாறு;

என்னை? “கூறிய வரங்கில்.....இயற்பிற றுமே” என்றாராகலின்.

கருவு. - தூணிழற்.....கெடுத்தென்றது -
தூண்களினிழல் நாயகப்பத்தி
யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி
மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை
யேற்றி யென்றவாறு.

(பி - ம்.) * 'பலகையோடோங்கின' † 'ஏத்தி'

ந. - அரங்கேற்றுகாதை.

எக

¹ கொருமுக வெழினியும் பொருமுக
வெழினியும்

கக0 கரந்துவர வெழினியும் புரிந்துடன்
வகுத்தாங்

கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து
மாலேத் தாமம் வளையுட னூற்றி

விருந்துபடக் கிடந்த வநீந்தொழி

லரங்கத்துப்

² பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த

கக00 சீரியல் வெண்குடைக் காமபுரனி

கொண்டு

கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி *

மண்ணிய

நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம் போக்கிக்

க0க - க0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது -
இடத தூணினிலையி டத்து ஒருமுகவெழினியும்
இரண்டுவலத்தூணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழினியும்
மேற கரநதுவரலெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே
வகுத்தென்றவாறு. ககக. ஒவியவிதானத்து -
சித்திரவிதானமான பலதொழில்களையுமுடைத் தாகி.

ககக - ௨. உரைபெறு.....நாறறியென்றது -
நல்லவாகிய முத்துமாலை களாற் சல்லியும் தூக்குமாக
நாறறியென்றவாறு.

ககக. விருந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது -
அழகினுற் புதுமைத்தாகச் சமைத்த அரங்கினகத்தென்றவாறு.

கக௪. வகுத்தனர் கொண்டு (க0௭) வைத்து (க0௮)
எடுத்து (கக0) வகுத்து (கக௨) நாறறிக் (கக௩) கிடந்த
அரங்கமென்க.

நாறறுதற்கு இடமாகிக் கிடந்த அரங்கமென்க.

கக௪ - ௩.

பேரிசைமன்னா.....நனிகொண்டென்றது -
பெரியசீர்த் தியையுடைய அரசா பொருதுடைந்து
புறங்கொடுத்தவழிப் பறிக்கப்பட்ட அழகிய
நறகொறறக்குடையின்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்
கொண்டென்றவாறு.

என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து

மாறறுவேந்தரெயிற்புறத்து வெட்டினமூங்கிலும்
புண்ணியவரையின் மூங்கிலும் மாறறரசர் குடைக்காம்பு
மாமென்.....

இது கூற்றறு, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

ககசு - எ. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது -

கண்கடோறும் நவரத் தினங்கனாற் கட்டி இடைநிலங்கீள்ச்
சாமபூநதமென்னும் பொற்றகட்டாலே செதிய
மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாளுக்கக்கட்டுவது.

1 "எழினி தானே- மூன்றென மொழிப", "அலவதா,
மொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரத்துவர வெழினியு
மெனமு வகையே"(சீவக. சுளதி-ந. மேற்.)

2 இவ்வடிமுதலியவை இந்தால் உஅ - ஆம் காதையிலுள்ள
கூஅ - ஆம் அடிமுத லியவற்றை ஒத்துள்ளன. (பி - ம்.)

*நண்ணிய'

எஉ சில ப்பதிகாரம்

காவல் மென்ஞுடை மன்னவன் கோயி

லிந்திர சிறுவன் சயந்த னாகென

கஉ0 வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணிய பின்னர் மரீலை யணிந்து

நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னேடை
யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு
கஉடு முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப
வரைசொடு பட்ட வைம்பெருங் குழுவுந்
தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக் கொடுப்ப
வூர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன் வைத்தாங்

ககஅ - ௨௦.

காவல்வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது - இத்தலைக்
கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைத்து
மந்திரவிதியாலேபூசித்து வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே
காப்பமைத்து இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாதற்குக்காரணம் ¹ மேலே சொன்னோம்.

கஉக - ௨. புண்ணிய

நன்னீர்:.....மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணிகை
தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணியதீர்த்தங்களினீரைப்
பொற்குடத்தி லேயெடுத்துக்கொண்டுவந்து இத்தலைக்கோலை
அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலை கஞஞ் சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லிப்போந்த (௨௫)

நாடகவாசிரியன்முதலானோர் (ககங) அரங்கத்தின்கண்ணே
(கஉஅ) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (கஉக) பொற்குடத்தால்
(கஉஉ) நீராட்டியபின்பு மாலைசூட்டியென்க.

கஉரு. நலந்தருநாளாலென்றது -

நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (கஉஉ) மண்ணியபின்னரென
முன்னேசேர்க்க.

கஉரு - ச.

பொலம்பூணோடை.....கொண்டென்றது - பொற்பட்
டத்தையும் ஆபரணங்களுமுடைய
பட்டவருத்தனத்தின்கையில் வாழ்த்துடனே
கொடுத்தென்றவாறு.

கஉரு - அ.

முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்வைத்தாங்கென்றது - வீர
முரசுமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும்
மந்திரி புரோகித சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட
வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வைரா பதத்தினையும் உடன்
கொண்டிவலஞ்செய்து தேரின்மேனின்ற பாடுவானது கை
யிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினைக்கொண்டு
நகரியைவலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை
எதிர்முகமாக வைத்தபினைன்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு.....தக்க தென்ப”

என்றார் செயிற்றியனார்.

¹ இப்புத்தகத்தின் ௫௬ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩—அரங்கேற்றகாளை.

௭௩.

இயல்பினின் வழாஅ விருக்கை முன்மிதிற்
 ககூ.0 குயிலுவ மாக்க * நெறிப்பட நிற்ப...
 வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
 வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கெனப்

பொருந்தி

யிந்நெறி +வகையா லிடத்தூண்

சேர்ந்த

தொன்னெறி யியற்கைத் தோரிய

மகளிருஞ்

ககூ.0 சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
 வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
 பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
 கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங்

இனி, அரங்கிலேபுந்நு ஆடுகின்ற

இயல்புக றுகின்றது: ககூ.

இயல்பினின்.....முறைமையினென்றது - வரிசைக்கேற்ற
 இருக்

கைமுறைகளிலே இருந்தபினென்றவாறு.

ககூ.0. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது -
 குயிலுவக்கருவியாளர்

நிற்கக்கடவ முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:-- "ஆடிட

முக்கோல்.....நிலையிட

மொருகோல்” என்று கூறின முறைவழுவாதேநிற்கை.

சூயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர். -

ககக - உ.

வலக்கான்முன்.....பொருந்தியென்றது =

நாடகக்கணிகை

யாகிய அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே
வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப்

பொருமுகவெழிணிக்கு நிலையிடனான வலப்பக்கத்துத்
தூணிதத்தே சேர்தல்

வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககக - ச. இந்நெறி

வகையா.....தோரியமகளிருமென்றது = மாதவி

வந்தேறியின்றபடி இடத்தூணிலையாகிய

ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய

நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய

மடந்தைமுதலாயினுமென்றவாறு.

தேசியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்;

என்னை? “இந்நெறி வகை

யால்.....தோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ

லரிவை.....தோரிய

மகளே” எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

ககரு - கூ. சீரியல்.....பாடவென்றது =

நன்மையுண்டாகவும் தீமை

நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

வாரமிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம்,

நரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்

யுள்; அவ்வ தாளத்து ஒருமாத்நிரையும்
இரண்டுமாத்நிரையும் பெற்றுவரும்.

கருள - அ. பாடிய

வாரத்து.....௦...கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்
பாடலின் ஈற்றிலேநின்று கூடி இசைக்கப்படாநின்ற
கருவிகளெல்லாமென்ற
வாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தன
வோவெனின் :—

(பி - க்.) * 'தெயிபட' - † 'வகையில்' ‡ '

இயற்கையிற்றோரியமகளும்'

க0

எசு

செ ல் ப் ப தி க ர ம்

1 குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித்

கச0 தண் ணுமை நின்றது தகவே

தண் ணுமைப்

பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு
கூடிநின் * நிசைத்த தாமர் திரிகை
யாமர் திரிகையோடந்தர மின்றிக்

கொட்டிரண் டுடையதோர் † மண்டில

மாகக்

கசடு கட்டிய + மண்டிலம் பதினென்று
போக்கி

‡ வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம்

ககக. குழல்வழி நின்றதியாழேயென்றது -
வங்கியத்தின்வழியே நின்

றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்று மட்டமும்
யாழ்வழித்தெனக்

கொள்க.

ககக - ச0. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது -
யாழ்ப்பாடலின்வழியே

தண்ணுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

கச0 - சக. தண்ணுமைப் பின்வழிநின்றது
முழவேயென்றது = மத்தளக் கருவியின்வழியே
குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.

கசக - 2. முழவொடு கூடநின்றிசைத்ததாமந்
திரிகையென்றது - முழ வொடுகூடநின்ற வாச்சியக் கூறுகளை
அமைத்தது ஆமந்திரிகை யென்னுங்கருவி யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது = இடக்கை. நின்றது
கருவியென்னுது ஓசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல்
சொல்லிற்றிலராலெனின், வாரப்பாடல்
பாடியபின்னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசக. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது - இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன குயிலுவக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல ஒன்றாய் நிற்பவென்றவாறு.

கசச.

கொட்டிரண்டிடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது - ஒரு தாளத்துக்கு இரண்டுபற்றுக வென்றவாறு.

கசரு. கட்டிய மண்டிலம் பதினென்று

போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினெருபற்றுவே தேசிக்கூத்தை ஆடிமுடித்தென்றவாறு.

கசசு. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச் செய்கை நாடகநூல்களிலமைந்த முறையாகலாள், அம்முறை வழுவாமலென்றவாறு.

1 “குழல்வழி யாமெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், குழவியம்ப லாமந் திரிகை” (சீவக. கஉச, கூஎடு, ந - மேற்.); “குழலெழீஇ யாமெழீஇத் தண்ணுமை.....ஆமந் திரிகை” என்று கூத்தநாடகையாரும் சொன்னார்” (இறை சூ. ௪௦ - உரை, மேற்.)

(பி. ம்.) * ‘இசைத்ததியாமந்திரிகை’ † ‘மண்டலம்’ ‡

‘வந்தமுறைமையின்.’ ந. — அரங்கேற்றுகானத.

எடு

லந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய * பின்னர்
மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வகுத்துப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே

கரு0 னான்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
மூன்றளந் தொன்று + கொட்டி யதனை
யைது மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்றை
யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்

கசள. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது

" ... ..

அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும்
இதற்குப்பெயர்.

இந்த ஒத்து ஆடியபின்னரல்லது உருவுகாட்டுகை
வழக்கல்லவென்றவாறு;

என்னை? "முகமா டிதிறி யோகப் பொருட்டே"
என்பதனாற் காண்க.

கசஅ - க. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய்
நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகொடாதபடி ஆளத்தி
யிலேவைத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்வினை
யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்
இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூட்டும் நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம்
பிரகலை எனவிலை.

நாலுறுப்பும் குறைபாடிஸ்ஸாத உருவெனவேண்டியது, மூன்றுறுப்பாலே
வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன்;
அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது -
மூன்றெழுத்துடைய மட் டத்திலேயெடுத்து ஓரொத்துடைய
ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய
மண்டிலநிலையாலென்ற வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக வுடைத்தே”
என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு
ஒற்றித்தொத்தலும் இரட் டித்தொத்தலுமேயாகலின்,
தேசிக்குடெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.

இனி, மார்க்கங் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்
கட்டப்பட்ட வகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக் காட்டினாற்போல இரட்
டிக்கிரப்படியாக ஆடியென்றவாறு.

(பி - ம்.) * ‘பின்னறமீத்திறப்படாமை வர்த்தனைவகுத்து’ †. ‘கொட்டியவதனை
யைந்துமண்டலத்தால்’

கடுகூ கூறிய வைந்தின் கொள்கை
 போலப்
 பின்னையு மம்முறை * பேரிய
 பின்றைப்
 பொன்னியல் பூங்கொடி
 புரிந்துடன் † வகுத்தென
 நாட்டிய நன்னு னன்கு
 கடைப்பிடித்துக்
 காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
 ககூ0 னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்
 வழமைத்
 தலைக்கோ லெய்தித் தலையரங்
 கேறி
 ‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னாயிரத்
 தெண்கமுஞ்
 சொருமுறை யாகப் பெற்றன
 ளதுவே

கடுகூ - கூ. கூறிய
 வைந்தின் .....பின்றையென்றது - சொல்லிப்போந்த

தேசியோலவடுகும் ஓ மட்டத்தாளமுதலாக
ஏகதாளம் அந்தமாக வைசாகநிலை

யிலே ஆடி முடித்தயின்னரென்றவாறு;
என்னை? “வைசாக.....வரையார்”
என்றாராகலின்.

கருள.
பொன்னியல்.....வகுத்தெனவென்றது -
பொலிவினையுடைத்

தொரு பொற்கொடியானது
கூத்தாடினாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது
- தாண்டவம் நிருத்தம்

நாட்டியமென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும்
நாட்டியமென்பது புறநடத்தை

யாதலின், அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை
வழுவாமல் அவிநயங்காட்

டிப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
வழுவாமல் ஆடிக்காட்டினளா
தலினென்றவாறு.

அன்றியும்,
நாட்டிய நன்னூல்.....காட்டினளாதலின் - இக்காதையிற்
கூறிய முத்தமிழ் வகையும்
காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

கக0. (பா) இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்

வழாஅதென்றது - இம்

மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே முறைமையாகிய ஆயிரத்தெண் கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப” என்றாராதலின்.

இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே தலைக்கோலையெதிர்த்து

மாம். பச்சைமாலேக்கிடை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப் படிக்கலென்றுமாம்.

ககக. தலைக்கோலையெதிர்த்தது - வரிசைக்குத் தக்கபடி தலைக்கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையரங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேறப்பெற்றென்றவாறு.

ககஉ - க.

விதிமுறை.....பெற்றனளென்றது - இந்நாடகக்கணிகையர் க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,

இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளென்றவாறு.

(பி - ம.) * ‘பெயரிய’ † ‘வகுத்து’ ‡
‘விதிமுறையாகிய’, ‘விதிமுறையாக’

ந. — துரங்கேற்றுகாதை.

எஎ

* துறுபத் தடுக்கி யெட்டுக்

கடைரிறுத்த

ககரு வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென
மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக்
நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்

கொடுத்து

பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி

னிறுத்த

கஎ0 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
மணமனை புக்கு மாதவி தன்னொ
டனைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
† விடுத லறியா விருப்பின னாயினன்
கஎரு வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக

கசுந. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது -
ஒருநாளேக்குப் பரியமாக வென்று அரசனாற
பெறப்பட்டாளென்றவாறு.

பெறுகை - பெறநினைப்பிடுகையுமாம்.

ஆயிரங்கழஞ்சு பரியத்திற்கும்,
எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்து.

அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும்
அந்தப்படியே பரிய

மாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.

கசுச - ச.

நாறுபத்தடக்கி...பானமையினி றுத்தவென்றது - இப்பொன்
தந்து இம்மாலையாங்குவான்

மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி

மான்விழிபோன்ற நோக்கினையுடையாளோர்

கூணிகைக்கொடுத்துநகரியிற்பெருந்

தெருவிலே விலைக்குவிற்பாரைப்போல்வதோர்

பண்பினுனி றுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரியமென்னுதே

மாலேக்குப்பரியமென்றது இடக்கரடக்கு.

கசுநு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன்.

இம்மாலே இராசாவின் பக்கம்பெற்ற பச்சைமலை.

நெடுங்கண்...மணமனைபுக்கென்றது - பெரியதாமரை
மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம்
ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு
பொன்னையுங்கொடுத்து வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே
மாதவியுடைய மண்
மனையிலே புகுந்தென்றவாறு.
களஉ - ச.

மாதவிதன்னோடு.....விருப்பினனாயினனென்றது
- இக்கோவ
லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து
மயங்கியிருந்து மனையை
யும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத
விருப்பத்தையுடையனாயினனென்றவாறு.
களரு. வடுநீங்கு.....மறந்தெனென்றது -
குற்றமற்றசிறப்பினை
யுடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.
என்னென்றது, ஈறறசை.

—:—

¹ பெருங்கந்த, க, கடு; உகக. (பி-ம்) * 'அற்றுப்பத்து' + 'விடுதலையா'.

எஅ
சிலப்பதிகாரம்

வேண்பா.

எண்ணு மெழுத்து மியலைத்தும் பண்ணுன்கும்
 * பண்ணின்ற கூத்துப் பதினென்று—மண்ணின்மேற்
 போக்கினுள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
 வாக்கினு லாடரங்கின்வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ

மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை -

தெய்வத்தனமையையுடைய பெரியவரையென உருபு

தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி -

அகத்தியன்; வரை பொதியிலாத

லும், திருமுனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு

என்னை? இமயமும் இறைவனு

மாகற்பாலவெனின்,—அற்றன்று; மேல், ¹ ‘

‘திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத்

திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப

நீங்கிய’ என இக்காதையி

லும், ² “நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை

வாரம் பாடலு, மாயிரங் கண்

னோன் செவியக நிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா

ளாகி, மங்கல மிழப்ப வீணை

மண்மிசைத், தங்குக விவளெனச் சாபம் பெற்ற,

மங்கை மாதவி வழிமுதற்

ரோன்றிய, வங்கர வல்குல்” எனக் கூடலா

கோகையிலும் கூறினாராதலானும்,

நூன்முகத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி லருந்திற

லகத்தியன், சுந்தர மணி

முடியிந்திரன் மகனை, மாணு விறலோய் வேணு
வாகென, விட்ட சாபம் பட்ட

சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ
யென்று, மேவினன் ரெழுது

மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்குத்
தியர்க்குத், திருந்திய தலைக்

கோற் றுனந் தீருமென், நவனினி துரைப்ப
வாகிவந் தனனென்" என்றாராக

லானும் பொதியிலும்
அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள
வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற்
சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய
பொதியின்மலைக்கண் திரு

முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ³ சாபம்
இந்திரசிதவனோடே அம்.

முனியருளத் தலைக்கோற்றானத்து நீங்கிய
மாறுபடுதலரிய சிறப்பினைபுடைய

அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற
நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப்

பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற்
குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி

னையும் தாதுகளவிழும் பூக்களைபுடைய

கடைகுழன் றுசுருண்ட குழலினையு

முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன் னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர்தோள் பெருத்
தல் மரபாதலின். என்னை?

* “அகலல்கு றோள்கண்ணென மூவழிப் பெருகி”
என்றாகலின்.

¹ சிலப். அரங்கேற்றகாதை, க-க. * சிலப். கடலாடுகாதை, கஅ - உடு.

* இத்திரனவைக்கனத்து ஒருவரையொருவர்
விழைந்து அகத்தியமுனிவராத்

சாபம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்பசியும் முறையே
வித்தமலைப் மூங்கிலாயும், காஞ்சி

நகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனரென்று, ‘
வானவர் கோமான் வானிடை யிரு

ந்து’ என்னும் ஆசிரியப்பாவாத்
சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரததாலாசிரியர் கூறினார்.

கவித்தொகை, கஉஅ. (பி - ம்.) * ‘டண்ணமைந்தகூத்து’

நட.—அரங்கேற்றுகாதை. எக

அ - கூ. ஆடலும் பாடலும்.....குறை

படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தம் பாட்டும்
அழகுமென்று சொல்பபட்ட இம்மூன்றி
னுள்ளும் ஒன்றுங் குறைவுபடாமல்,
இவை குறைவுபடாமைக்குக்

காரணமுடையளாகலினென்க.

க0 - கக. ஏழாண்

டியற்றி.....வேண்டி

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து
ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப்

பன்னீராண்டில் வீரக்கழல்சூழ்ந்த காலிலை யுடைய
சோழன்கரிகாற் பெரு

வளத்தானுக்கு அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை
விரும்பியென்க.

என்னை? “பண்ணியம்வைத் தானைமுகன் பாதம்
பணிந்துநாட், புண்ணிய

வோரை புகன்றனகொண்—டெண்ணியே,
வண்டிருக்குங் கூந்தன் மடவரலை

யையாண்டிற், றண்டியஞ்சேர் விப்பதே சாஸ்பு”
எனவும், ¹ ‘வட்டணையுந்

துசியு * மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டுட
னீரிரண்டாண் டெய்தியபின்—

கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிளரச்,
சோதித் தரங்கேறச் சூழ்”

எனவும், “நன்னர் விருப்புடையோ ணற்குணமு
மிக்குயர்ந்தோள், சொன்ன

குலத் தாலமைந்த

தொன்மையளாய்ப்—பன்னிரண்டாண், டேயந்ததறபி னூட

¹ லுடன் பாடலழ கிம்முன்றும், வாயந்தவரங்

கூறினார் பாதசேனாபதியார்.

கேறறல் வழக்கு” எனவும்

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான்
றன்னொடும்

(இ - ள்.) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின்
இலக்கணங்களையறிந்து பல

வகைப்பட்ட புறநடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச்
சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்ல

னாகி அல்லியமுதற கொடுகொட்டியீரகக்கிடந்த
பதினொருகூத்துக்களும் அக் கூத்துக்களுக்குரிய

பாட்டுக்களும் அவற்றுக்கு அடைத்த வாச்சியங்களின் கூறு
களும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும்

பாட்டும் தாளங்களும்

தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குக்களும் தம்மிற்குடின
நெறியையுடைய அகக்

கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நிகழ்த்துமிடத்துப்
பிண்டி பிணையல் எழிற்கை

தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும்
நூலினகத்துக்கொண்ட

கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக்
கூடைக்கதியாகச்செய்தகை

வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை
கூடைக்கதியுட்புகாமலும்,

புறக்கூத்தினிடத்து ஆடனிகழுமிடத்து

அவிநயநிகழாமலும், அவிநயநிகழு

மிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும்
வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாத

படியுஞ் செலுத்தி அமைநத ஆடலாசிரியனுமெனக.

இது பொழிப்புரை.

கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன:—வசைக்கூத்து,

புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல்,

பொதுவியல்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாநதிக்கூத்து;
சாநதிக்கூத்து, விநோதக்

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, கௌக - த. மேற்.

(பி - ம்.) * 'பண்ணமைய வெண்மையான், மட்டிட

னீராருண் டெய்தியபின் -

வட்டணையுங், கீதக்'

அம

சிலப்பதிகாரம்

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து,

தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை

விரிந்தநூல்களிற்காண்க.

கஉ. நண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும்,
விநோதமும். என்னை?

¹ "அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென்,

ரூபநதுற வகுத்தன

னகத்தியன் றானே” என்றாராகலின். ௦

² “சாந்திக் கூத்தே தலைவ * னின்ப, மேந்தியின்
ரூடிய வீரிரு நடமவை,

சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்படே
மென்மனார் புலவர்”என்

பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச்
சாந்திக்கூத்தெனப்படும்.

இவற்றுள்,—

சொக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது
நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து.

மெய்க்கூத்தாவது:— தேசி வடுகு சிங்களமென
மூவகைப்படும். இவை

மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின.

யெடுத்தீலின், அகமாரக்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

இவை அகச்சுவைபற்றி

அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம்,
சாத்துவிகமென்பன. “குணத்

தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார்
குணநூலுடையார்; ¹ “அகத்தெழு

சுவையா னகமெனப் படுமே” என்றார் சயந்தநூலுடை
யாருமெனக்கொள்க.

! அவிநயக்கூத்தாவது:— † கதை தழுவாது

பாட்டின துபொருளுக்குக்

கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.

நாடகம் - கதைதழுவிவரும் கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிநடம்,

குடக்கூத்து, கரணம்,

நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்றது:—காமமும் வென்றியும்

பொருளாகக் குரவைச்செய

யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும்

ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்

தாடுவது; “குரவையென்பது.....இபல்பிற் றென்ப”

என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை

கலிநடமென்றது - கழாயக்கூத்து.

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

குடக் கூத்தென்றது - மேற்பதினொராடலுட்

காட்டப்படும்.

கரணமாவது - படிநதவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் துண்மையும்

மாயமுமுதலாயினவற்றை

உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோரைப் பாவைசெய்து ஆட்டுவிப்பது.

இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்; அஃதாவது விநாடகக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

- வரை - 3வத்தியல், பொதுவியலென
நூல்களிற் கண்டுகொள்க.

இரண்டுவகைப்படும்; அவைமுந்து

¹ சீவகசிந்தாமணி. கூஎஉ - ந.

மேற். ² இப்புத்தகம் உஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.
(பி. ம்.) * 'அவிநயம்' † 'நிருத்தக்கை'

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அக 1

வெ நியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற
அத்திறக்கூத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்னை? 'எழுவகைக் கூத்து மிழிசூலத் தோரை,
யாட வகுத்தன என கத்தியன் றானே' என்றாராகலின்.

இவற்றினீ இலக்கணங்களாவன:— ¹ "அழுவகை
நிலையு ² மைவகைப் பாதமு, ³ மீரெண் வகைய வங்கக்
கிரியையும், ⁴ வருத்தனை நான்கு ⁵ நிருத் தக்கை முப்பது,
மத்தகு தொழில வாசு மென்ப." இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கந. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து,
வசைக்கூத்து, விநோதக்

கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென் பது பகரும்
காலே, வென்றி வசையே விநோத மாகும்” என்றாராகலின்.

“அவற்றுள், மாற்றா நெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு,
மேற்படக்கூறும்

வென்றிக் கூத்தே.”

‘பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லவ
ளுதல் வசையெனப் படுமே.”

“எனவிலை தாளத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடைத்து, வென்றி
விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்.” இதன்கருத்து:

கொடித்தேர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர்
பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணும்
கூத்தென்பதாம்.

விலக்கிணிந்துணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு
பொருந்துவித்து;

¹ அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, க. வைசாகம், ச. மண்டலம், இ.ஆலீடம், கூ.பிரத்தியாலீடமென்பன.

² ஐவகைப்பா தமாவன:—க.சமநிலை, உ.உற்கடிதம், க. சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம், இ. குஞ்சிதமென்பன.

³ அங்கக்கிரியைபதினா றுவன:—க.சரிகை, உ. புரிகை, க. சமகல், ச. திரிகை, இ.ஊர்த்துவகலிகை, கூ. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், கூ. உல் லோலமி, க. குர்த்தனம், கக.வேட்டனம், கட. உபவேட்டனம், கக. தானபதப்பிராய விருத்தம், கச. உகேஷணம், கஇ. அவகேஷணம், ககூ. நிகுஞ்சனமென்பன.

⁴ வருத்தனை நான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ.

உபவேட்டிதம், ந. வியாவர்த்திதம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

நிருத்தக்கைமுப்பநாவன:—க. சதுரச்சிரம், உ. உத்துவீதம், க. தலமுகம், ச. சுவத்திகம், டு. விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரேசிதம், ஏ. அராளகடகாமுகம், அ. ஆவித் தவத்திரம், கூ. சூசீமுகம், கௌ. இரேசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கட. பல்லவம், கரு.

நிதம்பம், கச. கசதந்தம், கடு. இலதை, கசு. கரீக்கை, கௌ. பக்கவஞ்சிதம், கஅ. பக்கப் பிரதியோகம், கக. கருடபக்கம், உௌ. தண்டபக்கம், உக. ஊர்த்தவமண்டலி, உஉ. பக்கமண்டலி, உக. உரோமண்டலி, உச.

உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, உடு. முட்டிக ச்சுவத்திகம், உ சு. நளினீபதுமகோசம், உஎ. அலபதுமம், உஅ. உற்பணம், உக. இலளிதை, கௌ. வவிதையென்பன. இவை, சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரததாலிற் காணப்பட்டன.

வென்றிக்கூத்தும் வசைக்கூத்தும் தாள இயல்புடையனவென்றபடி.

கக

அஉ சிலப்பதிகாரம்

இன், சாரியை ; முன்றனுருபு ஐந்தனெடுமயங்கிற்று.

வென்றிக்கூத்துமுதலாகிய பஸவகைப்பட்ட புறநடங்கனையும் வேந்து விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய

பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வருவனவற்றுடனே
பொருந்தப்புணர்த்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு
வரவுவகுத்தல்.

வில்லுக்குறுப்பாவன:—பதினான்குவகைப்படும்; அவை ²
பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு,
சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல் வகை, வண்ணம், வரி,
சேதமெனவிலை;

என்னை? “வில்லுக்குறுப் பென்பது விரிக்குங் காலைப்,
பொருளும் யோனியும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ், சுவையுஞ்
சாதியுங் குறிப்புஞ்சத் துவமு, மவிநயஞ் சொல்லே
சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத்
தொகைஇ, யிசைய வெண்ணி னீரே முறுப்பே”
என்றராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்; என்னை
? “அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்குந், திறம்படு
பொருளெனச் செப்பினர் புலவர்” என்ற ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற்
பெயர்வேறுபடும். அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம்,
பிரகரணம், அங்கமெனப்பெயரவாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகர ணப்பிர கரண,
மாடிய பிரகரண

மங்க மென்றே, யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னோரே” என்றார் மதிவாணனும்.
“அறமுத னான்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னாடக முன்னோ னாகும்”
எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணி
கர் சாதியென் றறைப” எனவும், “அறமேற சூத்திர ரங்க

மாகும்” எனவும் சொன்னார் சேயிற்றியனார். இவை நான்கும் நாடகமென்றதிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண் மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிலை;

என்னை? “உள்ளோற் றுள்ளது மில்லோற் றுள்ளது, முள்ளோற் றில்லது மில்லோற் றில்லது, மெள்ளா துரைத்தல் யோனி யாகும்” என்றாராகலின்.

விநுத்தி நான்குவகைப்படும்:—அவை சாத்துவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பார தியெனவிலை.

இவற்றுள்,—சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத் தெய்வமானிடர் தலை வராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக வீரராகியமானிடர் தலைவராகவரு வது.

கைசிகியாவது:—காமம் பொருளாகக் காழகராகியமக்கள் தலைவராகவரு வது.

---

¹ இப்புத்தகம், ௧௯ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.
அந்

பாரதியாவது:—கூத்தன் தலைவனாக நடன் நடபு
பொருளாகக் காட்டியும்
உரைத்தும் வருவது.

இச்சொல்லப்பட்ட நாவைகை விருத்தியுள்ளும்
பாரதிவிருத்தி, அந்த

முன் னு விருத்தியும்போலப் பிறிதின்றலைவர்
பிறிதுபொருள்பற்றி விருத்தி

கூறுது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

கந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம்,
பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு,
துயத்தலெனவிலை.

இவற்றுள் முகமாவது:—¹ எழுவகைப்பட்ட
உழவினாற் சமைக்கப்பட்ட

பூழியுளிட்டவித்துப் பருவஞ்செயது முனைத்து
முடிவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்குனம் முனைத்தல்
முதலாய் இலேதோன்றி நாற்
றும்முடிவதுபோல்வது.

கருப்பமாவது:—அந்நாற்று முதலாய்க்
கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட்

பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிநிற்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர்

திரண்டிட்டுக் காய் தாழ்ந்து

முற்றி விளைந்துமுடிவதுபோல்வது

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை
அறுத்துப் போரிட்டுக் கடா விட்டுத் தூற்றிப்
பொலிசெய்து கொண்டுபோய் உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது.

இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை.

கவை ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை
வீரச்சுவையவிநயம், பயச்சுவையவி

நயம், இழிப்புச்சுவையவிநயம்,
அற்புதச்சுவையவிநயம், இன்பச்சுவையவி

நயம், அவலச்சுவையவிநயம், நகைச்சுவையவிநயம்,
நடுவுநிலைச்சுவையவி

நயம், உருத்திரச்சுவையவிநயமென; அவற்றுள்,—

“வீரச்சுவை யவிநயம் விளம்புங் காலை, முரிந்த
புருவமுஞ் சிவந்த கண்

ணும், பிடித்த வாளுங் கடித்த வெயிறு , மடித்த
வுதறிஞ் சுருட்டிய நுதலுந், திண்ணென வுற்ற
சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும்

பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

‘அச்ச வவிநய மாயுங் காலை, யொடுங்கிய
வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலங்

கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுங், கரந்துவர
லுடைமையுங் கையெதிர் மறுத்த

லும், பரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

‘ ‘இழிப்பி னவிநய மியம்புங் காலை, யிடுங்கிய
கண்ணு மெயிதுபுறம் போ

தலு, மொடுங்கிய முகமு முஞற்றுக் காலுஞ், சோர்ந்த
யாக்கையுஞ் சொன்னி

ரம் பாமையு, நோர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே.”

“அற்புத வவிநய மறிவரக் கிளப்பிற்,
சொற்சோர் வுடையது” சோர்ந்த

கையது, மெய்ம்மயிர் ஞ்ளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய,
தெய்திய திமைத்தலும்

விழித்தலு மிகவாதென், றையமில் புலவ ரறைந்தன
ரென்ப.”

---

1 ஆரம்பத்திற்கு ஏழங்கமுண்டென்று வடதாலாரிற் சிலர்
குப்பொருத்த எழுங்கைப்பட்ட உழவென்றார்

உறுவராதலின் அதற்

அச

சிலப்பதிகாரம்

“காம வவிநயங் கருதுங் காலைத், தூவுள் ளுறுத்த

வடிவுந் தொழிலுந்,

காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல்
சிறுநிலா வரும்பலு, மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் கிளவியுங்,
கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலைத் தவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு
புணர்ந்த கண்ணீர்

மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும், பீடழி
யிடும்பையும் பிதற்றிய

சொல்லு, நிறைகை யழிதலு நீர்மையில் கிளவியும்,
பொறையின் ருகலும் புண
ர்த்தினர் புலவர்.”

“நகையி னவிநய நாட்டுங் காலை, மிகைபடு
நகையது பிறர்நகை யுடை

யது, கோட்டிய முகத்தது....., விட்டுமூரி புருவமொடு
விலாவுறுப் புடையது,

செய்வது பிறிதாய வேறுசே திப்பதென், றையமில் புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிநயங், கோட்பா
டறியாக் கொள்கையு மாட்

சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாறிய விழியும், பிறழ்ந்த
காட்சி நீங்கிய நிலையுங்,

குறிப்பின் ருகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகைமிக
வுடைமையுந் தண்ணென

வுடைமையு, மளத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்தலுங்,
கலக்கமொடு புணர்ந்த

நோக்குங் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப்

புலவர்”

¹ உருத்திரச்சுவை

யவிநயம்.....

² அஃதாவது விறலென்பது;

சத்துவமென்பாருமுளர். அச்சத்துவந்தான்

³ பத்துவகைப்படும். என்னை? மெயம்மயிர்சிவிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க

மடித்தல், வியாத்தல், தேறும், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல், சாக்காடு,

குரற்சிதைவு எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புவரையறை; ஆவது, சத்தச்சுவையாகின்ற ஒன்

பதினும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெயம்மைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால் அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே

அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றும் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தழு

வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால் தோற்று முடம்பில்; உடம்

பினமிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும் கண்ணில்; கண்ணின்

மிகத்தோற்றும் கண்ணின்கடையகத்தென்றவாறு.

4

சாதியாவது.....

¹ உருத்திரச்சுவையவிறயச்சுத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இல்லை. அச்சுவையின் மெய்ப்பாடுகளை, “கைபிசையா வாய்மடியாக் கண்சிலவா வெய்துபிரா, மெய்குலையா வேராடெருண் டெழுந்தான்” என்பதனாலுணர்க.

² அஃதென்றது அச்சுவையுணர்வு உள்ளத்து நிகழ்ந்தவழித்தோன்றும் மேற்

கூறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

³ இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடதூல் வீதிக்கு மாறாக உள்ளன.

⁴ நிறுத்தமுறையே சுவையின்பின்னர் படும்; அவை, நாடகம், பிரகரணம், பாணம்,

வகைகாட்டுதற்குரிய சாதி பத்துவகைப் பிரகசனம், டிராமம், வியாயோகம், சமவா காரம், வீதி, அங்கம், ஈகாமிருகமெனவிலை.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

அடு

தூரீப்பாவது - சுவையதன்கட்டோன்றாவது.

சுத்துவ டிரவது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அவிநயமென்றது - பாவகம்; அஃது

இருபத்துநான்குவகைத்து; வர
 லாறு:—வெகுண்டோனவிநயம், ஐயமுற்றோனவிநயம்,
 சோம்பினோனவிநயம்,
 களித்தோனவிநயம், உவநதோனவிநயம்,
 அழுக்காறுடையோனவிநயம், இன்ப
 முற்றோனவிநயம், தெய்வமுற்றோனவிநயம்,
 குஞ்சையுற்றோனவிநயம், உடன்
 பட்டோனவிநயம், உறங்கினோனவிநயம்,
 துயிலுணர்ந்தோனவிநயம், செத்தோ
 னவிநயம், மழைபெயரப்பட்டோனவிநயம்,
 பனித்தலைப்பட்டோனவிநயம்,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவிநயம், நாணமுற்றோனவிநயம்,
 வருத்தமுற்றோனவி
 நயம், கண்ணோவுற்றோனவிநயம், தலைநோவுற்றோனவி
 நயம், அழற்றிற்றம்பட்
 டோனவிநயம், சீதமுற்றோனவிநயம்,
 வெப்பமுற்றோனவிநயம், நஞ்சுண்டோ
 னவிநயமெனவிலை. அவறறுள்,—
 “வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புங் காலை, மடித்த
 வாயு மலர்ந்த மார்புந்,
 துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங், கன்றின
 வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடு
 தலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”
 • “பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய
 முற்றோ னவிநய முரைப்
 பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும்

பேசா திருத்தலும்,

பிறழ்ந்த செய்கையும் வானறிசை நோக்கலு,
மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி
னோரே.”

“மடியி னவிநயம் வகுக்குங் காலை, ‘நொடியொடு
பலகொட் டாவிமிக

வுடைமையு, மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுங்,
காரண மின்றி யாழ்

ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த
செலவோ, டணிதரு புலவ

ராய்ந்தன ரென்ப.”

“களித்தோ னவிநயங் கழறுங் காலை, யொளித்தவை
யொளியா னுரைத்த

லின்மையுங், கவிழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந்
தளர்ந்துந், வீழ்ந்த சொல்

லொடு மிழற்றிச் சாயதலுங், களிகைக் கவர்ந்த
கடைக்கனோக் குடைமையும்,

பேரிகை யாளர் பேணினர் கொளலே.”

“உவந்தோ னவிநய முரைக்குங் காலை, நிவந்தினி
தாகிய கண்மல ருடை

மையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி
னகன்ற முறுவனகை

யுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு,
மொருங்குட னமைந்த

குறிப்பிற் றன்றே.”

“அழுக்கா றுடையோ னவிநய முரைப்பி, னிழக்கொடு

புணர்ந்த விசைப்

பொரு ளுடைமையுங், கூம்பிய வாயுங் கோடிய வுரையு,
மோம்பாது விதிர்க்குங்

கைவகை யுடைமையு, மாரணங் காகிய வெகுளி
யுடைமையுங், காரண மின்றி

மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த விடும்பையு மேவரப்,
மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்.”

பொலியு

“இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிநய மியம்பிற்,

றுன்ப நீங்கித் துவர்த்த

யாக்கையுந், தியங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ்வுடைமையு,
மயங்கி வந்த-செலவு

அக

சிலப்பதிகாரம்

நனி யுடைமையு, மழகுள் றுறுத்த சொற்பொலி
புணர்ந்த நறுமல ளுடைமையுங், கலங்கஞ்சேர்ந்

வுடைமையு, மெழிலொடு

தகன்ற தோண்மார் புடை

மையு, நலங்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”

1 “தெய்வ முற்றே னவிநயஞ் செப்பிற், கைவிட் டெறிந்த கலக்க முடை
மையு, மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்திதாழி லுடைமையும், துடித்த புருவமுந்
துளங்கிய நிலையுந், செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு, மெய்து மென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே.”

“ஞஞஞ யுற்றே னவிநய நாடிற், பன்மென் றிதுகிய * நாவழி வுடை
மையு, துரைசேர்ந்து கூட்பும் வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போல வுணர்வி
லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக வுடைமையு
மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும் பிறவு, மேவிய தென்ப
விளங்குமொழிப் புலவர்.” இஃது ஏழுறுமாக்களவிநயம்.

“சுந்தையுடம் பட்டோ னவிநயந் தெரியின், முந்தை யாயினு முணரா
நிலைமையும், பிடித்த கைமே டைடத்த கவினு, முடித்த லுறாத கரும நிலைமை
யுந், சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு மென்ப பொருந்து
மொழிப் புலவர்.”

“துஞ்சா நின்றே னவிநயந் துணியி, னெஞ்சுத லின்றி யிருபுடை மரு
ங்கு, மலர்ந்துந் கவிழ்ந்தும் வருபுடை யியற்றியு, மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற்
றலு மாகும்.”

“இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிநய மியம்பி,
னென்றிய குறுங்கொட் டாவியு முயிர்ப்புந், துங்கிய
முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு, மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுந்
கொளலே.”

“செத்தோ னவிநயஞ் செப்புந் காலை, யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாக்கலுந்,
கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப், போந்ததுணி வுடைமையும்
வலித்த வுறுப்பு, மெலிந்த
தோன்றக் கருமணி கரத்தலு,

வகழி மென்மைமிக வுடைமையும், வெண்மணி
முண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ னவிநயம் வகுக்கி, னிழித்த வுடைய வியப்புநனி யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாத்தை, மெய்ப்பூண் டொழிக் கிய முகத்தொழி புணர்த்தலும், மொளிப்பிடு மனனி லுலறிய கண்ணும், வினியி னுந் துனியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுந், கொடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்றா னெழு தலு முண்டே.”

“பனித்தலைப் பட்டோ னவிநயம் பதரி, னடுக்க முடைமையு நகைபடு நிலைமையுந், சொற்றளர்ந் திசைத்தலு மற்றமி லவதையும், போர்வை விழைத லும் புந்திரோ யுடைமையும், † நீரூம் விழியுந் சேறு முனிதலும், மின்னவை பிறவு மிசைந்தனர் கொளலே.”

1 சிலப்பதிகாரம். ௩௦ - ஆம் காலை, ௩௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க. (3 - ம.) * தாவணி † நீராம் விழியும்.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௮௭

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய, மெச்ச மின்றி யியம்புந் காலைச், சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னக், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

“நாண முற்றோ னவிநய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கை யும், வாடிய முகமுந் கோடிய வுடம்புந், கெட்ட வொணியுந் கீழ்க்க ணைக்கமு, மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி ணாரே.”

“வருத்த முறோ னவிநயம் வகுப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க ணுடை மையுந், சோர்ந்த யாக்கையுந் சோர்ந்த முடியுந், கூர்ந்த வியர்வுந் குறும்பல் லுயாவும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி

னோரே.”

“கண்ணோ வுற்றோ னவிநயங் காட்டி, எண்ணிய கண்ணீர்த் துனிவிரற்
றெறித்தலும், வளைந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின்
விழிதரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலையோ வுற்றோ னவியஞ் சாற்றி, னிலைமையின்றித் தலையாட் டிடை
மையுந், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர விடுக்கிய னுதலும்
வெருந்தி, பொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து மென்ப செந்நெறிய் புல
வர்.”

யின்

“அழற்றிறம் பட்டோ னவிநய முரைப்பி, னிழற்றிறம் வேண்டி நெறிமை
விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு நீருஞ் சேறு முவத்

தலும், பணிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையுலு,
லும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந்,

துனிவிர லீர மருநெறி யாக்க
தொக்க தென்ப துணிவறிந்
தோரே.”

“சீத முற்றோ னவிநயஞ் செப்பி, னோதிய பருவர
லுள்ளமோ டிழத்தலு, மீர மாகிய போர்வை யுறுத்தலு, மார
வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முரன்று முயிர்த்து
முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி னவிநயம் விரிக்குங் காலைத், தப்பில்
கடைப்பிடித் தன்மையுந் தாகமு, மெரியி னன்ன
வெம்மையோ டியைவும், வெருவரு மியக்கமும் வெம் பிய

விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு, மோருங்
காலே யுணர்ந்தனர் கொளலே.”

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும்,
பஞ்சியின் வாயிற் பனி துரை கூம்பலுந், தஞ்ச மாந்தர்
தம்முக நோக்கியோ, ரின்சொ லியம்புவான் போலியம்
பாமைபும், நஞ்சுண் டோன்ற னவிநய மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனிற்,
புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப” எனவரும்
இனி, சொல்வருமாறு:—அது* மூன்றுவகைப்படும்;
உட்சொல், புறச் சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

அவை நெஞ்சொடிகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல்,
தானே கூறலென்பன; என்னை? “நெஞ்சொடி கூறல்
கேட்போர்க் குரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே
கூறலென், தம்மூன் மென்ப செம்மைச் சொல்லே”
என்றாராகலின்.

அஅ

சிலப்பதிகாரம்

சே ர ல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம்,
சுரிதகம், வண்ணம், வரிதக மென.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சுரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நா னுகடியான் வருவது .

வரிதகம் - முப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? “சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி, வண்ண நாளுன்கு வரிதக மெண்ணுன்கென், நெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே” என்ற ராகலின்.

வண்ணம் ஒருவகையான்

மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்புவண்ணமென. அவற்றுட் பெருவண்ணம் ஆரூய்வரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும். வனப்புவண்ணம் * நாற்பத்தொன்றாய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர் வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென. என்னை? “கண்கூடு காண்வரியுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோளென, மாட்சியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே” என்ற ராகலின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் ¹ கானல்வரீயிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்கூத்தென பாருமுளர்; என்னை? “சிந்துப் பிழுக்கை யுடன் சந்தி யோர்முலை, கிகாந்தி கவுசி குடப்பிழுக்கை, †கந்தன்பாட்-

டாலங்காட் டாண்டி ‡பருமண னெல்லிச்சி, சூலந் தருநட்டந் தூண்டி லுடன்-
லேமிசு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழுக்கை
யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாகேசங் காமன், மகிழ்சிந்து
வாமன சூபம் - விகடநெடும், பத்திரங் கொற்றி
பலகைவாள் பப்பரப்பெண், டத்தசம் பாரந்

தகுணிச்சங்-கதது, முறையீண் டிருஞ்சித்து முண்டித்
மன் னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபரவு, பத்தன்
குரவையே பப்பறை
காவதன், பித்தனெடு மாணி
கட்களி யாண்டு விளையாட்டுக்,

பெரும்பிழுக்கை - யெத்துறையு, மேத்திவருங்
கோத்த பறைக்குடும்பு கோற்கூத்து - மூத்த,
கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி, யழகுடைய
பண்ணிவிக டாங்கந் - திகழ்செம்பொ, னம் மனை பந்து
கழங்காட லாலிக்கும், விண்ணகக் காளி விறற கொந்தி -
யல்லாத, வாயநத தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன், சாந்த

முடைய

சடாதாரி - யேயந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந தளிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந்,
தொக்க தொழில்புனைந்த ** சோனாண்டு - மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி
குதிரை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற, நிருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குன்

¹ கானல்வரிக்கு அடியார்க்குநல்லாரியற்றிய உரைகிடைத்திலது, ஆளுலும் இத்
தால், அ - ஆம் காலை எச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அஃதறிநின் உரையிற்கண்ட
மேற்கோள்களாலும் கண்கூடுவரிமுதலிய எட்டன்பகுதிகள் தன்கு விளங்கும்.

(பி - ம் .) * 'நாற்பத்தொன்பது.' † 'கத்தியின்பாட்டு'
‡ 'பள்ளிவிக்கட்டாங்கந்' ** சொன்னாண்டு.

‡ 'படுகுமனனெல்லி.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அக

றயிற்பெண், டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் -
பொருமுகத்துப், பல்லாங்
குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தந் தோள்வீச்சு நற்சாழ
- ஸல்லாத, வுந்தி
யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி, குந்திவரும் பாரன்
குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ,
தாடுங் கனிகொய்ய முள்ளிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட்
டாடும் படிபள்ளி -
நாடறியுங், கும்பீடி நாட்டங் குணட்டங் குணலையே,
துஞ்சாத சும்மைப்பூச்
சோனக - மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத
லென்றெண்ணிக், கோத்த
வரிக் கூத்தின் குலம்” என்றாராகலின்.
சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து;
என்னை? “ஆரியந் தமிழ்
மெனுஞ் சீர்நட மிரண்டினு, மாதிக் கதையை யவற்றிற்
கொப்பச், சேதித் திடு வது சேதமென் றாகும்”
என்றாராகலின்.
இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள்
யாதோவெனின்;—தலைவன்
செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும் அக்கதையை
நடாத்தியும் முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ௫. பதினேராலும்.....அறிந்தாங்கென்றது

- அல்லியமுதற்

கொடுகொட்டி நருயக்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத்துக்களின் விதற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும், மாட்சிமைப்பட்ட நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

கச. பதினேராலாவன:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமல் சும்பஞ் -சுடர்விழியாற், பட்டமதன். பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினேர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

..இவை இரண்டிகூறுபடும்; எனனை? “அல்லியங் கொட்டி குடைசூடும் பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றூட லாறு”, “துடிகடையம் பேடு மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லேந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னாடிற் றதற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவிடையோ னாடிற் றதற்குறுப், பொட்டிய நான்கா மெனல்.”

“அறுமுகத்தோ னாடல் குடைமற் றதற்குப், பெறு முறுப்பு நான்கா மெனல்.”

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னாட லதனுக், கடைக்குப வைந்துறுப் பாயந்து.”

“பாண்டரங்க முக்கண னாடிற் றதற்குறுப், பாயந்தன வாறு மெனல்.”

“நெடியவ னாடிற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா
வுறுப்போரைந் தாம்.”

* “துடியாடல் வேன்முருக னாட லதனுக்,
கொடியா வுறுப்போ ரைந் தாம்.”

(பி - ம்.) *

‘துடியாடனங்கை யெழுவரதாடல்’

கஉ

கூ0

சிலப்பதிகாரம்

“கடைய மயிராணி யாடிற் றதனுக், கடைய வுறுப்புக்க
ளாறு.”

“காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாயமையி
னராயி னுன்கு.”

“மாயவ ளாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு,
நாமவகை யிற்சொலுங்கா னுன்கு.”

“பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம
லொன் றுடனே யொன் று.”

“புரமெரித்தல் சூர்மாத் துளைபடுத்தல் கஞ்ச, னுரனெரித்தல் வாணனைவா
னுய்த்தல் - பெரிய, வரனமுத லாகவே லன்முதன் மாயோ, னமர்முத லாடிய
வாறு” எனக்.....கண்டுகொள்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும்

புறநாடகங்களுக்கும் உரியஉருக் களுமென்க.

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுரு ஈரூ வுள்ள இருபத்தெட்டிம். இவற்றுள்,—
கந்தமென்றது-அடிவரையறையுடைத்தாய
ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது....

பிரபந்தமென்றது-அடிவரையறையின் நிப்
பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய
உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக அரங்கொழி
செய்யுளீராகவுள்ள செந்துறைவிகற்பங்க ளெல்லாமென்க.
கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அமைந்த
வாச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு.

அவை கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன.
அவற்றுள்,—

கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசிப்பது.

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திறகு வாசிப்பது.

உபயாங்கம் - இரண்டிறகும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

ககூ. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினும்
புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு

மென்றவாறு.

கீற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிகுரிய கால்களும்,

சுற்றுதல் எறிதல்

உடைத்தல் முதலாகிய ² வடுகிறகுரிய கால்களும், உடற்றுக்குமுதலாகிய

³ உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துக்குரியன.

¹ தேசிக்ருரியகால்கள், உச:—க. கீற்று, உ. கடிசரி, க. மண்டலம், ச. வர்த்தனை, இ. கரணம், சு. ஆலீடம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்பரியம், கூ. கனியம், கௌ. உள்ளம், கக. கட்டுதல், கட. கம்பித்தல், கக. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கடு. வாய்குதல், கசு. அப்புதல், கஎ. அனுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்துதல், உௌ. தெளிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புகுதல், உக. சுற்றிவாங்குதல், உச. உடற்புரிவு.

² வடுகிறகுரியகால்கள், உச:—க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், க. உடைத்தல், ச. ஒட்டுதல், இ. கட்டுதல், கூ. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், கூ. முறுக்கல், கௌ. அறுக்கல், கக. வீசல், கட. குடுப்புக்கால், கக. கத்தரிகைக்கால், கச. கட்டுதல்.

³ உடலவர்த்தனை, கூ:—க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைநெரித்தல், க. சுழித்தல், ச. அணைத்தல், இ. தூக்குதல், கூ. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், கூ. குவித்தல், கௌ. வெனவிலை; “மெய்சாய் விடைநெரிவு மேற்சுழிவோ டாங்கணைத்தல், கைதூக்கைசுத்தல் கலைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தலிவை சிங்களமா மென்று, தெரித்தனர் தண்டமிழோர் தோந்து.” (சுத்தானந்தப்பிரகாசம்.)

கூ.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூக

ஈண்டுச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலராலெ

னின், “சிங்கள மிருவகை நிலையினு மெயதும்” என்னுஞ்சுத்திரத்தான்

இதற்கு வேறு கால்களின்மையினென்க; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவை

முதலாயினவும், பதினோராடலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும்,
புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு
மென்றவாறு.

±

கசு. பாடலுமென்றது - ² பண்ணன்முதலிய
எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்

கோளும், “இன்பந் தெளிவே நிறையோ டொளியே,
வன்சொ லிறுதி மந்த

முச்சமென, வந்த வெட்டும் பாடலின பயனே”
என்றுசொல்லப்பட்ட எண்

வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு ; “
கொட்டு மசையுந் தூக்கு

மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்”
என்றாராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள் ; கொட்டு அ
ரைமாத்திரை ; அதற்குவடிவு,

க; அசை ஒருமாத்திரை ; அதற்குவடிவு, எ; தூக்கு
இரண்டுமாத்திரை ;

அதற்குவடிவு, உ; அளவு மூன்றுமாத்திரை ; அதற்குவடிவு,
ஃ எனக்கொள்க.

என்னை ? “ககரங் கொட்டே யெகர மசையே, *
யுகரந் தூக்கே யளவே

யாய்தம்” என்றாராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு :—கொட்டாவது -
அழுக்குதல் ; அசையா

வது - தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது :—தாக்கித் தூக்குதல்;
அளவாவது —தூக்

கினவோசை நேரே மூன்றுமாதத்திரை பெறுமளவும்
வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாதத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப்
பதினாறுமாதத்திரையுடைய
பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நாறபத்தொருதாளமும்
புறக்கூத்திற்குரிய;

ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும்
தாளவொரியலென்

பனவும், தனிநிலையொரியலென்பனவும்,

ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப்

பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களும்,

முதனடைவாரமுதலா

யினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கசு. தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும்
செந்தூக்கு, மதலைத்

தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு,

கழாற்றூக்கு, நெடுந்

தூக்கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; என்னை? “ஒருசீர்

செந்தூக் கிருசீர்

மதலை, முச்சீர் துணிபுநாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாலே,
சீர் நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

யெழு

கள. கூடிய நெறியினவெனறது - முற்சொல்லப்பட்ட
கூத்தும் பாட்டும்

தாளமும் தூக்கும் தம்மிறகூடின நெறியையுடைய
அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து
முதலாயின வென்க.

1

பாலைக்கு நிலமின்மையை, தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு.

உ - உரை

யிற்காண்க.

² சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி. க. (பி - ம.) * 'ஙகரத்.'

கஉ

சிலப்பதிகாரம்

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கஅ. பிண்டியுமென்றது -

ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகற்பமாகிய உட்சொல்,

புறச்சொல் ஆகாயச்சொ

லென்னு மூன்றினையும், அவிநயத்தோடே

நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்யு

முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும்

மிடறும் சரீரமுமென.

என்னை? "அவைதான், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென்,

நெய்தமுன் பமை

த்த விவையென மொழிப" என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டிவகைப்படும்;

இணையாவினைக்கையும் இணைக்

கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும்
வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை

இரட்டைக்கையென்னு மிவற்றை,

இவ்வகையோடும் ¹ ஆண்கை ² பெண்கை ³ அலிக்கை ⁴

பொதுக்கையென்னும்

நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை?

“மெய்பெறத் தெரிந்து மே - ஸாராய்ந்த, கைவகை தன்னைக்

கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கை

யென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திசி னோரே”,

“.....மொழிநரு முளரே”,

“இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ

தினைக்கை யாகும்”

என்று பிறநும் கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று
வகைப்படும்; அவை:-

பதாகை-க, திரிபதாகை-உ, கத்திரிகை-ங, தூபம்-ச,

சு, சுகதுண்டம் - எ, முட்டி-அ, கடகம்-கூ, சூசி-கௌ,

அராளம்-நூ, இளம்பிறை-

கமலகோசிகம்-கக, காங்கு

லம்-கஉ, கபித்தம்-கங, விற்றபிடி-கசு, குடங்கை-கரு,

அலாபத்திரம் - கசு, பிரம

ரம் - கள, தாமபிரகூடம் - கஅ, பிசாசம் - கக, முகுளம் -
 உ0, பிண்டி - உக,
 தெரிநிலை - உஉ, மெய்நிலை - உரு, உன்னம் - உச,
 மண்டலம் - உடு, சது
 ரம்-உசு, மான்றலை-உஎ, சங்கு-உஅ, வண்டு-உக,
 இலதை-ரு0, கபோதம்-ருக,
 மகரமுகம் - ருஉ, வலம்புரி - ருரு என. என்னை?
 “இணையா வினைக்கை யியம்
 புங் காலை, யிணைவுறு பதாகை திரிபதா கையே, கத்தரிகை
 தூப மராள மினம்
 பிறை, சுகதுண் டம்மே முட்டி கடகஞ், சூசி பதும
 கோசிகந் துணர்ந்த, மாசில்
 காங் கூலம் வழுவுறு கபித்தம், விற்பிடி குடங்கை
 யலாபத் திரமே, பிரமரந்

1 ஆண்கைமுதலிய நான்கன்வகையினை
 வரும்வெண்பாக்களால் உணர்க— க.
 “முட்டி சிகர மலர்பதுமஞ் சந்தஞ்சம், வீட்ட சிலந்தி
 ப்தாகந் தருதிரிப தாக, மதிகமுறு மாண்கைநவ மாம்.”
 மிகுசூசி - ஒட்டிஞ், சதுரம்

2 “கடகஞ் சுகதுண்டங் காங்கூல மன்னு, மடைவாம்
 பிறைக்கை யராளந் -
 தடமருவு, மன்னபக்கந் தாம்பிர சூடமொடு மான்றலையே,
 யின்னவெட்டிம் பெண்
 னாகு மே.”

“தூர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுகுளங் கத்தரிசை,
விற்பனஞ்சேர் கோசங்க வித்த
முட - “னற்புதமே, யாகுமலிக் கைக ளாதென் றுரைப்பரே,
பாகுனைய சொல்லாய்
பரிந்து.”

“உன்னமா மண்டல.....வலம்புரியே, மெய்ந்நிலையாஞ்
சங்கிலதை மேம்பட .
வே - மன்னிவரு, தாமமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார்
பொதுக்கையெனத், தாமமுதுங்
குழலாய் தான்” இவை சுத்தானந்தப்பிரகாசத்தினுள்ளன.

௩. — ஐரங்கேற்றுகாதை.
கூட

தன்னொடு தாம்பிர சூடம், பிசாச முகுளம் பிண்டி
தெரிநிலை, பேசிய மெய்ந்
நிலை யுன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்றலை சங்கே
வண்டே, யதிர்வி லிலதை .

கபோதமகரமுகம், வலம்புரி தன்னொடு முப்பத்து
மூன்றென், நிலங்குமொழிப்

புலவ ரிசைத்தன ரென்ப” என்றாராகலின்.

இவற்றுள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய்
ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்
பெயராயிற்று.

பிண்டியல் - இணைதலாதலால்

பிணைய லுமென்றோனக்கொள்க.

இணைக்கையாயிற்று. ஆதலாற் பிண்டியும்

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று
வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது - நான்குவித லும் தம்முள்
ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல்

குஞ்சித்துநிறபது; என்னை? “பதாகை யென்பது
பகருங் காலைப், பெருவிரல்

குஞ்சித் தலாவிநான்கு, மருவி நிமிரு மரபிற் றென்ப”
என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின்
உரைபெருகுமாதலின், விடுக்கப்

பட்டன; விரிந்ததூல்களிற கண்டுகொள்க.

(க)

• திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் ¹ அணிவிரல்
முடக்குவது; என்னை?

“திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி
னணிவிரன் முடக்கினஃ,

தாமென மொழிப வறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்.

(உ) கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய

அணிவிரற்புறத்ததாகிய

நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்தநிமிர்ப்பது;
என்னை? “கத்தரி கையே

காண்டக விரிப்பி, னத்திரி பதாகையி னணியின்
புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட
விட்டுநிமிர்ப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(ங)

தூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பாதிப்படவளையநிற்

பது ; என்னை ? “தூப மென்பது துணியுங் காலை,
விளங்குகத் தரிகை விரலகம்
வளைந்து, துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே”
என்றாராகலின்.

(ச)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச்
சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த

விரன்மூன்றும் நிமிர்ந்துவளைவது ; என்னை ? “அராள
மாவ தறிவரக் கிளப்

பிற், பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி,
விரல்கண் மூன்று நிமிர்த்

தகம் வளைத்தற், குரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே”
என்றாராகலின்.

(ரு)

இளம்பிறை : “சுட்டும்” பேடு³ மநாமிகை சிறுவிர,
லொட்டி யகம்வளைய

வொசித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற நென்ப.”

(சு)

சுகதுண்டம்:—“சுகதுண்ட மென்பது
தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு

விரலும் பெருவிர றுணு, மொட்டி யுகாதுனை கெளவி
முனவளைந், ஆநாமிகை

முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, ருன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித்
தென்ப.” (எ)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - தடுவிரல்; இதுபேடியெனவும் வழங்கப்படும்.

³ அதாமிகை - பவித்திரவிரல்.

ககச

ச ல ப் ப தி க ர ம்

முட்டி:—“முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு
நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர, லிறுக முடக்கி
யிவற்றின்மிசைப் பெருவிரன், முறுகப் பிடித்த
முறைமைத் தென்ப.”

(அ)

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலைப், பெருவிர
னுனியுஞ் சுட்டுவிர
னுனியு, மருவ வளைந்தவ் வுகிர்நுனிகொளவி, யொழிந்த
முன்றும் வழிவழி
நிமிர், மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.”

(க)

சூசி:—“சூசி யென்பது துணியுங் காலை, நடுவிரல்
பெருவிர லென்றிவை
தம்மி, லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர், வொழிந்தன
வழிவழி முடங்கி
நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே.”

(க0)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை,
யொப்பக் கைவளைத்
தைந்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றாகும்.”

(கக)

காங்குலமாவது - மூன்றுவகைப்படும்; குவிகாங்குலம்,
முகிழ்காங்குலம், விரிகாங்குலமென. என்னை? ¹ “காங்கு
லம்மே கருதுங் காலைச், சுட்டும் பேடும் பெருவிரன் மூன்று,
மொட்டிமுன் குவிய வநாமிகை முடங்கிச், சிறு விர
னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் குல முந்துற
மொழிந்த, குவி காங் குலங் குவிவிழந் ததுவே”, “மலர்காங்
குல மதுமலர்ந் ததுவே.” (கஉ)

கபித்தமாவது - சுட்டிவிரனுனியும் பெருவிரனுனியும்
உகிர்நுனை கௌவிப் பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும்
மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை? “கபித்த மென்பது
காணுங் காலைச், சுட்டிப் பெருவிர லொட்டிநுனி கௌவி,
யல்ல மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(கக)

விற்பிடி:—“விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச்,
சுட்டொடு பேடி யநா மிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால்
வளையப் பெருவிரல், விட்டி நிமிரும் விதியிற் றாகும்.”
இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர்.

(கச)

குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கூட்டி
உட்குழிப்பது; என்னை? “குடங்கை யென்பது கூறுங்
காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே”

என்றாராகலின்.

(கரு)

அலாபத்திரமாவது - சிறுவிரன்முதலாகியவைந்தும்
வளைந்துமறிவது; என்னை? “அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப்,
புரைமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா, வருமுறை
யைந்தும் வளைந்துமறி வதுவே” என்றாராகலின். (கக)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ்
சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பே
வளைந்துநிற்பது; என்னை? “பிரமர மென்பது பேணுங்
காலை, யநாமிகை நடு வீர ஸைவிறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ்
சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய நடுவுட் சேரச்
சிறுவிரல், சுட்டி வளைந்துபின் றேன்றிய நிலையே”
என்றாராகலின்.

(கக)

¹ அங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கரு

தாம்பிரசூடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பெருவிரலும் தம்மில்

நுனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
முடங்குநிமிர்வது;

என்னை? “தாம்பிர சூடமே சாற்றுங் காலைப், பேடே
சுட்டுப் பெருவிர னுனி

யொத்துக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின்
முடங்கி நிமிரநிற்

பதுவே” என்றாராகலின்.
(கஅ)

பிசாசமாவது - பெருவிர லும் சுட்டுவிர லுமன்றி
ஒழிந்த மூன்றுவிர லும்

தம்மிற்பொலிந்துநிற்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும்;
அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப்

பசாசம், உகர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,
அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்நுனியிற்
பெருவிரலகப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி
உகர்விட்டுநிற்பது.

உகர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிர லும் பெருவிர லும்
உகர்நுளை கௌவிநிற்பது.

என்னை? “பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி,
னகநிலை முகநிலை யுகர்

நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப”,
“அவைதாஞ், சுட்டு

விரனுனியிற் பெருவிர லகப்பட, வொட்டி வளைத்த
தகநிலை முகநிலை, யவ்விர

னுனிகள் கௌவிப் பிடித்தல், செவ்வி தாகுஞ் சிறந்த
யுகர்நிலை, யுகர்நுளை

கௌவிய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னிமிர்த்தலம்

முன்றற்குந் தகுமே”

என்றாராகலின்.

(கக)

முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில்
தலைகுவிந்து உயர்ந்துநிற்பது ;

என்னை ? “முகுள மென்பது மொழியுங் காலை, யைந்து
விரலும் தலைகுவிந்

தேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித் தாகும்” என்றாராகலின்.
(உ௦)

பிண்டியென்றது - சுட்டுவிரல் பேடிவிரல்
அநாமிகை சிறுவிரல் ஒட்டி

நெகிழமுடங்க
அவற்றினமேலே குறுக்கிடப் பெருவிரல் கட்டி
விலங்கி விரல்வழி

முறையொற்றல் ; என்னை ? “பிண்டி யெனபது பேசுங்
காலைச், சுட்டுப் பேடி

யநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ முடங்க
வவறதின்மிசை, விலங்குறப்

பெருவிரல் விட்டுங் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை
யொற்றலு மியல்பே”

என்றாராகலின்.
(உக)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து
குஞ்சித்துநிற்பது ; என்னை ?

“தெரிநிலை யெனபது செப்புங் காலை, யைந்து விரலு
மலர்ந்துகுஞ் சித்த,

கைவகை யென்ப கற்றறிந் தோரே” என்றாராகலின்.
(உஉ)

மெயந்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்

விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது
; என்னை? “மெய்ந்

நிலை யென்பது விளம்புங் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை
பேடொடு சூட்டிவை,

யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிசைப், பெருவிரல்
சேரும் பெற்றித் தென்ப”

என்றாராகலின்.

(உரு)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலும்
தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்று

விரலும் விட்டு நிமிர்வது ; என்னை? “உன்ன நிலையே
யுணருங் காலைப், பெரு

கூகூ

சிலப்பதிகாரம்

விரல் சிறுவிர லென்றிவை யினைய,
வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிர்
வதுவே” என்றாராகலின்.

(உச)

மண்டலம்:—“மண்டல மென்பது மாசறக்

கிளப்பிற், பேடு துனியும்

பெருவிர னுனியுங், கூடி வளைந்துதம் முகிர்நுனை
கௌவி, பொழிந்த மூன்று

மொக்க வளைவதென, மொழிந்தன ஓன்ப
முழுதுணர்ந் தோரே” என்றாராக

வின்.

(௨௫)

சதுரமாவது - சுட்டுவிர லும் நடுவிர லும்
அணிவிர லும் தம்முட் சேர்ந்து

இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச்
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்துநிற்பது;

என்னை? “சதுர மென்பது சாற்றுங் காலை,
மருவிய மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளை

யப், பெருவிர லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச்,
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ்

வியி, னிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே”
என்றாராகலின். (௨௬)

மான்றலையாவது - பெருவிர லும்
சிறுவிரலுமொழிந்த மூன்றும் தம்மில்

ஒத்துஒன்றி முன்னே இறைஞ்சுகிற்பது; என்னை? “மான்றலை யென்பது
வகுக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர
லென்றிவை நிமிர்ந்தது, வருவ தென்ப வழக்கறிந் தோரே” என்றாராகலின். (௨௭)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த
நான்குவிரலும் வளைந்துநிற்பது;

எனனை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச்,

சிறுவிரன் முதலாச் செறிவிர

னான்கும், பெறுமுறை வளையப் பெருவிர
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின்.

னிமிர்ந்தாங், சிறுமுறைத் தென்ப

(௨௮)

வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும்
வளைந்து நுனியொன்றிச் சிறு

விரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ
வளைந்துநிற்பது ; என்னை ?

“வண்டென் பதுவே வகுக்குங் காலை, யநாமிகை
பெருவிர னனிமிக வளைந்து,

தாநுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி
னிமிர மற்றைய வளைந்த,

பாலின தென்ப பயனறெரிந் தோரே”
என்றாராகலின்.

(௨௯)

இலாதையாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்

றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும்
வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்து

நிற்பது ; என்னை ? “இலாதை யென்ப தியம்புங்
காலைப், பேடியுஞ் சுட்டும்

பிணைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை
குறுகக், கடையிரு விரலும்

பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நன்னெறிப்

புலவர்” என்றாராகலின். (௩௦)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற
பெருவிரல் விட்டுநிமிர்வது; என்னை?

“காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய
பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்”

என்றாராகலின்.

(௩௧)

மகரமுகமாவது - பெருவிர லும்
சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்ததுகூட ஒழிந்த

மூன்றுவிடிலும் தம்முளொன்றி
அதற்குவேறுயநிற்பது; என்னை? “மகரமுக

மென்பது வகுக்குங் காலைச், சுட்டொடு
பெருவிரல் கூட வொழிந்தவை,

யொட்டி நிமிர்ந்தாறு கொன்ற வாசும்”
என்றாராகலின் (௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும்
பெருவிரலுநிமிர்ந்தது சுட்டுவிரலின் அகம்

வளைந்து ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்து
இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை? “வலம்புரிக்

௩.—அரங்கேற்றுகாலை.

௯௭

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றுயய, வொருநாடி
நின்றியங்கி யுந்திமே

லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

கையே வாயநத கணிட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற

நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன்

முடங்கிச் சிறுவிரன் டிவிரல், விட்டுநிமிர்ந் திறைஞ்சும்
விதியிறறென்று, கூறு

வர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே” என்னுராகலின் .
(நாந)

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூ ன் றும்
பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவினைக்கையெனி னும்
ஒறறைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெ
னினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையுமென்க.
கஅ. பிணையலுமென்றது -

இரட்டைக்கையுமென்றவாறு.

அஃதாவது, இணைக்கை. அ து
பதினைந்துவகைப்படும்.

அவையாவன :—அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி,
பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற்

கடகம், சுவத்திகம், கடகாவருத்தம், நிடதம், தோரம்,
உற்சங்கம், புட்பபுடம்,

மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம்,
வருத்தமானமென்றிவை; என்னை? “எஞ்சுத

வில்லா - வினைக்கை யியம்பி, லஞ்ச வி தன னொடு
புட்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ்

சலியே கபோதங் கற்கடகம், நலமாஞ் சுவத்திகங் கடகா
வருத்த, நிடதந் தோர

முற் சங்க மேம்பட, வறுபுட் புட மகராஞ் சயந்த,

மந்தமில் காட்சி யபய

வத்த, மெண்ணிய வருத்த மான ந தன் னெடு, பண்ணுங்
காலைப் பதினைந தென்ப”

என்றாராகலின். அவற்றுள்,—

அஞ்சலியென் றது - இரண்டுகையும்

பதாகையாய அகமொன்றுவது;

என்னை? “அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பி, நெஞ்ச
லின்றி யிருகையும் பத்
கையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன,
னேரே”

மந்தமில் காட்சி யறிந்திசி

(க)

புட்பாஞ்சலியாவது - இரண்டுகையும்

குடங்கையாயவநது ஒன்றுவது;

என்னை? “புட்பாஞ் சலியே பொருநதவிரு குடங்கையுங்,
கட்டி நிற்குங் காட்சிய
தென்ப” என்றாராகலின்.

(உ)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையும்

பதுமகோசிகமாகக் கூட்டுவது; என்னை?

“பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு
ராகலின்.

மியைநதுநிற பதுவே” என்றா

(ங)

கபோதமென்றது - இரண்டுகையும்

கபோதமாகக் கூட்டுவது; என்னை? “கரு
துங் காலைக் கபோத விணைக்கை, யிருகையுங் கபோத
மிசைந்துநிற பதுவே”
என்றாராகலின் .

(சு)

கறகடகமென்றது - தெரிநிலைக்கையிரண்டும் அங்குலிபிணைந்து வருவதெனக்
கொள்க; என்னை? “கருதுங் காலைக் கறகட கம்மே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகை
யும் பிணையும்” என்றாராகலின். (ரு)

(பி - ம்.) * ‘இணையாவிணைக்கை’

கரு

கூஅ

சிலப்பதிகாரம்

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிற் பொருந்திய
பதாகை யிரண்டையும்

மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “சுவத்திக
மென்பது சொல்லுங் காலை,

மணிக்கட் டமைந்த பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட்
டேற்றி வைப்ப தாகும்”

என்றாராகலின்.

(கூ)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டுகையும் கடகமாய
மணிக்கட்டுக்கு ஏற

இயைந்து நிற்பது; என்னை? “கருதிய கடகா வருத்தக்
கையே, யிருகையுந் கடக

மணிக்கட் டியைவது” என்றாராகலின்.

(எ)   நிடதமாவது - முட்டியாக இரண்டுகையும்
சமஞ்செயவது; என்னை?

“நிடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி
யிரண்டுகையஞ்சம மாகக்,

கட்டி நிறகுங் காட்சித் தென்ப” என்றாராகலின்.

(அ)

¹ தோரமாவது - இரண்டுகையும் பதாகையாக்கி
அகம்புறமொன்றி முன்

தாழ்நதுநிற்பது; என்னை? “தோர மென்பது துணியுங்
காலை, யிருகையும்

பதாகை யகம்புற மொன்ற, மருவிமுன் றுழும்
வழக்கிற் றென்ப” என்று

ராகலின்.

(சு)

உறசங்கமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு
ஒருகை அராளமாக்கி

இரண்டுகையும் மணிக்கட்டிலேறிறைவப்பது; என்னை?
“உறசங்க மென்ப துணை

ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந்,
தெரிய மணிக்கட்டி

லேறிறைவப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(க0)

புட்புடமாவது - குடங்கையிரண்டும் தம்மிற்
பக்கங் காட்டி நிற்பது;

எனனை? “புட்புட மெனபது புகலுங் காலை, யொத்த
விரண்டு குடங்கையு

மியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப”
என்றாராகலின். (கக)

மகரமெனறது - கபோதமிரண்டுகையும்
அகம்புறமொன்றவைப்பது;

எனனை? “மகர மெனபது வாயமையி னுரைப்பிற,
கபோத மிரண்டு கையு

மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென் றுரைத்தனா புலவா”
என்றாராகலின். உச்

சித்தமென்பதும் இதனதுபெயர்.
(கஉ)

சயந்தமென்றது.....

..... (கங)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக
நெஞ்சுறநோக்கி நெகிழ்

ந்துநிற்பது; எனனை? “அபயவத தமமே யறிவுறக்
கிளப்பின, வஞ்சமில் சுக

துண்ட மிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி
நெகிழ்ந்துநிற பதுவே” என்றா

ராகலின்.
(கச)

வருத்தமானமாவது - முகுளக்கையிற்

கபோதக்கைய எதிரிட்டுச் சேர்ப்

பது; எனனை? “வருத்த மானம் வகுக்குங் காலே,
முஞ்சுக் கையிற கபோதக்

கையை, நிகழ்ச் சேர்த்து நெறியிற மென்ப”
என்றாராகலின். (கரு)

இச்சொல்லப்பட்ட பதினேரதும்
பிணையிறகையெனக்கொள்க.

இணைக்கையெனினும் இரட்டைக்கையெனினும்
பிணையெனினுமொக்கும்.

- இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமெனக.

¹ இது உடோளமெனவுங் கூறப்படும்.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூக

கஅ. எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது:
எழிற்கை - அழகுபெறக்காட் - நிற்கை, தொழிற்கை -
தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது
பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டுங்கை; எனனை?
“அவைதா, மெழிற்கை
யழகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை கவியிற்
பொருளா கும்மே” என்
ராராகலின்.

கக. கொண்ட வகையறிந்து :

கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும்

பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும்,
எழிறகையும் தொழிறகையும்

அகக்கூத்துக்குரியகையென்றமறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின்
வரவு நிகழுமிடத்தென்க.

௨௦ - ௨௧. கூடை

செயதகை.....களைதலுமென்

றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிறசெயத
கைத்தொழில் இரட்டை

யிற புகாமலும் இரட்டையிறசெயத கைத்தொழில்
ஒற்றையிறபுகாமலுங் களை

தல். இன்னும் தேசியிற கைத்தொழில்
மார்க்கத்துப் புகாமலும் மார்க்கத்

துக்கைத்தொழில் தேசியிறபுகாமலும்
களைதலென்றுமாம்; ஒற்றையும் இரட்

ட்டையும் தேசிக்கூறுகளானும் இரட்டையும்
இரட்டைக்கிரட்டையும் வடுகிற

கூறுகளானுமென்க.

௨௨ - ௩. பிண்டி செயதகை...

.....களைதலுமென்றது

புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது -
பொருட்கையென்றும், பிணையலென்

றது - தொழிற்கையென்றுமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவிநய
கிகழாமலும் அவிநயநிகழு

மிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைத் தல்.

உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது
- குரவைக்கூத்திற்குரிய

கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில்
விரவாதபடியே கூத்தை
நடத்தியென்க.

1

“குரவை.....இயல்பிற்
றென்ப.”

“வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த
நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு,

மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல்.”

உரு. ஆடறகு.....தன்னொடு மென்றது -
இக்கூத்துக்களை இப்படி

யால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும்
வல்ல ஆடலாசிரியனோடு

மென்றவாறு.

அறிந்து புணர்த்து விளங்கவறிந்து அறிந்து
செலுத்தி அமைந்த ஆசா

னென்க.

[இசையாசிரியன் அமைதி.]

உச-ருச. யாமுங்குழலுஞ்.....

.இசையோன் றுணும்

(இ - ள்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தாளக் கூறுபாடுகளும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்தமாகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக் கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்னுங் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற் றுடனே சரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையுமறிந்து அந் தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புல வனீடுவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வருக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனையுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உசு. யாழுமென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நால்வகைப்படும்; அவை:—பேரியாழ்,

மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாமெழன்பன். இவை நாலும் பெரும்பான்மைய; சிறுபான்மையான் வருவனபிறவுமுள, என்னை? “பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன், சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினார் - தார்பொலிந்து, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்னு முளவே பிற” என்றாராகலின்

இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இரு பத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதின லும், செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழுங்கொள்ளப்படும்; என்னை? “ஒன்று மிருபது” மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னுன்கும் பின்னேழுங் - குன்றாத, நால் வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை நூலோர் விதி” என்றாராகலின்.

இனி இவ்வியாழென்னும் ஒன்றிற்கு அமைந்த பலவுறுப்பாகிய “கேட்டின தமைதியுங் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின வகையு மாடகமுந், தந்திரி யமைதியுஞ் சாறறிய பிறவு, முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே” வகுக்கப் பட்டனவெல்லாம் காவல்வரியில், “குறறநீங்கிய யாழ்” என்பதன்கண் விரியக்கூறுதும்.

உக. குழலுமென்றது - வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு, குழல் - வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்னை? “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறுசெங்காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண னுவந்த கழைக்கிவைச் சாமென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து” என்றாராகலின்.

இவற்றுள் மூங்கிலிற்செயவது உத்தமம்; வெண்கலம் மததிமம்; ஏனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம் வலிது; மரம் எப்பொழுதும் ஒத்துநிற்கும்.

(பி - ம்.) *ஒரேமேற்பத்துடனே நின்றபதினேழு தேடுங்காற்

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றும்
கொள்ளப்படும் ; கருங்காலிவேண்டுமென்பது பெருவழக்கு
இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து
நாலுகாற்றுமயங்கின் நாதமில்லையாமாதலான் மயங்
காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமின்றி
ஒருபுருடாய்ப்புக்க பெரிய மரத்தைவெட்டி
ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிழலிலே ஆறஇட்டு
வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல்
போழ்ந்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின்
இலக்கணவகையான் வங்கியஞ்செய்யப்படும் ; என்னை?
“உயர்ந்த * சமதலத் தோங்கிக்கா னான்கின் , மயங்காமை
நின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரந தன்னை
முதறடிந்து, குதறமிலோ ராண்டிற கொளல்” என்று
ராகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:— நீளம் இருபதுவிரல்;
சுற்றளவு நாலரைவிரல். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில்
ஒருபாதி மரனிறுத்திக்கடைந்து வெண் கலத்தாலே
அ ணைசுபண்ணி இடமுகத்தையடைத்து வலமுகம்
வெளியாகவிடப் படும்; என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு
நாலேந்தாஞ் சுற்றளவு, நல்விரல்க னால ரையா நன்னுதலாய் -

மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி + தூம்பிட மாய, வளை
வலமேல் வங்கிய மென” என்றராகலின்.

இனித் துளையளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல்.
இதிலே தூம்புமுகத் தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாயவிட்டு
இம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம்விட்டு வளை
வாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும்
எட்டுத்துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று
முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல்
வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு
ஒருவிரல்கலம் கொள்ளப் படும் ; என்னை ? “இருவிரல்க
ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்னும் -
பெருவிரல்க, ஹைஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய,
கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் கூறு” என்றராகலின்.

இவ்வங்கியம ஊதுமிடத்து வளைவாயசேர்ந்ததுளையை
முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும்
ஏழுவிரல்பற்றி வாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன:-இடக்கையிற்பெருவிரலும்
சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்று விரலும், வலக்கையிற
பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆக ஏழுவிரலு
மென்க. என்னை? “வளைவா யருகொன்று முத்திரையாய
நீக்கித், துளையேழி னின்ற விரல்கள் - விளையாட், டிடமுன்று
நான்குவல மென்றார்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய
வைத்து” என்றராகலின்.

இவ்வங்கியு 'த்து ஏழுதுளைகளில்
 இசைபிறக்குமாறு:—அஃது எழுத்தாற் பிறக்கும். எழுத்து
 , ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழெழுத்தினையும்
 மாத்திரைப்படுத்தித்தொழிற்செய்ய இவற்றுள்ளே
 ஏழிசையும்திறக்கும்.

ஏழிசையாவன:—சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம்,
 மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமென்பன .
 இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்;

(பி - ம்.) * 'சமநிலத்' † 'தூபமிடமாய்'
 ௧௦௨ சிலப்பதிகாரம்

என்னை? “சரிக மபதநியென் றேழெழுத்தாற் றுனம்,
 வரிபரந்த கண்ணினாய வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந்
 தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ், சூழ்முதலாஞ் சுத்தத்
 துளை” என்றாராகலின்.

இத்தன்மைத்தாகிய சூழலுமென்க.

உக. சீருமென்றது - “செம்முறை யுறழ்பே மெய்நிலை
 கொட்ட, னீட்ட னிமிர்த்தல்” எனறுசொல்லப்படாநின்ற
 வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு
 வகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையிலே யும்
 பண்ணுநிலையினையும் நிலைப் படப்படுத்தத் தூயதாகக் காட்டுந்
 தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. அஃதன்றித்
தாவவகையோத்தீனுள்ளுங்காணலாகும்.

உசு. மிடறுமென்றது - * சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற சாதனத்தாம் புற்கலத்தின்
மத்திமத்து, நாதமுதலாமெழுத்து நாலாகி - வீதி,
வருவரத்தாற் றுனத்தால் வந்து வெளிப்பட்ட, வருவரத்தாற்
றேற்ற மிசைக்கு” என்பதனாலுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள
பூதமாவன: ‘மண் ிரீர் தீ வளி வானெனவிலை; என்னை? ‘
‘மண்ணுட னீர்நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதா,
மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து - நண்ணிய, மன்னர்க்கு
மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னவர்கோ
மானே தெளி” என்றராகலின்.

இப்பூதங்களைநதானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானே
மாணுக்கன் பணிந்து பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று
கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக வுடைத்து; -ரீர்
நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக்
குணமாக வுடைத்து; காற்று ஒரிடத்தும்
நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது
ஒருருவுண்டில்லையன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள்
சேர்ந்தோர் குறியன்றே, யப்பரிசு மண்ணெந்து ரீர்நாலா -
மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பரமொன்று,
வேயாருந தோளி விளம்பு” என்பதனால் மண் டுந்து
பயனுடைத்து; ரீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ
மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று இரண்டுபயனுடைத்து; வான்

ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ டொன்று
கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின்
கூட்டமுடம்பென்றீராதலால் இவ்வைந்தின் கூட்டம்
உடம்பாவது எவ்வாறோவெனின், — இதற்குவிடை,
“மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற,
வைவாயு மாயவற்றின் மீதடித்துத் - துயய, சுவையொளி
யூரோசை நாற்றமென் றைந்தா, லைவ முதற் புற்சுலமாம்”

கூறுகின்றது:—

என்பது. இது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாமாறு
பூதங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண்
உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்; தீக் கண்ணாயும், காற்று
மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம்.

(பி - ம்.) * ‘சரீரவீனை’

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூ0௩

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல் ஐ
ந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைந்தினுமேறி,
மண்ணால் உடம்பு ஊராயும், நீரால் வாய் சுவையாயும்,
தீயாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும்,
வாற்ற செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும்
மண்ணின்பகுதி நரம்பு
இறைச்சி என்பு மயிர் தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர்
நிணம் உதிரமெனவைந்து.
மூளை சுக்கிலம்

‘ பசிசோம்பு மைதுன ன் காட்சிநீர் வேட்கை, தெசிகின்ற தீக்குணமோ ரைந்து - மொசிகின்ற, போக்கு வரவுநே நாய கு ம்பித்தன் மெய்ப்பரி ச ம், வாக் குடைய காறநின் வகை” என்பது தீயின்குணமும் காலின்குணமுமுணர்த்து கின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு மைதுன ம் காட்சி நீர்வேட்கையென விவை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய கும்பித்தல் பரிசமெனவிவை காறநின் குணம்.

‘ ‘ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா வுலோபமுட னிவ்வைந் தும் - பாங்காய, வண்ண முலைமடவாய வான கத்தின் கூறென்றோ, ரெண்ணி மிக நூ லுணர்ந்தோ ரெண். ” இஃது ஆகாயத்தின்குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிவை. இப்பூதகுணம் இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

‘ ‘ஒப்பார் பிராண னபான னுதான னுடன், மப்பா வியானன் சமான னே - யிப்பாலு, நாகன் தனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன், தீதிலாத் தேவத்தத் தனே” என்பது தசவாயுக்களையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன் அபா னன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவத்தத்தன் தனஞ்செயனெனவிவை.

‘ ‘இடைபிங் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி பூடாவோ, டங்கு கு கன்னி யலம்புடை

யென்றுரைத்தார், தங்குதச நாடிக டாம்.” தசநாடிகளாவன :—இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குகு, கன்னி, அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ ரைந்தாயப் பொறியைந்தாய, வாதனை யோ ரையைந் தாய டாருதமு - மேதகுசீர்ப், பத்தாகு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே, முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது

பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின ; பொறியைந்தாவன:— செவிமுதலாயின ; புலனைந்தாவன:—சத்

தமுதலாயின ;வாதனையை ந்தாவன :— நரம்புமுதலிய ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும், வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன : —பிராணன்முதலியபத்தும்.

தசநாடிகளாவன:—இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரத்து எழுபத் தீராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்கூட்டின் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை சுழுமுனையென மூன்றுநாடிகளுமாய நடுவுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகை யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் நூற்றிருபத்தைநது சுவாதமாய் ஒருசுவா

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு
நாலங்குலி தேயந்து எண்

விரலடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க.

மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை *
எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூ

மென்றறிக.

அபானவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெயவிக்கும்.
உதானன்஁கண்டத்தானத்

தில் நிறகும். வியானவாயு போக்குவரவு செயது
இயங்கப்பண்ணும். சமான

வாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து
எழுவகைத் தாதுவின்

கண்ணும் கலப்பிக்கும். கூர்மன் இமைப்பும் விழிப்பும்
உறக்கமும் உணர்ச்சியும்

பண்ணும். நாகன் விக்கலிடுவிக்கும். கிருகரன்
கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும்.

தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும்.
தனஞ்சயன பிராணன் போன

பின்னும் உடம்பைவிடாதேநின்று மூன்றாநாள்
உதிப்பித்து உச்சந்தலையிற பிற

கூற்றிலே மூன்றுநெற்கிடை
வெடித்துப்போமென்றறிக.

நாடிகள் எழுபத்தீராயிரத்திலும் தசநாடிகள்
பிரதானமெனக்கொள்க.

என்னை? “இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும்
பிராணன், புடைநின் றபானன்

மலம் போக்குந் - தடையின்றி, யுண்டனகீ ழாக்கு

முதானன் சமானனென்

குங், கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு” எனவும், “கூாம
னிமைப்புவிழி கோணு

கன் விக்கலாம், பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் -
போர்மலியுங், கோபங்

கிருகரனாங் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத், தேவதத்த
னாகுமென்று தேர்” எனவும்,

“ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போயக்,
கழிந்தாலும் பின்னுடலைக்

கட்டி - யழிந்தழிய, முநநா ளுதிப்பித்து
முன்னியவான் மாவினறிப், பின்னா

வெடித்துவிடும் பேர்நது.” எனவும்
இசைநுணுக்கமுடைய சீகண்டியாரும்

கூறினாராகவின்.

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும்
வாயுககளானும் நாடி

களானும் பரிணமித்துச் சுக்கில சரோணிதங்களாலே
உடம்புகொண்டு இரு

வினையும் தன்னகத்தடக்கி உயிர்பிறக்குமென்றறிக.

“துயய வுடம்பளவு தொண்ணூற்று நங்குலியா,
மெய்யெழுத்து நின்றி

யங்கு மெல்லத்தான - வையத, திருபாலு நாற்பதோ
டேழ்பாதி நீக்கிக், கரு

வாகு மாதாரங் காண்” என்பது இசைக்குப
பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்

த்துகின்றது:—

சரீரத்தளவு தனகையால

தொண்ணூற்றாறு நவகுலம்; இதனுள் மேலே
 நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழே
 நாற்பத்தேழரையங்குலமும்விட்டு நடுநின்ற
 ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இதன்மேலே
 நால்விரல்விட்டுப் - பின்னாதாரநின்
 றியங்குமெனக்கொள்க.

“ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்து, முதார்ந்த
 மெய்யெழுத்து முன். கொண்டு - போதாரு, முநதி
 யிடைவனியா யோங்குமிடை பிங்கலையால், வந்து
 மே லோசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய
 சரீரத்து, மெய்ப்பெற

(பி - ம்.) * ‘இருபத்தெட்டு’

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - துய்ய, வொருநாடி நின்றியங்கு யுநதி
 லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

இனி ஆளத்தியாமாறுணர்த்துகின்றது:—“மகரத்தி
 னொற்றாற் சுருதி விர
 வும், பகருங் குறினெழுல்பா ரித்து-நிகரிலாத், தென்னா
 தெனாவென்று பாடுவரே
 லாளத்தி, மன்னாவிச் சொல்லின் வகை.”
 முதலிறபாடுமிடத்து மகரத்தினொற்
 ருலே நாதத்தை உச்சரிக்குமாபு பகரிற் பாரித்து

முற்கூறிய நாதத்தினைத் தொ
ழிச்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தா லும்
நெட்டெழுத்தா லுஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்ச பாரணையென்று பெயர்பெறும்.

அச்சுக்கு எழுவாய் குற்
றெழுத்து. பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்சு
தாளத்துடனிகழும்.

பாரணை கூத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னாவென்றும்
தென்னாவென்றும் இரண்ட
சையுங்கூட்டித் தென்னாதென்னாவென்றும் பாடப்படும்.

இவைதாம் காட்டா
ளத்தி, நிறவாளத்தி,
பண்ணுளத்தியென மூன்றுவகைப்படும்.

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும்.

நிறவாளத்தி நிறம்கூலையா
மற் பாரணையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே
கருதி வைக்கப்படும்

“குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து,
நின்றார்ந்த மந்நகரந் தவ்
வொடு - நன்றாக, நீளத்தா லேழு நிதானத்தா
னின் றியங்க, வாளத்தி யாமென்
றறி” என்பது ஆளத்திக்கு

இன்னும்படுவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:—

குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடாநெடிலைந்துமென்றது .

குற்றெழுத்தாலும் நெட்

டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று.

குற்றெழுத்தைந்தாவன:—அ

இ உ எ ஒ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஒ
எனவிலை. நின்றார்ந்த

வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெ

ட்டெழுத்தினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வும்

தவவுமென மூன்றெழுத்துமல்லா மறையெழுத்துக்கள்
ஆளத்திக்கு வரப்

பெறா எ - று. இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம்
சுத்தத்திற்குரித்து;

நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்வினம்

தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுத்தினுதம்
ஆளத்தியாய்ப் பின்

. இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை?

“பாவோ டனைத லிசை

யென்றார் பண்ணென்றார், மேவார் பெருந்தான

மெட்டானும் - பாவா, யெடுத்த

தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப், படுத்தமையாற்
பண்ணென்று பார்.” பை

இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால்

இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டானும்
பண்ணிப்படுத்தலாற்

பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சும் மிடறும்
நாக்கும் மூக்கும் அண்ணாக்

கும் உதும் பல்லும் தலையுமெனவிலவ.

இரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல்
கம்பிதம் குழலம்

ஒலி உருட்டி தாக்கு எனவிலை.

இங்ஙனம்பிறநது பண்ணப்படும் பண்ணும்
இசையுமாகிய இவற்றைப்
பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

கச

கூகூ

சிலப்பதிகாரம்

உள. தாழ்குரற் றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
குரலினையுடைய தண்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமெனக.

அவையான:— பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை,
மத்தளம், சல்லிகை

கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை,
தமருகம், தண்ணுமை,

தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவீயைம், மொந்தை,
முரசு, கண்விடு தூம்பு,

நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம்,
விரலேறு, பாகம்,

உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத்

தோலாற்செய்யப்பட்ட

கருவிகள்.

என்னை ? “பேரிதக படக மிடக்கை யுடுக்கை, சீர்மிசு
மத்தளஞ் சல்லிகை

கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை,
தமருகந் தண்ணுமை தாவி

றடாரி, யந்தரி முழவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை
முரசே கண்விடு தூம்பு,

நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க, மாசி
றகுணிச்சம்விரலேறு பாகந், தொக்க

வுபாங்கந் ¹ துடிபெரும் பறையென , மிக்க நூலோர்
விரித்துரைத் தனரே”

என்றாராகலின

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு
புறப்புறமுழவு * பண்ணமை

முழவு நாண்முழவு காலேமுழுவென எழுவகைப்படு L D .

அவற்றுள் அகமுழவாவான :—முன்சொன்ன
உத்தமமான மத்தளம்

சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா
வெனவிலை.

அகப்புறமுழவாவன:—முன்சொன்ன மத்திமமான
தண்ணுமை தக்கை

தகுணிச்சமுதலாயின .

புறமுழவான :— முன் சொன்ன
அதமக்கருவியான கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழவாவன :—முற்கூறப்படாத
நெய்தற்பறைமுதலாயின.

பண்ணைமமுழவாவன :—முன் சொன்ன
வீரமுழவுநான்கும். அவையா
வன:—முரசு நிகளம் துடுமை திமிலையெனவிலை.
நாண்முழவாவன :— நாட்பறை; ஆவது
நாழிகைப்பறை.

காலைமுழவாவன முன துடியெ ன்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம்:—மதது ஓசைப்பெயா;
இசையிடனாகிய கருவி
கட்கெல்லாம தளமாதலான மத்தளமென று
பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும்
பாடலெழுத்தான் உள்ளே

பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே
பிறத்தலானும் இதனை¹ நான்
முகனெ ன பர்.

சல்லிகையென்றது - சல்லென ற
ஓசையையுடைத்தாதலாற பெற்ற
பெயர்.

¹ முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை
இவ்விடத்துக்கூறப்பட்-முலது.

² “தரித்த மதங்க மோடு மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த

கரடிகையே பேரி - புரத்த,

படகங் குடமுழுவம் பாங்காய வேழு, மடைவே முதற்கருவி
யாம்" என்பது சுத்தானந்த

தப்பிரகாசம். (பி - ம்.) * 'பன்மைமுழவு', †
'நான்முகனாமென்றவாறு'

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

க௦௩

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும்
இடக்கையெனினுமொக்கும்; அதற்கு ஆவினுடைய
வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால் ஆவஞ்சியென்று பெயரா
யிற்று; குடுக்கையாகவடைத்தலாற்
குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; வினைக் கிரியைகள்
இடக்கையாறசெயதலின் இடக்கையென்றுபெயராயிற்று
கரடி கத்தினுற்போலும் ஓசையையுடைத்தாதலாற்
கரடிகையென்று பெயராயிற்று.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உயத்துணர்ந்துகொள்க.
இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின்
முதற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்வி; இடைகொளவைத்ததாகலின்.
கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டட்டுக்கு
உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாதனோக்கித்
தண்ணுமையொன் றையுமே கூறினார்.

உஎ. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப்
புறக்கூத்துப் பதினோராட லென்று சொல்லப்படாநின்ற
ஆடலுடனே எ று.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடுவென் கிளவி யுடனிகழ்
வாகும்” என்றாரா கலின்.

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்த.....படித்தென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை
இசைகொள்ளும்படியும் சுவைபொரு ந்தும்படியும்
புணர்க்கவல்லனாகி எ று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும்
உரிப்பொருளியக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறை
என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும்
உரிமைப்பொருளா யமைந்த இயக்கம்
நான்கினையுமமைத்தென்றவாறு.

கூ0. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது -
இயற்சொல் திரி சொல் திசைச்சொல்
வடசொலென்றுசொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசைபூணும்
படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கூக - உ. தேசிகத் திருவின் .....அறிவினனாகி

யென்றது-இச்சொற் களிற் புணர்ப்புண்ட
இசையேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
அறிவினையுடையனாகி எ - று.

நா. கவியது குறிப்புமென்றது -
இயற்புலவனின் ந்த கோட்பாடுமென்க.

ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனீடும்
மேல்வரவுகளின் தொகு தியும் எ - று.

நாச. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றின்பகுதிக்கு
அமைந்த பாடலு மென்றவாறு.

கொளுத்துங் காலையென்றது - இக்கூத்துக்கள்,
ஆசிரியன் குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும்
சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

கூறு

சிலப்பதிகாரம்

நா.க. விக்ஷயனுகள்வி.....இசையோன்றானுமென்றது - இச்
சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வருக்கவும் விரிக்கவும்
வல்ல பாடலாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்தி இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
உணர்ந்த அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

௩௭ - சச.

இமிழ்கடல்.....நன் னூற்புலவ னும்

௩௭ - அ.

இமிழ்கடல்.....தன்மையனாகியென்றது -
ஆரவாரத்தை

யுடைய கடல்குழந்தநிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும்
குடக்கும் குணக்கும் வேங்

கடம் குமரி தீம்புனற்பெளவமெனத் தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லைகூறப்பட்ட தமிழ்த்

தேசத்தாரறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனாகி எ - று.

௩௯ - ச0. வேத்தியில்.....பிடித்தென்றது
- வேத்தியென்றும்

பொதுவியென்றும் கூறப்பட்ட
இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை
நன்றாகக் கடைப்பிடித்து எ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும்,
பிறிதுகூறுவாருமுளர்.

அவை முடிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க.

சக - ௨. இசையோன்.....அதிபட

வந்தென்றது - இசைப்

புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும்
முறையும் முடிவும் நிறை

யும். குறையும் கிழ்மையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும்
வரையுறையும் நீர்மையு

மென்னும் பதினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து
அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள

நிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே
தோன்றவைக்கவல்லனாய் எ-று.

சக - ச. மாற்றோர்

செய்த.....நன்னூற் புலவனுமென்றது -

பகைவராற்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து
அவை தோற்றதபடியிலே

வசையின்மொழிகளான் நாட்கக்கவி செய்வவல்ல
நல்ல நூலைவல்ல புலவ
னும் எ - று.

0

“இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற், தேற்றா
மாந்த ராரியம் போலக்,
கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றார்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து
அறிந்து தொலைவில்

லாத புலவனுமென்க.

[தண்ணுமையோன் அமைதி.]

சுடு - சூடு. ஆடல் பாட

வினையே.....முதல்வனும்

(இ - ள்.) எல்லாக்கூத்துக்களும்
எல்லாப்பாட்டிக்களும் எல்லாஇசை

களும் வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே
கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக்

கூறுபாடிகளும் எல்லாப்பண்களும்

இருவகைத்தாளங்களும் எழுவகைத்துக்குக்

களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய
நால்வகைச்சொற்களு

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கடுக

மென்று சொல்பட்டனவற்றை நுண்ணிதாக
உணர்ந்து ஒரோருருவை

இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி
நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்

துப் பெறும் * இரட்டியைப் பாகவுருவானவழி
நிற்குமானநிறுத்திக் கழியு *
~

மானங்கழிக்கவும் வல்லனாய் இப்படி நிகழ்ந்த
உருக்களிர் யாழ்ப்பாடலும் குழ

லின்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து
நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்

கொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்து
சேரவாசித்து மற்றைக் கருவி

களிற் குறைநிரப்புதலும் மிகுதியடக்குதலும்
ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்

தும் இசையில் இரந்திரந்தோன்றாதபடியே
செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்

தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லனாய்
அழகுதக்க தண்ணுமைக்

கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய
ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

சரு. ஆடலென்றது = எல்லாக்கூத்துக்களும் எ
- று.

பாடலென்றது = பண்ணன்முதலிய
எல்லாப்பாடலியஸ்பும் எ - று.

இசையென்றது -

நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத்

தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய
ஆதியிசைகளும் எ - று.

சீ அவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யள

வுரைத்தவைம் பாலினு, முடறமி

ழியலிசை யேழுடன் பகுத்து, மூவேழ்
பெய்தந்.....,தொண்டு மீண்ட

பன்னீ ராயிரங், கொண்டன ரியற்றல்
கொளவல்லோர் கடனே” என்னும்

சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த
எழுத்தானே உறழ்ந்து கட்டப்

பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று
சொல்லப்பட்ட மூவகைத்

தமிழ்களும் எ - று.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்
நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா

நின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் திறமும்
திறத்திறமும் எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தாள
விகற்பங்களும் எ - று.

தூக்கென்றது - செந்துக்கு முதலாய எழு
தூக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ -
று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய
நான்குசொற்கூறாய சொற்

பிரயோகமும் எ - று.

என்றிவையாசினுணர்ந்தென்றது - என்

றுசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும்

இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக அறிந்து எ - று.

ஆசு = சிறுமை.

ஆசின்றென்பது பாடமாயிற்

குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க; அன்னை?

¹ “ஆசு சிறுமையுங் குற்றமு மாகும்”

என்றாராகலின். இன்றியென்றது

இன்றாயிற்று; செய்யுளாதலின்.

¹ திவாகரம்.

(பி - ம்) * ‘இரட்டியையாப்பாவுரு’.

‘இரட்டியை ஒப்பாக’

ககக

சினப் பதி க ந ர ம்

சஅ - க. கூடை

நிலத்தை.....வாங்கியென்றது = ஒருருவை இரட்டிக்

கிரட்டி. சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும்
அவ்விடத்துப் பெறும்

இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம்
நிறுத்திக் கழியுமானம் கழிக்க

வும் வல்லனாய் எ - று.

ரு0 - ருஉ. வாங்கிய

வாரத்து.0.....சேர்த்தியென்றது = இப்படி நிகழ்ந்த

உருக்களில் யாழ்ப்பாடலு ம் குழலிசை சுயம்

கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்

கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ளத்
தண்ணுமைக்கருவியமைந்தகரணத்தாற்

குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

நுக. ஆக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளிற்
குறையைநிரப்புகல்.

அடக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை
அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரம். தெரியாமற் செய்வதென்க.

நுக. சித்திரக்.....செலுத்துமென்றது -
இவ்வனைத்தும் செய்யுமிடத்

துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செயது காட்டும் எ -
று.

நுக. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
களில் ஒன்றும் குறையின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்கருவியாகிரியனும்

கூறு
எ - று.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச்
செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வனு
மென்க.

[குழலோன் அமைதி.]

நுக - கூக. சொல்லியவியல்பிற்.....
குழலோன்றானும்

நுக. சொல்லியவியல்பினென்றது -

நூல்களிற்சொன்ன முறைமையா

லேயென்க.

நுக - எ. சித்திர வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது
- சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்ச

சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட்

சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின்
மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப்
பண்ணீர்மைநிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது

:—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின்மேலே வல்

லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல
நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்

நுஎ. புணர்ப்போ ன்பண்பினென்றது -
பாடலாகிரியையொத்த அறிவினை
யுடையனாகியென்க.

நுஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது -
வங்கியத்து விரலுளர்ந்

நூதுந் துனைகள் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
ஆரோகணமாதலானும்

கனிட்டன் முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும்

இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால் 1

தூற்றுமூன்று பண்ணீர்

மைகளையும் தந்நிலைகுலையாமற் காட்டவல்லனாயென்க.

¹ இப்புத்தகம் ௧௯௨ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.—அறங்கீகற்றுக்காதை.

௧௯௧

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிறுவிரல் ஆங்கு - அவ்விடத்து.

நிக - கூடு. ஏற்றிய

குரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது -
பதினாற்கோவையினிடத்துக் குரனரம்பு இரட்டிக்கவரும்
அரும்பாலையையும், இளிநரம்பு இரட்டிக்கவரும்
மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத
பாலையையும் இசைநூல்வழக்காலே
முடையனாயென்க.

இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும் அறிவினையு

கூக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது -

பண்ணுதலமைந்தமுழுவின் கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

கூ௨. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது -

தண்ணுமை முதல்வனுடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்துமிடமும்
பொருந்தியென்க.

கூ௩. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல்

வைத்தாங்கென்றது . . . . .

பட்டடை - நரம்புகளில் இளிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற்கும் அடிமனையாதலின. வண்ணம் - நிறம். இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க. ஆங்கு, அசை.

இளிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைத்தெனக்கூட்டினுமையும்.

சுச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - அங்ஙனம்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பையென்க.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி யென்க.

ஒற்றல் - நினைதல்.

சுசு. இன்புற வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாடலில் இயன்ற-அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையுமுதலாய பண்ணிலக்கணம் பதினொன்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

சுஎ. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம் கூடை திரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடைத்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைத்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைத்தாகலானும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிரம்பி நிறுத்த

வல்லனாயென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.
நிலம் - இடம்.

(பி - ம்.) * 'வழக்கெல்லாம்'

கக

சிவப் ப தி காரம்

சுஎ - அ. ஆங்கு.....எழுத்தாகவென்றது
- பாடலினிடத்துச்

சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே
எழுத்தெழுத்தாக இசைக்குங்
குழலோனென்க.

அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி யென்பாநுமுளர்.

சுக. வழுவின் இசைக்குங் குழலோன்றனுமென்றது.
- இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில்
வழுவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியத்
தானுமென்க.

அறிந்து மயறைப்பெய்து உணர்வினனாகி
அறிந்து பொருந்தி வைத்து
வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து
இசைக்குங்குழலோனென்க.

[யாழாசிரியன் அமைதி]

எ0 - சுச.

ஈரேழ் தொடுத்த.....புலமையோனுடன்

தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்

பாலையாய்நின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது
செப்பமுடைத்தாய்ப் பெண்

முக்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான் இதி
லே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை¹ கோடிப்பாலை விள்
ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலையினையும்
இணைநரம்புதொடுத்து

நிரம்ப நிறுத்திக் காட்டல்காரணமாகவென்க.

௪௨ - அ வன்மையிற்

கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமுங் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கிளை
கொள்ள நிற்ப, முன்

னர்ப்பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும், விளரிசூர லாகு
மென்மனார் புலவர்” என்

னுஞ்சுத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய வலிந்தநிலைமை
யினையுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான
மாயமெலிவினிற்கும் குரலநரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்

பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத்
தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று.

அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேகூட்ட அவ்விளரி துத்த
நரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும்
பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள்

¹ நூற்றுமூன்றாதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்றார் ; “தன்ன

முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர்”

என்னுஞ்சுத்திரத்தாலெனக்கொள்க. எக.

ஏனை.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப்

பெண்டிர்க்குரியதான மாசிய பதினாற்கோவையிலே

பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு

கூட்டுப்படி:—

¹ இதனை இக்காலத்துக்கொழிப்பாலைபென
வழங்குகின்றனர்.

² இப்புத்தகம் கக௦ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை.

கக௩

௮௦ - ௮௧.

மேலது.....செம்பாலையாய்தென்றது - உழை

முதற் கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும்
வலிவு மூன்றுமாய்

உழைமுதலாகச் செம்பாலையாய்தென்க.

௮௨ - ௩. இறுதி

யாதி.....நீங்காதென்றது - தாரமுத

லாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காழலென்றவாறு.

௮௪ - ௩.

புடுமலை.....திரிந்தபினென்றது -

கைக்கிளைகுர

லாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்
குரலாகச்செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாக
அரும்பாலையும் தற்கிழமை திரிந்தபின்ன்க.

அரும்பாலைக்குக் குரல் நரம்பு
இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அக - கூ.

முன்னதன்.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்
படியே தாரம் குரலாகக் கோழிப்பாலையும், விளரி குரலாக விளரிப்பாலையும்,
இனி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாய் மேற்செம்பாலை இனிரம்பிரட்டித்த
நிலைமையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்
றவாறு.

கூ0 இணைநரம்பு.....கொண்டாங்கென்றது -
இப்பதினாற்கோவைப்

பாலைநிலையினும் பண்ணின்றநிலையினுமிரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்பாலை

யும் இனிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன
ஐந்துபாலையும் உழை

குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை
குரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்

கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்
துத்தம்பெய்தும் தாரம் குர

லாகக் கோழிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக
விளரிப்பாலைக்கு விளரி

பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கூக - உ. யாழ்மேற பாலை

.....முறை மெலியவென்

றது - யாழிணிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின
இடமுறைமெலியவும் குழலினி

டத்துக் கோடிப்பாலை முதலாயின
வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்ற
வாறு.

கூரு - ச. வலிவு

மெலிவும்.....உடனென்றது - இப்படியால்

வலிவும் மெலிவும் சமனுமெனப்படாநின்ற
தானநிலையினைபுடைய இசைக்கூறு

பாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும்
பண்ணீர்மை முதலாயின குன்

றமலும் புணர்க்கவல்லனாய அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த
எழுத்துக்களால் இசை

செய்யுவுல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த
புலமையோனென்க. [அரங்கின் அமைதி.]

கூரு - ககரு. எண்ணிய நூலோர்.....
..அரங்கத்து

கூரு - கூ. எண்ணிய

நூலோர்...கொண்டென்றது -

எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின்
வழுவாதவகை அரங்கு

செயதற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—“தந்திரத் தரங்கிங்
கியற்றுங் காலே, யறனழித்
தியற்ற வழகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை
வாற்றி, நாற்றமுஞ்
கடு

கூகூ

சிலப்பதிகாரம்

சுவையு மதுரமு மாயக்கனந், தோற்றிய திண்மைச்
சுவட துடைத்தா, யென்

புமி கூர்ங்கல் களியு வரீனே, துன்ப நீறு துகளிவை
யின்றி, யூரகத் தாகி யுனே

மான் பூண்ட, தேரகத் தோடுந தெருவுமுக நோக்கிக்,
கோடல் வேண்டு மாட

ரங் கதுவே” என்பது; தந்திரவழி அரங்கு
இவ்வுலகத்துச் செய்யுமிடத்துத்

¹ தெய்வத்தானமும் பள்ளியும் அழ்தணரிருக்கையும
கூபமும் குளனும் காவ

முதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினையுடைத்தாய
நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி

குழிக்கொத்துக கல்லபபட்டமண் நாற்றமும் மதுரநாறி
இரதமும் மதுரமாகித்

தானும் திண்ணிதாய எனபும உமியும் பரலுஞ்
சேர்நதநிலம் களித்தரை

உவர்த்தரை நனீத்தரை 'பொல்லாச்சாம்பறறரை
பொடித்தரை என்றுசொல்

லப்பட்டன ஒழிந்து ஊரின் நடுவணதாகித்
தேரோடுமீதிகளெதிர்புகமாக்

கிக்கொள்ளலவேண்டிமெனக

நிலந்தான் வனபால் மென்பால்

இடைப்பாலென்று முன்னுவகைப்படும்.

அவற்றுள்,

வனபாலாவது குழியின்மண் மிகுவது.

மெனபாலாவது குறைவது.

இடைப்பாலாவது ஒப்பு.

ஈண்டு இவை பெரும்பான்மையாற கொள்ளப்படும்

ச

அதுவேயென்ற இலேசினானே துவர்ப்புப்
பயமும், புளிப்பு நோயும்,

காழ்ப்பு பசுநீடுதலும், கைப்புக் கேடும், உவர்ப்புக்
கலக்கமும்பண்ணுமாதலான்

நீக்கப்பட்டன.

என்னை? “உவர்ப்பிற் கலக்கமாங் கைப்பின்வருங்
கேடு, துவர்ப்பிற் பய

மாஞ் சுவைக - ளவற்றிற், புளிநோய பசி காழ்ப்புப்
பூங்கொடியே தித்திப், பனி

பெருகு மாவ தரங்கு” எனறார் பாதசேனாபதியார்.

இதனுள் நாற்றமெனபன கொள்ளிலையும்
செந்நெல்லும் சண்பகமும்

சரபுண்ணையுமெனவிவை. ஒழிந்தன தீமைப்பால.*

இங்ஙனம் ஒருவகையான அரங்கிற்கு

நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

கௌ = ௧00. ² புண்ணிய... ..

.....விரலாகவென்றது - பொதியின்மலை முதலாய
புண்ணியவரைப்பக்கங்களிலே நெடிதாகி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற்

கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக

வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்சொல்லு

கின்றபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல

உத்தமன்கைப்பெருவிரலில்

இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நறுக்கியென்க.

---

¹ ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய

வரங்கு சமைக்குங் காலைத்,

தேவர் குழாமுஞ் செயித்த பள்ளியும், புள்ளின் சேக்கையும் புற்று
களி யானைப் புரைசா ராது, மாவின் பந்தியொடு மயங்கல்செய்
புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி, நுண்மை யுணர்ந்த திண்மைத்

நீங்கிப், போர்க்

யாது, செருப்

தாகி, மதுரச்

சுவைமிகு உ மதுர நாறித், தீரா மாட்டி நிலத்தொடு
தாரு மரங்கினுக் கிடமே.”

பொருத்திய, வித்திறத்த

² “அரங்கி னுயரமு மகலமு

தண் மால்வரைச் சிறுகழை

நீளமும், பொருந்த நாடி புரைக்குங் காலைப் பெருந்
கண்ணிற், கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது
கொண்டே, இருபத்து நால்விரற் கோலள வதன,
லெழுகோ லகலத் தெண்கோ
னீளத், தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி, யுத்தரப்
பலகையோ டரங்கின் பலகை,

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கணக்கி

என்னை? “ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி,
னுத்தமுன் பெருவிர
விருபத்து நாலுள, கோலே கோடல் குறியறிந தோரே”
என்றாராகலின்.

இதனுள் அணுமுதற் பெருவிரலளவு
உயர்ந்துவருமாறு: அணு ஏட்டிக்
கொண்டது தோத்துகள்; தோத்துகள்
எட்டிக்கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்
டுக்கொண்டது எள்ளு; எள்ளு எட்டிக்கொண்டது நெல்லு;
கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

நெல்லு எட்டிக்

உத்தமராவார் : கழிய நெடுமையும் கழியக்
குறுமையுமில்லோர்.

க0க - உ.

எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது -
இக்

கோலால் எழுகோலகலமும் என்கோனீளமும் ஒருகோற
குறட்டியரமுமுடைய
தாயென்க.

எனனை? “அக்கோ லேழகன் றெட்டு நீண்டு,
மொப்பா லுயர்வு மொருகோ
லாகு, நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின், முக்கோ
ருனு முயரவு முரித்தே”

என்றார் சேயீற்றியனார்; “அக்கோ லொருகோ
லனவுறக கல்வி, மிக்க

கம்மியர் வடகலை விதிமுறைக், கூறின ரன்றியுங்
குறிவகைக் கேறறன, வேற்

‘கச் செயக வியல்புணர்ந தோரே” எனக்கூறினாருமுளர்.

✱

க0க - கூ. உத்தரப் பலகை... ..

.....அரங்கிலென்றது தூணத்துக்கு

மீது வைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து
அகலத்துக்கிட்பலகைக்

சூம் இடைநின்றநிலம் நான்கு கோலாக
உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய

அளவுக்குப்பொருந்தவகுத்த வாயில்
இரண்டினையுடைத்தாகச்செய்யப்பட்ட
அரங்கினிடத்தென்க.

க0நு. வாயிலிரண்டென்றது :—அரங்கிறகு
உட்புகவும் புறப்படவுஞ்சு
மைத்தவாயிலெனக்கொள்க.

‘ஏற்ற’ என்றதனால் க்ரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுளா
குடினையுபள்ளியும்,

அரங்கமும், அதனெதிரா மனனர் மாநதரோடிருக்கும்
அவையரங்கமும், இவற

றினைச்சூழ்ந்த புவிநிறைமாரந்தர் பொருந்தியகோட்டியும்
முத்தலாயின கொள்க.

க0சு.. தோற்றியவரங்கென்றது - இப்படியாகச்
சமைக்கப்பட்டு நூல்

சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோற்றியவரங்கென்க.

க0சு = எ. தொழுதனரேத்த.....

.....மேனிலைவைத்தென்றது—

ஆந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று
சொல்லப்பட்ட¹ நால்வகைவரு

ணப்பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க வைத்தென்க.

வைத்த விடைநில நூற்கோலாகப், பூதரை யெழுதி மேனில வைத்து, தந்தி யென்
துத் தெய்வமு மமைத்துத், தாணிமுந் புறப்பட மாண்விளக்கெடுத்து, ...

.....கோவும் பாணியுங் குரங்கும் பிச்சூழும், பாவையும் பங்குடைப் புறநா மிருக
மும், பாவையு மெழுதி யித்திலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றுவ தரங்கெனப்
படுமே” என்றார் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலும்.

1 நால்வகைவருணப்பூதங்கள் : க. வச்சிரதேகன். உ.
வச்சிரதந்தன். கூ. வரு
ணன். ச. இரத்தகேசவரன்.

ககக

சிலப்பதிகாரம்

என்னை ? 1 கூறிய * வறுப்பிற் குறியொடு
புணர்ந்தாங், காடுநர்க்

கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு
முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே”
என்றாராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும்
மாடையும் சூந்தமும்

பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம்.
அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்
கூறுதும்

க0அ. தூணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது *
தூண்களின் நிழல் நாயகப்

பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி
மாட்சிமைப்பட்ட நிலை

விளக்குநிறுத்தியென்க.

என்னை? “விளக்கியல் வனப்பும்” என்றாகலின்.

க0க - க0.

ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது -

இடத்துணிலைமிடத்தே உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும்
இரண்டிவலத்துணி

டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும்,
மேற்கட்டுத்திரையாகக்

கரந்துவரலெழினியும் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாயநிற்பது ஆகாயசாரிகளாயத்
தோன்றுவார்க்கெனத்

கொள்க; என்னை? “முன்னிய வெழினிதான் மூன்று
வகைப்படும்” என்றார்

மதிவாணனார்; “அரிதரங்கிற், செய்தெழினி
மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற்

பூதரையு, மெய்த வெழுதியியறது” என்றார்
பாடசேனாபதியாரும்.

ககக. ஒவிய விதானத்தென்றது
சித்திரவிதானத்தையுமுடைத்தாயென்க.

ககக - உ.

உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன்

குரு

அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை
செந்நீர்மையென்னும்

புகழ்மையைத் தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலைகளாற்
* சரியும் தூக்கும்

தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது -
புதுமையுடைத்தாகச்

சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து
நாற்றிக்கிடந்தி அரங்க

மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - உஅ. பேரிசை

மன்னர்.....வைத்தாங்கு

ககச - டு. பேரிசை மன்னர்.....

.கொண்டென்றது - பெரிய புகழை யுடைய

அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய

இயல்பினை

யுடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத்

தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மினைக்கண்

வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்று

மாம்.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கக௭

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாகலான்.
இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

கக௭ - ௭.

கண்ணிடை.....போக்கியென்றது

கண்டோ

றும் நவமணிகளாற்கட்டி இடைநிலங்களைச்
சாம்பூநதமென்னும் பொற்றகட்

டாற்செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்க. ௦

மலக்கம் - மாறு.

என்னை ? 'புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங்
கழைகொண்டு, கண்ணி

டைக் கண்சாண் கனஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு
சாண்கொண்டு நீராட்டி

நன்மைபுனை, நாளிற் தலைக்கோலை நாட்டு", 'ஆவ
தகத்தியனார் சாபத்தா னுன்

மூங்கில்" என்றார் பரதசேனபதியார்.

கக௭ - ௨௦. காவல் வெண்குடை.....

.....தலைக்கோலென்றது -

அரசன் கோயிலிலே காப்பமைத்திருத்தி இந்திரன்மகன்
சயந்தனாக நினைத்து

மந்திரவிதியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலையென்க
சயந்தனாதல் ¹ முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

கடக - ௨. புண்ணிய நன்னீர்...

.....மாலையணிந்தென்றது -

நீடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணிய
நதிகளினீர்ரப் பொற்

குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப் பின்பு
மாலைகளுஞ் சூட்டி

யென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன் முதலாயினார்
அரங்கத்தின்கண்ணே

இத்தலைக்கோலைவைத்துப் பொற்குடத்தானீராட்டியபின்
மாலைசூட்டியென

இயைக்க.

கடக. நலந்தருநாளாலென்றது -

இதற்குப்பொருந்திய நல்லநாளினு

லென்க.

அவையாவன :—பூராடம் கார்த்திகை பூரம் பரணி
இரேவதி திருவாதிரை

அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிலை.

நாளென்னாது 'நலந்தருநாள்' என்ற இலேசினால்
கொள்க.

இராசிமுதலியனவும்

இராசிகளாவன :—இடபம் சிங்கம் துலாம் கற்கடகம்
விருச்சிகம் மிதுனம்

எனவிலை.

என்னை ? “ பூராடங் கார்த்திகை பூரம் பரணிகலஞ்,
 சீரா திரையவிட்டஞ்
 சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிடப மரிதுலை
 வான்கடகம், பேசிய தேண்மிது
 னம் பேசு” என்றார் மதிவாணனாரும்.
 நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கஉந - ச. பொலம்பூண்... ..
 .....கொண்டென்றது -
 பொன்னாற்செய்த பூணையும் பட்டத்திணையுமுடைய
 பட்டவருத்தனத்தின்
 கையிலே வாழ்த்துடனேகொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தகம் எ.அ. - ஆம்பக்கம் பார்க்க.

ககஅ சில ப்பதிகாரம்

கஉந - அ. முரசெழுந் தியம்ப.....
 ...வைத்தாங்கென்றது - வீர
 முரசுமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க
 அவையேயன்றிப் பலவாச்சி
 யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாத்தியர் புரோகிதர்
 சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்
 கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும்
 உடன்கொண்டு வலஞ்

செய்து தேர்மிசைநின்ற கவியின்கையிலே
இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ஊரை
வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகூந்து தலைக்கோலை
எதிர்முகமாக வைத்தபி
னென்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா,
லணியுங் கவினு மாசற வியற்
றித், தீதுதீர் மரபிற் றீர்த்த நீரான், மாசது தீர
மண்ணுநீ ராட்டித், தொட
லையு மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப், பிண்ட முண்ணும்
பெருங்களிற்றுத் தடக்
கைமிசைக், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெடுத்த
தார்த்து, முரசு முருடு முன்
முன் முழங்க, வரசு முதலான வையம்பெருங் குழுவந்,
தேர்வலஞ் செய்து கவி
கைக் கொடுப்ப, ஆர்வலஞ்செயது புகுந்த பின்றைத்,
தலைக்கோல் கோட றக்க
தென்ப” என்றார் சேயிற்றியனார்
[அரங்கிப்புதந்து ஆடுகின்றநயப்பு]

கடக - எரு.
இயல்பினின் வழாஅ.....மணையகமறந்தென். *
கடக. இயல்பினின்.....
.....முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி

யோர்யாவரும் வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே
இருந்தபின்னரென்க.

கரு. குயிலுவ.....நிற்பவென்றது -
குயிலுவக் கருவியாளர்தாம்
நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிறகவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆடிட முக்கோ லாட்டிவார்க்
கொருகோல், பாடிநர்க்

கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட
மொருகோல்” என்று

நூலிற்கூறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்

கருக - ௨. வலக்கான் ...

.....பொருந்தியென்றது-

நாடகக்கணிகையாகிய அரங்கேறுகின்றமாதவி
அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட

விட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனான
வலப்பக்கத்தூணிதத்தே சேர்

தல் வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

கருக - ௪. இந்நெறிவகையால்.....

..... மகளிரு

மென்றது - மாதவி வந்தேறிநிறைபடியே

இடத்தூண்நிலையிடமாகிய ஒருமுக

வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியறகையையுடைய

தோரிய மடந்தையரு

மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர் ;
“இந்நெறி வகையா விடத் துண் சேர்வோ,
டொன்னெறி மரபிற றோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ
ல்ரிவை குணத்தொடு பொருநதி, நலத்தகு பாடலு
மாடலு மிக்கோள்,
* சொலப்படு கோதைத் தோரிய மகளே” எனவும்
சொன்னாராகலின்.

(பி - ம்.) * ‘இயற்படி’

ந.—அரங்கேற்றுகாலை.

ககக

ககரு - சு. சீரியல் .....
பாட வென்றது - நன்மையுண்டாகவும்
திமரீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் இரண்டினையும்
பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத்
தாளவியல்பு பொலிவு பெற அவதாளநீங்கவென்றுமாம்.

வாரமிரண்டாவன:

ஒரொற்றுவாரம், ஓரொற்றுவாரமென்னுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும்
இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

ககௌ - அ. பாடியவாரத்து... ..

கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்பாடலின்
இறுதியிலேநின்று கூடி இசையாநிற்கும், கருவிகளெல்லா
மென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின,

ககக. குழல்வழியின் மதியாமேயென்றது -
வங்கியத்தின்வழியேநின்றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, 'மிடறறுவழியது யாழாகலான
மிடறறுவழிப்பாடலும் குழல் வழித்தெனக்கொள்க.

தகக - ச0. யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது
தகவேயென்றது - யாழ்ப்பாடலின்வழியே அதற்குத்தகத்
தண்ணுமையாகிய மத்தளநின்றதென்க.

கச0 - சக. தண்ணுமை.....முழவேயென்றது -
மத்தளக்கருவியின் பின்வழியே குடமுழாநின்றதென்க.

கசக - ௨. முழவொடு.....ஆமந்
திரிகையென்றது - முழவொடுகூடி நின்று வாச்சியக்
கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவி
யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிசைத்தது

கருவியென்னுது ஓசையென்க அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல்
சொல்லிறதிலரெனின், வாரப்பாடல் பாடியபின்ன ரெனவே
மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசந. ஆமந்திரிகையோடநதரமின் றியென்றது -
இவ்வாமந்திரிகையோ டே முன்சொன்ன
குயிலுவக்கருவிகளைத் தும் பருநதும் சிழலும்போல ஒன்றாய
நிற்பவென்றவாறு.

- கசச. கொட்டு... ..ஆகவென்றது -
ஒருதாளத்திற்கு இரண்டு பற்றுகவென்க.

கசநு. கட்டிய.....போக்கியென்றது -
பஞ்சதாளப்பிரபந்த மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை
ஒருதாளத்திற்கு இரண்டிபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப்
பதினொருபற்றுலே தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

கசக. வந்த.....வழாமலென்றது -
இப்படிச்செயகை நாடக
நூல்களினமைநதமுறைமையாகலான் அம்முறைமை
வழுவாமலென்க.

கசஎ. அந்தரக் கொட்டி னடங்கிய
பின்னரெனறது.....

கஉ௦ சிலப்பதிகாரம்

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென் றும்

ஒத்தென்றும் கூறுப. இ ந்த ஒத்து ஆழனபின்னரல்லது உருக்காட்டுதல் வழக்கல்லவென்ப ; என்னை ? “முகமா டிதறிரி யோகப் பொருட்டே” என்றாராகலின்.

கசஅ - கூ. மீத்திறம் படாமை...

....பண்மேலென்றது - மங்கலப்பண்ணாய் நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப்பண்ணை அளவுகோடா தபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு0 நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன . ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவென வேண்டியது, ¹ மூன்றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின் . அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன . அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியதனையென்றது - அதனை மூன்றொத் துடைய மட்டதாளத்திலே எடுத்து ஒரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித் தென்க.

கருஉ . ஐதுமண்டி லத்தாலெ ன்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கத்தெல்லாம்

மண்டிலநிலையாதலின்,

ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னை? “கொண்ட தேசிப் பகுதியெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத் தே” என்றாராகலின்.

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தொத் தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருந. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின்றையென்றது - முதனடையினும் வாரத்தினும் தேசிக்குத்தெல்லாம ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறு.....போக்கியென்றது

- பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட் டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக்காட்டினாற்போல இரட்டிக் கிரட்டியாக ஆடியென்க.

கருநு - சு. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல் வடுகும் மட்ட தாளமுதலாக ஏகதாள மீறாக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னென்க.

¹ தேவமுவுகள் மூன்றென்பர் சுத்தானந்தப்பிரகாசமுடையார்; மூன்றாவன: உக்கிரம், துருவை, ஆபோகமென்பன. துருவையென்றது துருமையெனவும் ஆபோக மென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

கடக.

என்னை? “வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்”
என்றாராகலின்.

கருள். பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன்
வகுத்தெனவென்றது -

பொன்னினியன்றதோர் பூங்கொடி
கூத்துநடித்தாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய
நிருத்தம் நாட்டியமென்னும்
நடத்தையாகலின், அதனை

நன்னூல்.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம்
மூன்றுகூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்றது புற
நூல்களிற்சொன்ன முறைமை வழுவாமல் அவி
நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
நெறிவழுவாமல் ஆழிக்
காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....
ஆதலினென்றதற்கு இக்கதையிற்

கூறிய முத்தமிழ்வகையையும்
காட்டினுளாதலினென்றுமாம்.

கருகூ - கூ0. காவல் வேந்தன் ... ..

.....வழாமையென்றது - அர

சன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும்
அழகுக்குமேற்ற முறைமை

யினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

என்சொல்லியவாறுமோவெனின், — நாடகமகள்
அரங்கேறக்கண்ட அர

சன் அவள்மேற் காமக்குறிப்புடையதலியல்பு.
அங்ஙனம் மாதவியாடல் பீடல் அழகென்
னுமிவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும் செவிகளிப்பக்கேட்டும்
நெஞ்சமழிந்து காமக்குறிப்புமீதூரவும் நாம் இவளை
வரையின் நவைபிறக்கு

மென்பதுகருதி வரையானாயினு னென்பதாம்.

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு

அடையாக்கினுமமையும். அன்றி,

இலைப்பூங்கோதை - அரச்சுனுடையமாலே; அதனால்
தன்கூத்தும் பாட்டுமென்

னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன
றும்நீங்காமலெனறுமாம். இயல்பி

னின் - இயல்பினால்.

கசுக, தலைக்கோலையையென்றது - தன்வரிசை
சக்குத்தக்கபடியே தலைக்

கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையரங்கேறியென்றது-முன்னரங்குமுதலிய
எல்லாமுதன்மையும் பெறு

வதற்குத்தாரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

ககூஉ - கூ. விதிமுறை.....பெற்றன
 ளென்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க்
 குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரி
 சம்பெறுகை நூல்வழக்காத
 லின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன்
 பரிசம்பெற்றுள்ளென்றவாறு.
 என்னை? “முட்டிஸ் பாணரு மாடியன் மகளிரு,
 மெட்டொடு புணர்ந்தவா
 யிரம்பொன் பெறுப்” என்றாராகலின்.

ஒருமுறையாகப் பெற்றனள் - ஒருநாளைக்குப்
 பரிசமாகவென்று அரசனாற்
 பெற்றனளென்க.
 பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம்
 பரிசத்துக்கும் எண்கழஞ்சு
 மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

ககூகூ. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி
 அதுவே பரிசமானதென்க.

ககூ

ககசு. நூறுபத் தடுக்கி
எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது - நூற்றைப்பதின்
மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே
எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

ககரு - கூ. வீறுயர்பசும்பொன்...
.....நிறுத்தவென்றது - வீறுபெற்

றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது
இம்மாலை; இம்மாலைபெற்ற

பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூடுநூர் மாதவிக்கு
மணமகளுதலமையுமென்று

சொல்லி மான் போன்ற
நோக்கினையுடையாளோர்கூனிகைக்கொடுத்து நகரியிற்
பெருந்தெருவிலே விலைக்கு விற்பாரைப்போல்வதொரு
பண்பினால் நிறுத்த
வென்றவாறு.

இவனுக்குப்பரிசுமென்னது
மாலைக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார்.

வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற
பசியபொன்; ஆவது கிளிச்

சிறை. மாலை - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மாலை.
இது படிக்கட்டளை.

ககர - எஉ. மாமலர்நெடுங்கண் . ....
.....மணமனைபுக்கென்றது -

திருமூலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற

கண்ணையுடைய மாதவி , யுடைய பரிசுமாலையைக்
கோவலனெனப்படும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே
அவன்மனையிற்சென்றுபுக்கென்றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

களஉ - ச. மாதவி

தன்னோடு.....ஆயினனென்றது - இங்ஙனம்புக்க :

கோவலன்மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே
அயர்ந்தனனாய் மயங்கி

அவளை நீங்குதல்

கூடாதவிருப்பினையுடையனாயினனென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலையா -
விடாத; ஒருசொல்

களரு. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக

மறந்தென்றது-குற்றமற்ற கற்புச்

சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும்
இசையோனும் இயற்

புலவனும் தண்ணுமையோனும் குழலோனும்
யாமோனங்கூடி வகுத்தனர்

கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து
வகுத்து நாற்றிக் கிடந்த

அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச்
செய்து ஏந்தி ஆணிந்து

கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின்
நிற்ப ஏறிப் பொருந் திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய

நீங்கப் பாட இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம்.

நின்றது; நின்றது; நின்றது; நின்றிசைத்தது;
பதினொன்றுபோக்கி அம்

முறைபோக்கி வகுத்தெனக் கடைப்பிடித்துக்
காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப்

பெற்றனள்; பெற்று நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி
மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி

மறந்து விருப்பினனையினென்க.

பா, நிலைமண்டிலம்.

ந.— அரங்கேற்றுகாதை
முற்றிற்று.

நா ன் க்ா வ து

அந்திமாவஸச்சிறப்புச்செய்க
ராதை.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுரவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன்

கொல்லெனத்

திசைமுகம்† பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பணித்துத்
திரைநீ ராடையிருநில மடந்தை
† யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலேக்
கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம்

பற்றி

வலம்படு தாணை மன்ன ரில்வழிப்
புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
முழ்துணை ‡ துறந்தோர் தனித்துய

ரெய்தக்

§ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ்

வெய்தக்

உ. திகிரி - தேராழி.

ரு - சு. திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் -
மலராகிய கண் ; கண்ணீர்-கள்ளாகியநீர்.

பணித்தென்றார், மாலைக்காலத்துப் பணியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன் ; என்றது ஆதித்தனை. க.
கறை = கடமை. கஃ - கஃ. அறைபோகு குடிகள் -
கீழற்றுப்போன குடிகள். விருந்தின் மன்னர் = வேற்றரசர் ;
இன், போல. தாழ்தல் - தங்குதல்.

கறைகெழுக்குடிகள் கண்ணகிமுதலான
தாழ்துணை துறந்தோர்க்கு உவமை; விருந்தின் மன்னர்
மாதவிமுதலான காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்குவமை.

---

¹ சிலப். உள் ககஉ. (பி - ம்.) * 'யாங்குளன்கொல்.' †

'பயந்து.' ‡ 'இழந்தோர்.' §

'காதலிப்புணர்ந்தோர்கனிமகிழ்பெய்த.'

கஉச

சிலப்பதிகாரம்

கஃ ¹ குழல்வளர் முல்லையிற்
கோவலர்தம்மொடு

மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத
வறுகாற் குறும்பெறிந்
தரும்புபொதி வாசஞ்

சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற

வெல்வளை மகளிர் மணியின்க

மாலைவர் திறுத்தென

செருமான் டென்னர் குலமுத
லாகலி

வினைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத

தோன்றிப்

னந்தி வானத்து வெண்*பிறை

தோட்டிப்

புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந்

கடு - சு. குழல்வளர்முல்லை.....ஊத -
கோவலமூதும் குழலிலும் - வளர்கின்ற முல்லையிலும்
கோவலரும் தும்பியும் வாய்வைத்தாத், இது நிரல்
நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர்குழலினுண்டாகிய
முல்லைப்பண்ணை.....

பூமினே தும்பி ஊதவென்றுமாம்.

கஎ - 20. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு.
குறும்பென்றார், தென்றல்

தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்யத் தான் நடுவே
புகுந்து உண்டலான். சிறு காற்செல்வன் -
மந்தமாருதமாகிய செல்வன். இறுத்தென - இறுத்ததாக

அ - 20. அல்லற் காலையிலே

பிரிந்தோர் துயரெய்தப் புணர்ந்தோர் மகிழ்

வெய்தத் தம்பிணத வாசத்தைச் செல்வன் தூற்ற
மகளிர் விளக்கெடுப்ப விருந்

தின் மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

உசு. மாலையைக் குறும்பென்றார்,

* இடைநின்ற காலம்பார்த்து வருதலான்.

உசு. மீனரசு - மீனாகிய அரசு;

அரசனொளாப்படுமிடமும் அரசெனப்

படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; நிரலா.

---

1 "குழல்வனர்.....ஊத' என்பதிக் குழல்வனர்முல்லைபென்று கூறிய பொழுதே ஆயரு தங்குமுலிலே எழுந்த முல்லைபென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே கிடந்த முல்லைபென்னும் பூவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டிற்கும் பிரிவில வாப் தின்றவாழ்காண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற் கூறதற்கண் இரண்டுபொருளை உணர்த்துதல் வழுவேறுமமைகவென அமைத்தார்; இதனை உலமலியலுள், 'ஒரீஇக் கூறலும்' என்னுஞ்ஞாந்தரத்துச் செய்யுட்டு இலக்கணமாகக்கூறுமாறும் உணர்க. இங்ஙனம் சான்றோர் செய்யுட்களுட்பல விடத்து வருமாறுணர்க" (தொல். எச். கு. ௧௪-௧); "குழல்வனர்.....ஊத' இதனொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது" (இ - தொ. கு. ௧௨௬ - உரை)

2 "இனைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு, மருதரை
புருமிந் பொருதரைப் பொருச்'

செருமாண் பஞ்சவர்" (புறநா. இஅ) 3 கலித்தொகை, ௧௧௮
- அ.

(பி - ம்.) * 'பிறைத்தோன்றி'

ச.—

அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை. ௧௨௫

௨௫ பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்

தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை *

யவிழந்த

பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து

செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு

௩௦ † லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த

¹ நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா

முற்றத்துக்

கலவியும் புலவியுந் † காதலற் களித்தாங்

கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்

கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுந்

௩௩ குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர்

தன்னொடு

குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து

² வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ்

வட்டத்துத்

தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத
தாமரைக் கொழுந்முறித் தாதுபடு
செழுமலர்ச்

---

(௨௩) பிறை தோன்றி (௨௬)

மீனரசாளுதலா லுண்டாகிய விளக்கம்;

பிறை, மாலைக்குறும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச் ச
ந்திரனாட்டையாண்ட விளக்கத்திலேயென்க.

௨௮. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

௩௦. ஆந்துகின மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த மேகலை.

௩௩. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே
முயக்கம்கூறியது.

௩௪. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த
ஒப்பினையைத் திருத்தல்.

(௨௬) வெள்ளிவிளக்கத்து (௩௬) நிலாமுற்றத்துப் (௨௮)
பொலிந்து (௩௦) அசைந்தனவருந்தக் (௩௩)
யென்க.

கோவலற்கெதிர்தலாற் (௩௪) கோலங்கொண்டமாதவி

௩௫ - ௬. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டுசருக்கரை ;

கண்டுசருக்கரை யாடு அகிலைப்புனைத்தல் மாபு.

௩௭. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய சிலாவட்டம்.

௩௮. மறுக - தேயத்துத்திமிர்.

1 "நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்து" (நெடுநல்.
கூடு); "வெண்ணிலயின் பயன்றுய்த்தும்" (பட். ௧௧௪.)

2 "வடவரை தந்த வான்கேழ் வட்டம்" (அகநா. ௩௪௦.)

(பி - ம்.) * 'மலர்த்த' † 'ஐந்துகில்' ‡

'காதலர்க்களித்தாஅங்கு' § 'முறிதாது

கூடக சிலப்பதிகாரம்.

சு௦ காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர்ப் படலை பருவக்கா ழாரஞ்
1 சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்

சு1 காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த

ய்னிசிலம் பொழிய

மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதான்
⑩ மங்கல வணியிற் † பிறிதணி, மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ்

காதின

டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச
செங்கய நெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்
⑪ தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் கூந்த நெய்யணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி

யன்றியுங்

‡ காதலர்ப் பிரிந்த் மாதர் நோதக
* ஆதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி

நக - சக. தாமரைக் கொழுமுதியினையும் அதன்
மலரினையும் குவளையை

யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமலை
இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமலைக்குப்
படலைமாலையென்றுபெயர்.

சக - ந. படலை ஆரம் இவை சிந்தி வேறுபட்ட.
சுந்தரம் - அழகு.

(௩௪) மாதவியன்றியும் (௪௬) (பா) காவியங்கண்ணார் (௩௬)
துறந்து (௪௪) மலிந்து மயங்கிக் (௪௬) களித்துயிலெய்தவென்க.

அகிற்புகை

சௌ. சீறடியைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும்
இவ்வாறுரைக்க.

௩௦ - ௩௨. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.
குழையைத்துறந்து வடிந்து

தாழ்ந்த காது. (பா) வியர்ப்பு இரிய -
கூட்டமில்லாமையின் வியர்வுநீங்க.

௩௪. கையறுநெஞ்சம் = செயலறவினையடைய
நினைவு.

(௪௪) சிலம்புமுதலியன (௪௮) நீங்க (௩௬)
நெய்யணிமறப்பச் (௩௪)

செயலறவையுடையளான கண்ணகியென்க

௩௮. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் = தங்கள்
கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர். நோ
தக = கண்டார்க்கு நோவுதக.

¹ "சுந்தரச்சுண்ணத்து" (சிலப். இ: ௧௩௩) ² சிலப். உ: ௬௩ - ௪; ³ மணி. உ: ௪௩.

(பி - ம்.) * 'அணிச்சிலம்பு' † 'பிறிதணியணியான்' ‡

'அளகவாறுதல்' § 'காதலிற்'

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காலை.
கஉ௪

கூ0 வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து

கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து

மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவளையொடு தண்ணெங் கழுநீர்
கூடு வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்

¹ துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் *

செறித்த

வினையனை மேம்படத் திருந்துதாயில்

பெருஅ

துடைப்பெருங் கொழுநரொ டேற்

காலத்

திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை

யோட்டிக்

௭0 கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத்

துறைப்ப

வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப்

பொய்கை

² யாம்ப னூறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச செவ்வாய்த் தண்ணறற்

சுக. அடைத்து - அடைப்ப.

சுசு. துணைபுணரன்ன த்துவியினென்றார்;
“பலவன்ன த்துவி போலே”

என்றமையாஃ. . அந்த அணைக்கிட்ட
பஞ்சின்மென்மைக்கு.....

சுஅ. தங்கனையுடைய கொழுநரோடி ஊடுதலையுடைய காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளம் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளம் அணையிலே கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(ருஎ) கண்ணியன்றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (சுஎ) இணையணைமேம்படத் திருந்துதியில்பெறுது (சுஅ) முன்பு ஊழன்காலத்து (எக) விலங்கிரிமிர்ந்த நெடுங்குண் இப்பிரிந்தகாலத்துப புலம்பா லுண்டாகிய முத்துறைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாடமாயின், பக்கமென்க.

எ2 - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும்,
ஆம்பனாறும் நறுவிரையை

யும் தாமரையாகிய செவ்வாயையும், அறலாகிய
சுந்தலையுமுடைய பொய்கை

யாகிய பெண்.

1 “துணைபுணர் னன்னத்தின் றாவீமெல் லணையசை இ”

(கலித்தொகை, எஉ.)

2 ‘ஆம்பனாதுந்.....செவ்வாய்’

என்புழி, ‘தேம்பொதி நறுவிரையாம்’ பனாதுந் தாமரைச்
செவ்வாய்’ என இளங்கோவழிகள் பாடிய அந்திமாலிச்சிறப்புச்

செய்காலதயிலும் கண்டவை யென்றுணர்க”

(மாறனலங்காரம், சூ. ௧௦௪-௨ரை.)”

(பி - ம்.) * ‘சிறந்த’

கஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

எடு பாண்வாய் வண்டு 1 நோதிறம் பாடக்

* காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்

2 புள்வாய் முரசுமொடு பொறிமயிர்

வாரணத்து

முள்வாய்ச் சங்க + முறைமுறை யார்ப்ப

வுரவுநீர்ப் பரப்பி ஓர்துயி லெடுப்பி

உ0 யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு

மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார்

விரைமலர் வானியொடு கருப்புவிடில்

லேந்தி

மகர வெல்கொடி மைநதன் திரிதர

நகராங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எரு - அ. வண்டாகிய பள்ளியுணர்த்துவான்
புறநீர்மையென்கின்றபண்

ணைப்பாட, குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப.
புள்வாயாகிய முரசம். முள்
வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக. உரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை
ஒத்தலூர். துயிலெடுப்பி
யென்றார், பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை
காமனூல்வருதலால்.

அ0. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம்; தலை -
இடம் ; இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின்; பகல். மதுரைக்காந்தியில்,
“மற்றை யாமம்
பகலுறக் கழிப்பி” என்பதுமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் -
எல்லாருந்துஞ்சும்

அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்திரை
ப்பொழுதும் துஞ்சாமல்.

எரு - அ0. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு
போம்வைகறையென்க.

அக - ஈ. இரவுப்பகலுந்துஞ்சான் மைந்தன்

திரிதரவென்க.

(௩௪.) மாதவியன்றியும் (௪௬) காவியங்கண்ணார்
களித்துயிலெய்தவும் (௫௭)
கண்ணகியன்றியும் (௫௮) பிரிந்தமாதர் (௫௯) உயிர்த்து
ஒடுங்கிக் (௬௦) கழிந்து
(௬௧) குறுங்கண் அடைத்து (௬௨-௩) ஆரம் முலைக்கண்
அடையாதுவருந்தக்
(௬௪) கழுநீர் (௬௫) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (௬௭)
கண்டியில்பெறாமல்
(௭௧) உறைப்ப (௭௫) வண்டுபாடக் (௭௬) குவளை விழிப்ப
(௭௮) ஆர்ப்ப (௮))
இரவுபோம் வைகறையளவும் (௮௧) யாமத்தும்
பகலும்துஞ்சானாகி (௮௩) மக -
ரக்கொடி மைந்தன் (௮௨) வாளியொடு
வில்லையேந்தித் (௮௩) திரிதலானே
(௮௪) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

---

¹ நோதிற் மென்பதே சரியான வழுவமென்று
தோற்றுவின்றது; பரி. ௧௧௦ - ஆம்
பக்கம் பார்க்க.

² சிலப். சு: ௧௧௫ - சு.

³ 'மதுரைக்காஞ்சி,' ௬௫௩;

(பி - ம்.) * 'காம்புகுவளை' † 'முறையெழுந்தார்ப்ப'

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்பு

புச்செய்காதை.   கஉக

க - உ. விரிகதிர் பரப்பி.....காணேன்

(இ - ள்.) விரிந்த கதர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும்
திகிரியானுண்டவிளிவில்லாதோனை ஈண்டுக் காண்கின்றிலே னென்க.

ஒரு

கதிர் - ஆரும், கிரணமும் முழுதுமென்
னுமுற்றுமமை தொக்கது. ஒரு

தனித்திகிரி - ஒப்பற்ற ஒறறைத்தேராழி; சக்கரமுமாயிறறு;
சிலேடை. இவன்

ஒராழியான் ஏழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத்
தேராழியைத் திகிரி
யென்றார். ஆண்ட திகிரியையுடைய உரவோனெ
னினுமமையும்.

ந - சு.

அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண்
நல்லநிலாவை விரிக்கும்

திங்களாகிய செல்வன்

எவ்விடத்துள்ளானோதானென்றென்க.

அத்து, ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை. நிலா -

ஒளி. அம், ¹ புறன
 டையாற்கொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. ²
 திங்களஞ்செல்வன்:
³ “காலமுலகம்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள்,
 ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்திணை
 மேலைவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், ⁴ “நின்றங்
 கிசைத்த லிவணியல்
 பின்று” எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறுபெற்றுநின்று
 உயர்திணையாயிசைத்
 தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், ⁵
 “இசைத்தலு முரிய வேறி
 டத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல்
 உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய, ஈறு
 திரிந்து வாயபாடு வேறுபட்டவழியென்றாகலின்;
 இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங்
 களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும்
 இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே
 விதியென்க. கொல, ஐயம்.

நு - அ. திசைமுகம்
 பசந்து.....அல்லற் காலை
 (இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய
 நிலமடநதை தனகொழுநனைக் காணாது திசையாகிய
 தன்முகநான்கும் பசப்பூரப்பட்டு மலர்க்கண்கள்நீர்வார்.
 மெயம்முழுதும்பணித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற
 இடுக்கட்பொழுதினென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசுநது -
பொன்னிறங்கொண்டு. முழு மெயும் - மெயமுழுதுமென்
றுமாறுக. பனிதது - நடுங்கி, பனிகொண்டு;
பனியென்பதொருநோயுமுண்டு; அது சூடநாட்டுவழக்கு;
பனி பெயயப் பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப்
பனிபெயயுமாகலின். அரசு - தன்கொழுந னாகியபகலோன்;
அரசென்பதனை, "குடிமையாண்மை" என்னுஞ் சூத்தி
ரத்து 'நிலையின வாவினும்' என்பதனான்முடிக்க. கெடுத்து -
காணப்பெறுது;
¹ "எற்கெடுத்திரங்கி" என்றறபோல. அலம்வரும் -
சுழலும். அல்லற்காலை - இடிக்கட்பொழுதில். பசுநதென்றார்,
மாலேக்காலத்துப்பரந்த பச்சைவெயிலை;

¹ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், சூ. ௧௧௦.

² சிலப். அ: இஃ ஆய் அடியின் உரை.

³ தொல். சிவலியாக்கம், சூ. ௬௦.

⁴ " " " இள.

⁵ தொல். சிவலியாக்கம், சூ. ௬௮.

மணிமேகலை, இ. ௩௬,
⁶ " " " சூ. ௬௬.

௧௭

1 “செல்சுடர்ப் பசுவெயிற றேன்றி யன்ன” என்றார்
மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இக்காலத்து இதனைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப.

செம்மலர்க்கண்கண் முழுநீர்

வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர்

முழுதும் வாரவென

வும், சிவந்த மலர்போலும் கண்களிரண்டும்

நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப்

பொருண்மைகாண்க.

க - கட. கறைகெழு

குழிகள்.....மன்னரின்

(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிறையையறிந்து

பொருந்தியிறுக்கும் இறை

க்குழிகள் துயரமுற அங்ஙனமிருது குறும்புசெய்யும்

வில்லேருழவன॥ ஒருதலை

யாகப்பறறி வெறறிபொருந்திய தானைமன்னரில்லாத

இடமறிந்து அவர்நில

மெல்லாங்கெடும்படி புதிதாக வந்துவிட்ட

குறுநிலமன்னரைப்போலவென்க.

கறை = கடமை; 2 “கறைபன் னீராண்

டுடன்விடுமின்” என்றார் சிந்தி

மணியினும். கெழு, 3 “முழுகெழுவேந்தர்” என்பதனுள்

முடித்தாம். துயரு

றுதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைத் தலைமேற

கைவைக்கவென்னும் தொழி

னிகழ்ச்சியாற கூறினார்; * “கையால் வயிறுதுக்குவார்”
என்றாற்போல. அறை

போதல் - கீழறுத்தல். ஒடு, ஐ. வலம் - வெற்றி. இவ்வழி -
இல்லாதகாலத்தே;

இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று. புலம் - அவர்நிலம்.
இறுத்த - வந்து

விட்ட; * “சேனை யிறுத்தவாய போல” என்றாராகலின்.
விருந்து - புதுமை.

கங் - ௨௦.

தாழ்துணை துறந்தோர்.....மாலேவந் திறுத்தென

(இ - ள்.) தம்மனத்திற்றங்கிய கொழுநர்தம்மைப்
பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்

கன்றகெழுகுடிகளைப்போல ஒடுங்கித் துயரமுறத் தம்
காதலரைப் புணர்ந்திருக்

கின்றமகளிர் அறைபோகு குடிகளைப்போலத் தருக்கி
மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழ

லிலேவளர்கின்ற முல்லையென்னும் பண்ணிலே கோவலரும்
குழலிலே வளர்கின்ற

முல்லைமலரிலே தும்பியும் வாயவைத்தாத அரும்புகள்
உள்ளடக்கிய வாசத்தை

இடையிடையேபுக்கு வண்டுகளுண்ணாதபடி கடிந்தோட்டித்
தென்றலஞ்செல்

வன் அதனை மறுகெல்லாந்தாறற ஒளிவீளையுடைய
மகளிர் இருவகைவிளக்கு

மெய்ப்ப வளமிக்கமுதூர்க்கண்ணே

விருந்தின மன்னரைப்போல மாலையென னுங் .
குறும்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

உ

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை -
தோட்டுணையென் றுமாம். களிமகிழ்வு,
வினைதொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்;
முல்லை - மலரும், பண் னும். முல்லையில், சாரியைநிறப
உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டில் ஒருசரதி.
ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது.
ஊதுங்குழலினும் முல்லையி
னும் கோவலரோடு தும்பி வாயவைத்துத் தவெனினுமமையும்;
இது நிரனிறை; எல - ஒளி. 'மல்லல் - வளன். அறுகாலைக்
குறும்பென்றார், 'தென்றல் தளிர் பித்தும்
பூப்பித்துஞ்செய்ய அவறறைத் தான்புகுந்துண்டலான்.
சிறுகாற செல்வனென்றதை ¹ முறக நியவாறறன் முடிக்க.

¹ மதுரைகாஞ்சி, 'சகக.

⁴ சீவகசிந்தாமணி. உகடு.

² சீவகசிந்தாமணி, ஈடுக.

⁵ கலித்தொகை,

கௌ.

³ சிலப். பதிகம், கூக - உரை.

⁶ இப்புத்தகம்,

பக்கம்; கஉக.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

கங்க

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில்

தனித்துயரெய்தக் களிமகிழ்வெய்த வாய்

வைத்துத் தமதுகிற்றாற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலே
வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - சு.

இளைய ராயினும்..... ..வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இளையராயினும்
பக்கவேந்தரை முற்றக்கடிய

வல்ல செருவின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே
முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப்

பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை,
தான்தோன்றி வருத்தத்தைத்

தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஒட்டி
அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்

ளியகதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன்
நாட்டையாண்ட வெண்மையை

புடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்ன
ர்குலத்திற்கு முதலாகை

யாலேயெனினுமமையும்.

சோமகுலத்தென்னரென்னாது தென்னர்குலச்சோம
னென்றார்; அவன், அளியினொத்து வலியினும்
தெறலினும் ஒவ்வாமையானும்

குறையும் நிறையும் மறுவுமுடைமையானும்
இவர்க்கு அவை இன்மையானும்

உயர்ச்சினோக்கி. பிறை¹ தென்னர்குலமாதலின்,
வளவர் குலத்து இரவியாண்ட

நிலமழிய வந்துவிட்ட மாலைக்குறும்பை எறிந்து
ஒட்டி ஆண்டதென்க அன்றி

ஒட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை
ஆண்டதெனினுமமையும். அந்தி - மாலைப்பின்

பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னாது
வெண்பிறையெனப் பண்படுத்

தமையான், ² எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச்
செவ்வான்த்து வெண்பிறைதோன்

றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம்.
மாலையைக் குறும்பென்றார்; இடை

நின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின்.
குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை

அறுத்தோட்டி. - பான்மையிறறிரியாது -
அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்

போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும்
ஒருபொருடோனறும் மீனரசு - சுந்

திரன் ; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி
மீனிராச்சியமெனினுமமையும்.

உள - ஈச.

இவ்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்
(இ - ள்.) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த

தாழிக்குவளைமுதலிய பல

பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று
அழகேந்திய அல்குறன்னிடத்

தில் துகில்செல்ஸ்பட்டிச் செநதுகிர்க்கோவையாகிய
மேகலை அசைந்தனவாய்

இரங்காநிற்க நிலாவினது பயனைத்

கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலா

முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற
கலவியையும் மறுகாற் புலவியை

யும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க

நெஞ்சத்தோடு கோவலனை எதிரேற்று

முயங்கி அம்முயக்கததால் முனசூலைநத

ஒப்பனையைப் பின்னும் வேட்கை

வினைக்குங் கோலமரிகத் திருத்திய

மாதவியன்றியுமெனக

இவ்வளர் - மனைவளர். ஒடு, எண்ணெடு.

சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சய

னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை.

துகின்மேகலை - துகின்மேற்குழந்த

1 “சேர்ந்தார் புறங்கொண்டு செந்நிலத்
தான் மனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுந்தே”

தன்றுதிண் டோர்மறித்துப், பேர்ந்
(இறை. சூ. சக - உரை - மேற்)

2 தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், சூ. சக.

கநஉ

சிலப்பதிகாரம்

மேகலையென்பாருமுளர். அசைந்தன வருந்த
நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென

இடக்கரடக்கிக்குறினார். எதிரியெனவே
முயக்கம்கூறினார். இனி, சென்று

அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி,
அகன்றேந்தல்குலிடத்துத் துகின்மேற்

சூழ்ந்தமேகலை அசைந்தனவாய
இரங்கவெனினுமமையும் மேகலை - பவளக்

கோவை எட்டினுற் செயதது; 1 “எண்கோவை மேகலை
காஞ்சி யெழுகோவை”

என்றாராகலின்; 2 “தவழும் புதல்வரை யொருகையாற்
றழீஇப், பவழஞ் சேர்

ந்த பஸ்தா முல்குலர்” என்றார் கதையினும்.

விளக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக்

கோலங்கொண்ட மாதவியென்க. -

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும்,
பொலிந்தெனவே அழகும்

இளமையுங்கூறிற்று.

௩௫ - சு. குடதிசை

மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ள்)

மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறியோடே

கீழ்த்திசையிடத்து

உண்டான அகின்முதலியவற்றாற புகைக்கும்

புகையைத்துறந்தென்க.

குடதிசை அயிர் - யவனதேசத்து அயிர்; அயிர் -

கண்டுசுருக்கரை குண

திசையகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை;

வெள்ளயிர், காரகிலென்

பனவற்றுட் செயயுளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க.

அகிலெனறது, ஆகு

பெயராற் புகையை; * “இருங்காழகிசொடு

வெள்ளயிர் புகைப்ப” என்றார்

‘. நெடுநல்வாடையினும். புகையுறுப்பு ஆறுளவாகவும்

தலைமைபறறி இவ்விரண்

, டிணையும் கூறினார்.

௩௭ - அ. வடமலைப்

பிறந்த.....சந்தனமறுக

(இ - ள்.) வடதிசைக்கண்ணதாகிய இமய

மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத்

திலை தென்றிசைக்கண்ணதாடிய
பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல
வென்க.

வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையுடைய
சிலாவட்டம், ¹ “வடவரைதந்த

வான்கேழ் வட்டம்” என்றார், *
நெடுநல்வாடையிலும். மறுக - சுழல;

அரைக்கவென்றபடி. அகிறுறந்து சந்தனமறுகவென்க.
இவற்றின் விரோதமு. முணர்க.

நக - சக. தாமரைக் கொழுமுறி.....
.....களித்துயி லெய்த

(இ - ள்.) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன்
மலரினையும், குவளையை

யும், கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே
கலந்துதொடுத்த படலைமாலையுடனே

கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு
சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள

விய பூஞ்சேக்கையிடத்து அநாவனம்புணர்ந்த
உபகரணப்புணர்ச்சியிறுதியில்

---

¹ (பா) “என்கோவைமேகைகாஞ்சியெழுகோவை, பன்கொள்கலாபம்பதினா -
கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு,
விரிசிகை யென்றுணரற்பாற்று.”

² பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சக -
ஊர்தீயிட்டது, கசடு-சு.

³ நெடுநல்வாடை, இசு. ⁴ நெடுநல்வாடை, (பா)
இசு.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

கநந

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம்
காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தமது
ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலும்
கண்மலர்களைப் பொரு
ந்தவைத்து இன்பக்களியான அனந்தல்கூடவென்க.

கொழுமுறி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது
விகாரத்தாற் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு
விருப்பம்வருமென்பதாழிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி
வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம்.
பைந்தளிர் - பச்சிலை. படலை - இலைத்தொடை.
பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் - நிறம்.
அளைஇ - கலந்து சிந்துபு அளைஇயென மாறுக
மயங்கினர்மலிந்து - மயங்கினராய்க்
காதன்மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம்.
களித்துயில் - இன்பத்துயில்.

சௌ - ஐௌ.

அஞ்செஞ் சீறடி.....கண்ணகி யன்றியும்
(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிஸம்பு
பெருதொழிய, அல்குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை

பெருதுநீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர்
 பெருது பிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண்
 தன்னையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெருதுமறப்ப, நுதல்
 தன்னையணியுஞ் சிறப்பைத் திலகம்பெருமலிழப்ப,
 தன்னைக்கூடினாற்பெறுந் தவள்வாண்கை யைக்
 கோவலன்பெருது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுங்
 கூந்தலின்மணத தைப் புழுகுநெய் பெருதுமறப்ப, இவை
 இங்ஙனமாம்படி தான் எழுதாளாய் மகிழாளாய்க்
 காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தைபுடையளாகிய
 கண்ணகியன் நியுமென்க.

துகில், அல்குற்கு அடை; ¹“துப்புறழ் தொண்டைச்
 செவ்வாய்” போல நின்றது. மேகலை - எண்கோவை.
 கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல வணியிறபிறிதணி -
 மங்கலவணியின்வேருனவணி. கொடுமை - வளைவு. வடிந்து
 வீழ்காதினளென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு
 கூறிற்று. வியர் பிரிய, விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு
 இரியவெனினுமமையும்; இரிதல் - நீங் குதல். நெய் -
 புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப
 இழப்பவென்பன பரியாய் வாய்பாட்டான்வந்து இழப்பவென்
 னும் பொருளவாயின. இவ்வினை யெச்சங்களை எழுதாள்
 மகிழாள் காதினளென்னும் வினைப்பெயரான்முடித்து
 இப்பெயர்கட்குப் பண்பொட்டுவிரித்து இவற்றைக்
 கையற்றவென்னும் பெய் ரெச்சத்தோடுமுடித்து
 இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடித்து
 இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவளவாண்கை

கோவலணிழப்ப வென்றதனான், அவன்பிரியவென்பதாம் ;
ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரிவுக்கு
உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப
இழப்ப இவற்றோடு குழையையுந் துறந்தகாதினள்
எழுதாள் மகிழாளாதலான் இவையும் பயனிழப்பத் தானும்
அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையறறநெஞ்சினையுடைய
கண்ணகியென உரைப்பினுமமையும்; ¹
“அருங்கல.....அதுக்கினான்” எனவும், ²
“மஞ்சுசூழ்.....சீறினான்” எனவும்
சிந்தாமணியினுங்கூறினாராகலின்.

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭.   ² சீவகசிந்தாமணி, ௧௩௭௨, ௧௩௭௩.

கருசு

சிலப்பதிகாரம்

௩௮ - ௭௧. காதலர்ப் பிரிந்த.....
.....புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும்,
தம் காதலரைப்பிரிந்த

மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற
துருத்தியின் உலேமக்குப்போல

அழலெழ உயிர்த்தன ராயச் செருக்கடங்கி
இவ்விளவேனிற்காலத்திற்கு அமைந்த

நிலாமுற்றத்தில் மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கை
மந்த இடைநிலத்து

ஒடுங்கி ஆண்டுத் தென்றலுநிலவும்புகாமற்
சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன

மும் மூத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறுது
வருந்தக் குவளை செங்கழுநீர்

முதலிய குளிர்ந்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய
பூஞ்சேக்கையிற பள்ளித்தாமமாய்

மேவப்பெறாமல் வருந்தத்தன்சேவலோடுபுணர்ந்த
அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி

யான் உருகியுதிர்ந்த வயிறறின்மயிர் எஃகிப்பெயத
பல்வகையணைமீதே மேன்மை

பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும்
களித்துயிலைப்பெறாமல் அவரோடு

முன்பு ஊடியகாஸத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து
கடைநின்றகுழையைத்

தூரந்து ¹பெருமையும் உரனுமுடைமையாற் கலங்கா
தநெஞ்சமும் கலங்கும்படி

கடைசிவந்து குறுக்கிட்டுப்பிறழும் நெடியகண்கள்
அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை

முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுததைச் சிந்தவெனக.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு
- துருத்தி; வெளிப்

படை. அலர்தல் - பரத்தல் ஆகத்துமுலையென்க ;
முலையாகமுமாம். கழிய

வென்பது ஈண்டு வருந்தவென்பதாயிற்று. 'துணை -
சுவல். தூவி - மயிர்.

இணையணை * பலவான அணை ; ² “ஐநதுமுன்றித்த”
என்றார்களின். திருந்து

தாயில் - முற்கூறிய களித்துயில். உ
டைப்பெருங்கொழுநர் - தங்கனையுடைய

பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன்
ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள்

ளம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம்.
விலங்கிநிமிர் - குறுக்கிட்டுப்பிற

ழும். நிமிர்நெடுங்கண், வினைத்தொகை.
புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர் ;

உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்; புலம்பு -
தனிமையுமாம். உறைப்ப -

உகுப்ப

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து
அடைத்து வருந்தக் கழியப்

பெறுது முத்துறைப்பவென்க.

௭௨ - கூ.

அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப

(இ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும்
தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்ப

னாறும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய
கூந்தலினையுமுடைய

பொய்கை யென்பாள், பாண்தன்மையைத்
தம்மிடத்தேயுடைய வுண்டுகளாகிய

பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற்
பள்ளியெழுச்சிபாட,

அழகுவரும் குவையாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; ¹ “துப்புறழ்
தொண்டைச் செவ்வாய்” போல;

பண்ணுமாம. நாறும் - தோன்றும்; ² “அருமணி
மரகதத் தங்க னூறிய”

எனச் சிந்தாமணியினும், “மரகத மணிக்கயத் தங்க
னூறிய, வழனிற்

¹ தொல். களவு. கு.

எ. ³ சீவக. அந் அ. ³ சீவக. கௌ, ⁴ சீவக. கஅந்.

சு.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

கூட்டு

பொன்னித முாயிரம் விரித்து” எனக் ¹ கதையினும்
கூறினாராகலின். தேம்—

இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லம்ணம்.
பாண் - பாண்சாதி. நோ

திறம் - நொந்ததிறம்; ஆவது புறநீர்மை. அது,
பாலேப்பண்ணின் திறமைந்

துள் ஒன்றென்க; என்னை? “தக்கராக நோதிறங்
காந்தார பஞ்சமமே, துக்கங்

கழிசோம ராகமே - மிக்கதிறற் - காந்தார
மென்றைந்தும் பாலேத் திறமென்

றார், பூந்தா ரகத்தியனார் போனது” என்பவர்களின்.

சுவளைக்கண்மலர் - சுவளையாகிய
கள்ளையுடையமலர்; சுவளைக் கண்மலரு

மாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும்,
கண்விழித்தலுமாயிற்று

இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய
ஆம்பனையும் செவ்வாயெனி

னுமமையும்.

இனிப்பெண்பாலாதலிற் பண்தோற்றும்வாயென
வாயக்கு அடையாக்கலு

மொன்று பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாயக்கு
அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இயையும்.
அன்னமென்றதுமுதல் விழிப்பவென்

னுந்துணையுங்கூறியவிலை
உருவகமென்னுமலங்காரமென்றுணர்க.

எள - அச.

புள்வாய் முரசுமொடு..... நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப்
புள்ளொலியாகிய முரசுடனே

கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக்
கடல்போலும் பரப்பையும் ஒலியையு

முடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி அல்லைகாலை
வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து

நின்று நீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற
அரையிருளினும் ஓர்யாமத்

தினும் அரையாமத்தினும்
ஒருகணப்பொழுதுநதுஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித்

திருதருதலானே இநநகரம் மிகவும்
காவல்சிறந்ததென்க.

“நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்”
என்றார் புலத்தினும்; “கைச்

சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக்
காப்பான்” என்றார் சிந்தாமணி

யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப -
தத்தம் இனமரபினார்ப்ப;

இன், உவமருபு. * “துயிலெடை” என்பவாகலின்,
எடுப்பியென்றார்; பிரிந்

தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலினமை காமனால்
வருதலின். இரவு தலைப்பெ

யருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; ⁵
“கிளந்தவல்ல” என்னுமதிகாரப்புற

னடையால்; “தடவுத்திரை” போல
வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம்.

பெயரும்-நீங்கும். கூறும்-அளவும். அரையிருள் -
இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-

ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை;
இருபெயர்க்கண் வந்தது.

பகல் - அரையாமம். ⁶ “மறறை யாமம் பகலுறக்
கழிப்பி” என்றா மதுரைகீ

---

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, கஅக. ³
சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௦.

⁴ “சூத் ரேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல்.
புறத்திணை. கு. நக;)

“பயில்பூம் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை,

ச: கனுவியுத்தது.)

⁵ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எ.அ.

⁶ மதுரைக்காஞ்சி, கூடுக.

காஞ்சு

சிலப்பதிகாரம்

காஞ்சியுள்ளும்; பகுத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்ப எடுப்பித் தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும்
துஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல்
மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் துஞ்சானென்றுபாடமோதி, ¹ காமன்
துஞ்சானாயத் திரிதருதலின், நகரம் காவல்
சிறந்ததெனிலுமமையும்.

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி
அளவடியான்முடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வேண்பா.

கூடினார் பானிழலாய்க் கூடார்பால் *

வெய்யதாய்க்

காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே -

கூடிய

மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர்
மதிவிரிந்து

போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை
முற்றிற்று.

---

¹ “பூமென் கணையும் பொருகிலையுங்
(சிலப். இ: சக, அடியார். மேற்) (பி -

கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுங் -கருஆரா”
ம்.) * ‘வெய்தாய்த்தங்காவலன்’

ஐ ந் த ர வ து

இந்திரவிழவூமெடுத்தகாதை.

¹ அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்

கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை

புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி
10 புதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
க0 பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
{ ' கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
{ கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்

க - 2. மலையாகியமுலையையுடைய ஆகத்துப்
பேரியாறாகிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (உ)
யாற்றை ஆரமாகவும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (ங)
மண்ணகமடந்தையுடைய (ச) இரு ளாகிய படாத்தை
நீக்கியென்க.

கூ உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி - ஆதித்தன்
; கதிரைப்பரப்பு.

எ. வேயாமாடம் - தட்டோழுட்டுச் சாந்துவாரப்பட்டன;
மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.
நிலாமுற்றமு

அ. மான்கட்காலதர் = மான்கண்போன்ற சாளரம்.

க. கயவாய - புகார். கடு. யவனர் = சோனகர்.

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் = கடலோடிகள்,

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும்
அலைவாய்க்கரை.

---

¹ “மணிமலைப் பண்ணத்தோண் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத்
துயல்வருட மாதம் போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரத்
கான்யாற்று” (சிறுபாண். க - ந.)

² சிலப்பதிகாரம், க: கநடு.

கஅ

கநஅ

சிலப்பதிகாரம்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ்
சாந்தமும்

பூவும் புகையு மேவிய விரையும்

கடு பகர்வனர் திரிதரு நகர் வீதியும்

பட்டினு முயிரினும் பருத்தி நூலினுங்
கட்டு நுண்வினைக் கிரக ரிருக்கையுந்
தூசுந் துகிரு மாரமு மகிலு
மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

உ௦ மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்துக்கடை

யறியா

வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்
¹ காழியர் கூவியர் கண்ணொடை

யாட்டியர்

உ௧ மீன்விலைப் * பரதவர் வெள்ளுப்புப்

பகருநர்

பாசவர் வாசவர் † மைந்நிண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த ஆன்மலி யிருக்கையுங்

----- உருகுக வுண்ணம் -

தொய்யிலெழுதுவன.

கூ.

புனைக் மயிருக்குப் புனைக்கும் அகின்முதலாயின; -

அலையாவன:—

“அஞ்சனக் கட்டி யரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போ
ரைந்து”

விரையாவன:—“கோட்டம்.....விரை.”

கௌ. காருகர் - நெயவோர்; அச்சுக்கட்டிகள்
முதலாயினோருமாம்.

உ௦. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம்.
அளந்துகடையறியா.

இவ்வளவென முடிவறியாத.

உ௧. வளம் தலைமயங்கிய - பலவளங்களும்
தலைமயங்கிய.

* உ௨ பகுதிப்பண்டமொடு - இங்ஙனஞ்சொன்ன
பலபண்டங்களுடனே.

உ௩. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

உ௪. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணாருமாம்
கூவியர் - அப்பம்சுவீவார்.

உ௫. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்;
சூட்டிதைச்சிவிற்பாருமாம். வாச
வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்;

அவை:—“தக்டோலம்.....ஐந்து”

பன்னிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்.

உ௭. ஓசநர் - பரவர்; மீகாமர்,
எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

---

1 இவ்வடிமுதலியவற்றுடன் “பன்மீன்விலைஞர்” (மணி: உஅ
- ஆம் காதை, அடி.

நக.) என்பதுமுதலியவற்றை ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) * 'பரவா' | 'பன்னிண விலைஞர்', 'பைத்திண விலைஞர்.'

நு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கநந

கஞ்ச காரநுஞ் செம்புசெய் குநரு

நு0

மரங்கொஃ றச்சநுங் கருங்கைக் கொல்லருங்
கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்

பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் துநருந்
துன்ன காரநுந் தோலின் றுன்னருங்
கிழியினுங் கிடையினுந் * தொழில்பல

பெருக்கிப்

பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு

மாககளுங்

௩௦ குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும்
வழுவின நிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா

ணிநுக்கையுஞ்

சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை

யாளரொடு

மறுவின்றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
சு0 கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்

பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உஅ. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விற்பார்; கண்ணூர். (1
11) செம்புசெய்ஞ்

ஞர் - செம்பு கொட்டுவார்,

உக. கருங்கை - வலியையுடைய கை

௩௦. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள்.

மண்ணீட்டாளர் - சுதையாற்

பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; 16

‘மண்ணோ டியைந்த மரத்

தனையர்’ என்றராகலின்; குயவருமாம்.

நக. (பு) பொன்செய்புலவர் - உருக்குத் தட்டார் ;
அரிப்பாருமாம். நன்

கலம்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

நஉ. துன்னகாரர் - பாணர். தோலின் துன்னர் -
செம்மார்.

நக. கிழி - சீலை. கிடை - கிடேச்சு.

நசு. பழுதில்செய்வினைப்பாஸ்கெழுமாக்கள் -
இவையிற்றூற்பொய்க்கொண்
டை முதலியன செய்பவர்.

நசு. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

நள. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

நஅ-க. (பு) சிறுகுறு.....பாக்கமும் -
இங்ஙனங்கூறின் இவர் ஒழிந்த

பிற்தொழில்களையுடையவர்களோடும் வின்ங்கிய
மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

ச0. கோவியன்வீதி - சென்மெவெளிப்புறத்தெரு ;
இராசமார்க்கமெனினு
மாம்.

சக - உ. வாணிகர் மாடமறுகு - வணிகர்குடியிருப்பு.
மறையோரிருக்கை -
பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

கசு0

சிலப்பதிகாரம்

வீழ்குடி யுழவரோடு விளங்கிய

கொள்கை

யாயுள் வேதரும் அலக் கணிதரும்

சு0

பால்வகை தெரிந்த பன்முறை

யிருக்கையுந்

திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த

கொள்கையொ

டணிவளை போழுநரகன்பெரு

வீதியுஞ்

சூதர் மாகதர் * வேதா னிகரோடு

நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு

கண்ணுளர்

00

காவற் கணிகைய ராடற் கடத்தியர்

பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்

பயிரொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக்

கருவியர்

நகைவே மும்பரொடு வகைதெரி
யிருக்கையுங்
கடும்பரி கடவுநர் கனிற்றின் பாகர்

௫௫ நெடுந்தே ஞாநநர் கடுங்கண் மறவ

ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா
யிருக்கையும்

சச. ஆயுள்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் -
கணியர்; காலத்தை
எண்ணியிடுவார்.

சசு. திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார்;
வேகடிகளுமாம்.

சஎ. வளைபோழுநர் - சங்கறுப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார்.
மாதகர் - இருந்தேத்துவார்;
பட்டுக்கள், வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்.

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழகையார். கண்ணுளர்

- சாந்திக்கூத்தர்.

டு0. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர்.

ஆடற்கூத்தியர் - அகக்

கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

டு1. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். ஏவற்
சிலதியர் - குற்றேவன்
மகளிர்.

டு2. குயிலுவர் - தோற்கருவி துளைக்கருவி
நரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியா
ளர். பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும்
கொட்டுவார்.

டு3. நகை வேழம்பர் - [சாரமாணிகள்.]

டு4. பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர்;
பண்ணுவாருமாம். கனிற்றின்பாகர் -
யானைப்பாகர்.

டு5. தேருருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

டு6. பாயிருக்கை - பரந்தவிருப்பு.

(பி - ம்.) * 'வேதாணியர்.'

நு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.
கசுக்

பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய

பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கழு
மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
கூ0 விருபாற் பகுதியி * னிடையில மாகிய
கடைகால் யாத்த மிடைமரசு † சோலைக்

கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ
ரோதையு ..... நடுக்கின்றி நிலையு நானங்
காடியிற்

சித்திரைச ¹ சித்திரைத் திங்கள்
சேர்ந்தென

கூரு ² வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை
யொழிக்கெனத்

தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த

காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப

³ புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை
மடையும்

பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

ருள. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிறப்பிற்
பெரியோரென்க.   ருள - அ. பெருமையையுடைய
பெரியோர்திரண்ட பாடலைமந்த சிறப் பிற்
பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

ருக - கூடு. மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இருவகைத்தாகிய
ஊரின்நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது, அவற்றிற்கு இடைநிலைம்
வெளிப்பட்டிப் பொதுப்படக் கிடத்தல்கருதி.

குக. கடை காலயாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த.
மிடைமரச் சோலை - மர
நெருங்கின சோலை.

குக - ந. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட
மரச்சோலையையுடைய
நாளங்காடியென்க.

கூசு. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென் -
சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்ததென்கையால்; சித்திராபூரணையென்க.

கூரு. உற்றதை - இடையூற்றை.

கூள. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல். பீடிகை -

பலிபீடிகை.

சுஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன, நோலை
- எள்ளுருண்டை.

விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

சுக. பொங்கல் - கள்ளு.

---

¹ தன்னூல், மயிலை. கு. கனகி - மேற். ² சிலப்பதிகாரம்,
இ: எக.

³ சிலப்பதிகாரம், கட: கள. (டி - ம்.) *
'இடைநிலத்தாக.' † 'சோலையுள்.'

கசுஉ   சிலப்பதிகாரம்

எ0 துணங்கையர் குரவைய ரணங்கெழுந்
தாடிப்

பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்

¹ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கு

எஹி மூதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர
 மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்
 பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு
 முந்தச சென்று முழுப்பலி பீடிகை
 வெந்திறன் மன்னற் குற்றதை
 யொழிக்கெனப்
 டு பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம்
 பாகெனக்
 கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக்
 கறைத்தோற்
 பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி
 யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம
 ரழுவத்துச
 ஞர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக்
 கருந்தலை

எ0. துணங்கை - சிங்கி; என்னை? "பழுப்புடை
 யிருகை முடக்கி யடிக் கத், தொடக்கிய நடையது துணங்கை
 யாகும்." குரவை - கைகோத்தாமிதல்; "குரவைக் கூத்தே
 கைகோத் தாடல்." அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.

எக - கூ. (ப1) சிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும்
 பகையுநீங்கி மன்னனுக்கு வசியும் வளனும்
 சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசீகரம்.

எசு. மாதாக்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட
ஒப்பனை. வல்லை யின் - சமத்தால்; நாணிலிகள்போல
வென்றுமாம்.

எடு. முதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர். ஓதையின் -
ஆரவாரத்துடனே. பெயர - அவர் பலியிட்டுப்
போனவளவிலே.

(சு) அவிரொளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் (சுஅ)
புழுக்கல்முதலாயினவற்றைப் (சுஎ) பீடிகையிலே (சுசு)
சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணி பும்
பகையுநீங்கி (எக்) மன்னனுக்கு (எக) வசியும் வளனும்
சுரக்கவெனப் (எடு) பெண்டிர்நின்று (எக) வாழ்த்திப் (எடு)
பெயரவென்க.

எசு - சு. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர்
முற்படப்போய் முழுப் பலி பீடிகையிற் பலிகொடுத்து
ஒழிப்பாயாகவென்று பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ0. வலிக்குவரம்பாகெனல் - வலிக்கு எல்லையாகென
வஞ்சினங்கடறல். அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பல்வேற்பரப்பு - பல்வேலையுமுடைய பரப்பு.
அக. களங்கொண்டோர் - இவன்றோர். அழுவம் -
பரப்பு.

அச - சு. சூர்த்து.....வைத்து -
அச்சத்தைச்செயது கடை சிவந்த கண்ணினையுடைய
தலையை அறுத்து நற்பலிபீடிகையிலேவைத்தென்க.

நு.—இந்திரவிழுவெடுத்தகாதை.

கசுந

மு வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென

நற்பலி பீடிகை நலங்கொள வைத்தாங்

குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன்
முழக்கத்து

நயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி
யிருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெருஅச

கூ0 செருவெங் காதலிற் ¹ றிருமா வளவன்
வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணார்ப்

பெறுகவிம்

மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு
தோளெனப்

புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்நா
கூடு ளசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்

பகைவிலக் கிய்திப் பயங்கெழு மலையென
விமையவ ருறையுஞ் சிமையப்
பிடர்த்தலைக்

கொடுவரி † யொற்றிக் கொள்கையிற்
பெயர்வோற்கு .

மாநீர் வேலி வசசிர நன்னாட்டுக்
கூடு கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு

மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமு

மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இனி அரசன்செய்தி கூறுகின்றது:—

கச. புண்ணியதிசை - வடக்கு.

கூடு. நசைபிறக்கொழிய - என்னினைவு மேற்போகாது

பின்னிட்டொழிய.

கக. பகை விலங்கியது - பகையாய்த் தடுத்தது.

கக. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து.

பெயர்வோற்கு - மீள் வோனுக்கு.

க00. இறைகொடுத்த - திறையாகக்கொடுத்த. பந்தர்

- முத்தின்பந்தர்.

க02. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்;
பகைப்புறமென்பதனைப் பகைபுறமென்றது விகாரம்.

கொடுத்த - முன்பகையாய்ப் பின்னிறை யிட்ட.

பட்டிமண்டபம் - ஒலக்கமண்டபம்.

க03. உவந்தனன்கொடுத்த - ஓ மித்திரனாய்க்கொடுத்த.

க04. தோரணவாயில் - தோரணத்தையுடையவாசல்.

¹ பட்டினப்பாலை, உகக.

(பி - ம்.) * 'வரைப்பினென்' † 'விலங்கியது' ‡ 'எழுதி',
'ஏற்றி' § 'மித்துரு'

கக

சிலப்பதிகாரம்

ககரு பொன்னினு மணியிலும் புனைந்தன
வாயினு

துண்வினைக் கம்மியர் காணுமரபின்
துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ

நதவிக்கு

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின்

விவைதா

மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ
ககரு மரும்பெறன் மரபின் மண்டப

தேத்து
மன்றியும்

வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த
கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப்

பல்பொதிக்

கடைமுக வாயிலுங் கருந்தாழ்க்

காவலு

முடையோர் காவலு † மெரீஇய

வாகிக்

ககரு கட்போ ருளரெனிற் கடுபபத்
தலையேற்றிக்

கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயர்
துள்ளுநர்ப் பணிக்கும் வெள்ளிடை

மன்றமுங்

கூலுங் குறளு முமுஞ் செவிடு
மழுகுமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்

க௯௫ - க. இவைதாம் பொன்னும்
மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயி

னும் கம்மியராற் காணப்படாதன ; இவர்களுடைய மு
ன்னோர்செய்த உதவிக்

சூப் பிரதியுபகாரமாக மயன்நிருமித்துக்கொடுத்தன ;
இவை தனித்தனி இத்தன்

மையவாயினும் தம்மிற்புணர்ந்து ஏத்தப்படுமென்க.

க௯௬. அன்றியும் - இங்ஙனம்
சொல்லப்படுமுன்றிடமன்றியும்.

க௯௭. வம்பமாக்கள் - புதியோர்.

தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதிய.

க௯௮. கண் - அவ்விடத்து. எழுத்துப்படுத்த -
இன்றிராது பொதியென
எழுதி இலச்சிணையிட்ட.

க௯௯ - ஈ. பொதியினையுடைய கை
டமுகத்துவாயிலும் கருந்தாழாகிய
காவலும்.

க௯௯. உடையோர்காவல் -
இவற்றையுடையோர்காவல். ஓரீஇயவாகி -
நீங்கினவாகி.

ககடு. கட்போர் - களவுகாண்போர். ககள.
பனிக்குழம் - நடுக்குழம்.

ககக - ஏ. புதியோர் தம்முடைய
பெயர்பொறித்த தனத்தைக் களவு

கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்ததனத்தைத் தங்கள்
தலையிலேவைத்துச்சுழன்று

திரிகுறதன்றிக் கொண்டுபோகக் கொடாமையான்
நினைத்த கள்ளரைநடுக்

கூம் வெள்ளிடைமன்றமென்க.

(பி - ம்.) * 'பொறித்துக்' †

உரீஇயதாவி

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

ககக

கக.0 பழுதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்று.

வலஞ்செயாக் கழியு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுங்குதாய நுற்றோ
ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி றமுந்தினர்

கஉரு கழல்கட் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்
 சுழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கு
 நிழல்கா நெடுங்க னின்ற மன்றமுந்
 தவமறைந் தொழுகுந் தன்மை யிலாள
 ரவமறைந் தொழுகு * மலவைப்

பெண்டி

கரு0 ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை
 நயப்போர்

† பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற்

முளரென்

கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு

வோரெனக்

காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பிப்

கஉக. இலஞ்சி - மடு.

ககஅ - உக. 'கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர்
 வியாதியாளர் முழுகிவலஞ்

செய்ய நன்னிறம்பெறும் இலஞ்சிமன்றமென்க.

கஉஉ. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டு.

மயற்பகையுற்றோர் - மயக்கமா

கிய பகையையுற்றோர்.

கஉச. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். கஉஎ.
நிழல் - ஒளி.

கஉஉ - எ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருமுற்று அழுந்திப்
குழந்து வணங்க நீங்கும் ஒளிகாஸப்பட்ட கல்லுநின் றமன்றமென்க.
பட்டோர்

கஉஅ. தவமறைந்தொழுகல் - தவத்திலே
மறைந்து தவமின்றி ஒழு
குதல்.

கஉக. அவமறைந்தொழுகும் அலைவப்பெண்டிர் -
மறைந்து அவமேயொ
ழுகும் - அலைவப்பெண்டிர்.

கஉஈ. அறைபோகமைச்சர் - கீழறுக்கும் அமைச்சர்.
பிறர்மனைநயப்போர் -

பிறர்மனைவியை விரும்பினோர்.

கஉஊ. பொய்க்கரியாளர் - பொயச்சாட்சிக்காரர்.
புறங்குற்றாளர் - புறங்
கூறுவோர்.

கஉஉ. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

கஉஊ. காதநான்கும் - ஊர்குழந்த
நாற்காதவட்டகையும்.

(பி - ம்.) * 'அவலப்பெண்டிர்' †
'பொய்க்கரிமாக்கள்'

கக

புதிதில் ப்பெ திக ரி ரி

புதம் புபைத்துணும் புத ச்துக்கமு

கக மரைசகோல் கோடினு-மறங்க
றவையத்

துரைநூல் கோடி யொருதிறம்
பற்றினு நாவொடு நவிலாது நவைநீ
ருகுத்துப் பாவை
நின்றமூஉம்பாவை மன்றமு

மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ

ரேத்து

கசு0 2 மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுதீஇ
வசசிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு

முரசங்

கசசை யானைப பிடர்த்தலை யேற்றி
வால்வெண் களிற்றரச வயங்கிய

கோட்டத்துக்

கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
 கசடு தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக்
 கோட்டத்து
 மங்கல நெடுங்கொடி வாணுற வெடுத்தது.

கநச. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற நாற்சந்தி.

கஉஅ - நச தன்மையிலாளர்முதல்
 ஆறுவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி
 லகப்படுத்திப்பூதம் புடைததுண்ணும் சதுக்கமென்க.
 கநச ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.
 கங்ள நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல்.
 நவை - குற்றம். குற்
 றத்துக்காகக் கண்ணீருசுக்கையால் நவைநீரென்றார்;
 நவநீசென்றுபாடமோதிப்
 புதியநீரென்பாருமுளர்.

கநரு - அ. கோல்கோடினும உரைநூல்கோடி
 வாரம்பற்றினும் வாய்
 திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும்
 பாவையையுடையமன்றமென்க.
 ககள - சடு இவ்வைந்துமன்றத்திலும் பலியிட்டென்
 க.

அச - கசடு. பீடத்திலே தலையைவைத்து முரசு
 முழக்கி மண்டபமுதலிய
 வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

கசக. வச்சிரக்கோட்டம்

- வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்; இவ்விடத்திருக்
- கிற முரசு.

கசஉ. கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடார்த்தலை -
பிடராகியதலை.

கசங். களிற்றரசவயங்கியகோட்டம் -
ஐராபதநிற்குங்கோயில்.

கசரு. தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

கசக - சு. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை
ஐராபதநிற்குங்கோட்டத்

திலை கொண்டு வந்து யானையிலேயேற்றி விழவின்
முதலுமுடிவுமறிவித்துக் கற்

பகநிற்குங் கோயிலிலிருந்தகொடியை
வானிலே செல்லவெடுத்தென்க.

---

¹ “பூதமுண்டது புடைத்துண்ணும்” (சூளா. சுயம்.
சங); “பூதம்புடைத்தது”

(தொல். கிளவி. சூ. ௫௮ - இளம். சே. ந.) ² கிலப். சு. கள.

நு.—இந்திரவிழ்வுபெடுத்தகாலைத்.

ககசு

மரசுத மணிபொடுவயிரங் குயிற்றிய

பவளத் திரள்கூற் பைம்பொன்

வேதிகை

நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத்

தியாங்க ணுங்

கரு

கிம்புரிப் பருவாய்க் கிளர்முத்

தெழுக்கத்து

மங்கலம் பொறித்த மகர வரசிகைத்

பசுமபொற்

தோரண நிலையி தோமறு

பாலிகை

பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த

படாகை

பாவை விளக்குப் பசும்பொற்

கரு

தாமயிர்க் கணி சந்தர்ச சுண்ணத்து

மேவிய கொள்கை வீதியிற்

செறிந்தாங்

2 கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே
 ராய்மு -
 மரசு சூமரரும் பரத சூமரருங்
 கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின்
 றொகுதிய
 ககூ0 நிவர்பரித் தேரின நியைந்தொருங்
 கிண்டி
 யரைசுமேம்படிஇய வகனிலை
 மருங்கி

கசள. சூயிற்றிய - செயத. கசஅ.
 காலையுடைய.
 கசள - அ. மரகதமணியொடு வயிரத்தைத்
 சூயிற்றிய திண்ணை.

ககூ0. கிம்புரிப்பகுவாய - மகரவாய
 கிளர்முத்து - அதன்வாயினின் றும்
 புறப்பட்டமுத்து

ககூக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; "செங்கய
 லிரட்டைதிரு வார்சுடர் கனாடி,
 பொங்கு கொடி வார்முரசந் தோட்டிபுணர் கும்பம்,
 மங்கலங்க ளெட்டும்."

கசௌ - நுகு 'மரகதமணியொடு'
என்றதுமுதலாக 'மேவியகொள்கை என்
றது' ஈறாக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசக - நுகு. கடைமுகமெல்லாம்,
கும்புரிப்பகுவாயினின்றும் புறப்பட்ட
தாகப்பண்ணின முத்தொழுக்கத்திணையுடைய
தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும்
பம் பாலிகை விளக்குப் படாகை கவரி சுண்ணம்
இவறறையுடைய வீதியென்க;
சீனையின்றொழில் முதன்மேலேறிற்று.

கருள. ஐம்பெருங்குழுவுமெண்டேராயமும்
:—“ சாந்துபூக். கச்சாடை
பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாயந்த விவரெண்ம ராயத்தார்
- வேந்தர்க்கு, மாசன்ம்
பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்ச,
ராசி லவைக்களத்தா ரைந்து.”

¹ சிலப்பதிகாரம், ச: சஉ.

² மணிமேகலை, க. கள, பெருங்கதை, உ: இ.க; தொல்.
சின்வி. கு. இள. த.மேற்.

³ சீவகசிந்தாமணி, உச அள.

துரைசான் மன்னன் கொற்றங்
கொள்கென

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட

கூடு தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி
பெருந்துறைப்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப

விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்

¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்

கோயிலு

கள மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ்
கோயிலும்

வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு

நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு

மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின்

வழாஅ

களே நான்மறை மரபிற் நீமுறை யொருபா .

* னால்வகைத் தேவரு மூவறு

கணங்களும்

பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து

வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந்

தொருபா

லறவோர் பள்ளியு மறனோம்

படையும்

ககஅ. ஆட்டி - ஆட்ட.

(ககக) அகலிலைமருங்கில் தம்மரசனை மேம்படுத்தற்கு (கக௦) ஈண்டி.
(ககஉ) வேந்தன் கொற்றங்கொள்வானாகவெனவாழ்த்தி (ககச) அரசுதலைக்
கொண்ட (ககக) குடத்தினீரை (ககக) இவ்வீதியிலே

அடையச்செயிந்து

(ககஉ) ஏற்றிச் (ககச) சாற்றி (ககக) எடுத்துப் (ககக)

புரவியர் களிற்றின்

தொகுதியர் (கக௦) தேரினராய் (ககஅ)

அரசுமரரும் வணிககுமரரும்

(ககஅ) ஆட்டவென்க.

ககக. பெரியோன் - மகாதேவன்.

கனக. - வாஸ்வனீ மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

கனகு. தீ முறை - ஓமம்.

ககக - எரு. இக்கோயில்களிலே ஓமஞ்செய்யாநிற்க.

ஒருபாஸ் - ஒருபக்கம்.

கனக. நாவலகைத் தேவர் - வசுக்கள், திவாகரர்,
ஆதியங்கடவுளர்.

உருத்திரர், மருத்துவர்;

கனக. அறவோர் பள்ளி - அருகர்தானம்.

காக்கிறவிடம்.

அறனோம்படை - தருமம்பாது

---

¹ "ததல்விழி தாட்டத் திறையோன் கோயிலும்"

² முருகு. ககக. (பி - ம்.) * 'மாமறை'

(சிலப். கச. எ.);

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கச. எ.

கஅ0 புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத்

தானமுந

* திறவோ ருரைக்குஞ் செயல்சிறந்

தொருபாற்

கொடித்தேர் வேந்தனெடு கூடா முன்ன
ரடித்தளை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்
கண்ணு ளாளார் கருவிக் குயிலுவர்

கடிபு பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ

தொருபான்

டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந்

வீதியும்

முழவுக்கண் டியிலாது முடுக்கரும்

விழவுக்கனி சிறந்த வியலு ளாங்கட்

காதற் கொழுநனைப், பிரிந்தல ரெய்தா

கக0 மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
டிவ்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை

¹ தாழிக் குவளை † சூழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற்

பொலிந்து

கஅ0. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

களக - அ0. (பா) அறவோர் பள்ளியிடத்து
அறங்காத்தலையும், சத்திரமுத
லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும்
நல்லோருரைக்கும் செயல்சிறந்தது
ஒருபக்கமென்றுமாம்.

கஅநு. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.
கஅக. இன்சசிறந்தொருபக்கம்.
களஅ-அஅ. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்களிசிறந்த
வியலுளெனக்கூட்டுக.
சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

கஅஅ. வியலுள் ஆங்கண் - அகன்றவூரிடத்து.
(கஅக) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (ககக)
'நன்மொழி தினைத்து'
என்றது இறுதியாகக் கோவலனோடு மாருதத்துக்கு
ஒத்தபண்பு.

கஅக - க0. காதற்கொழுநனை.....
.....மாதவியென்றது சிலைடை; காதலிக்கப்பட்ட தன்
கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு அலருருத அழகிய
வனைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும், எல்லாரும்
காதலிக்கும் கொழுவிய. நனையாந்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து

அலராகாத வளைந்த தளிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி. கண்ணகி பிரிந்து
அலரெய்தலாற் பிரிந்து, அலரெய்தா மாதவியென்றார். -
குருக்கத்தி அலருறுமை செவ்வியழியாமை. ககக -

க. முல்லை, மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர்

இவை பயின்ற கோதையாகிய பிணையல்.

¹ "தாழியுன் மலர்த்த தன்செய் குவளை, யுழுது நறம்போ தொருகையிற்
பிடித்த" பெருங்கதை, க:ஞ. அள - அ; "தாழிவாய்க்குவளை" (சிவக. அகந்.)
(பி - ம்.) * 'தறவோர்' † 'தன்செய்கழுநீர்'.

ககக கிஷ்டியதி காடியிற்

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்

ககக பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட்
டமர்ந்து

நாண்மகிழ்நுக்கை நாளங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலரந்து சிறந்து

நகையா டாயத்து நன்மொழி

திலைத்துக்.

உரு (சுரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப்
பரத்தரொடு

திரிதரு மரபிற் கோவுலன். பேர்ல
விளிவாய் வண்டினொ டின்னிள
வேணிவொடு மலய மாருதந் திரிதரு
மறுகிற்

கருமுகிற் சுமந்து குறுமுய, லொழித்தாங்
உரு கிருகருங் கயலோ. டிடைக்குமி மெழுதி

யங்கண் வானத் தரவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர். மாந்தி

உரு மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற
வளர்த்தி

வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ

விருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புகுந்ததிச செழும்பதி யாமென
வெரிநிறத் திலவழு முல்லையு மன்றியுங்

கக௭. பூவின் மிகுதிபற்றிக்
கானமென்றார்.

கக௮ - எ. பொழில்வினையாட்டு விரும்பி
நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்

இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற்
செவ்விமணத்திலேபுக்கு. கக௯. புலராது -

புலராமை. கக௯. ஆயத்து - ஆயத்தோடே.

௨௦௦: பரதர் - தூர்த்தர்.

க௮௮ - ௨௦௩. வியலுளாங்கண்
மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்

ந்து புக்குச் சிறந்து தீனத்துப் பரத்தரொடு பாணரொடு
திரிதரும் கோவலன்

போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

௨௧௪. மெய் = வடிவு.

௨௦௮ - ௧௦. திங்களாகிய நிலத்திலே
அமுதமர்ந்தி மெய்பெறவேன்க;

உகக. ஆமென - ஆமெனக்கருதி

உகஉ - க. இப்பதியிலே திருமகள் புகுந்தகாரனம்
மன்னனுக்கு வளங்

காட்டவேன்க.

உகச. அன்றி - இவையேயுன்றி.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

உகடு கருநெடுங் குவணையுங் குமிழும்
பூத்தாங்

குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்

களளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்
1 பல்லுயிர் ப்ருகும் பகுவிய்க் கூற்ற

உஉ௦ மாண்மைபிற் றிரிந்துத னருந்தொழி

றிரியாது

நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங்

கோட்டிப்

பண்மொழி நரம்பிற் றிவவியாழ்

மிழற்றிப்

பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு

முண்டென

2 வருவி லாள நொருபெருஞ் சேனை

உஉரு யிகலம ராட்டி யெதிர்நின் று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட்

கணவரொ

டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு

புணர்ந்த

வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்

உஊ0 மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக்

சுவளைப்

போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய

செங்கடை

விருந்திற் றீர்ந்தில தாயின் யாவது

உகசு - எ. உள்வரிக்கோலம் - கிருத்திரிமவேடம்.

கோலத்து - கோலத் தோடே. உறுதுணை - திருமகள்.

தாமரையானது தன்வடிவொழிய வேறொரு

-வடிவகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் -
பண்ணைச்சொல்லுகின்ற யாழ்நரம்பு
போல.

உஉ௪. உண்டுகொலென வேரோரிடைச்சொல்
வருவிக்க.

உஉ௫ - ௫. (பா)
ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி - பரத்தையரை
மாறுபட்ட பூசறகண்ணை அலைத்து எதிரே நின்று தடுத்து.
அன்றியும், விலங்கி விலக்கி; புலவியாலே
கூடாதமகளிரைப் போகாம
லெதிரே நின்று தடுத்து இங்ஙனம் புகழ்நது புலவியைத்
தீர்த்தென்றுமாம்.

உஉ௫ - ௬. (பா) அவரெழுதுவரிக்கோலம் -
தொயயில். முழுமெய்யு
முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது -
புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உ௬௦ - ௬௧. குவளைப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

உ௬௨. யாவதும் - சிறிதும்.

கண்ணகி கருங்குன்று

மருந்தூர் தீருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெண்க்
கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா
உருளு ஞள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்

கண்ணகி கருங்குன்று - மாதவி

செங்குன்று
முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ
ருகுத்தன
வெண்ணுமுறை யிடத்தினும்
வலத்தினுந் துடித்தன
உசு0 விண்ணவர் கோமரன் விழவுநா
ளகத்தென்.

உருக. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். உருச.

நல்வினை - விழா.

(உருக) மறுகிடத்துத் (உருஎ) திங்களுமுண்டோ;

(உருக) வல்லிவருதலு

முண்டோ; (உருஎ) கமலம் திரிதலுமுண்டோ;

(உருக) பெற்றியுமுண்டோ

வெனச்சொல்லிச் (உருச) சேனையாகிய

பரத்தையரிடத்துப் போகாமல்

(உருரு) விலங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு

(உருச) எழுதுவரிக்கோலத்

தைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறுவித்துப் பின்பு (உருஅ) ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த
(உருக) மனையுறைமகளிர் (உருஅ) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு (உருஎ)
விருந்தொழிபுக்க கணவர் (உருக) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.

உருரு. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

உருஎ - க. கருங்கணென்றது, கண்ணகிக்குப்

புணர்ச்சியில்லாமையால்; ' நிறைகரந்து துன்பத்தாற்

கண்கள் நீருகுத்தன; செங்கணென்றுரைத்தது,

மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதும்பலால்; அகத்து

நிறைகரந்தொளித்து இன்

பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு

நிறைகரத்தல் - கற்பாற் பரிகாரப்

பட்டதாதல்; ஆற்றாமை மிகுதி கூறிற்று.

மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்கரந்து

காமத்தாலே நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு

அழகைக்கண்ணீர் ; மாதவிக்கு உவ
 கைக்கண்ணீர் ; எண்ணுமுறை - எண்ணினவடைவே.
 பின்பு கண்ணகிக்குக்
 கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்டுடித்தன ;
 மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டா
 கையால் வலக்கண் துடித்தன.

இ. — இந்நிரலிதழைத் தந்தை.

க - சு. அலைநீராஷை.....மலர்ந்த பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுலையினையும் அம்முலை
 யாகத்துப் பெரிய யாறாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய
 சுந்தலினையுமுடைய இட மகன்ற பரப்பினையுடைய¹
 அரசுகெடுத்தலம்வரும் நிலமடந்தை அல்லற்கா லைப் பச
 ந்து வார்ப் பணித்துப் போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன்
 கதிர்க்கை

களானீக்கி அவிரொளி
 உதயமால்வரையுச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப்

பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச்
சாதியொருமையாற்கூறி

னார்; “பொதியினு மிமயமும் புணர்முலை யாக”
என்றார்க்கையினும். ஆரப்பேரி

யாற்று, பேர்யாற்றாரமெனப் பாடமாற்றுக; ஆரம் -
முத்துவடம். மாரி -

முகில். அகன்பரப்பு, வினைத்தொகை. புதைத்தல் -
போர்த்தல்; மலைநாட்டு

வழக்கு. போக - அகல. உலகுவிளங்கவிரொளி -
உலகுவிளங்குதற்குக்காரண

மாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல்
- விரிதல். பரப்பி,

பரப்பவெனத்திரிக்க. வாளாது - மண்மடந்தையென்னுது
கண்ணகன்பரப்பின்

மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறினார்,
அத்தன்மையானைப் போர்த்த

நீலப்படாத்தைத் தன்தேசினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு.
எனவே செம்பியன்

மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,

வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.)

வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம்

பெய்த சரக்கறையும்,
வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. ¹ மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்
- (இ - ள்.) மானின்
கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்களுடைய
மானிகையிடங்களும்,
காலதர் = சாளரம்.

க - கடு. சுயவாய் மருங்கில்.....யவன
ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில்
தம்மைக்காண்போர்கண்களை. மேற்போக
விடாமற்றதிக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத
மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,

கக - உ. கலந்தரு திருவின்.....
..இலங்குநீர்-வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால்
தாம்பிறந்த நிலத்தை

விட்டுப்பேர்ந்த பரதேசிகன்பனரும்
ஒருநிலத்தாரைப்போலக் கலந்து செறிந்
திருக்கும் அலைவாயக்கரையிருப்பும்,

கங். வண்ணமும்—(இ - ள்.) தொய்யிற்குழம்பு
முதலியவும்,

¹ இங்கே தந்துரைத்தவற்றை முதலியவற்றிற் காண்காம்.

௨௦

அந்நிமாலைச்சிறப்புச்செய்காலை அ - ஆம் அடி
சேவகசித்தாமணி, உஉகக - த. மேற்.

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணாம்பும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணாம்பும்,

தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—(இ-ள்.) குளிர்ந்த
நறியபசுங்கூட்டும்,

கச. பூவும்--(இ - ள்.) விடுவதத் தொடைப்பூக்
கட்டுப்பூவென்னும்

மூவகைப் பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: ¹ “நோர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை,

யார மகிலுறுப்போ

டாறு" எனவிலை.

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.)

தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன : * “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார,
மொட்டிய வைந்தும்

விரை" எனவிலை.

கரு. பகர்வனார் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ -
ள்.) இவற்றை விற்ப

வராயத் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடக்களும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ண
முதல் விரையீறுவுள்ளனவற்றை விற்பவராயத் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்
தெருவுமென்க.

கக - ள்.

பட்டினு ஸயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) பட்டுநூலானும் எலிமயிரானும்
பருத்திநூலானும் துண்ணிய

தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும்
பட்டுச்சாவியரிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுளர்.
காருகத்தொழில் இருவகைத்து;

1 “பருத்தி நூல் பட்டு நூலமைத்தாடை யாக்கலுஞ்,
சுமத்தலும் + பிறவுங் காருக

வினைத்தொழில்” என ருராகலின் இவற்றுள் ஈண்டுக்
கூறியோர் முன்னையோர். |

தமிழ் - உக.

நூசுந் துகிரும்.....நனந்தலை மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டிம் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற மூத்தம்
ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொறபணியோடே இலக்கங்
காண்போர் ஓரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும்
மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - ந. பால்வகை தெரிந்த.....கூல
வீதியும்

(இ - ள்.) பகுதிவேறுபடத்தெரிந்த

முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு எண்

வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

1 “நேர்கட்டி செந்தே விரியாசங் கப்பூர, மார
எனக்காட்டுவர் நச்சினுர்க்கினியர் (சீவக. ௫௩௪.)

மகிளுறுப்போ ளைந்து.”

* பிங்கலத்தை ஐயர்வகை, எஃ. 2. திவாகரம் ௧௨ - வது.

(பி - ம்.) * - ‘அச்சுக்கொட்டிகள்.’ + ‘அகழ்தலுங்.’

எண்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு
வரகுதிகு, சர்மை, யிறுங்கு * தோரையொடு
கழைவின நெல்லே” எனவிலை. இனிக் கூலம் பதினெண்
வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர்; என்னை? ¹ “
பதினெண் கூலமு முழுவர்
க்கு மிகு” என்றாராகலின்;
பலசசக்கென்பாருமுளர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,
வண்ணருமாம்; * “காழியர், கெளவைப் பரப்பின்
வெவ்வுவர்ப் பொழிப்ப”
என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,
* “காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார்
பெரும்பாணாற்றினும்.
கண்ணொடை யாட்டியர்—(இ - ள்.)

களளைவிற்கும் வலைச்சியரும்,
நொடை-விலை; * “மீனொடுத்து நெற்குவைஇ”
என்றார் புறப்பாட்டினும்.
உரு. மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.

)மீன்விலையையுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளுப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும்

உமட்டியரும்;

அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—(இ - ள்.)

இலையமுதிடுவாரும்,

அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்;

பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்

பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,

அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா

லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ

டைந்து” எனவிலை.

உசு - எ. மைந்நிண விலைஞரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) ஆட்டிவாணிகருடனே பரவருஞ்

செறிந்த ஊன்மிக்க இருப்பி

டங்களுந்,

ஒசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உ.அ. கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக்

கன்ளுரும்,

செம்புசெய்குநரும்—(இ - ள்.)

செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொஹ்சசரும்—(இ - ள்.)

மரத்தைவெட்டுந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய

கையையுடைய கொல்லரும்,

1 மதிவணர்நாடகத்தமிழ்தால்.

4 புறநானூறு,

கசக.

2 அகநானூறு, அக.

5 இலையமுது -

வெற்றிலை.

3 பெரும்பாணாற்றுப்படை, கள்ள. - (பி - ம்). *

‘தோரைவிராகிபெண்குலம்.’

கருங்கை கெட்டிப்பதற்கு மரம்

கருங்கை இருவகைத்து; என்னும்படி நான் துவாழ் தொழிலினும் வன் பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்’ என்றாரா கலின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

உரு. 1 கண்ணுள் வினைஞரும்—(இ - ள்.)

சித்திரகாரிகளும்,

மண்ணீட்டாளரும்—(இ - ள்.)

சிற்பாசாரிகளும். . .

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; குய

வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சதை; ² “மண்ணே
டியைந்த மரத்தனையர்”
என்றாராகலின்.

நக. பொன்செய் கொல்லரும்—(இ - ள்.)
உருக்குத்தட்டாரும்,

நன்கலந் தருநரும்—(இ - ள்.) இரத்தின
ப்பணித்தட்டாரும்,

நகஉ. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ³
சிப்பியரும்,

தோலின் றுன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும்,

பறம்பர் முதலாயினுமாம்.

நகந - ச.

கிழியினுங் கிடையினும்.....பால்கெழு மாக்களும்

(இ - ள்.) கிழி கிடையென்பவற்றாற் புட்பம்
வாடாமாலை பொய்க்

கொண்டைமுதலிய, உருப்பிறக்குந்தொழில்களை
மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற

கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும், கிடையாஸ் விலங்கு பறவை
பூ பூங்கொத்தமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௫ - எ. குழலினும் யாழினும்.....இருக்கையும்.

(இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் குரன்முதலாயுள்ள
ஏழிசையினையும் சரிகம்பதரி யென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத்
தினும் நால்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு
திறத்தைபுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை
மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு
மென்க.

உம்மையாஸ் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௮ - கூ. சிறுகுறுங்
கைவினை.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச் செய்து
அதனாவரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர்
முதல் பெரும்பாணரையுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமு
மென்க.

¹ கண்ணுள்வினையுரென்பதற்கு நோக்கினர் கண்ணிடத்தே தந்தொழிலே நிறு
த்தவோரென்பர் தக்கினர்க்கினியர்; (பத். பக். ௨௧௧.)

² திருக்குறள், இளக. ³ ஸிப்பியர் - தையற்றாரர்.

௩௯.—இந்தியியைப்படுத்தகாதை.

௩௯௮

சர. கோவியன் வீதியுள் (இ - ள்.) இராசப்பெருந்தெருவும்,

சென்றிவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுளர்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த
தேரோடும் விழா
வீதியும்,

சக. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.)
கடைத்தெருவும்,
சக - உ. பெருங்குடி வாணிகர் மாட
மறுகும் (இ - ள்.)¹ பெரிய
குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது
மாடமானிகைத்தெருவும்,

சஉ. மறையோ ரிருக்கையும்—(இ - ள்.)
பஞ்சக்கிராமிகளிருக்கு
மிடமும்,

சங - டு. வீழ்குடி
யுழுவரொடு.....இருக்கையும்
(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும்
உழவரோடும்* மருத்துவ

நூலோரும் சோதிடநூலோரும் வேறுவேறு
வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமை

யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,
வீழ்குடி - காணியாளர்; ² “பகடு புறந்தருநர் பார
மோம்பிக், குடிபுறந்

தருகுவை யாயின” என்றார் பிறரும்; யாவரும்
விரும்புங்குடியென்றுமாம்.

³ “உழுதுண்டு.....செல்பவர்” என்பதனாற் கொள்க;

குடியொடும் உழவரொடு

மென்க; அன்றி உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; “
‘உழவின் கட் காமுற்று

வாழ்தல்” என்றாகலின்; வேளாண்⁵ சாமந்த
ரென்பாருமுளர். சசு. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ
- ள்.) முத்துக்கோப்பாரும்,

[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.

சசு - எ. சிறந்த

கொள்கையொடு.....அகன்பெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய
வளைகளையறுப்பாரும்

வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

விரிபோழுநரென்றது-சங்கறுப்பாரை. அணிவளை,
விளைத்தொகையுமாம்.

வீழ்குடிமுதல் போழுநீரூயுள்ளவர் மிக்க
செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ
னினுமமையும்.

சஅ. குதர்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதர்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதாளிகரொடு—(இ - ள்.)

வைதாளியாடுவாரென்று சொல்ப

பட்ட இவரோடே,

1 பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார்;
 “பெருங்குடி வாணி”

ன் பெருமட மகனே’ என்றார் முன்னும்; சிலப். ௨: எசு.

2 புறநானூறு, ௩௫.

3 திரிகடுகம், சஉ.

4 திருக்குறள், ௧௦௩௩.

5 சமத்தர் -

சிற்றாசர்

கவிஞர் . . . . . கவி வாய்ப்பு திகைத்தார்

[மிட்டையகண்டருமென்ப.] . . .

சக. நாழிகைக் கணக்கார்—(இ - ள்.) 1 கழகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக்

கவிசொல்லுவார்; “பூமென்

கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் திரியுங்

கருவூரா - யூமங்க,

னொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு,

மொன்றுபோ யொன்

றுபோ யொன்று” என; நாழிகைவட்டிவிடுவாருமென்ப;

2 “குதர்வாழ்த்த

மாகதர் நுவல, வேதா எகரொடு நாழிகை யிசைப்ப”

என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம்

கொண்ட கோலத்தானும்

கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்,

என்னை? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ
டணியணிந்து, மூசிய சுண்ணாம்பு

முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட
டீசனுக்குங் காளிக்
குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்.” என்பதனானறிக;
மதங்கரென்பாரு முளர்.

நூ. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.) களத்தாடுங்
கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டிகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்கூத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கூத்தாடும்
பதியிலார்,

நுக. ³ பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.)

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.)

மடைப்பள்ளியாரடியார்,

நூ. பயிரெழுழிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.)

தோற்கருவி இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.) படைக்கும்
உற்சவத்துக்குங் கொட்டுவார்,

யாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளை யுடையாருமென்ப.

ருந. நகைவேழம்பரொடு—(இ - ள்.)

[சாரமாணிகளோடே,]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல்
வேழம்பரீரிக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம்
இனத்தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

ருச. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய
பரிகளைக் கடவுவாராகிய† அச்சுவவாரியர்,
களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யானைப்பாகர்,
இன் - சாரியை.

ருரு. நெடுந்தே ருருநர்—(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்,

*1 “கழகையர்கவிதையோதை” கம்ப. எழுச்சி. எக.

*2 மதுரைக்காஞ்சி, சுஎ0 - எக.

*3 சீவகசிந்தாமணி, உஎஉ0 - ந. மேற்.

(பி. ம்.) * “இராக்கிடை” † “அச்சுவவாரியர்”

ரு.

—இந்திரவிழ்வுரெடுத்தகாதை.

கருக

கடுங்கண் மறவர்—(இ-ள்.) சினக்கண்ணையுடைய
காணப்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்குறிய

முப்படைக்கும் தறுகண்மையை

யுடைய வீரரென்றுமாம்.

111 டிசு. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா
யிருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச்
சூழ்விருக்கும் பெரியபரந்த

இருப்புக்களுமென்க.

௩௭ - அ. பீடுகெழு

சிறப்பின்.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக
இருக்கையிறுதியாகிய இருப்பிடங்களை

யுடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய
பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த

சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

௩௯ - சுள இருபெரு

வேந்தர்.....கடைகெழு பீடிகை.

இதில், (சுச) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் *
சேர்ந்தென” என்பத

னைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து
வந்துவிட்ட பாசறையிருப்

புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானாற்போல

முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும்

பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டிகூறுபட்ட
ஊர்க்கு நடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய

நாளங்காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய
நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி

ந்தசோலையின்மரங்களிற் கால்களே
தூணாகக் கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய

கொடுப்போர் கெள்வோரோதை இடையறாது நிலைபெற்ற
நாளங்காடியென்க.

அந்நாளங்காடித்தெருவின்கண்ணே பூதத்து வாயிற்
பீடிகையென்க. அஃது

எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய
வேலையுடைய முசுக்குந்த

னென்னும் மன்னனுக்குவரும் இடையூற்றை
ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன்

ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின் தும் போந்து
அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டு

போதும்¹ பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட்
பலிபீடிகையிடத்தே

யென்க.

அல்ஸங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை
நாளங்காடியென்றார்.

சுஅ - எஞ். புழுக்கலு
நோலையும்.....ஓதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே
நிறைமதிசோர்ந்ததாக அந்

நாளிலே நாணிலிக்ளைப்போல வாயசோர்ந்துரைக்கும்
மாதர்க்கோலத்து மறக்

குழப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே
புழுக்கல்முதலியவற்றையுசுத்து எம்

மன்னனுடைய நிலமுழுதும் பசிமுதலியனநீங்கி
வசிமுதலியன சுரக்கவென வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க்
குரவையராய அணங்கெழுந்தாடிக் கொக்கரிப்.

போடே பெயரவென்க.

இத்தப்பூதம் முசுருத்தன்பொருட்டித் தேவருலகினின்றும் இத்திரனேவவால்
இத்தகரில் வந்துபலியுண்டிருத்தலை, இத்தால், சு - ஆம் காலை எ - ஆம் அழமுதலிய
வற்றாலும் அவற்றின் உரையாவமுணர்க. (பி - ம்.) * 'சோர்த்தெனவந்தான்.'

சிலப்பதிகாரம்

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரைமுதலியன; "புழுக்குவ
புழுக்கல்" என்றாகலின். நோலை - * எட்க்கிவு. விழுக்குடைமடை - நினைச்
சோறு; பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை - துணங்கைக்
கூத்து; என்னை? ¹ "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை

யொற்றித் - துடக்கிய நடை

யது துணங்கை யாகும்" என்றாகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுளர் குர
வைகைகோத்தாடுங்கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி - தேவரேறியாடி. பகை - உட்பகை.
வசி - மறை; ² "வசித்தொழி லுதவ மாதிரம் கொழுப்ப." என்றார் பிறரும்;
வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு
எவருங்காதலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வல

வையின் - நாணிலிகளைப்போல; 'வலவைக ளல்லாதார்' என்றார் பிறரும்;

வல்பைத்தாலென்பாருமுளர். மூதிறபெண்டிர் -
மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் புழுக்கல்
முதலியன் பீழைக

யிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரமகளிர்.

எசு - அ.அ. மருவூர்

மருங்கின்.....வான்பலி யூட்டி

(இ - ள்.) அந்த முசுருந்தன் இருவகைப்

பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப்

பூதத்திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று தந்தமில் முந்துகூற வலிய
வரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீழை
யிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூதத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொ
டுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்புலிக்கும் வலிக்கும்

வரம்பாகக்கடவரென அவ்வர

சன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே
இக்காலத்து வீரரும் மாக்

களும் கவணினராயத்தோலோடு வேற்பரப்பினராய
அமார்க்களப்பரப்பிலே உடற்

கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை
அச்சமுறுத்துக் கடை

சிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது
பசுந்தலை வேந்தன் .

கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப்
பீடிகையிலேவைத்த

அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள் தமக்கு
வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற் * பூண்ட
மயிர்க்கண்முரசினவாயால் உயிர்க்கடன்தந்தோம்;
கொண்மினென்று

நின்று பலியூட்டியென்க.

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு.

தோல் - பரிசை; * “மழை

யென மருளும் பஃரோல்” என்றாராகலின்;
கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய் யுறத்தீண்டி -
உடற்கரித்து அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து - அச்சமுறுத்து,
என் றது * “நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த
நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்

னினமென் மெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணந்து
பார்த்து மாலோ வணைதலு

மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றும்போல்வரும்;
[விருத்திச்செய்யுள்;]

சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு -
சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது கொள்

னிக்கண்; * “கண்ணுட் டயாற் சுட்டுநீ ருக்கு” என்றார்
பிறரும். கருந்தலை -

¹ திவாகரம், ஒன்பதாவது.

² புறநானூறு, கள்.

* மணிமேகலை, கச: ௫௭.   * கலிங்கத்துப்பரணி,
கோயில் பூமியது, கச.

* தாலடியார், நன்றியில்செல்வம், ௮.° சீவகசிந்தாமணி.
௮௦௭.

(பி - ம்.) * 'எட்கசி.'

௫.—இந்நிரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கவிஞர் புகழ்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த
தலையிற் சூலைந்தமயிரை டும் கோதிமுடித்துக்
குருத்திலதத்தையும் னாதலிலே அணிந்துவைத்தென்ற
வாறு ; என்னை ? “மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி
சூலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்றகுரு திப்பு
துத்திலத மம்மு கத்தினி லமைப்பரே” என்பது ; (கவிச்
சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி. மயிர்க்கண்முரசம் -
புலியைப்பொ ருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக்
கோட்டுமண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் . உரிவையை
மயிர்சீவாமற் போர்த்தமுரசு ; என்னை ? ¹ “புனைமருப்
பழந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர
லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன்
முரசத் தாளைத் தோன்றலைத் தம்மி னென்றோ, னனைமல
ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்” எனவும்,

“கொல் லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண்
முரசு மோவில கதங்க” எனவும் சொன்னார் பிறரும்.
முரசொடுவான்பலியூட்டி - முரசத்தால் உயிர்ப் பலியூட்டி;
என்றது “அடிக்கழுத்தி னுடன்கிரத்தை யரிவ ராலோ
வரிந்த சிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்தசிரங்
கொற்றவையைத் துதி க்குமாலோ குறையுடலங் கும்பிட்டு
நிற்குமாலோ” எனவும், “மண்ணினு ளற வறுத்த
தங்கடலை வைத்த பீழுகை வளங்கொள, விண்ணி னுயகிதன்
யாக சாலைதொறு மீள வுஞ்சிலர் மிறைப்பரே” எனவும்வரும்
; இவற்றாற்சொல்லி யவை, “அவிப்பலியென்னும்
புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்கு மான
நவச்சவையுள் வீரச்சவையவிநயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பினராய்த் தீண்டிக்
கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென
வினைமுடிக்க. ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னாட் கரிகாலன் செய்தசெயல்
கூறுவார்:—

அக - கூச. இருநில
மருங்கில்.....போகிய வந்நாள்

(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு

எதிர்த்துப் பொருமரசரை இரண்டுதிசையினும்பெருத
கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையவனாதலின், வடதிசை
பெருந்திசையாதலிற் பகைபெறலாமெனக்கருதி

ஆண்டுச்சேற்றற்கு விரும்பி வாளுந் குடையும் முரசும்
 நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள்
 இத்திசையிலாயினும் நண்ணுரைப்
 பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடு தெய்வத்தை
 மனத்தானவணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய
 அந்நாளி லென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன்
 பெயர்த்துப் பெறுக என் தோளெனப் போகிய
 அந்நாளிலென்க.

இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப்புறத்தென்பதாயி
 த்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க; என்றது சேர் பாண்டிய
 ருடையநாடுகளை.

1 சீவகசித்தாமணி,
 உஅகக. 2 கவிங்க. கோயில். கடு.
 3 மதுரைக்காஞ்சி, எகஉ - க. 4 பு - வெ.
 வாகைப்படலம், கூ.
 உக

தகஉ

சில் ப் ப திக ள் ர ம்

இனி இருநிலமருங்கிலென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி

இருகூற்றிலென லுமமை

பும். வாளும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் -

வாளுட்கோள், குடைநாட்கோள்

முரசுநாட்கோ ளென்பன; இவை நாட்

கொண்டுபெயர்த்தல். இவற்றுள், வா

ளுட்கோடல்:—² “செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து, கொற்றவா

ளுட்கொண்டன்று.”

வரலாறு: “அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன,

னெறிந்திலங் கொள்வா

ளியக்க-மறிந்திகலிப், பின்பகலையன்றியும் பேணு

ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை

நகும்.” குடைநாட்கோடலென்றது:—³ “பெய்தாமஞ்

சுரும்பிமிரப் பெரும்புல

வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட்

கொண்டன்று.” வரலாறு:

“முன்னர் முரசிரங்க முரிக் கடற்றாணை, தன்னருந்

துப்பிற் றொழுதெழா -

மன்ன, ருடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக், குடைநா

ளிறைவன் கொள்.”

முரசுநாட்கோடலென்றது: ⁴ “மாசற விசித்த.....

.நங்கிதுசெயலே.”

பிறவும் வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் -

இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி

யதிசை - வடதிசை. முகம் - இடம்.

கரு - அ. அசைவி லூக்கத்து.....

பெயராவாற்றகு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருவாரைப்பெறவேண்டி
வடதிசைநோக்கிப்

போகின் றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை
பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிற்றுகலின், மனஞ்சலித்து
மீளுகின் றவன், மடிதலின் றிமேலுஞ்செல்லமுயலும்
என்னுசை பின்னிட்டுமழிய இம்மலை எனக்குப்
பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிற்றென முனிந்து
அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான்
வேட்டதுபெறாத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற
கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்
முயற்சியுமாம் பிறக்கு -

பிறுதக்கென்னும் வட்டமொழிச்சிதைவென்க ;
வேறுகவென்றபடி. பிடர் - புறக் .

கழுத்து. தலை - இடம். ஒற்றி - பொறித்து.
பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன்

னோடு எதிர்த்துவிடக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும்
அதன்வடபாலும்

தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற
செண்டினாலே அதனை

அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து
நிறுத்தானெனவுணர்க; என்னை ?

* “ செண்டு கொண்டுகரீ காலனோடு காலி லிமையச்
சிமைய மால்வரை திரித்

தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று

அரணுகவுடைய வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான் இடக்கடவ
முறைமையில் திறையாகவிட்ட அவனது முத்தின்பந்தரும்,

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - ¹ * சோணக்கரை.

இறை - திறை. கொற் றப்பந்தர் - அவின்றனக்குக்
கொற்றத்தான்வந்த பந்தர்; அது மேற்கூறுப. அன்றி அக்
கொற்றவன்முன்னர் நிற்கும்பந்தரெனினுமமையும் இவன் *
உதா சீனன்:

கடுக - உ. மகதநன்

னாட்டு.....பட்டிமண்டபமும்

(இ - ள்) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய
மகதவேந்தன் பகையாற் பெர
ருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட
பட்டிமண்டபமும்,

* பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்;
ஒலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் -

இடம். இவன் சத்துரு.

கடுக - ச. அவந்தி வேந்தன்...

.....வாயிலும் (இ - ள்)

அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க் கொடுத்த

மிகவுயர்ந்த

தொழின்மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு;

“குலப்புடைவை” என்றும்போல
நின்றது. இவன் மித்திரன்.

க0ரு - க0. பொன்னினு மணியினும்
.....மண்டபம்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டமும்
தோரணமுமென்னுமிவை பொன்னும் மணியானுஞ்செ
யயப்பட்டனவாயினும் நுண்ணிய தொழிலைவல்ல கம்மிய
ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின். இவை யாராற பண்ணப்பட்டனவெனின்,
இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த அம்முவருடைய தொல்லோர் ஒரோகாலத்த
ஒரோஒவிடத்துச்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயனாள்
பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க்

நிருமித்துக்கொடுக்கப்
கூடப்படாதன; இவ்

ஞ்ணையான் ஒருநாட்டி ஒருரின்கண்ணே கூடிதலானும்
பெரியோரான் ஏததப்படும் இந்த * மண்டபத்தும்,

மயன் நிருமித்தலானும்

காண்டல் - பண்ணுதல்; “கோயில் குளங்காண”
என்றும்போல நின்றது.

பகைநட்பில்லாதான்; அயலான்.

* “பட்டிமண்டபமேற்றினை யேற்றினை” (திருவா. சதகம். சக;) “ஒட்டிப் பசுமையத் துறப்பொருள் வாதின, பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்” (மணிமேகலை, ௬௯ - ௬௯) “பன்னரும் சிவதேரி பட்டிமண்டபம்” (கம்ப. நகர. ௬௨.)

* இவற்றை உட்கொண்டே “வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழிஇய, சித்திரமண்டபம்” என்பார், மேல் நடுகற்காதையினும்; அக - எ. * (பி - ம்.) ‘சோனைக்கரை’

ககக

சிவப்பதிசிரம்

கக0. அன்றியும்—(இ - ள்.) இதுவொழிந்தும்,

ககக - எ. வம்ப

மாக்கள்.....வெள்ளரிடை மன்றமும்

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து இடப்

பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலையாயிலையும் பற்றாயத்துக் கருந்

தாழாகிய காவுலையும் உடையோர் கடுத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான்

இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கள்சிலர் கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப்

பொதியைவைத்து ஊரைச் சூழ்விப்பின ஸ்லாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்து

விடாதாதலாற் களவென்பதனை மனத்தாற்

கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும்
வெளியான இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

ஏண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க எண் - இலக்கம்.
பலபண்டங்களையும்

பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர்.
வம்பமாக்கள் கட்போருள

ராயினென்றார், இந்நாட்டி இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம்
செல்வராதலாற் செய்

யாரெனவும் புறநாட்டிற்சிலர்
இம்மன்றின் தன்மையையறியாது களவுசெய்யக்
கருதுவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு.

தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம் தலைமே
லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள்
ஓர் இயவாதலான் உளரெனின்

அவரைக் கொட்டினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க.
பணிக்குமன்றமென்

இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மேனின்றது.
வம்பமாக்களாகிய

உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூ. னுங் குறளும்.....
..மன்றமும்

(இ - ள்.) கூனார்முதலாயுள்ளோரும் தொழுதே
நாயால் அழுகுமெய்யை

யுடையோரும் புக்குமுழுகினவளவிலே பழுதில்லாத
தோற்றத்தையுடைய நல்ல

நிறம் பெறுகையினாலே தன்னைவலஞ்செயது தொழுது ஆடி
நீங்கும் பொய்கை

யையுடைய மன்றமுமென்க.

பெற்று வலஞ்செயது ஆடிக் கழியுமென்க.

முழுகின ராடியென இருபெய

ரொட்டுப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை

மகிழென்பார்க்குக்

காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச்

சூழ்ந்தென்னவேண்டுதலின், மகிழினும்

மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல்

பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - ஏ.

வஞ்ச முண்டு.....மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்துட்டவுண்டு

பித்தேறினாரும், நஞ் சையுண்டு நடுங்குதுயரமுற்றோரும்,

அழலும்விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற்

கூர்த்த எயிறமுந்தக் கடியுண்டாரும், ¹பிதுங்கின்

கண்ணையுடைய பேய்பிடிக்கப் பட்டாருமென்னுமிவர்கள்

ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுடனே அத்துயர்கள்

நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோரு நெடிய

மன்றமுமென்க

கல் நாட்டிநிற்கு

---

¹ "கழல்கண்" முருகு. சக - த.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கனகா : மயற்பகை - மயலாகிய பகை. ஆர்-கூர்மை.
கழல்கூட்கூளி, விகாரமாக் கிப் பச்சைக்கழல்போலும்
கண்ணையுடைய கூளியெனினும்மையும்; கூளி -
பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி; ¹ “நிழன்மணி”
என்றாற்போல.

கஉஅ - ஈச. தவமறைந் தொழுகும்.....

பூத சதுக்கமும் (இ - ள்.) தம்மைப்
பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று
அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கணுமுகும்
பொயவேடத்தாரும், தம்மைத்
தம்கணவர் நம்புதற்குப் பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று
முகும் அவைநம்பெண்டிரும், தம்ப்டைகுடி முதலியஐந்தினொடு

வசிகரிப்பினொ

உயிருறுப்புரி

மைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக்

கீழறையெண்ணுமமைச்சரும்,

தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும் துச்சாரிகளும்,
தமதுநெஞ்சரிபொருளை வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய்
துழி உழைநின்றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிநாந்துவாரும்மாகிய
இவர்களே என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்த அகப்படும்பெயரென அவ்
ஆர் நாதகாதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியகுரலாலுணர்த்திப் பின் அந்
கனஞ்செய்வாரைப் பாசம்கட்டிவர நிலத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலான்
அப்பெயர்பெறற பூதசதுக்கமும்,

‘சதுக்கம் - நாற்சந்தி. தன்மை -
 தவத்தோடொழுகுமைப்படுதன்மை’
 அதனையில்லாமையாவது கூடாவொழுக்கம். * அலைவ்;
 விகாரம். அறைபோதல் - கீழறுத்தல். பொயக்கரி -
 பொயச்சான்று. ^ கை - இடம். காதநான்கு மென
 முற்றும்கொடுத்தலானே ஊர்
 நாற்காதவட்டகையென்பதுணர்க. குரலெடுப்பி -
 குரலாலுணர்த்தி. * “துயிலெடுப்பி”
 என்றற்போலின்றது. கரு - அ. அரைசுகோல்
 கோடினும்.....பாவை மன்றமும்

(இ - ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற்
 சிறிதுகோடிற்றியினும் தரும் நான்முறைமையின்
 அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நடுவுநிலைமை
 கோடி ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுது நீருகுத்துக்
 கண்ணாற்கூறும் பாவை நின்றலான் அப்டெயர்பெற்ற
 பாவைமன்றமும்,

. அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
 வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடு - நாவால்.

கரு - ச0. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற
 மீதுவுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராதேத்தப்படும் ஐவகைப்பட்ட
 மன்றத்தம் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் புரப்பச் சொரிந்து ஆழிப்

பெயர் வைத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும்
பலியிட்டென்க.

¹ சீவகசித்தாமணி, கஉக. ² சிலப்பதிகாரம். ச: எக. * (பி
- ம்.) 'அலவை' ' .

கூண்க   சிலப்பதிகாரம்

அன்றியுமென்றவுமையும்
மன்றத்துமென்றவுமையும்   இறந்தது
தழீஇயவெச்சவும்மையாகலானும்
அரும்பலியென்றமையானும்   இவையும்
அப்பலியானமையுணர்க.

கசக - ச. வச்சிரக்
கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும்
முரசைபெயித்துக் கச்சை

யணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும்
இனைய வெள்ளிய ஐராவத

நிற்குங்கோயிலிலேசென்று விழவின் முதலும் முடிவுஞ்
சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ; மண்ணென்றோதி

மார்ச்சுனையென்பாருமுளர்.

கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம்.
வயங்குதல் - விளங்குதல். காஸ்

கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின்
தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து.

களிறறரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசநு - கூ. தங்கிய கொள்கை.....

.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய
தருக்கோட்டத்தின்முன்னர்

அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதியகொடியைத்
துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்த

தென்க.

இந்திரன் றங்கிய செருக்கையுடைய
தருவெண்ணுமமையும்.

கசஎ - ரூக.

மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகை யாகப்படுத்து அதன்மீதே செம்பவளத்துண்களைநிரைத்த பைம்பொற்றிண்ணை களையுடைய மாளிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பிணையும் அந் காந்தவாயாற்கூன்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசிகைவழுவாகவீளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெற்றிருத்தின வீதி; பசிய பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

சூயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம்.
கிம்புரி - கொம்பிலணியும்

பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து.
ஒளிகிளருமுத்தெனினும்மமையும். கிளைபாடமா

யின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க.
வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை.

தோம் - ஈண்டு ஓட்டம் சூயிற்றிய பாடமாயின்,
வயிரங்கூயிற்றியகாலையுடைய

வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக்
கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை

பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருகூ. செறிந்து—(இ - ள்.)
அவ்வீதியிலேநிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பலியிட்ட அப்பொழுதே,

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.
ககௌ

கநௌ - சு௦.

ஐம்பெருங் குழுவும்.....ஒருங்கீண்டி.

(இ - ஷ்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து
வீதிக்கண்ணே புரவியர்

களிற்றினர் தேரினரான அரசகுமாரரும் பரதகுமாரரும்
தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று

படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர்
சேனா பதியர், தவாத்தொழிற்

நூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க்
கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே”

எனுமிவர்.

எண்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர்
கருமகாரர், கனகச் சுற்றங் கடை

காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர்,
யானை வீர நிவுளி மறவ,

நினைய ரெண்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். ‘இனி’

“சாந்துநூ.....அவைக்க

ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அரும்பதவுரையா
சிரியர். பரதர் - வணிகர்.

கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் -

தேரைக்கொண்டெழுதல்.

கசுக - அ. அரைசுமேம்

படைய.....விழுநீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தினகண்ணே

தமதான அரசியல் மேம்படி

வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும்

ஆயிரத்தோரெட்டரசு தலையிற் சுமப்பித்துக்

கொண்ட காவிரியிற் பூவின்ருதுமலிந்த பெரிய

சங்கமத்துறையிற் குளிர்த

நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள

வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங்

கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி

விண்ணவர்தலையினை இந்

நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய

அரசுமரரும் பரதகுமரரும் மஞ்ச

னமாட்டவென்க.

12

ஆட்டாநிற்ப்வெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை
- புகழ். சால் - அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் -

அபிடேககலசம். மண்ணகமருள - மண்

ணகம் விண்ணகமாய மாறாட்; அன்றி மண்ணி

னுள்ளோர் * இப்படியே அவ்

விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க.

வானகம்வியப்ப - வானகத்துள்

ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று

வியக்க. இனி மருள மரு

ஞதலானெனக்கூறி இருதிதத்தோரும் ஐயுறறுத்
தெளிந்து வியப்பவென்றலு

மொன்று. விண்ணவார்தலைவன் - ஈண்டு
அவன்வச்சிரம். மானத்ததால்

நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படஇய
அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை

நகர்க்கு அரசாய மேம்பட்ட நகரென
உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாறறி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி
ஆட்டவென்க.

ககக. ¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்
கோயிலும்

(இ - ள்.) என்றும் பிறவாத் யாக்கையையுடைய
இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப்

பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருபி
யென்றபடி.

---

¹ இப்புத்தகம், கசஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

² ககக - எஅ - "துதல்விழி நாட்டத் திறையோன்
முதலாப், பதிவாழ் சதுக்

கத்துத் தெய்வமீற, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு
செய்வினை, யாறறி மரபி னறித்

தோர் செய்வின்" (மணி. க: ௫௪ - எ.) (பி - ம்.) *
'இப்படியோ'

பாதி ஸர்ப்பதிகாரம்

களஞ. அறுமுகச செவ்வே னணிதிகழ்
கோகிலும் - 100 100

(இ - ள்) ஆறுமுகத்தையும்
செய்யநிறத்தையுமுடைய முழுமேன்கோயி
லும்,

¹ “மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால்
அறுமுகமர்ந்தது.

ளிய

களக. வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் (இ - ள்.) வெள்
வளைபோல நிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; ² “வலியொத் தீயே
வாலியோனை” என்றார் பிறரும்.

களஉ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய
நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

களங். மாலை வெண்குடை மன்னவன்
கோயிலும்

(இ - ள்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக்
குடையையுடைய வாச
வன் கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன், நீலமேனியோனெ
ன்பவற்றுள் தொடர்நிலைஇன்
பழம் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

களச - னு. மாமுது முதல்வன்.....

தீமுறை யொருபால்

(இ - ள்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய
வேதாவினுடைய வாய்

மையிற்றப்பாத நாலாகிய வேதங்கள்சொன்னநெறி
ஓமங்கள் நடந்தன ஒருபக்க
மென்க.

களச - அ. நால்வகைத்
தேவரும்.....சாறுசிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும்
பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களு

மென வேற்றுமைப்படத் தெரிந்துவகுக்கப்பட்ட
தோற்றத்தையுடைய கடவுள்

ரது விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர்
வசுக்களெண்மரும், திவா

கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர்
இருவருமெனவிவர். .

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர்
விச்சா தார்கருடர்,

பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர் சுரர்சா
ரணர்முனிவர் மேலாம்,

பரகதியோர் சித்தர் பஸர்”, “காந்தருவர் தாரகைகள்
காணுப் பசாசகன், மேந்து

புகழ் மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறற், போகா
வியல்புடைய போகபூமி.

யோருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்” எனவிவர்;
ஆகாசர் நாகர் சித்தர் தாந்,

தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர்
கிம்புருடர் சுரர் அசுரர்

பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர்
எனவுங்கொள்க.

---

1 தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. ௩௫.

2 புறநானூறு, ௫௬.

நு.—இந்திராவிழ்வுசெய்ததனதை.

களக + அக.

அறவோர் பள்ளியும்.....செயல்சிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய

எல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும்

புராணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக

ஒருபக்கமென்க. அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி,

புத்தர்பள்ளி. அறனோம்படை - தருமம்

போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள

புறிகோயிலுடனே. புண்

ணியத்தானமும் - மற்றுமுள்ள

புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ்

செயல் - புராணம்.

கஅஉ - நு.

கொடித்தேர்.....ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரொடு ஏனையோரும்

அடித்தளைநீக்குதற்குக் கொடித்

தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம் ;

ஒடுவை அசையாக்கினுமமையும்.

கஅச - சு. கண்ணு

ளாளர்.....இசைசிறந் தொருபால்

கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்;
குழலருமென்ப. கருவிக்

குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார்.

பண்ணியாழம்புலவர் - கட்டப்பட்ட

யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும்

கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்க

வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலரிய

சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்க

மென்க.

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத்

திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ள்.) கங்குலும் பகலும் இங்ஙன

நடக்கலான், முழவின் கண்கள்

அடங்குதலினறிக் குறந்தெருக்களும்

நெடுந்தேர்வீதிகளும் விழ்வாற் களிப்பு

மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅசு) “காதற்கொழுநனை” என்பதுமுதல்

(௨௦௩) “மறுகில்” என்னுந்
துணையும் சிலேடை.

கமுக - ௯௦. காதற்
கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு
(இ - ள்) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான்
காதலிக்கப்பட்ட கொழு
நனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருருத அழகிய
வளைந்த மகரக்குழையை
யுடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற்
சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காத
லிக்குங்கொழுவியநனையாந்தன்மையைவிட்டு
முதிர்ந்து அராகாத வளைந்த
அழகிய தளிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.
நனை - அரும்பு. கண்ணகிபிரிந்து
அலரையெய்துதலால் அலரெய்தாத
மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை
அலரெய்தாவென்றார், செவ்வியழியாமை
பற்றி.

௨௨

கொழுவியநனையாந்தன்மையைவிட்டு

கமுக - ௯.

இல்வளர் முல்லை.....பொழிலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல்
கழுநீரீராயுள்ள பூப் பயின்ற பிணையலாலே
பொலிவுபெற்றுக் காமத்தாற்களித்து மகிழ்க்கியெய்தி
அழகிய நறிய விரைபுடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை
விரும்பியென்க.

இல்வளர்தலை 'முல்லைமுதல்' மூன்றுக்குமேற்றுக்.
மயிலை - இருவாட்சி. சூழ்தல், வண்டிண்டுறழில். இதனை
விரித்து எங்கும் ஒட்டுக. கோதையாகிய

பிணையலெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; ¹
'கோதையருவி' போல.

பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவிரையைப்
பொதிந்த பூவையுடைய

பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது
புணர்ச்சி. ககக - எ. நாண்மகி

ழிருக்கை.....புதுமணம் புக்கு

(இ - ள்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற்

பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின்
உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின்மிகுதியாற் கானமென்றார்.

ககக - க. புகையும்.....நன்மொழி
திளைத்து

(இ - ள்.) அகிற்புகை சாந்தென் னுமிவற்றின்

செவ்வியாயப்புமிக்கு

நகைத்து விளையாடும் திரளோடே காமக்குறிப்பாகிய'
மகிழ்ச்சிமொழியிலே

இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறாமலெனறபடி.
தினேத்தல் - ஒரு

தொழிலை இடைவிடாதுபயிற்ல்; "தினேத்தவர் பருகிய"
என்றார் பிறரும்.

உ00 - உ0௩ குரல்வாய்.....திரிதரு
மறுகில்

(இ - ள்.) குரலென் னுமிசையைப்பாடும்
வாயையுடைய பாணரோடும்

பரத்தரோடிர்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய
கோவலனைப்போல இளியென்னு

மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினோடும்
இளவேனிலோடும் இந்நக

ரிடத்து மந்தமாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும்
மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இளிகூறினார்; கீளையாதனோக்கி. * பரத்தர்
- கழிகாமுகர். திரி

தருதல் - உலாத்துதல்.

மாதவிதன்னொடும் பயின்பூம்பிணையலாற பொலிந்து

எயதி அமர்ந்து புக்

ஞச் சிறந்து தினைத்துப் பாணரொடும்
பரத்தரொடிர்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தை
யுடையகோவலனைப்போல வண்டினொடும்
இளவேனிலொடும் மாருதம்திரிதரு
மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் வினையெச்சங்களைத்
திரிதருமென்னும் வினையொடு
முடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும்
கோவலனைன்னும் பெய
ரொடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, இஉரு.

² சீவக. இர. (பி - ம்.) *

‘பரதர் - பழிகாமுள்’

~~கலை~~

சிலப்பதிகாரம்

விருந்துபலி யுண்ணு மிடனுங் காண்கு
மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்

கரு தமரிற் * றந்து தகைச்சால் சிறப்பிற்

பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த

வைவகை மன்றத் தமைதியுங்

காண்குது

நாரதன் வீணைநயந்தெரி பாடலுந்

தோரிய மடந்தை வாரம்பாடலு

உ0 மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய

நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி

மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்

தங்குக விவளெனசு† சாபம் பெற்ற

மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய

உ1 வங்கர வல்கு லாடலுங் காண்குதுந்

துவரிதழ்ச செவ்வாய்த் துடியிடை

யோயே

கக. இருந்துபலியுண்ணுமிடனும் காண்போமென்க.

கச. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து.

அமரனிற்பெற்று -

அமரனிடத்திலேபெற்று.

கரு. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால்

தரப்பட்டு.

க. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட
மன்றத்தின் சிறப்பு.

அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த இடர்நீக்கி
இந்திரனாலேபெற்று இவன்மரபி
னுள்ளோராற்றரப்பட்டிக்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த ஐவகைமன்ற
7ம் காண்போமென்க.

கஅ. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை
நயந்தெரிபாடலும் - நயந்தெரியப்
பாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.
உ0. ஆயிரங்கண்ணேன் - இந்திரன்.
செவியகநிறைய - செவியிடம் நிறை
யும்படி.

உக. நாடக முருப்பசி நல்காளாகி -
நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி ஆடலை
விரும்பாளாதலால்.

உஉ-க. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே
புகுஞ்சாபத்தால் வீணை
சாபம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை
மங்கலமிழப்பச் சாபம்பட்டுென்று

உச அவள்வழி வந்தமையின், இவள் பெயரும்
மாதவியாயிற்றென்க.

(பி - ம்.) * 'தந்த'. † 'சாபமேற்ற'.

ஆ ர வ து

க ட ல ா டி த ா தை.

சேடிக் வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ்

கள்ளவிழ் பூம்பொழிற் காமக்
கடவுட்டுக்

கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னொடு
விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்

நீ நென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி
தன்னு

ளிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா
ளிதுவெனக்

கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண்
டண்டிக்

· ¹ கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த
தொடுகெழன் மன்னற்குத்
தொலைந்தனராஜி

க0 நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட
வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்
திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

ச (பா) விருந்தாட்டமரும் -

விழாக்கொண்டாடிப்போதும். விஞ்சை

வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

· டு செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். கூ.

கொண்டு - கருதி.

அ. கொடுவரியூக்கத்து -

புலிவலியால். கோநகர் - அமராபதி.

கூ. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - கூ. அவுணர்

தொலைந்தனராஜி.

க0. இவனெஞ்ச இருண்டுமயங்க. நிகர்த்து -

தம்மிலொத்து.

கக. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது அ

ந்தகாரத்தைப்பண்ணி

வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேல்
அசுரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்
றின பூதமென்க.

கஉ. திருந்துவேண்ணற்கு - சோழன் பொருட்டாக.

1 எ. - கக = சிலப். இ: சுரு - எ; "கொடித்தேர்த்தாளைக்
கொற்றவன் றுபரம்,
விடுத்தபூதம்" (மணி. க. கக - ௨௦)
(பி - ம.) * 'கோணகர்',

௫.—இந்திவிழுவெடுத்ததிரை.

பாணர்க்கு வண்டும், பரத்தர்க்கு. வேனிலும்,
கோவலற்கு மாருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

- ௨௦௪ - எ. கருமுகில்

சுமந்து.....உண்டு கொல்

(இ - எ.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும்
அரவாகிய பகை செறுமென்

றஞ்சி ஆண்டுத் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச்சுமந்து
சிறியமுயலையொழித்து

இருமருங்கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே
ஒரு குமிழமலையடி.

மெழுதி இங்ஙனம் ¹ உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும்
இந்நிலத்தே திரிதரு
கின்றதுகொல்லோவெனவும்,

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

உ0அ - கக.

நீர்வாய் திங்கள்.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) காமன்றான், முன்பு இறைவன்
நுதல்விழியானிழந்த மெய்

பெறுதற்காக ஈரம் வாயப்புப்பெற்ற திங்களாகிய
பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப்

புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி
வளரவளர்த்த வான

வல்லி இந்நிலத்தே வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி
மெய்ப்பெறவெனினுமமையும்.

இதனை வானவல்லி என்றார்,
காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின்
னுக்கொடி. உம்மை, சிறப்பு.

உகஉ - எ. இருநில

மன்னற்கு.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) விளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக் காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவமலரையும் பல் முள்ளைமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டு கரிய குமிழமலரையும் சூத்து இவ்வனங்கொண்ட

பெரிய குவளைமலரையும் ஒரு

உள்வரிக்கோலத்தோடு தனது

அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடிக் கமலம் திரிதலும்

உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

கள்ளக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்;

கள்ளையுடைய அக்கமலமென்,

பது இயல்பு. ஆங்கு - சூத்த அப்போதே. வளம் -

செல்வமும் அழகும்.

உகஅ - உங்.

மன்னவன்.....பெற்றியு முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ள்.) முன்பு ஓடியொளித்த பருவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு அஞ்சி மறைந்துநின்று பருகவேண்டிக் கடித்தமுகமும் இடித்தரூலுமொழித்து வாணகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுருவோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வேற்றருக்கொண்டு தழக்குங்ஞேலம்;
(சிலப். அ. அக - அடியார்.)

கங்கை சிலப் பதி காசம்

பருகுங்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒருவாயிற்
பருகுங்கூற்றம்; பருவாய் -

அங்ஙன் பருகுங்கால் அங்காக்கும்வாய். தன்
அருந்தொழில் திரியாது ஆண்

மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும்.
இதன்கருத்து:—கூற்

றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப்
பெண்ணுருவால் திரியு

மென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்.
நாணுடைக் கோலத்து நகை

முகங் கோட்டியென்றது—ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு
நாணுடைமைகோட்டில்

அரிதாகலின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு
அதனோடு நகைமுகத்தையும்

கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற கோட்டி மிழற்றிப்
பெண்மையிற்றிரியும்

பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதருமதுகில் திங்கனும். வஸ்னியும்
கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு

முண்டுகொல்? வருதலுமுண்டுகொல்?

கொலெனக் கூறியென்க.

திரிதலுமுண்டுகொல்? பெற்றியுமுண்டு

இது, திங்கள்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும்
முறுவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

தொழிலோடு

உஉச - ஈசு. உருவி

லாளன்.....நடுநாள்

(இ - ன்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய பொதுமகளிர் ஊட ளானாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி வென்று அவர்போகா மல் எதிர்நின்ற விலக்கிப் - புணர்தலின் அவருடைய முலைமுதலியவற்றிலெழு திய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத் தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே விருந்தொழிபுக்க கணவரோடே உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருந் - திப்புணர்ந்த அருந்ததிபோதும் கற்பையுடைய இல்லறமகளிரை அப்பெருந் - தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருநதியமுகத்து நீலமணிபோதும் இதையுடைய குவளைப்போதுகள் புறங்கொடுத்தப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின் கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்த்ததில்லையாயின் இப்பெரிய நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றேவெனத் தமதுநெஞ்சொழி கூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுகளிலெனக.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து; ஆடு - வென்றி; என்றது புலவியாலே கூடாதமகளிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி. எதிர் நின்ற விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாமல்விலக்கி. வரிகோலம்,

வினைத்தொகை.

“அர்க்கு” என்றார்

முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; ¹ “முழுமெயும் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி.

புன்க ணுற்

தீர்ந்திலது,

விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு. மருந்துந் தருங்கொல் இம்

மாரில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றுக. வரைப்பெனாரர், வரைப்பி

வள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

ஆட்டி விலக்கி உழி இப் புக்க கணவர்
நடுங்குநாளெனக.

1 சீவகசிந்தாமணி, அகநா.

௫.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகதை.

கதாநகல்.

நிலைவரைப்புத் தருங்கொலென்றார், சல்லியகரணி ச
ந்தானகரணி சமுனிய

சசனி மிருதசஞ்சீவினி யென்னும் இவைமுதலிய
மருந்துகளைத்தரும் நிஷ

வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து
தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக்

கூறுதலைக் கண்டோர்கூற

ரூக்கி அவர் அங்ஙனங்கூற அக்காமன்சேனையாகியமகளிர்
மாறுபட்டுத் தம்

உறுப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற்போவாரைப்
போகாமல் தடுத்த

லின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொயயிலுறுதலின்
விருந்தொடுபுக்கவென

னுமமையும். இனி, இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே
மாந்தர் மார்பாற்றள்ளிப்

பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற பொறித்தலாலெனவுமாம்.
இஃது, “உறுத்தலு

மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசசாந்
தொருவர் பூசுந் நெழு

வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை
மலிந்த தன்றே” எனரூர்

பிறரும். உடனுறைவுமரீஇயெனவே ஊடநீர்தலும்
ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த

வெனவே காட்டிற்றுஞ்செயது கதம்படாராதலிற் புலவி
துனியிற் செல்லாது

ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்கிரின்மன.

உரு - ௪௦. உள்ளக

நறுநதாது.....விழவுநர வகத்தென்

(இ - ள்.) ² இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து
உள்ளுள்ள நறிய தாதுகள்

மதுவையூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது
அழியப்பொழிய நின்றநடுநி

சூம் கழுநீரினைப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும்
மாதவியுடைய செங்

கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே
இதயத்தையொளித்து நீரையுருத்தன;

அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வுலழும்
துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

‘தாதெறிப்ப’ என்றுபாடமோதித் தாது

ஒளிவிடவெனப் பொருளுரைப்

பாருமுளர். கழுநீர்போலவென்றது, ஊறி நிறைந்து
இதழினின் றும்வழிந்து¹

சிந்துதலின் நடுங்குமென்றார், மல்கினின்று
அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண்

செங்கணென்றார், இருவார்க்கும் கூட்டமின்மையும்
உண்மையுமுணர்த்தற்கு.

இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல்
இருவார்க்கும் கூட்டமும்

பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளாகத்தென்றார்,

தீர்த்தத்தின்முன்னொன்பது

உணாததற்கு

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, ககக.

² பண்டைக்காலத்தில் என்னகரத்து விழாக்கொண்டருள
வேண்டுமென்றிரந்த

ஒருசோழன் வேண்டுகோளுக்கு இத்திரன்
உடன்பட்டானென்பதும், அதுதொடங்கி

இவ்வித்திரவிழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
நடைபெற்றுவருகின்றதென்பதும் மணி

மேகலை விழாவறைகாதையால் விளங்குகின்றன.
இத்திரவிழாவுண்டென்பதை வான்

மீகி, காளிதாசர் முதலியோர் தத்தம் நூல்களிற்
குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; நச்சினூர்³

(உரு) திரிதருமறுகிஸ் (உஉரு) உண்டுகொலென் று
(உஉசு) சேனை (உஉரு)

ஆட்டி விலக்கி (உஉசு) உறீஇய் (உஉஎ) புக்க
 கணவர் (உருசு) நடுங்குநாள்
 (உருஅ) உருத்தனவாகிய (உருஎ) கருங்கண்ணும்
 செங்கண்ணும் (உசு0) விழா
 நாளகத்து (உருசு) இடத்தினும் வலத்தினும்
 துடித்தனவென வினைமுடிக்க.
 இஃது, எல்லாவடியும் அளவடியாய்
 வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில
 ஆசிரியப்பா

௫—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை
 முற்றிற்று.

கூ.—க உ ள் ள ா டி க ள் ள த்.

யமரர் தலைவனை வணங்குதும் ழாமெனச்

சிமையத் திமையமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
 முஞ்சையம் பதியும் விஞ்சத் தடவியும்
 ௩௦ வேங்கட மலையுந் தாங்கர் விளையுட்

காவிரி நாடுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
சொல்லிய + முறைமையிற் றெழுதணன்

காட்டி

மல்லன் முதூர் மகிழ்விழாக்

காண்யோன்

நூ மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு

கொள்கை

வாணூர் மதியமும் ; பாடியப் பின்னரச்

சீரியல் பொலிய நீரல நீங்கப்

பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

சு0 திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட

வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப

வுமையவ னொருதிற் றாக வேங்கிய

விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி

யாடலுந்

தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்

சு0 பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமுங்

கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

இந்திரனைவணங்குதுமென்று.

௩௦. தாங்காவினையுள் - நிலம்பொருத வினைச்சல்.

௩௩. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது
பின்றைக்காட்டி.

௩௫. மாயோன்பாணி - திருமலைப்பாடுந்
தேவபாணி. வருணப்பூதர் -

நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

௩௭. வானூர்மதியம் - சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி.
பாடி - இம்மூவகைப்

பாணியும்பாடி.

௩௮. சீரியல்பொலிய - தானவியல்பு பொலிவுபெற.
நீரலநீங்க - நீரல்லா

தனநீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

௩௯. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு.
இவளாடுதலாற் பாரதியாக

கென்று சுடுகாட்டுக்குப் பேராயிற்று.

௪௦. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

௪௧. ஏவல்கேப்ப - சுட்டவளவிலே. ௪௨.
ஒருதிறனாக - ஒருபக்கமாக.

௪௪. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே அரங்கமாக.

கூடிய

சிவப்பதி காரம்

வஞ்சன வண்ண னுடிய வாடலு
ளல்லியத் தொகுதியு * மவுணற் கடந்த
மல்லி னுடலு மாக்கட னடுவ

ஊ ணீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்துமுன்
னின்ற

சூர்த்திறங் கடந்தோ. னுடிய துடியும்

படைவீழ்த் தவுணர் பையு ளெய்தக்

குடைவீழ்த் தவார்மு னுடிய குடையும்
வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து

ஊ நீணில மளந்தோ னுடிய குடமு
மாண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காம னுடிய பேடி யாடலுங்
காய்சின வவுணர் கடுந்தொழில். ‡

பொரு அண்

மாயவ ள்ரடிய மரககர் லாடலுஞ்
 ௬௦ செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்
 திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்
 வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
 ளயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமு
 மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி
 ௬௧ நிலையும் படிதழு நீங்கா மரபிற்

சுஎ. அஞ்சனவண்ண னாடியவாடல் பத்துள்.
 சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்;
 யானையைமருப்பொசித்தாடல்.

ரு௩. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.
 ருச - ரு. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும்
 குடங்கொண்டு வாசுதேவ
 ருடினது.

ருஅ - ௬. அவுணர் பாம்புந்தேளும்விடத் துர்க்கை
 மரக்காலின்மேனின்
 'மூஞ்ள்.

௬௦ - ௬௧. திருமுகள், செருக்கோலம் அவுணர்நீங்கப்
 பாவையாகவாடியது.

௬௨ - ௬. † வாணபுரத்து வடக்குவாயிலிடத்துநின்று
 கடைசியர்வடிவு
 காண்டு அயிராணியாடிய கடையமும்.

“கடையமயி.....பதினோர்கூத்து.” இவை,
 நிலைநின்றாடல், பதம்வீழ்ந்
 ாடலென இருவகைய. அவை: “அல்லியம்.....ஆறு.”
 “துடி.....ஐந்து”

¹ சிலப். பக். அக.

(பி - ம்.) * ‘அவுணரைக்கடந்தோன்’. † ‘பொருஅமாயவன்’.

‡ ‘வாணபுரத்த’

கூ. — க ட ல் ா டி க ா ன்

த.

அரக்க

பதினோ ராடலும் பாட்டின் பகுதியும்

விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக்

தாதவிழ் பூம்பொழி ஷிருந்தியான்

மாதவி மரபின் மாதவி யிவளெனக்

காணாய்

கூறிய

எ0 காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ்
வெய்திய . மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய
* னன்றியு

மந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்து காண்குறூஉம் வானவன்

விழவு

மாடலுங் கோலமு மணியுங் †

கடைக்கொள

எ0 லூடற் கோலமோ டிருந்தோ
லுவப்பப்

பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு
முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு

எ2 அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எ2 - ஈ. அறியாமரபின்... . விழவு -
பிறறறியாமல் வந்துகாணும விழவு.

(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை
மறைத்துவந்து (உஎ) வணங்குது
நாமெனச் சொல்லிக் (ஈக) காட்டிப் பின்னர்ப் (ஈஉ)
புகாரெய்தி (ஈச) விழாக்

காண்போன் இவற்றைக் (ஈஎ) காணுமென்று (எ0)
காதலிக்குரைத்துக் கண்டு
மகிழ்வெய்திய (எக) விஞ்சையனென்க.

(௩௮) நீரல்கீங்க (௬௪) அவரவரணியுடனடிய
(௬௫) நிலையும் படிதழும்
நீங்காமரபிணையுடைய (௬௬)

பதினேராடலுமெனக்கூட்டிக.

எசு. (பா) ஆடற்கோலம் - மாதவி
பதினேராடலுக்குங்கொண்ட கோலம்.

அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம.
கடைக்கொள - முடிந்தவள
விலே.

எரு. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன்.
அவனுமிதற்குக் கார

ணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவள்
ஆடலிற் காலநீட்டித்தலாலும்

பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற் பொருமையாலும்
வந்தவெறுப்புமாம்.

உவப்ப - அவனுடனீர்ந்து உவகையெய்தும்படி.

எசு பத்துத்துவராவன:—“பூவந்தி திரிபலை
புணர்செங் கருங்காவி,.....

துவரே.”; “மாந்தளிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த
முத்தக்காசு” எனவுங்கொள்க.

ஐந்துவிரையாவன:—“நறுமபிசி னாகண நற்கோட்ட
மாஞ்சி, வெறுங்கண்டழல்

வெண்ணை விரை.”; “கோட்டம்.....விரை”
எனவுங்கொள்க.

எஎ. முப்பத்திருவகை

ஒமாலிகையாவன:—“இலவங்கம் பச்சிலை.....

நண்ணு மரத்தை நறும்பிசி. - நெண்ணும், குடசம்
வசுவாசி தீம்பூ.....

சண்பகமுகையோ, டெண்ணுன்கு மோமா லிகை”

(பி - ம்.) * ‘அன்றியந்தரம்’ †

‘கடைகொள்.’

முற்ற

சி ல ய் ப னி க ர ம்.

* முறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச

நாறிருங் கூந்த னலம்பெற வாட்டிப்
அ0 புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மாண்மதக் கொழுஞ்சே

வாட்டி

யலத்தக முட்டிய னஞ்செஞ் சீறடி

நலத்தகு மெஸ்விர னல்லணி செறீஇப்

¹ பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை

அரு யரியகங் காலுக் + கமைவுற வணிந்து
குறங்கு செறிதிரள் + குறங்கினிற்

செறித்துப்

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் யூந்துகி னீர்மையி னூடிக்

காமர் கண்டுகை தன்னொடு பின்னிய
கூ0 தாமணித் தோள்வளை தோளுக்

கணிந்து

மத்தக மணியொடு வயிரங் டு கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

எஅ. உரைத்த - தேய்த்த. நெய்வாசம் -
புழுகுநெய்.

இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக)
ஆட்டியென்க.

அ0. புகையிற்... ..கூந்தலை -
அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி;
அரத்தகமெனவுமாம்.

அங். மெல்விரனல்லணி - கான்மோதிரம்.

அச. பரியகம் - காற்சவடி. நூபுரம் - சிலம்பு.

அரு. அரியகம் - பாதசாஸம்.

அக. (ப1) குறங்குசெறியணி - கவான்

செதியாபரணம்.

அள. முத்தரை - அரையினமுத்துவடம்;
பிறங்கியமுத்து - பெரியமுத்து. அள - அ.
மூப்பத்திரண்டிவடத்தினுற்செய்த விரிசிகையென்கின்ற
மேகலை

பைப் பூந்துகிலுள்ளுடுத்து; உடுத்தல் - சூழுதல். பெரிய
முத்துவடம் மூப்பந்

திரண்டையுடைய அரையிலே
பூந்துகிலையுடுத்தென்றுமாம்.

அக - ௬௦. காமர்
கண்டிகை.....தோள்வளையென்றது - கழுத்துவடத்
தன்பின் தாவிக்கு இரண்டுபக்கமும் பகுத்துப்போந்து
வாகுவலையத்தோடு

தொடக்கிக்கிடப்பதோராபரணம்;
காமர்கண்டிகையுடனே மணிநெருங்கின
தோள்வளையத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

கக. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்;
மத்தகத்தையுடைய
சூடகத்துச்சியிலேயுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுதலுமாம்.

.. கூஉ. கைவளை - சந்துக்காரை.

---

1 அச - ௫:—தன். கு. சௌ - மயிலநாதருரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'உடைய' † 'அமைவர' ‡

கா.—க ட ல் ள டி க ா ன் த.

கழிந்

பயல்வளை	பரியகம் வால்வளை யவழப் *
வணர்ந்து	யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற
மோதிரங்	கூடு வானைப் பருவாய் வணக்குறு
மோதிசம்	கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி
தாள்செறி	வாங்குவில் வயிரத்து ¹ மரகதத்
வணர்ந்து	காந்தண் மெல்லிரல் கரப்ப
புனைவினை	சங்கிலி றுண்டொடர் பூண்டுான்
து மணி	கூடு யங்கழுத் தகவயி னுரமோ டணிந்து
	† கயிர்கடை யொழுதிய காமர்
	செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற ‡

மறைத்தாங்

கந்திர நீலத் திடையிடைத்

திரண்ட ..

சந்திர பரணி || தகைபெறு

கடிப்பினை

கடு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து

தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர்

வலம்புரி

கூங். பரியகம் [=பாசித்தாமணி];

கைச்சரியுமாம். வால்வளை - சங்க

வளை. இதுவும் ஒரோவொன்றிடுவார்கள்.

பவழப்பல்வளை - கடகவளை.

கூடு. ² வானைப்பருவாய் மோதிரம் -

முடக்குமோதிரம்.

கூசு. கேழ்குளர் செங்கேழ்

குளர்மணிமோதிரம் - செங்கேழ்மணியை

யுடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின

அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்

மோதிரத்திற்கேற்றுக.

கூள. வாங்குவில்வயிரம் - நுடங்கின

ஒளியையுடைய வயிரம். மரகதத்

தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவை

மரகதநாயகமாகிய வட்

டம்பூ.

கஅ. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (பா) நுழைவினை
நுண்ணூண் - நுண்ணிய, தொழிலையுடைய நூண்.

கக - உ. கயிற்கடையொழுகிய கோவை -
கழுத்தாபரணங்களிற் கொக்கி

வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக்
கோத்து முதனூழைமறைய
விடும் பின்னூழி.

கக - ச. இந்திரநீலக்கழப்பினை -
நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட

சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய
வயிரம்முழுதுங் கட்டின

கழப்பினை; இவை இரண்டும் இரண்டிகாதினனிவன.

கக. தெய்வவுத்தி - சீதேவி.

¹ "மரகதமணித் தாள்செறிந்த மணிக்காந்தன் மெல்விரல்கள்" (செல்வ. 'உ. க.)

² "சுருவேறெழுதியமோதிரந்தொட்டான்" (கவி.

அச.)

(பி - ம்) * 'பல்வடம்' † 'கயிற்படை' ‡ 'மறைஇ
யந்திர' § 'சிறந்த'
|| 'தன்கமணிக்'

தொய்யகம் புல்லகர் * தொடர்ந்த

தலைக்கணி

மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து

கடலு மூடலுங் கோவலற் களித்துப்
கக) பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு னிருந்தோ
ஞருகெழு மூதா ருவவுத்தலை வந்தெனப்

பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
மடலவிழ், கானற் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின

ளாகிப்

ககடு பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப
வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட
வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
தாரணி மார்பொடு பேரணி யணிந்து
வான வண்கைய னத்திரி யேற
கஉ0 மானமர் நோக்கியும் வைய மேறிக்

கோடிபல வடுக்கிய கொழுந்திக் குப்பை
† மாடமலி மறுகிற் பீடிகைத்

தெருவின்

மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக்

கெடுத்தாங்

கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

க௦௭. தொய்யகம் தலைப்பானே. புல்லைகம் -
தென்பல்லி வடபல்லி

தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய
தொடர்ந்ததலைக்கணிகளை.

க௦௮. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.

ககக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது

இடமும்பொருளும் காலத்

துடன்மயங்கும்.

கக௨. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே
மயங்கிற்று. பெரு

நீர் - கடல். இரியன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து
போம்பொழுது விளையாடு

சனம்

கக௩. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். கக௫.

புள்வாயொலிப்ப.

கக௬. யாமம் - யாமத்தை. கக௭.

வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

ககக. வண்கையன் - கோவலன். அததிரி -
கோவேறுகழுதை. அஃதாவது
குதிரையில் ஒருசாதி.

தஉஉ. வையம் - தேர்; கொல்லாவண்டியுமாம்;
கடாரப்பண்டியுமாம்.

கஉக. மலரணிதல் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே.

கஉச. வீசி - தூவி.

(பி - ம.) * 'தொடருந்'

† 'மாடமதுகிற்'.

கக.—கடலாடுகாலைத். ககக.

கஉரு மங்கலத் தாசியர் தங்கல னெலிப்ப

விருபுடை மருங்கினுர் திரிவனர்

பெயருந்

திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
மகர ¹ வாரி வளந்தந் தோங்கிய
நகர வீதி * நடுவட் போகிக்

காஃ0 ² கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் +

மாக்கள்

வேலை வாலுத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
கூல மறுகிற் கொடியெடுத்து நுவலு
மாலைச சேரி மருங்குசென் றெய்தி
! வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ்

சுண்ணமும்

காஃ0 ³ பண்ணியப பகுதியும் பகர்வோர்
விளக்கமுஞ்

விளக்கமுங்

செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை

காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்
கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு
நொடைநவின் மகடேகக் கடைகெழு

விளக்கமு

கசு0 மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர்
விளக்கமு

⁴ || மிலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை
விளக்கமும்

விலங்குவலைப் பரதவர்
மீன்றிமில் விளக்கமு
மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா
விளக்கமுங்

கௌ. திருமகளிருக்கை - சீதேவிசுழியிருப்பான பீடிகைத்தெருவென்க.
இவை பட்டினப்பாக்கம்.

கௌ. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

கௌ. கொடியெடுத்ததுவலும் - இன்னவுளவென்று
கொடிக்கட்டியெடுத்த

துச் சரக்குக்களது நன்மையையறிவிக்கும்.

கௌ. மாலைச்சேரி - ஒழுங்குபட்ட பரதேசிகளிருப்பு.

கௌ. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுறுதல் -
குடைதல்.

கௌ. (பா) கூவியர் காரகம் குடைகால்விளக்கு -
அப்பவாணிகர் காரக

லொன்றத் தண்டைக்கடைந்திட்ட விளக்கு.

கௌ. நொடைநவில்.....கடை - பலபண்டமும்
விற்பார்கடை;

கௌ. [பாரடைவலையுமாம்.]

கௌ.

கலங்கரைவிளக்கம்-திக்குக்குறி காட்டிக்கலத்தை அழைக்கிற விளக்கம்.

கசுநு. (பா) மொழிபெயர் - தேளத்தோர் -
விடிவிளக்கு.

பரதேசிகள். ஒழியாவிளக்கு -

¹ 'வாரிவளம்.' திருக். கசு. ² சிலப். இ. கசு. ³ "ஓரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர்
ஞெழிது புரவுநீ ரமுவத் தோடுகலங் கரையுந்துறை" (பெரும்பாண். நசக - இசு.)
(யி - ம்.) ⁴ 'தடிவுட்' ⁵ 'மாக்கன் கலத்திருந்துறையும் விலங்குநீர்வரைப்பின்வேலை'
⁶ 'வண்ணமுஞ் சுண்ணமுத்தண்ணமுஞ் சாந்தமும்'. ⁷ 'பண்ணியத்தொகுதியும்'.
|| 'விலங்குநீர்'.

கடிப்பகை சி னைப் ப தி க ர ம்.

கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு
கசுநு மெண்ணுவரம் பறியா வியைத்தொடும்
கிண்டி

யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்

கடிப்பகை காணுங் + காட்சிய தாகிய
விரைமலர்த் தாமரை † வீங்குநீர்ப்

பரப்பின்

கடு0 . மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
கைதை வேலி நெய்தலங் கானற்
பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
நிரைநிரை த் தெடுத்த புரைதீர் காட்சிய

மலைப்பஃ ஞரமுங் கடற்பஃ ஞரமும்

வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல

விருக்கை

கடு0 யரசினங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்

பரத குமரரும் பல்வே றுயமு.

மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தர

லெழினியும்

¹ விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்.

கசுரு எண்ணுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசுசு. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிறகலத்தல். அயிர் -
நுண்மணல்.

ககளு. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

ககரு - ரு0. விளக்கங்களீண்டி நுண்மணலில்வீழ்ந்த
வெண்சிறுகடுகைப் பலரும்காணும் காட்சியதாக; இதனாலே

தாமரை பூத்த மருதநிலம்போலத் தோன்

ஹம் நெய்தனிலம்; கைதேவலையையுடைய
நெய்தலங்கானல்; விளக்குக்க

ளீண்டிக் கழிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடைத்தாய
மருதவேலிபோலத் தோன்று.

மென்ற இஃது இடத்தினிகழ்பொருளின்வினையை
இடத்திலேயேற்றிறது.

கருக. பொய்தல் - விளையாட்டு.

கரு - ரு. விளையாட்டாயத்துடனேசென்று
கானலைப்பொருநதி.

கருஉ. (பா) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக
இடத்திற்குவித்த.

கருங. தாரம் - பலபண்டம்.

(கருஉ) நிரையாகக்குவித்த (கருங) மலைவளமும்
அலைவளமுமென்க.

கருச். துளங்குகலவிருக்கை - கலமசென்ற இருக்கை.

கருஅ. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய
கடற்பக்கம்.

---

¹ கருக - சு0 “கழாஅர் முன்றுறைக், தலிகொள்
சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தன்யதல்கொண்டு” (அகநா.
நளசு.)

செய்வினவினக்கம, மெண்டூ. † 'காட்சியதாதி'. † 'வினங்குதீர்'.
 § 'அடுத்த'. || 'குழகால்'.

கூ.—க ட ல் ா டி க ா தை.

கூறுநி

கக0 1 றண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
 வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு

கம்பலை

2 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
 கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
 றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்

கக00 தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந்
 தொலிப்பக்

கடற்புலவு கழிந்த மடற்பூந் தாழைச்
 சிறைசெய் வேலி * யகவயி னாங்கோர்
 புன்னை நீழற் புதுமணற் † பரப்பி
 லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி

கஎ0 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா
 லமனிமிசை

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
 திருந்துகேர னல்லியாழ் செவ்வனம்

வாங்கிக்

கோவலன் றன்னெடுங் கொள்கையி
னிருந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கக0. தண்பதங்கொள்ளும் = புதுப்புனலாடும்.

கருஅ - சுரு. எழினிக்கணுண்டாகிய
வேறுவேறுகம்பலையானது வீறு
பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோடுகூடி
ஒலியாநிறகவென்க.

ககங. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

ககக. ஒலியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழுதினதிரை;
ஆவது ↓ மசகாரி.

ககக. வருந்துபுரின்ற - வழிவந்ததனால்
வருந்திரின்ற. வசந்தமாலே -
மாதவியின் சேடி.

ககஉ. செவ்வனம் [=வாதசெபம்.]

(எரு) ஊடற் கோலமோடிருந்தவனுவப்பக் (க0க) கூ
டலும் ஊடலுமளித்
துப் (கக0) பள்ளியுளிருந்தோள் (ககக)
உவவுத்தலைவந்ததாகக் (ககங) கடல்
விளையாடல் (ககச) காண்டல்வேண்டி (ககஅ) அணிந்து
(கஉ0) வையமேறித்

(கஉஉ) தெருவினைக் (கஉஎ) கழிந்து (கஉக)
 நடுவட்போகி (கருக) எய்திக்
 (கரு0) கானலில் (கருக) ஆயமொடுபொருந்திப் பின்
 (ககஅ) மணற்பரப்பிலே
 (கஎ0) அமளிமீதே (கஎஉ) யாழ்வாங்கிக் (கஎக)
 கோவலன் றன்னோழருந்தா
 னெனக் கூட்டுக.

1 "தண்பதங்கொள்விழுவர்" கிலப். எ. ச. 2 முருகு.
 உஅங்; மு; புறநா. உஉ.
 (பி - ம்.) 3 'அகவியிழந்த' † 'பரப்பியோவிய' ‡
 'மசகரி'

உச

கஅக

கிலப்பதி காரம்

க - ச. வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை
 வீரன்

(இ - எ.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண்
 அகனறுயர்ந்த வடசேழக்கண்ணே
 மதுவொழுக மலர்கின்ற பூக்களையுடையதோர்
 பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ

லும் நெடிய கண்களையுடைய தனது
காதலியுடனேயிருந்து காமக்கடவுட்கு
விழவை விரும்பிச்செய்வானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி.
அவிழ்ந்து, விலைத்தொகை.

காமக்கடவுள் - காமதேவன் . விருந்தாட்டு -
நித்தல்விழாவன்றியாண்டுதோறும்
விரும்பும் விழவு.

காதலிதன் னெடு அ மரு மென் க

நு - கூ.

தென்றிசை.....நாளிதுவென

(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள்
இருபத்தொன்பதிற் சித்திரைநாளிலே

அவ்விழாமுடிதலின் , தென்றிசை சப்பக்கத்து ஒரு
வளவியநகரிடத்து இந்திரவிழ

விற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநாள்
மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை
காணெனச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சுட்டினான், அன்றும்
சித்திரையாகலின். ஈண்டுத்திங்களும்

திதியுங்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும்
ஊரினின்றும் போந்த

திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும்

ஒழிவும், மதுரையிற்

சென்று புக்கு இவன் இறந்துபட்ட திங்கள்
முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்

ளாது முடிதற்கெனக்கொள்க.

அதுயாண்டுமோவெனின், வேனிற்காதையினும்

நாடுகாண்காதையினும் காடுகாண்காதை

கட்டுரைகாதையென்னும் இவற்

றுள்ளுமெனக்கொள்க.

எ - கந. கடுவிசை

யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர்
கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந்

திரனது நகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய
முசுகுந்தனுக்குத் தோற்

றுப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுகுந்தனது
நெஞ்சமும் இருள்கூரும்

படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய
பூதத்தை அவ்வண்ணல்

பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்து அப்புகாரிலிருந்து
அது பலியுண்ணும் நாளங்

காடியிடமும் காண்பேமென்றென்க.

இதனை,

“முன்னுளிந்திரன்.....,காவ லழித்துச்
சேவல்

கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுதமீ ட்க வெழுவோ,
னிந்நகர் காப்போர் யாரென

நினைதலு, நேரிய நெழுந்து நீவரு காறுந், தார்கெழு
மார்ப் தாங்கலென் கட

னென, வுவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத,
நின்வழி யாகென நிநீஇப்

பெயர்வுழிக், கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டண்டிப்,
பொருதுபோர் தொலைந

தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற சூழ்ந்தனர்
நினைத்து, வஞ்ச மன

றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற லரிதெனத் தேறினா
தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த

வல்வா யம்பி, னயின்முகங் கான் ற வாரிருள்
வெயிலோ, னிருகனும் புதையப்.

கா.---க ட ல் ா டி க ா னை
த. க ஆள்

பாய்தலி னெருக்கனு, நெஞ்சங் காணு நிற்ப நின்ற, வஞ்சம்
பெயர்த்த மாபெரும்

பூதம்" என்பதனானுமுணர்க

என்சொல்லியவாறோவெனின், அங்ஙனம்விட்ட
அம்பு கண்ணையும் மனத்

தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற
முசுருந்தற்கு அவ்விரு

ளுடைதற்குக் கரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள்
அதனான் வஞ்சங்கடிந்து

அவுணரைக் கொன்றுகுவித்து நின்றூனேக்கண்ட
 இநதிரன் அவரை எங்ஙனம்
 கொன்றுகுவித்தாயென்றற்கு அவன்
 இப்பூதத்தினசெயலெனக் கேட்ட இந்
 திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக
 டுவுதலின ஆங்குநின்றும்
 போந்து ஈங்குப் புகாரினுளிருந்து பலியுண்ணும்
 நாளங்காடியிடமும் காண்
 பேமென்பதாம்.

ஏவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க.
 கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் -
 அமராவதி. மன்னன் -
 முசுருந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும்
 அவ்விருள் மறைப்ப; சிறப்
 பும்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மினொத்துக்கூடி.
 வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்;
 ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த -
 போக்கின. பூதம் -
 பூதத்தை. அண்ணற்கு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் -
 - இநதிரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும்
 பன்மைக்கிளவியென்க. காண்கும்,
 உளப்பாட்டுத்தன்மை; உம, ககரமூர்ந்துவந்தது.
 கணங்கொண்டு ஈண்டித் தொலைந்தனராதி நிகர்த்து
 விட்ட வஞ்சமென்க., கச - எ.

அமராபதி.....காண்குதும்

(இ - ள்.) முன் அசுரரால்வந்த இடர்நீங்க

அமராவதியைக்காக்கலான்

அவ்வீந்திரனாற்பெறறு இவன்மரபிலுள்ளாராலே

கொண்டிவந்து பொய்க்கும்

பகுதியின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க

சிறப்பினையுடைய ஐந்து

வகைப்பட்ட மனறங்களின் பெருமையையும்

காண்பேமெனறுனென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - முசுகுந்தன்

முன்னோர்; அன்றிக் கரி

காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும்.

பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு

ஆண்டுள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி.

புணர்த்த - அங்குனங்கொ

டுத்த இந்திரன்காலமன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும்

புணரும்படி செய்த.

ஐவகைமன்றம் - முன்னர்

இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள்.

அமைதி - பெருமை.

கஅ - உரு. நாரதன் வீணை.....ஆடலுங்

காண்குதும்

(இ - ள்.) யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன்

யாழின் ஏழிசையின்பமும்

தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை
 வாரம்பாடலையும், நாடகத்தினை
 யும் உருப்பசி இந்திரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணூர
 ஆடிதலும் விரும்பா
 ளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்குக;
 இவள் மண்ணிறபோய்ப்
 பிறக்கவெனச்சபித்தலின், அதனைப்பெற்றுவந்துபிறந்த
 மங்கையாகிய மாதவி

கஅஅ சிலப்பதிகாரம்

வழியிற்றேன்றிய அரவுபோலும் அஞ்சுலையுடைய
 மாதவியுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக்
 காண்பேமென்றானென்க.

தோரியமடந்தையென்பாள் - ஆடிமுதிர்ந்தாற்
 பின்பு ஆடன்மகளிர். காலிற்கு ஒற்றறுத்துப்பாடுமவள்;
 என்னை? ¹ “இந்நெறி வகைபாள் . . . . . தோரிய
 மகளே” எனவும், ¹ “தலைக்கோ
 லரிவை.....தேசரிய மகளே” எனவும் கூறியவாற்றான நிக
 வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும், ஈரொற்றுவாரமுமென்னும்
 செய்யுள். அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டு
 மாத்திரையும் பெற்று வரும.

உருப்பதியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின்,
 * “வயந்த மாமலை, நயந்த முனிவர, நெய்திய வவையி
 னிமையவர் வணங்க, விருந்த விர்திரன், திருந்திழை
 யுருப்பசி, யாட னிகழ்க பாடலோ டிங்கென், * வோவியச்
 சேனன் மேவின நெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு நூலொடு
 புணர்ந்த, விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக், கரந்துவர
 லெழினியொடு புகுந்தவன் பாடலிற், பொரு முக
 வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும்
 பாவனை யாகலி, நயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி, னோக்கெதிர்
 நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னுட னெகிழப்,
 பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக, னெல்லா நெகிழ் தலி
 னெல்லா முனிவர, நெருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினுங்,
 காமக் குறிப் புக் கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர மணிமுடி
 யிந்திரன் மகளை, மாணு விறலோய வேணு வாகென, விட்ட
 சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய
 நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய
 சாபத் துருப்பசி தலைக் கட்டுங், காலைக் கழையு நீயே யாகி,
 மலையமால் வரையின் வந்துகண் ணுற்றுத், தலையரங் கேறிச்
 சார்ந்தி யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யலகி
 லம்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத் தந்திரி
 நாரிற், பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப்
 பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாங் கே, விட்டன
 னென்ப வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனான நிக.

இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலைப்பிரியனாதலால் தனது
 யாழைப்புகை நரம்புபட இசைத்தலின், தான்

இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும். இவன் கலங்கின
மைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவனை முனிவிப்பான்
சிவன்டி நம்மை மதியானாயினென அவனொடும்
சாபமிடுகின்றவன் 'வீணை மங்கல மிழக்க; மண்மிசைத்தற்குக்
; இவன் மண்ணிற்போயப் பிறக்கவெனச் சாபம்
இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத் தற்குக்கவெனவே
இவனை நீங்காவரத்தின் வந்ததாகலான் இவனும் மண்மிசைத்
தற்குக்கவென்பதாயிற்று; எனவே இவன் மண்ணிற்
பிறவானாதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்பசிகையில்
வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த மின்று அங்ஙனம்
இவன் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின் அதனைப்
பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவிவழிப்பெயராய்
அவ்வழியின்றேன்.

1 சிலப்பதிகாரம், பக். ௧௧௮. * வயத்தமாமலை - பொதியின்மலை; வயத்தம் -
தென்றல். * ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்னுங்கத்தருவன்.
(பி - ம்.) * 'சாபவிடைபெயக்கருடவத்தோயென்று'

கா. - த ட லாடு
காணீத. கஅக

நிய அரவுபோலுமங்குலையுடைய மாதவியுடைய
ஆடலையும் அவ்விடத்துக்

காண்பேமென்றொனென்க. ஈண்டுச் சயந்தன்சாபமும்
விடையுங் கூறுதது.

அரங்கேற்றுநகாதைக்கண் ¹ “இந்திர சிறுவனொடு,
தலைக்கோற் முனத்துச்

சாப நீங்கிய” என்றாராகலினெனக்கொள்க. இனி
வீணையைச் சராரீரவீணையாக்கி

மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவள் இக்கடவுள்
யாக்கையொழிந்து மக்களையாக்

கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க.
இனி உருப்பசிக்குச்

சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வர்மேற்செல்லும்
கண்ணோட்டமென் பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைநோக்கி
மகிழ்வார்க்கு அன்பு சிறத்தலொழிந்து

நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல நெகிழ்தலும் மூன்
றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன்

அதனை அறியாது சபித்தானென்றலும்
பொருந்தாமையின் அங்ஙனமுரைத்

தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை
வீணக்குமேற்றுக்.

உச - எ. துவரிதழ்.....வணங்குதும்
யாமென (இ. என்.) (க) வடசேடியிற் (-)

பொழிற்கண் கடவுட்குக் (ங) காரிகை

யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (சு) இதுவெனக்கூறி
(கங) இடனுங்காண்

கும் ; (கௌ) அமைதியுங்காண்குதும் ; (உரு)
 ஆடலுங்காண்குதுமாதலால், துடி
 யிடையாய்! யாமும் தலைவனை வணங்குவோம்;
 வருவாயாகவேனச் சொன்ன அப்
 பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய, * “ஆயென் கிளவியு
 மவற்றொடு கொள்

ளும்” என்பதனால் முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசைநிறை
 யாமுமென்னுமும்

மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை * “என வெ
 னெச்சம் வினையொடு

முடிமே” என்பதனால், என்றுசொல்லிப்போந்தெனச்
 சொல்லெச்சமாக்கி

முடிப்பினுமமையும்.

உஅ - ந.ச. சிமையத் திமையமும்.....
 விழாக் காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய
 இமயமலையையும் வளவிய நீரை

யுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும்
 விர்தமலைசூழ்ந்த

அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத
 வினையுளினையுடைய காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு
 இஃதுஇன்னது இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி.

ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகர்த்தகு வேண்டிநாட்டங்கிப் பின்பு
சிலநாளிற படப்

பையையுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து
முனபுசொன்ன முறைமையால்

இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுதனனாயத்
தன்காதலிக்குக் காட்டி.

வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடக்கின்ற விழவைத்
தானும் கரண்கின் றவ்வுனென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவினையுள் -
நிலம்பொறுதவினாத்

தல்; * "வேலி யாயிரம் வினையுட் டாக" என்றாகலின். வினத்தலென்பது
வினையுனென் மருவிற்று; புலிப் பாயத்துள், தேரைப்பாயத்தனென்பதுபோல.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, உ - க.

² தொல்காப்பியம், வினையல், கு. கடு.

³ எச்சவியல், "சஉ.

⁴ பொருநராற்றுப்படை, உசக - எ.

⁵ பாய்த்துள் - பாய்தல்.

ககக

சிலப் பதி காரம்

படப்பை - தோட்டக்கூறு. புகார், ஆகுபெயர்.
மணிவிழாப் பாடமாயின, அழகிய விழாவென்க.
காண்போன், தொழிற்பெயர்

திருமலைப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக்
கொண்டார்; அவற்றுள்;

கொடுகொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி. பாணியென்றது - பாட்டு.
அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? ¹ “ஏனை யொன்றே, தேவர்ப் பராவு
தன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றாராகலின் அது முத்தமிழ்க்கும் பொது.
அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற கொச்சகவொருபோகாய வரும். வரும்வழியும்
பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய வரும். என்னை?
“கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்” என்
றாராகலின். அங்ஙனம் வரும் ² தரவினை நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந்
தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதி
யினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பரவுதற்பொருண்மையாற் பெயர்கொடுத்
தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க.

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு
சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபாவென்னும் இருபகுதியுள் இஃது,
இசைப்பாவின் பகுதியெனப்பட. அது பத்துவகைப்படும்: செந்துறை, வெண்
டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்று
வரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபோகும்மண்டிலமென என்னை? “செந்துறை
வெண்ணுறை தேவபா ணியிரண்டும், வந்தன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தரு
வத், தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிசையிசைப்பாச்
சுட்டு” என்றார் இசைநுணுகி கழகைய சிசுண்டியாரென்க.

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோசைகள் மூன்றினுடனும்¹ கிரியைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப; அவை:—சுந்து, திரிபதை, சவலை, சமபாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிவை. என்னை? “செப்பரிய சுந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சமபாத-மெய்ப்படிபுஞ், செந்துறை வெண்டிறை தேவபாணி வண்ணமென்ப, பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா” என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவஞரென்னுமாசிரியரென்க.

இனி, நாடகத்தமிழில் தேவபாணிவருங்காத் பெருந்தேவபாணி பஸ்தேவரையும், சிறுதேவபாணி வருணப்பூதரையும் மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால் துதிக்கின்றழி, அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடியுந்துதித்த அவராற பெறவேண்டிவனவுந் துதிக்கப்படும்; என்னை? “திருவள் ரரங்கிற்

¹ தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ககஅ.

² “ ” ” ககஉ - பேர். உரை.

³ கிரியை - தாளக்கிரியை; படித்தல் முத்வியன.

கூ.—க ட ல ர டி க ர ஐ த.

கககக.

சென்னிணி தேயிப், பரவுந்
மாணிபத் திரனை, யணிதிகழ்

தேவரைப் பரவுங் காலை, மணிதிகழ் நெடுமுடி
பனிங்கி னொளியினை யென்றுங், கருந்தா துடித்த
கடவுளை யென்று, மிரும்பனைத் தணிக்கொடி யேந்தினை
யென்றுங், கொடுவாய

நாஞ்சிற் படையோ யென்றும், கடிமலர் பிணைந்த
கண்ணியை யென்றுஞ், சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினு,
மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப” என்றார்

மதிவாணிநரென்க. இவை ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.
பிறவும் வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினேராடற்கும் முகநிலையாகிய
தேவபாணி மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: ‘

‘மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி ல்மைத்தவன்

மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவ, நிலகொளித்
தடவரை கசத்தினி

லெடுத்தவ னினநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி
லழைத்தவன், முலையுணத்

தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன் முடிகள்ப்த் துடையவ
னுரத்தினை யறுத்தவ, .

ஊலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கின னொளிமலர்க்
கழறரு வதற்கினி

யழைத்துமே.” இஃது எண்ணீரான்வந்த
கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌ சிகம். தாளம் -
இரண்டொத்துடைத் தடாரம் சிறுதேவபாணி
ஈண்டுக்கூறிற்

நிலரெனினும் இனம்பட்டுவருதலிற்
கூறல்வேண்டிவதாயிற்று. அது வருமாறு:

“வண்ணமலாச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக்,
கண்ணளவோர் புல

னல்லாக் கனல்விழியா னெரித்தனையா, லெண்ணிறந்த
தேவர்களு மிருடிகளு

மெழுந்தோட, வொண்ணுதலாள் பாகங்கொண்
டொருதனியே யிருந்தனையே”

என்பது.

இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை
முற்கூறியதென்னையோவெ

னின், மாயோன் காவறகடவுளாய அருளை
அருத்தலானெனக.

நுநு - கூ. வருணப் பூதர் நால்வகைப்
பாணியும்—(இ - ள்) வரு

ணப்பூதர் நால்வரையும்பரவும் நால்வகைத்
தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு : “அந்தணர், வேள்வியோ டருமறை
முற்றுக, வேந்தன்

வேள்வியோ டியாண்டிபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி
நீணிதி தழைக்க, பதி

னெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக, வரங்கியற கூத்து
நிரம்பிவினை முடிக, வாழ்க

நெடுமுடி கூர்கவென் வாயச்சொலென், நிப்படிப்
பலிகொடுத் திறைவனிற்

ரெகுக்குச், செப்பட வமைத்துச் செழும்புகை காட்டிச்,
சேவடி தேவரை யேத்

திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிநது,
செவியிழை குறுமை வேந்

தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றழி வேந்தன்,
கொடுப்பன கொடுப்ப

வடுக்கு மென்ப” என்றார் மதிவாணாரென்க.

கூசு - எ. நலம்பெறு.....பின்னர்—(இ - ள்.)

பல்லுயிர்களும்

தன்கலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின்
ஊர்ந்துசெல்லும்

மதியுழம்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும்
தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற கூறுதது
இறைவனை முறகூறியவாறாற கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்:
“குரை / கடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு
மரணனை, யிரவிரு ளகற்று நில

கூசு

சிலப்பதிகாரம்

வினை யிறையவன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ
மலர்த்து மவுணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர் துக்க வினைபயே
எனவரும்; பண்ணும் தாளமும் முற்கூறியன.

கூசு. சீரியல் பெர்லிய நீரல

வியல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு

நீங்க—(இ - ள்.) அவதாளநீங்கத் தாள

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென
மாறுக. அன்றி அவதாள

நீங்குதலால் தாளவியல்பு
பொலிவுபெறுநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல்
மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

இனி, பதினேராடல் கூறுவார்:—அவை
இருவகைப்படும்: ¹ “அல்லியங்
கொட்டி.....ஆறு”; ² “துழகடையம்.....ஐந்து”
என்பவாகலின்.

நகை - சநகை. பாரதி
யாடிய.....கொடுகொட்டி யாடலும்
பாரதி - பைரவி; அவளரங்கம் - சடிகாடு;
அவளாடுதலாற் பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) தேவர் புரமெரியவேண்டுதலால்
வடவையெரியைத் தலையிடு

யுடைய பெரியவம்பு ஏவல்கேட்டவளவிலே
அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்து

விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே
உமையவள் ஒருகூற்றின் ளாய் நின்று பாணி தூக்குச்
சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவரயாவ,
நின்றுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாற்

கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடி

கொட்டியென்னுமாடலும்,

முகம் - தலை. பேரம்பு - பிரம்புருடன்.

ஏவஸ்கேப்ப - சுட்டவளவிலே

திரிபுரம் தீமதித்தெரியக்கண்டு இரங்காது

கைகொட்டிநின்று ஆடுதலிற் கொடி

மையுடைத்தாததேக்கிக் கொடுகொட்டியென்று

பெயர்கூறினார்.

4. "கொட்டி,.....நான்காமெனல்."

சச - ரு. தேர்மு

னின்ற.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ள்.) வானோராகிய தேரில் நான்மறைக்

கடும்பரிபூட்டி நெடும்புற

மறைத்து வார்துகின்முடித்துக் கூர்முட்பிடித்துத்

தேர்முனின்ற திசைமுகன்

காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை

அணிந்தாடிய பாண்ட

ரங்கக்கூத்தும்,

5. "நின்று பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க; 6

7. "பாண்டரங்கம்.....ஆறு

மெனல்."

சச - அ.

கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன்

ஆடிய ஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின்
வந்த யானையின்கோட்டை ஒசித்தறகு நின்றாடிய
அல்லியத்தொகுதியென்னும்
கூத்தும்,

1, 2, 4, 5 சிலப்பதிகாரம், பக். அக.

3 கொடுங்கொட்டி கொடுங்கொட்டியென
யர்; (கலி. கடவுள்.)

விகாரமாயிற்றென்பர் நச்சினார்க்கினி

கூ.—க ட ல ா டி க ா தை.

கூகந்

தொகுதியென்றார், முகம் மார்பு கை காக்களின்
வட்டனை அவிநயமுதவி

யன விருந்தும் தொழில்செயயாதுநிறறலின்; “ஆட் வின்றி
நிற்ப்வை யெல்லா

மாயோனாடும் வைணவ நிலையே” என்றார்;
அல்லியமென்பதனை அலிப்பேடென்

பாருமுளர்; 1 “அல்லியம்.....ஆறு மெனல்.”

சஅ - கூ. அவுணற் கடந்த மல்லி டைலும்
—(இ - ள்.) வாணனா

கிய அவுணனை வேறற்கு மல்லனாயச் சேர்ந்தாரிற்சென்று
அறைகூவி உடற்

கரித்தெழுந்து அவனைச் சேர்ந்தவளவிலே
சடங்காகப்பிடித்து உயிர்போகநெரித்

துத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுண்ணெண்ணத்தைக் கடந்த; ³

“நெடியவன்.....

ஐந்தாம்.”

சக - டுக. மாக்கட னடுவண்.....ஆடிய
துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவுநின்ற சூரனது
வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தை யறிந்து அவன்போரைக்கடந்த
முருகன் அக்கடனடுவண் திரையே அரங்கமாக
நின்று துடிக்கொட்டியாடிய துடிக்கூத்தும்,

நிகர்த்து - நேரொத்து ; ³

“துடியாடல்.....ஐந்தாம்.”

டுஉ - டு. படைவீழ்த் தவுணர்.....ஆடிய
குடையும்

(இ - ள்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த
படைக்கலங்களைப்

போரிற்கு ஆற்றாது போகட்டு வருத்தமுற்றவளவிலே
முற்கூறியமுருகன் தன்

குடையை முன்னேசாயத்து அதுவே ஒருமுகவெழினியாக
நின்றாடிய குடைக்

கூத்தும்,

• பையுளையத் ஆடியவெனவியையும்; ⁴

“அறுமுகத்தோன்... ..எனல்.”

டுச - டு. வாணன் பேரூர்.....ஆடிய

குடமும்

(இ - ள்.) காமன் மகன் அநிருத்தனைத் தன் மகள்
உழைகாரணமாக வாணன்

சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும்
நகரவீதியிற்சென்று நிலங்

கடந்த நீலிறவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும்,

இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும்

குடங்கொண்டாடினது; ¹“குடத்

தாடல்.....ஆயந்து.” இது விநோதக்கூத்து

ஆறினொன்றென்

றுணர்க; என்னை? “பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம்,

விரவிய விநோதம் விரிக்

குங் காலைக், குரவை கலிநடங் குடக்கூத் தொன்றிய, கரண

நோக்குத்தோற்பா

வைக்கூத், தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்,

வென்றியும் விநோதக்

கூத்தென விசைப்ப” என்றாராகலின்.

இசு - எ. ஆண்மை.....பேடி யாடலும்

(இ - ள்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த

பெண்மைக்கோலத்தோடிக் காம

னாடிய பேடென்னுமாடலும்,

---

¹, ², ³, ⁴, ⁵ சிலப்பதிகாரம், பக். அக.

உரு

ஆண்மைத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும்
 வீரியமும் ஊகரும்பெற்றி
 யும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆண்மை
 திரிந்தவென்பதனால் தாடியும், பெண்
 மைக்கோலத்தென்பதனால் முலைமுதலிய
 பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது
 ஆண்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னை? ¹
 “சூரியற் ருஷ மருள்
 படு பூங்குழற், பவளச் செவ்வாயத் தவள வொண்ணகை,
 யொள்ளரி நெடுங்
 கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், க்ருங்கொடிப் புருவத்து
 மருங்குவளை பிறை
 றுதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை, யகன்ற
 வல்கு லந்துண் மரு
 ன்கு, லிகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து,
 வாணன் பேரூர் மறுகிடை
 நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகன்முன னாடிய, பேடிச்
 கோலத்துப் பேடுகாண்
 குநரும்” என்றாகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டிக் காமன்
 சோடகரத்தாடியது.

“காமனதாடல்.....நான்கு.”

இ - கூ. காய்சினவவுணர்... ..”

மரக்கா லாடலும்

(இ - ள்) காய்சினத்தையுடைய அவுணர்
வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொடுந்

தொழிலைப் பொருளாய மாயோளால் ஆடப்பட்ட
மரக்காலென்னும் பெயரை

யுடைய ஆடலும்,

மாயவள் - தூர்க்கை. அவுணர் உண்மைப்போரான
வேறலாற்றாது வஞ்

சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய்ப்
புருதலையுணர்ந்து அவள்

அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு
ஆடுதலின், மரக்காலாடலா

யிற்று; * “மாயவளாடல்.....நான்கு.”

கூ0 - கூக. செருவெங் கோலம்:.....ஆடிய
பாவையும் (இ - ள்.) அவுணர் வெவ்விய

போர்செய்தற்குச் சமைந்த போர்க்கோலத்

தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாயச்
செய்யோளாகிய திரு

மகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாடலும்,

கோலநீங்கவென்றார், அதற்கேறப் பொராது அஞ்சி
யவிதலின்; * “பாவை

.....ஒன்று.”

சுஉ - ஈ. வயலுழை.....ஆழிய

கடையமும்

(இ - ள்.) வாணனுடைய முறகூறிய பெரியநகரின்
வடக்குவாயிற்கண்

உளதாகிய வயலிடத்தேநின்று
அயிராணிமென்னுமடந்தை ஆழிய கடைய

மென்னு மாடலும்,

அயிராணி - இந்திராணி. கடையம் -
கடைசிக்கத்து; ¹ “கடையம்... ..
ஆறு.”

சுச - எக. அவரவ ரணியுடன்.....

.விஞ்சைய னன்றியும்

(இ - ள்.) அங்குனங்கூறப்பட்ட அவரவருடைய
அணிகளுடன் அவரவரு

டைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாடலும்
வீழ்ந்தாடலுமாகிய அவரவரை

¹ மணி. க: ககக-உடு. ^{2,3,4} சிலப்பதிகாரம், ப. கூடு. ⁵ “மாயஞ்செய் வாள்வுணர்

வீழ் தங்கை மரக்காண்கேல் வாள்மலை யுறழும் போலும்”

என்பார்பின்னும்; சிலப். கஉ.

சு. - க ட ல ர டி க ர ன் த.

ககக

நீங்காத மரபினையுடைய பதினொருவகைப்பட்ட
 ஆடலும் அவ்வாடல்கட்கேற்ற
 பாடல்களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த
 மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்
 றைப் புலப்படக் காண்பாயாக; அன்று
 கள்ளவழிபூம்பொழிற்கண்ணேயிருந்து
 நின்னோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி
 இவள்காணென்று தன்
 காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சிமிக்க
 யுடைய விஞ்சையினும், அவனன்றியும்,

மேம்பாடுதக்க மரபினை

, எஉ - டு. அந்தரத்
 துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப
 (இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய

தேவரெல்லாம் உள்வரிகொண்டு
 வந்து காணப்படும் இந்தவிழவும் மாதவியாடலும்
 அவ்வாடற்குச் சமைந்த
 கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழகும் முடிதலின்
 அதனாற்பிறந்த வெறுப்போ
 டிருந்த கோவலனுவக்கும்படி,
 அந்தரத்திள்ளோர் - விச்சாதரருமாம்.
 மானிடர் தம்மைக்காண்டல்
 பொருமையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவளா

டலும் கோலமும் தனது

அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிக்கைக் கைக்கொண்டு
விடுத்தலாலே பிறர்க்கும்

இவ்வாறாமென்னும்

வெறுப்போடிருந்தானென்னுமமையும். ஊடலோடென்

னாது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடலை
முகம் காட்டுதலின்.

எசு - க. பத்துத்

துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி.

(இ - ள்.) வாசநெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய
கூந்தலைப் பத்துவகைப்

பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும்
முப்பத்திருவகைத்தாயிய

ஓமாலிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீராலே
நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன :

—“பூவந்தி திரிபலை புணர்கருங்

கூலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே.”

ஐந்துவிரையாவன:—¹ “கோட்டந்.....

விரை.” முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன :

“இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோல

மேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக
மதாவரிசி தக்கோல நன்

னரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத,
கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங்

கண்டிஸ்வண்ணை, யொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான் தி -

தித்தமொடு, வண்ணக்

கச் சோல மரேணுக மாஞ்சியுட், நெண்ணுஞ் சயிலேக
மின்புழு - கண்ணு

நறும், புண்ணைநறந் தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம்,
பின்னு தமாலம் பெருவகு

ளம் - பன்னும், பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கொடு
வேரி, கதிர் நகையா யோ

மாலி கை" என்னுமிவையெனக்கொள்க; என்னை? '
'ஒரை விரையினு மீரைந்.

தவரினு, மாறைந்தின் மேலிரண் டோமா விகையினு, நாறைங் கதுப்பி. னுனமு
நன்குரைஇ, பூமின நன்னீ ருவநதன் ளாட்டி" என்றாராகலின்.

அ - அக. புகையிற்

புலர்த்திய.....சேறாட்டி

(இ - ள்.) அங்குனமாகிய நீராளுட்டிப்
பொலிவினையுடைய புகையிற்' புலர்த்திய கூடதலை
ஐந்தாவகைபெறவகுத்த வகைதோறும் மான்மதத்தின்
கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

¹ இலப்பதிகாரம். பக். ௧௩௮.

ககக

இலப்பதிகாரம்

மான்மதச்சேது - கத்தூரிக்குழம்பு; சவாதுமாம்.

அஉ - ஈ. அலத்தக

முட்டிய.....நல்லணி செநீஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த
சேறடிக்கேற்ற நலத்தகும் மெல்லிய விரலிடத்தே
செறிக்கப்படும் நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி,
கான்மோதிரமுதலியன.

அச - ஈ.

பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாஸமும் சிலம்பும் பாடகமும்
சதங்கையும் காற்சரியு

மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி
அணிந்தென்க.

பரியக்மாவது - “பொன்னிதழ் பொதிந்த

பன்னிற மணிவடம், பின்னிய .

தொடரிற் பெருவிரன் மோதிரம், தன்னொடு
தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின்,

புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே.” என்னை?
“அவ்வாய் மகரத் தணிகளர்

மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக நூபுர,
மொய்ம்மணி நாவின் முல்லை

யங்கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுங் காலுக்

கணிந்தாள்” என்றார்.

அக. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற்
செறித்து - (இ - ள்.)

குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட
குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உடஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை

முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசிகையென்

னுங்கலையை நீலநிறங்களும் பூத்தொழிலையுடைய
நீலச்சாருடையின்மீதே உடுத்தென்க.

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலங்
கார, நிறங்களார் பூந்துகி

னீர்மையி னுடஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்
திருகா, முறிந்த தமைவர வல்

குற் கணிந்தாள்” என்றார்

அக - கூ. காமர்

கண்டுகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையுடன்

நீங்காமற் பொற்றொட

ராற்பிணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு
அணிந்தென்க.

காமம், கா மரென விகாரம். தூமணி - முத்து.
என்னை? “ஆய்மணி

கட்டி யமைந்தவிலைச் செய்கைத், காமர் கண்டுகைக்
கண்டிரண் முத்திடைத்,

காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற,
வேய்மருண் மென்றோள் வினங்க
வணிந்தாள்” எனறார்.

கை - ச. மத்தக
மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே
புத்திகளில் வயிரங்களழுத்

தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும்
செம்பொன்னாற்செய்த வளையும்

நவரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பவழவளையும்
என்னுமிவற்றை ஐதான்

மயிரையுடைய முன்கைக்குப் பொருத்தமுற அ
ணிந்தென்க.

சா.—க உ லீ ள டி க ர னை த.

பரியகம் - சரியுமாம். வால்வளை -
வெள்ளிவளையுமாம். பவழப்பல்வளை -

கைவடமுமாம். என்னை? “புரைதபு சித்திரப்
பொன்வளை போக்கு, ஸெரிய

வீர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம்
வால்வளை பாத்தில் பவழ, மரி

மயீர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்” என்றார்.

அரியகை முன்கைக்கென்ப
துஉம பாடம.

கூடு - அ. வாளைப்
பருவாய்.....அணிந்து

(இ - ள்.) வாளைமீனினைது அங்காந்தவாயை
வணங்குதலுறுவிக்குநெளி
யும் சிவந்தஒளி உச்சமாகக் கதிராரும்
மாணிக்கப்பீடமும் பக்கத்தேவளைந்து
திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மரகதக்
கடைசெறியும் பிறவுமாகிய
இன்றறைக் காந்தண் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள்
மறையும்படியணிந்து,
பருவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினையபெயர். கேழ்விளர்மணி, அஃது,
ஏக்கேழென்ற செங்கேழ்விளர்மணியென்க. வாங்குவில் - வீளத்துக்கொள்
ளும் ஒளி.

கூக - க00.
சங்கிலி.....அணிந்து
(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நேர்ஞ்சங்கிலியும்
பூணப்படுஞானும் என்னு
மீவற்றோடு கைபுனையப்பட்ட தொழில்களையுடைய
சவடி சரப்பளிமுதலா

யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே
முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

கடுக - உ.

கயிற்கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல்
ஆரமீராயுள்ள அணிகட்கெல்லாம்,

தலையொன்றாய்க் * கொக்குவாயப் படுகண்டுதொடங்கிய
பன்மணிக்கோவையால்

துக்கமாகச் செய்யப்பட்ட பின்றுலியாற் சிறுபுறத்தை
மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய.

ஒழுகியகோவையென்க. சிறுபுறம் - பிடர்;

“சங்கிலி நுண்டொடர் பூணொண் புனைவினைத்,
தொங்க லருத்தித் திருந்துங்

கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் றகையொரு
காமெனக், கண்ட பிறவுங் கழுத்

துக் கணிந்தாள்” என்றார். ஆங்கு, அசை.

கடுக - ரு. இந்திர

நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின
வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு
மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை? “நூலவ ராயந்தி நுவலருங்

கைவினைக், கோலங் குயின்ற

குணஞ்செய் கடிப்பினை, மேலவ ராயினு மெச்சும்
விறலொடு, காலமை காதிற்

கவின்பெறப் பெய்தாள்” என்றார்.

க௦௯ - அ. தெய்வ

வுத்தியொடு.....அணிந்து

(பி - ம்.) * ‘கோக்கிவாய்’: கோக்குவாய்,
கோக்கிவாயென்றும் படித்தற்கு இட
முண்டு.

ககது
சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) சீதேவியாரென்னும் பணியுடனே
வலம்புரிச்சங்கும் பூரப்பா

னையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமிவையும் தம்மின்
தொடர்ந்து ஒன்றாண், தலைக்கோலத்தைக் கரிய பெரிய
ஒதிக்கு அழகுறும்படி யணிந்தென்க.

செழுநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னை? ‘
‘கேழ்கிளர் தொய்யகம் வாண்

முகப் புல்லகஞ், குளா மணியொடு பொன்னரி
மாலையுந், தாழ்த்தரு கோதைபுந்

தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய

ரொத்தாள்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி
ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து

செறித்து உடஇத் தோளுக்கணிந்து
அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆர
மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து
மாண்புறவணிந்தென்க.

க0க - க0.

கூடலும்..... இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும்
கோவலர்களித்துப் படுக்கை

யமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவனென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது, ¹
எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்

பெண்மையும் நானும் அழிந்துவந்து குறையுற்றுக்
கூடுந்துணையும் நீயிர் பிரி

வாற்றியிருந்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது.
ஊடலையளித்தல் - அதனான்வருந்

துன்பத்தை யளித்தல்.

ககக - ச. உருகெழு

மூதூர்.....வேண்டின ளாகி

(இ - ள்.) விழனிற்குக் கொடியெடுத்தநாண்முதல்
நாலேழ்நாளும் விழவு

நடந்து பிறறைஞான்று கொடியிறங்கி
விழாவாற்றுப்படுத்த பிறறைஞான்று

உவாத் தலைவந்ததாக மாறறுர்க்கு உட்குதலைப்
பொருந்துவிக்கும் மூதுரினின்

‘றும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க
விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட

லவிழாநின்ற கைதை புன்னைமுதலியவற்றையுடைய
கழிக்கானல்பொருந்திய

கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே
வேண்டினளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் -
நீர்ப்போரில் வெற்றி

தோல்விகாண்டல் வேண்டினள் - காண்டற்குத்
தானும்போகக் கோவஸனை

வேண்டிக் கொண்டாள்; எனவே அவனும்
உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

ககடு - ௨௦. பொய்கைத் தாமரை... ..

.வைய மேறி (இ - ள்.) அங்ஙனம்
வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே பொய்கை

களில் தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள்
அச்சேக்கையை நீங்குத

லான் வாயவிட்டுப் புலம்பாரிற்
வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள்

அறிவிக்க வைகறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை
வெள்ளியவிளக்கம் கடியாரிற்

அக்காலத்தே மதாணிமுதலிய பேரணிகலங்களையணிந்து
முடிப்போனும் வன்

கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாகிய
அத்திரியேற அத் தாரணிமார்

பனேடு போதற்கு மானின்
பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினையுடையார்.
எனும் வையத்தின் ஏறியென்க.

---

1 "எண்ணில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப், டெண்ணின் மிக்கது பெண்ணை
தில்லையே" (சீவக. ௧௧௧௮.)

கா.க.ட.லா.டு.கா.தை.

௧௧௧௮

புலம்பக் காட்டக். கடியவென்னும் செய்வெனெ
ச்சங்கள் ஏற ஏறியென்

னுத் வினெதொண்டுமுடிந்தன. வாளாது

வாரணமென்றமையால் ¹ இருவகை

வாரணமுங்கொள்க. அத்திரி-கோவேறுகமுதை. வையம்-
கொல்லாப்பண்டி.

௧௧௧ - எ. கோடிபல

வடுக்கிய.....செவ்வனங் கழிந்து

(இ - எ.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப்
பலகோடிமேலடுக்கப்பட வள

விய நிதித்திரையுடைய மாடங்கண்மலிந்த

மறுகிணையுடைய பீடிகைத்தெருவின்

கண் மலரணிதறகுக் காரணமாகிய மைவிளக்கோடே
மாணிக்கவிளக்குக்களையு

மெடிப்ப அவ்விடத்தே தாசியர் மலரையும் அறுகையும்
நெல்லையும் மங்கலமா

கச்சிந்தி இருமருங்கினிடத்தும் தம் கலனொலிப்பத்
திரிந்துபெயர்தலைச்செய்யும்

திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை
வேறுகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு -
ஏனைத்தெரு. மணி -

அழகுமாம். கொடி, அறுகுக்கு அடை. அலருமென்
னுமும்மை தொக்கது. மங்க

லம் - அழகுமாம். அங்காடியின் செல்வமிகுதிகூறுவார்
திருமகளிருக்கையென் றார். கழிதற்கருமைவிற்
கழிந்தென்றார்.

தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை
டென்க.

கஉஅ - க. மகரவாரி.....போகி

(இ - ள்.) கடலினதுவளத்தைக் கொணர்தலான்
உயர்ச்சிபெற்ற நகரத்

தெருவினுடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன

கந்.() - கந். கலந்தரு
திருவின்.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவினையுடைய
தமதுதேசங்களைவிட்டுப் , போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட
வெண்மண்ணையுடைய அலைவாயிருப்பிற் பல
வகைக்கூலமுங் குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு
நுண்ணிளதென்று கொடிகளெய்தித்
துச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிகளைபயோய்
நயதலங்கானலை யெய்தி
மென்க.

வாலும - வெண்மணல் வேலை விரிதிரைப்பரப்பின
வாலுகத்தையுடைய
மறுகென்க. எடுத்துறுவலும் -
எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

கந்.ச - ரு. வண்ணமும.....விளக்கமும

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும சாந்தும் மலரும்
சுண்ணமும பண்ணிகார
வருக்கங்களுமென்னும் இவற்றை விற்போர்வைத்த
விளக்குக்களும்,

கந்.சு. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை
விளக்கமும

(இ - ள்.) திண்ணகத்தாற்
செய்யுநதொழில்களைவல்ல பணித்தட்டார்

1 இருவகை வாரணம் - சங்கு, கோழி; (சிலப். ச: எள் - அ.)

பி - ம்.) * 'கோவாலவண்டி.'

உபு.

சிவப் பதி கார

ம்

கூட. காழியர் மோதகத் தூழுற்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்றற்கு
முறைமுறையாகவைத்த விளக் குக்களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

கூ.அ. கூவியர் காரகற் குடக்கால்
விளக்கமும் (இ - ள்) காரகலையுடைய
அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த விளக்குக்
களும்,

கூ.க. நொடைநவின் மகடேக்
கடைகெழு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும்
மிலேச்சமகளிர் தம்கடைகளில்வைத்த விளக்குக்களும்,

கச0. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர்
விளக்குக்களும்,

கசக. இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடைவேறுபட்டதேயத்து
அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,

நிலையறியாது ஒடுங்கலங்களை

கசஉ. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு
மறித்துப்படுக்கும் வலையையுடைய பர

தவர் திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

¹ “முந்நீர் னாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்,
செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்

பின்” என்றார் பிறரும்.

கசந. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா
விளக்கமும். (இ - ள்.) பாடை

வேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர் பிறதுறைகளிற்போகா

மற் பணைகளைக் காலாகநாட்டி அதன்மீதே
மண்ணரிட்டெரிக்கும் தீநாவென்னும்
விளக்குக்களும்,

கசச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களுடைய
பண்டசாலைகாப்போரிட்ட

விளக்குக்களும்,

கசரு - ரு. எண்ணுவரம் பறியா.....
நெய்தலங் கானல்

(இ - ள்.) வரம்பறியப்படாவாய
இச்சொல்லைப்பட்ட விளக்குக்களெல்

லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றிமிகுதலாலே

இடியைக்கலந்தாலொத்த மண் லின்மீது

இட்டவெண்சிறுகடுகும் புலப்படக்காணுங்

காட்சியையுடையதாகிய, மிக்க கீர்ப்பரப்பில்

விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தி

னும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை

வேலியாகவுடைய நெய்தலநிலத்தில்

கழிக்கானற்கண்ணேயென்க.

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு.
நாண்டிதல் - மிகுதல்.

இழ - மா. இழக்கலப்பென்றார், தெள்ளாதமாவை.

நரயிர் - மிகவும் நுண்ணிய

மணல். வீங்குநீர்ப்பரப்பில்

தாமரைவேலிமருதத்திற்கோன்றும் கைதைவேலி

நெய்தலங்கானலென்க

கடுக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி
பொருந்தி.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது
விளையாட்டிமகளிருடனே

பூங்கொடிபோல்வாள் விளையாடச்

சென்றுபொருந்தியென்க.

கடுஉ - ச. நிரைநிரை.....

.கலவிருக்கை

(இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற
காட்சியையுடைய மலை

தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய

வளம் இடந்தோறும் மயங்

கிக்குடக்கின்ற கலங்களசைகின்ற கடறுறைமுகங்களிற்

சோலைக்குழந்த இருப்
பிடத்தே,

தளங்குதல் - அசைதல்.

கடுகு - அ.

அரசிளங் குமரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய

உரிமைச்சுற்றமும் பரதகுமாரரும்

அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும்

ஆடன்மகளிரும் பாடன்மகளி

ரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,

வணிககுமரர்க்கு உரிமையென்னுதது அவர்

புனலாடல் மரபன்மையின்.

பரிசனமகளிரும் சிலதியர்முதலாயினோருமென்பார்

பல்வேறுயமென்றார். ஆடு

களம் - அரங்கு; பாடுகளம் - கண்டம்; இவை அடை.

தோடு - தொகுதி; இதழையுடைய

பொழிலிடத்தென்வுமாம்.

கடுகு - சுஉ.

சூழ்தர லெழினியும்.....தோன்றி .

(இ - ள்.) சூழ்தரதலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறு
வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பலையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய
புகழையுடைய இக்கரிகால்வளவன் புதுப்புஷல்விழவுகொண்டாடும் தலைநாட்.

போலே இவ்விழவீனிறுதிக்கட் புனலாடிடங்களுந்

வீறுபெறத்தோன்றாநிற்க

வென்க.

தோடு கம்பலையும்,
னிக்கோலம் - உருக்கள்.

எழினி கோலமும் தோன்றவென எதிர்நிரன்றை; எழி
தோன்றி, தோன்றவெனத்திரிக்க.

கக௩ - இ. கடற்கரை.....ஒலிப்ப

(இ - ள்) அவையேயன்றிக் கடலினது கரையைக் குத்தியடிக்கும் காவேரிப்
புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய நாவகைவருணத்தி
துள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஓரோசையாய் நின்றொ
லிப்பவென்க.

கக௬ - எச. கடற்புலவு.....மாதவி தானென்.
உசு

உ௦௨

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙன ந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப,
கடலினது புலால் நாற்றத்தைக்

கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைதையாற்
சிறையாகச் சூழப்பட்ட நடுவ

ஊளவாகிய புன்னைநீழலில் அழுக்கற்ற
மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை

வளைத்து மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால்
அமளிமிசையே, வருந்தி

நின்ற வயந்தமாலைகையதாகிய நல்லயாழை வாங்கிப்
பெரிய மலர்போலும்

நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன்றன் னெடும்
சேரவிருந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ்

- இன்பத்தைவிளைத்

தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ் ; எனவே,
மேல் துன்பத்தை விளை

விக்குமென்பது கருத்து. செவ்வனம்வாங்கியென்றார்,
பின்னர் ஊடலோடு

வாங்குதலின.

வெள்ளிமாலவரைச்சேடிக்கண்
விருந்தாட்டயரும் விஞ்சைவீரன் இட

ஹங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும் ;
ஆடலுங்காண்குதும்; வணங்குதும்

யாமெனக்காட்டிப் பின் ன ர்ப் புகார்மருங்கெயதிக்
காட்டிக் காண்போன், காணாய்;

மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெயதிய
அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்

துள்ளோர் வந்துகாண்குறுஉம் விழவும ஆடலும்
கோலமும் அணியும் கடைக் கொள இருந்தோனுவப்ப
ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்துசெறித்து உடலித்

தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து
ஆரமோடணிந்து சிறுபுற

மறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து அளித்து
இருந்தோள் உவவுவந்

தென வேண்டினளாகிப் புலம்பக் காட்டக் கடிய
 அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ்
 வனங்கழிந்து நடுவட்போகி மருங்குசென்றெயதிப்
 பொருந்தி வாங்கிக் கோவ
 னன்றன்னொடும் மாதவி வெண்காலமளிமிசை
 இருந்தனளென வினைமுடிக்க.

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.
 வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த
 வெண்டோட்டு
 மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு—காலைக்
 களிநறவந் * தாதுதத் தோன்றிற்றே

காமா

தெளிநிற வெங்கதிரோன் நேர்.
 கூ.—கடலர்கொதை முற்றிற்று.

(பி - ம்) * 'தாதுதிர்ப்பத்'

ஏழாவது
 கானல்வரி.

—♦—
 கட்டுரை.

சித்திரப் * படத்துட் புக்குச செழுங்† கோட்டின் மலர்புனைந்து
 1 மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
 பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்

! நித்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற்
 ரெழுது வாங்கிப்
 பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த றைவரல்

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமகளிர் - கலியாணமகளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செவ்வனம் வாங்கி”
 என்று வைத்து இக்

காதையிலும் ‘யாழ்கையிற்றெழுதுவாங்கி’ என்றது
 கதைத்தொடர்பு அறிவித்
 தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க

குற்றமாவன :—ஆதவவாதவயசாயையென்பன;
 என்னே? சிந்தமணி

லும், * “நோய நான்கு நீங்கி” என்றார்.

இசையெழுவும்

எண்வகையாவன:—பண்ணல்முதலாயின; அவற்றுள்,—

பண்ணலாவது:—“வலக்கைப் பெருவிரல்
 குரல்கொளச் சிறுவிரல், விலக்
 கின் நிளிவழி கேட்டும்..., இணைவழி யாராயந்
 திணைகொள முடிப்பது, விளைப்
 யரு மரபிற் பண்ணலாகும்”, “பரிவட் டணையி
 னிலக்கணந் தானே, மூவகை
 நடையின் முடிவிற றுகி, வலக்கை யிருவிரல் வனப்புறத்
 தழீஇ, யிடக்கை விரலி
 னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்றா
 தாகியு, நடையொடு
 தோன்று நயத்த தாகும்.”, “ஆராய்த லென்ப தமைவரக்
 கிளப்பிற், குரன்முத
 லாக விணைவழி கேட்டி, மிணையி லாவழிப் பயனொடு
 கேட்டிந், தாரமு முழை
 யுந் தம்மிற் கேட்டிந், குரலும் விளியுந் தம்மிற் கேட்டிந்,
 துத்தமும் விளியுந்
 தன்னறக் கேட்டிந், விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டிந்,
 தளரா தாகிய தன்
 மைத் தாகும்.”, “வதவா லென்பது சாற்றுங் காலை,
 மையறு சிறப்பின் மன

1. “மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன

” (பொருத. ககூ.)

2 இ-கடு. ‘பாடற்றொழில்களாவன:—யாழின்கண்

வார்தல்முதலிய வெட்டும் பண்

ணல்முதலிய எட்டும்’ (குறள். இளந - பரிமேல்); ‘

கலைத்தொழில்களாவன:—பண்ணல்

..... குறும்போக்கென்ற எட்டும்' (சீவக. கூடுஎ - ந.)

³ சிலப்பதிகாரம், க: கஎஉ.

⁴ சீவகசிந்தாமணி,

எஉ௦.

(பி - ம்.) * 'படாம்' †, 'கோட்டிமலர்' ‡
'இத்திறத்தகுற்றம்' உருசு.

சிலப்பதிகாரம்

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
வெண்வகையா லிசையெழீஇப்

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து

¹ மரகதமணித் * தாள்செறிந்த

மணிக்கார்தண் மெல்விரல்கள்

பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் †

மிசைப்படர

² வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்

சீருட லுருட்ட நெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டிம்படாஅ தாகியு,
நடையொடு தோன்றி

யாப்புநடை யின்றி, யோவாச் செயதியின் வட்டனை
யொழுக்கிச், சீரேற் றியன்று

மியலா தாகியும், நீர வாசு லிறைய தென்பு”,
“சேலவேனப் படுவதன செயகை

தானே, பாலை பண்ணே திறமே கூடமென, நால்வகை
யிடத்து நயத்த தாகி,

யியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப், பதினோ
ராடலும் பாணியு மியல்பும்,

விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.”,
“ஊளையாட் டென்பது

விரிக்குங் காலைக், கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாலு,
மளவிய தகைய தாசு

மென்ப.”, “கையு மென்பது கருதுங் காலை,
யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்

சுவையுஞ், செவ்விதிற் றேன்றிச் சிலைத்துவர் லின்றி,
நடைநிலை திரியாது நண்

ணித் தோன்றி, நாற்பத தொன்பது வனப்பும்
வண்ணமும், பாறபடத் தோன்

தும் பகுதித் தாகும்.”, “துள்ளற கண்ணுங் குடக்குத்
துள்ளுந், தள்ளா தாகிய

வுடனிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாங் குறும்
பேரிக்காகும்.” இவை

மெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.
பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - பண்கூறறிந்
குற்றந்தீர்ந்து.

மரகதமணி.....போல - மரகதமணிமோதிரங்கள்
செறிந்த விரல்கள்

பாடுகின்ற வண்டி ன்களைக் கொண்டு வந்தது.

வார்த்தை

வடித்தல்.....செவியினோர்த்து:—வார்த்தை -
சுட்டி

விரற்செய்தொழில்; வடித்தலென்றது -
சுட்டிவிரலும் பெருவிரலுங்கூட்டி

நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்;
உந்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி

வலிவிடப்பட்டதும் மெலிவிடப்பட்டதும் நிரல்பட்டதும்
நிரலிழிபட்டதுமென்

தறிதல்; உறழ்தலென்றது - ஒன்றிடையிட்டும்
இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்

தல்; உருட்டலென்றது - இடக்கைச்சுட்டிவிரல்.
தானேயுருட்டலும் வலக்

கைச் சுட்டிவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடு
பெருவிரல்கூட்டியுருட்டலும்

இருபெருவிரலும் இயைந்துடனுருட்டலுமெனவரும்;
“தேருட்டலென்றது

செப்புங் காலை, யுருட்டி வருவ தொன்றே மறற,
வொன்றன் பாட்டு மடை

யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த நூலை
யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுங்

கரப்பவணிந்து" (சிலப். க: கள்-அ.)

1 "வாரியும் வழந்து முந்தியு முறழ்த்தம்" (பொரு. உக.)

(பி - ம்.) * 'தாங்கெறித்த' † 'மிசைப்படாதது வார்தல்'

எ.—தா ன் ல் வ ரி. உரு.

லேருடைப் பட்டடையென விசையோர்
வகுத்த

வெட்டு வகையி னிசைக்கர ணத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்த்
தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்
காவிரியை நோக்கினவுங் கடற்கானல்
வரிப்பாணியு

மாதவிதன் மனமகிழ வாகித்த
றொடங்குமன்.

வேறு.

உ.

1 திங்கண்மாலெவண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும புலவாய்
வாழி காவேரி

கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந துலகினி லொழிந்த
செய்கையும், வேட்டது

கொண்டு விதியுறநாடி” எனவரும்.....இவை
இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்
துட் காணவோத்துட்காண்க.

கோவலன்கை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித்
தான் முற்படவாசியாதே
அவன் தலைமைதோன்ற கொடுத்தான்.

ஏவலன்
பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது
இதனைவாசியென்று
விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளமியாதென்று
யான் அறியவாறுகின்றே
என்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க; ஏவலன்,
தன்மையொருமை.
பட்டவகை தன் செவியினோர்த்த நீட்டவேன்க.

இனி வரீப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும்
செயலும் பாணியும் ஒரு
நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டனியல்பும்
ஆறனியல்பும்பெற்றுத்

தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயலவும்
முடமுமாகமுடிந்து கருதப்பட்ட
சந்தியும் சார்த்தம் பெறறும் பெறுதும்வரும்
அதுதான், தெய்வஞ்சுட்டி
யும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவறறன், தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்
டுவருமாறு:— “அழலணங்கு
தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து,
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து
நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும போலும்,
நிழலணங்கு-முருகுயிர்த்து நிரந்
தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றுமாயிற், ரெழலணங்கு
மன்புடையார் குழொளி
யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது
கூடைச்செய்யுள்; “கூடை யென்
பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி,
நான்கடி யஃகி நடத்தற்கு
‘முரிததே.’”, “வார மென்பது வகுக்குங் காலை,
நடையினு மொலியினு
மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந்
தொன்மைத் தென்ப.”
இவை அடிவரையிட்டன.
இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு
காவேரி” என்பதுபோல் வருவது.

வருமாறு :—“திங்கண் மாலை .....

¹ “திங்கள்.....காவேரி” என்பது, தடையிருத் தேந்நிய குடைநிழன்மரபிற்கும் செங்கோவிற்கும் மேற்கோள், தொல். புறத்திணை. கு. ௩௧ - ௩.

(பி - ம்.) * ‘பட்டைவடை செவியோர்த்து’ † ‘

பின்புணிபாகெனத்’

உருக

சிலப் பதிக்காரம்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா

தொழிதல் கயற்கண்ணாய்

மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்
வாழி காவேரி. (௧)

௩. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வளையாக
செங்கோ லதுவோச்

கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய்
வாழி காவேரி [சிக்

கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாதொழிதல் கயற்கண்ணாய்

¹ மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்
வாழி காவேரி.(௨)

சு. ² உழுவ ரோதை மதகோதையுடைநீ ரோதை
³ தண்பதங்கொள்

விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி

காவேரி' விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த
வெல்லாம் வாய்காவா

மழுவ ரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி
காவேரி. (௩)

வேறு.

நி. *

கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி,
யரியகுள்பொய்த்தார றனிலரென்றேழையம்பாங்க*கறிகோர்மைய

உ. கயலாகியகண்ணையுடையாய ;
புலவாதொழிந்தது மாதர் பெருங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

௩. கனனி - குமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழவர் - புதுப்புனலாடுவார். வாயகாவாழ்வர் :-
[ஏறி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும் வீரர்.
இவை மூன்றும் ஆற்றுவர். வண்ணம், ஒழுதுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி,
முகமில்வரி,படைப்டுவரியென மூன்று
வகைப்படும். வரிப்பாட்டுக்கு முகமாக நின்றவின்,
முகமெனப்படும்; என்னை?

“நிஸ்முத லாகிய வுலகியல் வரிக்கு, முகமாய் நின்றவின்
முகமெனப் படுமே”

என்றாராகலின். அமமுகமுடைவரி மூன்றடிமுதலாக
ஏழடியிருக வரும்;

“சிந்து நெடிவஞ் சேரினும் வரையார்.”
முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்து

ஏனையுறுப்புக்களான வருவது. படைப்புவரியாவது -
எல்லாவுறுப்பும் ஒன்

றானும் பலவானும் வெள்ளையானும் ஆசிரியமானும்
கொச்சகம்பெற்றும் பெரு

தும் வேறுவேறாகி.....வருவது.

இவற்றுள், “திங்கண்மலை” முதலாயினமூன்றும்,
முகழடைவீ. இவை

கண்டனகூற்றறாக யாழினிப்பாட்டு.

[ரென்க.

நு. பொயத்தாரென்றது, முன்னிலைப் படர்க்கை;
காட்டிப்பொய்த்தா

1 ‘மன்’ மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி. மேற்கோள், நன். கு. சகக-
மயிலை; இ - வி. கு. உகக. (கு. உ.)

2 இது, குறின்மெல்லிசையேந்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள், யா-வி. ஒழிபு.

3 “தண்டதங்கொள்ளுத் தலைதாள்” சிவப. சு: கக0.

4 இ - ‘எ: “கரியமலர்.....புகாரேயெம்மார்” —இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரிற்
தலைவியெனக் கூறியவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. கு. கஉ-ந); “கரியமலர்...
காரிகைமுன்...” எனச்செய்யப்பட்ட பலதொகையும் விராய்வந்து ஒருசொன்னடைய
வாய்த் தம்மை முடிப்பனவற்றோடு முடிந்தன.” (தொல். எச்ச. கு. உச - ந).

(பி - ம்.) * ‘அறிகோவைய’

எ. —கா ன் ல் வ ளி.

வருள்

விரிகதிர்வெண்மதியுமீன் கணமுமாமென்றே விளங்கும்வெள்ளைப்

புரிவளையுமுத்துங்கண் *

டாம்பல்பொதியவிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

சு. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண்
டெம்பின் வந்தா

ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதையாங் +
கறிகோமைய

மாதரார் கண்ணு மதிநிழன்
ரிணைகொண்டு மலர்ந்த நீலப்

போது + மறியாது வண்டேச லாடும் புகாரே
யெம்மூர். (உ)

எ.

மோதுமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசைந்தமுரல்வாயச்சங்க
மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிபப
மாழ்கியைய

கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டோச்சங்குவளைமாலேப்
போது \$
சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

சு. எம்பின்வந்தார் ஏதிலர் தாமாகியென
முன்னிலையைப் படர்க்கை
வரய்ப்பாட்டாற கூறினா.

எ. பரிந்து - அறுத்து. அசையக்
கொண்டோச்சமெனக. குவளைமாலேப்

போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக்
கிடக்க அவ்வூரிலுள்

னார்கண்கள் கண்ணென்று ஐயுறறுப் போகாத
புகாரென்க. அனறிக் கடைக்

கணிக்கவென்றது - குவளையானது
மாலேக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்

போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச்
சிறங்கணித்த கண்ணென்று தம்

பேதைமையாற் பார்த்து நிறறலான் நாங்களும
பேதையமென்றுமாம்.

இடைமூன்றும் தோழி தலைமகன் முன்னின்று
வரைவுகடாயவை-;

கையுறைமறையெனினுமமையும்.

இவை சாந்தீதிவரி:—“பாட்டுடைத் தலைவன்
பதியொடும பேரொடுஞ்,

சார்த்திப் பாடிற் சார்த்தெனப் படுமே”

இங்குப்பாட்டுடைத் தலைவன் - சேர்மன்.

அதுதான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து

கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.

அவற்றுள், முகச்சாந்தீதி:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீராக
வரும்; இடை நான்

கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சாத்தாலது :—“முரிந்தவற....., சூற்றெழுத்தியலாற் சூறுகிய நடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்டுங், சூற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்.” கோக்கக்கார்த்து :—கொச்சகம் போன்றுமுடியும்.

இவறறுள், இவை மூன்றும் முகச்சாத்தது.

1 இச்செய்யுளின் பின், “கரியம்லர் நெடுங்கண்”, “காதலராகி” என்பவை சில பிரதிகளில் முறையே காணப்படுகின்றன.

1 (பி - ம்) * ‘ஆம்பன்மலரும் புளரே’ † ‘அறினோவைய’
 ‡ ‘அறியாமல் வண்டு’
 § ‘புறங்கணிப்ப’

உருது

சிலப் பதிசாரம்

வேறு.

அ. 1 துறைமேய்வலம்புரி தோய்ந்து மணலுமுத

தோற்ற மாய்ணன்

பொறைமலிபூம்புண்ணைப் பூவுதிர்ந்து துண்டாது போர்க்குங்கான

† னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண்
செய்த

புனை
றமலியுய்யானோயூர்சுணங்குமென்முலையேதீர்க்கும்போலும்

க.
*நிணங்கொள்புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத
§நிலைக்கிடாக்க

கணங்கொள்வண்டார்த்துலாங்கன்கன்னிந றுஞாழல்
||கையிலேந்தி

மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற்
றாண்டோ

ரணங்குறையு மென்ப தறியே னறிவேனே
லடையேன்மன்னே

க0. * வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின்
மலர்கை யேந்தி

விலைமீனுணங்கற்பொருட்டாகவேண்டுநுவங்கொண்டுவேறோர்
கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்குற்றம்
வாழ்வ

தலைநீர்த்தண் கான லறியே னறிவேனே
லடையேன் மன்னே.

உறை உய்யானோய் -

மருந்தாற்போக்கமுடியாதனோய். 'போலும், ஒப்பில்
போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கள்
தலைமகளது காதன் மிகுதி குறிப்பிடு
னறிந்து கூறியது.

இது முகமீல்வரி.

க. தலைக்கீடு - ஒருவியாசம். இது
கழறறெதிர்திறை.

கஃ. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

¹ இச்செய்யுள், தலைவியின்கண்ணுலுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணேமருந்தாம்
(திருச்சிற். க. ௮௧) என்பதற்கும், தலைவியை வியந்துரைத்தபாங்கள்
பின்னாச் சித்தித்தற்

கும் (இறை. கு. ௩-உரை), பாங்கள் தலைவியை வியத்தற்கும்
(நாற்கவி. களவு. கு. ௨௧

உரை, இ - வி. கு. ௧௦௫-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது;
தக்கயாகப்பரணி, கடை

திறப்பில், உள-ஆம் தாழிசையுரையிலும் மேற்கோளாகக்
காட்டப்பெற்றுள்ளது.

² இச்செய்யுள், இயலிடங்குறலென்னுந் துறைக்கும் (இறை. கு.
இடையடி குறைத்து வந்ததற்கும் (தொல். செய். கு. ௧௫௬ - பேர்),
குறைத்து வந்ததற்கும் (௨௪ ௨௪ ௨௪ ௧௫௫ - த) மேற்கோள்,
௩ - உரை);

* 'கன்னிதமுஞாழல்': தொல். கிளவி. கு. உள - செ. த.
மேற்.

* "பல்லுயிர் பருகும்.....உண்டென" (இலப். இ. உக - உக) என்பதும்,
"கன்னிதர் ஞாழல் கமழ்பூங் காணல் வான்கண்ட, பொன்னங் கொடியை யின்று நிலை
போதுமால், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, யின்ன தொன்று படைத்த
தாயி னெவன்செய்கோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒம்புதலுக்கத்
பாலன.

(பி - ம்.) * 'பூவுதிர் தன்' † 'நிறைமலிவான் முகத்துநீன் கயற்கன்' ‡
புலாதுணங்கிப்புள்' 'புலாதுணங்கு முன்றினின்று' § 'தலைக்கிடாக்கணங்கொங்
|| 'கையிதுன்றி'

ஏ.—கா ன ல் வ ரி..
உருசு

வேறு.

கக. கயலெழுதி னில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமை
செயலெழுதித் தீர்ந்தமுகந் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்நர் சீறார்க்கே
யங்களோ வாணத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே.
(க)

* கஉ. ஏறிவளைக * ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்

கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்குற்றங்
காணீர்

கடுங்குற்றங் காணீர் கடல்வாழ்நர் †
சீறார்க்கே

மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே.

(உ)

கங். புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக்
கண்டார்க்

‡ கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீ
ரணங்கிதுவோ காணீ ரடும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண்
டதுவே. (ங)

வேறு.

கசு. பொழிறநு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பீழுதறு திருமொழியே பணையிள
வனமுலையே

முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே
‡ யெழுதரு மின்னிடையே
யெனையிடர்**செய்தவையே. (ச)

கஊ. திரைவிரி நுநுதுறையே திருமணல் ††
விரியிடமே விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு
பொழிவிடமே

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும்
தொழிலெழுதி. தீர்ந்தமுகம்- பணிக்குறையறறுக்
கைவிட்டமுகம். ஓ, வியப்பு. காணீர் - பாரீர்.

கஉ. எறிவனை - அறுக்கும்வனை; அன்றிக் கரையிலே
திரையெறிவனை

புமாம்; வளைகள்முழங்க, இவையிறைபார்த்து ஓடும்
கண்ணையுடையாள். வேற்கண் - வேற்கண்ணையுடையாள்;
ஆகுபெயர். அன்றியும்,.....“நீள்கட
லிடை யவைவன்வழி யுழவா” என
வளையாபதியினுங்கூறினர்.

கந. அலவ - அலந்தலைப்பட. பிணங்குமைம்பால்
- செறிந்தமயிர்.

பெண் - பெண்வடிவு.

இவைமூன்றும் தமிழளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட
தலைவியைநோக்கித் தலை
மகள் கூறியவை.

இவை நிலைவரி; “முகமு முரியுந தன்னொடு முடியு,
நிலையை யுடையத்
நிலைபெனப் படுமே.”

(பி - ம்.) * ‘ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடும்’ † ‘சீறார்
மடங்கெழு’ ‡ ‘அலவ
னோய்’, ‘அவலதோய்’ § ‘எழுதரிய மின்னிரை’ ** ‘
செய்தவிலையே’ †† ‘வீரி
விடமே விரைவிரி தருமலரே’

* மருவிரி புரிசுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய லிணைவிழியே யெனையிடர் †

செய்தவையே. (உ)

கக. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி
தருபொழிலே

தளையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே

முளைவள ரிளநகையே முழுமதி
புரைமுகமே

† யினையவ லிணைமுலையே யெனையிடா
செய்தவையே. (ங)

வேறு.

கௌ. ¹ கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வானின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ

பார

§ மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழுவல் கண்டாய்.

(க)

கஅ. கொடுங்கண் வலையா || லுயிர்கொல்வா

ஹந்தை

நெடுங்கண் வலையா ** லுயிர்கொல்வை
மன்னீயும்
வடங்கொண் முலையான் ++ மழைமின் னுப்
போல

!! துடங்கி யுகுமென் னுசப்பிழுவல்
கண்டாய். (உ)

கக. ஓடுந் திமில்கொண் டீர் டுயிர்கொல்வர்
நின்னையர்

கோடும் புருவத் ||| துயிர்கொல்வை
மன்னீயும்

கச - க ஏகாரம், எண்ணேகாரம்.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப
உறறதுரைத்தவை.

இவைமூரீவரி; “எடுத்த வியலு மிசையுந்
மூரியெனப் படுமே.”

தம்மின்,மூரித்துப் பாடுதன்

கள. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின்று.
இடர்புக்கு - இடரிலேகிடந்து.

இடையிழுவல் - இடையிழவாதேகோள; என்றது
நின்றதமரும் நீயுஞ்செய்கிற

கொடுமையாலே இடை முரியவுங்கடும்; அதற்கு

உட்பகையாயத் துணைக்

காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடையைப்
பரிகரியென்றவாறு; என்

வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை
மூன்றறகுமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உனக்குப்
பெருமையாவது பிறரெவ்வம்

பார்த்தல்; 'பாரா' எனப் பாடமாயின, தான்
பெருக்கமுறுமதனாற் பிறரெவ்வ

மும்பாராத முலையென்றும்; எவ்வமுமென்னுமும்மை
தொக்கது.

---

¹ பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்;
இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரியென்று சில

(தொல். களவு: கு. கக - ந.);

மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழு

தப்பெற்றுள்ளன.

* இரத்துபின்னில நிறற்கு இது மேற்கோள்; தாற்கலி. கு. கஉஎ - உரை:

(பி - ம.) * 'மருவிரி தருகுழலே' † 'செய்தலிலையே' ‡ 'இளவளரிளமுலையே
பெண்பிடர் செய்தலிலையே' § 'இடர்புக்குருமின்னிடையே' || 'உயிர்கொள்வா
றுத்தை' ** 'உயிர்கொள்வை நீயும்' †† 'மறைமின்' ‡‡ 'தடங்குமினென்னுமாய்'

§§ 'உயிர் கொள்வர்' ||| 'உயிர்கொள்வை நீயும்'

எ. - க ர ண ல் வ ரி.

உக

வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழுவல் கண்டாய்.

(௩)

வேறு.

உ௦. ¹ பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
சுவளை யல்ல கொடிய கொடிய.

உக. புன்னை நீழற் புலவத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
வெள்ளே லல்ல வெய்ய வெய்ய.

வேறு.

(8)

(15)

(11)

உந் சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்

சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வா

இவைமூன் றும் புணர்ச்சிநீட இடநதலைப்பாட்டிற்
புணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக் கூறியவை.

உ௦. குவனையல்ல - நிறம்பறநிக்
குவனையென்னவேண்டா.

உ௧. அன்ன நடப்ப - அன்னம்
இந்நடையைப்பார்த்து நடக்கும்படி ; அன்றி, நடைக்கு
அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் - மிகுதியும் கூர்மையும்
நீழனடப்பாள் கண்கள் மிகவெயய; ஆகலாற் கூற்றமென்க

உ௨. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமூன் றும் குறியிடத்துக்கண்ட
பாங்கனசொல்லியவை; புணர்ந்து நீங்குவான்
விடுத்தலருமையான ஆற்றாயுத தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லிய வையுமாம்.

உக. விளையாட்டு விருப்பினால் ஓடுவானைக்கண்டு
நினை டையுடனொக்கு மென்று சொல்லுவார் புலவராயினும்
இவள் விளையாட்டுடாழிந்து தன் னியல்
.....னியொவ்வாய்; அதன்ற சேராதேகோள்.

இது * காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் ஏமஞ்சாலா
இடும்பையெய்தி யோன் சொல்லியது .

* இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் நினைவரியென்றும், தள்ளல்வரியென்றும்,
தள்ளலோசையென்றும் மூலமட்டும்உள்ள சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

* தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. இர. (பி - ம்) *

‘பாரசமுலை’

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

* யூர்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சேரன் மடவன்னஞ் சேர
னடையொவ்வாய்.

கட்டுரை.

உச. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட
மான்னெடுங்கண் மாதலியு

மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் றன்னிலை
மயங்கினுனெனக்

கலவியான் மகிழ்ந்தான்போற் புலவியால்
யாழ்வாங்கித்

தானுமோர் || குறிப்பினள்போற்
கானல்வரிப் பாடற்பாணி

நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர்
மனமகிழ்க் கலத்தொடு
புணர்ந்தமைந்தீகண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன் .
வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ
வாடை யதுபோர்த்துக்

கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய்
வாழி காவேரி

கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தவெல்லா நின்கணவன்
றிருந்து செங்கோல் வளையாமை யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உசு. பூவர் சோலை ** மயிலாலப் புரிந்து குயில்க னிசைபாடக்
காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி

காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் றிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி காவேரி.

உள. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய்
வளர்க்குந் தாயாகி
யூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி
காவேரி

கௌ - உக. இவையேழும் தீணநிலவரி.

உச. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருக்கள் களவில் தலைமகன
கூற்றாதலால் இவன்

தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது
தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்

தான்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும்
வேறுகுறிப்புடையான்

போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும்
கானல்வரிப்பாணி பாடத்தொடங்கின

ளென்க. கலம் - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

உரு. ஒல்கி - பெண்மையாலேயொதுங்கி.
வளையாமையேயெனத் தேற்

தேகாரம் வருவிக்க; (உச + எ) மறறைய ஏகாரங்களும்
இன்னவெனக்கொள்க.

அதனை யறிந்தேனென்க.

உச. வேலின்திறங்கண்டென்றது,
பிறரால்வருத்தம் இல்லையென்றவாறு.

உள. பகல்வெய்யோனென்றது,

சூரியவங்கிசத்தவனாதலால்; நடுவை

விரும்புவானென்றுமாம். இவை மூன்றும் ஆற்றுவரி.

(பி - ம்.) * 'ஊர்திரை நீரோதமுழக்கி' † 'செய்முட' ‡ 'ஆங்குத்தினைநில
வரிக்கானல்வரிப்பாணிகேட்டு' § 'கலவியாழின்' || 'குறிப்பினையக்காவல் வரிப்பா
டத்பால்' ¶ 'கண்டத்தான் பாடுமன்' ** 'மயிலாடப்புகித்து குழல்களிசை ஊட'
†† 'அருவைய' ‡‡ 'அருகூட'

எ. - க ன ல் வ ரி.

; உகந

யூழி யுய்க்கும் பேருதவி * பொழியா தொழுக லுயிரோம்பு
மாழி யர்ன்வான் பகல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி. (உ)

வேறு.

உஅ.

தீங்கதிர் வாண்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ லொவ்வா வேனும்
 வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன் போல் வருதிரைய
 வீங்கோதந்தந் துவிளங்கொளியவெண்முத்தம்விரைசூழ்கானற்
 பூங்கோதை கொண்டு
 விலைஞர்போன் மீளும் புகாரே யெம்மூர்.

உ.க. மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர்
 பாக்கத்து மடவார் செங்கை

யிறைவனாக நேற்றுவதை
 யேழைய மெங்ஙனம்யாங் கறிகோ
 நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன
 நீள்புன்னை யரும்பிப்பூத்த மைய

பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலு தும்புகாரேயெம்மூர்

உ.உ. உண்டாரைவென்னுஞ்ஞெனியாப்பாக்கத்துறையொன்றின் நித்
 தண்டானோய் மாதர் தலைத்தருதி யென்பதியாங் கறிகோமைய
 வண்டா நிரையழிப்பக் கையான் மணன்முகந்து மதிமேனீண்ட
 புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர்
 கடனார்க்கும் புகாரே யெம்மூர்.

உ.அ. மணிமுறுவல் - நல்லமுறுவல்.
 செவ்வாயமுறுவலைவ்வாவேனும்.

வாங்கும் - கொள்ளும். மான்மகன்போல் -
மயங்கின மகன்போல்; காமன்

போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம்
வெண்முத்தத்தைத்தந்து பூங்கோதையைக்
கொண்டு; ஓதம், எழுவாய்.

இது கையுறைமறை.

உக. மறையின் மணந்தாரை -
அப்படிமணந்த மடவாரை. அன்னம்

அரும்பிப்பூத்த புன்னையிலே ஏறியிருக்க
நிறைமதியும் மீனுமெனக்கருதி ஆம்பல்

மலர்நமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே
மலர்தல்பெற்றும். இங்ஙனம்கூறிற்று,

மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; ¹
“உடைதிரை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்
கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்” என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனுமென்று கண்டார்கருதப்
புன்னையிலே அன்னமேறிற்றுக

வண்டு ஆம்பலையுதுமென்க.

கூ. உண்டாரை வெல் நறு -
உண்டவர்களைக் கடுமைசெய்யு நறு. ஊடு

னியா - உண்டஹுணைமறையாத்;
[இன்றியொளியாத.]

இவையிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூழப்
பின்பு வாரா வரைவனென்றார்
குத் தோழிகுறியவை. இவை மூன்றும்
சார்த்துவர்.

¹ சிவசுத்தாமணி, ௨-௬௮௨.

(பி - ம்.) *

‘ஒழியாதொழிதலுலகோம்பும்’ + ‘விளங்கொளிர்’ ‡
‘ஏழையசெங்குனம்

பாங்குகோவைய’ § ‘கொம்பேறி’ || ‘
என்பதையாங்குகோவைய’

௨௬௪

சிலப் பதினாறாம்

வேறு.

நக. ¹ புணர்துணையோ டாடும் பொறியலவ
னோக்கி

யிணர்ததையும் பூங்கான லென்னையு நோக்கி
யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச
சேர்ப்பன்

* வணர்சுரி யைம்பாலேய் வண்ண

முணரேனல். (அ)

நக. * தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம்
மான்றேரு

மெம்மை நினையாது + விட்டாரோ
விட்டகல்க

வம்மெ னிணர வடும்புகா ளன்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க
மாட்டேமால். (உ)

நக. * புன்கண்கூர் மாலேப் புலம்புமென்
கண்ணேபோற்

றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா
+ லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங்
கனவினுள்

வன்கணூர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ.
(ங)

நக. ஆடும் - வினையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு
தன்னைவிட. சேர்ப்பன்
வண்ணம்.

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
குறைநயப்பித்தது.

நக. விட்டாரோ: ஓகாரம், ஒழியிசை. தண்ணளியும்
தாமும் தேருமெனப்

பின்பு சிண்சொல்லப்புக்கு அதனைக் காதன் மிகுதியாற்
கலங்கி விட்டாரென்றாள்.

உயர்திணையையும் அஃறிணையுமெண்ணி

உயர்திணையான் முடித்தார் தன்

ணளியும் தேரும்விடிக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு,
மறக்கமாட்டேமென்

றது ஒருசொல்.

நா. துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய்
நெய்தாலென்றாள், தன்கண்

துயிலாதுவருந்த அது கவற்சியின் நித்துயிறலின்.
கள்ளுண்டுமயங்கினுயாத

லாற் கேட்டும் சொல்ல மாட்டாயாயினாய். எயதுங்
கனவினுளென்றாள்,

உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

---

¹ இது, வன்மொழியாற் கூறல்முதலியவற்றிற்கு
மேற்கோள்; (இறை. சூ. ௧௦.

உரை, தொல். களவு. சூ. உக - இளம். ந.) “நீ
கண்டனையெனின்” (திருச்சிற். ௮௪)

என்பதும், “பாடிஞ்சிறை வண்டு” (இறை. சூ. ௧௦ - உரை.
மேற்) என்பதும் இச்செய்

யுருடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

² தலைமைப்பொருளையும்
தலைமையில்பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்பொருள்

வினையால் முடித்ததற்கும் (தொல். கிளவி. சூ. ௫௧ - சே, பிர.
௧௬ - உரை; இ - வி. சூ. உக ௮ - உரை), கேளாதனவற்றைக்

கேட்பனபோலக் கூறியதற்கும் (தொல். செய்.

சூ. ௨௦௦ - த.) இதுமேற்கோள்.

3 தொல். களவு, சூ. ௧௬ - த; இறை. சூ - ௩௦ - உரை;
தாற்கலி. சூ. ௧௬௪ - உரை
மேற்கோள்.

(பி - ம்) * 'வணரோவியம்பாலாய்' † 'விட்டனரே'
‡ 'இன்கணவாய்'

எ. — க. ன ல் வ ரி.

உகநி

௩௪. 1 * புள்ளியன்மான் தோரழி போன
வழியெல்லாந்

தெள்ளநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்
றென்செய்கோ

தெள்ளநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்
றெம்மோடங்

குள்ளாரோ ளெள்ளா + யுணராய்மற்
றென்செய்கோ. (ச)

௩௫. 2 நோந்தநங் காதலர் † நேமி
நெடுந்திண்டே

நூர்ந்த வழிசிதைய லூர்கின்ற

வோதமே

பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு

மன்னமே

யீர்ந்தண் நிறையே யிதுதகா

தென்னீரே.

(௫)

௭௭. நோர்ந்தநங் காதலர் ி நேமி

நெடுந்திண்டே

மூர்ந்த வழிசிதைய மூர்ந்தாய்வாழி

கடலோத

மூர்ந்த வழிசிதைய மூர்ந்தாய்மற்

றெம்மொடு

தீர்ந்தாய்போற் றீர்ந்திலையால் வாழி

கடலோதம்.

(௬)

வேறு.

௭௮. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து

நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்,

செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந்

திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப'

புண்ணிப்பொதும்பர் மகரத்திண்

கொடியோனெயத் புதுப்புண்க

ளெண்ணைக்காணு வகைமறைத்தா ||

லண்ணைகாணி னென்செய்கோ.

கச. புள்ளின் இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாவிற்கடுமைகூறிற்று;

* “புள்ளியற் கலீமா வுடைமை யான” என்றார்

பிறரும். ஈங்குள்ளார் - அய

லாராகிய அலர்தூற்றுவார்; என்மனம்

விட்டுப்போகாத தலைவரென்றுமாம்.

உள்ளாய் - அவர்கூற்றிலே

நிற்கின்றாயாதலால்என்னோயறியாய; என்செய்வே

னென்றாள். ஓகாரம், ஈற்றசை.

கரு. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்தின.

ஒதங்களுராரின்மன.

கசு. தீர்த்தாயபோற்றீர்ந்திலை -

உறவுபோலிருந்து உறவாயிற்றிலை; காரி' யத்தால்

வேறுபட்டாய.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இவை தீணநிலைவரி.

கஎ. புதுப்புணென்றது, தலைவி மேன்மேல்

வருந்துகின்றவருத்தத்தை.

என்செய்கு - என்செயவேன்.

* இது “தேர்த்தநங்காதலர்” என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய இரண்டு செய்யுட் களுக்கும் பின்னர்ச் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

* ‘தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. ௨௦௦ - இளம்.

ந. மேற்.

* இறையனாரகப்பொருள், சூ. ஏ - உரை, மேற்.

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், சூ. ஐ.

(பி - ம்.) * 'புள்ளிமான்டேர்' † 'உணர்ந்தாய்'

‡ 'நேமியொடுத் திண்டேர்'

§ 'தலஞ்சால்' || 'அன்னகாண்கில்'

உகண்

சிலப்பதிகாரம்

நாடி வாரித்தரள நகைசெய்து வன்செம்ப்வள
வாய்மலர்ந்து

சேரிப்பரதர் வலைமுன்றிற் றிரையுலாவு
கடற்சேர்ப்ப

¹ மாரிப்பிரதத் தலர்வண்ண
மடவாள்கொள்ளக் கடவுள்வரைந்

* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியி
னென்செய்கோ.

நா. புலவற்றிரங்கி யதுநீங்கப் பொழிற்றண்டலையிற் புகுந்துதிர்ந்து
கலவைச்செம்மன் மணங்கழழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

பலவுற் றொருநோய் துணியாத
படர்நோய்மடவா டனியுழப்ப
வலவுற்றிரங்கி யறியானோ யன்னையறியி
னென்செய்கோ. (௩)

வேறு.

சுரு. இனையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான்
மறைந்தனனே

களைவரும் புலமபுரீர் ! கண்பொழீஇ
யுகுத்தனவே

தளையவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட்
டுளதாங்கொல் வளைநெகிழ் வெரிசின்தி
வந்தவிம் மருண்மலை. (சு)

சுக. கதிரவன் மறைந்தனனே காரிருள்
பரந்ததுவே யெதிர்மலர் டு புரையுண்க
ணெவ்வநீ ருகுத்தனவே

புதுமதி புரைமுகத்தாய் || போனார்நாட்
டுளதாங்கொன்

மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுங்கி வந்தவிம் மருண்மலை. (சு)

கூடி. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து.

கடவுள்வரைநது - கடவுளரைவழி.

பட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

கூக. புலவுற்றிரங்கியது -

புலானற்றமுற்றுவருந்தியது; துனியால்

இரங்குதலுமாம். நீங்க - புலர்நாற்றநீங்க. கலவை -
பலவுங்கலந்தது. செம்மல்.

பழம்பூ. பலவுற்று - பலநோயிலே பொருந்தி, பல
துன்பங்களுமுறுதலால்,

ஒருநோயிற்றுணியவொண்ணாத கினைவையுடைய நோயை
மடவான் தானே யறிந்து அனுபவிக்க; படர் - நினைவு.
அலவுறுதலும் இரங்கலும் ஒருவரறியப் படாத நோயை.
அன்னையறியாத நோய். நோய் காரணமாக அலவுற்றென்க.

இவைமூன்றும் அரையிவறிது வரைவுகடாவிய்வை.

சுடு. இனையிருள் - இனையவிருள்; விகாரம்.
களைதற்கரிய வருத்தத்தால் வந்ததீர்.

சுக. எதிர்மலர் - செவ்விலமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த
மலரென்றுமதும். தோற்றுகின்றமலரென்றுமாம்.

---

1. "மாரிப் பிரத் தலர்சில கொண்டே" குறுத். கூஅ.

(பி - மீ) * 'ஆரிக் கொடுதோய்செய்தார்'

‡ 'புரையுங்கன்'. || 'புணர்த்தார்தாட்டி'

† 'ஒருதீர்' ‡ 'கன்யொழி'

எ.—கா ன ல் வ ரி..

உகள்:

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே* பகல்செய்வான் மறைத்தனனே
 நிறைநிலா நோய்கூட நெடுங்கணீ நுஞத்தனவே
 துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தாராட் ளெதாங்கொன்
 * மறவையர் யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மாலே. (சு)

வேறு.

சரு. கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெதம்
 பொய்த லழித்துப் போன ரொருவா
 பொய்த லழித்துப் போன ரவர்நம்
 மையன் மன்மவிட் டகல்வா ரல்லர்.

சசு. கானல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
 நீநல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
 நீநல் கென்றே நின்ற ரவர்நம்
 மாணேர் நோக்க மறப்பா ரல்லர்.

சடு. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
 † நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர்
 † நென்ன னோக்கி நின்ற ரவர்நம்

பொன்னேர் சுணங்கிற் பேர்வா ரல்லர்.
'வேறு.

(க)

(உ)

(ஊ)

(

சுக். அடையல் குருகே யடையலெங் கான
லடையல் குருகே யடையலெங் கான

லுடைதிரைநீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையா
யடையல் குருகே யடையலெங் கானல்.

(க)

சஉ. பாட்டடங்கின - ஒலித்தலடங்கின. நிறைநிலா - நிறுத்தலில்லா வாய். நோயகூர-நோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். இவை.

இவை மூன்றும் பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குரைத்

இவை ஆறும் மயங்குதினைநிலைவரி..

சரு. பொயதலழித்து - வினையாட்டைமறப்பித்து; "சேர்ப்பே ரீரனே யலவற பார்க்குஞ், சிறுவினே யாடலு பெருந்துயர மாகிய நோயே" என்றாற்போல.

* நற்றினைப்பாட்டில்
மழுங்க, நினைக்குது

சச. என்றேநிற்கை - என்றுசொல்லியேநிற்கை.
நம்பார்வையென்றான், வேற்றுமையின்மையால்.
மானேர்நோக்கம் - மாண்பொத்தபார்வை.

சரு. பொன்னேர்சுணங்கின் - பொன் தோற்றுகின்ற சுணங்குபோல.

இவைமூன்றும் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைகயப்பித்தல்; ஆற்றுவித்தற் பொருட்டித் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்தனாமாம்.

இவை மூன்றும் சாயல்வரி.

சக. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால், எம்கானவில் வந்தடை யாதேகோனென்றான். இது காமமிக்க கழிபடர்கினவி.

1 "மறவை" புறநா. சச. 2 நற்றினை, சஉக.

(பி - ம்) * 'பகற்செய்வான்' + 'நின்னோர்நோக்கி நின்றார்'

வேறு.

சுள. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னருங்

காந்தண், மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்

றீந்தொடைச செவ்வழிப் பாலை
யிசையெழீஇப்

பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப்
பெயர்த்தான்.

வே

று.

சுடி. துளையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யினிகளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான்

மாலை

யினிகளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன்

னீயேற்

கொளவல்லா யென்னாவி கொள்வாழி
மாலை. (க)

சக. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி நீழ

லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்
மாலை

யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்றா
வேந்த

னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னாதி
மாலை. (உ)

ரே. * பையுனைய் கூரப பகல்செய்வான்
போய்வீழ

வையமோ கண்புதைபப வந்தாய்
மருண்மாலை

மாலைநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின்

+ ஞாலமோ நல்கூர்ந் ததுவாழி மாலை.

(கூ)

சள. ஆங்கனம்பாடிய -
அவன்பாடினாறபோலப்பாடிய. மெல்விரல் -
மெல்விரலாலே. பண்ணு - பண்ணை.

சஅ. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினார்பாடும்
பண்ணாதலால். இது,

¹ “விளரிப்பண் கண்ணினார் பாணர்” என்று
வந்ததுபோலும்; நெய்தறகு இரங்க

லும் இரங்கணிமித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி
நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;

நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இனி கிளையிற்கோடல்:
நின்றநரம்பிற்கு ஆறு நரம்புபகை; அது
கூடமென்னுங்குற்றம்; இனிமுதலாகக் கைக்கிளையுறவதாம்;
இனிக்குக் கைக்கிளையு பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே
பகைநரம்பிலே கைசென்று தடவ. கொளவல்லாய -
கொள்ளுதலை வல்லாய நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி. உயிர்ப்புறத்தாய -
உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று

வேந்தன் - நொச்சியான். 'எயிற்புறத்துவேந்தன் -
உழிஞையான். வேந்த;

னோடு - வேந்தறகு.

நு. இவ்வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப.
நீயென்றதும், அவரென்றதும்

கொடுமைகுறித்து. ஞாலம் நல்குந்ந்தென்றான்,
தன்னோய் எல்லார்க்கும்

ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; 'தான்சாக உலகு
கவிழும்' என்னும் பழ

மோழிபோல.

இவைமூன்றும் மாலைப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

¹ பு - வெ. தம்பை. கக. (பி - ம்.) * 'பைதனேய்' † 'ஞாயமே'

எ.—கா ன ல் வ ரி.,

உக்க

வேறு.

நீக. தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன்

மாநண்மாலை

* தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு
கிளவியாற்

பூக்கமழ் கானலிற் † பொய்சஞ்ஞ
பொறுக்கென்று

மாக்கடற் றெய்வரின் மலரடி
வணங்குதும்.

நீஉ. எனக்கேட்டு;

கானல்வரி யான்பாடத்.
தானொன்றின்மேன் மனம்வைத்து

¹ மாயப்பொய் பலகட்டு மாயத்தாள்
பாடினானென

‡ யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவர்
துருத்ததாகலி

னுவவுற்ற திங்கண்முகத்தானைக் கவவுக்கை
நெகிழ்ந்தனனாய்ப்

பொழுதிங்குக் கழிந்ததர்கலி
நெழுதுமென் றுடனெழா

தேவலாள ருடன்குழ்தரக் கோவலன்றான்
போனபின்னர்த்

தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத் §
தொலியவித்துக்

கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி
னுள்புக்குக்

காதலனுட னன்றியே ¶ மாதவிதன்
மனைபுக்காள்

ஆங்கு,

மாயிரு ஞாலத் தரசு தலைவணக்குஞ்

சூழி யானைச சுடர்வாட் செம்பியன்

மாலை வெண்குடை கவிப்ப

வெனவே.

நுக. மாலை - மாலையை. தூக்காது -
நம்மைவருத்துமென்று கருதாது.

துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகிளவியால் -
துணிதற்குக்காரணமான நல்ல வார்த்தை

தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியேனென்றல். இது,
வரைவுநீட்டித்தவிடத்

துத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக்கூறியது இது
கொச்சகம். முகநிலை முரி

கனாற் பபந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம்
தன்னகத்தடக்கி ஒருநெறிப்

படித்தலாற் கொச்சகமெனப்படும். அது,
வெள்ளையானும், அகவலானுமுடி

யும். இவை, முகமீர்வரி

நுஉ. என்றிவள் பாடக்கேட்டு[ச்
சொல்லுவான்]:—நான் கானல்வரி

பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேன்னையொழியப்பிறிதொருபொருண்மேல்மனம்
வைத்து, மாயஞ்செய்லாளாகலின், இப்படிப் பரடினென்று.

ஆங்கு, அசை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது உள்ளேயகப்
படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ.—கானல்வரி முற்றிற்று.

1 "மாயப்பொய்மொழி" அகநா. க.

(பி - ம்) * 'தாக்காயது துணித்த துயரெஞ்சு'† 'பொய்ச்ஞானதக்கென்'‡ 'யாழ்
மேல்லைவத்த' § 'ஒலிய்வித்த' ¶ 'மாதவிதன்மனைபுக்கனன்' 'மாயிரு' ** 'அகலயிருக்கென்'

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.

நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள்

பௌவமுந்

தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடா ருறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாரு

௫. மரைசலீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய

1 * 'வின்னிள வேனில் வந்தன னீவனென
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றாத னிசைத்தன னாதலின்

கு. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை

புகரறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடிமிடை சோலைக் குயிலோ நென்னும்
படையுள் படுவோன் † பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டினுட்

கடு. கோவலனுடக் கூடா தேகிய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை

க. நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோன்பெனவம் - குமரிக்
க - உ. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தின நாடு. [கடல.

கூ - கூ. நகரம் நான்கினுமாக வீற்றிருந்த மன்னனாகிய
மாரன். எ. வேனில் - வேனிலரசன்; அஃறிணை
உயர்திணையாகக்கூறிற்று.

க. இளங்காற்றாகியதுதன். குயிலோனுக்கு
இசைத்தனன்.

க0. காமன்சேனை - மகளிர்.

கஉ. கொடி - படர்கொடி குயிலோன், உயர்த்துக்கூறிற்று.

கங. படையுள்படுவோன் - காமன் படைச்சிறப்பின்னை; படைக்கிழவன்

சிறுக்கன்; காளமுதி. பணிமொழி - மாருததுதன்
பணித்தமொழி.

1 ஸைப்பதிகாரம். அ. இள, பிரயோக. சக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'இன்னிளவேனில் வந்ததியனென்' 'வந்தனனாக' }

அ—வேனிற் க ளை

த. உஉக

1 * தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச்

சந்துந்

உ௦. தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய †

வாதலிற்

கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து
மையறு சிறப்பிற் கையுறை பேந்தி

யதிராமரபின் யாழ்கை வாங்கி

மதுர கீதம் பாடினண் மயங்கி

உ௫. யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண்.

விருத்தி

நன்பா லமைந்த் விருக்கைய ளாகி

கக - உ௦. தன்கட னிறுக்குந் தன்மையவாதல் -
முத்தும் சந்தும் வேனிற்

காலத்துப் பூண்பனவும் பூசவனவுமாய்ப்

பயன்படச்செய்தல்.

உக. முனடி குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
கொங்கைமுன்றிலாகிய

பரப்பு; முலைக்கு முறறம், மார்பெனினுமொக்கும்.

உக - உ. (எ) வேனிலரசனுக்குக் கையுறையாக
வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்

பூசியும்மென்றபடி; கையுறை - பாகுடம்.

உக. பின்பு அதிராமரபின்பாழ்கை
வாங்கினுளென்க; அதிர்தல் - தூளங்கு

தல்; அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

உச. மதுரகீதம்பாடினள் - மிடற்றுக்
கருவியாலே முந்துறப்பாடிப் பின்பு
யாழ்க்கருவியோடு பாடத்தொடங்கினுளென்க.

மதுரகீதம் பாடினன் மயங்கி;
தாரங்குரலான மேற்செம்பாலையென்
னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி
அப்பண்ணையே யாழினும்பாடினா

ளென்றவாறு

இதனாற்போந்த பொருள்:—நிலம் கலம்
கண்டமென்னும் நெறி மூன்றி

னும், “தண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக்
கின்பங் கொடுப்பதுமது...,

பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ்
சுல்லகத்தீயகீழுத்திரத்

தரணும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும்
செம்பாலைப்பண்ணை யாழினும்
பாடினானெனவுங்கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண்
விருத்தியாவது - இருபத்தொரு

கோவைமுதலாக நானூறகோவையீராகக்கிடந்த
கோவைகளுள் ஒன்பான்கோவை

யில் மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது, 'தலையின
தாரஞ் செய்யுந் தாரம்' என்

பதனாற்பெற்றும். ஒன்பான்கோவை: "தொண்டு
படு திவவின் முண்டக நல்

'யாழ்' என ஆசிரியமாலையுள்ளும் கண்டுகொள்க.

---

¹ தஞ்சைவானன்கோவை, கூக - உரை, மேற்.

(பி - பி) * 'தென்கடன்' t 'ஆகவின்'

உலக

செலப் பதி காரம்

* வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு

சேர்த்தி

யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்
செம்பகை யார்ப்பே + கூட மதிர்வே
நா0. வெம்பகை நீக்கும் விரகுனி யறிந்து
பிழையா மரபி னீரேழ் + கோவையை
யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய் கட்டி
யிணைக்கிளை பகைநட் பென்றிந் நான்கி
னிசைபுணர் குறிநிலை யெய்த றோக்கிக்

உரு - சு. ஒன்பான்.....விருக்கைய ளாகி:

“ஆதிப்பா.....ஒன்

பான் விருத்தி.” அவற்றுள், தலைக்கண் விருத்தியாவது -
“முதற்க ணெதிர்... தோற்றமும்.” யாழ்வாசித்தற்குச்
குத்திரம்:—“நல்லிசை மடந்தை.....வினய

மாட்டுதல் கடனே” என்பது; வினயம் - தேவபாணி.

உஎ - அ. வலக்கையைப் பதாகையாகக்
கோட்டிழன்மிசை வைத்து இடக்

கை நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவினென்றவாறு.

பதாகையாவது - “பெருவிரல் குஞ்சித் தேனைய
நான்கு, நிரலே நிமிர்த்தல்

பதாகை யாகும்”

“மாடக மென்பது வகுக்குங் காலைக், கருவிளங் காழ்ப்பினை நாவிரல்
கொண்டு, திருவியல் பாலிகை வடிவாக் கடைந்து, சதுரமூன் ருகத் துளையிடற்

குரித்தே.”

உக - ௩௦. செம்பகை.....அறிந்து:

இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு

முறைமையையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை -
நரம்பிற்கலைப்பு; ஆர்ப்பு -

நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு -
கம்பித்தல்.

நக - உ. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது - உழைமுதலாகக் கைக் கிளையீராகப் பண்ணியென்றவாறு. இளி விளரி தாரம் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர், “கண்ணிய கீழ்மூன் ருகி மேலு, நண்ணல் வேண்டி மீரண்டு நரம்பே.” “குரலே துத்த மிளியிலை நான்கும், விளரி கைக்கிளை மும்மூன் ருகித், தளராத் தார முழையிலை யீரண், டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னோரே.”

நக - ச. இணைகிளை.....நோக்கியென்றது: இணை - இரண்டிநரம்பு; “இணையெனப்.....அளவினவென்ப.” கிளை - ஐந்துநரம்பு; “கிளையெனப் புழிவ.....ஆகுமென்ப.” பகையென்றது - ஆறும் மூன்றும்; “நின்ற.....கூடமாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நாரை நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணருந் குறியிலை எய்தநோக்கியென்க.

(டி - ம்.) * ‘வலக்கைபதாகை’ † ‘அதிர்வே கூடம்’ ‡ ‘கோவையுமுறை முதற் பூக்கினை யீரோழ்காட்டியினை’

அ—வேனிற் காலத்.

உ.உ.ந

நடு. குரல்வார் யிளிவாய்க் * கேட்டன
ளன்றியும்

வரன்முறை மருங்கி † னைந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ ருகவுந்
குரன்முத லாகவுந் குரலீ ருகவு

மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு
சு0. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

நூடு. குரல்வாய... ..கேட்டனள்:
குரன்முதலாகவெளித்து இளி
குரலாக வாசித்தாள்.

கேட்டனள் - செவியாலே அளந்தாள்.
(நகூ) வரன்முறைமருங்கிற (நூடு)

கேட்டனளென்க.

நகூ. வரன்முறையாவது - முன்கூறினவகையே
ஐந்தாநரம்பா முறைமை

யின், இளி குரலாக ஏழுநரம்பும் வாசித்தாளென்க.

நகூ. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

நகூ = சக.

அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஒத்த கிழமை

புயர்குரன் மருதந், துத்தமும் விளரி

புங் குறைவுபெற னிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“ஊர்க திண்டே ரூர்தற் கின்னே,

நேர்க பாக நீயா வண்ணம்.” நரம்புகுமாத்திரை

பதினாறு.

“புறநிலை மருதங் குரலுழை கிழமை, துத்தங்
கைக்கிளை குரலா.மேனைத்,

தாரம் விளரி யிளிநிறை வாகும்.”

இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொய்கை யூரன்

கேண்மை, திங்க ளோர்நா ளாகுந் தோழி.” நரம்பு
பதினாறு. “அருகியன் மருதங் குரல்கிழமை

கைக்கிளை, விளரி யிளிகுர னிறையா

மேனைத், துத்தந் தார மிளியிவை நிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“வந்தா னூரன்

மென்றோள் வளைய, கன்றாய் போது காணாய் தோழி.”
நரம்பு பதினாறு.

“பெருகியன் மருதம் பேணுங் காலை, யகநிலைக்
குரிய நரம்பின் திரட்டி.

¹ நிறை குறை கிழமை

பெறுமென மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லூர்.....

நோவவெம்முன், சொல்லற் பாண சொல்லுங் காலை,
யெல்லி வந்த நங்கைக்

கெல்லாஞ், சொல்லுங் காலைச் சொல்லு நீயே.”

நரம்பு முப்பத்திரண்டு.

“மன்னு மளிகண் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு

வரைதோறும், - பன்னு சார

லவையெங்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன

மோசை பல்வாகி முழு

தும் வேறாய் மிடறென்றாய்த், தென்ன வென்னு

மிசைவளர்த்துப் பண்ணு மாறு, தேன்போல.”

அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி:—உழை

இனி விளரி உழைக்கக்

இளைஞரல் உழைஞரல் தாரம் இனி தாரம் துத்தம்
இனி உழை. இவை
உரைப்பிற்பெருகும்.

பரிபாடல், கள. ௧௮.

(பி - ம்.) * 'கொண்டனள்' †

ஐந்தினுமெட்டிதுங்குரல் குரலாகவும்

உலகம்

விவப்புது தாரம்

முவகை * யியக்கமு முறையுனிக்
கழிப்பித்

திறத்து வழிப்பேஉர் + தெள்ளிசைக்
கரணத்துப்.

புறத்தொரு

பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச

தாரத்துட்டோன்றும் உழை; உழையிற்
ஞரல்பிறக்கும்; ஞரலுள் இனி பிறக்கும்; இளியுள்
துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிளைபிறக்கும்.

“தாரத்துட்டோன் று.....தோன் றும்பிறப்பு.”

சுஉ மூவகை.....கழிப்பி

யென்றது:—மூவகையியக்கமாவன - வலிவு

மெலிவு சமம்;.....“சமமெனப் படுவது தேசிக்கு வருமே.”

சச. புறத்தொரு..... ...மயங்கியென்றது -
புறநிலைமருதப்பண்ணில்

மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள்
புறநீர்மையில் மயங்கியென்
றுரைப்பாரு முளர்.

சக - ச. திறப்பண்பாடுகின்ற ஏல்வை அ
ப்பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டின்
‘புறத்தொருபாணியென்பது - நால்வகைச்சாதியாகிய
பெரும்பண்களையாக்கி

அதன்வழிப்பிரிந்த திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே
பிரிவின்கண் வேனிற்பாணி

பாடநினைந்தான்; பொழுது கண்டு கலங்கினுளாதலாலே
காலப்பண்ணுக்கு அமை

பாட்டுமொழிய வேறுசில விரவினவென்க.

முற்பட மிடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல்
வைப்பதாகலின், ஈண்டு

மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலர்; அது¹ “பருந்து

மதனிழுவும் பாட்டு மெழூர்

வம்” என்பதனாகொள்க.

(எ) வேனிற்காலம் வருதது; (க0) காமனுக்குப்

பரிசீலனாயுள்ளோர் (கக)

போர்க்கோலங் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப்
படையழைக்குங் (கஉ) குயிலே

னென்னும் (கங) படைச்சிறுக்கன் கூறக் (கச)

கானலந்தண்டிறைக்கண் கடலா

டப்போயிருந்துழிக் (கரு) கோவலனுடப் பிரிவாளாயத்
தன்மணியின்கணிநுந்த

(கசு) மாதவியும் விரும்பி (கஎ) மர்ளிகையின் (கஅ)

வேனில்கொண்டாடும் பஞ்

சரத்தினிருந்து (கக) முத்தையும் சந்தனத்தையும் (உக)

வளாகத்துக் (உஉ)

ஷ்கயுறையாகவேந்தி (உங) இயல்பின் வழாத யாழை

வாங்கித் தொழுது கைக்

கொண்டு] வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்ணை (சஉ)

இயக்கி (உச) மிடற்றி

அற்பாடுதலும் (சச) பண்முறைமைகெட

மயங்கினுளென்று கூட்டிக்.

இனி (உஎ) 'வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு

சேர்ததி' என்பதுமுதலாக

(சச) 'புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி'

என்பதீராக முன்னர்ப்பாடிய

ஓன்பாண்டுகோவையின் மேறசெம்பாலேப் பண்ணுழிந்து

பதினாறகோவையாகிய

சகோடயாழை வாங்கி வலக்கையைப் பதாகையாக்கி

அக்கையால் கோடு அசை

யாதபடிபிடித்து இடக்கைநாலுவிரலும் மாடகத்தை

யுறப்பிடித்துச் செம்பகை

யும் ஆர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாகிய பகைநீங்க
முறைமையிற்பிழையாத நரம்

பினும் பதினாறு நரம்பினையும் உழைமுதற் கைக்கினையிறுவாயாக “மெலிதி”

¹ சீவகசித்தாமணி, எக0.

(பி - ம.) * ‘இயக்கிமுறை’ † ‘தென்றிசைக்காணத்து’

அ.—வே னீ ற் க ா னை த.

உஉஉ

சு0. சண்பக மாதவி தமால்ங் கருமுகை

வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைந்த
வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை
யெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத்

தியாத்த

முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண்

டோட்டு

00. விரைமலர் வானியின் வியனில மாண்ட
வொருதனிச செங்கோ லொருமக

சுணையி

ஹெருமுக ‡ மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சந்
திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி

‡ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றளேஇ || யயலது

௫௫. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி

கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு

மின்னிள வேனி லிளவர சாள

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த்

தோன்றிய

கெல்லை மந்தக் குரலை" என்பதனான் உழை குரலான மந்தமும், "வலிவிற்
கெல்லை வன்கைக் கிளையே" என்பதனாற ஐ

கக்கிளையிறுவாயான வலிவும் இளை

இளை பகை நடப்பின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக்

குரல்நரம்பினையும்

யாழிறகு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இளநரம்பையும்

முற்பட ஆராயந்து இசை

யோர்த்து அதன்முறையே அல்லாத நரம்புகளையும்

ஆராயந்து இசையோர்த்துத்

தீதின்மையறிந்து உழைமுதலாகவும்

உழையீராகவுமென மந்தமுதலாகவும்

மந்தமீராகவும் குரல்நரம்பு மந்தமானபோது

குரல்நரம்பே முதலுமுடிவுமாக

வும் அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும்

அருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருத
முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (பா) வினாநிலம் பெற வலிவு
மெலிவு சமமென்னும் மூவகை இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்துபாடிப்
பின்னர் மாத்திரைகுறைந்ததிற பண்ணைப்பாடுமேல்வைக்கண் அப்பண்ணை இனி
தாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

சுரு. தமாலம் - பச்சிலை.

சஎ. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ.

இடைநிலம் - தொடைநடு.

சஎ - கூ. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில்
தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

இடையிடையிற் கட்டித்

ருஉ. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கன்றி.

ருஉ - கூ. உலகெலாந்தொழும் திருமுகமென்றது,

காமஞ்ஞையாதலால்.

ருச. அலத்தகம் - அரத்தகம் ; சாதிலிங்கம். சேறு

- குங்குமமும் அகி

அம் தேய்த்த குழம்பு.

[கொண்டு]

ருச - ரு. அத்தோட்டுக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை எழுத்தாணியாகக்

ருள. இளவரசாளன் - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம்) * 'மலிவிகை விரியலொடு' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அன்றியுமுல'
§ 'அத்தகம்' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்துணைப் புணர்க்கும்' ** 'அத்தியம்போதகம்'

திங்கட் செல்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்

கூ0. புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப்

படுப்பினுந்

தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு

நறும்பூ வானியி னல்லுயிர் கோ -

லிறும்பூ தன்றிஃ தறிந்தீ மின்னென

வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன்

போகப்

கூ0. பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற்

றளேவா யவிழ்ந்த தனிப்படு காமத்து

விளையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்

பசந்த மேனியள் படருறு மாலையின்

* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்த்

எ0. தாமலர் மாலையிற் றுணிபொரு ளெல்லாங்

† கோவலற் கனித்துக் கொணர்க

வீங்கென

மாலை வாங்கிய ! வேலரி நெடுங்கண்

கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத்
திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

எஃ. § குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங்
கொண்ட

மாதர் வாண்முகத்து மதைஇய நோ
க்கமொடு

நக. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

சு. பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்கிற
இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்

முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்.

சுக. தண்த்தல் - நாடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும்
நீங்குதல்.

சுஉ. (பா) நறும்பூ வாளி நல்லுயிர் கோடல்:—
நறும்பூவாளி, எழுவாய்.

சுக. அறிந்தீமின் - அறிமின்.

சுரு. இவையிறறைப்பழிக்கும்.

[தன்றாதல். சுக. தனவாயவிழ்ந்த - தனை
கட்டவிழ்ந்துகுலைந்த ; என்றது தன்வரைத்

சுக - எ. காமத்தையுடைய மழலை ; விளையாமழலை
- வெளிப்படாமழலை.

முற்றாமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

(சுக) தர்ழைப்பூந்தோட்டிற் (ருரு)

பித்திகைமுகையை எழுத்தாணியாகக்

கொண்டு (கூஎ) எழுதினாளென்க

கூஅ. படருறுமாலை - நினைவுகூரும் மாலைப்பொழுது

கூக. வசந்தமாலை - சேட்டி.

கூஎ - எக. இத்தன்மையளாய ஊடல்தவிர்ந்து,

கோவலனுக்கு ஒலையும்

கூஅ. விடுத்தாளென்க

எஉ. நெடுங்கண் - வசந்தமாலை

(பி - ம்) * 'வயந்தமாலைவருகென' † கோவலர்க்குண
* குழைபுங்குமிடும்
† 'தென்கொணர்க' ‡ 'வேலெறி'

அ. — தேவநிற் கர்ணத.

உஉஎ.

காதலிற் றேன்றிய கண்கூடு, வரியும்
புயல்சுமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர்

மதியத்துக்.

கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்வியிற்

அற. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய

நாகிஷ முத்தி னகைநலங் காட்டி

1 வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச

அரு சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கிக்
கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையுங்
களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச
செருவே நெடுங்கட் கிலதியர் கோலத்
தொருதனி வந்த ஷள்வரி யாடலுஞ்

கூ0. சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்

+ கலம்பெரு நுகுப்பினள் காத

வேக்கமொடு

திறத்துவே ருயவென் சிறுமை !

நோக்கியும்

புறத்துநின் ருடிய புன்புற வரியுங்
கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு

கூரு மொருகாழ் ி முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னிடை || வருத்த நன்னுத ரோன்றிச
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி

யுய்ப்பப்

எள. கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு;

இஃது ஒருவர்கூட்ட

வன்றித் தானேவந்த நிற்குநிலைமை

அஉ - கூ. அழைக்கவந்து போகச்சொல்லிப்
போகியநடம்;

பலகாலமவந்து காணுமபடி நடித்தநடம்

அரு - கூ. வருத்தமறிந்து தன்வடிவுகரந்து .
சிலதியர்வடிவுடன் தமரறி

யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வடிவுமறைத்தல்.

கஉ. திறத்துவேருகிய சிறுமை : இவள் நீக்கத்து
தென்க.

ஆற்றாமை கூறின

கக. புறவரி - இவனுடனணையாது
வாயிற்புறம்பேரின்றாடிய நடிப்பு.

கக. தோன்றி - வந்தணுகாதே
புறவாயிலேநின்று.

கஎ. சிறுகுறுந்தொழிலியர் - சிலதியர்.

மறுமொழியுய்ப்ப - மறுமாற்றம்

• சொல்ல.

---

¹ அஉ - கூ. தக்கயாகப்பரணி, டுசு - உரை, மேரீ.

(பி - ம்.) * 'வருந்தியபொதி' †

§ 'முத்தமுஞ்சமுமுலை' || 'வருந்தி'

'கலம்பொருதுகப்பு' ‡ 'நோக்கிப்புறத் து

இளவியி

ளாகித்

க00 தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்
இளர்ந்துவே றுகிய இளர்வரிக் கோலமும்
பிரிந்துறை + காலத்தூப் பரிந்தன ளாகி

துயரந்

யன்றியும்
மயங்கிக்

யென்னுறு † கிளைகட்குத் தன்னுறு

தோர்ந்துதோர் துரைத்த தேர்ச்சிவரி
க00 † வண்டலர் கோதை மாலைபுண்

வரியு

கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
மடுத்தடுத் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள்

மாடன் மகளே யாதலி னாயிழை

கக௦ பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி
தனக்கென
வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை
யெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற்
கிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ஶ மாலை

க௮ - க௦க. புணர்ச்சி நிமித்தமாகப் புலந்து தன்
சிலதியர்க்குச் சொல்லி
விட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன் றிப் புலந்து
சொன்னேனாகக்கொண்டு
தான், நடித்துப்போன நடம்.

க௦௩ - ச. தேர்ச்சிவரியாவது-தன்
ஹவமுறையார்க்குத் தன்விதனங்களை
விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

க௦௬. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும்,
உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம்
பலருங்காணும்படி நடித்த நடம்
க௦௮. எடுத்துக்கோள்வரியாவது -

கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து
பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்த நடம்.

எள - கௌ. “வரியெனப் படுவது.
.....நெறித்தே”, “அவற்றுள், கண்
கூடென்பது.....தன்மைத் தென்ப”, ‘
‘காண்வரியென்பது.. ...தன்மைய
தாரும்”, “உன்வரியென்பது... ..ஆடுதற்குரித்தே”,
“புறவரி யென்பது...
.....விடைபெறு
வதுவே”, “கிளர்வரியென்பது.....நிற்பதுவே”, “தேர்ச்சி
யென்பது... ..தேர்ச்சிவரி யாரும்”, “காட்சி
யென்பது.....பரிந்துநிற
பதுவே”, “எடுத்துக் கோளை... ..எடுத்துக்கோளே.”

வரியென்றது, நடத்தை.

கௌ. (ப1) மகளை: ஐ, இடைச்சொல்.
ஆயிழையென்றது, கூனியை;
இவள் வசந்தமாலே ; அண்மைவிளி.

(பி - ம்.) * ‘இளவியிருபுறம்’ † ‘காலத்தும்’ ‡ ‘கிளஞர்க்குத்’ §
‘வரியன்றியுமேத்தேத்து’ ¶ ‘மாயையுத்தோடலர்’

உருக.

தோடலர் கோதைக்குத் துணைத் துசென்
றுரைப்ப.

ககடு¹ மாலை வாரா ராயினு மாணிழை
காலகாண் குவமெனக் கையறு
நெஞ்சமொடு

பூமல் ரமளிமிசைப் பொருந்தாது
வதிர்தனன்

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.
வேண்பா.

க. செந்தா மரைவிரியத் தேமாங்
கொழுந்தொழுக

* மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா,
ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ லின்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.

உ. ஊழனி² ரெல்லா முருவிலான் றன்னுனை
† கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேனற்பா ணிக்கலந்தான் மென்பூந்
திருமுகத்தைக்
கானற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

ககள பொருந்தாது - கூடாது.

(கஅ) வேணிற்பள்ளியேறி (உக) யாழ் கைவரங்கி
(உச) மயங்கி (சஅ)

மாலையின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக)
தாழைப்பூந்தோட்டிலே (சுஎ) எழுதி

(சுக) அம்மாலையை வசந்தமாலையைக்கொடுத்து (எக)
அவனைக்கொண்டிவருக

வென, (எஉ) அவள் (எக) சென்று கொடுத்துழி,
கோவலன் வரியைப்பராட்டி

இப்டண் (ககஅ) பாடுபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டு
(ககஉ) இரங்கிச் (ககச)

சென்றுரைப்ப (ககரு) வாராராயினும் (ககசு)
காலைகாண்போமெனச் செயலற்

றுப் (ககள) பாயலிற பொருந்தாது வதிந்தனளெனக்
கூட்டுக.

க. ஸ்மந்த - அழகு. கொத்து, கொந்தென,
மெலிந்தது. இது, கூனி ஓலைகொண்டு
செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லி
யது; கோவலனுக்கு அவள் சொல்லியதுமாம்.

உ. இக்காதையில் அவள் செயதபடியைக்
கோவலனுக்கறிவிக்கின்றாள்:—

சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்;
இதனைக்காணென்று
கோவலன் கையிலே ஓலையை நீட்டினான்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, சு.அங, ந. மேற்.

² எல்லாமென்பது, சிறுபான்மை

முன்னிலக்கண்வருமென்பதற்கு இதுமேற்
கோள்; தெரல். பெயர். கு. கக - ந, இ - வி. கு. ககக -
உரை, "பொதும்புதோ

றல்கும் பூங்க னிருங்குயில், கவதுபெயர்த்தன்ன தில்லாவாழ்க்கையிட், டகறலோம்பு
மின்றியுடையோள்க், கையறத்தறப்போர்க் கழுவவபோல.....துவல்" (நற்; உசக)
என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. (பி - து) - * 'மந்தாரசோகம்' † 'கந்தாரேன்த'

சு.அங

சிலப்பதிகாரம்

ச - உ. நெடியோன்

குன்றமும்.....புன்னன்னாட்டு

நெடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை.
தொடியோன் - பெண்பாற்பெய

ராற் துமரீயென்பதாயிற்று. ஆகவே
 தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெய
 'ராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் தொடியோள்
 நதியுமென்னுது பெளவமு
 மென்றது என்னெயெனின், முதலுழியிறதிக்கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச்
 சங்கத்து அகத்தியனும் இறையனும் தமாவேளும் * முரஞ்சியூர் முடிநாக
 ராயரும் நீதியின்கீழ்வனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்த நானூற்று நாத்
 பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும்
 முதுநாணையும் முதுகுநுதும்
 களரியாவி ரையுமுள்ளிட்டவறறைப் புனைந்து
 தெரிந்து நாலாயிரத்து நா
 னூற்று நாத்பதிறறியாண்டு ¹ இரீயினார்
 காய்சினவழிமுதற் கடுங்கோனீறு
 யுள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட்
 கவியரங்கேறினார் எழுவர் பான்
 டியருள் ஒருவன் சயமாகீர்த்தியனாகிய
 நிலந்தருந்நிறுவிற்பாண்டியன் தோல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தி இரீயினான். அக்காலத்து
 அவர்நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு
 வடவெல்லையாகிய பஃறுளியென்னுமாற்றிற்கும்
 துமரீயென்னு
 மாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும்
 இவற்றின் நீர்மலிவானென
 மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும் ஏழ்மதுரைநாடும்
 ஏழ்முன்மாலையாடும் ஏழ்பின்பாலையாடும் நாடும்

ஏழ்துன்றநாடும் ஏழ்துண்காநாடும்
ஏழ்துறும்பனைநாடுமென்னும். இந்த

நாற்பத்தொன்பதுநாடும் குமரி
கோல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும்

நதியும் பதியும் தட

நீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழி

தலாற் குமரியாகிய பௌவமென்றாரெனறுணர்க.

இஃது என்னை பெறுமா

மெனின், ¹ “வடிவே லெறிந்தி வான்பகை பொருது,
பஃறுளி யாற்றுடன்

பன்மலை யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல்
கொள்ள” என்பதனானும், கணக்காயனார்மகனார்

நக்கீரனாரைத்த இறையனார்பொருளுடையானும், உரை
யாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையானும்
பிறவாற்றானும்பெறுதும்.

அஃது அற்றாக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை
தெற்கின்கட் குமார்க்கடலெனக்

குமரியாற் கூறினவர் கீழ்பான் மேல்பாற்கு
எல்லைகூறாதது என்னையோவெனின்,

நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும்
தென்பாற்கெல்லை குமரிப்

பௌவமென்றுங் கூறினமையான் ஒழிந்ததிசைகட்கு
ஒழிந்த பெளவும் எல்லை

பென்பதாயிற்று; என்னை? “வேங்கடங் குமரி
தீம்புனற் பௌவமென், நிந் .

நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே” என்றார் சிகண்டியா

நுமாகலின். அன்றியும்

வடதிசைக்கண் வடுகொழிந்த திரிபுடைமொழி
பலவுளவாகலான் ம்லையெல்லை

கூறி ஒழிந்த திசைமுன்றிற்கும் திரிபின்மையாற்
கடலெல்லைகூறினாரெனினு
மமையும.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும்
தெற்கின்கட் குமார்க்கடலும்
கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த
கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லையென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய
குளிர்த் புனலையுடைய நல்லை
நாட்டிடத்தென்க.

---

¹ இரீயினார், பிறவினை. ² சிலப்பதிகாரம், கக. ௧௮ - ௨௦. ³

“வடதிசை மருங்கின்

வடுகு வரம்பாக.” (பி - ம்.) * ‘முரிஞ்சியூர்’

அ. — வே னி ற் க ள் த.

௩ - எ. மாட மதுரையும்.....வந்த

திவணென

இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும்
அடை.

(இ - ள்.) மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புகாருமென்னும் நான்கு
நகரிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யானையும் சேனையும் இச்சொன்ன
மூன்றையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழ்மைந், சிறப்பினையுடைய மாரனாகிய
மன்னனுக்கு மனம்கிழந்துணையாகிய இன்பத்தைத்தரும்
இளவேனிலென்னும்

இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே
வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை
இறந்தகாலத்தாற கூறினார்;

விரைவு; என்னை? ¹ “வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து,
மோராங்கு வருஉம்

வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு
கிளத்தல், விரைந்த

பொருள வென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின். இஃது
என்சொல்லியவாறே.

வெனின் [காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி இன்னையும், யானை அந்தியும்,
சேனை மகளிநுமாதலால் தேர் தென்னர்காவலும், புரவி ² இன்னிகாவலும், யானை
சேரமான்காவலுமாக்கித் தானும், தன்சேனையும் புகாரில்
வீற்றிருந்தானென்பது.

கூறுத்து அஃது, ³ “உருவி லாள நெருபெருஞ் சேனை,
யிலகம ராட்டி யெதிர்.

நின்று விலக்கி” என்பதனாலும், “மகர வெஸ்கொடி
மைந்தன் சேனை, புகரறு

கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோல்” என

மேற்கூறுதலானுமுணர்க, “திண்பரித்

தென்றலந் தேருந் தார்புனை, வண்பரிக் கிள்ளையு மாலை
யானையுங்; கண்கடைப்

படுகொலைக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புகுந்தன னிரதி
காந்தனே” என்றார்

பிறருமெனக்கொள்க.

அ - கங. வளங்கெழு

பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ள்.). வளமைபொருந்திய பொதியத்து
முனிபயந்த இளங்காலாகிய

தூதன் குயிலோனுக்கு இசைத்தன னுதலானே
காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம்

கோலங்கொண்மினென்னும் பொருள்பயப்பப்
பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலை

யென்னும் பாசறையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும்
சின்னமுதி காற்றூதன் தனக்குப் பணித்தமொழியைச்
சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றூதன் - தென்றலாகியதூதன் ;
இனையகாற்றூதனென்று

மாயிற்று; காற்றூதன் - ஓட்டன் சேனை - மகளிர்.
கோலங்கோடல் - அக்கா

லத்திற்கேற்பனவுடுத்து முடித்துப் பூசிப் பூணுதல்;
போர்க்கோலமென்றுமா

யிற்று. ப்டையுள்படுவோன - சினெமூதி; “சேனையுள்
படுநரை யாணையி

னேவி” என்றா கதையிலும், பணிமொழி - காற்றா தன்
பணித்தமொழி. பணித்

தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; ⁶ “மண்டல
மேபணி யாய்” என்பது

போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.

கச - அ. மடலவிழ் கானல்.....பள்ளி
யேறி

¹ தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. சச.

⁴ சிலப்.

அ: 50 - 55.

² கின்னி - சோழன்.

⁵ ,

உக: ௨௫௦.

³ சிலப்பதிகாரம், இ: ௨௨௪-௫.

⁶ திருச்சிற்றம். கள.

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) கடலாட்டாகிய வினையாட்டின்கண்ணே
மடலவிழுங்கான லிடத்துக் கோவலனோடு ஊடுதலாலே
தமியளாயத் தன்மணையிற்புக்க கரிய மலர்போலும்
நெடியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிருப்பிப்

பருவத்திற்குப் பொருந்த வானிலையுறவுயர்ந்த டேனிலையில்
ஒருபக்கத்து நிலாமுற்றத்தே யேறியென்க.

விளையாட்டினுள்ளென்றார், விளையாட்டிப்பூசல்
விளையாயிற்றென்னும் வழக்குப்பற்றி.

கஅ - உஉ.

மாணிழை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ள்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட
இழையினையுடையாள் முத்தும் சந்தும் அக்காலத்திற்கு
எப்பொழுதும் தான் கடனாக இடக்கடவு திறையாகலான்
முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட முலைமுற்ற மாகிய பரப்பிலே அ
ம்முத்தையும் சந்தையும் கையுறையாக ஏந்தியென்க

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும்
பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்கைகாட்டுவார்
காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து காட்டுவாராகவித்
கொங்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முலைக்குமுற்றம்
மார்பு.

உஉ - சு. அதிரா மரபின்..... இருக்கைய
ளாகி

(இ - ள்.) மாதவி பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி
ஏறிப் பூண்டு பூசி ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள்
முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்னும் ஆசனத்திருந்து
கோவைகலங்காமரபினையுடைய யாழைக் கையில்வாங்கிக்

கண் . டத்தால் முந்துற மதுரகீதமாகப்பாடி அதுமயங்கிக்
கலத்தாற் பாடத் தொடங்கினவளென்க.

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநூலுள்
நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும்
இவற்றினவிகற்பங்கள் பலவுள. அவற்றுள்

இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லனவுமென
இருபகுதிய. அவற்றுள் திரிதரவுடையன:—யானை தேர் புரவி
பூனைமுதலியன; திரிதரவில்லன ஒன்பது வகைப்படும்.

அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை,
சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம்,
ஏகபாதம் எனவிலை, என்னை? “பதுமுக முற்கட் டிதமே
யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந்,
தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாரூந், திரிதர வில்லா
விருக்கை யென்ப” என்றாகலானும், ¹ “பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னா,
னென்மெயப் பாட்டினு ளிரக்க மெயந்நிதி, யொண்வினை யோவியர் கண்
ணிய விருத்தியுட்,
தாரணங் கெய்தி”

டலையத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத்
எனப் பெருங்குதையுட் கூறினமையானுங்கொள்க.

இனி நடிகநூலா¹ இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையறையாற்கூறித்
தொகைவரையறைகூறுவார், அவறறை ஒன்பதினடக்கினரெனவுணர்க; என்னை?
“ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான்
விருத்தி” என்றாகலின்.

அ.—வே வ னி ற் க ர னை த.

உகந.

அவற்றை, தலைக்கண்ணிருத்தியாவது - பதுமாசனம். இதனாற்சொல்லியது, அதிராமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப் பதுமாசனமாகவிருந்தவன் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக மானதத்தானோக்கி எதிர்முகமாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினனென்பது. என்னை? “முதற்க நெதிர் முக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய தோற்றமும்” என்றாராகலின்.

யாழ்வாசிக்குமுறையை, “நல்லிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி, யல்லியம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற திஞ்சுவை நல்யாழ், மெய்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின் வாங்கி யிடவயி னிரீஇ,

மருவிய வினய மாட்டுதல் கடனே” என்பதனானறிக்;
வினயம் - தேவபாணி.

உஎ - அ.

வலக்கைப் பதாகை.....மாடகந் தழீஇ

(இ - ன்.) வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மிசையேவைத்து இடக்கைநாள்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவினென்க.

பதாகைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த விரலெல்லாம் நிமிர்த்

தல்; என்னை? “எல்லா விரலு நிமிர்த்திடை யின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல்

பதாகை யாகும்” என்றாராகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்

¹ ஆணியென்பதனுட்கூறினாம்.

உக - ௩௦. செம்பகை

யார்ப்பே.....விரஞ்சி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும்
செம்பகை தாழ்ந்த

விசை = இன்பமின்றியிசைத்தல் ; ஆர்ப்பு
மாத்திரையிறந்த சுருதி = ஒங்க

விசைத்தல் ; கூடம் இசைநிறவாதது = தன் பகையாகிய
ஆறநரம்பினிசையிற்

குன்றித் தன்னேசைமழுங்கல்; அதிர்வு
நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க.

இதனை, “இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம்
பகைய தாகுஞ், சொன்ன

மாத்திரையி னேங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே,
மன்னிய விசைவ ராது.

மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென
பதனாழ்கொள்க ; இது பஞ்சபாபீயம்.

நாட்டி னாரே” என்

அன்றி, “செம்பகை யென்பது பண்ணே மிளரா
வின்பமி லோசை

பெண்மனார் புலவர்”, “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந்
திசைக்கும்”, “கூடமென்

புது குறியுற விளம்பின், வாயவதின் வராத
மழுங்கியிசைப் பதுவே", "அதிர்

வெண்ப்பிவ திழுமென லின்றிச், சிதறி யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே" எனக்
கூறினாருமுளர். இவைநான்கும் மரக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்; என்னை? "நீரிலே
நிற்ற ஸுருதல் வேத னிமையக்குப், பாரிலே நிற்ற விடிவீழ்த னோயமரப் பாற்
படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட
மதிர்வுநிற்றல், சேரினேர்

பண்க ணிற்றமயக்குப் படுஞ் சிதறிடையே" என்றார்.

(இ. - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட பனகநரம்புநான்கும்

புகாமல் நீக்கும்விர

ஊண் கடைப்பிடித்தறிந்தென்க.

கூக - உ. பிழைபா

மரபின்.....இறுவாய்க் கட்டி.

² சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, பக். ௨௦௩.

³ சீவகசிந்தாமணி, எகக - கூ. உரை. மேற்.

௩௦

உககூச

சிலப்பதிகாரம்

(இ. - ள்.) மயங்காமரபினைபுடைய

இப்பதினாற்கோவைபாகிய, சகோட

பாழை உழைகுரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன் முதலேழினும் முற்றேன்றியது தாரம்;
“தாரத்துட் டோன்று

முழையுழை யுட்டோன்று, மோருங் குரல்குரலி
னுட்டோன்றிச் - சேருமிளி,

யுட்டோன்றுந் துதததுட் டோன்றும் விளரியுட்,
கைக்கிளை தோன்றும்

பிறப்பு” என்பதனால், தாரத்தில முதற்பிறப்பதாகிய
உழைஞ்சுரனாய்க் கைக்கிளை

தாரமாகிய கோடிப்பாலை முதற்பிறக்கக் கட்டியெனக.

நூ - ச. இணைகிளை.....எய்த நோக்கி

இணை கிளை பகை நட்பென்று சொல்லப்பட்ட நான்
கினும்; இணை-இரண்டு

நரம்பு; என்னை? “இணையெனப் படுவ கீழு மேலு,
மணையத் தோன்று மளவின்
வென்ப.”

கிளை-ஐநதுநரம்பு; என்னை? “கிளையெனப் படுவ
கிளக்குங் காலைக், குரலை

யினியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு
மெனப.”

பகை - ஆறும்முனறும்; “நின்ற நரம்பிற் காறு
முனறுஞ், சென்றுபெற

நிற்பது கூடமாகும்.” கூடமெனினும்
பகையெனினுமொக்கும்.

நட்பு - * நாலுநரம்பு.....

(இ - ள்.) இந்நான்கனுள்

இசைபுணருநகுநி நிலையப் பொருந்தநோக்கி, யென்க.

நடு. குரல்வா யினிவாய்க் கேட்டனள—(இ
- ள்.) குரல்முதலாக .

எடுத்து இனிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

இனி வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்றார்:
“குன்றாக் குரற்பாதி தாரத்தி லொன்று, நடுவ
ண்ணைகளை யாக்கிக் - கொடியிடையாய, தாரத்தி .

லொன்று விளரிமே லேறடவந், நேரத் ததுகுரலா
நின்று.” என் - னின்,

உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைநிறக
இடமுறைதிரியுழிபுடத்துக் குரல்குரலாயது
செம்பாலை; இதனிலே குரலிறபாதிபுழி
தாரத்திலொன்றும் இரண்டின் அந்

தரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே நின்ற ஓரலகை
விளரியின்மேலேறடவிளரி

குரலாயப் படுமலைப்பாலையாம். இம்முறையே துத்தம்
குரலாயது செவ்வழிப்

பாலையாம். † இனி குரலாயது அரும்பாலையாம்.
கைக்கிளை குரலாயது மேற்

செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம்.
என அந்தரமைந்து

நீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தார
நரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்றது “தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப்படர்”
என்னுஞ்சுத்திரவிதியா

னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலிடுத்து
நூற்றுமுன்று பண்ணும்

பிறக்கும்; அவற்றுள் செம்பாலையுட்பிறக்கும்
பண்கள்:—பாலையாழ், நாகராகம்,

ஆகரி, தோடி, கௌடி, காந்தாரம், செந்துருத்தி,
உதயகிரியெனவிலைவ்.

பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின அவறறை
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

“நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாறபடு திறனும்
ப.க. னெனப்படுமே”

என்றார்.

(பி - ம்.) * ‘நாலாநரம்பு; இளை ஐந்தாநரம்பு, பகை ஆறுநரம்பு.’ † ‘விளரிசூலாயது.’

அ. — டே வ னி ற் க

ர. னைத்.

உ. க. டி.

க. டி - க. அன்றியும்.....எழினும் .

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இளிருரலாக
வாசித்தலையன்றி முற்கூறியவகையே.

ஐந்தி நரம்பானமுறைமையின் ஏழுநரம்பும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

நீள - சக. உழைமுத
லாகவும்.....நலம்பெற நோக்கி

உழை குரன்முதல் உழை குரலீழவுள்ள
நான்கிற்கும் அகநிலைமருதமுதம்

பெருகியன்மருதம் ஈழவுள்ளநான்கும் நிரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்தமுறையே
உழைகுரலாய கோழிப்பாலை அகநிலை

மருதமாகவும், உழைகுரலாயக் கைக்கிளைகுரலாய கே
ற்செம்பாலை புறநிலைமருத

மாகவும், குரல்குரலாய செம்பாலை
அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாய்த்
தாரங்குரலாயவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும்
இச்சொல்லப்பட்டசாதிப்

பெரும்பண்ணையும் ஓசையினிமைபெற
நோக்கியென்றவாறு.

சஉ. மூவகை யியக்கமு முறையுனிக்
கழிப்பி

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும்
மூவகைப்பட்டசுருதியும்

நிற்குநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழி

லைக் கழித்தென்க.

சங் - ச. திறத்து

வழிப்பேடும்.....பூங்கொடி மயங்கி

(இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள

இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட்

புறநிலைமருதப்பண்ணை வாசித்தலிலே மயங்கியென்க

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும்

திறத்தில் மயங்கியென்று

மாம்.

சதி - ஏக. சண்பக மாதவி.....

..கொணர்க வீங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கண்டத்தினும்

கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய

பூங்கொடி பசந்தமேனியளாய் நறியவாளியாலே

பெரியநிலமுழுதையுமாண்ட

ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனாகிய காமராசனையாலே ஒரு முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுதிதைஞ்சப்படும் அவன்திரு

முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும்

நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய

ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த

பூவின் மணமாறுபடும்

செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி

எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த

தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய

வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயல
தாசியதோர் பித்திகையினது கொழுவியமுகையாகிய
எழுத்தாணியைக் கையில்
வாங்கிக்கொண்டு
வன் உலகின்மிக்க

அதனைச் செம்பஞ்சின் குழம்பிற்றோயத்து உதறி எழுதுகின்ற
உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழுந்துணையோடு புணர்விக்கும்
இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன் ; ஆதலால்
நெறிப்படச்செய்யான் ;

அவ்வேயன்றியும், அந்திப்பொழுதின்கண்ணே
அரும்புகின்ற விரக விதனத்தின்
மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும்
இன்றுண்டான பண்பன்றிப்

பிறப்பினும் கோட்டமுடையன் ; ஆதலாற
புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும்
தணந்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவானியாலே
இன்பதுகருமுயிரைக்கொண்டு
விடுதல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று ; இதனை
அறிமினென்றுகொண்டு அது

உதக சி ல ப் ப தி க ர ம் ,

பத்துநால்வகைக்கலைகளும் வழிபட்டுப் புகழ்ந்தொழுக
திறங்களுமாகிய அவை புறங்கூறப்படுநாவில் முற்றாத

அவற்றுட் பண்களும்

மழலைச்சொல்லோடே

அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நினைவுமிகும்

மாலைக்காலத்தே வசந்த மாலையை வருகவெனவழைத்து

இம்மாலையிலெழுதிய பொருளையெல்லாம்

கோவலற்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே

ளென்க.

கொணர்வாயாக்வென்றா

தமாலம் - பச்சிலை.

கருமுகை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவிசேடம்.

இடைநிலம் - தொடைநடு. தாழைமுடங்கல்,

இருபெயரொட்டிமாம். யோக்' - கும் - போகவிடும்.

செவ்வி - மனோரதமுமாம். அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்

களி.

¹ திங்கட்செல்வன் - "கால .முலகம்" என்னுஞ்சுத்திரத்துள் திங்களென்பன உயர்திணைமேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும்,

ஞாயிறு

"நின்றாங்

(கிசைத்த விவணியல் பின்று" எனவே நின்றமுறையானே

ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல்

இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், "இசைத்தது

முரிய வேறிடத்தான" எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசைத்தது

முரிய; ஈறுதிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி யென்றாகலின், இதுவும் ஈறு

திரிந்து திங்கட் செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கும் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய செல்வனைப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

செவ்வியனல்லை: செம்மை - நடுவு நிலைமை; ²

“செவ்வியான் கேடும்” எனவும், ³ “செவ்விய ரல்லார்”

எனவுங்கூறினமையின், பொழுதிடைப் படுப் பினும் -

சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும்;

எனந்து ஊடல் நீட்டப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஓதன்

முதலியவற்றாற்சென்று குறித்துக் கூறும் பருவம்

பொயத்தல். வாளியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர்

- காமவின்பத்தைநுகருமுயிர். இறும்பூது - புதுமை.

அறிந்தீமின் - அறிமின்; பகுதிப்பொருள் விசுதி.

புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான நா; புறங்கூற்று

- நிகரல்லார் தம்பொருமையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு

பவாகலின் இவையுங்கூறின; இவற்றைப்

பழிக்குநாவெனவுமாம். தனைவா

யவிழந்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்றாதல்; என்னை? ⁴ “பஞ்

சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழுவைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப்

படம்பழித் தகன்ற வல்குல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக

விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க லாதார் தம்பரி

வொழிக வென்றான்” என்றார் பிறரும். தனிப்படுகாமம் -

‘சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகத்தே சுட்

டுருக்குங்காமம். விளைதல் - முற்றுதல். மழலையின் -

மழலையோடே. பட்டுறு மாலை - நினைவுமிசூமாலை; படர் -

துன்பமுமாம். துண்பொருள் * மறத்தலால் வருந்தண்டம்;

திருவாணைக்குமேலாய ஆணை இல்லையென்பதுவழக்கு. அளி

தது = இனிமையாற்கொடுத்து ; “உணர்த்தியு மண்ட
மாணையி னிறைஞ்சும்”

என்ப. கத்திகையிடையிலத்திலயாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௨௯, பார்க்க. ² திருக்குறள்,
௧௬௬.

³ தாவழியார், புல்லறிவாண்மை, ௨.

சேவகசிந்தாமணி, ௧௫௧௮.

* (பி - ம.) ‘இறுத்தலால்’

அ.—வே னி ற் கா னை த.

உள்ள

துணியொருளென்பதற்குத் தீர்ந்தபொருளெனினுமமையும்.

அளிக்கவென்னுது ‘அளித்துக்’ கொணர்கவென்றாள்,

இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது

அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி

அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி

அதன்புறக்கழுத்திற்கேன்றிய திங்களெனிற யிறையாம் ;

ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் ¹ “வைகறை யாமத்து,

மீன்றி கழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு ணின்ற

கடைநாட் கங்கு, லாழ்வினை . . . கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப...

.....நெடுங்கடைகழிந்து” என்பதனாற் பூருவபக்கத் துப்

பதினொம்பக்கமாதலான் அதனோடும், ² “ஆடித் திங்கட்

பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று,

வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண, வுரைசான் மதுரையோ

டரைசுகேடு றுமெனு, முரையு முண்டு” என்பதனோடும்

பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறு கூறுதல்
 பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும்
 முடிவும் கடலாட்டும் புலவியும் புறப் பாடும்
 வதிச்செலவும் பொறையுயிர்த்திருப்பும் நிறைபதிப்புகலும்
 தீதுறநாளும் ஊர்தீப்பாடும் முதனடுவிறுதியாகக்
 'கட்டுரைகாணதயுள் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட்
 கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவாள்,
 தந்தைதாய் ரிடத்தன் றி அலித்தன்மையதாகிய மாலையென்
 னும்பாணையின் பிடரிப்பிறந்த
 செவ்வனென்றொளெனினுமமையும். செவ்வியனல்லன் -
 புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந் தார்க்கும்
 ஒருதன்மையனல்லனெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையளாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ
 அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட்டனள்; கேட்டு நோக்கி
 இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியளாகி அனைஇக்
 கைக்கொண்டு எழுதிக் கூஉய அளித்துக் கொணர்க
 ஈங்கென்றொளென வினை

முடிக்க.

எஉ - ந. மாலை வாங்கிய.....கோவலற்
 களிப்ப

(இ - ள்) இங்ஙனம் மாதவிசூற அம்மாலையைவாங்கிய வசந்தமாலை
 போய் எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகினைபுடைய கோவலனைக்கண்டு அவ்

னுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

எச - ஏ. திலகமு மளகமும்.....கண்கூடு

வரியும்

இனிக் குரவையும் வரியுமென்னுமிரண்டனுள்;
வரிகூறுவார், அதனை இவள் தொழிலாகச்
சார்த்திக்கூறுகின்றார்:—

வரியாவது - அலரவர் பிறந்தநிலத்தன்மையும்
பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன்மையும் தோன்ற நடித்தல்;
என்னை? “வரியெனப்படுவது.....வழங் கல்”
என்றாகலின்.

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி,
உள்வரி, புறவரி, இளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி,
எடுத்துக்கோள்வரியென; என்னை? “கண்
கூடு.....நெறித்தே” என்பவாகலின்.

---

¹ சிலப்பதிகாரம், க: க - அ. ² சிலப்பதிகாரம், உக: ககஉ

- க.

உகஅ

சிலப்பதிகாரம்

அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரியதரிசனம்;
அஃதாவதுகாட்சி; அஃது ஒரு

வர்கூட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை?

“கண்கூடென்பது கரு

துங் காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து,

தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத்

தென்ப” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) சிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட

திசைமுதலியவற்றை

புடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநோக்கத்தோடே

என்மேற் காதலையுடையாள் - போற் றேன்றி முதற்கண்

எதிர்முகமாகநின்றுநடித்த நடிப்பும்,

எஅ - அங். புயல்சுமந்து.....

.காண்வரிக் கோலமும்

“காண்வரி யென்பது காணுங் காலை, வந்த பின்னர்

மனமகிழ் வுறுவன,

தந்து நீங்குந் தன்மைய தாகும்.”

(இ - ள்.) புயல்சுமந்துவருந்திக் கதிரைப்பொழியும்

மதியிடத்தே கயல்க

ளுலாவித்திரிகின்ற செவ்வியோடே பாகைபொதிந்த

பவளத்தைத்திறந்து ஒளி

யைத்தருகின்ற முத்தையெடுத்த நகைநலத்தைக்காட்டி

வருகவெனவந்து போக

வெனப்போகிய கரிய நெடிய கண்ணாளுடைய

காண்வரியென னுங்கோலமும்,

இளமுத்தென்றார், ஒளிபெறுதல்கருதி.

இளநாகின் மமுத்தெனினுமமையும.

அச - க.

அந்தி மாலை.....உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேற்றுருக்கொண்டுநடித்தல் ;
என்னை ? “உள்வரி

யென்ப துணர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிறிதோ
ருருவங், கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதற் குரித்தே” எ
ன்றாக்கலின் ; பாண்டவர் பிறிதுருவங்

கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அரசர்.

(இ - ள்.) யான் ஊழிப் பிரிந்தகாலத்து அ
ந்திமாலைவந்ததாகப் பிரிவாற்

சூமலிரங்கி என்சின்தைநோயமிகும் வறுமையைத்
தானறிந்து கிளியொத்த

கிளவியையும் மடப்பம்பொருந்திய அன்னத்தையொத்த
நடையினையும் களித்த மயில்போலுஞ்

சாயலினையுங்கரந்தனளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய
தனது

சிலதியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து
நின்றுநடித்த உள்வரியென்னு - நடிப்பும்.

கூ0 - கூ௩. சிலம்புவாய் புலம்பவும்.. ..

.புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடனணையாது

புறத்துநின்று விளையாடுவது ;

என்னை ? “புறவரி யென்பது புணர்க்குங் காலை, யிசைப்ப

வந்து தலைவன்முற்

படாது, புறத்துநின் ருடி விடைபெறு வதுவே”
என்றராகலின்.

(இ - ள்.) கலங்களைப் புனையவும்பெருத
நுகப்பினையுடையாள் சிலம்பு
வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும்
ஏன்றகாதலையுடையாள்

போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால்
தன்மைதிரிந்த எனது

வறுமையையறிந்தும் என்னுடனணையாது
புறம்பேரின் றுநடித்தநடிப்பும்,

நுகப்பினள் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு
நோக்கியும் நின்றாடிய
புறவரியுமென்க.

கச - க0க. கோதையுங் குழலும்...கிளர்வரிக்

கோலுந்

அ—வே வ னி ற் க ர லை த.

உருக்

கிளர்வரியென்றது - நடுநின்றார் இருவருக்கும்
சந்துசொல்லக் கேட்டுநிற்

பயன்; என்னை? “கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங் காலை,
யொருவ ருயப்பத்

தோன்றி யவ்வா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற்
பதுவே” என்றாசா
கலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன
மின்னிடையவருத்தத் தோன்றி

வந்தணுகாதே புறவாயிலேவந்துநின்று சிலதியர்
வார்த்தைகேட்டு மறுமாற்றஞ்

சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது
புலவிச்சொல்லைக்

கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு
தளர்ந்தமேனியினையும்

அழகியகூந்தலினையுமுடையாள்
புலவியாற்போகின்றாள்போல நடித்துப்போன
நடிப்பும்,

இதனாற்கூறியது : யான்புணர்ச்சிநிமித்தமாகப்
புலந்து தன்சிலதியர்க்குச்

சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப்
புலந்துசொன்னேனாக

நடித்துப்போன நடிப்பென்றபடி.

க02 - ச. பிரிந்துறை காலத்து.....

.தேர்ச்சிவரி யன்றியும் தேர்ச்சிவரியென்றது -
நாயகன்கிளைகட்குத் தன்னுன்பங்களைத் தேடித்

தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? [“தேர்ச்சி யென்பது
தெரியுங் காலைக்,] கெட்ட

மாக்கள் கிளைதண் டவா்முன, பட்டது முற்றது நினைஇ

யிருந்து, தேர்ச்சியோ

கிரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்” என்றாகலின்.

(இ - ள்.) நான் பிரிந்துறைபொழுதில் தான்
பிரிவாற்றாது வருந்தின

ளாகப்பாவித்து எனது மிக்க கிளைகட்டுத் தனது மிக்க
துயரத்தைத் தன்மயக்

கத்தாலே தேர்ந்துதேர்ந்து சொல்கின்றாளாகநடித்த
நடிப்பும்; அதுவன்றியும்,

க0௫ - கூ. வண்டலர் கோதை

.....காட்சி வரியும்

காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்தத்தைப்

பலருங்காணும்படி நடித்தல்;

என்னை? “காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலைக், கெட்ட
மாக்கள் கிளைகண்

டவார்முனர்ப், பட்டது கூறிப் பிரிந்துநிற பதுவே”
என்றாகலின்.

(இ - ள்.) வண்டலர்த்துங்கோதையயுடையாள்
மாலைக்காலத்தின்கண்

ணைமயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும்

தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடிப்பும்,

க0௭ - அ. அடுத்தடுத்த தவர்முன்.....

எடுத்துக்கோள் வரியும்

எடுத்துக்கோள்வரியென்றது - தான் கையறவெயதி
வீழ்ந்தாளாகவீழ்ந்து, பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி

நடித்தல்; என்னை? “எடுத்துக் கோளை யிசைத்

சூங் காலை, அடுத்ததித் தமிழ்நது மாழகி யயலவ, ரெடுத்துக்
கோள்புரிந்த தெதித்.

துக் கோளே” என்றிராகலின.

(இ - ள்.) அவர் முன்பு தான்
மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை அவர்
எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கோள்வரியென்னுநடிப்பும்,
க0க - க0. ஆடன்

மகளே.....பைந்தொடி தனக்கென (இ - ள்.)
ஆயிழாய! பைந்தொடி நாடகமகளாதலான்
இங்ஙனநடித்தல்

அவட்கு இயல்பன்றோவென்றுகூறவென்க.

உச0

சிலப்பதிகாரம்

இவற்றுகூறியது: முன்பு தான் இவ்ளோடு கூடியும் ஊடியும் செல்கின்ற
காலத்து இங்ஙனநடித்தநடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்குடிமுதல் எடுத்துக்
கோளீரூயுள்ள வரி எட்டினோடும் சிலேடித்துக்கூறிய
கோவலன் நாடகமக

ளிர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமையன்றோவெனச்
னென்பது.

சொல்லி ஒலையை மறுத்தா
ககக - ச.

அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.) அழகினை யுடைய பொற்றோடணிந்த திருமுகத்தையுடைய
ஆயிழையெழுதிய அழகிய தாழந்தோட்டித் திருமுகத்தைக் கோவண்
மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாழிய உள்ளத்தையுடைய வசந்தமாலே மாத

விக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடு - பொற்றோடும்,
தாழந்தோடும். துணைவு-

விரைவு.

ககடு - அ. மாலே வாரா
ராயினும்.....மாதவி தானென்.

துணைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனான்
ஆற்றாளாகியதலைவியை ஆற்று

வித்தற்பொருட்டித் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட
மொழிகின்றாளாகலின், இன்னும் இம்மலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா
யினும் காலைப்பொழுதில் ஈண்டு நாம் காண்போமெனச்சொன்னான்; சொன்ன

வன் தானிருந்தமலரமளிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்
தவன் அமளிமிசையே இமைப்பொருந்தாமற் கிடந்தனன்; அவன் யாரெனிற
கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடுபெற்றனவென்றுசொல்லி
மறுப்ப அதனைக்கட்டுரைத்தவளுக்குத் காண்குவமெனச்சொல்லிப் பொருந்தாது
வதிந்தனனென்க. வதிதல் - தங்குதல்; பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுநனைக்
கூடர் துவதிதலுமாம்

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஊழினி ரெல்லா .....காண்.

(இ - ள்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோரில் ஊழனவர்களை! நீயிரெல்லாம் அநங்கன்றிருவாணையே; கூடுமினென்று சூழிற்குலங்கள்சாற்ற, இங்ஙனம்பிரிந்து சாலநீடுதலால் ஆற்றாளாகி இளவேனிற்பொழுதில் நின்னோடு கலந்தாளுடைய மெல்லிய பூவினெழுதிய திருமுகத்தை, கானலிடத்து அவன் பாடியபாட்டிற்கு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென்று ஓலையைநீட்டினானென்க.

அ.—வேனிற்காலைத் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

க னு த் தி ற மு ரை த் த

க ரை த் த.

¹ அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை

² நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப்
பகன்மாய்ந்த

மாலை மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்
கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள
மேலோர்நாண்

⑩ * மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் முன்சோர மாலதியும்

பார்ப்பா நெடுமணையா னென்மேற்
படாதனவிட்

டேற்பன கூறாரென் றேங்கி மகக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெளியானைக்
கோட்டம்   ௧௦   புகர்வெள்ளை நாகர்தங்
கோட்டம் பகல்*வாயி

லுசசிக் கிழான்கோட்ட மூர்த்த்கோட்டம்
வேற்கோட்டம்

வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான்
வாழ்கோட்ட

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - ந. தூவி விளக்கேற்றியெனக.

ந - ச.

இரவிற்கோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்குஆம்படி
நெய்தானவை

உடுத்தும் புணைந்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (பா) மேலைநாள் - முன்னோர்நாள்.

சு. சோர - சாய.

எ. ப்டாதன - இல்லாதன.

க. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம்
நிற்குங்கோயில்; சாந்திகரைக்
கோட்டமெனினுமாம்.

க0: வெள்ளைநாகர் - பலதேவர். பகல்வாயில் -
பகற்றோற்றுகிறவாயில்;
கீழ்த்திசை.

க0 - கக உச்சிக்கிழான் - சூரியன்; அன்றி,
பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான்-

பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென்றுமாம்.
ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகை

லாயம் நிற்குங்கோயில். வேற்கோட்டம் - முருகன்கோயில்.

கஉ. வச்சிரக்கோட்டம்
வச்சிராயுதமிருக்கிறகோயில். புறம்பணையான் -
மாசாத்தன்; புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று.

¹ க - உ: மூலம். அ - க0. ² 6

- கக: சிலப். க0: எஅ - அஎ.

³ சிலப். க:

சக. (பி - ம்) * 'வாயினுச்சி'

உசஉ

சிலப்பதிகாரம்

1 நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம்
 புக்கெங்குந்
 தேவிர்கா னெம்முறுநோய் * தீர்மென்று
 மேவியோர்
 கடு பாசண்டச சாத்தற்குப் பாடு
 கிடந்தாளுக்
 கேசும் படியோ ரிளங்கொடியா †
 யாசிலாய்
 2 செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர்
 வரங்கொடர்
 பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே
 கையிற்
 படுபிணந்தா வென்று பறித்தவள்கைக்
 கொண்டு
 ௨௦ சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற்
 சென்றாங்

கிடுபிணந் தின்னு' மிடாகினிப்பேய்
வாங்கி

மடியகத் திட்டாண் மகவை யிடியுண்ட
மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக்
கசசாத்த

முன்னை
உரு
* † னஞ்ஞைநீ யேங்கி யழலென்று

யுயிர்க்குழவி காணாயென் றக்குழவி யாயோர்
குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்றி *
மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலா யே

மறையோன்பின் மாணியாய்
வான்பொருட் கேள்வித்

கரு.
நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான அருகர்கோயில்
நிலாக்கோட்

டம் - சந்திரன்கோயில்.

கரு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற

ஐயன்கோயிலிலே.

கசு. ஏசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி.
ஓர் இளங்கொடியாய் -

ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கக. படுதல் - உண்டாதல் (பா) பறித்தாள் -
பறித்து.

• உஉ. மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத்
திட்டான்' என்றாராத
லால்.

(கக) பிணந்தாவென்றுசொல்லிப் பறித்து
(உஉ) வயிற்றிடத்திட்டா' னென்க.

உஎ. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து;
மடியாகியபுடைவையு.

யுடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

-
- 1 தொல்காப்பியம், தொகை. கு. கக - ந. மேற்
2 செவ்வைச்சூடுவார்பாகவதம், கல-ஆம் கந்தம், கக. து-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.
3 அஞ்சை - அன்னை; தணிகை. சீபரி. இசுக.
4 தான்மணிக்கழகை, கடவுள்வாழ்த்து.
(பி - ம்.) * 'தீர்மினெனமேலி' † 'ஆசிலாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

கூ—கனத்திறமுரைத்தகதை.

சுசாந்

௩௦ துறைபோயவன்முடிந்த பின்ன
ரிறையோலுந்
தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத்
தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து
மேயநாட்
டேவந்தி யென்பாண் மனைவி யவளுக்குப்
பூவந்தபுண்கண் பொறுக்கென்று
மேவித்தன்
௩௧ + மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து
நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் ↓
தூமொழி
யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்
தீர்த்தத் துறைபடிவே னென்றவனைப்
பேர்த்திங்ஙன்
மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன்
மேலிட்டுக்
௪௦ கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள்

வாட்டருஞ்சீராக்

கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற

குறையுண்டென்

நெண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடு தூஉய்ச

சென்று

பெறுக கணவனோ டென்றாள் பெறுகேன்

கூ0. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

கூக. தாயத்தார் - ஞாதிகள்.

கூஉ கடன - உதகக்கிரியை; பலிகன்மம் (111)

மேவினாள் - மேயினவள்.

கூச. பூவந்தவுண்கண் - பூப்போலுமுண்கண்.

பொறுக்கென்று - பொறுப்

பனவாகவென்று; தெய்வயாக்கையாதலாற

பொறுதென்று பொறுப்பித்தா

னென்க. மேவி - கூடி.

கூஅ. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகனறவனை
யென்க.

கூஅ - சூ0. கணவன் துறைபடிவேனென்று

அகனறனனாதலால், அவனைப்

பெயர்த்து இங்ஙனம் மீட்டுத்தருவாயென்று உலகத்து

ஒன்றன்மேலிட்டுச்

சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் தூவியிருப்பாள்.

சஉ. இனையளாய - வருத்தத்தளாய; இனைதல்,
யிற்று;

ஈறுகுறைந்து இனையா

சங. தூஉயச் சென்று - இதற்குப்பரிகாரமாகச்
சாத்தற்குத்தூவிப் பின்பு

கண்ணகிபாற்சென்று; கண்ணகியிடத்தே தூவியென்
பாருமுளர்.

சங = ச. சென்று பெறுக கணவனோடென்றாள்:
கூட்டமென ஒரு

சொல் வருவிக்க; கணவனொடுகூட்டம் பெறுக;
உருபுநிற்கப் பொருடொக்

கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு
பெறுகவென்றாள்.

(பி - ம்.) * 'கடன்செய்து' † 'மூவாவெழினலம்' ‡
வனகன்றனனாப்போய்'
'தாமொழியாளார்த்தகண'.

சுடு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கன்வினா லென்னை

பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட்
பட்டேம்

பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ஞ்ரா ரிடுதேனிட் டென்றன்மேற்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென்
றதுகேட்டுக்.

ஊ காவலன் முன்னர்பான் கட்டுரைத்தேன்
காவலனே

நேர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்ட
லுரையாடேன்
தீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடஇ
தீக்குற்ற

முற்றேனென நெற்ற வுறுவனே டியானுற்ற
நற்றிறங் கேட்டி னகையாகும்
பொற்றொடஇ

ஊ கைத்தாயு மல்லை கணவற் கொருநோன்பு
பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற்
போய்க்கெடுக வுய்த்துக்
கடலொடு காவிரி † சென்றலைக்கு
முன்றின்

சரு. கமிக்கும் - ஐயுறும். கன்னினால் -
கன்வினிடத்து.

சக. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக.

போய்ப்பட்டேமென்று இரு

வர் தொழிலுமாம்.

சஅ. இகிதேளிட்டு - தேள்கொட்டப்படுவார்

காணாமல் தேளல்லாத

தொன்றை மறைய மேலே போகட்டுப்

பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

பயப்படப்பண்ணுதல்; தேனென்று

சக. கோவலற்குற்றதென்றது,
பழிமொழியாதலால்.

சஅ - க. என்றன்மேற் கோவலற்கு
உற்றதோர்தீங்கென்று சொல்ல;

சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

ரு0 - ருக.

காவலனோர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டால் -

காவலன்பாடும் ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால்.

உரையாடேன் - பொல்லாக் கனுவாதலால்

உனக்குச்சொல்லேன் ; ¹ “உரையா, ரிழிதக்க காணிற்

கனா” என்றாராத

லின்.

டுஉ. தீக்குற்றம் - கொடியகுற்றம் ; அஃதாவது
முலைதிருகியெறிதல்.

டுங. உறுவன் - மிக்கோன் ; என்றது கோவலனை.

டுச. நற்றிறம் - இருவரும் தேவலோகம்புகுதவுள்ள
நன்மை. நகையாடு

மென்றான், அதன்மிகுதிறினைந்து. எனவென
ஒருசொல்வருவிக்க.

டுடு. கைத்தல் - அவனால் வெறுக்கப்பட்டதல்

டுசு. உயத்து - நீரையுயத்து.

சச - டுசு. என்றது : நீசொன்னபடியே

கூட்டம்பெறுவேன் ; ஆயினும்

ஓரையமுண்டு, கண்டகனாவாலேயென்று

கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனாக்

கொண்டு வருந்தவேண்டா ; நீ அவனால்

வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல.

¹ பழமொழி, கஅஉ.

(பி - ம.) * 'மதுபிறப்பிற்'

† 'நின்றவிடத்து'

கூ—கலத்திறமுரைத்தகாதை.

உசுரு.

மடலவிழ் நெய்தல்ங் கானற் றடமுன

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டந்
துறைமூழ்கிக்

கூர் காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் †
கணவரொடு

தாமின் புறுவ றுலகத்துத் தையலார்
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிழப்பர்
யாமொருநா

‡ ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கவ்
வாயிழையாள்

§ பீடன் நெனவிருந்த பின்னரே நீழ்ய
கூடு காவலன் போலுங் கடைத்தலையான்
வந்துநங்

கோவல நென்றாளோர் குற்றினையாள்
கோவலனும்

பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன்
பைந்தொடி

வாடிய மேனி வருத்தங்கண் || டியாவுஞ்

சலம்புணர் கொள்கைச சலதியொ டாடிக்

எ(1) குலந்தரு வான் பொருட் குன்றந்

தொலைந்த

1 விலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன

119 - கூ. சோமகுண்டமும்
சூரியகுண்டமுமென்னும் பேரையுடையன;
முற்று.

120 - கூ. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக
ஒருநோன்பு தப்பினாய்;

அதற்குப் பரிகாரமாவது இந்தக்குண்டம் பழந்தீர்டிக்
கோட்டந்தொழுதல்;

தொழுவார் கணவரொடுகூடி இன்புறுவரென்று சொல்ல,
கண்ணகியும்.

கூச. பீடன்றெனவிருந்த பின்னர் -
குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமை
யன்றென இருந்தகாலே.

கூரு - கூ. காவலன்போலுங் கோவலன்
கடையிடத்தானென்று மாறி யுரைக்க; அன்றித்
தூரத்தே பார்த்து ஐயுற்று நங்காவலன்போலுமென்று
அவன் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து
கோவலனென்றொளினுமாம்; கோவ
லன்வந்து நங்கடைத்தலையான்; அவன்றான்
நெடுங்காலம் நம்மை கீங்காக்
குறிப்பினையுடையனென்றொளினுமமையும்.

சுசு - எ. சிலதிகுறுதலும் கோவலன் உட்புகுந்து.

(ச) கொடியிடைபார்தாம் கோலங்கொள்ளாநிற்க,
அக்காலத்தே (சுசு)
கோவலன் (சுஎ) பாடமைசேக்கையுட்புக்கென்க.

சுசு. சலம் - பொய். சலதி - பொய்ச்சி. ஆடி -
அனுபவித்து.

எடு. குலந்தருவான்பொருள் - தாய்த்தாரால்
தரப்பட்டபொருள்.

எக. இலம்பாடு - வறுமை.

---

¹ தொல். புள்ளி. கு உக - த; டு உரிச். கு.
உகுக - உரை, மேற்.
சுஉ - த; து - வி. கு. சுஉக, * (பி - ம்.) 'குண்டத்துறை'
† 'கணவனொடு' ‡ 'ஆடுதமோவென்ற' § 'பீடன்றெனவுரைத்தபின்னரே' || 'யாதும்'

உசுசு. சிலப்பதிகாரம்.

நலங்கேழ் முறுவ னகைமுகங் காட்டிச்

* சிலம்புள கொண்மெனச சேயிழை

கேளிச்

சிலம்பு முதலாகக் சென்ற கலனே

எடு † மிலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன்

மலர்ந்தசீர்

மாட மதுரை யகத்துச்சென்

றென்னேழிங்

கேடலர் கோதா ! யெழுகென்று நீடி

வினைகடைக் கூட்ட வியங் டு கொண்டான்

கங்குற்

கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

வெண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்

மாதவிதன் சொல்லை || வறிதாக்க—முதை

வினைகடைக் கூட்ட வியங் டு கொண்டான் கங்குற்

கனைசுடா கால்சீயா முன்.

எஉ. நகை - ஒளி.

எச. சிலம்பு முதலாகவென்றான்,

வாணிகஞ்செய்வதற்கு; முதலீடென்ப ராகலான்.

சென்ற கலன் - முன்பு வாங்கியழித்த ஆபரணம்.

எந். உலந்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எசு) மதுரையிடத்துச்சென்று (எந்)

நட்டுதலுற்றேனென்க.

ஏ. நீடி - நெடுங்காலநின்ற.

எ. வியங்கொண்டான் - வினையினது ஏவலைக் கொண்டான்.

எ. எ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எ. க. கங்குலை இடத்துநின்றும் சுடர்
போக்குவதன் முன்னென்க; என்றது,
இருளிலேபோதல்பற்றி.

“காதலிகண்ட” மாதவிதன்சொல்லை
வறிதாக்கவென்றது, வேனிற்காலை

யிற்¹ ‘காலகாண்குவம்’ என்றவார்த்தையை, முந்தை
மூதையாயிற்று.

---

¹ சிலப்பதிகாரம், அ. ௧௧௬.

(பி - ம்.) * சிலம்புகொண் மோவெனச் செயிழை
வித்தச் சிலம்பு - † உலத்த பெரும்பொருளிட்டிற்றேன்

‡ ‘எழுகென்னமூதை’ § ‘கொண்டார்’ || ‘வறிதாக்கி’;

¶ ‘கொண்டார்’

கூ.

—கலத்திறமுரைத்தகாதை.

உசு

க - ச. அகனகர்....., தாங்கொள்ள

(இ - ள்.) கொடியிடையார், அகன்ற
மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த

மாலைக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த
முல்லையினது ஒளிமலரை நெல்லோடே

தூவி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி
மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடே

எழுத்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு
ஆம்படி கொழுநர்மார்பைத்

தமது முலையாற் பொருநதுதற்கேற்ற

கோலங்களைக் கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது, மகரக்குழைமுதலிய மணியும்
பூணும் மதாணியுமுதலிய அணி

யும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய
பணியுங்களைந்து நொயயனவே

புனைந்தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செயதல்.
அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனி.

னுமமையும். நிகர் - ஒளி; ¹ “நீர்வார் நிகர்மலர்
கடிப்ப” என்றார் கலையினும்.

பகல், ஆகுபெயர். மாயதல் - மறைதல்; ³
“கனிற்றுமாயக்குங் கதிர்க்கழனி”

என்றாற்போல. மணிவிளக்கம்,
உம்மைத்தொகை; இருபெயாக்கண்வந்தது;

மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை;
தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும்

போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனம்
தூவியமகளிர்தாம். ³ “நெல்லு

மலருந் தூஉயக் கைதொழுது, மல்ல லாவண
மாலை யயர” என்றார் நெடுநல் .

வாடையினும்.

சு - சு.

மேலோர்நாள்.....பாலகன் றுன்சோர

(இ - ள்.) முன்னொருநாளிலே

மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது

மாற்றாள் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச்
சங்கரலூட்ட அப்பாஸ் விக்குத .

லாலே தன் கையிலே அக்குழவி மரிக்கவென்க.

பால் - ஆன்பாலுமாம். பாலகனென்பது
காலவழக்கு. சோர்தல்-மரித்தல்.

சு - அ.

மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலகன்

மரித்தலானே, அம்மாலதியும் பார்ப்பா

னோடு அவன்மனைவியும் என்மேல்

அடாப்பழிகூறுதலொழித்து ஏற்பனகூறு

ராதலால் இதற்கு என்செயகேனென்றேங்கி அ
ம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடு, எண்ணெடு.
படாதன - அடாதன. விட்டி-
ஒழிந்து.

அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ள்.) தேவர்தரு
நிற்குங்கோயில்,

வெள்யாணைக்கோட்டம்—(இ - ள்.)
ஐராவதநிற்குங்கோயில்,

க0. புகர்வெள்ளைநாகர்தங்
கோட்டம்—(இ - ள்.) அழகினைபுடைய

பலதேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர்.

இத்தவாக்கியம், அகநானூறு, கக - ஆம்
பாடலில் கஉ - ஆம் அடியாகவும்.

காணப்படுகின்றது.

மதுரைக்காஞ்சி, உசஎ.
தெடுதல்வாடை, சக - ச.

வசஅ சிலப்பதிகாரம்

பகல்வாயி லுச்சிக்குழாந்கோட்டம்—(இ - ள்.) கீழ்த்
திசையிற்றோற்றகின் ற் சூரியன்கோயில்,

பகல்வாயில் = பகற்றோற்றகிவாயில்; ஆவது கீழ்த்திசை. உச்சிக்குழான் =
பகற்பொழுதிற்சூரியோன்; இனிப் பகற்பொழுதிற்கு வருவாயாபுள்ளவனென்று
மாம்; சூரியன்கோயிலென்றபடி..

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ள்.)

இறைவனுராகிய ஷகலாயநிற்குங் கோயில்,

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.)

முருகவேள்நிற்குங்கோயில்,

வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

வச்சிரப்படைநிற்குங்கோயில், ¹ புறம்பணையான்

வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.) சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று; ²

“புறம்பணை வியம்பு

மோசை” என்றார் சிந்தாமணியினும்.

கங. நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.) அருகன்
கோயில்,

என்னை? “துக்கந் துடைக்குந் துகளறு காட்சிய,
நிக்கந்த வேடத் திருடி

கணங்களை, யொக்க வடிவீழ்ந் துலகியல் செய்தபி, னக்கதை
யாழ்கொண் டமை”

வரப் பண்ணி” என்றார் வளையாபதியினும்.

நிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,

இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய
கோயில்களெங்கும்புகுந்து,

கச - இ. தேவிற்குள்.....பாடு கிடந்தாளுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவள், தெய்வங்களே! எமது மிக்க இந்நோ
வைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாது
போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பால் வரங்கிடந்தாளையென்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; * “தேவாநி தேவ
னவன்சேவடி” என்று

ராகலின். தேவிர்: இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று,
நிறுமிசையுகரம்

கெட்டது. * பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச்
சமய சாத்நிரத்தருக்கக்

கோவை; என்னை? “பண்ணை நிறத்திற் பழுதின் நி
மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

1 “குழிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இடுமுத்தப் பூத னிருப்பப்-படுமுத்தம்,
புனை யறும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணியாய்க், கென்ன முறைய னிவன்” என்னும் பழஞ்
செய்யுளின்பொருள். (தொல். செய். கு. ௧௧௮ - உரை, மேற்.) ஈண்டு அறியற்பாலது.

2 சீவகசிந்தாமணி, ௮௫.

3 சீவகசிந்தாமணி, ௧.

4 “பாசண்டத் துறைய மிவற்றட் பலவாம், பேசுந்
நெண்ணூற் றதுவணகப்

படிமே” திவாகரம், ௧௨ - வது.

கூ

—கருத்திறமுரைத்தகாணத.

உச்சு.

மதுவகைக் கோவையும் வல்லவன், விண்ணு நியங்கும் விழவை ராயினும், கண்
ணறி நோக்கிக் கடுகை செய்வான்” என்றார் வளையாபதியினுமாகலின்

இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப்
பயின்றவனாதலின், * மகாசாத்திர

னென்பது அவறகுப் பெயராயிற்று. சாததற்கு,
உருபுமயக்கம்; இது, 1 “மணற்

கீன்” என்றறபோலின்றது. கிடந்தாளுக்கு -
கிடந்தானே; இயல்புமாம்!

இப்பொருட்டு ஆசிலாயென்று சொல்லியென ஒருசொல்
வருவிக்க.

(இ - ள்) சுகாட்டுக்கோட்டத்து
 இடபிணந்தின்னும் இடாகினிப்பேய
 ஏசும்படி ஓரிளங்கொடியாயத் தூங்கிருளிற்சென்று
 அங்குப பாடுகிடந்தானே
 நோக்கி ஒன்றினும் குற்றமறவளே, கேளாய;
 முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யா
 தோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொய்யன்று;
 மெய்யெனச்சொல்லி
 அங்கனம்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைப்பார்க்கத்
 தந்துகாணெனச்சொல்லா
 நின்று பறித்து அவள்வாங்கி மடியகத்திட்டானென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு பிறரைப்பழிக்கும்
 வடிவையுடையதொரு
 பெண்வடிவுமாம். சுகாட்டுக்கோட்டம் - *
 சக்கரவாளக்கோட்டம். தூங்கிருள் -
 செறிந்தவிருள்; யாவரும் தஞ்சுமிருளுமாம். இடபிணம்
 - குழியிலிடபிணம்.
 மடி - வயிறு; * “படியை மடியகத் திட்டான்”
 என்பதனுமுணர்க. மடி
 யகத்திட்டான் - விழுங்கினாள். மக, * “குழவியு மகவு
 மாயிரண் டல்லவை,
 கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே” என்பதனாற்

சுடறப்பட்டது ; பால்கனென்பது

காலவழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட..... தையலாள்

(இ - ள்.) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல
ஏங்கியழுகின்ற தைய

லாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்னாய, நீசெல்கினற
வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரி

டத்து உயிரோடுகிடக்கின்ற குழுவியைக்

காண்கின்றிலையோவென, அவள் அது

செயய, ஏங்கி அழுகின்றாய்! அழாதொழியென்று தான்
அக்குழுவியாய் அவ்வி

டத்துச்சென்று கிடப்ப, அவள் வஞ்சக்குழுவியை
ஐயமின்றித் தன்குழவி

யென்றெடுத்து வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோயத்
தாய்கையிற கொடுத்த தாள்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அ
ததையலாளென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றறபோல
இடிக்கப்பட்டதனை இடி

யுண்டதென்றார்; உண்டல் - உறுதல்.

உஅ - ஈஉ. தூய.....மேயநாள்

(இ - ள்) அக்குழுவியாய் இறையோனும்

இருமாபுந்தூயமறையோனுக்குப்

பின்செல்லும்பிள்ளையாய் மிக்க கல்விகளையும்

அவற்றின் பொருட்கேள்வி
கனையும் கற்றும் தரித்தும் துறைபோயத்
தந்தைதாயரிந்தபின்னர் அவர்க்கு

¹ அகநானூறு, உகஉ.

² இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பண்டைக்காலத்து மயனாள்
இதன்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆறுவது காதையிற்காண்க.

நிருமிக்கப்பட்டது;

³ நான்மணிக்கழகை, கடவுள்வாழ்த்து, உ.

(பி - ம்.) * 'ம்காசாத்தனென்பது.'

* தொல்காப்பியம், மரபியல், கு. உக.

கஉ

~~கஉ~~

... விவரம்

கீழ்க்கண்ட முதலியவுஞ்செய்து தன்தாயத்தாரோடும் ²
வெஸ்வழக்குரைத்து

எப்படியானோ தன் மனைவியோடேகூடி நடந்தபின்
ஒருநாளினென்க.

வரன்பொருட்கேள்வி-மறைநூலும் அங்கமும். துறைபோதல் - ³ அதற்குத்
தக்கிறதல். மாணியாயெனவே செளளமும் உபநயனமும், துறைபோயெனவே
கல்விசைவிறுதலிய பிரமசரியங்காத்தலுங்கூறி, மேல், "தேவந்தியென்
பாண்மனைவி" எஃப் பதனான் விவாகமும் காருகத்தமும்
கூறினமையுமுணர்க.

இறையோனும்: உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே.
தன்மனைவிக்குப் பொ

'ருட்குறைபாடில்லாமறசெயது என்பதாயிற்று.
இறையோனும் அவர்:மடிந்த

பின்னர்க் கடன்கழித்து வழக்குரைத்தென்க.
தாயரென்றார் மாலதிற்பயிற் கடட்டி, மேயநாள்
மேவியநாள்; இவனைத் தீவலஞ்செய்து¹ நாலீராண்டு கழிந்த
யின்னர்; 'மேவினாள்' என்று பாடமோதித் தன்னை
மேவினவளென்று பொரு
ஞ்ஞரப்பாருமுளர்

ந.ந. - சு: தேவந்தி
பென்பாள்.....நீங்குதலும்

(இ - ள்.) அங்கனம் கூ டிரடந்த
தன்மனைவியாகிய தேவந்தியென்று

பெயர்கூறப்படுவாளுடைய பூவின்றன்மை தலைவந்த மையுண்டகண்கள்.
இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு பின்பு 'அவளைமேவித்
தனது எக்காகத்தும் முதிராத இளைய அழகின துரஸத்தை வெளிப்படுத்தி
அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எம்மோட்டத்த
வாவெனச்சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெனச்சொல்லி
நீங்கினாளுகவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வபாக்கை
காணப்பொறுதாகலின் இவள்கட்குப்

பொறுக்கக்கடவதென் று நிரூபித்துக்கொண்டா ன்; "
"அந்தரத்துள்ளோ ரறியா

மரபின், வந்து" என இதனுள்ளும், ⁵ "கரந்திரு
வெயதிய கடவு ளானாரும்",

* "தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிசிதரு, நாலேழ்
நானினும்" என மணிமே

கலை யுள்ளுநு கூறின மையானுமுணர்க. இனி
உண்கணென்பதனை முன்னினை

விளியாக்கி இம்மறையை நீ பொறுக்கவென்று
சொல்லிக்காட்டினுனெனினு

மனையும்.

நக - ௪௦.

தூமொழி.....கொண்டிருப்பாள்

(இ - ள்) அங்ஙனமாகிய தூமொழி,
என்னெஞ்சிற்பிணித்தகணவன் தீர்த்

தத்துறைகளெங்கும்போயத் தீர்த்தமாடுவேனென்று
என்னைவிட்டகன் றனன் ;

மறுத்தும் இவ்விடத்தே அவன் மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தரு
வாயென்று ஒருபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாடோ
அங் கடனாகக்கொண்டிருக்கின் றவனென்க.

௪௦ - ௪௪. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனே

டென்றாள்

1 "தோற்பது கொண்டு புராஅ ரவை" பழமொழி, ௨.

2 திருக்குறள், நக.௨.

3 மணிமேகலை, க. ௧௫.

4 சிலப்பதிகாரம், ௩௦: அஞ.

கக - ௪.

க: எஉ - க.

கூ—கனத்திறமுரைத்தகதை.

(இ - ன்) நிறைந்த சீருடைய கண்ணகியாகிய
நல்லாவுக்குக் கென்முநன் பிரிதலால்
உற்றதோர் துன்பமுண்டென்று நினைந்த
நெஞ்சின் வருத்தத்துடைய பூராய்க் கோட்டத்தை நண்ணி
அறுகு முதலியவற்றை இவள் கணவனைப் பெறல்
வேண்டி மெனத் தூவிப் பின்னர்க் கண்ணகி பாற் சென்று
ஆண்டு ஆசிகூறுவாள் / கணவனைப்
பெறுவாயாக வென்றுள்ளென்க.

இனி, கண்ணகிபானண்ணிச் சென்று தூவிக்
கணவனோடு வாழ்வுபெறக் கென்றுள்ளெனினுமமையும்.
வாடி வாட்டென விகாரம்; வாடிதல் - குறைதல்;
குறைதலையெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால்
வாட்டிதலையென வுமாம். இனிதல் இனையாயிற்று;
விகாரம். கணவனோடு - கணவனை. ௪௪ - ௫௪.
பெறுகென் .... நகையாகும்
(இ - ன்) செறிதொடஇ, நீ இங்ஙனங்கூறுதலாற்
பெறுவேனாயினும் என் னெஞ்சம் ஐயுறுகின்றதுகான்;
அஃது எற்றாலெனின், நெருநற் கங்குற் கணவின் கண்
என்கொமுநன் என்னைக் கைப்பற்றினாயப்போக யாங்கள்

ஒரு பெரிய பதிககட்புக்கோம்; அங்கனம்புக்க பதியிடத்தே
 எங்கட்கு ஏஸாததோர் படிந்து ஈரைய அவ்வூரார்
 இடிகேனிடமாதுபோல என்மேலிட்டனர்; அங்கனம் அவரி
 டுப்பிட்ட அப்படிற்றாத் கோவலற்கு ஓர் திங்குற்றதென்று
 பிறர் சொல்லி ஐகட்டு அதுபொருது
 அவ்வூரசன்முன்னர் செல்லாதேன்சென்று வழக்கு
 ஈரயாதேன் வழக்குரைத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு
 அவ்வூர்க்கும், உற்ற தோர்திங்குண்டு; ஆனாலும் அவை
 திக்கனுவாதலான் நினக்குரையேன்; இங்ங்னம் தீவினையுற்ற
 என்னோடு பொருந்திய மிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற்
 திறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு
 நகையைத்தருமென்று சொல்ல வென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடயென்னுமுரிச்சொல்
 ஈறுதிரிந்தது; ¹ "பேரத்தி - ஈரியவை பேரற்றல்
 கடுத்தபின், தேற்றுவதல் யார்க்கு மரிது" என்னும்போல
 அது, ¹ "ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே"
 என்பதனான் முடிந்தது. கனவினும் - கடுக்குமெனினுமமையும்.
 இடிகேனிடதல் - தேளிடப்படுவார் காணுமே தேளால்
 லாததொன்றை மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக்
 கலங்கப்பண்ணுதல்; பாய்ச்சுத்தேனென்பாருமுளர்.
 என்றன்மேல்: தன், அசை. என்றன்மே லென்றான்,
 பென்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத்
 தான்சுமந்துநிறுத்தலா - னெனினுமமையும். தீங்கென்று அது

கேட்டி - தீங்கென் றுசொல்ல அதுகேட்டி;

சொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடி, எண்ணெடி; வேறுவினை ஒழிவுமாம்; ஆவது ஞாவனன் மரணமும் ஊர்தீப்பாடும். உம்மை, இறந்தததழீஇயவெச்சவும் ன்மை. உரையாட்டேனென்றான்; * “உரையா ரிழித்தக்க காணிற் கனா” என்பது பழ மொழியாகலின். தீக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது முலையிருகியெறிதல். நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றான், இது கிட்டாத தொன்றாகலின். எனவென ஈண்டும் ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், ௧௧௧௧.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. அக.

³ பழமொழி, ௧.௮௨.

உருஉ

சிலப்பதிகாரம் --- 7

சூச : சூச. பொற்றொடஇ.....பின்னரே

(இ-ள்.) பொற்றொடஇ,

நீகண்டகனாக்கொண்டு வருந்தவேண்டா; நீ அவன்குலை
'வெறுக்கப்பட்டாயுமல்லை; நின்கணவன்காரணமாக
ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே தப்பினாய்; அதனால்
உள்ளதீங்குமிக்கன; அத்தீங்கும் கெடுவனவாக; காவிரி
தன்நீரைக்கொண்டுசென்று கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும்
சங்கமுகத் தயலதாகிய பூவினிதழவிழும் நெய்தற்கானலிடத்து
இரண்டு தடாகமுள்ளன; அவை யாவையெனிற ¹
சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன;

அவற்றின் துறைகளின்மூழ்கிக் காமவேள்கோட்டத்திற்புக்கு
 அவனைத் தொழுதாராயின், அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள
 நாளெல்லாம் தம்கணவரோடும் பிரி வின்றியிருந்து
 இவ்வுலகத்து இன்பமுறுவர்; மறுமைக்கும்
 போகபூமியிலேயும் போப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்றி
 மூன்றுபல்லங்காலம் இன்பநீர்வ ராதலான் அவற்றை
 யாமும் ஒருநூன்று ஆட்க்கடவேமென்று சொன்ன தேவந்
 திக்குக் கண்ணகி அங்ஙனம் துறைமூழ்கித்
 தெய்வந்தொழுதல் எங்கட்கு இயல்பன்றென்று சொல்லி
 இருந்தபின்னாகவென்க.

* “காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவறகை
 தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகலின், இங்ஙனங்கூறினாள்.
 இக்குண்டமிரண்டிறகும் இவ்வுலகத் தின்புற லும்,
 போகபூமியிற்பிறத்தலும் நிரனிறையாக்கலுமொன்று;
 அவற்றை, “இரு காமத்தினையேரி” என்றா படடினப்பா
 லையிலும்
 ௬௪ - ௬. நீடிய
 காவலன்.....குற்றினையாள் (இ
 - ள்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின்றவளவிலே
 குறுந்தொழிலினை யாள் காவலன்போலுங் கோவலன்
 நீடிய நம்கடையிடத்தானென்றொளென்க.

அன்றித் தாரத்தேபார்த்து ஐயுற்று
 நம்காவலன்போலுமென்று அவனனு கினவிடத்து
 ஐயந்தீர்ந்து கோவலனென்றொளெனினுமமையும் இனி,
 நம்கோவ லன் வருகின்றவரத்து நம்மை நெடுங்காலம்
 காப்பான்போலே இராரின்றதென் றுளெனினுமமையும்.

கோவலனும்.....தருமெனக்கென்ன¹ (இ -

ள்.) அங்ஙனங் கடைத்தலையான கோவலனும்,⁵

கொடியிடையார் தாம் விளக்கங்காட்டிக்

கோலங்கொள்ளாநிற்ப, அக்காலத்தேவந்து பெருமை

யமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது

பைந்தொடியுடைய மேனிவாட்டமும்

நெஞ்சவருத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை

மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும பொய்த்தியோடுங்கூடி

ஆடிய ஒழுக்கத்தினானே நம் குலத்திலுள்ளார் தேடித்தந்த

மிக்க நிதிக்குன்றமெல்லாம் அவள்பொருட்டால் தொலைந்தன

; அதனை இல்லாமையுண்டாதல எனக்கு

நானேத்தருகின்றது காணென்னவென்க.

¹ இக்கேசரிய சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெள்ளை
மீன் சோமநீர்த்தமும் சூரியநீர்த்தமுமாமென்று சிலபெரியோர் கூறுகின்றனர்.

² "தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் ரெழுதெழுவாள்,
பெய்யெனப் பெய்யுமழை" திருக்கறள், 100.

³ பட்டினப்பாலை, கக. ⁴ சீவகசிந்தாமணி, கடுக-அ.

⁵ இக்காலை அடி, க - ச.

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

உருக

பாடு - படுக்கையுமாம். ஃலம் - பொய். சலதி -
பொய்த்தி. ஆடுதல்-

உடனாதல். குலந்தருவான்பொருள் -
தொன்றுதொட்டுவருகின்றபொருள்.

இன்று நாணுத்தருமென்றது, 'கெட்டால்
மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - ஁. நலங்கேழ்.....கொண்மென
(இ - ள்.) இவ்வாறு அவன் தன்னைப்போற்றி
இலம்பாடு நாணுத்தருமென்

றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால்
தளர்ந்து கூறினாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே
நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினைத்து இன் னும் சிலம்பு
ஒரினையுள்; அவறறைக் கொண்மினென்றொளென்க

சிலம்புளவென்றாள், இவையொழிந்த கலனெல்லாம்
தொலைதலால் இவை

அணியாதிருத்தலின் அவனறியானாகக்கருதினும் அவன்
தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைரினைந்து கூ

றினொளென்க. புலந்துகூறினொளென்ற கற்பின்
றனமையன்றும்.

எ஁ - க. ஃசயிழை கேள்.....கால்சீயா

முன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கருதியசேயிழாய்! கேள்;
நீசொன்ன இச்சிலம்பை நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு
முன்பு நான்வாங்கியழித்தகலையும் கெட்ட பொருளையும்
தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே
சென்

மெனின், விரிந்த புகழையுடைய
மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால்,
கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குநின்றும்
என்னோடு எழுவாயாக
வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தானசெய்த தீவினை
நெடுங்காலநின்ற நெஞ்

சை ஒருப்படுத்ததலானே அவ்வினையினது
ஏவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கென்ற கங்குலை
அவ்விடத்தினின்றும் சுடர் போக்குவதன்முன்னே 'யென்க.

சீத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா .....
உற்றேனென்பதற்குக்
கலனைச் சிலம்பானும் பொருளை முதலானும் ஈட்டுத
லுற்றேனென்றெனினு
மமையும்

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது
மாலதிகதையையும் தேவந்தி
கதையையும் கலந்துகூற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி
நடந்ததேனும் முந்நான்

சுழியினிற் றந் துவருதலான்   நெடுவெண்பாட்   டாகாது
கல்வெண்பாட்டா ததுணர்க.

வேண்பா.

காதலிகண்ட.....கால்சீயாமுன்.

இவட்கு   மேற்கூட்டமின் னையாற்   1
கருநெடுங்கண்ணென்றார்; கணவு
சொல்லை   வறிதாக்க   வினைகடைக்கூட்ட
வியங்கொண்டானென்க. சொல்லைவறி
தாக்குதல்   -   வேனிற்காதையிற்
காலேகாண்குவமென்றசொல்லைப்   பயனின்
நூக்குதல்.

கூ.—களுத்திறமுரைத்தகாதை
முற்றிற்று.

¹ எல்பபதிகாரம், இ: உகள்.

பத்தாவது.
நாடுகாண்காதை.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து

மீன்றிகழ் விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு
ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப

௫. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தாளொடு குயின்ற தகைசரல் சிறப்பி

னீனெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த

கடு. + மணிவண்ணன் கோட்டம்

வலஞ்செயாக் கழிந்து

பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

க. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் -
விளங்குதல்.

உ. வெண்மதி-நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

ங. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே
நின்றநாள்; ஆவது
பூநவபக்கம்.

ச. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத் துர
ப்ப; வினைசெயுத்தி

நெஞ்சை ஓட்ட வெனவுமாம்.

டு எழுகத்தகர் - மேழகம். எனினமாகிய கவரி.

எ. தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே
தாள்முதலான உறுப்

பெல்லாமடங்கின; தாளொடுகுயிற்றுதல் -
போர்க்கதவு பண்ணும்போதே
தாளோடே பண்ணுதல்.

அ. வாயினென்றது, ஆகுபெயரார் கதவை.
வாயினெடுங்கிடையாவது -

முதலான தோரணவாயில்.

(சு) துணையெனத் (பா) திரிதருமென்றது - இவை
ஒன்றோடொன்று இன

மல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் (அ) வாயில்.

க0. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாபோதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலாற்
பணையந்தோங்கியவென்றார்.

த.

க000

யணிதிகழ் நீழ ஸ்றவோன் திருமொழி

யந்தர சாரிக ள்ளறந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் * போகப்

கரு. ¹ புலவூண் நெந்து பொய்யா விரதத்
தவலு நீத்தறிந் + தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் †

குழிய

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துக

² சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி

உ0. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு

மன்றத்துப்

³ பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர்

கொழுநீழ

னீசணி ட் விழவினு நெடுந்தேர்

விழவினுஞ்

சாரணர் வருஉந் || தகுதியுண் டாமென
புலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

க௨. திருமொழி - தருமம்.

க௩. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர்
சாற்றல் - ஆகமத்தைச்
சொல்லி விளங்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

க௪. இந்திரவிகாரம் - இந்திரன் நிருமித்தது. ஏழுடன்போகி என்றது -
இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையடைவே கழிந்துபோயென்றவாறு.

க௫. (11) புலையுன் - மச்சமாங்குசம்.

க௫ - எ. (11) விரதத்தோடே அடங்கிய.

யோர்ரென்க.

கொள்கையைபுடைய விழுமி

க௬. ஐவகைநின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திகளும்
கோயில்.

ஐந்துகோயிலாய்நின்ற

க௭. சந்தியைந்து - ஐந்துசந்தி; அவையாவன: பஞ்சபரமேட்டிகள் தெரு.
அவர்: - அருகர், தித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாதுக்கள்.

௨௦. இவர்கள் கூழங்கமன்று.

௨௧. தோணிவிழவு - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம், புதுப்புன
லாட்டெனவுமாம். தோணிவிழவு - திருநாள்

௨௨. உலகநோன்பின் - உலகவழக்கோடு பொருந்தின நோன்பின்; அவர்
இன்றைத்தையுடைய சாவகர்.

¹ 'புலவந்தமரத்த நோன்புடையாராகலாற் பொய்குறார்'

கச - பேர்

தொல். மரபு. கு.

* கக. உரு: "சதக்கிமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ.உரு.
* கக. உரு: "சதக்கிமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ.உரு.
* கக. உரு: "சதக்கிமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ.உரு.

பு. - ம. * 'தொல்காப்பியுடன் மறந்த'
* 'விழுவினும்' * 'தருதியுண்டாகவினும்'

* 'அடங்கிய' * 'குழிஇயவகை'

உரு. சிலப் பதிசுரம்—

உரு. விலகொனிச சிலாதலந் தொழுது

விலங்கொண்டு

மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு

¹ முலக * விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்
கலையி லாளன் காமர் வேனிவொடு

மலய மாநாடு + மன்னவற் கிறுக்கும்

௩௦. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

* ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம், போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப்

பெருவழிக்

காவிரி வாயிற் † கடைமுகங் கழிந்து

குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற்

காவிரி

௩௧. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி

ஹழைந்து

காவதங் கடந்து ‡ கவுந்திப் பள்ளிப்
பூமரப பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணி றுங்கொடி றுகப்போ டினைந்தடி

வருந்தி

நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

(௨௦) இம்மனநிற் (௨௧) பிண்டிநிலிலே (௨௪) இட்ட (௨௫) சிலாதை

மென்க.

௨௬ - எ வாயிலுக்குவம்மம் மலை; தெருவுக்குவமம்

யாறு. உலகவிடை

கழி - உலகத்தாரெல்லாரும்

போகலான ஊர்வாயில்; தெருவொழுங்குக்கு

இடையே கழிதலால் இடைகழி

உஅ. கலை - சரீரம்; அன்றிக்

கலையிலாளனென்றது, கலைகளினின்றான்
காமனென்றவாறுமாம்.

உக. மன்னவன் - சோழன்.

இறுக்கும் - இறையிடும்.

கஉ. மரப்பந்தர் - சோலை.

உஅ - கக. காமன் வேனிற்காலத்தையும்

தெனறலையும் சோழனுக்குத் திறையிடும் பொழிலையுடைய
எயில்; இவ்வந்திகை - நீராவி; எயில் - சுற்று

மதில்; சோலையையும் பொய்கையைமுடைய எயில்.

கஉ. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டிக்குப்போம்
பெருவழி; திருமஞ்ச
னப்பெருவழியுமாம்.

42

கக. காவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

கச. குடதிசைக்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

நாடு. வடபெருங்கோடி - வடகரை.

நாசு - எ. கவுந்தியடிகள்

பள்ளியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

¹ உலகவிடைகழி: புறநா. களடு.

² இலவத்திகை: சிலப். கச: எசு - அசு அடியார். விசேடவுரைப்படி பார்க்க.

(பி - பி) * 'இடைகழிஇயொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முன்கு

முன்குடதிசைக்கொண்ட' § 'கவுந்தியள்ளியோர்-பூமரபி'

கூ.—நாடு காண்காலை

த.

உருள்

சுடு. முதிராக்* இளவியின் முள்ளெயி

நிலங்க

மதுரை முதூர் யாதென வினவ

வாறைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்

நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்

தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத்

திருந்த

சடு. † காவுந்தி யையையைக் கண்டடி
தொழுவ
முருவுங் குலனு முயர்பே
ரொழுக்கமும்
பெருமகன் றிருமொழி பிறழா
நோன்பு
முடையீ ரென்றோ வுறுக னாளிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய
வாறென
ஊ. வுரையாட் டில்லை ! யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள்
வேட்கையேன்
பாடகச சீறடி பரற்பகை யுழவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

சஉ. ஆறைங்காதம் - முப்பதுகாதம்;
ஆறைங்காதமென்றான், அவட்டு
அறுகாதம் ஐங்காதமென்றும்போலத் தோன்ற.

சரு. கூந்தல், பெயர். நக்கு - நகைத்து;
நகுதல் சோக கருணத்தை
தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்

சச. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே
பள்ளியகம்.

சஎ. பெருமகன் - அருகதேவன்.

சஅ. உறுகணாளின - துன்பமுறும பாவமுடை
யார்போல; மிடியாள
ரைப்போலவென்றுமாம்

சக. கடைகழிந்து - வாசலைவிட்டு

ரு0. உரையாட்டில்லை - சொல்லலாவதொன்
தில்லை; ஒன்று - ஒருவாசகம். ரு1. மூனார்க்கண்ணே

பொருளீட்டும் வேட்கையேன்; பொருள்வரைதல்
வேட்கையென்க; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்;
இன்னதற்கு மேற்பட்

டது தானத்துக்கேயென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை:—

ரு2. பரற்பகை உழக்கமாட்டார். ரு3. காடும்
நாடுமாகிய வழிகடக்க.

ரு4. அரிதிவள் செவ்வியென்றது - இவள்
செவ்வியின் மென்மையால்

நடக்குந்தன்மையிலென்றதாம்.

அறிகுநாயாரோ-வல்லளாகவுமடுக்குமன்றோ.

(பி. ம.) * 'செவ்வியென்று' † :

காவந்திகையைக்கண்டு † 'உவந்தவத்தி' :

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

௫௫.

வரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியீர்

* மறவுரை நீத்த மாசறு * கேள்விய

ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர்

மதுரைக்

கொன்றிய வுள்ள முடையே டாகலிற்
கூ0. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற

காவுந்தி யையையைக் கைதொழு

தேத்தி

யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோனி துயர்தீர்த்

தேனெனக்

கோவலன் காணாய் கொண்ட விர்நெறிக்
கூடு. கேதர் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
வெயினிறம் பொறாஅ மெல்லியற்

கொண்டு

பயில்பூந் தண்டலைப் ட படர்குவ

மெனினே

மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச
சண்பக நிறைத்த ட தாதுசோர் பொங்கர்

எஃ. பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா

மாக்கட்குக்

கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி நொதுங்கினர்

கழிவோர்

முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச

நா. க. மதுரைக்கு ஒன்றியவென் றதற்குப்
போகவென ஒருசொல்
வருவிக்க.

கூக. என் - என்று கோவலன் சொல்ல.

கூச. காணாய் - பாராய. கொண்டநெறி -

வழிக்கொண்ட நெறியிடத்து;

இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி

சூரு. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

சுஎ. (பா) படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும்
உளப்படுத்தி.

சுஅ. - எக. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர்.

போற்றா மாக்கள் -

பரிகரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர்

பரிகரிபாமாக்கட்குத்

தன்பந்தரினுந்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல் பெற்றும்,
தாதுசோர் பொங்க

ரென்றலின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.

சுஎ. (பா) மேல்தூங்குகிற பழமாகியபகையிலே
முட்டிமுட்டிவா.

* எச. வலயம் - தோட்டம்.

12

¹ கெ - எ - லெய். கக: கச - டு. ² சேவக. கசகக - த. மேற்.

பி - மீ) * 'கேள்வியுறவுரை.' † 'ஆதலின்.' ‡

படர்குவமாயின்.' § 'தாதுசோர்.'

எடு. செஞ்சாளைப் பலவின் பரற்பகை யுதுக்குங்

கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ

வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

யாங்குப்

பூநா றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி

நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை

அடு. மலங்குமினிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்

கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்,

கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன்

சிதைந்து

சுரும்புருழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு

மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ ரெய்திக்

அடு. குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்

குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு

பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய

கிடக்கை

நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ ரெய்தி

யறியா தடியாங் கிடுதலுந் கூடு

கூடு. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்

தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
 றுழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மெண்ணு
 வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு
 கூடு மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
 நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
 குறியறிந் தவையவை குறுகா

தோமபெனத்

என. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோகில்.

எக. நீர்நாய், எழுவாய். அஃ. விஸங்க -

குறுக்காக.

அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவருரெய்தி

- அறிவுமயங்கி.

அசு. குறுதல் - பறித்தல்.

கஃ. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை;

கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கக. துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.

கக - க. அலவணையும் நத்தையையும் போற்றுது

முறையாகஇடுகிற அடி

யொதுக்கத்தினாலே உறுநோடி அவையிற்றுக்கு
உண்டாமாயின், அப்பாவம்,

தாங்கவொண்ணா.....தபடியால் கடற்கரைவழியன்று.

கரு. அயல்பட - வேறுபட. கௌ.

ஓம்புகவெனச்சொல்லி

உ.கூ. சி ல் ப் ப தி க ர ம்

தோமறு * கடினையுஞ் சுவன்மே
லறுவையுங்

காவுந்தி யையைகைப் பீலியுங்
கொண்டு

கூர. மொழிப்பொருட் டெய்வம்
வழித்துணை யாகெனப்

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர்
புரிந்தோர்

கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி
தோன்றினும்

விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம்

படரினுங்

கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர

வேற்றொடுஞ்

கரு. குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு றுரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே +

யல்ல

கக0. தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை

யேத்தமு

மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல்

செல்லாக்

கழனிச செந்நெற் கரும்புகூழ்

மருங்கிற்

பழனத் தாமரைப் பைம்பூங்

கானத்துக்

1 கம்புட் கோழியுங் கனைகுர

னரையுஞ்

கக0. செங்கா லன்னமும் பைங்காற்

கொக்குங்

கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு

முள்ளு மூலும் புள்ளும் புதாவும்

கௌ. அறுவை - தோளிலிடும் உறி.

க00. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய
தெய்வம்; பொருண்

மொழி - உபதேசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

கௌ - க0க. குறுகாதோம்பெனக் காவுந்தி
கொண்டு மொழிப்பொருட்

டெய்வம் நமக்கு வழித்துணையாகவென்று சொல்ல
வழிபோகப் புரிந்தோர்.

க0உ. கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - தாமகேது.
சனி தாமனோடுகூடினும்.

க0க. தாரம் - சந்தனம் அகில்முதலாயின.

க0௪. கடல்வளன் - “ஒர்க்கோலை... ..ஐந்து”
எதிர - வளத்தோடு

எதிர்க்கையாலே; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர.
கயவாய - புகார்.

க0க. ஒவதல் தவிர்ந்து.

க00. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. க0க.
பிழா - இடா.

க0க. கம்புட்கோழி - ஒருசாதி. க0க.
நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை.

கக்ள். உள்ளுமூரலும் - உள்ளலும் ஊரலும்.
புதா - பெருநாரை; மரக்
காணையுமாம்.

¹ கசை - சு: புட்களின் குரல் = பதிற. அச.
(பி - ம்.) * 'கழகை' †
அன்றியுமாய்பியும்.

கூ. — ந ர ி க ர ண் க ர ணை

த. உகை

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்

பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த

வோதையு

கஉர. முழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கமுந்திய

கழர்அமயிர் யாக்கைச செங்கட் காரான்

செரரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெழிற் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் செரியக்

கஉரு. கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே

யன்றியுங்

கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேருடு கோலமொடு வீறுபெறத்

தோன்றிச்

கரு0. செங்கய நெடுங்கட் சின்மொழிக்

கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற்

பாணியுங்

கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங்

கலந்து

விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல்

சூட்டிப்

பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர்

*கைதொழ்

கருரு. வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு

மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த

¹ | பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப்

பாட்டுந்

தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட

னெடுத்த

மண்களை முழுவின் மகிழ்சை

யோதையும்

கஉ௦. உழாறுண்டொளி - தானேபட்டசேறு.

கஉ௧. காரான் - எருமை.

கஉ௨. சொரிபுறம் - தினவையுடைய முதுகு.

கஉ௩. குமார்க்குடி - அழியாக்கூடு.

கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்

துணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉ௫. கருங்கைவினைஞர் - பள்ளர், பறையர். களமர்
- உழுகுழவேளாளர். கஉ௨ - ௫. அறுகையும்

சுவனையையுங்கலந்து கதிரோடு தொடுத்தமாயி

யை ஏரிலே சூட்டிப் பாருடைப்பனர்போல்

ஏரொடுநின்றோர்; சூட்டக்கலப்பை

யிலே சூட்டியென்றுமாம்.

கஉ௬. அரி - அரிந்திடு சூடு.

கஉ௭. முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்;

முகவையென்றார், நெல்லு

முகந்துகொடுக்கப்படுதலாலே; "புகர்முகமுகவை"

போல.

‘பெருஞ்செய்தெல்லின்: புறநா. ககடு: கடு: தன். கு. உ. அக-மபி. மேற். புறநா. அ. க. எ. (பீ - ம.) * ‘கைதொழுது’; † ‘பெருஞ்செய்தெல்லின்’

சிலப்பதிகாரம்

கச0. பேர்யாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா

ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருரலோன்
கொற்றமொடு

மனழக்கரு வுயிர்க்கு ‘மழற்றிக முட்டின்
மறையோ ராக்கியு * வாவுதி

நறும்புகை

கசடு. யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுசூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
¹ நிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர்

கொற்றமு
கரு.

முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்

பொங்கழி யாலைப் புக்கெயொடும் பரந்து

மங்குல் வானத்து மலையிற் றேன்று

மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு

காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கரு. பன்னாட் டங்கிச சென்னு ளொருநா

ளாற்றுவி யரங்கத்து † வீற்றுவிற்

றுகிக்

கச0. யாற்றடைகரைகளிலே இவ்வோசைகளை முறையிறகேட்டு. நீரின் -
நீர்மையுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுகையுமாம்.

கசக. கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய்.

கசஉ. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை இடத்திலேயுடையகொடி.

கசங். மழைக்குக் கருப்பமாவது தாமம். அட்டில் - ஒமசாலை.

கசஉ'-ங். கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும் தோற்றுவித்து அவ்வள

விலே விளங்கிய சாலைபென்க.

கசச. (பா) வானவருண - சோற்றாவி; அவியிடுகிற
ஆவி.

கசரு. இறை - இறப்பு.

கசஅ.

(கடு0)

காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேனாளர்.

விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கடு0) பழவிதலுர்களும்.

கசக. புரப்போர் - காக்குமரசர்.

கடுக. பொங்கீழி - தூற்றூப் பொலி. பரந்து - பரக்க.

கடுஉ. மங்குல் - இருட்டி.

(கசஎ) மறையோரிருக்கையும் (கடு0) பழவிதலுர்களும் (கடுஉ) மலையிற்
கேளுந்தும் (கடுக) நாடென்க.

(க0க) வழிப்படர்புரிந்தோர் (கடுக) செல்லுநாளுள் ஒருநாளென்க.

கடுக. ஆற்றுவீரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை;
அது சேரங்கம்; ஆற்றுவியென்பாருமுளர்.

1 திருக்குறள். க0கச - பரி. மேற்.

(பி - ம்) * 'வானவிதமம்புகை' † 'வீந்தவெருள்

க0.—நாடுகாண்காலைத.

உகாரு

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து

வானவ ருறையும் பூநா ரெருநுசிறைப்

பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

கக0. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட

விலங்கொளிச சிலாதல மேலிருந் தருளிப்

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்
பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே
ககஊ. கண்டறி கவுந்தியொடு காலுற வீழ்ந்தோ
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச
சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்
கஎஊ. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காண
² யொழிகென வொழியா தூட்டும்
வல்வினை

யிட்ட வித்தி னெதிர்த்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ண
கடுங்கா னெடுவெனி யிடுஞ்சுட ரென்ன
கஎஊ. வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்க
ளறிவ னறவோ னறிவுவரம பிகந்தோன்
செறிவன் சினேந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்
கஉஊ. சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்

கருள. மரம்பயில் அடுக்கம் - மரச்செறிவு; அடுக்கம் அரங்கத்துக்கு அடி
த்தவிடமுமாம்.

கருஅ. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

கசு0. ஐயர் - முனசொன்ன உலகநோனபிகள்.

கசுந. முன்புசொன்ன சாரணர்தோனற.

ஐயர் ¹ பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருநது
தருமஞ்சாற்றுதல் சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர்
இங்கேதோன்றவெனக.

கசுஎ. சிறதைவிளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது
திரிகாலஞானத்தை.

கஎஉ. வித்தின் - வித்துப்போல.

¹ சிவப். பதிகம், இஎ. ² இக்காதை உச - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

உசுச

சிலப்பதிகாரம்

றத்துவன் சாதுவன் சாரணன்

காரணன்

சித்தன் பெரியவன் செமம் நிகழொளி

யிறைவன் குரவ னியல்குண

னெங்கோன் கஅரு. குறைவில் புகழோன் *

குணப்பெருங் கோமான்

சங்கர னீசன் சயம்பு சதுமுக
னங்கம் பயந்தோ னருக னருண்முனி
பண்ணவ னெண்குணன் பாத்தில்

பழம்பொருள

விண்ணவன் வேத முதலவன் விள

ங்கொளி

கக0. யோதிய வேதத தொளியுறி னல்லது
போதா பிறவிப பொதியறை

யோரெனச

சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத

தவமுதற்

காவுந்தி கைதன் கைதலை மேற்கொண்
டொருமூன் றவித்தோ னோதிய ஞானத

கக௫. திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந

திறவா

காமனை வென்றோ னாயிரத தெட்டு

நாம மல்லது நவிலா தென்னா

வைவரை வென்றோ னடியினை யல்லது

கைவரைக காணினுங் காணா வென்க

உ00. ணருளறம பூண்டோன் திருமெய்க்

கலலதென்

பொருளில யாககை பூமியிற் பொருநதா
தருக ரறவ னந்வேற கலலதெ
னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

மலாமிசை நடநதேதான் மலரடி

யல்லதென்

உரு. றலேமிசை யுச்சி தானணிப டொருஅ
திறுதியி லின்பத திறைமொழிக்

கலலது

கஅஅ. எண்குணமெனறது: அநாதஞானம்,
அநநத்தரிசனம், அநநதவீரி

யம், அநநதசுகம், அநந்தநாமம், நிடகனம், நிராயுஷ்யம்,
சுந்பாவனையெனவிலை.

ககக. பிறவிப்பொதியறை - பிறவியாகிய துவா
ரமில்லாத அறை.

ககச. ஒருமுன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம்

ககஅ. ஐவா - பஞ்சேசநதிரியங்கள்

ககஅ - கூ. மறறைத்தேவா இணையடிகளை
கையிடத்தே காணினும்;

அநந்யமாகிய சமயத்தேவர்களை காணினுமெனவுமாம்.

உரு. திருமெயக்கு - திருமெயப்பொருட்கு.

உரு. (பா) அருகனறவோர் - இருபுகள். உரு.
தலையிடத்து.

உரு. இறுதியிலின்பம் - அநநதசுகம்

பெயரா

கேட்டதற்

மறுதர வோதியென் மனம்புடை

தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக்

கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

ற்று

உக0. நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கஷந்தி கெடுகென்
றந்தர மாருப படாவோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனா போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேர்யா

உகடு. நீரணி மாடத்து நெடுநதுறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத தாட்டியுந
தீதுதீர் நியமத தென்கரை யெய்திப்

போதுகுழ் கிடக்கையோ பூம்பொழி

விருந்தாழி

¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி

யானொடு

220. ²

கொங்கலா பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்

காமனுந் தேவியும போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட
றாறுவழிப பட்டோ ராரென

வினவவென்

221. மக்கள் காணீர் மானிட யாக்கையா

பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென

புடன்வயிற ரோர்க னொருங்குடன்

வாழ்க்கை

கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்

20க. உயர்மிசை - சிலாவட்டம். ஒங்கி -

எழுந்திருந்து.

2கக. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

2கரு. நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்; போகி -

அதனாலேபோதது.

உகக. வம்பப்பரத்தை: வம்பு - புதுமை;
பரத்தைத்தனமைக்குப் புதிய

வள். வறுமொழியாளன் - பயனிலசொலுவான்.

உஉக - உ. காமனும் தேவியும்போலும்
இவராரெனக்கருதி; போலும்,
ஒப்பில்போலி.

உஉக. நோற்றுணை - படமுனிவிட்டுணை.

உஉச. ஆற்றுவழி - நெறியிடத்தது.

உஉரு. மானிடயாககையரென்றது - நீங்கள்
நினைத்த காமனும் தேவியு
மல்லரென்றவாறு.

உஉசு. பரிபுலமடீனா - செல்லால வருந்தினர்.

1 சிலப்பதிகாரம், கக: கக. 2 தொல்.

முதற்குத்திரவிருத்தி, மெற்.

(பி - ம்.) * 'சென்றழி'

கச

உகக

சிலப்பதிகாரம்

திமொழி கேட்டுச் செவியகம்

புதைத்துக்.

உரு. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி

நடுங்க

வெள்ளநர் போலுமிவ ரென்பூங்
கோதையை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி
யாகெனக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்

கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
உரு. குறுநரி நெடுங்குரற் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோரா நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோ
ர்க்

உசு. குய்திக் கால முரையீ ரோவென
வறியா மையினின் நிழிபிறப புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை
யொதுங்கிப பன்னிரு மதியம் படர்நோ
யுழந்தபின்

முண்ண யுருவம் பெறுகலீங் கிவரெனச
உசு. சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம

முருக்கிய

புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனா
புரிந்தென்.

உஉக - கூ. புதைத்தது நடுங்காநிறப.

உகச. பட்டதையறியார்-மனத்தில இவர்
(கவுந்தியடிகள்) நினைத்ததாத
லால் அறிந்திலர்.

உகடு - ச() பின்பு அறிந்தபடி: அவா கண்முன்னே
நரியானபடியாலும்,

பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து
இவரலலது வேறுசாபமிட

வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலேவந்ததென்று
இவர் (கோவலனும்)

கண்ணகியும்) அறிந்தார்; அறிந்தது உயதிக்காலம்
உரையீரோவென்றார்.

உசஉ. நொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது
காவல்வேண்டாத அர

ணென்றவாறு.

உசக. படர்நோய - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய.

உசஎ - அ. முறம் - சளகு. வாரணம் - யானை,
கோழி; புறத்தே

சிறையையுடைய கோழி - உறையூர்; வாரணம்,

ஆகுபெயர். யானையைக்

கோழிமுருக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று.

யானையைச் சயித்த கோழி

தோன்றினவிடம் வலியுடைத்தென்று கருதி அவவிடத்து
அதன்பெயராலே

சோழன் ஊர்காண்கினறபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக
ஆக்கியவதனால் புற

ம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்று

¹ முறஞ்செலி வாரணம்: கவி. சஉ.

க.௦—நாடுகாண்காதை.

உள்ள

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தா மூவ ருள்ளுந்
தொடிவிளங்கு தடக்கைச சோழாகுலத்

துதிததோ

ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
பழவிறன் மூதூரப் பண்புமேம்

படுதலும்

௫. விழவுமலி சிறப்பும விண்ணவர் வரவு

* மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவாதந்
தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறப்பும்
பொய்யா வானம் புதுப்புனல்

பொழிதலு

க0. மரங்கு மாடலுந் தூக்கும் வரியும்
பரந்திசை † யெய்திய பாரதி

விருத்தியுந்

திணைநிலை வரியு † மிணைநிலை வரியு
மணைவுறக் கிடந்த யாழின் றெகுதியு
மீரேழ் சகோடமு மிடநிலைப் பாலையுந்

க. அறன் - தருமாசனம். மறன் -

இமயத்துப்புலிபொறித்தது; (சீலப்.

ரு: கூள-அ;) ஆறறல் - அமராபதிகாததது. (சீலப். கூ:
கச.)

ச. மூதூாப்பண்பு -

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பண்பு.

ரு விழவு - இரதிரவிழவு. விண்ணவாவரவு -
தேவர்கள்வரவு.

எ. கூழின் பெருக்கம்-கவரிச்செந்நெற்காயத்தலையிற்
கூட்டின் நெற்சொரி

தல்; (சீலப். க0: க2க-ச.)

கூ - எ. நாட்டுக்குடி - உழவிடைவினைப்போர்;

(சிலப். க0: கரு0.)

அ. காவிரிச்சிறப்பு - ஆற்றுவரி; (சிலப். எ: உ-ச;
ஷெ ஷெ உரு - எ.)

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் -
மழைக்கருவியிர்த்தல்;

(சிலப். க0: கசக.)

க0. அரங்கு மாடவும் -
அரங்கேற்றுகாதையிற்கூறின.

(பா) தலைவரியியல்பு - “திங்கை மாலை”
முதலான முகமுடைவரிகள்;

சிலப். எ: உ - ச.)

கக. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாதையிற்கூறிற்று;
(பதினேராடல்)

கஉ. திணைநிலைவரி - “புணா துணையோடாடும்”
என்றன்முதலாயின;

(சிலப். எ: கக.)

இணைநிலைவரி - அல்லாத ... நிலைவரிமுதலாயின.

கக. (பா) யாழினபகுதி -
வேனிற்காதையிற்கொன்ன “உழைமுதற்
கைக்கிளை” (கஉ) முதலாயின.

கச. (பா) இடைநிலைப்பாலை - “கோடிவிளரி
மேறசெம் பாலை” முதலாயின;

(சிலப். க: அஅ.)

உக அ

கரு.

சில ப்ப திகாரம்

தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணு
முரகத் தேரு மொனியுடைப பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும பிறபொருள

வைப்போ

டொன்றித் தோன்றுந *தனிக்கோ

ணிலைமையு

மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த

உ0. புகார்க்காண்டம முற்றிற்று.

வேண்பா

காலே யரும்பி மலருங் கதிரவனு
மாலே மதியமும்போல் வாழியே

ரா—வேலை

யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலேப்
புகழா லமைந்த புகார.

கரு. தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணும :

“புறத்தொரு பாணியிற பூங்கொடி மயங்கி”

எனறதுமுதலாயின; (சீலப். அ: சச.)

கக. ஊரகத்தேர் -

இந்திரவிழவூரேடுத்தாதையிறசொன்ன ஊரின் வண்ணம்.

ஒளியுடைப்பாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய விருநதிற

பாணி” முதலாயின;—(சீலப். க0: ககக)

கஎ. பிறபொருள்வைப்பு - .....முதலாயின.

முதலாவது

புகாரீக்காண்டம் அரும்பதவுரையுடன் முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * “தன்கோணிலமையும்

க0.—நாடுகாண்காணைத்.

உகக

க - ந. வான்கண் விழியா.....கடைநாட்
கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிறகுக் கண்ணகிய ஆதித்தன்
தோன்றிவிளங்காத வைகறை யென்னும் யாமத்திடத்து
மீனோடு அழகுபெறறொழுகும் வெண்மதியானது
விசும்பினின்றும் நீங்கிறறாகக் கரிய இருள் கடைக்கணினை
கங்குறபொழுதி லென்க.

என்பது அநதச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதி நாள் - சோதி,
திதி - மூன்றாம் பக்கம், வாரம - ஞாயிறு

இத்திங்களிருபத்தெட்டிற சித்திரையும் பூரணையுங் கூடிய
சனிவாரத்திற கொடியேறறி ¹ “நாலேழ் நாளினும்”
என்பதனால் இரு பத்தெட்டிறாளும் விழாநடநது
கொடியிறக்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் பூருவபக்கத்தின
பதினமூன்றாம பக்கமும் சோமவாரமுமபெறற அனுடத்தில்
நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற
செவ்வாயக்கிழமையும் கேட்டையும் பெறற நாசயோகத்து
நிறைமதிப பதினாலாம்பக்கத்து வைகறைப் பொழுதினிடத்து
நிலவுபட்ட அநதரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது பூருவ
பக்கமென்பது தோனறக ‘காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு’
லென்றா; ² “குண முதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற,
தேயவன கெடுககின் ‘தெவ்வ ராக்கம்’, என
இருண்மதியென்றார் மதுவைக்காச்சீயுள்ளும். கண் -
இறைவன்கண் ணெனபாருமுளா. விழித்தல் - விளங்குதல்;
அது செயயாத வைகறை, ஆகு பெயா; வைகல் - துயிறல்;
அறல் - அறையாயிறறு; ³ “பொறியறை” போல.⁴

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந துரபப:—(இ -
ள்.) முன்செயத தீவினை முறையானேவநது
இவனுள்ளததைச் செலுத்துதலானேயெனக.

கடைஇ - செலுத்தியெனறுமாம.

ஈ - அ. ஏழகத் தகரும்.....நெடுங்கடை
கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எனினமாகியகவரியும
தூய மயிரிணையுடைய அனனமுமாகியவிலை
ஒன்றோடொன்று இன மல்லவாயினும் இனம்போலே

விடாது திரியும் தாளோடு கூடப் பண்ணப்பட்ட
பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை யுடைய மிகவும் பெரிய
கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தென்க.

நெடுவாயிறகடை - பெரிய கதவையுடைய
தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவள் வளாததனவாகலின ,
இவளைத் தம்மினமெனறுகருதித் திரியுமெனவு மாம்;
வாயிறகணெழுதினவற்றை

இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும்.

தாளொடுகுயின்றவென்றார், போர்க்கதவாகலின
இனியினகாமற பண்ணுகின்ற ஓபாதே கூடப்பண்ணுதலான .
முகத்தகாமுதலியன இருபெயரொட்டிப் பண் புத்தொகை.
வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார்,
மனையின்பெருமையும் காவன் மிகுதியுநதோன்ற இனி,
இவன் அன்று கழிந்தானென்னுமமையும்.

¹ மணிமேகலை, க். அ. ² மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - கூ.

³ திரிக்குகம், கடு.

⁴ இவ்விசேடவுரையிலுள்ள காலவரையறை
பொருத்தாததுபோல் தோற்ற நெது ; ஆயினும்
பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௨௭௦

சிலப்பதிகாரம்

அ - க0. ஆங்கு.....வலஞ்செயாக்கழிந்து

(இ - ள்.) அந்நகரம் வாயிலகழிந்தபொழுதே

அரவணையின்மீதே அறி

வோடு துயிலகொள்ளும் மணிவண்ணனென் னும
திருநாமத்தையுடைய திருமால்

கோயிலை வலஞ்செயது கழிந்தெனக;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அணி - அழகு.
அறி துயில் - போகரித்திரை.

மணிவண்ணன், பெயர்.

கக - ச. பணையைந

தோங்கிய.....ஏழுடன் போகி

(இ - ள்.) ஒங்கிய ஐந்துபணையினையும் பசிய
இலையினையுமுடைய ¹ மா

போதி நிழலிலெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புத்தன்
அருளிச்செய்த ஆகமத்தை

ஆகாயசாரிகள் மனறயவிருந்தோதி யாவர்க்கும்
விளங்கப்பொருளுணர்த்தப்படும்

² இநதிரனானிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேழினையும்
அடைவேகண்டு அவறறைக்

கழிந்தபோயெனக.

அவை அவ்வூர்ப் ³ புத்தசைத்தியத்து இநதிரன்
நிருமித்தனவாகிய ஏழ

ரங்கு. மாபோதி ஐந்துபணையது... . இயல்பு.
திருமொழி - ஆகமம். அறை

ந்து சாறறுதல் - ⁴ பாடமோதிப பொருளுரைத்தல்.

விகாரம் - கையாற் கருவி

யாற்பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்.

கரு - உரு. புலவூண்டுறந்து.....தொழுது
வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாகிய ஊணைத்துறந்து
பொய்கூறுமையாகிய விரதத்தோடு

பொருந்தி * அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு
அறநூன்முதலியவற்

றையறிந்து ஐம்புலனையுமடக்கிய
கோடபாட்டையுடையராய உண்மைவகை

யுணர்ந்த சீரியோராதிரண்ட ஸ்ரீகோயிலில்
பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற ஐந்து

சந்தியுங்கூடிவந்து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய
மனறிற் பூவையுடைய

பிண்டியினது அழகுளிரும் நிழற்கண்ணே விழு
அயனாதிதகளிலும் விழவுகளி

லும ஆகாயசாரிகள் வரததகுமென்று சாவகரெல்லாம்
கூடியிடப்பட்ட விளங்

காரின்ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை இவர்கடொழுது
வலங்கொண்டென்க

புலவூண் - புலாலோடே உண்ணுமுணுமாம்.

புலையூண் பாடமாயிற புலையருண்ணுமுணெனக.
விரதத்து - விரதத்தோ

டே. அவலம் - அழுக்காறு அவாமுதலியன. அறிந்து -
அறியப்படும் அறநூல்

கீள அறிந்து. - பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:—அருகா,

சித்தர், உபாத்தியாயர்,

ஆசிரியர், சாதுக்களென விவர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத்
தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து

ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமூவர் பொன்
பொலிவாதலன்றிப்

1 மாபோதி = மஹாபோதி; கௌதமபுத்தருக்கு
ஞானோதயமான இடத்துள்ள

அரசமரம்; "போதிமூலம்" (மணி. ௩௦ . ௧௦) என்பதன்
குறிப்பைப்பார்க்க.

2 சிலப். உள். கூஉ.

3 புத்தசைத்தியம் - பௌத்த வீத்தியாசாலை;
புத்தனாலயமுமாம்.

4 பாடமோதல - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

5 "அழக்காறவாவெருளி யின்னாச்சொன்னு, யிழுக்கா
வியன்ற தறம்" திருக்
குறள், ௩௩.

௧௦.—நாடுகாண்காணை

த. உளக

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகணையான்
எப்பொழுதும் பொற்புவைப்

பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற
படுத்தது. நீரணி

விழவு - அபிடேகவிழுவெண்ணுமமையும்.

உசு - எ. மலைதலைக்

கொண்ட.....ஒருங்குட னீங்கி. (இ - ள்.)
மலையிடத்தே தலையையுடையதோர் பெரியயாறுபோலும்
உலகி.

ஹள்ளோராயவா போக்குவரவு செய்தறகு அமைந்த
ஹர்வாயிலை அக்காலத்துப்

போவாரோடு கலந்தபோய அதனைவிட்டுநீங்கியெனக.

உலகவிடைகழி - ஹர்வாயில. இடையேகழிதலின்,
அவ்வாயில இடைகழி,

யாயிறறு கோயிறகோபுரத்தை மலையாகவும அதனோடு
மணந்துகிடந்ததெரு

வை ஆறுகளும் உவமித்தார.

உஅ - ஈக. கலையி லாளன். ....எயிற்புறம
போகி

(இ - ள்.) மன்னவறகுக் காமன வேனிலோடு தென
றலையும திறையாக

இடுதறகுப்பொருந்திய பலமலாகளை நிரைத்த நல்ல
மரநிழலையுடைய இலவந்

திகையினது எயிறகுப புறத்திலேபோயெனக.

கலையிலாளன் - அநங்கன; கலை - சரீரம் காமா -
அழகு. பாதர் - நீழல்.

இலவந்திகை - நீராவிையச்சூழந்த வயந்தசசோலை அஃது
அரசனார் உரிமையு

மாடுங் காவறசோலை; ¹ “இலவந திகையி னெயிற்புறம
போகி, னுலக மன்னவ

னுழையோ ராங்குள்” என்றா மணிமேகலையிலும்.

௩௨ - ௩. தாழ்பொழி லுடுதத ..

.....கடைமுகங் கழிநது

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழநத

புதுபுனலாட்போம் பெரிய

வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில்

திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயிலையும் கழிந்

தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றா; காலையில் நாணீராங்குவோர
பிறாமுகநோக்காது

போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரெ
ன்றற்கு.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.)

கொண்டு,

மேறறிசையை நோக்கிக்

௩௪ - ௩. கொழும்புனற்

காவிரி.....பொழி னுழைந்து

(இ - ள்.) வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது

பெரிய வடகரையிற்

பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் - கழிதல்; அன்றி

இளமரக்காவாதலால்

தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

௩௫ - ௪௧. காவதங் கடநது.....

.வினவ

(இ - ள்.) நறிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள்

அங்நவம காதமென்று

சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று
கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு'

¹ மணிமேகலை, க: சடு - கூ.

உளஉ

சிலப்பதிகாரம்

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்று
பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடை
யும் அடியும் மிகவும்வருநதி மேல் இளைப்பாற குறுகவுயிர்த்து முறறாத மழலை
மொழியாலே கூர்த்த எயிலிலங்க மதுரையெனனுமுதூர் யாதுதானென்று
கேட்பவென்க.

காவதம - காதம , பகுதிப்பொருள்விசுதி.
பொதுமபர் - மரச்செறிவு ;

கோடரமென்றுமா!ம.

சஉ - கூ. ஆறைங்

காதம.....நக்கு

(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நம்

அகன்றநாட்டிறகுமேல ஆறைங்காவதங்

காண், இனி அண்ணிதென்று கூறி நக்கென்க.

யாதெனறவட்கு முப்பதென்னும

பொருளமறைநது காதம் ஆறு காதம்

ஐந்தென்றாற்போலிருத்தறகு ஆறைவகாதமென்றான்.
நகுதல் - துன்பநகை.

கூந்தல், விளி.

சச - ரு.

தேமொழி.....தொழலும்

(இ - ள்) அங்ஙனமவினவின

தேமொழிதனனோடுசென்று தவவேலிக்கணி

ருந்த கவுந்தியடிநீளககண்டு அடிதொழுதுமெனக.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம, புரீகோயிலின

ஒருபக்கமுமாம.

அ - சரு. கழிந்து கழிந்து போகிக

கொண்டு நீங்கிப் போகிக் கழிந்து

துழைந்து கடந்து பொருந்தி நகருக கண்டு

அடிதொழுதுமெனக.

சசு - க. உருவுங் குலனும்.....கருதிய

வாடுறன

(இ - ள்) இவர்கள் தொழுதாராகளாக, அழகும்

குடிப்பிறப்பும் ஒழுககமும

இறைவனுலிறகூறிய விரதநதப்பாடையுமென னும்

இவறறையெல்லாம் ஒரு

தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல

நாமதிடத்தைக்கழிந்து வருவ

தறகுக் கருதியதெனனோவென்று கேட்பவெனக

பெருமகன - அருகதேவன. திருமொழி -

அவனருளிச்செய்த ஆகமம்.

உறுகணாளா - மிடியாளரென்பாருமுளா. கடைகழிதல்
இவாக்கு மரபனமை யிற கழிந்தென்றா.

இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தன வென்னும்
சிறப்புப்பொருண்மை

தோன்றநின்றன.

௫௦ - ௫௧.

உரையாட்டில்லை.....வேட்கையேன்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர்,
இவ்வினாவிறகு ஓர்உத்தரமில்லை;

ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு, அதுயாதெனின,
மதுரையாகிய மூதூரிற்

சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும்
வேட்கையையுடையே

னாயினென்று சொல்லவெனக.

முன்னாககூறியில் ¹ “சென்ற கலனோ,
பிலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்

றேன்” என்றனாகலின், அதனை வரைபொருளென
முன. இனி நியாயத்திற்

---

¹ “இடிக்கண்வருங்கானகுக” திருக்குறள், கூஉக. ²
சுலப்பதிகாரம், க: எச - ௫.

கூ0.—நாடுகாண்காலைத்.

உள்ளு' தேமும்பொருளென்னுமமையும்; அன்றி, இதற்கு

இத்துணைப்பொருட்கு மேற் பட்டதே தானம்பண்ணக்
கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுளா. என வென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவாரா:—

ருஉ - ச. பாடகச்சீறடி.....அறிகுநர்
யாரோ

(இ - ள்.) இனி அங்ஙனங்கருத்தாயின்,
இவன்சீறடிகள் பருக்கையாகிய பகையை வெல்லமாட்டா;
ஆதலால் நீர் காடு காடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத்
தற்குஇவள செவ்வி எறறதனது; இனி ஊழ்
எனசெயதுமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரெனக

என்றகருத்து: அடி பரதபகையுழுவா, வழி
காடிடையிட்டநாடு; இவள் அதற்கேற்றதனமையளல்லை;
இனி ஊழ் எனசெயயுமோ? இதனை யாரறியவல் லாரென்ப
பரிவுறலதோனறநினறது.

ருரு. உரிய தன்மீங் கொழிகென
வொழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே யன்றியும்
குடிப்பிறப்பிற்கும் இவனை ஒருங்குகொண்டு சேறல்
ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று யாடு
மாழிப்பவும் ஒழிகினறிலீராயினீரென்றாரெனக.

ஒழிகெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு
எதிர்வதறிநது கூறினானெனின, ¹ தவநதரு சிறப்பிற

கவுந்தி..... ..உண்ண நோன்போ மியிர்பதிப் பெயர்த்த தும்”
என நீர்ப்படையுள் மாடலன கூறுதலானும்,
அடைக்கலக்கூறையில், “தனகுல வாண, ருமபொருள
பெறுநரின விருநகெதிர் கொண்டு, கருநதடங் கண்ணியொடு
கடிமனைப் படுததுவ, ருடைப்பெருஞ் செலவா மனைப்புரு
மளவு, மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்”
எனவும், “தாயு நீயே யாகித் தாங்கு” எனவும், “மிகப்பே
ரினபந தருவது கேளாய” எனவும் ஒருபொழு திறகு
இத்துணை ஒம்படையெல்லாம கூறவேண்டாவாகலானும்
இவர்க்குத் தவப் பயனாலே சபித்தலன நிக் காலவுணர்ச்சியின
மைபுணாக.

சூக - கூட. மறவுரை
நீத்த.....தீர்த்தேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற
பொருட்பயனையுடைய வர்தம் நூலைக்கேட்டு அந்த
ஆகமப்படியே அறிவீனையேததுதற்குத் தெற்கின் கணுள்ள
தமிழ்நாட்டினகண்ணதாகிய குற்றந்தீர்ந்த
மதுரைக்குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட
உள்ளமுடையேனாதலின, யான போதுவேன்; நீரும் போது
மினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தி,
அடிகளே! நீரே இங்

வனம் அருள்செயவீராயின், இவ் வளைபொருந்திய
தோளினைபுடையாளுடைய
தாயரெலலாம இப்பொழுதே போககினை என்றோவென்று
சொல்லவெனக.

நீயிரே இதுசெயவீராயினென்றது ஒரு வழக்கு.

ஏகாரத்தை இசைநிறை

யாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு; ⁵ “தொடிக்கட பூவை”
என்றாராகலின்.

¹ சிலப். உள். எக - அக.

⁴ சிலப். கடு: கடு.

² „ கடு: கடக - கடு.

⁵ சீவகசித்தாமணி, கூகட.

³ „ „ கடுக.

கடு

உசை

சிலப் பதி காரம்

நீத்தென்றும் பாடம்.

கூச - நு. கோவலன் காணாய் ..

.பலகேண்மோ

(இ - ள்.) கோவலனே !

நாமப் போவதாகவுட்கொண்ட இநநெறியிடத்து

வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை
நீயறியாய், ஆதலால், யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென
புரெனக.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இநநெறி -
வடகரைவழி மோ, முன்னிலை

யசை.

கூச - எக. வெயினிறம்

பொரு அ.....காட்டினுங் காட்டும்

(இ - ள்.) வெயிலினது நிறத்தைக்
கண்ணாற்பாககவும் பொருத இம்மெல்

விய இயலபிணையுடையானைக்கொண்டு நாம பூபயிலும்
தண்டலையுடு போகக்

கடவேமென்பேமாயின; அவ்விடத்து நிலமபிளககும்படி
இடங்கொண்டு கீழ்

வீழ்ந்த வள்ளிக்கிழங்கை அகழ்ந்துகொண்டகுழிகளைச்
சண்பகமரங்கணிற்றதத

பூந்தாதுசேர்ந்தபொங்கா பொயக்குழிப்பங்வித்து
அவ்விடங்களை அறிந்து பாது

காத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய
துன்பத்தைக் காட்டுதலைச் செய்யினுஞ் செயயுமென
ரூரெனக.

பொங்கா - ஈண்டு வாடறபூ அதுபோர்த்தலாற பொ
யப்பறைப் படுத்தென்

ரூர்; ¹ “பொங்கர் வெண்பொரி சிறதின புனகு” எனப
மேலும கையறுதுன

பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.
பொங்கர் படுத்துக் காட்டு மென்க.

எஉ - ஈ. உதிர்பூஞ்
செமமலின்.....முட்டினு முட்டும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமுதிர்ந்த செமமறபூ மறைத்த
குழியுள்ளவழி நாடு

தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப்
பழுத்து விண்டு தேனொழு

கும் பலாப்பழங்கள் தாழநதகோட்டினகணிநுநது
பகைபோல முட்டுதலைச்

செய்யினுஞ் செயுமென்றாரெனக.

இனித் தேமெனபதனை இனிமையாக்கித்
தென்கம்பழம் முட்டுமெனினு

மமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டுவரென்றது பாடமாயின,
கழிவோரசெய்யினுஞ்செய்வா

ரென்க; உம்மையை ஐயவும்மையாக்கிப்
பொருளுரைக்க. படர்குவமெனினே

யெனக் கழிவோரகருத்தைக் கொண்டு கூறினா, உ
லகியலாகலான.

எச - னு. மஞ்சளுமிஞ்சியும்.....

.பகையுறுக்கும்

(இ - ள்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப்

போவோமெனின, ஆண்டு மஞ்சள்

முதலியன தம்மில தலைமயங்கிய பிணக்கத்தையுடைய
தோட்டங்களிற பாத்தி தோறும் பலவின்

செஞ்சுளைகளினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள

மெல்லடிகுப் பகையாய உறுதலைச் செயுமென்றாரெ
னக.

வலயம் - பாத்தி வலயத்தோடு பரஹ

பகையாயுறுக்குமெனினுமமை

யும்; உறுக்கும் - உறுத்தும்

1 சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவவரி,

"செம்பொன்வேங்கை"

கடு.—நாடுகாண்காலைத்.

உஎடு

என்றருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையான் முற்றிப் பருவஞ் செயதமுன் சருகினமறைநதுகிடந்தவறமுடிபாலும் உறுத்துமென்றதாம்.

எக - எ. கயபெனெடுங் கண்ணி.....படர்குவ
மெனினை

(இ - ள்.) கயல்போலும் கண்ணினைபுடையாள்
காதலிக்கப்பட்ட கேள்வ

னே! அங்குனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய
கரைவழியினறி வயல்வழியே

போகக்கடவேமென்பேமாயின,

எஎ - அக. ஆங்கு .....காரிகை

(இ - ள்.) தாமதித்ததுமலாந்த
பூக்களின்மணம்கமழாநின்ற குளங்களில்

நீர்நாய பொருகினறகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக்
கொளவப்பட்ட நீண்ட

முதுகையுடையவாள் மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவிற
குறுக்கிடப்பாயுமாயின்,

இக்காரிகை கலங்குகலை அடையவுங் கூடுமெனமுரென்க.

நீர்நாய கௌவியவாளை பொருகயலோட்டிப்
பாயினென்னுமமையும். இத
னாற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாயகாணினும்,
இடையே பொருகயல்கள்

உகளக்காணினும், வாளை பாயக்காணினும், மலங்கு
மிளிரக்காணினும் மனத்திற்

கலவகலமுண்டு இக்காரிகையெனறதாம்.

அக - ௫. ஆங்கண்.....கொள்ளவுங் கூடும்

(இ - ள்.) அஃதனறியும், ' கரும்பலைது

காடினமையான் அவ்விடத்து

உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேனடைகள் முறறி
நருவகுதலானே தேன் ,

அழிந்தொழுதிச சுரும்புகுழபபட்ட பொய்கையின்
நல்லீரோடு சென்று

கலநதுவிடும், ஆதலான அதனை அறியாமல்
சுணியாத நீர்வேட்கையான்

இவள் தனகுடங்கையான முகநதுகொண்டு
பருகவுங்கூடுமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்தாவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது;
என்னை? "குடங்

கை.... உட்குழிப்பதுவே" என்றாராகலின்.

இதனாற்சொல்லியது: நமது³ தரிசு

னததுக் கடியபபட்டவாற்றால் தேனுண்டலை
பரிகரிக்கவென்றதாம். எனவே

ஊனையும் உடனகூற்றாராம் மேலும் இவ்வாறு
வருவனகொள்க.

அக - கூ. குறுந் ரிட்ட

.....இடுதலுங் கூடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பாரா பறித்து வரம்பிலிட்ட
குவளைப்பூவுடனே தம்

மெய்யிற பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம்
மதுமயக்கத்தாற் போக

அறியாது உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை

வழிச்செல்வருத்தததாலே நீர்

உணர்வுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றினமேல
அடியிடவுங் கூடுமென்றா

ரெனக.

இதனாற்சொல்லியது உயிராக்கொலைபுகாரம்
பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூ - கூ. எந்நீ ரடைகரை.....
.....ஒண்ணை

(இ - ள்) எறியுநீரையுடைய பெருவாயக்காலின்து
அடைகரைவழியே

போகக்கடேவேமெனபேமாயின், அவவடைகரை
நீரிலுள்ளனவாகிய பொறி

1 “கரும்பலாற் காடொன் தில்லாக் கழனிசூழ்
பழனதாடும்” சீவக. உகூஉ.

2 இலப். பக். கூச.

3 தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

உஎசு

சிலப்பதிகாரம்

களின் முகையுடைய அலவனும் நந்தும் உள்ளவழியறிந்து
பாதுகாவாது முன்பு

நடக்கு முறைமையான் அடியிட்டு நடக்குநடையின்
அவைதாம் உறக்கடவ

நோயை நம்மாலுறுமாயின் அதனால் நமக்குவரும்
கொலைப்பாவம் நம்மால்
தாங்கவுமொண்ணாது,

எறிநீர் - வாய்த்தலையினி னும் குதித்துவரும்
வாயக்கானீர். இயக்கம் -

வழி. நந்து - ஈண்டு நத்தை. ஊழ - முறைமை. ஒதுக்கம் -
நடை. நோயென்றார்; கொலையென்று

வாக்காற்கூறவுமாகாமையின். இக்கொலைப்பாவம் ஒன்றானும்
கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண்
நாகத்திலுறுநதுனபமும் நம்

மால்தாங்கலாமளவிறற ன் றெ ன் பதனான், உ ி ம் மை
எச்சவும்மையாயிற்று. அடை

கரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்

கூச - எ. வயலுஞ் சோலையும.....குறுகா
தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றிக்

தோட்டமுமடங்கிற்று. வயலும்

சோலையுமெனபனவற்றைக் கூறியமுறையானே
எதிரநிரனிறையாகக்கொள்ளு

வாருமுளர்.

(இ - ள்.) ஈண்டுக்கூறியவயலும் ஆண்டுக்
கூறியசோலையுமல்லது வேறு

படக்கிடக்குநெறி மேல் நாம்செல்லுகின்ற

இடத்தில் இல்லை; ஆதலான், நெறித்த

குஞ்சியையுடையாய ! நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே
அவ்வவ்விடங்களைக்

குறிப்பான் நிரது அவை * அபகாரங்களுமற
பாதுகாப்பாயாகவென்றாரென்க.

வெய்யோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமைபும
காட்டினுங்காட்டிம் ; முட்டினுமுட்டிம்;
பரதபகையுறுக்கும்; கலங்கலு, முண்டு ; கொள்ளவுங்கூட்டிம் ;
இடுதலுங்கூட்டிம் ; தாங்கவுமொண்ணு; ஆகலாற்

குறியநிரது அவையவை குறுகாதோமபென்றாரென்க.

இங்ஙனம் மெனமைத்தனமைகூறுவார,
வருணனைகளையும் உடன்கூறினா

ரென்க. இத்துணையும் கவுந்தியடிகள் சமது
பள்ளிக்கணிநுநதுகூறினாரென

வுணர்க. வயலுமெனவே வாயக்காலுமடங்கிறறு.

கஅ - கடுக. தோமறு கடினையும. . . .
வழிப்படர் புரிந்தோர்

(இ-ள்.) கவுந்தியடிகள்
கடினையுமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமநதிரமே

நமக்கு வழித்துணையாகவெனச் சொல்விசசெல்ல,
அவரோடு பழித்தலரிய

ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் - குறறம். கடினையு - ஐயக்கடினையு அறுவை
- தோளிலிடுமுறி

மெ லாழிப்பொருட்டெய்வம் -

பொருண்மொழியாகியதெய்வம், ஆவது ¹ பஞ்ச
மந்திரம்; ச ஸி சூ உ ஸா - - அ சி ஆ உ சா.

இனிக் கொண்டெனறதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து
அடிகளிதுசெய்ய

இவர்கள் துணையாகவென்றாரெனினுமமையும்

1

1

இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சதமஸகாரமென்பர் சைனர்.
“ஐயம்புக உந்தவசிகழலை” நாலடியார், ஈகை. கூ, (பி - ம்) *

‘அபசாரங்கள்’

க0.—நாடு காண்காலைத்,
உள்ள

க0உ - கக. கரியவன் புகையினும்... ஒலித்தல்
செல்லா

(இ - ள்.) கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம்
மீனமென்னுமிவற்றி னோடு மாறுபடினும், ஆகாயத்தே
தாமக்கோளொழினும், விரிந்த கதிரையுடைய வெள்ளிக்கோள்
தென்றிசைக்கண்ணைப் பெயரினும் காற்றுப்பொருடும்
குடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிய ரூரையுடைய
உருமேறறோடு சூனமுதிராத பருவப்புயல் தன்பெயலாகிய
வளதூதசு சுரத்தலானே அவ்வாரயிற்பிறந்த பல ,

பண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர்,
முகந்தைக்குகதியிழக்குங் கடல் தன வளத்தைதகொண்டு
எதிர்தலானேதேங்கி, வாயத்தலைக்கிட்ட கத¹
வினமீதெழுந்து குதிக்கின்ற அபபுதுபபுனலொலியலலது
ஆமபிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க

கரியவன் - சனி. புனைகக்கொடி - வட்டம், சிலை,
நுட்பம், தாமமென்னும்² கோட்கணனகினும் தாமக்கோள்,
³“தாமமீன புனையினுந் தாமந் தோன்றினுந், தென்றிசை
மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்” என்றார் பிறரும்.
கால்பொருநிவப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியேறு.
பஃரூரம் - பலதாரம்; பலபண்டம். எனவே
மலைவளனாயிற்று; ஆவன⁴ “தக்கோலந... ..சாதியோ
டைநது.”

கடல்வளனாவன: “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிர் பவளம்
வெண்முதத, நீர்ப் படு முப்பினே டைநது”

கடுவரல் - முடுகிவருமவரவு. ௨ - தாமபிற்கதவு; இனி
ஒவுதல், விகாரத் தால் ஒவெனநின்றதெனவுமாம், இஃதற்கு
இறத்தல் ஈண்டுத் தவிராதனமேறறு. ஆமபி - பனநிபபத்கா.
கிழார-பூட்டைப்பொறி பிழா-⁴ இடா, ⁵ “நீர்த்தெவ்வு,
நிரைத்தொழுவா, பாடுசிலம்பு மிசையேறறத்,
தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற, கயமகைய வயனிறைக்கு,
மென்றொடை வனகிழாஅ” என்றார் பிறரும்,

இனிக் கரியவனபுனையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம
புனையினுமெனவு மாம். இனிப புனையினும் தோன்றினும்
படரினும் ஈரப்ப எதிர நீர் வாயத்தலை
ஒலிறநதொலிக்குமொலியல்லது ஆமபிமுதலிய
ஒலித்தல்செல்லாமைக்குக் காரணமாகிய காவிரியென

முடிபயினுமமையும். புகையினும் தோன்றினும் படரினு
மெனற உமமைகள், மழை பெய்தொழில்மாற இவற்றில
ஒன்றே அமையுமாகவும இவையெல்லாம் சேரினும்
கடல்வளனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரி யினசிறப்பை
விளக்கிநிறறலிற சிறப்புமமைகள்.

ககஉ - ந. கழனி.....கானத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தலசெல்லாக் கழனியிற
செந்நெலும் கரும் புஞ்சூழ்ந்த இடத்தையுடைய
நீர்நிலைச்செறுவிலுண்டாகிய தாமரைக்காட்டிலென்க.

¹ இவற்றைக் கரந்துனரகோட்களென்பர். ⁴ இடா -
இறைகூடை.

² புறநானூறு, ககஎ.
³ அக - கூந.

⁵ மதுரைக்காஞ்சி,

⁶ சிலப். பக். கடுநு.

உளஅ சிலப்பதிகாரம்

ககச - கூ. கம்புட் கோழியும் ....பாந்த
வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன
வெலலும்போரைவல்ல அரசரிருவர்

பொருமிடம்போலப் பல்வேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்
ஒலியையுமுடையன

வாய ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். காமபுன் - சம்பங்கோழி.

கானக்கோழி-காணங்கோழி;

நிலவண் டாயாக்கிககாட்டுககோழியென பாருமுள்

நீர்நிறக்காக்கை-நீர்க்காக்கை.

உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீரமே ஊராதலினால்,

ஆகுபெயர். புள்ளு கணநதுட்புள். போதா - பெருநாரை,

மரக்காணரை, புதா, விகாரம். வெல்

போரும், முனையிடமும வினைநதொகை. குழைக்குரல்

- பலவாயொன்றான

ஓசையுமாம்

கஉ0 - உச. உழாஅ துண்டொளி... ..

காய்த்தலைச சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற

சேறறினுட்புக்கு அழுந்திய

கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும்

சிவந்தகண்ணையுமுடைய ஈருமை தன்

தினவையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேயநது

அறறுச்சரிதலுற்ற அழி

வறற புரிக்கூட்டினின்ற வளவி ப பலவருக்கநதுநெல்லுக்

கவரித்தொங்கல்போல

வினைநதுகிடக்கின்ற செநநெறகதிர்த்தலையிடகதே

சொரியவெனக.

தொளி - சேறு

கஉ1 - கூ. கருங்கை.....ஒலியே

யன்றியும்

(இ - ள்) அங்ஙனம் நெறசொரிதலானே

வினோபா களமருங்குடடி

ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும்,

அதுவேயன்றியுமெனக.

கருங்கை - வலியகை. வினோபா - பறையர், பள்ளர்
முதலாயினார். களமர்--.

உழவர்கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

கஉஎ - ஈக. கடிமலா

களைநது.....விருந்திற் பாணியும்

(இ - ள்) காலையினமுடிந்த பூக்களைநது

முடித்தமுடியிலே முடியினுறை

நறுககிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவீளையடிடைய தோளும்
முலையாகமுந்தோய

ந்து சேருகிகோலாதொடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த
கயலபோலும் பெரிய

கண்ணையும சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியா

கமிகமயக்கும் கள்ளை உண்டு

தொலைத்தனனுண்டான பண் நிறத்திறசேர்நது

பழகிப்போதாத பாட்டுமெனக.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற பஞ்சலிதது மயங்கப்
பாடினொன்றபடி.

இனிக் கடிமலாகளைநது முடிநாறமுத்தியென்பதற்குப்

போகாப்புல்லாகிய கழு

நீர்முதலைப்பறிதது மறித்து அதனமீதே முடியினுறைப்

பகுநதுநட்டெனினு

மமையும் தோளும் ஆகமும தோயநதுசேருமிதல் - களித்து

ஒருவாமேல் ஒருவர்

சேறறை இறைநதுககோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது

- முலைமேறறெறித்த

சேறு கோடடுமண் கொண்டாறபோன்றிருத்தல், *

“வாரிய . . . கொள்ளா

முலை” எனருறபோல. சின்மொழி - இழிநதமொழி;

சிலவானமொழியுமாம்.

* முத்தொள்ளாயிரம்: “வாரிய பெண்ண வருகும்பை
வாய்த்தனபோ, லேரிய

வாயினு மென்செய்யுங்—கரிய, கோட்டானைத் தென்னன்
குனிரசாத் தணியகலங்,

கோடடுமண் கொள்ளா முலை”

கூ.—நாடுகாண்காலைத.

உள்கு

விருந்திறபாணி - தம இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும்
பாட்டெனினுமமை

யும்; இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளா.

ககஉ - டு.

கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும

(இ - ள்) செநநெறகதிரோடே அறுகையும்
சுவளையையும் கலந்து

தொடுத்தமாலையை மேழிவிலேசூட்டிப் பாரை
இரண்டாகப் பிளப்பாரைப்

போலப் போற்றுவார்தொழப் பொன்னேர்பூட்டினினரோ
ஏரைப்பாடும் ஏர்

மங்கலப்பாட்டுமெனக்.

சூட்டித் தொழ நினரோ பாடும் ஏராமங்கலமுமெனக்.

கநக - ஏ. அரிநதுகால்.....முகவைப்

பாட்டும

(இ - ள்) நெல்லையரிநது போரிட்டார சூட்டைக்
கடாவிடுதலானுண்டான

முகவைப்பாட்டும;

ஆவது பொலிபாடுதல. முகக்கக் கொடுத்தலின்,
முகவையாயிறறு.

கநஅ - கூ. தென்கிணைப் பொருநர்...

..மகிழ்சை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து, எனனை? ¹ “தண்பனை
வயலுழவனைத், தென்கிணை

வன நிருநதுபுகழ் கிளநதனறு.” வரலாறு: “பகடுவாழ்
கெனறு பணிவயலு

ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித்—துகடுடைத்துக்,
குன்றுபோற போர்விற்

குருசில வளம்பாட, வின் றுபோ மெங்கட கிடா” எனவரும.
கிணை - தடாரி, புட்

பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய

கிணைப்பொருநர் செருககுதலோ

டெடித்த மாசச்சனையையுடைய திரண்டமுழவினது
கேட்டோர்மகிழும் இசை
யினதுஒலியும்,

கச0 - சக. பேர்யாற்று.....அவலங்
கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாதறடைகரையிலே
யுவ்வோசைகளை முறையிறகேட்டு
நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான
வருத்தத்தை நெஞ்சிற
கொள்ளாராயென்க.

பரந்தவோதையும் - ஆர்க்குமொவியும்
விருந்திறபாணியும் ஏர்மங்கலமும்
முகவைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமென்னுமிவற்றைப்
பேர்யாதறடைகரைக்

கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலா லுண்டான விருப்பத்தானே
நெஞ்சில் அவலங்
கொள்ளாராயென்க.

கசஉ - எ. உழைப்புலிக்கொடியு....
....இருக்கை யன்றியும்

(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய
கொடியையுயர்த்த தேரை
யுடைய உரவோனாகிய நீர்காலனது கொற்றத்துடனே
மழைக்கும கருப்பத.

தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற
சாலையினுண்டான மறையோரா
னாக்கப்பட்ட தேவருணவினஆவ் இறையுயரந்த
மாடமாகிய அகங்களெங்கும்

உஅ

சிலப்பதிகாரம்

போர்த்தலானே மஞ்சுசூழ்ந்த மலைபோல
மாட்சிமைப்படத்தோன்றும் மங்கல
மன்றையோரிருப்பிடங்களும், அவையனறியும்,

கசஅ - ௫௫. பரப்புநீர். .... சென்னா

ளொருநாள

(இ - ள்.) இரப்பவர்குறத்தையும்

புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி

னிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய
ஊர்களுமாகிய இவ்விரு

வகையூர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு
நடக்குநாட் காதமென்னும்

எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராயப்
பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற

நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற பாகுகாயகின்ற

புகையாற் பரக்கப்பட்டு இருட்சி

யையுடைய முகிறவழ்ந்த மலைபோலத்தோன்றும்
பழவிறலூர்களுமென்க

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும்
கொற்றத்தையும் அழவினும் உழவினும் விளைப்போரது
இருக்கையும் ஊர்களுமெனக.

¹ காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற்
கங்கையினபுதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வ ரென்றார்;
அன்றியும் ² “மகவாய வளாக்குந் தாயாகி”
என்பதனானுங்கொள்க. ³ தோன்றுமிருக்கையும்
தோன்றுமூகளுமெனவியையும். அவலூகளை இடை
யிட்ட நாடெனக உடனகண்டென்றா,
இநநாட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு

தொலைத்துக் கழிதலருமையின புதல்வராகி
உழவிடைவிளைப்போரெனக. கருசு - காந்.

ஆற்றுலீ யரங்கதது.....சாரணா தோன்ற
(இ - ள்.) ஆறறை மடைக்கும் அரங்கத்தில்
வேறிடத்திலலாத தன்மைத்

தாய் வளைநத மூங்கினமுள்ளால் வளைக்கப்பட்ட
வேலியையுடைய மரம்பயின்ற

செறிநதசோலையில் தேவருறைதற்கொத்த
பூப்பொருந்தியதொருபக்க, ¹ செபட்

முனப்பாக்கதது ² வானபெருமனறத்துப
பிண்டிநீழறகண்ணே உலகநோய்பிக

ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தினமேலிருநதருளிப
பெருமகனாசெய்யப்பட்ட அதி

சயங்கள்மூன்றுந் தபபாத
ஆகமநூலினுணமைத்தனமையையுடைய தரும

வொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிசெய்யும்
¹ சாரணா அப் பட்டி

னப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவெனக,

கர்மகூடியாதிசயம், தெய்வீகாதிசய
மென்பன்.

வீரமவீரராகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோ
ன்றவெனக.

¹ 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வரங்கி' என்று கூறினர் நச்சிரார்க்கினி

யரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற் கரண்க.

² சிலப்பதிகாரம், எ. உள.

* வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே

தந்தையாரைத் தவறாமல், இக்காலத்த

உ.உ-ஆம் அடி. முதலியவற்றிற்காக.

4 சாரணர்-சமண முனிவர். அவர், தலசாரணர்
சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசார

ணர் தந்துசாரணர் சிதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர்
ஆகாசசாரணரென என்வகை

பார், இவ்வருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல்

அவர்கட்கு இயல்பென்பார்.

கூ.—நாடு காண்காலைத.

உயிர்

கஞ்சு - கூ. பண்டைத்
தொல்வினை.....கொள்ளான்

(இ - ள்.) முனசெய்த பழவினையெல்லாம்
கெட்டோடுகவென்று உட், கொண்டு அவர்வந்தமையைக்
கண்டறிந்த கவுந்தியடிகளுடனேசென்று அவர் ரடியிலே
தலையுறவீழ்ந்தாள்; அங்ஙனமவீழ்ந்தவா ஈண்டுவந்தது
தனது விளங்

கிய கோட்பாட்டையுடைய ¹ அவதிஞான சதாஸ
தெரிந்தவனாயினும் ஆர்வமும்

செற்றமும் தனனைவிடப்போமபடி நீக்கிய ²
வீரனாகலாலே இவாகஞுவருந்

துன்பத்திற்குத் தானவருந்தானாகியெனக்

³ கண்டறிகவுந்தியென்பதனுது

காலவுணர்ச்சியின மையுணர்க.

ஒடு, ஒரு வினையோடு.

கஎ() - எக.

கழிபெரு.....வலவினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய

கவுந்தி, யாவரானும் ஒழிக்க

ஒழியாததாய நுகர்விக வந்துநிறகின்ற தீவினையைக்
காணயென்றென்க

காணய - பாராய. ஒழிகென

வொழியாதெனபதற்கு. நீ ⁴ 'உரிய தன்றிங்'

கொழிக' எனவும் ஒழியாது

ஊட்டுந்தீவினையெனினும்மையும்.

கஎஉ - ஈ.

இட்ட வித்தின்.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) வினைநிலத்திட்ட வித்துப்போலப்

பயனெதிராந்து கண்கூடாக

நல்வினைவநது துகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ண
; அதுபோல இதுவும் ,
ஒழிக்க வொழியாதென்றொரெனக.

6 “உறறபால... ..தணிப்பாருமில்”

என்றாராகலின, தீவினைதன்

னையேகூறினுமமையும. உமமை, எச்சவுமமை.

கஎசு - ரு.

கடுங்கால.....உடம்பிடை யுயிர்கள்

(இ-ள்.) கடியகாறறையுடைய

நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும்

படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற

உயிர்களுமென்றொரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இனபமும துனபமும

வருங்கால் யாவரானும்

ஒழிக்கவொண்ணவெனபதூஉம், யாக்கைநிலையாமையம்

இவர்தம்பால் உறுவது

கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினொரெனவுணாக.

விளக்கு உவமித்தார்;

நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

கஎசு - கூக. அறிவ னறவோன் . . . .

பொதியறை யோரென

1 அவதிஞானம் - அதீதகதமானபரிஞானம் ;

அஃதாவது தன்னுடைய

முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

* வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர்
முத்தோரேயாதலின், வீரனென
ஒருமையாற்கூறினார்.

* இஃது, 'உரிய தன்நீங் கொழிகென வொழியீர்'
அடி) என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

(இக்காதையில் ௫௫ - ஆம்

* சிலப்பதிகாரம், க0: ௫௫.
பழவினை, ௪:

* நாலடியார்,

1௩௬

௨௮௨ சிலப்பதிகாரம்

கஎ௬. அறிவன்—(இ - ள்.)

யோன்,

எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடை

அறவோன்—(இ - ள்.) அறஞ்செய்தலையே

யோன,

தொழிலாகவுடை

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.)

யாவருமறியப்படுமா அறி

வெல்லையைக் கடந்தோன,

கஎ௭. செறிவன்—(இ - ள்) எல்லாவுயிரகட்கும

இச்சூயுள்ளவன் ;

சலியாதவனென றுமாம.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக்

தவன்,

கன்மங்களையும் சயித

அவையாவன ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம்,
வேதரீயம், மோக

ரீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம்,

அந்தராயமெனவிலை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருதகிருத்தியன =
செய்யவேண்டுவன

வற்றைச் செயதுமுடித்தவன்,

கன்மங்களைக் கழுவினவனுமென்ப

பகவன்—(இ - ள்.) ² கேவலஞானி,

களஅ. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு
அடியாயுள்ளவன்,

தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத் தேவாகடும்
தலைவனாக எண்ணப்

பட்டவன்,

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம் தானாயுள்ளவன்,

களக. பொருளன்—(இ - ள்.) ஆகமத்தின்
பொருளாயுள்ளவன்,

உணமைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்;

புதியவனுமென்ப.

புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும்

அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ௧. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக்
கீழ்ப்படுத்தியவன்,

தேவன்—(இ - ள்) தேவர்களுக்கு
ஆதியாகிய தேவன், _____

¹ ஞானவரணியமுதலியவெட்டும் காதி அகாதிபென இருவகைப்பட்டு, நூற்று
நூற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

² கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன:—
க. மதிஞானம் - சுபாவபுத்தி; உ. சுருதஞானம் - நூலுணர்ச்சி; ஈ. அவதிஞானம் -
தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ச. மனப்பரியயஞானம் - தன்னுடைய முற்
பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ஞ. கேவலஞானம் - திரிகால
வுணர்ச்சி.

க௦.—நாடுகாண்காலைத.

உஅ௧

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டிலெகிற்கு
நாய்கனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.)

முமாம்

குணத்தையுடையவன்; வதம் - ¹ வீரத

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய

உலகிற்கு விளக்கா

யுள்ளவன,

கஅஉ. தத்துவன்—(இ - ள்)

தத்துவங்களையுடையோன்,

சா துவன்—(இ - ள்.) ஒழிக்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ளவன் = காரணபூதன்,

கஅங. சித்தன்—(இ-ள்.) எண்வகைச்

சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும்

பெரியவன்,

செம்மல—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திகழொளி—(இ - ள்.) விளங்கும்

ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. ² இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும்

தங்குகின்றவன்,

குரவன்—(இ - ள்.)

குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்) இயல்பையே

குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.)

எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—(இ - ள்.)

நிறைந்த புகழையுடை

யோன்,

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.)

குணங்களைச் சம்பத்

தாகவுடையவன்,

கஅக. சங்கரன்—(இ - ள்.)
சகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,
ஈசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,
சயமபு—(இ - ள்.) தானேதோனறினவன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.)
நான்குமுகன் = அதிசயத்தோடுநான்
முகன்,

¹ வீரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம், சிக்ஷாவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்;
அவற்றுள், குணவிரதம்:—திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அதர்த்ததண்டவிரதமென
மூன்றுவகைப்படும்.

² இறை - தங்குதல்.

உஅச சிவப்பதிகாரம்

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.) ¹
அங்காகமத்தை யுண்டாக் கினவன்,
அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,
அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபா மூர்த்தி,
கஅஅ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.)

எட்டுக்குணங்களை யுடையோன்,

எண்குணமாவன:- அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம்,
அநந்ததரிசனம், அநந்த

சுகம், நிர்ந்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம்,
அழியாவியல்பெனவிலை பாத்தில்
பழம்பொருள்—(இ - ள்) பகுத்தறகரிய புராணப்
பொருளாயுள்ளவன; ஒட்டமற்ற
பொன்னையொப்பானென்று

மாம.

கஅக. விண்ணவன்—(இ - ள்) சுவாக்கவாசி,
வேத முதல்வன்—(இ - ள்.)³

ஆகமமுன நிறகும் முதலாயுள்ளவன,
விளங்கொளி—(இ-ள்.)
அஞ்ஞானவிருணீங்க விளங்குமொளி,
கக0 - கூக. ஓதிய

வேதத்து.....பொதியறை யோரென
(இ - ள்.) இந்நாமங்களை யுடையோனாலோதப்பட்ட
ஆகமமாகிய விளக்

கொளியைப் பெற்றாறபோந்தே-றுவதல்லது யாவரும்
பிறவியாகிய சிதையினின்
றும் போகமாட்டாரென்றாரெனக.

³ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

கக2 - ஈ.

சாரணர்.....மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணரருளிச்செய்த
உண்மைமொழியைக்கேட்டுத்

தவத்திறகு முதலவியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது
கைகளே தலைமேலவைத்துக்

கொண்டு நின்றுகூறுவாரா:—

ககச - டு. ஒருமுன்று.....செவியகந
திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள்

காமவெகுளிமயக்கங்களுக்கெடுத்தவனா

லோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய
திருமொழியைக்கேட்டறகுத் திறப்பினல்லது

பிறிதொன்றறகுத் திறப்பனவல்லவென்றானக.

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

1 அங்காகமம், கஉ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—க.
ஆசாராங்கம், உ. சூத்

திரகிருதாங்கம், க. ஸதானாங்கம், ச. ஸமவாயாங்கம், டு.
வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்த்யங்

கம், கூ. ஞாத்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாத்தியயனாங்கம், அ.
அந்தக்கிருததசாங்கம்,

கூ. அதுத்தரோபபாதிகதசாங்கம், க0.

விசச்சிதவியாகரணங்கம், கக. விபாகசூத்திராங்

கம், கஉ. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

1 ஆகமமுன்றவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம்,
பகுசுருதியாகமமென்பன,

1 இது புழுக்கறையெனவும் வழங்கும்; மணி. க: கூடு, உக:
கூ0.

கூ. - நாடுகாண்காலைத்.

உயிரு

ககக - எ. காமனை.....நவிலா
தென்னு

(இ - ள்.) எனநாவும் காமனசெயலை

வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு

வகைப்பட்ட நாமம் நவிலினலலது பிறிதொன்றை
நவிலாதென்றாரென்க.

ககஅ - கூ. ஐவரை வென்றோன் ....காணு
வென்கண்

(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட

இந்திரியங்களையும் வென்றவ

னுடைய அடியினைக்கைக் காணினல்லது பிறிதொரு

தேவரடியினைக்கைக் கைய

கத்தேகாணினும் காணவென்றாரென்க.

ஐவர், செறலின்கண தினைமயக்கம். இனிக்
கைவரைகாணினும் பாட

மாயின, கைவரைகாணல கணவிழித்தலாககி விழித்தி
நுபயினும் காணவென்க.

உரு - உருக. அருளறம் பூண்டோன்.....
பொருந்தாது

(இ - ள்.) எனது பயனறறயாககை அருளால்
அறத்தைப்பூண்டோ

னுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிறப்பொருந்தினல்லது
பிறிதொன்றறகுப

பொருந்தாதென்றாரெனக.

அருளறம், உமமைத்தொகையுமாம்.

உருஉ - ஈ. அருக

ரறவன்..... .. குவியா

(இ - ள்) எனது இருகையும அருகர்க்கு

அறத்தைக்கூறுவோனாகிய

அறிவனபொருட்டு எனசிரத்தின மிசையே குவியின லலது

பிறிதொரு தேவர்

பொருட்டுக் குவியாவென்றாரெனக.

அருகர் - இருடிகள்.

உருஉ - ஈ. 'மலர்மிசை.... ..

.....பொருஅது

(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவினமீதே

நடந்தோனுடையமலரடி

யாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பின லலது

பிறிதொன்றையும் அணியப்

பொருதென்றாரெனக.

உருஉ - ள். இறுதியி லின்பத்து... ..

..பெயராது

(இ - ள்.) எனமனமும நதிலின்பமாகிய

அநந்தசுகத்தைபுடைய இறைவ

னருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப

புடைபெயரின ல்லது

பிறிதொருமொழியையோதிப புடைபெயராதென்றாரெனக.

மறுதர - மீளவும்.

உ0அ - கங். என்றவ னிசைமொழி.....

.பணிந்தனர் போந்து

(இ - ள்.) தம கையைத் தலைமேற்கொண்டுநின்று,

கவுந்தியடிகள், திறவா;

நவிலாது; காணு; பொருந்தாது; குவியா, பொறுது;

பெயராதெனறுகொண்டு

அவன்புகழ்மொழிக்ள ஏத்தக் கேட்டு அதற்குப்

பொருந்தியசாரணா அவ்விடத்

திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றுமெழுந்தது அதற்கு

ஒருமுழவுயரம் மேலா

நின்று பிறபபைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக்

கெடுவதாகவென்று கூறி அந்தர

வழியாக விரைநதுசெல்கின்றவரைநோக்கித் தொழுது

பாசங்கள் அறுக

வென்று பணிந்தனராபப் போந்தெனக.

உ0அங்

சிலப்பதிகாரம்

உகச - அ. காரணி பூம்பொழில்.....

.பூம்பொழி லிருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த

பொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரியயாற்

நிறகு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும

பள்ளியோடத்தேறிப்போயத்

தென்கரையைச்சென்றெயதிப போதுகள்
குழந்தைகிடக்கின்றதோ பொலி

வினையுடைய பொழிலிடத்தே
சென்றிருந்தபொழுதிலெனக

உகக - ௨௦.

வமபப பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) ¹இடங்கழிகாமத்தளாகிய

குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவ

னுங்குடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்தோர்
பொழிலிடத்தே அணுகின

ராயச் சென்றவரெனக.

வாப்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்
மையையுடையாள்; குண்டமென்ற படி. இனி
மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும்
பரத்தை

யென்றுமாம் வறுமொழியானன -

பயனிலசொல்லானன; விடனென்றபடி.

உகக -

உ. காமனுந் தேவியும்.....அறிசுவ மென்றே

(இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும்

இரதியையுமொக்கு

மிவர்களை யாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று

சொல்லியெனக. இனி, இவ்விடத்துவந்தவிவா

காமனும் தேவியும்; அலரையின், யாரெனக்

கேட்டறிகுவமென்றாரெனினுமமையும். இப்பொருட்குப்

போலி ஒப்பில்

போலி. ஈங்கிவா: ஈங்கு - இவவிடத்து. கேட்டங்கு:
ஈங்கு - இப்பொழுது. ௨௨௩ - ச. நோற்றுணல்
யாக்கை.....வினவ

(இ - ள்) ௨ வாழுதலிய விரதநாட்களிற்
பட்டினிவிட்டுண்டலான் மெலி

நதயாக்கையையும் நுண்ணிய தவதையுமுடையீர்!
தும்மொடுகூடி வழிவந்த இவர் யாரென்று வினவவெனக
ஆற்றுவழிபபட்டோ - வழியிற கூடிவந்தோ
௨௨௪ - சூ.

என்மக்கள்.....³ பரிபுலம் பினரென

(இ - ள்.) அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும்
வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள்

இவா என்மக்கள்காணும், நீர்சொன்ன காமனும்
தேவியுமல்லா; மானிடயாக்

கையா; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினா;
அவருழைச்செல்லாதே

விடப்போமினென்றாரெனக

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம.

௨௨௫ - அ. உடன்வயிற்றோகள்.....

..கற்றறிந் தீரென

(இ - ள்.) நால்களையுங்கறறு அதனையுமறிந்தவரே! ஒருவயிற்று
உடனபிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாயக் கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்
கறறநூல்களிற் சொல்லிக்கிடபதுமுண்டோ? உண்டாகிற சொல்லுமென்று
ரெனக

1 இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், மணிமேகலை ௧௮ - வது காதை, ௧௧௯.

2 "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு"
சேவகசித்தாமணி, ௧௫௪௪. 3 "பரிபுலம் பினனிவன், ருனே
தமியன் வந்தனன்" மணி. ௧௬ : ௫௪ - ௮.

௧௦.—நாடுகாண்காதை. ௨௮௭

கற்றறிந்தீரெனறது இகழ்ச்சி; இவ்வாரே நீர்
கற்றனவுமென்பதாம்.

௨௨௯ - ௪௦. தீமொழி கேட்டு .....
.....உரையீரோவென

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவரிகழந்தமொழியைக்
கேட்டலாற செவியைப் புதைத்துக் கண்ணகிநடுங்க
என்பூங்கோதைபோலவானே இவரிகழ்கின்றனர்;
இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில்
நுழைந்துதிரியும் முதுநரி யாகிக்கடவரெனக்
கவுந்தியடிகளிட்டசாபம் தவத்தின்விளவாகிய சாபமாதலால்
அவரைச் சென்று புணடதாதலின், அங்ஙனம்
விளைந்தபடியையறியாராகிய கோதையும் நம்பியும்
குறியறியினது நெடியகுரலாகக்கூவும விளியைக் கேட்டு
நடுங்கிச்சென்று ஒழுகுகநெறியினினறும் நீங்கியோர்
நீரமையல்லாதனவற்றைச்சொல்லினும் இஃது அவர்
அறிவினையொழிந்து நிறியதன்றோவென்று உயர்ந்தோர்

தமதறிவான் உணரவேண்டும்; செய்தவத்தீர், உம்முடைய
திரு முன் பிழைத்த இவாக்கு இனிச் சாபநீங்கி
உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத் தருளீரென ஸூறவென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி - ஓரி
நடுங்கியென்றா, தம்பொருட் டாகவினைதலின. ஓகாரம்,
இசைநிறை அடிகள் மனத்தால் நினைத்திட்டசாப மாதலாற்
பட்டதையறியாரென்றா. இங்ஙனம் அறியாதவர்கள்
அவர்கொன்ன இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரலலது
வேறு சபிக்கவுரியாரினையானும்

உய்திக்காலமுரையீரென்றா விளி - ஓரிக்குரல் 'நெறியி
னீங்கியோர் நீரல கூறினு, மறியா மையென றறியல
வேண்டும்' என னுநதுணையும் அவருட் கோள். பின்னதை
அடிகட்குக் கூறினா.

உசக - ௫. அறியாமையினின்று...
.....சாபவிடை செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளானவரும்
துன்பமெனபதனை அறிந்து கூறாமையானே இன்று
இழிபிறப்பையுறறவிவா உறையூர் மதிறபுறமாகிய
காவறகாட்டிறதிரிந்து பன்னிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம்
துன்பமுழநதபின்னர் முன்னேப்பிறப்பை
பெறுவாராகவெனச் சாவிடைசெய்தென்க

இன்று இழிபிறப்புறரேனெனறது நெடுங்காலம
தவஞ்செய்துபெற்ற மக் கப்பிறப்பை
ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புறரேனறவாறு;
எனவே 1 யாகாவாராயினும் நாகாததல்

வேண்டுமென்பதாயிற்று; “ஆக்கப்படுக்கும்.....

வெல்லுமாதே” என்பதூஉமாயிற்று.

நொச்சியொருபுடையென்றது வேறு அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று, ³ “நொச்சி வேலித தித்த நுறநதை” என்பதமது இழிபிறப்பு - விளைகினைபிறப்பு முன்னையருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியானனுமெனவுமாம்.

உசடு - அ. தவபபெருஞ்
சிறப்பின.....புக்கனா புரிந்தென்.

.(இ - ள்) தவததானமிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்தத_____

¹ திருக்குறள், கஉஎ.

² “ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெயலிக்கும், டோக்கப் படுக்கும் புலைநரகத துய்ப்பிக்குங், காககப் படுவன வித்திய மைந்தினு, நாக்கல்ல திலலை நனிவெல்லு மாறே” (வளையாபதி.) ³
அகநானூறு, கஉஉ.

உஅஅ

சி ஸ ப்' ப தி 'க ஈ ர ம்

புறத்தே   சிறையையுடைய   கோழியென்
னுநகரின் கண்ணே   விருப்பத்தோடு   புக்காரென்க

வாரணம் - கோழி ; ஆவது உறையூர்.
முற்காலத்து ஒருகோழி யானை / யைப்

போர்தொலைத்தலான் அ நநிலத்திற்செய்த நகர்க்குக்
கோழியெனபது

பெயராயிற்று. அந்நகர காண்கின்றபொழுது சிறையும
கழுத்துமாக ஆக்கிய

வதனா புறம்பே சிறையையுடைய
கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளா ; 'அற்
றன்று; புறஞ்சிறைவாரணமெனபது சிலேடை:
புறத்தே சிறையையுடைய கோழியும்,
புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும் ; ' "புறஞ்சிறைப
பொழிலும்" : என்ப மேலுமாகலின.

பணிநதனாபோந்து எய்தி இருநதுழிச் சென்றோ
வினவப பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ
கற்றறிந்தீரெனச் செவியகம்புதைத்தது நடுங்க முது

நரியாகெனக் கட்டியதாதலின உரையீரோவெனப்
பெறுக ஈங்கிவரெனச்

சாபவிடைசெய்து கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும்
புரிந்துபுக்காரெனக.

இஃது எல்லாவடியும் நம்முளொத்துமுடிதலின்
நிலைமண்டிவாசரி

யப்பா.

க0. — ந ாடுகா ண் காதை
முற்றிற்று.

கட்டுரை.

முடியுடை.....உதித்தோர்—மூவேந்தருள்ளும
சோழர்

சூலத்து உதித்தோருடைய; மூவர் - சோழர் பாண்டியர்
சேரர்.

ந. அறன்—“அறனும்படை” என்றது;
[இந்திர. ககக.] தருமா
சனமென பாருமுளா.

மறன்—“இமையவ ருறையுரு சிமையப
பிடாதலைக, கொடுவரி
யொற்றி” என்றது, [இந்திர கூள் - அ]
ஆற்றல்—“கோநகா காத்த” என்றது;
[கடலாடு. அ.]

ச. மூதூர்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“
புகாரேயாயினும்” என்றது;
[மங்கல. கக.]

டு. விழவுமலிசிறப்பு — “விண்ணவர் தலைவனை
விழுநீ ராட்டி” என்
றது; [இந்திர. ககஅ.]

விண்ணவாவரவு—‘அநதரத் துள்ளோ ரறியா
மரபின, வநது காண்
குறாம வானவன விழவு’ என்றது; [கடலாடு. எஉ

-கக.]
எ. குடி—‘இரடபோர் சுற்றமும புரப்போர்
கொற்றமு, முழவிடை
விளைப்போர்’ என்றது, [நாடுகாண். கசக - நடு.]

1 சிலப்பதிகாரம், ௧௪: ௧.

க0.—நாடுகாண்காலைத்.
உஅகூ

‘கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற்
கொழும்பல் லுணவு, கவரிச் செந்நெற் காயத்தலைச் சொரிய”
எனறது; [நாடுகாண். ௧௨௩ - ௪.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித்
தீதுதீாசிறப்பு — “கரியவன் .....ஒலிக்கும்” எனறது;
[நாடுகாண் ௧0௨ - கூ.]

கூ. பொய்யா வானம புதுப்புனல
பொழிதல்—“மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின
மறையோர்” எனறது; [நாடுகாண். ௧௪௩ - ௪.]

க0. அரங்கு—“நூனெறி மரபி னரங்கம்”
எனறதும், “தோற்றிய வரங்கில்” எனறதும்
[அரங்கேற்று. ௧௧, ௧0௬]

ஆடல்—“ஆடலும்” எனறது, [அரங்கேற்று
௧௧.]

நூக்கு—“நூக்கும” எனறது. [௧
௧௬.]

வரி—கண்கூடு வரிமுதல்
எழுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள எட்டு வரியும்; [வேனிற்
௪௪ - ௧0௮.]

கக. பாரதி விருத்தி—நாடகவுறுப்பாகிய
பாரதிவிருத்தி ; அது கடலாகோதையிற கூறப்பட்டுள்ள
பதினோராடலும்; [கடலாடு. ௩௯ - ௬௩]

கஉ. திணைநிலைவரி—“கடல்புக்கு” என நுங்
கவிமுதல் “சேரன மடவன்னம்” என்பதிறுதியாகவுள்ள
எழும, [கானல். ௧௭ - ௨௩.]

இணைநிலைவரி—சாரத்துவரி முட்டலாகிய
பலவரிகளால்வருவன. [கானல்வரியிறகான்க]

கங. யாழின்றொகுதி—“செத்திரப்படம்” முதல,
“பட்டடை” ஈராக
வுள்ளன ; [கானல்வரி, ௧.]

கச. ஈரேழ்சகோடம்—“ஈரேழ் தொடுத்த
செம்முறைக் கேள்வி” எனறது ; [அரங்கேற்ற. ௭௦]

இடநிலைப்பாலை—“குரலவா யினிவாயக்
கேட்டனள்” என்றது; [வேனிற். ௩௩.]

கரு. தாரத்தாக்கம்—“குரலீராகவும்” என்பதனால்,
தாரம் குரலாகிய விளரிப்பாலைபிறக்குங்கால தாரம்
ஆககம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௩௮.]

தான்றெறிபண்—அகநிலைமருதம்,
புறநிலைமருதம், அருகியன்மருதம், பெருகியனமருதமென
னும பண் நான்கும் தெரியுநதிறன; [வேனிற். ௩௯ - ௪௦.]

கசு. ஊரகத்தோ—“மகர வாசிகை ... .. வீதி”
என்றது; [இநதிர. ௧௩௧ - ௬.]

ஒளியுடைபட மாணி—‘சீரியல் பொலிய’
என றது; [அரங்கே தது. ககரு.]

உகூ

சிலப்பதிகாரம்

கள.

என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட இவைகள்

யாவும்,

கள - அ.

பிறபொருள்.....நிலைமையும்

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த
வைப்போடே பொருநதித்

தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்,

கக - உ௦. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த
புகார்க்காண்டம முற்

நிற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம
முற்றியது.

முதலாவது

புகார்க்காண்டத்தின்

அடியார்க்குநல்லாருரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டி.

கக. —காடுகாண்கா
தை.

திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக்
குடைக்கீழ்சு

செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ
லிருந்த

வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கிக்
டு. † கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
கன்றவ றுறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்

கஃ. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
வைகறை யாமத்து ‡ வாரணங் கழிந்து
வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித்

தோன்ற

க. திங்கள்மூன்றடுக்கிய - மூன்றுதிங்களை
அடுக்கினாலொத்த.

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில்
நாயனார.

உ. - ச. (பு) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த
அறிவன்; சிறந்தகோதை யெனக்கூட்டினுமாம்.

ரு. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

கூ. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்;
ஆற்றின்குறையென் பாருமுளர்.

க. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச.
இருக்கை - இருப்பிடம்.

(கூ) அரங்கத்திறகண்ட (எ) சாரணர்சொன்ன
தருமவுரையைக் (ரு) கட

வுளர்க்கு (அ) மொழிந்தது (கக)
வாரணங்கழிந்துவழிக்கொண்டி (கச) இள
மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

(பி - ம்) * 'குளிர்நிழல்'
† 'சத்தம்பள்ளி' ‡ 'வாரணங்காட்டவெய்யன்'

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாவியும்
பொலிந்ததோ

ரிளமாக் கானத் திருக்கை புக்குழி
கரு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ * றாழிதொ றுலகங் காக்க
வடியிற் றன்னன் வரசர்க் † குணாத்தி

வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறுது
பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத
துக்

உ௦. குமரிக் ‡ கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி
திங்கட செல்வன் றிருக்குலம் விளங்கசு
செங்கணா யிரத்தோன் றிறல்விளங் காரம்

உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி
முடிவளை யுடைத்தோன் முதலவன்
சென்னியென்

நிடியுடைப் பெருமழை டு யெய்தா தேகப
பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப
மழைபிணித தாண்ட மன்னவன்
வாழ்கெனத்

ந௦. தீதுதீர சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி

மாழுது மறையோன் வந்திருந் தோனை
யாது நும்மு ரீங்கென் வரவெனக்

கோவலன் கேட்பக் குன்றா சிறப்பின்
மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ

(ச) வணங்கி (அ) மொழிநது (கச) கானத்திருக்கை
புக்குழியெனக்.

கௌ. அடியில தன்னளவு அரசாக்கு உணர்த்தி -
கடலினளவை அடியாலே இனன அளவினது இதுவென்று
அரசார்க்குக்காட்டி ; அனறி அடியினாலே தன்பெருமையை
அரசாக்கு அறிவித்தெனபாருமுளா

கஅ. வேலானுமெறிநதபகை.

கக. பஃறுளியாறு - குமரிபபக்கத்ததோர யாறு.

[அலே. - உ௦. கோடு - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள -
வளைந்தகடல்கொள்ளுடை"யி

உசு. முதல்வன - இநதிரன, இநதிரனசெ
னனிமுடியிலே வளையுடைத் தோனெனக்.

¹ கௌ - உஉ. "மலிதிரை யூர்த்துதன் மண்கடல் வெளவலின், மெலிவின்றி மேத்
சென்று மேவார்தா டிடம்படப், புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்
டை, வலியினான் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்"

² பஃறுளியாறு: புறநானூறு, உ.
கவித்தொகை, க௦ச.

(பி - ம்.) * 'ஊழியுலகங்' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொடுங்'
§ 'பெய்யாதேக' || 'விளையுள்'

கக.—காடுகாண்காத்.

உகூந்

நூ. நீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
¹ வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை

யருந்திறற்

பாயற் பள்ளிப பலர்தொழு தேதத
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் +

துருத்தித

சு0. திருவமா மாபன் கிடந்த வண்ணமும
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துசசி மீமிசை
² விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து

சுஊ. மின்னுக்கோடி யுடுதது விளங்குவிற்

பூண்டு

நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

௫௦. பொலம்பூ ↓ வடையிற் பொலிந்து
தோன்றிய

செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங்

கவற்ற

வந்தேன குடமலை மாங்காட னள்ளேன்
றென்னவ னாட்டுச சிறப்புஞ் செய்கையுங்

௫௫. கண்மணி குளிரப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவந திருநதே னிதுவென்

வரவெனத

தீததிறம் புரிநதோன் செப்பக் கேட்டு
மாமறை த் முதலவ மதுரைச செநநெறி
கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்

௬௦. கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன்

கோடி

வேததிய லிழந்த வியனிலம் போல

௫௨. (பா) கண்கள் என னுள்ள த்தைக்கலக்குதலாலே;
கண், எழுவாய்.

௫௩. தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம். ௬௦. தொழிலாளர்
- மந்திரிகள்.

1 “மின்னவிர் சுடர்மணி யாயிதம் விரித்த, கவைநா
வருந்தலைக் காண்பின் சேக் கைத், துளவஞ் சூடிய வறிதுயி
லோனும்” பரி. கந.

2 சந - ஓக. “பருவம் வாய்த்தவி னிருவிசும பணித்த,
விருவேறு மண்டிலத் திலக்கம் போல, நேமியும் வளையும்
மேந்திய கையாற், கருவி மின்னவி ரிலங்கும் பொலம்பூ, ணருவி
யுருவி ஞரமொ டணித்தநின், றிருவரை யகலம்.” பரி. கந.

(பி - ம்.) * ‘விரித்தலை’ † ‘துருத்தியுட்டிருவமர்’ ‡
‘ஆடைபொவிந்துதோள் மிச்’ § ‘முதல்வன்’

உகசு

சி ஸ ப் ப தி க ா ர ம்

வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர்
வேந்தன்
முனலந் * திருகத் தன்மையிற் குன்றி
முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற்
றிரிந்து

கந. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய
ருறுத்துப்

பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங்

காலை யெய்தினிரா காரிகை ‡ தன்னுட

னறையும் பொறையு மாரிடை ம'பக்கமு
நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிந்
எ0. நெடும்பே ரத்த நீந்திச சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம்

புக்காற்

பிறைமுடிச் கண்ணிப் பெரியோ

னேந்திய

வறைவாய்ச சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்
வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி

எ0 ட் னலறுதலை மராமு முலறுதலை

போமையும்

பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முனி

மூங்கிலும்

வரிமரற் நிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
நீர்நசைஇ வேடகையின் மானின்று

விளிக்குங்

கானமு மெயினா கடமுங் 'கடந்தா

அ0. லைவன வெண்ணெலு || மறைக்கட்

கரும்புங்

கொய்பூந திணையுங் கொழும்புன வரகுங்

சூக நலந்திருக - நலம்வேறுபட

சூஅ. ஆறை - கறபாறை. பொறை - பொத்தைமலை;

சிறுமலை. ஆரிடை -

அருவழி.

சுக. நிறைநீர் வேலி - நிறைநத நீர்க்கு வேலியான
ஏரிகடா.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாளூர் ; அவ்வுரிலே
நெடுங்குளக்கரைக்கு
உள்ளாகப்புக்கால்.

எக. அறைவாய - அறவாய; சூலம்போலக்
கவர்க்கும்.

எரு. அலறுதலை - விரிநததலை.

எசு. புல்முளி மூங்கில் - தண்டுலர்ந்த மூங்கில் எசு.
கடம் - வழி.

அரு. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

---

¹ கச - சு: மதுரை. கச - ந, தொல். அகத்திணை. சூ.
உரு - இளம்; ஷ ஷ

சூ. உ - ந, தொல். முதற் சூத்திரவிருத்தி, மேற்; கருத்து. சீவக.
உகருசு.

(பி - ம்.) * 'திருகி' † 'நல்லியல்பழிந்து',
'நல்லியல்பிறந்துதடுங்குதுறுபருவத்'.

‡ 'தன்னொழிமறையும்' § 'அலர்நிலை', 'அலந்நிலை' || 'அறைகட்'
கக.—காடுகாண்காலைத்.

உகரு

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக் கவலையும்
வாழையுங் கமுகுந் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் † சூழடுத் தோங்கிய

அரு. தென்னவன் சிறுமலை ‡ திகழ்ந்து

தோன்று

மமாமலை வலங்கொண் டகன்பதிச

செல்லுமி

னவ்வழிப டு படரீ ராயி னிடத்துச
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண்

டரறுந்

தடநதாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

கூ0. கடம்பல கிடநத காடுடன் கழிந்து

திருமால் குன்றத்துச செல்குவி ராயிற்
பெருமால கெடுக்கும பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற் .
புண்ணிய சரவணம் ¶ பவகா ரணியோ

கூரு. டிட்ட சித்தி யெனும பெயா போகி

விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
முட்டாச சிறப்பின் மூன்றுள் வாங்குப்
புண்ணிய சரவணம பொருநதுவி ராயின்
விண்ணவா கோமான் விழுநு லெய்துவி

கூ00. ** பவகா ரணிபடிந தாடுவி ராயிற்

† பவகா ரணததிற பழமபிறப பெய்துவி

அஉ காயம - வெள்ளுள்ளி.

அரு சிறுமலையெனறது - ஒருமலை

அசு. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு அகன்பதி -

மதுரை

அஎ. இடத்து - இடப்பககத்து கூ

கடம - பாலைநிலத்துவழி.

கக. திருமால்குளறம - அழகார்திருமலை. கூஉ ஆங்கு -
அப்பிலத்துவாய

ககா விட்டுநீங்கா - தமமினீங்கா.

கஎ. சிறப்பு - விசேடம்; இறதவிசேடம்

எக்காலத்துமுள. மூன்றுள - மூன்றுபொயகையுள.

கஅ. பொருநதுதல - ஆடுதல.

கக. விழுநூல் - ஐந்திரவியாகரணம் எயதுவிர் -

உணர்விர.

(பி - ம்) * 'சூழ்குலைத்' † 'சூழுமித்தோங்கித்' ‡

'திகழத்' § 'பலஇராயி னிடத்ததுசெவ்' || 'தன்பெருங்கா'

¶ 'பவகாரணிய மிட்டசித்தியெனப்பெயர்' **

'பவகாரணியம்படிந்தாடுவிர்' †† 'பவகாரணத்துப்'

னிட்ட சித்தி யெய்துவர் * நீரே

யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி
க00. னேங்குயர் மலையத் துயாந்தோற்

றொழுது

சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை முமமுறை மலைவளஞ் செய்தா
னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற்

றகன்றலைப

பொலங்கொடி மின்னிற புயலைங்

கூந்தற

கக0. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத
தொடிவளைத் தோனி யொருத்தி

தோன்றி

யிமமைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிமமையு மறுமையு மிரண்டு †

மின்றியோர்

செம்மையி னிறபதுஞ் செப்புமி ‡

னீயிரிவ்

ககரு. § வரைததான் வாழ்வேன்

வரோத்தமை யென்பே

ஹரைத்தார்க் குரியே ஹரைததீ ராயிற்
றிருத்தக் கிர்க்குத் திறநதேன்

கதவெ ஹங்

கதவந திறந்தவள || காட்டிய

நன்னெறிப்

புதவம பலவுள || போகிடை கழியன

கஉ௦. வொட்டுப புதவமொன் றுண்டத

ஹமபா

வட்டிகைப் பூங்கொடி வநது தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கீங் **

குரைததாற்

க௦௭ வநதனை - வநதனையோடே.

க௦௮. சிலமபாறென்றது - ஓராறு. அகனறலை -
அகனறவிடம்

க௦௯ - கக. பொறகொடிபோன்ற ஒளியினையும,

புயல்போலும் ஐங்கூந்த

லையுமுடைய தொழுவனைத்தோனான் ஒருததி

கனனிகாரமபோலத் தோன்றி,

‘கனனிகாரமபோல’ என்றா,

மதாணியணிந்திருத்தலின கோங்கடியிலே

தோன்றியென்றுமாம்,

ககஉ. இமமைக்கன்பம் - பொருள் மறுமைக்கி
னபம் - புண்ணியம்.

ககங - ச இரணமினறிச செமமையினிறபது -
வீடுபேறு.

ககசு உரியேன-தொழிலசெயவேன ககள.
திறநதேனெனறது, விரைவு.

ககசு. போகிடைகழியன - நீண்ட
இடைகழியிலுள்ளன.

கஉ௦. ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்

கஉக. வட்டிகையிசெழுதிய கொடிபோலவாள்

கஉஉ. இறுதியிலினபம் - வீடு

(பி - ம்.) * 'தீரென' † 'இன்றிச்செம்மை' ‡ 'நீலி' §
'வரைத்தாழ்' || 'காட்

டியவந்தெறிப்' ¶ 'போகிடைகழியின்' ** 'உரைத்தீர்'

கக.—காடுகாண்காணைத்.

உக்ள பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய
பொருளுனு

முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே
கஉரு. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு

முரைத்தா றுளரெனி னுரைதத முன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள பெயரு
மருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும

வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு
கூடு. மொருமுறை யாக ஷுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விருமபினி ர

ாடிற்

காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினைபாது † மலைமிசை

நின்றோன்

பொற்றா மரைத்தா னுள்ளம்

பொருந்துமி

கூடு. னுள்ளம் பொருநதுவி ராயின் மற்றவன்
1 புள்ளணி † நீள்கொடி புணர்நிலை

தோன்றுந

தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலாத

தாளினை

பேன்று துயா கெடுக்கு டு மின்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுரைக் ||

கேகுமின்

கூடு. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்

கநநெறிப படரீ ராயி னிடையது
செநநெறி யாகுந் தேமபொழி லுடுதத

கடகூ. பேணியபொருள் - மூனறினுளொன்றாய்
நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கள்போகின்ற
பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும் எட்டுமாவன:—பஞ்சாக்கரம்,
அட்டாக்கரம்

ககக - உ. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண
ஆடினால் ஏனையவிரண்டும்
தோன்றும் மரபினவல்ல.

ககச. உள்ளமொருநதுமின - நினைபுங்கோள்.

ககசு. புள்ளணிநீள்கொடி நின்ற நிலைமேதோன்றும்,
கொடிபுணர்நிலை -

கொடிமரநிறகும திருவாசலுமாம.

ககஎ. (பா) துணைமலாத்தாமரை - திருவடி.

ககஅ. கெடுக்குமென்றது, முறறு; கெடுததலால
இன்பமெய்தியென ஒரு
சொல் வருவிக்க.

கசஉ செநநெறி - செவ்வியவழி

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, கடுக

(பி - ம்) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை'
‡ 'இன்புமெய்துவார்' || 'எய்துமின்'

‡ 'நீள்கொடிப்புணர்நிலை'

கஅஅ

ஆரிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா
லாரிடை யுண்டோ ராரஞாத தெய்வ
கூசுநீ. நடுக்கஞ * சாலா நயத்திற் றேன்றி
யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநாத் தாங்கு
மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப

பெருவழி

நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண
றாடொழு தகையேன் போகுவல யானெ

ன

கூடு. மாமறை யோன்வாப் வழித்திறங்
கேட்ட

† காவுந்தி யையையோர் கட்டுரை

சொல்லு

நலம்புரி கொளகை நான்மறை யாள
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றிறீங் கிலலை
கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்

கூடு. மெய்ப்பாட் † டியற்கையின் விளங்கக்

காண

† யிறந்த பிறப்பி னெய்திய வெல்லாம்

பிறந்த பிறப்பிற் காணு யோநீ
வாய்மையின் வழாது மன்னுயி டீ ரோ

மபுநாக்

கியாவது முண்டோ வெய்தா

வருமபொருள்

ககூ௦. காழுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
நீபோ யாங்களு நீணெறிப் || படர்குது
மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி

யுணாததிக்

குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன்

றன்னுட

னன்றைப பகலோ ரருமபதித தங்கிப

ககூ௩. பின்றையு மவ்வழிப பெயாந்து**செல்

வழிநாட்

கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும
†† வருந்துசெல் வருத்ததது வழிமருங்

கிருப்ப

கசச. ஆரார்த்தெயவம - வருந்துநதெயவம.

கசகூ. (பா) இயங்குநாததிகும - வழிபோவாரைப

போக்குவிலக்கும.

கசஎ. இவ்வகைச்செனறுகிடக்கும.

கருச. கறபம் சுப்பமென நின்றது; பிராகிருதம்.

கருடு. மெயப்பாட்டியறகை - பரமாகமம்;
 பரமாகமத்தில் இந்திரன்
 நூலினைக் காணலாம.

1 "இறந்த பிறப்பிற்குஞ் செய்த வினையைப், பிறந்த
 பிறப்பா லறிக-பிறந்திருந்து,
 செய்யும் வினையா லறிக வினிப்பிறந், தெயதும் வினையின பயன்"
 அறதெறி. இக.

(பி - 11.) * 'சாரா நலத்திற்' † 'காவுந்திகையோர்' ‡
 'இயற்லை' § 'ஓம்பினர்க்கு'
 'படாருவம்' ** 'செல்வுழிநாட்' †† 'வருந்துசெல'

கக.—காடுகாண்காணைத.

உககக
 விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண்
 மருங்கிற்
 புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் †
 சென்று
 ககௌ நீர்நசை வேட்கையி னெடுத்துறை நிற்பக்
 காணுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
 நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென
 † வயந்த மாலை வடிவிற ரேன்றிக்

கொடிநடுக் குற்றது பேல வாங்கவ
கஎடு. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கணீ ருகுத்து
வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றந்
தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை

யாதலிற்

கோவலன் செய்தான் கொடுமையென்
றென்முன்

மாதவி மயங்கி வான் றுய ருற்று
கடிப. மேலோ ராயினு நாலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட்

டொழியுங்

கணிகையா வாழ்க்கை கடையே
போன்மெனச

செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை
மழைக்கண்

கடிடு. வெண்முத துதிர்தது வெண்ணிலாத்
திகழுந்

தண்முத் தொருகாழ் தன்கையாற்
பரிந்து

|| துனியுற் றென்னையுந் துறந்தன
ளாதலின்

மதுரை மூதூர் மாநகாப் || போந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங்

குரைப்பச

ககஅ. இடைநெறி - முனசொற்றவழிமுனறினும்
நடுவில்வழி; நெறியிடையிலேயென்றுமாம் இயவுகொள் -
செலவுகொண்ட

கஎஉ. நயந்தகாதலுடையனாதலால்,
யானசொல்லுகின்றவதற்கு இவன் நல்குவானென.

கஎசு - எ. யான் மாற்றம் தீதிலேன;
நீபிழைக்கச்செப்பினாய்.

கஅ௩. மேலோர் - அருந்தவர் நூலோர் - கற்றோர்
கஅக. பாலவகைத்தெரிந்தபகுதியோர் - ஓதாது
நன்மைதீமையறிவோர்; ஞானிகளில் உயர்ந்த
கூற்றோரென்றுமாம்.

கஅஉ. பிறக்கிடுகை - பினனிடுகை; என்றது
முகம்பாராமை

கஅ௦-அக. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக்
கழிந்துபோம் கணிகையர்.

(பி - ம்.) * 'இயவுக்கொண்' † 'பொருந்தி' ‡ 'வசத்த'
§ 'தன்கைபித்' || 'துனிவுற்ற' ¶ 'போந்தங்கு'

கஉ௦
சிலப்பதிகாரம்

கக௦. சாத்தொடு போந்து தனித்துய

ருழந்தேன்

பாத்தரும் பண்பநின் * பணிமொழி

யாதென

மயக்குந தெய்வமீவ் வன்காட

டுண்டென

வியத்தகு மறையோன் விளமபின

னாதலின்

வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத தாலிவ்

ககடு. வைஞ்சி லோதியை † யறிகுவென்
யானெனக்

கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம
பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்
வனசா ரிணியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும புண்ணிய

முதல்விக்கு

உரு. மென்றிற முரையா தேகென் றேகத்

தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் ‡

கொணர்ந்தாங்

கயர்வுறு மடநதை யருநதுயா தீர்தது
மீதுசெல் வெங்கதிர வெமமையிற்

ரெட்டங்கத்

தீதியல் காணஞ் செலவரி தென்று

உரு. கோவலன் றன்னொடுங் கொடுங்குழை

மாதொடு

மாதவத தாட்டியு மயங்கத ரழுவததுக்

குரவமு மரவமுங் கோங்கமும

வேங்கையும்

விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை

யாரிடை யத்தத் தியங்குந ரலலது

உரு. மாரி வளம்பெறு ி விலலே ருழுவர்

கூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி

வேற்றுபபுலம் ி போகினல வெற்றங்

கொடுத்துக்

கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும

விழிநுதற் குமரி விண்ணோ பாவை

உரு. **மையறு சிறப்பின் வான நாடி

யையையதன் கோட்ட ி மடைந்தன

ராங்கென்.

ககக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே!
எனறது, பிறாக்கில்லாத,
பண்டையாயெனறபடி.

ககரு. அறிசுவெனெனறுகருதி ௨௦ரு. ஒடி,
எண்ணெயிவுமாம்.

௨௦க - ௧௦ ஆரிடையத்ததியங்குநருடைய
வளமல்லது மழைவளம்

பெருமறவா.

௨௦அ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து
ஐயைகோட்டமென்க.

(ய - ம்.) * 'பழிமொழி' † 'அறிசுவெனென்று' ‡ 'கொணர்ந்து வயாவுறுமடத்
தைக்கு வருத்தயர்' § 'வல்லேருழவர்' || 'மொய்ப்பொடி' ¶ 'பொகில்வெற்றங்'
** 'மறுவறு' †† 'உறைந்தனரங்கென்'

கக. — தாடுகாண்காலைத்.

௩௦க

க - ச. திங்கண்முன்று.....அறிவனை
வணங்கி

(இ-ள்.) கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய
நிழறகண்ணே முன்று திங்களையடுக்கிறோலும்
திருமுக்குடையினதுகீழ இளநாயிற்றினது ஒளியினும்
ஒளிசிறப்பவிருந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

திங்கண்முதலிய ¹ மூன்றெண்ணுமாம்.

மூக்குடையாவன: சந்திராதித்தம் நித்தியவினோதம்,
சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு தொக்கது; பொருவாம்
பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து -
சிறப்ப. 'கோதைதாழ் பிண்டி' என்றார், ² அவன்பிண்டி
கடவுட்டன்மையான எஞ்ஞான்றும் மாலை யாகப்
பூக்குமாதலின். ஆதியி றேறறத தறிவனென்றது
ஆதியினமையைத் தோற்றமாகவுடையனென்றதாம்;
எனவே இனஞ்செப்பி அநதமினமையை
முடிவாகவுடையனென்பதாஉமாம்; ஆகவே ஆதியும்
அநதமும் இல்லாதவ னென்றவாரும்; எனவே தனக்குப்
பிறிதொருவா முதலாதலில்லாதவனென் பதாம் இன்னும்
இதற்கு யாவர்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினு
மமையும். ஆதியிற்றேறறம் பாடமாயின்,
ஆதிக்காலத்தினும் முறறேன்றியவனெனக. என்றகருத்து
காலத்தினமுறறேன்றுமபொருள்கள் யாவுமினமையின்,
அதனினும் முறறேன்றியவனென்பதாம். அறிவன் -
உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதனாட் (க0: உசஅ) புரிந்து
புக்கவர் வணங்கியெனக.

௫ - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற
மொழிந்து

(இ - ள்.) முறகூறிய நிக்கந்தனுடைய
பள்ளியிடத்துள்ள ³ கடவுளர்க் கெல்லாம்
ஆறறிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து அகனறபொழிலினகட்
சாரணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும
இனிமையுறமொழிந்தெனக.

⁴ நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார் அநதில், அசையுமாம்.

அரங்கம் - முற்கூறிய ஆற்றுவீரங்கட, திருவரங்கமுமாம்.
 அகனபொழில் - அம் மரம்பயி 'லடுக்கம் சாரணா - ⁶
 பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத் தருமஞ்சாறறுஞ்
 சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ "ஒளியுறி னலலது,
 போதா பிறவிப் பொதியறையோர்" எனறமொழி; அதனைக்
 கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....

.....அடங்கி

(இ - ள்.) அனறு ⁷ சாவகருறைவிடத்து விட்டித
 தங்கியென்க.

¹ மூன்றாவன்:—சந்திரன், சூரியன், அக்சினி.

² இவ்வசோகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை, "முழாத்திரண் மொய்ம்மலர்த் தாமத் தாழ்த்துமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்ந்.து வண்டனங், குழாத்தொடு மிறை கொளக் குனிந்து கூங்குயில், விழாக்கொள விரிந்தது வீரன் பிண்டியே" என்னும் சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௧௨ - ஆம் செய்யுளாஹணர்க.

³ கடவுள் - ஈண்டு முனிவர்; "தொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய" என (சக) மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து போழ்தென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய, வெகீ கடவுள்" எனக் (க௩) கலித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

⁴ நிக்கத்தன் - அருகன்.

⁷ சாவகர் - சைனர்களில்

இல்லறத்தார்;

⁶ சிலப்பதிகாரம், க0: ௧௬0.

இவர்களை மு

ராவகரென்பர்.

⁶ ,, க0: ௧௬0 - ௧௬௧.

என்றது காலேப்பொழுதில் வாயெ மாழிகேட்டு
மாடப்புணைபோகித் தென்
கரையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச் சாபவிடைசெயது
மாலேப்பொழுதின்

கட் புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரென வே
அறறைஞான் றுதங்குதல் கூற

வேண்டாதுமுடியும் ; முடியவே
வழிநாட்சாவகருளறகினறவிடத்தே தங்கினு

ராய ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சுட்டின்,
அவருறைவிடம் கந்தன்

பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை
சொல்லவேண்டர்வாகலானும் அவ

ரென்றது சாவகரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம்
மாதவத்தாட்டி மாண்புற

மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட்
புக்கமையுணாக. இங்ஙனங்

கூறியது, “ஆறைங்காதம்” என்றமையானும்
“காவத மல்லது கடவா

ராகிப், பன்னாட் டங்கிச் செனன னொருநாள்”
என்றமையானும், ஈண்டும்

‘அன்றவ ருறைவிடத் தல்கின
ரடங்கி’ என்றமையானும் சிலநாட்சென்றவழிச்

செலவொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து

ஆதிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ
னக்கொள்க.

கடு - கடி.

தென்றிசை மருங்கிற்.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல்லுதலை

விருப்பமுறுதலானே கோழி

பூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின் றுழி
வெய்யோன்வந்து முன்

னர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த தான
தோன்றினானாக, வளவிய நீர்

நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியுஞ்சிறந்ததோ
இளமரக்காவின்மண்டபத்தே, சென்று புக்கவிடததெனக.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து
அல்கினரடங்கி விருப்புற்று

வாரணங்கழிந்து தோன்றினவளவிலே
இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி - விளக்கி; விகாரம்.

கடு - சு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங்
காக்க

(இ - ள்.) மன்ன ர்யாவரினு ம் மிக்க
பெரியதகையினையுடைய எங்கோ

வாழ்வானாக, ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை
அவனே காப்பானாக

வென்க.

கௌ - உஉ. அடியிற்
 தன்னளவு.....தென்னவன் வாழி
 (இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது
 பெருமையினதளவை அரசர்க்
 குக் காலான் மிதித்துணாததி வேலானெறிந்த அந்தப்
 பழம்பகையினைக் கடல் பொருது பின்னொருகாலத்து
 அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ¹ பஃறுளி
 யாற்றுடனே பலவாகிய பக்கமலைகளையுடைய
 குமரிக்கோட்டையும் கொண்ட
 தனல் வடதிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும்
 இம்மலையினையும்கைக்
 கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட
 தென்னவன் வாழ்வானாக
 வென்க.

¹ 'ராம', கௌ: சஉ. ² சிலப்பதிகாரம், கௌ: கடுச - டு.
 வாழிய... ...முந்நீர் விழவி னெழுடியா, என்னீர்ப்
 பழமுந்நீர்
 'வ' எனப் பஃறுளியாற்றைப் பாராட்டிக்கூவின புறப்பாட்டி -

கக.—காடுகாண்காலைத்.

௩௦௩

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக்
 கடன்மேலேற்றலுமொன்று. அரசர்க்கு -
 உலகிலரசரெல்லார்க்குமென்க. வான்பகை -

முன்புசெய்த பகைமை. பஃறுளியென்னும் ஆற்றினதனை
மை ' வேனிங்காதையிற்கூறிப் போந்தாம். கோடு - மலை.
கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லா நதநதகடல். கடல்
எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும வடபால தன தாக்கி மீண்டும்
தென்றிசையை யாண்டவென ஒப்பாககலுமொன்று
அடியாலுணர்த்தி எறிநத பகைபொழுது கொள்ளத்
தானுங்கொண்டு ஆண்ட தெனவெனனக.

என்றது : அங்ஙனமாகிய நிலக்குறைக்குச் சோழந
ட்டெல்லையிலே முத் தூர்க்கூற்றமும் சேரமானுட்டிக்
தண்டீ ரீ க் கூ ற்றமுமென னுமிவறறை இழந்த
நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உக - ஓ. திங்கட் செல்வன்.

.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செவ்வனுடைய மரபு
மேம்படுதற்கு இந்திரன் பூட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரததை
ஒளிபொங்கிய தனதுமார்பத்தே, " ஆண்ட பாண் டியன்
வாழ்வானாகவென் க.

3

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான
வியங்கோளாக்குவாருமுளா விளங் கப்பூண்டோனென
இயைக்க. 'திங்கட்செல்வனென்பதற்கு வேனிங்காதையில்
உரைத்ததுரைக்க.

உக - ஈ.க. முடிவனை
யுடைத்தோன்.....வந்திருந் தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வன து
சென்னிமுடியிலே வளையை யுடைத்தோனென்று
இடியையுடைய பருவமழை தனது நாட்டிற் பெயதற்றொ

ழிலெய்தாது ஏகிறறாகத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க
வளஞ்சரக்கும்படி அதனை ³ விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன்
வாழ்வானாகவெனக் குறறநதீர்ந்த சிறப்பினை யுடைய
தென்னவனை இங்ஙன ம் ஏத்திவந்திருநத
முதுமறையோனையென்க.

நூ. ௨ - ௩. யாது நுமமூர்... .. கோவலன்
கேட்ப

(இ - ள்.) அ ம்மறையோனே நாக்கி, ஆண்டு,
நுமமூர்யாது ? ஈண்டு நும் வரவு எனையெனக்
கோவலனவினவவென்க.

நூ. ௩ - ௪. குன்றாச சிறப்பின்.....
உரைப்போன்

(இ - ள்) மிக்க சிறப்பினையுடைய அ ம்மறையோன
தான் வருகின்றபொருளை உரைக்கின்றவனென்க.

வருபொருளென ற பொதுமையான வருதற்குக்
காரணமும் ஊரின்பெயரு மென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௦. ² சிலப்பதிகாரம், பக்.
௨௩௬.

³ வேலையெறிந்து கடல் வற்றச்செய்ததும், இத்திரன்பூட்டிய
ஆரத்தைப்பூண்ட தும், இத்திரன்முடிமேல
வளையைச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும்
பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்று
திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்...

௩௫ - ச(). நீல மேகம்... ..கிடந்த
வண்ணமும்

(இ - ள்.), நீலமேகம் ஒங்கிய பொனமலைமீதே
பககங்களில் விரிந்து மிகா

மல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அந்நையொப்பத் தனது
படம்விரித்தெழுந்த

ஆயிரந்தலையையும் கிட்டுதற்கரிய திறலையுமுடைய
பாமபணைப்பள்ளிமீதே

தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திராவிரியும்
காவிரியாறறிடைக்குறையிலே

திருமகள் பொருந்திய திருமார்பையுடையோன்
கிடந்தகோலமுமெனக

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவெனக.

சக - ருக. வீங்குநீரருவி... ..நின்ற
வண்ணமும்

(இ - ள்) கொடிவழித்தீர்த்தமுல்லிய மிகக
அருவிரையுடைய வேங்கட

மென்று பெயர்க் கற்பிடம் மலையினுச்சிமீதே ஞாயிறும்
திங்களும் இருமருங்கும்

ஒங்கிவிளங்கிய இடைபபட்டவிடத்தே நல்ல
நீலநிறத்தையுடையமேகம் தன்

மின்னுகிய புதுபுடைவையையுடுத்த தனவிலலாகிய
பணியைப்பூண்டுகின

ஞரபோஸப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும்
அழகிய தாமரைக்கைய

கத்தே வலனுமிடனுமேந்தி அழகுக்கிளருமாரத்தைத்

திருமாபிறபூண்டு பொற

பூவாடையையுடுத்த வெளிப்பட்ட சிவந்த

திருக்கண்மலரைபுடைய நெடி

யோன் நின்ற கோலமுமென்க.

மேகம இடைநிலைத்தானத்து உடுத்தப பூண்டு

நின்றதுபோல ஏந்திப்.

பூண்டு பொலிந்த உச்சிமீமிசைத்தோன்றிய நெடியோன

நின்றவண்ணமு

மென்க இது மயக்கநிரனின்ற உச்சிமீமிசையென

ஒருபொருட்பன்மொழி

சிறப்பினகணவந்தன

ருஉ - ஈ. என்கண்

காட்டென்று.....உள்ளேய்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இரண்டிவண்ணத்தையும் கா

ட்டிவாயாகவென்று

என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெயதலாலே நண்

டுவந்தேன; ஆணிக் குடக

மலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமுரின் கண் உள்ளவன்

நானென்றென்க.

என்கண், எழுவாய் ¹ “கண்ணுந் தோளுந்”

என்பதனாக நென்றா.

உள்ளேன - உள்ளவன் நான்.

ருச - ஈ. தென்னவ னுட்டு.....செப்பக்

கேட்டு

(இ - ள்.) அதென்னவனுடைய

நாட்டிலுள்ளசிறப்பும், அவன் கொடை

அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக்

கண்கள்குளிரக கண்டேனாகலான்,

அவன் புகழை நாவாலவாழத்திவந்திருந்தேன்;

எனவரவு இதுவெனறுகொண்டு

முத்தியினிறிதத்து மனமபுரிந்தோன சொ

ல்லக்கேடெனக.

ருஅ - கூ. மாமறை முதலவ.....கோவலற்

குரைக்கும

(இ - ள்.) கோவலன் பெரிய மறைமுதலவனே!

அதுநிறக; மதுரைக்குச்

செல்லும் செவ்வியநெறியை எங்கட்துக்

கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன்

இதனைக் கூறுமெனக.

1 தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. கூஉ.

கக.—காடுகாண்காலைத.

௩௦௩

அது மேறகூறுவாரா :—

கூடு - கூஎ. கோத்தொழி லாளரொடு.....
காரிகை தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்மையன்றிக் குடியோம்பாத
அமைச்சரசோடே, நாடோ

றும் நாடி முறைசெய்யாது அரசனும்
கோஸ்கோடலானே, அரசியலிழந்த

அகனறநிலம்போல முதிர்ந்த வேனிலாகிய உரிய அ
மைச்சுளேடே வெவ்விய

விளக்கத்தோடேயமைந்த ¹ வேந்தன்றானும்
வெம்மைமிகுதலானே தமது இயற்
கை கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென லும் இருதினையும்
முறைமைதிரிந்து தமது

நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச் சேர்ந்தோரை
நடுங்குநதுயரைபுறுவித்துப் ,

பாலையென்பதோர் வடிவைககொள்ளும
இந்தக்காலத்து இக்காரிகையோடு

வந்தீர்நீரெனருனென்க

பாலைக்கு நிலின்மையும் முலையும் குறிஞ்சியும்
பின்பு பாலையாதலும்

முன்னர்ப் ² பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன .
அன்றியும், ³ 'வான மூர்ந்த

வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச் சிவந்த
வருப்பவி ரங்காட், டிலையில

மலர்ந்த முகையி லிவவம்'' என முல்லை
முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவா றும்,

⁴ 'சேருங் கணிச்சியோன் .. ... வரைபிளந
தியங்குந, ராறுகெட விலங்கிய

வழலவி ராரிடை'' எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து
பாலையாயினவா றும்காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனெடு
வேந்தன்றிருக்க குன்றித் திரிந்து

இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக் கூட்டுக
காரிகைதன னுடன் காலே

பேய்தினிரென மாறுக. காலை - காலம்.

சுஅ - எந். அறையும்.....

.....கவாக்கும்

(இ - ள்) பாரையும் துறையும் அருவழியின

நெறிமயக்கமும் பேயத்

தேருமென்னுமிவை அடைவுபடக்கிடந்த இநதத்

தொலையாத பெரிய சுரத்து

நெறியைத் தொலைத்துப்போயக் கொடுமபாளுநர்

நெடுங்குளமென்னும் இான்

நீர்க்கும் பொதுவாகிய ஏரியினது கரையைத்

கழிந்துசென்றால் முடிக்குப் பிறை

யைக் கண்ணியாகச்சூடிய இறைவனேநதிய

கண்ணையாகிய வாயையுடைய

சூலவேலைப்போல மூன்றுவழி அறிதற்கரியவாம்படி

கவாக்குமெனமுனென்க.

பொறையைப் பொத்தையெனபாருமுளர்; ஆவது

மட்சிறுமலை ஆரிடை -

அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போலும் ஊறுசெயலிலங்குமுடைத்தாய ஏறியழி

வும் கவலைச்சினனெறியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியெனமுளர், பேயத்தேரை;

நீர்போலத் தோன்றுதலின; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்ற

ஆர். இனிக்

கொடுமபைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் -

கரை;

பள்ளமுமாம். நீந்திப் புகவரிதெனபதுதோன்றப்

புக்காலென்றா, சூலத்து -

சூலம்போல; சாரியை நிறக உருபும் உவமவுருபும்
தொக்கன.

நெறியருமைகூறினான்.

எச. வலமபடக் கிடந்த வழிநீர்

துணியின்—(இ - ள்) அங்ஙனம்

கவலைப்படுநெறியினுள் வலையக்கத்தாய்க் கிடந்த

வழியில் நீர் போகத்துணி

வீராயினெனருனெனக.

¹ வேந்தன் - சூரியன்,

² சிலப். பக். கள.

அகநா, கக.

⁴ கவித், உ.

நக

நட்கா

சிலப்பதிகாரம்

எரு - அசு. அலறுதலை மராமும்.....பதிச
செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும்,
உறைய தலைகளையுடைய

ஓமையும் டொரிந்த தாளையுடைய வாகையும்,
தண்டுமுளிந்த புறக்காழாகிய மூங்கிலும்,
வரியையுடையமரல் நீர்வறழித் திரங்கிய கரிந்துகிடக்கின்ற
இடங்

களும், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி

அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் தின்று

உளைக்குங்காடும், எயினருரையடுததவழியுமாகியவவை
கடத்தற்கரிய; அவற

றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து
மலைச்சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்

கும்பருவத்தைத் தனனிடத்துடைய கரும்பும
கொய்யும்பருவத்தையுடைய

தினையும் வளவிய புனத்தில்விளைந்த வர கும்
வெள்ளுள்ளியும் மஞ்சளும் அழகிய

கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த குலையையுடைய
வரைவாழையும் கழு

கும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமென்னுமிவை தனக்குச்
சுறமென்கும் சூழப்பட்டு ஓங்கிய தென்னனுடைய
சிறுமலையென்னும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித

தோன்றும்; அமமலையை வலப்பக்கத்துக்கொணரி
இடப்பக்கத்து நெறியிற

சென்று மதுரையிறபுகுமினென்றானென்க.

உலறுதல் - தலைமுளிதல். உழிஞ்சில -
உன்னமுமாம. புல - புறக்காழ். திரங்கியவென்பதற்கு
விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றுமாம;

1 'மரையா மரஸ்கவர' என்றாராகலின. எயினர் -
மறவா. அறைக்கண் -

வரைநதகண்ணுமாம் பூந்தினை - பொ
லிவினையுடையதினை. காயம - வெள்

ளுள்ளி. சிறுமலை, பெயா. அகனபதி - மதுரை.

அஎ - கூஉ. அவ்வழி.....

.....பிலமுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப்
போதீராயின இடப்பக்

கத்துச் சிறையையுடையவாண்டிகள்
செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும தாழ்ந்த
தடததோடும் தாழ்ந்தவயலோடும்
குளிரந்தபூங்காவினோடும் அருஞ்சுரங்கள்
பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுங்கழிந்து
திருமால்குன்றத்துச் செல் லக்கடவீராயின,
அவவிடத்தே மிகக் மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் பிஸத்துநெறி
யுண்டென்றென்க.

திருமால்குன்றம் - அழகாதிருமலை.

கஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அபிலிபத்துக்குள்ளே,

கங - எ. விண்ணோ

ரேத்தும.....முன்றுள்

(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலின் யாவரும்
வியக்கத்தகும் மரபினை

யுடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி
இட்டசித்தியென்னும்பெயர் என்கும்
பரக்கப்படடு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாயத்
தம்மிறசோந்திருக்கின்ற
முனற்பொயகைகளுள்வென்றென்க.

கஎ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,

கஅ - க. புண்ணிய

சரவணம்.....எய்துவிர

கக.—காடுகாண்காலைத்.

௩௦௭

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்னுநின்ற
பொய்கையில் ஆடுவிராயின்
இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட ஐந்தீவியாகாணமென்னும்
இலக்கணத்தை உணர்
வீரென்றனென்க.

இது நினைவின்றிப் பெறுமபேறு
பொருநதுதல் - ஆடுதல். எயதுதல் - உணர்தல்.
க00 - க0க.

பவகாரணி.....எப்துவிர

(இ - ள்.) அதுவன்றிப் பவகாரணியென்னும்
பொய்கைக்கண் ஆடுவீரா
யின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை
புணர்வீரென்றனென்க.

முன்னுமபின்னுமாகிய இருபிறப்பையும்
உயத்துணர்தற்குக் காரணமாகிய
இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும்
எயதபுணர்வீரென்றனெனினுமமையும். இனிப்
பவமென்பதனை விகாரமாக்கிப்

பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்களையென லுமாம்.

க0௨ - ௩.

இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்) அதுவனறி இட்டசித்தியென்னும்

பொய்கையில் ஆடுவீராயின்

நீர் நினைத்தவெலலாம் எய்துதலையுடையீரென்றென்க

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து

வருந்திப்பெருமல நினைத்

துழிப் பெறுவீரென்றெனினுமமையும்.

க0௪. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி

ராயின்—(இ - ள்.) அங்ஙன

மாகிய அப்பிலத்துக்கட்புகுதலை

விரும்புலீராயினென்றென்க

க0௫ - ௭. ஓங்குயர் மலையத்து.....

...மலைவலஞ் செய்தால்

(இ - ள்.) மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள

பெரியோன்சேவடிகளைக்

கையாற்றொழுது மனத்தானினைநது

வாக்காறறுதித்தலுடனே அம்மலையை

மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை.

வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். வந்தனை - ஈண்டுத்

துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு

வலஞ்செய்தாலென்க.

க0௮ - க0௯. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி

தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம்
கூறுபடும்படி அறுத்துத்
தாழ்ந்த ¹ சிலம்பாறென்னும் அகற்சியையுடைய
ஆறறினது கரைக்கண்ண
தாடிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழந்த மலரையுடைய
தோர் கோங்கி

னிழறகண்ணே ஒரு பொற்கொடிபோலவும்
மின்போலவும் புயல்போலும்
ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த
தோளினையுமுடையாளொருத்தி
தோன்றியெனக.

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின் பெயர்.

கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு

தலை - இடம் இன், உவமவுருபு.

ஒருத்தி - ஓரியக்கி

ககஉ - எ. இம்மைக்

கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தோன்றினவள்

இப்பிறப்பிறகின்பமும் மறுபிறப்பிற்கு

இன்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும்
ஒன்றாதனமையாய்க் கோட்.

ங0அ

சிலப்பதிகாரம்

டமின்றி அழிவறநிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள்
யாவை? அவற்றை நீயி / ருரைமின்; யான இத¹
தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்; வரோத்தமையென்று
கூறப்படுவேன்; யான் வினாய இவற்றை
உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்
தொழிறகுமுரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர்,
உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொ
ழுதே இப்பிலவாயிறகதவம் திறந்துதருவேனென்று
சொல்லுமென்றானென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறுமைக்கின்பம் -
புண்ணியம்; செம்மையினிற்
பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவாக்கு இமமைமறுமைகட்கு
இன்பத்தைத்தந்தது, பூமியுள்ளவரும்
நிற்பதுபுகழென லுமாம்; ² “ஒன்று வுலகத.....தொன்றில்”
எனவும், ³ “இவணிகை யுடையோக கலை தவண,
துயர்நிலை யுலகத் துறையு
ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்”
எனவுவகூறினாராகலின். கதவந்திறத்
தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்;
விரைபொருட்கண்வந்தது

ககஅ - உங். கதவந் திறந்தவன்.....பேணிய
பொருளெனும்

(இ - ள்.) அவருரைப்பின், அவள் கதவைத்திறந்து
இதுவென்றுகாட்டிய

நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள;

அவைகழிந்தால், இரட்டைக்

கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டு; அதற்கு

மேலாகச்சென்றால் வட்டி

கையிலேயெழுதின பாவைபோல்வானொருத்தி வெளிப்பட்டு

நரில்லாத இன்பம்

யாது? அதனை உரைத்தீராயின நீயி

ளைப் பெறுவீரென்னுமென்றென்க.

இமமுப்பொருளினும் விரும்பியபொரு

புதவம் - வாயில் போகு - நெடுமை. ஒட்டுபுதவம் -
இரட்டைக்கதவம்.

உம்பர் - மேல். பூங்கொடி, உவமப்பெயர்; அன்றித்

துவாரவட்டிகையிற் பூங்

கொடி அங்குனம் கேட்குமெனவுமாம். இறுதியிலின்பம்

- வீடு. பெறுதிர்,

முன்னிலைபனமை. போலி, ஒப்பில்போலி

கஉச - டு. உரையீ ராயினும்..... நீக்குவ

னுமெனும்

(இ - ள்.) வினாயவன், யான்வினாயதனை
நும்பேதைமையான உரையீரா

யினும் தும்மை வருத்தஞ்செய்யேன; நீர் போகக்கடவ
நெடுநெறிக்கண்ணே

தும்மைப்போக்குவலென்னுமென்றென்க.

கஉசு - எ. உரைத்தாருளா.....

.....பெயரும்

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனங்கேட்டபொருளை

உரைத்தாருளாயின், முற்

கூறப்பட்ட பொய்கைமுனறின கரைக்க-செலுத்தி

அவை இவையென்று

காட்டி மீளுமென்றென்க.

ஆங்கு, அசை

கஉஅ - ஈஉ.

அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்.) ஒதவும உணரவுமாய் மறையிடத்தனவாகிய

ஐந்தானும் எட்டா

னும் வருமுறைமைபபட்ட எழுத்தினையுடைய

மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்¹

---

¹ அடிமையைப் பாதசைலமென்று வடநூலார் கூறுதலின்,
தாள்வரையென்றார்.

² திருக்குறள், உருக.

³ புறநானூறு, ௩௦.

கக.—கா ர் தி கா ண் கா ரை த.

௩௩௯

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காற்றறுதித்து
அவற்றுள் வேண்டியதியா

தொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின,
அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச்

செய்தோர்க்கும் காணத்தகும்
மரபினைபுடையவல்லவென்றென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை
விரும்பினீராய ஒன்றினாடின ' அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம்
பிறிதொன்றினையும் காதலியாதென்றுமாம்.

இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினவல்லவென்பதற்கு
இவையொழிந்ததீர்த்

தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும்
மரபினைபுடையவல்லவெனினு மமையும்

கங்ங - அ. மற்றவை
நினையாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை
விரும்பீராயின், அவற்

றை நினையாதே அம்மலையீ துநின்றோனுடைய
பொலிவுபொருந்திய தாமரை

மலர்போலும தாள்களை நினைமின்கள்; அங்ஙன
நினைப்பீராயின், அபபொழுதே

அவனது கருடப்புள்ளெழுதிய கொடித்தண்டு
பொருந்திநிறகுநிலையிடத்தைக்

காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவனறிருவடிநிலை நும்மை
எடுத்துக்கொண்டு பிற

வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்டீரென்பான்
தோன்றுமென்றான்.

கெடுக்கும், முறறு.

கநஅ - கூ. இன்ப

மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர்ப்
பரமபதத்திற்குச்சேறலு

மெய்யென்று இன்பமெய்தி மாட்சிமைபொருந்திய மா
பிளையுடைய மதுரைக்

குச் செனமினகளென்றென்க.

கச0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்கூடாகக் காணத்தகும்

பிலத்தின்றன்மை இத்தன்மையா

யிருக்குமென்றென்க.

கச0 - சகூ.

ஆங்கு.....யானென

(இ - ள்.) அததன்மையவாகிய இரண்டு
பக்கவழிகளிற் போதீராயின்,

இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து
இனிய பொழில்சூழ்ந்த

ஊரும் ஊாகளை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற
கடத்தறகரியதோர் மிக்க

வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர் தெய்வமுண்டு;
அத்தெய்வந்தோன்றி

வழிப்போவாரை இடுக்கண்செய்யாது;
செய்வதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாலா

நயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்குனமாகிய
அதனைத்தப்பின, அப்

பெருவழி போவார்போவார்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்;
ஆதலால் நீயிருஞ்சென்

மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணரூள்களைத்
தொழுதகையையுடையே

னாகலிற் போகுவலென்னவென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்தாடன்கிடக்கும் -

இம்முன்றுவழியும் ஒரு

படிப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமென்னுமமையும்.

கரு - துக. மாமறை யோன்.....கட்டுரை

சொல்லும் கூடு

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்குனம் போகுவலென்ற
முதுமறையோன்வாக்கால் வழியின் திறங்களைக்கேட்ட
கவுந்தியடிகள் ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்;
அஃதியாதெனின்:—

கரு - கூச. நலமபுரி

கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரி நத
கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல வனே! தேவாகளி
னும்வைத்து ஆயுக்கறபத்தினை மிகவுடைய இந்திரன் றோற்று
வித்த வியாக்கரணத்தினை எமமுடைய
அருக்குமரன ருளிச்செய்த பரமாகமங் களிற் காண்கினை
நிலையோ? அஃதுளதாக, நின் புண்ணியச

ரவணமபொருந்துதல் வேண்டா; அஃதனறி
 முற்பிறப்பிறசெய்தவற்றை இப்பிறப்பிற காண்கின்
 நிலையோ? ஆகலான நினபவகாரணி படியவேண்டா;
 அஃதனறி வாய்மையும் கொல்லாமையுமென்னும்
 இரண்டினையும் வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைசுடா
 திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின், நின்
 இட்டசித்தியெய்துதல் வேண்டா; இவை
 இங்ஙனம்பெறுதலின், பிஸம்புகவேண்டிமுறைமை எங்கட்கு
 இல்லையென; நீ காமுறறுவநததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு
 அடிபணிதற்குப் போவாயாக; யாங்களும் எங்கட்கு ஏற்ற
 நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறை யோனுக்குப் பொரு
 ந்துவனவாகிய மொழிகளையுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத்
 தினையுடைய கோவலனுடனே அறறைநாள்
 தங்குதற்கரியதொரு பதியிறறங்கி யெனக.

நலம்புரிகொள்கை நான் மறையாள, இகழ்ச்சி
 கறபமென்பதனைப் பிரா கிருதததாற கப்பமென்றா;
 தேவாகளிடையென்று கறபிக்குமிநதிரனென்று 1 மாம்.
 மொய்ப்பாட்டியறகை - பரமாகமம், அதில்
 ஐ நதிரவியாகரணம் காண லாம். நூலினை யென னுமுருபு
 தொக்கது. இநதப்பிறப்பில்நுகர்வன முற்பிறப் பிற்புரிநத
 வினைபயனென்பதுகருத்து.

கருஅ - கூ. வாயமை...பொருள்:—¹ “யாமெய்யா
 .....பிற” எனவும், ² “கொல்லான . .....தொழும”
 எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க. இனிக்
 காமுறுதெய்வம் - காமமுறுநதெய்வம்; எனவே
 காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய தெய்வமென்பதுஉமாயிற
 று; கண்டு - கண்டுவைத்துமென்க.

பின்னையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முனனுட்போலப் பின்பும் தங்கி
அப்பதியினினும் பெயர்ந்து செல்கின்றபின்னுட் கரிய
பெரிய கண்ணையுடையாளும் கவுந்தியடிகளும் வழி நடை
வருதத்தினாலே வழிபக்கத்தேயிராநிறக, முற்கூறிய
இடைநெறிக் கிடந்த செலவைக்கொண்ட பக்கநெறியைக்
கட நதுபோய ஒருபொயகைக் கரை யிறசென் று
நீரையுண்ணவிரும்பிய வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு
பெரிய துறையிடத்தே நினருளுகவெனக

பினை - னனை. வழிநாள் - மறறைநாள்.
வகுந்து-வழி. இடைநெறிநெறியிடையென று
மாறினுமமையும். இயவு - செலவு. நீர்நசைவேட்கை -
நீர்மேலமிக்கவிருப்பம். இது கூறவே பாலைத்திணையின
தன்மைச்சிறப்பு மாயிறறு.

¹ திருக்குறள், ௩௦௦.

² திருக்குறள், ௨௬௦.

ககக

கக.—க ர டி க ா ண் த ா னை த.

ககக - ரு. காணுறை தெய்வம்.....நீருகுத்து

(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய
 ஆரஞ்சுத்தெய்வமாகிய வனதெய்வம்
 தனது காதன்மிகுதியாற சென்று கூடக்கருதி
 மாதவிமேல் நயந்தகாதலால்
 நம்மேல் இவன அன்புறுவனென்றெண்ணி
 அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது
 வடிவைக்கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால்
 நமிக்கமுற்றதென்
 னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்ந்து
 பொயக்கண்ணீரையுகுத்
 தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அனபினமையின உருத்தன
 தோன்ற நின்றது.

சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உகுத்தென்க.

களசு - கூ. வாச

மாலே.....வான்றுய ருற்று (இ -
 ள்.) இனி மாதவிக்கற்றாகக் கொண்டுகூறுகின்றவள்,
 வாசத்தை

யுடைய மாலையிலெழுதிய ஒலைப்பாசுரத்தில்
 தவறுடையேனலலேன்; நீகூறிய

மாறறங்களிற் சிலதவறுண்டுபோலும்; அதனானன்றே
 கோவலன் எனக்குக்

கொடுமை செயதானென்று என்முனனே மாதவி
 மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயர

முற்றென்க.

கஅ௦ - கூக.

மேலோராயினும்.....பணிமொழி யாதென

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது

நனமைத்தன்மையறிவோரும்

இது நெஞ்சையொழுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு
முகம்பாராது விட்டு

நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில்
கடையானதொழிலென்று

சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவிய
'கடையையுடைய கண்களால்

வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விருமபி முகைக்குப்பூட்டிய
வெள்ளிய நிலா

விளங்கும் குளிர்ந்த தனிமுத்துவடதையுமவெறுத்துப்
பூட்டிய துன்கையாற

பரிந்து சிந்தித் துறவாவெனையுறந்துறந்தனள்;
ஆதலான நீங்கள் மதுரை

யென்னு முதுராகிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை
வழியிலெதிரப்பட்டோர்

எனக்குரைத்தலானே¹ வாணிகச்சாத்தோடு² ாந்து
தனிமையால் யான்துய

ருழந்தேன்; பகுத்தலரிய பண்பையுடையோனே!
அதற்கு நீயருளிச்செய்யு

மாற்றம் யாதெனறுகேட்பவெனக.

பிறக்கிடுதல் - பின்னிடுதல், ஆவது முகமபாராமை.
வாழ்க்கை - பொய்த

தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போனம் - போலும்,³
“செய்யு ளிதுதிப்போலி

மொழிவயி, னகார மகார மீரோற ரும”
என்பதனாறகொள்க மேலோர் -

முனிவர். நூலோர் - கற்றோர். பால்வகை
தெரிந்தடகுதியோர் - மதிதுட்ப

முடையோரா.

ககஉ - ௨௦௦.

மயக்குந்தெய்வம்.....ஏகென்றேக

(இ - ள்) இங்ஙனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட கோவலன்
மதியை மயக்குவிக்

குந தெய்வம் இவ் வலிய காடடிவண்டென்று
அம்மறையோன கூறினானாத

¹ வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள்; "சாத்தொடு
வழங்கு முல்குடைப்

பெருவழி" (அ௦) எனப்பெரும்பாணந்துப்படையிலும், "
தாளி னூக்குபு சாத்தி

னெழுந்தவே" (கஎஎடு) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

² தொல்காப்பியம், மொழிமரபு, கு. கஅ.

நகஉ

சிலப்பதிகாரம்

லான் மந்திரத்தால் இநத ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய
ஓதியையுடையானாத்

தெய்வமகள் மானிடமகனென்பதறிவேனெனக்கருதி
அவன் நாவிற்கூறியமந்

திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, யான் இவ்வனத்திறறிரிகின்றவியக்கி;

நின்றனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செயயப் புக்கேன; யான்செய்த இயிழை
 யை நின்மனைவிக்கும் கவுந்தியடிக்கும் மொழியாது போவாயாகவென்று
 சொல்லித் தானும் தன்னிடமே போகவெனக.
 தவத்தினும கறபுச்சிறந்ததாகலின், முறகநிறா.
 இவா சாயலும் அறனு
 முடையாரேனும தவறுகண்டுழிக் கணத்தின
 வெகுண்டு சவிப்பரெனறஞ்சி அவர்க்கு உ
 ரையாதொழியென்று இரந்தாளெனக.

௨௦௧ - ௨. தாமரைப் பாசடை.....
 ...துயர் தீர்த்து
 (இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபின்பு
 தாமரைப்பொதியுள் தான் அநத
 விடத்திற குளிர்நதநீரைக் கொண்டுசென்று
 நீர்வேட்கையான்வருத்தமுறற
 மடநதையது வருததத்தைத் தீர்த்தென்க.
 ௨௦௩ - ௬. மீதுசெல் வெங்கதிர்...
 .....அழுவத்து
 (இ - ள்.) எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத்
 தொடங்குதலாலே பாலைத் தன்மைநிகழுகின்ற இக்கானம
 இனி வழிச்சேறறகு அரிதென்று கோவலனுட னும் வளை
 நத மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும்
 மாதவத்தாட்டியும் வழி
 மயக்கத்தையுடைய பாலைநிலப்பரப்பினகண்ணெனக.
 தீதியல்கானம் - தீங்காவியன்றகானமுமாம.
 ௨௦௪ - ௧௬.

குரவமும.....ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்பும கோங்கும்
வேங்கையும் தம்மிடையே
மணந்தபொழிக்குழந்த இருபபிடத்து அரியவழிகளின்
இயங்குவார்கைப்பொரு

ளாகிய வளத்தை விரும்பினலைது
மழைவளத்தைவிரும்பாத விற்றொழியையே,
உழவுத்தொழிலாகவுடைய மறவா கூற்றதையொத்த
வலியோடே விலையேந்

திப் பகைவர்முனையிடத்தேபுக, அவர்க்குவென்
றியைக்கொடுத்தது அதற்கு விலை யாகிய மிக்க ஆண்மைத்
தன்மையையுடைய அவிப்பலியைத் தானபெறுதற்கு
வழிபார்த்திருக்கும் நெறிககண்ணையுடையகுமரி,
விண்ணோர்பரவும்பாவை,

குற்றமற்ற சிறப்பியையுடைய
சுவாக்கநாட்டையுடையர்ளாகிய ஐயைகோட்டத்
தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது
ஏந்திப் போகி வெற்றங்

கொடுத்துப் பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு
உழவர்க்கென நான்கு னுருபு விரிக்க.
முனப்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதரமுவந்து
விளங்

கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப்
போகிக் கொடுத்தது இருக்கும்
குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க

கழிபேராண்மைக்கடன் •

தன்னைத்தானிடுமபலிககடன். விழிநுதல் -
நுதல்விழியென்க

இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின்,
நீடே மண்டிலவாசிரியப்பா.

கக.—காடுகாண்காதை
முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
யாறுசெல் * வருத்தத்துச சீறடி சிவப்ப
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாங்
கையை கோட்டத் தெய்யா வெருநுசிறை

நீ. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன †
ருப்பால்

வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித்
தாயத்துப்

† பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச சாலினி
 ‡ தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
 கையெடுத்தோச்சிக் கானவர் வியப்ப
 ௧௦. விடுமுள் வேலி யெயினர்கூட் டெண்ணு
 நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடிக் .
 கல்லென் பேரூர்க் கணநிரை சிறந்தன
 வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன
 1 மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

ச. எயயாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

நு. உப்பால் - மேல்.

சு. வழங்குவிற்றடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை;

வழங்குவில் - அம்பை , வழங்கும்வில்லென்றுமாம். தாயம்
 - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன் ;

அஃது கொடுத்துப் போந்தான். சாலினி - தேவராட்டி.

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடுமன்றம்

கஉ. கல்லென்பேரூர் - கரந்தையரூர்கள்.

கங. நிரைகவர்நது வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள்

பாழப்பட்டன.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய வழிவளஞ்சுரவாது;

வழிவளம் - போவாரை அடித்துப்பறித்தல்.

1 கச - டு. கருத்து: கலி. கசு: கட - ச.

(பி - ம்.) * 'வருத்தஞ்சேறடி' † 'இப்பால்' ‡ 'பழங்கனற்ற',
னிறுத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுந்து மெய்ப்மையினிறுத்துக்'

'பழங்கட

நகச

சிலப்பதிகாரம்

கரு. தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்

1 கலையமா செல்வி கடனுணி னல்லது

* சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ ளல்லண்

மட்டுண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்

கட்டுண் மாக்கள கடந்தரு மெனவாங்

உ. கிட்டுத் தலைபெண்ணு : மெயின ரல்லது

சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிச்

குமரியைச

சிறுவெள் ளரவின் குருநோநாண் சுற்றிக்
 § குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி
 யிளைசூழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கநி. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள் அவி
 நதடங்குதல் - நிரைகோட லும் ஆறலைத்தலுமொழிதல் ; இது
 'மறக்குடி அறஞ்செய்யக் கெடும்' என னுட வழக்கு.

கஅ. மட்டீண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை.
 கக. கட்டீண்மாக்கள் - களவேகட்டு ௨
 ணவாகவுண்ணுமாக்கள். கடந்தடு மென்றது சாலினிகூறறு ;
 தாருமென்றது விகாரத்தால் தருமென்பதாயிற்று ஆங்கு -
 அவ்விடத்தில்.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி
 கூறுகின்றார்:—

௨௦: தலையறுத்திட்டு எண்ணபபடும் எயினரல்லது.

௨க. சுட்டுததலைபோகா - நோயாறசெததுச்
 சுட்டுப்போகாத ; என்றது மறங்கூறியதாம்

௨௦ - ௨க அன்றியும், மாறார்தலையைத் தாங்கள்
 வெட்டியிட்டு எண்ணு

மதல்லது பிறராற கருதலானவிடத்தைப்போகாதவென்றுமாம். அன்றியும்
 மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினா, தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிற
 கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத தொல்குடியிற் குமரியென்றுமாம்.

உஉ. அரவின் குருளை நானென்றது -
பொன்னாறபண்ணின பாம்பு [“அராப்போத்து”
என்பதுபோல உருவமாறி நின்றது.]

உஉ - ந. சுற்றிக்கட்டி.

உச. இளைஞற்படப்பை - காவல்குழந்த
கொல்லுத்தோட்டம். இழுக்கிடப்பட்ட.

1 கருத்து: சிலப்பதிகாரம், கக: உகக - கூ.
குறுந்தொகை, ககக.

(பி - ம்.) * ‘சிலைதரு’ † ‘வேண்டுவிராயித்’ ‡
‘எயினர்க்கல்லது’ § ‘குறிமுறி’

“கஉ.—வேட்டுவவரி. நகரு

உரு. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது

முளைவெண் டிங்க ளென்னச * சாத்தி
மறங்கொள் † வயப்புலி வாய்பிளந்து

பெற்ற

மாலை வெண்பற் றுலிநிரை பூட்டி
வரியும புள்ளியு ‡ மயங்கு வான்புறத்

நக. துரிவை மேகலை § யுடஇப் பரிவொடு

கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக்

கொடுத்தது

திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
பாவையுங் கினியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற் மஞ்ஞையும

௩௦. பந்துங் கழங்குந் தந்தனா || பரசி
வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் **

சார்தமும

1 புழுக்கலு ++ நோலையும விழுக்குடை
மடையும்

பூவும் புகையு மேவிய விரையு
மேவ லெயிற்றிய !! ரேந்தினா பின்வர 3

சு0. வாறெறி பறையுஞ் சூறைச் சின்னமுங்
கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்

கணங்கொண்டு துவைப்ப வணங்கு
முன்னிறீஇ

உஅ மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பறாவி - நிரைத்த புலிப்பற்றாவி

உக - கூ0. வான்புறத்துரிவை - தூய்புறத்தினையுடைய

புலியுரிவை.

கூ2 திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு. கூக. தூவி -

சிறகின்மயிர்.

நாடு. பந்தும் கழங்குகொண்டு சேவித்து.

* நக்க - சர. (பா) பீடிகையிற சென்று
நிலைப்பவிசெய்தது.

சர. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டும்பறை
சூறைச்சின்னம் - சூறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சினனம்
சஉ. (பா) அணங்கு மெயநிறீஇ - அக்குமரிமேல்
அணங்கையேறறி.

த

1 சிலப்பதிகாரம், இ: கூஅ.

* 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பவி
செய்தாங்கு" என்று ஓரடி சிலபிரதிகளில் அதிகமாக
எழுதப்பட்டுள்ளது.

* மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது; இஃது
அடியார்க்குநல்லா ருரையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ம்.) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்' § '
உடுத்தி' || 'கையிற் கொடுத்தி' ¶ 'பின்வர' ** 'சாந்தம்'

† 'தொலையலும்' ‡ 'ஏந்தினர்குழந்தி' நக்கூ

சிலப்பதிகாரம்

விலைப்பலி யுண்ணு மலர்ப்பலி பீடிகைக்

கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு தேத்தி
சடு. யிணைமலர்ச சீறடி * யிணைந்தனள்

வருந்திக்

கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை
† யிவளோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை
தென்றமிழ்ப்பாவை ‡ செய்த

யாட்டி

தவக்கொழுந

தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய
ரு. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற்

றுரைப்பப

பேதுறவு மொழிந்தனண் முதற்

வாட்டியென்

றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத §

தொடுங்கி

விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப
மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ் சென்னி
ரு. நுதல்கிழித்து விழித்த விமையா

நாட்டத்துப

பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைசகி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத
தரவுநாண் பூட்டி || நெடுமலை

வளைத்தோ

ஸ்ரீமதாயுத்யாபுரம் திருமலைச் சிவபெரியார்
 கரு. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி
 1 ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமதி போர்த்தணம் காகிய
 வரியி ஸ்ரீமதி மேகலை யாட்டி

சரு. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்ததுணனும்பலி. (ப
 1) மலர்ப்பலிபீடகை

யென்றது - கோட்டசை.

சரு - ச உண்ணுமுதி.

பீடகைக்கு அருகேநிறுத்திவைப்பரிசூதியைக் கைதொழுதேந்தி; ஏத்தி -
 ஏத்த. கலைப்பரிசூதியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டானே. கலைப்பரி - பரிக்கலை
 யென்க.

சரு. 'கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி' என்றது
 - மேறப்பட்டு இவனைத், தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங்
 கூறினபடியாலே, இவன் தூக்கையாகவே பிறந்
 தானென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (உ -) அணங்கு மெய்நிறீஇ.
 (சச) ஏத்தப் பின்னும்

(ரு) தெய்வமுற்று.

(சரு) 'கொங்கச் செல்வி' என்றதுமுதலாக, (ருப)
 'திருமாமணி' எனப

திருமலைக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினான்

¹ இவ்வடி, தக்க. தாழிசை, சுசு - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * 'இனையத்தடிவருந்த' † 'இவளோர்' ‡

'செய்தவக்' § 'ஒதுங்கி'

|| 'தெய்வரை'

கஉ.—வே வ ட் டு வ வ ரி.

நுகள்

சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட்

கொற்றவை

கூடு. யிரண்டுவே றுருவிற் றிரண்டதோ

ளவுணன்

றலைமிசை நின்ற தையல் பலாதொழு
மமரி குமரி கவுரி சமரி

* குவி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை
யையை செய்யவள் வெய்யவாட்

ட்டக்கைப

எ0. பாய்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
யாய்கலைப் பாவை † யருங்கலப் பாவை

தமர்தொழ வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினள

வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே

உரைப் டு பாட்டுமடை.

சுரு. இரண்டுவேறுரு - தலை கடாவானவடிவு
அவுணன் - மகிடாசுரன்.

சுஅ சூலி - சூலத்தையுடையாள். மாலவற்குளங்கிளை
- மாலின தங்கை.

எக. ஆயகலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண்.
அருங்கலைப் பாவை - இரத் தினப்பாவை.

எஉ. தமர்தொழ வந்த குமரி - எயினர் தொழவந்த
குமரி

எஈ. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி

(எசு) வாயநத்தென்று கண்டார்கூற (எஈ) அருளின
ளென்க.

சாலினி சொல்லி ஓடபித்துப் பந்துமுதலாயின
கொண்டு சிலர் பினவாரா

நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் பரிசெய்து
அப்பலியிட்ட அப்படி மத்தாள் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த,

அததெய்வம் இவண்மேறபொருந்தி அங் கிருந்த கண்ணகியை
புகழ், அதுகண்டு கண்ணகி நாணி மயக்கத்தான்மொழிந்
தாளென்று தன்கணவனபுறத்து ஓடுங்கி நகைத்துநிற்பத
தமர்தொழுவந்த குமரிக்கோலத்தமாந்த இளங்குமரியும்
கொண்ட வரிக்கோலம் வாயந்ததென்று

கண்டார்சொல்ல அருளினளெனக்கூட்டுக
அன்றியும், மதியின் (பு) வெண்கோடுமுதலாயின
இப்பொழுது பிரதி

விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....
.வரியுறுசெயகைவாயந்ததா

லெனத் தமர்தொழுவந்த குமரியும் அருளின
ளென றுரைப்பாருமுளர்.

பணி அருளாக்குமரியும் அருளிளுளெனக.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செய்யுளை இடையிலே
மடுத்தல்

(பி - ம்.) * 'சூரி' † 'அருங்கலைப்பாவை' ‡ 'பாட்டுமடையாங்கதாக'

நகஅ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

வேறு.

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன

* ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்
சேவு மாவுஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாளபலி முன்றிலே

செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன

சேயிதழ்

கொம்பா நல்லில வங்கள் குவிந்தன
பொங்கா வெண்பொரி சிந்தின

புன்கிளந

திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே
மரவம் பாதிரி ¹ புன்னை மணங்கமழ்
குரவங் கோங்க மலாந்தன கொம்பாமே
லரவ வண்டின மார்த்துட

னியாழ்செயுந்
முன்றிலே

திருவ மாற்கிளை யாடிரு

வேறு

¹ கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு

நின்றவிப்

பொற்றொடி மாதா தவமென்னை கொ

ல்லோ

பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
விறற்றொழில் வேடர் ¹ குலனே குலனும்

ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்
பையர வல்கு றவமென்னை கொல்லோ
பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
ஓ வெய்வி லெயினா குலனே குலனும்

“நாகநாறு”—நாகம் - சுரபுன்னை. (ப1)
நாறுநரநதம் - நாரத்து.

ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சநதனம்; ஆத்தியுமாம் சே
எனபது ஒருமரம்; உழிஞ்

சிலுமாம்; அழிஞ்சிலுமாம்

“செம்பொன்”—செம்பொன்னை வேங்கை
சொரிநதன. குவிநதன -

குவித்தன.

“மரவம்”—மரவம் - கடம்பு; குங்கும
மரமுமாம்

“கொறறவை”—கொறறவை - ஐயை.

1 ஓச்செய்யுள் முதலியமூன்றும் ஆடுநரப்புகழ்தலென்று
சில மூலப்பிரதிகளில்
எழுதப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'யாவும்' † 'வேங்கை' ‡

'குலமேகுலமும்' § 'வெய்யவெயினர்'

கஉ.—வே வ ட் டி வ 'வ ரி.

நகக!

பாய்கலைப் பாவை யணிகொண்டு
நின்றவிவ்
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை
கொல்லோ , வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த
குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனை குலனும்

வேறு.

* ¹ ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி
னுரியுடுத்துக்
கானத தெருமைக் கருந்தலைமே
னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி
யேறிற்பாய்
வரிவளைக்கை வானேந்தி மாமயிடற்
செற்றுக்
கரியதிரி கோட்டுக் † கலைமிசைமே
னின்றாயா

லரியரன்பூ மேலோ ! நாகமலர்மேன்

மன்னும்

விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேறிற்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் டு தாமரைக்

கையேந்திச

செங்க ணரிமான் சினவிடைமே

னின்றாயாற்

கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன்

பாகத்து

மங்கை யுருவாய் || மறையேத்த

வேறிற்பாய்

வேறு.

ஆங்குக்,

கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத்

தொடுத்த

துன்று மலர்ப்பிணைய ரோண்மே

விட்டாங்

கசுரா வாட வமரர்க் காடிய

குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாயகலை”--(பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆணைததோல”--நடுக்கினறியே நிறபாய, நீ

இப்பொழுது இங்ஙனே நின்ற

யென்க.

“வரிவளை” —செறறென்றது, இப்பொழுது மிதித்து
கிறகின்ற நிலையை.

பூமேலோன் —பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

“கொன்றை” —கூத்துள்படும் -

கூத்தாடுமெனகின்றது.

---

¹ இக்கவிமுதலிய மூன்றாம், முன்னிலைப்பரவலாய்
மூன்றடுக்கி நான்கடியான்
வத்தனவென்பர்; தொல். செய். சூ. ௧௪௯ - ந.

(பி - ம்.) * ‘யானைத்தோல்’ † ‘கலைமிசை

தின்றுயால்’ ‡ ‘அகன்மலர்’

§ ‘தாமரைக்கைமேலேந்தி’ || ‘கண்ணுதறன்’ ¶ ‘

மறைபோற்றவே திற்பாய்

கொன்றையுமரவமுந்’

௧௨௦ சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

¹ ஆய்பொன் னரிசசிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு
மார்ப்ப வார்ப்ப

மாயஞ்செய வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல்
வாளமலை யாடும் போலு

மாயஞ்செய வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல்
வாளமலை யாடுமாயிற்

காயா மலர்மேனி யேத்தி வாநோர் கைபெய மலர்மாரி
காட்டிப் போலும்

² உட்குடைச சீறா * ரொருமகனா னிரைகொள்ள
வுற்ற காலே

வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டு
ம் போலும்

வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும்
வேண்டின் வேற்றார்க் கட்சியுட் காரி கடிய கு
ரலிசைத்துக் காட்டும் போலும் ³ கள்விலை யாட்டி
மறுப்பப் பொருமறவன் † கைவி லேந்திப்

புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லா நிரைகருதிப்
போகும் போலும்

⁴ புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் †
போகும் காலேக்

கொள்ளுங் கொடியெடுத்ததுகொற்றவையுங் ‡ கொடும
ரமுன் செல்லுமபோலும்.

வேறு.

⁵ இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின்
னையர்

தலைநாளே வேட்டத்துத் தந்தநல்
லானிரைகள்

கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணா
சீர்வல்ல

1
நல்லியாழ்ப் பாணர்த முன்றி
னிதைந்தன

“ஆய்பொன்”—¹ மரக்கால் - அசுரர் தனமேல்
பாம்பும் தேளும் மாயத்தி
னாலே வரவிடுகையாற் காலிலே மரத்தைக்கட்டி
வாயையெடுத்து நின்றாடுங் கூத்து. வாணோர்கை
மலர்பெயமாரியைக் காட்டிம

“உட்குடை”—வேணடும - விருமபும் காரி -
கருங்குருவி. கடியகுரல் -
நிமிததம்.

“கள்விலை”—கொள்ளுங்கொடி - தான தெரிந்து
கொள்ளும் ஆளிக்கொடி. கொடுமரம் - வில்.
கொற்றவையும் கொடியெடுத்துச்செல்லுமென்க அன்றி
யும் எடுத்தென்றதனை எடுப்பவெனறுதிரித்து இவள்
வில்லையெடுப்பச் செல்லு

மென்பாருமுளா

இத்தாழிசைகளிற போலுமெனறது ஒப்பில்போலி.

“இளமா”—இளமாவெயிற்றி - மாமை
நிறத்தையுடைய இளவெயிற்றி.

¹ எல்லாப்பிசுதிகளிலும் முதலடி அறுசீராயும் மற்றையடி
எண்சீராயும் உள்ளன.

² புறப்பொருள் வெண்டாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

³

”

”

உ.

⁴ சிலப், கக, உக0 - கஉ.

⁸ இச்செய்யுள் கொடைக்குமேற்கோள், தொல்.

புறத்திணை கு; க - த; இது

முதலிய மூன்றாம் தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவந்தனவென்பர், தொல். செய்.
கு. கசக - த. ⁶ இலப்பதிகாரம், சு; இஅ - க.

(பி - ம்.) * 'ஒருமகனாகொன்ன்' † 'கைவேலேத்திப்புள்ளுவழிப்' ‡ 'பொரு
மாயின்' § 'கொடுமரமுஞ்'

கஉ.--வே வ ட் டி வ வ ரி.

நஉக

முருந்தே ிளநகை காணாய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினநிரைகள
கள்விலை யாட்டிநல் வேய்தெரி கானவன்
¹ * புள்வாய்ப்புச சொன்னகணி முன்றி

னிறைந்தன

கயமல ருண்கண்ணாய் காணாய்நின் னைய
ரயலு ரலற † வெறிந்த நிரைக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியா முன்றி

னிறைந்தன

துறைப்பாட்டுமடை. வேறு.

² சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி

தொழுதே

மடல்வலி யெயினாநி னடிதொடு

கடனிது

மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலையே
அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின் மலரடி தொழுதேங்

கணநிரை ! பெறுவிற லெயினிடு

கடனிது

நிணனுகு குருதிகொ டு ணிகரடு விலையே

“முருநதேர்”—வேயதெரி கானவன - ஓதறன.

“கயமலா”—நயனிஷ்மொழி -

நயப்பாழல்லாதமொழி (பா) நரைமுதிர்

தாழையையுடைய எயினர்.

துறைப்பாட்டு - வெட்சிததுறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு”—¹ சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் -

ஆதிததனவெப்பம் தணி

தல காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின்
அடிதொடு கடனிது -

ஆளுறறகடனிது. விறறருவிலை - நீகொடுத்த வெற்றிதந்த
விலை.

“அணிமுடி”—அமரர், எழுவாய.

---

1 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
வெட்சி, கச.

1 “சுடரொடு”, “அணிமுடி”, “துடியொடு”—இவை

மூன்றடுக்கி முடுகிலாய்

வந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகென்பர்; தொல், செய், சூ.
கச்சு. ந.

புறநானூறு சக - ஆம் செய்யுளானும், அதன்
உரையானும் திருமுருகாற்றுப்
படை, கௌ - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட
உரையானுமறியலாகும்.

(யி - ம்.) * 'புள்வாய்ப்புட்' † 'எறிந்ததல்லாக்கள்' ‡ 'பெறும்' § 'திகர்தடு' சக

நூல் : சிலப்பதிகாரம்

துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு
துவைசெய் \ வெடிபட * வருபவ
ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யனையவர் குமரிநி ¹ னடிதொடு
படுகட; னிதுவுகு பலிமுக மடையே
வேறு.
வம்பலா பல்கி வழியும் † வளம்பட
வம்புடை வல்வி லெயின்கட
னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீலி சடாமுடிச
செங்க ணரவு ‡ பிறையுடன்
சேர்ததுவாய்

துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சு

ரெறிதரு

கண்ணி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ

வொருவரு

முண்ணாத நஞ்சுண் டிருந்தருள்

செய்குவாய்

* பொருளகொண்டு ி புண்செயி

னல்லதை யார்க்கு

மருளி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
மருதி னடநதுநின் மாமன்செய் வஞ்ச
வுருளுஞ் சகட முதைத்தருள்

செய்குவாய்

வேறு.

|| மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருபன்

பிறாநாட்டுக்

கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
வெட்சி சூடுக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு”—படுகட னிதுவென்றது -
துடிமுதலாகிய வாச்சியங்க
ளுடனே செய்யும் பூசையை. பலிமுக..... மடை -
சோறு.

“வம்பலா” — (பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு” - மருதினடநது - மருதிடைநடநது.

செய்குவாய், விளி.

இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார
வார்த்தை. “மறைமுது” —¹ மறைமுது முதல்வன் -
மாதேவன். இவன்பின்னர் -
அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்;
இவன வெய்யோன்;
விறல்வெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன்
கட்சி - காடு கரந
தை - அவர் மீட்குநதொழில்.

¹ பா. அ: எ0; கவி: கூசு; மணி: கஅ; கஎக.

² “பொருள்கொண்டு புன்செயி னல்லதையன்போ, டருள்புற மாறிய” கவி. கடு.

³ இக்கருத்தை மறுப்பர் நச்சினர்க்கினியர்; மதுரை. ௪0 - ௪௨ - உரை.

(பி - ம்.) * ‘வருமவரெயினர்கணயமில்’ † ‘வளஞ்சுரப்ப’ ‡ ‘பிறையொடு’
§ ‘நோய்செயின்’ || ‘மறங்கெழு சிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறங்காத்
தோம்பு கழுங்கொடி பிறந்தாட்டு’

தத்.—வே ட் டு வ வ ரி.

ந் உந

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்)
அங்குன மடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,
தண்கதிருமுண்டாதலின்,
வெங்கதிரொனபதுதோனறக் கடுங்கதி’ ரென்றார்.

க - ஞ. நடுங்களுரெய்தி...

.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையான்,
கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகு

தலின் வெம்மைவிளைக்கும் பாலைத்தனமையையுடைய
நெறியைச்செல்லுத லால் நடுங்குதறகுக்காரணமான
அஞ்ரெய்தி மெயவருத்தததோடே அடிகள்
கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும
பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா ராய் நோயதணிய
அவவிடததுளதாகிய முறகூறிய ஐயை கோட்டத்துப்
பலரும்புகுநதறியாததோர பக்கத்தே
புக்கிருநதார்களாகவென்க.

ஞ. உபபால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - ஏ. வழங்குவிற்றடக்கை.....

..சாலினி

(இ - ள்.) அமபைவழங்கும விலகை
கையிலையுடைய மறவர்குடியிற் பிறநத உரிமையையுடைய
சாலினியான்வள்,

பழங்கடன - முனபுநோநதகடன் முழங்குவாய் -
கொக்கரிப்பையுடைய வாய. சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...

.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்) அச்சாலினி, தனதூர்நடுவாகிய-
மன்றினகண்ணே தான தெய்வத்தன்மையுற்று
மெயம்மயிர்சிவிர்த்து மூரிநிமிர்த்த கைகளை ஒறறையும் இரட்

டையுமாக்கி அவியத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு ஒப்ப
அடிபெயர்த்துக் கானவார்வியப் ப ஆடியெனக்
கூட்டுணனுமெயினார்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - ந. கல்லென் பேரார் ..
.....மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவள் கூறுவாள் :—
(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய
நுங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லையுடைய
எயினர்மனறுகள் இன்று பாழ்பட்டன; பகைவருடைய
ஊர்களில் திரண்டநிறைகள் மிக்கன.

கல - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி பட்டது
பாடமாயின், ஒருமை பன்மைமயக்கமெனக்

கச - ந. மறக்குடித்
தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின்,
இமமறக்குடியில் தாயமபறறிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு
முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறி சூறை ஆகோள்
முதலியவற்றால்விளையும் வளங்குன்றி
அறக்குடிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு
அடங்கிவிட்டார்கள்;

இது முன்னிலைப்புறமோழி

சிலப்பதிகாரம்

கசு - எ. கலையமர்

செல்வி.....கொடுப்போ ளல்லள்

(இ - ள்) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய

செல்வி தான்கொடுத்த

வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை

உண்ணக்கொடுப்பினல்லது நஞ்

சிலைக்குப்பொருந்திய வெனறியைக்

கொடுப்பாளொருத்தியல்லள் ;

கஅ - கூ. மட்டீண் வாழ்க்கை . . . . . தரு

மென்வாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும்

ஊணையுடையமாக்கள், நஞ்சுற்றத்தி

ஐள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை நீர்

விரும்புவீராயின், செல்

விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற கொடுமின்களென்று

சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமெனறது தருமென விகாரமாகிக்

கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு அசை

உ - உக. இட்டுத்

தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத்

தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும்

தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல அவரிடத்து

முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குடிக்குமரியையெனக.

இனித் தலைகள் அரிநது வைக்கவைக்கப் பிறர்
எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத் திறசுடப்பட்டு
அவம்போகாக்குடியென றுமாம. இன்னும் அர
சன்சுட்டியமாற் றரசா தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடா
வென றுமாம சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - சு. சிறுவென் ளரவின்
குருளை.....என்னச சாத்தி

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது
குடிப்பிறந்த குமரியுடைய

குறிதாக நெறித்தகூநதலைச் சடையாகக்கட்டி
அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப் பொன்ஞாணினை
வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகுழந்த

தோட்டப்பயிரையழித்த ஏனத்தினது
கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய

வெள்ளிய பிறையென்னுமபடிசாத்தி,

வெள்ளரவென்றா, சாதிபறறி குருளையென்றார்,
அச்சடையிற்பிறந்தமை' தோன்ற. சடைமுடி
பாம்பாறகட்டுதலான, நாண் பாம்பாயிறதென்றுமாம்.

இளை - சுட்டுவேலியுமாம்.

உஎ - ௩௦. மறங்கொள் வயப்புலி.....

.மேகலை யுடஇ. (இ-ள்.) கடுங்கணமையையுடைய
வலியுலியை வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த

பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி,
அதனது வரியும்புள்ளியும்

தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையர்கவுடுத்தி, வான் - பெருமை. புலி
ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான் வாயங்காந்துவருதலின்,
'வாயபிளந்' தென்றார்

௩௦ - ௩௧.

பரிவொடு.....கொடுத்து

(இ-ள்.) வயிரவிசை வருத்தத்தோடுவளைத்து அவள்
கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அன்புமாத்

தஉ.—வேட்டுவவரி.

௩௨௫

௩௨. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ -
ள்.) முறுக்குண்ட

கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி,
ஊரிற்றிரிதருமென்றுமாம்.

௩௩ - ௩. பாவையுங் கிளியும் .....
.. தந்தனர் பரசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு
சேவித்துத் துதித்தனராய்,

பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன தூவி - சூட்டு.
கீனிறம் - நீலநிறம்.

௩௬ - ௧. வண்ணமுஞ்
சண்ணமும்.....ஏந்தினர் பின்வர

(இ - ள்.) வண்ணமுதல விரையீரூயவற்றை
ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர் ஏந்தினராயப் பினசெல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம்.
புழுக்கல் - அவரை

துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கசி விழுக்குடைமடை -
நிணச்சோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆறெறி
பறையும்.....அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற கொட்டிம பறையும்
சூறைகொள்ளுங்கால்

ஊதுஞ்சினனமும துததரிக்கொம்பும் குழிக்குழலும்
எறிமணியுமாகியவிலை

தம்மிறகூடியொல்பப இவ்வனைத்தையும்
அணங்கிள் முனனே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுத்த.

௪௩ - ௪. விலைப்பலி
யுண்ணும.....கைதொழு தேத்தி.

(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வெனறிககு விலையாகிய
உயிர்ப்பலியையுண்ணும்.

விரிந்த பலிபீடத்தை முநதுறத்தொழுது பினனர்ச்
செலவையுடைய கலையா

ஐய ஊர்தியையுடையானைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

சூ - ௫௦. இணைமலர்ச்சி சீறடி...

....தெய்வமுற் றுரைப்ப

(இ - ள்) இணையான மலர்போலும் சிறிய
அடிகளெடுத்தனளாய வருந்தி

அவ்வருத்தநதீரக் கணவனுடனேயிருந்த
கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற

விவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி;
குடநாட்டினையாளஞ்செல்வி; தென்

றமிழ்நாட்டினையாளும்பாவை; இங்ஙனமாதற்கு
முறபவததிறசெய்த தவத்தின

கண்முனைத்த கொழுநதுபோல்வாள்; இவ்வுலகிற்கு
முழுமாணிக்கம்போன்று

உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியென
ச் சாலினி தன்தெய

வத்தனமையான இங்ஙனம் இவளை மிகுத்துரைப்பவென்க.

கண்ணகி அன்னளாதலை, 'கொங்கிளங் கோசர்'
என்றதுமுதலியவற்று

னதிக.

சூ - ௫. பேதுறவு மொழிந்தனள்.....
அரும்பின ணிற்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாலிநிபுகழ்நதுகூறிய அதனைப்
பொறுதகண்ணகி

இம்மூதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற
கூறினானெனக்கருதி நாணினால் தன்

1 சிலப். ௩௦ - ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

௩௨௬

சிலப் பதி காரம்

கணவனது புறத்தே மறைந்து

அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய சிறுநகை
யோடு நிற்பவென்க.

௩௪ - ௩. மதியின்வெண் டோடு

.....இமையா நாட்டத்து

(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும்
சென்னியையும், நுதலைத்

திறந்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்தினையுமுடைய.

௩௬ - ௭. பவள வாய்சசி.....

.....கறுத்த கண்டி

(இ - ள்) பவளம்போறசிவந்த வாயினையும்
கண்டத்தினையுமுடையாள்,
வெள்ளிய நகையினையும் கரிய
நுள் - அ.

வெஞ்சினத்து.....மலை வளைத்தோள்
(இ - ள்) கடிய சினத்தையுடைய வாசகியை
நாணகப்பூட்டி மேருவரை
யை வில்லாகவளைத்தோள்,

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினா
நுக. துளையெயிற் றூரகக் கசகடை
முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு - ஊறும
துளையெயிறையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த
முலையையுடையாள்,

சு0. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ -
ள்.) வளையணிந்த

கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,
சுக - உ. கரியி னுரிவை.....
.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை
மேகலையாகவுடுத்துக் கரியை
யுரித்து அதன்றோலை¹ ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப
போர்த்தோளென்க
அணங்கு - வருத்தமுமாம்

சுங் - ச. சிலம்புங் கழலும்.....

..கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும வலப்புறத்து
வீரக்கழலுமொலிக்கும்

சிறிய அடிகளையுடைய மேலான வெறறியையுடைய
வாட்டொழில் வாய்ப்புப்

பெறற கொற்றவை,

சுரு - சு.

இரண்டுவே றுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலைவேருன வடிவினையும்
திரண்டதாளினையு முடைய¹

விக்किரமாசுரன் றலையைத்துணித்து அதனமீதே
நின்ற தையல்,

சுசு - அ.

பலாதொழும.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவருமவணங்கப்பெறும
அலங்கரித்தலிலலா

தோள், அழியாதோள், கௌரகிறதையுடையோள்,
சமரைவல்லாள், சூலத்தை

யுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள், மாலா:வனுக்குத்
தங்கையாயுள்ளாள்,

கிளை - கிளியையொப்பாளெனவுமாம்.

¹ ஏகாசம - உத்தரீயம்.

² 'மேதிச்சென்னி வீக்கிரமன்' திருவாதவூரர், திருவம்பல,

தக. — வேட்டுவவரி.

நடந

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்)

அங்ஙனமடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,
தண்கதிருமுண்டாதலின்,
வெங்கதிரொளபதுதோன்றக் கடுங்கதி'ரென்றார்.

க - டு. நடுங்களுரெய்தி...

.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள்,
கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகு தலின் வெம்மைவிளைக்கும்
பாலேத்தனமையையுடைய நெறியைச்செல்லுத லால்
நடுங்குதற்குக்காரணமான அளுரெய்தி
மெயவருத்தததோடே அடிகள் கொப்புளங்கோடலின்
வல்லாநடையோடும் பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா
ராய் நோயதணிய அவவிடத்துளதாகிய முறகூறிய
ஐயை கோட்டத்துப் பலரும்புகுந்தறியாததோர பக்கத்தே
புக்கிருநதார்களாகவென்க.

டு. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - எ. வழங்குவிற்தடக்கை.....

...சாலினி

(இ - ள்.) அமபைவழங்கும் விலலைக
கையிலையுடைய மறவர்குடியிற் பிறந்த உரிமையையுடைய
சாலினியான்வன்,

பழங்கடன - முன்புநோந்தகடன் முழங்குவாய் -

கொக்கரிப்பையுடைய வாய. சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...

.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்) அச்சாலினி, தன தூர்நடுவாகிய-
மன்றினகண்ணே தான் தெய்வத்தன்மையுற்று
மெயம்மயிர்சிவிர்த்து மூரிநிமிரத்த கைகளை ஒறறையும் இரட்-
டையுமாக்கி அவநயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திறகு ஒப்ப
அடிபெயர்த்துக் 'கானவாவிடப்ப ஆடியெனக்
கூட்டுணனுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - கூ. கல்லென் பேரூர் ..

.....மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவன் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய

நுங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லை யுடைய
எயினர்மனறுகள் இன்று பாழ்பட்டன; பகைவருடைய
ஊர்களில் திரண்டநிறைகள் மிக்கன.

கல - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி பட்டது
பாடமாயின், ஒருமை . பன்மைமயக்கமெனக்

கச - சூ. மறக்குடித்

தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின்,
இமமறக்குடியில் தாயம்பறநிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு
முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறி குறை ஆகோள்

முதலியவற்றால்வினையும் வளங்குன்றி
அறக்குழிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு
அடங்கிவிட்டார்கள் ;

இது முன்னிலைப்புறமொழி

நட்ச

சிலப்பதிகாரம்

கக - எ. கலையமர் செல்வி.....

.கொடுப்போ ளல்லள் (இ - ள்) கலையாகிய

ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த

வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உ
ண்ணக்கொடுப்பினல்லது நஞ்

சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக்

கொடுப்பாளொருத்தியல்லள் ; கஅ - கூ. மட்டீண்

வாழ்க்கை . . . . . தரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும்

ஊனையுடையமாக்கள், நஞ்சுறறத்தி

ஐள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும இல்வாழ்க்கையை நீர்
விரும்புவீராயின், செல்

விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற கொடுமின்களென்று
சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமெனறது தருமென விகாரமாகிக்
கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு அசை

உரு - உக.

இட்டுத் தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர் தலையைத்
தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும

தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல் அவரிடத்து
முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குடிக் குமரியையென்க.

இனித தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர்
எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத்

திறசுடப்பட்டு அவமபோகாக்குடியென றுமாம. இன்னும்
அரசன்சுட்டியமாற்

றரசா தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென றுமாம.
சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - சு. சிறுவெள் ளரவின்
குருளை.....என்னச சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினா, தமது குடிப்பிதநத குமரியுடைய
சூழிதாத நெறிததகூநதலைச் சடையாகக்கட்டி அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப்

தோட்டப்பயிரையழித்த

பொனஞாணினை வளையக்கிடத்திக் காவறகாடுகூழ்ந்த
ஏனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய
வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெள்ளரவெனஞர், சாதிபறநி குருளையெனஞா,

அச்சடையிற்பிறந்தமை

தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டிதலான, நாண்
பாம்பாயிறறென்றுமாம்.

இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உள - ௩௦.

மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ

(இ-ள்.) கடுங்கணமையையுடைய வலியுலியை
வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த

பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி,
அதனது வரியும்புள்ளியும்

தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையார்கவுடுத்தி,

வான - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான்
வாயங்காந்துவருதலின்,

‘வாயபிளந’ தென்றார்.

௩௦ - ௩௧.

பரிவொடு.....கொடுத்து

(இ-ள்.) வயிரவிலலை வருத்தத்தோடுவளைத்து அவள்
கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அன்புமாத்

கஉ.—வே ட் டு வ் வ ரி.

௩௨௭

சூக - ஏக. ஐயை செய்யவள் . . .

.. அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெய்ய மழுவானைக் கையிலேயுடைய
சயமகள், திருமகள், பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும்
கலையையுடையபாவை. அழகிய தொழையையும்
கலங்கையுமுடைய பாவைபோல்வாள்,

எஉ - ச. தமர்தொழ வந்த...

.....வாய்ந்ததா லெனவே

(இ - ள்) மாலும் அயனும் தொழ்சதோன்றிய
கணனிக்கோலத்தினையுடை

யாளாயப் பொருந்திய அக்குமரியும்

இசசாலினிகொண்டகோலம வாயப்புடைத்

தென்றருளினுளெனக

சாலினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன;

சிறந்தன; அடங்கினர்; ஆதலிற் கடனுணின் ல்லது

கொடுப்போளலள், கடனருருமென், குமரி

யைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலிக் கொடுத்து

ஏறதிப் பரசிப் பின்

வரத துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னாக கூந்தலை,

செலவி, ஆட்டி பாவை, கொழுந்தது, மணியெனத்

தெய்வமுறறுரைப்ப, கண்ணை ஒடுங்கி நிறப், சென்னியையும்

நாட்டத்தையுமுடைய வாயச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்

தோள், முலைச்சி, ஏந்தி, உடுத்திப் போர்த்தோள், கொ

றறவை, தையலாகிய குமரியும் அருளினுளென வினைமுடிக்க

உரைப்பாட்டுமடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நாறு,.....

...பலி முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை

ஆளுதலுடையாளுடைய பலி கொள்ளுமுன்றிலில்
எவ்விடத்தும் மணநாறும் சுரபுனையும் நரந்தையும்
நிரல்படப் பூத்தன; ஆச்சாவும் சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன;
சேமரமும் மாமரமும் செறிந்து பூத்தனவெனக்

செம்பொன் வேங்கை

... ..திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவாழும்

சடைமுடியினையுடையாளுடைய திரு முன்றிலில்,
வேங்கைகள் செம்பொனனைப்பூத்துச் சொரிந்தன;
நல்லிலவங் களின் கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச்
சொரிந்துகூவித்தன; புனகு பொங்க ராகிய
வெள்ளியபொரிகளைச் சிறதினவெனக்.

கூவித்தன, விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம்;

பொதுளலுமாம்.

மரவம் பாதிரி.....

... ..திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாற்கு ஜீனையாளு திருமுனறிலில்,

மணங்கமழும் வெண் கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குர
ரையும் கோங்கமுமாகியவிலை மலர்ந்தன; இக்கொம்பரின
மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே யாழினதரவம்போஸப்
பாடுமெனக்.

அ, இடைச்சொல். இவைமுனறும் முன்றிற்சிறப்பு.

கொற்றவை கொண்ட.....குலனே குலனும்
(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக் கொண்டுநின்ற

இச்

சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ,
இவள்பிறந்த குடியின்கட் பிறந்த விறறொழிலைவல்ல
மறவர்குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

ஐயை

திருவின்.....குலனே குலனும்.

(இ - ள்.) இந்த ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக்
கொண்டுநின்ற இவ் வரவின்படம்போலும்
அல்குலையுடையாள் முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல் லோ,
இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த அமபைச்செலுத்தும்
வில்லையுடைய எயினர் குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப்

பாவை.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பரவையின் கோலத்தைக்
கொண்டுநின்ற அழகியதொடி யையுடைய இச்சாலினி
முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த
குடியின்கட்பிறந்த முங்கிஸ்விலையுடைய எயினர்குலனே
குலமென்பதூஉ மென்க

இவைமுன றும், ¹ “வாடா வளளி வயவ ரோத்திய” எனபதனூன, வள்ளிக் கூத்து; எனனை ? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக, கண்ட முருகனுங் கண்கனித்தான — பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப், பிறமக னோற்றாள் பெரிது” எனவரும்.

ஆனைத்தோல்

போர்த்து.....நடுக்கின்றிபேறிப்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நானமறைக்கும் மறைப்பொருளாயத் தன்னை வழிபடுவோர் ஞானத்தினகண் எழுங்கொழுநதாயச் சலிப்பினிறிநிறங்குன்றீர் புலித்தோலையுடுததி யானைத்தோலைப்போர்த்துக் கான ததினமீதே ஒருமையின பசுநதலைமேல் நின்றாய; இஃது எனனமாயநதானென்க

கானவெருமையெனினுமமையும் ஒருமை, சாதிப்பெயர்

வரிவளைக்கை வாளேந்தி.....விளக்காகி யேறிப்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும அயனுமாகிய இவாகளிதயகமலத்தே நிலைபெற நின்றவிளங்கும் விரிநத கதிராகையுடைய விளக்காகிநிறகினறநீர் வளையணிநத கையாலே வாளையேநதிப பெரிய மயிடாசுரனைச்செறறுக் கரிய முறுக்குண்ட கொம்பையுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய; ஆகையால் இஃது எனனமாய மோவென்க.

சங்கமுஞ்

சக்கரமும்.....மறையேத்த வேறிப்பாய்

(இ - ள்.) கங்கையைச் சடைமுடியினமீதணிந்த இறைவனது இடப்பக் கத்திறகுரிய இடைவிகொண்டவுருவாய மறைகள்போற்ற அவற்றிறகுநதோன் ஞாமல விறகினறநீ சாபகுசக்கரங்களைக் கையிலேநதிச் சிவந்தகண்ணையுடைய

1 தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 6.

“ “ “ “ த. மேற்

கஉ.—வேட்டுவவ

ரி. நடக

அரிமானாகிய சினவிடையினமீதேநின்றாய்; ஆகையால், இஃது என்னமாயமோ வென்க.

இவைமுன்றம முன்னிலைப் பாவல்
ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,
கொன்றையுந்

துளவமும.....கூத்துள் படுமே
(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபததையும்

கலந்துதொடுத்த மலர்

செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர்

போரினகண்ணேவாடும்படி அம

ரர்போரின்கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு

உள்படுமென்க

இது வென்றிக் கூத்து.

ஆய்ப்பொன்னரிசசிலம்பும.....

.மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ -

மேகலையும

ள்.) அழகிய பொன்னாறசெய்த அரிபொருநதியசிலம்பும் சூடகமும்
ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சிததுபபொரும போரைவல்ல வாள்வுணர் போர்
சாயும்படி நங்கை மரக்கானமேனின்று வாட்கூததை

ஆடாநிறகும்; அங்ஙன

மாடுமிடத்து வானோ இவளுடைய

காயாமலாபோலுமேனியை ஏத்துகையாற் பொழியும

மலாமழையை அக்கூத்துக காட்டா திராதெனக.

இது கூத்துள்படுதல்.

உட்குடைச சீறா.....

.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாறறார்க்கு உட்குதலைக்கொடுக்கும்

சீறாரிடத்துத் தனக்கிணை

யில்லாதவீரன நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவறகுப் போர்ப்பூவாகிய
வெட்சி மலரைச்சூட்டுதறகு வெள்ளிய வாளுழத்தியும வேண்டும்; அங்ஙனம்
அவனும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப பகைவருர்க்குழந்த

காட்டிடத்துள்ள காரி

யென்னும்புள் தனது கடியருரலாலே

அவர்க்குவருங்கேட்டினை முன்னறிவித்து

நிறகுமன்றோவெனக.

வாளுமுத்தி - கொற்றவை. இது கொற்றவைநிலை.

அஃதாவது ¹ “ஆளி

மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாயகலைக், கூளி மலிபடைக்

கொற்றவை - மீளி,

யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார, முரண்முருங்கத

தானமுந் துறம்”

எனவரும். இது வேடசி.

களவிலை

யாட்டி.....செல்லும போலும

(இ - ள்.) கள்விறகுமவள் இவன பழங்கடன

கொடாமையிற பின் கட்

கொடாது மறுப்ப, அதுபொருதவீரன அநநிலையே

வில்லைக்கையிலேநதிப புண்

ணிமித்தமும் தனகருத்திறகேற்பச்சேறலிற

பகைவர்நிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப்

போருதலைச்செய்யும்; அங்ஙனம் போங்கால்

தானகைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி

ளையுயர்த்ததுக் கொற்றவையும வில்லின்முன்னே

செல்லுமன்றோவென்க.

என்பது, ² “அருஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன,

மருஅன் மழைததடங்

கண்ணி - பொருஅன், கடுங்கண் மறவன கழலபுனைநதான

காலே, நெடுங்கடைய

நேரரா நிரை” எனவரும். இது தன்னுறுதேழில்.

இதுவும் கொற்றவை

நூ.௧௦

சில ப்ப்திகாரம்

நிலைப்பாற்படும்; என்னை? 1 “மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை
சிறந்த, கொற்ற வை நிலையு மத்தினைப் புறனே”
என்பதனானைன்க. இது வேட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி..

.....முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) சீமத்தையுடைய இளையவேட்டிவமகளே!
முன்னாளில் நின் ஐயன் மார் கவர்ந்துகொணர்ந்த
நல்ல ஆணிரைகள், 1 வேல்வடிக்குங்கொல்லனும் துடி
கொட்டிமபுலையனும் பாடவும் புணர்க்கவும்
அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும் என்னுமிவரது
முன்றிலினகணிறைந்தன; நீ இவறறைக் காண்பாயாகவென்க
முருந்தேராளநகை.....

.....கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்துபோலும்

முறமுதநகையையுடையாய்! நின் ஐயன்மார் முன்னுட்
கரந்தையாரலறுமபடி கைக்கொண்டிவந்த இனநிரைகள்,
கள்விற்கும வளும் நல்லவேயத்தொழிலை ஆராயுமவனும்
புண்ணிமித்தங்குறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள்

முன்றிலின்கணிற்றநதன; நீ இவற்றைக் காணாயென்க.

கயமலருண் கண்ணாய்..... முன்றி
னிற்றநதன

(இ - ள்.) *பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்!
நின ஐயன்மார் அயலவருர் அலறும்படி தலைநாளிற்
கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனிரைகள்,
நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து
நீண்டதாடியையுமுடைய எயினரும் அங்ஙனமுத்த
எயிறறியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண் நிறைந்தன;
இவற்றைக் காணாயென்க.

இவைமூன்றும் * கோடையென்னுந்துறை.
கண்டார்கூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை
நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும.....
...விலையே

(இ - ள்) கதிரவனுடையவெம்மை உயிரகளை
வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி அவனுடனே
சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும்
தேவர்களும் ஆகிய இவர்கள் இடாகெடும்படி அருள்செய்யும்
நினதடியிணையைத் தொழுதேம்; கொலையையும்
வலியையுமுடைய எயினாபெறும் வெற்றிகளு விலையாக
நினனடியைத்தொடமிச் சூளுற்ற கடனாகிய
மிடறறினினறுமிழும் குருதியா
கியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி யமர்த்தம்.....

.....அடுவிலையே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தமமர
சனோடுவந்து பணி

தலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவினையுடையாய்! நின்
மலரடியைத்தொழு

தேம்; நிரைத்திரைப்பெறும் விறலையுடைய எயினர்கள்
பகையையடுதற்குக்

காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நிணத்தோடுகலந்து
உகாநின்ற குருதிப்

பலியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவெனக்.

துடியொடு சிறுபறை.....

..பலிமுக மடையே

(இ-ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும்
வெடிததலுண்டாகமுழங்க

அரையிருளில் எயினர் இருபட்டத்தினின் றுவருகின்றவா
கொலலும்புலியனை

1 தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ச.

2 "வேல்வடித்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே" புறநா. ஈகஉ.

3 கொடையென்னுத்தறையாவது:—தாம் கொண்டநிறையை இரவலர்க்கு வரை
பாதுகொடுத்து மனமகிழ்தல்.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

நநக

யவர் முன்னுளில் கின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற

கடனாகிய மிடற்றினின் . துஞ்சொரிகின்ற
குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவையுன்றும் அவிப்பலி ; துந்தியலியென்பாருமுளர் ; என்னை ? “நச்
சிலைவேற காளைக்கு காணையே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்பாங் காணேங்
கொன்—மிச்சில்கூர், வாளின்வாயத் திண்டாத வார்குருதி மெயசாயப்பத்,
தாளின்வாய வீழ்த்தான் தலை” என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்கி.....பிறையுடன்
சோத்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி. சடையாகிய
முடிமீதே பாம்பைப் பிறை , யோடேமுடித்தோய !
வழிப்போவார்மிக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொரு
ளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக ; அதற்கு விலையாக
இப்பலிக்கடனை உண்பாயாகவென்க.

துண்ணென் துடியொடு.....
...இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டிம சாவ
ஒருவருமுண்ணாத நஞ்சை யுண்டிம் சாவாதிருந்தருள்கின்ற
நீ கேட்டாரா துட்கென்றிடத் துட்கொட்டு தலோடே
பகைவாருஞ்சுதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும்
கண்ணோட்ட மில்லாதமறவர் நினக்கிடம் கடனாகிய இதனை
உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....
.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நினமாமன்செய்த வஞ்சமாகிய

மருதினமீதேநடந்து அதனைச் சாயத்து உருளுதலேபுடைய
சகடத்தையும் உதைத்தலைச்செய்யுந் வழிப்போ
வார்பொருளைக்கொண்டு அவர்க்குப்
புண்ணைக்கொடுப்பினலெது அவாமாட்டி அருளுதல்
சிறிதுமில்லாத எயினரிடும் கடனாகிய இதை
உண்பாயாகவென்க.

இவைமுன்றும் பல்கீகோனெ.

மறைமுது முதல்வன்.....
விறல்வெய் யோனெ.

(இ - ள்.) முதியமறையைபுண்டாக்கிய
பிரமனபின்னோனாகிய குறுமுனி பொருந்திய 'சந்தனம்
அகில்முதலிய மரங்களாற சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற்
பொருப்பனாகிய வெற்றியவிரும்புநபாண்டியன்
பனகவருடைய முனையிடமும் அவர்மீட்குந்தொழிலும
பாழ்பழிம்படி வெட்சியைச் சூடுவானாக வென்க.

¹ 'துறை' என முறகூறியவதனால், கொற்றவைக்குப்
பரவுக்கடம்பூண்டலும் கொள்ளப்பபடும்; என்னை? ² வந்த
நிரையி னிருபடி மணியுட, நெந்தலை நின் றலை
யாநதருது—முநதுநீ, மறறவை பெற்று வயவேந்தன்
கோலோங்கக், கொற் றவை கொற்றங் கொடி”

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஹுவிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

* பெரும்பொருள் விளக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்கண்டது.

பதின்முன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை
த.

- பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதலவி திருந்கடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொருஅள்
படிந்தில சீறடி பரலவெங் கானத்துக்
ஔ. கோள்வ லுனியமுங் * கொடும்புற் றகழா
¹ வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சாரந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் + நென்னவா காக்கு நாடென

க0. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோமபு

நிலவொளி † விளக்கி நீளிடை மருங்கி
 னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
 குரவரு நோந்த ‡ கொள்கையி னமர்ந்து
 கரு. கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
 படுங்கதி ரமைபம் பார்த்திருந்

தோக்குப

பன்மீன் முனையொடு பாற்கதிா பரபபித்
 தென்னவன் குலமுதற் செல்வன்

முன்றித்

தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின்

குழம்புஞ்

ரு. உளியம் - கரடி. கஉ. நீளிடை - காடு

கசு. குரவா - கவுந்தியடிகள்.

கசு. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

கசு. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை;

என்றது ஏகாவலி

வடம்

¹ "உருமு முரகு தரவுத் தப்பா, காட்டு மாவு
 முதுகண் செய்யா" பெரும்

பான். சஉ - க.

(பி - ம்.) * 'கொம்புற்' † 'தென்னவன்காக்கு

தாடென்றெங்கனும் † 'விளக்கு
தீவிடை' ‡ 'கொள்கையிருந்துழி'

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௩௩௩

கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே
யாதுநீ கூறிய வுரையீ † திங்கெனத்

௩௩. தீதிலன் கண்டே நெனச்சென்

றெய்திக்

கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
1 னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக்

கிழத்தியு

மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்

௩௦. துன்னிய சுற்றந் துயாக்கடல் வீழ்ந்தது

மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் ‡ சென்று

கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப்

பெயர்ந்ததும்

பெருமக னேவ லல்ல ‡ தியாங்கணு

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

௩௩. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே
துற்றதும்
வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்

பசந்த ॥ மேனியள் படாநோ யுற்று

எ0 நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
வீழ்ந்ததும்
படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள்

கேட்டுத்
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் **

தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் நிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி

தொழுதேன்

வருந்துயர் 1+ நீக்கென மலர்க்கையி
னெழுதிக்

ருரு. தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனை இவன்
கண்டேனென்று பொருந்

தினான் ; கண்டேனென்றவார்த்தையால அயிர்த்து.

ருள. (பா) பெருமனைக்கிழாள் - கோவலன் மாதா.

சுரு. பெருமகன் - தயரதன்.

கூள். இவர்கள் பெயர்த்தபடியை வசந்தமாலே
சொல்லக்கேட்டு.

கூஅ. மேனியள் - மேனியையுடையளாய்.

எக. துயருற்றோள் - மாதவி. எஉ. தான -
கோசிகன்.

எங. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

¹ இள - கூ0 = மணிமேகலை, எ: ககக - க.

(பி - ம்.) * 'கேட்டேன்பாது' † 'இன்னெனத்' ‡
'போகிக்' § 'பாவது

மரசே' || 'மாலமாதவி' ¶ 'மேனியொடுபடர்' **
'கண்டு' †† 'நீர்க்கென'

நூநூ

சிலப்பதிகாரம்

எடு. கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக
வென்றே

மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது

* மீத்த வோலகொண் டுடைநெறித்

திரிந்து தீத்திறம புரிந்தோன் சென்ற

தேயமும்

வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
அ0. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் ராட்டி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை †மலாக்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொற்

யுணர்த்திக்

அரு. காட்டிய †தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய

துணாவோ

னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி டு மனக்கொளல்

வேண்டுங்

குரவர்பணி யனறியுங் குலப்பிறப

பாட்டியோ

கூ0. டிரவிடைக் || கழிதற் கென்பிழைப

பறியாது

¹ கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ ளெழுதிய விசைமொழி

யுணராது

தன்றீ திலுனைத் தளாச்சி நீங்கி

எசு. மண்ணுடைமுடங்கள் - இலச்சிணையயுடைய

.....

அக கூடனகாலத்துப் பூசின புழுகுநெய்.

இலச்சிணையிடுவார். .... யாவிடுவதும் ஒருகுறி; நாறறம்
அறிவிக்குமாதலின்.

அசு. கூந்தல் மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட

இலாஞ்சனை.

அரு. நாறறம் அறிவித்ததாதலால தான் விடுகலனாய்.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்து

அடைக்கவேண்டும்.

கூ0 - கூக. இரவிடைக்கழிதற்கு யான செயதகுற்றம்

நுதெனறறியாது

நெஞ்சம் கையறுநின்றது, அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதவிகருத்து.
இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல காரணமாக யானசெயதகுற்றம் பாராது
கையறுநெஞ்சம் கடியல்வேண்டுமெனக.

கூக. இசைமொழி - வாசகம்

அக - கூக. உணர்வோன் இசைமொழி

யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

---

¹ கூக - உ: இ - கொ. கு. கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'நய்த்த' † 'மலர்க்கைநீட்ட' ‡ 'காதலிற்'

§ 'மனங்கொளல்'

கக.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

நங்ங்

கக. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்
* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை

முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை
பொருந்தியது
மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி ‡ காட்டெனக் கொடுத்து
கஃ. நடுக்கங் களைந்தவா நல்லகம் § பொருந்திய
விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி
மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த

வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்
கஃ. ¶ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச சோந்து
செந்திறம புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத

தொற்றுப புடைமையிற் பற்றுவழிச்
சோத்தி

++ யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க்
கட்டி

கக௦. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற் பாணி யனைஇ யவரொடு

கூடற் கர்வதங் கூறுமி னீரெனக்

கரு. (பா) எயதியதுரைத்தல் -

தான்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல்.

க௦௦. நடுக்கங்களைந்து - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு
அவர் நல்லகம் பொருநதிய - மாதாபிதாக்கள் இதயம்
பொருந்தின

க௦௦. விதனங்களைதறகு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க௦௪. அந்தரி - கொற்றவை. க௦௫. பாடும்பாணர் -
அம்பணவர்.

க௦௬. செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவாயாழ்.

க௦௮. ஒற்றறுப்பு - நரம்பினும் பததரினும்
தாக்குவதோர கருவி.

கக௨. ஆசான்றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று

ஒருபண்ணிற்குப் பேரா கவும் இசைத்தமிழிறகூறுப.

ககங். பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(மி - ம.) * 'எற்பயத்தார்ச்சிம்' † 'ஞாவர்
மாண்புடையிணையழிக்கோசிக. ‡ 'கொடுக்கெனக்கொடுத்து'
§ 'பொருத்தியவ்விடுக்கண்களைத்தந்தீண்டுடன்' || 'ளொள்கையின்'
¶ 'பாடுபாணரிற்பாங்குறப்பொருந்தி' ** 'யார்த்து' †† 'ஞான்முதம்'

சுங்

நநஅ

சிலப்பதிகாரம்

ககடு. காழகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே றாடி யாங்குத
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொ

6

கஉ௦. மாதவி மல்லிகை ¹ மனைவளா முல்லைப
போதுவிரி தொடையற் பூவணை
பொருந்தி

யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி

முட்டாக் கூவியா மோதகப புகையு
மைந்தரு மகனிரு மாடத தெடுத்த

கஉ௫. வந்தீம் புகையு மாகுதிப புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மாபிற் பாண்டியன்

கோயிலி

னளந்துணா வறியா 'வாருயிர பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத தோன்றிப்

கக௦. புலவர் செந்நாப பொருந்திய நிவபபிற்
பொதியிற் நென்றல் போலா † தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

நனிசேய்த் தன்றவன் நிருமலி முதூர்

* தனிநீர் கழியினூர் தகைக்குந ரில்லென

கக௬. தேயவை - சந்தனக்குழம்பு. கக௭. மான்மதம்

- கததூரி.

கக௮. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க;

வாசம்பொருந்திய

மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

கஉ௦ - உக. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉ௨ - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

கஉஅ. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கஉக. கலவைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

கஉஅ - க. அளத்தற்கரியகலவை வெளிப்படத்தோன
றி.

கஉக - ரஉ. தோன்றிவந்ததென்க. காசு.
நில்லெனபாரிலலை.

1 "மனைமரத், தெல்லுறுமெளவல்" (குறந். கக); "
இல்லெழு முல்லைபொழி மல்லிகைமயங்கி" (பெருங். க. கந: எக.)
2 பெரும்பாணாற்றுப்படை, கக - சக.

(பி - ம்.) * 'ஆலங்காடி' † 'நங்கோர்'

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

நசுக.

கநடு. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ
முதல்வியொய்

* பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்
பெயர்ந்தாங்

கருந்தெறற் கடவு ளாகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயா மன்னவன் பேரிசைக்
கோயிலும்

பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
 கசடு. காலே முரசுக் கணைகுர + லோதையு
¹ நான்மறை யந்தணர் நவின்ற + லோதையு
 மாதவ ரோதி மலிந்த லோதையு
 மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
 வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்
 கசடு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
 வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
 பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
² கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப்

பாணியுங்

கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட
 கடு. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
 குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும்
 வேங்கையு .
 மரவழு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
 சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக
 வோங்கலும்
 பாடலந தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

ககடு. முன்னுண் முறைமையின் - நிலவிலே
 வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டு.

கக௭. (ப1) அருந்திறதகடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய

தெய்வங்கள்.

கச0. காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.

கசக. முனிவர் ³ சத்திர மோதுகிற வோசை.

கசஉ. ....இருடிகளுடைய சிறுகாலை

அனுட்டானவோசை.

கசந - ச. வேந்தன்சிறப்படியராய்

வாளோரெடுத்தமுழவு; வாளோர் - ரர்; வீரர்க்கு அரசன

வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு

கசள. பணை - பந்தி கசஅ. பொருநா -

வைகறைபாடுவார்.

கச0 - நு0. ஆகிய ஆர்ப்பொலி

கநுஉ. திலகம் - மஞ்சாடிமரம்

கநுக - ச. மரவமுதலியன கோட்டுப்பூ.

---

¹ பரி. பக். களடு: "நான்மறை" ² பு - வெ. பாடாண். கஅ.

³ சத்திரம் - யசர்வேதசாகையில் அருணத்தில் ஐத்தாம்பிரிவு,
க0அ.

(பி - ம்.) * 'பின்னரும்' † 'ஓசையும்' ‡ 'ஓசையோடு'

நசஉ. 'சிலப்பதிகாரம்'

-சி. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி

முசுண்டையும்

விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும வெதிரமுங்

கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்

பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின்

மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை

யாங்கணு

ககூ. மிடைந்துகுழ் போகிய வகன்றேந்

தல்குல்

வாலுகங் குவைஇய மலாப்பூந்

துருத்திப

பால்புடைக் கொண்டு பன்மல

ரோங்கி

யெதிரெதிர் விளங்கிய கதிரிள

வனமுலை

கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச செவ்வா

ககூ. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய

னெடுங்கண்

விரைமலர் நீங்கா வவிரற்ற் கூந்த

† லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே

ரொழுக்கத்துப்

புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

கருசு. அதிரல் - காட்டிமலலிகை கூதாளம் -
கூதாளி, தாளி, நறுநதாளி.

கருஎ. குடசம் - வெட்பாலை. கருஅ மயிலை -
கொடிமலலிகை.

(கருசு) பன்மலர்விரிந்து (கருக) கோவை யாங்கணும்
(கசு0) சூழ்போகிய

அகன்றேந்திய (கருக) கொடுங்கரையாகிய (கசு0) அல்குல்
கருக - சு0. வேனிற்சூ அன்றியும்,

இப்பிணங்கரின்மணந்த மேகலைக்

கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

கசுக - கூ. துருத்தியாகிய முலை;

பாஸ்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி

எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுகங்குவையிய

மலர்ப்பூந்துருத்தியாகிய கதிரிளமுலை.

புக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி ஒன்றையொன்று

நெருங்குகின்ற துருத்தி. பாஸ்புடைகொள்ளுகையும்

பன்மலரோங்குகையும் ஒன்றையொன்று

நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்;

பாஸ்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி

எதிரெதிர் (பா.) விலங்கியவென்பதனை

இரண்டிற்குமேறகவுரைக்க. பால்

புடைக் கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

கசுஉ. பன்மலரோங்கியெனவும் பாடம்.

ககச. கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப் புறமாதலால்
 கருக - எக. கொடுங்கரையாகிய 'அல்குலையும
 துருத்தியாகிய முலையினை
 பும் கவிராகிய வாயையும் முல்லையாகிய நகையையும்
 கயலாகிய கண்ணையும்

(பி - ம.) * 'அரும்பவிழ்முல்லை' † 'உலகுபுரிந்து'

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககச.க.

கஎ௦. வையை * யென்ற பொய்யாக்
 குலக்கொடி

தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
 புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
 கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்
 † புனல்யா றன்றிது பூமபுனல் யாறென

௩௭௦. வனநடை மாதரு மையனூந் தொழுது
 பரிமுக வம்பியுந் கரிமுக வம்பியு
 மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
 பெருந்துறை மருங்கிற் † பெயரா

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை

போகித்

கடி. தேமலர் நறும்பொழிற் நென்கரை யெய்

தி

வானவ நுறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந தகவுடைத் தீ தென்றங்
கருமினே யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்

கடி. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய || மின்றி யறிந்தன போலப
பண்ணீர் வண்டு || பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப
போருழந் தெடுத்த வாரெயி

னெடுங்கொடி

அறலாகிய கூநதலையுமுடைய வையையென்னுமகள்
மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு

களங். கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து
நிறைந்த நெடுநீரை யடக்கி; இடமநிறைந்த
மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென றுந்தெரிவது.

களச. இது நீராறன்று பூவாறு. களச. அரிமுகவம்பி -
சிங்கமுகவோடும்.

களச - அ. இயக்குநதுறை - நீருள்ளகாலத்து
ஒடம்விடுந்துறை.

களசு. மரப்புணை - கட்டுபபுணையில்; ஒடத்திற
பலருமேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே
மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

கஅஅ. கள்நீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம்) * 'என்னும்' † 'புனலாறன்றிது
பும்புனலாறென' ‡ 'பேராத' § 'என்றேயருமின' ||
'அன்றி' ¶ 'பரித்துடைத்து'

நசுஉ சிலப்பதிகாரம்
கக௦. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை
காட்டப்
புள்ளணி கழனியும் பொழிலும்
பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ
ரேரியுங்
காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங்
கழுகும்
வேய்த்திரட் † பந்தநும விளங்கிய

விருக்கை, ககடு. ¹ யறமபுரி † மாந்த ரன்றிச
சேராப்

புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனா
புரிந்தென்.,

கஅக - கௌ. ஆரையில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க அசைகின்றவை,
வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலனை இங்குவாராதே
போவென்று கைகாட்டினாற போனறன.

(கஅஉ) தகவுடைததெனறு (கஅங்) சூழ்ந்த
அகழைப்போகிப் (ககசு)
புக்காரெனக.

ககசு. புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமூதூர்
- புறத்துமூதூர்.

அவ்விடத்தில இருடிகள் யோகமிருக்கும்
பொழிலமுதலியவற்றால் விளங்
கிய இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனா.

¹ ககடு - சு = சிலப். கடு: எ - அ; ககடு - சு.

* 'வாரலென்பது போன்மறித்துகைகாட்டிப்'

† ‘பந்தமும்’ ‡ ‘மாதவரன்றி’

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நசுந

க. பெண்ணணி கோலம் பெயாந்தபிற் பாடு
:—(இ - ள்.) முற்

கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும்
கூத்தும் முடிந்தபின்னாக
வென்க.

பிறபாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூததும்
அடங்கிறது.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி
:—(இ - ள்.) தவத்

திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய
அடியைச்சென்று சேர்ந்

தென்க.

நட - ச. கடுங்கதிரா

வேனில்.....கான தது

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இரதக
கடிய கதிரின்வெம்

மையைத் தன் மெய்யிறபடப்பொருள்; அதுவுமன்றி
இவள் சிற்றடியும் ,

வெய்ய பருக்கையையுடைய இப்பாலைநெறியிற
படிநதிலவென்க

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற குஞ்சித்தி நடநதமை
கூறினான்.

நட - கூ. கோள்வ லுளியமும...

.....மான்கண மறலா

(இ - ள்) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய
கரடியும் தாம் அக

ழக்கடவபுற்றினை அகழா ; ஒளிபொருநதிய
வரியையுடைய புலியும் தாம்

மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றா.

எ - க0. அரவுஞ்

சூரும.....இசையோ பெரிதே

(இ - ள்.) முறகூறியவையன்றி,

இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும்

உருமும் ஐகிய இவை தமமைநலிநதவர்க்கு
வருததஞ்செய்யத் தருவன வாயி

னும் செய்யா ; செங்கோனமையையுடையதென னர்

ஆனையாறகாக்கு நாடெ

ன்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிது ;
ஆகலானென்க.

இவற்றான், இவனானையும்
ஐவகைநிலத்திறகுரிமையுங்கூறினார். ஐவகை
நிலனென்பது

எவற்றாற்பெறுதுமெனின, —கானமெனபதனால்
முல்லையும்,சூர்

கரடியென்பவற்றாற குறிஞ்சியும், வேங்கையெனபதனால்
பாலையும், உருமுவென்

பதனால் மருதமும், முதலையெனபதனால் நெயதலும்
பெறுதும். இவ்வகையான்

இவனாட்டி இக்காலத்துவருததுவது இவ்வெயிலொன்
றுமேயென்பதாயிற்று.

கக - ச. பகலொளி தன்னினும்.....
கொள்கையி னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வருத்தம்
பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும்

அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய
வழியிடையைக் கழிதற்கு

வரும் ஏதப்பாடி ஒன்றுமில்லையென்று
கோவலனசொல்லக கவுந்தியடிகளும்

ஒக்குமென்று உடனப்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியெனக.

கரு - கூ. கொடுங்கோல வேந்தன்.....

பாரத்திருந் தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோனமையையுடைய
வேந்தன் குடிகள் அவனபோம்
காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும்
நோக்கியிருக்குமாறு

நசுசு

சிலப்பதிகாரம்

போல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும் தண்கதிர்
எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த
இவர்கட்கென்க.

கஎ - அ. பன்மீன் றுனையொடு.....
செல்வன் றேன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தெனவன குலத்திறகு
முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன்

பலவகைப்பட்ட மீன்றூனையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவா
கிய கதிராகிப்பரப்பித்

தோன்றவென்க.

தோன்றி - தோன்ற மீன்றூனை -
கயறகொழுததானையுமாம்.

கக - உக. தாரகைக் கோவையும்... ..
அடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி, முன்னிலைவினை

(இ - ள்.) பாாமகள், பாவாய, முன்னுள் நின்கொழு
நன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில்,
வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக்

குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இனையமுலைகளைச்
சேரப்பெறுவாய ஒழிய

வும், பலவகைப்பூநதாதும கழுநீர்ப்பிணையலும்
முல்லைமலர்பற்றறாத பூங்குழ

லிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய
சந்தனத்தளிர்ரோடே பலபூக்களினித
மும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச்
சேரப்பெறுவாயொழியவும், மலையத்தே

முளைதது மதுரையிலேவளர்ந்த புலவர்நாவிலேபூத்து
நிலைபெற்ற தெனறலோ

டே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களினகதிர்
நின்மெய்யிற சொரிதலொழிய

வும்வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்கள்
இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற

சொரியவும் விருமபியிருப்பைபோ; இராயெனச்சொல்லி
வருந்தி நெட்டுயிர்ப்

புக்கொண்டு அவள் துயின்றபினைக.

ஏகாரம, எதிராமறை. சிஸசொறகள்வருவிக்க
இத்துணையும் இவள்

புணர்ச்சியின்பம் பெறுமைநோக்கிப் பார்மகள்
இரங்கிக்கூறினாள் என்னை

புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின்.—மாதவியோடு
புலந்துபோதுதலானும், மது

ரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட, நெஞ்சினனாதலானும், மேற
கவுந்தியடிகளுடன்

வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய்யுறன்மாததிரமல்லது
புணர்ச்சியில்லென

வுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா
தேகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த
கண்ணகியைநோக்கி,

இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின றநெறியிடைப் புலிமறுகும்;
பேராந்தை குழறும்;

கரடி இடிக்கும்; இவறறிற்குத் துணுக்கென்னுது
ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மறுகும் - வாயவிடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும்.
இடிப்பு - அதிர்ப்பு;

உற் டட்ட டட்டெனப் பறபறைகொட்டல்.

௩௩ - ௩௫. தொழுவனை.....ஆரிடை
கழிந்து

(இ - ள்!) அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்குக்
கண் துயில் மயங்குதலா

னும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்துநடத்தலானும்
வளைவையுடைய வளைபொருந்திய

செங்கைக்குத் தனரோள் ஆதாரமாதலை
அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவள்மனத்

கந. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை. !

கசரு

துயரநீங்குதற்பொருட்டு ² மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய
மாசற்ற கேள்வியை

புடையாள் கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே
தொலைத்தற்கரிய வழியைத்
தொலைத்தென்க.

தொடி - வளைவு; ¹ “தொடிக்கட் பூவை”
என்றாராகலின். ‘கேள்வி’ என்

ரூர், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்

கசு - எ. வேனல்வீற் றிருந்த.....

....கதிர்வர வியமப

(இ - எ.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரி
நதுகிடங்கின்ற மூங்கிற்

காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவலகள் கதிரெழுச்சியை
அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட கடைநாளாகலின், ‘வீற்றிருந்த’
என்றார்.

கசு - க.

வரிநவில்.....பதிச சேர்ந்து

(இ - எ.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது

வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்

டையுடைய நூலணிமாரபருவைவதோர்
பதியைச்சேர்ந்தெனக.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், * அநதப்பாப்பார்
இழுக்கியவொழுக்க

முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின்,
ஊர்க்கயலதோர் நகரிற்

கோயிறபக்கத்தில் சேர்ந்தாரெனக.

சு - சந. மாதவத்
தாட்டியொடு.....நீர்தலைப் படுவோன்

(இ - ள்.) அநதப் புலரிக்காலததே

கவுந்தியழகளுடனே கண்ணியையும்

ஒரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைதது
அவ்வேலியில் இடுமுள் ;

னொனறைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக்

காலைக்கடன்கழித்தறகு நீணெறிக்கண்ண

தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனெனக.

நெடுநெறி - பெருவழி.

சச - ஏ.

காதலி தன்னொடு.....கொளதிகன் றெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன்
காதலியொடு கான

கத்தின்கட்போரததறகு உலையிலுதுருத்திபோல
நெட்டுயிர்த்து உள்

வெதுப்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாற்
கொள்கிகள் சுப்புல

மயக்கத்தான அறியாநுபென்க.

உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

சஅ - இங். கோவலன் பிரிய.... கூறக்

கேட்டே

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன

நிறமவேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக்

கணிதறலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீரவான் கோவலன்பிரிவிறகாற்றது காமத்
தீயால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திரின்ற மாதவி
யைப்போன்று நீயும் இளவேனினீக்க அப்பொழுதே அதற்காற்றது பொறுத்
தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காதைதுவெயிலால் துயரமுற்று
அலரைப்பொறுது களைந்து அக்காலவணிமையோடேவருந்தியுயர் மாதவியென்

¹ அறநெறி. ககச, ² சீவகசிந்தாமணி, ககஉ. ³ திருக்குறள், ககக.

சச

கூசுகூ

சிலப்பதிகாரம்

னும் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஓரபசிய

இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்த நிழலையுடைய
இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கீற
மறையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன - * பந்திகோசிகன. 'பாசிலை' என்றார்,
இளவேனிறகட் செந்தளி ராயது முதுவேனிற் கு முறறிப்
பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற

௫௪ - ௫. யாதுநீ கூறிய வுரை .....
சென்றெய்தி

(இ - ள்) இங்ஙனம் கோசிகன கூறக்கேட்டகோவலன
நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிறகுப பொருள்யாதென
அசதியாட, இனி ஜயமுடையேனலலேன,
கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு
சென்றுசேர்ந்தெனக.

௫௬. கோசிக மாணி கொளகையி
னுரைப்போன்—(இ - ள்.) கோசிகன் தான்வந்த
கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

௫௭ - அ. இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம்
போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவனமனைக்கிழத்தியும்
அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழநது
ஒடுங்கியதும்,

௫௯ - சு. இன்னுயி
ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞா இனியவுயிரையிழந்த
யாக்கைபோலசெயன்மாண்டு
துயர்க்கடலிலேயமுநதுகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரென மாறி
வீடுபெற்றஞரியவுயிரா இளமைக் காலத்தே
யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறுது
பிறவிக்கடலகத் தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம

லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

! (இ - ள்.) இருநிதிக்கிழுவன் தன்சிலைதரை நோக்கி
எத்திசைக்கண்ணுஞ்

சென்று கோவலனைத்தேடிக் கொண்டுவருகவென்றானாக
அவா எத்திசைகளி

லுஞ்சென்றதும்,

‘போந்ததும்’ பாடமாயின், இத்திசையினும்
சிலர்போந்ததுவுமெனக.

சூந - சூ. பெருமக னேவல்.....பெருமபே
துற்றதும்

(இ - ள்.) எததுணைச் சிறுதொழிலாயினும்
பெருமகனேவிய பணிவிடை

யைச்செயதலே அரியபொருளாதல்லது
பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி

என்றும் எண்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி
அடைதற்கரிய வெங்கானிலே

சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட
அயோத்தியின்கணுள்ளாரா செயலறது

மயங்கினுறபோலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரி
ன்கணுள்ளாரா யாவரும் மிகவும்

அறிவுமயங்கியசெயதியும்,

பெருமகன் - தசரதன் தஞ்சம் - எண்மை.
அருந்திறல் - இராமன் ;

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுறவு -
அறிவின் றிரிவு.

(பி - ம்.) * 'பத்தகௌசிகன்'

கந. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கசுள்

கசுள் - எஃ. வசந்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள்
வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை
வசந்தமாலைவாய்க் கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய
வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலத்தை யுடைய மாடத்து
நாலாநிலத்து ஓபடுக்கையமைந்த சேக்கையிடத்தே மாதவி
மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம்

எக - உ. வீழ்துய

ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள்
இடும்பையைக்கேட்டுச் செருக்கடங்கித் தாழ்ந்த
துயரமெய்தித் தான் சென்றிருந்தசெய்தியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருநதுயர்.

எக - கூ. இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி
யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்
நினையடியைத்தொழு தேன; எனக்கு
இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச்சொல்லித்
தன்னை யாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற்

கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவா யாகவென்று
தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய வந்தது

எள் - அ. ஈத்த

வோலைகொண்டு.....சென்ற தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனநதநத ஒலையைக்கொண்டு
இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங்காணாமற்
முன்சென்றதேயங்களும்,

எக - அஉ. வழிமருங் கிருநது.....

.மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்) முறகூறிய நெடுநெறியாகிய
வழிப்பக்கத்தேயிருந்து செயதி களெல்லாம் ஒழிவற வு
ராததபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த
காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த
குழலை யுடைய மாதவிதந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே
கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அங - சு. உடனுறை காலத்து...

.....உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த

ஒலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவி குறு

நெறிக்கூநதலாலொற்றியபொறி தனனுடனே

கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாச நெய்யுரைத்த தன்மையைத்
தனக்கு உணரத்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற
கடிதின் விடுவியானாயப பின்னா விடுவித்து ஏட்டை விரித்து

அதனுட் கிடந்த வாசகத்தின்
பொருண்மையுணர்கின் தவனென்க,

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின்
செவ்வியின்மையைப் பொறி காட்டிற்றெனவுமாம்.
கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிட
லீயான் - மெயம்மறநதம் ஒலைத்தலையை
நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம்,
எழுதியது உம், பாடம்.

நசுஅ . சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

அஎ. அடிகண் முன்னா யானடி வீழ்ந்தேன்
அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்
தண்டம்பண்ணினேன் ; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க ;
கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க
இஃது ஒலைமுகப் பாசரம் இனி அக்காரிகைபாசரம்
அஅ - கூஉ. வடியாக்

கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்த குற்றநதீர்ந்த
நறகாட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர்
பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து
கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின்கண் நகரிடையைக்
கழிந்து போதற்கு வந்த பிழைப்பெனை? அஃது அறியாது
என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக்
கையாற்றின்கண் நெஞ்சமுங்காநின்றது ; என்
பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறாதசொல்லென்று

திருவுளம்பற்றல் வேண்டும்; இதுவேயுமன்றி எனக்கு
 இப்பொழுது நடக்கின்ற இச்செயலையுந் நன்றன்ரு ;
 அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு
 ஓர் புகழ்க்குறைபாடினருகப் போற்றுவாயாக

முன்னர், ¹ “கங்கை தன்னேப்புணாநதாலும்”
 எனவும், ² “மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு” எனவும் ஆண்டிக்
 கூறினமையின், ஈண்டிக் குலப்பிறப்பாட்டி
 யெனத்தோற்றுவாயசெயது தன்பிழைப்பின்மைகூறினாள்
 இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர்
 மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம்,
 தேசுடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிற
 ந்துபடிற் சிறிதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம்
 உணர்த்தியவாறாயிற்று.

¹ கூரு - ரு. என்றவ ளொழுதிய... .. என்றீ
 தென்றே

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவகை ஏதம்பயக்குமென்று
 அவளொழுதிய ஒலைப் பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து
 மனங்குழைந்து அவள் தன்னாற்செய யப்பட்ட தீதிலன் ;
 இஃது என்னாற்செயயப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்து
 தளர்ச்சிநீங்கியென்க.

என்தீது - என்றீவினை

கூரு - எ.

எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிறபொருந்திய

வாசகத்தையுணர்ந்து இவ்வோலை தானே என்றந்தைக்கும்
பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொரு
ந்திறறு ;

அஃது எங்ஙனம் பொருந்திறறெனின்,
அடிவீழ்நதேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாதேகொள்க.
'வடியா... ..போற்றி' குரவர்பணி
விடைகளைத்தவிர்ததொருதவறன்றியும்
குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைத்

1, 2 சிலப், எ: உ. 3 சிலப், கக: அஅ -

கஉ.

கஉ.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலைத்.

ஙசக

கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும்
வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத்
திருவுளத்திற் றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக்
கடிந்தருளுக; இங்ஙனம்
என்பிழைப்பறியாது யான முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய
இவறறை ஏறுவின்

ணப்பமாகத் திருவுளம்பறறாதொழிக் ;
பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்
பறறல்வேண்டும் ; போறறியென்றெனனக.

¹ குரவர்க்குக் கரப்புக்களைக்குறித்துப்
போறறியென்றன்மரபு. ஈண்டு
இவ்வோலை குரவர்க்குப் பொருந்தியவாறுணர்க.

க௮ - க௦க. மாசில்

குரவா.....ஈண்டெனப் போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென

உட்கொண்டகோவலன், கோசிக

மாணி, எங்குரவர் மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித்

தொழுதேனெனச்

சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்தது,

எனபொருட்டாக அவர்

நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழுகின்ற

விரைந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டெனக.

இடுக்கணும் நீக்குதற்கு

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக்

களைதற்கீண்டெனப்

போக்கியெனக. எனச்சொல்லியென்று

ஒருசொல்வருவிக்க.

க௦உ - கூ. மாசில்

கற்பின்.....அறவிபா லணைந்து

(இ - ள்.) குறறமறற கற்பினையடைய

தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற

கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற

இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஓடி, ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதனவழிக்கண்
நின்றது.

கடுங் - இ. ஆங்கு.....

.பாங்குறச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) அவ்விடத்துத் துர்க்கையது

வெறறிபொருந்திய அசுரரோடு

பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும்

பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில்

தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

“பாண ரொக்கல்” என்றா. ஆடு - வெறறி.

பாண் - பாட்டு.

கடுங். செந்திறம் புரிந்த—(இ - ள்.)

தன்பண்ணியல் அததிறமாய்த்

தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபுரிந்தவென்க

என்றது: பண் * பண்ணியற்றிறம் திறம்

திறத்திறமென்னுமிறை; சம்பூர

ணம், சாடவம், ஓளடவம், சதுர்த்தமென

வடமொழிப்பெயரானும் இவை

வழங்கும்; அவற்றுட்செந்திறமெனவாவது.

செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.)

நாறபெரும்பண்ணிறகும் முதலா
கிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும்
யாழின துறுப்பினு - ளென்க.

1 சீவகசித்தாமணி, கஅஎக.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.
(பி - ம்.) * 'பண்ணியம்'

௩௩௦ சி ல ப் ப தி க ர ம்

க௦௭. தந்திரி கரத்தொடு
திவவுறுத்தியா அத்து—(இ - ள்.) அச்

செங்கோட்டியாழினது அறுவகையுறுப்பினுள்
தந்திரிகரம் திவவென்னும்

இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய
இருசாணல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு;
என்னை? "தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வரத விருசா ணைவிர லாகும்"
.....என்றாராகலின். திவவென்பது - நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும்
வார்க்கட்டு.

க௦௮. ஒற்றுறுப புடைமையிற் பற்றுவழிச
சோத்தி—(இ - ள்.)

அவ்வியாழ் ஒற்றென்னு முறுப்பை யுடைத்தாகலானே
தைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

அவ்வுறுப்போடே பற

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற மெரியி, ன
றுவகை யுறுப்பிற் றுகு

மென்ப”, “அவைதாம், கோடே திவவே
யொற்றே..... தந்திரி கரமே

நரம்போ டாதே” எனஞர்

க0க. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க்
கட்டி—(இ - ள்.) உழை

ஞரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும்
நரம்புகளைநிறுத்தியெனக

எனறது அரும்பாலையென்னும்
இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது
குழைமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

கக0 - கஉ.

வரன்முறை.....அமைவரக் கேட்டு

(இ - ள்) உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின்
வரலாறுமுறைமையான்

வந்த முவகைத்தானத்தாலும் சதிபாயநதுசெலலும்
கலையையுடைய பாவை

போல்வாளது பாடறபண்ணை ஆசானென்னும்
பண்ணியலாகிய நால்வகைச்

சாதியினும் பொருநதுதல்வரச்
செவிப்புலத்தான நிற்தென்றவாறு.

* ஆசான்சாதி நாலவகையாவன : ஆசானுக்கு
அகச்சாதி காரதாரம்,

புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி
சுத்தகாரதாரமெனக்

கொள்க.

பன் தூறறுமுன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பன், பண்ணியல், திறம்,
திறத்திறமென அவறறுள் இது திறங்கூறிறது. மூவகைத்தானம் எழுத்தும்

அசையும் ஸீருமெனினுமமையும்; எனனை? 'எழுத்தே
யசையே ஸீரே யென்

நிவை, யிழுக்கி லவைமூன் நிறகு மெனப்"

என்றராகலின்.

ககங். பாடற் பாணி யளேஇ யவரோடு—(இ
- ள்.) இங்ஙனமாகிய

பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு
கலந்துவாசித்தென்க.

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ -
ள்.) இங்ஙனம் யாழ்

வாசித்தகோவலன, இவ்விடத்திற்கு மதுரை
எத்துணைக்காவதம், அதனை நீர்

கூறுமினெனறுகேட்பவென்க.

(பி - ம்.) * 'அரசன்சாதி'

கங்.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.
ங்ருக :

ககரு - அ. காழகிற் சாந்தம... ..சே
ருடி

(இ - ள்.) அகிற்சாநதும கமமும்
குங்குமபபூவகுழம்பும் நாவிக் குழம்பும்
குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சநதனச்சாந்தும்
கத்தாரிச்சாநதுமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற
வளவிய சேறறையுளேநது.

ககஅ - உ.க. ஆங்கு.....பூவணை
பொருந்தி

(இ - ள்) தேனசோநத கழுநீர்மலர்
சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும்
மல்லிகையும் மனையினகண்வளர்நத முல்லையுமென் னும்
இவ்வவிழ்நத பூக்களாலநிரைத்த பொலிவினையுடைய
அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - கூ. அட்டிற்
புகையும்.....பூம்புகை யுளேஇ

(இ - ள்.) அடுக்களைகளில தாளிப்புமுதலியபுகையும்
அகனற அங்காடி யிடத்து அபபவாணிகா முட்டாமற
சுடுகின்ற அபபவகையிற்புகையும் மைந்த ரும் மகளிரும
மயிர்க்கும் துகிறகும மாலேமுதலியவற்றிறகுமெடுத்த
அழகிய இனிய அகிறபுகையும் யாகசாலேதோறும்

ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய
வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையைளவி,

கஉசு - கூ வெல்போ.....காண்வரத்
தோன்றி

(இ - ள்.) இநதிரனாழைபட்டபட்ட விளங்காநின்ற
ஆரதையுடைய மாரபாலே வெல்லுமபோரவலை
பாண்டியனது கோயிறகண் யாவரானும் அள
விட்டறியப்படாவாய இக்கலவைதொகுதி
தன்மெய்யெல்லாம கமழும்படி தோன்றியெனக.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின, தம்மைப
புலன்கள் ஒருகா னுகருமாயிற பின்னை வீட்டுலகங்கருதித்
துறவிறசெல்லவொட்டாது மனத் தைப்பிணித்துக்கொள்ளும்
கோயிலிறகல்வையெனக அவை முன்னாக்கூறியனவும
பிறவும.

கங்0 - ௩௨. புலவா செநநா.....வந்தது
காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செநநாவாலே புகழப்பட்ட
இச்சிறப்புக்களை யுடைத்தாகவிற பொதியிறமென்றல் தன்னை
ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இநத மதுரைத்தென்றல்வந்தது ;
இதனைக் காணீரெனக.

ஆடிப் பொருநதி அனைஇத தோன்றித் தென்றல
வந்ததென்றாரெனக.

கங்௩ - ௪. நனிசேய்த்
தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதங்கூறுமினென்றற்குக் காணீர் ;
அதனால் மிக்க துரிதனது அபபாண்டியனது

செல்வமிக்கமுதூர்; அதுவனறியும் ஆண்டுச் செல்வார்
இநநீர்மையாரனறி
வேறுபட்டநீர்மையாரொருவார்செல்லினும்
நில்லென்பாரில்லையென்று சொல்லவெனக.

கநடு - சு. முன்னாண்
முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்
(இ - ள்.) அறறைஞானறு ஆண்டுத்தங்குப
பிறறைஞானறு செல்லக்
கருதியவர் முன்னேஞானறை முறைமைபோலே
இரவிடையிலே கவுந்தியழக
ஞடனே பெயர்ந்தனரெனக.

நடுஉ சில ப்ப தி க ர ம்

கநசு - சு. பெயர்ந்தாங்கு.....
.....குரலோதையும்
(இ - ள்.) அரிதாகிய அரிததறறொழிவல்ல
கடவுளது அகனற பெரிய
கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய
மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட
பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலேமுரசுமாகிய
பேரிசைப்பல்லியம்
பெயர்ந்தது கூடியொலிக்குமொலியும்,
பெயர்தல் - தாளமறுதல். களைதல் - செறிதல்

கசக. நான் மறை யந்தணர் நவின் ற
வோதையும—(இ - ள்.) அந்

தணர் நான் மறைநவில்விக்குமவைக்கள நதோ றும்
மறைக்குவிதித் த மரபினை

யுடைய சுருதிசூன்ருமல் உ ச்சரிக்குமோதையும்,
கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த
வோதையும்—(இ - ள்.) மாதவர்கள்

சிறுகாலையில் மநதிரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,
கசந - ச. மீளா வென்றி.....நாளணி
முழுவமும்

(இ - ள்.) டங்காத வென்றியையுடைய
வேந்தனாற்பெற்ற சிறப்போடே

வாள்வீரர் தததம்வீரத்திறகு எடுத்த வரிசையையுடைய
முரசமுதலியவற்றின

நாளணியோதையும்,
நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கசநு. போரிற் கொண்ட பொருகரி
முழக்கமும—(இ-ள்.) மறப்

பகைமன்னரைப் போரில்வென்று கொண்டுவந்த
போர்க்குன்றின்முழக்கமும்,

கசசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி
முழக்கமும—(இ - ள்.) காட்டிற

பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின் முழக்கமும,
கசஎ. பணைநிலைப புரவி யாலு

மோதையும்—(இ - ள்.) பந்திதோறு

நின்ற புரவிகள் போர்நினைந்து ஆலிக்குமோதையும்,
கசமு. கிணைநிலைப் பொருநா வைகறைப்
பாணியும்—(இ - ள்.)

கிணைப்பறையையுடைய மள்ளா மருதநிலநதோறும்
வைகறைக்காலத்தே

கொட்டுமோதையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம

கசக - ௫௦.

கார்க்கடல்.....ஆரஞர் நீங்கி

(இ - ள்.) இவையுமபிறவுமாகிய அக்கூடலித்து
ஆக்குமொலியெலலாம்

கார்க்கடலொலிபோ ல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே
முனபுழந்த வருததமெல

லாம் நீங்கி,

கடுக - ௪. குரவமும்.....பன்மலா

விரிந்து

(இ - ள்.) கரையினபுறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும்
கோங்கும் வேங்கை

யும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும்
மருதும் உச்சிச்செலுந்

திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலை
பாதிரியுடனே பலவகைமல ரு ம்விரி நதுகுழந்தை வ
மீதுமித்த பூநதுகிலாகவும்,

கதிநு - சு0. குருகுந் தளவமும.....
.....அல்குல்

(இ - ள்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும்
செம்முல்லையும் முசுட்டையும்

மோசிமல்லிகையும் வெள்ளைநறுநதாளியும் வெட்பாலையும்
மூங்கிலும் இவற்றிற்

படாநத பெருங்கையாலும் குடடிப்பிடவமும
இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும்.

விரிநது பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப்
படாநதுமன்னினைவை தன்னை

மிடைநதுசூழ்நத கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய
கொடுங்கரையாகிய

அகனதேநதியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேறபக் கொடுமைகூறினார்.
மேகலைக்கோவை, வேற்று

மைத்தொகையுமாம். கொழுங்கொடி விரிமலர்ரென
னுமடைகளை ஏறபுழி எங்கும்

ஒட்டுக. அம், சாரியை

கசுக - ந. வாலுகங் குவைஇய .

.....கதிரிள வனமுலை

(இ - ள்.) அகற்சியையும்

பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே

பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும்
பலமலராகியசுணங்

கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று
மாறுபடவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய

நிறத்தமுலையினையும்,

ககச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச
செவ்வாய்—(இ - ள்) கரைத்

கணினறு உருத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

ககரு. அருவி முலலை யணிநகை யாட்டி—(இ
- ள்.) அருவிநீரோடு

இடையறாதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையாள்,

ககசு. விலங்குநிமிர்ந தொழுகிய கருங்கய
னெடுங்கண்—(இ-ள்) |

குறுக்கேமறிந்தும நெடுகவோடியுநதிரிசினற கயலாகிய
நெடியகண்ணினையும்,

ககஎ. விரைமலா நீங்கா வவிரற்ற
கூந்தல—(இ - ள்.) இருமருங்

கும திரைகளரித்த மணமலாநீங்காத விளங்குகின்ற
அறலாகிய கூந்தலினையும்,

ககஅ - எடு. உலகுபுரந்

தூட்டும.....பொய்யாக் குலக்கொடி (இ -
ள்.) உலகைப் பாதுகாததற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து
துகர்

வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுகுகத்தினையுமுடையாள் ;
புலவாநாவிற் புகழ்பொ .

நுந்தியவன் ; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி
இன்பமளித்தலின் திருமகனையொப்

பாள் ; வையைபென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ;
பருவம்பொய்யாமையானும்

வேறறுவேநது அணுகாமையானும்
தென்னர்குலக்கொடியாபுள்ளவன் ;

களக - ஈ. தையற்
குறுவது.....கரந்தனை ளடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும துன்பங்களைத்
தான முன்னிறந்தாள்

போலத் தனனைக்கொண்டு அருச்சிததாராக்குப
புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும்

நறியபூவாடையால தனது மெய்மழுந்தும்போர்த்துத்
தன்கண் மல்கிநின்ற

நீரைப் புறத்திழை அதுகண்டு வருநதுவாரென்று
உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிகக.

சுந

கஎச - ஈ. புனல்யா றன்றிது.....

.....தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனமபோர்த்த பூவாற
புனலமறைதலின் இது புனல்

யாறன்று பூவாறென்றுபுகழ்நது மாதரும் கொழுநனும
தொழுது,

கஎசு - அஃ. பரிமுக வமபியும.....

...தென்கரை யெய்தி

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிலைததலரியதுறையிற
சென்றோரைச்செலுத¹ தும் குதிரைமுகவோடமும
யானைமுகவோடமும சிங்கமுகவோடமுமென்னும்

இவறறினேறிப பலாபோகும் துறையிறபோகாது
அதற்கயலதாகிய துறையிலே, கவுரதியடிகளுடனே
மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறுமலரையுடைய சோலை

பொருந்திய தென்கரையிற பலர்செல்லாததோரிடத்தே
சென்றெய்தியெனக.

முன்னா, ² வம்பப் பரதகை வறுமொழி
யாளனொடு சாபமுறுதலின்,

ஈண்டு மருங்கிறபெயராநெனரா

பரிமுகமுதலியவறறைத தொழிறபெயராககினு
மமையும கஅக - ஈ.

வானவ றுறையும.....அகழிசூழ் போகி³

(இ - ள்.) தேவாகளுறையும் மதுரையை
வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும்

பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைத்தென நெண்ணி
அழித்தற்கரிய மினை

சூழ்ந்த கிடங்கினபுறத்தைச் சூழபோந்தெனக்
மினை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம

கஅச - அ. கருநெடுங்
குவளையும.....நடுங்க

(இ - ள்.) குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும்,
தையலும் கணவனும் மேல்

தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிநதனபோல
வண்டிகள் இரங்கும் பண்ணீர்மையைக்கொண்டு
பரிநதேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற
நடுங்காநிறகவென்க

பண்ணீர்மையனறிப பண்ணீர்நெறமையால
திறம் பன்னிரண்டனுள்

நோதிறமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய
நீரெனவுமாம் காலுற - காலி

லேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம்,
அறிநதனபோல நடுங்க .

வென்க. ஏங்கியென னும் செயதெனெச்சம
நடுங்கவென னும் பிறவினைக்கொண்டு

முடிந்தது.

கஅச - கூ. போருழந
தெடுத்த.....மறித்துக்கை காட்ட

(இ - ள்.) மாற்றார்வருநதப போர்தேயத்தெடுத்த
புறமதிறறலையினகொடி

கள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழிமினென்பனபோல
தமக்கையின் மறித்துக் காட்டவெனக.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௧௬.

² “சுண்டுநீ வரினு மெங்க ளெழிலுடை யெழிலி
வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட்

உல்லாற் படைத்துணையாக மாட்டான், மீண்டுபோகென்றென் மத்த வியன்மதிற்
குழி தோறுங், காண்டகு பதாகை யாடை கைகளாற் றடுப்ப போன்ற” (வி
பாரதம். வாசுதேவன. ௬) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. ௩௩௩

அன் றி, வாரலென்பார்கையின்
தன்மைபோலெனவுமாம்.

௧௧௧ - ௬. புள்ளணி கழனியும்... ..புக்கனர்
புரிந்தென்.

(இ - ள்) புட்களாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும்
பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும்
வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும்
பொருந்திவிளங்கிய மூதூர்புறம்திலிடத்ததாகி
அறத்தைப்புரியும் தபோதனரனறிப் பிறாசேரபபடாத
புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே மன
ம்புரிநது புக்காரெனக.

இது கீழ்த்திசைவாயிறகு அயலதோரா முனிவரிருப்பிட'0
 புரிந்துபுக்கா ரெனப் பொதுமையாற்கூறினமையின, முன்னர்
 நாடுகாண்காலைதக்கண்ணே,¹ “அறிவனை யேதத... ..
 ஒன்றிய வுள்ள முறையேன” எனபதனாற் கவுந் தியடிகளும்
 அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரெனக. பண்ணை -
 தோட்டங்களும்,

ஒடைகளும்

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

கூ. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாலை

---

¹ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௫௪ - ௬.

முற்றிற்று.

பதினான்காவது

ஊர் க ர ண் க ர லை

த.

¹புறஞ்சிறைப பொழிலும பிறங்குநீர்ப
பண்ணையு

²மிறங்குகதிகக் கழனியும புள்ளெழுந்
தார்ப்பப்

புலரி வைகறைப பொய்கைத தாமரை
மலர்பொதி யவிழ்தத ³வுலகுதொழு
மண்டிலம், **நீ.** வேந்துதலை பணிபப வேந்துவாட்
செழிய

னோங்குயா கூட லூர்துயி லெடுபப
⁴துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு
முவணச சேவ லுயர்த்தோ னியமமு
மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை ⁵நகரமுங்
கடு. கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
மறத்துறை விளங்கிய வறவோர பள்ளியு
⁶மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன்
கோயிலும

வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய

காலே முரசங் கணைகுர லியம்பக்

க - 2. பொழிலிலும் பண்ணையிலும கழனியிலும் ஆ
பபபவெனக

ந. புலரிவைகறை - புலருகின்றதாகிய வைகறை.

சு. மலாபொதி - பெரும்பொதி; மலர்
பொதியவிழ்தற்குக் காரணமான மண்டிலமுமாம்.

டு. (பா.) பனித்தவாள் - பனிததற்குக்காரணமான
வாள்

எ. நுதலிலேவிழித்த நாட்டத்தையுடைய

அ. நியமம் - கோயில்.

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை - மேழியைக்
கையாயுதமாக வலனுயர்த்த பலதேவர்.

1 க - உ = சிலப்பதிகாரம். கக: ககக - உ. 4 மணி.

இ: இச.

2 "இறங்குகதி ரலம்வரு கழனி" புறநா. கஅ. 5 சிலப்.
க: க0.

3 "பலர்புகழ்ஞாயிறு" முருகு. உ.

6 எ - கக = சிலப். இ: ககக - எஉ; புறநா. இக: க - க0;
மதுரை. சஇஇ - அ;

மணி. க: இச - இ; இன்னு. க.

கசு.—ஊ ர் க ர ண் க ர னை த.

க(நு)டு

கடு. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
நெறியி னீங்கியோர் நீமையே னாகி
நறுமலா மேனி நடுங்குதுய ரெய்த
வறியாத் தேயத தாரிடை யுழந்து

உ௦. சிறுமை யுற்றேன் சொப்தவத தீயான்
றென்னகா மருங்கின் மன்னா பின்னோக்
கென்னிலை யுணாததி யான்வரும் காறும்
பாதக் காபரினள பைநதொடி யாகலி
னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்

உ௧. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
தவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தோய்
மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
றறத்துறை மாக்க டிறததிற சாற்றி
நாக்கடிப பாக வாப்பபறை யறையினும

௩௦. யாபபறை மாக்க வியல்பிற் கொள்ளா
தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலேப
பேதைமை கந்தாப பெரும்பே * துறுவ
ரொய்யா வினைபபய னுண்ணுங் காலேக்
கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள

௩௧. பிரிதற் றுன்பமும் புணாதற் றுன்பமு
முருவி லாள னொறுக்குந் துன்பமும

கள நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினீங்கிய
வேசையாபதிகள்.

உக - ச. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையை
யுடையவளாதலால், இவ நக்கு ஏதமுண்டோ,
இல்லையெனறதாம்; பாதமாகிய காவலுண்டாக இவளுக்கு
தமுண்டோவெனறுமாம்

உசு. தவம புண்ணியம், தவந்தீரமருங்கின -
புண்ணியமுடிந்த கூற்றால்.

கா. அறை - அறுதல. இயலபில் - நன்மைக்கூற்றில்

கஉ அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்

கக. ஓயயாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

கரு - சு பிரிதற்றுன்பம் - பிரிதலால்வருநதுன்பம்.

புணர்தற்றுன்பம் -

புணர்தல் காரணமாக வருநதுன்பம். இரண்டிகாலததும்

காமன ஒறுக்குந்

ரன்பம்.

---

¹ சிலப்பதிகாரம், கல்: உகஎ.

² உஎ - கூமணி. உரு:

சக - கக.

(பி - ம்.) * 'உறுவாரெய்யா' † 'உருவில்வில்லியொறுக்குத்'

புரிசூழன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்

சுடு. கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத்

துன்பங்

ஃ கண்டன ராகிக் * கடவுளா வரைந்த

காமஞ் சராபாக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா விடுமபை யெய்தின
ரின்றே யலலா லிறந்தோர பலராற்

சுடு. மென்று படவருஉந ட் தொன்மைத்

தாதலிற்

றுதை யேவலின் மாதூடன் போகிக்
காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முதல்வற் பயந்தோ னென்பது
நீயறிந திலையோ நெடுமொழி யன்றோ

சுடு. வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்து

ஃ மெலலிய றன்னுடன் வெங்கா

னடைந்தோன்

காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி

1 தீதொடு படுஉஞ் சிறுமைய ளலல

ளடவிக் கானகத தாயிழை தன்னை

நா. உரவோர் - இருடிகள்.

நா. - சஉ மனதது இனபமென்று கொண்டோர் உறும் தம்மளவல்லாத

தன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினா நீக்கினகாமம்

சச. (11) இறந்தனா - முறகாலத்திற கழிந்தாரா

சரு. தொன்றுபட வருஉந தொன்மைத்து - அடிப்பற்றி வருகின்ற

பழைமைத்து; முற்று ஆதலாலென்று
மேறசொல்லுகின்றா

சக. நெடுமொழி - பெருவாரத்தை

பழைமையுடையோருகின்ற

வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்

ரு. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

ருக மெல்லியல் - தமையந்தி வெங்கான

டைந்தோன் - நான்.

ரு. காதலிற் பிரிந்தோ னலனை - அவள்

காதல்காரணமாகப் பிரியத்

கருதியவனல்லன்.

ரு. - ந அவளும இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப்
பிரிவாளுமல்லன்.

1 தீது - பிறர்நெஞ்சுபுகுதல்; சிலப். க: உள; மணி. உஉ:
சசு - ஆம் அடிமுத

வியவற்றையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' † '
தொன்மையதாகலிற்'

கசு. — உளர் காண் காலை த.
நடுக

நூ. யிடையிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா யோநீ
யனையயு மல்லையாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே

கூ. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
! பொருந்துழி யறிந்து போதீங் கென்றலு மிளைசூழ்
மிளையொடு † வளைவுடன் கிடந்த விலங்குநீர்ப்
பரப்பின் ‡ வலம்புண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருஞ்
கூ. 1 சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த

வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்
காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச செப்பு
வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பிற
எ0. குடகாற் றெறிந்து கொடிதுடங்கு மறுகிற்
கடைகழி மகளிர் காதலஞ் செல்வரொடு
வருபுனல் ' வையை மருதோங்கு முன்றுறை
' விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை
யோங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா யிபக்கிப

நுஅ. அனையயு மல்லை - அவர்களைப்போல
மனைவியைவிட்டுப் பிரிந்தா யுமல்லை.

சுஉ. இளை - அரண்காவல, மி'ஸ் - அதனைச் சூழ்ந்த
காவற்காடு.

சுச - நு. யானைபோகலாமபடி கீழ்சுருங்கையாக
அதனை மேலிட்டவீதி. சுருங்கை - கரந்துறை; ஒழுகுநீர்
புகுசையை ஒருததருமறியாதபடி மறைத் துப்படுதத
வீதிவாயத்தலை.

சுஎ. அயிராமறபுக்கு எ0. எறிந்து, எறிய,
கோடை எறிதலால்.

எக. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்

எஉ. மருதோங்கு துறை - திருமருதந்துறை.

¹ பரி. உஃ கௌ; சீவக. கௌ; மணி. உஃ. இ. ² பரி. கக்: கௌ; கவி. உஃ. கக்.

(பி - ம.) * 'தீங்கியது' † 'பொருத்தவழியறிந்து
போதிங்கென்றபின்' ‡ 'வளைவுறக்கிடந்த' § 'வலம்புரியகழி' ||
'நீசோடமொடு'

நகூர சி ல ப் ப தி க ர ம்

எரு.

பூம்புணை தழீஇப புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவளையுந்
¹ * கண்ணவிழ் நெய்தலுந் கதுப்புற வடைசசி
வெண்பூ மல்லிகை விரிபலொடு
தொடர்ந்த
† தண்செங் கழுநீர்த் தாதுவிரி
பிணையல்

அ. கொற்கையம் பெருந்துறை
முத்தொடு பூண்டு

தெக்கண மலயசச செழுஞ்சே ருடிப்

பொற்கொடி மூதூர்ப் பொழிலாட் டமர்ந்தாங்
கெற்படு பொழுதி னிளநிலா

முன்றிற்

ருழ்தரு ி கோலந் தகைபா ராட்ட
அரு. வீழ்ப்புரு சேக்கை மேலினி திருந்தாங்
கரத்தப பூம்பட் டரைமிசை யுடிக்
குமற்றலைக் கூந்தற் குடசம

பொருந்திச

தாளமொடு

சிறுமலை சிலம்பிற் செங்கு

வேய்ந்து

நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலா

னிழைத்துச

கூடு. குங்கும வருணங் கொங்கையி

பிணையல்

செங்கொடு வேரிச செழுமபூம்

மேனியி

சிந்துரச சுண்ணஞ் சோந்த

பூண்டு

லந்துகாக் ழோவை யணியொடு

வேந்தற்குக்

|| மலைச்சிற கரிந்த வச்சிர

எடு. புனை - தெப்பம்.

எசு தாழ்நீர்க் குவளை - ² தங்கினை

குவளை யென லுமாம.

நீய ரயுடைய குவளை, ஆழ்ந்த நீரக

எஅ. வெண்பூமல்லிகை, முதல. விரியல - பூ

அக (பா.) மலயச் செழுஞ்சேற -

சந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன

(அச) தகைமையைக்(எக) காதலஞ்செலவரொடு

(அச) பாராட்டச (அடு)

சேக்கைமேலேயிருந்து

அஎ. குரல் - கொதது. அஅ. சிறுமலையாகிய

சிலம்பு. (அசு) 'அரத்தப் பூமபட்டு' முதலாக,

(சுந) 'துகாக்கோவை' ஈறுகச்

சொன்னவை கார்காலத்துப் பரக்க அணிவன

சுச. மலைச்சிறகரிந்த - மலையைச் சிறகரிந்த.

¹ முருகு. எடு. ² "நீர்கால்யாத்த நிரையிதழ்க் குவளை"
(குறுத், கஅஅ.)

(பி - ம்.) * 'கண்ணெழி' † 'தண் பூங்கமுதீர்'

‡ 'மெழித்தாங்கு

§ 'கோலர்தகை' || 'மலைச்சிறையரிந்த'

கசு.—ஊர்காண்காத.

நகரக

கூடு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாடையொடு வருடங்
கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்
முகிறோய் மாடத் தகிறரு விறகின்
மடவரன் மகளிா தடவுநெருப் *

பமர்ந்து

கூடு. நறுஞ்சார் தகலத்து நமபியா தம்மொடு
குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்
வளமனை மகளிரு மைந்தரும விரும்பி
யினநிலா முன்றிலி னிளவெயி னுகர
விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கோபு

வெண்மழை

கூடு. ¹ யரிதிற் றேன்று மசகிரக் காலையு
[†] மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க லீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட
வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் †

வந்த

கூக. காரரசாளன் - காகாலம்.

கௌ. நூலோர் - சிறபா; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய

(கூஅ) மாடமென்க.

கௌ - அ நூலோர்... மாடம் - ¹மயமதமறிவாராற
புகழ்ச்சியையுடைய மாடமெனறுமாம்.

கூக. தடவு - இந்தளம் கஃ0. ²சாநது - அகினெய.

க0க குறுங்கண் - சாளரம்

க0ச. மண்டிலம் - ஆதிததன்; இவன் தெற்கே
மிதுனவீதியிலே இயங்குதலானே. வெண்மழை -
வெள்ளைமேகம்.

க0ரு. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பனிக்காலம்.

க0கூ. பரப்பு - கடல க0ௌ வங்காட்டத்தாலே.

க0அ. துகில - பட்டுவாக்கம்; நாறறங்கொளுவுதலால்
இவற்றுடன் எண்ணினார். வாசம் - தக்கோலம்
சாதிக்காயமுதலியன.

க0கூ. சுமநது - அவற்றின் நாறறத்தைச்சுமநது.

---

¹ 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடங்கொண்டு,
"அருகுதிசை" என்னும் (தகை கூ.) தாழிசையுரையில் இதனை
மேற்கோள் காட்டினார்.

² மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பநூல்.

³ சீவக. உகௌரு - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'அயர்ந்து' † 'ஆங்கனமன்றி' ‡ 'வந்து'

கக௦. கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன் கூ
டல

வெங்க ணெடுவேள ¹ வில்விழாக்

காணும்

பங்குனி முயக்கததுப பனியர

சியாண்டுளன்

கோதை மாதவி கொழுங்கொடி

யெடுபபக்

காவுங் கானமுங் கடிமல ரேந்தத்

ககரு. தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு
புகுந்து

மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ

மின்னிள வேனில் யாண்டுளன்

கொல்லென்

றுருவக் கொடியோ ருடைபபெருங்

கொழுநரொடு

பருவ மெண்ணும படர்தீர் காலைக்

கஉ௦. கன்றம ராயமொடு களிற்றின நடுங்க

வென்று நின்று குன்றுகெழு
நன்னாட்டுக்
காடுதீப் பிறப்பக் * கணையெரி பொத்திக்

கக0 - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச்செய்யும்
வில்விழவு

(க0௭) வங்கவீட்டத்தாலே தொண்டியிலுள்ளோரிட
(க0௮ - கூ) பல சரக்குக்களைச் சுமந்துவந்து புகுநத (கக0)
கீழ்காறரேடுபுகுநது தென்னவன கூடலெடுக்கும் (கக௧)
வில்விழாககாணும் (கக௨) பங்குனிமாதத்தோடுபொருந தின
பணியரசென்க; என்றது பின்பணிக்காலம்

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுகுநது காணும்
பங்குனிமாதம்பொருநதிய பின்பணிக்காலமாகிய அரசன
யாண்டினன.

கக௩. கோதை - ஒழுங்கு. க௧௭ யாண்டினன -
எங்கேயுள்ளான

(கக௭)
எங்கேயுள்ளானென்று (கக௯) போன காலங்களைக்குறித்து
எண்ணும்.

கக௮. உருவக்கொடியோரா - கொடியுருவத்தினோ,
வல்லியாகவெழுதும் கொடியுமாம்.
உடைப்பெருங்கொழுநரொடு - தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(கக௮) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (௮௫)

வீழ்ப்பூஞ்சேக்கையிலிருந்து
(ககக) இப்பருவங்களை (ககஉ - ஏ) எங்குளவென்று எண்ணுகிற
சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத காலங்களை

காலையென்று

நினைத்தெண்

ணிநூர்

ககஅ-க. ஐந்துகாலமுங்கழிந்தது கூறுகின்றா,
'உடைப்பெருங் கொழுந் ரொடு பருவமெண்ணும படாதீர்
காலே' என்றார்; என்றது, வேனிதகாலத்தை

கஉஉ. ஆயம் - நிரை. கஉக கோடைத்தனமை (பா)
நீடியகுன்று.

கஉஉ. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

¹ வில்லிமார்: திணைமா. கூஉ; குறுந். கக.

(பி - ம்.) * 'கனவெரி'

த. கசு.—உன் ற் க ர ண் க ர னை
நுகநுக

கோடையொடு புகுந்து கூட லாண்ட

¹ வேனில வேந்தன் வேற்றுப்புலம்

படர

கஉஉ. வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற்

கடைநாள்

வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமனியு
* - முய்யா னத்தி னுறுதுணை

மகிழ்ச்சியுஞ்

சாமரைக் கவரியுந் தமனிய

வடைப்பையுங்

கூதுணை வாளுங் கோமகன் கொ

பெப்ப

கநா. பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்
பொற்றொடி மடந்தையா புதுமணம்

புணர்ந்து

செம்பொன் வளளத்துச் சிலதிய

ரேந்திய

வந்தீந் தேறன் மாந்தினா மயங்கிப்
பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி

யன்றியு

கநா. நறுமலர் மாலையின் வறிதிடங்

கடிந்தாங்

கிலவிதழ்ச் செவ்வா யிளமுத் தருமபப்
புலவிக் காலத்துப் போற்றா * துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வரொடு' எனறதுமுதல (அரு)

'வீழ்ப்புஞ் சேக்கை

மேலினி திருநது' எனறது இறுதியாக முதுவேனிற்காலங்

கூறினபடி.

கஉந கோடை - மேல்காற்று. கஉச படர் - படர்கை காரணமாக.

கஉச - ரு ஒசனிசதல - வெககையால தலையெடுத்ததல;
கடைநாள் - வேனிற்

பினனாளைனறுமாம. வேற்றுப்புலம படர்தற்கு
எடுத்ததுப்பார்க்கினற முதுவே

னில கழிகிறநாளிலே; சிந்தமணியினும், ³
“ஒசனிக்கினற வன்னம்” என்றார்.

கஉஎ உயயானதது மகிழ்ச்சி - சோலையிலே
சேவிப்பாருடனிருந்து வினா

தங்காண்டல்; உயயானங்களில உறுதுணையோடு
மகிழுமகிழ்ச்சியுமாம.

கஉஅ. சாமரையிடப்பெறுகையும், பொன்னாற்செய்த
வெற்றிலைப்பெட்டி

பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை

கஉக. கோமகன - இராசராசன்; பாண்டியன்.

கஉஓ அபபடிப்பெற்று உடையராதல - சிலதியா
சூழ்ந்து வாட்பிடிக்கப்

போதல் முதலியன.

(கஉஅ) கொழுநரொடு (கஉக)
புதுமணம்புணாநதென்றுகூட்டுக.

கஉச - ரு. வண்பொருநதின இடமன்றியே
களிப்பாலே வறிதிடத்திலும்

மாலையொண்டோச்சி.

¹ தக்கயாகப்பரணியில், இஃஉ -

² மணிமேகலை, ந: இஃஉ.

ஆம் தாழ்சையுரையில் இவ்வடிமேற்கோள்,

³ சீவகசிந்தாமணி. உஃஇஃஉ,

(பி - ம்.) * 'உணர்த்திக்காவி'

நகரம்

சிலப்பதிகாரம்

காவியங் கண்ணார் கட்டுரை * யெட்டுக்கு¹ நாவொடு

நவிலா நகைபடு கிளவியு

கசடு. மஞ்செங் கழுநீ[†] ரரும்பவிழ்த் தன்ன

செங்கய னெடுங்கட் செழுங்கடைப பூசலுங்

கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை ஈருளத் திலகச

சிறுநுத ல்ரும்பிய வியருளு

செவ்வி பாக்குஞ் செழுங்குடிச

செல்வரொடு

கசடு. வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்

¹ † சுடும ணேரு வடுநீங்கு சிறப்பின் முடியர

சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை

³ வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு

திறத்து

ககஅ. கட்டுரை (பா) எடுக்குநர் - வார்த்தைசொல்லப் புகுகின்றவர்.

ககக. நகைபடு கிளவி - களியாற் கேட்டாரை மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும் வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவிளவிக்கும் நாவாறசொல்லாத கிளவியுமாம்.

கசஉ. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது இழிவதாகை.

கசச. செழுங்குடிச்செல்வர் - அரசரல்லா ஏனையோர்.
கசசு - எ ஓடுவேயாது பொற்றகடுவேயந்தமனை; அன றியும், சாதிக்குற் றப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேற்றி ஊர்குழித்துக் கழித்துவிடுதல் மரபு; இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குந் கடிமனை ஆசைப்பட்டு அரசுவைகுமனை; அரசர் ஆர்வத்தாலடங்குமனையென்றுமாம். அரசொடுங்குமனை; அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று மாம்.

கசஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்கூத்து பொதுவியல் - எல்லார்க்கும் ஒப்ப ஆடுங்கூத்து.

1 "நாவொடு நவிலா நகைபடுதீஞ்சொல்" (அகநா. ககக.)

2 பெருங். க. கக: கடுகு; மணி. கஅ: கக.

3 "வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருதிறத்து" மணி. உ. கஅ. 4

சீவக. கரக. (பி - ம்.) * 'எடுக்கும்' '† 'அரும்பவிழ்த்தன்ன'
 † 'சுமேனேங்குவடு' § 'மகிழ்தருமரபின்'

த. கசு.—ஊ ர் க ண் க ா லை
 ஊரு

கரு. டைலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்

* கூடிய குயிலுவக் கருவியு
 முணர்ந்து

நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு
 † மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய
 விரிக்கு

மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ
 லரிவையும்

கரு. † வாரம் பாடுந் தோரிய மடநதையுந்
 தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு
 மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு

நால்வேறு வகையி † னயத்தகு மரபி
 னெட்டுக் கடைநிறுத்த § வாயிரத்
 தெண்கழஞ்சு

முட்டா || வைகன் முறைமையின்
 வழாஅத்

கரு. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப்
 பட்டாங்

கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி

தாகத்

தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மினையோ

ராயினுங்

காம விருந்தின் மடவோ ராயினு
ககரு. மேம வைக லின் றுயில் வதியும்

கரு0. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து வரி -
வரிப்பாட்டு பாணி - தாளம்.

னக்கு - வாச்சியம்.

கரு2. அவின்யம்: “நிறறலியங்கலிருத்தல்
கிடத்தலென், றத்தகுநான்கே
யவினயக் களனே” களன் - அரங்குமாம்

கரு3. எழுவகை சிலத்தினுமெயதியவரியாவது -
ஆற்றுவரி, சார்த்துவரி,

திணைநிலைவரி, மயங்குதிணைநிலைவரி, முகமுடைவரி,
முகபிஸ்வரி, படைப்புவரி

யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான எழுநரம்பென்
றுமாம்.

கரு4. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவள்.....

கக0. தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும்
தெய்வம்; சீதேவியுமாம்

நோக்காகிய வலையிலேபட்டு.

ககக. பெரும்பிறிதாகை - கையற்றுப்போகை.

(கசூஉ) தவத்தோர்களாயினும் வண்டிபோல (கசூங)

இவர்கள் நகையின்

செவ்விபார்க்கும் காமுகராயினும் (கசூச) காமத்துக்குப்
புதியமடவோராயினும்

(கசூரு) தங்கியேபோகவேண்டும் (கசூஎ) வீதி.

(கசூக) அரும்பெறலறிவும் பெரும்பிறிதாக (கசூட)
நோக்குவலைப்பட்டித்

(கசூஉ) தவத்தோர்முதலாயினார் (கசூரு) இன்றுயில்வதியும்
(கசூஎ) வீதியென்க.

---

¹ தொல். மரபு. சூ. க௦௭ - பேர். மேற். ஷ (பா) 'தோரிய
மகளிருந்'

(பி - ம.) * 'கூடிசைக்குயிலுவ' † 'எழுவகை
நிலத்தினுமெய்தியது' ‡ 'நலத்

தகு' § 'ஆயிரக்கழஞ்சு' || 'வைகலின்' ¶ 'பட்டங்கு'

** 'அறிவுபெரும்'

நகுகூ

சிலப்பதிகாரம்

பண்ணுங் * கிளையும் பழித்த திஞ்சொ
 1 லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு

வீதியும்

வையமும பாண்டிலு மணிததேர்க்

கொடுஞ்சியு

மெய்ப்புகு கவசமும வீழ்மணித்

தோட்டியு

கௌ. மதள்புனை யரணமு மரிபா யோகமும் -
 வளைதரு குழியமும் வாலவெண்

கவரியு

மேனப படமுங் கிடுகின் படமுங்

கானப படமுங் + காழுன்று

கடிகையுஞ்

செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத்

தொழிலவும்

கௌ. வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
 ! வேதினத துப்பவுங் கோடுகடை

தொழிலவும்

ககக. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென
 இடைக்குறைத்தார். கிளைபண்ணின நிறமுமாம

ககௌ. எண்ணெண்கலையோ - தளியிலா
 இருபெருவீதி - சிறுதனம் பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி

ககஅ. 2 பாண்டில் - இரண்டுருளையையுடைய சகடம்,
 கொல்லாப்பாண் டில்; பாண்டியென றுபாடமோதிக

கூடாரபண்டியென்பாருமுளர் கொடுஞ்சிதேர்மொட்டி
 ககக. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட அழகிய
 தோட்டி.

கஎ0 அதள்புனை யரணம் - தோற கைத்தளம்
 அரியாயோகம் - விசாதி கட்டுக் கொடுக்குமருந்து, சன
 னாகமுமெனப்; அரித்தல-கெடுத்தல; பிணியைக்
 கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஒளடதமெனறுமாம்.

கஎக குழியம் - வாசவுண்டை,
 கட்டுக்குழியமுமெனப்.

கஎஉ. ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு;
 பன்றிவலையுமாம் கிடுகினபடம்சிறுகடகு

கஎங. கானப்படம் - காடெழுதினகடகு, பாளை
 சிங்கமுதலிய சித்திர மெழுதினகடகுமாம்;
 இடத்துநிகழ்பொருளினறொழிலை இடத்திறகேறறிஞர்;
 பெருவாரஸ்வலையுமாம். காழூன்று கடிக்கை - காழாற்பிணித்த
 கடகு; படங்கு மர்ம்.

இவை நான்கும் கிடுகினவிசேடம்.

கஎடு. மாலையிறபுனைந - கிடேச்சுமாலை

கஎசு. வேதினத் துப்பவும் - ஈர்வாளால்
 வலியப்பெற்றனவும்; என்றது ஈருங்கருவியாற்
 பண்ணப்பட்டன கோடு - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: ககஅ - கூ; மணி. உ: உக; பெருங்.
 க. கடு: அச - இ.

² பிரபுவங்கலை, மாயையுற்பத்திகதி, கஎ.

(பி - ம்.) * 'இளவியும்' † 'காமுன்று' ‡ 'வேதினத்தீர்ப்பவுங்கோடு கடைத் தொழிலவும்'

கூசு.—ஊ ர் கா ண் கா தை த.

நகரம்

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற்

புனைநவும

வகைதெரி வறியா வளந்தலை

மயங்கிய

வரசுவிழை திருவி னங்காடி

வீதியுங்

கடி. காக பாதமுங் களங்கமும் *

விநதுவு

மேகையு நீங்கி † யியலபிற் குன்றா

நூலவா நொடிந்த நுழைநுண்

கோடி

நால்வகை வருணத்து நலங்கே

மொளியவு

மேகையு

மாலையு மிருளொடு துறந்த

கடி. பாசா மேனிப பசங்கதி

மொளியவும

பதுமமு நீலமும விர்தமும

படிதழும

விதிமுறை பிழையா விளங்கிய

சாதியும

பூச வுருவிற் பொலந்தெளித

தனையவுந

தீதறு கதிரொளித் தெண்மட்

டுருவவு

களஎ . பகையவு மெ ன றது , புகைக்கு றுப்பா ன
நோகட்டிமுதலான ஐந்தும். சாந்தவும் - சாந்துக்குறுப்பான
முப்பத்திரண் டிறுபபும். (ப 1) பூவிறபுனைஞ -
மாலைவிகற்பங்கள்.

களசு - எ. தந்தத்தாற கடைந்தவை - இரத்ததிறகுச்
செய்தவை சந்தனத் தாறசெய்தவை - கலவைகட்டின.
பூவிறபுனைந்தவை - மாலை.

களஅ. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன
எண்ணியவற்றை. (ப 1)
மயங்கி - மயங்கப்பட்டு

கஅ0 - அக. காகபாதம், களங்கம், விநது,
இரேகையென்னும இந்நான்கு குற்றமுமின்றிக் கோடியும்
பலகையுமுள்ளன நல்லவயிரம்

க.அச - ரு. ஏகையும் மாஸையும் இருளும்
மரகதத்துக்குக் குறறம்; இக்குறற
மற்றுப பசங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.
கஅசு - ஏ. பதுமமும் நீஸமும் விநதமும்
படிதமுமாகிய விதிமுறையிற்
சொல்லுகிற குறறமின நி விளங்குகின தவை
சாதிமாணிககம.

கஅஅ. (பா) பூனைக்கண்போன்று பொனனைத்
தேய்த்தாற்போன்றவை
புருடராகம்; பூசை - பூனை.

கஅக. ஒளியினையுடைய மட்டுநிறமாயிருப்பன
கோமேதகம்.

(பி - ம்.) * 'வித்துது' + 'இயற்பிற்'

நகஅ. சிலப்பதிகாரம்

கக௦. மிருடெளித் தனையவு மிருவே
றுருவவு

மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு

வனப்பி

னிலங்குகதிர் விடே * நலங்கெழு மணிகளுங்
காற்றினு மண்ணினுங் கலலினு நீரினுந்

தோற்றிய குற்றந் துகளறத்

துணிந்தவுஞ் ககடு. சந்திர குருவே யங்கா

ரகனென

வந்த நீர்மைய வட்டத தொகுதியுங்
கருப்பத துளையபூங் | கல்லிடை

முடங்கலுந்

திருக்கு நீங்கிய | செங்கொடி

வல்லியும்

வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் ற்

ரோங்கிப் ௨௦௦. பகைதெற லறியாப

பயங்கெழு வீதியுஞ்

சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ்

சாமபூ நதமென வோங்கிய

கொளகையிற்

பொலந்தெரி மாக்கள கலங்கஞ்

ரொழித்தாங்

கிலங்குகொடி யெடுக்கு | நலங்கிளர்

வீதியு

கக௦ இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன
நீலம். இருவேறுருவினை
யுடையன வயிரியம்

கக௧. ஒருமைததோற்றம் - ஓரிடத்தே தோற்றம்
; ஓரிடமென்றது,
பளிங்கை.

கக௨ - ச காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும.
குற்றமென்றது,

முனபுசொன்ன குற்றங்களை
கக௩. சநதிரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன -
செநநீர்முத்து வட்'
டத்தொருதி - ஆணிமுத்து.
• கக௪. கருப்பத துளை - உள்ளே துளையாகை. (பா)

கலலுடை முடங்கல் -

கல்லை உள்ளேயுடைய வளைவு.
கக௫. திருககு - திருகல்; இவை
முன்றுகுற்றமுநீங்கிய செங்கொடி
வல்லி - பவளம்.

உ௦௧ - கூ. சாத்ருபம் கிளிச்சிறை ஆடகம்
சாமபூநதமென்னும் இவை
நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலநதெரி மாக்கள் -
செட்டியர்.

உ௦௪. கொடியெடுத்தல, பொருளெல்லைக்கு

(பு - ம்.) * 'தலங்கேழ்மணிகளும்' † 'கல்லுடைமுடங்கருந்' ‡ 'செழுங்
கொடிவல்லியும்' § 'ஓங்கிய' || 'தலத்தருவீதி'

கசு.—ஊ ர க ர் ண க ர லை த.
நட்சாந்

உரு. நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப பன்னா றடுக்கதது
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
நிறைக்கோற் றுலாத்தா * பறைக்கட் புர
ராரைய

ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரக்
உரு. கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
பாலவேறு தெரிந்த நாலவேறு தெருவு
¹ மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு

மனறமுங் கவலையு மறுகுந் திரிநது
உரு. விசமபகடு ! திருகிப வெங்கதிா றுழையா

பசுங்கொடிப் பட்டாசைப் பந்தா நீழற்
காவலன் பேரூர் கண்டுமெகிழ் வெய்திக்
கோவலன் பெயாநதனன் கொடிமதிற
புறத்தென்.

உரு நூற்பட்டு - பட்டுநூல் - உரு - எ. பலமடி.
உரு - கூ (பா) புறைக்கடபாரை யமபணமென
றது, பட்டமணிநதவாயையும் பரிய அரையையுமுடைய
அம்பணவளவை; ஆவது அளக்கும், பறைமுதலியன
உக கறிமுடை - மிளகுபொதி.
உக2 பாலவேறு தெரிநத - பகுதி வேறு தெரிநத.
நான்காய வேறு படுந தெரு
உக௩. அநதி - முச்சநதி. சதுக்கம் - நாறசநதி
உக௪. கவலை - பல்வாய ஒன்றான முடிக்கு. மறுகு -
குறுந்தெரு.
உக௫. விசும்பகடு திருகிய - விசுமபிடத்து முறுகிய.
(உக௬) துகிறகொடிநீழலிலே (உக௭) திரிநது.
(௪) மண்டிலம் (௬) துயிலெடுப்ப (௭) யவனாககு
அயிராதுபுக்கு (உக௮) நகரிகண்டு (உக௯) திரிநது (உக௧)
மகிழநது (உக௧) மதிறபுறத்துப் பெயர்ந தன்னெனக்
கூட்டுக.

¹ “சதுக்கமுஞ்சந்தியும்” முருகு. உஉடு.

(பி - ம்.) * ‘பறைக்கணைப்பர’ † ‘திரிதிர’ ‡ ‘பதாலை’
சுள

ங்எ

சிலப்பதிகாரம்

க - உ.

புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந் தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னாப புரிநதுபுக்க முதார்ப

புறஞ்சேரியிடத்துளவாகிய பொழில்களிடத்தும்

விளங்காநின்ற நீர்நிறைந்த பண்ணையிடத்தும் வளைந்த

கதிரையுடைய கழனியிடத்தும் உளவாகிய புடகள்

துயிலெழுந்து ஆரவாரியா நிறபவெனக

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

கூ - கூ. புலரி வைகறை...

.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்) வைகறைககாலக்கழிவும

புலருதனமுன்னுமாகிய அக்காலத்தே பொய்கைகளில் தாமல்,

ரப்பூவினமுகைகளிப் புரிநெகிழ்த்து மலாவித்த ¹ உலக

மெல்லாநதொழப்படும ஆதித்தமணபுலமானது

பகைவேந்தா தலைகள் நடுங்க விதிரத்தேந்திய வானையுடைய

செழியனது புகழானோங்கி வண்மையானுயர்ந்த

கூடலாகியவூரைத் துயிலெடுப்பாநிறபவெனக

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவெனக.

எ. துதலவிழி நாட்டத திறையோன கோ
பிலும—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புதைத்தபொழுது
நெறறியிறபுறப்படவிட்ட கண்ணையுடைய இறைவன
துகோயிலும்,

விழிநாட்டம், வினைத்தொகை, இனி துதலில
இமையாநாட்டமென்று மாம; காமனைவிழித்த நாட்டமென
யுமாம

அ. உவணச சேவ லுயாததோ னியமமும்—
(இ - ள்) உவணப்புட சேவலைப் பதாகையாகவுயாதது
திருமால்கோயிலும்,

உவணம் - கருடன்.

க. மேழி வலலுயாதத வெள்ளை நகரமும்—
(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய
பலதேவர்கோயிலும்,

வலன் - வென்றியுமாம மேழி - ஆகுபெயராத
கலப்பை வெள்ளை - வெள்ளையோனென்ப
பண்புகொள்பெயா.

க. கோழிச சேவற் கொடியோன்
கோட்டமும்—

(இ ள்) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய
முருகவேள்கோயிலும்,

சேவற் கொடியென்றா, பெடைக்கொடி
யைவிலக்குதற்கு

கக. அறததுறை விளங்கிய வறவோர பள

ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின றுறைபுமென
உமமைத்தொகை. அறமாவது இருவகைத்து, இலலறமும்
துறவறமுமென அவற்றுள் இலலறமெனபது
கற்புடைமனைவியோடு இல்லினகண்ணுநதுசெய்யுமறம.

அதன றுறையாவன : ¹ தனையொழிந்த
மூவாக்கும் துறந்தாக்கும் துவ்வாதவாகும் இறந்தாக்கும்
தேவாகும் முனிவாகும் விருந்தினர்க்கும்

-----
¹ முருகு. க. ² திருக்குறள், சக - ஆம்
செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

“கசு.—உளர்காண்காலைத். . . நுக

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும், வேள்விசெய்தலும்,
முதலியனவும், அருளுநபுமுடையனாதலும், பிறவும்
சேலங்காத்தல்

இனித துறவறமாவது, ¹ நாகம்
தோலுரித்தாறபோல அகப்பறமும் புறப

பற்றுமற்று இரதிரியவசமறுதது முறறததுறத்தல

அதன றுறையாவன :—சரியை, கிரியை, யோகம்,
நூனமென்பன.

அவற்றுள், சரியை அலகிடலமுதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன

யோகம் எண்வகைய, அவை :—இயமம்,

நியமம், ஆசனம், வளிகிலை,

தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியென்பன
அவற்றுள், ² “பொய்கொலை களவே காமம்
பொருணைசை, யிவ்வகை

யைந்து மடக்கிய தியமம்” எனவும், “பெற்றதற்
குவததல்” ³ பிழம்புநனி

வெறுததல், கறபன கறறல் கழிகடுந தூயமை,
பூசனைப் பெரும்பய மாசாற

களித்தலொடு, பயனுடை மரபி னியம மைநடே’
எனவும், “நிறற் லிருத்தல்

கிடத்த னடத்தலென, றொத்த நான்கி னெல்கா
நிலைமையொ, டினைபய பயக்

குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி னாசன மாகும்”
எனவும், “உந்தியொடு

புணர்ந்த விருவகை வளியுந, தந்த மியக்கந தடுப்பது
வளிகிலை” எனவும்,

“பொறியுணர் வெல்லாம புலத்தின் வழாமை,
யொருவழிப் படுப்பது தொகை

நிலை யாமே” எனவும், “மனத்தின் யொருவழி
நிறுப்பது பொறைநிலை” என

வும், “நிறுத்திய வாமமன நிலைநெரி யாமற், குறித்த
பொருளொடு கொளுத்து

வது நிலைவே” எனவும், “ஆவ்வனங் குறித்த வமமுத்தற்
பொருளொடு, தானபிற

னாகாத தனையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

ஞானம் . . . . .

(இ - ள்) அறமும் அதன றுறைகளும்
விளங்குதற்குக் காரணமாகிய
அறவோகளுடைய இருப்பிடங்களும்,
நுண்புப் பள்ளியெனறது, அவ்விடங்கள்
கஉ. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோ
யிலும்—

(இ - ள்.) மறமும் அதன றுறைகளும்
விளங்குதற்குக் காரணமாகிய
மன்னவனது கோயிலும்,
இதுவும் உமமைத்தொகை.

அதன றுறைபாவன அழுவகைய; அவை
:—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி,
காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பையெனவிலை.
இனி விரிப்பினகலும்.

“தொகை மறவரதுதறுகண்” எனபதனால் இவையும
இவற்றின் துறைகளும்
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கோயில நியமம் நகரம் கோட்டம்
பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த பரியாய
அலங்காரமுணாக.

¹ “படநாகந் தோலுரித்தாந்

போற்றுறந்து கண்டவர்மெய் பணிப்ப நோற்றிடீ,

மடகை வைம்பொறியும் வென்றாக்கு" (கடுசக) என்றார் சிந்தாமணியிலும்.

புறத். 'இச்சூத்திரமுதலிய எட்டும், "நாலிருவழக்கிற்குபதபக்கமும்" (தொல்.

சு. உர. ந.) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை சலியோகசூத்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. * பிழம்பு - கூட்டம்.

பதன்

கூடெ

சிலப்பதிகாரம்

கந - ச.

வால்வெண் சங்கொடு.....கனைகுர லியம்ப

(இ - ள்.) முறகூறியவிடங்களிற

பலவகையாறபொருந்திய சிறப்பினை

யுடைய காலைப்போதினமுழுவம் சங்கத்தோடும்
கொம்போடுமியம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார்.

வால்வெண்சங்கு, இருபெய - ரொட்டிப் பண்புத்தொகை.
ஒடு, எண்ணொடுவாயக் 'கொம்பி'னொழிபை

உணர்த்தியின்றது

கந - சு. கோவலன் சென்று.....

.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று

கவுந்தியடிகளைக் கையாற்

றொழுது நாவானே த்தியென்க.

சென்றெனபதனால், ஊவர் வேறிடத்திருநதமையும்

கொள்கையினென்பது

னால் தியானத்தோடிருந்தகையுங்கூறினார்.

கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு

இவர்களுறும் துன்பமுறுதிருந்தவெனவுமாம்.

கஎ - உ௦. நெறியி னீங்கியோர்.....

..செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செயதவத்தினைபுடையீர், தவஞ்செய்யாதயான் ஒழுக்கத்தி

னின் னீங்கினோர் நீரமையையுடையேனாகி மலர்போலும் மெல்லிய மேனியை

யுடைய இவள் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னமகனவினும நினைந்தறியாத

தேயததே அருவழியிடை எங்குநதிரிந்த துன்பமுழந்தா சிறுமைபுற்றேனென

றுதெனக.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடிபிறந்தோநாணுடைமகளிரொடு நீணெறிச்

செல்லாரென்பதுகருதி, 'நெறியினீங்கியோர் நீர்மையேனாகி' என்றனென்

றுணர்க அனறி, நாடுகா ன்காணுதக்கண், 'வம்பப்பரத்தை வறுமொழி

யாளனொடு, ...சென்றோர், காமனுந தேவியும் போலு மீங்கிவரார்"

எனவும், 'உடன்வயிற் றோக னொருங்குடன வாழ்க்கை, கடவது முண்

டோ" எனவுங் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வன்' இவளை உடன்கொண்டு

வருதலான்வந்தனவென்று தன அறிவின்மையை

வெறுத்து நொந்துகூறினானென்றுமாம். சிறுமை - ஈண்டு
அறிவின்மை.

உக - ச. தொன்னகா மருங்கின்.....

.அடிகளீங் கென்றலும

(இ - ள்.) * அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள

வணிகர்க்கு என

றன்மையுணர்த்திவருநதூணையும் இவட்கு ஏதமினருகக்
காத்தருளவேண்டு

மெனக்கூறக்கருதியவன தெனிரது, ⁵ “போதுவல் யானும்
போதுமின” என்ற

வன்றே இவள் தும பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின,
இவட்கு இனி ஒரேத

முண்டோ; இல்லையென்று கையடுத்திக் கூறினாகவெனக.

¹ கொம்பென்னும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக்
கூறப்படும்; “சங்குங்கருங்

கோழம்” பு - வெ. கரத்தை. க.

² சிலப்பதிகாரம், க0: உகக - உஉ. ³ சிலப்பதிகாரம்,
க0: உஉஎ - அ.

⁴ அடிகளென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, “
அடிகளுமுளரோ” (சீவக.

கஅஅச.) என்பதனாலும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க0: கூ0.

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும்
இங்ஙனமாகிய தன்மை.

காறு - அளவு பைந்தொடி, அளமொழித்தொகை
நங்கு ஏதமுண்டோவென்

முன், முன்னா இவர் வழித்துயா நீக்கி இவவிடம்
தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

உரு - கூ. கருநதி
கூறும..... துயருழநதோய்

(இ - ள்) கூறுவனங்கூறிய போவலற்குக்
கருநதியடிகள் கூறுவார: முற

பிறப்பில் நலவினையமிகச்செய்த
அதனையொழிந்த பின்பு சிறிதுதீவினையுஞ்

செய்த பகதத்தானே நினலின் பயபும
நகைதெசுவகையும்கூறியுமிடம் நின்காகலி
யோடும் தனிபுதுத் துயாந்நையுழங்குதானே,

இனிப் பேரினப் நகைத்தொடர் அவத்தினினறோ
அதனைவிட்டு இழிதலின்

வினவாகிய நிரயததுன்பநதயுறுநலுமாம்.
தனித்துயா - ஒப்பற்றதுயரு

மாம ¹ தோகல, விடுதற்பொருட்டு உழத்தல் - அ
னுபவித்தல்

உள - ௩௨.

மறத்துறை நீங்குமின்.....பெரும்பே துறுவர்

(இ - ள்) எவ்வுயிர்க்குப் பாவநடம்மறஞ்செ
பதறொழிலினினறும் நீங்கு

மின; நீங்காராயின், அதனவினவாகிய துன்பத்தைத்

தீவினையூட்டுமென்று

அறங்களுையுணராததுமபெரியோர் ஒக்குநதிறங்களுளானே
நாவாகிய கடிப்பான்

வாயாகியபறறையி அஹநதுசாற்றினும்
புண்ணியத்திறுறுதியறறோர் அதனை

உறுதியாக உட்கொள்ளாராகிப் பின்னா , தீங்கையுடைய
வெய்ய வினையோன

றித துன்பத்திற் றுகாவிக்குங்கால் திரது
பேரத்தமைபறறாக மிகவும் செயலற்று
அழியாநிற்பா

மறம் - அங்கம் அறம் - இதர் திறம் -
திதுநன்மென்னுநதிறம் ² செய

லறவு, எதிர் துபோற்றலென்னுமுத்தியாற்
கொள்ளப்பட்டது.

நூ - ச. ஓய்யா வினைப்பபன்.....
கற்றறி மாக்கள

(இ - ள்.) கறகப்படுவனவறறைக்கற்று அவற்றின்
பயனையுணராதபெரி

யோர் போக்கப்படாத தீவினைப்பபனாகிய
துன்பத்தைநுகருங்கால் அதற்கிரங்

கிச் செயலறவை

நெஞ்சிறகொள்ளார் , இது நாமசெய்யவந்ததென்று கொள்
ளுவரெனக.

ஓயதல் - போக்குதல்

இனி, இன்பமும் பொருளுடம் சிறிது

இன்பமபயநது பெரிது துன்பம்

வினைக்குமென்பதுஉம், அறம் சிறிது துன்பமபயந்து

பெரிது இன்பமவினைக்கு

மெனபதூஉங்கூறுவாரா ---

௩௩ - ௪௩. பிரிதற் றுன்பமும

.....தொன்மைத தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஆகுபெயாராற

பெண்டிரும உண்டியுமென்ற

ராகலிற பிரிதலையும் புணர்தலையும் இரண்டற்குமேற்றுக.

இனி நிறுத்தமுதையானே கூறுவார்:—

1 “தீர்த்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்” தொல்.

உரி. கு. உஉ.

2 அடி, ஈச பார்க்க.

௩௪

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மகளிரைப் புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியானவருந் துன்பமும் அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப் பிரிதலானவருந் துன்பமும் அவை நீட்டித்த விடத்து அநங்கனொறுத்தலான்வருந் துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமேயாம்; இனிப் பொருள்புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியானவருந் துன்பங்களும் அங்ஙனம்புணர்ந்தபொருள் பிரிதலானவருந் துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த விடத்துக் கட்டிலனாகாந் வறுமம் அறுத்தலான்வருந் துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே, ஆகலின, இவ்விருதிறத்தினுநதோன்றும் துன்பமனைத்தும்

மகளி ரைப் புணர் ந்து மயங்கினோருக்குளதாவ கலலது
பறறறற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிட சதிலை; அ
ங்ஙனமாகிய துன்பங்களை இனபமெனக்கொண் டோர்
உறக்கடவு' இடங்கொள்ளா,த் துன்பங்களை

மன த்தா னுணர்ந்தன ராகி முனிவரால் நீக்கப்பட்ட
இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பறறுள்ளத்தினின றுழநது
துன்பக்கடலிஸழ நதிக் க ரை ரகாணப்படாத
இடிம்பையையெய்தினோர் இன்று நின்னளலினோலலா;
முன னும் எண்ணிநநதோராவர்; பழகிப்போநத
முறைமையதாதலான ன்றேயென்றாரென்க

பிரிததறுணபா பெரிதாகலின் முனவைத்தாரே னும்
புணர்தற்பின்னரது பிரிவாகலின், மாறறிக்கொள்ளப்பட்டது
உருவிலாளனென்பனதக் காமன் மேலும் கட்புலனாகா
வறுமைமே லுமேறறுக. இல்லை, முற்று இறந்தோர் -
கழிந்தோருமாம. பலரென்றா,

தேவரினுமுண்டெனபதுதோன்ற ஆல், அசை.

இனி, அபபலருள், தேவரிற்சிறநதோனொருவனையும்,
மக்களுட்சிறந்தோ னொருவனையும் எடுக்கதுக்காட்டுவார் :—

சக - கூ. தாதை

யேவலின்.....நெடுமொழி யன்றோ

(இ - ள்) கனதநகையேவலானே மனைவிடே யா டும்
வனத்திறபோய அவன் ' தன்னைப்பிரிதலா னே கடிய
து ன்பத்தையுழ ந்தவ ன் வேதத்திற்குமுதல்வனாகிய
நான் முகனைப பயநதோனெ ாபதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ
யறி ந்திலையோ ? அஃது உலகின டங்கின ற
புராணகருதயன்றோவென்றாரென்க

அறிநதனையாயின

இரங்காயெனபதுகருதி

அந்நிலையோவென்றா நெடு மொழி - புகழுமாம்
 இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லேறறல்
 முதலிய புணர்தற்றுன்பமும், பின்னர் அவள்
 பிரிதலான்வரு நதுன்பமும், தசரதன் தன் கரு
 முடிசூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்தற்பொருட்டு வருந
 துன்பமும் பின்னர் அதனைக் கைகேசிவிலக்க அப்பொருள்
 பிரிதலான்வருந துன்பமும் ஈண்டிவந்தவாறுணாக இது
 தேவரிற் சிறந்தோனெருவனைக்காட்டியது.

௧௦ - ௧௧. வல்லா
 டாயத்து.....சொல்லாயோநீ

(இ - ள்.) நன்னா முன புட்க ரனெடுபொருத
 சூதினயத்தான மண்கை யும் அ ரசாட்சியையுமிழந்து
 தன்மனைவியொடு வெயயகானகத்தேசென்றடைந் தவன்
 பிரிநொருபொருண்மேறசென்ற காதலான அவனைப்
 பிரிந்தானல்லன் ; அவளும் வீதின்மையொடு
 பொருநதப்பட்டதனற் சிறுமையுறுவாளுமல்லள் ; ஆகவும்
 அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள் டாமத்தே அவனை

உறக்கிடை

கசு.—ஊர் காண்க
 நதை. நெடு

நீத்து நீக்கியது முனசெயததீவினையன்றி
 ஆம்மடகைதபிசையானென்று

• சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின நீ
 சொல்லென்றொனக

இலலையெனபது கருத்து இனி, அவனும் காத்தலின்கிப பிரிந்தோனல்
 லன்; அவனும் காத்தலியே, அதனா பிரிவாற சிறுமையுறவாருமல்லெனினு
 முமையம் ஆயம் - தாயம் மண்ணரசு, உமமைகதொனக அடவி - மலை

சேர்ந்தகாடு ஆயிழை - தமயந்தி இட்டுநீக்கியதெனவே துயில்நீத்தல்
 பெற்றும் நீக்கியது, எவறசொல். ஓகாரம், இடைச்சொல். இதனுள்
 நான் தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்ந்தபொருட்டு வருந்துனபமும

பிரிதற்பொருட்டுவருந்துனபமும, குடாடுகின்றழி அச்சுதுவென்ற பொருள்
 புணத்தற்பொருட்டு வருந்துனபமும மண்ணாட அரசமாய்பொருள்கள் பிரித
 லானவருந்துனபமும ஈண்டுமகதவாறுணாக. இது மக்களிடமிருநகோனெரு
 வனைக் காட்டியது

“நெறியி னின்கியோர்” நீர்மையே னுகிச சிறுமை
 யுறறேன” எனறதற்கு

“வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்”,
 “ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந

துரப்ப” எனபவற்றாற கோவலனை வினை
 எய்தன்பெறப்படலானும், இராமனைத்

தாதையேவுதலானும், நான் புடகாட்டினபுக ளானும்,
 இவா மனைவியரோடு

அறியாததேயத்தாரிடையுழத்தலும், சிறுமையுறத்தலும்
 ஒத்தபண்பினராத

லின உவமைகூறி, இவரினும் உனக்கு
 ஒருறுதியுண்டெனறுகுவாரா:—

திரு - க. அணையையு மல்லீ.....
பெற்றறனை யன்றே

(இ - ள்) இங்ஙன ம பலவகைத்தாய
துன்பமுறுதலின், அவரோடு ஒத்த
தனமையையாபினும் அவரின நீ வேறுபட்ட பெரிய
நல்ல மையையுடைய;

அஃகிட் டெனின், நினகாதலி பிரியாதுவாழ்ம வா
ழககையைப் பெற்றனை

யன்றோவாதலானென்று தேற்றினாரெனக
உமமை, சிறப்பு அன்றே, அச்சயுமாம
கூ - கூக வருந்தா தேகி .....
...போதீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்ஙன ம வருந்தாதே
இமமன்னவன் கூடறசென்று

சாவகநோன்பு நிகழத்தற்கேற்ற
இடமிதுவென்றறிநது ஈண்டிவருவாயாக
வென்று சொல்லலுமெனக

பொருநதுழியறிநது -
விருநதெதிர்கொளவாரிடத்தை யறிந்தென்றுமாம.
ஏகிப்போதென இயையும

கூஉ - ந. இளைசூழ்
மிளைபொடு.....மருங்கிற் போகி

(இ - ள்) கடடுவேலிசூழ்ந்த காவறகாட்டோடு
நானும் நகரைச்சூழ்தலை,

உடன்பட்டிக்கிடந்த வலத்திலேபொருந்திச்சுழலும்
இலங்குநீர்ப்பரப்பை

யுடைய அகழிக்குப் பெரிய கையையுடைய யா
னையினமாகிய பலநிறைகள்

போக்குவரத்துச் செயதற்குப்படுதல்
சுருங்கையையுடைய வீதியைக் கழிந்தது
போகியென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், க: எஅ.

2 சிலப்பதிகாரம், க: ச.

ஙுகு

சிலப்பதிகாரம்

வலம் - வெறறியுமாம் இனநிறை - நிரையினம்
சுருங்கை - சுருங்குபடை.

சுகு - எ. கடிமதில

வாயில்.....அயிராது புக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இனமுதலியசூழந்த

உயரந்த மதிலவாயிலைக்

காக்குந தொழிலானடிகக கொலலுமவா ளையுடைய
யவனரால் இவன புதிய

னென்றயிராக்கப்படாததன்மையாற்புககென்க

கடி - மிகுதி யவனா - துருக்கா போகிப

புககென்க

க. எ. ஆங்கு—(இ - ள்) அவவிடத்து,

சு. அ - கூ. ஆயிரங் கண்ணோன்.....

.....மதிலக வரைப்பின்

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணையுடைய இ. திரைது

பெறுதறைய மணிக்கலம்! பெய்த பணிப்பெட்டகத்தைத்

திறந்து வைத்தாலொத்த மதிலவட்டத்தை

யுடைய அகநகாவரைப்பின கண்ணென்க

முன்னர்ப் புறநகாச்சிறப்புகள் நி ஈண்டு

அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார்,

மதிலக வரைப்பினென்றா.

. எ. - எ.நி.

குடகாற் றெறிநது.....புனலாட் டமாநது

(இ - ள்) மேறநிலைக்காற்று விசைத்தெறிதலானே

மாடங்களிலெடுத்த

கொழுகளெழுந்து நுடங்கும மறுகினகண்ணுள்ளா டாகிய

பொதுமகளிர் தாம

காதலிக்குஞ் செல்வதையுடைய காழகரோடு கடி² இடையறுதுபெருகும்

புனலையுடைய வையையாற்றும் துறைமுன்னர்ப் பொலிந்துபறநக் இடைக்

குறையில வெளியிடமணலையுடைய அட்டகரைக்கண்ணே

உயாநதபள்ளியோடத

தோடு நாவாயமுதலியவற்றை உற்சிசெனாதிபும

பொலிவையுடைய புனை

களைத்தழுவி நீந்தியும இவ்வாறு

புனலினையாடடைவிருமபியும்,

ஆடித்திங்களுள்பதுதோன்றக குடகாற்றுகுகறினா

நாணும மடனும

பெணமைபவாதலின இவறறைககழிபதே கடைகழியவேண்டுமலிற கடைகழி
மகளிரெனப் பொதுமகளர்க்குப் பெயாகு றினா இவர்க்கு காதல பொருளின்
கண்ணதாக்கிற காதலஞ்செய்வரென றா, தமமேற காட்டையுடைய செல்வரோ
டெனவுமாம, அம, சாரியை நாவாய -

தோணிமுதலாயுள்ள சலசாங்கள்.

இது, சிறுகாலமாறினும் காலைப்பொழுதிற

பொழுதுபோகுக கூறிற்று.

எசு - அஉ. தண்ணறு

முல்லையும.....அமாநதாங்கு

(இ - ள்.) குளிர்ந்த நதிய முல்லையெரும தாழாந நீரிழுகுந் குவளை
மலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த பெய்தனமலருமெனனுமிவறறைத தமது
கொண்டைகளிலே மிகவறுதுப புறங்ககச்செருகி மல்லிகையின மலர்ந்த
வெளியபூவோடே குளிர்ந்தசெங்குநீரிழுகுந்யும காலநெருங்கக்கட்டுதலால்
தலைமலர்ந்தபிண்டலைக கொற்றங்கு துளறியிதபடும பெருமுதந்நிறசெய்த வடத
தோடேபூண்டு நெனநிலைச்சகணணதாங்கிய மலையவரையிறபிறந்த சந்தனக
குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாறசெய்த கொழுகளையுடைய
முதூராகு அயலதாங்கிய பொழிஸ்டத்து வுளையும விளையாட்டைவிரும்பி,

1 "வையையன்ன வழக்குடைவாயில்" மதுரை, ௩௫௬.

க்சு.—உனர்க்காண் காரைத்.

௩௭௭

தாணீர்க்குவளை பாடமாயின, தாளையுடைய
நீர்மைக்குவளையென்க. பிணை

யல் - மார்பிலிடுவன. உற - மிக மலலிகை

விரியஸ்வெண்பூவென்க. தெக்

கணம், வடசொற்றிரிபு. சேருடியெனறார்,

மெயம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற.

முதார்ப்பொழில் - ¹ இலவந்திகைச்சோலை ஆங்கு,

அசை. அடைச்சிப்

பூண்டு ஆடி அமாநதெனக காரை எதிர்பருவமாதலின

முல்லைகூறினார். இது, நண்பகிறபொழுதிற

பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - டு. ஏற்படு பொழுதின

....மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஏற்பாடாகியகாலத்தே

ஆண்டினிறுமபோனது இளநிலாமுன்

நிற்கண்ணே முன்னாப புனலினும பொழிலினும

ஆடியினே தத்கோலத்தைத் தம்

கொழுநர் பாராட்டித்தாக்கக் கண்டோர்விருமபப்டிம

பூஞ்சேக்கையிடத்தே ¹,

இனிமையோடிருநது,

ஆங்கு, அசை புணாச்சிகூறுவாரா,

இனிதிருநதெனறார். தகை, ஆகு

பெயராற கொழுநர். தத்தம் மனத்திற்றங்கிய

கோலத்தைபுனைந்து பாராட்ட

வெனினுமமையும

இஃது ஏற்படுபொழுதிற பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - கூள்.

அரததப் பூம்பப்டி... ..கால மன்றியும

(இ - ள்) அங்கனம் பாராட்டச

சேக்கைமேலிருநது, பூத்தொழிலையு

டைய செம்பட்டை மேகலைமீதேயுதித்துப் பூங்கொத்தை
இடத்தேயுடைய

கூந்தலிலே செங்குடசப்புவைமுடித்துத்¹ தென்னவனது
சிறுமலையென னுஞ்

சிலம்பினகட்பூதத செந்நறுந்தாளிப்பூவுடனே
நறியமலரையுடைய குறிஞ்சி

யினது நாட்பூவைச்சூழிக் குங்குமநிறத்தையுடைய
செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்

கையினெழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பிய ஆததே
செங்கொடுவேரியின் வள

விய பூவாறகட்டப்பட்ட பிணையலை அழகிய
பவளக்கோவையோம்பூண்டு பறந்து

திரியுமலைகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய
இந்திரனுக்குக் கூடலைச்

செவ்வணியணிந்துகாட்டுதற்குக் காரையாளுமரசன
வாண்டக்காற்றோடுவருங்

காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அரை, ஆகுபெயரான மேகலை. குடசம -
வெட்பாலைவிசேடம். சிறுமலை;

அதன பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முதற்கேற்றவடை,

²“கனிவிளவினகாய” போல:

குங்குமநிறத்தையுடையவறறை யென்றுமாம். இழைத்து
- வரித்து; என

வே எழுதியென்பதாயிற்று, சுண்ணம், மேனிக்கடை.
குடசமும், குறிஞ்சி

யும், கொடுவேரியுமென னுமிலை காகாலத்துப்பூவாயத்
தான்விழைந்தனவாத்

லாற காரரசாளன் காட்டவென்றா

கார - ஈண்டு முகில; அத்நையாளுமரசு -

காலம. காலமும கடவுளாதலால் தனவேந்தனுக்குக்
கையுறைகாட்டிவான்

கூடனமகளிரான ஏந்தவித்துக்காட்டினான், அவறகு
மகளிராமேல மிக்க காத

வாழ்மையறிதலின * “காலமுலகம்” எனபன
உயர்திணைமேலனவாயப

1 இலவந்திகை - யத்திரவாவி; சிலப்பதிகாரம், க0: கக; மணி.
ந: சச - டு; “நிறைத்”

குறினிறைத்துப் போக்குறிற்போக்கும், பொறிப்படையமைத்த பொங்கிலவந்திகை”
(பெருங், க. ச0: கக - உ.) 2 முல்லைப்பாட்டின் இறுதிவெண்பா, க.

3 சிலப்பதிகாரம், க: அடு.

4 தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. ௫௮.

ச௮

௩௭௮

சிலப்பதிகாரம்

பரஸ்பிரிந்திசையாவெனவும், 1 “நின்றங் கிசைத்த
விவணியஸ் பின்று” எனவும்

1 கூறிவழுவமைக்கின்றவா, 2 வேறிடத்து இசைத்தவமுரிய
வெண்பதனாற காரர

சாளனென உயர்திணையாறகூறினார். இவவிதி
மேல்வருவனவறறி மருங்கொள்க.

௩௭ - ௧௦௧.

நூலோர சிறப்பின்..... ...கூதிராக் காலையும

(இ - ள்) சிறப்பநூலவலலோரானே
சிறப்பிததுசெய்யப்பட்ட முகிறோய

உயர்ந்த மாடங்களிலே மரகதநதநத
அகிலாகியவிறகாலே மடப்பமவருதலை

யுடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இநதனம
காயதலைவிருமபி நறிய சாந தலைந்தமார்பையுடைய
மநதரோடுகூடிக் குறிய கண்களையுடைய சாளரங் களை
அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும,

நூலோர சிறப்பி னகிலெனவியைத்து, நூலோர
சிறப்பிததுக்கூறப்பட்ட . நேர்கட்டிமுதலாகிய
அறுவகைக்கூட்டெனினுமமையும், மடவரனமகளிர் தரு

மகிலெனவுமாம. அமாநது அடைக்குமெனவியையும்
நமபியர் - காதலஞ்செல்

வர். குறுங்கண், ஆகுபெயர் இதுவும மேற்கூறிய
அச்சிரககாஸமும உயா

தினைச் சொல்லித்தோதாது
அஃறிணையியலபாறகூறுவன

க02 - ரு. வளமனை மகளிரும.....
...அச்சிரகக் காலையும

(இ - ள்.) மகளிரும் மைநதரும் வளமனையில்
இளநிலாமுனநிறகண்ணே

யிருந்து இளவெயிலை நுகருமபடி விரிந்தகதிரையுடைய
ஆதித்தமணடிலம் , மிதுன வீதியிலே எழுநது இய

வகுதலானே வெண்முகில அரிதாகத்தோன

றும் முன்பணிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ?

மகளிரை முற்றினார், இன்பததிறகு
முதலவராகலின். இளநிலா -

மலைப்பொழுதினிலா; அனறிச் சதைநிலாவென
முனறிதகடையாக்கினுமமை

யும். நுகர்தல் - புயனகோடல் ஏப்பு - எழுதலான
வெண்மழை - பனி

மாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல
வருவிக்க.

க0சு. ஆங்கதன்றியும—(இ - ள.) அந்த முன
பணிக்காலமன்றியும்,

க0சு - கஉ. ஓங்கிரும்
பரப்பின்.....பனியரசியாண்டுள்ளன்

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால்
வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டும் சநதனமும் வாசமும்
கருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திரளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற
காறறென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடறகட்புகுந்த காமவேளுடைய
வில்வெறறி நிகழாநின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்களீருகப்பொருந்திய
பின்பணிக்காலமாகிய அரசன எவ்விடத்துள்ளன ?

ஓங்கிரு. இருபெயரொட்டு, பரப்பெனபதனை விசேடித்து வங்கத்
திறகு அடையாயிற்று. ஈட்டதது - ஈட்டததோடு. இனி 'தொகு' எனபதனை
இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க உரைக்குமாறு:—

அகில: 1 அருமணவன தக்கோலி கிடாரவன காரகிலென்றுசொல்லப்
பட்ட பலவகத்தாய தொகுதியுட,

1 தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. கஉ. 2 தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. சு0.

3 இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமையால், புலப்படவில்லை.

கசு.—ஊரகாணகாலை

த.

நடிகை

துகில் : கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தம்
நுண்டிகில் சுண்ணம் -

வடகம் பஞ்ச இரட்டு பாடகம் கோங்கலர் கோபம்
சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல்

பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம் புங்காக்காழகம்
சிலலிகை தூரியம் பங்கம்

தத்தியம் வண்ணடை கவறறுமடி நூல்யாபபு திருக்கு
தேவாங்கு பொன்னெ

முதது குச்சரி தேவகிரி காத்தூலம் இறஞ்சி
வெண்பொத்தி செம்பொத்தி

பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்படட பலவகைத்தாகிய
தொகுதியும்,

ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை
பச்சைவெட்டை அரி

சந்தனம் வேரசுகுகொடி யென்றுசொல்லப்பட்ட
பலவகைத்தாயதொகுதியும்,

வாசம் : அம்பா எச்சம் கத்தூரி சவாது சாநது
குங்குமம் பனிகீர் புழுகு

தக்கோலம் நாகப்பூ இலவங்கம் சாதிககாய வசுவாசி
நிரியாசம் தைலமென்று .

சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்,

கருப்பூம்: மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு
 இளமார்பு ஆரூர்க்
 கால கையொட்டுக்கால் மாரபபற்று வராசான
 குமடெறிவான உருககுருக்கு
 வாரேசு சூடன சீனச்சூடனென்று பெயர்கூறப்பட்ட
 பல வகைததாகிய
 தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.
 கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய
 பின்பனியென்பார வேள் விலவிழாக்
 காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைகூறினார்; காணும்
 பனியரசெனவியைக்க;
 வேள்காணும் பங்குனியெனினுமமையும். ¹ தொண்டியோ -
 சோழகுலத்தோர்.

ககந - எ. கோதை மாதவி .....யாண்டுள்ளன்
 கொல்லென்று
 (இ - ள்) மாதவி கொடியெடுப்பக் காவும் கானமும்
 மலரேந்தத் தென்
 னவனுடைய பொதியிறறென்றலோடே
 அமமன்னவனுடைய கூடனகரினகட்
 புகுந்து தாம் மகிழுநதுணைகளைத் தழுவவிகும இனிய
 இளவேனிலென்னு
 மரசன எவ்விடத்துள்ளன்றெனென்று,
 - கோதைமாதவி - மலைபோலப் பூக்கும குருக்கத்தி.
 கானம் - நந்தனவனம்;

காடுமாம தழுஉம - தழுவவிக்கும்
 ககஅ - க. உருவக் கொடியோரா .....
 .....படாதிர் காலே
 (இ - ள்.) கொடியுருவினோ இங்ஙனமாகிய
 இனபங்களைக்கருதி அவற்
 றவற்ற இனபங்களை நுகர்தற்குவிருமபித் தம்மையுடைய
 பெரியகொழுநரோ
 டிருந்து அபபருவவரவை எண்ணும்
 வருத்தநீங்கியகாலத்தே,
 தழுமுருவிற கோலக்கொடியோரென்றுமாம. இவா
 புறவீதிமகளிராய்
 முறகூறிய கடைதழிமகளிரா. இவா ஆண்டுக்கூறிய
 காதலஞ்செல்வரோடிருந்து
 பருவமெண்ணுங்காலையெனக.

---

¹ இதனால், கீழ்க்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும்
 பட்டினம் பண்டைத்
 காலத்திற் சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று
 தெரிகின்றது; சேரர்க்கு
 உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு;
 பார்க்க.

புறநா. கள, சஅ - ிங்அ0
 சிலப்பதிகாரம்

கஉ0 - உரு. கன்றம
 ராயமொடு.....உறுவெயிற் கடைநாள்

(இ - ள்.) கண் றுகண்மேவியபிடி க்தாளோடே
அவற்றைக்காக்கும் களிற்

நினமும் கண்டுநடுங்குமபடி வெயில் நிலைபெற்ற
மலைசார்நாட்டுக் காடெங்கும்

தீப்பட்டுடையும்படி முழங்கும் ஃழலைமூட்டிக்
கோடைக்காற்றேடுவநதுபுகுந்து

கூடலைத்தானாண்ட வேணிலரசன் தனக்குப்புகவிடமாகிய
வேற்றுப்புலன்களிற்

சேறற்கு முயலாரின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளினெனக்.

கடைநாள் - பருவத்தின்கடைநாள்
என்றாழ்நின்றவென்றார், கால்தொ

டங்கி மாலையளவும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின் ஓசனித்தல் - போதற்கு
ஒருப்பட்டு முயறல்; ¹“உடைதிரை முததஞ் சிந்த வோசனிக் கின்ற வனனம்”
என்றா சிந்தாமணியினும். ²ஓரோதேயத்திற்கு ஓரொருகாலம் மாறிநிகழ்த்
லின் வேற்றுப்புலம்படரவென்றார்.

கஉக - கூக. வையமுளு
சிவிகையும.....மணம புணர்ந்து

(இ - ள்) கூடாரபண்டியும் கடகத்தன்மும் பலலக்குமென்னும் இவ்வரி
சைகள்பெற்றதேயன்றி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமக்கு உற்றதுணைவனாகிய
அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியும் அடைபடையும்
உடைவாளுமெடுக்குமவரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப அவை எக்காலத்தும்
மாறாதவாழ்வையுடைய மடநதையா நாடோறும் புதியாரோடு மணமபுணரது,

புதியவரிதயமறிநது புணாதலுருமயிற புணாநதென்று அவர்வலைபங்
கூறினார். இன்னும், புணர்நதெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்ன
ர இனபம விளைத

தற்கு ஊடனிகழ்ந்தமையுணர்க உய்யானம் - ஆரசர்
வினையாரும் காவறசோலை.

சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு.
புதுமணம்புணாதல - கரணவிசேடமுமாம

கந் உ - ந. செம்பொன்
வள்ளத்து.....மாந்தினா மயங்கி
(இ - ள்) அங்ஙனமபுணாத புணாச்சியானுண்டாய
வருச்சுமகறறிச

செருக்கு விளைததற்குச் சிலதியா பொனவளள தேநதிய
அழகிய இனிய கட்ட

டேறலைப பருகினராகிப பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிரா.

கந் ச - சநு, பொறிவரி வண்டினம்....
.....வீதியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய காவியங்கண்ணா
மதுமயக்கத்தான் இதழின

மறைகின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின்மறைகின்ற
தமதினமெனக்கருதிச சோந்த

பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற
கடியக்கருதியவா

அவசத்தாற கைசோர்தலின அவைமொய்யாத இடங்களைக
கழிந்து முன்னர்ப்

புலவிக்காலததே இலவிதழ்போலும் செவ்வாயினமீதே
இளமுததுபோலும்

எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு
நெருக்கிய புலவிக்

3 சீவகசிந்தாமணி, உகௌஉ.

* ஓரோர்தேயத்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, “ஊன்
நிவப்பொடித்தாங்கு” (சீவக. உகௌ) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

கசு.—ஊ ரீ த ர ண், க ர ணை த.

ந அக

குறை நெஞ்சிறகிடந்தது கூறக்கருதிய கட்டுரையை 1

எண்வகைத்தானத்

தோடு நாவால் நவிஸ்ப்பெறுது குழறுதலாற்
கேட்டோர்க்கு நகைவரத்தக்ககிள
வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீரகழீழுரு ரபை
நெகிழ்த்துபாராத்தாலொத்த

சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் செழித்த
கடையாற செய்தபூசலும்,

கொலைசெய்த விற்றபோலும் புருவத்தி னகோடிகள் உ
ள்வளையத் திலகம்பொருந

திய சிறியதுதற்கண்ணருமிய விய நுமாகியவிவை
நீருஞ்செவ்வி பாரத்துவருந

தும மேம்பட்ட குடிப்பிறந்த செவ்வரோடே

வையத்தைக்காக்கும் அரசரும்

விரு மப்படுமீதியு ம,

வரி - வரிப்பாட்டு புலவதல - இனமென்று

புல்லதல். என்ன?

* “ ஒருத்தி, கணங்கொண் ட வைமுசக் கையாற்றாள்
பூண்ட, மணங்கமழ்

கோதை பரிவுகொண் டோச்சி” எனவும், * “ஒருசதி,
யிறந்த களியா னீதழ்

மறைந்த கண்ணள், பறந்தவை முசக் கடிவாள் கடிய,
மிடந் தேற்றாள் சோர்ந்

தனள் கை” எனவும் பிறநங்குறிஞர். கட்டுரை -
புலலிக்குறையெல்லாம்

பொதிந்தவுரை நாவொடு - நாவால் ‘குதைவி’,
என்பாருமுளர். கிளவியும்,

புசலும் வியநுந் தீருஞ்செவலிபார்க்குஞ் செல்வரெனக.
இவர் அரசனைக்

காக்குமகளிரா.

கசுக - எ. சுடும ணேறு ....

.....கடிமனை வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுங்கோனமையாகிய வடுநீங்கும
செங்கோறசிதப்பினை

யுடைய முடிசூடிய அரசரொடுங்குங் கடிமனை, அஃது
எத்தனமையதாகிய

கடிமனையெனின,--சுடுமண ஏறுத மனை ;

அம்மனையிலவாமும வாழ்க்கை

யெனக

சுடுமண - ஒடு ஒடுங்குதலை - பிறாறியாமலடங்குதலை

கடி - வரைவு;

மிகுதியுமா?

வாழ்க்கையையுடைய

எண்ணென்கலையோரெனக் இனி, வடு

நீங்கிய சிறப்பின்யுடைமையாற சுடுமண் ஏறப்படாத

முடியரசொடுங்குகடி

மனையெனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும் ஈண்டு,

சுடுமண்ணெறது செங்

கலை. வடு - குடிக்குறறம், ஆவது³ பதியிலாரிற

குடிக்குறறப்பட்டாரை

ஏழுசெங்கறசுமத்தி ஊர் குழவிததுப் புறத்திடுதலாரபு.

கசஅ - நடு. வேத்தியல் பொதுவியல்

.....ஆடலும்

(இ - ள்) வேத்தியல் பொதுவியலென்று

சொல்லப்பட்ட இருவகைக்

கூத்தின தாளவறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காதமரபானே
ஆடுமாடலும்,

இவையிற் றண்டும நகைத்திறச்சுவைபறறிநிகழும்

விதாடகக்கூத்து. இவற்

றை வசைக்கூத்துமென்ப, “பல்வகை யுருவமும் . . .

.. ....வசையெனப்

படுமே” எனறாராகலின்

¹ எண்வகைத்தானம் - தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ்,

தா, மூக்கு, அண்ண

மென்பன; தொல். பிறப்பு. சூ. ௧ - பார்க்க.

³ கலித்தொகை, கூஉ.

௩௮௨

சிலப்பதிகாரம்

கடு. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய வரிக்கடத்துக்களும்,

அறவயாவன:--கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சி வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவிறை; என்னை? “கண்கூடு காண் வரி... .. எண்வகை நெறித்தே” என்றாராகலின். இனி, இவ்வரி யெனபதனை, நிலனும் தொழிலும் தோன்ற நடக்கும் வினோதக்கடத்தென்பாரு முளர்; என்னை? “வரியெனப் படுவது... ..வழங்கல” என்றாராகலின். இவற்றினபகுதி விரிப்பிற பெருகும்; வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,

அவை, கொட்டும் அசையும் தூக்கும் அளவுமெனவிறை; என்னை? “கொட்டிமசையும்..... ..பாணி யாகும்” என்றாராகலின். அவற் றுள், கொட்டென்பது அரைமாதத்திரை, வடிவு க; அசையெனபது ஒருமாத் திரை, வடிவு எ, தூக்கெனபது இரண்டுமாதத்திரை, வடிவு உ; அளவென்பது மூன்றுமாதத்திரை, வடிவு ஃ; என்னை? “ககரங்

கொட்டே..... ஆயதம்” என்றாராகலின் இனி
 இவற்றின் ரொழில் :—கொட்டாவது அமுக்குதல் ;
 அசையாவது தாக்கியெழுதல் ; தூக்காவது
 தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது தாக்கின வேளை ச நேரே
 மூன்றுமாததிரைபெறுமளவும் வருதலெனக் கொள்க.

தூக்கும்—(இ - ள்.) தூக்குக்களும்,
 அவையாவன :—இத்தாளங்களின் வழிவரும்
 செநதூக்கு, மதலைதூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு,
 சிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந்தூக் கெனப்பட்ட
 ஏழுதூக்குக்களும்; என்ன? “ஒருசீரே செநதூக்கு... ..
 .என்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்
 கருக. கூடிய குயிலுவக கருவியு முணர்ந்து—

(இ - ள்) முறகூறிய
 ஆடனமுதலியவற்றோடுங்கூடியிசைக்கும் நாலவகை உத்தமத்
 தோறப்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,
 நால்வகை உத்தமத் தோறப்பெருங்கருவிகளாவன
 :—மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையெனபன
 ; எனனை? ‘மத்தளந தண்ணுமை யிடக்கை
 சல்லிகையென , வைத்த நான்கு முத்தமக் கருவி’
 என்றாராகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கருஉ - ஈ. நாலவகை
 மரபின்.....தலைக்கோ லரிவையும்

(இ - ள்.) அநுங்ஙனம் பிழையாமலுணர்ந்து
நால்வகைப்பட்ட மரபினை யுடைய அவினயநிலத்தினும்
எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் செனறெயதுமபடி
கோபபுக்களாவிரிக்ரும மலைத்தறகரிய சிறப்பி னையுடைய¹
தலைக்கோறப்பட்ட மெய்திய அரிவையும,

¹ சிலப்பதிகாரம், க: ௧௬௧.

கச.—ஊ ர் கா ண் கா தை.

௩௩௩

அவற்றுள், அவினயநிலம்
நான்காவன:—நிற்றலும், இயங்கலும், இருத்த
லும், கிடத்தலுமெனபன; என்னை? “நிற்ற
லியங்கல்.....

அவினயக் களனே” என்றாராகலின
எழுவகைநிலமாவன:—சு ரி க ம ப த நி
என்னுமெழுவகைப்பட்ட எழுத்தடியாகப்பிறக்கும் குரன
முதலாகிய ஏழும்

கருநு. வாரம் பாடுந் தோரிய
மடந்தையும்—

(இ - ள்) வாரபபாட்டினைப்பாடும

தோரியமடந்தையும,

இவள் ஆடிமுதிர்நதபின்பு பாடன்மகளாய்

ஆடனமகளிராகாலுக்கு ஒத்

தறுததுபாடுங்கால் இடத்தூண்சோந்தியலுமவள்,

எனனை? “இந்நெறி

வகையால்..... மரபிற் றோரிய மகளே”,

“தலைக்கோ லரிவை . . . . .

... . தோரிய மகளே” என்பனவற்றானறித

வாரமாவது - பற்று அஃது

இருவகைப்படும்; ஒரொற்றுவாரம, ஈரொற்றுவாரமென

அவை தாளத்து ஒரு

மாத்திரையும், இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று

வருமெனக்கொள்க

கருக. தலைப்பாட்டுக்

கூத்தியும—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும--

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது
ஒளகம். இவர் கூட்டக்

கூத்தியர். இவையெல்லாம்

முனைம் அரங்கேற்றுக்கூகு முதலியவற்றுள்

விரிததுக்கூ நினவாதலின, ஈண்டும் விரிததுக்கூறுதல

‘கூறியது கூறல்’ என்

‘னுங்குறறமா’மெனின், ஒக்கும்; ஆண்டுக்கூறிய
அடிகளே நண்டும் கூறுதலா
னும், இக்காதை ஒன்றையுமே கறுணாவார்க்குப்
புலப்படவேண்டிதலானும்
ஈண்டும விரித்துரைக்கப்பட்டன.

கடுள் - கூ. நாலவேறு வகையின்.....
முறைமையின் வழா
(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான
நாலவேறுவகையோடுங்
கூடியாவரும் விருமபதத்கும் முறைமையினால் ஒன்று
முதல் ஆயிரத்தெண்
கழஞ்சீராக நாடோறுப்பெறும முறைமையினின்றும்
வழுவாத,
என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல்
அழகென னுமிவற்றாறபெற்ற சீரினவழித்
தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக
ரிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை;
1 “ஒப்ப வொன்றாதி யாக வாயிரத் தோரெட் டுருச,
செப்பி” என்றாபிறநும்.

---

1 சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭ - பார்க்க; “ஒன்று
முதலாக வோரெட் டுறுத்த,
வாயிரங் காறுமாத்த பரிசுத்து...ஏரின மகளிர்” (பெருங் க.

நாடு: அஉ - டி.)

(பி - ம்.) * "தலைக்கோ லரிவை தானத்தொடு

பொருந்த, மலைத்தகு பாடலு

மாடலு மிக்கோ, மெற்படு கோதைத் தோரிய மகளே"

ந. அசு

சிலப்பதிகாரம்

கக(1) - சுள. 1 தாக்கணங்

கனையார்..... இருபெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தீண்டவருததும் அணங்குபோலவாருடைய

கண்ணகிய வலையி லகப்படட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய

தமது அறிவுமுதலியனகெடத் தவத் தோராயினும் நல்ல

அவிழ்ந்த மலாதோலுஞ்சென்று அவறறினேனைப்பருகிப்

பின்பாராதுசெல்லும் வண்டுபோல ஒருவழித்தங்காது

புதுவோர்ப்புணர்ந்து செல்லும் காமுகராயினும்

காமவினபத்திறகுபுதியோராய முன்புதுகர்ந்தறி

யாத பேதையோராயினும் நாடோறும்

புணர்ச்சிமயக்கத்தோடுகூடிய இனிய

துயிலோடே தங்குவிககப்படும பண்களையும் அவறறின்

திறங்களையும்பழித்த இனியசொல்லையுடைய

அறுபத்து நான்கென்றுதொகுத்த கலைகளைவல்லோராகிய

பதியிலாருடைய இருவகைப்படவீதிகளும,

அணங்கு - செய்வமகள் ஆங்கு, அசையுமாம் நகை,

ஆகுபெயராகிய இடக்கா, அன்றி அவர்

காமக்குறிப்புநிகழ்நகைக்கும் நகையுமாம் பண் நான்காவன:

— பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென பன
 அவற்றினதிறங்களா வன:—பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி ,
 அருகு - சோகோடிகம்; பெருகு - நாகராகம் குறிஞ்சிக்குப் புறம்
 - செநது; அருகு - மணடிலம், பெருகு - அரி மருதத்திற்குப்
 புறம் - ஆகரி ; அருகு - சாயவேளாகொல்லி ; பெருகு -
 கின்னரம் செவ் வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி ;
 வழிக் கண்டுகொள்க

அருகு - சீராகம்; பெருகு - சந்தி. பிறவும் வந்த
 இருபெருவீதியாவன — சிறுதனம் பெருநதனம்
 இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி
 அங்காடிவீதிக் துவாரா, கம்மிடா முதலாயினார் பண்ணிவிற்பன
 உறுகின்றார்:—

ககஅ. வையமும்—(இ - ள்)
 கொல்லாபபண்டியும்,
 பாண்டிலும்—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,
 மணித்தோக் கொடுஞ்சியும்—(இ-ள்)

அழகிய தேர்மொட்டும்
 ககக. மெய்ப்புகு கவசமும்—

(இ - ள்.) மெய்ப்புகுதற்குடமாகிய கவசமும்,
 வீழ்மணித் தோட்டியும்—
 (இ - ள்.) வீருமப்பபடும மணிகளமுத்தின்

அங்குசங்களும்,

களி. அதளபுனை யாணமும—(இ - ள்)

தோறகைத்தளமும,

அரியா யோகமும—

(இ - ள்) கருவிலிலககாதப புனைந்த

அரைபபட்டிகையும,

அரிதலசெட யாத யோகமெனக,

வியாதிகளைக்கெடுக்கும் மருந்தெனறு மாம்.

² தாக்கணகங்கு: குறள், ௧௦-அஉ

கசு.—ஊர்தாண்காலைத்

௩-அடு

களக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.)

கட்டுக்குழியமும்,

வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும்

வெள்ளிய சாமரமும்,

களஉ. ஏனப் படமும்—(இ - ள்.)

பன்றிமுகக்கடகும்,

கிடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோறகடகும்,

கள௩. கானப் படமும—(இ - ள்.) கான

மாகியகடகும்,

கானத்துள்ளன வெல்லாம் எழுதுதலிறகானமாயிற்று.

காமூன்று கழிகையும்—(இ - ள்)

குத்துக்கோல்களும்,

கஎசு. செம்பிற செய்நவும்—(இ - ள்)

செம்பாறசெய்தனவும்,

கஞ்சத தொழிலவும்—(இ - ள்.)

கஞ்சத்தாறசெய்தனவும்,

கஎடு. வம்பின் முடிநவும்—(இ - ள்.) புதுமையாக
முடிவனவும்,

என்றது, அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன ;
வம்பு - கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.)

மாலையின்வாக்கமாகப் புனைவனவும்,

என்றது தூக்குவாக்கம்; கிடையான

மாலையிசேடங்களாகப் புனைந்துவிற் றனவும்

பூமாலவாக்கமுமெனப்

கஎசு வேதினத துப்பவும்—

(இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாகிய கருவிகளும்;
துப்பு - கருவி

கோடுகடை தொழிலவும்—

(இ - ள்.) ஆனைக்கோடுமுதலியவற்றைக்கடையும்

தொழிறகுரிய கருவிகளும்,

கள்ள. புகையவும்—(இ - ள்.) அ
கிறபுகைக்குறுப்பாயுள்ளனவும்,
அவை “நேர்கட்டி செந்தேன.....ஆறு”
என்பன.

சாந்தவும்—
(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்தககு உறுப்பாயுள்ளனவும்;
மெய்ச்சாந்தறுப்புமாம்.

பூவிற் புனைநவும்—

(இ - ள்.) பூவாறபுனையபபடும
மாலேவிசேடங்களாயுள்ளனவும்,
களஅ - க. வகைதெரி வறியா..... அங்காடி
வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லபபட்ட வகைகள் இன்னதற்கு
இவையெனத் தெரி நற்கரிய இவ்வளங்கள்
தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப் படும்
செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றிற்குறி,
இரத்தினக்கடையும் பொற்கடையுங்கூறுவார்.

கஅ0 - அங. காக பாதமும்.....நலங்கே
மொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிரத்திற்குக் குற்றமும்
குணமுங்கூறுவார்.

(இ - ள்.) நூலோராத குன்றுதலையுடையவென்று
வரைந்துசொல்லப்பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள்,
காகபாதமும் களங்கமும் விநதுவும் ஏகையு மென்னும்
இக்குறறங்கள்நான்கும் நீங்கிக் குணராவாகிய
குணங்களைந்தையும் வருணநான்கினிறங்கையும
இநதிரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச் சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவன :—¹
சரைமலம் கீற்று சப்படி பிளத்தல் துளை கரி விந்து
காகபாதம் இருதது கோடியில்லன் கோடிமுரிந்தன
தாரைமழுங்கலெனவிலை, ¹ “சரைமலங் கீற்றுச் சப்படி
பிளத்த, துளைகரி விநது காக பாத, மிருததுக் கோடிக
ளிலாதன முரித, றுரை மழுங்க றன்னோ, டுராரும் வயிரத்
திழிபென மொழிப” என்றாராகலின் இனிக் குணங்களைந்
தாவன: எட்டுபபலகையும், ஆறுகோடியும், தாரையும்,
சுத்தியும், தராசமு மெனவிலை; ¹ “பலகை யெட்டுங்
கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு,
மைநதுங் குணமென் றறைநதனா புலவ, ரிநதிர சாபத்
திகலொளி பெறினே” என்றார். நால்வகைவருணத்
தொளியாவன: ¹ “அநதணென வெள்ளை யரசன் சிவப்பு,
வநத் வசியன பசைச சூததிர, னநதமில் கருமையென்
றறைநதனா புலவா” இனி மிக்ககுறறங்கள் நான்கின்
பயனாவன: “காக பாத நாகங் கொல்லும்” “மலம்பிரி யாத்து
நிலந்தரு கிளைகெடும்” “விநது சிநதை யிற் சந்தா பநதருப” “

“கீற்று வரல்கை யேற்றவா மாய வர்” எனவரும். இனி வருணநான்கின்பயனாவன :—“மறையோ ரணியின மறையோ ராகிப், பிறவீ யேழும் பிறநதுவாழ் குவரே” “மன்னவ ரணியின மன்னவர் சூழ, விநிலவேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும” “வணிக ரணியின மணிபொன் மலிநது, தணிவற வடைநது தரணியில் வாழ்வா” “சூத்திர ரணியிற ரோகையா கனகநெல், வாய்ப்ப மன்னி மகிழநதுவாழ் குவரே” எனவரும் ஏகை - இரேகை இயல

பெனவே பலகை எட்டென்பதூஉம, கோடி ஆறென்பதூஉம் பெறுதும் குன்ற வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடையவெனக் குற்றநான்கிற்கு மேறதுக. நுழைநுண்கோடி - இருபெயரொட்டாய் மிகவும கூர்த்தகோடி யென்பதாயிற்று ஒளியவெனவே குறிப்பெச்சமாய் வலனென்பாயிற்று

முன்னா வலனென்பாகிய வயிரச்சாதிகூறி, இனி அவன * வயிறறிநிபித தததைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன நகைத்தலானுமிழ், அஃது இமவானமுதலிய பனமலைகளினும ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோறகாரமென்று பெயாபெற்ற மரக தச்சாதிகூறுவாரா.

கடிச - ரு. ஏகையு
மாலையும.....கதிரொளியவும

(இ - ள்.) ஏகையும மாலையுமென னும் குற்றங்களை தோடேநீக்கின பசுமைநிறைந்த மெய்யையுடைய இருளென்னும குற்றத்

பசிய கதிரொளிபரந்த
மரகதச் சாதியும்,

¹ திருவால. உரு: கஷ.

(பி - ம்.) * 'வயிற்றின்புறத்தைக்'

கசு.—ஊர்காண்காலைத்.

௩௮௭

இதற்குக்குறறமெட்டிள; அவை:—¹ கருகல் வெள்ளை
கல் மணல் * கீற்று பொரிவு தராசம் இறுகுதலெனவிலை;
என்ன? “கருகுதல் வெள்ளை கன மணல் கீற்றுப், பொரிவு
தராச மிறகுதன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிலை யென
மொழிப” எனரூராகலின். இவற்றுள், மிக்க
குறறமுடையன இம், மூன்றுமென்றரெனக் ஏகை -
இரேகை=கீற்று, மாலை - தார்; இருள் - 'கருகுதல்
பாசரா மேனிப் பசுங்கதி ரொளியென்ற மிகையானே
குணங்களும் எட்டென்பதேபெறுதும்; “நெய்த்தலகிலி
மயிறகழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை
தன்னுடன் பசுத்தல், பததி பாயதல் பொன்வண் டின் வயி,

றொததுத் தெளிதலொ டெட்டிடுகு குணமே” எ
 ன்றராகவினெனக்கொள்க. ... கஅசு - எ. பதுமமு
 நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்

(இ - ள்.) நூல்களிலவிதித்த
 முறையிறபிழையாவாய விளங்கிய பதுமமும் நீலமும்
 விநதமும படிதமுமென்னும் நாலவகைச்சாதி மாணிக்க
 வநீகமும்.

விதிமுறைபிழையாவெனவே பிறப்பிடமும்,
 வருணமும், பெயரும், குணமும், குறறமும், நிறமும்,
 விலையும், பத்தியுமென்னுமிவையும் பிறவுமடங் கின; என்னை
 ? “மாணிக் கத்தியை வகுக்குங் காலேச், சமனொளி
 சூழ்ந்த வொருநான கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப்
 பெயரும், பன்னிரு குண மும் பதினறு குறறமு, மிருபத
 தெண்வகை யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும் பத்தி பாயதலு,
 மிவையென மொழிய வியல்புணர்ந தோரே” என்றராகலின்.
 இவற்றுள், பதுமம் - பதுமராகம், சாதுரங்கமென்பதுமது.
 நீலம் - நீலகந்தி; ‘சௌகந்தியென்பதுமது. விநதம் -
 குருவிநதம்; இரத்தவிந்துவென்பதுமது படிதம் - கோவாங்கு
 ; என்னை? “வன்னியிற கிடக்கும வருணநாற பெயரு,
 முன்னிய சாதுரங்க மொளிர்குரு விநதஞ். சௌகந்தி
 கோவாங்கு தானு குமமே” எ-ம், “தாமரை கழுநீர்
 சாதகப் புட்கண, கோப மின்மினி. கொடுங்கதிர் விளக்கு,
 மாதுளப் பூவிதை வன்னியீ ரைநது, மோதுசா துரங்க
 வொளியா குமமே” எ - ம் ‘திகை முலோசதிரஞ்
 செம்பருத திப்பூக், கவிர் மலர் சூன்றி முயலுதி ரம்மே,

சிந்தூரங் குக்கிற கண்ணென வெட்டு, மெண்ணிய குருவிந்த
மன்னிய நிறமே” எ - ம், ‘கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு
கொயம் மலர்ப் பலாசு, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை,
யிலவத் தலர்களென்றாறு குணமுஞ், செளகந திக்குச்
சாற்றிய நிறனே” எனவும், “கோவைநற் செங்கல்

1 திருவால. உரு' உ0, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

2 திருவால. உரு: கக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப்
பார்க்க.

3 “சாதகப் புட்கண் டாமரை கழுதீர், கோப மின்மினி
கொடுங்கதிர் விளக்கு, வன்னி மாதுளம் பூவிதை யென்னப்,
பன்னுசா தூரங்க வொளிக்குணம் பத்துஞ், செம்பஞ் சரத்தந்
திலக முலோத்திர, முயலின் சோரி சிந்தூரங் குன்றி, கவிரல
ரென்னக் கவார்திற மெட்டாங், குருவிந் தத்தந் குறித்தன
நிறமு, மசோக பல்லவ மலரிசெம் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணீ
ளிலவலர் செம்பெனத், தருசௌ கத்தி தன்னிற மாறுஞ், செங்கல்
குராமலர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாங்கு நிறமும்,...
.....இவைபெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார்
கல்லாடத்தினும்.

(பி - ம்.) * ‘காற்று’ † ‘வத்தி’

ந அ அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

குராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்கும் கோவாங்கு
நிறனே” எனவும் சொன்
னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் உரைபெருகும் ;

வநதவழிக்கண்டுதொள்க.

கஅஅ. பூச வுருவிற் பொலந்தெளித்
தணையவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது உருவினையுடைய பொன்னை
மாசுமத் தெளிய

வைத்தாலொத்த புருடாகவருக்கமும்,

கஅக. தீதறு கதிடு ராளித் தெண்மட்

டுருவவும்;—

(இ - ள்.) குறறமற்ற ஞாயிறொளியெனத்
தென்னுளியெனச் சொல்லப்

பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

கக௦. இருடெளித் தணையவும்—(இ - ள்)

இருளைத் தெளியவைத்தா

லணைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச் சாதிநான்கும், குணம் பதினொன்றும்,
குறறம் எட்டிமெனக் கொள்க; என்னை? 1 “நீலத் தியல்பு
நிறுக்குங் காலை, நால்வகை வருணமு

நண்ணுமா கரமுங், குணம்பதி னொன்றாக குறையிரு
நான்கு, மணிவோர்

செயலு மறிநதிசி னோரே” என்றாராகலின்; “வெள்ளை
சிவப்பும் பச்சை கருமை

யென், மெண்ணிய நாறகுலத் திலங்கிய நிறமே”, “கோ
குலக் கழுத்துக் குவளை

சுரும்பு, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு, ... காயா
நெய்தல் கனத்தல்

பத்தி, பாயத் தெனக்குணம் பதினொன்ற ருமே” என்பன.

இனிக் குறறம் வந்த 'வழிக் கண்டுகொ ள்க.

இருவே றுருவவும—(இ - ள்.) மஞ்சளும்
சிவப்பும் கலந்தாலொத்த

நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,
ககக - உ. ஒருமை...

.....மணிகளும்

(இ - ள்.) ஒருமுதலிறோன றி வேறுபட்ட
ஐந்துவனப்பிணையுடைய மாணிககம் புருடராகம் நீலம்
கோமேதகம் வயிரியமென்னும் ஒளிவிடுமணி
களும்,

இவை ஒருவயிற பல்பிறப்பு
ககக - சு. காற்றினு
மண்ணினும்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும்

நீரினுமுண்டாயத் தோற

றிய மிக்ககுறறங்கள் ஒருதுகளளவும் இலையாதலாலே
தெளிந்த ஒளியையுடையனவும் * வெள்ளி அங்காரகனபோல
வெண்ணீரமை செந்நீர்மையையுடைய வாய் உருண்
டனவுமான முததவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கலலேறு நீர்நிலையெனபன
மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும் குறறங்கள்பலவுளவாயினுமெனக
சந்திரகுரு - வெள்ளி; வெள்ளி, அங்காரக னெனபன மிக்க
குணமுடையன ; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.
வட்டம் - † கவடுவட்டம்.

1 திருவால. உடு: கக - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.
பி - ம்.) * 'சந்திரன் வெள்ளி' †

தடுவட்டம்'

கசு:—ஊர் காண்காணைத்.

நடிகு

ககௌ - அ. கருப்பத்

துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்

(இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவும்
கல்லிடுக்கிறபுக்கு முடங்குபட்டனவும்
திருக்குமுறுக்குண்டெழுநதனவுமென்னும்
இக்குறறங்கணீங்கிய செம்

மைமிக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த கொடிபபவளவருக்கமும்,
இவை மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும்
குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.

இனிக் குணமிக்குக் குறறங்கணீங்கியன, நிறமும் உ
ருட்சியும்¹ சிரதூரமும்

சுச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கனியும்
தூதுவழுதுணம்பழமும் போல்வனவெ
னக்கொள்க.

ககக - உரு. வகைதெரி.....

.....வீதியும்

(இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின்
பிறப்புமுதல் சிறப்பீரூ

கிய வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற
சிறப்புப்பெறேறங்கிப் பகை வரால் தெறுதறறெழிலை எ
க்காலத்தும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக்
கடைத்தெருவும்,

பகைவர்தெறுதலைக்
கனவி லுநினைநதறியாதவெனவுமாடும்.

உக - உரச. சாதருபங்
கிளிச்சிதை.....வீதியும்

(இ - ள்.) சாதருபமும் கிளிச்சிதையும் ஆடகமும்
சாமபூநதமுமென்னும்

நாவ்வகைச்சாதிப் பெயர்பெறேறங்கிய
கோட்பாடடையுடைய பொறபேதத்தைப் பகுத்தறியும்
பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயு
றுநதுன்பமொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன்
னுள்ளதெனவிளக்கக் கொடிகள் வயினேறுமெடுக்கும்
நனமைபொருநதிய பொறகடைகளும்,

ஒழித்து, ஒழிப்ப ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

உரு - எ. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை
வீதியும்

(இ - ள்.) நுண்ணிய பருத்தி நூலினும்
எலிமயிரினும் பட்டுநூலினும் தததம் பகுதிகளால்
நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய துகில் வருக்கங்களில்
ஒவ்வொன்றை நூறுகத தெரிநதடுக்கப்பட்ட அடுக்குப்
பலநூறுகிய மடிப்புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடை
வைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்ததலின், 'நறுமடி' என்றா

உ0அ - கக. நிறைக்கோற்
துலாத்தர்.....கூலவீதியும்

(இ - ள்) நிறுக்கும் துலாக்கோலையுடையராய
மறிக்கும் பறையையுடையராய அளக்கும்
மரக்காலையுடையராயத் தரகுசெய்வார் நினறுழிநில்லாது
எங்கணும் தமிழாறும்படி எக்காலமும் பெரிய
மிளகுபொதியுடனே பாக்கும் நிறுக்கும் வேறு
பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூ
லங்களுங்குவித்த கூலக்கடைத்தெருவும்,

1 திருவால. உ0: உ0 - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

2 சேவகசித்தாமணி, உசுஅசு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

நூல்

சிலப்பதிகாரம்

பறைக்கட்பரான்ர - பராரைக்கட்பறையெனக,
என்றது பரிய அரையை யும் இருமபரீல்
வாயமட்டாகக்கட்டின கண்ணுமுமுடைய பறையெனறபடி.
அம்பணம் - தரகரளக்குமரக்கால்.
காலமனறியுமென்றறகு இரவும் பகலு மெனவுமாம்
தருமை - பெருமை இதனை மூடைக்கேற்றுக ;
கறிக்கேறறினு மமையும்; மூடை - பொதி ஒடி,
எண்ணெயுவாயப பின்னும் சிலபண்டங் களிநெழிபை உ
ணாக்திநின்றது கூலம் - ஈரெண்வகைத்து, எனனை?
“நெல்லுப் புல்லு வரகு... .. இராகியெண்

கூலம்” எனவும், “எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுமுந தவரை, கடலை துவரை மொச்சை பென்றும், குடனீவை முதிரைக் கூலத் துணவே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு தெரிந்த.....
.கொடிமதிற் புறத்தென்.

(இ. - ள்) குலம் நான்கு கபபகுத்தவகையால் தெரிந்த அநதணர் அரசர் வணிகர் வேளாளரெனச் சொல்லப்பட்டாரிருக்கும் நான்காய்வேறுபட்ட தெருக் களும் முச்சநதியும் நாதசநதியும் கோயிலங்காடியும் பலிபெறும் மன்றிடங்களும் கவர்க்கு நெறிகளும் தேர்வீதிகளுமாகிய இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசுமபின்பு வாக நின்று முறுகி ஒடுதலின் அதனுடைய வெங்கதிர்கள் துழையப்படாத புதிய கொடியும் படாகைபுமென்னும் இவற்றின்பந்தாநிழலிலேதிரிந்து காவலனது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்துதலாலே பொருநதுழியறிதலை மறந்து போந்தானென்க.

கவலை - முடுக்குவழிகள் கதிர் மேடவிதியின் கீங்குதலின் விசும்பகடு திருகிய வென்றா அகடு - நடு திருகுதல் - முறுகுதல்; “தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காயதலின்” என்றார் பிறரும் கொடி - சிறுகொடி. படாகை - பெருங்கொடி

ஆர்ப்ப அவிழ்த்தமண்டிலம் துயிலெடுப்ப இயம்பச் சென்று ஏத்திச் சிறுமையுறமேனென்றலும், கவுந்தியடிகள், அனையபுமல்லை, பெற்றனய்னமே, வருந்தாதேகிப் போதீங்கென்றலும் மருங்கிறபோகி அயிராதுபுக்கு மகிழ்தருவீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும் பயங்கெழுவீதியும் நலங்கிளர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும் நாலவேறுதெருவும் அநதியும்

சதுக்க மும் ஆவணவீதியும் மனறமும் கவலையும்
 மறுகுமாகிய இவ்விடங்களில் பந்தாரீழலிறறிரிந்து
 காவலனாரைக் கோவலனகண்டு மகிழ்வெய்திப் பெயர்ந
 தானென வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டிலம்.

¹ அகநானூறு, அக.

பதினேந்தாவது

அடைக்கலக்காண்த.

¹ நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி

² கடம்பூண் நெட்டுங் கௌரியா

பெருஞ்சீக

கோலின் செம்மையுங் குடையின்
 றண்மையும

வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய

கொளகைப

நீ ³ பதியெழு வறியாப பண்புமேம பட்ட

மதுரை மூதூர் மாநகர கண்டாங்

* கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம்

புகுநது

தீதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன்

கொற்றமு

க(1). மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித்
தாழ்நீர் வேலித தலைசெங் கானத்து

* நான்மறை முற்றிய நலமபுரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு

க(2). குமரியம பெருந்துறை கொள்கையிற்

படிந்து

தமாமுதற் பெயாவோன் றுழ்பொழி

லாங்கண்

வகுநதுசெல் வருதததது வான்றுயர்

நீங்கக்

கவுந்தி யிடவயிற் புகுநதோன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

க. நிலந்தருதிரு - விளைவு. நேமி - நேமியை.

உ. கடமபூண்டு - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியா

- பாண்டியர்.

சு ஆங்கு - அப்பொழுதே (ச) விளங்கிய (சு) மூதூர்.

கசு. முனிவன் - அகத்தியன்

---

1 "நிலத்தருதிருவீனெடியோன்" (மதுரை. எசுசு); "நிலத்தரு திருவிற்பாண்டியன்" (தொல். பாயிரம்.)

2 கடம்புணல்; மணி. க: எ0.

3 "பதியெழுவறியாப்பழங்குடி" சிலப். க: கடு; மலைபடு.

சஎசு.

4 சிலப். கக: ககடு - சு; ௨௨ கடு: ககடு-சு.

5 "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம்.

நகை சிலப்பதிகாரம்

௨0. 1 நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போ

ன்

வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சி ரெய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தன னெடுத்து
* வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்

௨௫. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு
நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று
தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்
1 கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப

பெருங்கட

2 லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன்

முன்னாட்

௩௦. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ ஞகலி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீநத
வந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
னுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது
௩௧. துன்ப நீங்கித் துயாக்கட லொழிகென
விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த

௨௦. நவின் றுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லுகை.

௨௪. வாலாமை - தூயடையினமை

௨௫. முதுகணிகையராவார்-பாட்டிமார், தாயமார்.

௨௬ - ௩௦ எங்கோனென்றது, கோவலன்

மரபினுள்ளானொருவனை;

புண்ணியதானம் முன்பு செயது ஒழுகினுதைலால்.

௩௧. நண்ணுவழியின்றி - கரைநயக்

கிட்டுமிடமின்றி.

(௨௮) கடலின்

இடையிருள்யாமத்துக் (௩௧) கரைகாணுது சிலநாள்

நீந்திச்செல்ல

௩௨. இநதிரனேவலால் இத்தீவிலுள்ளாரை அசுரா
வாசியாமற் காத்து

இங்கு வாழ்வேன்.

௩௪. நீ முன்புசெய்த தானங்களால்
வந்தபுண்ணியம் உன்னைவிடாது;

உறுதி யொழியாது, முற்று.

கரு. ஒழிகவெனச் சொல்லி.

¹ “நாவலத்தணரருமறைப்பொருளே” பரி. க, உ.

² மணி. எ. கரு - டு; ஷ. உக. கஅக - உ; ஷ. உக.

கச-கக.

³ உடைகலப்படல்: மணி. கக: உ0; ஷ. கஅ: கச.

(பி - ம்.) * ‘வாலாமைநாணீங்கிய’

கரு.—அ டை க் க ல் க் க ர் னை த.

கரு.

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென

வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையா
மணிமே கலையென வாழ்த்தியு ஞான்று

ச0. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய
ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
முனங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவே

ரான்

¹ றளாந்த நடையிற் றண்டுகா லுன்றி

ச0. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்

² பாசுகழிந் தியாங்கணும் பறைபட

வருஉம்

வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள
வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப்

பாளனைக்

கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

௫௦. * பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட்
டடங்கி

* மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய

னைய்ப்பப்

பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்

கடக்கனி றடக்கிய கருணை மறவ

பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக

௫௫. வெள்ளிய மனையோ னினைந்துபின் செல்ல

வடதிசைப் பெயரு மாமறை யானான்

கௌ. எங்குல தெய்வமென்றான; அவவுதவிபறறி. என
- என்று கோவ லன்கூற.

சக. பொழிய - பொழியாநிறக.

(சக) வருவோனாகிய (சரு) மறையோனை.

சக. பாகு - பாகர்.

சஅ. ஒய்யென - விறைய. தெழித்து - உரப்பி

௫௦. பொய்பொருந்து கை - பொய்பொருந்தின

துதிக்லை. கோட்டட்டங்கி- கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

நுக. கருணைமறவ - கிருபாவீரனே.

நசு. பின்னையருலம - ⁵ கீரிக்குட்டி. பெரும்பிறிதாக்க
- மரிக்கை.

நடு. எள்ளியமனையோள் - அவனால் இகழப்பட்ட மனை
யாள்.

¹ சச - இ. மு. மணி. கச: க0 - கக; தாலடி. கச.

² மணி. ச: சக. ³ மலைபடு. க0எ. ⁴ சீவக.

கஅகஅ.

⁵ குட்டியென்னும் இளமைப்பெயர் கீரிக்குமுரித்தென்பர்,
மயிலைதாதர்; தன். கு. கஅஎ.

நு0

நுகசு. | சிலப்பதிகாரம்

கடவ தன்றுநின் ¹ கைத்தூண் வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு

கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்

கூ0. பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி

வாணிகர்

மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்

கருமக் கழிபலங் கொண்மி னோவெனு

மருமறை * யாட்டியை யணுகக் கூஉ

யாதுநீ யுற்ற விடரீ தென்னென
 கூடு மாதர்தா னுற்ற வானுறபா செப்பி
 யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
 கைப்பொரு டந்தென் கமிந்துயர்
 களைகென - வஞ்ச லுன்ற னருந்துயா
 களைகே

னெஞ்சுறு துயர + நீங்குக வென்றாங்
 எடு கோத்துடை யந்தண ருரைநூற்
 கிடக்கையிற்
 மீத்திறம் புரிந்தோள செய்துயர் நீங்கத
 தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்

1. நுஎ நின்கைத்தூண் வாழ்ககை - நினை ஒழுககத்தினுல
 நான் உண்டு வாழும்
 வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உணர்வாழ்க்கை கடவதனறென
 றுமாம.

1. நுஅ. வடமொழி வாசகமாவது ஒருகிரந்தம், அது,
 “அபரீக்ஷயநகர்த்த
 வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பசசாத பவதி ஸநதாபம
 பராஹ்மணீ நகுலம், யுதா” எனபது.

நுக. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

கூஉ. கருமக் கழிபலங் கொண்மின் -
 இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக்

கழிக்கும் புண்ணியஞ்செயது கொண்மின ; எனறது,
காரியமாயிருப்பதொரு
நிமித்த பலமெனறவாறு ; அஃதாவது, தானகொன்ற
கொலைத்தொழினீங்கப்
போனகணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும
பொருளளிக்குங் காரிய
மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

சூகூ. (பா) கூவி - அழைத்து
சூச. நீயுற்ற இடர்யாதென ; ஈது என்னென -
இவ்வேடி என்னென்று
சொல்ல.

எஃ. நூற்கிடக்கை - வேதவிதி. எக. தீத்திறம் -
கொலைத்திறம்.

¹ "கைத்துணை" மணி. கசூ : கூ.
(பி - ம்) * 'ஆட்டியையழைத்தனன் கூட, யாதுநீயுற்றனை
யிடரீங்கென்னென'

† 'நீங்குகென்றுங் கோத்துடையந்தனனுரை'

கரு.—அ'டை க் க ஸ'க் க ா னை
த. ஈகூரு

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி
யொல்காச செல்வத் துறுபொருள்
கொடுத்து

எரு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச செல்வ
பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியோ னொருவ
¹ னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்துணும்

பூதத்துக்

கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும

உரு. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு
கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி
யென்னுயிர் கொண்டங் கிவனுயிர்

தாவென

நன்னெடும் ² பூத நல்கா தாகி

நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு

உரு. பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை

யொழிகநின் கருத்தென ஷுயிர்முன்

புடைப்ப

வழிதரு * முள்ளத் தவளொடும்

போந்தவன்

† சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு

கிளைகட்டும்

பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப

கூடு. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம

3 லிமமைச் † செய்தன யானறி நல்வினை

யும்மைப பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எசு. செல்வத்து

றுபொருள்-செவ்வத்திலேயுற்றபொருள்; செல்வத்தாலே
யுழறவென்றுமாம்.

எடு. செல்லாச்செவ்வ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. படிற்றுரை - பொயப்பழி. எள. வறியோன் -
அறிவில்லான்.

எசு. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அடு. இழக்கும்
- நழுவும்.

அசு. உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அசு. கிளைஞரின் - கிளைஞரைப்போல.

சு0. இல்லோர் - வறியோர். செமமல் - தலைவன்.

இல்லோர்செம்மலென் பதற்கு இல்லறத்தாரா
தலைவவென்றுமாம்.

1 “அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கில்லை” குறந். ௧௮௪.

2 ஸலப். இ: ௧௨௮ - ௧௪; மணி. ௧: ௨௩-௪, ௨௨: ௪௯ -
௬௯.

3 ௧௧-௩. திருக்குறள், ௧௬௯ - பரிமேல். மேற்.

(பி : ம்.) * 'உள்ளத்தஞ்ரோடி' † 'சுற்றத்தோர்க்குத்துடர்'
‡ 'செய்தயானறி'

நூல்கள்

சிலப்பதிகாரம்

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன்
போந்தது

விருத்தகோ பால நீயென வினவக்
கூடு. கோவலன் கூறுமோ குறுமகன்
றன்றாற்

காவல் வேந்தன் கழநகர் தன்னி
னாறங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்

கூறகோட் பட்டுக் கோட்டுமா ஆரவு
மணித்தகு புரிசுழ லாயிழை

தன்னொடும்

கரு. ¹ பிணிப் * பறுத் தோர்தம் பெற்றி
யெய்தவு

மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து

² காமக் கடவுள் கையற் றேங்க
வணிதிகழ் ³ போதி யறவோன்

றன்முன்

+ மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு
க00. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்
கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென
வறத்துறை மாக்கட் கல்ல திர்தப்
புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகலி
னரைசர் பின்னோ ரகநகர் டு மருங்கி

னின்

கசு. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே
வினவ - (கஉ)

‘உம்மைப்பயன்கொல்’ என்றலால்
மாடலன் வினவவென்க. கரு. குறுமகன் -

கீழ்மகன்.

கஅ. கோட்டுமா - பன்றி ; எருமைக் கடாவுமாம்.
க00. பிணிப்பு - பறறு. பெற்றி -
பெருமை = சுவர்க்கம்.

க0க. வாளி - வாளியை. க0உ. கையறவு -
செயலறவு.

க0ங. போதியறவோன் - புத்தன்.
க0சு. கடிதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று
இவ்விடத்தே வரும்.

க0க. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

¹ "பிணிப்பறுமாதவன்" மணி. உக. கக. ² மணி. க :

உக.

³ போதியறவோன் : மணி. கக : எக - ச ; கட : கக - உ,
ககக ; கடு : உக, உக ;

உஅ : கஎச ; உக : உக-ச ; கஃ : கஃ.

(பி - ம்.) * 'அறுத்தோர்பெற்றியை' † '

மணிமேகலையொடு மாதவிதுறப்பவு

தனவேபோதும்' ‡ 'அல்லதை யிந்தப்

புறத்துறைவாழ்க்கை' § 'மருங்கி

துரையிற்'

கரு.—அ னை ட க் க ல க் க ா தை.

நகுகுக

¹ லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

* விலகொனிச சிலாதல மேலிருந்

தருளித்

கருரு. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தமமுன்

² றிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்

³ றுரன் மாலையன் றமனியப பூணினை
பாரோ காணப் பலர் † தொழு

படிமையன்

கருவிரற் குரங்கின் கையொரு

பாகத்துப

ககூ௦. † பெருவிறல்'வானவன் வந்துநின்
ரேனைச

சாவக ரெல்லாஞ் சாரணாத் தொழுதிங்
ஃ கியாதிவன் வரவென * விறையோன்

கூறு

மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
பட்டினி நோன்பிகள் பலாபுகு

மனையிலோ

ககூ௧. மாதவ முதல்வனை மனைபபெருங்
கிழத்தி

யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத் *
தூர்ச்சிறு குரங்கொன் றெதுங்கி

யுள்புக்குப

பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி

யுண்டொழி மிசசிலு முகுத்த நீருந்

ககூ௨. தண்டா வேட்கையிற் முன்சிறி தருநதி
யெதிராமுக நோக்கிய வின்பச

செவவியை

கரு கூ. உலக நோன்பிகள் - சாவகர்

கருகூ. (பா) திருவில விட்டு - நலை ஒளியை விட்டு.

(கருஅ) பாரோகண்டறியா (ககூ௦) வானவன்

நின்றேனே.

(கடுக) ஒருபாகத்துக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற
(கசூ0) வானவன்

வந்து நின்றேனேக் (கசூ2) கேட்க இறையோன் கூறும்.

கசூ3. எட்டிசாயலெனென்போன் ஒருவாணிகன ;
எட்டி - பட்டப்பெயர்.

இருந்தோனென்றார் ;
தன் மஞ்செய்தவன்றானும் இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

கசூ4. தன்பாற்பட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

கஎ0. தண்டாவேட்கை - பசி.

தஎ0 - எக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

க0. ¹ மு. கடுக - ச; சிலப் க0: உச - இ. ² மு. மணி. கூ:

³ மு. கடுஎ-அ; மணி. க: கசூ - எ.

⁴ இப்புத்தகத்தின் உய்க - ஆம் பக்கத்தின்
அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'இலங்கொளிச்' † 'தொழுசிறப்பினன்'

‡ 'பொருவிறல்'

§ 'யாதிவர்வரவென்'

யதிரர்க் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின்
மக்களி னோம்பு மனைக்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ம்மொழி

யோம்பிக்

கஎரு. காதற் குரங்கு கடைநா † ளெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி

கஉரு. யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந்
தோன்றிப்

பெருவிற் ற் றுனம் பலவுஞ் செய்தாங்
கெண்ணு லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
ஓ விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய னெல்லாந்

கஉரு. தற்காத் தனித்தோ || டானச சிறப்பெனப்
பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் || சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற்

** புணர்ந்த

சாயலன் மனைவி தானந் தன்னு

லாயின னிவ்வடி வறிமி னேவெனச

ககௌ. சாவகர்க் கெல்லாளு ++ சாற்றினன்
காட்டத

1! தேவ குமரன் றேன்றின
னென்றலுஞ்

¹ சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் ிதி யு ளருந்தவ் மாக்களுந்

கஎசு. மொழி - மொழியை. கஎரு. கடைநாளெய்த
- மரிக்க.

கஎசு. தானமென்றது, முன்பு சாரணர்க்குச்
செயதுபோதுகிற தானம்.

கஎஅ. வாரணம - ஸ்ரீவாரணசி.

கஎக. (பா) கவிபபன - பசுமறையத் தேடின
பொருளுடையவன்.

ககௌ ஆரணங்காக - மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு ;
மிக்க தெய்வப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டெனுமாம்.

1 மு. சிலப்பதிகாரம், கக: எ.

(பி - ம்.) * 'தயந்தமக்களின்' † 'மிகுமொழி'
'னெருருவம்' || 'தானப்பயனென' ‡ 'சிறுவிரம்'
'காட்ட' §§ 'தேவர்குமரன்', §§ 'பதியிலருந்தவ'

‡ 'எய்தத்தானஞ்' § 'வின்'
** 'புணர்ந்து' †† 'சாற்றிக்'

கரு—அடைக்கலக்காரனை.

சுரு

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா விற்பத்து * முடிவுலகெய்தினர்

கேட்டனை † யாயினித் தோட்டார்
குழலியொடு

நீட்டத் திராது நீபோ கென்றே
உரு. கவுந்தி கூற வுவந்தன ளேத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமைப்
பனைத்தோண்

1 முனையின வெண்பன் முதுக்குறை
நங்கையொடு

சென்ற ஞாயிற்றுச செல்சுட ரம்யத்துக்
கன்றுதே ராவின் கனைசுர லியம்ப

உரு. மறித்தோ ணவியத்¹ துறிக்கா வாளரொடு

* செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ
மிளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்

‡ கருவிர லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்

§ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்

உக0 காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்

தூண்டிலுந் || தொடக்கு¹ மாண்டலை

யடுப்புந்

ககரு. தனறெறல் வாழ்க்கை -
தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம் பொ துப்பட்டவாழ்க்கை;
பொதுநிலைபட்டோராகிய சாவகர்.

ககஅ. தோடார்குழலி, தோட்டா குழலியென
விகாரம்.

உரு முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய
நங்கை.

உரு சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்சுட
ரம்யம் - இதனை யுடைய மாலைப்பொழுது;

விழுந்தஞாயிறுச் சடர் செல்லுகின்ற பொழு தினகண்

உ௦அ. (பா) கருவிறல் - கொடியவெறறி.

உ௦க. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா ,

சாணகங்கரைத்துக் காய்கிற மிடாக்களுமாம்.

உ௦௦. இருப்புவட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடுகூடை
- இடங்கணிக்கல் வீசுங் கூடை.

உ௦௧. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு
ஆண்டலையடுப்பு - ஆண்டலைப்

புள்ளின்வடிவாகிய அடுப்பு

¹ "முனைவளரிளதகையே" (சிலப் எ. ௧௯); "முனையெயிறரும்பி" மணி. ௪: ௧௦௦.

² "உறிக்காலூர்ந்த மறப்படு மயிர்ச்சுவல்" பெரும்பாண். ௧௭௧.

³ "செறிவனையாய்ச்சியர்" சிலப். ௧௯: ௭.

⁴ உ௦௭-௧௯: இவ்வடிகள், திருக்குறள், எசுந - பரிமேல். மேற்கோள்; "வந்தெறி
பொறிகள் வகைமாண்புடைய கழமதில்" மணி. ௨௮; ௨௧ - ௪.

⁵ "ஆண்டலையணங்கடுப்பின்" மதுரை. ௨௯.

*) * 'உயருலகு' † 'ஆயிற்றோட்டலர்' ‡ 'கருவிரற்கூடையுள்'
தய்யும்' || 'துடக்குமாண்டலையடக்கதுங்'

ருக

சு௦௨

சில ப் ப தி க ர ம்

கவையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு

மையவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்

சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு

உ௧௫. ¹ மெழுவுஞ் சீபு முழுவிற் கணையமுங்

கோலுங் குந்தமும வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி

நுடங்கும்

வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலா மடநதை கொள்கையிற்
புணர்ந்தென்.

உகஉ. கவை - கவைக்கோல். கழு - கழுக்கோல்
புதை - அம்புககட்டு ;

மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணியுமெனப். புழை - ஏவறை
உகந. ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாதபடி
கற்கவிகொடங்கி நாறறுந்

துலாம் ; அப்புப்பற்றாக்கை தூக்கிறதென்பாருமுளர் ;
சிற்றம்புகளை வைத்து எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட் * பொதுக்கும் ஊசி ;
பொய்யூசியென்று பாட

மோதி, மாற்றாரைக் கையைப்
பொய்யாக்குமூசியென்பாருமுளர்

உகச. சிரல் - சிச்சிலி பனை -
வேயவடிவாகப்பண்ணி வைப்பது ; முர

சென்பாருமுளர் ; குதிரைபநதியுமாம்.

உகநு . எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக

உள்வாயிற்படியிலே வீழாது

எடுக்கவிடுமரங்கள்; [சீப்பு=விசை]; கதவோடு பொருந்தின
மேலிற்றழுமாம்;

நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்து

மேலேயெழுப்புகையால், எழுவுஞ்

சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே

போடக்கடவ மரம்.

உகசு. கோல் - விட்டேறு. குநதம் - சிறுசவளம்.

உகள. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி ;

நாள்தோறுஞ்செய்த

வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்

உகசு. கோவலர்மடநதை - இடைச்சியான மாதரி.

(உ கசு) கோ வலர்மட நதை

அடைக்கலங்கொண்டகொள்கையொடு (உகஅ)

வாயில்கடந்து தனமனை புக்காளெனக.

---

¹ "ஏணியுஞ் சீப்பு மாற்றி, மாண்வீனையானையு மணிகளைத்
தனவே" (புறநா. ௩௦௫); "சீப்புள் ஞறுத்துத் தின்னெழுப்
போக்கிக், காப்புள் ஞறுத்த கடிமதில் வாயில்" பெருங். க. சக:
கசுந - ச.

² பொதுக்கும் - துணைக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத்
தப்புறத் தப்பின லாழிம்" கம்ப. இரணிய. ச.

(பி - ம.) * 'கடந்துதன்' †

கோவலன்மடத்தையொடு உகயிற் சிறத்தென்'

கரு.—அ டை க் க ல க் க ரா தை.

சுரு.

க - அ. நிலந்தரு
திருவின்.....பொழிலிடம் புகுந்து
(இ - ள்) நிலத்திறகுப் பலதிருவினையுந்தரும்
அருளாகிய நிழலிடத்தே

நின்று நேமியை முறைமையான
மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய
மிக்க புகழ்பொருந்திய கோலினதுசெம்மையும்
குடையினதுதண்மையும் வேலி
னதுவெம்மையும் விளங்குதற்கிடமாகிய
கோட்பாட்டையுடைய அவ்விடத்தி
னின்றும்
நீங்குதலறியாத முறைமைமேம்பட்ட மதுரைமுதுராகிய
மாநகரைக்

கண்டு அநநகரில் அறத்தைப் பிறர்க்கருளும்
நெஞ்சினையுடைய அறவோர் பயின்ற புறமதிறகண்
உள்ளதாகிய மூதூர்ப்பொழிலிடத்தே தபோதனரிருக்கும்
பள்ளிக்கண்ணே புகுந்தென்க

இனி, நிலந்தருதிரு - விளைவு; ¹ அதனிழலிடத்தே

நின்றெனினுமமையும்.

நேமி - ஆணைச் சக்கரம். கௌரியர் - பாண்டியர்.
கொற்றம் - வெம்மை.

தருதல் - கொடை.

க - ௧௦. தீதுதீர்

மதுரையும்.....கோவலன் கூறுழி* (இ -

ள்.) தீதுகள்நீங்கிய மதுரையினசிறப்பையும்

தென்னவன்கொற்றத்

தையும் கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன்கூ
றுகின்றவளவிலேயென்க.

தீது - * பசியும் பிணியும் பகையும். தீர்தல் -
நீங்குதல். 'கோலின்செம்மை'

என்பதனால் பசிரீங்குதலும் [* "கோணிலை திரிந்து
நாழி... ..கோல்

கோடினென்றான்" என்பதனாகொள்க.], 'குடையின்
றண்மை' என்பதனும்

பிணி நீங்குதலும் [* "கண்பொர விளங்குநின்
வின்பொரு வியன்குடை,

வெயின்மறைக் கொண்டனரே வனறே வருந்திய,
குடிமறைப் பதுவே" என்பத

னாகொள்க.], 'வேலின் கொற்றம்' என்பதனும்
பகைநீங்குதலும்.....கொள்க.

கக - ௩. தாழ்நீர் வேலி.....மாடல
னென்போன்

(இ - ள்.) தாழ்நதநீரைவேலியாகவுடைய

*தலைச்செங்காடென னுமூரிடத்து

நான்குவேதத்தினையும் ஒதிமுடித்த நலத்தைப்பிரிந்த

கோட்பாட்டையுடைய

மறையவாககுமுதலவனாகிய மாடலனென னு
பெயர்கூறப்படுவோனெனக.

நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.

கசு - கூ. மாதவ

முனிவன்.....சேவடி வணங்க

(இ - ள்.) அந்த மாடலனெனபோன,

அகத்தியனுடைய பொதியின்மலை

யை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில

தீர்த்தமாடுமுறைமையின் ஆடித தனது

குடுமப மிருககினறவிடத்திறகு மீண்டிவருகினறவன
வழிவந்தவருத்தத்தா

னுண்டாய துயரநீங்குதற்குக் கவுந்தியடிகளிருந்த
பள்ளியிடத்தேசென்று

புகுந்தவனைக் கோவலனசென்று வணங்கவெனக.

1 “ அலகுடை நீழலவர்” (குறள், 40கச), “
நெல்லின்பொழில் குழந்ததின்றியூர்”

(தே) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

2 “பசியும் பணியும் பகையு நீங்கி” கிலப்பதிகாரம், 10:
எஉ; மணி. க: 80.

3 சீவகசிந்தாமணி, ௨௫௫.

4 புறநானூறு, ௩௫.

5 தலைச்செங்காடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்
தென்மேற்கிலே தாங்கு

நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவதலம்.

தமர்முதல் - தமரிடம் வகுந்து

- வழி; ² “வரைசோ வகுந்திற் கானத்

துப் படினே” என்றார் மலைபடு கடாத்தினும். இடவயின்
- இடத்தில்.

வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட்
கவுந்தியிடவயிற புகுந்தோனென்க.

உ௦. நாவ லந்தணன் றுனவின்

றுரைப்போன் :— (இ - ள்) நாவாற
சொல்வன்மையையுடைய அந்தணை நீ இங்ஙனம் வரு
தற்குக் காரணம் யாதென்று இவனைவினவித்
தா றுரைக்கின்றவனென்க.

உக - ஏ. வேந்துறு

சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு (இ
- ள்.) கரிகாலன்கொடுத்த மிக்க தலைவரிசையாற
சிறந்தபுகழினைப்

பெற்ற மாவின்றளிர்போலும் மேனியையுடைய
மாதவியாகியமடந்தை மேற்

பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய
குழுவியைப் பயந்தெடுத்து

வாலாமையாகிய நாட்கணிநகியபின மிகவும
பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவி

மகட்கு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம

மகிழவுற்றுச்சொல்லிய மங்கல

மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசௌசம். முதுகணிகையா -
தாயத்தாராயபெண்டிர்;

அவர் * சித்திராபதிமுதலாயினார். முன்னர்க்
குழவியென்றதன் பொதுமை

நீங்க 'மகட்கு' என்றார். நாட்டுதும், பனமைததன்மை.
நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உஅ - ஈஎ. இடையிருள்
யாமத்து.....பெயரீங்கிடுகென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே எறியுநதிரைகளையுடைய
கடலிடத்து இடையிருள்

யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையபபட்ட எங்கோன
முறபவத்திற் புண்ணியத்

தையும் தருமதானத்தையும் செயதோனாதலின்
தன்னையுணுகும் இடையூறு

ஓரிடத்துமின்றி அக்கடலிடையே ³ சிலநாணீந்துழி,
ஒருதெய்வந்தோன்றி,

இத்தீவினுள்ளாரை அரக்கர் வாதைபண்ணாமல
இநதிரனேவலாலே பாதுகாத்து

வாழ்கின்ற யான் நினதுயர் கண்டு
அதனையொழிததற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா

தொழிக; என்பெயர் மணிமேகலைகாண்,
எனனாலன்றியும் நீ முன்பண்ணிவ தானமிகுதியான்வரும
புண்ணியமும் நினனைஒழியாதாகலான், நீ இத்துன்

பத்தினின் றுநீங்கி இக்கடலினின் றும
ஏறுவாயாகவெனச் சொல்லித் தனவிஞ்

சையால் ஒரு திடரிற்பெயர்த்து இடுமபையைத்தீராதத
எம்குலதெய்வத்தி

னுடையபெயரை ஈங்கு நீரிடுமினென்று நீ
சால்லவெனக.

கரைகாணுக்கடலெனபார் பெருங்கடலென்றார்;
எங்கோன - எம்மரபில்

முற்பட்டான். முனனாளென்பதனை
உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய
தானமென்பதனோடுமொட்டிக.
நண்ணுவழியினறியென்பதற்குக் கரைசேரு

1 மலைபடுகடாம், உசஉ. 2 சித்திராபதி -
மாதலியின்தாய்; மணி. உ: எ0 - ஏக.

3 இலதாளென்றது எழுநாளை; மணி. உக: கக.

4 இதனை, "திரையிரும் பௌவத்துத் தெய்வமொன்
றுண்டெனக், கோவலன்

கூறியிக்கொடியிடை தன்னையென், னுமஞ் செய்த நன்ன
ணள்ளிருட், காமன் கையிற்

கடுதவை யறுக்கு, மாபெருந் தவக்கொழியின்றனை யென்றே,
நனவே போலக் கன

வகக் கரைத்தேன்" (மணி. எ: ஈக - அ.) என்பதனானுமறிக.

கரு—அடைக்கலக்காரைத்

சுரு

பிடமின்றியென்று முரைப்பர். புண்ணியதானம்,
உம்மைத்தொகை. தானத்
துறுதி - தானப்பயன் ; ஆவது புண்ணியம் .
விஞ்சையிறபெயர்த்தென்பதற்கு
இக்கரையிலே மீளவுநதந்தெனினுமமையும். எ
ங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தை
யுண்டாக்கியதெய்வம்; இன்னும் விஞ்சையிற பெயர்த்து
விழுமந் தீர்த்தவென்
பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போய்பொருளும் [கல்வியும்]
வஞ்சமறத்தந்து
இடிம்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்;
'விஞ்சைகள் வல்,
லேன் விளிந்தநீன ரோழரோ, டெஞ்சிய வான்பொரு
ளெல்லா மிமைப்பினுள்,
வஞ்சமொன் றின்றி மறித்தே தருகுவ, நெஞ்சிற் குழைந்து
நினையன்மி நென்
ரான்" என்றார்பிறரும்.

ஈங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும்,
இந்நகரிடத்தெனவும், இப்படி விபத்தி
னின் றுமெடுப்பதற்கெனவுமாம்.
வந்தேன ; அஞ்சல் , உறுதியொழியாது ; நீங்கி

ஒழிகெனப் பெயர்த்துத்

தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

நடவு - சக. அணிமே

கலையா.....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிநதமேகலையையுடைய

அநேகங்கணிகையாகுடி மணிமே

கலையென்று பெயராகுறி அ ரசனையும் நக

ரையும்வாழ்த்திய அறறைநாளிலே,

நிறைந்த அழகையுடைய மடநதையாகிய மாதவியுடனே
செம்பொன்னாகிய,

மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாரிற்கவென்க,

சஉ - எ. ஞான நன்னெறி .....கைக்கொள

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பொழியாரிற்க,

வீட்டுலகஞ்சோதற்கு நல்லநெறி

யாகிய ஞ . னத்திற்குத் தான ல்லையாகிய

மறையோனொருவன் தன்மூப்பான்

யாக்கைவளைந்து நடைதளர்தலால் தானபிடித்த

தண்டினையே காலாகவூன்றிக்

கூனினயாக்கையையுடையனாய்த் தான ங்கொள்ளுதற்குத்

தன்னைமதித்துவரு

கின்றவனைப் பாகர்செயலைக்கழிநது எங்கணும்

பறைகொட்டவருகின்ற மதவே

கத்தையுடைய யானை சினததாற கைக்கொண்டதாகவென்க.

சஅ - நூ. ஒய்யெனத் தெழித்தாங்கு

.....கருணை மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙனம்

மறையோன்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை

அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே

சென்றுசேர்ந்து தன்

கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில்

தானபுக்கவளவிலே யானை கையால் வளைப்பப்

புரைபொருந்திய வளைந்த கையினினறுநீங்கி வெளிய

கோட்டிலே

யடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய

குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சை

யனைப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்கசின

நீங்காத மதத்தையுடைய

களிற்றை யடக்கிய கிருபாவீரனே !

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௫௨௦.

² “ தானத்தாற் பேசுந் தவத்தாற் சுவர்க்கமா,

ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு ”

(சிவபஞ்ச. ௧௬); “ஞான முன்னிய நான்மறை யானர்கைத், தான மென்னத் தழைத்
தது நீத்தமே” (கம்ப. ஆற்றா. ௫.) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

ஒய்யென் பது யானையைப் பாகர் வையும
ஆரியமொழியெனினுமமையும்;

“ அண்ணலங் களிற்றை வையா ” எனரூர் பிறரும்
இனி விரையத தெழித்

தெனினுமமையும் ; தெழிததல் - பிரித்தலுமாம் ;
குடநாட்டார்வழக்கு. பொய-

புரை. பொரு - பொருநதின் , விகாரம
முடங்குகையைபுடையகோடெனினு

மமையும். மை - மஞ்சமாம் ;

முகபடாததுக்குவமையாக்குக பிறழ்தல் -
நீங்குதல் ; “ மொய்கொளப் பிறழ்தது முததார்
என்றா பிறரும். கருணை - அருள். மறம் - வீரம்.

மருப்பிடைக் குளிதது’

கைக்கொளத் தெழிதது ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி
இருநது அடக்கிய

மறவவெனக.

சு - எரு. பிள்ளை நகுலம்..
செல்வ

(இ - ள்) தான் வளாததகீரி தனபிள்ளையைக்காததிரு
நத்தாக, ஒரு பாம்ப

ஹுக அதனைக் கௌவிததுணித்த குருதிவாயோடு
 தனவரவுபார்த்து எதிர்கொண்
 டதனைத் தனபிள்ளையைக்கடித்ததென க்கருதித்
 தனகையினமணையாறபுடைக்க
 அது மரித்தலாலே வடநிலை சையே நாக்கிக்
 கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை
 மனைவி பின்செல்லப பொருதிகழ்நது
 நின்னொழுக்கத்தின உணர் மனையறத், தின்கண் வாழும்
 வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று, ஆதலான வடமொழிவாசக
 மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும்
 மாநதாசையகத்தே
 நீகொடுக்கவெனச்சொல்லி அவன்போக,
 பீடிகை, நதெருவினும் மாடமறுகினும்
 பிறாமனைகளினும் போகிமீளத்திரிநது
 கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும்
 அருமறையாட்டி யக்கூவி நீ இங்ஙன நாதற்கு
 நீயுற்றவிடாயாது? இக்கூறிய
 தியாதென நு கேட்ப, அமமாதா தான
 கொல்லசெய்தலாற கொழுநன்பிரிய
 அவனை க்காணது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக் கூறி
 இததிறமாகிய பொருளையெழுதிய
 ஏட்டினை வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருளைத் தந்தது எனது
 கடுநதுயரைக் களைக
 வென்றுசொல்ல, அஞ்சாசொழி, நினதுயரை
 யானேக்ளைகேன; நின்னெஞ்
 சினமிக்கதுயரத்தை இனி நீங்குவாயாகவெனச் சொல்லி
 அப்பொழுதே தருமா

சனத்தோரு ரத்த னாவழியே அப
பார்ப்பணிகளுதாகிய கொலைப்பாவநீங்கீ
தறகுத் தான ததையுஞ்செயது அவள் துன்பநீக்கிக்
காட்டுநெறிக்கட்போன

கணவனையுங்கூட்டி அவாக்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத்
தளராத பலபடைப்பர்

கிய செல்வத்தோடே மிகக் கைப்பொருளையுங்
கொடுத்தது வேள்வியையுஞ்

செய்விதத தொலையாத செல்வனே
வடதிசைப்பெயர்தல - கங்கையாடப்போதல கை

- ஒழுக்கம், கையா
னுண் டொழுகும் இலவாழ்க்கையெனவுமா ம. வடமொழி -

ஆரியம் வாசகம் -

கவி; ஆவது “சுபரீக்ஷ நகூத்ஸு” சுத்ஸு” ஸுபரீக்ஷிதம் -
பஸூ தீவதி ஸனாபம் *ஸா ஹணீ நகூஸ்யா” [அபரீக்ஷய

1 “ஒய்யெனப் பெறலருங் குஞ்சரமேறலின்”
2 சீவகசிந்தாமணி, கௌ.அ.

சீவகசிந்தாமணி, கௌ.அ.
” கௌ.அ.

4 “படைப்புப் பலபடைத்து” புறநா. கௌ.அ.
5 கோவலன் கொடையிற்சிறந்தவனென்பது,
லன்” (மணி. உக. க.) என்பதனாலு மறியலாகும்.

“கொடைகெழு தாதை கோவ

(பி - ம்.) * “ஸா ஹணீ நகூஸ்யா”

கரு.—அ ட க் க ல் க் க ா
தை. சௌ

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத்பவதி
ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ
நகுலம்யதா] எனபது. எடு - இக்கவியையெழுதியவேடு.
மறுகி - சுழன்று
கருமக் கழிபலம் - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம்.
கருமம் - அவள்கொன்ற
கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது
போனகணவனைக்கூடுதல பலங்கொள்கை -
அவன வருமபடி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடருதல்
தித்திறம் - கொலைத்
திறம். ஒல்காச்செவ்முடையோனாதலாலே¹
உறுபொருள்கொடுத்தென்றுமாம்.
எசு - கூடு! பத்தினி
யொருத்தி.....இல்லோர் செம்மல்
(இ - ள்) ஒருபத்தினி பொய்பபழியெயதுதற்கு
அறிவிலாதானொருவன்
அவள் கணவனுக்குப் பொய்சசானேறுதலாலே²
தவமறைந்தொழுகுவோர்
முதலாகிய அறுவகையோராயும் புடைததுண்ணும்
பூதத்தினுடைய கரியபா
சத்தினிடத்தே அவனகப்பட அங்ஙனம்

அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்படாநின்ற

துயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே
விரையததான்புகுநது,

பூதநாதனே, நினகருணவாக என்னுயிரைக்கைக்கொண்டு
இவனுயிரைத்தருவா

யாகவென்றிரப்பவும், பூதம் நலகாதாய்

இக்கீழமகனுடைய உயிர்க்கு நினது

நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுறைமை
என்பாலில்லை; ஆத

லால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக; நின்முன்பே

இவனைபுடைத்துண்பே

னெனப் புடைத்து விழுங்கிற்றாக, அதனால் நெஞ்சழிநத
இடும்பையோனொடு

மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுறறத்தினுள்ளார்க்கும்

தொடர்புபட்ட * கிளைகட்

ரும் நெஞ்சாறபறறிய நின்கிளைஞரைப்போல

அன்புபட்டுப் பசியாகியபிணி

யைத்தீர்த்ததுப பல்யாண்டு பாதுகாத்த

இல்லத்தோர்தலைவனே !

படிது - பொய். அறியாக்கரி - பொயக்கரி தவ்வை
- தாய். நரகன் -

நரகிறகேதுவான வினையையுடையவன்

தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன்,

கடகளிற்டக்கிய கருணை மறவ !

நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செலவ ! பல்யாண்டிபுரநத

இலலோரசெம்மலெனப்

புகிழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான் :—

கக - ச.

இமமைச செய்தன .....நீயென வினவ
(இ - ள்.) கோபால! யானறிய இப்பிறப்பிறசெய்த
வெல்லாம் நல்வினை

யாகவும் இம்மாணிககக்கொழுநதுடன நீ போநது
ஒருதனியுழந்தது உம்மைத் தீவினைப்பயனோதானென்று
வினவினவளவிலேயெனக.

உம்மை - முறபிறப்பு. ஒருதனியுழத்தல் -
உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்
தகுமாமணி-முழுமாணிக்கம கொழுந்தென்றான்;
அவளினமைபற்றி. விருத்த-

ஞானவிருத்தனே.

கரு - கருசு. கோவலன் கூறும்.....கடிதீங்
குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன்
உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிறகுக் கோவலன்கூறு
வான்:—ஒருகீழ்மகனா ல இக்காவலவேந்தனுடைய
இநநகா தன்னிலே மணம்

¹ திருக்குறள், எடுக. ² சிலப். இ: கஉஅ - கச. ³

தாயத்தார்.

சுஅ

சிலப்பதிகாரம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள்
நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த கூறைபிறர்கொள்ளப்பட்டுக்

கோட்டியையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி பெற
வகுக்கத்தக்க புரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே
பற்றறறோர்பெறும் பேற்றை யானபெறவும் காமக்கடவுள்
மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து
செயறறேறாகும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை
வும் மெயபோலச் செறிந்த இருளையுடைய வைகறையாமத்தே

மாதவியளிப்ப

கனவுகண்டே

‘இதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று
சொல்லவென்க.

குறுமை, ஈண்டுப்பண்பன்று; சிறுமையென்னும்பொருட்டாயக் குலத்
திற்கடியாய அதன உயர்பின்மையுணர்த்தினினை. காவல்வேந்தனகடிநகரென்
பதற்கு, இகரச்சட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்படுதல - பிறரற கொள்ளப்படு
தல். கோட்டுமா - எருமையேற்றை; என்னை? ¹ “சொல்லத் தகுமுகட் டொட்
டகம் வெட்டுந னுணைமருப்பா, ரிலலத் தெருமை கழுதைக னென்றிவை யேறி
நின்றே, மெல்லத தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற, கொல்லத்
தலைவரு மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றுவனே” என்றாராகலின். இனிப் பன்றி
யெனவுமாம்; ² “கனிஹேற் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும், ... கனவி

னரியன காணாய்” என்றார் புறத்தினுமாதலால் கனிஹென்றது ஈண்டுப்பன்றியை;
என்னை? ³ “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விற்றருங்கு, தொக்கன
தம்மைக் கனவினிற காணிற் றடாமகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாறபய முண்டெ
னுந் தம்மயிர்க, ளுக்கன வாதல்செய தாற்பொரு டேயும்
பயமுடைத்தே” என்றாராகலின். கோட்டுமாவெனபதனை
யானையெனின், — ⁴ “ஓதும் பசுவு மிடபமும் யானையு
மோங்கல்களுஞ், சீர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந்

தீமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற பூசிடக் காணினு
 மெல்லியலார், சூதொன்று 'கொங்கை புணரினும்
 வாழ்வென்று சொல்லினரே" என்பதனால் யாணியன்மை
 யறிக பிணிப்பு - ¹ பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தீனே.
 அதனையறுத்தோர்
 அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்கமெனக்கொள்க; ² "அருளிலார்
 கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க், கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு" என்றாகலின்.
 வானி-வானியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமை கூறிற்று.]
 கையற்று - செயலற்று போதியறவோன - புத்தன. நன்,
 நனியென்னுமூரிச் சொல் ஈறு திரிபு; செறிவினகண்வந்தது;
 எனவே வைகறையாமமென்பதா யிற்று. கடிது -
 பொலலாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும். இனி
 இக்களக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே
 கடிதிற்பலிக்குமென்று னென்னுமமையும்; ³ "ஆயிடை,
 வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே" என்றார்
 சிந்தாமணியினும். ⁴ "படைத்தமுற சாமமோ ராண்டிற
 பலிக்கும் பகிரண்டே, கிடைத்தபிற சாம மிகுதிங்க
 ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு, மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்
 றினிற நிங்கனொர் மூன்றென்பவாற, கடைப் பட்ட
 சாமமு நாள்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே." இவை
 கருநூலாதலாற்
 கொள்க. இன்னும், கடிதிற்கு-மிக்கதிற்கு; அச்சத்தையுடைய திண்கெனவுமாம்.

¹ களுதல், கடு.

² களுதல், ச.

³ புறநானூறு, சக.

⁴ திரிகடுகம், உஉ.

⁵ சேவகசிந்தாமணி, உகக.

⁶ களுதல், கடு.

⁷ திருக்குறள், உசஎ.

⁸ களுதல், உ.

கரு.—அடைக்கலக்காரை

த.

க0௭ - க௭. அறத்துறை
மாக்கட்டு.....கூறுங் காலை

(இ-ள்.) துறவறத்தானுறையுமாக்கட்கலலது இந்தப்
புறஞ்சிறையிலிருக்கு 'மிருப்புப் பொருந்தாதாகலின,
இவ்வகநகரிடத்துவாண்கர் மாசாத்துவான்மக
னென்னும்புகழால் எதிரேறறுககொள்ளுவாரா; ஆகலின்,
இவ்விடத்து நின்னி ருப்பையொழிக; இனிக்
கதிராசெலவதனமுனனே நினகாதலியுடனே மதுரை மாநகர்
புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும் மாடலனும கோவலனுக்குக
கூறுகின்ற காலத்தேயெனக.

அறத்துறை - அறத்தின றுறையெனவும,
அறத்தினகனுறையெனவுமாம்.

புறஞ்சிறை-புறம்பினகட்பள்ளி அகநகாமருங்கின அரசாபின
னோரெனமாறுக. - நின்னுரையென்றா,
மாசாத்துவான்மகனென்பதனை.

மதுரையாகிய மாநகரெனக.

ககரு - கூ. அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி
தொழிலும்

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறுகின்றழி,
ஆயர்குலத்துப்பிறந்து மாதரியென்று பெயாகுறப்படுவோள்
ஒருமுதுமகள் பூப்போலுங்கண்ணையுடைய ¹ இயக்கிக்

குப் பான்மடையேறதி வழிபாட்டோடு வருகின்றவள்
அறத்தைப்புரிந்தநெஞ் சினையுடைய அறவோரபலராயிருக்கின
ற புறமதிதபள்ளிக்கணிநுநத கவுந்தியடி களைக்கண்டு வந்த
அடிதொழுதவுடனெனக

இயக்கி - ' ஆரியாங்களை பான்மடை - பாறசோறு.

கஉ0 - உச. ஆகாத் தோம்பி...

.....எண்ணின ளாகி ' \

(இ-ள்.) ஆவைககாததோம்பி அவவாவினபயனை
யாவாக்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழக்கையில்
ஒருகொடுமைப்பாடுமில்லை; அதனமேலும்

இவள் நமதுரைநெறியின்றறலால் மனத்தில்
அழுககாறில்ள்; அதுவுமன்றி

முதுமகள்; ஒளவியமில்லாள்;

அளிககுநதன்மையையுடையள்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே
இமமடநதையை அடைக்கலமாக இறறைக்குவைப்பதற்கு
வரும் ' தீங்கு யாதமில்லை. யெனத் தன்மனத்தில்
எண்ணின ளாகியெனக.

ஆக்களைக்காதது - வெருவும பிணியுமுறறுழிக் காதது.
ஓம்பி - புலத்தலைப்

புல்லாததி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன -
பாட்முதலியன. அளிக்குங்கோவ

லர் - கன்றருத்தி மிக்கதனை
யாவாக்குமளிக்குங்கோவலரெனக. அழுக்கா

றுவது மனததழுககு. செவ்விடள் - ஒளவியமில்லாள்;
ஆவது மனக்கோட்ட

மிலனென்றபடி. அளியள் - யாவரானும் அளிககததக்காள்.

கஉதி - ௩௦. மாதரி

கேள்.....ஆடைக்கலநதந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய;

இமமடநதையுடையகணவனதநதைபெய

ரைக் கேட்பாராயின, அவனகுலத்திலுள்ள

இவவூரிலவாழ்வோர பெறுதற்கரிய

¹ இயக்கி - யகழிதேவதை; உச - தீர்த்தங்கரர்களுள்
ஒவ்வொருவருக்கும் பணி

செய்தற்குரியவர்களுக்க டக்ஷனென்றும் யகழியென்றும்
இவ்விருவருள்ளாரென்று

சைனதுல்கூறும்; இப்பெயர் கன்னியாகுமரிப்பக்க ஊர்களில்
இசக்கியென வழங்கும்.

² ஆரியாங்களை - கணவனுக்குப்பொழுது துறந்தவன்;
"கணவனிற்றுறவின்

மன்னுமாரி பாங்களைகள்" திருவின. கூங்: கள.

௩௨

சுகௌ

சிலப்பதிகாரம்

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக
எதிராகொண்டு கரிய பெரிய கண்

ணிநையுடையாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய
மனையகத்தே கொண்டு

சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள் ; அந்நவமாகிய .
உடையபெரிய செல்வரது

மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய!
உனக்கு நான இவனை

அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றொளனக.

கந்த - சு. மங்கல

மடந்தையை.....தாங்கு. (இ -
ள்.) இவையாருடியிற்பிறந்த இவனை நின்கையில
அடைக்கலமாகத்

தந்தேனாதலால், இம்மடந்தையை மங்கலநீராலாட்டிச்
சிவந்த கயலப்போலும். நெடிய கண்ணில அஞ்சை
சுதையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலிலே சிலவா
கிய மலரைப்பெய்து தூய மடிப்புடைவையையுடுத்து
இவவாயிழைக்கு ஆயமக

ளிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாயத்
தாங்குவாயாகவென்றொளனக

தொல்லோர்சிறப்பினாயம-பழையோராகச்
சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டவாயம.

ஆட்டினத் தீட்டிப் பெய்து உடஇத தாங்கெ
ன்றொளனக.

கந்த - அ

தாங்கு.....அறிந்திலள

(இ - ள்.) இப்படித்துயருந்து என்னோடுபோந்த
இனையகொடிபோலும் நங்கையுடைய அழகிய சிறிய
அடியை முனடி மண்மகளும் கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது
அகமவிட்டுப்புறப்பட்ட

டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள இவள் மென
மையைத் தானறிந்து

நெகிழ்நதிலென றுமாம இனனும் கால
கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற, பாவாமையிற
கூறினாளென்னுமமையும்.

கநக - சஅ. கடுங்கதிர் வெமமையின்..
நலலுரையறியாயோநீ

(இ - ள்) கதிரினவெமமையால் தன காதலன்
மெய் வருந்தியதென்று

நடுங்குதுயரமுற்று நாயுமடில் வரடித் தன்றுயரென
வேறுகாணாத பெருமை, யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பாள;
தங்கா தலாக்கு இனியவாழ்க்கைத்துணையாகி.

மாதாக்கு இன்றியமையாத கற்பைக் கடமாகப்பூண்டுகொ
ண்ட இததெய்வமே

யல்லது வேறு பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினை
யாமகண்டிலேம்; அதுவுமன

நிக் காலமழை பொடித்தறியாது; வளம்
பிழைத்தலையறியாது, வேந்தாகொற்

றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடென்ற
பத்தினிப்பெண்டிரிருந்த நாடெ

ன்று நல்லோர்சொல்லும் அததகு மிகுதியையுடைய
தருமநூ லுரையை நீயறி

வையோ அறியாயோவென்றொளனக.

இனபதுனபம்¹தோகைககும் தோனறறகும்
ஒன்றாயவருதலின, தனறுயா

காணுவென்றார். கறபைக கடமாகபபூண்ட
பூங்கொடியாகிய இததெயவமெனக.

கசக - ௫௦. தவத்தோ
ரடைக்கலம்.....கோளாய்

(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் நாமகொடுத்த
அடைக்கலந்தான் அப

போது சிறிதாயிருப்பினும் பின்பு மிகப்பேரின
பதலைத்தந்தும், அதை யான

நீ கோளையென்றொளனக

1 “தோகைக்குந் தோனறற்கு மொன்றாய் வருமின்ப
துன்பங்களே” திருச்சிற். எக.

கரு.—அடைக்கலக்காலைத்.

சுகக

ஆய, அசை
கருக - ௫.

காவிரிப் படப்பை.....சாரணா தம்முன்

(இ - ள்) காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிறகு எ
ல்லையாகவுடைய பட்டினத்

துள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின
அழகியநிழலையுடைய பிண்டிமுதற்கண்

ணை சாவகா நெங்குகூடியிட்ட
விளங்குகொளிச்சிலாதலத்தின்மீதேயிருநது

தருமத்தை யாவர்க்குமபோதிக்கும¹ சாரணா
முனபாகவெனக

படப்பை பக்கமுமாம் பொதுநீங்குதிருநிழல் -
பிறிதொருமத்திறகின்

றித தனக்கேயுரிய நிழல்; ஆவது ஆதிதனசாயச
சாயாநிழல். உலகநோன்பி

கள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவகர்
சிலாதலம் - அப்பட்டினத்துக்

சிலாதலம்.

கருக - கூடு. திருவி லிட்டு.....

...வநதுநின் றோனை

(இ - ள்) ² திருவிறபோல ஒளிவிட்டு அழகுதரும
திருமேனியையுடைய

னாயத் தாரையுடையனாய மாலையையுடையனாய
பொற்பூணினையுடையனாய

மக்கள்கண்ணிறகுப்புலப்படாத தேவர்பலருந்தொழும்
படிமையுடையவன் ஒரு

பாகததுகைக கருவிரற்குரங்கினகையாகவுடைய
தேவனொருவன் வநதுநின்

முன , நின்றவனையெனக.

திருவில் - இந்திரவில் விலலிட்டென்பதற்குத்
தருமத்தானவொளியைப்

புறப்படவிட்டென்பாருமுளா, தரா - பூமாலே மாலை -
மணிமாலே தாரமாலைய

னென்பாடமோதி, மந்தா
ரமாலையையுடையனென்னுமமையும். படிமை =

தெய்வ வடிவு பெருவிறல் - பெரியவெற்றி
நின்றோனை, ¹ "ஆவோ வாகும்"

என்பதனானமுடியும்.

கசுக - உ. சாவக

ரெல்லாம.....இறைபோன் கூறும

(இ - ள்) அசசிலாதலத்தினகீழிருந்த அற
ங்கேட்டசாவகரெல்லாரும்

எழுந்த சாரணரைத்தொழுது இவன
இவனமவநதவரவிற்குக் காரணம

யாதெனக்கேட்பச சாரணன கூறுவான :—

கசுக - கூக. எட்டி

சாயலன்.....தோன்றின நென்றலும்

(இ - ள்) ² எட்டிப்பட்டத்தையுடைய

சாயலனென்னும வாணிகன் துற

வாது இவ்வறத்திருந்தவன்றனது

உண்ணுவிரத்தையுடையோர்பலரும் புகும்

¹ உ.அ.0 - ஆம் பக்கத்துள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

² "மற்றவன் மேவனாகி வானிடு சிலையிற் றேன்றி" (சீவக.

கூடுக) என்பதும், 'நூல்

கள் இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்று அது

தோன்றுமுறைமை கூறுவாக

வின், அங்ஙனந் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அஃது உவமையாயிற்று' என்னுமதன்

உரையும், "வானிடுவில்லின் வரவறியா" (நாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறியற்

பாலன.

³ தொல்காப்பியம், வினையியல, சூ., கச. ⁴

எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர்

பெறுவதொரு பட்டப்பெயர், "எட்டிசூமரனிருந்தோன்" (மணி. ச: ௩௮);

"எட்டிப்பூப்பெற்று" (௨௨: ௧௧௧); "எட்டிசூமரன்" (பெருங். க. ச௦: ௧௧௧);

"எட்டிகாவிதிப்பட்டம்" (௨௨. ந: ௧௪௪), "எட்டி, காவிதியென்பன தேயவழக்காகிய

சிறப்புப்பெயர்" என்பர்; (தொல். தொகை. சூ. ௧௨ - த.)

சுகௌ

சிலப்பதிகாரம்

மனையகத்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய

தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க

எதிர்கொள்கின்ற பொழுதின்கண் அவ்வூரிடத்துத்

தரப்புண்டு உணவும் பெறுதுசிறுமையுறறதொரு

கருங்குரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு

அருளறத்தினபகுதிபபட்ட மாதவனுடைய

பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண்

டொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும்
சிறிதருந்திப் பெரும்பசி

தீர்ந்து எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைக்கண்டு
சலியாவுள்ளதையுடைய

அறிவனும் மனமகிழ்ந்தது, இல்லைக்கிழத்திதன்னை, நீ
நின்மக்களின் ஒருதன்மை, யாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுப்ப,
அவளும் மிக்கோனாகுறப்பட்ட மெயம்மொழியைத்
தப்பாமற பரிகரித்தொழுகாநிறகினறுழி,
அங்ஙனங்காதலித்த அக் குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய
ஒருகூறறைத் தானஞ்செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி

இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செயதனளாதலானே
மத்திமதேசத்து வாரண

வாசியென்னுநகரியின உத்தரகௌத்தனென்னுமரசனுக்கு
ஒருமகனாய் அழகி

னோடும் மெயப்பொறியோடும் உணர்வோடுந்தோன்றி
மிகக் தானஞ்சுரனாய்

பலவகைப்பட்ட தானங்களையஞ்செய்து அநத
அரசரிமையிலே முப்பத்திரண்

டாண்டிருந்த பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன்,
ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற சீமததான
பெரும்பயனெல்லாம் தனனைக்காத்தளித்தவன்செய்த
தானத்தாற

பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முறபிறப்பிற
கருங்குரங்கானவடிவிற சிறிய

கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு
நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய

சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிறசெய்த

தானத்தாலே இந்தவடிவாயி

னேன் ; இதனை நீங்களறிமினென்று

சாவகநோன்பிகட்கெல்லாம விளங்க அறி

வித்தற்குத் தேவகுமாரன்

இங்ஙனந்தோன்றினனென்றுசொல்லவுமெனக.

பட்டினிநோன்பிகள் - ¹ இரண்டு உவாவும்
அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டிண்ணும் விரதிகள்.

சிறுகுரங்கு - மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் -

மரணம். ஒருகூறென்றா, பிள்ளைகளொருபாதியை.

உத்தரன கவிப்பற் கொரு

மகனாகியெனப்பாடலோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென
னுமபெயரோடு கவிப்ப

னென்னும் வாணிகனுக்கு ஒருமகனாகப்

பிறந்தென்பாருமுளர்

ககஉ - எ. சாரணா கூறிய.....முடிவுல
கெய்தினா

(இ - ள்.) அங்ஙனம சாரணர்கூறிய

ருமையமைந்த நனமொழியைத்

தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தினகடலைப்பட்டு

அபபதியிலிருந்த அருந்

தவமாக்களும் தவத்தினாக்கெல்லாம

பொதுபட்டவாழக்கையையுடைய சாவ

கமாக்களும் தானமிட்ட எட்டியும் மனைவியும் முட்டாத

இன்பத்தையுடைய

வீட்டிலகத்தைப் பெற்றார்கள்காணென்றொளனக.

¹ தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பேரின்

பந தருவது கேளாய்'

என்றவள் இங்ஙனங்கூறினாளெனக் தன்மெறல்வாழ்க்கை
- தனதென்னுந் தன்மையில்லாதவாழ்க்கை; 'மனறில்
வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல் போர்ச் சேளய பெருவிற
லுள்ளி, வந்தோர மனற வளியர் தாமென' என்றார் மலைபடு
கடாத்திலும.

1 "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமீயும் பட்டினிவிட்
டொழுக்கங் காத்த, ருவாத் தவமென்றார்" சீவக. கடுசள. 1
மலைபடுகடாம், சகஉ - ச.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ரா தை.

சுகரு

முழுவிறற் கணையமும—(இ - ள்.)

கணையமரமும், இனிச் சீப்பு அகப்படக் குறுக்கேபோடக்
கடவ மரமுமாம்.

உகசு. கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும—(இ - ள்.) சிறுசவனமும,

வேலும—(இ - ள்.) வஸையமும,

நட்டிமுதலியனவுமாம்.

பிறவும—(இ - ள்.) சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி,
கன்றிறுப்பொறி, விழுங் கும்பாம்பு, கழுக்குப்பொறி,
புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்
பொறி, அரி நூறப்பொறியென்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொல்லி
உகள ஞாயிலும்—(இ - ள்.) சூருவித்தலைகளும்,
இதனை ஏவறையென்பாருமுளா.

சிறந்து—(இ - ள்) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டு,
மிகக்கென்றுமாம.

¹ “மாற்றவா... .. ..கோண்மா” எனவும், “
விறப்பொறிகள்..... மரநிலையே” எனவும், “செம்புருகு ..
..பொறியே” எனவும், “தருமபொனியல் .....திருநதினதே”
எனவுஞ்சொன்னா சிந்தாமணியிலும்

உகள - கூ. நாடகொடி

துடங்கும்.....புணாந்தென்.

(இ - ள்.) நாடேறும்¹ வென்றுவென்றெடுத்த
கொடிதானுடங்கும் மதில்

வாயிலைக்கழிந்து மாநரி தனமணியிடத்தே புககாளெனக.

இடைக்குடைநடைக்கு மனைப்புகுமளவும
புடைக்கலநதநதேன; ஆத

லாள், ஆட்டி தீட்டிப் பெய்து உடஇது தாங்கு;
அறியாயோநீ; தருவது

கேளாய; முடிவுலகெயதிலா, நீபோகென,
முதுகுகுறைநங்கையொடு கண்குர

லியமபச் சிலா புறஞ்சூழக கோவலாடநதை

வாயில்கழிந்து தனமனைபுக்கன

ளென்க.

ஆல், அனறேயென னும அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுகிறதி அளவடியான
முடிதலின, நில

மண்டில வாசீரியப்பா.

கரு.— ஆடைக்கலக்காதை
முற்றிற்று.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௧ - ச.

² “செருப்புகள் மெடுத்த சேணுயர் தெடுங்கொடி” (முருகு.
௬௭) “விசயவெல் கொடியுயரி” (முல்லை, ௯௯) “நாடோறெடுத்த
நலம்பெறு புனைகொடி.....நுடங்க” (மதுரை. ௩௬௮), “
மலைநீர் வென்றெழு கொடியிற் றேன்றும்” (மலைபடு. ௫௮௧ - ௨);
“மலையுறழ்யானை வான்றோய் வெல்கொடி.....நுடங்க” (பதிற்.
௬௬.)

பதினாறுவது

கொவலக்கலக்காதை.

அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம

பெற்ற

விருமபே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை

¹ யளேவிலே யுணவி னாய்ச்சியா தமமொடு

மிளைசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

நீ. ² பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்

காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

³ செ ற்வளை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி

நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டிக்

கூடன் மகளிரா கோலங் கொள்ளு

க0. மாடகப பைம்பூ ணருவிலே யழிபபச

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக

ளையை காணீ ரடித்தொழி லாட்டி

⁵ பொன்னிற் பொதிநதேன் புனைபூங்

கோதை

யென்னுட னங்கையிங் கிருக்கெனத்

தொழுது

ந. அலை - மோர்.

நீ - கூ. பூவலூட்டிய சிறநில -

செம்மணூட்டியசிறநில; புதிதாகச் செம்மண்பூசிய
சிறநிலாகிய காவனமனையிலே இருத்தி.

கூ. கூடலென்றான்; தான் அறியுமார் அதுவாகலின.

க0 - கக. ஆபரணத்தின உயர்ச்சியை அழித்தற்குப்
பிறவியழுகொடுவந் தீர்க்கு; செயயாக் கோலம் - பிறவியழகு.

கச. நங்கை - நங்காய.

1 “ அனாவிலை யுணவீந் கினையுட னருத்தி” பெரும்பான்.
ககக.

2 “ இல்பூவலாட்டி” கவி. க0ச; “முடக்காற் பத்தர்ப்,
புதக்கலத்தன்ன செவ் வாய்ச் சிற்றில்” அகநா. ககச.

3 “ செறிவனையாய்ச்சியர்சிலர்” சிலப். கடு: உ0க.

4 கம்ப. கோலங்காண். க.

5 “ தன்னுடம்பு தார மடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்க்கென்,
அன்னித்து வைத்த பொருளோ டிவைநால்கும், பொன்னினைப்
போற்போற்றிக் காத்துய்க்க வுய்யாக்கா,
லன்றே விழுமந் தரும்” ஆசார. கக.

ககா.—‘கொலைக்களக்காலைத.’
சுகள்.

கடு. மாதவத தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின

னோதக வுண்டோ ¹ நும்மக னார்க்கினிச
சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதலி

¹ னாத்தூ ணங்கையொடு நாளவழிப படுஉ
உ(1). மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
னொடிபா தளிமி னீரெனக் கூற
விடைக்குல மடந்தைய ரியலபிற் குன்ற
மடைக்கலந தன்னொடு மாண்புடை

மரபிற்

திரள்காய்

உரு. வாள்வரிக் கொடுங்காய் மா துளம்
பசுங்காய்

மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக்
கொடுப்ப

மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியெனறது கவுந்தியை.

கஅ. அடிகளெனறது கோவலனை.

கக. நாத்தூணங்கை - மாதரிமகள் ஐயை.

கக - உ(1). நாள்வழிப் பீடுமடிசில் - காலத்திலே

ஆக்கும் அடிசில்.

கடி - உக. சாவகநோன்பிகளாதலின்
இரவுண்ணாரென்பது.

உக. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

உஉ - ஈ. இயல்பிற குறையக் கலமென்றா,
புதுக்கலத்தை; மடைமேல்
ஏற்றுவாருமுளா.

உச. கோளிப் பாகல் - பூவாதேகாயக்கும் பலா;
வெளிப்படை; கனிக் காய - முதாரிக்காய; கனிக்கு
ஆனகாய.

உரு. (பா) வாலவரிக் கொடுங்காய - வெள்வரிக் காய.
மாதளங்காய் -

கொம்மட்டிமாதளங்காய; புனிததகறி ஆக்குதற்குக்
கொம்மட்டிமாதளங்காய
சிறக்கும்.

உஎ. (பா) தனபாறபயன் - தனக்குள்ள பாலாகிய
பயன்.

---

1 "நினக்கிவன் மகனாத்தோன்றிய தூஉம்" (மணி. உக:
உக.) எனக்கணவனை

மகனென்னு மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

2 நாதத்தான் - கணவனுடன்பிறந்தவன்; "தாரணியை
யலங்கரிப்பா டலைவியவ

னாத்தானு, தாரணி" சேது. தேவிபுர. இ.

3 "கோளி யுள்ளும் பழமிக் கூறும்பலா" பெரும்பாண். ௪௦௪
- அ.

சகஅ

சிலப்பதிகாரம்

௩௦. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியாததது செங்கண்

சேந்தன

கரிபுற வட்டில் கண்டனள் பெயர
வையெரி மூட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கித்

௩௧. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோடடுக்

கைவன் மகடேக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ

னிநுந்தரின்

கடிமல் ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சடுமண் மண்டையிற் றொழுதனண்

மாறற்

௪௦. மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப

பனளபோற

றண்ணீர் தெளிததுத தன்கையாற்

றடனிக்

* குமரி வாழையின் குருத்தகம

விரிததீங்

கமுத முண்கவடிசு ஸீங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி

௩௦. குயம் - அரிவாள். விடுவாய்செய்தல -
அரிதல்.

௩௨. பெயர - புகைகண்டறியாதபடியாலே திருமப.

௩௩. வை - வைக்கோல்.

(௩௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயரும்படி (௩௩)
வைக்கோலால் எரிமூட்டிய

வென்க; தீமூட்டுவது வைக்கோலாதலால்....

௩௪. கையறிமடைமையின் - தன்கைவல்ல
அளவாலே. (௩௦) விடுவாய்செய்ய (௩௧) முகம
வியாததது; (௩௨) கரிந்த இடத்தை

யுடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயாந்தவளவிலே (௩௩)
கண்ணேந்தன; இவ்வாறாகவும்

(௩௪) கையறிமடைமையிற காதலறகு ஆக்கி.

௩௫ தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்மரம்.
௩௬. தவிசு - தடுக்கு.

(௩௮) அங்கையின் (௩௯) மாற்றி.

௪௦. மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு சிகழ்வனவறி
நது மயங்கின மயக்கம்

தீர்த்தல்; அளந்தல்தீர்க்கையுமாம்.

சஉ. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

சச - நு. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் -
பலியிடுதன்முதலியன ;

வாய்ப்பூசல் முதலாயினவுமாம். தன்னூரிற்
செய்வனவெல்லாம் செய்யப்பெறு
மையின், 'ஒருமுறை கழித்த' என்றா.

1 " புறக்கா முனவே புல்லென மொழிப " தொல். மரபு.
சூ. அடு.

(பி. ம்.) * ' குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாங், கமிழ்த
முண்மி னடிக ணீரென '

கசா. — கொலைக்களக்காலைத்.
சகக

சரு. னூரிய வெல்லா மொருமுறை
கழித்தாங்

காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த

பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்

பல்வளைத் தோளியும் பண்டுநங்

குலத்துத்

௫௫. ¹ தொழுனை யாற்றினுட் மேணி வண்ணனை

விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென

வையையுந் தவ்வையும விம்மித மெய்திக்

கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென

அண்டினி திருந்த அயர்பே ராளற்

௫௫. கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யீத்த

மையீ ரோதியை வருகெனப்

பொருந்திக்

² கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்

வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல்

வடியென

வெம்முனை யருஞ்சுரம் போந்ததற்

கிரங்கி

௬௫. யெமமுது குரவ ரென்னுற்

றனர்கொன்

மாயங்

கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ

யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்

³ வறுமொழி யாளரொடு வம்பப்

பரத்தரொடு

குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை

புக்குப்

(ருஉ. தவ்வை - தமக்கை, தாயுமாம; முறையன்று.
விம்மிதம் - வியப்பு.

(சுரு) ஒருமுறைகழித்து (ருச)
உண்டினிதிருந்தவெனக் கூட்டுக.

(ருரு. திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

(ருஎ - சுரு. கல்லத ரததம் ....என்னுற்
றனரென்றது, வல்லவோ அடி

யெனவிரங்கி எனனுறறனரோவென்றனென்க.

சுஉ நினனை இவ்வாறு தனியாக்குதற்குக்
காரணமாம் என்பொருட்

டொலைவால்வந்த பானமையினை இன்னதென்று
ஒன்றாமறிக்கிலேன்.

சுரு வறுமொழி - பயனில் சொல் (பா)
வம்பமாந்தர் - ஒன்றிற்படாத¹

மாந்தர்.

சுச. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார்.
நெடுநகை-மிக்கநகை.

¹ "தொழுனைத் துறைவனோ டாடியபின்னை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் நெருளைப் புனறு, னெஞ்சங் கவர்ந்தான்" (சிலப். கஎ); "விழுமிழை தல்லார் வெருள்பிண்போ னோக்கங், கெழுமிய நாண் மறைக்குத் - தொழுனைபுண், மாலைபுண் மாலை மயக்குறத் தாளஃதாம், சால்பினைச் சால்புறுக்கு மாறு" பழ. கஉ.

² "கல்பிறங்கத்தம்" (குறுந். சுசு; அகநா. எக.); "கல்லதர்ச் சிறுதெறி" (அக

தா. எஉ); "கல்லத ரத்தங் கடவா நின்னுழி" மணி. கக: கக.
 * "வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு" இலப். ௧௦: ௨௧௧.

௧௨௦

சிலப்பதிகாரம்

கரு. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
 நசுசுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
 விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்

சிறுமுதுக் குறைவிக்குச சிறுமையுஞ்
 செய்தேன்
 வழுவெனும் பாரேன் மாநகா மருங்கிண்

எடு. டெழுமென வெழுந்தா யென்செய்
 தனையென

* வறவோர்க் களித்தலு மந்தண
 ரோம்பலுந்

* துறவோர்க் கெதிரதலுந் தொல்லோ
 சிறப்பின்

* விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த
 வென்னை நும்

பெருமக டன்னெடும் பெரும்பெயர்த் *

தலைத்தாண் எடு. மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக்
 கிழவன்

முந்தை நில்லா முனிவிகந் தனனா

சுரு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிறபொருநதி.

சுசு. நச்சப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

சுரு - சு. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு -

மொய்யுரைக்குஞ் சான்றோரால் நச்சப்படுங்கொழிலைக்

கெடுத்தேனுக்கு; ஆவது ஆசாரம்.

சுஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே பெரிய

அறிவினையுடைய உனக்கு. சிறுமை - நோய்.

சுசு. மாநகர்மருங்கு - நமமாநகர் மருங்கினினறும்.

சுண்டு - இவ்விடத்து; என்றது மதுரையை.

எ0. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை என்னென்று விபந்தது.

சுசு - எ0. வழியிடை நினக்குவரும் தீங்கு ஒன்றும்

கருதாது எழுக வென்றுயான்சொல்ல.....

.....

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற்

கண்ணகிவார்த்தை.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எசு. பெருமகள் -

கோவலன்மாதா.

எசு - ரு. பெரிய புகழையும் தலையான

உற்சாகத்தையுமுடைய மாநிதிக் கிழவன் - கோவலன்பிதா;

பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாநிதிக்

கிழவனென்றுமாம்.

எசு - கூ. கரந்தொழுகினவாதே அவர்களிருவரும்
இக்குணத்தைக்கண்டு அற்புளஞ்சிறந்து.

¹ எசு - கூ: குறள். அ - ஆம் அதிகாரம்,
பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில் இவ்வடிகள் மேற்கோளாக
வந்துள்ளன.

* 'விழுத்து' என்பது உயர்நிலையிருபாலையுமுணர்ந்துவதற்கு
இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். டிளவி. கு. இள - த.

(பி - ம்.) * 'துறவோர்க்கேதும்' † 'தலைத்தாள்
வன்பெருஞ்'

கூசு.—'தெகாலைக்களக்காஸ்த.
சூக

வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி

யளைஇ

யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்

அரு. ¹ † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம்
வருந்தப்

போற்றா வொழுக்கம் † புரிந்தீர் யாவது
மாற்றா ஷள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தனன்யா னென்றவள் கூற

க்

குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு
அரு. மடியோரா பாங்கு மாயமு நீங்கி

நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்

பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
வென்னொடு போந்திங் கென்றுயர்

களைந்த

பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
கூடு. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செலவி

சீறடிச சிலம்பி னென்றுகொண் டிப்பான்போய்

எக. நோய - உடம்பின்மெலிவு துன்பம் -
மனத்களர்ச்சி.

அக - உ. (பா) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை
மேவினீராயிருக்கவும் மாற்றா

வுள்ள வாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே.

அக. ஏற்று - உடனபட்டு

எக - அ. நீர் என்முனபுரில்லாமையா லுள்ள
வெறுபதைக் கரந்தொழுதி

னேனாக, அதனை அறிந்து அவாக ஏதைய உள்ளஞ்சிறந்து
ஆங்கு அருண்மொழி

யனைஇ எறபாராட்ட யான நெஞ்சுத்தடக்கிய
தும்பிரிவையும் அதனாலவந்த

ஆற்றாமையை யுஞ் சொல்லுவதுபோலும் என்
மெய்யல்லா முறுவல்காரணமாக .

அவர் வருநதும்படி போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீர்;
மாற்றாத உள்ளத்தேனுகை
யாரலே உடன்பட்டுப் போந்தேன்.

அச. குறறினையோர் - குற்றேவன மகளிர்,
எடுத்தாக்கை நீடிவாருமாம்.

அரு. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும்
பெயர். ஆயம் -

தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்

அசு. நல்லோரேதது - நல்லோராலே
ஏததப்படுத்தன்மை.

அச - எ. சுற்றமுதலான நான்குக்கும் நான்கும்
துணையாக.

கா. நாணினையுடைய பாவாய, சாரியைநிறக
உருபுதொக்கது.

---

¹ “வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலன்” அகநா. ௫.
(பி - ம்.) * ‘அருமொழி’ † ‘வாயின் முறுவற்கு’ ‡
‘புரிந்தாராவது’ சஉஉ சிலப்பதிகாரம்

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்

கருங்கபு நெடுங்கட் கா தலி தன்னை
 ௧௫. யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
 வெருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம

வெதும்பி

வருபனி கார்த கண்ண னாகிப
 பல்லான கோவல ரில்ல நீங்கி
 வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ
 ௧௦. னிமிலே நெதிர்த திழுக்கென வறியான
 றன்குல மறியுந தகுதியன் றுதலிற்
 1 றுதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
 மாதா வீதி மறுகிடை நடநது ,

௧௦௫.

பீடிகைத தெருவிற் பெயாவோ னுங்கட்
 கண்ணுள் வினைஞா கைவினை முற்றிய
 நுண்வினைக் கொல்லா நூற்றுவர்

பின்வா

செலவிற்
 2 மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைச

கைக்கோற் கொலலைக் கண்டன னாகித
 தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப

பெற்ற

௧௧௦. பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொ
 ருந்திக்

காவலன் றேவிக் காவதோரா காற்கணி
 * நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென
 வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தா
 முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன்

யானெனக்

கரு. ஒருங்குடனறழீஇ - மேணிமுழுதும் தழுவி.

கரு - கூ. துணையில்லாத தனிமைபைக்கண்டு
 விட்டுநீங்கமாட்டாமைபால் * மனம்வெதும்பி.

கக. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

க00 = க0க. ஏறு ஏதிராதல் இடையாரிழும்
 நிமித்தமாதலின் அறிந்திலன்.

க0க. மாதர்வீதி - தளிப்பெண்டுகள்தெரு.

க0ரு - கூ. சிறபுத்தொழிலெல்லாம்

துறைபோகியகொல்லர் ; கம்'ராளரது

வினையாவது - சிறபம் \

க0ள. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு -
 இழிகுலத்தோளுத

லின், உயர்ந்தோர்வந்தவிடமெங்கும் விலங்கிநடத்தல்.

க0அ. கைக்கோல - பற்றுக்கொடி. க0க. சிறப்பு
 - வரிசை.

ககஉ. ஆதியோ - ஆவையோ

1 தாதெருமன்றம் : சிலப். கள் ; கவி. க0க.

2 "மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து" முல்லை. கூ0.

(பி - ம்.) * 'நீவிலை தெரிதற்கு' † 'வேந்தற்கு' ‡
'அமைப்பேன்'

ககா—கொலைக்களக்காலை
த. . சஉந

ககரு. கூற்றத தூதன் கைதொழு தேத்தப்
* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா
யவிழ்ததனன்

மததக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணப † பசுமபொற

குடைசகூற்
சித்திரச சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்
கஉ௦. † பொய்ததொழிற் கொல்லன் புரிந்துட

மனாகிக

கோபபெருந் தேவிக் கல்லதை யிசசிலம
பிபாபபுற விலலை யெனமுன் போந்து
விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான்
வாவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

கஉரு. கோவலன் சென்றக் குறுமக

னிருக்கையொ

தேவ கோட்டச சிறையகம் புக்கபின்

கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப
பரந்து வெளிப்படா || முன்ன

மன்னறகுப

புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ
னியானெனக்

கூட. கலங்கா ஷுள ளங் கரந்தனன் செல்வோன்
கூடன் மகளி ராடற றேற்றமும
பாடற் பகுதியும பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவாந்தன வென்றுத
ஊட னுள்ள முள்கரந தொளிததுத

ககக பொதிவாய - கட்டினவாய. ககக மத்தகமணி -
தலையானமணி.

ககஅ பத்தியாகவகுத்த கேவணம;
கேவணம-கலசமுத்ததுங்குழி. குடைச் சூல - புடைதாழ்த்தல;
உள்ளுட்டாழத்தலுமாம்

கஉ௦. கொலனை புரிந்துடனோககி - கொலனை
தானமறைத்த சிலம்போடு ஒக்குமபடியைப் பார்த்து.

கஉ௨. போந்து - போய.

கஉ௪. சிறகுடிஸங்கண் - சிறகுடிஸுக்கு அருகான
அவவிடம்; ஆவது அவணிருக்கையருகான தேவகோட்டம்

கஉ௫ - கூ. .... அககசாலை.....

கஉஅ. மன்னறகு வெளிப்படாமுன்னெனக.

கடக. புலம்பெயா புதுவன - வேறொரு
தேசத்தினின லும்வந்தவன ; பரதேசி.

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சிறப்பிற் பொதிவாயலிழ்த்து' † 'பசும்பொற்குடக்கி
சுத்திரச' ‡ 'பொற்றொழிற்கொல்லன் புரிந்துதோக்கி' § 'வருவேன் சிறகுடி
லாங்கண்' || 'முன்னமன்னவற்கு'

சுஉசு சிலப்பதிகாரம்

- கருநீ. தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லிட்டுக்
குலமுதற் றேவி கூடா தேக
மந்திரச சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியா தம்மொடு
கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்

கசுர. காப்புடை வாயிற் கடைகா † ணகவையின்.
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேததிந்
‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக கொண்டு
வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்

கசரு. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட களவன்
 கலலென் பேருர்க் காவலாக கரந்தென்
 சில்லை சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென
 1 வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலா வேமபன் றேரா னாகி
 கரு0. யூகாப பாளரைக் ி கூவி யீங்கென்
 ருழ்ப்புங் கோதை தன்காற் சிலம்பு
 கன்றிய களவன் கைய தாகிற
 கொன்றச சிலம்பு கொணாக வீங்கெனக்
 காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு

கருக - சக. அரசனுக்கு ஆடிப் பாடினாருள்
 ஒருத்திமேல் உள்ளஞ்சென்ற
 தென்று தேவி ஊடி நீங்க மந்திரச்சுற்றம் நீங்கி அரசன
 அவள்வயிற் குறுகின வளவிலே தட்டான தொழுதேத்தி.
 (கரு) செல்வோன (கசக) வீழ்நதனை ன் ஈடந்தென்க.
 கசஉ. கன்னகம் - அகழகருவி. கவைக்கோல் -
 குத்துக்கோல், கொடியு, மணவாங்குங்கருவி.

கசரு. மந்திரம் - துயினமந்திரம். கசஎ. சில்லை -
 இழிவு.

கரு1 - நுக. என் கோதை - எனதேவி.
 கரு2. கன்றியகள்வன - களவிற்பழம்பினவன.

¹ இந்நூற்பதிகத்தின் உள - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை வினைத்' தது' (தொல். கிளவி. சூ. ௫௭ - சே. ந.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம) * 'நோக்கக்' † 'அகவயின்' ‡ 'கன்னமின்றியும்' § 'கூமினீங்கென்று'

ககா.—கொலைக்களக்காலைத.

சஉரு

கருரு. மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது
முடித்தெனத்

* ¹ தீவினை முதிர்வலைச சென்றுபட்

டிருந்த

கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி
வலமபடு தானை மன்னவ னேவச
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச

கக௦. செய்வினைச சிலமபின் செய்தி

யெல்லாம்

பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன்

காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ

னீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று + கூறு
மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத்

துரைததுக்

ககடு. கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின
ஔரைப்போன்

மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டீண் மாக்க டுணையெனத் + திரிவது

கஎ0. மருந்திற் பட்டி ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப்

பட்டிர்

மந்திர நாவிடை வழத்துவ ராயி
§ னிர்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெனிகுவ ராயிற்

எண்ணியது முடித்

தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று ; முடித்தி,
தன்மைவினை.

கருசு. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை கருஎ.
குறுகினனாகி - குறுகி.

கசுசு. (பா) அருந்திறன் மாக்கட்டு அகநகவுரைத்து -
இவனிருந்தபடியாத்

கள்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக
உடம்படிம்படி வார்த்தை

கள் சொல்லி.

கசுரு. காட்டினன் - ஏதுக்களைக்காட்டி.

கஎ0. மருந்திற் பட்டிராயின - இவன மருந்தினால்
தப்பினவிடத்து.

கஎக. இந்திரகுமரர்

அகப்படாததுபோல.....நாமும் காணமாட்டோம்.

கஎச - ரு. கள்ளர் தங்கள்

தெய்வத்தோற்றத்தினை நினைப்பாராயின்.

கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும்தப்புவர் ;
அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி

யும் பெயர்குவரென்றுமாம

---

¹ கருசு - எ : குறுகுதல், அணுகுதலென்னும் பொருளில்

வருமென்பதற்கு இவ்

வழிகள் மேற்கோள்; தொல். முதற்குத்திரவிருந்தி.

(பி - ம்.) * 'திவினாவலயிற்' † 'கடறு மருந்திரண் மாக்க எகனக வுரைத்து'
'திரிவமத்திரதாலிடை வழத்துவர்' ‡ 'இத்திர திருவின் யாங்காண் குவமோ'

ஞசு

சுஉக

சிலப்பதிகாரம்

களநீ. * கையகத் துறுபொருள் காட்டியும்
பெயர்குவர்

மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிநுந்தோம் பெயரு மிடனுமா

ருண்டோ

நிமித்தம்

வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்

† புகற்கில ரூம்பொருள் வந்துகைப்

புகுதினந்

கடி0. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி

னிந்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ

§ ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடற்

கிடமெனி

னவ்விடத் தவரை யார்காண்

கிற்பார

காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

கடிநீ. || மேலோ ராயினும் விலக்கலு
முண்டோ

கையுறி

கருவி கொண்டவ ரந்மபொருள்

னிநுநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா
ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை

ககூ0. ** தூதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து
†† மாதா கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் !!

சென்றாங்

கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி ட்டு

யாரம்

வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

ககக - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால்
இருந்தநாம எழுந்திருந்து

போகலாமிடமுமுண்டோ ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து
போகவுமாட்டோமென்று

மாம்.

ககக. புகற்கிலர் - புகார்கள் ; பொருள்வந்து
கைபபுகுதினும் அதனை விரும்
பாரென்றுமாம்.

கஅர.

தந்திரகரணம்-கரவடநூல்களவுநூலிறசொல்லுகிற
கிரியையுமாம்.

கஅரு. மேலோர் - தேவர்.

கஅக. கரவிடம் - களவிற்பகுதி. புகலிடம் -
ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட

மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென்றுமாம். (பா)
பரவிடமில்லை - பகழ்ந்து

முடியவொண்ணாதென்க.

ககக. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவனதம்பி.

ககச. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாங்கவென்க;

ஆரத்தைவயிரத்தொளியே

ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென்றுமாம்

(பி - ம்.) * 'கையகத்துப்பொருள்' †

புகற்கிலரும்பொருள் வந்துகைகடா

‡ 'மார்பிலாரமுமெய்துவர்' § 'இவ்விடத்திப் பொருள்'

|| 'மேலோராணம்'

** 'தூதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ‡‡

'சென்றிங்கு' §§ 'ஆரம்வில்கு'

ககூ—கொலைக் களக்காலைத்.

சுஉள்

ககூரு. துயில்கண் விழித்தோன் ரோளிற் காண
னுடைவா ஞ்ருவ அறைகை வாங்கி

காற்றான்

யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற்

மல்லிற் தாண மணிதநூண் காட்டிக்

கல்வியிற் பெயாந்த களவன் றன்னைக்

உரு. கண்டோ றுளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ அலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல

வாங்கோர்

திருந்துவேற் றடக்கை *

யினையோன் கூறு

நிலனக முனிய நீலத தானையன்

உரு. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி

போன்று

மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றேன் தக்
கைவா னுருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும யானவற்

கண்டிலே

உக௦. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரிய்தொன் றுரைமி னுறுபடை

யுரொனக்

கலலாக் கனிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா னெறிந்தனன் விலங்கு ட

றுத்தது

புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந் துடன்

பரப்ப

உக௧. மண்ணக மடந்தை வான் றுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய

வீழ்ந்தனன் --

கோவலன் பண்டை யூழ்வினை

யுருத்தென்.

ககசு - கூ, அவன் உடைவாளருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்வாளொறியவாங்குநதோறும் உறையைச் செறித்தான்; அதிலே அலசிப் பின்பு மல்லாலே காணநீனத்தவனை நின்ற தூணைக்காட்டித் தான்மறைநதான்.

உரு. இவர்க்கென்றான், இவனையுங் கள்ளனாக்கி

உரு - கூ. அங்குவநது இவர்களுடனின்றொருவன் சொல்லுவான்:—

உகக. உரியது - இனிச்செயவது.

உகஉ. கல்லாக்களிமகன் - கல்வியின்மையின் மயங்கின மகன்.

உகக வாளைநிறதனை .....விலங்குடறுத்தது - குறுக்காக

ஊடறுத்தது அநதவாளெனக; அறுத்தது, முறறு.

உகசு. அதனாலே விழுநதான்.

உரு - கூ. ஒருகள்ளனை யானகண்டேன்; கைவாளை உறைவிட்டு நீக்க அவனை ஓரிடத்திலுங்கண்டிலேன்; ஆதலின் இவாச்செயதி தெரியாது; இவனை நாம் கொலலாதே தப்பவிடில அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க வேன, ஒருவன் வாளாலெறிந்தான், அது விலங்க ஊடறுத்தது; விழுந்தான்.

உகஎ. உருத்து - உருப்ப.

(பி - ம.) * 'இனையோன்சொல்லும்' *

சுஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

நேரிசை வேண்பா.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க

ணல்லறமே, கண்ணகி தன்கேள்வன் *

காரணத்தான் - மண்ணில்

வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே

பண்டை

விளைவாகி வந்த வினை.

“நண்ணும்”-கண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக
 வளைந்தது; இது பண்டை
 விளை; இருவிளையும் நண்ணும்; ஆதலால் உலகத்தீர்,
 இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்தது.

அறஞ்செய்மினென்று

க - உ. அரும்பெற்ற பாவையை.....

.மடந்தை

(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய
 பாவைபோல்வாளாக் கவுந்தியடிகளால்
 அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய
 உலகையையுடைய இடை யர்கூலத்திற்பிறந்த
 மாதரியாகியமடந்தை,

மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாறபெயர்.

௩ - சு. அனைவிலை யுணவின்... ..

..மனைப்படுத்தது (இ - ள்.) மோர்விலையை
 உணவாகவுடைய ஆயச்சியரோடு இடையா ளுடியிருந்த
 இல்லினனறிக் கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவலையும்
 அழகுபெறவிட்ட சூளிர்த காவணத்தையுமுடைய
 செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய
 மனையிலேயிருத்தியென்க.

அனை - மோர். மனை - கட்டுவேலி. பூவல -

செமமண் ; ¹ “பூவற படுவிற
கூவற் றேண்டிய” என்றா புறத்தீனும.

எ - அ. செறிவளை யாய்ச்சியர்.....
நாணீ ராட்டி (இ - ள்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள
செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்
சீருடனே தான் நின்று நறிய
மலர்க்கோதையினையுடையாளைப் புதுநீரான் .
மஞ்சனஞ்செய்வித்தெனக.

க - கச. கூடன்

மகளிர்.....தொழுது (இ - ள்.)
இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவிலை
ஆடகப்பைம் பூணற்செய்த் கோலமழித்தற்குச்
செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித
தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர் ;
எனமகள் ஐயைகாணும்
அடித்தொழிலாட்டி ; யான உம்மைப் பொன்போல்ப
பொதிநதுகொள்வேன ;
பூங்கோதையையுடைய நங்காய, இங்ஙன மாதலான், இனி
ஒன்றறகுங்கவலாது
இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தெனக.

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. (பி - ம.) * :

காரணமாழ்மண்ணில்

கக. — கொலைக்களக்காணத.
சுஉக

கூடம்மகனிரென்றான், தானநியமார்
அதுவாதலின், இனிச் கூடன்

மகனர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது
அருவிநிலையபழித்தற்

குச் செயயாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமறமயும்,
செயயாக்கோலம் - புனை

யாதவழகு; ஆவது இயறனாகவழகு வந்தீர்க்கொளும்,
காணீரென்றும் உயர்

சொல்லாள் ஒருவரைக்கூறும் பனமையாற
கூறினவன் ஈண்டு நங்கையென்றது

ஞானமபன்மை மயக்கமெனின், — ஆற்றினது;
நம்பியெனப் பல்வேளார்க்

சூழித்த முறைநிலைப்பெயர் நங்கையென்றது
புதல்வார்மனைவியரைக்கூறும்

முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றொளனது;
“நாத்து ணங்கையொடு”

என்ப மேலும், இஃது அக்காலவழக்கு கேரவனினத
தனக்கு மகனாகக்

கருதி இவ்வனங்குறிஞன், இனி வந்தாய்க்கெனவும்,
காணீரெனவும் பாடல்.

கூறுவாருமுளா.

கரு - எ.

மாதவத்தாட்டி.....மகனூர்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி நீங்குள்ளதெழியில்

ஒருதீவகுமுருமற் காத்து

வருத்தம் இறுதியில்லாவிடத்தே கூட்டினுளாதலான்,
இனி நீன்கொழுந்தரு

இவ்விடத்தில் மனக்கவலைபுதுதலுண்டேவென்றொள்க

இடதலைப்படுத்தல் - கூட்டிதல். *

புறனடைவிதியான் கோவுதகவு,

* கோதகலாபிதறு. தும்மகனூர்க்கு - மகனென்பது
ஆண்பாற்பெயர்; தும்மு

டைப்பருடனுக்கென்பதாயிற்று; * “கிணக்கிவன்
மகனுயத் தோன்றிய தூஉ;

மனக்கினி யாறஞர் மகளாய தூஉம், பன்மீம் பண்டும்
பலபிறப் புளவாற்,

கண்ட பிறவியே யல்ல காரினை” என்றா
கண்டேமெகலயிலும். * “கண்டோன்ற - மனமன மகள்”
என்றார் சீந்தாமணிவிலும். ஒகாரம், எதிர்மறை.

சுடி - உக. சாலக

தோண்டுகன்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாலகதோண்டினதெனின்,
நல்கையா நாத்துணு - நுடனே நீநாகனும் பகற்பொழுத்த
புண்ணும் அடிசிலசைமததற்குப் பொருந்தின

நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டிலெந்து
கொடுப்பீராகவென்று சொன்னு

ளாகவேனக.

- சரவககோஸ்பு - துலவாது விரதங்காத்தல.
அழகனென்றார், கோவல

ஐரை. காத்துணங்க - நன்னகராத்துணைங்க.
காத்துணை நன்னக அடி

சிலாக்குதற்கென்னுமனையும். நான்வழிப்பதிமடிசில -
போசனம். அனமந்த

கலமென்றான், தாக்களாளுங்கலமனறி மேனமக்களானும்
மடைக்கலங்களை, நந்

கலம் - புதுக்கலம். நெழுத்தல் - நீட்டித்தல்
கீரணிமினென்றான், தனக்கு

* நெயம்முறைபாதலின்.

1 "உயிழ்கடாச்சி கலன்க ணங்கை புருவின் மறைப்ப
தோரார்" (கம்ப. கோலங்

கான். க.) கண்டது திங்கை அந்தறிபாலது. * தொல். பெயர்.
கு. கக. * அடி. கக

* புறனடை விதி. தொல். குறிப்பில். கு. எ-அ.

* "தோதக விருங்குழி லாது மரோ" கவி. கக.

* மணிமேகலை, உக: கக - கக. * சீவகசிந்தாமணி, உ.க.

* "தெய்முறை தமக்கின்குமென்" சிவபி. கக.

சிலப்பதிகாரம்

இத்துணையுங்கூறியது, இவர்கள்சென்ற
அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற்
செய்வனவும்.

இனி மற்றைநாளேச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ - அ.

இடைக்குலமடந்தையா.....கொடுப்ப

(இ - ள்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதரிகூறிய இயல்
பிற் குன்ற மடைக்கதைதுடனே 'மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மாபு
போஸ' பூவாதகாயக்கும் பாகலனுடைய கொழுவிய திரண்டகனிக்காயும்
வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும்
கொம்மட்டிமாதாளுளங்காயும் இனிய மாங்கனியும்
வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள பாலும்
நெய்யு' -மென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய
வளையையுடையமாதே, இவற்றைக், கொள்வாயாகவென்று
கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை; கோளி -
பூவாதகாய்க்கும் மரம் என்னை?

* "கோளி யாலதது" என்றார்; பாகல் - பலா; "முனிதயிர
மிசைபாகன் மென்

பழம்” எனவும், “பைப்பாகற பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கணிமாந்தி” என வஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கணிக்காய - * முதாரிக்காய வால்வரிக்கொடுங்கா யென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர்; * “அணில்வரிக் கொடுங் காய்” எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின, கொடுங்காயெனபது பெயர். வரி, அடை. மானுளங்காய கூறினார், புனித்தகறி பண்ணுதற்கு. பாறபயன் - பாலும் பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்த உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உக - ௩௪.

மெல்விரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி (இ

- ள்) அங்ஙனம் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட பசுங்காய்களைக்

கொடுவாயக்குயத்தின மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாயசெய்யத் திருமுகம்வியர்த்தது; செங்கண் சேந்தன; கரிய இடத்தேயுடைய அட்டலைக் கண்டனளாய் முகமாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய ஐயையுடனே தன கை

வல்ல மாத்திரத்தாலே காதலனுக்கு ஆங்கியென்க.

கொடுவாயக்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவாள்; * “கூனிக் குயத் தின் வாயநெல் லரிந்து” என்றா பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய

செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு; பெயருமாம். சேந்தன - சிவந்தன. கரி - புறவட்டில் - புறம் கரிதான அட்டில்; புறம் - இடம் வையெரிமூட்டிய - வைக்

கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை
பாடமாயின், கை அறிந்ததும்

அறியாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக்
கைதேறினாற்போலவெனவுமமையும்.

¹ மாட்சிமை யுடையோர் கொடுக்குமரபு, சொல்லாமலே கொடுத்தல்; "சொல்
லாம லேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வார், சொல்லிபுஞ் செய்வார் கயவசே - தல்ல,
குலாமாவை வேற்கண்ணாய் கூறுவமை தாழிற், பலாமாவைப்
பாதிரியைப் பார்"

(ஒளவையார் பாடல்.)

² புறநானூறு, ௧௮: ³ பொருநராற்றுப்படை, ௧௧௧ -
உ.

⁴ முதாரி - முதமை; "முதாரிப்பாண" புறநா. ௧௧௮;
இது வழக்கினுமுள்ளது. ⁵ புறநானூறு, ௨௪௬.
பொருந. ௨௪௨.

(வி - ம்.) * 'உதாயக்காய்'

ககா.—கொலைக்களக்காணைத்.

சகக

௧௧ - ௪௩. தாலப் புல்லின்.....அடிகளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும்
வெள்ளியதோட்டாஸே

கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப்

புனைந்துசெய்த தொழிலையுடைய

தவிசிலே தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு
கடிமலரங்கையாற் சுடுமண்மண்

டையாற் காதலனடிமலர் கழீஇயநீரைத்
தான்தொழுதனளாயமாற்றி மண்ணக

மடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத்
தன்கையாற் குளிர்ந்த

நீரைத்தெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டு ஈனுவாழையினது
குருத்தைவிரித்து

அதனகத்தே அமுதைப்பெயது, அடிகள், ஈங்கு
அமுதுசெய்தருளுகவென்று

சொல்லவென்க

¹ “புறக்கா முனவே புல்லென மொழிப”
என்றாராகலின், தாலப்புல்

லென்றார். வால்வெண்டோடு - இனைய வெள்ளிய
தோடெனினுமமையும்;

“ஊர்திவால்வெள் ளேறே” என்றாராகலின். மகடே -
பெண்பாறபொதுச்

சொல். தவிசு - தமிழ்க்கு. அங்கை - அகங்கை;

“அகமென கிளவிக்குக் கை

முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுத்தலும்,
வரைநிலை யின்றே

யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான” என
பதனான்முடிக்க. கழீஇய

வென்பதூஉம், அமுதைப்பெயதென்பதூஉம்

“முன்னத்தினுணருங்கிளவி”யாற்

குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென ஓது
சுடுமண்மண்டையென்றார், '.

புதுக்கலமாதேரேன்ற. இதனை மண்டையென
இழித்துக்கூறினார், முன்னர்ப்

பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின
வழிபாடுதோன்றத தொழுதனன்

மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல.
மயக்கொழிப்பனள்போல் - மண்.

மடந்தை தங்கட்கு எதிராவதுணர்ந்த மயங்கினுளை
மயக்கொழிப்பாள்போல.

மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது
பெயரின்வந்த சமாதி

யென்னுமலங்காரம். உண்க -

இரந்துகோடறகுறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்று

வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும்
பொறுக்கவற்றேயென்னு

மிரக்கம்

ஆக்கி இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி
விரித்து அமுதமுண்க

வென்றாளென்க.

சுச - ஓந. அரசர்

பின்னோர்க்கும்.....காட்சி யீங்கென

(இ - ள்.) ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து

அரசர்பின்னோர்க்குரிய

வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சுப் பலியிடுதல்

முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற்

கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும்
இந்தமதுரையில் இவ்வாயர்,

பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கினற
இந்தநம்பி அந்தமதுரையில்

ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த
நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப்

போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணோதான் ;
இவன் துயர்தீர்த்த இப் பல்

வளைத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின்கண் தூய
நீலமணிவண்ணனை துயர்தீர்த்த

---

¹ தொல். மடபு. ரு. அடு.   ² புறநா. கடவுள்.

³ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், உ௦.

⁴ “உரியபொருளன்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற்,
றரும்வீன புணர்ப்பது

சமாதியாகும்” தன்மியண்காசம்.

சுரு. உ

சிலப்பதிகாரம்

பின்னையென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி
இவரழகு நம் கண்களி னடங்காவென்று
புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய.

விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.

ருச - கூ. உண்டினிதிருந்த.....

.வருகெனப் பொருந்தி (இ - ள்.)

அங்ஙனம் அவர்புகழ் இனிது உண்டிருந்த

மிக்கபுகழையுடைய

கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே

பிளவையுங்கொடுத்தின்று கரிய

பெரிய ஒதியையுடையான வருகவென்று

அருகணைத்தென்க

ஓதி, ஆகுபெயர்.

ருள - கூஉ.

கல்லத ரத்தம்.....யாவது மறியேன்

(இ - ள்.) எம்முடைய முதுகாவர்,

பருக்கைபொருந்திய சினனெறியை

யுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும்

வனமையையுடையனவோ மடந்

தையுடைய அடியென்று இவ்வெமமையையுடைய எயினர்

ஆறலைக்குஞ்சரத்தி

னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன

இடும்பையுறார்களோ! யாம் இங்ஙன

முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முனசெய்த

தீவினைப்பயனோ! யான் இப்பொழுது உள்ளங்கலங்குதலான்

இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன் ;

என்னுறநனர்கொல் - இறநதுபட்டார்களோ. மாயம - கனவு.

யாவதும் -

பாதும்; பகுதிப்பொருள்விசுதி

கூந - எஃ. வறுமொழியாளரொடு.....

.என்செய்தனையென

(இ - ள்.) வீணரோடும பரத்தரோடுங்கூடி

பிறரைப்புறங்கூறும் அவை

யின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருநதி

அமைந்தேனா விரும்பப்

படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு

இனித் தீக்கதியனறி

நற்கதியுண்டாமோ; அதுவேயுமனறி இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும்

பிழைத்தேன; நினக்கும் சிறுமைசெய்தேன; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்

பதுசிறிதமபார்த்திலேன்; யான் இங்ஙனமாயும் நம்முடையநகரிடத்துநின்

றும் இந்நகரிடத்துவருத்தற்கு எழுகவெனறேனாக, அது

முறைமையன்றென

மறாது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே; நீ

என்னகருமஞ்செய்தாயெனக்

கோவலன் இரங்கிக்கூறவெனக

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர்

- புதிய காமநுகர்ச்

சியைவிரும்புங்காமுகர்; பரத்தையை நுகாவானும் ¹

பரத்தன். குறுமொழி -

சிறுசொல் ; ஆவது பிறரையிகழ்நதுகூறுதல்.
 நெடுநகைபுக்கு - வெடிசிரிப்புக்
 சூட்பட்டி. பொச்சாப்பிண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.
 நச்சு - நச்சப்பிடும்பொ
 ருள். இருமுதுகுமாவர் - தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல் -
 மாதவிநட்பை அவ
 ரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி -
 சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவை
 யுடையாள். வழு - பழிப்புரை. எனும் -
 சிறிதுமென்றபடி நகர் - தனமனையு

1 “பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே, “
 பெண்ணியலா ரெல்லாருங். கண்ணிற் பொதுவுண்பர்,
 நண்ணென் பரத்தனின் மார்பு’ என்றார்; குறள், கககக;
 “பண்பில் காதலன் பரத்தமை” மணி. எ: ௫௦.
 ககக. — கொ ர லை க்

க ள க் க ர னை த. ககக.

1 மாம். | ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம்
 போதற்குவிரையென்றானெனினுமமை
 யும். இத்துணையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்து
 இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட்.
 டாவென்பத் தனது அறிவின்மையை
 அவனொடுபடுத்துக்கூறினான்.
 இவிக் கண்ணிகூறுவாள் :

எக - அந். அறவோர்க்
கனித்தலும்.....வன்றவன் கூற

(இ - ன்.) அறவோர் அந்தணா அறவோர்
விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு -

அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்த்தலும்
கோடலுமென்னுமிவறறை இழந்தவென்னை

தும் பெருமகளுடனே இருந்திகழிவன்கண்டு, நீர்
என்முன்புநிலலாமையான்

வந்தவெறுப்பைக் கரந்தொழுகினேனாக, அவர்கள்
அதுதெரிந்த தம்முள்ளத்

தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால்
என்பொறையைப்பாராட்ட;

யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும்
மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு வாய்

திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்ற என
பொயம்முறவல்கண்டு அவர்

வருந்த நீர் போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும
உம்முடைய வார்த்தையைச்

சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழக்கையையுடையேனாதலாலே
யான் அதற்கு உடன்

பட்பெழுந்தேனெனது அவன் கூறவெனக

அறவோர் - ¹ சாவகநோன்பிகள். பெருமகள் -
கோவலன்மாதா. பெயர் -

புகழ் தலைத்தாள் - தலைமையுடையமுயற்சி. மன் -
மன்னரால். நீரென ஒரு

சொல்வருவிக்க. இகநதனன - இகந்தேனாக; தன்மை
அற்பு - அன்பு; 'மெல்' ,

லொறறு . ....கிளையொற் றாகும்" என்பதனை
முடிநதது. சிறத்தல் -

மிகுதல். நொடித்தல் - சொல்லுதல் வாயன்முறுவல் -
பொயந்நகை. 'சூற்றூ'

வுள்ள வாழ்க்கையீராதலின்' என்பதூஉம் பாடம்.

அச - கங். குடிமுதற் சுற்றமும், ...
மயங்கித் தொழிகென

(இ-ள்.) சுற்றமுதலியநான்கிணையுந்நினைவானமுதலியநான்குந் துணையாக
அறிவறற எனனோடுபோனது என தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே!
கோதாய! பாவாய! வினக்கே! கொழுநதே! செலவி! யான நின்சீறடிக்கு

அணியாகிய சிலம்பில் ஒனதைக்கொண்டுபோய்
வீற்றுவருவேன; வருந்தினை

பும் நீ தனிமையான் வருநதாதொழிகெ ன்றானாகவென்க.

குடிமுதறசுற்றம் - தாய்தகைதமுதலியோர்.
குற்றினையோர் - குற்றேவன்

மகளிர், அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்;
என்பார செவிலித்தாய்

முதலிய ஐவர்; "ஐவர் நலனோம்ப" என்றார் பிறரும் ஆயம் - செவிக்குந்தோழி
மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. நல்லோரோத்து -

மகளிரால் ஏத்தப்படுமழகு. பேணியகறபு
.....பொன்முதலியவற்றிற்

கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

1 சாவகதேரன்பிகள் - ஸசனரில் இவ்வதத்தார்.

2 தொல்காப்பியம், குத்தியதகர. கு. க.

3 சீவக. ககந, இவராவார்: ஆட்டிவான், ஊட்டிவான்,
இவ்வுத்தவான், தொடி.

படித்துவான், கைத்தாபென்பார்.

௧௦

சாட்ச

சிலப்பதிகாரம்

கச - க. கருங்கய னெடுங்கண்.....

.மறுகிற் செல்வோன்

(இ - ள்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய

கண்ணினையுடைய தனதுகாதலியை

மெய்முழுதுநதழுவி அவன் அருகில் யாவருமின்றித்
தனியிருக்கின்ற அதனைக்

கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை
அவள்காணின் வருந்து

மென்று அதனைக்கரநத கண்ணினையுடையனாய்ப்
பலபசுக்களையும் பல எருமை

களையுமுடைய கோவலரில்லததைவிட்டுநீங்கி

மாட்டாநடையோடே அத்தெரு
விற்செல்கின் றவனென்க.

‘இதில, ‘உழையோரிலலா’ எனவும, ‘ஒருதனிகண்டு’
எனவுங்குறிஞர்’

ஆயச்சியரெல்லாம குரவையாடப்போனமைதோனற.

க00 - க0க.

இமிலேறெறிந்ந்தது.....தகுதியன்றாதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின் றவன் முரிபபையுடைய
கொல்லேறு எதிர்த

துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிநதிலன ;
அஃது இடையர்

குலத்தாரன் றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும்
முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு

க0உ - ச.

தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ னுங்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய

மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து

‘தனிப்பெண்டுகள் தெருவினடுவேபோயக் கடைத்தெருவிற்
பெயர்கின றவன

அவ்விடத்தே,

க0ரு - கஉ.

கண் ணுள் வினைஞா.....ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும் கைவினைமுறறிய
பணித்தட்டாருமாகிய

நூற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே

ஒதுங்கிநடந்து செல்

லுஞ்செலவினையும் கையிற்பிடித்த கொடிதறையுமுடைய
பொற்கொல்லனைக்

கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற
பொற்கொல்லனிவனெ

னக்கருதி அணுகச்சென்று, அரசனறேவிக்குப
பூணலாவதொருசிலம்பினை விலை

மதித்ததற்கு நீ வல்லையோவென்று கேட்பவென்க
மெய்பபை-சட்டை.

விலங்குநடைச்செலவு=மேனமக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி,

நடத்தல். கைக்கோல - கொடி. ஆதியோ - ஆவையோ ;
கருத்தனாவென்று

மாம். ஆதியோவென்றான், தனசிலம்பினது அருவிலைகருதி
இவனைக்கண்டா

லும் துந்நிமித்தமென்பார் பின்வர முன
கண்டனனாகியென்றா.

இனிப் பொற்கொல்லனை கூறுவான் :—

ககந - சு.

அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம்

விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர்

முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேனயானெனக்

காலனாதனாகவந்த பொற்கொல்

லன் கையாற்றொழுது புகழதலானே யாவாக்கும்புகழவரிய
சிலம்பினைப் பொ

திந்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

ககள் - 20. மத்தக

மணியொடு.....புரிந்துட னோக்கி

1 தனிப்பெண்டுகள்தெரு - கோயிலிற்பணிசெய்யும்
மகளிர் தெரு; தனித்தெரு
வெனவும் வழங்கும்.

ககா.—கொலைக்களக்காரைத்.
சுகநு

ம்இ - ள்.) தலையானமாணிக்கத்தோடு வயிரமும்
பத்திபடவழுத்திய கேவ

ணத்தையுடைய கிளிச்சிறையென்னும்
பசும்பொன்னாற்செய்த புடைபட்டு

உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய
சிலம்பின் தொழிலருமை

யைப்பெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திசாராத
தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன்

நெஞ்சம் 1 இடுவந்திகூறுதலைப் புரிந்துநோக்கக்
கண்கள் சிலம்பைநோக்க

இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு
ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுழகைமணியுமாம்
சிலம்பின் மத்தகத்தினமணியெனினு

மமையும். கேவணம் - மணியழுதுவருழி. குடைசூழல்

- குடையதிதென்

பாருமுளர் செய்வினை - கைத்தொழில் பொய்த்தொழில் -
பொய்சொல்லுதலே

தொழிலாகவுடையவென்னுமாம்.

புரிந்த னேக்கியென்பதற்குப் பணியுமவிலையும்நோக்காது அவனை இம்
வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட சிலம்போடொக்கும்படி
யைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

கஉக - கூ. கோப்பெருநு தேவிக்கு.....

.சிறையகம் புக்கபின்

(இ - ள்.) அரசனுடைய ¹ பெருந்தேவிக்கலைது
இப்பெருவிலைச்சிலம்பு

வேறொருவர்க்கும் வினாவிலையென்றுசொல்லி, முன
னின்றும்போய் வெற்றி

மிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யானவருநதுணையும்
என புன்குடிவந்து.

அருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனக்
கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிநுப்

பிடத்திற்கு அயலதோர அக்கசாலைப்பள்ளியின்
மதிலுக்குள்ளே புக்கபின்னென்க.

ஐ, இடைச்சொல் யாப்புறவு - வினா,
பொருத்தமுமாம். என ² என்று

சொல்லி. முன்போந்து - முன்னினின்றும்போய்.

இனி, அவனுட்கோள்கூறுவார்:—

கஉஎ - கூ. கரந்தியான்
கொண்ட.....செல்வோன்

(இ - ள்) யான முனடிவஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு
என்னிடத்தேதெயென

புது பலருமறிய மன்னறகு வெளிப்படுவதன முன்னே
வேறொருதேயத்தினின

றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேனயானென்று
துணிந்தவுளத்தைக்கரந்த

செல்கின்றவன,

யாங்கொண்டவென்றும்,

போக்குவமென்றுங்கூறற்பாலவற்றை இவன்

தீழ்மகனாதலால், தனித்தனமைகூறினா.

கருக - சக.

கூடன்மகவிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகன்றடைய

ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத்

தோற்றமும் அவர் ஆடலவிகற்பமும்

அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின்

வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும காவலனுடைய

உள்ளத்தை விரும்புவித்

தனவென்றுகருதி ஊடியவுள்ளத்தைத் தன்

னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத்

தைச்செய்யும தலைநோயென்பதனைத்

தனமேலேயிட்டுக்கொண்டு குலப்பிறப்

பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே

தனதுகோயிறகண்ணே அந்தப

1 இடுவத்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற்
நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.

2 பெருத்தேவி - பட்டத்துத்தேவி.

குற்றத்தையெற்றுதல். இது இத்தமிழ்

சூட்சு

சில் ப் ப் தி கார்ம்

புரத்திற்சென்று புகுந்துவிடுதலானே அரசன் காமபரவசனாய் அமைச்சர், இரளி
னீன்றுநீங்கி அரிசிரந்திய கண்ணையுடைய சிலையர்திரளுடனே கோப்பேருந்
தேவியுடைய கோயிலேநோக்கிச் செல்வோனைக்
காவலையுடைய வாயிற்கடைபிடித் தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து
தாழ்நது பலகால் ஏத்திச் சொல்கின்றவனென்க. கலங்கா
வுள்ளங் கரநதனன் செல்வோன, தாழ்ந்து பலவேத்தியென்க

கசஉ - எ.

கன்னக மின்றியும்.....இருநதோனென

(இ - ள்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும்
தன்மனத்தின்கட் பயின்ற துயின்மநதிரமே
களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை
மயக்கமுறுத்தும் துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிநுநத
சிலமபினை அபகரித் துக்கொண்ட கள்வன் இந்த
ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய கண்ணை மறைத்து
அடியேனுடைய புனகுடிலகத்தே வந்திருக்கின்றனென்று
அவ்வர சற்குச்சொல்லவென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் -
கொடிதறுக்கோல்; ஆவது படைக்

கல் இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுளர்.
¹ சில்லை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்மை சிறப்பு. துணை - உசா. முன்னாள்
தன்னிடத்திலையென்று நிலைநின்றதற்கேற்பக்
கோயிறசிலம்புகொண்ட கள்வ னென்றான் விற்கவந்தது
அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற, என சிறுகுழலகத்
நிருந்தானென்றான்.

கசுஅ - ஐங், வினைவினை

காலம்.....கொணாகவீங்கென

(இ - ள்.) சிணையலர்வேம்பன் ஊராகாக்கும் காவலாளரையழைத்து இங்
னனமாகிய எனது தாழ்ப்புகோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய

சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறதமுமபிய கள்வனுடைய கையகத்ததாயின்,
அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈடுகுக்கொணாகவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதுமதேரானாய்த்
நீங்கிச் சிலதியரோடு கோயினோக்கிக் காமபரவசனாய்

தேவிகூடாதேகச் சுற்ற

அவள் கடையிடத்தே*

கைலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை

இவளுடனீர்த்தற்கு உதவியாக இவ் விடத்தே

கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும் - சிறிதும. சினை - கொம்பு

அலர்வேம்பு - வேம்பலரென்க;

ஆகுபெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன், * “கொன்றையன்” எனப்படுபோல
நின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்

திரிப்பினுமமையும். இனி எனகோதைதன காறசிலம்பு
அடிப்பட்டகள்வன் கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவென்னும
தனகட் கொடுங்கோனமையின்மையுணர்க.

கடுச - எ.

காவலனைவ.....குறுகினனாகி

(இ - ள்) அங்ஙனங்கூறியகாவனை, வேற்காரரைத் தனனோடு ஏவுதலாலே
கருந்தொழிறகொல்லனும், ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவெண்

1 "இல்லைக்கண்பினை" நாலடி. ந.எ.எ.

2 திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪00; கொன்றைய னென்பதற்குக்
புவின் தன்மையனென்பது பொருள்.

கொன்றைப்

கூகா.—கொலைக்களக்காரைத்

சாநா

ணம் முடிந்ததன்றோவெனக்கருதித் தீவினையாகிய

சூழ்ந்த வலைக்குள்ளே

சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக்

குறுகச்சென்றுமென்க.

கருந்தொழில - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது
விகாரம். இனி, எதிர்

காலத்தனமைவினையை

விரைபொருட்கண்

இறந்தகாலத்தாற் கூறினனெனினு

மமையும். முதிர்ந்தல் - சூழ்தல். முதிர்வினையென மாறித்
தீய பழவினையாகிய '

வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கருஅ - கூக.

வலம்படு தானை.....புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ன்.) வெற்றிபொருந்திய

தானை மன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய

இவர் வந்தார் ; அதனைக் காட்டுமினென ச்சொல்லி
அத்தொழில்பொருந்திய

சிலம்பினருமையெல்லாம்

கூறுவான்போஸப்

பொய்ம்மையைத் தொழிலாக்

வுடைய கொல்லன் அவரை வேராக அழைத்துக்
கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச்

சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டுமினென்பது சொல்லெச்சம் காணிய,
வினையெச்சம். புரிந்தெ

னவே அவனினீங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே
அச்சிலம்போடி ஒரு

தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும கொள்ளப்பட்டன.

ககஉ - ரு.

இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ன்.) இவன் , மெய்ப்பொறியானும்
இருக்கின்றமுறைமையானும் .

கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவா னுமல்லன்;
கொல்லப்படுவா னுமல்லனென்று

சொல்லும் அரிபதிறலைபுடைய வேறகாரரை நகைத்து
இகழ்ந்துகூறிக் கொலைத்

தொழில புரிந்த பொற்கொல்லன் ¹ களவுநூலிலுள்ள
ஏதுக்களைக் காட்டினனாய்

உ ரைக்கின்றவனென்க.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும்
இருந்தமுறைமையானுமென

உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன் அகநகை -
இகழ்ச்சிநகை.

அகநெகவெனறுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

ககக - க. மந்திரந்

தெய்வம்.....துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்) பொல்லாவொழுக்கத்தினுற
களவுகண்டுண்ணுமாக்கன் மந்திர

முதலிய எட்டையுமன்றோ படையாகக்கொண்டு
திரிவதென்றானென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாரமிரண்டிம எண்.
அன்றேபெனபது - தேற்

றம். கட்டிண்மாக்கள் எட்டிடனன்றே
துணையெனத்திரிவதென்க.

கஎ - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்.....பெருநவைப் பட்டர்

(இ - ள்.) இவன் வலியையழித்தத தப்புவதன்றி இவனமருந்திற் பட்ட

ராயின், தும் பெரிய புகழையுடைய

வேந்தனுள்வருந்தண்டம் இப்பொழுதே

பட்டரனரோவென்றனெனக.

1 களவுதால் ஸதேயசாஸ்திரமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும்
செய்தவர், கசரென்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ணீ ஸுதரென்பவரென்றும்

அத்தலைச்

வடமொழி

பாணர்கூறுவர்.

சாஸ்திரம் களவுதால் ஸதேயசாஸ்திரமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும்
செய்தவர், கசரென்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ணீ ஸுதரென்பவரென்றும்

சாஸ்திரம்

சிலப்பதிகாரம்

பட்டர், வினைப்பொருள்; சொன்னோம்
சொன்னோமென்னும்வழக்கு.

இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோற்றற்கு.
இனி மந்திரமுதலிய எட்டின் விளைவு கூறுவான்:—

களஉ - ந, மந்திர

நாவிடை.....பாங்காண்குவமோ

(இ - ள்) தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே
வழுத்துவராயின், தேவ

குமாரரைப்போல நாம காணமாட்டோமென்றனெனக.

வழுத்தல் - அபிமநதிரித்தல். இந்திரகுமார்

காணப்படார்; அவரைப்போல

இவருங்காணப்படார். இந்திரா - தேவர்; ² “இந்திரர்க்கும்
புகழ்வரிதே” என

வும், ³ “இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”

எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்; இனி

அந்தர குமரரென்பாருமுளர்

கஎச - டி.

தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்;

(இ

- ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும்

தங்களுக்குமுன்

னிற்கும்படி மனநதெளிந்து நினைப்பாராயிற்

கையிலேயகப்பட்ட மிக்கபொருளை

நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானென்க.

கஎசு - எ. மருந்தி

னங்கண்.....இடனுமா ருண்டோ

(இ - ள்.) இவா மருந்தினாலே நம்மிடத்து

மயக்கஞ்செயவாராயின்,

இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு

முண்டாமோவென்றானென்க.

மார், இடைச்சொல்,

கஎஅ - க. நிமித்தம் வாய்த்திடின ..

வந்துகைப புகுதினும்

(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப்

பெற்றாஸல்லைது பெறுதற்கரிய - பொருள் தானேவந்து

கைப்புகுதினும் புகார்களென்றானென்க.

யாவதும் - எனியவிடத்திலும்

கஅ0 - அக.

தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) களவுநூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற
தொழில்களையறிநது எண்ணிச்செயவாராயின், தாம்
மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும்
இந்திரனது மார்பிலணிநத ஆரத்தை எய்தவேண்டின
அதனையும் எய்துவ
ரென்றனென்க.

தந்திரகரணம் - நூலிற்சொல்லுங்கிரியை. எண்ணுதல்
- எண்ணிச்செயல்.

கஅஉ - ந.

இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்.
(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென
இவர்துணி
வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணாற

காணவல்லாரென்றனென்க.

ஐதறல் - செயதல்

கஅச - டி. காலங் கருதி.....விலக்கலு
முண்டோ

(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம்
இதுவென்றுகருதிப் பொரு
ளைக் கைப்பறறுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும்
விலக்குதலுண்டாகுமோ
வென்றனென்க.

1 சீவகசித்தாமணி, களங்.

2

புறநானூறு, கஅஉ.

ககா.—கொலைக்களக்காலைத்.

சுருக

கஅசு - எ.

கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு

பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவரா

யின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு

காணவல்லாரென்றானென்க.

இங்ஙனமாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ - க. இரவே

பகலே.....புகலிடமில்லை

(இ - ள்.) இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை ;

இக்கரவின்பகுதியை

நாம் கேட்பிற புகனறுமுடியாது ;

இக்களவுநூலை நாம் கேட்பின,

ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

ககா - உருஉ. தூதர்கோலத்து.....

கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவு நூற்றாறு கூறி, முன்னாள் இத்
தென்னவன தம்பியிடத்த.

நிகழ்ந்ததொன்றென்று ஒரு பொயக்கரி கூறுகின்றான்,

(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகள்வன
தூதருநக்கொண்டவந்து கொற்றவன்

வாயிறகட பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது
மாதருநக்கொண்டு உள்புகுந்து

விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு
அடங்கி இந்நெடுஞ்சேழ்

யந்த இளங்கோவாகிய வேந்தன துயில்கின்றவனுடைய
மார்பில் வெயிலிடு

கின்ற வயிரதையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினாக,
துயிலுணர்ந்தவன்

தோளிற் காணாய உடைவாணையுருவினாக,
அதனுறையைக் கள்வன் கையிலே

வாங்கி அவன குத்துந்தோறும
வாளிலேயுறையைச்செறித்தான்; அங்ஙனஞ்

செறித்தலின், அதற்கு அரற்றாய மற்போராலே
அவன்வலியினெல்லையைக்

காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து
தன்களவு நூற்கல்வி

யால் தப்பியுளவனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக்
காட்டிக்காணீர்;

ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி
இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக்

கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிறகஞ்சாத

பொற்கொல்லனசொன்

ஞானகவென்க.

வேந்தன விழித்தோன் காணான உருவ வாங்கிச்
செறித்த இயல்பிற்கு

அரற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கள்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை
கூறினான். இவர்க்கென்

றான், கள்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உரு - ந. ஆங்கோர்.....

.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக்
கையிலேயுடையானோரின்

யவன் சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

உரு - 'கக. நிலனக

முனியன்.....உறுபடையீரென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே, நிலத்தையகழும்
உளியையுடையனாய் நீலநிறத்

தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும்
நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளை

விடாமையிற் கொடுப்பசியால் ஊனைக்கவ்விவிடாத
புலிபோன்று சரற்காலத்து

இடையாமமாகிய, இருளாற கண்கள்
மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம்

துயிலான் மடிவித்தலையுடைய இராக்காலத்து
ஒருகள்வன்வந்துதோன்ற,

சிலப்பதிகாரம்

யான் என்கையில் வாளை உறைகழித்தேனாக, அவ்வாளை
அவன்வாங்க, அவனை

யும் என்வாளையும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன் ; ஆதலால்
இவர்கெய்கை யாவர்க்

கும் அறியவரிது ; இவனை நாம் நெகிழவிழின், அரசன்
நமமைவருத்தும் ;

ஆதலான், இனி இதற்குச் செயதற்குரியதொன்றைத்
துணிநதுகூறுமின் ;

மிக்க படைக்கலத்தையுடையீரென்றென்க.

“ நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னு
லேணிப் பன்மாண்

சுற்றினர், நிலைக முளியர் கலனசைஇக் கொட்குங்,
கண்மா ருடவ ரொடுக்க

மொற்றி”. என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த
தொகைப்பின்னின்ற

போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினுமமையும்.
இதற்கு நீலத்தானை

யன் நிலைகழ்தலால் உளியம்போன்றும், கலனசை
வேட்கையாற புலிபோன்று

மென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று
ஒருவன்தோன்றவென்க.

.அழ்வினையுருத்தென்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவர்க றலின,
அறிவின்மையாற கொலையஞ்சான்
ஒரு கனிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே வெட்
டினாகை. அது குறுக்கே
துணித்த து ; துணி நத உடற்குறைப் புண்வழியே
கொப்புளிக்கின் றகுருதி
குதித்து எ ன்கு ம்பரக்க நில மட ந்தை தனக்கு
ஆவதுணர்நது மிக்கதுயரமுற
அக்காவலனுடைய செங்கோர்ஸ் வளைய முன்னைத்
தீவினேமுதிர் தலாலே கோவலன்
வெட்டுண்டுவிழுந்தானெ ன்க.

வெள்வாள் - மாற்றாரையெறிநது குருதிக்கறை
தட்டாதவாளெனவுமாம்;
போர்மாலே குழநது புகாபுகாதவாள். விலங்குடறு த்தது -
அவ்வாள் குறுக்கே
துணித்தது ; முற்று . உ மிழ்தல - கொப்பு ளித்தல் .
வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி.
இஃது எல்லாவடியும் அளவடியாய்
வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில்
ஆசிரியப்பா .

நண்ணும. . . . . வந்தவினை.

(இ - ள்.) பாண்டியன் முனசெய்த

திங்கின விளைவாகிவந்த வினையாலே,
 மண்ணில் வளை யாத செங்கோல கண்ணகிதன
 கேள்வன முன்னிலையாக வளைந்
 தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும்
 நண்ணுமென்பதனை யறிந்து,
 உலகத்தீர் ! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று
 அழிகள் கூறினாரென்க.

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கூடா:—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, கூகக - சஉ.

பதினேழாவது
 ஆய் சீ சியர் கு ரை வ.

¹ கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
 னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
 நாவலந் தண்பொழின் * மன்ன
 ரேவல் கேட்பப பாரர சாண்ட

நீ. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் †
 கோயிலிற்

* காலே முரசங் கனைகுர லியம்புமாகலி
 நெய்ம்முறைநமக் † கின்றாமென்
 றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
 கடைகயிறு மததுங்கொண்
 கி. டிடைமுதுமகள் வந்துதோனறுமன்

உரைப்பாட்டுமடை

குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
 மடக்கணீர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் விஸலுமென்றது,
 அவறையுடைய அரசரை; சோழன் சேரன்.

கூ. மன்னா - மறறுள்ள குறுநிலமன்னர் கூ
 இயம்பும், முற்று.

அ. ஐயையாகிய தனமகளை. கடு. முதுமகள் - மாதரி.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை
 இடைப்படுத்தது.

“குடப்பால்” — உறையா - தோயா

† க - கடு: “பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினனும்” (தொல்.
 என்பதற்கு இத்தப்பகுதி மேற்கோள்.
 செய். கு. ககடு-இளம்)

* “படுண் முரசங் கால வியம்ப” (மதுரை. உகஉ); “தழங்குரன் முரசங்
 கால வியம்ப” (ஐங்குறு. சசஅ); இயம்பலென்பது, ஒலித்தற் றெழிற்பண்பில் வரு
 தற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தன். மயிலு; த - வி. கு. சடுஅ, சடுக.

(பி - ம்) *

மியம்புமாதவின்,

‘மன்னரொடேவல் கேட்பவரசாண்ட’ † ‘கோயிற்காலை
‘கோயிற்காலை முரசியம்பு’ ‡ ‘இன்றகுமெனவையை’

முரசு

நினை

சுசுஉ

சிலப்பதிகாரம்

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்றிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம் †

குடத்துப்பா லுறையாமையுந்
குவியிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்

சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு
மறிமுடங்கி யாடாமையு

மான் மணிநிலத்தற்றுலீழ்தலும வருவதோர்
துன்பமுண்டென மகளைநோக்கி மனமயங்காதே
மண்ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்

ணகியுந் தான்காண வாயர்; பாடியி
லெருமன்றத்து மாயவனுடன்
றம்முனாடிய வாலசரிதை நாடகங்களில்
வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோ
டாடிய குரவையாடுதும் யாமென்றாள்
கறவைகன்று துயர்நீங்குக
வெனவே.

கோளு

க. ¹ காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தாணைக்
காழுறுமில்

வேரி || மலாக்கோதை யாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச செகிலை யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரா டோள

“உறிநறு”—(பா) உருகி - மெலிநது. உருகி ஆடா-
குழைநதுகிடக்கும்; உருகியென்பது ஆடாமையென்னும்
மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை”—நான்முலையாயம் - பசு; ஆயம
மணிகீழும்; இடத்தநிகழ்

பொருளின்னொழில் இடத்திலே முடிந்தது. மான் மணி

- பெரியமணி ; கழுத

தின் மணி.

கருப்பம் - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பால்” — ‘உறையாமை’ முதலாக
எண்ணிய உம்மைகளுக்கு

உறையாமையாலுமென்று மூன்றும்வேறுமை விரிக்க.
மயங்காதே-வருந்தாதே.

குரவை - பலர்கூடியாடும்... ..யைக்கூ-தது.

வாஸசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச் சரிதநாடகம். மாபவன்
தொழுனையாற்றிற் பிள்ளைப்பருவத்துப் பலதேவரோ

டும் பிள்ளையோடுமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்
றாள்:—

“குரவையெனபது ....இயலபிற்றெனப”

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தசுட்டி.

1 “காரிகதனஞ்சான் கொள்பவன்”, “காரிகதனஞ்சான்
பாய்ந்தபொதுவற்கே”

கவி. 40ச.

(பி - ம்.) * “மறுகி” † ‘ஆங்கு, குடத்து’ ‡
‘பாடியினெரு’ § ‘ஆங்கு, காரி’

|| ‘மலர்க்குழலானெற்றிச் செந்நிலையடர்த்தாற்குரிய
திப்பொற்றொழிமாதர்த்தகை’

கள.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

ந. மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிம்
முல்லையம் * பூங்குழ றுன்

ச. ¹ துண்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிப்

பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்

ந. * பொற்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிந்

நற்கொடி மென்முலை தான்

க. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்

எ. ³ தூறிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியனிப்
பூவைப் புது || மல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,

தொழுவிடை யேறு குறிதது வளாத்தா
ரெழுவ ரிளங் ஈ கோதை யார்
என்றுதன் மகளைநோக்கித்
தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி
யிடைமுது மகளிவாக்குப்
படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்

குடமுத^{††} லீடமுறை யாக்குர றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

ந. மல்லல் - வலி, தான,

அசை.

|| னென்றல்.

எடுத்தக்காட்டென்பது -

இவ்வேறுகொண்டானுக்கு இன்னாள் உரிய

“குடமுதல்” ஈ குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக.

வட்டப்பாலைவருமாறு:-

* “ஆழியு மாரும்போற கீறிச் சிறுதிசைக்க, னூழி

னெரோவொன் றுடன் கீறிச்—சூழ, வெருதாதி

கீழ்த்திசைக்கொண் டரஹ மெண்ணிக், கருதி சிலக்

கயிற்றைக் காண்”, “இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி

சிங்கம், தளராத தார மதுவாந்—தளராக், குரல்கோற

றஹுததுத்தங் கும்பங்கிளையாம், வரலா லுழை மீன மாம்”,

“குரஹலை விற்றதுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், பரிய

வுழைமீனம்—

1 “துண்பொறி வெள்ளைக், கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவன்” கலி. ௧0௧.

2 “செம்மறு வெள்ளையும்” கலி. ௧0௫.

3 “பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளை” கலி. ௧0௪.

4 சினேந்திரமலை, ஆரூடசக்கரம், க.

(பி - ம்.) * 'பூங்குழலான்' † 'அடர்த்தானுக்களும்' ‡ 'அடர்த்தாற் குரித்தா' மித்தற்கொடிமென்முன்தான்' § 'துவுத வெண்ண' || 'மலரா, னாங்கு' ஐ 'கோதை யார், எடுத்துக்காட்டு' ** 'பேரிடுவான்' †† 'இடைமுறை யாகக் குரல்'

சுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

மாயவ னென்றாள் குரலை

விறல்வெள்ளை

மாயவ னென்றா ளிளிதன்னை -

யாய்மகள்

பின்னையா மென்றோரா துத்தத்தை

மற்றையார்

முன்னையா மென்றான் * முறை
மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா ருழையும் விளரியுந்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தாள்

வலத்துளான்

† முத்தைக்கு நல்விளரி தான்
அவருள், வண்டுழாய் மாலைபை மாயவன்

மேலிட்டுத்

தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவாள் -

கொண்டசீர்

வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் றிரு ‡

நோக்காப்

பெய்வளைக் கையாணம பின்னையா

பாவா—யரிதாரம், கொல்லே திளிவிளரி கற்கடகங்
கோப்பமைந்த, தொல்லே
ழிசைநரம்பிற் காம்” இப்படி ஏழுநரம்புகளையுரிதுத்தி
‘எழுவ ரினங்கோதை
யார்’ என்ற ஏழுபெண்களையும் ஏழுநரம்பாக்கி
அவர்களை நரம்புநிற்குநிலை
களிலே நிறுத்தி.....

அவருள்.—

“மாயவனென்றாள்”—மாயவ னென்றாள் குரலை;
மற்றை வெள்ளையாயவ
னென்றாள் இளிரமம்பை; ஆயமகள்
பிஞ்சுஞாயமென்றாள் துத்தத்தை;
மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரமென்றாள்

[உழையுளியென்று உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்”—மாயவனென்ற குரனரம்பைப
பிள்ளையான துத்தமும்
தாரமும் சேரநின்றன; பலதேவராஜிய இளிரமம்பை
உழைபும விளரியும் சேர
நின்றன; கைக்கிளையெனநின்றநரம்பு பிள்ளைக்கு

இடப்பக்கமேறினதது ; முந்

தையாகியதாரத்துக்கு வலப்பக்கமே நின்றது விளரி.

[“குரன்மருங்கிற் பாகந தனமருங்கணைந்து நின்ற
வுழைகைக் கிளைகண்

மேலொரோவலகு செலவை மமைப்பது துத்தந்
குரலாகவக் குரன்முத லேழு

வகை யோசையு நிரஸ்படப பிரிந்திசைப்பது நேரிசை
மண்டிலம்.”] இது

நிரிபுகுத்திரம.

“வண்டுழாய்” — மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன்.
நோக்காத வனைக்

கையான். ஐ யெனஞள் - வியந்தாள்.

(பி - ம்.) * ‘முறையவருண்மாயவன் சீருள்ளன்
பின்னையுத்’ † ‘முத்தைக்கு

தல்வினரிதான் வண்டு’ ‡ ‘தோக்கான் பெய்வனக் கையாளப்
பின்னே தானு’

கள.—ஆ ய் ச் சி ய் ர் கு ர னை
வ. ச்சுநு

கூத்துள்பதேல்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக்
கைகோலத்

* தந்நிலையே யாடற்சி ராய்ந்துளரா -
முன்னைக்

குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற

கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் †
பாடுது

முல்லைத்தீம் பாணியென் றுள்
எனாக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா - ஷரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பா ‡ ளவணட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

- க. ¹ கன்று குணிலாக் § கனியுதிர்ந்த மாயவ
னின்றும் மாணுள் வருமே லவன்வாயிற்
² கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி
உ. பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி
³ லாமபலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

கூத்துள்படுதல் - தான்கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமநிலை.

மண்டிலத்தான் -

மண்டலத்தோடே கற்கடக்கை - நடுவிரலும்
அணிவிரலும் முன்னேநின்று - மடித்து மற்றை இரண்டிவிரல்
களுங் கோததல்.

“இருவிரல் கடம்மையுந் தம்முள்ளே கோத்துப்,
பெருவிரல்க ணீக்கநண் டாம்”

க. குணில் - குறுநதடி. கொன்றையந்
தீங்குழலென்றமையான் முன்பி

னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற்
செலுத்துக; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி; ஆம்பல் -
பண்ணுமாம் “மொழியாம்

பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்” என்றுசொல்லுவர்
பண்ணுக்கு.

¹ “கன்றுகுணிலா”, “பாம்புகயிறு”, “
கொல்லையஞ்சாரல்” என்பவை பின்

நுறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் மேற்கோள்களாக
எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல்.

செய். கு. கஎச - இளம்; கூ கூ கு. கசக - பேர். த; யா -
வி. செய். கு. உஉ;

யா - கா. செய் கு. கூ; இ - ல். கு. எகஇ.

² கொன்றைத்தீங்குழல்: கவித்தொகை, ௧௦௬.

³ “தீங்குழலாம்பலின்” (ஐங்குறு. ௨௧௫); “ஆம்பற்குழலால்”
கவித்தொகை, ௧௦௮.

(பி - ம்.) * 'அந்நிலையா ராடியசீ ராய்த் துளன்' † 'பாடுகோ முல்லைப்பூம்

பாணிபென்றனெனக்' ‡ 'இவனடப்பிற் பின்றையோர் பாட்டு

§ 'கனியுருத்த' ||

சிலப்பதிகாரம்

- க. கொல்லையஞ் சாரற் குநுந்தொசித்த மாயவ
* நெல்லைநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி¹
² தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்
- க. இறுமென் சாய னுடங்க நுடங்கி
யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்
- உ. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுனைப் புனலு
நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்
- க. தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே
கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாங்
கையி லொளித்தாண் முகங்கண் டழுங்கி
மைய † லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண
னிடத்துளாள்

மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன்
வலத்துளாள்

பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் றிஞ்சைசீர்
புறங்காப்பார் முதுமறைதேர் நாரதனார்
முந்தைமுறை நரமபுளர்வார்

மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
பயிலிதழ் மலாமேனித தன்முன்னோ
னிடத்துளாள்

கயிலெருத்தங் கோடடியநம பின்னைசீர்
புறங்காப்பார்

|| குயிலுவரு னாரதனா கொளைபுணாசீர் ||
நரம்புளர்வார்.

“தொழுனை” (பா) “தொழுனைக் கணவனோ டாடிய
பினனை, யணிநிறம்
பாடுகம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வெண்பா
இட்டோதுவாருமுளர்.

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

---

¹ “கன்று குணிலா” என்பதுமுதலியமும்,
 இரண்டாமழகனிரட்டிக்கப்
 பெற்று தத்தான்கடியினவாக மிதிவெட்டிப்பிரதியிற்
 காணப்படுகின்றன.

² சிலப்பதிகாரம், கக: ௮௦.

(பி-ம்.) * ‘எல்லி’ † உழத்தான் மனமென்கோ’ ‡ ‘
 பின்னைசீர்’ § ‘பயிவிதழ்
 மாமேனித் தம்முன்னோன்’ || ‘குயிலுவ தாரதனார்’ ¶ ‘
 தரம்புனர்வார் மாயவன்’

கள.—ஆய் ச் சியர் கு ர வை.

சூசு

ஆளேப்புகழ்தல்

¹ மாயவன்றன் முன்னினொடும்

வரிவளைக்கைப் பின்னையொடுங்

கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை
 புறஞ் * சோர

வாய்வளைசசீர்க் கடிபெயர்ததிட் டசோதையார்
 தொழுதேத்தத் * தாதெருமன் றததாடுங் †
 குரவையோ தகவுடைத்தே

எல்லாநாம்,

புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது

முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று
உள்வரிவாழ்த்து

க. *கோவா மலையாரங் கோதத கடலாரங்
தேவர்கோன் பூணூரந் தென்னர்கோன்

மாராபினவே

தேவர்கோன் பூணூரம † பூண்டான்
செழுந்துவரைக்

கோகுல மேய்த்துக் டு குருந்தொசித்தா
னென்பரால்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்தது
மண்ணாண்டான்

மன்னன் வளவன் மதிற்புகார வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா
னென்பரால்

“மாயவனநன்”—மாயவன, எழுவாய

அசோதையார் - இடைச்சேரியில்

வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.

உள்வரிவாழ்த்தென்பது, - பிறிதோருருவங்கொண்டும்

கொள்ளாதும்தம்.....

.....வாழ்த்துவது.

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படா

கோ - பசு.

.....

1 “மாமணி வண்ணனுத் தம்முனும் பிஞ்ஞையு, மாடிய
தோக்கியும்” மணி. கக: கூடு - கூ.
குரவையிடு தாமென

2 தாதெருமன்றம்: கவித்தொகை, கக, சிலப். கக: கௌ.

3 “தனகடற் பிறத்த முத்தி னாரமு, முனைநிறை கொடுக்குத் துப்பிற் றன்மலைத்,
தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தந்த சந்தி னாரமு, மிருபே ராரமு மெழில்
பெற வணியுத், திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்” (அகநா. கக); “தின்கா ழார தீவிக்
கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பு” (மதுரை. எகடு
ரண்டழகனூடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன. “கோலாமலையாரம்

- கூ) என்பவை முதலி

” முதலிய மூன்றாம்

தென்னவன் முதலியோரை மாயோனாகக் கூறியதற்கும் (தொல்.
புறத்திணை. கு. இ -

த), அரசரைத் தெய்வமென்றே பரவியதற்கும் (க. செய். கு.
கசக - த) மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * சோரப் பால்வனைக்கைச் சீறடியாரசோதை’

† குரவையோதக

வுடைத்தே ஆடுதர்ப்புகழ்தல்’ ‡ ‘பூண்டோன்’ § ‘
ஒசிப்பானென்பதால்’

௩. முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்

* மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி

வாழ்வேந்தன் மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி

வாழ்வேந்தன்

கன்னவினோ னோச்சிக் கடல்கடைந்தா

னென்பரால

முன்னிலைப்பரவல்

க. வடவரையை மததாக்கி வாசகியை நாணுக்கிக்
கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு
கலக்கினையே

கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற்
கட்டுண்கை

மலர்க்கமல அந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
உ. + அறுபொரு ளிவனென்றே யமராகணந
தொழுதேதத அறுபசியொன் றின்றியே
யுலகடைய வுண்டனையே

யுண்டவாய் களவினா னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்

வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
௩. திரண்டமரா தொழுதேத்துந் திருமானின்
செங்கமல

4. விரண்டடியான் மூவுலகு மிருடர நடந்தனையே

நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி

+

மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ
மருட்கைத்தே

படர்க்கைப்பரவல்

க. *மூவுலகு மீரடியான் ஓ முறைநிரம்பா
வகைமுடியத

தாவியசே வடிசேப்பத தம்பியொடுங்
கான்போந்து

க. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சததால நினறதாகலின்,
மூபபினறி ஒருநாளைப்
போல நினறகடம்பு.

இம்மூன்றும் பூவைநீலை

க. சோவரணம் - அசுரா நகரம்

* வயிறென்பதற்கு நடுவென்று பொருளெழுதி, இவ்வடியை
மேற்கோள் காட்டினர்; கல்லாடம், " இருளொடுதாரகை
"—மயிலேறும் பெருமாள்.

* இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய்
ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி தான்கடி இற்றபின் ஓரடிபிக்குவந்த
கொச்சகவொருபொருளிற்கு மேற்கோ ளாகக் காட்டினர்; தொல்.
செய். கு. கச்சு - ந.

(பி - ம.) *

மன்னர்கோன்சேரன்' † 'அறிபொருள்' ‡ 'தொழுதேத்தத்
திருமால்' § 'முறைதிறம்பாவகையன்று தாவியசேவடி சிவப்பத்

கவ. — ஆய் ச் சி யர் கு ர் வை வ்.

சுசுசு

¹ சோவரணும் * போர்மடியத் தொல்லிலங்கை
கட்டழித்த *

† * சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வந்தியுடை விண்ணவனைக் *

கண்ணுந்

திருவடியுங் கையுந்

† திருவாயுளு செய்ய

* கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் *

கண்ணென்ன கண்ணே

௩. * மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனா வஞ்சங்
கடந்தானே நூற்றுவாபா னூற்றிசையும்

போற்றத்

† படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத்

தூது

7 நடந்தானே யேததாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

1 "சோலி, வருமையழித்த மகன்" (நான்மணி. கடவுள்.
உ), "மாயவன் மாய, மதுவான் மணிதிரையு, ளாயனா வெண்ண
லவனருளான்—காயக், கழலவிழக் கண்கண்

லக் கைவனையார் சோரசு, சுழலமுலுள் வைகின்று சோ" (பு
- வெ. பாடாண். ௪௦)

"சோவரணங் கட்டழித்துத் தொல்லிவங்கை குடிகொண்டு
திருதர்ச் செற்றோய்"

(கூர்ம. சுவேதவராக. ௫) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக்
கட்டழித்தமை கூறப்பட்ட. முருத்தல் காண்க.

2 "உவப்பினின் னமுத மூறி யொழுஞ்ஞமால் சரிதங்
கேளாச், செவித்துனை நச்சு

நாகஞ் செறிவதோர் துனைமற் றுமால்." பாகவத.
சௌனகாதிபர். ௬.

3 "கையு மலரமுயுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ், செய்ய கரிய
திருமாலே" விக்ரம

சோழனுலா, கண்ணி, கடுஅ.

4 "மழைதுளி மறுத்த கானின் வற்றனீண் மரமு
மத்தண், குழைதர வன்றின்

குன்றுங் குழைதர வமுத மூறுங், கழையிசை வமுத்தான் செவ்வி
காண்கிலாக் கண்கண்

மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய துஞ்சலில் வறுங்க
ணன்றே" பாகவத. செள்ள

காதிபர். உ.

5 "மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணுமற், கையாற்
புதைபெறுவங் கண்களுங்
கண்களோ" கலி. ௩௬.

6 வேந்தர் தாதுபோதற்குரியரென்பதற்கு இச்செய்யுள்
மேற்கோள்; தொல்.

அகத்திணை. கு. உசு - த; நாகலி. கு. எடு. உரை; இ - லி. கு.
சசங்.

7 "பொடித்தசெங் கதிர்போற் காத்தி பொழிமணிச்
குட்டராலி, னடித்தவ னுமம்

பாடா நாவழங் காது நாவே" பாகவத. செளனகாதிபர். ச.

(பி - ம்.) * 'டோய்மடியத்' † 'கணிவாயும்' ‡
'தொடர்ந்து' இள

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந

மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தா

மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு

வெற்றி விளைபபது மன்னோ கொற்றத்

+ திடிப்படை வானவன் முடித்தலை

யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு

முரசே.

“கோத்த” — தெய்வம் நம் ஆத்தலைப் பட்டதுயரைத்
தீர்ப்பதாக. முரசம்

மாறட்டு முழங்குவதாக.

‘காவையததழுவினாள் மாவையத் கண்டாள்’
ஏன்கையால், குரவை

யாடியது கோவலனார் கொலையுண்ட அன்றையெனக.

இது தூவைச்செய்யுள்

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

(இ - ள்) இமயநெறியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியை
யும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேடனென்னுமன்னரும் நாவலந்தீவின் கண்
மன்னரும் மற்றுமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நில்
முழுதுமாண்ட முத்தமலைபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையபுடைய பாண்
டியனது கோயிறகண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு
இன்று கோயிலில் நெய்டளக்கும் முறையாமெனநிலைந்து ஐயையாகிய தன்
மகளையழைத்துக் கடைகயிறும மததுகொண்டு இடையர்குலத்திறபிறந்த
முதுமகளாகிய மாதரி தயிரதகாழியிருக்கினறவிடத்தே வந்த தோன்றி
ளென்க.

மன்னருமென்னும் உமமை தொக்கது, இயம்பும்,
முற்று. கூஉய் -

அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்; அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழு
திய புலியும் வில்லுமென்க; ஒப்பாகவெழுதிற்றிலரென்பதாம், புலியும் வில்லும்
மன்னரும் ஏவல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசஞயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்ஙனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :—

குடப்பா லுறையா....

.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும் தோயாதொழிந்தன ; அதவுமன்றி நமது நிரையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்ணும் நீருகாநின்றன ; இவை இங்ஙனமாதலான நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுன் டென்றொளென்க

1 இலப்பதிகாரம், கசு : கசு - எ.

(பி - ம்.) * 'தெய்வதமாத்தலை' †

'இடித்தலைவானவன்'

கன, — ஆய் ச்சியர் குரவை.

சநிக

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோயதல்.
குவிதல் - திரளுதல். இமில் - முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு
அழகு ; "மடவரன மடமான்" போல. உறிநறு
வெண்ணெய்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலுறையாமையின
முதனானவெண்ணெய் உருக

வைத்தனவும் உருகுகின்றவில்லை; அதுவுமன்றி
ஆட்டுமறிகளும் துள்ளிவிளை

யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான நமக்கு
வருவதோர் உற்பாதமுண் ,

டென்றொளன்க.

உருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் -
குழைந்துகிடக்கும்.

நான்முலையாயம்.....

.வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாலுமுலையையுடைய பசுத்திரள்
மெயநடுங்கிநின்று அரற்றும்;

அதுவுமன்றிப் பசுக்களின்கழுத்திற பெரியமணிகளும்
வீழாநின்றன; ஆதலான்

நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றொளன்க.

ஆயம் - பசுத்திரள் நடுங்குபு - நடுங்கி.
மான்மணி - பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிறகுக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்.....

....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும்
உருகாமையானும் ஆடாமை

யானும் வீழ்தலானும் வருவதொருதுன்பமுண்டெனறுசொ
ல்லி மகண்முகத்தை

நோக்கி அஞ்சாதொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில்
எருமன்றத்து மாயவன் தமைய

ஐடாடிய பாலசரிதநாடகங்கள் பலவுள் ; அவற்றுள்
வேல்போலும் நெடிய

கண்ணையுடைய பிஞ்ஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை
மண்ணின் மாதர்க்கெல்

லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணகியும் கண்டுநிறக யாம்
ஆடக்கடவேம் ; இக்

கதவையும் கன்றும் பிணிநீங்குகவென்றென்றளென்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும்
ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்

தெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாமையானுமென்
முன்றனுருபுவிர்க்க ; ¹ “உம்

மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்” என்றராகலின
தான், அசை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும்
கைகோத்தாடுங்கூத்து;

“குரவை யென்பது... ..
..இயல்பிற் றென்ப”,

“குரவை யென்பது.....ஆட் லாகும்”
என்றராகலின்.

கொளுசசொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கூத்திற்குக்
கருத்து.

க.

காரி கதனஞ்சான்.....கோதையாள்
(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது தோற்றத்தை ²

அஞ்சானாய்க் குறித்துச்

சென்று தழுவினானே விரும்பும், இந்த மல்லாற்கட்டிய

1 தொல்காப்பியம், இடையியல், கு. சக.

2 "கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவாளை மறுமையும்,
புல்லாளே யாயமகள்" (கவி.
கருக.) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

சுருஷி சிலப்பதிகாரம்

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ.

நெற்றிச்செகிலை.....மாதராதோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்குட்டியேற்றை

வலிதொலைத்தானுக்குரியன; இம்

மாதருடையதோள்களேன்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில்;

சிவந்தசுட்டியுமாம்.

ங. மல்லன் மழவிடை.....

..பூங்குழறான்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இளைய ஏற்றைத்தழவி

ஏறிச் செலுத்தினானுக்கு உரியாள் ;

இம்முல்லைப்பூங்குழலாளென்க

தான், அசை

ச.

துண்பொறி வெள்ளை.....மாதர்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிலமறையினேறறை
வலிதொலைத்தானுக்கே ஆம்; இப் .பெண்கொடியாகிய
தனமையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

நு. பொற்பொறி வெள்ளை.....
...மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தினசீறறத்தைக்
கெடுத்தவனுக்கு மனைவியா சும்; மென்முலையையுடைய நல்
கொடிபோலுமிவளென்க.

தான், அசை.

சு.

வென்றி மழவிடை.....குழலாள

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏறறைத்
தழுவிச் செலுத்தினானுக் ஞரியள்; கொன்றைப் பழம்போலும்
குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார்
வளையப் பதியினும்

எ. தூரிற் வெள்ளை.....மலராள்

(இ - ள்.) இப் பால்வெள்ளையேற்றை
வலிதொலைததானுக்கு மனைவி யாகும்; காயாமபூபபோலும்
நிறத்தின்புடைய இவளென்க.

எடுத்துக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக்
காட்டுதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,
தொழுவிடை.....கோதையார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய
எழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார்;
இக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க

என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவாள்
(இ - ள்.) மாதரி

இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையேநோக்கி இம்மக
னிரைப் பழையநரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறுத்தி
இவாக்குப் படைத் துக்கோட்பெயரிடுவாள்:—

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ்.

சுருந்

குடமுத
விடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை,
திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென

என்னை? “ஆயஞ் சதுரந திரிகோணம
வட்டமெனப், பாய நான்கும் பாலையாகும்” என்றா.
அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மெனபது
வகுக்குங் காலே, யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்”, ‘
சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந் தன்மீது, பேணியிரு
நாலு பெருநதிசைக்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி
யொன்பானு மூன்றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை.”
என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், வட்டப்பாலை
மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணாக
ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே
இரண்டு வரம்புகீறி மண்டலஞ்செய்து
பன்னிரண்டுகோணமாக வகுப்பது துதலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமீன
மாக—முதிராத, வீராதி, ராசிகளை யிட்டட்டவே நோக்கவே,
யேரார்ந்த மண்டலமென் றெண்” என்பது ‘சூத்திரம்
என்னுதலிற்றோவெனின், இட்ட பன்னிரண்டுகோணத்திற்
பன்னி ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள்
நரம்புடனியல்வன ஏழென்பதுணர்த் துதலிற்று.

“ஏதது மிடப் மலவ னுடன்சீயங், கோறறனுக்
கும்பமொடு மீனமிவை— பார்த்துக், குரன்முதற ருர
மிறுவாயக் கிடந்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.” இவ்வேழு
ம் இடபம் கறகடகம் சிங்கம் துலாம் தனு குமபம் மீனமென
இவற்று ணிற்கும்.

“துலைநிலைக் குரலுந தனுநிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு

கும்பத்து நேர்கைக் கிளை, மீனத துழையும் விடைநிலத்
தினியு, மானக் கடகத்து மனனிய விளரியு, மரியிடைத்
தாரமு மனைவுறக் கொளலே.”

இனி இந்நரம்புகளினமாத்திரைகள்வருமாறு :

“குரறுத்த நான்கு கிளை மூன நிரண்டாங், குரையா
வுழையினி நான்கு—விரையா, விளரியெனின் மூன்றிரண்டு
தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற றவர்”
எனக் கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழையிற்
குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இளிபிறக்கும்; இளியுள் துத்தம்பிற
க்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட் கைக்கிளை
பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிறோன்றியநரம்பு
தாரம்; இவை விரிப்பிறபெருகும்; வநதவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி வுட்டப்பாலையிலே நாலுடண்ணும் பிறக்கும்;

“தாரத் துழைதோன் றப் பாலையாழ் தண்குர, லோருமுழை
தோனறச் குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யினி குரலிற றோனற
மருதயாழ் துத்த, மினியிற பிறக்கநெய்த லியாழ்.” இவற்றுள்,
பாலையாழுள்ளே ஏழுபாலையிசை பிறக்கும். ‘குரலினியிற்
பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று, வரையாது தாரத்
துழைக்கும்—விரைவின்றி, யெத்தும் விளரி கிளைக்கேக்க
வேந்திழையாய், துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.”

சுருசு

சிலப்பதிகாரம்

இந்நரம்பிற பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும்
துத்தமும் இளியும் நான்கு
மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும்
மூன்றுமாத்திரைபெறும்; உழைக்கும் தாரமும் இரண்டு
மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்த
நின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாகத்தையும்
இளியிற்பாகத்தையும் வாங்கிக் கைக்கிளையுழை விளரி
தாரத்திறகு ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க் கத் துத்தம்
குரலாயப் படுமலைப்பாலையாம்; இவ்வாறேதிரிக்க
இவ்வேழுபெரும் பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால்
திரிந்தகுரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும். அவை
பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை; துத்தம்
குரலாயது படுமலைப்பாலை; கைக்கிளையுழை குரலாயது
செவ்வழிப்பாலை; உழைகுரலாயது அரும்
பாலை; இளி குரலாயது கோடிப்பாலை; விளரி குரலாயது
விளரிப்பாலை; தாரம்
குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே
ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க. இதனை *வலமுறையென்றும்;
மேற்கேமுகமாக இருந்து திரிதலான. கிழக்கே
நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.
(இ - ள்.) குடதிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக்
குரல் துத்தம் கைக்கிளையுழை
உழை இளி விளரி தாரமென இவர்க்கு
நிரலையிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும்
பெயரென்க.

படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள் - இனி

ஆளுதற்கு இட்ட இடிகுறிப் பெயர் கூறுவாள்.

மாயவனென்றாள்.....

.....முறை (இ - ள்.)... ..

.....

மாயவன்

சீருளரா.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட

குரனரம்பைச்சேரப் பின்னை

யென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன;

வெள்ளையாயவனென்று பெயர்கூறப்

பட்ட இளியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும்
நின்றன; கைக்கிளை

யென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; +
முநதையென்னும்

தாரநரம்பிறகு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முநதை - முத்தை; விகாரம். “முத்தை முதலிய
விகடி பிழைத்தா”

என்றார் பிறரும.

அவருள், வண்டுழாய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய துழாயமாலையை

மாயவன்றோளிட்டு இசைநாடக

நூலோரால் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திறகு
உட்பட்டாடுவாள் உலகளந்த, மாயவன் தன்னுடைய
திருமார்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய. திருமகளை

நோக்காமைக்குக் காரணமாகிய சிறப்பையுடைய
வளைபொருந்திய கையாளாகிய

பின்னை தானையாமென்று மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - ம்.) * 'வரன்முறையென்றார்', 'வலமுறையென்றார்'
 † 'முந்தையாகிய அசோதையென்னுந் தாரநரம்பு',

கள.—ஆய் ச் சியர் குரவை வ.

சுருடு

1 “நீணிரைநம்பின்னை” என்றார் பிறரும் ;
 நப்பின்னையென்பாருமுளர்.
 ஐயென்றாள் - வியந்தாள் ; “ஐவியப் பாகும்”
 என்றாராகவின். ஆயர்
 மகள் - மாதரி.

சுத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்
 செக்நிலை மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றாள்

(இ - ள்.) சமநிலையிலேகின்று நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து
மண்டலமிருந்து
அப்பொழுதே ஆடிதற்குத் தாளவுறுப்பை ஆராயந்துள்ளவரில்
முதலெண்ணப் பட்ட குரற்றானத்துகின்ற மாயவனாகிய
அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தநரம் : பாகிய
பின்னையேநோக்கிப் பரந்தகனற கொலையில்
வஞ்சத்தால்வந்துகின்ற
குருந்தையொசித்த அவனை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே
பாடியாடக்கடவே மென்றொளன்க.

செநநிலை - சமநிலை ஆன, ஒடு. கறகடகக்கை -
நண்டுக்கை; ஆவது
நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னே மடக்கி
மறையிராண்டுவிரலாகுகோத்தல். அ நநிலையே -
அப்பொழுதே

என—(இ - ள்.) என நிட்டு,

குரன்மந்தமாக... ::::::::::

பாட்டெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள் குரலென்னுநரம்பு
மந்தசுரமாக இனி யென்னு நரம்பு சமசுரமாக
வந்தமுறையே துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக

விளரியையும் வலிமையிலலாத மந்தசுரமாகப்

பிடிக்கின்றவள் தன்னட்புரம்

பாகிய துத்தநரம்பர்யவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, நிரைமேயக்கின்றுழி விளவின கனியையுதிர்க்கவேண்டி.

அவ்விடத்தில் மேயகின்றபசுவின் கன்றைக் குறு ந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த மாயவன் நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுவிரையிடத்துவருவன ; அங்ஙனம் வந்தால் அவனானும் கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றொளன்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....

.....கேளாமோதோழி (இ - ள்.) தோழி, கடலைக் கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற்

சுற்றுக்கயிறு வாசகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் நம்வழி ; பாட்டால் ஈங்கு நம்மானிடத்துவருவன் ; அங்ஙனம்வந்தால் அவனானும் இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றொளன்க.

சிலப்பதிகாரம்

கூ. கொல்லையஞ்சாரல்..... கேளாமோ
தோழி

(இ - ள்) தோழி,
நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால் வந்து
நின்ற குருந்தைமுறிதத மாயவன நம்வழிபாட்டாற பகலே
இங்குள்ள

நம் ஆனிரையுள்வருவன் ; அவன அங்ஙனமவந்தால
அவனாதும் இனிய முல்லைபங்குழலோசையைக்
கேட்போமென்றானெனக.

கொன்றை ஆம்பல முல்லை யெனபன சிலகருவி, இனி
அவற்றைப் பண்ணென்று கூறுபவெனின், அங்ஙனங் கூறு
வாரும் ஆம்பலும் முல்லைபுமே பண்ணு தற்குப்
பொருநதக்கூறினல்லது கொன்றையென
ஒருபண்ணிலையாதலானும் கலியுண் முல்லைத்தீணையின் கண்
ஆரும்பாட்டினுள், “கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோறக,
ணிமிழிசை மண்டை யுறியொடு தூக்கி, யொழுகிய கொன்
றைத் தீங்குமுன முரற்சியர், வழுஉச்சொற் கோவலா தத்த
மினநிரை, பொழு தொடு தோன்றிய கார்நனை வியன்
புலத்தார்” எனக் கருவிகூறினமையானும்,

“அன்றைப பகற்கழிந தாளின் நிராப்பகற; கன்றின
குரலுங் கறவை மணி கறங்கக், கொன்றைப் பழக்குமுற

கோவல ராமபலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம்
பென வார்ப்பவும்” என வளையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப்
பண்கூறுதலானும்

இவை ஒருபொருண்மேல் முன்றடுக்கிவந்த
ஒத்தாழிசையாதலானும் இரண்டு

பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின, செய்யுட்கும்
பொருட்கும் வழுவச்

சேறலானும் அங்ஙனங்கூறுதல் அமையாதெனக.

இதனுட் குழலெனறது வங்கியத்துப் பொதுப்பெயர்

இஃது ஐந்தது

கூறுபடும்:—

அவை “ஒங்கிய மூங்கில ... ... பார்த்து”
என்பன.

நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவிரல்; இது
துளையிடுமிடத்து

நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரநிறுத்திக கடைந்து
வெண்கலத்தாலே அணைசு

பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து
வலமுகம்வெளியாகவிடப்படும்;

என்னை?

“சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்” என்றாராகலின்

இனி வங்கியத்தின துளையளவு: நீளம் இருபதுவிரல்
; இதிலே தூம்பு

முகத்தின இரண்டுவிரல் நீக்கி முதல்வாயவிட்டு அ
மமுதல்வாயக்கு ஏழங்குலம்

விட்டு வளைவாயினும் இரண்டுவிரல்நீக்கி நடுவினின்ற
ஒன்பதுவிரலினும்

எட்டித்துளையிடுக இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்
றுகழித்துநீக்கி நின்ற

ஏழினும் ஏழுவிரல வைத்து ஊதப்படும்,
துளைகளின்பரபடி ஒருவிரலகலங்

கொள்ளுக;

என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி .....வங்கியத்தின்
கூறு” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியமுதுமிடத்து வளைவாயசேர்ந்த துளையை
முத்திரையென்று

நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றிவாசிக்க
ஏழுவிரலாவன : இடக்கையிறபெருவிரலும்
சிறுவிரலுநீக்கி மற்றை மூன்றுவிரலும் வலக்கையிற்
பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேழும்;

---

¹ கவித்தொகை, 40௬.

சீவகசிந்தாமணி, ௬௭௫ - ந. மேற்.

என—ஆய் சீயி ர் கு ர வை வ;

சுரு

என்னை? “வளைவாயருகொன்று... ..
...வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு : ச ரி
க ம ப த ரி எனனும் -

ஏழெழுத்தினும் பிறக்கும்,
என்னை? "சரிக மபதரி .... சுததத
துளை" என்றாராகலின்.

ஏழிசையாவன : சடசம, ரிடபம, காநதாரம்,
மத்திமம், பஞ்சமம்,

தைவதம, நிடாதமெனவிவை. இவைபிறந்து
இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்

கும். இவற்றுட் கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல்
கொள்க. அவ்வாறு

கொள்ளுங்கால, கருவியெனபதனை

இடுகிறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறி

யாகக்கோடுமோவென்ற காரணக்குறிபாகக்கோடும் ; எ
னனைகாரணமெனிற்

கஞ்சத்தாழ குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச

செறித்தலின் ஆம்பறகுழலா

யிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத்துருவித

துளைத்து ஊதலிற்கொன்

றைக்குழலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால்

முப்புரியாகத் தெற்றியவனையை

வளைவாய்க்கட்செறிததூதலின்

முல்லைக்குழலாயிற்றெனவுங் கொள்க. •

தொழுனைத

துறைவனோடு..... பாடுகேம்யாம

(இ - ள்.) .. ..

....

க. இறுமென்

சாயல்.....முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கட்புலனாகநோக்குவார் மெனமையாகலின்

இப்பொழுது இறு

மெனத்தஞ்மு இடைநுடங்குமபடி அசைபவள்து துகிலை
ஒளித்தானுடைய வடி

வினழகையே புகழ்க்கடவேமோ, அன்றி, அங்ஙனம்
துகிலையொளித்தவன்

அவள்துகிலினமைகண்டு சோர்க்கின்றவதனைக்கண்டு

சோர்க்கின்ற நறிய மெல்

லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய

முகத்தினழகையே புகழ்க்

கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ்

செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுநையாற்றினுள்

வஞ்சஞ்செய்தானுடைய நெஞ்சத்தைக்

கவர்ந்தாளுடைய அழகையே புகழ்க்கடவேமோ, அன்றி
அங்ஙனம் தன்னெஞ்

சத்தைக் கவர்ந்தாளுடைய அழகையும்
வளையையுமொளித்துக்கொண்டா

னுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோ;

ங. தையல் கலையும்.. .....

.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையேயன்றி வளையையுமிழநதுநாணல்

தன்கையிலேமறைந்

தாளாகிய தையலுடைய முகத்தினழகையே
புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி அங்ங

னம் கையிலே மறைந்தாளுடைய
முகத்தினறனமையக்கண்டு இரங்கி மயக்

கத்தையுழந்தானுடைய வாடிவையே
புகழ்க்கடவேமோவென்றொனக.

இவை துவைமகனி! கூற்று

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.)

ஒற்றைத்தாளத்தினகூறு.

ருஅ

சுருஅ

சிலப்பதிகாரம்

கத்திரிகிரி .....

நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பகறகதிரைத் தன்கையாழியான மறைத்த

கடல்போலும் வண்

ணத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள்;

மதியையொத்த திருமேனி

யையுடைய அவனறமையன வலப்பக்கத்துள்ளாள்;

கட்டவிழ்ந்த மலர்பொ

ருந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞை அவளுடைய

தாளவொற்றறுப்பைப் புறங்

காக்கின்றவா முதியவேதத்தின¹ சிக்கையென

னுமங்கத்தை ஆராயும் முத

னரம்பை உருவிவாசிக்கும நாரதனொனக.

சிக்கையென்பது, இசை

மயிலெருதுது.....நரம்புளாவார

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுதையொத்த

திருமேனியையுடைய மாய

வன வலப்பக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய

மலர்போலும் மேனியையுடைய

அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துள்ளான், சிறுபுறமாகிய

எருத்தங்கோட்டிய

பின்னை அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர்

குயிலுவருட் செறி' புப்புணர்ந்திருக்கும்

தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதன

ரென்க.

கொளையென்பது ஒற்றறுப்பு; அது முன்னர்க்குறினும்

மாயவன்றன்...

.....குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன தனதமையனோடும எழுதிய

வளையைக் கையின்

கணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவலனுடைய

சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள்

புறத்தேவீழ்நதசையக் கோத்த கைகளிலணிந்த

வளைகளொலிக்கின்ற தாளத்

துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோதைப்பிராட்டியார்

தொழுதேத்தத் துவராபதியில்

எருமனறத்தே அனராடிய குரவைக்கூத்து மிகவும்

பெருமையையுடைத்தா

யிருந்ததென மாதரிவியந்தாள;

ஒதி இரண்டும் எண்ணெடு சிறுமியா -
 சிறுபெண்கள்; குடநாட்டு வழக்கு. ஒ, வியப்பு
 எல்லாநாம்—(இ - ள்.) நாமெல்லாம்,
 எல்லா-வட, தோழியென்றுமாம்.
 புள்ளூர் கடவுளை...

.....பாணியொன்றுற்று

(இ - ள்.) கருடப்புள்ளையாகினற கடவுளை
 மிகவுமபோற்றுவேம; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய
 ஒருபாட்டினுனெனக .

க. கோவா மலையாரம்.....என்பரால்

(இ - ள்.) கோக்கப்படாத தன்
 பொதியினமலையாரமும் கோக்கப்பட்ட தன்
 கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரனமுனிந்து இட்ட
 பூணகிய ஆரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னாகோன
 மார்பிடத்தன்; அங்ஙனம் தேவர்

கோனாரமீருகவுள்ளனபூண்டான் யாவனென்னின், வளவிய
 அவரையிடத்துப் புகத்திரைமேயததுக்
 குருநதையொசித்தானென்றுசொல்லுவா;

கோவா, கோதத இரண்டும்வெளிப்படை.

1 இதனை நாரதசிகைப்பென்பர் வடதாலார்;

நாரதசிகைப்பென்றும் வழங்கும்.

கள.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

உ. பொன்னிமயக்

கோட்டு.....பொருபடையா நென்பரால்

(இ - ள்.) பொன்னுகிய இமயவரைக்

கொடுமுடியிலே தன்புலியைப் பொறித்து இப்பாலுள்ள
மண்ணையெல்லாமாண்டவன் மதில்கூழ்ந்த புகாரில் வாழும்
வளவனுகிய வேந்தன் ; அவன் யாவனெனின,
பொற்றிகிரியைத் தான் பொருதற்குப் படையாகவுடைய
மாலென்றுசொல்லுவர் ,

ஈ. முந்நீரி னுளபுக்கு... ..கடைந்தா

நென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு மூவாத

கடம்பைவெட்டினவன் வளவிய வஞ்சி யில் வாழும்
வேந்தனுகியசேரன் ; அவன் யாவனெனின,
வரையென்றுசொல் ஸ்பபட்ட தனது தோள்களையோச்சிக்
கடலைக்கடைந்த மாலென்றுசொல்லுவர்.

¹ முந்நீர் - கடல் ; ஆகுபெயர் ; ஆற்றநீர் ஊற்றநீர்
மேனீரென இவை

யென்பார்க்கு அறறன்று ; ஆற்றநீர் மேனீராகலானும்
இவ்விரண்டிமில்வழி

ஊற்றநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல்
பொருந்தியதன்று ; முதியநீரெனின, ² “நெடுங்கடலுந்
தன்னீரமை குன்றும்” என்பதனால் அது வும் மேனீரின நி

அமையாமையின் ஆகாது, ஆனால் முந்ரீர்க்குப் பொருள் யா
தோவெனின், முச்செயகையையுடையநீர் முந்ரீரென்பது;
முச்செயகையாவன மண்ணைப்படைத்தலும்
மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

முவாக்கடப்பு வஞ்சததால நிறகினறதாகலின்,
மூப்பினறி ஒருநாள்.

போலவின்றகடம்பு. மூவா, மூததவென்னும் பெயரெ
ச்சததெதிர்மறை.

இவைமூன்றும் பூவைநீல

இவறறுட் சேரனை முறகூறுது பாண்டியனை
முறகூறியதெனையெனின்,
இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இங்ஙனப்பியஞ்சேயதவ்
விழைவுவெறுப் பற்ற சேரமுனியாதலானும் 'முடிசெழு
வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது' எனச்
சாத்தர் கூறினமையானுமெனக.

இவை உள்வரிவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி.....மாயமோ
மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனே! கமலவுந்தியாய! நீ
முன்பு ஒருநாள் வட

வரையை மததாகநாட்டி வாசுகியென்னும்பாம்பைக்
கடைகயிறுகப்பூட்டிப்

பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய; அங்ஙனம்
கடலைக்கலக்கியநின்கைகள்

தசோதைப்பிராட்டியாருடைய

கடைகயிறுறலேகட்டுண்டுகை; இஃது ஒரு மாயமோ ;
மிகவும் மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றாரென்க.

1 “முத்தீர்விழவின்” (புறநா. கூ.) என்பதன்
விசேடவுரையையும், “முத்தீர்
தாப்பன்” (பெரும்பாண். சசக) என்பதனுரையையும்,
“முத்தீர்ப்பிறத்த”
(சீவக. இ.) என்பதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

2 திருக்குறள், கள. 3 சிலப்பதிகாரம், பதிசூம், கூக.

சிலப்பதிகாரம்

கடல்வண்ணன், அண்மைவிளி; 1 ‘அண்மைச்
சொல்லே யியற்கையாகும்’
என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே.....
மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) மாலையாய! ஐயமறறபொருள்
இவனென்றேகொண்டு அமரர்

திரளெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாநிற்கவும், நீ மிக்க
பசியொன்றுமின்றி

யே உலகடங்கலுமுண்டாய; அங்ஙன முண்டவாய
களவிடத்தே உறிவெண் ணையைப் பெரும்பசியாலே

உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு
 மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றொரனக.
 அறுபொருள் - அறறபொருள்; வினைத்தொகை;
 ஐயமறறபொருளென்
 றாயிற்று. இனி அறுபொருள் -
 தீர்நதபொருளென் றுமாம்; “அற்றகாரியம்”
 என்னுற்போல. இனி அறுபொருள் -
 அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளென் றுமாம்.

ந.

திரண்டமரா.....மருட்கைத்தே^ஈ
 (இ - ள்) திருமாலே! அட்டாய்! அமரா திரண்டு
 எக்தாநிற்கும் நினது
 செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும்
 இருணீங்கநடந்தாய்;
 அங்ஙனம் இருணீங்கநடநதவடி பஞ்சபாண்டவாக்குப்பின்பு
 தாதாகநடநதவடி;
 இஃது ஒருமாயமோ, எங்கட்கு
 மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்ற
 ரென்க.

அமராதிரண்டென மாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம்,
 மாறு - பகை

இவை மூன்றும் முன்னிலைப்பாவல்.

க. மூவுலகு

மீரடியான்.....செவியே
 (இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி

மூவுலகையும் முடியத்தாவிய

சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின
கட்போந்து சோவென்னும்

அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும்

போரினகண்டொலைந்துமடியவும் அதுவேயு

மன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த

சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத

செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய

புகழைக்கேளாத செவியும் சில

செவியேதாமென்றாரெனக

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியென்றா ;
மண்ணினும் மரத்

தினும் கலவினும் செவியுண்டாகலின். போந்து

மடியக்கட்டழித்த சேவக

னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை.

செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின்,

செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ. பெரியவனை மாயவனை.....

கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாததேவரினும் பெரியவனை

மாயவகளைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரிககின்ற

கமலவுநதியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

1 தொல்காப்பியம், விளிமரபு, கு. 40.

கள்.—ஆய் சி. சி. யார் கு ர னை

வ. சுகுந்

கனிவாயீராகவுள்ளனவெல்லாம் செயய கரியவனைக்
காண்ப்பெறுதகண்கள்

என்னகண்களோ; அங்ஙனம் காணுங்கால்
இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே
இமைத்துக்காண்பார்கண்கள்
என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், விளைததொகை. செயய
கரியவனென்பது வினோதமென்னு

மலங்காரம். என்னகண்களென்றகற்கு
முன்னர்க்குறியவாறேகூறுக; பீலிக்
கண்ணுமுண்டாகலின் இனி இமைத்துக்காண்பார்
கண்ணென்றது மக்கள்
கண்ணையெனினுமமையும்.

ந. மடந்தாழு

நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய
கஞ்சனார்செய்த வஞ்சங்களைக்

கடந்தவனைத் திசைநான்கினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற
ஆரணம்தொடர்ந்து

முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் தூதுநடந்தவனை
ஏத்தாத நா என்ன

நாவோ; நாராயணுவென்றுகூறுத
நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவினமை தாழ்தல் - தங்குதல்.

கஞ்சனார், செறலின்கட்

பான்மயக்கம்.

என்ன நாவோவென்றதுமது ; சிறகைநாக்
கலப்பைநா இவையு முன்

டாகலின்.

இவை ழன்றும் படர்க்கைப்பாவல்

என்றியாங்கோத்த.....கடிப்பிகுமுரசே.

(இ - ள்.) என்கொண்டு நாம்தொடுத்த

குரவைக்கூத்தினுள் நாம் ஏத்

தியதெயவம் நம ஆவிடத்துத் தலைபபட்டிணிகளைத்
தீர்ப்பதாக; கொற்றத்

தையுடைய இடியைபபடையாகவுடைய இந்திரனுடைய
முடியிடத்தையுடைத்த

தொடிபொருந்திய தேரையுடைய தென்னனுடைய
கடிப்பானெறியுமுரசம்

வேந்தர்மருள எந்நாளும மாற்றாரைவென்று
முழங்குவதாகவெனச் சொல்லி

வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடிததாரென்க.

இது கூத்தாற்றேற்றபேய்.

கௌ.—ஆய்ச்சியர்குரவை

முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது துன்பமாவது.

ஆங்கு,

ஆயர் முதுமக * ளாடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு
நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ டியேததத்

10. தூவித் துறைபடியப் போயினான் மேவிக்
குரவை முடிவிலோ ஞராவங் கேட்டு
வினரவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாளந்
கடு சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

நங்கைக்குச்சு

§ எல்லாவோ,

1 காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய்
கைம்மிகு முதுலை தோற்க ஷயிர்க்குமென்
னெஞ்சன்றே

உ. ஆயர் முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலாள் - ஐயை.
 ச. நீமீர்வையைக்கண்ணே. நேடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவழியை - யாள்.
 ஈ - ஐ. பூமுதலாயினவறறைத் தூவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட; துறை
 படிதல் - பலியிடுதல். . . . .

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை;
 வேறொருத்தியென்றுங்கூறுவர்.

க. சொல்லாடாமல்வின்றாள், அந்தக்கண்ணிக்கு.

க0. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் -
 அந்நிலைதான்.

க - க0. அனறிச் சொல்லாடாளாயின்ற அந்த
 நங்கைக்குக் கண்ணி தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்

கக. எல்லா - தோழி..... ..

1 "காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் தோதக, ஆதுலைக் குருகி
 னுயிர்த்தன ரொடுங்கி" "காதலர் கெடுத்த தோயொடுளங்கனன்,
 னாதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ருயிர்த்து" (இலப். ச: ௫௮ - க;
 உஉ: க௫௧ - உ); "காதலர்.....பொத்தி, ஆதுலைக் குருகி
 னுயிர்த்தகத் தடங்காது", "செங்கண் சிவத்து நெஞ்சுபுகை
 யுயிர்த்து", "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" மணி. உ:
 சஉ - க; அ: ௫௮; கஅ: க௮.

(பி - ம்) * 'ஆட்டிய' † 'புலர்' ‡ 'அடியேத்தித்' §
 'எல்லா, காதலர்க் காணோன் கலங்குதோய்கைமயிகஆதுலை'

.. கஅ. + து. ன் ப மாலை.

பூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென்
 நெஞ்சாயி
 கரு. னேதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி
 யோதோழி
 நன்பகற் போதே † நடுக்குநேர்ய்
 கைம்மிரு

மன்பனைக் காணு தலவுமென்
 நெஞ்சன்றே , யன்பனைக் காணு
 தலவுமென் நெஞ்சாயின்
 மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி
 யோதோழி

உரு. தஞ்சமோ தோழி தலைவன்
 வரக்காணென்
 வஞ்சமோ வுண்டு மபங்குமென்
 நெஞ்சன்றே
 வஞ்சமோ வுண்டு மபங்குமென்

நெஞ்சாயி
 † நெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி
 யோதோழி
 1சொன்னது :—

உரு. அரைசுறை கோயி லணியார் நெகிழங்

கரையாமல் வாங்கிய களவனு மென்றே

கரையாமல் வாங்கிய களவனு மென்றே

குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே
ஏனக்கேட்டு,

நா. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள்
பொழிகதிர்த்

திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங்
கொண்டெனச்

செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் || கேள்வனை
யெங்குண வென்ன வினைந்தேங்கி
மாழ்குவாள்

கரு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயுறாள் ;
ஏதிலாரெனறது மறை

யச்சொன்னவாகளை; ஏதிலா-நகரினுள்ளாருமாம்;
தோழியென்றது, ஐயையை. *

உா. (பா) தஞ்சமோகாணேன —
வேறுதுணைகாண்கினறிலேன்.

உக. வஞ்சமோவுண்டு - கிருத்திரிமமான தொன்றுண்டு.
நெஞ்சமயங்கும், முற்று.

உஉ. ஆயின - ஆதலால்

உங. எஞ்சலார் = அயலார். எவனென்றாள்,
வருபாட்டைப்பற்றி.

உசு. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி

உரு. குஞ்சும் - சிலம்பு. உசு. கரையாமல் -
ஒசைப்படாமல்.

உஊ. கொல்குறித்தனரென்றாள், ஐயை.

கக. திங்கள் முகிலோடு நிலங்கொண்டாறபோல

கக. (பா) என்கனைய - என்குறைய. மாழ்குதல் -
மயங்குதல்.

---

¹ உச - கக: இவை தனிச்சொற்பெற்றுத் தனியேவந்த
கொச்சகவொருபா கிற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். கு. கசக -
த.

(பி - ம்) * 'வாழிதோழி' + 'தடுங்குதோய்
வையிகவன்பனை' † 'எஞ்சலார் சொன்னதெவன்வாழிதோழி'
‡ 'எனப் பொங்கி' || 'கோவலனை',

சுருது

சில் ப்பதி காரம் .

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகழுழ்கத்
௩௫. துன்புறு வன்னோற்றுத் துயருறு
மகளிரைப்போன்

மன்பதை யலர்தூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப

வன்பனை யிழந்தேன்யா னவலங்கொண்
டழிவலோ

நறைமலி வியன்மார்பி னண்பனை
யிழந்தேங்கித்

துறை * பல திறமுழ்கித் துயருறு
மகளிரைப்போன்

௪௦. மறனொடு திரியுங்கோன் மன்னவன்
றவறிழைப்ப

வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண்
டழிவலோ

தம்முறு பெருங்கணவன் றழலெரி
யகழுழ்கக்

கைம்மைகூர் துறைமுழ்குங் கவலைய
மகளிரைப்போற் செமமையி

னிகர்தகோற் றென்னவன் ற்வறிழைப்ப ௪௫.
விமமையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ

காணிகா,

வாய்வதின் வந்த குரவையின்
வந்தீண்டு

‡ மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டயி
யை மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க
ஓ. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி

காய்க்திச செவ்வனே கள்வனே
வென்கணவன் களவனே வல்லன்
கருங்கயற்கண் மாதரர்

யொள்ளொரி யுண்ணுமில் ஆரென்ற
தொருகுல.

கசு. இடரொரி - இடாசெய்யெரி.

சக. அறனென்றது, தருமதேவதையை.

சக. கைம்மையொழுகத்திணையுடைய நோன்பு.

சரு. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

சக. (பா) காணிகா காணிகா: இகவென்பது

ஈறுதிரிந்தது; இரண்டும் விரைவினகண்வந்தன

சள. வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்திபூருவமாக
எடுத்தகுரவை.

சக. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேடக கேட்க;
இரட்டித்தார், எஸ்

லாரும கேட்டற்கு

நுக. ஊருண்ணுமெனறது, முற்று ஒருகுரல் -
அசரீரி.

¹ சள - நுக. ஐந்தடியின்மேல் ஈரடிமிக்கு வந்த
ஒருபோகிற்கு இதனைமேற்

கோள் காட்டினர்; தொல். செய். கு. கசக. ந.

(பி.ம்.) * 'பலதொறுர்' † 'தழுவெரியிடை' ‡

'ஆய்மட'

கஅ—துன் ப'ம'ரலை.

சுகுரு

ஆங்கு—(இ - ள்) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளுள்ள

(இ - ள்.) மாதரி, இங்ஙனம் அவராடிய கு

ரவைமுடிந்தவளவிலே ¹ ஒழுக்க

ரூத நீரையுடைய வையையாற்றின்கரையிடத்து

நெடுமாலைடியைப் பூமுதலிய

வற்றைத்தாவி எத்துதற்கு நீராடப்போயினதாக,

சாயலாள் வேறொருத்தி

உண்ணகரத்துப் பிறந்ததொரு வார்த்தைகேட்டுச்

சென்றிருந்து கூறுதற்கு

விரைவோடுவந்தாளுள்ளனக

ஆடிய சாயலாளனைச் சோதது அசைந்த
சாயலாளனைபாருமுளர். புனை

சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமால்
அந்தரவானதீதெம்பெருமான். துறை

படிதல் - நீராடிதல்; அககாவைழக்கு முதுமகள்
போயினாளுடைய சாயலாள்

அரவங்கேட்டு வந்தது அவ்விடத்து நின்றாளுள்ளனை
ஐயைமேலேற்றுவாரு

முளர். போயினாளுக்கேட்டு வந்தாளுள்ளனைப்
பொருண்மைசுட்டலாக்கி மாதரி

மேலேற்றலுமொன்று. இது புறஞ்சேரியாதலின்,
ஊரரவ மென்றார்.

அவடான்—(இ - ள்.) அந்நகரம்
விரைவொடுவந்ததுநின்றவடான்,

சொல்லாடாள்.....
.சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்.) அந்நகரங்கேட்டுவந்தது கண்ணகிக்குத்
தனவாக்காற்சொல்லா

ளாயக் குரவைமுடித்து நீராடிவந்தது நின்ற
ஆயாமகளிர்க்கு மறையிற்கூறி

அவரோடுதானும் விமமுற்றுகின்றவள் அவளழகும
இளமையும் தனிமையுந்

கண்டு ஆற்றாளாய நெஞ்சழிந்தது சொல்ல
நாவெழுத்துதான் நிறகுமெனக்.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவள் தனமெய்ப்பா
ட்டாற் சொல்லுமென்று

மாம். இனி அந்நகரநின்றாளாகிய அந்நகரகைக்குக்

கண்ணகி தான சொல்லாடி

மெனினுமமையும். அது மேற்கு முகினரா:—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) ஏட, ஒ,

இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற

காண்கிலேன்.....வாழியோதோழீ

(இ - ள்.) தோழீ, என்காதலனை

வரககாண்கினறிலேன்; அங்ஙனங்காண

மையின் நெஞ்சுகலங்கி நோய கைமமிகாநின்றது;
அதுவேயுமன்றி உலையி

லாதுந்நுததிமுக்கும தோறகும்படி மூச்சும்
அழலெழவுயிராநின்றன; இவை

இங்ஙனமாகாந்நுகுமாயின் எனைநோக்கி இவ்வாயச்சியா
குறிப்பாற்குறுகின்

றது யாதோவென்றறிகின்றிலேனென
இரங்கிக்கறினொளனக.

அனறேயென்பது, அசை. ஏதிலாரென்றாள்,
சொன்னவளையும் கேட்

கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஒவென்பது,
இரக்கக் குறிப்பு. இவை

மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக கைமிகும
உயிர்க்குமெனக. சொன்ன

தெவனென்று அறிதியோவென்னும வினாபொருணை
மதோனற¹ உரைப்பினு. மமையும்.

1 “வையை யென்னுற பொய்யாக் குலக்கொடி” (சிலப்.
கக: ௪௭0); “வையை

சுருக

சிலப்பதிகாரம் :

நன்பகற்போதே..... .தோழி

(இ - ள்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின்கண்ணே

நடுக்கமுறுவிக்குநோய் ஒருகாற்கொருகாற்
கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னால் அன்புசெய்,
பப்பட்டானையும வாக்காண்கின நிலைனாதலால் என்னெஞ்சு
வருந்தாநின்றது;

இவை யிங்நுனமாகாநிறகுமாயின குறிப்பால்
இம்மகளிர்பலரும் கூறுகின்றது

யாதோவென்றநிகின நிலைனென்றாளெனக

கோவலன் போனபோதே தன்னெஞ்சு
கலங்குதலால் நன்பகற்போதே

யென்றாள்.

தஞ்சமோதோழி.

.....வாழியோதோழி. (இ - ள்.) தோழி,

இவ்வயலாரசொல்லுகின்றமறை எளிதன்று; அதற்

கேற்ப என்றலைவையும் வரக்காண்கின் றிலேனாகலின், என்னை
வஞ்சித்ததொன் றுண்டு; அதுவேயுமன்றி எனனெ
ஞ்சமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகா நிறகுமாயின்,
குறிப்பால் இவர்கொல்லுகின்றது
யாதோவென்றறிகின்றிலே

னென்றொளன்க.

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்ன தஞ்சமுண்டென
அழகையிற்றேன் றிய மருட்கையென்னும்
மெய்ப்பாட்டாக்கினுமமையும்; தஞ்சமாயல்லவென்
பதுபோல நின்றது; தோழியென்றது - ஐயைய.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி;

அரசுறைகோயில்.....

.கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவளிரங்காநிறக ஊரரவங்கேட்டு
விரைவொடுவந்தது

சொல்லாடாளாயச் சொல்லாடுகின்றவன்
அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப் புரத்திலிருக்கும்
அழகுநிறைந்தசிலம்பை வருந்தாமல தனகைத்தாக்கிக்
கொண்ட கள்வனிவனையாமென்று ஒலிக்கும்

வீரக்கழலையுடைய வேறகாரர்

இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரொன்றொளன்க

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு
இறுதிபயக்குமெனக்கருதிப் பரியா

யத்திற்கூறினாளாம். என்றேயென்ற ஏகாரமிரண்டினும்

பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரிநிலையாஸ
எதிர்மறைத்துக்கூறினாள். இதனை
ஐயைகூறமென பாருமுளர்.

அரசன் கோயிலென்றது 'உறைகோயில்' என்றமையான
அநதப்புரமாயிற்று.

கரைதல - ஓசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்) என்று
அவள் சொல்லக்கேட்டி, பொங்கி யெழுந்தாள்...
..... மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றாமையான வசமழிந்து நிலத்தினின்றுமெழுந்து
மறித்தும் விழுந்துகிடக்கின்றவள் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரை
யுடைய திங்கள், பொழியக் கால்கொண்டிவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில்
வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவள் தனகணவன் முன்னர் வரு
கெனப்பொருந்துதலாற செவவரிபாய்ந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையாஸ

க அ. — து ன் ப மா லை.

ககர்

மோதிக்கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ
எவ்விடத்தாய்தானென்றா

வருந்திப் பொருமி மயங்கி யாவருதோன்றாவென்று
அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் சூலைநதகுழலுக்கும் திங்களும்
புயலுமுவமை. எழுந்தன

ளாய விழுந்தவன் மாழ்குவாளாய அழுதாளெனக்.

ஆண்டுக் ¹ “கண்ணகிகருங்

கண்” என்றவர் ஈண்டுச் “செங்கண்” என்றார், காலையில்
தலையளியாற்பிறந்த

செவ்விதோன்ற ஆஅ, இரக்கக்குறிப்பு

இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென
விழுந்தாள்; விழுந்தவள்

செங்கண்சிவப்பத தனகேள்வனை எவ்விடத்தாயோஓ
ஆஅவென அழுதா

ளெனவுமாம்

இன்புறு

தங்கணவர்.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருண்டழுதவன்,

தம்மோடின்புற்ற தங்கணவர்

இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு

அதனிடையுமுகாது துன்ப

முறுந்தன்மையவாகிய கைம்மைநோன்பைநோற்று

இடர்ப்படும் ² உயவற், பெண்டிரைப்போல

மககட்பரபினுள்ளோரெல்லாம் தனனைப்பழிதுறறும்படி

பாண்டியன் தவறறைச்செய்ய அனபனையிழந்தேனாகிய

யான இருந்தழுவாள்.

ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினுளெனக்.

துன்புறுவனவென்றார்; ³ “வெள்ளெட் சாந்தொடு

புளிப்பெய தட்ட,

வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பாறபெய பள்ளிப்

பாயினறு வதியும்” என்ப

தனை இது புறம்

நறைமலி. ....கொண்டழிவலோ
(இ - ள்) நறைமிக்க அகன்ற மார்பிணையுடைய

தம்நண்பன் நெருப்பின்

மூழ்க அவனையிழந்து ஏங்கி
நீர்த்துறைகள் பலவற்றுள்ளும் தாங்குளிரப்புக்

காடித் துயரமுற்றிருந்தமூட உயவன்மகளிரைப்போல,
மறத்தொடுபொருந்தி

அறத்திறநிரியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன்
தவறறைச்செய்யப் பார்த்

திருநத அறக்கடவுளென்கின்ற அறிவறரோய! யான
அங்கனம் வருத்த

முற்றிருந்து இரங்குவாளொருத்தியோ; கூறென்றொளென்க

மூழ்குதல் - அழுக்கறக் குளிரக் குளித்தல்.
அறனெனுமடவோயென்றாள்;

உன்னையீத்துப் பகையாகிய மறனொடுதிரியக்கண்டும்
ஆண்டுநின்றாயெனப்

புலந்து.

தம்முறு பெருங்கணவன்.....

.இனைந்தேங்கி யழிவலோ

(இ - ள்) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய
தலைமைபொருந்தியகணவன்

அழலும் எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு
அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது

கைம்மை நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும்
உயவறபெண்டிரைப்

1 சிலப்பதிகாரம், ௫ : உகள.

2 உயவற்பெண்டிர் - வருந்துதலையுடைய மகளிர்;

“உயவற்பெண்டிரேமல்லேம்”

புறநா. உசக.

3 புறநானூறு, உசக.

சக அ

சிலப்பதிகாரம்

போல, செமமையினின் றுநீங்கின
கோலையுடைய தென்னவன தவற்றைச்செய்ய
இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்ப்படைத்து மிகவருந்தி
இங்கிருந்து அழுவா னொருத்தியோயா நென்றாளென்க.

இம்மையுமென மது, பரலோகத்தையுரினை நது.
ஆவது இம்மையிற்

புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியதையும்
விட்டெனறபடி

காணிகா—(இ - ள்) காண்பாயாக,

1 இகவென்னுமுன்னிலைபசை இகாவென
நுறுதிரிந்து காண்பாயாக
வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த .....இவ்வூரென்ற

தொருகுரல்

(இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய உறபாதசா
நதிப்பொருட்டு ஆடிய இக்குர
வையுள் வந்துதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர்
நீரெல்லீருங்கேண்மின் ; அங்ஙன மாகிய
மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக ; பரந்த திரையடிடைய
கடல்குழந்த

இவ்வலகிலுண்டான பொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை,
ஆதலாற கதிர்ச்செல

வனே, நீயறிய என்கணவன் கள்வனோவென்றாளாக,
அவன் அசரீரியாய்நின்று கூறுகின்றவன், நினகணவனோ
கள்வன ஸ்னை, அவனைக் கள்வனென்ற இவ் வூரை
மாதராய, எரியுண்ணுங்காணென்றனெனக.

கேட்டமின் - கேண்மின் ; ஒருசொல. கேட்டைக்க
- கேட்டையெனனும்

வினையசைச்சொல, உடனடுக்கிவரற்பாலது
கேட்டமினெனபதனோடு மொழி

யிடையடுக்காகி நற்றுவியங்கோட்பொருண் மையாற
கேட்கவென்னும்பொருட் டாயிற்று.
பாயதிரை-பரந்ததிரை. படுத்தல் - உண்டாகுதல். 'ஒகாரம்,
பிரிநிலை.

ஒள்ளெரி - நின்ஏவல்கேட்குமெரி இவ்வூர் -
இதுசொன்ன இவ்வூர்.

இனி ஒகாரத்தை இரக்கக்குறிப்பெனினுமமையும.
உண்ணுமிவ்வூர் -, இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றும்மை

இது, மயங்கிசைக் கேட்குகக் கலிப்பா

க அ. — துன்பமலை முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

ஊ ர் சூ ழ் வ ரி.

என்றனன் வெய்யோ னிலங்கோ
வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி

முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு
* நிறையுடைப பத்தினிப் பெண்டிர்கா
ளீதொன்று
ஊ. பட்டேன் படாத துயரம படுகாலை

யுற்றே னுருத துறுவனே யீதொன்று
1 கள்வனோ வல்லன் கணவனென்
காற்சிலம்பு
கொள்ளும் + விலப்பொருட்டாற்
கொன்றோ யீதொன்று
மாதாத் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

✱ தீதறு நல்லுரை கேளா டு தொழிவேனே
நேதக்க செய்தாளென் றெள்ள ||

என்பதுபோலக்கொள்க.

1 “கள்வனோ...ஈதொன்று: என்றதும் இதுவென்னும்
சுட்டிமுதல் உகரவீருத
வின், அது செய்யுளகத்துப் புறனடையான்முடியும்” என்றார்;
தொல். உயிர்மயங்கு.

சூ. கக - த; இ - வி. சூ. அஃ. 2 திருக்குறள், ககக.
(பி - ம்.) * ‘நிறைவுடை’ † ‘வினைப்பொருட்டாற்
கொள்ளுனே யீதொன்று, , காதற்கணவனைக் கண்டாலவன்’ ‡ ‘
கேட்பெனே’ § ‘ஒழிவனேனோதக்க’ || ‘இது
மொவ்வொன்றென்று’

சுள

சிலப்பதிகாரம்

கரு. 1 மல்லவற்றற்ற தழுவானைக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வளையாத செங்கோல் வளைந்த
திதுவென்கொன்

* மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை
வாள்வேந்தன்

உ௦. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த
திதுவென்கொன்

* மண் † குளிரசு செய்யு மறவே
னெடுத்தகை

தண்குடை வெம்மை ‡ விளைத்த

திதுவென்கொல்

செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி
நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த

திதுவென்கொ

உரு. லேயரி டு யுண்கணமு தேங்கி யாற்றுவா

டெய்வமுற்றாள் போலுந் தகைய

ளிதுவென்கொ

லென்பன சொல்லி

யினைந்தேங்கி யாற்றவும்

வன்பழி தூற்றுங்

குடியதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாரும் (கசு) வளையாத

செங்கோல் வளைந்ததிது

வென்கொலென்றா; ஆதிததனையும் சான்று காட்டி (கசு)

னென்றெள்ளலென்றமையால்

நோதக்க செயதா

உரு நம்பொருட்டால் -

நமமைக்கெடுத்தற்பொருட்டால்; ஆவது, இனி

இவளுடைய பிரகடத்தால் மதுரையிலுள்ளாரும்

கெடப்புகுநததென்று

தோன்றிற்றும்

உசு தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மையுற்றாள்;

தெய்வமேறினாளென்று

மாம்.

உள. என்பன சொல்லி - இன்ன சொல்லி.

என்றதனால், (கசு) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச்

(உள) சொல்லி

இளைந்து ஏங்கி மிகவும்.

உள - அ (பா) மிகவும் மன்னவனைப்

பழிதாற்றுங்குடியது மதுரையென

முற்றலிக்க.

---

¹ கடு - சு: திருக்குறளின் உசடு, ககடு, இடுடு -
பொருளை ஆராய்க.

ஆம்பாடல்களால் இவ்வழிகளின்

² உக - உ: இவ்வழிகளின்பொருளை "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழித்
தரசர் தங்கள், விண்குளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதும்பு மாயிற், கண்
குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கடியத் தடமும் காவந், தண்குளிர் கொள்ளுமேனுத் தான்
மிக வெதும்பு மன்றே" (குளா. மத்திரசாலை. உக.) என்னுஞ்செய்யுள் தன்கு
விளக்குதல் காண்க.

³ "குடிபழிதாற்றுங் கோலனுமல்லன்" சிலப். உக: கசு
கோலே னாகு" புறநா. எஉ.

; "குடிபழிதாற்றுங்

(பி - ம.) * "மன்னவரின் மன்னன்
‡ 'வினைத்தது' § 'உண்கண்ணமுதேங்கி'

மதிக்குடைவாய்' † 'குளிர்செய்யு'

¶ 'அரற்றவுமன்பழி'

1. கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்

நூ. செம்பொற் கொடி * யனையாள் கண்டானைத்
தான்காணன்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்
† செவ்வென் கதிர்குருங்கிச் செங்கதிரோன்
சென்றொளிப்பப்

புல்லென் மருண்மலைப பூங்கொடியாள்
பூசலிட

வொல்லென் னொளி † படைதத தூர் .

நூ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி மாலைதன்
வாகுழன்மேற்

கொண்டா டழீஇக் கொழுநன்பாற்
காலைவாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்
கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் *

கடுநதுயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு
மிவளென்னீர்

சுப. பொன்னுறு நறுமேனி † பொடியாடிக்
கிடப்பதோ

மன்னுறு துயாசெய்த மறவினை யறியாதேற்
கென்னுறு || வினைகாண விதுவென
புரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

கஉ. (பா) தான்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும்
சென்றொளித்தான்.

கஉ - க. ஒளித்தான் ; ஒளிக்கப் புல்லென்ற
மாலேக்கண்ணே.

கக. தழீஇக்கொழுநன் - ஆயர்பாடியினின்றும்
போதுகிறபோது கொழுநனைத்தழீஇ

கஎ. புறஞ்சோர - அவவிரததம புறமபெல்லாம்
விழுநது நனைப்ப.

கஅ. அவனமுனபு அறியாத துயரத்தை.

கக - அ. காலேவாயத தழீஇக்கொண்டாள் ;
கொழுநன்குருதி புறஞ்சோரத் தனனை அவன்
காணாதுகிடக்கின்ற கடுந்துயரத்தினை மாலேவாயக்கண்டாள்.

கக. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும்
என்னீரென்றது, கோவலனை நோக்கி.

‘என்னுறுதுயர்’ முதலானமுன்றும் முதுபாலை.

ச௦. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலுமேனி

சஉ எனவினைகாணிதுவென்று ஒருவார்த்தை
சொல்லார்களோ சான்

ரோர்.....வினைகாணாவிது, ஆ, அசை.

உரையாரோ - இவ்வழக்கை இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ ;
 என்றது ஆருமில்லேனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்
 ளார்களோவென்றதாம்.

1 “காணியகுழ்த்த கம்பலை மாக்களின்” மணி. க: கசள.

2 “காதலனுற்றகடுந்துயர்” “கணவற்குற்ற கடுந்துயர்” மணி.
 உ: கஅ, இ0, கக.

(யி - ம்) * ‘அன்னுள்’ † ‘செல்லென்கதிர்’, ‘
 செல்லுங்கதிர்’ ‡ ‘அடைத்த தூர்’ § ‘புகையாடிக்கிடப்பவோ’
 || ‘தயர்காண’

சுளஉ சில ப்ப தி கார ம்

யாருமின் மருண்மலை யிடருறு
 தமிழேன்முன்
 றூர்மலி * மணிமார்பந் தரைமுழ்கிக்
 கிடப்பதோ
 சடு. பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன்
 றவறிழைப்ப
 வீர்வதோர் வினைகாணா விதுவென
 வுரையாரோ
 கண்பொழி புனல்சோருங் தடுவினை
 யுடையேன்முன்

புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் +
கிடப்பதோ

மன்பதை + பழிதூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப ௫௦. அண்பதோர் வினைகாண
விதுவென அரையாரோ

1'-2 பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

கொண்ட + கொழுந ருறுகுறை
தாங்குறாஉம்

பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு
முண்டுகொ

௫௫. லீன்ற குழவி யெடுத்து வளாக்குறாஉஞ்
சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு
முண்டுகொல்

தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு
முண்டுகொல்

வைவானிற் றபபிய மன்னவன் கூடலிற்

றெய்வமு முண்டுகொ றெய்வமு
முண்டுகொல

கூ. 2 * என்றிவை சொல்லி யழுவாள் கணவன் றன்
3 * பொன்றுஞ்சு மாபம் பொருந்தத்
தழீஇக்கொள்ள

நின்ற நெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்
கன்றிய ஈ தென்றவள கண்ணீரகை
யான்மாற்ற

சுக. ஈர்வதோர்வினை - வெடடுவதோர்வினை
ருஅ. வாளிற்றபயி - வாளாறகொன்ற
ருக - கூ. “பெண்டி”, “சானரோ”,
“தெய்வம்” — ‘உண்டோ’ என்றது -
உண்டாயின, இப்படிப் பிறவாது ஆதலால் இலலை
என்றவாறு

கூக. பொன - சீதேவி. கூக - உ.
கொண்டவளவிலே எழுந்திருந்து
நின்றான் ; நின்றான பெயர்

1 கூக - கூ: ‘உண்டு’ என்னும் வினைக்குறிப்புப்
பலர்பாலுக்கும் வருமென்பதற்கு

இவை மேற்கோள் ; தன். மயிலை. கு. கூகஅ; தன் - வி. கு. கூகக;

இ - வி. கு. உசு.

* சு. - எடு. "என்றிவை.....வாயின்முன்; இவை
தொடர்ந்த பொருளாய் நான்

கடுக்கின்" என்பர்; தொல். செய். கு. கசு - ந.

* சீவகசிந்தாமணி, கசு, சு.அ, கசுஉ, கடுசு.

(பி - ம்.) * 'தமமார்பன் றரைமும்புக்கிடப்பதோ' † '
கிடப்பவோ' ‡ 'அலர்
தூற்ற' § 'கொழுநருக் குறுதுயர்தான்கூறும்'
மாற்றியபி, அழுதேங்கிலத்தவீழ்த்தாயிழையான்

¶ 'என்று கண்ணீர்கையான்
கணவன்றன்

கசு.—ஊர் குழ்வரி.

சு.எடு

அழுதேங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா

டன்தணவன்

சு.உ. ரொழுதகைய திருந்தடியைத்
துணைவளைக்கை யாற்*பற்றப்

¹ பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்
பல்லமரர். குழாத்துளா

† நெழுதெழின் மலருண் க
ணிநுந்நைக்க வெனப்போனான்

மாயங்கொன்
மற்றென்கொன்† மருட்டியதோர தெய்வங்கொல்

போபெங்கு ட் நாடுகேன்
பொருளுரையோ விதுவன்று - எ0. காயசினந
தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்

றீவேந்தன் றனைக்கண்டித்
திறங்கேட்பல் யானென்றாள்

என்ற ளெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்களு
நின்று ணினைந்தா ளெடுங்கயற்க ணீர் ||

சோர

நின்று ணினைந்தா ளெடுங்கயற்க
ணீர்துடையாச

எரு. சென்று ளரசன் செழுங்கோயில
வாயின்முன்.

கூகூ. பழுதொழிந தெழுந்திருத்தலாவது -
பிணமான தனமையொழிந்து நிற்றல. பட்டபொழுதே
தெய்வலோகம் புகுகையால், அமராருழாத்துள்

ளானானென்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்து
எழுந்தானென்று பொருளாக்குக.

சுஎ. மலருண்கண், அண்மைவிளி. இருந்தைக்க
-இருக்க.

(சு௦) அழுவாள் (சுக) கொண்டவளவிலே (சுசு)
எழுந்திருந்தான; அமரர்

குழாத்துள்ளானாகுப (சுஎ) போனான.

சுக கணவன உண்டாயிருக்க, எங்குப்போய
ஆராயவேன? இது மெய் யுரையனறென்றது, தன
பின்பு போதாமைபற்றி; போயெங்கும் - எங்கும்

போய. 'இது' எனறது, புதிர்க்காண்டததுத²
தேவநதிக்குக் கூறினகனுவை

யென்றுமாம்.

எஉ. எனறெழுந்தான. இடருற்ற
திக்கனுவென்றது, முன்புதான்கண்டு

² தேவநதிக்குச்சொன்ன கனுவினை. .

எஉ - ரு நின்றுநினைந்தாள். கனுவைநினைந்து.

இனி அவ்வாறே செயவ

லென்று சென்றாள்—வழிகாண நீர்துடைத்துச்
சென்றாள்.

1 "பழுதறுமாதவன்" மணி. கக: சுசு. 2 சிலப். சு:
சுசு - சுசு (பி - ம்.) * 'பற்றி' †
எழுந்தொழிந்தலர் ‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்'

தீ 'தாமிரவன் பொருளுரையோல்துவென்று' ||
மீசாரச் சென்று எரசன் செழுங்
கோயில வாயில்வாய்'

670

சுஎசு

சிலப்பதிகாரம்

க - ச. என்றனன்வெய்யோன்.....

.பெண்டிர்காளீதொன்று

(இ - ள்.) வெய்யோன கன்வனல்லனென்றானாக,
அவ்வீனத்தோளி, மற்

றைச்சிலம்பொனதைத் தனகையிலேந்திக்கொண்டு
அவ்வாயர்பாடியினின்றும்

ஊர்க்குள்ளேபோனவள் ஆண்டிள்ள
கறபுடைமகளிரைநோக்கி முறைசெய்த

லில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரினகணிநுநதுவாமும்
'கற்பையுடையபெண்டிர்

காள்! இஃது அதன மற்றைச்சிலம்பு
காணுங்கோளென்றோளென்க.

நின்றிலள் - போனாள். நின்றசிலம்பு -
மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்.....

பெண்டிர்காள், இகழ்ச்சி; எனனை? 1 "அருந்திற
லரசா முறைசெயினல்

லது, பெருமபெயாப் பெண்டிர்க்குக் கறபுச்
சிறவாது" எனபதனானும்,

2 “வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில வேந்தர் கொற்றஞ்.

சுதையாது, பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்த நாடு” என்பதனானும் இகழ்ந்தாள்.

அவளுட்டிலிருந்த மகளிராகும கற்பின்றாமாகவின, அவனிருக்கின்ற ஊரின்

ணிருந்துவாழ்கின்ற நுமக்கும் கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி.

இலங்கோவீன - ஈர்ந்திலங்குவீன. நின்றிலனென்றது ஆதித்தனைச் சான்றுகாட்

முன்பின் ஆயர்பாடியினின்றிலனென்றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனைச்

சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம்.

நு - ஈ. பட்டேன் படாத.....
.....ஈதொன்று

(இ - ள்.) உலகிற்பிறந்தாரொருவர் படாத துயரம்பட்டேன், ஒருவருறாத

துயரமுற்றேன, உறுகின்றயான் மாணவேதனைபோலவுற்றேன, இங்ஙன முறக

கடவேன இனியுறுவதுஒன்றன்றோவென்றானெனக.

ஏகாரம், ஈற்றதை

இனி, படுகாலை - அநதிககாலத்தெனினுமமையும். உறுவன: அல்லீறு

அன்னீறுயிறறு

எ - அ. களவனோ வலலன.....கொன்றோ யீதொன்று

(இ - ள்.) எனகணவன கள்வன் லலன் ;
என காற்சிலம்புபெறும விலையைக்

கைக்கொண்டிவிடுதலகாரணத்தாற் கள்வனென்று
ஒருபெயரையிட்டிக் கொன்

றார்களே ; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி
என்னென்றொன்க.

என்காற்சிலம்பென்றாள் ; தான அரசன் ; யான
ஒருவணிகன் மனைவி ;

எனகாணியினொன்றுபெறறவினை தாராமைக்
கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டிக்

கொன்றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி
என்னென்று தெளிந்து

கூறினாள். கொன்றாரேயெனப் பன்மைகூறினாள் ;
அரசனோடு அமைச்சரை

யுங்கருதி ஓகாரம் பிரிநிலை

க - கசு மாதர்த் தகைய.....
எள்ளலிதுவொன்று

(இ - ள்.) தங்காதலர்காதலிக்கும் கறபையுடைய
மனைவியர்முன்னே என்

னுடையகணவனைப் ப்ண்டுபோலத் காண்பேனோ,
அங்ஙனங்காண்பேனாயின் இஃ

தொருபுதுமையன்றோ ! அங்ஙனம் அவனைக்கண்டால
அவன்வாக்காறசொல்

¹ சிலப்பதிகாரம், உஅ : ௨௦௭ - அ. ²

கக்.—ஊர் சூழ்வரி.

செடு

ஊம்! குற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்ஙனம் கேட்பேனாயின் எனக்கு, இஃது ஒருமதி; அங்ஙனம் தீதற்றவுரையை அவன்வாக்காற்கேளேனாயின், நோதக்கசெய்தாளென்று என்னை இகழுவீன்கள்; இது நங்கட்கு ஒருவாயப்பு;

கேளாதொழிவேனென்றது சுவம் எழுந்திருந்து சொல்லக்கேளாதொழிவேனெல் எ-று. எள்ளென்றது

எனக்கு ஒருவார்த்தை,
ஆதித்தனைச் சான்று

காட்டினவதுவுமன்றிப் பட்ட என்கணவன எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தை! சொல்லக்கேளேனாகில்.

“நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிர்காள்” என்று நும்மை யிகழ்ந்தவென்னைக் கள்வன்மனைவியென்று எள்ளுமின்; எள்ளுதற்கு இது

நல்லவிடமென்றொளன்க. எள்ளல், அல்லீற்றுவி யங்கோள்; 1 “இற்றெனக் கிளத்தல்” போல.

கச - அ. என்று, அல்லலுற்று.....
.வளைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ள்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதழுகின்றவளை மதுரையாரெல்லா

ருங்கண்டு ஆறறும்வழிகாணராய்த் தாமிரங்கி அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர்

இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை

இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு

காலங் கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனானே
மேல் யாதுவிளையுங்

கொல்லோவென்றாரென்க.

அல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன்.

களையாததுன்பம் - கணவனை

யிழத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசெங்கோல்
கோடியவதனை.

கக - ௨௦.

மன்னவர் மன்னன்..... இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலங்
குளிர்ந்த குடையையும்

வெய்யவாளையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய
அரசியல் அழிந்தது;

இதனான் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

குடையையும் வாளையுமுடையோனெனவே

அளியுந்தெறலுமுடைமை

நிறார். மதிக்குடை, உலமத்தொகை. வாள்வேந்தன்,
வேற்றுமைத்தொகை.

௨௧ - ௨. மண்குளிரசெய்யும்.....

....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) உலகிறகு அறத்தையும் பகைவர்க்கு
மறத்தையுஞ்செய்யும்

வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணிலையைச்
செய்யுங்குடை வெம்மை

யைவிளைத்தது; இதனான் மேல்

யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க

உந் - ச.

செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) செம்பொன்னாகிய சிலம்பொன்றைக்
கையிலேந்தி நம்மைக்

கெடுத்தற்பொருட்டிப் புதுமையையுடைய
பெரியதெய்வம் ஈண்டிவந்தது;

இதனால் இனி யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.
ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன்
இணைபோலுமென்பது கருத்து.

பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது;
கற்புடைத்தெய்வம்; என்னை?

¹ “கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொறபுடைத்
தெய்வம் யாங்கண்

கக. ¹ பெரும்பான். சஉஉ. ² சிலப். ககி; கசக - ச,
சுகொ சில ப் ப தி க ர ம்

டிலமால்” எனவும், ¹ “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்
றொழுநானைத், தெய்

வந் தொழுதகைமை திண்ணமால்” எனவுங்கூறினமையின்.
இனி, வம்பு - தினை

யின்மையாக்கி, உலாவுநதெய்வமென்றலுமொன்று.
இனி நம்பொருட்டி

லென்பதற்கு இவள்கறபு நாங்கண்டு
பாவித்தறபொருட்டாலென்பதுமொன்று

உரு - கூ.

ஐயரி யுண்கண்.....

.இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) விபப்பையுடைய அரிபரந்த மையுண்ட
கண்ணையுடையவள்

விம்மிவிம்மி வாய்விட்டா றதுகின றவள்
தெய்வமேறினாள்போலும் தகைமை

யுடையவளாயிராநின்றாள் ; இதனான மேல்
யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றா

ரென்க.

இவண்மாட்டு மருளு ந்தெருளு ங்கண்டு
தெய்வமுறமுள்போலுமென்றார்.

இவ்வையங்களால் அரசனேநோக்கி இரங்கினா.

உள - கூ 0.

என்பன சொல்லி.....தான்காணான்

(இ - ள்.) வனையாதசெங்கோல்
வனையந்ததென்றனமுதலியனசொல்லி

இவணிலைமைக்கு வருநதி மன்னன்நிலைமைக்கு ஏங்கி
மிகவும் மன்னன் கோல்

கோடினதன்மையால் அவனைப் பழி தூற்றுங்குடியதாகிய
மதுரையிற கம்பலை

மாக்கள் தாம் அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச்
சிவந்த பொற்கொடியை

யொத்தவள் தன்னேக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன் ,

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில
காட்சிகண்டு திரியுமவா.

தான் காணுனென்றா , இறந்தமைதோன்ற. மதுரை
கம்பலைமாக்களென்று

பாடமோதிக் குடியது மதுரையென முறறுவித்தலுமாம்

நக - ச. மல்லன்மா ஞாலம்.....

படைத்ததூர்

(இ - ள்.) வளப்பதையுடைய பெரியஞாலத்தை
இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த

அத்தகிரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி
அக்கதிரையுடையோன்

சென்றுமறைய அங்ஙனம் அவன மறைநலாற
புனமையுண்டாகப்பட்ட இரய

பகலென்று வரையறுக்கப்பட்ட மருட்சியையுடைய
மாலைக்காலத்தே பூத்து

உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே ...
.....பூசலைவினைக்க

ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்ஞரெனக
ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி.

ஒல், அனுகரணம்.

சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென்
மருண்மாலையென்க.

நடு - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணுக்
கடுந்துயரம்

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதினகண் ஆயர்பாடியிடத்தே
தன கணவனைத்

தழீஇ அதற்குக்கைம்மாருக அ வனுடை ய

வண்டொலிக்குவகுஞ்சியின் மாலையை

வாங்கித் தன வராகுழனமேற்கொண்ட கண்ணகி
மாலைப்பொழுதினகண்ணே

2 சிலப். உக: இறுதிவெண்பா ; “தெய்வந் தொழாஅள்
கொழுநற் ரெழுதெழு

வாள், பெய்யென்ப் பெய்யு மழை” குறள், 60.

3 ‘மருண்மலை’ என்பதற்கு இவர்செய்திருக்கும்
இப்பொருள் அறிந்து இன்புறற்
பாலது.

‘கக.—உளர் குழ்வரி.

சுஎஎ

அவன்மெய்யிற புண்ணினின் றங்குதிக்கினற
குருதிப்புனல் இடமெல்லா

நனைப்ப அவன் தன்னேக்காணாத ஆயரத்தைத்
தானகண்டாளென்க. அவள், கணவன்

தன்னேக்காணாததனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத்
தை யென்றபடி. காலேவாயத் தமிழ்இ மாலைகொண்டவள்
மாலேவாயப் புறஞ்

சோரத் தன்னேக்காணாத ஆயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

௩௯ - சஉ. என்னுறு துயர்கண்டு.....

.இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய

தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டிவைத்தும் இதற்கு

இவள் இடருறுமென நினைக்கினதிலீர்; அதுநிற்க;

தும்முடைய சந்தனாதி

களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி

பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்

றே; அஃதறறாயின், மன்னனாற்செய்யப்பட்ட

இக்கொலைத்தொழில் இப்

பெற்றியான்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு

முறபவத்திறசெய்த என் தீவினைகா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவெனக.

இஃது, அபுகையைச் சார்ந்தவெதுளி;

மேல் வருவனவற்றிறகுங்கொள்க.

. ச௩ - சு. யாருமின் மருண்மலை...

.இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுத்தற்கு ஒருவருமற்ற

மருட்சியையுடைய இம்மலைக்

காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன கண்முன்பே தும்முடைய

மலைத்திராளுக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலத்தே முழுக்கிடக்கத்

தருவதொன்றே; அஃதறறாயின், பாரிலுள்ளா மிகவும் பழிதாறுதற்குக்

காரணமாகப் பாண்டியன் தவறறையெண்ண

வெட்டுவிப்பதோர் தீவினைகா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற்

சொல்லார்களோவென்றாலெனக.

வெட்டிக் கவிழ்த்தமைதோன்ற மார்பம்
தரைமூழ்கிக்கிடப்பதோவென்
றாள்.

சுஎ - ௫௦. கண்பொழி புனல்.....இதுவென
புரையாரோ

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனலைச்

சொரியாநிறகின்ற தீவினைப்பயனை

யுடைய ¹ எனனுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயினின் றுக்குதித்துப் பெருகு
கின்ற குருதியையுடையீராயப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்றே; அஃதற்
றாயின, மண்ணிலுள்ளோரபலரும் பழிதாறமுதற்குக்காரணமாக மன்னவன்

தவறறையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகாணிதுவென்று

இந்நாட்டிற் சொல்லார்
களோவென்றாலெனக.

இர், முன்னிலைபன்மைக்கண்வந்தா ஈண்டு

ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்
கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஓ, பிரிநிலை.

உண்பதோர்வினையென்பதற்கு உயி
ரையுண்பதோர்வினையென்பதுமபொருள் ; ² “உழவினை
கழிந்தது” என்றாபிறரும்

வந்திவ னுயிருண்டு

இவைமூன்று முதுபாலை, எனனை? ³ “நனிமிகு

சுரத்திடைக் கணவனை

யிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்”

என்பதனால்.

¹ என்னுடையகண்முகப்பே - என்னுடையகண்முன்னே;
திவ். பெரிய. கல. உ. ச. ² மணி. சு. கருஉ. ³ (பா) தொல்.

“எங்கன்கண்முகப்பே”

புறத்திணை. கு. உச.

சு. எ. அ. சி. ல. ப. ப. தி. தா. ர. ம.

ருக - ந. பெண்டிரு முண்டுகொல்.....

.பெண்டிருமுண்டுகொல் பெண்டிர் -

கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் - தம்மை நெஞ்சினுட்

கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும்

பெண்டிர் - அவருற்றபிணிக்'கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத்

தாங்கும்பெண்டிர் அன்றி, உறுகுறைதாங்கு - தல் -

பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும் அவரோடுகலந்தசெவ்வியும்

புணர்ச்சிக்

குறிகளுங்கண்டுழியும அவர் தெருட்டத்தெருண்டு

குறையுறப்பொறுத்தலு' மாம். தாங்குநாஉ.ம,

வினைத்திரிசொல்.

ருச - சு. சான்றோரு முண்டு.....

.சான்றோரு முண்டுகொல்

[சுன்ற.....வளர்க்குநாஉம்- பிள்ளைப்பேறு

..வளர்க்குமென்னும்வழக்கு.]

ஞா - கூ. தெய்வமு முண்டுகொல்.....

.தெய்வமுமுண்டுகொல்

கொல், ஐயம்.

(இ - ள்.) கூர்ந்தவாளால் என்கொழுநனைத்

தவறுசெய்தலாம் ¹ கோல்

கோடிய மனனனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப்

பெண்டிரும சான்றோரும்

தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வரியாயம்பிறவாது

; ஆதலால், இல்லை

யென்றானென்க.

கூ - கூள. என்றிவை சொல்லி.....

.எனப்போனான்

(இ - ள்) என்று இன்னனசொல்லி அழகினறவள்

தனகணவனுடைய திருத்துஞ்சுமார்பம்

தனமார்போம்பொருநதும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக;

எழுந்திருந்துநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும்

ஒளிபொருந்தியமுகம கன்றியதே

யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற

றியப்பின்பு அவ்வாயிழையான் ஏங்கியழுது நிறத்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கண

வனுடைய தொழுந்தகையையுடைய திருந்திய அடியினை

இரண்டிகையாலும் பூண்டுகொண்டாளாக;

இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புக

தறகு எழுந்திருந்தவன நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல

ளானானென்க.

அமரர்குழாத்துள்

பழுது தீதெனப் உடம்புக்குப்பெயர்; ² “திருந்திய
நின்மகன் றீது நீங்கி னான்” என்றார்பிறரும். இனி முனபே
பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர்

குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்துநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்
தடியைத் துணைவனைக்கையாற்பறற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போன
னெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றனென
னுமபெயர்கள் அடுக்கிவந்து போனனென்னும
பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

சுஅ - எக. மாயங்கொல்.....திறங்கேட்பல்
யானென்றாள்

(இ - ன்.) இங்ஙனம் எழுந்திருந்தநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்றா
யிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன்
றையுந்தெனிகின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும் போயாராயந்துகூடுவேன்; அங்
ஙனங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்ககின்ந்
தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

¹ “கோல்கேரடியவனிழல்” கவி. கர. ² (பா) சீவகசிந்தாமணி, கடஎ.

கக. — உன் குழுவரி.

சஎக

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியவேந்தனை யான் சென்றுகண்டு என்கணவ
னைக்கொன்ற இததித்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று தன்னெஞ்சொடு கூறி
னானென்க

தெய்வங்கொலென்றாள் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி
ஒருயிர்பெற்றுநின்

தமைபற்றி பொருளுரையன்மென்றாள் ;
தனபின்போதாமைபற்றி. கேட்பல்

யானென்றாள் ; நாணழிபூசல்செயத்துணிநது.

எஉ - ரு. 'என்றா ளெழுந்தாள்.....கோயில்
வாயின்முன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சொன னவள்
ஆண்டுப்போதறகெழுந்தாள் ; எழுந்த

வள் தன்னூரிதகண்டதீக்கனுவை நின நுநினைந்தாள் ;
நினைந்தவள் கண் நீர்

சோர்தலால் தானசெல்லும்வழிகாண்டறகாக அந்நெடிய
கயல்போலும் கண்

கள்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அர சனுடைய வளவிய
கோயில்வாயிலிடத்தே

சென்றாளெனக

என்றாளென னுமெழுவாயக்குச் சென்றாளென்பதனை
பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கீகைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கக—ஊர்குழ்வரி முற்றிற்று.

இருபதாவது வழக்குரைகாலைத்.

ஆங்குக்

குடையொடு கோலவீழ நின்று நடுங்குங்

² * கடைமணி யின்குரல் காண்பென்கா னெ

ல்லா

திசையிரு நான்கு மதிந்திடு மன்றிக்

ரு கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா

ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழுங்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா †

ணெல்லா

~ கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலதது மறிநது ! வீழ்தரு

க0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள

மிரவுவில்லிடும் பகன்மீன்விழு

மிருநான்கு திசையும்திர்ந்திடும
வருவதோர துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியா ி முரைத்துமென

பெருந்தேவிசெய்தி கூறுகின்றார்:—

க. காண்பென - கனவிலேகாண்பன. எல்லாவென்று
பாண்டியன்றேவி தான்கருத்தாறகண்ட கனுவின்
நிலையுரைக்கும்

நு. கதிரைவிழுங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன.

சு. கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில்

எ. கமிங்கதிர்மீன-ஒளியின மிகுதிகூறினா; கமிங்கதிர் -
மிக அனலுமாம்.

க. செங்கோலும் குடையுமென்று அவறறையே
பினனுங்கூறினாள். ....

கக. இரவு விலலிடும, பகல் மீன்விழும, இவறறைக்
காண்பேன்.

கக - ௨. அதிர்ந்திடுமாதலால்,
வருவதோர துன்பமுண்டெனக. யாமென்
னாள், * தம்பிராட்டியாதலால்; தனபெருமிதந்தோனற.

* இக்காதைமுதலிய பதினென்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாருரை அகப்படவில்லை.

* சிலப்பதிகாரம், ௨௦: ௩௧.

* அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசர்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழங்
கும் வழக்கம் மலைநாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்.) * 'கடைக்கணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதல்' § 'உரைத்து
மென்றது'

உ௦.—வழக்குரைகாலைத் / சமிக

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின
ரவிரந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர். பட்டேந்தினர்

கொழுந் * திரையலின்
செபபேந்தினர்

கரு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்
மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
கவரியேந்தினர் † தூபமேந்தினர்
‡ கூலுங்குறளு முழுங்கூடிய
குறுந்தொழி § விளைஞர்

செறிந்துகுழ்தர

நரைவிரைய நறுங்கூந்தல
நரைவிரைய பலர்வாழ்த்திட
¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும
பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

உ௦ வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரசியேததக்
 கோபபெருந் தேவிசென்றுதன்
 தீக்கனாத் திறமுரைப்ப
¹ வரிமா னேந்திய வமளிமிசை
 யிருந்தனன்
² திருவீழ் மார்பிற் றென்னவா கோவே ;
 இப்பால்
³ வாயி லோயே வாயி லோயே

கக. ஆடி - கண்ணாடி.
 (கக) அணியிழையினராகிய (கஎ)
 குறுந்தொழிலினோர் (கக) ஏந்தின
 ராயச் (கஎ) செறிந்து சூழ்தர.
 கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.
 (கக) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கஅ)
 பலர்வாழ்த்த (உ௦) ஏத்தச் (உக)
 சென்று உரைப்பவென்க.
 உக. தேவியலுண்மையின், திரு
 விருமப்பபட்டமார்பு; திருக்கழிகிறமார்
 பென்றுமாம்.

---

¹ உஉ - க. சிலப்பதிகாரம், உரு: எஅ - க.

² 'திருவீழ்மார்பிற்மென்னவன்' அகநா. கக.

³ மு. புறநா. உரு; விளியேற்கும்பொழுது

ஆனீறு.....ஏகாசம்

பெற்றவந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். விளி. கு. கட
- த; தன் - மயிலை. கு.

கரு; தன் - வி. கு. கரு.

(பி - ம்) * 'திரையலஞ்செப்பேந்தினர்கண்ணி,

† 'சுண்ணமேத்தினர்'

‡ 'உலுமுமுங்குறளும்' § 'இளையர்செறித்து சூழ்வர' ¶
'நண்டு நீருலகம்'

கக

சுஅஉ | சிலப்பதிகாரம்

உரு ¹ யறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்
திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
யிணையரிச சிலம்பொன் நேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்
றறிவிப் பாயே † யறிவிப் பாயே, பென
\ ௩௦. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை

வேந்தே வாழி

தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி

செழிய வாழி தென்னவ வாழி

பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி

1 யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப பசுநதுணிப்

௩௫. பிடாத்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்ல

ளறுவாக் கிளைய நங்கை யிறைவனை

யாடல்கண் டருளிய வணங்கு குருடைக்

கானக முகந்த காளி தாருகன்

௪௦. பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்

செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள

போலும

பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய

கையள்

---

௨௫. அறிவுகீழ்ந்துபபோகிய. பொறியறு -

புண்ணியமற்ற.

௨௬. இறைமுறை - இராசநீதி

௩௦ - ௩௩. வாழ்த்துப்பலவாயின;

வணங்குந்தோறும் சொல்லுதலின்;

1 “நீணில மன்ன போற்றி” என்றறபோல.

௩௪ - ௫. பசுநதுணிப் பிடாத்தலை - மயிடனறலை,

மயிடம்-கடா. பிடர்த்

தலையாகிய பீடம்; அதனைப் பீடமாக ஏறிய

மடக்கொடியாகிய (நக) கொற்
றவையெனக.

நள. அறுவர்க்கினையநங்கை - சத்தமாதாக்களில்
ஏழாவதினையாள்; அவள்
பிடாரி.

நள - அ. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு -
பத்திரகாளி.

(நள) நங்கை (நஅ) அணங்கு (நக) காளி, பெயர்.
ச0. அவர்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லை.
சக. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்க்கை -
மனக்கோபம்.

அனறி, செற்றனள்போலும் -
மாறசரியமுடையாள்போலும்; செயிர்த்த
னள்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றுமாம்.

---

1 "அறைமோகு நெஞ்சுடையார்க்கு" கவி. கள. 2
சீவக. உகச.

(பி - ம்.) * 'பொறியறை' † 'அறிவிப்பாயேவாயிலோன்'

20.—வ மு க் கு ரை க் க ா தை
சுத்தி

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே,

யென சநு. வருக மற்றவட் டருக வீங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

¹ கோயின் மன்னனைக் குறுகினள

சென்றுழி

² நீர்வார் + கண்ணை யெம்முன் வந்தோ

யாரை யோநீ மடக்கொடி யோயெனத்

நூ தேரா மன்னு செப்புவ துடையே

னெள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்ப

³ புள்ளுறு புன்கண் † டூர்த்தோ னன்றியும்

சநு - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உள) இனையாகிய அரிச்சிஸம்பில் ஒன்றையேந்திய
கையுணாய்க் (அச)

கடையகத்தாளென்றுசொல்ல

சநு. மற்றவட்டருக - அவளைப்புகுதவிடுக;

அழைப்பாயாகவென்றுமாம.

சஅ. நீர்வார்கண்ணை - நீர்வார்ந்த

கண்ணையுடையாய.

சக. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

---

¹ குறுகுதல் - அனுகுதலென்னும் பொருளில்

கோள்; தொல். முதற்குத்திர விருத்தி.

வருமென்பதற்கு இவ்வுடி மேற்

‘நீர்வார் கண்ண நீயிவ னெழிய’ குறுந். உஉ.

‘புள்-புரு; அக்துற்றபுன்கணைத்தீர்த்தோன் சிபி; (சிலப்.

உக: இஅ; டு உக:

அம்மாணவரி); ‘புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்,
சினங்கெழு தாணச் செம்பி

யன் மருக’, ‘புறவி னல்லல் சொவியக் கறையடி, யானை
வான்மருப் பெறிந்த வெண்

கடைக், கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக’, ‘கொடுஞ்சிறைக், கூருகிர்ப் பருத்தி
னேறுகுறித் தொரிஇத், தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின், மபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க

வரைபா லீகை புரவோன் மருக’, ‘நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும், பலவும் வீடுத்
தோன் மருகனை’ (புறநா. நு, கக, சக, சக); ‘உடல்கலக்கற வரித்துதசையிட்டு
மொருவு, நெருதுலைப்புறவொ டொக்கதிறைபுக்கபுகழும்’ (கலிங்க, இராச. கக); ‘புக்
கான், மரு னிறையென்று சரணடைந்த வஞ்சப், புரு திறைபுக்கபுகழோன் (இராச
ராசசோழ னுலா, இ. க); ‘கொலையே துடம்படையக் கொய்தாறு மெய்தாத், துலை
யேறி வீற்றிருந்த சோழன்’ (குலோத்துங்கசோழனுலா, கஎ); ‘உலகறியக், காக்குஞ்
சிறுபுறவுக் காகக் கனிகூர்ந்து, தாக்குந் துலைபுக்க தாயோனும்’ (விக்கிரமசோழனுலா,
கஉ-கக); ‘புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகை’, ‘இவர்குவத்தோன்
மேற்புறவை, மன்னுயிர்த்துத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினால’, ‘புக்கடைத்த புற
வொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க, மைக்கடங்கார் மதயானை வாள்வேந்தன்’ (கம்ப,
திருவவதார. கஇ; டு குலமுறை. எ; டு கும்பகருணன்வதை. கஇஇ); ‘என்பும்
உரியராதல், ‘தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின் மபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன்
முதலாயினூர்கட் காண்க’ (குறன், எஉ - பரிமேல்.)

(பி - ம்.) * ‘கடையகத்தாளேவருகமற்’ † ‘கண்ணினை
னன்றியும்’

‡ ‘கெடுத்தோ

அச

சிலப்பதிகாரம்

¹ வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
வாவின் ² * கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுகடத்

தான்ற

கூடு. னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின்
மடித்தோன்

பெரும்பெயர்ப் + புகாரென் பதியே யவ்வூ
ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் † மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச

சூ0. சூழ்கழன் ‡ மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்

கென்காற் சிலம்புபகர்தல் வேண்டி நிற்பாற்

* கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் † பெயரேபெனப்,

பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

சூடு. வெளவேற் கொற்றங் † கானென

வொளனிழை

நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

ருக. நடுங்க - அசைய.

ருச. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

ருசு. புகார் எனக்குப்பதி.

ருஅ. மகளை: ஐ, இடைச்சொல்.

ருஅ - கூ. செல்வத்துக்கு அவன்மகனாயிருக்கச்செய்தே
செல்வம்வேண்டி. வாழ்தல் - சீவித்தல்

கரு. வெள்வேறகொற்றம் - இராசரீதி

கூக - ரு. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோற
வெள்வேறகொற்றம்

கூக. நற்றிறம்படரா - நல்லகூற்றிறசெல்லாத.

1 இக - இ. 'கறவைமுறை செய்தோன்', 'கறவை
முறைசெய்த காவலன்' (சிலப். உக: இஅ; கூ உக: அம்மானாவரி);
'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக், காலை கழித்ததன்
பின்றையு - மேலைக், கறவைக் கன் னார்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்
தான், முறைமைக்கு முப்பிளமை யில்' (பழமொழி, கூக); 'ஓட்டி -
அறவாழிமைத்தன் மே லார்ந்தோன்' (இராசராச. க) ! மருகும்
பசுவொன்றின் மம்மார்தோய் தீர, வரு
குத் திருத்தே ருவோன்' (குலோத்துங்க. உ); 'மையல்கூர், சிந்தனை யாவிற்கு முத்
தத் திருத்தேரின், மைந்தனை பூர்ந்த மனுவோனும்' (விக்கிரம. க-ச); 'முட்டாமற்
செலுத்தியவாறு: மகளைமுறைசெய்தான் கண்ணும், தன்னை குறைத்தான் கண்ணும்
காண்க' (குறள், இசஎ - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிறுத்தவைந்து பொறியுருவஞ்
சரணடைந்த புறவுக் கீந்து, மகவிரதத் தருளியினோர் சுரபிதுயர் தணித்திடுவான்
மகிழ்புற னார்ந்துஞ், சுகமுழுது மொருதனிக்கோல்
செலுத்துமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோ னாட்டில்' (அரிசமயதீபம்,
அ: க.)

3 'கடைமணியுருதீர்' மணி. ந: உஉ. 3 மு.
சிலப்பதிகாரம், பதி. நக.

(பி - ம்.) * 'கடையுருதீர்' † 'புகாரெம்பதியே',
'புகார்தகரப்பதி' ‡ 'மகனே' § 'மன்னநின்னகர்ப்புகுந்தென்காற்'
' || 'பெயரேபெண்' || 'கேளென',

உ௦.—வ மு க் கு ன் ர க ா னை த்.
ச அநு

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே,
யெனத்

தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச சிலம்பு முத்துடை யரியே

எ௦. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡ மணியே [மணிகண்டு
தாழ்ந்த குடையன் றளாநதசெங் கோலன்

1 பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எரு. யானே வரசன் யானே கள்வன்

மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ
லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென்

னயுளென

மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே
தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்
அடு. கணவனை யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ
தில்லென்

றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே
மடமொழி.

* கூள் எனகாற பொற்சிலம்பின அரி மாணிக்கம்;
பொற்சிலம்புடைய அரி யென்க.

சுஅ. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை
எடு கொடுவருகவென அழைத்து; அவன்
கள்ளனும்படியே செயவா னாக வருகவென அழைத்தென
றுமாம்; தான், அசை. தருகெனவாங்கித் தன முனவைப்ப -
முத்துடையரியும் மணியுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித்
தன், முன்னேவைப்பவென றுமாம்

எக மணிக்கால் - மணியை இடத்திலேயுடைய;
சிலம்பு - தட்டான்வாங்கிக் கள்ளப்படி செயவார்
கையிறகொடுத்த பொற்சிலம்பு.

எஉ. வாயமுதற நெறித்ததுமணியே - சிலம்பு
தானேவிண்டு மணிவாய முதறநெறி ததென்க.

எஎ. எனமுதல் - என்னைத்தொடங்கி

அடு. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ
தில்லென்றது - தந்தை தாய முதலாயினோரை இழந்தார்க்கு
அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக காட்டலாம், இஃது
அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின,
காட்டுவதில்லென்றான்

1 "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்"

சிலப். பதி. ௨௨; ஷ. ௧௬. ௧௧௦.

(பி - ம்.) *

"என்காற்சிலம்புமணியுடையரியேதேமொழியுரைத்தனை" + 'தருக
லீங்கெனத்தந்ததுதம்முன்வைத்த மணிக்காற்சிலம்புபுடைப்ப' † 'மணியேயதுகண்டு' ‡ 'இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை'

சு அக . சிலப் பதி கார் ரம்

வேண்பா.

க. ¹ அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற
மாமென்னும்

பல்லவையோர் சொல்லும் *

பழுதன்றே—பொல்லா

வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் றேவி

கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.

உ. காவி யுகுநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு,

† மாவி குடிபோன வவ்வடிவும்—பாவினேன்

காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் ‡

கண்டஞ்சிக்

கூடலான் கூடாயி னான்.

௩. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்

கையிற் றனிச்சிலம்புங்
கண்ணீரும்—வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன்
சொற்செவியி
லுண்டளவே தோற்ற னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன்
செய்வதூஉம் காணென்க.

இதில், இராசாத்துஞ்சினபின்பு கண்ணகி
தனகைச்சிலம்பைத் தேவிமுன் னேயெறிந்தாள்

உ௦.—வழக்குரைகாதை
முற்றிற்று.

¹ நான்மணிக்கழகை, அசு; மூதுரை, உள; சுவ்வுருபு பகை
தொடர்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வழமேற்கோள்; நன். சூ.
உள்ள-மயிலை.

(பி - ம.) * 'பழுதன்முதல்லாய்' † 'ஆவியுக்காட்டிமவ்' ‡
'கண்டத்தி'

இருபத்தொன்றாவது
வ ஞ் சி ன ம ர வ ஸ .

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்]

கோவேந்தன் தேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினை னாயினு
* முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு

தன்கேடு

† பிற்பகற் காண்குறாஉம பெற்றியகா
ணற்பகலே

* வன்னி மரமு மடைப்பனியுஞ் சான்றுக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய
மொய்குழலா ஸ்பொன்னிக்

கரையின் மணற்பாவை நின்கணவ னுமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவந்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தனதேவி, விளி. கொடுவினையாட்டியேன்,
பேருமாம்.

உ. யாவுந் தெரியா இயல்பினை னாயினும் - ஒன
றுமறியாத தன்மையே னாயினும்.

ச. காண்குறாஉம பெற்றிய - காணலுறுந்தன்மைய.
நற்பகலென்றது, பிரகாசமானபகலென்பதனை

ஊ. சூழ்போக ...சூழ்போதலால் உநதிககணின்ற;
உநதிநின்ற - ஆற்றின் நடுவு குறையாமபடிநின்ற
வென்றுமாம்.

¹ “பிறர்க்கின்து முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்து, பிற்பகற் குமே வரும்” (குறள், ௧௧௧); “முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்” (கொன்றைவேந்தன்) “முற்பகல் செய்வின பிற்பக ளுறுதரின்” பெருங். க; இசு. உடுக.

² ஒருகற்புடைமங்கைக்கு வன்னிமரமுதலியன சான்றுபகர்ந்தமை, திருப்புகழ் பயத்தும், திருமருகலிலும் இன்றும் கன்னபரம்பரையில் வழங்குகின்றது; அந்திகழ்ச்சி யைப்புலப்படுத்தும் சின்னங்களும் அவ்விடங்களில் உள்ளன; திருப்புகழ் பயத்துள்ள சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ சாட்சிநாதசென்பது திருநாமம்.

(பி - ம்.) * ‘முன்பகல்’ † ‘பின்பகல்.....பெற்றிய கானன்பகலே’ ச அ அ

சிலப்பதிகாரம்

உ ௧௦. வரியா ரகல்குண் மாத, நுரைசான்ற

¹ மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள் வஞ்சிக்கோன்

றண்ணப் புனல்கொள்ளத் தான்புனலின் பின்சென்று கன்னவி

ரோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து
 முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத்
 தழீ இக்கொண்டு
 ௩, கரு. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான்,
 மன்னி

1 ௧௦-௧௩. கரிகால் வளவன்மகள் -
 ஆதிமத்தியாரென்பார், இப்பெயர் மத்தியெ
 னவும் வழங்கும்; ஔவையார்க்குக், காலத்தால் இவர்
 முற்பட்டவர்; நல்லிசைப்புல மைவாய்த்தோர்.
 வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தியென்பான்; இப்பெயர் அத்தியென
 வும் வழங்கும். ஆதிமத்தியார், நீர்லிழவொன்றில்
 கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த
 காவிரித்துறையில் கணவனாகிய அத்தியுடன் நீராடுகையில்,
 அவனைக் காவிரி வெள்ளம்
 கவர்ந்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காணாது பலஇடத்தும்
 தேடித்தேடிச்சென்று கடற் கரையில், அரற்றிக்கொண்டு
 திற்கையில், இவரது கற்பின் பெருமையால் கடல் அவ
 னைக் கரைக்கு அணித்தான இடத்திற் கொணர்ந்துசேர்த்து
 நிறுத்திக்காட்ட, இவருடைய சுயரத்தை அறிந்தவனும்,
 அங்கே நீராடிக்கொண்டிருந்தவருமாகிய மருதி, பென்பவள் க
 ண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப்
 புகழ்பெற்றனரென்
 ' பது பண்டைவரலாறு:—இதனை, "மள்ளர் குழீஇய விழவி
 னு, மகளிர் தழீஇய
 துணங்கையானும், யாண்டுங் காணென் மாண்டக் கோனை,
 யானுமோ ராடுகன மகளே

யென்கைக், கோட ரிலங்கு வளை நெகிழ்த்த, பீடுகெழு
குருசிலு மாடுகள் மகனே”

(குறந். நக) என்னும் இவர் பாடலானும், “காதலற் கெடுத்த
கிறுமையொடு நோய், கூர்ந், தாதி மந்தி போலப் பேதுற்,
தலந்தனெ னுழல்வேன் கொல்லோ”, “கச்சினன், கழவினன்
தேத்தார் மார்பினன், வசையமைப் பொலிந்த வனப்பமை
தெரியற், சுரிய

லம்பொருநனைக் கண்டிரோவென, வாதி மந்தி
பேதுற்றினையச், சிறைபறைந் துரைஇ
ச் செங்குணக் கொழுகு,
சின் யானே”, கழாஅர்ப்

மந்தண் காவிரி போலக், கொண்டுலக வலித்தல் குழந்தி
பெருந்திறை விழவி னாடு, மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்த

குவவு மொய்ம்பி, னாட்ட னத்தி தலனயந் துரைஇத்,
தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி

வவ்வலின், மாதிரந் துழைஇமதி மருண்டிட ருழந்த, வாதி
மந்தி காதலற் காட்டிப்,

படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின், மருதி யன்ன
மாண்புகழ் பெறீஇயர்”, “அணி

கினர் சாந்தி னம்பட் டிமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரி
னொடுங்கிய விருக்கை,

யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி, னேற்றிய லெழினடைப்
பொலிந்த முன்பிற், ரோட்

டிருஞ் சுரியன் மணந்த பித்தை, யாட்ட னத்தியைக்
காணி ரோவென, நாட்டி

னாட்டி னூரி னூரிற், கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித்
தன்றெனக், கலுழந்த

கண்ணன் காதலற் கெடுத்த, வாதி மந்திபோல”, “

ஒலிகள்தீர்க் கழனித் கழாஅர் முன், : துறைக், கலிகொள்
 சுற்றமொடு கரிகால காணத், தண்பதங் கொண்டு தவிர்த்த
 வீன்னிசை, பொண்பொறிப் புனைகழல் சேவடிப் புரளக்,
 கருங்கச் சிபாத்த காண்பி
 னவ்வயிற், தரும்பொலம் பாண்டின் மணியொடு
 தெளிர்ப்பப், புனனயந் தாடு
 மத்தியணிநயந்து, காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு", "மந்தி,
 பனிவார் கண்ணன் பல
 புலந் துறையக், கடுந்திற லத்தி யாடணி நசைஇ, நெடுநீர்க்
 காவிரி கொண்டொளித்
 தாங்கு" (அகநா. சடு, எசு, உஉஉ, உகசு, ஈஎசு, ககசு);
 "மள்ளர்குழிஇய.....
 கனமகனே - இது, காதலர்கெடுத்த ஆதிமந்தியார்பாட்டு"
 என்பர்; தொல். அகத்.
 ஈ. இச-ந.

உக.—வ ரு ச ன ம ா லை.

ச அக

1 மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க
 ணைக்கிக்
 கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா;¹
 ளிணையாய

மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி
யங்கிணற்று

வீழ்த்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த
வேற்கண்ணாள்! வேற்றொருவ ஓ

உ.௦. னீனோக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண்
முகத்தைத்

தானோ குரக்குமுக மாகென்று போன
கொழுநன் வரவே குரக்குமுக நீத்த
பழுமணி யல்குறபூம் பாவை, விழுமிய

சா

* பெண்ணறி வென்பது பேதைமைததே
யென்றுரைத்த

உ.௧. நுண்ணறிவி னோநோக்க || நோக்காதே
யெண்ணிலேன்

வண்ட லயாவிட்த் தியானோர் ¶
மகட்பெற்று

லொண்டொடி நீயோர் ** மகற்பெற்ற
கொண்ட

கொழுந னவளுக்கென் ++ நியானுரைத்த
மாற்றங்

கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட
விழுமத்தாற

௩.௦. சிந்தைநோய் கூருந திருவிலேற்
கென்றெடுத்ததுத்

தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய்
|| முந்தியோ

உ.1. நீணைக்கம - விடாமறபாத்தல

உ.2. பழுமணி - பழுததமணி, சிவந்தமணி;

மாணிக்கம்.

உ.3. கெழுமியவனென்றது, பிள்ளைதாயாகிய தன்
நேழியை

உ.4 - 5. இளங்காலத்து விளையாட்டிற்

சொன்னவார்த்தையை அவள்

மெய்யாகக்கொண்டு பேசக்கேட்ட விழுமத்தாலே
நோய்கூடும்; இன்னும், யானு¹ ரைத்தமாற்றத்திற்
பொருந்தக்கேட்டவள் உரைப்பக்கேட்ட திருவிலை
கென்னுமாம்; சிந்தனையுடைய கூடும், முற்று. என
றெடுத்தது - பிரகாசிக்க...

கூ. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டி;

கொடுப்பவும் அடுப்பவும்

மின்றித் தானே முற்பட்டென்றுமாம்

¹ கக-எ. "மணம்மலி..... கல்லுருவத்தீத்தான்"

என்பதனால் "குலமடமாதரொடு

கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக" என்பது, நாற்கவி. சூ. அடு,
இ-வி. சூ. சடுக-உரை.

² "துண்ணறிவுடையோர் தாலொடு பழகினும்,

பெண்ணறி வென்பது பெரும்

பேதைமைத்தே" இறை. சூ. உக; தன். சூ. உகச - மயிலை,

சுரு-உசுரு-வீருத்தி
இ-வி. சூ. கசுஎ. மேற்.

“நுண்ணறி வுடைய ராகி நாலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி, வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத

லாலுன்

கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய்

மான

மெண்ணறி வுடையோர்க் கெலலா மிழுக்குடைத்
தன்றோ வீதால்.”

(திருவின. சடு: நச.)

(பி - ம்.) * ‘வருகலனோக்கி’ † ‘இணையான’ ‡

‘வேற்கொருநீனோக்கங்’

§ ‘முகத்தானோர்’

†† ‘யாயுரைத்த’

|| ‘தோக்காதவெண்ணிலென’ ¶ ‘மகப்பெற்றால்’

‡‡ ‘முத்தையோர்’

** ‘மகப்பெற்றிற்’

சுஉ

சுசுரு

சு ல ப் ப தி க ர ம்

கோழிக் கலிங்க முடுததுக் குழல்கட்டி

நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த

எ

வாடகப்பூம் பாவை யவள்; * போல்வா

நீடிய

௩௫. ¹ மட்டா குழலா பிறந்த
பதிப்பிறந்தேன்

பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே
யாமாகி

லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன்
மதுரையுமென்

பட்டிமையுங் காண்குறுவார்ப் நீயென்ன
விட்டகலா

² நான்மாடக கூடன் மகளிரு மைந்தரும
சுப. வானக் கடவுளரு மாதவருங் + கேட்டமின்

௩௬. நீடித தலையை வணங்கி - விடாமே
நெடிதாகக் தலையைவணங்கி;

நீடித்தலைசுமந்தவெனக்கூட்டி,
விடாமற்றலையாறசுமந்தவென்றலுமாம்.

௩௭. பட்டாங்காகில - உண்மையாகில

௩௮. ஒட்டேன - இசையேன; ஒட்டேனென்பதற்கு

இனிதிருக்கவென

வருவிக்க. அரசனோடு மதுரையையுமழிப்பேன் ௩௮
பட்டிமை - படிது.

சுப. வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்; ³

“சுடரொடு திரிதரு முனிவ

ரும்” என்றாராதலால். இன்னும், வானக்கடவுளா
வெளிப்படையுமாம். மாத

வர் - இங்குள்ளோர்.

¹ இ - கரு. இவ்வழிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைப்பெண்டிர் அறுவருடைய

வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப்
பூம்புகார்ச்செருக்கத்துள்ளபாடல்

களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன; அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:--

க. “தரிகாலன் பெருவளவன் மகன்கேள்வன் கடல்புக்கான்

• திருவேயோ வெனவழித்துத் திரைக்கரத்தார்
மறக்கொண்டார். ௧

வரைகேள்வன் கலநோக்கி வருமளவுந் கல்லாளுன்
புரைதீரப் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

2

உ. வன்னிமடைப் பனியோடு சான்றாக வரவழைத்தாள்;
பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையெநுன்
கேள்வனெனநுந்

கன்னியார்க ளொழும்பாகா டிரைகரையா
வகைகாத்தாள்

பொன்னையாள் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

க. கூவலிம்போய் மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி
யாவலின்வீழ்த் தேற்றெடுத்தா, எய்தோக்கம் வேறென்று
மேவினாள் குரக்குழகம் வீடுடையோன் வரவிடுத்தாள்

பூவின்மேற் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

57

ச. முற்றத முஸையிருவர் முத்துவண்ட ஸயர்விடத்துப்

‘X. பெற்றற்ற மாண்பெண் பிறர்மணஞ்செய்
யாவண்ணஞ்

சொற்றார்கள் பிறத்தெண் னாயகளைத் தலைசுமத்தாள்

எ

பொற்றாவி பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

* நான்மாடங்களாவன: திருவாலவாய், திருநள்ளாறு,
திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; † கன்னி, கரியமால், காளி,
ஆலவாயென்பனவுமாம்; (கலி. கூஉ-ந); “கன்னிதிரு மால்காளி
யீசன் காக்குங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை” திருவால. பயன், இ. *
சிலப்பதிகாரம், கூஉ.

(பி - ம்.) * ‘போல்வாணிடிய’ † ‘கேட்டர்மின்’

உக.—வ ள் சி ன ம ர லே.

சுககூ

யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த

* கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன்

யானென்

றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை

† வலமுறை மும்முறை | வாரா வலமநது

சுநீ. மட்டார் மறுகின் ; மணிமுலையை

வட்டித்து

§ விட்டா னெறிந்தாள விளங்கிழையாள்

வட்டித்த

நீல || நிறததுத் திரிசெக்கா வார்சடைப்

பாப்புரை வெள்ளெயிற்றுப் பாரப்பனக்

கோலத்து

மாலை 1 யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி
 ரு0. ** மாபத் தினிநின்னை மாணப்
 பிழைத்தநாட்
 பாயெரி யிந்தப பதியூட்டப் பண்டேயோ
 ரேவு †† லுடையேனா லியார்பிழைப்பா
 ரீங்கென்னப்
 3 பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத்
 தினிபபெண்டிா
 மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக்
 கைவிட்டுத்

சக. கையாற நிருகி - வலக்கையாறநிருகி

சரு. வட்டித்து - பிரதிக்கினைபண்ணி;
 சுழற்றியென றுமாம்; வர்த்தனை -
 வட்டனையா.....யிறறு.

சசு. விட்டாளெறிநதாள் - விட்டெறிநதாள்.

சஎ. திரிசடை - திரித்தசடை; திரித்தல் - முறுக்கல்

சக. மாலை - ஒழுங்கு.

(சசு) வட்டித்ததனால்வநத (சக) வானவன,
 இன்னும், வட்டித்த -

எழுதினொரத்தவென் றுமாம்

ரு0. மாண - திண்ணிதாக.

ருஉ. உடையேனால் + உடையேனாதலால். யார்
 பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை, கூ: இ.

² இக - இ. 'பார்ப்பார் தவரே சுமத்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா ரிளையார் பசுப்

பெண்டிர்' (ஆசார. கூஇ); திணைவிராய்எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்ததற்கு இப்பகுதி

மேற்கோள்; தொல். கிளவி. கு. இக - ந; தன். கு. களஎ-மயிலை; இ-வி. கு. உகஅ., (பி - ம) * '

கோனவற்குற்றமிலெனியானென்று † 'வாராவலம்வந்து'

‡ 'வனமுலை' § 'விட்டெறிந்தாளந்த' ||

'நிறத்துநிமிர்செக்கர்' ¶ 'எரியாடி'

** 'மாபத்தினியுன்னை' †† 'உடையேன்மற்றியார்'

சுசூஉ சி ல ப் ப தி க் ர ர் ம்

இரு. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று *
காய்த்திய

பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன்
மண்டிற்றே

நற்றேரான் கூட னகர்.

வெ ண் டா.

¹ பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு
மாளிகையும்; விற்பொலியுஞ் சேனையுமா

வேழமுங்—கற்புண்ணத்

தீததரு வெங்குடற் றெய்வக் கடவுளரு
மாத்துவத் தான்மறைந்தார மறறு.

ருரு காயத்திய - சுடவேண்டி ;

கோவித்தவென்றுமாம்

.. ருசு. எவ.....

உக.—வஞ்சினமாலே

-----

1 இவ்வெண்பா சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம்.) * 'காயத்தியைப்' † 'அழற்பொங்கிறே'

முற்றிற் று.

இருபத்திரண்டாவது
அ மு ற் ப டி க ர ஐ த.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகந * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச செழியன்
¹ வளைகோ லிழுக்கத தாயிராணி

கொடுத்தங்

இ. கிருநில மடந்தைக்குச செங்கோல் !

காட்டப்

புரைதீர கற்பிற் றேவி தன்னுட

² னரைசு கடடிலிற் றுஞ்சிய ! தறியா

தாசான பெருங்கணி யறக்களத்

தந்தணர்

காவிதி டீ மந்திரக கணக்கர் தமமொடு

கடு. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி

மகளிரு

|| மோவியச சுற்றத துரையவிந

திருப்பக்

காழோ வாதுவா கடுநதே ருருநா

வாய்வான் மறவா மயங்கினர் மலிந்து

கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்

க ஏவறறெயவம் - அங்கி, அக்கினியுடைய
எரியின் கூறு பிரகாசித்தது; அங்கி அடக்கம் நீங்கி
வெளிப்படடதென்றுமாம்.

உ. காவறறெயவம் - நகரிகாவறறெயவமாகிய நா
ன்கு வருணபூதங்கள்.

கடைமுகாடைத்தன - கோட்டைவாயிலை
நாக்குவதொழிந்தன; நகரிகாவற்

றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக்
காவாவாயினவென்றுமாம்.

ச வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து -
இழுக்கத்தையுற்ற அவ்வள

விலை உயிராகியவாணி - ஆதாரம், ஆங்கு -
அவ்விடத்து.

எ. அரசுகட்டில் - சிங்காதனம்
துஞ்சியதறியாது - செழியன் துஞ்சி
யதை அறியாமல்.

அ ஆசான் - புரோகிதன் பெருங்கணி -
கணிதவிவர்த்தகன். அறக்களத்

தந்தணா - தனமாசனத்துக கருத்தாக்கள்.

க. காவிரி - வரிபிலா மந்திரக்கணக்கர் -
மந்திரவோலையெழுதுவார்.

கக. ஓவியசசுறறத்து - சித்திரத்திரள்போல.

கஉ காழோ - பரிக்காரர். வாதுவா -
வாசிவாரியர்

1 சிலப். உடு: கூஅ - கூ.

2 "அரசுகட்டிலிற் துஞ்சிய பாண்டியன்
தெடுஞ்செழியன்" சிலப். மதுரைக் காண்ட
இறுதிக்கட்டுரை.

(பி - ம்.) * 'திறத்தன்'† 'காட்டிப்' ‡ 'அறியாராசான்'
§ 'மத்திரிக்' || 'ஓவியர்';

சுருது

சிலப்பதிகாரம்

கடு. நீமுகங் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய

நெண்கதிர் நித்திலம் பூனெடு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்

உரு. நின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய

1 னுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா
வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட

மார்பினன்

உரு. நேனும் பாலுங் கட்டியும் பெட்பச்
சேர்வன பெறாஉந் தீம்புகை மடையினன்
நீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்ற
பின்பகற் பொழுதிற் பேணின னூர்வோ

௩௦. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்
 'விரிகுடை தண்டே குண்டிகை காட்டம்
 பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
 . னாவினு ' மாபினு நவின்ற நூலினன்]
 முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ
 ௩௧. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
 டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

௧௩. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டுநீங்க ,
 அனறி, மிடை கொள்ள - நெருப்பவித்தறகு வந்து
 மிடையவென்றுமாம்.

(௧௬) "நித்திலப்பைம்பூண்" முதலாகப் (௩௬) "பூதத்
 ததிபதிக் கடவுள்" ஈறாகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று;
 அப்பூதத்துக்கு நிறம் வெள்ளை.

௩௩. வேதமுதல்வன் - பிரமன். ' கருவி -
 சமிதைமுதலாயின

௩௪ - ௬. பிரமன் வேள்விக்குச்சொன்ன
 உறுப்புக்களோடு முத்தீவாழ்க் கை முறைமையின்வழுவாத
 ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.

(௩௩) கருவியோடு (௩௪) முறைமையின்
 வழுவாவெனக்கூட்டுக.

(௧௬) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (௩௬)
 ஆதிப்பூதம்; (௩௪) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (௩௬)
 ஆதிப்பூதம்.

1 "தீம்பா னுரைபோற் றிகழ்வெண்பட் டிடுத்து" (சீவக. ௩௦௪௬); "துரைபுரை கவிங்கம்" பெருங். உ. ௫: ௮௬.

2 "தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப், படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" (குறந். ௧௫௬); "எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ், ஊறித்தாழ்த்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்" (கலி. ௬) 3, மார்பின் தவின்றதால் - பூணூல்.

உஉ.—அழற்படுகாலை

த. சுகுரு

[வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன் குன்றா * மணிபுனை பூணினை பூனொடு முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு

சு௦. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளந் தண்கமழ் பூநீர்ச சாதியோ டிணையவை கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு

மொட்டிய திரணையோ டொசுந்த பூவின னங்குலி கையெறிந் தஞ்சமகன் விரித்த

சு௫. குங்கும வருணங் கொண்ட மார்பினன் பொங்கொளி யரத்தப் பூமபட் டிடையினன் முகிழ்தகைச

சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி

யே லு நற்கவை யியல்புளிக் கொணரந்து

௫௦.

வெமமையிற் கொள்ளு மடையினன் செமமையிற்
பவளச செஞ்சடா திகழொளி மேனிய

ஐழ்கடன் ஞால மாள்வோன் றன்னின்
முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி

• யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் † வடிகயி
நீடு. நெனவிவை பிடிதத கையின னாகி

யெண்ணருளு சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி
மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோசசிக்

கொடுந்தொழில் கடிநது கொற்றங் கொண்டு
‡ நடும்புகழ் வளர்த்து நானிலம புரக்கு

முரசாச் சிறப்பி¹ நெடியோ னன்ன
வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(நக) “ பவளச்செஞ்சுடர்” முதலாக (சுக)

‘அருந்திறற்கடவுள்’ ஈறாக

அரசபூதத்தைக்கூ றிறறு அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்

நுஉ. ஆள்வோன - அருசசனன். (நச. வடிக்கை -
புரவியைவச மாக்குகை.

நக - நு. முரசமுதலானவேழம்
இராசாக்களுக்கும் இப்பூதத்திறகு

நசு மன்னா - துரியோதனாதிகள்
[முரியன.

(நஉ) இவனிடத்துச் சாரதியாய்வின்று (நக)
முரசமுதலாகிய (நந)

பிடித்தகையினனாகி (நசு) மன்னரையோட்டி (நஎ)
கொற்றங்கொண்டு (நக) புரக்கும (சுப) உரையமைந்த

ஒச்சிக் (நஅ) கடிந்து

சிறப்பையுடைய நெடி

யோனையொத்த கடவுட்பூதமெனக. இவற்றாலுலகள
ந்தோணைஒத்த பூதமென்க.

[இன்னும், ¹ பாண்டியனுடைய
கையினிலக்கணம் பூதத்துக்கும் பிடித்
ஏனைய இருவர்க்கும் ஒத்தபண்பென ஹமாம்]

நிக - கூக. பவள.....
.....அருந்திறற்கடவுளும் - பவளவொளி திகழ்
தருமேனியையுடைய அரசபூதமாகியகடவுளு'ம்.

¹ புறநா. கூ-க0 ஆம் அடி; மதுரை. கூக.

(பி - ம்.) * 'மணியொடு புனைந்த பூணினன்'
† 'வழக்கயிறு' ‡ 'நெடுப்புகழ்'

சுசுசு

சிலப்பதிகாயம்

* செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு †
மேனியன்

மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ
¹ ரரைசமுடி பொழிய வமைத்த
பூணினன்

கூடு. வாணிக மரபி னீணில மோமடி

நாஞ்சிலுந் துலாமு மேந்திய கையின
[னுரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட
வுடையினன

வெட்சி தாழை கட்கம ழாமபல
சேட நெய்தல் பூளை மருதங்

எ0. கூட முடிதத சென்னிய னீடொளிப
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச சாந்தந
தன்னொடு புனைநத மின்னிற் மார்பினன்
கொள்ளும பயறுந துவரையு முழுநது
நள்ளியம் பலவு நயந்துட னனைஇக்

எ1. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன்
புடைதரு நெல்லுடைக் களனே
புள்ளுடைக் கழனி

வாணிகப பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப
பாணிகைக் கொண்டு முறபகற் பொழுதி
னுண்மகிழந துண்ணு வோனே யவனே

அ0. நாஞ்சிலம படையும் வாய்நதுறை
துலாமுற்

சுழொளித் தாலு மியாபு மேந்தி
விளைநதுபத மிகுநது விருநதுபதந தந்து
மலையவுங் கடலவு மருமபலங்

கொணாநது

விவேய வாக வேண்டுநாக் களித்தாங்]
அரு. குழவுதொழி லுதவும : பழுதில்
வாழ்க்கைக்

கிழவ நென்போன் கிளரொளிச &
சென்னியி
னிளம்பிறை சூடிய விறையவன்
வடிவினோ
விளங்கொளிப பூத வியன்பெருங்
கடவுளுங்

(கூஉ) “செநநிறப் பசுமபொன்” முதலாக (அஅ)
“வியன்பெருங் கடவுள்”

சூருக வணிகபூதத்தைக் கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம்
பொன்.

கூச. பூணின்ன - பூணின்னாய்

கூரு. மரபின் - மரபால்   கூசு துலாம் -

துலாக்கோல்.

(கூஉ) பொன்புரையு மேனிக (அஅ) கடவுள்

(கூசு) நாளுசிலும்

துலாக்கோ லுமேநதியகையின னாய் (அரு) வாழ்க்கைககு

(அசு) உரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ)

பூதக்கடவுளுமென்க.

(பி - ம்.) * 'செந்திரீப்' † 'மேனி' ‡

'பழுதில்லாடகக்கீழவன்' § 'சென்னியன்'

உஉ.—அழற்படுகாத. சுகள்

[கருவினை புரையு மேனிய னரியொடு

கூ0. வெள்ளி புனைந்த பூணினை

தெள்ளொளிக்

காழகஞ் செறிந்த வுடையினன் காழகிற்

சாந்துபுலாந் தகன்ற மாபின னேந்திய

'கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு

நிலத்தினுங்

காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்

கூ1. கம்மியா செய்வினைக் கலபபை யேந்திச

செம்மையின் வருடஞ் சிறப்பபு

பொருந்தி]

மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனிய

ஞெண்ணிறக் காழகஞ் சோந்த வுடையின

னூடற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்
 க(00). பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்
 கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூதத்
 தலைவ னென்போன் றுணுந தோன்றிக்
 கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகா
 தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப
 க00. தாமுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
 யாமுறை போவ தியலபன் றோவெனக்
 கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
 னாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
 * கூல மறுகுங் கொடித்தேர் வீதியும
 கக0. * † பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
 [முரக்குரங் குயர்த்த வொண்சிலை
 யுரவோன்]

(கௌ) “மண்ணுறுதிருமணி” முதலாகப் (க0க - ௨)
 “பலிபெறுபூதத்தலை
 வன” ஈறாக வேளாணபூதத்தைக்கூறிற்று அதற்குநிறம
 நீலம்

கௌ திருமணி - நீலமணி   கூக.
 ஆடற்கமைந்தவை - வாச்சியம்.
 க100. துறைபோகல் - முடியவறிதல்
 (க00) முடியப்போகிப் (க0க) பலிபெறுபூதமெனக்.
 ௧௦௧ - ௧0௨. இந்நாலவருந்தோன்றி

கரசு தீமுறையுண்பது - நெருப்பு

நியாயமாகவுண்பது.

கரு. ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன

னும, ஆமுறையாக

வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதியென்று

முன்னேயறிந்தேம்.

ககர. நால்வேறுதெரு - நாலவகை வருணத்தாரதெரு.

¹ தால்வகைப்பூக்கள், ² மு. புறநா. இசு.

³ சிலப். கச: உகக. ⁴ சிலப். கச: உகஉ.

(பி - ம்.) * 'என்பதியாமுறையாகவறித்தன

மன்றேநாற்பாற்' † 'பால்வகை

தெரித்த நால்வேறு தெருவுந் காவெரி புண்டநாட்'

கக

சுகுஅ

சிலப்பதிகாரம்

¹ காவெரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககரு. கறவையுந் கன்றுந் கனலெரி சேரா

² வறவை யாய ரசுன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் களிறு மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற் பெயர்ந்தன
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கஉ௦) மைத்தடங் கண்ணூர் மைந்தர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவிரை
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு † முசசித
துறுமலர்ப பிணையல் சொரிந்த பூநதுகள்
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉ௧. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த
துமென் சேக்கைத † துனிப்பதம் பாராக்
³ காமக் களளாட் டடங்கினர் மயங்கத
திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியா
⁴ குதலைச செவ்வாய்க் குறுநடைப்

புதல்வரொடு

ககஉ கா - காண்டாவனம்

கக௩. அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடாதாய

கக௪. அறவை - அறத்தையுடைய

கக௫ - கா கனலெரி சேராவாய ஆயா

தெருவிடைநடுகண்

கஉக. செப்பு வாயதிறந்து சொரிந்தவிரை -
சாந்து புழுகுநெய முத

லாயின

கஉக - ந. * செப்பிலேவாயவிழ்நத
பிணையலெனக்கூட்டி, நறுவிரையை யுடைய பிணையல்,
முச்சிப்பிணையலென்றுமாம் நறுமலர்விழதல், முச்சிக்
கடை.

கஉசு. துனியினசெவ்வி பார்க்கவேண்டாத,
துனியளவு விட்டிராத்
வென்றுமாம்; இவா பிள்ளைபெறுதவா

கஉரு - சு. பரிநதனபரநத சேக்கை -
கையறறுபரநத சேக்கை

கஉஎ. அடங்கினர் மயங்க - ஒழிந்து சோர.

1 சிறுபாண். உருஅ. * 'அறவையாயர்' சிலப். கடு: கஉ௦
- உக.

* தருக்கியகாமக்கள்ளாட்டு' மணி. உடு: கூக. * மு.
மணி. எ: டுஎ.

* செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு,
மணி. ச: கூடு; குளா. மந்திர. டுகு; பெருங். க: நக, எசு.
நற். நகஎ: குறுந். கூ;

(பி - ம.) * 'கலங்கி' + 'முச்சிப்புதமலர்' ‡

கந௦. * பஞ்சியா ரமனியிற் றஞ்சதுயி லெடுப்பி
வானரைக் கூந்தன் மகளிரொடு + போத
1 வருவிருந் தோம்பி மனைபற முட்டாப்
பெருமனைக் கிழத்தியா பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

கந௧. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை
கொங்கைப பூசல கொடிதோ + வனெறனப
பொங்கொரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின

3 ரெண்ணுன் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
பண்ணியன் மடநதையா பயங்கெழு வீதித்

கச௦. தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு தீங்குழல்

1 பண்ணுக்கினை பயிரும டு பண்ணியாழ்ப

பாணியொடு

நாடக மடநதைய ராடரங் கிழந்தாங்

கெந்நாட் டாஸ்கொல யாரமகள்

கொல்லோ

விநநாட் டுவயூ ரிறைவனை யிழந்து

கச௧. தேரா மன்னனைச் சிலம்பின் வென்றிவ்

லூதீ பூட்டிய வொருமக || னென்ன
 வந்தி விழவு மாரண வோதையுஞ்
 செந்தீ ஶ்வேட்டலுந தெய்வம் பரவலு
 மனைவினக் குறுத்தலு மாலே யயாதலும்
 கடு0. வழங்குகுரன் முரசமு மடிந்த மாநகாக்
 காதலற் கெடுத்த நோயொ னுங்கனன்
 1 ஶ்ரூதுலைக் குருகி ஶுயிரததன ஶுயிர்த்தது
 மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

கருசு. கொடிதனறு - நியாயம்

கருசு. பண்ணியன்மடநதையர் - இசையறிவார.

கசஉ. நாடகமடநதையா - தனியிலார.

(கருசு) வீதியிடதது (கசஉ) அரங்கிழநது.

கசஎ. அநதிவிழவு - சீபலி.

கசஅ. தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

கருக. மறுகிடைமறுகும் -

மறுகிலேசுமுனறுதிரியும். கவலை - குறற்

தெரு. கவலும்.....போம்.

1 குறன். அக. 2 "எண்ணெண்கலையோர்"

லாகவறுபத்தொருநான், கேரிளமகளிர்க்கியற்றை"

(சிலப். கச: கசுஎ): "யாழ்முத

பெருங், க: கடு: அச - டு.

° மணி. எ: சசு. 4 "

ஊதுலைக்குருதினுயிர்த்தகத்தடவ்காது" மணி, உ: சந.

(பி - ம்.) * 'பாலாரமளித்', 'பல்லாரமளித்' †

'மயங்க' ‡ 'இன்றென்'

§ 'பணியாழ்ப்பாணரொடு' || 'எனவுமந்தி' ¶

• 'வேட்கையின்' ** 'கவலையும்'

சிலப்பதிகாரம்

1 மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு

கடுடு. 1 மாரளு நற்ற வீரபத் தினிமுன்

கொந்தழல் வெமமைக் கூரெரி *

பொருஅள்

வந்துதோன்றினண் மதுரா பதியென்.

வே ன்பா.

° மாமகளு நாமகளு மாமயிடற்

செற்றுகந்த

கோமகளுந தாம்படைத்த கொ

ற்றத்தா—ணம

முந்திரா முலைகுறைத்தாண் முன்னரே
வந்தான்

* மதுரா பதியென்னு † மாதா

(ககக) விலைமடந்தையரது வீதியில் (கசஉ)
மடந்தையா (கச௦) தண்ணு

மைமுழவு குழல் (கசக) யாழ்ப்பாணி இவற்றிடனே
(கசஉ) ஆடும் அரங்கினை

யிழந்து (கசக) இவ்வொருமகள் (கசக) எந்நா
டடாள் கொலா? யார்மகள் கொலா (கசக) என்ன (கரு௦)

நகரியிலே (கருச) இயங்குதலையுஞ் செய்யும்; மயங்கு

தலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (கருந்) ஆரஞ்ருற்ற

வீரபத்தினிமுன (கருக) ஊர் எரியுண்டதற்குப்

பொருளாய (கரு௭) வந்து தோன்றினாள், மதுராபதியென
னும் தேவதையெனக

“மாமகனும்”:—தாம்படைதந் கொற்றததாள் -
இவாகள்படைதந் கொற்ற

மெல்லாமுடையாள்; “நாவிலுந * * * வானிலும”
என்ற மூவகைவென

றியும்; மாமகள் - சீதேவி நாமமுலை -
அச்சத்தைச்செய்யமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாதை

முற்றிற்று.

¹ "சுழலனுஞ்சுழலு, மோடனுமோடும்" மணி. க: ககக - உ.

² மு. சிலப். பதி. சஉ.

³ இச்செய்யுளினுள்ள முறைப்படியே 'திருவின் செல்வி பொருதனிக் கொழுத, புலமை சான்ற கலைமகன கணவ, வீரிய மடத்தை பேரிசைக்கிழவ' என ஞானமிருதம், சக - ஆம் செய்யுளிலும் அமைத்திருத்தல் காண்க.

⁴ "மதுராபதியென்னுமாபெருத்தெய்வம்" மணி. உசு: கக.
(பி - ம்.) * 'போன்றாளவந்து' † 'மாள்'

இருபத்து மூன்றாவது , க ட் டெ ர க ா தை .

சுடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
சுவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
கடையெயி றரும்பிய பவளச † செவ் வாய்த்தி
யிடையிலா விரிந்த நித்தில ‡ நகைத்தி
௫. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும
வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
ளிடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
வலக்கை யஞ்சுடர்க் § கொடுவாள

பிடித்தோள்

வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு மிடக்காற்

க௭. றனிச்சிலம பரற்றுந் தகைமையள்

பனிததுறைத்

கொற்கைக் கொண்கன் குமரித துறைவன்

பொற்கோட்டு வரமபன் பொதியிற்

பொருப்பன்

குலமுதற் கிழத்தி யாதலி னலமந்

தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி

க௭. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்

|| முன்னிலை யீயாள் பின்னிலைத் தோன்றிக்
கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
வாட்டிய திருமுகம் வலவயிற கோட்டி
¶ யாரை நீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை

உ0. யாரஞ ரெவ்வ மறிதி யோவென

க சடையும் பிறையும் - சடையிடத்தேபிறையும்
ங கடையெயிறு - பனறிக்கொம்புபோலப் புறப்பட்ட
எயிறு.

அ. கொடுவாள் - மழு

கங. குலமுதலாதலின் - அடியேதொடங்கி
இரட்சித்தறகுரியளாதலின்
கசு. முன்னிலையீயாள் - முன்னில்லாள்; அவளுக்கு
முன்னிற்றலைச் செய்யாள்

(பி - ம்) * 'செந்திறக்' † 'செவ்வா, யிடைநிலா' ‡ 'நகைச்சியிடை' § 'நெடு வாள் பிடித்தன, லிடக்காற் றனிச்சிலம் பரற்றினும் வலக்காற் புனைகழல் கட்டுத் தகை மமயள்' ||
'பின்னிலையுயாண முன்னிலைத்தோன்றி' ¶ 'யாரிவ னென்முன் முத்தா ரிவனெ னாரஞ ரெவ்வ மறியா தானென'

வாரஞ ரெவ்வ மறிந்தே * னணியிழாஅய்
மாபெருங் 'கூடன் மதுரா பதியென்பேன்
கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின்

கணவற்குப் பட்ட கவற்சியேன்

பைந்தொடி கேட்டி

உரு. பெருந்தகைப் பெண்ணென்று

கோளையென் னெஞ்சம்

வருந்திப் புலமபுறு நோய்

தோழிநீ † யீதொன்று கேட்டியெங்

கோமகற் கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்

௩௦. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

1 மறைநா வோசை யல்ல தியாவது

மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே

யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

2 குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௩. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்

மடங்கெழு நோக்கின் † மதமுகந்

திறப்புண்

டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை
 * கலவிப || பாகன் கையகப் படாஅ
 தொல்கா || வுள்ளத தோடு மாயினு
 ச0. மொழுக்கொடு புணாந்தவிவ் விழுக்குடிப
 பிறந்தோர்க்

உரு. கட்டுரையாடடியேன் -
 ஒருவார்த்தைதொலுதுலுடையேன்.

உரு - ச. நினகணவறகுப்பட்ட கவறசியுடையேன்;
 ஆயினும் நீ கேளென்க. -

1 உள-அ. ஊழ்வினை வறதபடி கேளாய; வறதக்கடை,
 ககரவொற்றுவிகாரம்.

(ரு0) வினை (உரு) கேளென்க.

ருக. மறைநா - அந்தணர்நா; ஓசை -
 ஒதினாவாயில வரும் நியமமான
 வார்த்தை.

ருரு. மனனர் பழி தூற்றுவதல்லது.

ருரு. மடங்கெழு நோக்கின் - மகனிருடைய
 பார்வையாலே ..... சிலேடையாக்குக.

1 “ஓதலந்தணர்வேதம்பாட” (மதுரை. கூடுக); “
 நான்மறைக் கேள்வி நவில்

ருர லெழுப்ப, வேம வின்றுயி லெழுத லல்லதை, வாழிய
 வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்,

கோழியி னெழாதெம் பேருர் துயிலே” பரி. ப. களடு. 1
புறநா. எஉ.

* “இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்” மணி. க0: உஉ; கஅ
: ககக.

* “கல்வீப்பாகரிற் காப்புவிடையோட்டி” மணி. கஅ:
ககடு.

(பி - ம்.) * ‘அணியிழாய், மாபெருங்கூடன்
மதுராபதியெனுங் கட்டுரையாட்டி

யேன்’ † ‘யானுன்’ ‡ ‘இஃதொன்று கௌயெங்’ § ‘
மதிமுகம்’ || ‘பாகர்கையகப்

படாது’ ¶ ‘உள்ளமொடோடுமாயினும்’, ‘
உள்ளமோடுமாயினும்’

உரு.—கட்டுரைகாலைத்

கிழுக்கந் தாரா திதுவுங்கேட்டி

1 யுதவா வரழ்க்கைக் * கீரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் † புடைததன னொருநா
ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்

சடு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிநது
மன்றத் திருத்திச சென்றீ ரவ்வழி
யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச
* செவிசசூட் டாணியிற் புகையழல் ‡

பொத்தி

நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று

நீ. * வசசிரத தடக்கை யமரா கோமா
னுசசிப பொன்முடி யொளிவளை

யுடைத்தகை'

குறைத்த செங்கோற் குறையாக்
கொற்றத்

திறைக்குடிப் பிறநதோர்க் கிழுக்க மின்மை
யின்னுங் கேட்டி நன்வா யாகுதல்

நீ. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற்
றடக்கை

சஉ. உதவாவாழ்க்கை - பிறாக்கு உதவமாட்டாத
மிடிவாழ்க்கை.

சங் புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு; குழை...

.....

...

சசு. மனறம் * அரணில்லாதவீடு. அவ்வழி - நீர்
போகின்ற அக்காலத்து.

சஅ. செவிசசூட்டாணி - செவியைச்சுடுவதாகிய
ஆணி; சுடுதலுள்ள
இறைச்சி சூட்டிவைச்சியானுறபோல.

•

நிக - உ. கைகுறைத்தசெங்கோல் -
செங்கோலையும்.

கைகுறைத்ததற்குக் காரணமாகிய

நிச நனவாயாகுதல் - நன்றாகிய மெய்யாதல்

பெருஞ்சோறுபயந்த -

பாண்டவர்கள் படைக்கும் துரியோதனன் படைக்கும் சேரன் சோறிட்டதனை.

1 சஉ-இக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை இப்புத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாலுணர்க; "கையரிந்தான் மாறன் கதவிழ்த்த குற்றத்தா, லெய்யுஞ் சிலைக்கை யிரங்கேசா", "கொற்கையான் மாறன் குலசே கரவழுதி, பொற்கையா னுனகதை போதாதோ" என்றார் பிறரும்; திருவால. இள: க - பார்க்க.

2 'சுமநாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். க. சள: உகஅ. சிலப். கக: உக.

3 இது. 'பெருஞ்சோறு பயந்த' என்றது சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலாதன் பாரதயுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்மெழுத்த, போரிற் பெருஞ் சோறு போற்றுது தானளித்த, சேரன்" (சிலப். உக: ஊசல்வரி); 'உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோறு கொடுத்த ஞான்றை' (அகநா. உகக); "அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ, நிலத்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை, யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப், பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" (புறநா. உ.) 4 'அம்பலந்தாழ்ப்பூட்டுவார்' பழ. கக - ககடு.

(பி - ம) * 'கீரத்தன்மனைவி' + 'புடைத்தனோனது'

5 'குறைத்துச்' 'கேட்டியோர்தன்'

6 'பொங்கிநெஞ்சகம்'

திருநிலை பெற்ற ' பெருநா ளிருக்கை
யறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை

செய்தோன்

பூம்புனற் பழனப * புகார்நகா வேந்தன்
சூ0 முங்கா விளையு † ணன்னா டதனுள்
வலவைப பாபபான் பராசர னென்போன்
குலவுவேற் சேரன் கொடைததிறங் கேட்டு
வண்டமிழ் ‡ மறையோறகு ‡ வாணுறை

கொடுத்த

திண்டிழல் நெடுவேற் § சேரலற்

காண்கெனக்

சூ0. காடு நாடு முருங் போகி
நீடுநிலை மலயம பிற்படச சென்றாங்
* கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப் பாளா
* முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி
யைமபெரு வேளவியுளு செயதொழி

லோமபு

எ0 மறுதொழி லந்தணர் பெறு || முறை

வகுக்க

நூ. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து
இருக்கை.

நூ. மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுகின
வாள்

சூசு நீடுநிலைமலயம் - போகிய
நிலையையுடையமலயம்

சூஎ. ஒன்று - முத்தி இருபிறப்பு -

உபநயனத்துக்குமுன்னும்பின்னும்

சூஅ முததி - ஆகவனீயம், காருகபத்தியம்,
தக்கினுக்கினி

எ. அறுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஒதல
ஒதுவிததல வேட்டல் வேட்

பித்தல் ஈதல ஏற்றலென இககுணங்களையுடையா
பெறுமுறையை. வகுக்க -

அவனுக்குக்கூறுபடுதத

1 பெருநாளிருக்கை :— சேரனுடைய காலையோலக்கம்; 'தண்கட லுட னெண்

பூங் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதுரை. ௫௨௪ - ௫)
என அத்தாளோலக்கம்

பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

2 மறையோனென்றது பாலைக்கெளதமனாரை; இவருக்குச்
சுவர்க்கங்கொடுத்த

சேரன் இமயவரம்பன்மம்பி பல்பாளைச்
செல்கெழுகுட்புவனென்பவன்; இதனைப்பதிற

றுப்பத்தின் மூன்றும்பத்திறுதியிலுள்ளதரகிய அடியில்வரும்
வாக்கியத்தாலுணர்க;

'பல்பாளைச் செல்கெழுகுட்புவனைப் பாலைக்கெளதமனார்
பாடினார் பத்துப்பாட்டு:

.....பாடிப்பெற்றபரிசில்; நீர் வேண்டியது கொண்மினென
யானும் என்பார்ப்பனி

புழை சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமெனப்

பார்ப்பாரிற்பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பது பெரு
வேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற்
பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும்

காணராயினார் சிலப். உஅ. கக௭ - அ;
'துறக்கமெய்தியதொய்யாநல்லிசை, முதியர்ப்
பேணியவுதியஞ்சேரல்' அகநா. உகக. இச்சரிதை,
பழமொழி கக௭-ஆம் பாட்டி.
லும், தொல். புறத்திணை. கு. உரு - க. உரையிலும்
வந்துள்ளது.

* புறநா. கக௭. * முருகு. கஅக-உ.
(பி - ம்.) * 'புகாஅ வேந்தன்' †
'நன்னாட்டதனுள்பலவைப்பாசான்' ‡ 'வான
கங்கொடுத்த' § 'சேரற்காண்கென' || 'முறையெய்தி' .

உரு—கட்டுரைகாலைத.

ருரு

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்

¹ பார்ப்பன வாகை குடி யேற்புற
நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்

செங்கோற் * நென்னன் றிருந்துதொழின்
மறையவர்

எரு. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்
பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துத
தண்டே குண்டிகை † வெண்குடை

காட்டம்

பண்டச சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு
களைந்தன னிருப்போன் காவல்

வெண்குடை

அற. விளைநதுமுதிர் கொற்றத்து விறலோன்
வாழி

1 கடற்கடம் பெறிந்த காவலன் வாழி
விடர்ச்சிலை † பொறித்த வேந்தன் வாழி
பூந்தண் பொருரைப் பொறையன் வாழி
மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்

அற. குழலுங் குடுமியு மழலைச செவ்வாய்த
தளாநடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி
விளையாடு சிறுஅ ரெல்லாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி
நாவெறறியையுடையோனாய் ;

நா வலம் - நாவெறறியெனக்

(எ0.) பெறுமுறைவகுத்த (எக) நன

கலங்கொண்டெனக்

(எக) நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எ2) சூழிக் (எக)
கொண்டு தனபதிப்

பெயர்வோன , பெயர்வோன பெயர்தர.

எச. திருநதுதொழின மறையவா - பஞ்சககிராமிகள்

எரு. தங்கால - திருத்தங்காலூர்

எசு. அரசுநிறகுமனது எஎ. காட்டம் -

சமீபத்து.

(எக) குடையையும (அ) கொற்றததையுமுடைய
விமலோன்.

அச. வாழுகென - வாழுகவென்று சொல்ல.

அஎ. சிறுர்குழதர - தனனைச்சிறுரெல்லாம குழதர.

¹ பார்ப்பனவாகையினியல்பை,

“கேள்வியாற்சிறப்பெய்தியானே, வேள்வியான்விதன்

மிசூத்தன்று,” “ஓதங் கரைதவழ்தீர் வேலி யுலகினுள், வேதங்
கரைகண்டான் வீற்றி

ருக்கு - மேதஞ், கடுகடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த,
வடுகடர் வேள்வி யகத்து”

என்பவற்றலறிகு; பு-வெ. வாகை. கூ.

* அக - உ. சிலப்பதிகாரம், உஅ; ககடு - கூ.

(பி - ம்.) * ‘தென்னவன்றிருத்தொழில்’ † ‘ஒண்குடை’ ‡
‘பொறித்தவிறலோன்

வாழி’

கூசு

நுகை

சிலப்பதிகாரம்

* குண்டப் பார்ப்பீ ரென்றோ டோதியென்

பண்டச சிறுபொதி கொண்டுபோ
மின்னெனச

கூ0. சீர்த்தகு சிறப்பின் வாரத்திகன் புதல்வ

இலமர் செல்வன் ‡ பெயர்கொண்டு
வளாந்தோன். பாளு செவ்வாய்ப் படியோர்
முன்னர்த்

தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
துளமலி யுவகையோ டொப்ப வோதத
கூரு. ‡ தக்கிணன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து
முத்தப பூணு லத்தகு புனைகலங்
கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்
தன்பதிப் பெயார்தன னாக நன்கலன்
புனைபவும் பூண்பவும் பொருஅ ராகி

கூ00. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோமபிக்
கோத்தொழி விளையவர் கோமுறை ||

யன்றிப

படுபொருள் வெளவிய பாப்பா னிவனென
விடுசிறைக் ஈ கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ
கூ00. ளலந்தன ளேங்கி யமுதன ணிலத்திற்

புலந்தனள் புரண்டனள் பொங்கின
ளதுகண்டு

மையறு சிறப்பி னேயை கோயிற்

அ.அ. குண்டப்பாரப்பீர் - பிழக்கை மாணிகாள்;
சிறுமாணிகாள், சிறு

பிள்ளைகளென்னினுமாம்.

குக ஆலமா செவ்வனபெயா - தக்கிணைமூர்த்தி.

கஉ. பாணறுசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்;
படிமம் - படியென

ரூபிற்று. படியோ - தனனை இளமையாலொப்பாருமாம்;
படி - வேடமுமாம்.

குக புனைவனவும் பூண்பனவுமாக வேறுபடுதலிற்
புனைபவும் பூண்பவு
மென்றார்.

குக கோமுறையனறி - இராசநீதியனறி.

கஉ. படுபொருள் - புதையல்,
களவுபபொருளெனறுமாம்.

கௌ. ஐயைகோயில் - மதுரையிற்றூக்கைகோயில்.

(பி - ம்.) * 'குண்டைப்பார்ப்பீர்' † 'போமினென்' ‡ 'பேர்'
 றன்னை மிக்கென, 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'

§ 'தெக்கனன்'

உந.—கட்டுரைகாலைத.

௧௦௭

* செய்வினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்

றிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ
 ககர. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மழுங்கிக்

கொடுங்கோ லுண்டுகொல்
 கொற்றவைக் குற்ற
 விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென
 வேவ லினையவர் காவலற் றொழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ‡ வாய்மொழி
 யுரைப்ப
 ககரு. நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி

யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்
னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனுங்

கடனெனத்

தடம்புனற் கழனித் தங்கா றன்னுடன்
மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்

கஉ௦. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன
ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமாபு நல்கியவ
டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித்

தனனே

நிலைகெழு கூட னீணெடு மறுகின்
மலைபுரை மாட மெங்கனுங் கேட்பக்

கஉ௦. ' கலையமர் செல்வி கதவந் திறந்தது
ஓ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்
கறைபபடு மாக்கள கறைவீடு செய்ம்மி
ஈ னிடுபொரு ளாயினும படுபொரு

ளாயினு

கக௦. நெடுமொழிகூறி -

புகழநதுசொலவி.

ககக வயலூர் - ஊரினபெயர்

ககஅ - கூ. இவன் பிறந்த தங்காலுடன்

வயலூரென்பதோருரும விட்டி.

கஉக. திருமார்புநல்குகை - தண்டனிடிகை

அவளென்றது, நிலமடந்

தையை அவனைப்பணிந்தென்பாரா,
இருநிலமடநதைக்குத் திருமார்பு நல்கி
யென்றார்

கஉஉ. மாரபினைப்பெருமையால் தணியாதவேட்கை

கஉஎ. கறை - கடமை

கஉஅ. இடுபொருள் - பிறர்வரவிட்ட பொருள்.
படுபொருள் - புதையல் ;

அன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம் ; ¹ “
படுபயன் வெஃகி” என்
றறபோல.

¹ ‘கலைகாமுதலி’ பெருங். க. இஉ: உச. ² திருக்குறள், கஉஉ.

(பி - ம்.) * ‘செய்வுது’ †

‘கோல்கண்டு கொல்.....உற்றதிடும்பையாவது மறியி

னின்றென’ ‡ ‘வாய்மொழியுரைப்பவறியாம்கனின்’ § ‘சிறைபடு’
|| ‘கறைபடு’ P படு

பொருளாயினு மிடுபொருள்

இ.அ

சிலப்பதிகாரம்

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென
கஉ0. யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்

கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்
முன்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேணி
² யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்

³ தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று

கநடு. வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண
அரைசான் மதுரையோ டரைசுகே

டுறுமெனு

முரையு † முண்டே நிரைதொடி யோயே
கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு
வடிவேற் றடக்கை வசவுங் குமரனுந்

கசு0. தீம்புனற் பழனச சிங்க புரத்தினுங்
காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு .

‡ மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார வேந்தர்
வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப பிறந்த

தாய வேந்தா தம்முட் பகையுற

கசடு. வீருமுக் காவதத திடைநிலத திய
ாங்கணுஞ்

செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்

மையி

னரும்பொருள வேட்கையிற் பெருங்கலன்

சுமந்து

கரந்துறை மாக்களிற் காதலி டு தன்னொடு

கடக உறறவர்க்கு - எடுத்தார்க்குரித்து.
பெறறவர்க்கு - கொண்டவா

களுக்கு; அவ்விருவர்க்கும் உறுதி ஆமெனக.

ஆதலால், தமக்காகா; உறறவர்க்குப்
பெறறவாக்காமென்றதைவித்தான்.

ககக. கோன்முறையறைநத - இராசநீதியாகச்சொன
ன.

ககக. பேரிருட்பக்கம் - கிருட்டினபக்கம்.

ககச அழல்சேர்குட்டம் - [காத்திகைபரணி.]

ககஎ உரை - சோதிடவார்த்தை;

உரையுமுண்டென்றது, எதிரது

தழீஇய எச்சவும்மை.

ககக - சச. வசுவம் குமரனுமாகிய வேந்தரிருவர்
தமயில் தாயவேந்தா

கசச இருவரது மலைவு மெலவெனறி சிகழுகை
காரணமாகச் செல்வோ

ரின்மையால்.

(கசஅ.) கரந்துறைமாக்களைப்போல (கசஎ)

ஆபரணங்களைச்சுமந்து

போந்து; போந்தெனறுஒருசொல் வருவிக்க

---

¹ தன். கு. கஎடு - மயிலை. மேற். ² "அழற்குட்டத்த"

புறநா. உஉக.

(பி - ம்.) * 'தகுதிகேட்டி' † 'உண்டுநிறை' ‡

'உரைசால் செவ்வத்து

நிரை தார்வேத்தன்வீயாச்சிறப்பின் 'த' தன்னுடன்சிற்கா'

உரு.—கட்டுரைகாலைத.

நூல்

சிற்கா வண்புகழ்ச்சி சிங்க புரத்தினே
கரு. * ரங்கா டிப்பட்டருங்கலன் பகருளு

சங்கம நென்னும வாணிகன் றன்னை
முநதைப் பிறப்பிற் பைநதொடி கணவன்

† வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில்
செய்வோன்

பரத நென்னும பெயரனக் கோவலன்
கரு. † விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி
நொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு
வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் †
கொல்வுழிக்

கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி
நிலைக்களங் காண ணீலி யென்போ

கக௭. ளரசா முறையோ பரதர் முறையோ

ஆரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென
மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றன ள் பூசலிட்
டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
றெழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி

கக௭. மலைத்தலை நீ யேறியோரா மால்விசும்
பேணியிற்

○ || கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ
ளெம்முறு துயராஞ் செய்தோ ரியாவதுந்
தமமுறு துயரமிற் றுருக வென்றே

கசக ௫ 1.

சங்கபுரத்தின ஓரங்காடியிடத்தானாகியிருந்து.

க௭௨. பைந்தொடி, முன்னிலை.

க௭௪ பரதனை நறது, கோவலனது முறபெயா.

க௭௫ விரதநீங்கிய - கொல்லாவிரதத்தால் நீங்கிய
வெறுப்பினனாதவின்-

வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

கக௭. விசமபேணியில் - விசம்பெல்லையில்;

¹“நளியிரு முநீ ரேணி யாக”

கசக. தலைமகனைக் கூடுவதாக நின்றவன்.

[என்றார்.

கசுஎ. செயதோரென்னுமெழுவாய,
படுவார்களாகவென்னும் வியங் கோள் வருவித்தலோடு
முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கசுஅ. தம்முறு துயரமிறறாகுக - தாங்களும் இப்படிப்
நான்பட்டதே படுகவென்றது, பழியிட்ட படியைக்கொண்டு.

படுவார்களாக

(கசுடு) ஏறி (கசுக) விழுவோனென்க.

¹ புறநானூறு, ௩௫.

(பி - ம்.) * 'அங்காடிப்படவிருத்துகல்ன்' † 'வெத்தொழில்' ‡ 'கொல்வுழிஇக'

§ 'சறிமால்' || 'குலத்தலை' ¶ 'ஆகுசுவென'

நிகர

சிலப்பதிகாரம்

விழுவோ ளிட்ட வழுவில் ¹ சாபம்

கௌ0. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேண்
யுமமை வினைவந துருத்த் காலேச
செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது
² * வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
யீரேழ் நாளகத் தெல்லை நீங்கி

கௌ1. வாறோ தங்கள வடிவி னல்லதை
யீறோர் ¹ வடிவிற் காண்ட லில்லென
மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு
விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு

கொண்டபின்

கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

கஅ0. திருத்தலு ¹ மில்லே னிற்றலு மிலனெ னக்
கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

களக - உ. உம்மைவினை ....யுதவாது -

மமையிறசெவ்விய மனமில்லா

தோர்க்கு அக்காஸைதுச் செய்தவினை வநது
பலிக்குங்காலத்து முன்புசெய்த

நல்வினை யாதும உதவாது ; இததீவினைவநது
கெடுப்பதற்கு முன்னேவநதுத

வுதல் பின்புதவுதல் செய்யுமித்தனை , அநநலவினையும்
உதவாமறபோகாது;

பாவமானதும தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்

களக-அ. ஈறோர்-ஈங்குள்ளோரா இல்லென்று
மதுரைமாதெய்வம்சொல்ல.

கவுக. பொறறெழுடி - பொலிவினையுடைய சங்கவளை
; துர்க்கைகோயில்
வாயிலிலே தன்கைவளையைத் தகாதது.

1 கருடி - சூகூ. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே
மணிமேகலையில் வஞ்சி

மாதகர்ப்புக்க காதையிலும் மணிமேகலைக்குக்
கண்ணகியதாக்கக் கூறினர்; அது -

வருமாறு: - வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புருந்து, வணங்கி நின்று
குணம்பல வேத்தி,

யற்புக்கட னில்லாது தற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு
துங்கடன் முடித்த,

தருளல் வேண்டுமென் தழுதுமுன் னிற்ப, பொருபெரும்
பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்

பொ. னெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது, வெம்மையின் ம
துரை வெவ்வழற் படு

தான், மதராபதியெனு மாபெருந் தெய்வ, மிதுநீர்
முன்செய் வினையின் பயனாற்,

காசில் பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டித், தாய மன்னவர்
வசுவங் குமரனுஞ், சிங்க

புரமுஞ் செழுநீர்க் கயிலையு, மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு
வுறுநான், மூவீரு காவத

முன்னுத ரின்றி, யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டிப்,
பல்கலங் கொண்டு

பலரறி யாம, லெல்வளை யானோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக்
கலம்பகர் சங்கமன் தன்

ளைக், கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன், பார்த்திபன்
ரெழில்செயும் பரத னென்

னுந், தீத்தொழி லாளன் நெற்றெனப் பற்றி, யொற்ற னிவனென

வுரைத்துமன் னற்குக்,

குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன, னாங்கவன் மனைவி
யமுதன னரற்றி, யேங்கி

மெய்பெயர்ப்போ ளிறுவரையேறி, யிட்ட சாபங்கட்டிய தாகு,
மும்மை வீணைவந்

துருத்த லொழியா தெனா, மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய
பின்னுஞ், சீற்றங் கொண்டு

செழுதள் சிதைத்தேன்" (இ-கச)

* களக - க. மும்: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், இஃ - இக.

(பி - ம்.) * 'வாருறுகூந்தன்மணமகள்' + 'வடிவினீர்' †

இலனையிறத்தனும்'

உரு.—கட்டுரைகாலை த.

நிகக

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு
புருந்தேன்

மேற்றிசை வாயில் வறியேன் *

பெயர்கென

விரவும பகலு மயங்கினள் கையற்
கடிநீ. றுரவுநீர் வையை யொருகரைக்
கொண்டாங்

† கவல வென்றா ளவலித் திழிதலின்

‡ மிசைய வென்றான் மிசைவைத்

தேறலிற்

கடல்வயிறு கிழிதது மலைநெஞ்சு ி

பிளந்தாங்

கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே

ககூ௦. நெடுவேள குன்ற மடிவைத தேறிப
பூத்த வேங்கைப பொங்காக் கீழோ
தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென்

றேங்கி

யெழுநா னிரட்டி யெல்லை சென்றபின்

றெழுநா னிதுவெனத் || தோன்ற

வாழ்த்திப

ககூ௩. பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி
வாடா மாமலா மாரி பெய்தாங்
கமரார்க் கரசன் றமாவந ி தேத்தக்

கஅ௩. தமிழேனாயப பெயரானினேனெனச
சொல்லி.

கஅச இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும
அறியாதுமயங்கி.

கஅசு பதறியிழிதலாற் குழியென்று பார்க்கிலை.

கக௦. நெடுவேள்குன்று - தீருச்செங்கேட்டு
அடிவைத்தேறியென்றா,

அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாற கால
நிலத்துப்பாவாமையால

கக௧. வேங்கையினகீழே நினறெனக.

கக௨. குறத்தியாகேட்கத தீததொழிலாட்டி யேன
யானென்றுசொல்லி;

ஏனகியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

கக௩. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற
நாளளவு. எல்லையென்றது

பகலை. அவணின்ற நாளளவு, அன்று
பதினாநாளாயிற்று. பதினாலாநாள்

பகற்பொழுது சென்றபின்னென்க; பதிகதீர்வம்
“நரேழ் நாளகதத்தெல்லை”

என்றார்

கக௪-எ. அமராக்கரசன தமாவநது, கண்ணகி
தனகணவனைத் தோன்ற

வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச்சொல்லி மலரைத்தாவி
ஏத்தினர்; இவள்பெயர் மந்திரோத்தியாதலால், இன்னும் கண்ணகி கோவலனைத்

தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளென்று மாம்.

கக௪-க. பெருமபெயரேத்திமலாமாரிபெயது

தமாவநதேத்த வானவூர்தி

யேறினொளென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௫௧.

(பி - ம்.) * 'பெயர்வனென்று'
மென்னுள்' † 'பிளந்தேயவுணரை'

† அவலென்னுளவத்திழிதலின்' ‡ 'மிசையா
|| 'தொழுதவாழ்த்தி' ¶ 'ஏத்தி'

நிகழ்

சிலப்பதிகாரம்

கோனகா பிழைத்த கோவலன் றன்னொடு
வான் ஐர்தி * யேறினண் மாதோ
உயர் கானமர் புரிசூழற் கண்ணகி தானென்.

வேண்பா.

¹ தெய்வந்
தெய்வந்

தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவானைத்
 தொழுநதகைமை † திண்ணிதாற்—! நெய்வமாய்
 மண்ணக மாதர்க் கணியாய் கண்ணகி
 விண்ணகமா தர்க்கு விருநது.

கட்டுரை.

* § முடிசெழு வேந்தா டுவ ருள்ளும்
 படைவிளங்கு தடக்கைப பாண்டியா குலத்தோ
 ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
 † பழவிறன் மூதூர்ப பண்புமேம் படுதலும

ரு. விழவுமலி || சிறப்பும விண்ணவர் வரவு
 மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
 குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தம்
 வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந் தூட்டலும
 பொய்யா வானம புதுப்பெயல் பொழிதலு

கரு மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு
 நேரத தோன்றும் வரியுங் குரவையு
 ** மென்றிவை யனைததும பிறபொருள வைப்போ
 டொன்றித் தோன்றுந் † தனிக்கோ ணிலைமையும்
 வடவாரியா ‡ படைகடநது

கரு தென்றமிழ்நாடொருங்குகாண்ப
 புரைதீர் கற்பிற நேவி தன்னுட

னரைசு கட்டிவிற ட்டு துஞ்சிய பாண்டிய
 னேடுஞ்செழியனே டொரு பரிசா
 நோக்கிக் கிடந்த

உ. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது, மதுரைக்காண்டம்
 முற்றிற்று.

‘தெய்வந’—மண்ணகமாதா - உலகத்துக்
 கற்புடைமகளிர் விண்ணகமாதர்க்கு விருந்தானாள் ;
 ஆதலால தெய்வநதொழுகை திண்ணிதெனக.

1 குறள, கி. இ. 2 புறநானூறு, க. இ. 3

“பழவிறன்முதூர்” மணி. எ: சுந.

(பி - ம்.) * ‘ஏறினன்கானமர்’ † ‘திண்ணமாத்’ ‡ ‘
 தெய்வமா, மண்’ § ‘முடியுடை’ || ‘சிறப்பின் வானவர் வரவும்
 வையைப்பேரியாற்று’ ** ‘என்றிவ வணத்தம்’ †† ‘
 டாருபரிசு’.

தன்னோள் †† ‘படைதந்து’ §§ ‘துஞ்சிய தெடுஞ் செழியனே

மு ன் று வ து

வஞ்சிக் காரண்டம்.

உசு. — 1

குன்றக்குரவை

* உரைப்பாட்டுமடை.

குருவியோபரியுந் கிளிகழிந்துங் குன்ற
ததுசென்று *வைகி

யருவியாடியுஞ் சுனைகுடைநது †
மலவுற்று வருவேமுன்

மலைவேங்கை நதுரிழலின்
வளளிபோல்லோ மனநடுங்க

முலையிழநது ‡ வந்துநின்றீர்
யாவினோவென முனியாதே

௫. மணமதுரையோ டரசுகேடுற
வலவினைவந் துநுத்தகாலேக்

கணவனையங் கிழநதுபோநத
கடுவினையென் யானென்றா

ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி
யிணைவளைக்கை யெதிர்கூப்பி

நின்ற ட் வெல்லையுள் வானவரு
நெடுமாரி மலர்பொழிந்து

குன்றவருங் கண்டுநிற்பக் கொ
ழுநனெடு கொண்டுபோயினு. க0. ரிவள்போலு
நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மில்லையாதலிற்

க
குன்றத்துச்சென்ற தங்குக்குருவியோ பபியுமெனக.

ந வள்ளி - வல்லி, தங்கள் வள்ளிபெ னகின்ற
பெண்ணுமாம; என

றது, குமாவேன் தேவியை

ச நினதீர், யாவிர இவை உயர்த்துக கூறினா
முனியாதே - அவர்கள்

கேட்டதற்கு வெருதே

நு மணமதுரை கலியாணமதுரை.

க. போயினா, முற்று

முன தேவருடன் போனபடியை விரியக்கூறினது

இது

1 குன்றக்கூரவை. நற். உளக, அகநா. உகஉ;
 மலைபடு. கஉ0-உஉ; திருச்சிற. கஉள.
 முருகு. ககக-எ, மதுரை. ககக;

2. உரைப்பாட்டிமடை - உரையாகிய பாட்டை
 இடையேயுடையது: சிலப்.

ப. சசக.

3. மணமதுரை - நமமணத்தையுடைய மதுரையுமாம்; 'சிலப். கக: ககடு - கக
 பார்க்க); "தன்மலிழ் பன்மலர் தாற நறைபனிப்பத், தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே
 யம்மறின், குன்றத்தாற் கடல் வரவு" (பரி. அ.) மணமதுரையோடரசுகேடுற; "ஒட்
 டேனரசோ டொழிப்பேன் மதுரையும்" சிலப். உக: கஎ.

(பி - ம்.) * 'வைகியுமருவி' † 'அலவுற்றும் வருவேம்' ‡
 'வந்துநின்ற தீரியாலிரோ'

§ 'எல்லையில்' || 'நிற்கவே கொழுநனொடுமிக்கொண்டு' ¶
 'நங்குலத்துக்கோசிரு'

கடு

நுகச

சிலப் பதிகாரம்

* சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே
 தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே
 நிறங்கிள ரருவிப பறம்பின் ருழ்வனா
 நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கீழோர்

கடு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடி யீரே

தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை
 தொடுமின்

¹ கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யிய
க்குமின்

² குறிஞ்சி பாடுமி னறுமபுகை யெடுமின்

³ பூபபலி செய்மமின் காப்புக்கடை !

நிறுமின்

உ௦. ⁴ பரவலும் பரவுமின் ! விரவுமலா தூவுமி

னெருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப

பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சரக் கெனவே

கோளுச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யிங்கிதுகா

⁵ ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத தின்னிடியற்

சுந்தூரச சுண்ணாடு செறியததூய்த் தேங்கமழந்

திந்திர விலலி னெழில்கொண் டிழுமென்று

கக. பறம்பின ஸ்ருழுவரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய

பறம்பின தாழ்வரையில். ' கச-ரு வேங்கைக்கீழ் ஒரு

தெய்வமாகப் பணணிக்கொள்ளுமின். ' ' கசு. தொடுத்தத்

- வாசித்தல

¹ கள கோடு - கடமாக்கொம்பு கொடுமணி -

ஒசைகடிதானமணி

கக. காப்பு-சுற்றுமதில கடை-வாயில

சுற்றுமதிலிட்டுவாசலுமசெயம்மின்

(உஉ) வளநதுஞ்சாது சரககவென்று (உக)

நங்கைக்குச் ..(கக) செயமி

னென்று முன்னே கூட்டுக

கொஞ்சசொலென்றது, மேறசொல்லுகின்ற மூன்று
பாட்டின சொற்

களைப் போதந்.....இப்பாட்டின கருத்தென்றுமாம்
“ஆங்கொன்று” — ஆங்கொன்று காணுபென்றது,
தாரநின்றது. இட்டச்

சென்று, ஈங்கிதுவென்றாள். இதுவென்றாள், கண்ணகி
அங்கேவந்தளவிலே

மழைபெயதலால் விழுகிற அருவியை
அவ்வருவி தூங்கக்கண்டு தங்கையனாக

வந்தபடியே ... செறிய - செறியாநிறக
ஆடுதுமே: ஏகாரம்,

1 “கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி” முருகு.
உசக.

2 “தறம்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி” முருகு. உகக.

3 பூப்பலி: “மலர்ப்பலிதூஉய்”,
“பூப்பலிசெய்துளாப்புக்கடைநிறுத்தி” (சிலப்.

உஅ: ௫, உகக); “பூப்பலிவிட்டகடவுளை” கலி. கூக.

4 “பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்” குறிஞ்சி. ௫.

5 “அஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமும்” சிலப். உ௫: ௪௦.
(பி- ம்) * ‘சிறுகுடரே’ † ‘நிறுத்துயின்’ ‡ ‘விரைமலர்.

உச. — கு ன் , ற க் கு ர ளை வ.

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே

யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி

¹ யஞ்சலோம் பென் ற நலனுண்டு

*நல்காதான் - மஞ்சகூழ் சோலை மலையருவி
யாடுதுமே

எற்றென்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைக்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
ருற்றாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே
என்னென்றுங் காணேம புலத்த லவர்மலைப்

பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
முன்னாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

யாதொன்றுங் காணேம புலத்த லவர்மலைப்
போதாடி வந்த புதுப்புனல்
போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாடமேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்ப

புராதீர் புனலகுடைந் † தாடினோ மாபி
ஹரவுநீர் மாகொன்ற ‡ வேலேந்தி

யேத்திக்

குரவை தொடுத்தொன்று § பாடுகமவா

தோழி

தேற்றம் அவன் கொடுமை கிடக்கச்செயதேயும் அவனுடைய மலையருவியை
ஆடவேண்டிற்றேயென்றான். அஞ்சலோம்பு - அஞ்சதலைப் பரிகரி.

“எற்றென்று” — ... அவர் செய்த கொடுமையால்
நாம் அவர்மலையினவர்த. புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை.
மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னையொழிய முன அநீரிற் குளி
த்த மகளிரை. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சதான் வேறுபட்டுப்
புலததற்குக் காரணம் என்னென்றான். அனதேயென்றது, இசைநிறைக்கினவி.

“என்னென்று” — எவனென்று, விகாரம

‘எற்றென்று’ என்பதுமுதலாக முனறும சிறைப்பறம் ; தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது ; முன்னிலைப்பறமொழியுமாம்.

“உரையினி” — உரையினி - இனிச்சொல்.

1 “பெண்டிர் நலம்பெளவித் தண்சாரற் றுதுண்ணும்,
வண்டிற் றுறப்பான் மலை” கவி. ௪௦.

2 “உரவுநீர் மாகொன்ற, வென்வேலான் குன்றின்மேல்
கொல்” கவி. ௨௪.

வினையாட்டும் விரும்பார் ;

(பி - ம்.) * ‘தல்காதார்’ † ‘ஆடினம்’ ‡ ‘வேலேத்தி’ ,

மடை சீர்கெழு

பாடுதும்பாம், பாட்டு,

நுகு

சிலப்பதிகாரம்

சோகெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
² மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
³ பாரிரும பௌவத்தி னுளபுக்குப் பண்டொருநாட்
சூரமா தடிந்த சுடரிலைய வெளவேலே
அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
* மிணையின் றித தா னுடையா னேந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற்
மணிவிசும்பிற்

கொண்டவுணா பீடழியும் வண்ண
கோனேதத மாறட்ட வெளவேலே

† ⁴ சரவணபூம பள்ளியறைத் தாய்மா

ரறுவா

திருமுலைப்பா லுண்டான்
‡ வந்திகிரி கோலவுணன

றிருக்கைவே லன்றே

மாரபம பிளந்து

⁵ குருகு பெயாக்குன்றங் கொன்ற
நெடுவேலே

“சோகெழு” — செநதிலை - த்ருச்சேந்தில். செங்கோடி - த்ருச்சேங்கோடு.
 வெண்குன்றம் - சுவாமியலை ஏரகம் - .....சூர் மா - சூரானுகியமா. சுடரி
 லைய; அ, இடைச்சொல், சுடரிலே வேல, இறைவன
 வேலெனக. “அணிமுகங்கள்” — இவவடிவு பிறாக்கு
 இல்லாடையாற பிறரொப் பில்லாதான். * பிணிமுகம் -
 மயில

“சரவண” — சரவணபழம்பள்ளியறை - சரவணப பொய்கையில் தாமரை
 யாகிய பள்ளியறை அறுவா - கார்த்திகையா. திகிரிகோலவுணன் - மலையைச்
 சூழவுரும அவுணன் பிளகது - பிளகக குருகுபெயாக்குன்றம் - கிரவுஞ்ச
 பருப்பதம்.

“சோகெழுசெநதிலை” முதலிய முனதும் வரை

பாயது.

புழடிவகாகத் தெய்வம்

1 “அலைவாய்ச் சேறலு திலைய பண்பு” (முருகு. ௧௨௫), முருகன் நீம்புன லலை
 வாய், “பையுண்மலை” தொல். களவு. சூ. ௨௬. ந. மேற். “திருமிகு விளக்கி னலைவாய்ச்
 செருமிகு சேய்” (அ. நா. ௨௬௬), “வெண்டலைப் புணரி யலைக்குரு செத்தி, நெடுவே
 ணிலைய காமர் வியன்முறை” (புறநா. ௫௫); “தருசெத்தின்மேய வள்ளிமணற்ருத்
 தாதைகண்டாய்” (தே. மறைக்காடி)

1 ஏரகம்: “ஏரகத் துறைதலு முரியன்” (முருகு. ௧௮௬)
 மலைநாட்டகத்ததொருதிருப்பதியென்றார், தச்சுளூர்க்கினியர்

என்றவிடத்து ஏரகம் -

; பத்து. ப. சஉ -

பார்க்க.

1 “பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள புக்குச், சூர்முத மடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்”
 (முருகு. ௪௫ - ௬), “பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு” (பரி. ௫), “பார்முதிர்
 பனிக்கடல்” பாகவத. க: கருத்தமன் ௫௦.

* சரவணப்பூம்பள்ளி: "தெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,.....அறவர் பயத்த வாறமா செலவ" (முருகு. உருக - இ); "கடவு ளொருமீன் சாவினி யொழிய, வறுவர் மற்றையோரும்.....திவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், பயத்தோ ரென்ப பதமத்துப் பாயல்" பரி. இ.

* "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றன் மடவன்" (இலப். உச); "குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை யுடைத்த, மலையாற்றுப் படுத்த மூவிரு கயத்தலை" (பரி. இ); "குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து" (முருகு. உகக); "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றேன்" (மணி. இ: கக); "குருகுபெயர்க் குன்றத் துடலபக வெறிந்த, தெடுவேற் கடவுட்கு" கல். "பொருப்புவளன்"

* 'பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூவிரு திருமுகத் தொருவே வவற்கு' (கல். எ.) பிணிமுகம்-முருகக்கடவுள் ஊருந் யானையுமாம்; "சேயுயர் பிணிமுக மூர்த்து" (பரி. இ); "பிணிமுக லூதி யொண்செய் யோனும்" (புறநா. இக); "ஓடாப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ);

(பி-ம.) * 'இணையன்றி' † 'சரவணப் பள்ளியிசைத்தாய்மா' ‡ 'வருதிசிரிபோலவுணன் மார்பம்' 'திசிரியோனவுணன்'

உச.—கு ன் ற க் கு ட வை.

நுகள்

பாட்டுமடை

இறைவனே நல்லா யிதுநகையா கின்றே
கறிவளர் தண்சிலமபன் செய்தனோய் தீர்க்க
வறியாண்மற் றன்னை யலாகடம்ப னென்றே
வெறியாட றுன்னிருமபி வேலன்வரு
கென்றான் *

ஆய்வனே நல்லா யிதுநகையா கின்றே
* மாமலை வெற்பனோய் தீர்க்கவரும் ¹ வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற

குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளைக்கை நலலா யிதுநகையா கின்றே
வெறிகமழ் வெற்பனோய் தீர்க்க வருமவேலன்
வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
¹ னுலமா செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்
நேரிழை நலலாய் நகையா மலை ² நாடன
மார்பு ³ தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
தாக்க வருமவேலன் றன்னினுந்

தான்மடவன்

⁴ கார்க்கடப்பந தாரெங் கடவுள வருமாயின்
பாட்டுமடை

வேலனா வந்து வெறியாடும வெங்களத்து
நீலப் பறவைமே நேரிழை தன்னோடு
மாலமர் செல்வன் புதலவன் வருமவந்தான்
⁵ மால்வரை வெற்பன் மணவணி

வேண்டுதுமே

‘இறைவனை நலலாய்’ முதல, ‘என்றியாமபாட’ இறுதி
அறத்தோடுநீலை.

“செறிவளை” — வெற்பனோய் - வெற்பனாலவந்த நோய்.

“வேலனா” — நீலப்பறவை = மயில

---

¹ “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு

மாக, மடவைமன்ற வாழிய முருகே" நற். ௩௪.

2 "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்" (சிலப். ௨௪); "ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவீறல்", வுட் புதல்வ"

"ஆலமர் செல்வ னணிசான் மகன்" (கலி. ௮௧, ௮௩), "ஆல்கெழு (முருகு. ௨௫௬); ஆலமர் செல்வன் மகன்" மணி. ௩: ௧௪௪.

கட

3 "நாடன் மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்" நற். ௩௪.

4 கார்க்கடப்பந்தார் - கார்காலத்திற்குரிய கடம்பின்மலை: "கார்கோன் முகத்த ... இருன்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத், உருள்பூந் தண்டார்புரளு மார்பின்" முருகு ௭ - ௧௪) "கார்தறுங் கடம்பின் கண்ணி குடி.....முருகே" (நற். ௩௪); "கார்தறுங் கடம்பின்.....தெரியற், சூர்நவை முருகன்" (புறநா. ௨௧);

"காரலர் கடம்பன்" மணி. ௪. ௪௩௩.

5 "மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே" சிலப். ௨௪; "பாடுகமவா"

(பி - ம்.) * 'பாட்டுமடையாய்வன' † 'தருநோய்தீர்'

நிகழ்வு

சிலப்பதிகாரம்

கயிலைநன் மலையிறை மகனினின் மதிதுதன்
மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்
* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே

மயன்மண மொழி † யரு ளவர்மண
மெனவே

மலைமகண் மகனின் மதிநுதன் மடவரல்
குலைமலை யுறைதரு குறவாதம மகளாரா
நிலையுயா கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம்
¹ பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடு
மறுமுக வொருவரின் னடியிணை தொழுதேந்
² † துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநா
பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே
பாட்மேடை

³ என்றியாம பாட மறையின் று கேட்டருளி
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன் திருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

“கயிலை”—மகனின்: ஐ, இடைச்சொல், அயன்மணம் -
பிராசாபத்தியம் ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகள்”—பலரறிமணமென்றார், இதற்குமுன்பு
கள்வாதலால். படுகுவர் - உடனப்புகுவாராக அவரென்றது
தலைவனை.

“குறமகள்”—துறை-நீர்த்துறை; ⁴ “யாறுங்குளனும”

என்றாராதலின். நின் திருவடிதொடிகரென்றது,
குளுற்றதலைவனை.

“என்றியாம்” — மறைநின்று - மறையச்
சிறைப்புறமாகநின்று. சென்றேன் - சென்றுநின்றேன்,
நின்றேன் - நின்றநான்.

“நேரிறை முன்கைபற்றி துமர்தர, நாடறி நன்மண
மயர்கம்” (குறிஞ்சி. உகக-உ); “பல்லா ரறியப் பறையறைந்து
நாட்கேட்டிக், கல்யாணஞ் செய்து” நாலடி. அக.

* “ஆலமுங்கடம்பு நல்பாற்று நடுவுங், கால்வழக் கறுநிலக்குன்றமும் பிறவு, மல்வ
வைமேய வேறுவேறு பெயரோ, பெய்வாய் னேயு நீயே” (பரி - ச1; “துறையு மாலமுந்
தொல்வலி மராமு, முறையுளி பராஅய்” (கலி - க0க.)

* “குன்றக்குரவையுன், சீர்மெழுசெந்தில்”
என்னுந்தாழிசைமுதற் பல அடிக்இ வந்து பின்னர், ‘என்றியாம்,
பாட.....கேட்டி’ என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்று
முடிந்தவாறு காண்க. ‘தொல். செய். கு. கசக - ந.

* திருமுருகாற்றுப்படை, உஉச.

(பி - ம்.) * ‘செயலைமென்’ † ‘அருள்பலர்மணம்’ ‡ ‘

துறையுறைமிசை தின்திருவடிதொழுமவர்பெறுக’

உச.—கு ன் ற க் கு ர ஐ

வ.

நுகக்

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
 மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வு
 ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
 குறமக னில்லை செறிதோ னில்லை
 கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார்
 மடவர் மன்றவிச சிறுகுடி யோரே

பாட்மேடை.

என்றீங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைபபக் கேட்டுப்
 புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
 மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போலு
 முலையினுன் மாமதுரை கோளிழைத்தாள் காதற்
 றலைவனை வாணோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
 பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
 நிலையொன்று பாடுதும் யாம

¹ பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
 பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
 கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
 தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுகந்
 தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுங்கான்
² மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு”—இப்படிச்சூடி ஏந்தி இவ்வூர் வருவது,
 தன்னை முருகனென்று. கண்டார் கருதுதலவேண்டி .....
 இச்சிறுகுடியோர் தெய்வமாக உடனபடார்.
 ஆதலால், அறியார்; மடவா-அறியார் அனறி,

இச்சிறுகுடியோராதலால்,.....

சொல்லுமாறு : அறுமுகமிஸலை ,
அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவராக

என்று வேறுகாட்டினாள் : தலைமகன கடம்புகுடி உடம்பிடியேந்தித் தன்னைக்
குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், * “பண்டைதனமணங்கமழ்தெய
வத்தினநலக காட்டி” என்றாராதலால்

“அலர்பாடு” — புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-
தன்பிள்ளை கிடக்கப்போன; ஒழியப்போன வென்றுமாம். தமராரும் கூடி-தம
ரெல்லாருங்கூடி. நிலை - தனமை

“பாடுகம்” — அததன்மையினை நாம்
கொள்ளுவோ மென்றார்.
பாடுமிடத்து இதனை வேண்டிக்

1 “பாடுகம் வாவாழி தோழி” கலி. சக.

2 “மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டிதுமே” சிலப்
உச; “வேலனார்வந்து”

3 திருமுருகாற்றுப்படை, உ அக-க0

(பி - ம்.) * ‘வருவதிவ்லூர்க்கடம்பூண்.....குடியோரே
யறுமுகமில்லையணி.....

இல்லை’ † ‘புறக்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூட்டிப்’

நிஉ0

சிலப்பதிகாரம்

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
 பைத்தர வல்குனம் பைமபுனத் துள்ளாளோ
 பைத்தர வல்குல் கணவனை வானோக
 ஞய்த்துக் * கொடுத்து முரையோ வொழியாரே
 வானக வாழ்கை யமரா தொழுதேத்தக்
 † கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
 கான நறுவேங்கைக் கீழாள் கணவனொடும வானக வா
 ழ்க்கை | மறுதரவோ வில்லாளே மறுதர வில்லாளே
 யேத்தினாம பாடப்
 † பெறுகதில் லம்ம ி வில்லுரு மோர்பெற்ற
 பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
 பொற்றொடி மாதா கணவன் மணங்காணப் பெற்றி
 யுடையதிவ் லுர

என்றியாங்
 கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
 கண்டுநங் காதலா || கைவந்தா ரானு
 துண்டு மகிழ்ந்தானு வைகலும் வாழியா
 வில்லெழுதிய விமயதொடு

* கொல்லி யாண்ட * குடவா கோவே

உசு — குன்றக்குடிவை முற்றிற்று.

பாடுதறு - பெருமையுறறு

“பத்தினி” —வாறோ கொடுத்தபின்பும அவளைப்
புகழலொழியாரா.

“மறுதரவு” — மறுதரவு-மீட்சி இவ்வூரும
ஒருவிரதம்பெறுக கணவன்

மணம் - வரைவு

“கொண்டு தலை” —* கொண்டுநிலை-பொருளைக்
கொண்டுநிற்குநிலை. கைவந தார் - அவன் பிரசாத்தத்தாலே
நமவழியிலே புகுந்தாரா உண்டு - வீரபானத் தையுண்டு
ஆனவைகற்றோறும வாழ்வானாக

இவ்வுறுபபுக்களையுடைய கொச்சுக்கப்பாத்த தலை
கட்டித் தேய்நிவரைவு கூறியது.

* “பெறுகதிலம்மயானே” குறுத். கச.

* “கொல்லிப் பொருந” (பதிற். எக); “முனனார் மன்னன் கழறெழிக் காரி, செல்
லா நல்விசை நிறுத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செல்வெர்ப் பலவின்
பயக்கெழு கொல்லி” (அகநா - உருக); “ஓங்கு கொல்லியோ ரடுபொருந” (புறநா.
உஉ) என்பவற்றிற் கொல்லிமலை சேரபரம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

* “குடவர் கோவே கொடித்தேரண்ணல்” பதிற். இடு.

* கொண்டுநிலை - ஒருவகைச் செய்யுளென்பர்; “குரவை தழீஇயா மாடுங் குர
வைபுட், கொண்டுநிலை பாடிக்காண்” (கவி. நக.) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘கொடுத்தவுரை’ † ‘காணனறு’ ‡ ‘மறுதரலோ’ § ‘இவ்வூர்’
பெற்றியுடையதே || ‘கைவந்தா, ருண்டு’

இருபத்தைந்தாவது
காட்சிக்காலைது.

1 மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் 2 திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற்பூட்டிய
வானவா தோன்றல வாய்வாட் கோதை
விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத

ரு 3 திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித

4 தஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு
மஞ்சுசூழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப
* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங்

கீண்டி

5 வஞ்சி முற்ற நீங்கிர செல்வோன்

க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர்

மகளிரொடு

விளையாட்டு விருமபிய விறலவேல் வானவன்
பொலம்பூங் காவும புனலயாற்றுப பரப்பு

க. மாநீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை

வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

ரு. இளங்கோவேண்மாள் - பெயர் ; 'நன்ன

னவேண்மாள், உதியன வேண் மாள்' எனபனபோல,

வேண்மாளுடனிருநது, இளங்கோவை அருளிப்பாடிட் டென்
றுமாம்.

1. கடம்பெறிந்தமை: "வலம்படு முரசிற் சேர வாதன், முந்தீ ரோட்டிக் கடம்புத் திமையத்து, முன்றோர் மருள வணங்குவிற் பொறித்து", "சால்பெருந் தாணச் சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக் கடம்புத்துத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரசு" (அகநா. கஉஎ, நசஎ); "பலர் மொசிந் தோர்

பிய திரள்பூங் கடம்பின், கடியுடை முழுமுத றுமிய வேளம்,
வென்றெறி...சேர லாத", "அரசுதலை பணிப்பக், கடம்புமுத
றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே", "மாக்கட னீக்கிக், கடம்பறுத்
தியற்றிய, வலம்படு வியன்பனை... தொடித்தோளியவ",
"இருமுந்நீர்த் துருத்தியுண், முரணியோர்த் தலைச்சென்று,
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி, மெடுஞ்சேர லாதன்"
(பதிற். ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௨௦)

3. இமயத்து விற்பொறித்தமை: "விற்றலைக கொண்ட
வியன்பே ரிமயத்து" (சிலப். ௨௫: ௧௧௮); "இமயம் விற்பொறித்து"
(பதிற். ௨-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "ஆரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத்,
தொன்றுமுதிர் டவரை வணங்குவிற் பொறித்த, வெஞ் சின
வேந்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சு" (அகநா. ௩௯௬.)

3. "வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை" சிலப். ௨௮:
௫௧.

4. "முழவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி" சீவக. ௧௧௯௧

5. "வளந்தலைமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப். ௨௫: ௩௪.
(பி - ம்) * 'பஞ்சடியாயமொடு'

சுசு

௫௨௨ சிலப்பதிகாரம்

மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
கரு யொருநூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்

று

கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க் கொன்றை

நாகந் திலக நறுங்கா ழார

+ முதிர்பூம் பரபபி னெழுசுபுன லொளிதது

உ0 மதுகர னிமிறொடு வண்டினம் † பாட

1 நெடியோன் மார்பி லாரம ி போன்று
பெருமலை விலங்கிய பேரிபாற் றடைகரை
யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்

குன்றக் குரவையொடு கொடிசசியர்

பாடலும

உ00 வென்றிச செவ்வேள வேலன் பாணியுந
தினைக்குறு வள்ளையும் புனததெழு வினியு
நறவுக்கண் ணுடைதத குறவ || ரோதையும்
1 பறையிசை யருவிப பயங்கெழு

மோதையும்

புலியொடு பொருஉம் புகர்முக வோதையுங்

௩0 1 கலிகெழு மீமிசைச ரோனோ னோதையும

1 கச. அரங்கு - நாடகசாலை பள்ளி - மண்டபம்

(௩) செங்குட்டுவன (௪) மலையாளமென்றுசொ
ல்லி (கக) இரதிரன் (கசு) பெயர்வோனபோன்று

கஉ - கூ. பூங்காமுதலானவற்றை
யாணோமலுளவாகநிர்மித்து.

(கக) களிற்றிலே (கஉ - ச) இவற்றைப் பரப்பி (கக)
பெயர்வோனென்க.

(கஅ) கோங்கமுதலியனவுதிநத (கக) பூம்பரப்பாற
புனல் ஒளித்து

உஉ. மலையைவிலங்கியயாறு, போயாறு, இஃது
ஓர்யாற்றின் பெயர்.

உங. எக்கர் - எக்கரிடத்து
இயைந்தொருங்கிருப்ப - மூவருங்கூடியிருப்ப.

உரு. செவ்வேள் வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன்
; வேலன் - படி

ஙப சேனோன் - பாணினமேலோன்.
[மத்தான்.

1. "மாயோன்மார்பி ஞரம் போல" தொல். செய். சூ. கரு,
எய்-பேர். மேற்.

2. "பறையிசை யருவி முன்னூர்ப் பொருத", "பறையிசை
யருவி தன்னூர்ப்

பொருத" (புறநா. கஉக, உஉக), "பறைக்குர லருவி" பதிற்.
எஃ.

3. 'கலிகெழுமரமிசைச்சேனோன்' குறிஞ்சி. ௪௦

(பி - ம்) * 'விலங்கு டருமால் களிற்றிற்
லொழுகுபுனல்' ‡ 'ஆர்ப்ப' § 'போலப்' ||

டெயர்வோன்' † 'முதுபூஞ்செம்மலி
'ஓதையும் புலியோடு'

௨௫.—காட்சிக்கதை.

௫௨௩

பயம்பில்வீழ யானைப் பாக ரோதையு
மியங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு
மொலிப்ப

வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ சுமந்து

வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத
௩௫. திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெறுது
திறைசுமந்து | நிற்குந் தெவ்வர் போல
யானைவெண் கோடு மகிலின் குபபையு
மான்மயிரக் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு

சு0. ¹ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங்
² † கூவை நூறுங் கொழுங்கொடிக்

கவலையுந்

‡ தெங்கின் பழனுந் தேமாந் கனியும்
³ பைங்கொடிப் படலையும பல்வின்

பழங்களுந்

சுரு. காயமுங் கருமபும் பூமலி கொடியுங்

|| கொழுந்தாட் கழுகின் செழுங்குலைத்

தாறும்

பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித

தாறு

மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்

வாள்வரிப் பறபூ மதகரிக் களபமுங்

கக. பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி கூஉ. ஒலிப்ப
- ஒலியாநிறக.

கக 'அளந்துகடை யறியா' எனபது முதல்
திறையிடுவார்க்கு அடை. - கூஅ. மானமயிராகிய
வெண்சாமரை. மதுவின்சுடம் - தேனசுடம்.

சஉ. கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

சச. பைங்கொடிப்படலை - பச்சிலைமலை.

சரு. காயம் - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி -
பூங்கொடி.

சஅ அணங்கு - குட்டி

சக. வாள்வரி - புலி கரிக்களபம் - யானைக்கன்று.

“ஆங்கொன்று”:-

3. “நூறெடு குழீஇயின கூவை” (மலைபடு. கநஎ); “
பாவை யிருசியுங் கூவைச்
சண்ணமும்” பெருங். க. டுக. உக.

3. “பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும்
பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலை

யென்று பெயர் பெற்றது, பச்சிலையென்றது சினைவினை
முதன்மேலேற்றிப் பைங்

கொடி யென்றார்” (முருகு. ககௌ-ந) என்பது ஈண்டு
அறியற்பாலது.

(பி - ம்.) * ‘மன்றத்தி’ † ‘திற்குமன்னர்’ ‡ ‘கூவைநீறும்’,
‘கூலக்கிழங்குங்கொடி’

‘தெங்கம்பழனும்’ || ‘கருந்தாட்கமுகின்’

ருஉச சில ப் ப் து காரம்

௫௦. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்
² வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்

காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்

பீலி மருஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்

கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக் கிள்ளையு

௫௫. ³ மலைமிசை மாக் டலைமிசைக் கொண்டாங்

* கேழ்பிறப் படியேம வாழ்கநின் கொற்றங்
கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான்முலை யிழநது தனிததுப் ரெய்தி
வானவா போற்ற + மன்னெடுங் கூடி
கூ0. வானவா போற்ற வானகம பெற்றன
னெநநாட் டாளகொல் யாராமகள் கொல்லோ
நின்னாட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம
பன்னூ றுயிரத தாண்டுவா ழியரென
மண்களி நெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

ரு0. குடாவடியுளியம் - பிள்ளைகரடி ; திசைச்சொல் ;
கரடிக்குட்டி.

ரு2. காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி ருக மன் -
கணவன்.

1. குடாவடி—வளைந்த அடிகளையுடையது ; மலைபடு. ரு0க-ந.

2. வரையாடுவருடை-மலையிற் பாய்ந்து விளையாடுகின்ற
வருடைமான் ; “ சிலம்பு பாய்வருடையொடு ”, “
குன்றின்மேல்வருடை பாய்ந்துழக்கவின் ” (சீவக. கஉகஅ)
கஅகக); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுள்ளனவென்றும்
கால்கள் எட்டென்றும் வேற நூல்களால் தெரிகின்றன ; “
மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுத்தான், வரை வாழ் வருடை
வன்றலை மாத்தகர்” (மலைபடு. ரு0உ-ந) என்பதனுரையின்
அடிக்குறிப் பைப் பார்க்க ; “எட்டுக் காலுடையன வருடை ;
ஆதுகாலுடையன கழிப்பாம்பு” நீல. தரும. செய். ருச-உரை.

3. ௩௩-௬௦. சிலப்பதிகாரம், பதி. ௩-அ.

4. ௬௭-௩௬. “குழிப்படு வேழக் கூன்மருப் பிரட்டையும்,
வரைப்படு தேனுஞ் சினைப்படு கணியும், வீணைத் தண்டும் வேய்ப்படு
முத்துங், கானத் தகிலு மேனத் தெறி
யும், பொறிப்புலித் தோலு மறுப்பிய லாகமு, மத்திப் பிணையோடு மற்றவை பிறவுந்,
தத்திறை தந்து முந்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்த முற்ற நோக்கி, யடியறை செய்
தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருதிலம் பெயரினு மெம்மாட்
டிலவெனப், பெருமகன் றமரொடு தெளிவனார் தேற்றி” பெருங். ௧.
௩-அ: அ-௬௬; மலைபடுகடாம், ௩௦௦-ஆம் அடி முதலியனவும்
இந்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம.) * ‘தேமொழி’ + ‘தன்மகிழநனொடுகடின
ளென்னாட்டான்’, ‘கடிப் போயினளெந்தாட்’

௨௩.—காட்சிக்காலை

௩௨௩

௬௩. ¹ கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த

² தண்டமி ழாசான் சாத்தனிஃ துரைக்கு
மொண்டொடி மாதாக் குற்றதை யெல்லாந்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்

³ தீவினைச சிலமபு காரண மாக

௭௦. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும

வலமபடு தானை மன்னன் முன்னர்ச
 சிலமபொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
 செஞ்சிலம் பெற்றிந்து தேவி முன்னர்
 வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி

எஃ. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயாந்து
 முதிரா முலைமுகத தெழுந்த தீயின்

மதுரை மூதூர் மாநகர் சுட்டது

* மரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
 திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்

அஃ. * நயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர்

பொரு அன்

மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித்
 தலைத்தா னெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

சூரு. கண்களிமயக்கம் - கண்களித்தறகுக்காரணமான
 ஆச்சரியம்; மயக்

கம் - கண்டாரைமயங்கப்பண்ணுதல்.

சூச - ரு. காண்டலின், விசாரமில்லேமென்று.

(சூரு) வேடாசொன்னவளவிலே (சூஎ)

உறறதையெல்லாம் (சூக) ஒழி

வின்று (சூசு) உரைக்குமெனக், உரைக்குமெனறது, முறறு.

சூக. தீவினைச்சிமைபு - இவர் தீவினை

பலிததறகுக்காரணமான சிலம்பு.

(எஃ) உறறதும், (எஉ) வழங்கும், (எஎ) சுட்டதும்

சொல்லியென ஒரு

கொல் வருவிக்க.

அ) - அக. இணாக்கோதை - கண்ணகி.

பொருளாயமயங்கினனோ.

அஉ. தலைத்தாணெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய
வீரமொழி; மரித்த

படியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டிடை.

1. "கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை" சிலப். உக; எக.

2. "அவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி.

க0.

3. "சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாக" சிலப் பதி. ௫அ.

4. "அரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன், றிருவீழ்

மார்பிற் றெண்ணவர்

கோவே" சிலப். உ0:உஉ-ந.

5. "தயங்கிணர்க் கோதை" மணி; எ. க00.

௫ உக

சிலப் பதி காரம்

கலக்கங் கொள்ளாள் * கடுந்துயர்

பெறு அண்

மன்னவன் ¹ செல்வழிச் செல்க

யானெனத்

அ. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே

டினள்போற்

² பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் †

மாய்ந்தனள்

கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை

யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப

பனள்போற்

றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செலலா

கூ. ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கை ‡

பென்

றொழிவின் றுரைத்தீண் தேழி யூழி

³ வழிவழிச சிறக்கநின் வலம்படு

கொற்றமெனத்

தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட

மன்னா கோமான் வருந்தின னுரைப்போ

கூ. நெம்மோ ரன்ன ஓ வேந்தற் குற்ற

செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம்

படாழு

* னுயிர்பதிப் || பெயர்த்தமை யுறுக

வீங்கென

‘ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது

அக. கலக்கங் கொள்ளாளென்றா,
கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அஅ. இறை, முன்னிலைப்பெயா.

கூடு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

கூடு - எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று
நீக்கினமை இப்பொழுது
கமிகச்சென்றுற வேண்டிமென.

கக. ஆக்கியது, முற்று

1. மெய்யீற்று முன் உயிர்வருங்கால்
உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும் வகரம்
தோன்றுமென்பதற்கு, ‘செல்வழிச் செல்க’ என்பது
மேற்கோள்; நன்-வி. சூ. ககக.

2. எஅ-அக. “காதல ரிறப்பிற் கணியெரி பொத்தி,
பூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத்
தடங்கா தின்னுயி ரீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்” (மணி. உ:
சஉ-அ) என்பது இவ்
வழிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

3. “வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்” மதுரை.
ககச.

4. உயிர்ப்பதிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; “உண்ண நோன்போ யுயிர்ப்பதிப் பெயர்த்ததும்,” (சிலப். உள.அக); “உண்ண நோன்போ யுயிர்ப்பதிப் பெயர்ப்புழி” மணி. கச:கடு.
 5. கூஅ - கூ. “வனிகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங், கிருநில மடந்தைக்குச் செங்கோல் காட்ட” சிலப். உஉ:ச-டு.
 (பி - ம்.) * ‘கடுத்துயருருள்மன்னன்’ † ‘அமர்ந்ததும்’ ‡ ‘எனவொழி’
 § ‘வேத்தர்க்கிற்பெனச்’ || ‘இழந்தகொல்செவி’ ¶ ‘பெயர்த்தமை’

உரு.—கா ட் சி க் கா தை.

ருஉஎ

க00. மழைவளங் கரப்பின் வரன்பே ரச்சம்
 பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரச்சம்

குடிபுர வுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி
 1 மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த

றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்

க0நு. துன்னிய துன்பர் * துணிந்துவந்
துரைத்த

* நன்னூற் புலவற்கு நன்கன
முரைத்தாங்

குயிருடன் சென்ற வெருமக
டன்னினுஞ்

செயிருடன் வந்தவிச சேயிழை
தன்னினு

நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென
கக0. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி
காதலன் றுன்பங் காணாது † கழிந்த
மாதரோ பெருந்திரு வுறுக ‡ வானகத்
தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்
பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல்

வேண்டுமென

கக1. மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி
நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ
ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்

* விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே §
ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெய்தின - உயிரகன
யாதானுமொன்றால் வருந்தின்.

க0டு துன்னியதுன்பம - கண்ணகிக்குத்
துன்னியதுன்பத்தை.

க0ச - டு. தொழுதகவிலென வந்ததுரைத்த.

க0க. நன்னுதல, முன்னிலைப்பெயர். ககக.

காதலன் - பாண்டியன்.

ககஉ - ச. மாதா - அவனேறி; அவள் வானிலே
திருவுறுக; அதுகூற

வேண்டா; இவளைக்கொண்டாவேண்டுமென்று
தேவிகொலல.

ககசு. ⁴ நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

ககள் - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை,
பொதியிறகலுக்குக் காவிரி

---

1 “ஒருமைந்தன் மன்குலத்துக் குள்ளானென்
பதுமுணரான், மருமந்தன் வழிச்

செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன், மருமந்தன் நேராழி
யுறவூர்த்தான் மனுவேந்த, னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற்
மெனிதோ தான்” பெரிய. திருவாரூர். சச.

2. நன்னூற்புலவன்—சாத்தனார்;
மணிமேகலைநூலாசிரியர்.

3. “விறற்றைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்,
கற்கொண்டு பெயருமெங் காவ

லன்” (சிலப். உடு:கஅக-ச); “கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள்
வேண்டி” பதிற். இ-ஆம்

பத்துப் பதிகம்.

4. "நூலவர்பாகமாக" குளா. மந்திர. எ.

(பி. ம்.) * 'துணைத்து' † 'கரந்த' ‡ 'வானத்',
§ 'இமயத்தங்'

இடையு

சிலப்பதிகாரம்

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * ளாகுங்
கஉ0. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப
புனலினுந்

தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ ஷுடைததெனப்
பொதியிற் குன்றத்துக் † கறகால
கொண்டு

முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன
‡ மறத்தகை நெடுவா னெங்குடிப்
பிறந்தோர்க்குச்

கஉ0. சிறப்பொடு வருஉளு § செய்கையோ
வன்று

புன்மயிராச சடைமுடிப் ¹ புலரா ஷுடுக்கை
முநநான் || மார்பின் முத்தீச செல்வத
திருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யரசன்

மடவதின் மாண்ட மாபெரும பத்தினிக்
கநூ. ௪ கடவு னெழுதவோர் கற்றா ரானெனின
வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்க்கை
* கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய

காஞ்சியு

முதுகுடிப டிறநத முதிராசு செல்வியை
மதிமுடிக் களிதத * மகட்பாற் காஞ்சியுந

கநூ. தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு
வடதிசை

* நின்றெதி ழுன்றிய நீள * பெருங்

காஞ்சியு

கஉஅ இருபிறப்பாளா - தேவவிருடிகள்.

கஉஅ - கூ. பார்ப்பாருடனே மகட்டருதனோக்கி

இருபிறப்பாளரோடு

கல் தாராணியினென்றான க/கூ. ௪ எழுத - பண்ண

ககக - உ நிலைநின்று பயன்படாத வாழ்க்கையை

மரிசுதோர இருநதோர்க்

குக் காட்டிய நிலையாமையும.

ககச மதிமுடி - தேவன. மகட்பாற் காஞ்சி - தான

இனியனாயக்கொடுத்த

காஞ்சியும்.

[தான்.

ககநூ - கூ. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு

அவன் எதிருநறலையுயர்த்

1. “ஒன்பதுகொண்ட முன்றுபுரி துண்ணான், புலராக்
காமுகம் புலர வுடஇ”
முருகு. கஅக-ச.

2. “கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்”
(தொல். புறத்திணை.

சூ. உச) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பாரக்.

3. ‘ஏந்திழையாட் டருகென்னும், வேந்தனோடு
வேறுநின்றன்று’ பு-வெ. ச: உச.

4. “சுதிருன்றல் காஞ்சி” : “வெட்சிநிறை கவர்தல்”—

5. “தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு
தன்று” பு-வெ. ச: கூ.

பெரும்படையின் வெளிப்படுத்த

6. “கடவு ளெழுதவோர் ஈற்கே யாதலின்”, “கடவு
எழுதவோர் ஈற்கொண் டல்

வது” (சிலப் உரு: கககூ; உசு: கச); “கந்துடை
நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, வந்தி லெழுதிய வற்புதப்
பாவை” “கடவு ளெழுதிய, வந்தி ற்பாவை” (மணி. எ: கச-டு;
கடு: கக-ச.)

(பி - ம்) * ‘ஆகுமெனக்கங்கை’ † ‘
கற்கொண்டிபெயர்ந்துமுது’ ‡ ‘மறத்தகு
தெடு’ § ‘செய்தியோ’ || ‘மார்பத்துமுத்தி’ ¶
‘கடவுளாகவோர்’

உரு.—காட்சிக்காத.

ருஉக்

² நிலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறன்

மாலே

கச௦. மேம்பட மலைதலுங் * காண்குவ லீங்கெனக்

³ குடைநிலை வஞ்சியுங் * கொற்ற வஞ்சியு
நெடு * மா ராய நிலைய வஞ்சியும்
வென்றோ விளங்கிய வியன் * பெரு

வஞ்சியும்

பின்றாச சிறப்பிற் * பெருஞ்சேற்று †

வஞ்சியுங்

கச௦. குன்றாச சிறப்பிற் † கொற்ற வளையும்
* வட்கர் போகிய வான்பனந் தோடடுடன்

க௭௭ - ச௦. சென்னியிலே மந்தாரமாலையோடு
வேங்கைபூ இடையிட்டித்
தொடுத்த மாலையைத் தான சூழ்நிறகு மதுவுங் காண்பேன் ;
[அவையும் வெட்
டுவனென்பதாம்]

கச௭ வட்கர் போகிய - இடையிலே முரியிலலாத ; னே
நராதார் போகைக்
சூக் காரணமாகிய போந்தையென்றுமாம்.

1. “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி” சிலப். உகூ:
இச.

1. குடைநிலைவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; 'பெய்தாமஞ்
சுரும்பிமிரப் பெரும்புல
வர் புகழ்பாடகி, கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று
" பு-வெ. க:க.

2. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; "வையகம்
வணங்க வாளோச் சின
னெனச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று" பு-வெ. க: எ.

3. மாராயவஞ்சி-அரசனது சுறப்பெய்துநிலை; "மாராயம்
பெற்ற தெடுமொழி
யானும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த. "
மறவேந்தனார் சுறப்பெய்திய,
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று" பு வெ. க:கக.

4. பெருவஞ்சி - பகைவர்நாட்டைக்கொளுத்தல்; "
முன்னடையார் வனநாட்
டைப், பின்னருமுடன் மெரிகொளீஇயன்று" பு-வெ. க: உஉ.

5. பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி - வீரர்களுக்குப்
பெருஞ்சோறளித்தல்; "பிண்டமேய் பெருஞ்சோற்று நிலையும்
" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "திருத்தார்
தெம்முனை தெயுருவ ரிவரெனப், பெருஞ்சோ ருடவர்
பெறுமுறை வகுத்தன்று"
பு-வெ. க: உக.

6. கொற்றவள்ளி - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன்
பகைவர்நாடு அழித்த

தற்கு இரங்கல்; "குன்றச் சுறப்பிற் கொற்ற வள்ளியும்" (தொல்.
புறத்திணை. கு.அ -
இளம். த); "மன்னவன் புகழ்கிளந், தொன்றார்நா டழிபிரங்கின்று
" பு-வெ. க: அ.

8. (க) “வடகர் போகிய வளரிளம் போந்தை” (புறநா. ௧00.) (உ) ௧௪௬-௭. அந்
சர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன்
புறத்திணைப் பூக்களையும் விர
வீத் தொடுப்பித்துத் தாங்குட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச்
குட்டுதலும் மரபு;
இதனை, “பொலந்தோட்டிப் பைத்தும்பை, மிசையலங் குளைய
பனைப்போழ்செரீஇ”,
“வேம்பி னொண்டொளிர், தெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு
மிலைந்து”, “போந்தை,
யுச்சிக்கொண்ட ளுசுவெண் டோட்டி, வெட்சி மாமலர்
வேங்கையொடு விரைஇச்,
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி” (புறநா. ௨௨, ௭௭, ௧00);
“இளவரிக்கவட்டினை
யாரொடேர்பெறத், துளவியறும்பையுஞ் சுழியச்சூடினான்”,
(கம்ப. முதற்போர். ௧௧0)
என்பவற்றாலு முணர்க.
(பி - ம்.) * ‘காண்குவ மீங்கெனக்கொடை’ † ‘
வஞ்சியும்வட்கார்வான்பனைத்
தோட்டிடன்பூட்கை’
௬௭

௧௩௦ சிலப்பதிகாரம்

புட்கைச சேனை பொலியச சூட்டிப்

1 பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
வாய்வாண் மலைநத வஞ்சிசூ ந்துமெனப்
கரு0. பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென
வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு
நும்போல் வேந்தர் நும்மோ டிகலிக்
கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக்

கயற்கொடி.

* பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை
கரு0. திகைமுக வேழத்தின் செவியகம ட் புக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
‡ பங்களர் * கங்கா பலவேற் கடடியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கததுன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது
கசு0. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன நீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய ி வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் னூற்றுவர்க்
கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கசுஎ. பூட்கை - மேறகோள்; புட்கை, விகாரம்

(கசுக) 'குடைநிலைவஞ்சி' முதலாக, (கசச)

'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' ஈசு

கத் தன்சேனைக்குச் (கசஎ) சூட்டி

கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருவூ.

கரு0 - ரு. 'பல்யாணி வாழ்க' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான், வில்ல வன்கோதையென்னுமநதிரி
 கருஉ. நுமமையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலமபற்றி
 கருங - ரு. புலிகொடியும் கயற்கொடியும்
 பகைக்களத்திலே உனக்குத் தந்து ஓடினாராயினும் அவை
 எங்கும் பரந்து திக்கயங்களின செவியகம் புக்கன.
 கருஅ. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.
 கருக. கடமலை வேட்டமென கப்புலம் பிரியாது - நீ
 நிய்யானையை விட்ட படி என் கண்ணினினறும் போகாது.
 கருக எங்கோமகளென்றது, செவகுட்டிவன்மாதாவை
 , அவளை இவன்
 கொண்டுபோயத் தீர்த்தமாட்டினதொருகதை.
 கருஉ - ச ஆரியவரசராயிரவாக்கு
 நீயொருவனாகச்செய்த போர்க்கோலங் கண்டது கூறறமன்றே.

1. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (சிலப். உசு: ௫0); "பூவா வஞ்சியுந் தருகு வன்" (புறநா. கஉ); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" மணி. உசு:௭௮.

2. கங்கர் கட்டியர் - தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிறற்றரசர் மரபினர்; "தன்ன நேற்றை தனம்பூணத்தி, துன்னருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி" அகநா. சச.

(பி - ம்.) * 'டகைப்புறத்து' † 'புக்கெனகொங்கர்' ‡ 'வங்கனர்கங்கர்வல்வேற்' § 'தன்னுள்'

த.

நூலக

ககரு. ¹ மிமிழ்கடல் வேலையைத் தமிழ்நா

டாக்கிய

² விதுநீ கருதினை * யாயி னேற்பவர்
முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது

³ கடவு னொழுதவோர கற்கே யாதலின்

கஎரு. வடதிசை மருங்கின் மன்னாக் கெல்லார்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுச செழுவிற் ¹

கயற்புலி

மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
நாவலந் தண்பொழி னண்ணா

ரொற்றுநங்

காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

கஎரு. வம்பணி யானை வேந்த ரொற்றே
தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே ² யழும்பில்வே

ஞரைப்ப

³ நிறையருந் தானை வேந்தனு நோந்து

கடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த

கஅரு. வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

ககஅ. செவ்வது - செல்லுதிறபடியை

ககரு - எஉ. இமிழ்கடல்வேலியைத்

தமிழ்நாடாக்கவேண்டி இமயத்தே கற்காஸ்கொளக்கருதின்
, ஏற்பார் யாரென்று அரசனுக்குச்சொல்லி ஒலையெழு
துகவென்றான்.

ககக - உ. வில்லுக் கயல் புலி

இவையிற்றிணையுடைய இலச்சினைமண்

ணேற்ற ஒலைகளை மனனர்க்கெல்லாம வரைகவென.

மேல் அழம்பீல்வேள் கூற்று:—

ககக - எ. நண்ணார் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா;

ஆகையாலே அவ்வொற்றே

அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய;

வடதிசைக்குச்செலவு ஆனை

மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான்.

[பட்டு.

ககஅ பகைமேற்செல்பொழுது

நிறுத்துதலரியதானே. நோர்நது - உடன்

ககக - அ0. வஞ்சிக்கூட்டு - எடுத்துச்செலவாறகொண்டதிறை

பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

; அதனாற

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும்

போந்துபுக்கபினெனக.

1. சிலப். ந: கள; பதிற். உ: பதி; மணி. ஈ: கூஉ

2. ககக-எ. "இதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்,
புறநா. இஉ. 3. மூ: சிலப். உக:கருக.

தியார்தொ லனியா தாமே"

4. "அமும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை" (சிலப்.
சென்னி, யமும்பி லன்ன வருஅ யாணர்" (அ.நா. சச);
மதுரை. நசச-இ.
உ.அ: உ0இ); "பெரும்பூட்
"மானவிறல்வே, ளமும்பில்"

5. 'நிறையருந்தாணையோடு' மணி. கூ. உக.

(பி - ப்.) * 'ஆகலினெதிர்ப்பவர்' † :

கயல்புலிமண்டலையொற்றுவரு

நகஉ

சிலப் பதி காரம்

1 வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ றாழி யுலகங் * காக்கென

2 விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே

ரிமயத்தொ

கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல

ஸதலின்

கஅரு. வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா

மிதிதிறை கொடுவந தெதிரீ ராயிற்

* கடற்கடம் பெறிந்த கடுமபோ

வாத்தையும

விடர்சகிலை பொறித்த வியன்பெரு

வாத்தையுங்

கேட்டு வாழுமின் கேளீ ராயிற்

ககூ. ரோட்டுணை துறக்குந துறவொடு

வாழுமின்

றுழ்கழன மன்னன் றன்றிரு : மேனி

வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி

யிறையிக லியாணை யெருத்தத் தேற்றி

யறைபறை யெழுந்ததா லணிநகர்

மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பறையறைகின்றி வாத்தை.

கஅச. எங்காவலன பெயருமெனபதை முற்றாக்கி ஆதலினென்க.

கஅசு - க எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும் மலையிலேறியும்

உறைமினெனபார், இரண்டுவாத்தையும் கேட்டுவாழுமினெனரூர்.

[அவ்விடத்துப்படை அதனபுகழேயாதலான, அவ்விடங்குளிறசெலையது

சுண்டே உறைமினெனபார், அரசன போர்கருதினதிசையிற போமபடியைக்

கேளீராயினெனரூர்.]

ககூ. தோட்டுணை - மகளிர் துறவு - தவம

ககூக - உ திருமேனியாகிய சேனாமுகம், சேனாமுகம்

அரசனுக்குச் சிறந்த

மையின், 'திருமேனி' என்றா

ககக. இறையிகலியாணை - பட்டவாததன்ம. ககச.

பறை - பறையொலி.

காட்சி = கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல.

உ

நு—காட்சிக்காதை

முற்றிற்று.

1. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, யூழிதொ னாழிதொ றலகங் காக்க", "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, யூழிதொ னாழி யுலகங் காக்கென", "ஊழிதொ னாழி யுலகங் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென", "ஊழியோ ழீழி யுலகங் காத்தது, நீய்வாழியரோ" சிலப். கக: கடு-க; உடு:கஅக-உ; உள:ககக-சு0; உஅ: கஅடு-சு.

2. "விறழைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், சுற்கால் கொள்ளினுங் கடவு னாக்கும்" சிலப். உடு: ககஅ சு:

3. சிலப்பதிகாரம், உக: அக-உ; உஅ: ககடு-சு.

(பி - ம்.) * 'காக்கவில்' † 'பெயருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாயசேன'

நுகச

சிலப்பதிகாரம்

1 * குடிநடுக் குறையங் கோலே னுகென வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்

உ0. சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா லஞ்சினர்க் கனிக்கு மடுபோ ரண்ணனின்

வஞ்சினத் தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமைய வரம்பநின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகநின் சினமென வாசான் கூற

உரு. * வாறிரு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்
† றைந்து கேள்வியு மமைந்தோ

னெழுந்து

வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கநின் கொற்ற
மிருநில மருங்கின் மன்ன ‡ ரெல் லாநின்
றிருமலர்த் தாமரைச சேவடி பணியு

௩௦ முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
லெழுச்சிப பாலை டு யாகென் நேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு

* வாளுங் குடையும் வடதிசைப்

பெயர்க்கென

புரவுமண் சுமந்த வரவுத்தலை பணிப்பப்

கடி. ஆகவென்று சொல்ல.

கக - உச. இமயவரம்ப ! சோழபாண்டியரையல்லது

நின்னை இகழ்ந்து. கூறினாரல்லர்; அடுபாரண்ணலே !

நீ வஞ்சினங்கூறுதற்கு நின்னுடன்

எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ; ஆதலால்,

நின்சினந்தணிகவென்றான்; இது

புரோகிதன் வார்த்தை

உரு. ஆறிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டிலும்.
காருகவடி - கிரகநிலை.

உசு. ஐந்து கேள்வி - திதி வாரம் நக்சத்திரம்
யோகம் கரணம் ; நட்பு

ஆட்சி உச்சம பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - *
மௌத்திகள்.

ரு0 - ருக. இது * முழுத்தம் ; எழும் பக்கத்தையாக
வெனச் சொல்ல. ருசு. உரவுமண் - உரததமண்.

3. 'சிலப்பதிகாரம், கக: உஅ-ஆம்
அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

*. 'வாருங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு, நானொடு பெயர்த்து', 'மறமிகு வாரு மாலை
வெண் குடையும், புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புருத்தி' (சிலப். இ: கக - உ; உசு:
சச-இ.) "குடைநாட்கொளல் வாணுட்கொளல் குறியாவத சவுண், னுடைநாளழி வறி
பாதவ னுரனென்றிய வாழிப், படைநாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை பேயா,
'படையாவமர் வற்றுவன முழய்க்குடை நிழல்" தணிகை. சீபரி. சுசு.

3. உரு-ருக=முல்லைப்பாட்டு, இரு-அ

4. மௌகூர்த்திகள். * முகூர்த்தம்; இது
முசிழ்த்தமௌவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) * 'குடிதழிக்குறுக்குங்'

† 'ஆறைத்து' ‡ 'எல்லாந்திரு' § 'சென்ம'.

இருபத்தாறாவது

கா ல் கோ ட் கா னை த.

னேந்திய

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா

முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சா
தானைத் தலைவா தமமொடு குழீஇ

இ. மன்னா மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி

முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப

+ வியம்படு தானை விறலோக் கெல்லா

முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன்

கூறு

1 மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் †

குணர்த்திய

க0. வமையா வாழ்க்கை யரைசா

வாய்மொழி

நம்பா டு லொழிகுவ தாயி னாங்கஃ
தெம்போல் வேந்தாக் கிகழ்ச்சியுந்

தரும

வடதிசை மருங்கின், மன்னாத

முடித்தலைக்

கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

கரு. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்

|| செறிகழல் புனைந்த செருவெங்

கோலத்துப்

* பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு

வைப்பிற்

க - கூ. தானைதலைவர் தமமொடு ஆசான்
பெருங்கணி அருநதிறலமைச்

சர்கூடி ஏத்திக் கேட்ப

(எ) ஏவப்பட்ட தானைதலைவாக்கெல்லாம் (அ)
கூறுமென்க

கூ. தாபதர் - தீரததமாட இமயத்தினினமும்
வந்த தாபதர்.

க0. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத
உயிர்வாழ்க்கை; பலமில்லாத வாழ்க்

கையென லுமாம். அங்குள்ள ஆரியமன்னர் சொன்ன
வார்த்தை

கக - உ. நம்பால் ஒழிசுவதாயின - அது
நம்மிடத்தே கிடப்பதொரு

வாரததையாயின; [அவர்க்குப் பலியாது]
நம்மிடத்தே கிடந்துவிடிக் சோழ

பாண்டியரிடத்தில இகழ்ச்சியுந்தரும.

---

1. க.கரு. “தென்றமிழ்நாடாரும்
வேந்தர்.....தங்கைதன்னை தீர்ப்படுத்தி”

வெஞ்சினத்தரு வெம்மைநீங்கி” சிலப். உசு:
உரைப்பாட்டுமடை.

2. கள-அ. “பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி”,
“படர்த்தெழு குருதி யடங்கா”

சிலப். உ0: கக; உசு: கஉஎ.

(பி - ம்.) * ‘திசைமென்முறைமொழி’ † ‘வியன்படு’ ‡
§ ‘ஒழிவதாயின்’ || ‘செருகழல் புனைத்தசெரு’

‘உரைத்தவமையா

உசு.—கா ல் கே கா ட் கா தை.

நூநூ.

நூ. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் *
தொலிப்ப

விரவிடங் கெடுத்த † நிரைமணி
விளக்கின்

விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத்

தானையோ

1 டைமபெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும

2 வெம்பரி யானே வேந்தற் கோங்கிய

சுடு. கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந

தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு

3 மண்டிணி ஞால மாள்வோன்

வாழ்கெனப்

பிண்ட் முண்ணும பெருங்களிற்

மெருத்தின்

மறமிகு வாளு மாலைவெண் குடையும்

சுடு. புறநிலைக் கோட்டப புரிசையிற் புகுத்திப்

புரைதீர் 4 வஞ்சி போந்தையிற்

மெருப்போ

5 னரைசுவிளங் கவைய 6 முறையிற் புகுத

ர

வரும்படைத் தானே யமர்வேட்டுக் களித்த

பெருமபடைத் தலைவர்க்குப் 7

பெருஞ்சோறு வகுத்துப்

8. 9 பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி

வாய்வா னெடுத்தகை மணிமுடிக் கணிநது

---

10. இரவிடங்கெடுத்த

விளக்கிலையெனறதி.....விடுகிறபடி

யாலே.....

ஙள. ¹ நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனையைச்
செய்யுநதானை.

ச௦. கருமவினைஞர் - புரோகிதா.

சங். பிண்டமுண்ணும் பெருங்களிறு - ...

.....பிண்டத்துக்குரிய

களிறு; பட்டவார்த்தனம்.

சரு புகுத்தி - புகவிட்டி. சங். தொடிப்போன் -
சேரன்.

1. சிலப். இ: கடுள; மணி. க: கள; பெருங். உ: இ. கூ;
ஷ ஷ கக. க; தொல்.

இளவி. கு. இள-ந. மேற்.

2. "மண்டிணித்த நிலம்" புறநா. உ

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு
புறத்திணைக்குரிய பூ

முதலியவற்றையும் விரவுவித்து அணிந்துகொள்ளுதல் மரபு;
உடு-ஆம் காதையிலுள்ள,

கசடு-கூ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரசலிளங் கவையத்து" சிலப். உகூ: கூடு.

5. சிலப். உடு: கசகூ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "
பெருஞ்சோறுகுத்தற்

கெறியுங், கடுஞ்சின வேந்தே' பதிற் ற௦.

6. சிலப். உடு: கசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. நிரைய வொள்வா னினையர் பெருமகன்" (குறுந்.
உடுஅ); "நிரைகளி றொழு

கிய நிரையவெள்ளம்" பதிற். கடு.

(பி - ம்) * 'ஆர்ப்ப' † 'மாமணி' ‡ வெம்பரித்தானை

100

சிலப்பதிகாரம்

ஞாலங் காவலர் நாட்டிழை பயிருங்

¹ காலை முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

² நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி

100. யுலகுபொதி யுருவத் ³ துயர்ந்தோன்

சேவடி

மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடு * புனைந்
திறைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்சிவலங்

கொண்டு

† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறுமபுகை
நறைகெழு மாலை யி னல்லகம வருத்தக்

கூடு. கடக்கனி யாணைப் பிடாத்தலை யேறினன்
குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங்

கொள்கென

* வாடக மாடத் தறிதுயி † லமானதோன்
சேடங் கொண்டு சிலர்நின் § நேததத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்
கூடு. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப புயத்துத்
தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வுழி
நாடக மடந்தைய ராடரங்

கியாங்கணுங்

கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

நுஉ - கூ. அரசரிடுத்திறையை அழைக்கும்
முரசம்.

நுஅ. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்

நுஎ - அ. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து

கூஉ. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்;

இரவிபுரமென்பாருமுளா.

(கூ0) ஏறினன் (கூஎ) தாங்கின னாகிச் செல்வுழி.

கூக. கூடையிற் பொலிந்து-சூவித்த கையுடனே
பொலிந்து; கூடைக்கை-

இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. கிலப்பதிகாரம், கள். நு-கூ ஆம் அடிகளின்
கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "திலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி" கிலப்.
உரு: ககஎ.

3. இடு-எ. "பணியிய ரத்தைநின் குடையே

முனிவர், முக்கட் செல்வர் தகர்

வலஞ் செயற்கே' புறநா. கூ.

4. "ஆடக மாடத் தரவணிக் கிடந்தோன்" (சிலப். ௩௦: ௫௧); 'ஆடகமாடம்'

இறை. சூ. உக-மேற்.

6. 'கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து,
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி, வானவன் வந்தான்
வளரிள வனமுலை, தோணல முணீஇய தும்பை போந்தையொடு,
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு, மஞ்சொற் கிளவிய ரந்தீட
பாணியும்' சிலப், உள;

உசடு-௫௦.

பி - ம்.) * 'பொருந்தியிறைஞ்சாச்' †
மறையோராகிய வாருதி தழம்புகை

தறைகெழுமாதலகம்' ‡ 'அமைந்தோன்' §
ஏததாடக மடைந்தையர்

உகூ.—கா ல் கோ ட் கா தை. ,

௫௩௭

௭௦. 'வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப்
போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க
வெண்குடை நீழலெம வெளவளை *

கவார்ந்து

கண்களி கொளளுங் காட்சியை யாகென
' மாகதப புலவரும † வைதா னிகருஞ்

௭௫. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

* யானை வீரரு மிஷளித தலைவரும்
வாய்வாண் மறவரும் வாள்வல னேதத்த
தானவா தமமேற் றம்பதி நீங்கும்
வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித

அ0. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைததாச
சேனையும

* வெண்டலைப் புணரியின் விளிமபுகுழ்
போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதாபட
புலக மன்னவ னெருங்குடன் சென்றாங்
காலும் புரவி யணித்தேர்த் தானையொடு

அ0. நீல கிரியி னெடுமபுறத திறுத்தாங்
காடியல் யானையுந் தேரு மாவும்
பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்
பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்ற
னிருநில மடநதைக்குத திருவடி

யளித்தாங்

எ0 - எக. அரசர்குடுவன யானைக்குடு குட்டுதலின,
வாகையும தம்பை
யும் போநதையோடு நின்யானைமுகதது ஓங்கித
தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடநதையா (எங்) காட்சியை

புடைய யாகவென

வாழ்த்தாநிறக.

எரு. நல்வலம - களவெறறி. எஅ. தானவா -

அசுரா.

அ0. தாா - தூசிப்படை. அக. கடற்கரை

அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை

விருமபுவோன.

அஅ - கூ. சேரன தானுள்கினற பூமிதேவிககுத

திருவடியளித்தது; அங்கே

யானையினறிழிநது காலநிலந தோயச்செயதலாலை.....

. ....

---

1. "போந்தையொடு தொடுத்த
யொடு முடித்து" (சிலப். உகூ: உககூ;

பருவத்தும்பை", "தோடார் போந்தை தும்பை
உள: சரு.

2. "சூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு" (சிலப். ரு: சஅ);
வேதா ளிகரொடு" மதுரை கூஎ0-எக.

சூத ரேத்த மாகதர் துவல

3. எள. "வாண்மிக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த" கிறுபாண்,
உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிநின்
உ, கக.

மாண்குளம் பிலைப்ப" புறநா.

(பி - ம்.) * 'கவருங்கண்' † 'வேதாளியரும்' ‡

§ 'புணரிலிகம்புகுழ்போக'

'தண்டத்தலைவருந்தலைச்சார்ச்சேனை

கஅ

நூறு

சிலப்பதிகாரம்

க00. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெருமபே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி

யிசைப்ப

விசம்பியங்கு; முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே
க00. யந்தரத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து
மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற
மன்னவ நெழுந்து வணங்கினி ன் றோனைச்
¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க
வஞ்சித் தோன்றிய † வானவ கேளாய்

க00. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய
நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகலி
னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்
‡ பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்
றாங்கவா வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னா

க00. * வீங்குநீர் ஞால மாளவோன்

வாழ்கெனக்

* கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு

நாடருந்

பு தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின

* ரிருளபடப பொதுளிய சுருளிநுங்

குஞ்சி

மருள்படப் பரபரிய வொலியன் மாலையா
கக0. வடஞ்சமந் தோங்கிய வளரிள வனமுலைக்
கருங்கய னெடுங்கட் காரிகை யாரோ
டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

க2. இயங்குபடை - சேனை; வெளிப்படை.

இசைப்ப - இசைத்தலாள்

க0க. நிலயத்து - நிறைவிடத்து.

க0உ - ச. அங்கு அநகணாவாழ்வாருளா;

அவர்களை நலியாதுகாத்தல்

நினது கடனென்று பெயாந்தபின

க0க. கொங்கணதேசத்துக்கூத்தா

க0௪. குலத்திற்கு ஒதிய ஒப்பனையின ராய க0அ.

குஞ்சியிடத்து.

க0க. ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை

---

1. கூஅ-கூ. "ஆனே ஸார்ந்தோ னருளிற் றேன்றி, மாநிலம்
விளக்கிய மன்னவன்"

சிலப். ௩௦: ௧௪௧ - ௨. 3. மு. சிலப்பதிகாரம், ௨௬: ௧௫௫,
௧௪௧.

* பிரயோக. ௨: ௨ரை, மேற். * முருகு. ௧௦.
(பி - ம.) * காண்குவம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை' § '
தன்குவக்கெழுதிய'

௦. உசு.—கா ல் கோ ட் கா லை
த. நூல்கு

வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்

காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்
௧௧௫. மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்
காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்
காரோ வந்தது காதல ரேறிய
தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்

௧௨௦. காஅர்க் குரவையொடு கருங்கய நெடுங்கட்
கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்

தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து
வாளவினை முடித்து மறவாள வேந்த
ஊழி வாழியென் றோவா தோன்றக்

கஉடு. கூத்துள் + படுவோன் காட்டிய முறைமையி
னேத்தின ரறிபா விருங்கல † னல்கி
¹ வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகனிரீ ரைம்பத திருவருங்
‡ கூடிசைக் குயிலுவ ரிருநூற் றெண்மருந
கஉ௦. * தொண்ணூற் றறுவகைப பாசண்

டத்துறை

நண்ணிய நூற்றுலா * நகைவே மும்பருங்
கொடுஞ்சி நெடுநதே ரைமபதிற் றிரட்டியுங்
கடுங்களி யானை யோரைஞ னூறு
மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப புரவியு

- கஉ௦. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்

* || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை

சகடமுஞ்

ககரு. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு

(கஉ௦) காகாலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (கஉக)

இவர்கள் தோன்ற; இவர்குடகர்.

கஉச. ஓவா - ஏத்தாளர். கஉரு. கூத்துள்படுவோன்

- ஆடலாசிரியன்.

ககநு. எய்யாவளம் - புறம்பு ஒரிடத்தும
கண்டறியாவளம்; அதுதான் வடக்கிற பாகுடம்.
ககசு. இன்ன சரக்கென று எழுத்துப்படுத்தன;
சகடம்-கொல்லாப்பண்டி.

1. சிலப். உசு: கஎ - அ.

2. இத்தால் கூ-ஆம் காதை கச - ஓ ஆம் அடிகளின்
உரையையும், அவற்றின் கீழ்க்குறிப்பையும்பார்க்க; ப. உசஅ.

3. சிலப்பதிகாரம். ஓ: ஓக.

4. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப்.
ஓ: ககஉ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வனை' † 'படுவோன்' ‡ 'தல்கவேத் தினர் தடுக்கும்' § 'கூடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன கைபுனைசகடமும்'

ஓசு

சில ப் ப திகா ர ம்

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற
கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞற் றுவருஞ்
சேயுயா விற்கொடிச செங்கோல் வேந்தே

கசு. வாயிலோரென வாயிலவந் திசைப்ப
நாடக மகளிரு நலத்தகு மாக்களுங்

† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னெடு வநக வீங்கெனச

செங்கோல வேந்தன் திருவிளங்

கவையத்துச

கசடு. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்நதுபல வேத்தி
யாணையிற் ; புகுந்தவீ ரைமபத்
திருவரொடு

மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னெடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் டீ கோற்றொழில்
வேந்தே கடு. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வானவன்
பெயர்வது

கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாயி
னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று
கடு. ¹ வீங்குநீர் ஞால மாளவோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண்ணுங்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும

பால குமரன் மக்கண் மற்றவா

² காவா நாவிற் கனகனும விசயனும்

கக௭. சஞ்சயன் - தூதரிற்றலையாயவன். தலைக்கீடு -
மயிர்க்கட்டு.

கக௮. கஞ்சகமுதல்வா - சட்டையிட்டபிரதானா.

ககசு. ஆணையிற புகுநத ஈரைமபத்திருவரென்றது,
முன்சொன்ன நாடக மகளிரை; கன்னரென்பார
வரக்காட்டினா.

ககடு. - கூ பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும
விசயனுமென்பார்.

1. கக௦ - கக. "ஓமய மால்வரைக கெங்கோன் செல்வது,
கடவு னெழுதவோர் கற்கே யாதலின்" சிலப். உடு: கக௮-க. "
"வீங்குநீர் ஞால மான்வோன்" களக.

2. "யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர்
சொல்விழுக்குப் பட்டு"

(குறள், க௭௭); "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும், போகப் படுக்கும்
புலநரகத் துய்ப்பிக்குங், காக்கப் படுவன விந்திய மைத்தினு, நாக்கல தில்லை நனி
பெல்லு மாறே" வனியாபதி.

(பி - ம்.) * 'முதல்வ ரைஞ்ஞாற் துவரும்' † 'கூழய ருயினுவக்' ‡ 'புகுந்த
வைப்பதி.....னனரமாண்வின' § 'கோத்தொழில்' || 'மருங்குவான்பேரிமை
யத்தக்' ¶ 'ஆடுலொங்கியர்'

உகா. — கா ல் கோ ட் கா னை த.

நிசுத்

ககா(). விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்

* கூற்றக் கொண்டிசு சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குசு சாற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற் காவன

ககாரு. வங்கப பெருநிரை செய்க தாமெனசு
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்க
ளெஞ்சா நாவின ரீரைஞ் னூற்றுவர்
1 சந்தின் குபபையுந் தாழ்நீர் முத்துந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணாந்து

ககா() 1 கண்ணெழுத் தாளா காவல் வேந்தன்
2 மண்ணுடை ! முடங்கலம் மன்னவாக்

களித்தாங்

காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய

ககா(). விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர்
ஆறறலறியாத புதிய அரசர்.

* ககா - கூக இவருடன் கூடித் தமிழ்வேந்தரை
இகழ்ந்து உரைத்தார்.

ககாஉ. கூறறமபோலும் கொடிச்சேனை 'கூற்றங்
கொண்டிச் சேனை

செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பினசெல்ல
இப்படை செல்வுகிறபடி
யையென்க.

ககக-உ. அருந்தமிழ் ஆறறல அறிந்திலரென்று
சேனை செல்வதெனச்

சேனாமேலிட்டுக்கூறினாள் ; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின்.

ககக. கஞ்சகமாக்கள் - தனறுதர்.

கக௭. எஞ்சா நாவினர் - வாராததை தப்பாத
நாவினர் ; அரசன் நினைவு - தப்பாத நாவினரென்றுமாம்.

ககஅ. தாழ்நீர் - தங்குநீரமை.

ககஅ-க. சந்தும் முத்துமாயிய தென்னரிட்ட
திறை.

ககக. கொணாநது - கொணர.

க௭௦. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்

க௭௦ - எஉ. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர்
கைக்கொடுப்பத் திரு

முகங்கொண்டு அவர்போயின.

க௭க. அளித்து - அளிப்ப.

---

1. சந்தனமும் முத்தும் தென்னர்க்கு
உரியனவென்பதை, "கோவாமலையாரம்

.....தென்னர்கோன் மார்பினவே' (சிலப். க௭.
உன்வரிவாழ்த்து,க) என்பதனாலும்

அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. சச௭.

2. "மண்ணுடை முடங்கள் மாதவி யீத்தது" சிலப். கக:

(பி - ம்.) * 'சீற்றங்கொண்டு' †
 'கண்ணெழுத்தாளரொடுகாவல்' ‡ 'முடங்
 கன்மன்னவற்கு'

சிலப்பதிகாரம்

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னோங்கிய
 நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்
 களநீ. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயாநது

கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
வங்கப பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி

யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
 கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்
 கஅ0. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
 தகைபபருந் தாணை மறவோன் றன்மு
 னுத்தரன் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
 சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுததரன் சிவேதன்
 வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லாந்

கடிநீ. தென்றமிழாற்றல் ஓ காண்குதும்
யாமெனக் கலந்த கேண்மையிற் கனக
விசயர்

நிலந்திரைத் தானையொடு நிகாத்து

மேல்வர

விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து

கக0. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னர்
காஞ்சித் தானையொடு காவலன் மலைப்ப
|| வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப்

பந்தர்

வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை

நெடுவயி

களக. உத்தரம் - வடபூமி

கடிநீ-ச. உத்தரன்

விசித்திரன்முதலான மன்னவர்கள், கனகவிசயர்க்குத்
துணையான அரசர்.

கடிநீ - எ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக்

கனகவிசயர் தானையுடனே

ஒத்துவர.

கக0. பாய்ந்த பண்புபோல.

1. “திலத்திரைக்குங் கடற்றானை” புறநா. கௌ.

(பி. ம.) * ‘ஏறியாங்கவரெதிர்கொளவரநாடுகழித்தோங்குதீர்’ † ‘இராஅத் தலைப்பெருந்தானை’ ‡ ‘தலத்திரன்’ § காண்குவதானை. || ‘வெயிற்கொடி’

உகூ.—கால் கோட்கா
தை. நிசுந்

* ரிடிக்குரன் முரசு மிழுமென் பாண்டி
ககூ. 1 லுயிரப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன்
முழக்கத்து

மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
† சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற்
றடக்கையர்

கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ஞருநர்
வெண்கோட் டியானையர் ‡ விரைபரிக்
குதிரையர்

உரு. மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப்
பெருந்துகள்

களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும்
§ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு
நடுங்குகொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள்

செறியத

தாருந் தாருந் || தாமிடை மயங்கத்
உரு. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருகிய
சிலைத்தோண் மறவ ருடற் ற பொறை

யடுக்கத்

தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
* பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்
பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணமபடு

குருதியிற்

உரு. கணங்கொள பேய்மகள் சுதுப்பிசுத் தாட
†† வடுநதோத் தாண யாரிய வரசர்

ககச. பாண்டில் - கஞ்சதாளம்.

ககசு. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத

தானுமதிரதல்.

ககச-சு. முரசமுதலிய இவையிறரோடு. ககசு

கறைத்தோல்-கருங்கடகு.

உரு. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும்

முகத்துக்கட்டுவர்போலும்; 'சங்

கின்ரா' எனரூர், பேசுதலால்; ஒலிபறறி.

உரு. ஒழிநது - ஒழிய. உள்ளே துகள்செறிய.

உரு. உடற்பொறை- உடறபாரம். உரு.

எறிபிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உலவு. பேயமகள் தாளத்துக்கு ஆட.

¹ ௧௯௫-௬. "உயிர்ப்பவியுண்ண முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு" (சிலப். இ: அள - அ); "கொல்லேற்றுப் பைத்தோல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோவில கறங்க" (மதுரை. ௭௩௨-௩.); "உருமிழ முரசுமொடு" (முருகு. ௧௨௬); "ஏற்றுரி போர்த்த.....முரசு" (மணி. ௧; ௨௯ - ௩௧, "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றுரி முரசம்", "ஏற்றுரி முரசினிறைவன் முதுர்ச்சு" (பெருங். ௧. ௩௮; ௧௦௦; ௨௩ ௨௪ ௧௧; ௧௯௫); "ஏற்றுரிமுரசநாண்" சீவக. ௨௧௪௨.

² "பேய்க்க ணன்ன பிளிகழ முரசம்" பட்டினப். ௨௩௬.

³ "கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிருத் தசைஇப்,

பிணத்தின் யாக்கைப் பேய்

மகள்" பட்டினப். ௨௫௯ - ௬௦.

(பி - ம்.) * 'இழக்கண்' † 'சிலைக்கோளாடவர்' ‡

'விடுபரி' § 'விளங்கொளி

தத்தின்' || 'தம்மிடை' ¶ 'பொறியடுக்கத்' ** ,

தேர்த்தாண'

பறைக்குரற்பேய்' †† 'தெழுத்

இசை

சிலப்பதிகாரம்

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் *

குவித்து

நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங்

கடுங்களிற் றெருத்தமும்

விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

உகடு. * வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ
னுயிர்த்தொகை

யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

* தாரிய வரச ரமார்க்களத் தறிய

நாழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்

போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் துமபை

உஉ0. * யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய

வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த

காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு

மைம்பத திருவா கடுந்தே ராளரொடு

செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப ‡

படுதலுஞ்' உஉடு. * சடையின ருடையினர் சாம்பற்
பூச்சினா

பிழிகைப பீலிப் பெரு § நோன் பாளர்

பாடு பாணியா பல்லியத் தோளின

ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு

மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய

உஉ0. விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற்

படாதரக்

கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உகடு; எருமையாகிய பரியூரவோன - கூறுவன்.

உகடி. ⁵ நூழிலாட்டுவதாக.

உகக. வாயவாளான்மை - வாய வறிது இராமை.

உகடு. உடையினர் - காவாயமுதலிய

உடையினர் = சநதியாசிகள்.

1. உகடு - அ. "மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத்
தொருமையு, நின்னொடு தாக்

கிய வென்வேற் செழிய" புறநா. கக.

2. உகஎ - அ. "ஆரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத்,
தொன்றுமுதிர் வடவரை

வணங்குவீர் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன் வஞ்சி" அகநா. ககக.

3. "ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிவத்த" பொருந. கசடு.

4. உகஉ - அ. "மீளப் வேலையை புற்றுர் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்
வழிநூளுந் பறவையின் வடிவுற் றுர்சிலர் சிலர்தான் மறையவ ருருவானார், மாணர்
கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமுல் வகிர்வுற்று, ரானார்
சிலர்சில ரையா நின்

சர ணென்றார் நின்றவ ரரியென்றார்" (கம்ப. அக்க. ௪௦)
என்னுஞ் செய்யுள் இவ்வடிக

ருடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

5. நூழிலாட்டு - கொன்று குவித்தல்; மலைபடு. அஎ - ந.
(பி. ம்.) *

† "படுத்தலும்" ‡

'குவித்து நூழிலாட்டிய' † 'மலைத்துவாய் வாளான்மையின்
'தோன்பானிற்பாடு' || 'படர்ந்தகச்சை'

உக. — கால்கோட்காலை.

ருசுரு

* 1 கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாள்ழி வாங்கி யதரி திரிதத

வாளே ருழவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உக. ௫. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி
முடியுடைக் கருந்தலை ! முந்துற வேந்திக்
கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்புங் கடலக
ழிலங்கையி லெழுந்த சமரமுங்

கடல்வணன்

றேளூர் செருஷும பாடிப் பேரிசை

உசு. முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்னேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை
முடிததலை யடுப்பிற் பிடாததலைத தாழித்

தொடிததோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய

வூன்சோறு

மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந தூட்டச

உருஉ. யானை எருதாக வான் பிடிக்குங் கோலாக.

உருக. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய போரை
இறங்கவிட்டு. அதரிதிரித்த -
கடாவிட்ட.

உருடு. தொழுகை - பேயக்கை. தூங்க - அசைய.

உருசு. முநதுற - முனனாக.

உருள-க. கடல்வயிறு கலக்கிய போரமுதல முன றும்
மாயவன செயதன.

இவன மேலேற்றிப் பூவைநிலயாறபாடுதல்.

உசு0 - சக. முனதேர்க்குரவையிலே முதலவனை
வாழ்த்திப் பினதேர்க்குர
வையிலே ஆடுதலிற் பேயக்குரவையாயிற்று.

உசுஉ. பிடர்த்தலையாகிய தாழி

உசுசு. பேயவாலுவன - பேயக்குச்சோறிடு மடையன்.

---

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த"
புறநா. ளகக.

2. உருள-க. இசுள-ம்பக்கத்து, அ-க0-அடிகளின்
கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி,
சினத்தீயிற் பெயர்பு

பொங்கத், தெறலருங் கடுந்துப்பின், விறல்விளங்கிய

விழுச்சூர்ப்பிற, நெடித்தோட்

கை துடுப்பாக, வாடுற்ற ஐன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ,
னடியொதுங்கிப் பிற

பெயராய், படையோர்க்கு முருகயர" (மதுரை. உக - ஈஅ);

"முடித்தலை யடுப்பாகப்

புனற்குருதி யுலக்கொளீஇத், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த
வல்சி" புறநா. உக.

(பி - ம்.) * 'கோட்டுமாயூட்டி' † '
வாளரிவாங்கியதிரிதிரித்த' ‡ 'முன்னுற
வேத்தி'

கூக

நுசுக சில ப்ப தி க ர ம்

உசடு. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்
தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்

¹ வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்
தடவுத்தீ யவியாத தண்பெரு வாழ்க்கை

உருடு. காற்றா தாளரைப் போற்றிக் காமினென
வில்லவன் கோதையொடு வென்றுவினை

முடித்த

பல்வேற றுனைப் படைபல வேளிப்

பொற்கோட் டிமயததுப * பொருவறு

பத்தினிக்

கற்கால் கொண்டனன் காவல னாங்கென்.

உசக. வாழ்க்கையென்றது, முன்புவந்த
ஆகாசசாரிகள் சொன்ன வாரத்
தையை நினைந்து.

உரு0. காற்றுதாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச
சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது - கடவுள்
வடிவெழுத்ததொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன கோதையோடே (உருஉ)
படையையேவிக் (உருச)

கற்செயதலை அடிக்கொண்டான.

உசு.— † கால்கோட்காலைத்
முற்றிற்று.

1. உசஅ - கூ. “அருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வேவர்,
பெருநில மன்ன பேணனின் கடனென்று” சிலப். உசு: ௧0௨-௩.

(பி - ம்.) * ‘பொதுவறு’ † ‘கற்கால்கொள்காலை’

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக்கா தை.

வடபே ரிமயதது வான்றரு சிறபபிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச

௩. செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில்
பெருக

யுயிர்த்தொகை * யுண்ட
வொன்பதிற்' நிரட்டியென்

றியாண்டு மதியு நாளுங் கழிகையு
க0. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை, மறக்கள மருங்கி
னொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டுவன்றன் † சினவேற் றானையொடு
கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம புகுந்து
க௩. பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன - கூற்றுவன்.

அ - க0. ¹ உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும்
மதியும் நாளும் கடி கையும் ஒன்பதிறநிரட்டியென்று
அவற்றோடே கூட்டியெண்ண = தேவாசுர

யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம்
பதினெட்டுமாதத்திலும்,

பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும்,
செங்குட்டுவனும்

கனகவிசயரும் செயத யுத்தம் பதினெட்டு
நாழிகையிலும் முடிந்தவென்

றெண்ண.

(சு) மன்னரை (கஉ) உயிர்த்தொகையுண்ட (கங)
செங்குட்டுவன்.

¹. 'இவ்வுரைக்குறிப்பு' "என்கொண்டனாப்பு" (சீவக. உகடுங) என்னும் மூலத்
தாலும், அதற்கு, "தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்றபோர்" என்றெழு
திய உரையாலும், "தேவாசுர ராமாயண மாபாரத முளவென், நேவாவுரை யோயும்
படி புனதப்பொரு களமே" (கலிங்க. களம். க) என்பதனாலும் அழகுற்றுப் பொருட்
டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

(பி - ம்.) * 'உண்டனனென்பதிற' † 'செருவேல்'
 ‡ 'திருமாக்கள்'

௨௪௮

சிலப்பதிகாரம்

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
 பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
 முரிமைப் பள்ளியும விரிபூஞ் சோலையுந்

௨௦. திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
 பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு
 மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த

தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
 வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு

௨௧. நீணில † மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து
 ‡ வானவ மகனிரின் வதுவைசூட்

டயர்ந்தோ

நூலையா வெஞ்சம மூர்தம ருழக்கித்
 தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
 நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரழுவத்து

௨௨. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு ‡

முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றொடுத்து
 வழிமருங் கேத்த வாலொடு மடிந்தோர்
 கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணாகத்து
 வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தா

௩௫. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வானொடு மடியத்
தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்
புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தா
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்

உச. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான நிலைத்துப்
பாசறை. [டவர்.

உசு. தெய்வமகளிரால மலைகுட்டப் பட்டோராவா -
வீரஞ்செய்துபட்

உஎ. ஊர்ந்து - அடர்ந்து.

உஅ. விலைபெற - அரசா கண்டு நேயத்தோரார்ப்படி.

உக. அமரமுவம் - சமரபூமிப்பரப்பு.

௩௦. வாளாற்செய்யும் வினைகளெல்லாவறையுஞ்
செய்துமுடித்த.

௩௨. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

௩௩. கிளைகள் - போரில் உடனின்றி பட்டவர்கள்.

௩௩-ச. உறவான வீரா தம்மொடு மடிந்தோர்;
ஸ்திரீகள்மடிய மடிந்தோர்.

௩௩. தலைத்தா - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றா
புறத்தைத் தாங்கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி-ம.) * 'மன்னற்கொப்பவை' † 'மறவந்தெஞ்சு' ‡ 'வானவர்மகனின்'
§ 'மடித்தோர்'

உள.—நீர் ப்படைக்காலைத்.
நசுக

சடு. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங்
கொண்டோர்

நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறபபுண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போரவாண் மறவா
வருக தாமென * வாகைப் பொலநதோடு
பெருநா ளமயம பிறக்கிடக் கொடுத்துத்

சடு. தோடார் போந்தை துமபையொடு
முடித்துப்

* பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த

னுகொண் * மாபோ டரசுவிளங்
கிருக்கையின்

மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை

நடு. கானற் பாணி கனக விசயர்த

முடித்தலை † நெரித்தது முதுநீர் ஞால
 மடிப்படுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
 பகைப்புலத் தரசர் † பலரீங் கறியா
 நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாள
 ஞே. யாதுநீ கூறிய டு வுரைப்பொரு ளீங்கென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
 கானலந் தண்டுறைக் கடல்வினை

யாட்டினுண்

மாதவி மடநதை வரிநவில் பாணியோ
 டேற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழுக்

சச. பெரியநாளிற கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய
 நெயிம்பொழுதிருநது கொடுத்த; 'பெருநாள்' என்றா,
 கொடுக்கிறநாளாதலால்

(உசு) 'வதுவை சூட்டயாந்தோர்' முதல் (ருச)
 'வளையோர மடியமடிந்

தோர்' இறுதி பட்டவாகளையெண்ணி இவர்கள்
 மைநதரென ஓரெண்ணுக்கு,

மேல் படாதுபொருது வென றவர்களையுங்கூட்டியெண்ணி
 இவர்களுக்கு(சரு-ச)

வாகைகொடுத்தென்றா.

சக. கீரரைப்பாடும புறத்துறையெல்லா முடித்துப்
 பாட்டிண்ட வேந்.

சுள. வெற்றிகொண்ட மார்போடே.
[தன்.

நூ - ச. மாற்றரசர் பலரும் அறியாத,
சிரிப்பினகூறென்றது, (நுக)

நெரித்ததென்றதனை. 'நானறியாத நகை' என்னுது
'மனனர் பலருமறியாத'

என்றான், இராசபாவத்தாலே.

1. 'கூற்றுக்கண்ணேடிய

2. சிலப். உக: எ0-எக -

வெருவருடறத்தலை" புறநா கக.

ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

3. 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்வி" சிறுபாண்.
உஉஅ.

(வி - ம்.) * 'மகளிரோடரசு' † 'ஏற்றி' ‡

'பரிசீங்கறியாது' § 'உரைபீங்

கென்னென'

நூ

சிலப்பதிகாரம்

சு0. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்
கிலைத்தார் வேந்த + நெழில்வா நெய்தக்
1 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
2 குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து

கூடு. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி + யேறின
ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை
மன்னர் கோவே யான் + வருங் காரண
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே

எடு. னூழ்வினைப் பயன்கொ லுரைசால்

சிறப்பின்

வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற்

சென்றேன்

வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை

யென்ற லுந்

1 தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து

எடு. கோவலன் றீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா
னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள
குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென
விடையிரு ளியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்
தவந்தரு சிறப்பிற் || கவுந்தி சீற்ற

அடு. நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயிரா ௧ தாங்கப் பொறைசா லாட்டி
** யென்னோ டிவாவினை யுருத்த தோவென்

* வுண்ண நோன்போ † யிர்ப்திப்
பெயர்த்ததும்
பொற்றேர்ச செழியன் மதுரை மாநகர்க்
அடு. குற்றது மெலலா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்

எள. 'பிழைத்தவோ' எனரூள், முன
பிழையாமைபறறி.

எக. சேறறம - சேறறததை.

அக. சபியாதபடி தணித்தது அவன மரணம்.

அக. ஊணும் மாறறிப்போய.

3. சிலப்பதி. கக. 3. "குடக்கோச் சேரவன் குட்டுவர் பெருந்தகை" மணி. உஅ: ௯௧.

3. தாதெருமன்றம்: சிலப். ப. ௪௨௭.

4. "உயிர்ப்திப் பெயர்த்தமை யுறுக" (சிலப். உரு: ௯௭);

"உண்ண நோன்போ

யிர்ப்திப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச: ௯௫

(பி - ம்.) * 'பிரிந்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'சுற்றின' §

'வருகர்ரணமமரமுனி

வனமலை, || 'கவுந்திய்டிகணிவந்து' ௧ 'தாங்காப்பொறை' **
'என்னோடுவர்வினை,

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர் னை த.

௧௧௫௬

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் *

போற்றிச்

செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க்†

குரைக்க

மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்

செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்

௧௧௭. கோவலன் றுதை கொடுத்துய ரெய்தி

‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங்

1 கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்

கந்தர சாரிக ளாறைம் § பதின்மா

பிறந்த யாக்கைப பிறப்பற முயன்று

௧௧௮. துறந்தோர தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்

துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயா பொருஅ

|| ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்குமெய் விடவுங்

கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் ' தாசீ வகாமுன்
க00. புண்ணிய தானம் புரிந்தறந் கொள்ளவுந
தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
** நாள்விடே நல்லுயிர நீத்துமெய் விடவு
மற்றது கேட்டு ' மாதவி மடந்தை

கஉ. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட
அரங்கு.

கக - டி. ஆறைம்பதினமர், அவா தாம முன்பு
பிறந்தி வருகிற யாக்கை

யது பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரொன்று விசேடணம்.

க0உ. நாள்விடே - நாளேவிட்டு; வினையெச்சம்

1.
(சிலப்.

கஉ-க: "அந்தர சாரிக னறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன்
க0: கக - ச): "இந்திர விகார மேழுமேத் துதவின்", "அந்தர சாரிக

போடி'
எமர்த்

தினி துறையு, மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. உக:
டுடு; உஅ: கக-எ0.

1. ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாகுபாடுகளுள் ஒன்று;
வம் 'மற்கலி' என்றும், தால் 'நவகதிர்' என்றும் கூறுவர்;

இம்மதத்தினர்க்குத்தெய்

“என்றது மற்கலிதானே

பிறையினி, பொன்பது வாங்கதிர் நால்யா முடையன,

மன்பெரு துண்பொரு னேத்தி

யல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச் சொல”

நீலகேசி. ஆசீவக. கக.

3. க0க - அ. கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி

பெளத்தப்பன்னியை

படைத்து சிறவு பூண்டமை, “போதியின்கீழ் மாதவார்முன்

புண்ணியத்தா னம்

புரிந்த, மாதவி தன்முறவுங் கேட்டாயோ தோழி” (சிலப். உக. “காதலன்மன்”);

“நங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுத்தேன், மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி, பறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்த்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக், காதலனுற்ற கடுந் துயர்கூற.....உரலோ னருளினன்”, “கோவல னிறந்தபின் கொடுத்தாய ரெய்தி, மாதவி மாதவர்பன்னியு ளடைத்ததும்” (மணி உ: ௫௬ - ௬௬; கஅ: ௭ - ௮.) என்னு மிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * ‘போலச்’ † ‘உரைப்ப’ ‡ ‘மாபெருந்தான மாண்பொருளிய்த் தாங்கு’ § ‘பதின்மார்முன்பிறந்த’ || ‘இறந்துயிர்தீங்கி’ “
‘நாளவீடு’

௫௫௨

சிலப் பதி காரம்

* நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
க௦௫. ¹ மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங்
கணிகையர் கோலங் + காணு

தொழிகெனக்

கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம புரிந்தறங் கொள்ளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ

நண்மையி

கக௦. னன்னீர்க் கங்கை : யாடப் போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்

தோடார் போந்தை துமபையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்

கக௧. ஓ நென்னவ னாடு செய்ததீங் குறையென்
நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென
மாடல ம்றையோன் மன்னவற்

குரைக்குநின்

மைததுன வளவன் கிள்ளியொடு

பொருந்தா

வொத்த || பண்பின ரொன்பது மன்ன

க௨௦. ரிளவரசு பொறுஅ ரேவல ** கேளா

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி
1 னென்பது குடையு மொருபக
லொழித்தவன்

க0ச. நறநிறமபடாகேன நறநிறம் படரக்கடவேன்.
க0ரு - சு. மணிமேகலையைக் கணிகையாகோலங்
காணுதொழிகவென்று
நறநாயக்குச் சொல்லி துனபத்தைச் செய்யும கணிகையா
கோலமென்றான்,
அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்

க0 - கக0. அவர்கள் இப்படிச் செய்யா நிற்க
அவரின் இறநதோருண்டா
கையாற், கங்கையாடப்போநதேனென்றான்.
ககக. ஈங்கு - இப்பூமியின. ககச. மன்னவன்
- பாண்டியன்.
ககக. தவறரால் ஒத்தபண்பினையுடையா

---

1. க0ரு - அ. "மணிமேகலை, அருந்தவப் படுத்த லல்ல
தியாவதுந், திருந்தாச்
செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅன்" மணி. உ: ௫௫ - எ.
2. "ஆர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, தேரி வாயி
னிலைச்செரு வென்று"

(சிலப். உஅ. ௧௧௬-௭): “ஆரச் செருவிற் சோழர்குழக்
 குரியோ, ரொன்பதின்மர் வீழ
 வாயிற்புறத் திறத்து, நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுதது” பதிற்.
 ௩-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி - ம) * ‘நற்றவர் தமக்கு நற்றவம் படர்கென’ †
 ‘காணயதேர்கென’
 ‡ ‘ஆடியபோந்தேன்’ § ‘தென்னவநன்னாடி’ || ‘
 மொன்பது’ ** ‘கொள்ளார்’
 வேந்தென்றுமாடல’ ¶ ‘பண்பி

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ா தை.

நூநூ

பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்
 படுத்தோய்

1 பழையன் காக்குங் குழைபயி
 நெடுங்கோட்டு

௧௨௫. வேமபுமுத றடிநத வேநதுவாள் வலத்துப்
 போநதைக் கண்ணிப பொறைய
 கேட்டருள்

2 கொற்கையி லிருநத * வெறறிவேற்
 செழியன்

பொற்றொழிற் கொலை + ரீரைஞ்

நூற்றுவ

கரு. ரொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினிக்
கொருபக வெல்லை யுயிர்ப்பலி யூட்டி.
யுரை † செல வெறுத்த மதுரை முது
* ரரைசுகெடுத் தலமவந் மல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர சிறப்பின்

கரு. மன்பதை காக்கு முறைமுதற கட்டிலி
னிரைமணிப் புறவி யோரேழ் பூண்ட
வொருதனி யாழிக் கடவுட் டோமிசைக்'

காலைச செங்கதூக் கடவுளே நினனென

கசு. மாலைத திங்கள் வழியோ னேறின
* னூழிதொ ழாழி புலகங் காத்த
வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகலவாய் ஞால மாநிருள விழுங்கப்

கஉச - (நி) பழையன - குறுநிலமன்னன்; அவன்
வேமபு.

கஉஅ ஈரைஞ்நூற்றுவா - ஆயிரவரை

கருக புகழ் எங்கும் பரக்குமபடி மிக்க மதுரை

1. “பழையன்காக்குங் கருஞ்சினைவேம்பின், முரரை
முழுமுத றுமியப் பண்ணி”

(பதிற். இ-ஆம் பத்துப் பதிகம்; “மோகூர்ப், டணியா
மையிற் பகைதலை வத்த;

மாகெழு தாண் வம்ப மோரியர், புனைதோர் தேம் யுருளிய
குறைத்த” (அகநா. உடுக),

‘பழையன்மோகூர்’ மதுரை. இஃஅ.

2. “கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன்
நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிர

வரைக்கொன்று களவேட்டியால் விழுவாடு சாத்திசெய்ய
நாடுமலிய மழைபெய்து

தோயுந்துன்பமுநீங்கியது” சிலப். உலர்ப்பெறுகட்கிரை, க.

3. மு: சிலப்பதிகாரம், ச: அ. 4. சிலப்பதிகாரம், ௩௦:
கசடு.

(பி - ம்) * ‘இளங்கோச்செழியன்’ | ‘
சுரைத்தாற்றுவரை’ † ‘செலவறுத்த,

௪()

நூல்கள்

சிலப்பதிகாரம்

பகல்செல * முதிர்ந்த படாகூர் மாலைச

கசுரு. செந்தீப் பரந்த திசைமுகம விளங்க
வந்திச செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
பிறையோ வண்ணம பெருந்தகை நோக்க
விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந்

துரைப்போ

னெண்ணுன்கு மதியம வஞ்சி நீங்கியது

கரு0. மண்ணா வேந்தே வாழ்கென் றேத்த
1 நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
கொடுமபட நெடுமதிற் + கொடித்தோ

வீதியுட்

2 குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
வுறையுண் முடுக்க ரொருதிறம போகி

கருரு. † வித்தகா கைவினை விளங்கிய கொளகைச
சித்திர விதானத்துச செம்பொற் பீடிகைக்

கோயி விருக்கைக் கோமக னேறி
வாயி லாளரின் மாடலற் ற் கூஉ.
யினங்கோ வேந்த || நிறந்ததற் பின்னா

கசு0. வளங்கெழு நனனாட்டு மன்னவன்

கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் றோவென
வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி
மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்கும

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர்
வியப்ப

கசச - கூ தன்னியலபு முதிர்நத மாலையாகிய
செந்தீப்பரந்த் மேலேத்
திசை விளங்கப் பிறைதோன்ற.

கசஎ பிறையெழுந்தபடியை. கருக. நிரல -
ஒழுங்கு.

கருஉ. படம - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய
வீதி.

கருச. உறையுள் - உறையுமிடம் கருசு. பீடிகை -
சிங்காதனம. கருக. இளங்கோவேந்தா - பட்ட
ஒன்பதின மா.

1. "தெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி" (முல்லை. சச);
முதற் கொள்து" பெருங். உ. ச: கருச

"கண்டப் பூத்திரை காழ்

2. "குறியவு தெடியவுங் குன்றகண் டன்ன" மணி. கூ:
ருஅ.

(பி - ம்) * 'முரஞ்சிய' † 'கொடிதங்கோவீதியிற்' ‡
'வித்தகன்' § 'கவி'

உள்தீர்ப்புடைக்காதை.

நடுநடு

ககரு. ¹ வெயில்முன் * நெறிந்த விகல்வேற்
கொற்றமுங்

² குறநடைப் புறவி நெடுநதுயர் தீர
வெறிதரு பருந்தி னிடுமபை நீங்க
வரிந்துடம பிட்டோ னறநதரு கோலுந்
திரிந்துவே றுகுங் காலமு முண்டோ

கஎடு. தீதோ வில்லைச செல்லற் காலையுங்

³ காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் +

கென்

றருமறை முதல்வன் சொல்லக்

கேட்டே

பெருமகன் மறையோற் பேணி ய

ரங்கவற்

காடகப் : பெருநிறை யைபைந்

திரட்டித்

கஎடு. தோடார போருதை வேலோன்
றன்னிறை

மாடல மறையோன் கொள்கென் §
றனிததாங்

{ * காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச
சோகெழு நன்னாட்டுச செல்கவென் || ரேவித்
* தாபத வேடத் துயிருயநது பிழைத்த
கய0 மாபெருந் தானை மன்ன குமரா

கஎச. ஐம்பது துலாம்பாரம் பொன்

கஎஎ ஐயிருபதினமா - முனசொன்னகன்னகா

1. "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்" (சிலப்.
உக: "வீங்குநீர்")— 'ஒன்னு' ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற்,
தூங்கெயி லெறிந்தநின் தூங்கனோர்" (புறநா. நக.);

"வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற்,
தூங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால்,"

(பழ. சக); "ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல்
சொறியுந், தூங்கெயி லெறி

ந்த தொழிவிளங்கு தடக்கை, நாடா நல்விசை நற்றேர்ச்
செம்பியன்" (சிறுபாண்.

எக-அஉ); "தூங்கெயி லெறிந்த தொழித்தோட்
செம்பியன்" (மணி. க. ச); "தேங்கு

தூங்கெயி லெறிந்த வயனும்" (கலிங்கத்து. இராச. கஎ);
"வாங்குந் திருக்கொற்ற

வானொன்றின் வாய்வாய்ப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்த
கோன்" (இராசராசசோழ

னுலா, கூக); “தூங்கு மெயிலெறிந்த சோழனும்” வி
க்கிரமசோழனுலா, கூ

3. புறவின் தூயர்தீர்த்த குறிப்பின்விரியை,
இப்புத்தகம் சஅந-ஆம் பக்கத்தி’ ஹள்ள ந-ஆம்
அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

3. “காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே” பொருத.

உசஅ

4. சிலப்பதிகாரம், உக: சகக. 5. சிலப்பதிகாரம்,

உக: உஉடு-க.

(பி. ம.) *

எறிந்தவியறெர்க்கொற்றக்’ † ‘எனவருமறை’ ‡ ‘பசுநிறை’

§ ‘அவித்தாங்கு’ || ‘ஏவிக், கருங்கயனெடுங்கட்
கவின்பெறுகாதில் விரிவெண்’

நூநூ

சிலப்பதிகாரம்’.

1 கருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
லரிபரந் தொழுகிய செழுங்கய

னெடுங்கண்

விரிவெண் டோட்டு வெண்ணைகத

துவர்வாப்ச

சூடக வரிவளை யாடமைப பனைத ிநாள்

கஅடு. வளரிள வனமுலைத * தளரியன்

பின்னரிடைப்

பாடகச சீறடி யாரியப ம்படியோ

டெஞ்சா † மன்ன நிறைமொழி மறுககுங்

கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ னூற்று
ரரியிற் போந்தை பருந்தமி ழூற்ற

ககூ. நெரியாது மலைநத கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தாக்குக் : காட்டிட

வேவித்

திருந்துதுயில கொள்ளா வளவை
யாங்கணும்

பரம்புரீர்க் கங்கைப பழனப் பாசடைப
பயிலிளந் தாமரைப் பல்வண் டிபாழ்செய

ககூ. வெயிலிளஞ் செல்வன் விரிகதிா பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத்

தோன்றக்

குடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் துமபை வாகையொடு :

முடித்துத

தென்றிசைப || பெயாந்த வென்றித்
தானையொடு

உரு. நீதிதுஞ்ச வியனகா நீடுநிலை நிவந்து

ககுக. தாடி - மோவாய.

ககுக வெண்டோடு - சங்கினுற செய்க

காதாபரணம்

ககுக எஞ்சாமன்னா மறத்திறனொழியாத மன்னா

கஅஎ - அ இறைமொழியிமறுக்குங் கஞ்சகமுதல்வர் -
மேலான வார்த்தை

பொறுது மறுத்துரைக்குந் தூதர்

கஅக அரியில் அரிதரலில்

ஆறறஸ்-இவாகளைவென்று கைக்கொண்டவலி

கஅஅ - கூக தூதா காட்டிட வேலி.

ககஉ கொள்ளாவளவை, 'கடுமொழி'றறு

ககக. கங்கையைசூழ்ந்த பழனம் ௨௦௦ நகா -

கோயில்

1. கஅக-க. பேடி: "சுரியற் குடி மருள்படு பூங்குழற்,
பவளச் செவ்வாய்த் தவள

வாணகை, பொள்ளரி நெய்தங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக்,
சுருங்கொடிப் புருவத்து

மருங்குவன பிறைதுதற், காத்தளஞ் செங்கை பேய்த்தள வனமுல, யகன்ற வல்குலத்
துண் மருங்கு, லிகத்த வட்டிடை பெழுதுவர்க் கோலத்து, வாணன்பேரார் மறுகிடைத்
தோன்றி தீணில மனத்தோன் மகன்முன் குடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடி" மணி.
க: ககக - ௨௦.

(பி - ம.) * 'தளிரிளமின்னிடை' †
மன்னர்க்கிறைமொழியிமறுக்கும் ‡ 'காட்ட
வேலி' § 'முடித்தோன்' || 'பெயர்ந்தனன்'

உள்.—நீர் ப்ப்பைட் க்கா தை.

கதிர்செல வொழித்த * கனக மாளிகை
முதது + நிரைக் கொடித்தொடர்

முழுவதும் வளைஇய

சித்திர விதானத்து^௪ செய்யூங் கைவினை
யிலங்கொளி மணிநிரை யிடைபிடை

வகுத்த

உரு. : விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு
போகிய

மடையமை செறிவின் வான்பொற் கட்டிற்
புடைதிர டமணிப்ப

பொற்கா § லமளிமிசை

யிணைபுண ரெகினத திளமயிர செறித்த
துணையணைப் பள்ளித் துயிலாற்றுப

படுத்தாங்

உரு. கெறிந்துகளங் கொண்ட வியறோக்
கொற்ற

மறிந்துரை பயின்ற வாயச செவிலியா
தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப
பாட்டொடு தொடுததுப் பல்பாண்டு

வாழ்த்தச

* சிறுகுறுங் கூனுங் குறஞஞ் சென்று

உகடு. பெறுகரின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
 னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென
 வமைவினை தேறன் மாந்திய கானவன்
 கவண்விடு புடையூஉக் ** காவல் கைவிட
 வீங்குபுன முணியுப வேண்டி வந்த
 உஉ௦. 11 வேங்கியல யானை தூங்குதுயி லெய்த
 வாகை துமபை வடதிசைச சூடிய
 வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உ௦௧ மாளிகை - அநதப்பரம. கதிர்செலவொழித்தல்
 - உயாதல்.

உ௦௨ கொடித்தொடா - சலலியும தூக்கும்.

உ௦௩. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி.
 பொலந்தகடு - பொற்றகடு.

போகிய - ஒழுகிய.

உ௦௪ துயிலைப்பாக்கி.

உ௦௫ கூந்தல நானொப்பன்பெறுக. என - என்று
 சொல்ல.

1. சிலப். ச: கூக; நெடுநல். கூஉ; கவி. எஉ.

2. "கூனுங் குறஞ் மூமுங் கூடிய குறுத்தொழி
 வினஞர்". "கூனுங் குறஞங்

கொண்டன" (சிலப் ௨௦: ௭௭, ௨௮. ௩௮) பெருங், ப கருக:
௨௩௬ - ௭௩.

(பி - ம்.) * 'தமனியமாளிகை' , † 'நிரைத்தொடர்
முழுவதும் வளைஇச்'

‡ 'விளங்கொளி.....தகடுபோக்கி மடையமை
செறிவனவான பொற்றகட்டிற்'

§ 'அமனியனை' || 'இனமயிர்' ** 'காவலன்' †† '
வாங்குநிலையானதாங்குதயில்'

௩௩௮ சிலப்பதிகாரம்

திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோங்
கிதணத்துக்

குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்
௨௨௯. வடதிசை மன்னா மன்னெயின் முருக்கிக்
' கவடி விததிய கழுதையே ருழவன்

குடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்
 படுதுகம் பூணய் பகடே மன்ன
 ரடித்தளை நீக்கும வெள்ளணி யாமெனுந்
 ௨௩௦. ² தொடுப்பே நுழவ ரோதைப் பாணியுந்
 * தண்ணான் பொருரை யாடுந் ரிட்ட
 வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
 விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய

பெருநதுறை

வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
 ௨௩௧. முண்டகக் கோதையொடு முடித்த ⁺
 குஞ்சியின்

முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் : தோயக்
 குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
 வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயததுப்
 பல்லா னிரையொடு படர்குவிர் நீரெனக்
 ௨௪௦. காவல னுனிரை நீர்த்துறை ⁵ படிஇக்
 கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
 வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
 குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
 வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தம்

(௨௧௮) காவலகைவிடுதலாற் (௨௧௯)

புனமுண்ணவநத (௨௨௦) யானை

துயிலெயதப் (௨௨௪) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்

உஉஅ. பூனாய - பூண்டல செயவாய. பகடே. விளி.

உஉக. வெள்ளணி - பிறநதநாளொப்பனை.

[சொல்.

உரு தொடுப்பே நுழுவர் - விளாக்கொண்டு

உழுமுழுவர்; ஏருழுவர், ஒரு

உருக. பல்லானினை - வடக்கு நின்றும் கொண்டு

போந்த நிரை; அவற்

ரோடு நீருஞ்சேர்வீர்.

உசு. படிது - படித்தி

உசு புன்னை -

புன்னையிடத்தே.

---

1. பதிற. எடு; புறநா. கடு, கூஉ; பு-வெ. உழிஞை. உக.

2. தொடுப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொடுப்பினாயிரம்
வித்தியதுவினைய' (மதுரை

கக); 'தந்தநீரடைகரைச் சங்குமுதொடுப்பின்
முத்துவினையுழி' மணி. அ: - க.

(பி - ம்.) * 'தண்ணம்பொருதை' † 'குஞ்சியன்' ‡
'தேய' § 'படியாக்
கோவலர்'

உஎ.—நீர் ப்ப்பை டக் காலை

த. ருருக.

உசுரு. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை
தோணல * முணீஇய தும்பை

போந்தையொடு

வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு

உரு0. மஞ்சொற் + கிளவிய ரந்தீம் பாணியு
மோரத்துட னிருந்த கோபபெருந் தேவி

வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலெவெண் குடைக்கீழ் வாகைச

சென்னியன்

வேக யானையின் மீமிசைப பொலிந்தது

உருரு. குஞ்சர வொழுகையிற் கோநக
ரெதிரகொள

ஃ வஞ்சியுட் புகுநதனன் செங்குட்
டுவனென்.

(உசுக) 'ஏந்தி' என்னும் வினையெச்சம் (உசுக) 'எனும்' என்னும் பெய

ரச்ச வினையோடு முடிந்தது.

உசஅ. உணீஇய - உண்ணுமபடி.

(உசஅ) உண்ணுமபடி (உசக) பாடுதுமெனக

பாட்டால் தமமிடத்து வருவானெனது. (உஉச -

ரு0) குறிஞ்சி முதலாக

நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உருக) ஓரத்து

உறங்காததேவியென்றது நாலுநில

அணிமையுங் கூறிற்று.

(ககஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைத்துறையையும்
வாகைத்துறையையும்

முடிவு செய்து (உருக) தன்றேவி (உருஉ)

கைவீனசெறிய வலமபுரிமுழங்க

(உருந) வாகைச்சென்னியனாய் (உருச)

யானைமிசைப்பொலிந்தது (உருரு) திரு

நகரெதிர் கொள்ளாத (ககக) தானையோடு (உருசு)

வஞ்சியிற புகுந்தனனெனக்

கூட்டுக

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை

முற்றிற்று.

1. "கனிதுபல பூட்டி பொழுக்கையுய்த்த" பதிற். சச.

(பி - ம்.) * 'உண்ணியதும்பை' † 'இளவியத்திம்' ‡

'வஞ்சியிழ்.

இருபத்தெட்டாவது நடுகற்காலை.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக * நிழற்செய மறவா னேந்திய
¹ நிலந்தரு திருவி னெடியோன் † றனது

வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூது

௫ ² ரொண்டொடித தடக்கையி

னெண்மலாப பலிதூஉய்

³ வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி
ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப
பலாதொழ வந்த மலரவிழ் மாலை

* போந்தைக் கண்ணிப பொலம்பூந

தெரியல

க0. † வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள்
வலத்தா

யானை வெண்கோ டழுத்திய மாரபு

நீளவேல் கிழித்த நெடுமபுண் ‡ னாகமு

மெய்களை கிழித்த பகட்டுழி லகலமும
வைவாள கிழித்த மணிபூண் || மாரபமு
கடு. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்

க. தமனிய நெடுங்குடை யென்றது
காமபும முகப்பும பொனனாத்தலால்.

உ. மறம் - வீரம

1. "நிலத்தரு திருவி னெடியோய்" (பதிற். அஉ); "நிலத்தரு திருவி னெடியோன்" மதுரை. எகந.

2. இ - அ. "அகநக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை, திகர்மலர் நெல்லொழி தூஉய்ப், பகன் மாய்த்த மாலை" (சிலப். கூ: க-க) என்பதையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும் பார்க்க.

3. "கன்னியர் கைவிளக் கேந்தகீ காவலன், பொன்னியல் வளநகர் பொலியத் தோன்றினார்" குளா. சீய. உசச.

4. கூ-க0. "வேந்தாவினை முடித்த வேந்தாவாள் வலத்தூப், போந்தைக் கண்ணிதி னாங்கனோர்" சிலப். உஅ: ககந - ச

(பி - ம்.) "நிழற்ற மதவாள்" + 'முனாது' ‡
'வேந்தாவினை' § 'அகமும்' || 'புய முமைம்மலர்'

1 கொமமை வரிமுலை வெம்மை *

வேதுநீஇ

† * யகிலுண விரிதத வம்மென் கூந்தன்
முகிலுழை மதியத்து 1 முரிகருஞ் சிலைக்கீழ்
மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை தூரந்து

உ௦. சிதாரி பாரந்த டு செழுங்கடைத தூது
மருந்து மாயதிம மாலையென் || நேத்த
விருங்கணித் துவர்வா யினிலா விரிபபக்
கருங்கயல் பிறமுங் காமர் செவ்விபிற்
நிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் முரலு

உ௧. மாந்தனிர மேனி ஈ மடவோர் தம்மா
லேந்துபூண் ** மாப்பி னினையோர்க்

களித்துக்

காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த
மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட
* குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மார்

௩௦. * நிழல்கான் மண்டிலந தமமெதிர நிறுத்தி

வணர்கோட்டுச சீறியாழ் ++ வாங்குபு

தழீஇப்

புணர்புரி நரம்பிற் பொருளபடு பத்தர்த்
குரல்குர லாக வருமுறைப் !! பாலையிற்

(கசு) உறீஇ (உக) ஏத்தவென்னுமெச்சம், (உச)
அரும்பியவென்னும்

பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன .

(க) நெடியோன் (ச) மூதூரில் (அ) வந்த மாலை,
(க) தெரியல் (க) வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ச) மாரபை
(கடு) மடநதையர்தம் (கசு) முலையால்

வேதுகொண்டு இவருடைய (உ) கட் கட்டையாகியது
(உச) முன் பாச

றைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செயததேயன்றி இம்மாலைக்கண்
அதற்கு மருந்து

மாகியதென்று (உசு) இளையர் (உக) ஏத்த (உச)
அரும்பியமூரலையும் (உசு)

அவ்விளையோர்க்கு (உடு) அம்மடவோராலே (உசு)
அளிப்பதுஞ் செயதென்க.

1. "கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற்றடைஇ" (தெருநல்.
கக); "தங்குண்

வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொன் டொற்றியுஞ்,

செங்கனி வாய்ப்புத்

தூட்டுவீர் செம்பொன்னெடுங்கடை திறமினோ" கவிங்க. கடை.
கடு.

3. "அகிலுண விரித்த வம் மென் கூந்தலின்" சிறுபாண்.
உகக.

4. உக - ௩௦. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத்,
தோக்கி" பரி. கட.
தேச மொலியுத் திவழ

5. "திழல்கான் மண்டில தோக்கி யழல்புனை, யுலிரிழை
திருத்து வான்" (பரி-உக);

"திழல்கான்மண்டிலத்து" அகநா. எக.

(பி - ம) * 'வெய்துறீஇ' † 'அகிலுணவிருந்த' ‡
'மூரிவெஞ்சிலை' § 'செங்! கடைத்தாது' || 'ஏத்தி' ¶
'மடவோர்தத்தமேந்து' ** 'மார்பினினியோர்க்கு'

†† 'வாங்குபுடைத்தழீஇப்புரிபுரி' ‡‡

பாலைதுத்தங்குரலாற்றென்முறையியக்கி
யத்திங்'

எக

இக்.உ

சிவப்பதி காரம்

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி
 ௩௫. னந்தீங் குறிஞ்சி யகவன் * மகனிரின்
 மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயாந்து
 முடிபுற முரிஞ்சங் கழற்காற் + குட்டுவன்
 குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம போல
 வுலகுதொழத் தோன்றிய மலர்கதிர்

மதியம்

௪௦. பலர்புகழ் + மூதூர்க்குக் காட்டி நீங்க
 மைந்தரு மகனிரும் வழிமொழி கேட்ப
 வைங்களை நெடுவே ளரசவீற் றிருந்த
 வெண்ணிலா முன்றிலும வீழ்பூஞ்

சேக்கையு

மண்ணீட் டரங்கமு மலாபபூம பந்தரும்

௪௧. ¹ வெண்கா லமளியும் விதானவே

திசைகளுந்

தண்கதிர் மதியந் தான்கடி

கொள்ளப்

படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
 திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
 கொடிமதின் மூதூர் நடுநின் றோங்கிய

௪௨. ² தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்
 வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
 மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(௩௫) அகவன்மகளி

ரென்னும் பெயரில் அகவுதறறொழிலோடு முடிந்தன.

(௨௯) போகத்தாற குலைந்த குழல் முதலியன
திருத்திக் காணவேண்டிக் -

(௩௦) கண்ணாடிபார்த்து (௩௧) யாழைத்தழீஇக் (௩௫)
குறிஞ்சியை அகவுதலைச்

செய்யும் மகளிராலே (௩௬) மைந்தர்க்கு
விருந்தயாந்தென்க

(௮) பலாதொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (௨௬)
இளையோர்க்கு (௨௫) மட

வோராலே (௨௭) மூரலையும் (௨௯) அளித்தது (௩௬)
மைந்தர்க்கு (௩௫) அகவன

மகளிராலே (௩௬) விருந்துமயானது (௪௦) மூதூரிடத்து
(௩௬) மதியத்தைக்

(௪௦) காட்டி நீங்க, அந்தமதியம் (௪௩)
வெண்ணிலாமுனறில் முதலானவற

றை (௪௬) விளக்காநிறக (௫௨) அமமதியத்தெழுச்சியை
(௫௧) வேண்மாள்(௫௨)

காண்டறகு வருவழி (௫௦) அரங்கின..... பெற்றன
ஒருபக்கமெனக.

1. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனி" பெருங். க

௩௩: ௬௩.

2. இர - இக. "விளங்கில வந்து வெள்ளி மாடத்,

திளங்கோ வேண்மா குடனிருத்

தருளி" சிலப். உரு: ச - இ.

(பி + ம்.) * 'மகளிர், மைத்தர்க் கோங்கிய

வருவிருந்தயாமுடி' † 'குடவன்'

‡ 'முதல்காட்டியாங்கு'

உஅ.—ந டிக ற் கா னை த.

நினைவு * யெல்வனை மகளி ரேந்திய *

விளக்கம்

இரு.

பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்

மண்களை முழுவும் வணாகோட் டியாமும்

பண் † கனி பாடலும பரந்தன

வொருசார். மான்மதச சாந்தும்

வரிவெண் ‡ சாந்துங்

* கூனுங் கூறளுங் கொண்டன

வொருசார்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமு § மலர்பூம

பிணையலும்

சுரு. * பெண்ணணிப பேடிய ரேந்தின

வொருசார்

* பூபும புகையு மேவிய விரையுந்
துவியஞ் || சேக்கை சூழ்ந்தன

வொருசா

ராடியு மடையு மணிதரு கலன்களுஞ்

சேடியர் § செவவியி னேந்தின வொருசா

சுரு. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யாங்கம்

* வீங்குநீர் ஞால மாளவோ னேறித்

* திருநிலைச் சேவடிச சிலம்புவாய்

புலம்பவும் :

* பரிதரு செங்கையிற்

படுபறை யார்ப்பவுஞ்

செங்க ணயிரந் திருக்குறிப் பருளவுஞ்

சுரு மணியரங்கம் - நிலாமுற்றம்.

1: "பஞ்சிலங்கு மல்குலார்

பலாண்டுகூற" "தழமலர்க்கோதைநல்லார் பலாண்

டிசை ததும்பவாழ்த்த", "

பங்கயமுகத்தவர்பலாண்டிசைபராவ" குளா. தூது. சுரு;

கல்பாண. கசக, உசுள.

3. சிலப். உள. உகச - ஆம் அழைய்யும் அதன் கீழ்க்
குறிப்பையும் பார்க்க.

3. "பெண்ணவா யாணிமுத்த பேடி யணியாளோ"
நாலடி. உடுக.

4. மு. "பூவும் புகையு மேவிய விரையும்" சிலப். இ:
கச; கட: கஅ; கர: கஇக.

5. "வீங்குதீர் ஞால் மான்வோன்" (சிலப்.
மான்வோய்" சிலப். உசு. கஇடு; மணி. இ: கக.

உசு: கஇடு, களக); "வீங்குதீர் ஞால

6 1. சுள - எடு. "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட,
வெரிமுகப் பேரம் பேவல்

கேட்ட, வுமையவ னொருதிற னாக வோங்கிய, விமையவ
னாடிய கொடுகொட்டி யாட

ஆம்" (சிலப். சு: சு0-சக); "கொட்டி கொடுவீடையோ னாழற்
றதற்குறுப், பொட்டிய தான்கா மெனல்" (சு: க: கச-மேற்):
"படுபறை பலவீயம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்
தூதீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்....., ...கொண்டதீர்
தருவாளோ" (கவி. கடவுள்);

"கொட்டி யாடற்கேற்ற மொட்டிய, வுமையவ னொருபா லாக வொருபா, விமைய
தாட்டத் திறைவ னாகி, யமையா வுட்கும் விடப்பும் விழையும், பொலிவும் பொருத்த
தோக்கித் தொக்க, வவுண ரின்னுயி ரிழப்ப வக்கனம், பொலிய வாழன னென்ப" (சு:

சு: - மேற்.

(பி - ம்) * 'விளக்கமொடு பல்யான் டெத்தப்
பரத்தனர்' † 'கனிப்பாடலும்'

‡ 'கலவைபு' ‡ 'மலர்ப்பூம்' || 'சேக்கைத்தந்தனர்' ॥

'செவ்விபின்' ** 'புரிதரு' இகசு

சில ப்பதி காரம்

எ0. செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும்
பாடகம் பதையாது சூடகர் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை *

யசையாது

வார்குழை யாடாது மணிக்குழ லவிழா
துமையவ ளொருதிற னாக வேங்கிய

எ0. விமையவ னுடிய † கொட்டிச சேதம
பாத்தரு நால்வகை மறையோர பறையூர்க்
* ‡ கூததச சாக்கைய னுடலின் மகிழ்நதவ
னேத்தி நீங்க விருநில மாளவோன்
‡ வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்

அ0. நீலன் முதலிய கஞ்சுக மாக்கண்
மாடல மறையோன் றன்னெடுந் தோன்றி
வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது
தும்பை வெம் || போர்ச் சூழ்கழல்

வேந்தே

அரு. செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
வச்சிர மவந்தி மகதமொடு ஈ குழீஇய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
னமரகத துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எரு. கொட்டிச்சேதம் -
கொடுகொட்டிக் கூத்து.

எசு - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான்மறையோரது
பறையூரிற் கூத்தச்
சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க

எக. வேத்தியன் மண்டபம் - அரகிருப்பாய
பேரோலக்கமண்டபம்.

அசு - எ. வச்சிரம் அவந்தி மகதமொடுதிரண்ட
மண்டபம் - இந்நாடு

மூன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பந்தர்
தோரணவாயில் பட்டிமண்டபம்,

இவைகூடியமண்டபம்;.....ஆகலான், ஆகுபெயர்;
பிறந்தவழிக்கூறல்.

அக தமரிற்சென்று -
சங்கோசபரிவாரததுக்குக் கடவாருடன் சென்று.

---

3. "என்மக்களத்தகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை நிமிர்ந்து கழல்" கல், உழைநின்றும்"—

4. சாக்கையரென்னு மொருவகைச்சாதிபார் இப்பொழுதும் உத்தமிழ்த்தும் தொழிலையுடையராய் மலைநாட்டிலுள்ளாரென்று தெரிவின்றது.

5. அக - எ. "வச்சிரநன்னாட்டுக், கோனிறை கொடுத்த கொற்றப்

பந்தரு, மகத

தன்னாட்டு வான்வாய் வேந்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமு, மவத்தி

வேத்தனுவந்தனன் கொடுத்த, நிவந்தோய்கு மரபிற் றேரண வாயிலும்" சிலப். இ:

கக-கஃ

(பி - ம.) * 'இயங்காது' † கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡
'உத்தைச்சகையோ

குடவின் § 'வேத்தியன் மண்டபமேறிய' || 'போர்குழ்' ¶
'குழிச்சித்திர'

உஅ.—நடுகற்குறையைத்.

குறிப்பு:

கஃ. நீளமரமுவத்துநெடும்பே ராண்மையொடு

வாளுங் குடையு மறக்களத் * தொழித்துக்
1 கொல்லாக் கோலத் துயிருய்ந் தோரை
வெல்போாக் கோடல் வெற்ற மன்றெனத

தலைத்தோத் தானைத் தலைவற் குணத்தனை
 கூடு. சிலைத்தா ரகலத்துச் செம்பியா பெருந்தகை
 யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கே! ல வேந்தே
 யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
 † வாரிய மன்ன ரமாக்களத் தெடுத்த
 * சீரியல் வெண்குடைக் ! காம்புநனி சிறந்த
 ௧௦௦. * சயந்தன் வடிவற் றலைக்கோ லாங்குக்
 கயந்தலை யானையிற் ற கவிகையிற் காட்டி
 யிமையச சிமையத் திருங் || * குயி லாலுவத்
 துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
 * யமார்க்கள † மரசன தாகத் துறந்து
 ௧௦௧. * தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர்
 தம்மேற்

கூடு. போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். கூள. காண -
 கண்டவளவிலே.

௧௦௨. குயிலாலுவம் - இமவான்பக்கத்து ஒருபகுதி.
 (கடி) ஆரியமன்னரெ ன் னுந் தொகுதி
 யொற்றுமைபற்றிக் (௧௦௧)காட்டி
 (௧௦௨) வணங்கிக் (௧௦௧) கொண்டோரெனச் சிலாவினை
 வேறுசிலர்வினையொடு
 முடிந்தது.

1, "சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்,

பிழைக்கப்பீலிப் பெருநோன்பா

ள்", "தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை
மன்னருமார்", "தவப்

பெருங்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உக: உஉரு - சு; உள:
ககக-அ; உஅ: ௪௦௫.

1. கூஅ - கூ. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த,
காம்புந்னிகொண்டு" சிலப். க: ககச - ௫

சீரியல் வெண்குடைக்

2. "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள, வெய்திய சாபத்
திந்திர சிறுவனொடு,

தலைக்கோற் குளத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, விந்திர
சிறுவன் சயந்தனாகென"

சிலப். க: க-க; ககக.

3. தலைகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் ககா - ஆம்
பாட்டிசையில், 'குயிலாலபுரம்'

என்று ஒரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

3. "தேன்மிடைத்த தாரினான் செங்களஞ் சிறந்தது"
(சீவக. உளக) என்பதை

யும், "இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதவின் இவன் கனம்
என்றார்" என்னும் அதன்

விசேட வுரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி
நான்கினால், வென்று

களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" பு—வெ. கூ: க௭.)
என்பதையும்பார்க்க.

4. இக்காதையின் கூஉ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'ஒளித்து' † 'ஆரியமாக்களமார்' ‡
காம்பினிற்சிறந்த' § 'கவினை

காட்ட' || 'பிலாயத்து' || 'அரசரனாகத்தரத்து'

இன்கு

சிலப்பதிகாரம்

கொதியழற் சீற்றங் கொண்டோன்
கொற்றம்

புதுவ் தென்றனன் போர்வேற்
செழியனென்

றேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்
கக0. தாமரைச செங்கண் டழனிற்ங் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுநது மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம வாழ்கவென்

றேததிக்

கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சும் யானையிற்
ககரு. சிறுகுர னெய்தல் * வியலு ரெறிந்தபி
' னாபுனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி னிலைசசெரு வென்று
நெடுந்தோத தானையொ † டிடும்பிற்புறத்
திறுத்துக்

கொடும்போர் கடநது * நெடுங்கட

லோட்டி

கஉ௦. யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக்
கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று
வென்றோய்

நெடுந்தா வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே

கஅ - க௦௭. ஆரியமன்னர் அமாக்களத்தில
தங்களுக்கெடுத்த குடையிற்

காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆனைக்கழுத்திலிருத்திய
ஆசிரியன் கையில்

தலைக்கோலாகக் காட்டியும்,
சூயிலா லுவமென னும..... ..அமார்க்களம்

அரசனதாகத் துறந்தும், தவபபெருங்கோலங்
கொண்டாராயினர் தம்மேற்

சேற்றங்கொண்டோன கொற்றம புதிதென்றான

ககச - ௫ யானையினையுடைய வியலூர்.

கக௭ நேரிவாயில் - உறையூர்
தெற்கிலவாயிலதோரூர்.

கஉ௦. ஆரியமனனரொன்றது-முனனொருகால்
இவனுக்குத் தோற்றூர்சிலர்.

1. ககக - ஏ. "தின் மைத்துன வளவன் கின்னியொடு பொருந்தா, வொத்த பன்
பின ரொன்பது மன்ன, ரிளவரசு பொருஅ ரேவல் கேனார், வளதா டழிக்கு மாண்பின
ராதலி, ஒன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன், டொன்புனை திசிரி யொருவழிப்
படுத்தோய்" சிலப். உள். ககஎ - உக.

2. ககக - உக. "மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானியொடு, பொங்கும்பரப்
பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன்
(சிலப். ௩௦. கட்டுரை, கக - இ), "கோடுநரல் பெளவங் கலங்க வேலிட், றுடைதிரைப்
பரப்பிற் படுகட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்", "கெடலரும் பல்புகழ்
தினலு நீர்புக்குக், கடலொ முடித்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். ௪௬, ௪௮); "மட்
டலிழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முந்தீர் முற்றி
யோங்குதிரைப் பெளவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா ணைக நிறத்துச் சென்றமுந்த"
(அகநா. உகஉ); புறநா. ௩௬௬ - ஆம்பாட்டினும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.
(பி - ம்.) * 'வீயலூர்' † 'இடும்பியாத்திறத்துக்கடம்போர்'

2௮.—ந டி க ற் க ரீ தை.

நுகுள்

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த

வுணர்ந்த

வரைச ரேறே யமைகனின் சீற்ற

தஉஇ. மண்ணுள் வேந்தே † நின்¹ வா ணுட்க

² டண்ணுன் பொருளை மணலினுஞ்

சிறக்க

வகழ்கடன் ஞால மாளவோய் வாழி

யிகழா தென்சொற் கேட்டல வேண்டும

வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யாண்

கந. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை
* வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள

வலத்துப்

போந்தைக் கண்ணிநி ! னூங்கனோ

மருங்கிற்

கந. * கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு
* நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
மேனிலை யுலகம் ஓ விடுத்தோ னாயினும்
போற்றி மன்னுயிர் || முறையிற்

கொள்கெனக்

கச. கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்
* வன்சொல் யவனா வளநா டாண்டு
பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

கஉ. புரையோர் - உயர்ந்தோர்.

1. "தீ, தீடு வாழிய தெடுத்தகை தாழ்த்தீர், வெண்டலைப்
புணரி யலைக்குஞ் செத்தி,

னெடுவே னிலைஇய காமர் வியன்றுறைக், கடுவளி தொருப்ப
வீண்டிய, வடுவா முக்கர்

மணவினும் பலவே" புறநா. ௩௩.

*. ஆன்பொருதை--சேரநாட்டிலுள்ள தொருநதி; இஃ
து ஆன்பொருத்தமென

பும் வழங்கும்; “வாழிவருபுணர்ரான் பொருதை சூழ்தரும்
வஞ்சியார் கோமான்”

சிலப். உக: “மலையரையன்” —பதிற்றுப்பத்தில் ௫௦ - ஆம்
செய்யுளின் உரையைப்

பார்க்க; “தண்ணுன்பொருளை மணலினும் பலவே” (அகநா.
கக.); “தண்பொருளைப்;

புனல்பாயும், விண்பொருபுகழ் விறல்கஞ்சி’, “தண்ணுன்
பொருளை வெண்மணல்’

“வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங் கல்லென் பொருளை” (புறநா.
கக, கக, கஅஎ) “ஆன்

பொருளையும் வையையும் போலும் யாற்றிலும்’ தொல் -
கற்பு. கு. ௫௦ - த.

3. ககக - ச. சிலப்பதிகாரம், உஅ. க - க௦.

4. சிலப்பதிகாரம் உக: அக - உ; உ௫: க - உ ஆம்
அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்

குறிப்பையும் பார்க்க; “குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர்
பெருந்தகை, விடர்ச்சிலை

பொறித்த வேந்தன்” மணி. உஅ: க௦க - ச.

5. சிலப்பதிகாரம், உக: கக - ஆம் அடியின்
கீழ்க் குறிப்பைப்பார்க்க.

6. “வன்சொல் யவனர்வளநாடு வண்பெருங்கற்,
றென்குமரியாண்ட” சிலப். உக.

(பி - ம்.) * ‘தம்மொழி பொருந்தா துணர்ந்த’ †

‘நீதின்வாழ்தாடண்ணர்

பொருளை’ ‡ ‘ஊங்கணர் மருங்கும்’ §

‘கொடுத்தோன்’ || ‘முறைமையிற்’

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு
வோட்டி யகப்பா வெறிந்த வருந்திற
லாயினு

கசரு. முருகெழு மரபி * னயிரை மண்ணி
யிருகட நீரு மாடினோ னாயினுஞ்
சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
மதுக்கொள வேளவி வேட்டோ னாயினு
மீக்கற் றுளா யாவரு மின்மையின்
கரு. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் †
மருங்கிற் செல்வ நில்லா தென்பதை
வெல்போர்த்

தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்
கண்டனை யல்லையோ காவல வேந்தே
கரு. யிளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்திங்
† குணர்வுடை மாக்க ளுரைக்கல் வேண்டா
திருஞெமி ரகலத்துச செங்கோல் வேந்தே
நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை

விண்ணோ நுருவி நெய்திய நல்லுயிர்
 ககூ0. மண்ணோ நுருவின் ஓ மறிக்கினு மறிக்கு
 மக்கள் யாக்கை பூண்ட || மன்னுயிர்
 மிக்கோய் விலங்கி நெய்தினு மெய்தும
 விலங்கின் யாக்கை || விலங்கிய வின்னுயிர்
 கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் காணு
 ககூரு. * மாடுங் கூததர்போ லாருயி ரொருவழிக்
 கூடிய கோலத் தொருங்குநின் நியலாது

கசூ. அயிரை - ஓயாறு. அதிலே குளித்து.
 கசுள. சதுக்கப்பஞ்சா - அமராபதியிற பூதங்கள்.
 கசுக. மீக்கூற்றாளா - மேறப்பட்ட
 வாராதைதையபுடையவர்கள்.

1. "அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறித்த,
 பொன்புனை புழினை வெல்
 போர்க் குட்டுவ" (பதிற். ௨௨); "அகப்பா வெறித்து
 பகற்றீவேட்டு" ௭௫ ௩-ஆம்பத்
 துப்பதிகம்.

2. அயிரையை ஒருமலையென்றுங் கூறுவர், "இருகட னீரு
 மொருபக லாடி, யயி
 ரை பரைஇ" (பதிற். ௩-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு
 ளயிரையி னீலைஇ" "உருகெழு
 மரபி னயிரை பரைஇ", "உருகெழு மரபி னயிரை பரவி" ௭௫.
 எகூ, அஅ, கூ0.

3. ககடு - சு. "ஆடுகடத்த ரணியே போல, வேற்றே
ரணியொடு வந்தீரோவென'

மணி. கட: இக - உ.

(பி - ம்.) * 'மிகற்பெரும்' † 'மருங்கு' ‡

'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா'

§ 'மறிக்கலுமறிக்கும்' || 'இவ்வுயிர்மிக்கோர்' ¶ 'எய்துமிய்வுயிர்'

உஅ.—நடுகற்காண்த.

(நடுகற்க)

1 செய்வினை * வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது

* பொய்யில் காட்சியோர பொருளுரை யாதலி

* நெழுமுடி மார்பநீ யேந்திய திசிரி

களஓ. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள வேந்தே

யரும்பொருட் † பரிசிலே னலலே னியானும

பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்

மலர்தலை யுலகத் * துயிாபோரு பொதுநெறி

* புலவரை யிறந்தோய் போகுதல †

பொறேஎன்

கஎடு. வானவர் போற்றும வழிநினக் களிக்கு
நான்மறை டு மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா
|| நருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய
பெருநல் வேளவி நீசெயல வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாற செயத ஆரம.

கஎக பொருள் பரிசிலாக வருவேனல்லேன்,
அதுகாரணமாகச் சொல்ல ஆற்றேனல்லேன்.

கஎக. பொதுநெறி - பிறநதிறப்போரெல்லாரும்
போம்வழி.

கஎச. ¹ புலவரையிறந்தோய - அறிவெல்லை கடந்தோய.

கஎடு வானவர் போற்றுமவழி - மோட்சமாக்கம்.

(கஎடு) அளிக்கும் (கஎக) வேள்விப்பார்ப்பானெனக.

கஎஅ. வேள்வி - இராசசூயம்

1. ககஎ - அ, "ஐய முண்டோ வாருயிர் போனாற், செய்வினை
மருங்கிற் சென்று பிறப் பெய்ததல்" மணி. சு: கடுஅ - க.

2. "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" மணி. உஉ: சுக.

3. "எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து, தோன்புரித்
தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை", "எழுமுடி கெழீஇய
திருமஞெம ரகலத்துப், புரையோர்", "எழுமுடி மார்பி னெய்திய
சேரல்" (பதிற். கச, கக - சடு.) என்பவற்றாலும்,

'எழுமுடியென்' பது, அரசரைவென்று அவர்கள்
எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராரமாம்' (பதிற். ௧௪ - உரை)
என்பதனுமுணர்க.

4. "உயிர்வழங்கு பெருதெறி" மணி. ௧௨: ௬௨.

5. "புலவரை பிறந்த புகார்" மணி. ௧௦: ௧௦௬.

(பி - ம்.) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வான்' †

'பரிசிலல்லேன் யானுன்-பெரும் பெயர்' ‡ 'போற்றேன்' §

'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறை மரபினரசுக்கி கோக்கிய'

௪௨

சிலப்பதிகாரம்

1 நானைச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே

௧௮௦. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு

மிதுவென வரைந்து வாழுநா ளுணர்ந்தோ

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

வேள்விக் கிழத்தி யிவனொடுங் கூடித்

2 தாழ்கழன் மன்னா நின்னடி போற்ற

௧௮௧. 3 ஆழியோ தேழி யுலகங் காதது

† நீடுவா ழியரோ நெடுநதகை யென்று

மறையோன் மறைநா ‡ வழுது வான்பொரு

ளிறையோன் செவிசெறு வாக விததலின்

வித்திய பெரும்பதம் விளைநதுபத

மிகுத்துத்

௧௮௦. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த

னான்றை மரபி னயந்தெரி நாவிற்
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய

முறைமையின்   டி வேள்விச சாந்தியின்
விழாக்கொள வேளி   ககூரு. யாரிய || வரசரை
யருஞ்சிறை நீக்கிப்

* பேரிசை வஞ்சி முதார்ப புறத்துத்
தாழ் ¹ நீர் வேலித தண்மலர்ப் பூமபொழில்
** வேளா விக் கோ மானிகை காட்டி
†† நன்பெரு வேள்வி ‡‡ முடித்ததற் பின்னாட்

..... ஆரியமன்னாக்காட்டி விடுதலீராய.....

கஅ௦. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅ௨. உலகில் ஓரிடத்திலுமில்லை.

கஅ௩. வேள்விக்கிழத்தி - வேண்மான். .   கஅ௬

பதம் - உணவு.

ககஅ. வேளாவிக் கோமானிகை - வேள் ஆவிக் கோம

நதிரம.

¹. 'காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக்

கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப்

படுவார் - மாலைக், கிடத்தார் னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ,

லறங்காலைச் செய்பாந

ஊறு "அறதெறி. கூள்.

1. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற" சிலப். க0: ககக

2. சிலப்பதிகாரம், க0: கசடு - கூ.

3. ககக - அ. புறநானூறு, கக - அவதாரிகை

(பி - ம்.) * 'அறனென் மெண்ணிற், கேள்வி யின்னுயிர்

நீங்கென நீங்கும்'

† 'நீவாழியரோ' ‡ 'உழுதவான்'

|| 'அரசு ருஞ்சிறை' ¶ 'நீர்க்

'வேட்கைச் சாந்தியின் விழாக்கோள் செய்கென'

கேணி' ** 'வேள்விக் கான மாளிகை, கட்டி'

†† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தபின்னாட்'

1.

உஅ.—ந கு க ற் க ர லை த்.

௭

உ00. டம்பெரு நெடுநகர்ச் சாவதுஞ் *
சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செய்க நீயென

வில்லவன் கோதையை விருப்புட னேவிச

1 சிறையோர் கோட்டஞ் † சீமின் யாங்கணுங்

கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்மமென

உ0௫. 1 வழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை

முழங்குநீர் வேலி மூது ரேவி

* யருந்திற † லரசர் முறைசெயி னல்லது
பெரும்பெயர்ப் பெண்டாக்குக் கற்புச

சிறவாதெனப்

பண்டையோ ருரைத்த § தண்டமிழ்

நல்லுரை

உக0 பார்தொழு தேத்தும பத்தினி யாகுலி*

னாற்புனை சென்னி யரசற் களித்து

* செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாமை

தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து

வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும

உக0. வெஞ்சினம விளியார் வேந்த || ரென்பதை

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரறியக்

குடதிசை ¶ வாழங் கொற்றவற் களித்து

மதுரை மூதூர் மாநகர் கேடுறக்

* கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் **

விளைத்து

உஉ0. நன்னா டணைந்து †† நளிர்சினை வேங்கைப்

பொன்னணி புதுமிழற் பொருந்திய

நங்கையை

யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி

(ககச) விழாக்கொளவேவி (௨௦௨)

வில்லவன்கோதையையேவியெனக்.

௨௦௫ - கூ. அழும்பில்வேள்.....முதூர்களிலே

இப்படிச்செய்யுமென்று ஏவியெனக். ௨௨௨. ஆசான் -
புரோகிதன்.

1. "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்யு
மின்" (சிலப். ௨௧: ௧௨௬ - ஏ); "கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்" (மணி.
௧௧: ௧௬௬); "தம்பியை முகத்துனோக்கி, யூர்பிணிகோட்டஞ் சீப்பித் துருதவ னுண்ட
தாட்டைப், பார்பிணிகறையினிங்கப் படாமுரசறையியென்றன்" சீவக. ௨௧௭௨.

2. சிலப். ௨௫: ௧௭௭; "விளங்குபெருந் திருவின் மான
மதுரை. ௧௪௪-௫.

விறல்வே, எழும்பில்"

3. மாதவர் தோன்பு மடவார் கற்புங்,
௨௨: ௨௦௮ - கூ; குறள், ௫௪௧ - பரிமேல்.

காவலன் காவ வின்றெனி னின்றால்" மணி;
வீசேடவுரையைப்பார்க்க.

4. "செங்கோல் வணிய வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். ௨௬.

5. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௪௪.

(பி - ம்) * சொல்லி மன்னியற் கொப்பன செய்க நீரென' † 'சீமி னெங்கனும்
கறைபெழு தல்தூர்க' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா தல்துரைப்' || 'என்பது'
¶ 'தூய்ம்' ** 'வீழ்த்த' †† 'தனிதின்'

௫௭௨ சிலப்பதிகாரம்

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று
மேலோர் விழையு நானெறி மாக்கள்

உஉ௫. பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்
 திமையவ றுறையு மிமையச செவ்வரைச
 சிமையச் சென்னித * தெய்வம் பரசிக் .
 கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப் படிமத்து
 வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
 உஉ௬. முற்றிழை ⁺ நன்கல முழுவதும் பூட்டிப் .
² பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
³ வேளவியும் விழாவு நாடொர்றும்
 வகுத்துக் ⁴ கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென
 வேவினன்
⁵ வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென் .
 உஅ. — நடுகற்காலை முற்றிற்று.

உஉ௭. நானெறிமாக்கள் - [†] தபதிகள்.
 (உஉ௭) இவர் (உஉஉ - ௩) அநதணர்
 முதலாயினாரோடு சென்று (உஉ௫)
 வகுத்த பத்தினிக்கோயிலில் (உஉஅ) கைத்தொழின்
 மிகுத்த படிமத்திலே
 (உஉ௦) ஆபரணங்கள் பூட்டி.
 உஉ௧. பூப்பலி - அருச்சுனை. காப்பு -
 திக்கிறேறேவதைகள்; கடைநிறுத்தி-
 கடைவாயிலினி றுத்தி.

உருஉ. வேள்வி - ஒமம். விழா - உற்சவம்.

உருஉ. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(உஉக) நங்கையைப் (உஉஇ)

பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உஉஅ) தெய்

வப்படிமத்திலே (உருக) கடவுள் மங்கலம் செய்கெனவேவின
னென்க.

2. கடவு னெழுதிய படிமங் காணிய, வேட்கை" மணி. உக:
ச-இ.

3. வித்தக ரிபற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்" மணி. க:
ககஎ-அ, கக:இ-க.

3. சிலப்பதிகாரம், உச: கக-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க;
"கலம்பகர் பிடிக்கைப்

பூப்பவி தடைகொள" மணி. எ: கஉஉ.

4. "விழவொவியும் வேள்வொவியு மானான் கண்டாய்"

"சாறும் வேள்வியுந் தலைமயங்குமே" கம்ப. நாடி. இக.

(தேவாரம், நா. மழபாடி)

5. "கடவுண் மங்கலஞ் செய்த பின்னான்" சிலப். உக:
உரைப்பாட்டுமடை.

6. வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை" சிலப். க0: க.

(பி - ம்.) * 'தெய்வம் பாச்சக, கைவினை.....படிவத்து' †

'நன்கலன் முழுவதும்'

‡ 'சம்பந்திகள்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்காதை.

உரைப்பாட்டுமேடை.

¹ குமரியொடு வடனிமயத்
தொருமொழிவைத் துலகாண்டசேர
லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக
ளீன்றமைந்தன் கொங்
கர்செங் களம்வேட்டுக் * * கங்கைப்பேர்யாற்றுக்
கரைபோகிய செங்
குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந்
திருந்தகாலே வடவாரிய மன்
னராங்கோர் மடவரலே மாலைசூட்டி
யுடனுறைந்த விருக்கைதன்னி
லொன்று + மொழிநகையினராய்த்
தென்றமிழநாடாளுமவேந்தர் செரு
வேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவழு
மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற்
புலி கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி !
மன்னரீங் கில்லைபோலு

மென்றவார்த்தை யங்குவாழுமாதவர்வந்
தறிவுறுத்த விடத்தாங்க

ஊருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு
துரந்ததுபோ லிமய
மால்வரைக் கற்கடவுளா மென்றவார்த்தை
யிடந்துரபப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே
இடைசொல்லவேண்டாவாயிறறு.

ஒருமொழி - தன ஆணையினை
ஞாயிறறுச்சோழன் - குரியவங்கிசுததுச் சோழன்.
சோழன்மகள் மைநதனாகிய செங்குட்டுவன்
சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே
சினதைதமிழுதது.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலே
ஒன்றுமொழி நகையினராய - தமமில்
ஒத்தவார்த்தையுடனே சிரிப்
பினராய.

இடந்துரபப - இடத்தினின்றும் துரபப

1. "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசையிமயந், தென்னங்
குமரியொ டாயிடை, மன்

மிக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே", "வடதிசை யெல்லையிமய
மாகந், தென்னங் குமரி

யொ டாயிடை யரசர், முரசடைப் பெருஞ்சமந் ததைய

வார்ட்பெழ.....குட்டுவ'

பதிற். கக, சந.

3. "கங்கைப் பேர்பாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன்
' சிலப். ௩௦. கட்டுரை

கக - ச.

(பி - ம.) * 'கங்கையாற்றுக்கரை † 'மொழியுத்தகை'
‡ 'மன்னரில்லைபோது
கீங்கென்ற'

நுளச

சிலப்பதிகாரம்

டரசேரட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய
பேரிமயக் கற்சுமத்திப்

பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற்
கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து

நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு
வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா

நகர்புகுந்து நிலவரசர் நீண்முடியாற் பலர்தொழு
† படிமங்காட்டித்

தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் ' கடவுண்மங்கலஞ்
செய்தபின்னாட் கண்

ணகி தன்கோட்டத்து மண்ணரசர்

திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி ' ‡ முகத்திற்
சிலசெங்கய னீருமிழப பொடியாடிய கருமுகிறன்
புறம்

புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன் றன்
வினையுருத்துக் குறுமகனாற்

கொலையுண்ணக் காவலன் ற னிடஞ்சென்ற
கண்ணகிதன் கண்ணீர் ' கண்டு மண்ணரசர்
பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற் றயிரிழந்தமை '
மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு ' மாசாத்துவான் §
ஈன்றுறப்பவு

மனைக்கிழத்தி யுயிரிழப்பவு மெனைப்பெருந் ||
துன்பமெய்திக் காவற் , பெண்டு மடித்தோழியுங்
கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு

முடன்குடிச சேயிழையக் காண்டுமென்று
மதுரைமா நகர்புகுந்து

முதிராமுலைப் பூசல் ¶ கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்
துயிரிழந்த விடைக்

குலமக னிடமெய்தி ** யையையவண் மகளோ
டும் வையையொரு

வழிக்கொண்டு மாமலை மிசையேறிக் கோமகடன்
கோயில்புக்கு நங்

கைக்குச சிறப்பயாந்த செங்குட்டுவற்குத்
திறமுரைப்பார்மன்.

அணங்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்

‘வடவாரியா’ எனறதுமுதலாக,

‘கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னாள்’

என்பதீராக முனபு செய்ததனைக் கொண்டு கூறியதாக்
புரைக்க.

அறம்பழித்து - தனமதேவதையை யிகழ்நது; ¹ “

அறனென்னு மட

‘வோய’” என்றுவைத்து. காவறபெண்டு - செவிலித்தாய.

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டு; இதனை முன்னே மடுத்தலான்
மடையாயிற்று.

1: சிலப்பதிகாரம், உஅ: உகக.

2. “சோவலன் ருதை மாதவம் புரிந்தோன்” மணி. உஅ:
எக.

3. சிலப்பதிகாரம், கஅ: “நறைமலி”

(பி - ம்.) * ‘நீர்ப்படுத்துவெஞ்சினவேல் வேட்கைதீங்க’ † ‘படிவம்’ ‡ ‘முகத்
துச்சில’ § ‘தான்றறக்கவும்.....இழக்கவும்’ || ‘தயரெய்தி.....மடிந்தொழிபுள்’
¶ ‘கண்டாங்கடைக்கல மிழந்தயிருலந்த’ ** ‘ஐயையிவன் மகளோடுவையை ...
மலையிசை’

உக.—வாழ்த்துக்காலைத்.

இளநு

தேவந்திசோல்

முடிமன்னா மூவருங் * காத்தோம்புந் தெய்வ வடபே
ரிமய மலையிற் பிறந்து
கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த
தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான் கண்டா
சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டா

† காவற்பெண்ணேசோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காதற் கணவன் † கைப் பற்றிக்¹
குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டார் தண்
புகார்ப் பாவைக்குத் தாயாநான் கண்டார்

அடித்தோழிசோல்

§ தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப்
புறங்காத்த
வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர்
சொல்லில்லைக்

‘ கற்புக் || கடம்புண்டு காதலன்
பின்போந்த

பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான்
கண்டார்

பூம்புகாப் பாவைக்குத் தோழிநான்
கண்டார்

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர் மூவரும காத்தோம்புமலை
- தமது இலாஞ் சீனையிட்டுக்காதத மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலாள் - கண்ணகி.
கடம்படாள் - கோபித்து வெகுளாள் நீரின்மையின்,
குடம்புகாக்கவலென்றார்.

“தற்பயந்தாட்கு” — சொல்லில்லை, முறறு. இவ்வாறு
கற்பைக் கடனாக மேற்கொண்டு.

---

1. “குடம்புகாக் கூவல் குழகாக்கும்” தொல். அகத்திணை. கு.
சஉ. த. மேற்.

2. “கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைந்
தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்” (சிலப். கடு: கசக - ச. என்பதையும்
அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘
காவற்பெண்டிர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’ § ‘தற்பயந்தார்க் கில்லைத்
தன்புறங் காத்த வெற்பயந் தார்க்கு’ || ‘கடன்’

௩௭௬

சிலப்பதிகாரம்

தேவந்தியரற்று

செய்தவ மில்லாதேன் நீக்கனாக்

கேட்டநா

ளெய்த வுணரா திருநதேன்மற் *

றென்செய்தேன்

மொய்குழன் மங்கை முலைபூசல்

கேட்டநா

ளவ்வை யுயிரலீவுங் கேட்டாயோ

தோழீ

யமமாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ

தோழீ

† காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் றன்னைக் குறுமகன் ‡ கோ

ளிழைப்பக்

காவலன் றன்னுயிர நீதததுதான்

கேட்டேங்கிச

சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம

பலசெய்து

வன்னை

மாசாத்து வானுறறுஷங் கேட்டாயோ

வன்னை

மாநாய்கன் ி றன்றுறறுஷங் கேட்டாயோ

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் றன்வீஷங் காதலிநீ

பட்டதுஉ

மேதிலா தாங்குறு மேசசுரையுங்
கேட்டேங்கிப்

போதியின்கீழ் மாதவார்முன்
புண்ணியதா னம்புரிந்த

மாதவி தன்றுறறுஷங் கேட்டாயோ

தோழீ

மணிமே கலைதுறறுஷங் கேட்டாயோ

தோழீ

தேவந்தி ி

ஐயையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர காட்சி யடைக்கலங்

காத்தோமப

வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென்
றுயிரீத்த , வவவை ி மகளிவடா

னமமணம பட்டிலா

வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ

தோழீ

“கோவலன” — இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென்று.

“ஐயந்தீர்” — ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள்

உயிரீத்த ஓளவை - உன்

மேலன்பால் உயிர்விட்ட மாதரி. மணம்பட்டிலா

ஐயையென்றது, மாதரியிறந்

தமையால் மணம்படுததுவாரினமையின

(பி - ம்) * ‘என்செய்கோ’ † ‘காவற்பெண்டிரரற்று’

‡ ‘திங்கிழைப்பக், காவ

லன் றன்னுயிர் நீத்ததுங் கேட்டஞ்சிச் சாவதிவ்’ § ‘

தன்னுறவும்’ || ‘காதலனின்

னுயிரும்’ ¶ ‘ஐயையைக்காட்டியது’ ** ‘கவ்வைதீர்’ ††

‘மகளிவ டான்மணம்

பட்டிலாள்’

உக்.—வாழ்த்துக்காதை.

௩௭௭

சேங்குடவேன் கூற்று *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ
தென்னேகொல்

பொன்னஞ் சிலம்பிற புனைமே கலைவளைக்கை
நல்வயிரப பொற்றோட்டு நாவலம்
பொன்னிழைசோ

மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசுமபிற்
ரோன்றுமால்

சேங்குட்டுவெற்குக் கண்ணகியார் + கடவுணல்லணி
காட்டியது.

தென்னவன் றீதிலன் றேவர்கோன்
றன்கோயி

னல்விருந் தாயினு னானவன் றன்மகள்
1 வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு 1
யானகலே

னென்னோடுந் 2 தோழிமீ ரெல்லீரும்
வமமெல்லாம்

வஞ்சிமகளிர்சொல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயததீ ரெல்லீரும் || வமமெல்லாங்
கொங்கையாற் கூடற் பதிசிறைத்துக்

கோவேந்தைச

செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப பாடுதாம் 1
வம்மெல்லாந்

தென்னவன் றன்மகளைப் பாடுதும்
வம்மெல்லாம்

“செங்கோல் வளைய வயிரவாழார
பாண்டியரென்

றெங்கோ ழுழைநா வியமபவிந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும்
வம்மெல்லாம்

பாண்டியன் றன்மகளைப் பாடுதும்
வம்மெல்லாம் **

“எனனே”—என்னேயிடுது எனனே யென்பது
செங்குட்டுவன் கூற்று. மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்”—முன மாணிடயாக்கையிற்கொண்ட
சிவப்பாறித் தெய்வ யாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினான
னபதுபற்றி, நான் அவனமகளென்றாள். வென்வேலான்
குன்று - செங்குட்டு. நான குன்றில்வந்தது விளையாடுவேன்
, நீங்களும் அங்கே வாருங்கோளென்றாள்

“வஞ்சியீர்”—செங்குட்டுவன் பரிகரத்தினமகளிர்.

“செங்கோல்”—எங்கோ - சேரன் முழைநா -
முழையையுடைய நா. முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன்
புகழ்ந்தடியோடு கூறினார்.

1. “வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டு
விரும்பார்கொல்” கவி, உள.

2. “செங்கோல் வளைய வயிர்வாழாமைத், தென்புலங் காவன்

மன்னவன்" சிலப். உ.அ. உ.கஉ - க.

(பி - ம்.) * 'தோதகோ, என்னேய் தென்னேய் தென்னேய்

தென்னென்கொல்'

† 'கடவுண்மங்கலம் காட்டியது. வாளுரீரவு' ‡

என்று செங்குட்டுவற்கு.....காட்டியது' ||

** 'வேறு ஆயத்தார்'

'நான்' § 'தோழி ரெல்லீரும்...

'வம்மெலாம்' ¶ 'மணிநா'

இளவு சிலப் பதி காரம்

ஆயத்தார்சொல்

¹ வானவ நென்கோ * மகளென்றும்

வையையா

கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றான் -

வானவனை

வாழ்த்துவோ நாமாக வையையா

கோமானை

வாழ்த்துவா † † டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தான்

கண்ணினீர்

கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்

வாழியரோ

வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
சூழ மதுரையார் கோமன்றன்
றொல்குலமே

மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை
நிலவரசா நீண்முடிமே லேற்றினான்
வாழியரோ

* வாழியரோ வாழி வருபுனனீர்
ரான்பொருளை

சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமானறன்
றொல்குலமே

எல்லாநாம்:

காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்
பூவிரி || சுந்தல புகாரா

அம்மாளைவரி

வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவாகோ
னோங்கரணங் காத்த லுரவோன்யா ரமமாளை
யோங்கரணங் காத்த ** லுரவோ

னுயாவிசுமபிற்

* ழாங்கொயின் முன்றெறிந்த சோழன்கா
ணமமாளை

சோழன் புகாராகரம பாடேலோ ரமமாளை

“வானவன்”—எங்கோனாகியவன்
பிரதிட்டிததமையாஸ் நாம் இவ்வாறு

கூறினேம்.

எல்லாநாடும் - கோழிநாடும்

“காவிரி” — கூந்தல - கூந்தல் புகா பாய்வேம

1. இவ்வெண்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. சிலப்பதிகாரம், உஅ: கஉக ஆம் அடிகளின்
குறிப்பைப்பார்க்க.

3. „ உஎ: ககடு-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘மகனென்றான்’ † ‘கொம்பென்றான்’ ‡
‘தேவர்மகள்’ § ‘திலவரசு’

‘என்முடி’ ‘நீர்த்தண்டொருனை குழ்தருவஞ்சி’ ¶
‘சோலைப்புகார்’ ** ‘உர’

‘வோனெனிலிகம்பு’

உக.—வாழ்த்துக்காத.

நுக

1 புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா

ரம்மாளை

குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த

2 கறவைமுறைசெப்த காவலன்கா

ணம்மாளை

காவலன் பூமபுகார் பாடேலோ ரம்மாளை

கடவரைக னோரெட்டுங் சுண்ணிமைபா

காண

3 வடவரைமேல் வாள்வேங்கை

பொற்றினன்யா ரம்மாளை

வடவரைமேல் வாள்வேங்கை

பொற்றினன்றிக் கெட்டுங்

குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா

ணம்மாளை

* கொற்றவன்றன் பூமபுகார் பாடேலோ

ரம்மாளை

அம்மாளை தங்கையிற் கொண்டங்

கணியிழையார்

தம்மணையிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாளை

தம்மணையிற் பாடுந் தகையெலாந்

தாவேந்தன்

கொமமை வரிமுலைமேற் கூடவே ரம்மாளை

கொம்மை வரிமுலைமேற் † கூடிற் குலவேந்த

னம்மென் புகாராகரம பாடேலோ ரம்மாளை
கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் † கொடி பொ
வஞ்செய்கோதை வில்லிட

மின்னிலங்கு மேகலை ளராபபவார்பப
வெங்கணுந்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று † பந்
தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

“கடவரைகள்”—திக்காமெட்டும்

அம்மனை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை
மிகுதியால்

“அம்மனை”—அம்மனையாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு
தாமும் அம்மனை யாடுகின்றார் சொல்லியது.

ஏலும்ஒரும் அசை. பாடி வியங்கோள்

“பொன்னிலங்கு”—பொன்னிலங்கு பூங்கொடி,
பெயர் பந்து - தெறிக்கும்பந்து.

கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க:

2. உ0: ௫௧-௫ ஆம் அடிகளின்
கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி
யொற்றி" (சிவப். ௫: ௧௭ - ௮) என்பதையும் அவற்றின்
உரைகளையும்பார்க்க.

(பி - ம.) * 'கொற்றவன் பூம்' + .

கடிக் கலவேந்தன் வம்மென்' ‡ 'கொடிப் பொலம்' '
பத்தடிக்குமே'

௫௮ சி ல் ப் ப தி க ர ம்

பின்னுமுன்னு மெங்கணும் பெயாந்துவந்
தெழுந் * துலாய்

மின்னுமின் னிளங்கொடி ' விபனிலத்
திழிந்தெனத்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபர்
தடித்துமே

தேவரார மாபன்வாழ்க வென்றுபர்
தடித்துமே

துன்னிவந்து கைதலத் திருந்ததில்லை
நீணிலந்

தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை
தானெனத்

தென்னனவாழ்க வாழகவென்று சென்றுபந
தடித்துமே

தேவாரா

மாயன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேவிரீதி

யையைய

யுடங்கொடுவா

கைவிடிரத்தாங் கொற்றறைம ஊக்கக்

1 கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப பாடிக்
குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ

ஆசல்

‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

* ஓரைவ ரீரையும் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது

தானனித்த

சேரன் பொறையன் மலையன் திறம்பாடிக்

*

கார்செய் § குழலாட வாடாமோ ஆசல்

கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஆசல்

* வன்சொல் யவனர் வள || நாடு

வன்பெருங்கற்

றென்குமரி யாண்ட செருவிற் *

கபற்புலியான்

மன்பதைகாக் குங் ॥ கோமான் மன்னன்
விறம்பாடி

மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ யூசல
விறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ
யூசல்.

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்து
மின். நிலத்து - நிலமீது

உலாவி. மின்னுமின் - ஒளிவிடுகிற

“துன்னிவந்து”—கைததைத்திருந்ததிலலை,

நிலமீதெழுந்ததில்லை; என்

தது, விரைவுபற்றி.

“வடங்கொள்”—டங்கொருவர் - ஐயையுடன்

சின்னாரிசொருவர். ஒற்

றை - ஒற்றைத்தாளம்

3.
3.

சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௧௫ - கூ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.
“ உக: ௫௫ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “வன்சொல் யவனா வளநா டாண்டு”(சிலப். உஅ:
௧௧௬); “நயனில் வன்சொல்”

மீனக் கொடிபாடும பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ் ட சுணக்கும் பாடலே

பாடல்

சந்துரற் பெய்து தகைசு லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டாற்
‡ கடந்ததொர்ச சேரன் கடம்பெறிந்த

வாரத்தை

‡ படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல
பனந்தோ ளுங்கவரும் பாடலே பாடல

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் || பொறையனற்
ருடொழார் வாழ்த்த றமக்கரிது குழொளிய வெங்கோ
மடந்தையு மேத்தினு ணீழி

செங்குட் டுவன்வாழ்க வென்று.

உகூ.—வாழ்த்துக்காலை

வள்ளை - உலகைப்பாட்டு

முற்றிற்று.

1. “பவள வுலக்கை கையாற் றுற்றித், தவள முத்தங் குறுவாள்”
சிலப். எ. உர.

(பி - ம்.) * ‘ஆர்க்கும்’ † ‘உவக்கும்பாடலோ’ ‡
‘கடந்தடுபோர்ச்’ § ‘படர்த்து’ || ‘பொறியாற்குத்தாள்’

முப்பதாவது

வ ர ன் த னு க ா னை

த.

1 வடதிசை வணக்கிய * வானவர்

பெருந்தகை

கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்

1 நேவந் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி

வாயெடுத் தாற்றிய மணிமே கலையார்

௧0. 2 யாதவ நேததற் கேதுவீங் குரையெனக்

கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி

நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி

யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய

மணிமே கலேதன் வான் றுற வுரைக்கு

க0. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி

னைவகை வகுக்கும் பருவங் ↓ கொண்டது

செவ்வரி பொழுகிய செழுங்கடை மழைக்க

ணவ்விய மறிந்தன வதுதா டு னறிந்தில

ளொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி நிறந்த

க0. நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின

புணர் , முலை விழுநதன புல்லக மகன்றது

தளரிடை ॥ நுணுகலுந் தகைபல்குல்

பரந்தது

குறங்கிணை திரண்டன கோலம் பொருஅ

நிறங்கினா சேறடி நெய்தோய் ** தளிரின

உ1). தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்

க. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையி லுள்ளாரை
வணக்கிய.

உ. கப்புலம் புகுகை - கண்ணிவிற்கு வெளிப்ப
டுகை

கக. விழுந்தன-நேராகவெழுந்தனவிலலை புல்லகம் -
புல்லப்படுகிறமார்பு.

கஅ. ஆபரணம் பொருவென்றது, இளமையால்.

கக. அடிதளிர் நெயதோயத்ததனமையவாயின

உ0. தலைக்கோலாசானென்றது, நட்டுவனை.

1. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ
ரேறென்" சிலப். உஅ. உகச.

2. "மணிமேகலை துறவுங்கேட்டாயோ தோழி" சிலப். உக
"காதலன்"

(பி - ம்.) * 'மன்னவர்' † 'தேவந்திபையைச்' ‡
'கொண்டிலசெவ்வரி'

§ 'அறித்திலவொத்த' || 'முலையுருத்தன' ¶ 'துடங்கினதகை'
** 'தவினை'

உ0.—வ ர ந் த ரு க ா னை த

குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் *
கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென

மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப
வருக + வென் மடமகண் மணிமே
கலையென்

உரு. ¹ றுருவி லாள் னொருபெருகு சிலையொடு
விரைமலா வாளி வெறுநிலத் தெறியக்
² கோதைத் தாமங் குழலொடு களைநது
போதித் தானம புரிந்தறம படுத்தன
ளாங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு

உரு. ³ மோங்கிய நன்மணி யறுகடல்
வீழ்த்தோ
தம்மிற் றுன்பந் தானி யெய்தா
செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
தன்றுற வெமக்குச + சாற்றின

ளென்றே
யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங்

கூறினார்
உரு. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை
திருவிழை கோல நீங்கின ளாதவி
னாற்றினெ னென்றாங் கரசற்

குரைத்தபிற்

உரு - உக. பின்னுள்ளனாக - சிரமஞ்செய்து
முடியாமையாலே தலைக்கோற

தரம்பெறுந் தனமையிலை, ஆதலால்,
குலத்தலைமாக்கள் கொள்ளநினைத்
கின்றாரிலை

உரு - கூ. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க
நினைத்திருந்த காமன கையற
வென்க.

கூ - கூ. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப
கூஉ. செம்மொழிமாதவா - தவமபயிசதினை
சங்கத்தாரான அறவண

வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

கூகூ. துறவுசொல்லுதல் -
வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(ரு) யாதவமுறத்தற கேதுவீங் குரையெனச்
(க) சொல்லுகின்றாள்,

(கூகூ) திருவிழைகோலம் நீங்கினபடியாலே (கூஎ)
அரற்றினேனென்றாள்.

1. "உருவி லான னொருபெருங் கருப்புவிட" சிலப். உ:
சச.

2. "கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித்
தானம் புரிந்தறங் கொள்ள

வும்" சிலப். உள். ௧௦௭-அ.

௧. "௧௦ - ௧௧. அரும்பெறன் மாமணி, யோந்ருதிரைப்
பெருங்கடல் வீழ்த்தோர்

போன்று, மைய நெஞ்சமொடு" மணி. உ: எஉ - ச.

(பி - ம்.) * 'கொள்ளாளியாது' † '

என்மகண்மணிமேகலையெனவுருவிலாளன்'

‡ 'சாற்றின தொன்றே, யன்புட னன்மொழி யருளுடன்
கூறுனன், பருவ மன்றிப்'

§ 'நிருவீழ்சோலம்'

நுஅச

சிலப்பதிகாரம்

சூற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்

* துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச்
செவ்வாய்

சு(). மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி
மயங்கின

டிருமுகம் † வியாத்தனள் செங்கண்
சிவந்தனள்

கைவிட் டோசசினள் கால்பெயர்த

தெழுந்தனள்
மருட்சிய

பலரறி வாராத் தெருட்சியண்

ஞலறிய நாவின் ஞயாமொழி † கூறித்
சுரு. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
கொய்தளிராக் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்

கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
‡ மடமொழி நல்லார் மாணியை யோரு
* ளரட்டன் செட்டித னாயிழை யீன்ற
சுரு. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு
* மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்.
° || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்
மங்கல மடந்தை † கோட்டத் தாங்கட்
செங்கோட் டியாவரைச சேணுயர்

சிலம்பிற்

சுரு பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரமபிய

நா. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத்
தன்னிடத்திலேயுடையகூந்தல்.

சுரு தெய்வமுற்று - தெய்வமேறி

சுக - நுட. அரட்டன்செட்டி .. ..மாயுய..

கைக்கொண்டு...குடும்பத்

தையுடையான ; திருவடிபிடிப்பான.

நா. மங்கலமடநதை - * மங்கலாதேவி

நச. செங்கோடி - செவ்விதானகோடி.

நடு. பிணிமுகநெடுங்கல [முளம்பினமுகம்; இது
வில்முகம்.]

1. "குரற்றலைக் கூத்தம் குடசம் பொருத்தி" (சிலப். கச:
அள); "குரற்றலைக்
கூத்தல் குலைத்துபின் வீழ" மணி. அ: கச.

2. கச-சடு. "தெய்வமுற்றோனவிதயம்...உணர்ந்தோரே"
சிலப். ப. அச.

3. சச-டு = சிலப். க: கடச-கச.

4. சிலப். உச: சுஉ-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

5. சிலப், க: ககடு.

6. மங்கலா தேவிபென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம்
அல்லது மங்கலரென்

புது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.

(பி - ம்) * 'துடித்தனபுருவம்' † 'வியர்த்தனசெங்கண்
சுவத்தனகை' ‡ 'கூறி '௪ னடெய்வ' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குடும்பியன் சிறுமகனங்கு', 'சேடக்குடும்பியன்'

¶ 'பிடத்தாங்கட்'

நடு.—வ ர ந் த ரு க ர னை த.

நாரு

வணிகரஹ் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வான்கவை யிடை யது
கடிப்பகை * நுண்கலுங் கவிரிதழ்க்

குறுங்கலு

1 மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துகு நீரு
முண்டோர் சுணையத னுளபுக் காடினா
கூ0 பண்டைப் பிறவிய ராகுவ ராதவி
னங்கது + சொணார்தாங் காயிழை

கோட்டத

தோங்கிருங் கோட்டி + யிருந்தோ

யுன்கைக்

குறிக்கோட் டகையது கொள்கெனத

தந்தே

2 னுறிததாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே
கூ0. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டனமை
முதிரா தந்நீர் முத்திற மகளிரைத்
தெளிததனை & யாட்டினிச சிறுகுறு

மகளி

3 ரொளித்த பிறப்பின ராகுவா காணாய்
பாசண் டன்பான் பார்ப்பனி தன்மேன்
எ0. மாடல || மறையோய் வந்தே னென்றலு
மன்னவன் விமமித மெய்தியம மாடலன
றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்நது
கேளிது 4 மன்னு கெடுகநின் றீயது

* மாலதி யென்பாண் மாற்றா
குழவியைப்

௭௫. பால்சுரந தூட்டப் பழவினை யுருததுக்
கூற்றயிர கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி

நுள. கடிப்பகைநுண்கல் - வெண்சிறுகடுகுபோன்ற
நுண்ணியகல். கவி

ரிதழ்க் குறங்கல் - முருக்கம்பூடபோன்ற சிறுதழைத்துண்ட
யகுறியகல்.

நுஅ. இழக்கலப்பன்ன - மாவயக்கரைத்தாலொ
யத் இழைநதுகு.....

கூக ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாங்கவிழைநயில்.

கூஉ. கோட்டி - கோயிலவாயில்

கூரு-கூ. சந்திராதித்தருள்ள அளவும அதன்
கடவுட்டன்மையொழியாது.

கூகூ - அ உன்கையதாகிய கரகத்துநீரை
இமழுவா பெண்கள்மேலும்

தெளிததறியென்று தெய்வஞ்சொல்லுதலும்

1. சிலப். கூ: கககூ; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி"
(வேக. கககூ); "இழை

பினுங் கொடியினு மிடியினும் பினங்கி' பெருங். ௬. கூஉ:
சுரு.

2. சிலப். கூ: கூ; "உறித்தாழ்ந்த கரகம முரைசான்ற
முக்கோலும்" கவி. கூ.

3. "ஒளித்த பிறப்பு வந் துற்றதை யாதலின்" சிலப். கூ:
கூஎ.

4. எச - அஎ. சிலப். கூ: ௫-௬ ஆம் அடிகளை
வெப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) * 'நணுகலங் கவரிதழ் குணுகலும்',
'துணுகலும்' † 'கொணர்ந்தங்கு'

'இருந்தோ யினகைக் குறிக்கோட டக்கையது'
பிறப்பு முணர்சுவர் காணய்' 'மறையோன்' ||

'ஆட்டிச் சிறிய மகளிரோனித்த
'மன்னே'

எச

நுகா சிலப்பதிகாரம்

௧

யாற்றாத தன்மைய ளாரஞ * ரெய்திப
பாசண் டன்பாற்' பாடு கிடந்திட்
காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

40. வந்தன னன்னைநீ வானறுய ரொழிகென
செந்திறம புரிந்தோன செல்ல நீக்கிப

பார்ப்பனி தன்னொடு ¹ பண்டைத் தாய்பாற்
² காப்பியத் தொலகுடி. கனின்பெற

வளர்ந்து

தேவந திகையைத் தீவலஞ் சொபது
அரு. நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னா
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாததன்
மங்கல மடநதை கோட்டத் தாங்க
‡ ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி
கூ0. யுறித்தாழ் \ காகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள கூறிப் போயினன் வாரா
னங்கது கொண்டு போந்தே னாதலி
¶ னீங்கிம மறையோ டனமேற் றோன்றி
யந்நீ தெளி ** பென் றறிந்தோன்

கூறினன்

கூரு. மனனா கோவே மடநதையா தமமேற்
றெளிததீங் †† கற்குவ மென்றவன்

றெளிப்ப

வொளித்த பிறப்புவந் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றா வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னை யுநோகா
கூ0. யேதி னனைனாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந †† துய ருழந்தா
யான்பெறு மகவோ யென்றுணைத் தோழி

கூக - எ நீரை அபபெணகணமேலே தெளிபத லும.

கழிந்த பிறப்பு வந்து உற்றது அவர்க்கு

(கூஅ) 'புகழந்தகாமனை' என நுஞ் சொனமுதலாக
(கருங்) 'மாதே வாராய' என நுநதுணையும க ன் னாகிராயந்
ற்று.

1. பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல்; 'பாசண்டச்
சாத்தற்குப் பாடுகிடந்தா னாக்' (சிலப். க் கரு); 'பன்னா
ளாயினும் பாடுகிடப்பேன்' மணி. கூஅ: கருஅ.

2. காப்பியக்குடியென்பது சீகாழிக் குத

தென்கிழக்கிலுள்ளதோறா

(பி - ம்.) * 'எய்துபாசாண்டன்' | 'பண்டைமரபாற்' † 'நங்குல மறையோ னாகித்' ‡ 'கரக மென்கை' || 'கோட்கூறப்' ¶ 'நீங்கியமனையோடன்' ** 'என வறித்தோன்' †† 'அறிகுவன்' ‡‡ 'தயரெய்தியயான்'

2
ரு. — வ ர ந் த ரு க ரை
த. ருஅஎ

வான்றுயர் நீக்கு மாதே வாரா
யென்னோ டிருந்த வில்ங்கிழை நங்கை
கருங். தன்னோ டிடையிருட் டணித்துய ருழந்து

* போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
யானது பொறேள னென்மகன் † வாராய்
வருபுனல் வையை வான் றுறைப

பெயாந்தே

னுருகெழு மூது நுர்க்குறு மாக்களின்

கக௦. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணே
னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ
வென்றாங் கரற்றி † யினைந்தனைந தேங்கிப்
பொன்றா முகலத்துப் டி போவெய் யே

ன்முன்

குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்

கக௧. || முதியோர் மொழியின் முன்றி

னின்றழத்

|| தோடலா போந்தைத் தெருகழல்

வெந்தன்

மாடல மறையோன் றன்முக நோக்க

மன்னா கோவே வாழ்கென் றேத்தி

முந்நான் மார்பன் முன்னிய

துரைப்போன்

கக௨. மறையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க

வுறைகவுள வேழக் கையகம் புக்கு

வானோர் வடிவம பெற்றவன் பெற்ற

காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(க௮ச) 'என்னோடிருந்த' ஆதி (க௮௭) 'என்
மகனவாராய' இறுதியாகக்
கோவலன்மாதாவாதித்தை.

(க௮௮) 'வருபுனல வையை வான நுகறப்
பெயர்ந்தேன்' எனபதுமுத

லாக (க௯௧) 'என்கொனித்தாயோ' எனபதீராக
மாதவிவாதித்தை.

க௯௪ குதலை - இளமொழி.

க௯௧. உறை கவுள் - மதநதுளிக்கினறகவுள்

க௯௨. வாறோர்வடிவம பெறறவ - கோவலன்.

க௯௩. காதலி - கண்ணகி

1. க௯0 - ௨௨. இச்செய்தி, "மறையோன் றன்னேப், பாருகழித் தியாங்கணம்
பறைபுட வளடம். வேகயான வெம்மையிற் கைக்கொள, வொய்யெனத் தெழித்தாங்
ருயர்பிறப் பாளனைக், கையகத் தொழித்ததன் கையகம்
(சிலப். கடு: சடு - இக) என்பதனாலும் விளங்கும்.

புக்கு...அடக்கிய கருணைமறவ"

(பி - ம்) * 'போந்ததற்கிரங்கிப்' † 'வாரான்,
பெயர்ந்தே, யுருகெழு' ‡ 'இனைந்துரைந்தேங்கி'

வருபுனல் வையை வாவறைப்

§ 'போர்வேந் தன்முன்'.

|| 'முதிராமொழி' || 'தோடார்'

௩௮௮

சிலப்பதிகாரம்

கஉரு. தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனா
லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணுகும
வஞ்சி மூதூர மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய

காதலி

னற்புளஞ் சிறந்தாங் + கரட்டன் செட்டி

கங். மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி
'னுடன்வயிற் றோரா பொருங்குடன்

றோன்றின

ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி
னாடிய குரவையி னரவணைக்

கிடந்தோன்

கங். சேடக் + குடுமபியின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி

யெய்தலு

மற்புளஞ் சிறந்தோ பற்றுவுழிச

சேறலு

* மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன்

விளைதலும்

ஓ பிறந்தவ ரிறததலு மிறந்தவர்

பிறததலும்

கசு0. * புதுவ || தன்றே தொன்றியல்

வாழ்க்கை

* யானே ழார்ந்தோ னருளிற்

ரோன்றி

மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்

செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோ

படிவமுங்

கையகத தனபோற் கண்டனை யன்றே

க2க - கக. காதலாரைகயாலே அறஞ்செயதிலர் ;

அதனாற் காதலியாகிய

அஞ்செஞ்சாயல அஞ்சாநனுகும் வருசி மு தாரிற்

பிறந்தார.

ககஉ - ரு. ஆடிபகுரவையின்பயத்கால்

திருவடிபிடிப்பான் குலத்திற்

பிறந்தாள் மாதரி.

ஆதலால்,

ககக. பொற்படி - பொன்னுலகம்.

ககஎ அறபுளம - அனபுடையவுள்ளம்.

பற்றுவுழிச்சேறல் - பூமியிற்
பற்றுள்ளவிட-ததேபிறத்தல்.

1. சிலப்பதிகரம், க0: உஉஎ.

2. "பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு,
பழம்" மணி. உக: கூக - உ0.
மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்

3. "புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்" கவி உஉ ;
"புதுவ தன்றிவ் வுலகத்

தியற்கை" புறநா. எக.

4. கசக-உ. "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க,
வஞ்சித்தோன்றிய வானவ"

சிலப். உக: கூஅ - கூ

(பி. ம்.) * 'அகலா தணுகும்', 'அருகாதணுகும்' † 'அருட்டன்' ‡ 'குடும்

பிரான்' § 'பிறத்தவர் சாதலு மிறத்தவர்' || 'அன்றே
யொன்றியல்' ௨ ௩௦.—வ ர ந் த ரு

கா தை. ௩௮௩

கசரு. 1 யூழிதோ றாழி யுலகங் காத்து

நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டிநன் னாட்டுக்

கவிசெழு கூடல் கதழெரி மண்ட

கரு. முலைமுகந் திருகிய மூவா மேனிப்

* பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம வகுத்து

நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்

* பூவும் புகையு மேனிய விரையுந்

தேவர் திகையைச் செய்கென் றருளி

கரு. வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி

யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன

ரநஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்

பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்

கரு. * குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தரும்

கரு. கடல்கு ‡ ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு

மெந்நாட் டாங்க டு ணிமைய வரம்பனி .

னன்னுட் செய்த நாளணி வேள்வியில்

வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்

தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கருக. படிப்புறம - அர்ச்சனாபோகம

கருஅ. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தாரணன் -

பண்டேவஞ்சியிற் சிறைகிடந்த மன்னர்.

கருஉ - ந. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றா.

1. சிலப். உடு: கஅக - உ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

2. 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, நித்தல் விழாவணி சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, ச; பக்கம், ௩௦:

திகழ்வீத் தோனே'

3. சிலப். உஅ: கூக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. கடுக - ௯௦. "அதுகேட்டுக், கொங்கிளங் கோசர் தங்களைட் டகத்து, தங்கைக்கு விழவொடு சாத்தி செய்ய, மழை தொழி லென்றும் மாருதாயிற்று", "அதுகேட்டுக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், தங்கைக்கு, தாட்டலி பீடிகைக் கோட்டமுத் துறுத்தாங்கு, அரத்தைகெடுத்து வரத்தரு மிவளென, ஆடித் திங்கை கையினுக்கோர், பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப, மழைவீற் றிருந்துவனம்பல பெருகிப், பிழையா விளையு னாடா யிற்று" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், ௩௦.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு' † 'குடகருங் கொங்கரும்' ‡ 'இலங்கைக் காவல் வேந்தன்' § 'இமையவர் தம்மி னன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியுள்' || 'ஓர்குரல்'

- . துகு

சிலப்பதிகாரம்

ககடு. லாங்கதா கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முரையோ டேத்த
வீடுகண் டலாபோன் மெய்ந்நெறி

விரும்பிய

மாடல மறையோன் றன்னெடுங் கூடித்
'தாழ்கழன் மன்னா தனனடி போற்ற

கஎ௦. * வேள்விச சாலையின் வேந்தன் போந்தபி
னியானுஞ் * சென்றே னென்னெதி

ரெழுந்து

தேவந் திகைமேற் நிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி முதுநார் மணிமண் டபத்திடை
றுந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நின்னை

கஎஃ யரைசுவீற் நிருக்குந் திருப்பொறி

யுண்டென்

றுரைசெய் தவன் + மே லுருதது நோக்கிக்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடிததேர்த்

தானைச

செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல் + செல் வாயிற் படியோர் தமமு

கஅ௦. னகலிடப் + பார மகல நீக்கிச

சிற்தை செல்லாச சேணெடுந் தூரத
தந்தமி லின்பத் || தரசான் வேந்தென்
றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முரைத்த தகைசா னன்மொழி

கஎ௦. யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்,

கஎக யானென்றது, இளங்கோவடிகளை

கஎக ஆதித்தன்றோன் றுகிற குணக்காகிய திக்கினுலே பேருடைய குண
வாயில், படிமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைநது படியெனநின்று அதனை

யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று

(கஎக) 'வஞ்சிமுதூர்' என்றதுமுதலாக (கஅஉ) 'அந்தமி லின்பத் தரசாள் வேந்து' என்பதீராக இளங்கோவடிகள் தெய்வஞ்சொன்ன தனைக் கொண்டு கூறினார்

கஎச - அரு. துந்தையாகிய சேரலணிடத்தே நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகள் வந்து நினைப்பார்த்து அரசவீற்றிருக்கும இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல

1. "தாழ்கழன் மன்னர் நினைடி போற்ற" சிலப். உஅ: கஅச.

2. கஎ - அக. "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த, குடக்கோச் சேர லிளங்கோ வடிகள்" (சிலப். பதி. க-உ. என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய வற்றையும் பார்க்க. பக்கம், 6, ௧௨, ௧௩.

(பி - ம்.) * 'சென்றே னெதிரேன்றெழுந்து' † 'செய்வாயிற்' ‡ 'பாரமகன்று போந்துசிற்தை' வென்

† 'மேற்கறுத்து நோக்கிய'

|| 'அரசாயின வேந்தென'

௩௦.—வ ர ந் த

௩௦ க ர னை த.

நூலை

கடிநு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்
 பரிவு மிடுக்கனும் பாங்குற * நீங்குமின்
 மெய்வந் தெளிமின் மெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
 பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
 னூனான் மறமி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்
 னுனஞ் செய்ம்மின் றவம்பல தாங்குமின்
 செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீரட் பிகழ்மின்
 பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
 னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
 பிறவோ ரவைக்களம பிழைததுப் பெயர்மின்
 கடிநு. பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
 னறமனை காமி னல்லவை கடிமின்
 1 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக் கோட்டியும் விராகினி லொழிமி
 2 னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா
 ௨௦௦. வுளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
 3 செல்லுந் தேளததுக் குறுதுணை தேடுமின்
 மலலன்மா ஞாலத்து வாழ்வு நீங்கென்.
 ௩௦.—வரந்தருகாலை முற்றிற்று.

எந்தமையனாகிய செனகுட்டுவனிருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்ன
 யென்று அருளித்திகனை வெகுண்டிருக்கிச் செங்குட்டுவனுக்குத் துன்பம்
 வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளர்முன்வந்த இராச்
 சியபாரத்தை விட்டுநீங்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
 னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய என்றிற
 முரைத்த இமையோரினங்கொடி தன நிறமுரைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
 திருத்தகுநல்லீரெனக்கூட்டுக.

ககஅஅ. புறஞ்சொற சொல்லாதபடி பரிகரியின்
 ககஉ பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.
 ககரு. பிழையுயிரா - மரிக்கிறவுயிர். ககஊ. அறமனை - மனையறம்.
 ககஅ. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி; கோட்டிதவிர்மின்.
 உ௦௦. உள்ளநாள் * வீழநாள் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.
 உ௦௨. மல்லன்மா ஞாநததுவாழவீ ரீங்கென் .. .. .

சிலப்பதிகார அருமபதவுரை முற்றிற்று.

1. "கள்ளும் பொய்யும் கமாமும் கொடியு, முன்னக் களவுமென் றரவோர்
 துறத்தவை" மணி உச: எள - அ.
2. "இளமையுதில்லா யாக்கையுதில்லா, வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு தில்லா"
 மணி உச: ககரு - கூ.
3. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" தான்மணி. கரு.
4. "வீழ்தான் படாஅமை தன்னுற்றி னக்தொருவன், வாழ்தான் வழியடைக்குங்
 கல்" குறள், கஅ
 (பி - ம.) * 'நீங்குதிர்'

நிகுஉ

சிலப்பதிகாரம்

கட்டுரை.

1 முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளங்

* குடதிசை யாளங் கொற்றங் குன்ற
 வார மார்பிற் + சேரகுலத் துதித்தோ

* ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்

௫. பழவிறன் மூதூர்ப் ! பண்புமம் படுதலும
 விழவுமலி டு சிறப்பும் விண்ணவா வரவு
 மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
 வரியுங் குரவையும விரவிய கொள்கையிற்

க0. ॥ புறத்துறை மருங்கி னறததொடு
பொருந்திய

மறத்துறை முடிதத வாய்வாட் டானையொடு

² பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்.

³ ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய

†† செங்குட் டுவனோ டொருபரிசு நோக்கிக்

க00. கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட !! முற்றிற்று.

முன் று வ து வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

1. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. உசுள, இகஉ.

2. ச - அ. " " " "

3. கஉ - இ. "கொடும்போர் கடந்து தெடுங்கட லோட்டி, புடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கழிப்புனர் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்" (சிலப். உஅ. ககஉ - உக) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

4. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன்"

சிலப். பக்கம், இளக.

(பி - ம). * 'குடகருங்கண்டுமொற்றங்' † 'சேரர்குலத்து' ‡ 'பண்புண் டாதலும்' § 'சிறப்பின் வானவர்வரவுமொழியா' || 'குடியுங்குழின் பெருக்கமுமவர் தம்வரிபும்' ॥ 'புறத்துறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துறைமுடித்த' ** 'கங் கையாற்றுக்கரை' †† 'செங்குட்டுவனோதோக்கி' ‡‡ 'முற்றம்'

நூற் க ட் டி ரை

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற்
செந்தமிழ் கொடுத்தமி மென்றிரு பகுதியி
னைந்திணை மருங்கி னறம்பொரு ளின்ப னு மக்க
டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த மரபி னொழுக்கொடு புணர
வெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு பொருளை
யிழுக்கா யாப்பி னகனும் புறனு
மவற்று வழிப்படேஞ் செவ்விசிறந் தோங்கிய க0
பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு
மாங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து
மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த வரியுங்
குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை தெரிவுறு வகையாற்
செந்தமி ழியற்கையி கரு 1 லாடிநன் னிழலி
னீடிருங் குன்றங்
காட்டு வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து மணிமே
கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகார
முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

---

1. கடு - கூ. “ நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு
மண்டிலத்துக், கோடு கோ டாய்த்தோன்றுங்
கொள்கைத்தே,—” சீலப், நூற்சிதப்புப்பா யிரம்.
எடு

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

அக்கோலேழ் [செயிற்றியம்], 70,
 அக்கோலொருகோல், 115. [115.
 அகத்தெழுசுவை [சயந்தம்], 80.
 அங்கட்பொய்கை, 223.
 அச்சவலிநயம், 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 138.
 அதிர்வெனப்படுவது, 233
 அந்தணர்வேள்வி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ் நூல்], 191.
 அந்தணன்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரீகையநகர்த்தவ்யம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [ஐபநீயம்], 116.
 அரிதரங்கிற்செய்தெழினி [பரதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியங்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவந
 அவலமரத்து, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிற்கை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.
 அவைதாம், நாடக [மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணங்குதாமரை, 205.
 அழற்றிதம்பட்டோன், 87.
 அழக்காறுடைபோன், 85.

அறமேற்குத்திரர் [செயிற்றியம்],
 82. [195.
 அறிவுநிறையோர்ப்பு [நன்னூல்],
 அறுமுகத்தோனாடல், 89, 193.
 அறுவகைநிலையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வளையாபதி], 287.
 ஆங்கனங் குறித்த, 371.
 ஆடலின்றி, 193.
 ஆடிடமுக்கோல், 73, 118.
 ஆதாரம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பாவிருத்தி, [நாடகநூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232.
 ஆயஞ்சுதாரம், 453.
 ஆயிரநரம்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியத்தமிழெனும், 89. [யம்], 117.
 ஆவதகத்தியனார் [பரதசேனாபதி
 ஆழியுமாரும் போல், 443.
 இடைபிக்கலைசுமுனை [இசை நுணு
 கீகம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இணையாதியல்வது, 92.
 இணையாவினைக்கை, 92.
 இணையெனப்படுவது, 222, 234.
 இந்நெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பலவகை, 26. [383.
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கணீக்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.
 இழிப்பினவியை, 83.
 இளியிட பங்கத்கடகம், 443.
 இறையோன் சடை, 51.
 இன்பநதெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.

அத்புதவலினயம், 83.
அறமகாரியம், 460. [யம்], 82.
அறம்பொருள்வாணிகர் [சேயிற்றி
அறம்பொருளின்பம்வீடு, 82.
அறம்பொருளின்பமரசர் [சேயிற்றி
யம்], 82.
அறமுதனான்கு [சேயிற்றியம்], 82.

இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
இன்னனலலோன், 63, 108.
இன்னிசைவழியது [பஞ்சபா ர த்
உச்சிப்பொழுதின, 87. [யம்], 233.
உணர்த்தியுமண்டம், 236.
உந்தியொடு, 371.
உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

விளங் க ர

மேற்கோளகராதி.

டுகடு

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
உவாதோளவினயம், 85.
உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் [பாதசேன
பதியம்], 114.
உள்வரியென்பது, 228, 238.
உள்ளோற்குள்ளது, 82.
உற்சங்கமென்பது, 98.
உறுத்தலுமொன்றலும், 173.
உன்னநிலையே, 95.
உன்னமா மண்டலம், 92.
ஊர்க திண்டேர், 223.
எஞ்சதலிலலா, 97.
எடுத்தவியலும், 210.
எடுத்துக்கோளை, 228, 239.
எண்கோவை மேகலை, 134.

கண்கூடென்பது, 228, 238. [221.
கண்டமல்லது [சொல்லகத்தியம்],
கண்ணியகீழ் மூன்றாகு, 222.
கண்ணோவுற்றோன், 87.
கத்தரிகையே, 93.
கபித்தமென்பது, 94,
கரணத்தியலவர், 167.
கருகுதல் வெள்ளை, 387.
கருதியகடகா, 98,
கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
கரும்புமிளநீரும், 1.
களித்தோனவினயம், 85.
காகபாதம், 386.
காங்கூலம்மே, 94.

எதிருமிராசி, 453.
 எல்லாவிரலும், 233.
 எழுத்தேயசையே, 350.
 எழுவகைக் கூத்தும், 81.
 எள்ளுக் கொள்ளு, 390.
 எளவிவை, 81.
 ஏத்துமிடபம், 453.
 ஏறங்கோட்பறை, 15.
 ஐயகைப்பூதமும், 104.
 ஒடுவென்கிளவி, 107.
 ஒத்தகிழமை, 223.
 ஒத்தவனு முதல, 70, 115.
 ஒப்பார்பிராணன், 103.
 ஒருசீர் செந்துககு, 91, 382.
 ஒழிந்த தனஞ்சயன் [இசைநுணுகு
 ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.
 ஒங்கிய மூங்கில, 100, 456.
 ஒங்கும் வெகுளி, 103.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓருந்தயிழொரு, 11.
 ஓரைவிரையினும், 195.
 ககரங்கொட்டே, 91, 382.
 கச்சிவளைக்கைச்சி, 162.
 கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
 கடகமுகமே, 94. [178.
 கடையமயிராணிமரக்கால, 58, 89,
 கடையமயிராணி யாழிற்று, 90, 194.
 கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

காட்சிவரியென்பது, 228, 239.
 காண்வரியென்பது, 228, 238.
 காணுங்காலைக்கபோத, 96.
 காதநருவர் தாங்கை, 168.
 காமவலினயம், 84.
 காமனதாடல் பேடு, 90, 194.
 காந்தைப் பிடித்து, 11.
 கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
 கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
 கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
 கீழுவரலினை, 386.
 குடங்கையென்பது, 94, 275.
 குடத்தாடல குன்மெடுத்தோடல்,
 89, 193.
 குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
 குரலினியிற்பாகத்தை, 453. [80.
 குரலே துத்தமினியிவை, 222.
 குரவைக்கூத்தே, 142.
 குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
 80, 99, 442, 451.
 குரவையென்பதெழுவர், 27, 451.
 குரறுத்தரான்ரு, 453.
 குரறுலைவிறுத்தம், 443.
 குரன்மருங்கிற், 444.
 குரைகடன்மதிக்கும், 191.
 குலப்புடைவை, 163.
 குழைமுற்றின, 52.
 குறங்குசெறியொடு, 196.

குன்றாக் குரம்பாதி, 234
 குன்றக்குறிலேந்தும், 105.
 கூடமென்பது, 233.
 கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.
 கூர்மனிமைப்புவிழி [இசைநுணுகீக
 கூறியவரங்கிக்குறியொடு, 70.
 கூறியவறுப்பிற்று, 116.
 கூறியவறுப்பிற் குறைபாடன்றி
 [செய்யுளியல்], 190.
 கேழ்கிளர்தொய்யகம், 198.
 கையுழென்பது, 204.
 கோஞ்சிய மொழியின், 87.
 கொட்டந்தருக்கம் [பிங்கலநீதை],
 138, 154, 179, 195.
 கொட்டிகொடுவிடையோன், 89, 192.
 கொட்டிமெசையும், 91, 382.
 கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.
 கொன்றுவாழ்தொழிலிலும் [திவாக
 கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோட்டினதமைதியும், 61, 100.
 கோயிலுளங்காண, 163,
 கோவைவற்செங்கல், 387.
 சுங்கிலிதுண்டொடர், 197.
 சங்கெனப்படுவது, 96.
 சதுரமென்பது, 96.
 சமமெனப்படுவது, 224.
 சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.
 சரிகமபதரி யென்று, 102, 457.
 சரைமலங் கீற்று, 386.
 சாணளவு கொண்டது, 453.
 சாந்திக் கூத்தே, 80.
 சாநதுபூக்கச்சாடை, 147, 167.
 சிங்களமிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடிலும், 206.
 சிந்துப் பிழுககை, 88.
 88

துசியென்பது, 94.
 துத்திரரணியின், 386.
 செங்கயலிரட்டை, 147.
 செங்கோட்டியாழை, 350.
 செத்தோனலினயம், 86.
 செந்துறைவெண்டுறை [இசைநுணு
 கீகம்], 190.
 செப்பரியசிறது [பஞ்சமரபு], 190.
 செப்பிய பூதங்கள், 102.
 செம்பகை யென்பது, 233.
 செம் முறை யுதற்பே, 61, 102.
 செலவெனப் படுவதன், 204.
 சேனையுள் படுகரை [கதை], 231.
 சொல்லிய வன்றியும், 87.
 சொல்லு மிதற்களவு, 101, 456.
 சூஞ்ஞையுறறேன், 86.
 தக்கராகநோதிரம், 135.
 தக்கோலர் தீம்பூ, 138, 155, 277.
 தடவுத்திரை, 135.
 தநதிரத் தரங்கிங்கு, 113.
 தநதிரிகரமே, 350.
 தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,
 தலைநோவுற்றேன், 87. [383].
 தலையினதாரம், 221.
 தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.
 தாம்பிர ரூடமே, 95.
 தாமரைகழுநீர், 387.
 தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.
 தாரத்துழை தோன்ற, 453.
 தாரபாகமும், 67, 112.
 திண்பரித தென்றலம், 231.
 திரிபதாகை, 93.
 திருநதிய பொதியில், 56, 78.
 திருவளரரங்கி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ்நூல்], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கநகை துக்கம் [வினாயகர்]

சுநதையுடம்பட்டொலி, 80.
 சீதமுற்றோனவினயம், 87.
 சீப்புப்படியறிள், [கதை] 414.
 சுகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேடும், 93.
 சுண்ணநான்கடி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

துஞ்சாரின்னோன், 86. [248.
 துடிகடையம் பேடு, 58, 89, 192.
 துடியாடல் வேன்முருகன், 89, 178,
 துய்யவுடம்பளவு, 104. [193.
 துலைநிலைக்குறாவும், 453.
 துள்ளத் கண்ணும், 204.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

டுகளு

தூபமென்பது, 93.
 தேய்வ முற்றோன், 86.
 தெரிநிலையென்பது, 95.
 தெருட்டலென்பது, 204.
 தேர்ச்சியென்பது, 228, 239.
 தைவரலென்பது, 203.
 தோகைமறவரது தடிகண், 371.
 தொண்டுபடுத்திவலின் [ஆ சீ ரிய
 [மாலை], 221.
 தொல்லையினையால, 22.
 தோரமென்பது, 98.
 நகையினவினயம், 84.
 நச்சிலைவேற்காலை, 331.
 நலவிசைமடந்தை, 222, 233.
 நலத்தஞ்நாலவர், 32.
 நள்ளொன்றிறுத்த, 28.
 நதம்பிசின், 179. [ஐபதீயம்], 79.
 நன்னர்விருப்புடையோள் [பரதசே
 நாட்டுக்காலகடுவு, 84.

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதி
 பதாகையென்பது, 93. [யம்], 79.
 பதினெண்கூலம், 155.
 பதுமகோசிகம், 94.
 பதுமாஞ்சலியே, 97.
 பதுமுகமுற்கட்டிதமே, 232.
 பரவியசாநதியன், 193.
 பரிவட்டணையின், 203,
 பருந்தாநிழலுமென, 11.
 பருந்துமதனிழலும், 224.
 பலவகையுருவமும், 81, 381.
 பல்வகையென்பது, 81.
 பலகையெட்டும், 386.
 பலவன்னத்தூவி, 127.
 பழுப்புடையிருகை, 142.
 பனித்தலைப்பட்டோன், 86.
 பாட்டுடைத் தலைவன், 207.
 பாண்டரங்க முக்கணன், 89, 192.
 பாவைதிருமகள், 90, 194.

நாணமுற்றோன், 87.
 நாலினும் வாளினும், 500.
 நாற்பெரும்பண்ணும், 234.
 நீடதமென்பது, 98.
 நிலமுதலாகிய, 206.
 நிற்றலியங்கல், 365, 383.
 நிற்றலிருத்தல், 371.
 நிறுத்தியவம்மன, 371.
 நின்றநரம்பிற் காறும், 222, 234.
 நீடிருங்குன்றம், 32.
 நீர்வாரிகர்மலர் [கதை], 247.
 நீரிலே நிற்றல், 233.
 நீலத்தியல்பு, 388.
 நீளகடலிலிட [வளையாபதி], 209.
 நூலவராய்ந்து, 197.
 நெஞ்சொடு கூறல், 87.
 நெடியவனுற்று, 89, 193.
 நெய்த்தல் கிளிமயிற்சமுத்து, 387.
 நெல்லுப்புல்லு [கூத்தநூல்], 155,
 390.
 நேர்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.
 பசாசமென்பது, 95.
 பசிசோம்புமைதுளம், 103. [248.
 பண்ணுற்றிற்சுல்ல [வளையாபதி],

பாவோடணைதலிசை, 105.
 பிண்டியென்பது, 95.
 பிணியுங்கோளும் [சேயிற்றியம்],
 பிரமர மென்பது, 94. [72, 118.
 புட்பபுட மென்பது, 98.
 புட்பாஞ்சலியே, 97.
 புண்ணியமால[பாத சேனுபத்யம்]
 புரமெரித்தல் சூர்மா, 90. [117.
 புரைதபு சித்திர, 197.
 புழுக்குவ புழுக்கல், 160.
 புறநிலை மருதம், 223.
 புறவரியென்பது, 228, 238.
 பூதமுதற் சாதனத்தாம், 102.
 பூதவகைகளோ, 103.
 பூமென்கணையு, 158.
 பூராடங் கார்த்திகை [மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.
 பூவநதிரிபலை, 179, 195.
 பெருகியன் மருதம், 223.
 பெருவிரல் குஞ்சித்து, 222.
 பெற்றதற்குவத்தல், 371.
 பேரிகைபடகம், 106.
 பேரியாழ் பின்னும், 100.
 பொதியிலு மிமயமும் [கதை], 153.

நுகுஅ விளங்கா
 மேற்கோளகராதி.

பொய் கொலை, 371.
 பொய்யில் காட்சி, 85.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொன்னிதழ் பொறித்த, 196.
 போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
 மகரத்தினொற்றால், 105.
 மகரமுகமென்பது, 96.
 மகரமென்பது, 98.
 மடவரன் மடமான், 451.
 மடியினவினயம், 85.
 மண்டமாரட்ட, 328.
 மண்டலமென்பது, 96.
 மண்ணினுளறு, 161.
 மண்ணுடனீர் நெருப்பு, 102.
 மத்தளம் தண்ணுமை, 382.
 மரகதமணிக்கயத்தது [கதை], 134.
 மலவூர், 223.
 மலம்பிரியாதது, 386.
 மலர்காங்கூலம், 94.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மழை பெய்யப்பட்டோன், 86.
 மறையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினையொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியையது, 270.
 மாயவளாடல் மரககால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான்நிலை யென்பது, 96.
 முகமாடுததிரியோகம், 75, 120.
 முகமுமுரியும், 209.
 முகிழ்காங்கூலம், 94.
 முகுளமென்பது, 95.
 முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
 காசம்], 92.
 முட்டியென்பது, 94.
 முட்டில் பாணரும், 76, 121.
 மடக்கியவிருகை, 160.

முந்நாளிந்திரன், 186.
 முரிந்தவறு, 207.
 முனிதயிர்மிசைபாகல், 430.
 முன்னியவெழிவி [முதிவாணர்நாட
 கத் தமிழ்நூல்], 116.
 மெய்ச்சாய் விடைநெரிவு, 90.
 மெய்நிலையென்பது, 95.
 மெய்பெறத் தெரிந்து, 92.
 மெய்வாய்கண்மூக்கு, 102.
 மெலிவித்கெலை, 224.
 மொழிநரு முளரே, 92.
 மொழியாம்பல், 445.
 மோடி முன்றலை, 161.
 வட்டணையுத் துளியும் [பரதசேன
 வட்டமென்பது, 453, [பத்யம்], 79,
 வண்டென்பதுவே, 96.
 வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
 வணிகரணியின், 386.
 வந்திரையின், 331.
 வந்தானூரன், 223.
 வயநதமாமலைநயநத, 188.
 வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமானம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோன வினயம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிவித் கெலை, 225.
 வளைவாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னியித்கிடக்கும், 387.
 வாசிகைவைத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 வீரது சிந்தையிற், 386.
 விலக்குறுப்பென்பது, 58, 82.
 விளக்கியல்வென்பும், 116.
 விளையாட்டென்பது, 204.
 விற்றிடியென்பது, 94.
 வினோதக்கூத்து, 81.
 வீரச்சுவையவினயம், 83.
 வெகுண்டோனவினயம், 85.
 வெப்பினவினயம், 87.
 வெள்ளை சிவப்பு, 388.

முத்தையா முதலிய விசய, 454.
முதற்கணெதுர், 222, 233.

வேங்கடஞ்சுமரி[ஓசைநுணுக்கம்],
வைசாகரிலையே, 76, 121. [230,

உ
• அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அ, இடைச்சொல், 516

அஃமிணை, 378. [220

அஃமிணையை உயர்திணையாகக்கூறல்,
அஃமிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.

அக்கசாலை, 423.

அக்கசாலைப்பள்ளி, 435

அக்கினி, 301.

அக்கினிகாரியம், 293.

அக்கினிகோத்திரம், 536.

அகக்கூத்திற்குரியஉரு இருபத்தெட்
டு, 58, 90.

அகக்கூத்திற்குரியகால்கள், 59.

அகக்கூத்திற்குரியகை, 99.

அகக்கூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.

அகக்கூத்து இருவகை, 57, 79.

அகக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.

அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.

அகச்சாதி, 350.

அகச்சுவை, 80.

அகடு - நடு, 279, 390.

அகத்திட்டகை, 41.

அகத்திணை, 14, 29.

அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.

அகத்திணைவழு ஏழு, 14.

அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை
நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க
ணத்தையும் தெரிவிப்பதாகிய
ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென்
மதுரைக்கணிகுநாதலைச்சங்கப்
புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்
தியமுனிவராலுள்ளிச் செய்யப்பட்ட
து. இது நச்சினுர்க்கினியர்
காலத்திலேயே இந்நூல் போயிற்
றென்று தெரிகிறது. ஆயினும் இதி
லுள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்
பழையவுரைகளில் ஆங்காங்குக்
காணப்படுகின்றன. (தென்மதுரை,

முன்னம் கடல்கொள்ளப்பட்டது.) 7, 9.

அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய
னார்)-ஒரு தேவ விரும்பு, 7, 8, 56,
78, 80, 81, 117, 188, 230,
391, 403.

அகத்தியராற்சயந்தனும், உருப்பசி
யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,
அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.
அகநகர், 396.

அகநகர்ச்சிறப்பு, 376.

அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,

அகநகை - இகழ்ச்சிநகை, 425,

அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.

அகநாடு, 162.

அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ
கையுள் ஏழாவதுதொகை; வாழ்த்
துள்பட 401-செய்யுளையுடையது;
உத்தரமதுரைக்கணிகுநாத
கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்
பாடிய பெருந்தேவனாரால் வாழ்த்
துச்செய்யுளும் மாமூலனார் முதல்
உலோச்சனனாறுதியாகவுள்ள புல
வர்பலரால் மந்தைநானூறு செய்
யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;
அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு
ளாகவுடையது; பதினமூன்றடிச்
சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்
பெருமையுமுள்ள ஆசிரியப்பாக்க
ளாலமைந்தது; இத்தொகைக்கண்
வாழ்த்து ஒழிந்த நானூறுசெய்
யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது
செய்யுள் களிற்றியானைநிரையென
வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்
றென்பது செய்யுள் மணிமிடைப
வளமெனவும், மந்தைய நூறும்
சித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

சு00 அரும்பத் முதலியவற்றின்

அகராதி.

படும்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிசுடிசுழார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்
பெருவழுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தரமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்நாட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.

அகநிலை - ஊர், 147, 167.

அகநிலைப்பச்சாசக்கை, 95. [289.

அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,

அகப்பரிசாரமகளிர், 160.

அகப்பற்று, 371.

அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,

அகப்பா, 568. [155.

அகப்புறத்தோற்கருவி, 106.

அகப்புறமுழவு, 106.

அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.

அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,

அகமலர் - இதயகமலம், 319. [582.

அகமார்க்கம் - மெய்க்கூத்து, 80.

அகமுழவு, 106.

அகல், 200.

அகிதம், 373.

அகில், 125, 138, 154, 260, 331.

அகில் முதலியவற்றற் புகைக்கும்

புகை, 45, 132, 170.

அகில்வகை 378.

அகில்விதகு, 361, 378.

அகிலின்குப்பை, 523.

அகிலுணவிரித்தகூந்தல், 561.

அகிலுறுப்பு ஆறு, 154, 378.

அகிலுறுப்பு ஐந்த, 154.

அகிற்சாந்தம், 338, 351.

அகினெய், 361.

அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81.

அங்கண், 33.

அங்கம், 82, 84, 250.

அங்கம் ஏழு, 83.

அங்கம்பயந்தோள் - அங்காகமத்தை

உண்டாக்கினவன், 264.

அங்காக்கும்வரய், 172.

அங்காகமம்பன்னிரண்டுபகுப்பினது,

284.

அங்காடி, 138, 338, 351, 509.

அங்காடியிற் பூவித்தல், 150.

அங்காடியின்செல்வமிகுதி, 199.

அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.

அங்காடிவீதி வருணனை, 384.

அங்காதத்தல், 197, 324.

அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.

அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.

அங்கு 102

அகலம் - மாபு, 113, 300, 301.
 அகலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.
 அகவயின், 526.
 அகவல், 219.
 அகவன்மகளிர், 562.
 அகவுதற்செழியல், 562.
 அகவை- உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,
 35, 38, 219, 589.
 அகழ்கருவி, 424, 436.
 அகழ்தல், 274.
 அகழி, 341, 359, 375, 413.
 அகன் தலை - அகன் தஇடம், 296.
 அகனகர், 241.
 அகாதி - ஒருவகைக்கன்மம், 282.

அயல், 400.
 அங்கிவானவன், 491.
 அங்குசம், 495
 அங்குலம், 104.
 அங்குலி, 495.
 அச்சவலினயம், 83.
 அச்சிரக்காலம், 361, 378.
 அச்சு, 105.
 அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
 அச்சவவாரியர், 140, 158.
 அசதியாடல், 346.
 அசரி, 464. 468.
 அசுரர், 168, 176, 186, 187, 320,
 537.

அரும்பத அகராதி. கூடுக

முதலியவற்றின்

அசை : அங்கு, அந்தில், அன்றே,
 ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
 66, 197, 219, 251, 301, 308,
 324, 347, 375, 377, 411, 415,
 443, 451, 452, 485; தாளவகை
 யுள் ஒன்று, 91, 382.
 அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.
 அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.
 அசைத்தல், 90.
 அசைந்த, 462. [291.
 அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,
 அசையின்காலம், தொழில், வடிவு
 முதலியன, 91, 382.
 அசைவிலுக்கம், 143.
 அசைவு - மடித்தல், 162.

அடவி-மலைசேர்ந்தகாடு, 189, 375.
 அடவிக்கானம் - அடவியாகியகாடு,
 அடாப்பழி, 247. [358, 374.
 அடிககலம், 434.
 அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,
 21, 22, 24, 257, 258, 273,
 287, 336, 348, 357, 383, 417,
 418, 429, 431, 440. [372.
 அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,
 அடிசில், 417. [348.
 அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,
 அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.
 அடித்தோழி, 574 - 6.
 அடிதொடுகடன் - குளுற்றகடன்,
 321, 330, 331. [518.

அசோகபல்லவம், 387.
 அசோகம், 229.
 அசோதை } 419, 431,
 அசோதைப்பிராட்டி, } 447, 448,
 அசோதையார், } 458, 459.
 அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.
 அஞ்சலிமுதலிய பதின்மூன்று இரட்
 அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப்பிரிகரி,
 அஞ்சனத்திரள், 523. [515.
 அஞ்சனப்பூழி, 514.
 அஞ்சனம், 126, 133, 410.
 அஞ்சனவண்ணன், 192.
 அஞ்சுவண்ணனாடல் பத்து, 173.
 அஞ்சிலோதி, 525.
 அஞ்சுமகன், 495.
 அஞ்ஞை - அன்னை, 242, 249.
 அஞர், 259, 313, 323, 568.
 அட்டமங்கலம், 147, 166.
 அட்டமி, 412, 508,
 அட்டாக்கரம், 297.
 அட்டில் - ஓமசாலை, 262, 289,
 அட்டிற்புகை, 338. [418, 430.
 அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 அடக்கல், 65. [106.
 அடக்கியற்பொருள், 518.
 அடங்கலும் - முற்றும், 460.
 அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்ததுசோர,
 அடர்த்தல், 443. [498.

அடிதொடுதல் - குருததல், 322,
 அடிப்படல், 21.
 அடிப்படுத்தல், 25.
 அடிப்பற்றிவருதல், 358.
 அடிபெயர்த்தாடல், 323.
 அடிமனை, 66, 111,
 அடிமுதல வீழ்தல், 299.
 அடிமைத்திரள், 45, 54.
 அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.
 அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.
 அடியார் பகுத்திரள், 433.
 அடியில் - அடியால், 303.
 அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.
 அடியுறை, 524.
 அடியொதுக்கம், 259.
 அடியோர்பாங்கு, 421, 433.
 அடிவருடல், 525,
 அடிவரையிட்டன், 205.
 அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263,
 அடுக்களை, 351. [280, 300, 543.
 அடுக்காழி, 181.
 அடுக்கிய - அடுக்கினாலொத்த, 291.
 அடுக்கு, சிறப்பின்கண்வருதல், 33.
 அடும்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,
 அடை, 135, 198, 199, 201. [214.
 அடைக்கலக்காதை, 10, 273.
 அடைக்கலம் கொடுத்தல், 27, 428,
 அடைக்கலம், 273, 398, 409.

கூ02 அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லா தே
 அடைக்கலமிழத்தல், 574. [ன், 576.
 அடைக்காய், 419. [376, 558.
 அடைகரை, 259, 262, 275, 359,
 அடைச்சி - செருகி, 360.
 அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.
 அடைத்தல், 57, 79.
 அடைப்பகம், 345.
 அடைப்பை, 363, 380.
 அடைமொழி, 347, 353.
 அடைய-மூற்றும், 148, 149, 448.
 அடையாதேகொள், 217.
 அடையார், 44.
 அடையாளப்பூ, 535.
 அடைவுசரக்கு, 379.
 அடைவுபடக்கிடத்தல், 305.
 அண்ணல், 13.
 அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.
 அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
 523, 574.
 அணங்கெழுந்தாடல், 142, 159.
 அணி, 179, 202.
 அணிகலம், 153.
 அணித்தோடு, 228.
 அணிதருகலன்கள், 563.
 அணிநிலா - நல்லஒளி, 129.
 அணியியல் - அடியார்க்குநல்லாரால்
 அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
 டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
 தண்டியலங்காரத்துக் காணப்
 பட்டமையின், அந்நூலில் உள
 ளனவாகவே இப்புத்தகத்திலு
 ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட
 டன; ஆயினும் முற்காலத்து
 அணியியலென்று பெயருள்ள
 வலங்காநால் என்று இருநக

அணுகச் செல்லுதல், 434.
 அணுமுதற் பெருவிரல், 115.
 அணை, 101, 456-7.
 அணைத்தல், 90.
 அத்தகிரி, 412, 476.
 அத்தகு, 42, 65.
 அத்தம் - அருநெறி, பொன், 138,
 அத்தி, 103, 488. [294, 419.
 அத்திரம், 186.
 அத்திரி - கோவேறுகழுதை, 182,
 அத்து, சாரியை 129. [198-9.
 அதங்கோட்டாசான், 391.
 அதமத்தோற்குவி, 106.
 அதமம், 100.
 அதர்படல், 537.
 அதரமூவம், 300.
 அதரிதிரித்தல் - கடாவிடல், 545.
 அதற்புனையரணம் - தோற்கைத்தள
 மெள்ளுங்கருவி, 366, 384.
 அதிகாரப்புறண்டை, 23, 49, 52,
 அதிசயம், 263. [135.
 அதிசயம் மூன்று, 280.
 அதிர்த்தல் - துளங்குதல், 221.
 அதிர்ப்பு, 344.
 அதிரவு - கம்பித்தல், யாழ்நரம்பைச்
 சிதறவுந்தல், 222, 233.
 அதிரவுநரம்பு, 224.
 அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
 மல்லிகை, 340, 353.
 அதிராக் கொள்கை யறிவன், 400.
 அதிராச்சிறப்பின் மதுரைமூதூர், 3.
 அதிராமரபு, 221.
 அதித கதமான பரிஞ்ஞானம் - தன்
 னுடைய முற்பிறப்பை யறியு
 அதுக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.
 அநகக்கிருத கசாங்கம். 284.

தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
முதலியவற்றைப் புலப்படுகின்ற
மையின், இந்நூற்பெயர் இங்கே
வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.
அணிலவரிக்கொடுங்காய், 430.
அணிவிரல், 93. [கள், 115.
அணு எட்டுக் கொண்டது தேர்த்து

அந்தகாரத்தைப்பண்ணுவ தோரம்பு,
175, 187.
அந்தணர், 191, 389, 420, 538,
அந்தணர் சிறப்பு, 279, 280. [572.
அந்தணர் தொழில் ஆறு, 504.
அந்தணரகத்திற்கு, மஞ்சுசூழந்த
மலை உவமை, 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி. கூடுக

அந்தணரிருக்கை, 114.
 அந்தணருரைநூல், 394.
 அந்தப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
 அந்தம், 301.
 அந்தமிலின்பத்தரசு, 590.
 அந்தரக்கொட்டு, 75, 119, 120.
 அந்தரக்கோல், 68, 112, 234.
 அந்தரகுமார், 438.
 அந்தரசாரிகள் - ஆகாயத்திற் சஞ்
 சரிப்போர், 255, 551.
 அந்தரத்திருள், 269.
 அந்தரத்துள்ளோர், 179, 288.
 அந்தரம் - அவர்க்கம், 74, 195,
 202, 250, 265, 580.
 அந்தரவானத்தெம் பெருமான், 465.
 அந்தராயம், 282.
 அந்தரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 கொற்றவை, 106, 322, 331.
 அந்தரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
 பணவர், 337.
 அந்தரி மரதிரம், 312.
 அந்தி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
 சந்தி, 25, 131, 369, 474.
 அந்திச்செக்கர், 554.
 அந்திப்பொழுது, 469.
 அந்திப் போதகம், 225,
 அந்திமாலைக்கு இரங்குதல், 227.
 *அந்திமாலைச்சிதப்பு, 129.
 அந்தியில் மகளிர், மலரையும் அது
 கையும் நெல்லையும் மங்கலமாகச்
 சிந்துதல், 199, 241.
 அந்தில், அசைநிலை, 291, 301, 528.
 அந்திவானம், 124.
 அந்திவிழவு, 499.
 அந்தியம், 264.

அந்தத்தண்டலிரதம், 283.
 அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
 திருந்த ஒரு தெய்வப்பாண்டியன்;
 திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
 குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
 பெற்றவன், 10.
 அநாமிகை - பவித்திரவிரல், 93.
 அநியாயபுரத்தே புகுதிற் றவன் கூத்
 தத்தையும் உடன் கொண்டு புக்
 கான், (பழமொழி) 21.
 அநியாயம், 469, 474.
 அநியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
 அநிருததன் - காமன் மகள், 193,
 அநுத்தரோபபாதிக்கதசாங்கம், 284.
 அநேகம், 405.
 அப்பவாணிகர், 155, 183, 200,
 அப்புதல், 90. [351.
 அப்புடபறறுகை, 402.
 அப்புப்புதை, 414.
 அபகாரம், 276.
 அபயவத்தம், 97-8.
 அபலேட்டிதம் - வருத்தனை நான் க
 ணுள் ஒன்று, 81.
 அபாண்வாயுயிள்குணம் செய்கை
 அபாணன், 103. [முதலியன், 104,
 அபிடேக கலசம், 167.
 அபிமந்திரித்தல், 438.
 அம், சாரியை, 353.
 அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
 அம்பணவர், 334, 349.
 அம்பண வளவையர், 369.
 அம்பர் - ஒரு வாசனைப் பெருநர்,
 அம்பி - தோணிவகை, 341. [379.
 அம்பு, 187.
 அம்புககட்டு, 414.

அருங்குலேய - அப்பாபாழுதே, 455.
 அருங்கன், 374.
 அருங்கன் திருவாணை, 240.
 அருந்த சயனம், 293.
 அருந்த சுகம், 264.
 அருந்த தரிசனம், 264.
 அருந்த நாமம், 264.
 அருந்த வீரியம், 264.

அம்புககூடு, 402.
 அம்புவழங்கும் வில், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாமி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வளைப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

கூச்ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44.
 அமரர்க்கரசன் தமர், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர், தலைவன், 177.
 அமர ரரசு, 321. [548.
 அமரமுவம்-சமரபூமிப் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியிற் பூதங்கள், 568.
 அமரி, 31 7 .

அயிற்பெண்டு-ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சனாபோகம், 589.
 அர்த்தபிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை
 பதினானுள் ஒன்று, 81.
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 அரங்கம் -

திருவாரங்கம், 291.

அமலை, 194, 320.

அமளி, 36, 42, 185, 202, 481,
499, 525, 538, 557, 562.

அமாத்தியர், 118.

அமிர்தகலை, 171.

அமிழது, 44. [431.

அமுதுசெய்தருளுக - உண் ணு க,

அமை - மூங்கில, 263, 413.

அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,

527, 533.

அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல அவ

சியமென்பது, 305.

அமைதி - பெருமை, 187.

அமைப்பினைத்தோள், 401, 556.

அமைவினாதேறல், 557.

அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.

அயர்தல், 175.

அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.

அயர்வுறுதல், 300.

அயல்பட - வேறுபட, 259.

அயல விரவல், 66.

அயன், 328. [518.

அயன்மணம் - பிராசாப த் தி ய ம்,

அயன்மயங்கிசைக்கொச்சக்க க லி ப்

அயனம், 255, 270. [பா, 479.

அயாவுயிர்த்து, 333.

அயிர்-கண்டு சருக்கரை, நுண்ணிய

மணல், 125, 132, 184, 201.

அயிர்த்தல், 335, 359.

அயிர்ப்பு, 242.

அயிராணி, 89, 178, 194.

அயிரை - ஒருநதி, 568.

அரங்களுக்குக்கோல், 69, 114.

அரங்கியற் கூத்து, 191.

அரங்கில் நிறத்தற்குரியவர்கள் நிற்கு

முறைமை, 118.

அரங்கில் வலக்கால் முற்பட இட்டு

ஏறுதல், 118.

அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.

அரங்கிலே புகுந்து ஆடுமியல்பு, 73,

அரங்கிற்கட்டு முத்துமலை, 116.

அரங்கிற்காகா நிலத்தால் வருந்திங்கு,

114.

அரங்கிற்குரிய நிலவிலக்கணம், 113.

அரங்கின் பலகை, 70, 114.

அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.

அரங்கினகலனீனம் கு த ட்டு ய ரம்,

114, 115.

அரங்கினமைதி, 69, 113.

அரக்கினுறுப்பிடங்கள், 115.

அரங்கினெற்றி, 116,

அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,

267, 289, 522, 536.

அரங்கு ஏழு, 270.

அரங்கேற்றுக்கானத, 189, 267, 287.

அரங்கேற்றுதல், 25, 121.

அரங்கொழிசெய்யுள் - புற நாடக

உருக்கருள் இறுதியுரு, 58, 90.

அரசுகுமாரர், 201.

அரசபூதம், 495.

அரசபோகம், 19.

அரசர் அடையாள மாலையுடன் புறத்

தினை மாலையைச்சூடுதல், 544,

549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூட்டு

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலியாது காத்தல் வேண்டுமென்பது, 420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசுமுதலிய ஏழு, 495. [167, 535.

அரசர்க்குரியபலாயம் எட்டு, 147, அரசர் குடிபுறந்தருங்காலமுதலியந் திருத்தலவேண்டுமென்பது, 562.

அரசர் குவணைமலரைக் கையிற் பிடித்தலுமாய், 149. [478.

அரசர் கோல கோடல், 146, 305, அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்க்குடுவனயானைக்குஞ் சூட்டல், அரசர் செங்கோல் தீவினையால் வளைதல், 526.

அரசர் பகைவர்காட்டுக் கட்டியும் கரந்தையும் பாழ்பட வெட்சி குடுத்தல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409, 418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தநதீரக் கட்டேறல் பருகல், 380.

அரசர்முறைசெய்யினல்லதுபெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாதென்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்டத்திற்குவமை, 261.

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லைக் கேட்கலாகாதென்பது, 485;

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்கற்பிற்கும் அவசியமென்பது, அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் கிரித்தல், 566, அரசன் கோயில், 117, 173.

அரசன் செய்தி, 143. அரசன் திகிரிவழிவழிசரிசுககடுவன் தல, 569.

அரசன் நிலமடந்தைக் குத்திருமார் பையும் திருவடியையும் அளித்தல், 507, 537.

அரசன் வீரர்க்கு முரசைப் பரிசாகக் கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீரர்க்கு வரிசைகொடுத்தல், அரசனுக்கு ஆடிப்பாடினா னொருத்திமேல் உள்ளஞ் சென்றதென்று தேவியூடல், 424.

அரசனொடு மெய்தொட்டு வினையாடும் மகளிர், 380.

அரசாள் செல்வம், 508.

அரசியல், 131, 167.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றுதல், 4.

அரசு - அரசாட்சி, 13, 46. [512.

அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.
 அரசர்வினையாடுங்காவற்சொலை, 380.
 அரசரது குடைக்காம்பு, 71.
 அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்ப
 மே, 527.
 அரசரின்திறையை அழைக்கு முர

அரசுகட்டில - சிங்காதலம், 493,
 அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.
 அரச முடியொழிய அமைத்த டுணி
 அரசவா, 72. [என், 496.
 அரசவிழைகிறு, 42, 367.
 அரசவினங்கவையம், 535, 538.

சம், 536.

[367, 385.

அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு,
 அரசரை ஊழிதோறுழியுலகங் காந்

அரச விளங்கிருக்கை, 549.

அரசவீற்றிருக்குந்திருப்பொறி, 590.

அரச வீற்றிருத்தல, 220.

து வாழ்கவென்றல, 292, 532,
 526, 546, 553, 570, 589. [381.

அரசரைககாக்கு மகளிர்வீதி, 380,

அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென

வாழ்த்தல, 167, 524, 530, 534,

அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.

அரசவேலி, 503.

அரசன் ஆயம், 160.

அரசுறை கோயில், 463.

அரசேதஞ்சம், 335.

அரட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்
 டுலுள்ளான்; கோவலனுக்கும்
 கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த துன்பத்
 தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டு
 இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும்
 கண்ணகியின்தாயும் இவனுக்குப்

கூடக அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

புத்திரிகளாகவந்து பிறந்தனர்; | அரிப்பார், 139.
 584, 588. | அரிபுரம், 510.

அரண், 89, 163, 191, 287.

அரண் காவல, 359.

அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.

அரிமா, 542.

அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி
அரணம், 366. [யம்பல், 441.

அரத்தகம், 180, 225.

அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.

அரத்தம் (துகில), 379.

அரத்தை, 179.

அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.

அரம்பையர், 78, 198.

அரியம், 43.

அரவணைக் கிடந்தோன், 588.

அரவவண்டு, 318.

அரவாகியபகை, 171.

அரவிசயம் - ஒருவடதூல, 51.

அரவின் குருநைநான், 314, 316.

அரவின் படம், 327.

அரவினறிதுயிலமர்ந்த மணி வண்
ணன், 254.

அரவு, 164, 209, 322, 332.

அரவுப்பகை, 150.

அரத்தல், 348, 583.

அரற்று, 27.

அரன், 90, 328.

அராவக்கை, 92, 93.

அராள கடகாமுகம், 81.

அராளம், 92, 98.

அரி-அரிதரல், அரிந்திடு குடு, பருக
கைககல, 261, 485, 556.

அரிகடா வுறுத்தல், 261.

அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.

அரிமான், 319.

அரிமானாகிய விடை, 329. [533.

அரிமானேந்தியமுறை முதற்கட்டில்

அரிமானேந்தியவமளி, 481, 525.

அரிமுகவம்பி - சிங்கமுக வோடம்,
341, 354. [ணம், 180.

அரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபர

அரியவழியாவது - ஆறலைப்போரும்

ஊறுசெய்விலங்குமுடைத் தாய்

வற்றிழிவும் கவலைச்சென்றெழியு

மாயிருப்பது, 305, 312, 344.

அரியாயோகம் - கருவி விலக்காகப்

புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,

அரியின் குருநை, 523. [384.

அரியினுரிவை மேகலை, 316.

அரிவாள், 418, 430. [282 - 4.

அருகக்கடவுளின் நாமாவலி, 263-4,

அருககுமரன், 310.

அருகத்தாளம், 148, 255.

அருகதேவன், 257.

அருகர், 255, 285.

அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்

தல், புராணம் படித்தல், 169.

அருகன்-பூச்சியன், 284, 284, 301. *

அருகன் குணம் எட்டு, 284.

அருகன்கோயில், 248.

அருகனறவோர் - இருடிகள், 264.

அருகனுடைய அசோகு மாலையாகப்

பூத்தல், 291, 301.

அரிசுநதனம், 379.
 அரிசமயதீபம், 484.
 அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
 அரித்தம் றொழில், 352.
 அரிதல், 261, 418, 549.
 அரிதாரத்தினிடியல், 514.
 அரிதாரம், 523.
 அரிநததலை, 161.
 அரிநது - வெட்டி, 160.
 அரிநுத் பொறி, 415.

அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
 கிட செம்பாலை, 223, 225, 235,
 அருகு, 384. [289].
 அருகு சாதி, 350.
 அருங்கலச் செப்பு - மணிக் க ல ம்
 பெய்த பணிப்பெட்டகம், 359
 அருங்கலப்பாவை, 317.
 அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
 அருங்கல வெறுக்கை, 138.
 அருச்சுனை, 572.

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்
 கூறல்

அருச்சுன மலர், 53.
 அருச்சித்தல, 353,
 அருச்சுனன், 495. [காடு, 306.
 அருஞ்சுரம்பலவும் இடைக்கிடந்த
 அருண்முனி - சிவபரமூர்த்தி, 264,
 அருணீருகுத்தல, 299. [284.
 அருத்த ரேசமம், 81.
 அருத்தாபத்தி, 17, 386.
 அருத்தி, 36, 39.
 அருத்தி போலுங்கற்பு, 172.
 அருத்தமிழாந்தல, 541.
 அருத்தமிழாந்தலத்தெரியாது மலைநத
 கனகவிசயர், 556.
 அருந்தவம் - தானம், 47.
 அருந்தவர், 199. [335.
 அருந்திதல் - இராமன், (ஆகுபெயர்)
 அருந்திதலரசர், 571.
 அருந்திதற்கடவுள் - ஆலவாயான்
 முதலிய தெய்வங்கள், 339.
 அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 அருநெறி, 294, 432. [172.
 அரும்பதவுரை யாசிரியர், 167.
 அரும்பலம், 496.
 அரும்பலி, 165, 166.
 அரும்பலிமேனில, 559.
 அரும்பாலை, 67 - 69, 111 - 3,
 234, 350, 454.
 அரும்பாலைக்குக்குரல நரம்பு இரட்
 டித்த பெற்றித்து, 68, 113. [113.
 அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111,
 அரும்பாலையிசை, 234, 350.
 அரும் பெறத் கணவன், 316.
 அரும்பொருள், 2, 47, 298.
 அருமணவன் (அநில), 78.
 அருமதை, 418.
 அருமதைமருங்கினரசர்க் கோங்கிய
 வேள்வி, 569.

அருவிப் பதம்பு, 514.
 அருவியாடுதல, 16, 513. [521.
 அருவியொலிக்குமுழுவொலி உவமம்,
 அருள்கலந்தமொழி, 433.
 அருளம், 264.
 அருளாகிய நிழல், 218, 403.
 அருளால் அறத்தைப்பூண்டோன்,
 அருளாழி, 205. [285.
 அருளிப்பாடிட்டு, 521.
 அருளிலெயினர், 322.
 அருளேவாழி, 215.
 அருளுமன்பும், 371.
 அருபி, 167.
 அரோணுகம், 195.
 அரை - மேகலை (ஆகுபெயர்) 377.
 அரைசர், 396, 533.
 அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,
 496, 503, 508, 512, 553, 590.
 அரைப்படமுகை, 384.
 அரையாமம், 135.
 அரையிருள், 135.
 அரையிருள் யாமம், 128, 374.
 அல், 339.
 அலகி எர், 291.
 அலகுதல, 302.
 அல்லங்காடி, 159.
 அல்லது, 9.
 அல்லதை, 2, 3, 34, 423.
 அல்லல - வருத்தம், 475.
 அல்லலை கடியின், 591. [486.
 அல்லலை செய்தார்க்கறங்குற்றமாம்
 அல்லற்காலை, 129, 135, 153.
 அல்லிக்கயிறு, 385. [89, 193.
 அல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு
 அல்லியத்தொகுதி, 178, 192.
 அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,
 192, 193.

அருமதையந்தணர், 538, 546.

அருவழி, 294.

அருவழியின் நெறி, 305.

அருவி, 16, 293, 522.

அருவிக்கு இந்திரவில, 514.

அருவி நீரையுடைய வேங்கடம், 304.

அல்லீற்று வியங்கோள், 474. [474.

அலலீறு அன்னீருதல (உறுவன்),

அலகிடல முதலியன, 371.

அலகு, 68.

அலகுடை நீழல, 403.

அலங்கத் கண்ணி, 161.

சுஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலசி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலந்தலைப்படல, 209.
 அலந்தனள், 506.
 அலபதுமம் - நிருத்தக்கை முப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்வருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமருது, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அலர், 149, 169, 334, 345.
 அலர்தல் - பரத்தல், 134.
 அலர்தார் வேம்பு, 534.
 அலர்தூற்றுதல், 215, 464.
 அலரறிவுநீ இவரைவுகடாதல், 216.
 அலவ - அலந்தலைப்பட, 209.
 அலவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அலவற் பெண்டிர், 165.
 அலவன், 209, 217, 259, 276.
 அலவுதல், 463.
 அலவுறுதல், 216, 513.
 அலவைப் பெண்டிர், 145.
 அலறுதல், 330.
 அலறுதலை மராம் - விரிந்ததலைகளை
 யுடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
 அலாபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
 அலிக்கை ஆறு, 92.
 அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
 னுமயானை, 237. [சூத்து, 193.
 அலிப்பேடு - அல்லிய மென்னுங்
 அலை நீர்த்தன் காணல், 208.
 அலை நீராடை. 137.

அவகாசித்தல், 466.
 அவசம், 380.
 அவதானம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தன், 143, 163.
 அவம் போதல, 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விரயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 255, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவசேஷபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல் - அடக்குதல், 284.
 அவிந்தடங்குதல் - நிரைகோடலும்
 ஆறலைத்தலு மொழிதல், 314.
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383.
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்னினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.
 அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.
 அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
 76, 79, 99, 121, 193, 323.
 அலிப்பலி, 161, 312, 331.
 அவிநிடுகிற ஆவி, 262.
 அவிநிச்சாறு, 388.
 அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.
 அவுணன், 178.
 அவை, 79, 116, 486.

அலை யிடைப்பிறவா அமுது, 45.
அலைவளம், 184.
அலைவாய், 199, 516.
அலைவாய்க்கா, 137, 153.
அவ்வழி, 35.
அவ்வியம், 582.
அவ்வை, 576.

அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.
அவைக்களம், 8.
அவைத்தல், 481.
அவையம் - சபை, 146.
அவயரங்கம், 115.
அவயரங் கேழிக்காட்டல், 57.
அவையிற்று, 259.

௨

அரும்பத
அகராதி கூடுக

முதலியவற்றின்

அலையின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைத்
தோர், 432.

அழகர்திருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில திரு
மாணசுந்தர கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.

அழகு, 121, 171, 200.

அழல் - விடம், 145.

அழல்சேர்குட்டம் - கார்த்திகை
பரணி, 508.

அழல்புனையவிரிழை, 561.

அழல்மண்டுதல், 492.

அழல்வீடுகொள்ளுதல், 510.

அழலணங்கு தாமரை, 205.

அழலும் விடம், 164.

அழற்கொடி, 498.

அழற்படுகாதை, 116.

அழற்படுதல், 28.

அழற்றி தம்பட்டோனவிரயம், 85, 87.

அழிஞ்சில், 318,

அழிதருமுள்ளம், 395.

அழியாவியலபு, 284.

அழிவநறிங்குமின்பம், 308.

அழுக்காத்றொழுக்கம், 12.

அழுக்காறுடையோனவிரயம், 85.

அழுகுமெய்யாளர், 144.

அழுகைக்கண்ணீர், 152. [466.

அழுகையிற்றேன்றிய மருட்கை,

அழுகையைச்சார்ந்தவெருளி, 477.

அழுங்கல், 348.

அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
குறுநிலமன்னவனு டைய ணர்,
531, 571.

அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.

அளவர், 155.

அளவி - கலந்து, 337.

அளவு - தாளவகையுள்ளது; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் 0;
தொழில், தாக்கினவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.

அளி - கொடை, 37, 304.

அளிய, 44.

அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.

அலை - மோர், 217, 428.

அலைஇ - அளவி, 338, 421.

அலைவிலையுணவு, 15, 416.

அற்பு - அன்பு, 420, 421, 433,

அற்புக்கடன், 510 [588.

அற்புதப்பாவை, 528.

அற்புதவவிரயம், 83.

அற்றகாரியம், 460.

அற்றன்று, 9.

அற்றைஞான்று, 351.

அற்றைப்பரிசுக்கொள்வார், 140,

அறக்கடவுள், 24, 467. [158.

அறக்களத்தந்தணர் - தன்மாசனத்
துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.

அறக்களம், 546.

அறக்களவேள்வி, 567.

அறக்கற்பு, 23.

அறக்குடி, 314.

அறக்குடிகள் சினங்குதைந்திருப்ப
ொன்பது, 323.

அறக்கோல், 565.

அறங்காத்தல், 149.

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்

டைய நட்பாளனாய் ஒருகுறுநில
 மன்னன், 531, 571.
 அழுவம் - பரப்பு, 142, 160, 183,
 அள்ளல், 204. [300, 548, 565.
 அளக்குங்கோல, 70, 114.
 அளக்கும்பதைமுதலியன, 369.
 அளகம், 48, 226, 227.
 அளந்துகடையறியாவருங்கலம், 523.

எள

வழக்குரைக்கும்மிடம், 146, 165.
 அறங்கூறுந்தருமாசனத்தார், 165.
 அறங்கேட்ட சாவகர், 411.
 அறத்தினுனியபொருள், 46.
 அறத்துறை, 356, 371.
 அறத்துறைமாக்கள், 396, 409.
 அறத்தைப்பிறர்க்கருளுநெஞ்சு, 403.
 அறத்தொடுநிலை, 517.

கூகௌ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

அறத்தொடுபொருந்தியமதத்துறை, 592. [397, 409.
 அறத்தருமெஞ்சிறை வேடார், 391,
 அறத்தலைப்பட்டோர், 400.
 அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.
 அறப்பயன்வினைதல், 588'
 அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்
 பூசித்தல் முதலியன, 45.
 அறப்பால், 29, 371.
 அறம் - இதம், 373.
 அறம் இருவகை, 370, 371.
 அறம் கூற்றாதல், 4, 24, 486.
 அறம்படுத்தல், 11, 583.
 அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை
 இகழ்ந்து, 574.
 அறம்புரிமார்தர், 342.
 அறம்பொருளின்பம், 6.
 அறமனைகாமின், 591.
 அறமும் அறத்தின்றுறையும், 370.
 அறல் அறையாதல், 269.
 அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.
 அறவணவடிகள் 551, 583.
 அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,
 அறவாழி, 484. [285.
 அறவி, 337.
 அறவு - அறுதி, 195.
 அறவுரை, 258, 333 - 5.
 அறவையாயர், 498.
 அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்
 தோர், 491, 498.
 அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.
 அறவோர் பஸ்கிய புறஞ்சிறைமூனார்,
 391, 397, 403, 409. [356.
 அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,
 அறவோரவைக்களமகலாதணுகுமின்,
 அறவோன், 263, 283. [591.
 அறம்கூந்தல், 127, 340.

அறிகோமைய, 206 - 7, 213.
 அறிதுயில் - யோகநித்திரை, 270,
 293, 536. [507.
 அறிந்தியின் - அறிமின், 226, 236,
 அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.
 அறியாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.
 அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
 குறைநயப்பித்தல், 214. [259'.
 அறிவஞ்ஞாயந்தல் - அறிவுமயங்குதல்,
 அறிவன், 258, 263, 273, 282,
 285, 291, 301. [10, 190.
 அறிவனார் - பஞ்சமரபுநூலாசிரியர்,
 அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.
 அறிவின்நிரிபு, 346.
 அறிவுடையாரனார் - ஒருபுலவர், 7.
 அறிவுமயக்கம், 334.
 அறிவுவரம்பிகந்தோன், 263, 282,
 அறுகாற்றுகும்பு, 124. [569.
 அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.
 அறுகுந்குவனையுக்கலந்து தொடுத்த
 அறுகும் பூனைப்பூவும் நெல்லொடு
 சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.
 அறுகை - அறுகம்புல், 494.
 அறுதொழிலந்தனர், 504. [460.
 அறுபொருள் - அற்றபொருள், 448,
 அறுமுகச்செவ்வேள், 148, 168.
 அறுமுகத்தோன், 193.
 அறுவர்க்கினையங்கை - சத்தமாதாக்
 களில் ஏழாவதினையான், 482.
 அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,
 260, 276, 369, 446.
 அறுவைவீதி, 390. [294, 357.
 அறை - அறுதல், கற்பாறை, குழி,
 அறைக்கட்கரும்பு, 306.
 அறைகூவுதல், 193.
 அறைந்தனர்சாற்றல் - ஆகமத்தைச்
 சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு

அறன்சிறிதுதுன்பம்பயந்து பெரிதும்
இன்பம் விளைத்தல், 373.
அறனெனுமடவோய், 464.
அறனோம்படை - தருமம்போதிக்கு
மிடம், 148, 169, 288. [395.
அறிகரிடைய்த்தலானரோர்க்கில்லை,

தல், பாடமோதிப்பொருள்உரைத்
தல், 255, 270.
அறைநதுணம்பூதம், 395.
அறைபோதல் - கீழறுத்தல், 123,
130, 145, 165, 482.
அன்மொழித்தொகை, 373.

c

அரும்பத அகராதி கூகக

முதலியவற்றின்

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர்,
அன்றே, அசை, 465. [346.
அன்னத்தூவி, 127.
அன்னநடை, 227, 238. [88.
அன்னப்பதை - வரிக்கூத்துள்ளுன்று,
அன்னப்பெடை வயிற்றின் மயிரொஃ
கிப் பெய்த அணை, 134.
அன்னபக்கம்-பெண்கைகளுள்ஒன்று,
92.
அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260.
அன்னம் துணையோடாடல், 217.
அன்னம் புன்னையிலேறுதல், 213.
அன்னமென்னடை, 127.
அனந்த சுகத்தையுடைய இறைவன்,
அனந்தஞானம், 284. [284, 285.
அனந்த தரிசனம், 284.
அனந்தர், 431.
அனந்தல், 133.
அனந்தவீரியம், 284.
அனுக்கல், 90.
அனுகரணம், 23, 323, 476.

ஆகுதிப்புகை, 338.
ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93,
105, 132, 164, 168, 190,
209, 247, 248, 254, 266,
278, 345, 370, 373, 377,
378, 384, 395, 432, 436,
ஆகும் - ஆவாள், 452. [459, 564.
ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண், 388.
ஆகோள், 323, 329.
ஆக்கனம், 218.
ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ்
விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66,
90, 111, 133, 347, 384, 452.
ஆச்சரியம், 474, 525.
ஆச்சா, 318, 327.
ஆசனம் ஒன்பது, 232.
ஆசனம்நான்கு, 371.
ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
ஆசாரம், 420
ஆசாராங்கம், 284.
ஆசாரியர்கள், 255.

அனுட்டானவோசை, 339.
 அனுடம், 269.
 அனுவிரதம், 283.
 அனேத்து (பன்மை), 5, 20.
 ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.
 ஆஅ, இரக்கக் குறிப்பு, 467.
 ஆக்கம், 47, 540.
 ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.
 ஆக்கினுசக்கரம், 37.
 ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.
 ஆகம்-மார்பு, 134, 137, 261, 377,
 ஆகமம், 270, 273, 282. [560.
 ஆகமமாகியவிளக்கொளி, 284.
 ஆகரம், 288.
 ஆகரி - ஒருபண், 234, 384.
 ஆகவனியம், 504. [255, 270, 546.
 ஆகாசசாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116,
 ஆகாசவாசிகள், 168, 283.
 ஆகாத்நோம்பல, 397, 409. [92.
 ஆகாயசசொல்லினிலக்கணம், 87,
 ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.
 ஆகுதி, 351.

ஆசான் - ஒருவகைப்பண், புரோகி
 தன், 371, 493, 533 - 4, 571.
 ஆசான்சாதிராவகை, 350.
 ஆசான்றிறம் - காரதாரம், 337.
 ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.
 ஆசிகூறுதல், 251.
 ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச்
 சொல்லால் முடிதல் சிறப்பென்
 பது, 29. [25, 206.
 ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14,
 ஆசிரியமாலை - ஒருதமிழ்தூல, 221.
 ஆசிரியர் - இளங்கோவடிகள், தொல
 காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129,
 ஆசிரியர் நல்லநதுவனார், 7. [236.
 ஆசிரியற்க - ஆசிரியனுக்கு, 431.
 ஆசிரியன்மாதன், 7.
 ஆசீவகம்-சமணமதப்பாகுபாடுகளுள்
 ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.
 ஆச - சிறுமை, நுண்மை, 64, 109.
 ஆசௌசம், 404.
 ஆடசி, 534.
 ஆட்டனத்தி, 488.

கூகட அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

ஆட்டி - சயித்த, 172.
 ஆட்டு - விளையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமறி, 413.
 ஆட்டுமறி துள்ளி விளையாடாமை உற்
 பாதம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவான், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாலை, 490.
 ஆடகப்பெருநிறை, 555.
 ஆடகப்பைம்பூண, 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தரவனைக்கிடந்தோன்,
 ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இர
 விபுரமென்பாருமுளர்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173,
 188, 202, 267, 289, 365, 383,
 ஆடல்ஆறு, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்து, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179,
 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விகற்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99,
 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியன் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியன்சுடு, 62.
 ஆடலின்கூறுபாடுமூன்று, 120.
 ஆடலோன், 122.
 ஆடற்கூத்தியர், 140, 158.
 ஆடற்றோற்றம், 423.
 ஆடன்மகளிர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - சண்ணாடி, கலந்து, 338, 481,
 ஆடித்திங்கள், 30 - 31, 508, 589.
 ஆடிமாதக்கைகளைப்பொருட்கை

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகொள்மார்பு, 549.
 ஆடுக்கூத்தர்போலாருயிரொரு வழி
 க்கூடியகோலத்தொருங்கு நின்று
 யலாது, 568.
 ஆடுதல் - அனுபவித்தல், உடனாதல்,
 20, 245, 253.
 ஆடுதலாற்றிதந்தஅழகு, 195.
 ஆடுநர்ப்புகழ்தல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையைமுட்டாக்கிடுதல், 341.
 ஆண்கைஒன்பது, 92.
 ஆண்டலைப்புள், 160, 401, 414.
 ஆண்டலையடுப்பு, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டேடு, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடன் பார்த்திருக்குங்
 ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாழுறுப்பு, 9,
 ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆணை, 229, 573,
 ஆணைச்சக்கரம், 403.
 ஆணையாற்றென்னர்காக்குநாடு, 343.
 ஆதித்தார், 320.
 ஆதித்தல, 438.
 ஆதவவாதபயசாயையென்பனயாழ்க்
 ஆதாரம், 493. [குறதம், 203.
 ஆதித்தமண்டிலம், 378.
 ஆதித்தன், 123, 137, 191, 254,
 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல், 411.
 ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதலகாரண
 மாக அவனுடன் முனிவர்கூடித்
 ஆதிமந்தியார், 488. [இரிதல், 321.
 ஆதியங்கடவுள், 148,
 ஆதியம்

ஆடியமுதிர்ந்தார், 73. [போக்கு, 376.
ஆடியகொள்கை, 2.
ஆடியசாயல, 462.
ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
ஆடியல்யானை, 537.
ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆதியிசைகள் பதினோராயிரத்துத்
தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்
றென்று, 64, 109.
ஆதியிற்றேற்றத்தவிவன் - ஆதியின்
மையைத்தோற்றமாகவுடையான்,
301.

அரும்பத அகராதி. கூகநு முதலியவற்றின்

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
ஆதிவாயிலார் - பரசேதபாதீய
நாலாசிரியர், 10.
ஆப்பயாளித்தல, 397.
ஆபோகம் - கீதவுறுப்புள்ளொன்று,
ஆம் - நீர், 18. [75, 120.
ஆம்பல-ஒருகருவி, ஒருவகைப் பண்,
42, 127, 134, 207, 213, 341,
354, 496.
ஆம்பல் நாமுஞ் செவ்வாய், 127.
ஆம்பலந்திங்குழல, 445, 455.
ஆம்பற்குழல் - வெண்கலத்தாற்
குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச்
செறித்தகுழல, 457.
ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னும்
வாச்சியம், 74, 119.
ஆய்கலைப்பாவை, 317,
ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
ஆயுக்கற்பம், 310. [38.
ஆயுள்வேதர், 140, 157.
ஆயுஷ்யம், 282.
ஆயோகம், 120.
ஆர் - ஆரக்கால, கூர்மை, 165,
ஆர்த்த, 243. [443.
ஆர்த்தம், 35, 39.
ஆர்ப்பு - நரம்பிள் முழக்கம், மாத்
திரையிறந்த சருதி, 222, 233.
ஆர்ப்பொலி, 339.
ஆர்புனைசென்னியரசன், 571.
ஆர்புனைதெரியல், 534. [552, 566.
ஆர்புனைதெரியலொலிபதும் ன் னர்,
ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
ஆர்வமிக்கநெஞ்சம், 131.
ஆரங்கண்ணிச்சோழன், 2.
ஆரஞர், 3, 298, 352, 500. [311.
ஆரஞர்த்தெய்வமாகியவனதெய்வம்,

ஆய்ச்சியக்குரவை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358,
 362, 374, 375, 398, 433,
 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குலம், 409.
 ஆயர்பாடி - ஆயர்தெரு, 419, 431,
 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகள், 397, 558.
 ஆயிடை, 408.
 ஆயிரங்கண்ணேன், 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தோரெட்டரசுதலையிற் சுமப்
 பித்துக்கொணர்ந்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரந்தலையையுடைய பாம்பணைப்
 பள்ளி, 304.
 ஆயிரநரம்பிற்றாதிபாழ், 9.
 ஆயின் - ஆதலால், 463.

ஆரஞ்சுவம், 501 - 2.
 ஆரணம், 461.
 ஆரத்தையார்பிழ்நிலை, 304.
 ஆரப்பேரிபாறு, 137.
 ஆரபடிவிருத்தி, 82, 512.
 ஆரம், 126, 138, 153, 154, 181,
 197, 292 - 3, 318, 361, 498,
 ஆரம் மூன்றுவகை, 458. [522, 569.
 ஆரமார்பிதசோரூம், 592.
 ஆரவகை, 379. [334, 344.
 ஆரிடை - அருவழி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரிய அரசரைசசிரைநீக்கியது, 570.
 ஆரியநாட்டரசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4,
 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தமிழையிகழ்ந்தமை,
 547, 568.
 ஆரியமன்னர் நூற்றுவர், 555.
 ஆரியாங்களை, 409.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

ஆருயிர்மருத்து, 45.
 ஆரூர்க்கால, (கர்ப்பூரம்) 379.
 ஆரெயினெடுங்கொடி, 342.
 ஆரோகணம், 65, 110. [374, 415.
 ஆல, அசை, அன்றையென்னும் அசை,
 ஆலங்காட்டாண்டி - ஒரு வகை
 ஆலம், 430, 518. [வரிக்கூத்து, 88.
 ஆலமர்செலவன்புதலவன், 517.
 ஆலமர்செலவன்பெயர், 506.
 ஆலவாயான் முதலிய தெய்வங்கள்,
 ஆலிங்கனவிகற்பும், 173. [339.
 ஆலித்தல - முழங்குதல, 352.
 ஆலீடம் - ஆறுகைசிலையுள்ளொன்று,
 ஆலுதல், 212. [81, 90.
 ஆலம்புரவி, 537.
 ஆலுமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புகை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோற்குவி;
 ஆவினுடையவஞ்சித்தோலைப
 போர்த்தலால் இப்பெயர் பெற்ற
 தென்பர், 107.
 ஆவஞ்சியின்பரியாயநாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 247.
 ஆவணவீதி, 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,
 432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவன, 14, 154.
 ஆவார் - அவர், 56, 169
 ஆவிசுழப்போன அவ்வடிவு, 486.
 ஆலித்த வத்திரம், 81.
 ஆலிபோலுங்கொழுநர், 126, 133.
 ஆலின் கடைமணியுருநீர் - பசுக்கண்
 னீர் 484. [409.

ஆழிமால்வரை, 219.
 ஆழியாள்வான், 213.
 ஆழியுருட்டுதல, 36.
 ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.
 ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,
 வாராலெழுத்துக்கள் இன்னின்ன
 வென்பது, 105.
 ஆளத்தி முன்றுவகை, 105
 ஆளத்திவைத்தல், 63, 108.
 ஆளழிவாங்கி, 545.
 ஆளிகுகொடி, 320, 329.
 ஆளியினணங்கு, 523.
 ஆற்றல், 512, 592.
 ஆற்றவும் - மிகவும், 476.
 ஆற்றலுமமிகுதிசூறுதல, 152.
 ஆற்றிடைக்குறை, 301.
 ஆற்றில நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் சுண்ணம் மலர்முதலிய
 வற்றைஇடுதல், 558.
 ஆற்றிற் குளித்தல், 568..
 ஆற்றின்குறை, 291.
 ஆற்றுநீர், 459.
 ஆற்றுப்படுத்தல், 198. [தல், 567.
 ஆற்றுமணலினுஞ் சிறக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாவகையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டோர், 286.
 ஆற்றுவி, 262.
 ஆற்றுவித்தறபொருட்டுத் தேநாழி
 இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்
 படமொழிந்தது, 217.
 ஆற்றுவீயரங்கம் - ஆற்றைமறைக்
 கும் அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆறலைக்குஞ்சரம், 432. [301.
 ஆறலைத்தல, 314.
 ஆறலைப்போர், 305.
 ஆறன்மட்டம். 59. 91.

ஆவின் பயனையா஁ர்க்குமளித்தல,
ஆவுதி, 262.
ஆவுதிந஁ம்புக, 536.
ஆழி, 293, 304, 443. [யன், 581.
ஆழிககொடித்தினடேர்ச் செம்பி

ஆறியகற்பு, 23.
ஆறுசெல்வருத்தம், 313.
ஆறெறிதல, 18, 323.
ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக் கொட
ஆன் - ஒடு, 455. [டும்பறை, 315.

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூகடு

ஆன்பால், 247.
 ஆன்பொருரை (ஆன்பொருந்தம்)
 குழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.
 ஆனித்திங்கட்கடைநாள், 345.
 ஆனிரை, 321, 558.
 ஆனிரைகொள்ளல், 320.
 ஆனேற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சகு
 னக்கேடு, 442.
 ஆனேறுர்த்தோன், 538.
 ஆனேறெதிர்ப்படுதல் அபசகுளமென்
 பது, 422, 434.
 ஆனேமேற்பறையறைதல், 531.
 இகந்தனனா - இகந்தேனாக, 433.
 இகலமர், 172.
 இகழ்ச்சி, 310, 474.
 இகழ்ச்சிறகை, 437.
 இகவென்னுமுள்ளிலையசை இகா
 வெனறுதுதிரிதல், 464, 468.
 இகுத்தல், 543.
 இஹன், 243.
 இசக்கி, 409.
 இசை, 35, 188.
 இசைஏழு, 156, 187, 457.
 இசைக்கரணம், 224.
 இசைக்கரணம் எட்டு, 205.
 இசைக்காரன், 66, 111, 156.
 இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104.
 இசைக்குப் பிறப்பிடமான ஆதாரம்.
 இசைக்குரியஎழுத்து, 65, 101 - 2.
 இசைக்கூறு பாடு, 69, 113.
 இசைச்செறிவு, 67, 111.
 இசைத்தமிழ், 190, 337.
 இசைத்தமிழ்தூல், 9.
 இசைத்தமிழ்ப்பதினாறுபடலம், 205.
 இசைநாடகத்தமிழ்தூல், 19.
 இசைநாடகமொன்று 454

சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனிவ
 ரால் வெண்பாவாலியற்றப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; இஃது இடை
 ச்சங்கபிரந்தகாலத்துச் செய்யப்
 பட்டதென்று அடியார்க்கு நல்லா
 ருரையாலும், அச்சங்கப்புலவர்க்கு
 தூலாகவிரந்ததென்று இறையனா
 ரகப்பொருளுரையாலுந்தெரிகிறது,
 (இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
 முனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவர்
 பெயருள் இப்பெயர் காணப்பட
 வில்லை) 7, 10, 104. [190.
 இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியார்,
 இசைதூல்வழக்கு, 66.
 இசைநெறி மூன்று, 221.
 இசைப்படுத்தல், 75, 120.
 இசைப்பா ஒன்பதுவகை, 190.
 இசைப்பாட்டு, 24.
 இசைப்பா பத்துவகை, 190.,
 இசைப்பாவாற்பெற்றதெயர், 26.
 இசைப்பாவின்சாதியோசைமூன்று,
 190.
 இசைப்புலவர், 61, 63, 100.
 இசைமொழி, 265, 298, 336.
 இசையளவுபா, 190.
 இசையாசிரியர் அமைதி, 61, 99.
 இசையிலக்கணம் ஒன்பது, 109.
 இசையின் இரந்திரம், 63.
 இசையின்பாகுபாடுபதினொன்று, 63,
 108.
 இசையென்றபெயர்க்காரணம், 105.
 இசையைஎண்வகையாலெழுப்பல்,
 203, 204.
 இசையொழுக்கம், 67, 111.
 இசையோன், 66, 108, 122.
 இஃகிப்பாலை. 537.

இசைநிதை, 189, 273, 287.
 இசைநிதைக்கிளவி, 515.
 இசைநுணுக்கம்: — இது சார
 குமாரன் அல்லது சயந்தகுமார
 னென்பவன் இசையறிதம்பொ
 ருட்டு, அகத்தியமுனிவர் மாணுக்
 கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய

இட்டசித்தி - அழகர்மலையிலுள்ள
 ஒரு பொய்கை; இதுநீராடுவோர்க்கு
 நினைத்தவெல்லாங்கொடுப்பது,
 295, 296, 306, 307, 310.
 இட்டிகை, 436.
 இட்டுத்தலையெண்ணுமெயினர், 314.
 இட்டுப்புருதல், 30.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி:

இடக்கர், 49, 384.
 இடக்கரடக்கு, 77.
 இடக்கை - ஒருதோற்கருவி, 73 - 4,
 106, 119, 382.
 இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118,
 இடக்கையின் பரியாயப் பெயர்கள்,
 107.
 இடங்கணிக்கல்வீசங்கூடை, 401.
 இடங்கணிப்பொறிக்குக்கலவிட்டு
 வைக்குங்கூடை, 413.
 இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், 286.
 இடங்கழிநெஞ்சம், 502.
 இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை இடத்
 திலேறல், 164, 184, 366.
 இடத்துநிகழ்பொருளின் நெறுழி
 இடத்திலேமுடிதல், 442.
 இடத்துணிலை, 71, 73, 116. [429].
 இடந்தலைப் படுத்தல் - கூட்டுதல்,
 இடநினைப்பாலை, 289. [130.]

இடியேறு, 277.
 இடுக்கண், 129, 298, 349, 591.
 இடுகுமிடை, 210.
 இடுங்கியகண், 83.
 இடுதேளிடுதல் - தேளிடப் படுவார்
 காணுமே தேளல்லாததொன்றை
 மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு
 அவரைக் கலங்கப் பண்ணுதல்;
 பாய்ச்சத் தேளுமாம், 244, 251.
 இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொ
 ருள். 507.
 இடும்பிஸ் - ஓரூர், 566.
 இடும்பை, 347, 374, 432, 555.
 இடுமணல், 522.
 இடுமுள், 345.
 இடுமுள்வேலி, 313, 334.
 இடுவந்தி, 435.
 இடை, 103.
 இடைக்கருவி - சல்லியம், 107.

இடப்பொருள்காலத்தோடுமயங்கல்.
 இடபம், 117, 277, 408, 425, 453,
 இடம் இருவகை, 14.
 இடம்நாலவகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலிவு, 113.
 இடர், 210.
 இடரெரி - இடர்செய்எரி, 464.
 இடவயின் - இடத்தில், 404.
 இடவழுவுமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடாகினிப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585.
 இடிக்கலப்பன்ன இழைந்துருநீர்,
 இடிக்கலப்பன்னவீரயிர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185,
 இடிக்குரலு, 249. [201.
 இடிக்குரன்முரசம், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.
 இடிப்படைவானவர், 450.
 இடிப்பு - அதிர்ப்பு, 344.
 இடியலு, 514, 523.
 இடியுண்டமஞ்ஞை, 242.

இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குறை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256, 269, 271. [376.
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களும் அவர்க
 ளியற்றிய நூல்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைம்பத்தொன்
 பதின்மருள்ளிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவர், 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொலு, 151, 228, 327,
 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொலவருவித்தலு, 171.
 இடைதல், 44. [225, 335.
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநிலை - இடையிற்படுத்தரவு,
 190.
 இடைநிலைத்தானம், 293, 304.
 இடைநிலைப்பாலை, 267.
 இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
 இடைநின் நலிலம், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. சுகள

இடைநெரித்தல் - உடலவர்த்தனைக
 ளுள்ஒன்று, 90.
 இடைப்பாட்டு - ஓளகம், 383.
 இடைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 இடைப்பானிலம் - குழியின்மண் குழி
 க்குஒத்திருக்கும்நிலம், 114.
 இடைமுதுமகள், 441.
 இடையர், 409, 413, 428.
 இடையர்அறியும்நிமித்தம், 422.
 இடையாபரணம், 196.
 இடையிருள்யாமம், 359, 392, 550.
 இடைவண்ணம், 21, 88.
 இணர், 45.
 இணை - இரண்டு, 203, 222, 234.
 இணைக்கை, 92 - 3, 98.
 இணைக்கைவகை பதினைந்து, 97.
 இணைதல், 93.
 இணைநரம்பு, 66, 67, 69, 112.
 இணைநிலைவரி, 267, 289.
 இணைப்பெயர்பெற்றவூர், 305.
 இணைபுணரெனைத்தினமயிர்செறித்த
 துணையணைப்பள்ளி, 557.
 இணையணை, 127, 134.
 இணையாலிணைக்கை, 97.
 இணையாலிணைக்கை முப்பத்துமூன்று
 இதனம், 558. [வகை, 92.
 இதம், 373.
 இதயகமலம், 319, 328.
 இதயம், 337, 380, 433.
 இதழ், 48, 380, 394.
 இதழொடியாதுகட்டின கழுநீர் ப்
 இந்தளம், 361. [பிணையல, 49.
 இந்தனம், 378.
 இந்தியமைநதிலும் நாக்கை மிகக்
 காக்க வேண்டுமென்பது, 540.
 இந்திரகாளியம்:—இது யாமனேந்தி
 ரரென்னும் ஆசிரியராத்செய்யப்
 பட்டஇசைத்தமிழ்தூல்; அடியார்
 க்குநல்லார் உரையெழுதுவதற்கு

இந்திரதிருவன், 538.
 இந்திரநீலக்கழிப்பிணை, 181.
 இந்திரநீலம், 197.
 இந்திரர் - தேவர், 438.
 இந்திரவிகாரம்ஏழு, 255, 551.
 இந்திரவில் அருவிக்கு உவமம், 514.
 இந்திரவிழவு, 25, 173, 175, 186,
 195, 267.
 இந்திரவிழவுநாலேழ்நாள், 198. [268.
 இந்தரவிழவூரெடுத்தகாதை, 187,
 இந்தான், 159, 166, 173, 176,
 177, 187, 292, 392, 404.
 இந்திரன் தமர், 19. [310.
 இந்திரன்தோற்றுவித்தவியாகரணம்,
 இந்திரன்நிருமித்தஏழாற்கு, 270.
 இந்திரன் தூத்துநாற்பது யோசனை
 விரிந்த யானையின்மேல் கா முதலி
 யவந்நைப்பரப்பிச் செல்வானென்
 பது, 522.
 இந்திரன் பூட்டிய ஆர்த்தைப்பாண்டி
 யன்மார்பிப்பூண்டது, 303, 458.
 இந்திரன்மகன் - சயந்தன், 117, 188.
 இந்திரன்மலையின்சிறகரித்தது, 377.
 இந்திரன்மார்பத்துஆரம், 426.
 இந்திரன் முடியிற் பாண்டியன் வனை
 யுடைத்தது, 303, 461.
 இந்திரனதுநகர், 186.
 இந்திரனது பணிப்பெட்டகம், 376.
 இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்
 டென்பது, 376.
 இந்திரனுக்குப் படை இடி, 461.
 இந்திரனால, 298.
 இந்திரானி, 194.
 இந்திரியவசம், 371.
 இப்படியால - இப்படி, இவ்வாறு,
 68, 70.
 இப்பால, 41.
 இப்பிறப்பில் துகர்வன முற்பிறப்பிற்
 செய்தவினைப்பயன், 298, 310.

மேற்கோளாகக்கொண்டதூலகரு
இந்திரகுமார், 425. [னொன்று, 10.
இந்திரசாபம், 386. [565.
இந்திரசிறுவன், 56, 72, 78, 189,

எஅ

இம்மிளட்டுக்கொண்டது எ ள் ளு,
115.
இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.
இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307 -8.

சுகஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .

இம்மையும் துமையுமின்றிச் செம்மை
 யினிப்பது - மோக்கம், 296,
 இமயக்கல், 574. [308.
 இமயக்கொடி, 459.
 இமயத்து நீலப்பைஞ்சனை, 516.
 இமயத்துப்பல்லானிரை, 558.
 இமயநெற்றி, 441, 450.
 இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36,
 38, 41, 78, 132, 153, 162,
 267, 292, 302, 527, 530,
 538, 540, 546, 547, 575.
 இமயமூங்கு கொல்லியுமாண்டகுடவர்,
 இமயவரம்பன், 534, 589. [520.
 இமவான், 565.
 இமில் - முரிப்பு, 451.
 இமிலேறு, 422, 434, 441 - 2.
 இமிழ்கடல் வேலி, 531.
 இமையத்தாபதர், 533. [589.
 இமையம், 177, 189, 534, 565,
 இமையவர், 43, 143, 162.
 இமைய உருதையுஞ்சிமையம், 288,
 572, 579.
 இமையாநாட்டத்திறை, 563.
 இமையாநாட்டம், 316, 370.
 இமையோரிளங்கொடி, 590.
 இயக்கம், 19, 204, 259, 276.
 இயக்கம்நாசு, 61 - 2, 107, 111.
 இயக்கம் மூன்று, 224, 225, 235.
 இயக்கர், 168.
 இயக்கி-ஒருபெண்டெய்வம்; பாண்டி
 நாட்டில் இசக்கியெனவழங்குகின்
 ரது, 307, 311, 312, 397, 409.
 இயக்குதல், 108.
 இயங்கவியியங்கும் - இயங்குதலைச
 செய்யும், 500.
 இயங்குநர்த்திக்கும் - வழிச்செல்
 வாரைப்போக்குவிலக்கும், 298.
 இயங்குபடையரவம், 533, 538.

இயல்பு, 204, 205.
 இயல்புக்கூத்து, 80.
 இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்
 நிலைச்செய்யுள், 24.
 இயலிசைநாடகம், 64.
 இயலிடங்குதல், 208.
 இயலைந்து, 78.
 இயவு - செலவு, 299, 310.
 இயற்கையழகு, 44, 126, 429.
 இயற்சொல், 62, 63, 107.
 இயற்பாக்கள், 105.
 இயற்புலவன், 62, 107, 122.
 இயற்புலவனினேவு, 61, 100.
 இயற்பெயர், 39.
 இயற்றமிழ், 190.
 இயற்றமிழ்தூல், 6.
 இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி
 இரக்கல், 216, 344. [யாதல், 477.
 இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.
 இரட்டிக்கிரட்டி, 60, 75, 99, 106.
 இரட்டித்துஒத்தல், 75.
 இரட்டியிற்செய்தகைத்தொழில், 60.
 இரட்டு (துகில்), 379.
 இரட்டை ஒற்றைக்கை, 536.
 இரட்டைக்கதவம், 296, 308.
 இரட்டைக்கை, 92, 98.
 இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.
 இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60
 இரட்டைக்கை பதினேந்து, 97.
 இரட்டையங்கண்ணி, 247.
 இரண்டாஞ்சாமத்திற்குண்டகன
 எட்டுமாதத்திற்பலிக்குமென்பது,
 இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.
 இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.
 இரத்தகேசுவரன் - ஒருபூதம், 115.
 இரத்தலிந்து - ஒருவகைமாணிக்கம்,
 இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.
 இரத்தினக்கடை

இயந்திரம், 402, 414.

இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிற் பண்பு,

இயமம், 371. [40, 356, 441.

இயலகுணன் - இயல்பையே குண
மாகவுடையவன், 264, 283.

இயந்திரம், 402, 414.

இரத்தினப்பணிததட்டார், 139, 156.

இரத்தினப்பாலை, 317.

இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.

இரதி, 286.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூகசு

இரதிகார்தன், 231.

இரந்திரம், 65, 109, 110.

இரந்துகோடற் குறிப்பின் கண்வந்த
ககரவீற்றுவிடங்கோள், 431.

இரந்துபின்னிலேபிற்தல, 210.

இரப்போர்சுத்தம், 228, 280.

இரவி, 131.

இரவிடைக்கழிதல, 336.

இரவிபுரம், 536.

இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்
படாத மருட்சியையுடையமாலே
காலம், 476.

இரவுவிலலிடல் உற்பாதம், 480.

இராக்கடைப்பெண்டிகள், 158.

இராக்கடைவேசையர், 140.

இராக்கதர், 168.

இராதி, 29, 155, 390.

இராச்சியபாரம், 591.

இராசசூயம், 569.

இராசதம், 80.

இரீஇ - இருத்தி, 35, 40.

இருக்கச்செய்தே, 484.

இருக்கை, 300.

இருக்கைமுறைமை, 73, 118.

இருகடனீருமாடினோன், 568.

இருகாமத்தினையேரி, 252.

இருட்படாம் - இருளாகிய படாம்,
137, 153.

இருடிகள், 264, 285, 358. [342.

இருடிகள் யோகமிருக்கும்பொழில்,
இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்
டானஹை, 339.

இருத்தல (ஆசனம்), 371.

இருத்தலின் விகற்பங்கள், 232, 371.

இருத்து, 386.

இருந்தவளமுடையார், 462.

இருந்தேத்துவார், 140, 157.

இருந்தைக்க - இருக்க, 473, 478.

இருந்தையூர், 7.

இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியார் -

இராசநீதி, 506, 508.

இராசப்பெருந்தெரு, 157.

இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,

இராசபாவம், 549. [461, 579, 580.

இராசபோகத்தைத் துறத்தல், 13.

இராசமார்த்தம், 139.

இராசராசசோழனுலா, 483-4, 555.

இராசராசன், 363. [198.

இராசவாகனம் - கோவேறுகழுதை,

இராசவாகனமாகிய அத்திரி, 198.

இராசாவின் கோயிலு, 72.

இராசி, 117.

இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.

இராத்திரிவருணனை, 131, 132.

இராமசரிதம், 358.

இராமராவணயுத்தம் பதினெட்டு
மாதம் நடந்ததென்பது, 547.

இராமன், 335, 375. [346, 448.

இராமன் தம்பியொடு வனம்போயது,

இராமனுடனுட்புற்றன்னென்பது, 374.

இரிதல் - நீங்குதல், 133.

இரியல் - விரைவு, 198.

இரியல் மாக்கள், 82.

இடைச்சங்கப்பலவருள் ஒருவர், 8.

இருதோம் - இருந்தோம், 426.

இருநிதிக்கிழவன் - கோவலனுடைய

தந்தையின் சித்தப்பெயர் ; இவன்

கோவலன் இறந்தமைக்கேட்டுத்

துவவுண்டான், 35, 54, 335,

இருநிலமடநதை, 493. [346, 433.

இருநிலமாளவோன், 564.

இருப்புணம்பது, 232.

இருப்பு ஒன்பதுவகை, 232.

இருப்புலட்டுக்கள்காய்குறையு, 401.

இருபிறப்பாளர், 504, 528.

இருபுடைமருங்கு, 86.

இருபுறமொழிப்பொருள், 228, 236,

239, 378, 380, 386.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை,
164, 269, 372.

இருபெருக்குரவர், 35.

இருபெருவேந்தா, 141, 556.

இரும்பேருவகை, 416.

இருமாபுரதுயமையோன், 249.

இருமருங்கு, 199.

இருமுதுகுரவா, 25, 348, 420.

கூஉ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
 இருவகைக்கூ-த்தின்வகைபல, 79.[9.
 இருவகைத்தாளவிகற்பம், 102, 108-
 இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
 இருவாட்சி, 170, 353. [தல, 24.
 இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
 இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
 இருள் - மரகதத்தின்குற்றம், 367,
 இருள்படப்பொதுளிய சுருளி ருந்
 இருளன், 89. [குஞ்சி, 538.
 இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
 மந்திரம், 187.
 இரேகை - கீற்று, 387.
 இரேசிதம், 81.
 இரேவதி, 117.
 இராதேர்முதலை, 332, 343.
 இல - இலலை, 3, 226.
 இல்லுவலாட்டல, 416. [52.
 இலபொருளுவமை, 36, 44, 49,
 இல்லறத்தின்துறைகள், 370 - 71.
 இலலறம், 370.
 இல்லறமகளிரா, 172.
 இல்லுறை தெய்வத்திற்கு மலரும்
 நெல்லுறதுவி வணங்கல, 247.
 இல்லெழுமுலலை, 338.
 இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
 ருமாம், 395.
 இல்லோர்தலைவன், 407.
 இலவளர்முல்லை, 125, 149, 170.
 இல்வாழ்க்கை, 324.
 இல்வாழ்க்கையில் அடிபபடுததல், 25.
 இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.

இலச்சினை, 144, 336, 541.
 இலச்சினைமண், 531. [259.
 இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
 இலஞ்சிமன் தம்:-காவிரிப்பூம்பட்டி
 னாத்துள்ள ஐந்துமன் தங்களுள்
 ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
 கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
 இலது, 24. [145.
 இலதைக்கை 81, 92, 96.
 இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
 வறுமை, 245, 252, 253.
 இலவங்கம், 155, 179, 195, 379.
 இலவத்தலர், 387.
 இலவந்தி - நீராவி, 521.
 இலவந்திகை - நீராவி; நீராவியைச்
 சூழ்ந்தவயந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
 256, 271.
 இலவந்திகைச்சோலை, 377.
 இலவம், 18, 150, 318, 327.
 இலவமலர், 171, 380.
 இலவிதழச்செவ்வாய், 363.
 இலளிதை, 81.
 இலாஞ்சனை, 336, 366, 575.
 இலாமிச்சம், 195.
 இலேசு, 6, 114, 117.
 இலை - வெற்றிலை, 147.
 இலைத்தார்வேந்தன், 550.
 இலைதொடை, 133.
 இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.
 இலையமுதிவோர் - வெற்றிலை வித்
 பார், 155.
 இலையிலமலர்ந்த இலவம், 305.

இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,
 445, 449, 469, 472, 489,
 இலக்கம், 164. [491.
 இலகொளிசசிலாதலம், 256, 263.
 இலங்காபுரம், 31.
 இலங்கீர்வளை, 472.
 இலங்கை:—கடல்குழந்த இலங்காபுர
 மென்னும் நகரம் ; கயவாகுவென்

இவர்தல - தேரைக்கொண்டெழுதல்,
 இவுளித்தலைவர், 537. [167.
 இவுளிமறவர், 167.
 இவையிற்றின - இவற்றின், 58.
 இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.
 இழவல - இழவாதேகோள், 210-11.
 இழிகுலத்தோன், உயர்ந்தோர் வந்த
 விடமெங்கும் விலகிடத்தல, 422.

ஐம் அரசனுடைய இராசதானி;
 இதன் இககாலத்து அனுராதபுர
 மென்பர், 449, 460.

இழித்தகக கனாக் காணின் உரையார்,
 இழிப்புச்சுவையினயம், 83. [251.
 இழிபிழப்புறமுர், 287.

• அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஉக

இழிவுசிறப்பும்மை, 247, 460.
 இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
 இழுக்கிய - பட்ட, 314.
 இழுமென்பாண்டில, 543.
 இழுமென இழியுமருவி, 514.
 இழை, 585.
 இழைத்த - எழுதி, 377.
 இளகுதல, 269.
 இளங்காலம், 489.
 இளங்காற்றுதல், 220, 231.
 இளங்கிளை - தங்கை, 317.
 இளங்கோ, 19, 439, 521.
 இளங்கோசர் - இளங்கோவாகியகோசர், 31, 325.
 இளங்கோவழிகள் :— சிலப்பதிகார
 ஸூலாசிரியர்; இவர்இளங்கோ
 வென்றும், சேரமுனி யென்றும்,
 அழகனென்றும்வழங்கப்பெறுவர்,
 1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.
 இளங்கோவழிகள் துறந்து அருகன்
 கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
 இளங்கோ வேண்மாள்(பெயர்), 521,
 562. [மர், 554.
 இளங்கோவேந்தர் - பட்டஒன்பதின்
 இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்
 தம்பி, 426.
 இளஞ்செழியன் - கொற்கைநகரத்
 திருந்தவெற்றிவேற்செழியன், 31.
 இளந்திருமாதன், 7.
 இளநலம், 243.
 இளநாகர், 7.
 இளநாகு, 238.
 இளநாயிறு, 301. [378.
 இளநிலா - மாலைப் பொழுதின் நிலா,
 இ நிலாமூன்றில், 360, 377.
 இளம்பிறைக்கை, 92 - 3.
 இளம்பிறை குடியவிறையவன், 496.
 இளம்பூரண } 17, 230.
 இளம்பாணவழிகள்

இளமுத்து, 380.
 இளமையானை, 502.
 இளமையுஞ்செல்வமும்யாக்கையுநிலை
 இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.
 இளவரசு - நெறிபட்டுச்செய்யாத
 இளவல, 13. [ஒருவன், 225.
 இளவேனல } - இளவேனிற் காலம்,
 இளவேனில } 14, 16, 26, 134,
 150, 170, 220, 229, 235,
 344 - 6, 362.
 இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.
 இளவேனிற் காலத்தியலபு, 379.
 இளி (இசை), 66, 170, 203, 218,
 443 - 5, 453.
 இளிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.
 இளிகுரலாக ஏழுநரம்பும்வாசித்தல்,
 இளிகுரலாக மேற்செம்பாலை தோன
 மல, 68 - 9, 113.
 இளிரம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்
 பாலை வருதல, 111.
 இளியுள் துத்தம் பிறத்தல, 224.
 இளிவாய்வண்டு, 150.
 இளை - அரண்காவலு, கட்டுவேலி,
 காவற்காடு, 324, 359, 375 - 6.
 இளைகுழகோவலர், 15.
 இளைகுழப்படப்பை, 314.
 இளையர், 491. [216.
 இளையிருள் - இளையிருள்; லகாரம்
 இற்பெருங்குழமை, 46. [509.
 இற்றுகு - இத்தன்மைத்தாகு,
 இறஞ்சி (துகில), 379. [374.
 இறத்தல - கழிதல, தவிர்தல, 277,
 இறந்தகால விளைததொனக, 27.
 இறந்ததுதழீஇயவெசசவும்மை,
 இறந்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
 இறந்தவர்களைபுத்தேசித்துத்தானஞ்
 செய்தல, 400.
 இறந்தவர் பிறத்தலும் பிறந்தவர்
 இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.

இளமரக்கா, 271, 302, 522.
 இளமரக்காசம், 291.
 இளமர்பு (கர்ப்பூரம்), 379.
 இளமாவெயிறி, 320.

இறந்தார், 370.
 இறப்பு, 262.
 இறகுதல, 387.
 இறங்கு, 29, 155.

கூஉஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.
 இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.
 இறுதி, 91.
 இறுதியில்பம் - அனந்தசுகம், வீடு,
 இறுதிவிளக்கு, 378. [264, 296.
 இறும்பூது - அதிசயம், புதுமை, 2,
 19, 226, 236.
 இறுமுறை - முடியுமுறை, வருந்துந்
 இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.
 இறை - இறப்பு, தங்குதல், திறை,
 49, 74, 143, 163, 283, 526.
 இறைக்குடிகள், 130.
 இறைகூடை, 277.
 இறைசசிவித்பவர், 155.
 இறைபயிருமுரசு, 536.
 இறைமகள் செவ்வி, 523.
 இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.
 இறைமுன்மை, 518. [ருவர், 230.
 இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளொ
 இறைபனாரகப்பொருள், 17, 208,
 214 - 5, 489, 536.
 இறையனாரகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்
 பொருள் செய்தாரென்பது, 230.

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புதைத்
 இன்பக்களி, 133. [தது, 370.
 இன்பச்சுவையினயம், 83.
 இன்பதுன்பம், 410.
 இன்பம், 91, 204. [தல், 380.
 இன்பம் விளைத்தற்கு ஊடல்நிகழ்த
 இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்
 பம் பயநது பெரிதுதுன்பம்விளைத்
 தல், 373.
 இன்பமுற்றோன வினயம், 85.
 இன்றி இன்றாதல், 109.
 இன்னாநாற்பது, 356.
 இன்னிளவேனில், 225.
 இனஞ்செப்புதல், 301.
 இனநிறைகள், 330.
 இளைதல் ஈறுகுறைநது இளையாதல்,
 இளைந்து, 393. [243, 251, 316.
 இளைநதேங்கியமுதல், 464. [243.
 இளையள் - வருத்தத்தையுடையள்,
 ஈக்க - தருக, 44.
 ஈகாமிருகம், 84.
 ஈகை - பொன், 38.
 ஈகைவான்கொடி, 34.

இதையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம், 532.
 இறையார்ந்தமாடம் 262, 279.
 இறையோன், 399.
 இறைவனை, 213, 517.
 இறைவன் - எப்பொருளினுந்தன்கு
 பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,
 171, 248, 264, 269, 283, 328.
 இறைவன் சூடியபிறை இரண்டுகலை
 களையுடைத்து, 50.
 இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
 னென்பது, 192. [370.
 இறைவன் துதலில் இமையாநாடடம்,
 இறைவனை பிறையைக்கண்ணியாகச்
 சூடியது, 305.
 இறைவனைந்தியகூலம், 305.
 இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
 செய்யுள், 191. [வ்ரு, 482.
 இறைவன்யாடல்கண்டருளிய அண
 இறைவி, 328.

ஈச்சங்காய், 389.
 ஈசன், 158, 264, 283.
 ஈட்டி முதலியன, 415.
 ஈடு, 61, 62, 100, 107.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,
 ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.
 ஈண்டென - விரைய, 337.
 ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.
 ஈமம், 324.
 ஈந்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,
 385, 472.
 ஈரநிலம், 67. [201.
 ஈரயிர் - மிகவும் துணைய மணல்,
 ஈரொற்றுவாரம் - இரண்டுமாத்திரை
 பெற்றுவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
 ஈழத்துணவு, 47. [188, 383.
 ஈளை, 114. [308.
 ஈழிலின்பமாகிய அலகதசகம், 285,
 ஈழுகுறைதல், 213.
 ஈறுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூஉங்

ஈன் தருமுவி, 472.
 ஈனாதவாழை, 418, 431.
 ஈனோர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - தீவமுவுளொன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120.
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகிர் - நகம், 95, 195.
 உகிர்க்கரணம், 64.
 உகிர்நிலைப்பசாசக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்கிழான்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்நிலை, 352.
 உச்சித்தம் - மகாக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவினயம்,
 உச்சியீயிசை, 293. [87.
 உச்சியைக் கொத்தி மூளையைக்கடிக்க
 உசா, 436. [கும் பொறியிரை, 414.
 உசாவில்லர்த்துன்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்தி தேசத்துள்
 உஞற்றுக்கால், 83. [ளது, 163, 177.
 உட்கரு, 435.
 உட்குடைச்சிறார், 320.
 உட்குதல, 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்கொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உடங்கு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்படுதல், 198.
 உடம்படுமெய், 23.
 உடம்பிடி - வேல், 519.

உடல், காத்தின்முன்னிட்டவினக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 59, 90.
 உடற்கரித்தல், 160, 193.
 உடற்குறை, 440.
 உடற்புரிவு, 90.
 உடற்பொறையடுக்கம், 543.
 உடற்றாக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவினயம், 85 - 6.
 உடன்பிதப்பு, 43.
 உடன்வயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழ்பொருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்து, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உடுத்தல் - சூழுதல, 180. [106.
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படல, 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதிரைநீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362.
 உடைப்பெருங்கொழுநர், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவாள், 380, 439. [410.
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்கண், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டாரைவெல்லுநறு, 213.
 உண்ணகரம், 465:
 உண்ணுநோன்பு - உண்ணுவிரதம்,

உடம்பிற் சுவை தோன்றல், 84.
உடம்பின்வேறுபாடு, 84.
உடம்பினும் முகத்திற் சுவைமிகத்
தோன்றல், 84.
உடம்பு, தாரம், அடைக்கலப் பெர்
ருள், தன்பொருளாகிய இவற்
தைப்பொன்போற்போற்றவேண்டு
மெனல், 416.
உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உண்மைத்திறம், 165. [411, 550.
உண்மைமொழி, 284.
உண - உணவு, 49.
உணக்குதல், 581.
உணங்கல் - வற்றல், 208, 209.
உணங்கல் கடிதல், 211.
உணர்வு, 400.
உணர்வுசலித்தல், 19.
உணர்வுடைமாக்கள், 568.

சுஉச அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.
 உணவுபல, 261.
 உணர்இய - உண்ணும்படி, 557, 559.
 உத்தமத்தோற்பெருங்கருவி, 106,
 உத்தமதானம், 46. [382.
 உத்தமப்பறை, 106.
 உத்தமம், 100.
 உத்தமராவார் - கழிய நெடுமையுங்
 கழியக் குறுமையுமில்லோர், 115.
 உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.
 உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.
 உத்தரகுரு - போகபூமியிலொன்று,
 உத்தர கௌத்தன் - வாரணவாசிகநக
 ரத்தரசன், 400, 412.
 உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.
 உத்தரம் - வடபூமி, 542.
 உத்தரன்:—கனகலிசயர்க்குத் துணை
 யாயினோரரசன், 412, 452.
 உத்தரீயம், 326, 329.
 உத்தானவஞ்சிதம், 81.
 உத்தி, 181, 197.
 உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்
 உதகக்கிரியை, 243. [ஒன்று, 81.
 உதயகிரி - ஓரிராகம், 234.
 உதயமால்வரை, 153.
 உதயனன்கதை, 7, 8.
 உதவாவாழக்கை - பிறர்க்குதவமாட்
 டாத மிடிவாழக்கை, 503.
 உதாசினன், 163.
 உதாரமென்னுமலங்காரம், 48.
 உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு
 உதானன், 103. [தவியன், 104.
 உதிப்பித்தல், 104.
 உதியஞ்சேரல், 503.
 உதியன் வேண்மான், 521.
 உதையவரை, 137.
 உந்தல் - யாழநரம்பின் கிரியைகளுள்

உப்பூரிமுடிசுழார், 7.
 உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.
 உபதேசமந்திரம், 260.
 உபநயனம், 250, 504.
 உபயாங்கவாசியம், 90.
 உபயானுகம் - தேவிருத்தங்களுக்கு
 வாசித்தல், 58.
 உபவேட்டனம், 81.
 உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநான்க
 னுளொன்று, 81.
 உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.
 உபாஸகாத்தியயனாங்கம், 284.
 உம்பர் - மேல, 232, 308.
 உம்மை : இசைநிறையில வருதல்,
 முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.
 உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,
 375, 405, 437.
 உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்
 வருதல், 38, 185, 247.
 உம்மைதொகை, 189, 199, 210,
 உம்மைப்பயன், 395. [450.
 உம்மைவினைவந்துருத்தகாலைச் செம்
 மையிலோர்க்குச்செய்தவ முதவா
 உமட்டியர், 155. [து, 510.
 உமணர், 17, 155.
 உமி, 114.
 உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.
 உமையவன், 177, 192, 563 -4.
 உமையொருபாகத்தொருவன், 565.
 உய்த்துணர்தல், 6.
 உய்திக்காலம், 266. [நோய், 208.
 உய்யா நோய் - போக்கமுடியாத
 உய்யானம் - அரசர் வினையாடுங்
 காவற்சோலை, 363, 380.
 உயர்சொல், 429.
 உயர்திணை, 377 - 8.

ஒன்று, 204. [9, 487,
உந்தி - ஆற்றின்நடு, யாமூறுப்பு
உப்பால - மேல, 313, 323.
உப்பாலைப் பொற்கோடு, 36.
உப்பு, 277.
உப்புப் பகருநர், 138.

உயாதணைகண்வந்த இடவழுவமை
தித் தனித்தன்மை, 24.
உயர்திணையையும் அஃறிணையையும்
எண்ணியுயர்திணையாள் முடித்
தல, 214.
உயர்ந்தோங்கு செலவம், 35.

அரும்பத அகராதி. கூஉரு

உயர்ந்தோர், 38.
உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
உயர்பிறப்பாளன் - மறையவன்,
உயர்பேரொழுக்கம், 340.
உயர்மிசை, 265.
உயவற்பெண்டிர், 467.
உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
உயிர்க்கடன்றருதல், 160.
உயிர்க்கொலைநீங்குமின், 591. [275.
உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
உயிர்த்தல், 323, 465.
உயிர்த்தொகை, 547.
உயிர்தோற்றல், 486.
உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
உயிர்ப்பலியுண்ணுமயிர்க்கணமுரசு,
உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
உயிர்ப்புறம், 218.
உயிர்ப்திப்பெயர்த்தல், 526, 550.

உரிமைப்பள்ளி, 548.
உரிவை, 116, 324.
உரு - உருப்படி; இஃது இசைத்
தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
100, 107, 109 - 10, 201, 212,
உருக்காட்டுதல், 120. [400.
உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
கிழ்தல், 451.
உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
மையகளுள்ஒன்று, 204.
உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
உருத்திரச்சுவையவிரயம், 83 - 4.
உருத்திரசன்மர், 7.
உருத்திரர், 148.
உருத்திரர்பதினொருவர், 168.
உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு

உயிர்பிணிக்குக்கலவை, 338.
 உயிர்போகுபொதுநெறி, 569.
 உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி, 54.
 உயிர்வழக்குபெருநெறி, 569.
 உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.
 உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியாள்வான், 213.
 உரகக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.
 உரவுநீர்மாகொன்ற வேல்ஏந்தி-முரு
 உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
 உரவோர் - இருடிகள், 358, 591.
 உரவோன், 533.
 உரறுதல், 539.
 உரன், 134.
 உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 23, 37, 251.
 உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
 உரிது - உரித்து, 43, 50.
 உரிமை, 19. [45, 184, 201.
 உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள்,

வன், 542.
 உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
 உருத்துநோக்கல், 590.
 உருத்தொண்ணூற்றொன் றும் பன்னி
 ரண்டும், 68.
 உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மாதவியென்று பெயர் பெற்
 ருள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருபுதொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிற்கப்பொருள்தொகுதல் 243.
 உருபுமயக்கம், 37, 39, 51, 236,
 உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
 உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
 உருமு }
 உருமுக்குரல் முழக்கத்து முரசு,
 உருமுச்சுவல், 555. [143, 543.
 உருமேறு, 277.
 உருவக் கொடியோர், - கொடியருளி
 னோர், 362, 379.
 உருவகமென்னுமலங்காரம், 135.
 உருவமாறி நின்றல், 314.

கூஉகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

உருவிலாள் } 44, 151, 229, 231,
 உருவிலாள் } 357, 374, 583.
 உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
 உருவுகாட்டுகை, 75.
 உருவுதிரை, 116.
 உருவேற்றுதல், 285.
 உரை - புகழ், 25, 36, 167.
 உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
 உரைசால சிறப்பு, 42, 220. [553.
 உரைசெல்வெறுத்த மதுரை, 508,
 உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல்,
 180, 347.
 உரைநூல் கோடுதல், 146.
 உரைப்பாட்டு, 24, 574.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய
 பாட்டை இடையே யுடையது,
 317, 327, 441, 513, 533, 573.
 உரைப்பாயிரம், 6.
 உரைப்பொருள், 29.
 உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
 உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண
 வழிகள் முகவுரை, 230.
 உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32.
 உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்
 உரைவகை நடைநான்கு, 22.
 உரோகிணி, 36.
 உரோமண்டலி, 81.

உலந்தபொருள், 246.
 உலவாக்கட்டுரை, 45.
 உலவாமை - ஒழியாமை, 45.
 உலறியகண், 86.
 உலறியதலைகளையுடைய ஓமை, 18,
 உலறியநா, 584. [294, 306.
 உலாச்செய்வித்தல், 31.
 உலாத்துதல், 170.
 உலைக்குருகினுயிர்த்தல், 126, 499.
 உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல்,
 உலையிலுதாற்றுகுத்தி, 345. [334-5.
 உலோகம், 178.
 உலோகம் ஐந்தது, 193.
 உலோத்திரம், 387.
 உவகை, 179, 416.
 உவகைக்கண்ணீர், 152.
 உவகைபொங்குதல், 432.
 உவகைமுத்து, 134. [மால், 356.
 உவணச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு
 உவணப்புட்சேவல - கருடன், 356,
 உவந்தோளவிரயம், 85. [370.
 உவமத்தொகை, 19, 49, 166,
 உவமப்பெயர், 308. [475.
 உவமம், 37, 123, 171.
 உவமம் விரித்துரைத்தல், 433.
 உவமவுருபு, 135, 307.

உவர்ப்புமண்கலக்கஞ்செய்யும், 114.
 உவவுத்தலை, 182.
 உல்குடைப்பெருவழி, 311. | உவவுற்றதிங்கள்,
 219. உல்லோலம் - அங்கக்கிரியைபதினாறு | உவா, 198.

னுள் ஒன்று, 81. | உவாஇரண்டு,
 412. உலக்கைப்பாட்டு 211, 581. |
 உவாமுதலியவிரதநாள், 286. உலகநோன்பிகள் -
 சைனரில்இல்லற | உவாவின்ஞாயிறு, 401.
 த்தார், 255, 263, 280, 399, 411. உழக்குதல், 194, 212.
 உலகமன்னவன், 537, 560, 589. உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
 உலகவிடைகழி, 256, 271. [357, 373.
 உலகளந்தோன், 495. உழத்தி, 320.
 உலகியல், 274. உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
 உலகியல் வழக்கு, 14. உழவரோதை, 206, 558.
 உலகுபுரந்தாட்டுமொழுக்கம், 340. உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
 உலகுபொதியுருவத்துயர்நடே தான், உழவுஏழு, 83.
 உலகுவிளங்கவிரொளி, 137. [536. உழவுத்தொழில், 312.
 உலகேழு, 129. உழவுதொழில், 496. [று, 261.
 உழாறுண்டொளி - தானேபட்டசே

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஉஎ

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318.
 உழிஞைப்பவர், 529.
 உழிஞையான், 218.
 உழுகுடிவேளாளர், 261.
 உழுநது, 390, 496.
 உழை - உழை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69.
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைதோன் நல,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113.
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுளைக்குங்காடு, 306.
 உழைமுதலுழையீறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிளையி று தி ய ா க
 உழைமை, 89.[மெலிவுளான்கு, 113.
 உழையிற்சூரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக்கோலம் - வேற்றுருவங்
 கொண்டிருக்குங் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [382.
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிந்துதன்
 வடிவு காந்து சிலதியர் வடிவுடன்
 தமரறியாமல் வந்து நடித்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227.
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளான்பறவை, 260.
 உள்ளாளம், 90.

உளி, 426, 439.
 உளியம் - கரடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவனன், 12.
 உற்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுளொன்று, 81, 232.
 உற்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உற்சவம், 158, 572.
 உற்சாகம், 420. [டல, 344.
 உறட்டட்டட்டெனப்பற்பதைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உறபாதசாந்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480.
 உற்றதை (உற்றது)உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377.
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினோனவிரயம், 85 - 6.
 உறநதை - உறையூர் ; இது சோழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை சிகழ்ந்தபொழுதுஇதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிளளி
 யென்பவன்; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215.
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறைடார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடைபிட்டும் இரண்
 டிடைபிட்டும் ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிககா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகரகம், 494, 585 - 6.
 உறீஇ - உறுவித்து, 172.
 உறுகரும் - உறுத்தும், 274.

உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.
 உள்ளான்பறவை, 278.
 உள்ளூ - உள்ளான்பறவை, 278.
 உள்ளூறழைமூன்று, 10, 24.
 உளதாங் கொல், 216.
 உளநாள்வரையா, 591.
 உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.
 உளமலியுவகை, 506.
 உளர்தல், 110.

உறுகண், 297, 332.
 உறுகணுளர் - தீவினையாளர், மிடியா
 ளர், 257, 272.
 உறுத்தல், 173, 274, 294.
 உறுப்பு நான்குள்ள உரு, 75.
 உறை - மருந்து, 203, 208, 213.
 உறைகவுள் - மதந்தாளிக்கின்ற கன்
 னம், 587.
 உறைகாரர், 156. [152.
 உறைத்தல் - உருத்தல், 127, 134,

கூஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

உதைதல் - தோய்தல், 441, 451.
உதையுய்யாநோய் - மருந்தாற் போ
க்கமுடியாத நோய், 208.
உதையுள் 46, 308. [566.
உதையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,
உதையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
வந்தமை, 31 - 2, 266.
உதையூரிலருகன், 301.
உதையூர் ஸ்ரீ கந்தன்பள்ளி, 291.
உதையூர் ஸ்ரீகோயில நாயனார், 291.
உன்னக்கை, 92, 95.
உன்னம்—ஒருமரம், 92, 306. [81.
உசேஷபணம் - ஓர் அங்கக்கிரியை,
ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,
ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.
ஊங்கண, 567.
ஊங்குளூர், 560.
ஊசல, 207.
ஊசலவரி, 580.
ஊசிப்பொறி, 414. [433.
ஊட்டுவாள-நாயரைவருள் ஒருத்தி,
ஊடல, 173, 195, 198, 202, 226,
ஊடலதீர்க்குமருந்து, 21. [232.
ஊடற்கோலம், 179.
ஊடறுத்தல், 440.
ஊண், 213.
ஊதுநதுளை, 61, 65.
ஊதும் வண்டு, 213.
ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி, 126,
134, 334, 499, 526.
ஊதுலைதோற்குவயிர்த்தல், 462 - 3.
ஊம் - ஊமை, 144, 481.
ஊமர், 145.
ஊர்க்குறுமாக்கள், 587.
ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயநிதி

ஊர்தி, 431.
ஊர்திரைநீர்வேலி, 212.
ஊர்தீப்பாடு, 237, 244, 251. °
ஊர்ந்து - அடர்ந்து, 548.
ஊர்நடுமன் தம், 313, 323.
ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
ஊர்வாயில, 256. [58, 82.
ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,
ஊரல் - குளுவையென்னும் பறவை;
நீர்மேலூர்தலின், ஆகுபெயர்;
ஊராளி, 89. [260, 278.
ஊரிடையிட்டநாடு, 262.
ஊழ் - முறை, 259, 275, 276.
ஊழினை - முறைமையாகிய பழ
வினை, 254, 484.
ஊழ்வினையுருத்துவந்ததழுதல், 4,
ஊழி, 47. [219, 544.
ஊழியுக்கும் பேருதவி, 212 - 3,
ஊழறுதல் - குடைதல், 183.
ஊற்றுநீர், 459.
ஊறுசெய்விலங்கு, 305.
ஊன், 160, 275.
ஊனசோறு, 545.
ஊன்மலியிருக்கை, 138.
ஊனூண்டுமயின், 591.
எஃகல், 134.
எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.
எககர், 522.
எகினக்கவரி, 254.
எகினம், 557.
எக்கணுவெள்ளுவினைந்தேங்கல், 463.
எக்கணும் போகிய இசை, 332.
எங்கோன், 283.
எச்சங்கள், 562.
எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்,
270

குறுக்காயல், 241.
 ஊர்க்கையிடை யிட்ட காடு, 298,
 ஊர்காப்பாளர், 424, 436.
 ஊர்குழுவரி, 25, 27.
 ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை
 பதினாறனுளொன்று, 81.
 ஊர்த்துவமண்டலி, 81.
 ஊர்தல, 90.

எசசவும்மை, 276, 281, 460.
 எசசவும்மை விரித்தல், 55.
 எஞ்சலார் - ஆயலார், 463.
 எட்கசி, 325.
 எட்கசிவு, 160.
 எட்சாநது, 467.
 எட்டன் மட்டம், 59, 91.

• அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி கூடக

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
 தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
 எட்டிப்பூ, 411.
 எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
 எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
 443, 452.
 எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
 எடுத்துக்கோள்வரி - கையறவெய்தி
 வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்
 துக் கொள்ளும்படி. நடித்தல், 88,
 228, 237, 239, 289, 381. [531.
 எடுத்துச்செலவாற் கொண்டதிதை,
 எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
 எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
 எண்குணன், 264, 284.
 எண்கூத்துப்பாணி, 59, 91.
 எண்ணிரான்வாதகொச்சக வெரு
 போகு, 191.
 எண்ணினடைவு, 152. [438.
 எண்ணுதல் - எண்ணிசெய்தல்,
 எண்ணுப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிற
 ப்புப்பொருளுநதருதல், 272.
 எண்ணுமமை தொகல், 430.
 எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
 க்கு வரம்பு, 184, 201.
 எண்ணெண்கலையோர் - வேசையர்,
 226, 366, 381, 499.
 எண்ணெய்வாணிகர், 138, 155.
 எண்பேராயம், 147, 167, 535.
 எணமைப்பொருள், 346.
 எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
 எதிரிரிணிதை, 38, 201, 276.
 எதிர்பூஞ்செவ்வி, 225.
 எதிர்மறை, 344, 429.
 எதிர்மறைத்துக்கூதல், 466.
 எதிராதுதழீஇய வெச்சவுமமை, 508.
 எதிராதுபோற்றல், 50, 373.

எய்யாவொருசிறை-பலரும் அறியாத
 ஒருபக்கம், 313.
 எய்விலெயினர், 318.
 எயிற்புறம், 71, 116, 218, 256.
 எயிற்தி, 18, 315, 320 - 21, 325,
 எயிறுமடித்தல், 87. [330
 எயின் - ஒருசாதி, 321.
 எயின்கடள், 322.
 எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
 330, 432.
 எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
 எயினர்கூட்டுணனும் நடுவூர்மன்றம்,
 313, 323.
 எயினர், தம்பகைருர்தலையைத்தாமே
 யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
 எயினர்துஞ்சுரைஎறிதல், 322.
 எயினர் தொல்குடிசுகுமரி, 324.
 எயினர் பசுநிரைகளைப் பெறுதல்,
 320 - 21.
 எயினர்மதுவுண்டுரெருக்குதல், 324.
 எயினர்மல்துகள்பாழ்படற்குரியகார
 ணம், 313.
 எயிலர் வெறியாடியபின் அரசனைப்
 பாதுகாக்கத்தெய்வதைத் துதித்
 எயிலருர், 306. [தல், 321, 331.
 எயிலெடுங்கொடி, 341.
 எரிநிறத்திலவம், 150.
 எரிபொத்தி - அழலைமூட்டி, 362,
 எரிமண்டுதல், 498. [526.
 எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
 எருத்தங்கோட்டல், 458.
 எருத்தம்—எருதது - புறக்கழுத்து,
 35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
 எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
 எருமை, 261, 268. [550.
 எருமைக்கடா, 396.
 எருமைக்கடும்பரிபூர்வோன் - கூற்று

எதிரி - எதிரோற்ற, 125.

எதிருன்றல், 542.

எதிருன்றிய நீள்பெருக்காஞ்சி, 528.

எதிரோற்றல், 131, 532.

எதிராவில், 413.

எய்துதல் - உணர்தல், 295, 307.

எருமையேறறை, 408. [வன, 544.

எல - ஒளி, 45, 338.

எல்லமிழ்மலை, 45. [480, 578.

எல்லா-ஏட, தோழி, 447, 458, 462,

எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன், 282.

எல்லாவோ, 462.

சூந் அரும்பத முதலியவற்றின் அக

ராதி. .

எல்லி, 223.
 எல்லீருங்கேட்டமின், 464.
 எலலை - பகல், 3, 511.
 எல்வனை, 124, 563. [389.
 எலிமயிரினால் நெய்த ஆடை, 154,
 எவ்வம் - துன்பம், 211, 216.
 எவன் என்ன விகாரப்படல், 515.
 எவன்கொல், 45.
 எழால் எழுவகை, 204.
 எழிலி, 173.
 எழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
 188, 193.
 எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
 எழினிமுன்று, 116.
 எழுகோல, 70.
 எழுச்சிப்பாலை, 534.
 எழுத்தாணி, 225.
 எழுத்தினாதம், 105,
 எழுத்து, 67, 78.
 எழுத்து எட்டு, 308.
 எழுத்து ஏழு, 156, 457.
 எழுத்து ஐந்து, 308.
 எழுத்துச்சந்திமுடிவு, 14.
 எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
 எழுதல - பண்ணுதல, 528.
 எழுதியவனை, 458.
 எழுதுவண்ணம், 154.
 எழுதுவரிக்கோலம், 151 - 2.
 எழுநிலைமாடம், 347.
 எழுமுடிமார்பனா, 569.
 எழுவகைநிலத்தினும் எய்தியவரி,
 எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
 எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
 எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
 என்னு, 390. [115.

எற்றுக்கு, 37.
 எற்றென்றும், 515.
 எறி - எறிதல், 66, 111.
 எறிநீரடைகரை, 259, 276.
 எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
 எறிபிணமிடறியகுறையுடல், 543.
 எறிமணி, 325.
 எறிவனை - அறுக்கும்வனை, கரையிலே
 திரையெறிகிறவனையுமாம், 209.
 என், ஈற்றகை, 77, 136.
 என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
 என்பிலது, 24.
 என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்ந்தநிலம்,
 என்மனார், 231. [114.
 என்றாழ் - வெயில், 362, 380.
 என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டீர்,
 என்னென்றும், 515. [215.
 எனும் - சிறிதும், 420, 432.
 எனேத்து, 38.
 ஏக்கறுதல், 43.
 ஏகதாளம் ஒரொத்துடையதாளம்,
 59, 75 - 6, 91, 120.
 ஏகபாதம் - ஓரிருகை, 232.
 ஏகாசம் - உத்தரீயம், 326.
 ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈற்றகை,
 எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
 473, 474.
 ஏகாவலிவடம், 332.
 ஏகை - இரேகை, 367, 386.
 ஏங்குதல, 64, 249.
 ஏசுகரை, 576.
 ஏசல - பழித்தல, 242, 249.
 ஏட்டகம் விரித்து, 336.
 ஏடலர்கோதை, 246.
 ஏட - தோழி, 458.
 ஏடு, 394, 406 - 7.

எள்ளுஎட்டுக்கொண்டது வெந்நிலை,
எள்ளுருண்டை, 141.
எற்செய்வான், 216. [377.
எற்படுபொழுதிற்பொழுதுபோகரு,
எற்படுபொழுது-சூரியன் அத்தமிழ்த்
எற்பாடு, 14, 377. [காலம், 360.
எற்றல் - எதனால், 50.

ஏணி - எலலை, 402, 508-9.
ஏத்தம், 260.
ஏத்தல், 35, 265.
ஏத்தாளர், 539.
ஏத்தி - ஏதத, 316.
ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3,
ஏதிலர், 207. [397.

• அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.
சூடுக

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராவிலும்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுறுமாக்களவிறயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - எழுந்து, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அறுகையும் குவளையையும்
 கலந்து நெற்கதிரோடு தொடுத்த
 மாலையைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏருழவர், 558.
 ஏலவை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்சிலதியர் - குற்றேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாடி யார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்செய்வம், 493.
 ஏவதை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவையுடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியேம், 524.
 ஏழகத்தகர் - மேழகம், 254.
 ஏழனுருபின் கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்து
 டன்மயங்கல், 182.

ஏற்றுப்பசுந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்பறை, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவுல், 452.
 ஏன்று, 297. [324.
 ஏனத்தின்வளைவென்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [366, 385.
 ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐங்குறுதுறு, 441, 445.
 ஐங்கூந்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகுது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்தினுமெடடினும் வருமுறையெழு
 த்தின்மந்திரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால, 209, 214.
 ஐம்பெருங்குழு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிஞை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஆகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமற்றபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றேனவிறயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்துலாம், 402, 414.
 ஐயவுமை, 274.
 ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.
 ஐயை - தூர்க்கை. மாதிரியின்மகள்.

ஏழாவதுருபு இரண்டாவது டனே
மயங்கல், 182.
ஏழை - அறிவின்மை, 206, 313.
ஏற்புழி, 353.
ஏற்றம், 277.
ஏற்றிழிவு, 305.
ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
428, 430-31, 441, 450, 462-3,
465-6, 506, 574, 580. [323.
ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
ஐராபதம் - பட்டத்துயானை, 72.
ஐராபதம்நிற்குங்கோயில், 146, 166,
247.

கூட உ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.
 ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,
 ஐவன வெண்ணெல, 15, 294. [285.
 ஒக்கல், 349.
 ஒக்கலை, 242.
 ஒசித்தல், 192, 445 - 7.
 ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.
 ஒட்டகம், 408.
 ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.
 ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவு,
 ஒட்டேன் - இசையேன், 490.
 ஒடியாவின்பம், 267, 512, 592.
 ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,
 எண், 19, 28, 39, 131, 169, 247,
 251, 300, 333, 372, 390, 458.
 ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.
 ஒடுவருபு ஐயுருபின் பொருளில் வரு
 ஒத்தபண்பு, 149. [தல, 130.
 ஒத்து - அந்தரக்கொட்டு, 75, 120.
 ஒதுக்கம் - நடை, 276.
 ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.
 ஒப்படியிருக்கை - ஒரிருக்கை, 232.
 ஒப்பலொப்புரை, 28.
 ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,
 247, 538, 557 - 8.
 ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.
 ஒப்பில்போலி, 208, 265, 286 - 7,
 308, 320.
 ஒப்பின்மையின் மிகுதி, 39.
 ஒப்பினுகியபெயர், 137.
 ஒப்புரைத்தல், 34.
 ஒய் - யானையைப் பாகர்வையுக்குறி
 பு மொழி, 393, 405 - 6.
 ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஒரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.
 ஒருங்குடன், 263.

ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பின்கண்
 வருதல், 304.
 ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த
 ஒத்தாழிசை, 456.
 ஒருபோகு, 190, 464.
 ஒருமுகவெழினி, 71, 73, 116,
 118, 193. [264.
 ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,
 ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.
 ஒருமொழிவைத்தலகாளல், 12, 573.
 ஒருவயிற் பல்பிறப்பு, 388.
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி,
 187, 429, 477.
 ஒருவினை யொடு, 281, 349.
 ஒருவுதல், 44.
 ஒரேயிடத்திற் பிறந்த மணிகள் :—
 மாணிக்கம், புருடராகம், நீலம்,
 கோமேதகம், வயிடுரிய மென்பன,
 ஒல் - அணுகரணம், 476. [388.
 ஒல்காச்செல்வம், 395.
 ஒல்காவுள்ளம், 502.
 ஒல்கி, 212.
 ஒலி, 105. [510.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,
 ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.
 ஒலிவகை 351, 352.
 ஒழியாதுட்டும் வல்வினை, 263.
 ஒழியாவினக்கு - விழிவினக்கு, 183.
 ஒழியிசை, 214.
 ஒழிவு, 186.
 ஒழுக்கநெறியினின்று நீங்கினோர் நீர்
 மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லி
 னும் உயர்த்தோர் தமதறிவான்
 உணரவேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கருத நீருடையவையை, 465.
 ஒழுக்கி, 71.

ஒருதலை, 130.
ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
ஒருதனிக்குடிகள், 35.
ஒருதிமப்பற்றல் - வாரம் பற்றல்,
ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
ஒருப்படுத்தல், 273, 432.

ஒழுக்கல், 213, 557.
ஒழுக்குவண்ணம், 206.
ஒழுகை, 559.
ஒள்ளெரி, 468.
ஒளி, 91.
ஒளித்தபிறப்பு, 585 - 6.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூங்ங

ஒளிமண்டிலம், 305.
ஒளியுடைப்பாணி, 268.
ஒற்காமரபிற்றொதியில், 527.
ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
றித்தல், 66, 111, 143, 162.
ஒற்றறுத்துப் பாடுமவள், 188.
ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
ஒற்றன், 321, 509, 510.
ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
ஒற்று - செங்கோட்டியாமுறுப்பினு
ளொன்று, 350, 531.
ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும்
தாக்குவதொரு கருவி, 337.
ஒற்றைக்கை, 97.
ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
ஒற்றைக்கை முப்பத்துமூன்றுவகை,
ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.

ஒடவகை, 354.
ஒடியபொன், 53.
ஒடு, 364.
ஒடுங்கலம், 200.
ஒடுங்கியில், 210.
ஒடை, 72.
ஒடையாளை, 537.
ஒத்தின்சாலை, 494.
ஒத்துடையந்தணன், 394.
ஒதம், 213, 215, 505.
ஒதவு முணரவுமரியமறை, 308, 431.
ஒதாது நன்மை தீமையறிவோர், 299,
ஒதி, 198, 300, 312. [311.
ஒதை, 206, 559.
ஒதையாயம், 219.
ஒதைவகை, 339.
ஒப்புதல் - ஒட்டுதல், 208 - 9, 513.
ஒம்படை, 169, 273.
ஒம்பு, 259.

ஒத்தைத்தேராழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிதுண்
 ஞாண், 528.
 ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்றன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிகையினர், 573.
 ஒ-இரக்கக்குறிப்பு, எதிர்மறை, தாம்
 பிழைத்து, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்யானை, 557.
 ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசனித்தல் - போதற்கு ஒருப்படடு
 முயறல், வெக்கையால் தலையெ
 டுத்தல், 213, 363, 380.
 ஒசுநர் - பாவர், எண்ணெய் வாணி
 ஓட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
 ஓட்டமற்றபொன், 284.
 ஓட்டன், 231.
 ஓடக்கோல, 354.
 ஓடம்விடுத்துறை, 341.

அ0

ஓமசாலை, 262.
 ஓமம், 148, 168, 572.
 ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஓமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஓர், இடைச்சொல், 49.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓர்த்து, 559.
 ஓர்ப்பு, 195.
 ஓரன்ன, 526.
 ஓரி, 287, 520. [120.
 ஓரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஓரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஓலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.
 ஓலுறுத்தல், 433.
 ஓலை, 336.
 ஓலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஓலைமுகப்பாசரம், 348.
 ஓலையுந்து தும்விடுத்தல், 226.
 ஓவர் - ஏத்தாளர், 539.
 ஓவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரள், 493.
 ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
 ஓவியநூல், 232.
 ஓவியர் கண்ணிய வருத்தி, 232.
 ஓவியவிதானம், 71, 116.

காட்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அக
 ராதி.

ஒலியவெழிணி - சித்திரப்பணி யெழு
 தின திரை, 185.
 ஒலிநதொலித்தல், 260.
 ஒளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.
 ஒளடதம், 366.
 ஒளடவம், 349.
 ஒளவியம், 409.
 ஒளவையார், 488.
 ஒளவையார் பாடல, 430.
 ககரவீற்று வியங்கோள், 431.
 கங்கர், 530.
 கங்குற்பொழுது, 136.
 கங்கையாறு, 28, 177, 169, 205- 6,
 292, 302, 319, 328, 348, 406,
 528, 530, 540, - 42, 547 - 8,
 552, 556, 566, 573 - 5, 592.
 கங்கை நீர்த்துறை, 243.
 கங்கையின்புதலவரைக்காவிரியின்புத
 கங்கைவாரி, 47. [ல்வ றென் தல், 280.
 கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.
 கச்சு, 326. [166.
 கச்சை - பாளைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,
 கச்சையாளை, 146, 544.
 கச்சோலம், 195.
 கசர் - ஒரு முனிவர், 437.
 கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னூர்,
 கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.
 கஞ்சம், 366, 385, 457.
 கஞ்சன், கஞ்சனூர், 177, 461.
 கஞ்சன்வஞ்சம், 192.
 கஞ்சகம், 147.
 கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.
 கஞ்சகமுதல்வர், 540, 556.
 கட்டு இனிமை, 53.
 கட்சி - காடு, 320, 322.
 கட்டளை, 79.
 கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.

கட்டுதல், 90.
 கட்டுப்புணை, 341.
 கட்டுப்புரியம், 90.
 கட்டுப்பூ, 154.
 கட்டுரை - பொருள்பொதிந்தசொல,
 உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,
 4, 5, 21, 43, 45, 49, 50, 83;
 203, 205, 212, 298, 309, 364,
 502, 510, 592.
 கட்டுரைகாதை, 24, 186.
 கட்டுரைத்தல், 28, 243.
 கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 423.
 கட்டுண்மாக்கள் - களவுகண்டுண்
 ணும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,
 கட்டேறல், 380. [324, 425, 437.
 கட்புலம், 2, 19, 582.
 கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிப்பிரபை
 யற்றதாதலால், 334, 345.
 கட்போர் - களவுசெய்வோர், 144,
 கடகக்கை, 94, 98. [164.
 கடகத்தண்டு, 380.
 கடகம், 92, 197, 453, 506.
 கடகவளை, 181.
 கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை
 களிலொன்று, 97 - 8.
 கடகு, 142, 160, 366, 385.
 கடப்பந்தார், 517.
 கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.
 கடம்படாள் - கோபித்துவெருளாள்,
 கடம்பறுத்தியத்திறிய முரசு, 521.
 கடம்பன், 517.
 கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,
 580 - 81. [கொள்ளல், 391.
 கடம்புணல - முறைமையைமேற
 கடமலைவேட்டம், 530.
 கடமாக்கொம்பு, 514.
 கடமை, 123, 130, 507.

கட்டி, 494.
கட்டிக்கனி, 1.
கட்டியது, 3.
கட்டியர், 530.
கட்டுக்குழியம், 366, 385.
கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கடல், 178, 182, 198, 210.
கடல்குழிலங்கை, 30, 589.
கடல்தரும்பலபண்டம், 201.
கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத்
தைக்கொண்டது, 302 - 3.
கடல்முத்து, 216, 447.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூட்டு

கடல்வண்ணன், 446, 448.
கடல்வணந்தேருர்செரு - பர்ரதப்
போர், 545.
கடல்வளம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
முதலியன, 99, 199.
கடல்வளனைந்து, 260, 277.
கடல்வாழநர், 209.
கடல்விளையாட்டு, 182, 198, 220,
கடல்வேலி, 531. [232, 549.
கடல்குழிலங்கை, 301, 345, 589.
கடலந்தாணிக்காவலன், 540.

கடற்பஃரூரம், 184.
கடற்பக்கம், 184.
கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.
கடன், 300.
கடன்கழித்தல், 243.
கடனறிமாநதர், 394.
கடனிறுத்தல், 221.
கடாவிடுதல், 183, 279, 545.
கடாவுதல், 254.
கடாவுறுத்தல், 261. [546
கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 381,

கடலாடும் ஆடை, 153.
 கடலாடல், 224, 237.
 கடலாடுகாதை, 267, 289.
 கடலினடுவினின் தருள், 193.
 கடலை, 390.
 கடலொடுகாவிரிசென்றலைத்தல், 244.
 கடலோடிகள், 42, 137.
 கடலோதம், 215.
 கடவது, 265, 372.
 கடவரைகளெட்டு, 579.
 கடவுட்கோலம், 582.
 கடவுட்சடை, 88.
 கடவுட்சாத்தன், 574.
 கடவுட்டன்மை, 585.
 கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,
 கடவுட்பின்னர், 301. [547.
 கடவுண்மக்கலம் - பிரதிட்டை, 573,
 574, 584, 594.
 கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 316.
 கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி
 கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301 -2,
 358, 374, 551, 591.
 கடவுளெழுதல், 528, 531, 533.
 கடவுளெழுதவோர் கல், 528, 540.
 கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
 தை, 532.
 கடற்கரை, 198, 276.
 கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரி, 185.
 கடற்கரைவருணனை, 199.
 கடற்கரையல வரிப்பாணி, 205.
 கடற்சேர்ப்பார், 216.
 கடந்தெய்வம், 17, 206, 219.

கடிகை - குத்துக்கோல, 366, 385.
 647.
 கடிகையார் - அரசனுக்குச்சென்ற
 நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவாரர்,
 கடிகரி, 90. [140, 158.
 கடிகை - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,
 கடிகை - மிக்கதீங்கு, 408. [276.
 கடப்பகை - வெண்சிறுகடுகு, 184.
 கடப்பகைதுணை, 585.
 கடப்பிசுமுரசு, 450.
 கடப்பினை, 181, 197.
 கடப்பு, 357, 373, 461.
 கடயல்வேண்டும், 336. [251.
 கடயென்னுமுரிச்சொல்லு நறுதிரிதல,
 கடு, 195.
 கடுக்க, 164.
 கடுக மரித்தல், 526.
 கடுகிவருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.
 கடுங்குரல், 145, 260.
 கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;
 தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்
 களில் இறுதியானவன், 7, 230.
 கடுத்தமுகம், 171.
 கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.
 கடுகவை, 145, 404.
 கடும்போர்வார்த்தை, 532.
 கடுமை - சினம், 159.
 கடுவரல், 277.
 கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
 375.
 கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107. [246.
 கடைக்கூட்டல் - ஒருபடி த்தல்,

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கடைக்கொளல் - முடிதல், 179, 202.
கடைகயிறு, 441, 448, 459.
கடைகழிதல், 257.
கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர்,
359, 376, 379.
கடைகாணகவயின், 424.
கடைகாப்பாளர், 167.
கடைகாலயாத்தசோலை, 141.
கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.
கடைகூடுதல், 310.
கடைச்சங்கம், 10.
கடைச்சாமத்திற் கண்டகனாப் பத்து
நாட்குட்பலித்தல், 408.
கடைசிக்கூத்து, 194.
கடைசியர், 16, 178, 261.
கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒரு
வர் சேற்றை இறைத்தல், 278.
கடைத்தலை, 245, 252.
கடைத்தெரு, 157, 434.
கடைநாளொய்தல் - மரித்தல், 400.
கடைநிலை - முடிவு, 166.
கடைநிறுத்தல் - கடைவாயிலில்
நிறுத்தல், 572.
கடைப்பிடி, 87, 195.
கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.
கடைமணியின் குரல், 480.
கடைமுகம், 147, 256, 536.
கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.
கடையக்கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு,
கடையம் - கடைசிக் கூத்து ; இது
பதினேராடலுளொன்று ; வாண
சுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற்

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.
கண்களிமயக்கம், 525.
கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.
கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில
நடித்த நடிப்பு ; இஃது ஒருவர்
கூட்டவன்றித் தானே வருது நித்
கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237,
289, 382.
கண்கொடியகொடிய, 211.
கண்டப்பாடல், 63- 4, 109- 10.
கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221,
235, 326, 554.
கண்டமுனிற்ம்கொள்ளல், 566.
கண்டனகூற்றிற்குகயாழினிட்ட பா
கண்டார்கூற்று, 330. [ட்டு, 206.
கண்டி - கண்டத்தைபுடையாள்,
கண்டிகை, 180, 196, [316.
கண்டிரண்முத்தம், 196.
கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.
கண்டு - செய்து, 324.
கண்டுசருக்கரை, 132.
கண்டுசருக்கரையோடு, அகிலைப்புகை
த்தல், 125.
கண்டுவைத்தம், 310, 477.
கண்ணகன்பரப்பு, 137.
கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34,
46, 123, 126, 128, 134, 136,
149, 152, 169, 173, 243 - 5,
251-2, 266, 316-7, 325, 344-5,
353, 420, 428, 440, 442, 451,
462, 465 - 6, 476, 484 - 6,
490, 511 - 2, 514, 525, 527,

கணுள்ளவயலிடத்தேநின்று இந
திராணியாடியது, 58, 89, 178.
கடையில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுள்ள
தென்று அறிவிக்கக் கொடுக்களை
டுத்தல், 183, 199.
கடையெயிறு - பன்றிக் கொம்பு
போலப் புறப்பட்ட எயிறு, 501.
கண் - கணு, தாட்சிணியம், முழ
வின் கண், 66, 69, 114, 117,
322. [தல, 152.
கண் இடத்தினும் வலத்தினும் துடித

574-5, 577 - 8, 584, 587.
கண்ணகி கூற்று, 433.
கண்ணகிதன்கோட்டம், 574.
கண்ணகிதாதை, 551.
கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.
கண்ணகிமதுரைமும்முறை வலம்
வந்தமை, 491.
கண்ணகியின் விரகம், 133.
கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ்
இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.
கண்ணையாகியவாவையுடைய சூல

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்
கூடுகள்

கண்ணன், 431.

கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை,
192, 449.

கண்ணன், கஞ்சனூரநெரித்தது, 90.

கண்ணன்கன்றூற்கனியுருத்தது, 455.

கண்ணன் சூரியனைச் சக்கரத்தான்

மறைத்தது, 446, 458.

கண்ணன்பாண்டவர்க்குநூற்றுவர்பா

ல் நூதுசென்றமை, 449, 460-61.

கண்ணன், யானையின் கோட்டை

ஒசித்தது, 178, 192. [90.

கண்ணன் வாணனை வானுய்த்தமை,

கண்ணன் வாலசரித நாடகம், 451.

கண்ணுகியவலை, 384.

கண்ணாடி, 147, 561 - 2.

கண்ணாரஆடல், 187.

கண்ணி, 481, 495.

கண்ணியசெல்வு, 204.

கண்ணிலையினர், 322.

கண்ணிதகருமணி, 293, 347.

கண்ணிப்பிரபையறுதல், 334.

கண்ணினுங்கண்ணின் கடையகத்துச்

சுவை மிகத்தோன்றல், 84.

கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.

கண்ணீர்வார்த்தல், 84.

கண்ணாட்டி, 160. [434.

கண்ணுள்வினைஞர், 139, 156, 422,

கண்ணுளர் - சாந்திக்குத்தர், மதங்

கர், 115, 140, 158.

கண்ணுளாளர் - மதங்கர், 149, 169.

கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுது

வோர், 541.

கண்ணெழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.

கண்ணெடுகண் ஒருசாண் வளர்ந்த

பூங்கில், 63.

கண்ணெடையாட்டியர் - கள்ளைவித்

கும்வலைச்சியர், 138, 155.

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.

கண்வலை, 210. [ருவி, 106.

கண்வினாம்பு - ஒருவகைத்தோற்க

கண்வெண்முததுதிர்ந்தல, 29,

கணக்காயர், 7. [299.

கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார், 230.

கணக்கியலவினைஞர், 535.

கணங்களப்பதினெட்டு, 50, 148, 168.

கணங்கொள்பேய்மகள், 543.

கணநதுடபுள், 278.

கணநிரை, 321. [106.

கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கணவன், 212, 265, 524.

கணவனைப் பிரிந்து கலுருவாயிருநத

வள் கணவனைக்கண்டபின் கல்லு

ருவம் நீத்தமை, 489.

கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டு வ தி

கணி, 321, 554. [ல, 485.

கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404,

552. [வாழ்த்தல், 405.

கணிகையர் அரசனையும் நகரையும்

கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து

நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.

கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரு

ம்பாரென்பது, 299.

கணிகையர்நாலவகையர், 20, 383.

கணிகையராயிரவர் வாழத்திப்பெய

கணிச்சியோன், 305. [ரிடுதல், 393.

கணிதவிவர்த்தகர், 493.

கணைகிழித்தஅகலம், 560.

கணையம் - கணையமரம், 402, 415.

கத்தரிகைக்கால, 90.

கத்தரிகைக்கை, 92 - 3.

கத்திகை - தொடைவிசேடம், 225,

கத்தூரி, 53, 195, 379. [236.

கத்தூரிக்குட்டி, 524.

கத்தூரிக்குழம்பு, 196.

கண்ணோட்டம், 189.
கண்ணோவற்றோனவினயம், 85, 87.
கண்போன் தமாமன்மகள், 429.
கண்மணிககடை, 484.
கண்மணியனையால், 336.
கண்மலர், 134.

கத்தூரிச்சாந்து, 45, 53, 338, 481,
கதம், 173. [563.
கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.
கதவொடுசேராதபடி வைத்தநிரைக்
கதிரா - ஆர், 43, 83, 129 [சூழ, 414.
கதிர்செலவன், 464, 468.

கூட அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செலவொழித்தல் -

கதிர்த்தல், 84.

கதிர்திருகல, 313.

உயர்தல்,

[557.

கம்புட்கோழி

கம்புள்

கம்மாளர்வினை - சிற்பம், 422.

16, 260, 278.

கதிர்படுமமயம், 332.

கதிர்மண்டிலம், 361.

கதிர்வேந்தன், 294.

கம்மியர், 115, 144, 163, 183,

497, 572.

கம்மியர்முதலோர்விற்பன, 384 - 6.

கதிரவன், 216, 268.

கதுப்பு, 360, 543.

கதுப்புநானம், 195.

கதுப்புறவடைச்சி - கொண்டைகளி

லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,
360.

கதை- உதயன் உததை, பொய்ப்பொ

ருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19,

31, 34, - 5, 80, 132, 153,

247, 414.

கதைக்குநாயகி, 34.

கதைசொல்லுகிறவர், 333.

கதைத்தொடர்பு, 203.

கமலம், 150, 152, 341, 354.

கமுகந்தாறு, 523.

கமுகு, 295, 306, 342, 355.

கயந்தலையானே, 565.

கயம், 585.

கயமலர் - பெரியமலர், 321.

கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.

கயல, 150, 209, 227, 275, 340,

கயலபோலுங்கண், 133, 186, 210.

கயலெழுதியவிமயம், 442.

கயவார்சொல்லியுஞ்செய்யார், 430.

கயவாகு:—இலங்காபுரத்த ர ச ன் ;

இ வ ன் த ன் ன க ர த் தி ல்

கதையையுடையதுகாதை, 8, 25.

கந்தஉரு, 58, 90.

கந்தபுராணம், 51.

கண்ணகியாகியபத்தினிக் கடவு

ளுக்குப் பலிபீடஞ்செய்வித்துப்

பின்புகோயிலும்கட்டுவித்து வரு

கந்தம், 90.

டந்தோறும்

உற்சவம் நடத்தி ய கந்தன், 89, 301.

வன், 30, 589.

கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்

பள்ளி, 291, 301 - 2.

கந்தன்பாட்டு, 88.

கந்து, 357, 528.

கந்துகவரி, 579.

கப்பம் - கற்பம், பிராகிருதம், 298,

கப்பூரம், 154 - 5. [310.

கபாடபுரம் - இடைசசங்கமிருத

கபித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.

கபிலபரணர், 7. [ஒருநகரம், 508.

கபிலபுரம் - கலிங்கநாட்டி லுள்ள

கபிலை, 510.

கபோதக்கை, 92, 96 - 8.

கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,

405, 416, 429, 483, 529,

கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்பலைமாக்கர், 471, 476.

கம்பித்தல, 90.

கம்பிதம், 105.

கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.

கயற்கொடி, 530.

கயற்கொடித்தானை, 344.

கயிரவம், 192.

கயில், 446.

கயிலாயம்நித்குங்கோயில, 248.

கயிலைமலை, 518. [197.

கயிர்க்கடை - கொக்குவாய், 181,

கயிற்றுத்தொடக்கு, 401, 414.

கயிற்றுவகை, 385.

கயிறுதிரித்துவிற்பவர், 155.

கர்ணீசுதர், 437.

கர்மஸ்தாயாதிசயம், 280.

கரகம், 585 - 6.

கரடி, 332.

கரடி இடித்தல், 344.

கரடிக்குடடி, 524.

கரடிகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கரடிப்பிள்ளை, 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காண்க

கரடிபுத்தகழ்தல், 332, 343.
 கரணக்கூத்து, 80.
 கரணத்தியலவர், 167.
 கரணம் - கிரியை, கைத்தொழில்,
 விநோதக்கூத்து ஆறனுளொன்று,
 64 - 5, 90, 109 - 10, 193,
 438, 534.
 கரணம்நூற்றெட்டு, 80.
 கரணவிசேடம், 380.
 கரணவோத்து - பதினாறுபடலநூ
 லின் ஒருபகுதி, 205.
 கரத்தல், 527.
 கரந்துபடை, 376.
 கரந்துபோக்கிடன், 115.
 கரந்துவரல, 83.
 கரந்துவரலெழினி, 71, 188.
 கரந்துவரலெழினி கட்டுமிடம், 116,
 கரந்துறை, 359. [118.
 கரந்துறைகோள், 277.
 கரந்துறைமாக்கள், 508.
 கரந்தை, 321 - 2, 371.
 கரந்தையார், 313, 330.
 கரவடநூல், 426.
 கரவிடம் - களவிற்பகுதி, 426.
 கரி, 326, 386, 439.
 கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.
 கரிக்கை, 81.
 கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்து இருந்து அரசாண்ட ஒருசோ
 ழன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்
 றும் பெயர்; இவன் இமயமலை
 வரைவென்று அரசாண்டவன்,
 41, 161, 171, 184, 187,
 201, 279, 404, 488, 491.
 கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி
 யைப்பொறிக்கக். 162.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மா வ ள
 வன், 46.
 கரிகாற்பெருவளத்தான், 57, 162.
 கரிபுறக்கிடக்கை - கரிநதுகிடக்குமி
 டம், 294, 306.
 கரிபுறவட்டில்-புறந் கரிதான் அட்
 டில், 418, 430.
 கரிபொய்த்தல், 395.
 கரிமாப்பெருநிறை, 542.
 கரிமுகவம்பி, 341.
 கரிமுழக்கம், 339.
 கரியமால், 490.
 கரியல் (துகில), 379.
 கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.
 கரு, 435.
 கருகல், 387.
 கருங்கடகு, 160, 543.
 கருங்கயல், 171.
 கருங்கயலெடுங்கண், 353.
 கருங்காலி, 100 - 101, 195.
 கருங்குருவி, 320.
 கருங்கை - வலியையுடையகை, 16,
 139, 155, 261, 278.
 கருங்கை இருவகை, 156.
 கருங்கோழிமோசியார், 7, 8.
 கருஞ்சரக்கு, 138.
 கருடப்புள், 458. [309.
 கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,
 கருடபக்கம், 81.
 கருடர், 168.
 கருடன், 370.
 கருடோற்காரம், 386.
 கருணை - அருள், 84, 406.
 கருணை மறவன், 587.
 கருத்து நிகழ்ச்சி, 10.
 கருக்கருகணவன் 510

கரிகாலன் காஞ்சீபுரத்திலுள்ள சா
த்தனருளாற் செண்டு பெற்றது,
162.
கரிகாலன்செய்தசெயல, 161-2.
கரிகாலனாகியமுதற்குடி, 39.
கரிகாலனுக்குவச்சிரநாட்டரசன்முத
லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கருதற்பாலீரல்லீர், 428. [319,
கருந்தலை - பசுந்தலை, 142, 160.
கருந்தாழ்க்காவல, 141, 164.
கருந்திறன்மாக்கன, 538.[436 - 7.
கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
கருந்தொழிற்கொலலன், 424 - 5,
கருநடர், 538. [427.

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. •

கருநாடர், 530.
 கருப்பசந்தி, 83.
 கருப்பத்துளை, 368. [83,442,480.
 கருப்பம் - சந்தியைந்தனொன்றை,
 கருப்புவில், 44, 128, 583.
 கருப்பூரம், 361, 378 - 9.
 கருப்பிற்றெடுத்தபெருந்தேன், 259.
 கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306,
 523.
 கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குற்றுதல்,
 கருமக்கழிபலம், 394,406 -7.[581.
 கருமக்கோட்பாடு, 346.
 கருமகாரர், 167.
 கருமங்கள்எட்டு, 282.
 கருமணி, 86.
 கருமவினைஞர் - புரோகிதர், 535.
 கருமுனை - பித்திகை, 235 - 6.
 கருமை - பெருமை, 171, 388,
 கருவி, 19, 424 - 6. [390.
 கருவிக்குயிலுவர், -தோற்கருவிவாசிப்
 பார், 149, 169. [439.
 கருவியாற்கள்வரடையும்பயன்,
 கருவியிசைக்கு முறை, 119.
 கருவிரலாகம் - கரியவிரலையுடைய
 குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தா
 ரைக்கடிக்கும் பெர்மி, 401.
 கருவிரற்குரங்கு, 399.
 கருவிருத்தல், 83.
 கருவில, 315.
 கருவினம் - ஒருமரம், 222. [497.
 கருவினை - ஒருகொடிப்பூ, 495,
 கருவிதல் - கொடியவெற்றி, 401.
 கருவூர், 530.
 கருவூரான், 158.
 கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்
 தல், ஓசைப்படுதல், வருந்துதல்,
 183, 275, 463, 466.
 கல், 114, 387,
 கல்யாணம், 518.

கல்லிடுகூடை, 401.
 கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்கிற்
 புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.
 கல்லுரினம்மன்மம், 145.
 கல்லுமிழ்கவண், 142, 401.
 கல்லென்பேருர், 313.
 கல்லேறு, 388.
 கல்விகந்தல், 249.
 கல்விசைவி, 250.
 கல்விப்பாகன், 502.
 கலகநாரதன், 188.
 கலங்கஞர், 568.
 கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலையழைக்
 குள் தீநாவென்னும்விளக்கு, 183,
 கலங்கள், 201, 417. [200.
 கலத்தானும் காலானும் பொருளை
 ஈட்டல், 42, 46.
 கலந்தருதிரு, 137, 183.
 கலந்தருநர், 139.
 கலப்பை, 370, 497.
 கலப்பைநா, 461.
 கலம் - மரக்கலம், யாழ், 19, 36,
 39, 153, 199, 212, 221, 235.
 கலம்பகர்சங்கமன், 510.
 கலம்பகர்மீழ்கை பூப்பலிகடை
 கொள், 572.
 கலம்பெறுதுசப்பு, 227.
 கலவி, 212. [184. -
 கலவிருக்கை - பண்டசாலை, 137,
 கலவை-பலவுந் கலந்தது, 216,367.
 கலவைக்கூட்டம், 338.
 கலவைத்தொகுதி, 351.
 கலவைமணம், 48.
 கலன், 199, 481, 488.
 கலன்பகர்தல், 509.
 கலனசைவேட்கை, 427.
 கலாந்தருளினி, 228.
 கலாபம் - பதினாறுகோவை, 132.
 கலி - இஃது இடைச்சங்கநாலாகிய

கல்லதரத்தம், 419.
கல்லாக்களிமகன், 427.
கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.
கல்லாடர், 7.

பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை
ச்சங்கதூலாகிய குறுங்கலித்தொ
கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்
றது, 8, 18, 456.

அரும்பத அகராதி. கூசக

முதலியவற்றின்

கலிகெழுசூடல், 589.
கலிங்கத்துப்பரணி : இஃதாற் பெ
யர் அடியார்க்குநல்லரால் எழு
தப்படவில்லை ; ஆயினும் இநதிர
விழலுரெடுத்தகாதையு ராயில்,
அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்
கள் இதிற்காணப்படுதலால்,
இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்
பரணி, “ பரணிக் கோர்சயங்கொ
ண்டான்” என்று புகழ்பெற்ற
சயங்கோண்டான் என்னும் புல
வராத் செய்யப்பட்டது. இதனாற்
சில சோழர்களுடைய வரலாறு
புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483,
547, 555, 561.
கலிங்கம்-வடநாடுகளுளொன்று, 23,
490, 508, 510.
கலிங்கம் புலராதுடுத்தல், 494.
கலிங்கர், 530.
கலித்தொகை - இஃது எட்டுத் தொ
கையுள் ஆறாவது; 150 கலிப்பாக்
களையுடையது; கடைச்சங்கப்புல
வராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறி

னுரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெ
ழுதிடள்ள வாக்கியங்களால் விள
ங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்
கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்;
இது குறுங்கலியென்றும், கலி
யென்றும் கூறப்படும்; 7, 23,
40, 51, 56, 124, 127, 130,
181, 192, 266, 292, 301,
305 - 6, 313, 322, 365,
381, 416, 422, 429, 442 - 3,
445, 447, 449, 451, 450, 468,
478, 482, 490, 494, 514 - 5,
517 - 20, 557, 563, 577, 585,
588.
கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.
கலிப்பா, 8, 14.
கலியாணமகளிர், 203.
கலியாணமதுரை, 513
கலியாணவாழ்த்து, 4.
கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.
கலை (கருப்பூரம்), சரீரம், 256, 271.
315, 325, 328, 350; 379.
கலைக்கியானப்பெண், 317.

ஞ்சி மருதம் முலலை செய்தலென்
 னும்ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொ
 ருள் கருப்பொருள் உரிப்பொரு
 ளென்னும் மூவகைப்பொருள்களை
 யும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்
 பகுதிகளைவிரித்துக் கூறுவது;
 சொல்லினிமை பொருளினிமையில்
 மிகச் சிறந்தது; இதிலு
 துர்க்கை; 324 - 5.

தாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோளு
 லும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி
 கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மரு
 தம் மருதனினநாகராலும், நான்கா
 வதாகிய முல்லைநல்லத்திராலும்,
 ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்து
 வனாலும் இயற்றப்பட்டன; இத
 னைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசி
 ரியனல்லாதுவனார்; இது, “புரி
 வுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரை
 யிலும், “உரிப்பொருள் ல ல ன”
 (தொல். அகத். சூ. 15) என்பத

அக

கலைத்தொழிலகள், 203.
 கலைப்பரியூர்தி, 316.
 கலைப்பாவை, 327, 337.
 கலைப்பாவையின் கோலம், 328.
 கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.
 கலைமாத், 40.
 கலையமர்செலவி, 314, 507.

முதலாவ | கலையூர்தி -

கவசம், 366, 384.
 கவடிவித்தல், 558.
 கவடுவட்டம், 388.
 கவண், 142, 160, 401, 413.
 கவந்தம், 543.
 கவயம், 549.
 கவர்க்குநெறி, 390.
 கவர்த்தல, 305.
 கவர்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ்
 செலவினையுடைய குதிரை, 147,
 167. [481, 495.
 கவரி, 147, 166, 254, 366, 385.

கூசு உ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 கவரிமுதலியனளடுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குழந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவவு, 36.
 கவவுக்கைகடுஞ்சித்தல், 219.
 கவவுக்கொள்ளுதல், 380.
 கவந்தி, 214, 502.
 கவந்த, 293.
 கவந்தும்மடி (துகில்), 379.
 கவான்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன் - பசுமறையத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.
 கவிர், 340, 353.
 கவிர்மலர், 387.
 கவிரிதழ்க்குறுங்கல், 585.
 கவுசி - பல்வரிக்கூத்தினுளொன்று,
 கவுசிகள் - ஓரந்தணன், 334. [88.
 கவுந்தி - ஒருதவமுதியவன், 263,
 265 - 6, 285, 288, 357, 391,
 401, 404, 417, 550.
 கவுந்திப்பள்ளி, 256.
 கவுந்திமுன் சாரணர்வருதல், 280.

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 டுத்துக்கோல், 402, 424, 436.
 கழங்காமுகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழலகட்கூளி, 145, 165.
 கழந்தெதிர்மறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமயிர்யாக்கக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்குத்த, 80.
 கழார் - ஓரூர், 488.
 கழாத்தூக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்கானல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்தூயமை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்து, 235.
 கழிப்பிணிக்கறைத்தோல, 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேராண்மைக்கடன் - தன்னைத்
 தானிடும்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக, 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.
 கழீஇய - கழுவிய, 431.
 கழு - கழுக்கோல், 402.
 கழுக்கோல்போலக்கழுத்திழ்ந் டி மு
 முறுக்குஞ்சங்கிலி, 414.
 கழுக்குப்பொறி, 415.
 கழுத்தாபரணம், 181, 197.
 கழுத்துவட்டம், 180.
 கழுதை, 408.
 கழுதையேருழவன், 558.
 கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,

கவுரதுயுடிகள், 20 - 1, 201, 273,
 276, 281, 284 - 6, 298,
 30 - 32, 310, 312, 332,
 343 - 5, 351, 354 - 5,
 372 - 3, 390, 403, 409, 413,
 கவுரதி வழிவளங்கூறல், 274. [576.
 கவுரி, 317, 326.

173, 225, 338, 351, 387.
 கழுநீர்ச்சேக்கை, 128.
 கழுநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,
 கழுநீர்மலர், 132. [344.
 கழுநீர்முதல, 278.
 கழை, 188.
 கழைநெல், 29, 155.

. அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூசுந

கள்கடுகமயக்குதல், 278.
 கள்வர் இடத்தாலடையும்பயன், 438.
 கள்வர் உருமாறிக்களவுகாண்டலு, 426.
 கள்வர்க்கு மந்திரம்தெய்வம் மருந்து
 ிமித்தம் தந்திரம் இடன், காலம்,
 கருவியெனச் சாதனங்கள் எட்டுண்
 டென்பது, 425.
 க ள் வ ர் காலங்கருதிப்பொருளைக்
 கைப்பற்றின் யாவராலும் விலக்க
 இயலாதென்பது, 426, 439.
 கள்வனைக்கோறலகடுங்கோலன்று,
 கள்வாய்நீலம், 211. [484.
 கள்வாய்கெய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்விற்குமவன், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [றம், 144.
 கள்ளரை நடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியநீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுந் களவுந் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலொ
 ழிமின், 591.
 கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயங்கல, 214.
 கள்ளைவிற்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.
 களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.
 களங்கொள்ளல, 557.
 களத்தாடுங்குத்திகள், 158.
 களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.
 களமர் - உழவருடையகீழ்க்குடிகள்,
 களரி, 21. [16, 261, 278.
 களரியாலிரை : இது தலைச்சங்கப்
 புலவர்களியற்றிய நூல்களுள்
 ஒன்று, 7, 230.

களவுநூல், 426, 437 - 9.
 களவுநூற்றுறை, 439.
 களவுப்பொருள், 506.
 களவெற்றி, 537.
 களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.
 களன் - அரங்கு, 365.
 களி - சேறு, 88 - 9, 236.
 களித்தரை, 114.
 களித்தல, 84. [133.
 களித்துயில - இன்பத்துயில், 126,
 களித்தோனவினயம், 85.
 களிப்பு, 363.
 களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதநிற்குக் கோயில, 166.
 களித்தின்பாகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களிற்றுப்பொறி, 415.
 களிந்தெருத்தம், 544.
 களிறு, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாததுன்பம் - கணவனையிழத்
 தக்கடக்கை - இரட்டைக்கையு
 ளொன்று; நணடுக்கை, 97, 445,
 கத்தகம், 117, 444, 453. [455.
 கத்தகவுள், 573.
 கத்தப்படுவனகற்றல், 371, 373.
 கத்தவி, 414.
 கத்தாட்டி, 28.
 கத்தாலகொள்ளுதல், 186, 527 - 8,
 540, 546.
 கத்தோள் கால்கோளெனவிகர்ரம், 28.
 கத்தகதருநிற்குக்கோயில், 146, 241,
 கத்தபாறை, 294. [247.
 கத்திள்கொழுந்து, 421.
 கத்து, 206, 421.

களவழுவாழ்த்து, 212.
 களவில் தலைமகன் கூற்று, 212.
 களவிற்தழும்பினான், 424.
 களவிற்பகுதி, 426.
 களவு, 371.
 களவுகண்ணணும்பு, 324.

கற்பு ஐயுவகை, 43. [110, 310]
 கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,
 கற்புக்கடன், 510.
 கற்புடைப் பெண்டிரைத் தேவரும்
 முனிவரும் ஏத்துதல், 24.
 கற்புடைமங்கையர் அறுவர், 487.

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 39, 252,
 398, 527.
 கற்புடைமங்கையர் இருக்கும்நாட்டில்
 வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.
 கற்பு தலத்தினுஞ்சிறந்ததென்றல்,
 கற்புமுல்லை, 53. [312.
 கற்றல், 249.
 கற்றறிமாக்கள், வினைபயனுண்ணும்
 காலிக் கையாறு கொள்ளார், 357.
 கற்றோர், 299, 311.
 கறவை, 442, 498. [579.
 கறவைமுறைசெய்தோன், 484, 504,
 கறி - மிளகு, 369, 390.
 கறிவல்லி, 16, 523.

கன்னிக்கோலம், 327.
 கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.
 கன்னிநீர்ஞாழல், 208.
 கன்னியர் கவிளக்கேந்தல், 560.
 கன்னியாகுமரி, 409.
 கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில
 நாடுகளிருந்தவென்பது, 230.
 களக்கூடம் - களகமாளிகை, 23, 557.
 களகவிசயர் - களகனம் விசயனும்;
 இவர் ஆரியமன்னருள் ஒருசாரார்;
 இவ்விருவரும் பாலகுமரன் புதல்
 வர்; முதலிற்சொகுட்டுவனுக்குப்
 பகைவராயிருந்து பின்பு அவனால்
 வெல்லப் பட்டோர், 542, 547,

கதிவளர் சிலம்பு, 517, 566.
 கறுப்பு, 160.
 கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.
 கறைகெழுருடிகள், 123, 130.
 கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்ம்மின்,
 507, 571.
 கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.
 கறைகெழுவேல், 209. [543.
 கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,
 கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.
 கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.
 கன்மாப்பலகை, 7.
 கன்மராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடி
 த்திரள், 362, 380.
 கன்மறத்திமிக்கதனையாவர்க்குமளிக
 கும் கோவலர், 409.
 கன்றியகள்வன் - களவிறழும்பின
 கன்று, 498. [வன், 424.
 கன்றுதல், 2, 472, 478.
 கன்றுதேராவின்ருரல், 401.
 கன்னக்கோல், 436.
 கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.
 கன்னகர், 555.
 கன்னபரம்பரை, 487.
 கன்னர்தூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக்
 குநட்பினராகிய ஆரிய அரசர், 540-
 கன்னரிட்பெற்றவங்கம், 542. [41.
 கன்னூர், 139, 155.
 கன்னி, 103, 206, 490.

கனகன், 540, 544. [549, 556.
 கனத்தல், 388.
 கனலவிழி, 191. [432.
 கனவு - கன, 244, 251 - 2, 395,
 கனனூல - இது கனவின்பயனைப்
 புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட
 னைக் கலித்துறைகளால் அநதாதி
 யாகஇயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்,
 கனவின் திரம், 26. [408.
 கனிக்காய் - மூதாரிக்காய்; கனிக்கு
 ஆனகாய், 417, 430.
 கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.
 கனித்துவாவாய், 561.
 கனைகுரனரை, 260. '
 கனைதல் - செறிதல், 352.
 கனையெரி, 362, 526.
 கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.
 காஅர்க்குரவை, 539.
 காகபாதம், 367, 386.
 காங்குலக்கை மூன்று, 92, 94.
 காசறுவிரை, 45.
 காசறைக்கரு - கதூரரிக்குட்டி, 524.
 காசறைத்திலகம், 561.
 காஞ்சி - ஏழுகோவையாலான அணி,
 ஒருமரம், 14, 132, 371, 496,
 528, 581. [542.
 காஞ்சித்தானை - எதிருன்றியசேனை,
 காஞ்சிதம் - பாதிமைநதனுளொன்று,
 81.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. காசுரு

காட்சி-மனத்தால்ரிச்சயித்தல், 297,
532.

காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்கா
ணும்படிநடித்தல், 88, 228, 237,

காட்டம் - சயித்து, 494, 505. [362.

காட்டல் - தருதல், 274.

காட்டாளத்தி, 105.

காட்டிக்காணி, 439.

காட்டுக்கோழி, 278, 334.

காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.

காட்டுநெறி, 306, 406.

காட்டுமல்லிகை, 340.

காழ்டையிட்டநாடு, 257, 273.

காடு, 65, 189, 295, 322, 332,

காடுகாண்காலை, 186, 291. [486.

காடுகிழாள்வெயில், 130.

காடுதீப்பிறத்தல், 362, 380.

காடுமூதினகடகு, 366.

காண்கிற்பார், 426.

காண்டகுசிறப்பிற் கண்ணகி, 46.

காண்டம், 9.

காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல்,

காண்டாவனம், 498. [163, 198.

காண்பு, 293.

காண்மார், 561.

காண்வரி, 88, 228, 237, 382.

காண்வரிக்கோலம், 227, 238.

காணிக்கை, 232.

காணிகா : இகவென்பது ஈறுதிரிந்

தது; காண்பாயாக, 464, 468.

காணிய - காண, 425, 437.

காணியர்ளர், 157.

காணுங்கோள், 474.

காத்தல், 227.

காத்தூலம் (துகில்), 379.

காதன்மை, 40.

காதி - ஒருவகைக்கண்மம், 181, 282.

காந்தணமெல்விரல், 181, 197, 204,

காந்தருவர், 168. [218.

காந்தாரபஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின்

திறமைந்தனுளொன்று, 18, 135.

காந்தாரம் - ஆசான் அச்சாதி; ஒரு

பண்; பாலைப்பண்ணின் திறமைந

தனுளொன்று, 101, 234, 337,

காந்தாரி, 103. [350, 457.

காப்பிய இலக்கணம், 10.

காப்பியக்கவிகள், 8, 10.

காப்பியக்குடி - சேழநாட்டுள்ள

தோளூர்; இது சீகாழிக்குத்தென்

கிழக்கிற் செறிது நூரத்திலுள்ளது;

தேவநதியின் கணவனும் தேவனு

மாகியசாத்தன் மானிடமாகி இவ்

வூரில்வளர்ந்தான், 586.

காப்பியத்துக்கு அங்கமா ன் ன வ ச்

சுறை, 161.

காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.

காப்பு - திக்கிந் தேவதைகள், 572.

காப்புக்கடை நிறுமின், 514.

காப்புக்களைக்குறித்துப்போற் றியெ

ன்றலமரபு, 349.

காப்புடைவாயில், 424.

காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.

காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175,

காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.

காமக்களி, 150, [தெய்வம், 310.

காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய

காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோ

யில், 162.

காமஞ்சார்பாக்காதலினுழநது, இடம்

பையெய்தியிதநதோர்பலா, 358.

காமக்காலாலினையெய்யுளையிடு

காதலன், 151.
 காதலன் கு, 145, 165.
 காதலர் } 36, 418, 526.
 காதலன் }
 காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.
 காதலி, 186.
 காதற்கொழுநன், 1.
 காதன்மிகுதியாற் கலங்கல், 214.

காமஞ்சாலாவும்பை யெய்தியோன்,
 211.
 காமஞ்செய்யுமாணிக்கவணை, 196.
 காமத்துப்பால, 29.
 காமதூல - ஒருவகைமலர், 51.
 காமபரவசம், 21, 436.
 காமம் காமரென லிகாரப்பட்டல, 196.

கூசுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி..

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
 காமமிக்ககழிபட்டர்இளவி, 215, 217.
 காமர் - அழகு, 271.
 காமராசன் ஆணை, 225, 235.
 காமரு காமம்வருமென்பதுவிகாரத்
 தாற்காமருவெனநின்று, கண்டார்
 க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
 காமவலலி, 171. [126, 133, 196.
 காமவலினயம், 83 - 4.
 காமவேள் கோட்டம், 245, 252.
 காமவேளுடையவில்விழா, 378.
 காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
 172, 178, 194, 213, 224,
 252, 286, 372, 404.

காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.
 காமன் கையறுதல், 583.
 காமன்செயல பிறரை வருத்துத்
 லென்பது, 209, 285.
 காமன் சேனை - மகளிர், 220, 231.
 காமன் தேர் - தென்மல, 231.[231.
 காமன் தேருக்குத் தென்னர் காவல்,
 காமன் பாசடை-சோலை, 231.
 காமன் புரவி - கிளி, 231.
 காமன் புரவிக்குக்கிள்ளிகாவல், 231.
 காமன் மகன் - அரிருத்தன், 193.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, 306,
 523.
 காயாம்பூ, 15, 388, 431, 452. .
 காயாமலர்தூர்க்கைமேனிக்குஉமை,
 320, 329.
 கார் - கார்காலம், மேகம், 14, 209
 கார்க்கட்டபந்தார், 517.[361,539.
 கார்காலத்து அணிவன, 360.
 கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.
 கார்த்திகை - தக்கணமூர்த்தியென்ப
 வனது தாய், வார்த்திகன் மனைவி,
 117, 506 - 7, 516.
 கார்த்திகைபரணி, 508.

கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.
 காரகல், 183, 200.
 காரகில், 125, 132, 378.
 காரணன், 264, 283.
 காரணிபூம்பொழில், 265.
 காரரசாளன் - காரையாளுமாசன்,
 361, 377 - 8.
 காரான் - எருமை, 16, 261.
 காரி - கருங்குருவி, காரியெருது,

442, 451. [475, 486.
 காரிகை, 181, 206, 275, 294,

காரிகைபாசரம், 348.

காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.

காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,
காமனாடியபேடு, 193. [231.

காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
231.

காமனை விழித்த நாட்டம், 370.

காமனை வென்றோன், 264.

காமனொறுக்குநதுன்பம், 357.

காமின், 546.

காமுகர், 172.

காமுறுதெய்வம், 298, 310.

காய்க்குலைத்தெற்கு, 342.

காய்சினவழுதி - தலைசசங்கமிருத்திய
பாண்டியர்களுள் முதலவன், 7,
230.

காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்
தவென்றுமாம், 492.

காய்பொன்னுலை, 401.

காரிப்புள்ளின்ரிமித்தம், 320, 329.

காரியமாயிருப்பதொரு ரிமித்தபலம்,

காருகத்தம், 250. [394. -

காருகத்தொழில்இருவகை, 154.

காருகபத்தியம், 504.

காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாலி
யர், 138, 154.

காருகவடி - கிரகநிலை, 534.

காரையெதிர்பருளம், 377.

கால் - வட்டை, 19, 39, 47.

கால கொப்புளங்கொண்டேநிலத்திற்
பாவாமை, 410.

கால கொள்ளல், 186, 546.

காலகோள், 5, 28, 146, 527.

கால்சீத்தல், 246.

காலபாவுதல, 511.

காலயாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.

கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 518:

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சுசுள

கால்விரலணிகள், 196.
 காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை
 எண்ணியுமுவார், சோதிடர், 140,
 காலணி, 20, - 21, 423. [157.
 காலத்தாற்கள்வரடையும்பயன், 439.
 காலதர் - சாளரம், 137, 153.
 காலதுதன், 434.
 காலப்பண், 224.
 காலம், 425.
 காலம்பன்னிரண்டு, 14.
 காலமயக்கம், 231, 308, 437.
 காலமழைபொய்த்ததியாது, 410.
 காலமும் கடவுள், 377. [189.
 காலமுன்னையமுணர்ந்தமுனிவன்,
 காலமென்னுங்கூற்று, 11.
 கால்வணிமை, 345.
 காலவழக்கு, 247, 249, 429.
 காலவுணர்ச்சி, 273.
 காலாட்படைத்தலைவர், 159.
 காலுறவீழ்தல், 263. [305, 361.
 காலை - கால்ம்; 14, 229, 294,
 காலைக்கடன் கழித்தல், 345. [376.
 காலைப்பொழுதித்பொழுதுபோக்கு,
 காலைமுரசுக்களைகுரலோதை, 339.
 காலைமுரசம் - பன்னியெழுச்சிமுரசு,
 106, 352, 356, 372, 441, 536.
 காலையோலக்கம், 504.
 காவணம், 428.
 காவதம் - காதம்; பகுதிப்பொருள்
 விசுதி, 256, 262, 272, 337,
 காவதன், 88. [350, 508.
 காவல், 164, 481.
 காவலில் அடிப்படல், 21.
 காவலையுடைய வாயில், 436.
 காவற்கணிகையர் - இராக்கட

காவாளர், 401.
 காலி, 126, 133, 486.
 காலிதி - வரிசிலார், 493.
 காலிதிப் படம், 411.
 காலியம், 1, 4, 5.
 காலிரி, காலிரிப்பெரியாறு, 164,
 167, 185, 205, 256, 260,
 265, 286, 293, 304, 411,
 490, 528.
 காலிரிக்கரைமணற்பாவையை ஒரு
 த்தி கணவருக்கக்கொண்டது, 467.
 காலிரி குடகவரையிப்பிறத்தல், 277.
 காலிரிச்சங்கமுகம், 252.
 காலிரிச்சிதபபு, 289
 காலிரித்துறை, 148, 488.
 காலிரிநாடன், 33, 578.
 காலிரிநாடு, 177, 189.
 காலிரிநீர் கண்கைநீரென்பது, 280.
 காலிரிப்படப்பைப்பட்டினம் - காலி
 ரிப் பூம்பட்டினம், 398.
 காலிரிப்பயன், 47. [எர், 262, 280.
 காலிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,
 487 - 90.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்திரவிகா
 ரம்எழுண்டென்பது, 270.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்
 தங்களுண்டென்பது, 144, 164.
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கற்புடை
 மகளிர் அறுவர் கதை, 488 - 9.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165.
 காலிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-8,
 249, 267, 403. [398.
 காலிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம்,
 காலிரிபரக்குநாடுகிழவோன், 555.

வேசையா, களத்தாங்குத்தங்கள்,
140, 158.
காவற்காடு, 287, 324, 359, 375,
காவற்சோலை, 380. [413.
காவற்பூதம், 141. [6.
காவற்பெண்டு-செவிவித்தாய், 574-
காவற்றெய்வம், 23, 493.
காவாநா, 540.

காவா பூவாடைப்பாத்தல, 212.
காவுந்திகை, 264.
காவுந்தியை, 257 - 8, 260,
266, 298, 357, 397.
காவேரி, 205 - 6, 212 - 3.
காவேரிப்புகார், 201. [299, 366.
காழ - வடம், விதை, 53, 126, 274,
காழப்பு, 114.

. . .

சுசுஅ அரும்பத
முதலியவற்றின் அகராதி. .

கர்ழகத்து ஆக்கம், 47
 காழகம், 403.
 காழகம்செறிந்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிகர்; வண்ணுரு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காழூர் - குத்துக்கோல்,
 காழோர் - பரிக்காரர், 493. [385.
 காளமுதி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322.
 காளி ரஞ்சண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காற்சரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காற்சவடி, 180.
 காற்றிற் குணம், 102 - 3.
 காற்றூதாளர், 546.
 காற்றேறு, 388.
 காற்றைப்பிடித்துக்கடத்திலை - த்த
 காறு - அளவு, 135, 373. [ல, 11.
 காண்மோதிரம், 180.
 காணக்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 காணத்தகில், 524.
 காணநறுவேங்கைக்கீழார், 520.
 காணப்படம் - காணமாயகிடுகு, 385.
 காணம் - முல்லை, ரத்தவனம், காணமா
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 காணல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.
 காணல்வரி - இதைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; 25-6, 88, 190, 208, 219.
 காணல்வரிப்பாடல், 212.
 காணல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
 காணலவேலி, 217.
 காணவர் 1

காண்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காஷாயம், 544.
 கிடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடுச்சு - நெட்டி, 156. [385.
 கிடுச்சுமலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விலங்கு, பறவை, பூமுதவி
 யனசெய்தல், 156.
 கிணை - கூத்தர்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைகிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி - கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்புகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிரந்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவுஞ்ச பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371.
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தாளக்கிரி
 கிரிபைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருகரவாயுவின் குணமும் செய்கை
 கிருத்திசுபைக்கம், 508. [யும், 104.
 கிருத்திரிமம், 463.
 கிருத்திரிமவேடம், 151
 கிருதகிருத்தியன், 282.
 கிருபாவீரன், 393, 405.
 கிழங்ககழுகுழி, 258.
 கிழங்கு 100

கானவர் 1 313, 323, 557.
கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
18, 334.
கானவேங்கை, 520, 524.
கா எற்றம், 245.

கிழமை, 35, 40, 63, 108.
கிழவன், 88, 305.
கிழவி, 88.
கிழார் - பூட்டைப்பொறி, நீரிதைக்
கும்பகருவியிலொன்று, 260, 277.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி
கூசகூ

கிழாள், 335.
 கிழான்பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - சீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகடிதல், 513.
 கிளிச்சிறை, 122, 368, 389, 435.
 கிளிரிதம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர், 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பினி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுகம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரம் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்த - மதுரையிலிருந்த ஓர்ந்த
 கீரந்தையார் - இடைச்சங்கப்புவ
 வருளொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிகுட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணைக்கம், 87.

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிற்கண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 361.
 குங்குமமும் அகிவந் தேய்த்த குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுதை, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துனுள் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 550.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடகிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடகக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 5277, 504.

கீழ்க்கடற்கரை, 379.
 கீழ்காற்று, 362, 379.
 கீழ்த்திசை, 248.
 கீழ்த்திசையகில, 132.
 கீழ்மகன், 396, 407. [கூறல், 435.
 கீழ்மகனைத் தனித்தன்மையாற்
 கீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.
 கீழற்றுப் போதல், 123, 482.

ம்

குடத்தணை, 200. [201, 202,
 குடத்தாடற்குறிப்பு ஐந்து, 89, 193.
 குடத்துப்பால் உறையாமை அப
 சகுனம், 441 - 2.
 குடதிசை, 19, 125, 132, 256.
 குடதிசையாளுங்கொற்றம், 556,
 571, 592. [458.
 குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

குடநாடு, 325.

குடப்பாம்பு, 415.

குடப்பிழக்கை, 88.

குடம் - குடக்கூத்து, தயிர்த்தாழி,
பதினேராடலுன்னொன்று; அஃது,
அநிருத்தனை வாணன் சிறைவைத்
தபொழுது அவ்வாணனுடைய
சோநகரவீதியிற் சென்று கண்
ணன் பஞ்சலோகங்களாலும்
மண்ணிலும் செய்த குடங்கொண்
டாடிய கூத்து; விநோதக்கூத்து
ஆறனுள்ளொன்றுமாம், 80, 89,
178, 193, 451.

குடம்புகாக்கவல், 575.

குடமலை-குடகமலை, 47, 260, 293,
304.

குடமலையாட்டி - குடநாட் டினையா
ளுஞ்செல்வி, 316, 325.

குடமுழவு - ஒருவகைத்தோற்குவி,
குடமுழா } 74, 106, 119, 382.

குடவர், 520.

குடவர்கோ, 520, 550, 558.

குடாவழி - வளைந்த அடிகளையுடை
யது, 524. [524.

குடாவழியுனியம் - பிள்ளைக்காடி,
குடி, } 35, 165, 288, 512,

குடிகள், } 592.

குடிக்குற்றம், 381.

குடிகை - கோட்டான், 333.

குடிகைப்பள்ளி, 115.

குடிநடுக்குறாஉங்கோல் 534.

குடிப்பிறப்பு, 273.

குடிப்பெயர், 35.

குடிபழிதூற்றுங்கோல், 501.

குடிபுரவுண்ணல், 527.

குடிபுறந்தருதல், 562.

குடிமுதல் பிழைத்தல், 524.

குடம்பு, 88.

குடமிப்பருவம், 248.

குடை - பதினேராடலுள் ஒன்று;
அஃது அசாரொடு பொருத போ
ர்க்குவத்தில் முருகன் குடையைத்
தாழ்த்து ஆடியது, 71, 178,
494 - 5, 505.

குடைக்கு மதியம் உவமை, 560.

குடைக்கூத்துக்கு உறுப்பு நான்கு,
குடைகால் விளக்கு, 183. [89, 193.

குடைச்சூல் - புடைதாழ்த்தல்,
குடைதல், 183. [423, 435.

குடைந்தாடல், 515.

குடை நாட்கொளல், 143, 161-2,
352, 529, 534.

குடைநிலைவஞ்சி, 529.

குடைநிழன் மாபு, 37.

குடைமங்கலம், 33.

குடை மூன்று, 291, 301.

குடையின் தண்மை, 391, 403.

குடையுங்கோலும் பிழைத்தல்,
550. [161.

குடையைநாளொடுபெயர்த்தல், 143,

குடையொடுகோல்வீழநடுக்குங்கடை

குண்டக்கணிகை, 286. [மணி, 480.

குண்டப்பார்ப்பீர் - சிறுபிள்ளைகார்,

குண்டம், 286. [506.

குண்டம் இரண்டு, 252.

குண்டிகை, 494, 505.

குண்டிகைக்குறுமுனி, 7.

குண்டர்க்கூற்றம் - சேரநாட்டின்

குணக்கு, 590. [ஒரு பகுதி, 303.

குணகடற்றுநீர், 47.

குணகாரை நாடு ஏழு, 230.

குணதிசை, 125, 291, 302, 378.

குணதிசைக்குன்றம், 556.

குணதிசையகில, 132.

குடிமுதற்குற்றம் - தாய்தந்தை
குடில, 435, - 6.[முதலியோர், 433.
குடிலம், 105.
குடுக்கை, 107.
குடுப்புக்கால, 90.
குடும்பம், 403.

குணநூல்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
கருளொன்று; இதிலுள்ள சில சூத்
திரங்கள் மட்டுமே நடைபெறு
கின்றனவென்றும், நூல் இறந்து
போயிற்றென்றும் அடியார்க்கு நல்
லாரொழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

குணப்பெருங்கோமான், 264.
குணப்பொருட்கோமான் - குணங்க
• னைச் சம்பத்தாகவுடையவன், 283.
குணம் எட்டு, 264, 284.
குணலைக்கூத்து, 89. [263, 283.
குணவதன் - குணத்தையுடையவன்,
குணவாயில: திருக்குணவாயிலென்
பதோரூர்; வஞ்சிகரத்துக்குக்
கீழ்த்திசையிலுள்ளது; இ ள ன்
கோவடிகள் தரவுமுண்டு இவ்வு
ரில் இருந்தார், 590 - 91.
குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
குணவிரதம், 283.
குணட்டம், 89.
குணலை, 89. [573.
குணில் - குறுந்தடி, 15, 445,
குத்துக்கோல, 385, 424, 436.
குத்துதல, 90, 201, 439.
குதம்பை, 181, 197.
குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.
குமரிக்கோலம், 317.
குமரித்துறை, 391, 501, 550.
குமரிமாதேவி, 317.
குமரியடிதொடல், 322.
குமரியாகியபௌலம், 230.
குமரியாற்றிற்கும் பஃறுளியாற்றிற்
கும் இடையே நார்பத்தொன்பது
நாடுகள் இருந்தனவென்பது, 230.
குமரியொடுவடவிமயம், 572.
குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.
குமரிவாழை - ஈனாதவாழை, 418,
குமிழ, 127, 134, 150, 171, 226.
குமுதம், 457.
குயம் - ஆரிவான், 418, 430.
குயவர், 139, 156.
குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்
கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-6.
குயிலுநர், 169.

குதிரை, 88, 215.

குதிரைப்பந்தி, 352, 402.

குதிரைமுகவோடம், 354.

குதைவில, 381.

குந்தம் - சிறுசவளம், 402.

குப்பை - குவியல், 199.

கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147,

கும்பிடு, 89. [453.

குமடெறிவான் (கருப்பூரம்), 379.

குமரவேள் தலைச்சங்கப்புலவருள்

ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.

குமரவேள் தேவி, 513.

குமரன் - கபிலபுரத்தரசன், முருகக்

கடவுள், 508, 510, 519.

குமரி: தென்பாறகண்ணதோராறு;

இது முற்காலத்தே கடல்கொள்

ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுளொ

ன்று, 7, 12, 62, 108, 206,

289, 300, 312, 314, 324,

குமரிக்கடல், 220. [403.

குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.

குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்

டது, 292.

[குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.

குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக் கை

முதலாய கருவியையாள்பவர், 73,

118, 540.

குயிலுவர் - தோழ்கருவி, துணைக்க

ருவி, நரப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவி

யாளர், 118, 140, 149, 158 - 9,

446, 458, 539.

குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.

குயிலோனென்னும்படையுள்படுவோ

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்

குர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.

குரக்குமுகம், 490.

குரங்கமை, 263.

குரங்கின்குட்டி, 524.

குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.

குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தாரைக்

கடிக்கும் பொறி, 413.

குரங்குயர்த்தவொண்சிலையுரவோன்,

குரம்பை, 11. [497.

குரல் - இசை, கொத்து, பூக்கொ

த்து, 66, 170, 203, 218, 222,

350, 377, 443 - 5.

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

குரல் சூரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
 வாசித்தல், 223, 561.
 குரல் சூரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.
 குரலவாய்ப்பாணர், 150.
 குரலுள் இளிபிறத்தல், 224. [165.
 குரலெடுப்பி-குரலாலுணர்த்தி, 145,
 குரவம், 300, 318, 339. [349.
 குரவர் - கவுந்தியடிகள், 35, 332,
 குரவர் டணிவிடைகளைத்தவிர்த்தல்
 தவறென்பது, 348.
 குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.
 குரவன் - குரு, 264, 283.
 குரவு, 352.
 குரவை : எழுவரேனும் ஒன்பதின்
 மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;
 பலர்கடியாடும்...யைக் கூத்து,
 வரிக்கூத்தின் ஒருமுப்பு, வநோதக்
 கூத்து ஆறனுள்ளோன்று, 26 - 8,
 57, 79, 88, 142, 159 - 60,
 193, 237, 414, 447, 454,
 458, 464 - 5, 468, 512, 520,
 545, 548, 588, 592.
 குரவைக்கூத்துக்குரியகாலகள், 60,
 குரவைச்செய்புள், 80, 450. [99.
 குரவை தொடுத்தல், 515.
 குரவை நாடகம், 451, 461.
 குரங்கிதைவு, 84.
 குரந்தலைக்கூந்தல், 360, 584.
 குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,
 156, 383.
 குரன்முதலிய ஏழுநரம்பு, 365.
 குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்நிரை
 குரனரம்பு, 68, 112. [கள், 453.
 குரனரம்பு இரட்டிக்க அரும்பாலை,
 குரா, 312, 327, 388. [வருதல், 111.
 - - - - - 20 21

கத்தாரியத்திய முதுகுருகென்னும்
 தூல்வேறு இதுவேறு, ஒருபறவை,
 7, 8, 126, 217, 340.
 குருகுபெயர்க்குள் மம், 516 - 7.
 குருத்து, 431.
 குருதி, 379, 406.
 குருதித்திலதம், 161.
 குருதிப்பலி, 330 - 31.
 குருதியுலை, 545.
 குருநது, 15, 458.
 குருந்தொசித்தமாயவன், 445 - 7,
 குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.
 குரும்பை, 278.
 குருமூர்த்தி, 283.
 குருவித்தலை - மதிவழப்பு, 415.
 குருவிந்தமாணிக்கத்திலிநம், 387.
 குருவியோப்புதல், 513.
 குருளை - குட்டி, 523.
 குலக்கொம்பர், 34.
 குலசேகரவழுதி, 503.
 குலத்தலைமாககள், 583.
 குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்
 குறையாத, 42. [538.
 குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,
 குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.
 குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தா
 ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.
 குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.
 குலம் நான்கு, 390.
 குலமடமாதரோடுகலமிசைச்சேர
 குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.
 குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.
 குலமுதற்பாலைத்திரிபு, 350.
 குலமுதந்தேவி, 424.
 குலைத்தெங்கு, 342.
 - - - - - 121 122 123 124

குரு - ஒருமாய, 101, 220, 300, 301.
 குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,
 351, 353. [43, 48, 362, 379.
 குருக்கத்தி மாலையாகப் பூத்தல், 16,
 குருகலர் தாழை, 558.
 குருகின்பநதர், 334.
 குருகு: இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்
 றிய தூலகளுளொன்று, தலைச்சங்

குலதல, 101, 220, 300, 301.
 குலோத்துங்கசோழனுலா, 483 - 4.
 குவ்வுருபு, டொருட்டு, 19.
 குவளை, 42, 126, 128, 131 - 2,
 134, 150, 226, 261, 341,
 354, 360, 376 - 7, 388, 558.
 குவளைப்போது, 151, 171 - 2, 275,
 குவளைமாலேப்போது, 207. [387.

• அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூருங்

குவிக்காங்கூலக்கை, 94.

குவித்தல், 90.

குவிதல் - திரளுதல், 451.

குவியல், 199.

குவையியு, 340.

குழம்பு, 153, 196, 332, 338.

குழல் - ஊதுங்குழல், மயிர், வங்கி
யம், 44, 61, 100 - 101, 113,

119, 130, 139, 210, 227, 315,

347, 455 - 6, 471, 499, 552,

குழலகட்டுதல், 490. [564.

குழல்களுள் உத்தமமுதலியன, 100.

குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன,
100, 101, 456 - 7.

குழல்வளர்முல்லை, 124.

குழல்வாசித்ததற்குரிய விரல்கள்,

குழலர், 156, 169. [101, 456.

குழலளகம் - குழற்சியையுடைய

குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.

குழலின்பாடல், 63, 109.

குழலின்பாணி, 558.

குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.

குழலின்றுளைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,
101, 457.

குழலின்றுளையளவு, 456.

குழலினிடத்துக்கே காடிப்பாலை
முதலியன வலமுறை மெலியத்

தோன்றல், 69.

குழலுங்குடியியும், 505.

குழலுங்கோதையும், 561.

குழலோள், 65, 67, 110, 122.

குழவி, 249, 491.

குழவித்திங்கள், 43.

குழற்சி, 48.

குழறுதல், 344, 381.

குழி, 511.

குழிக்குழல், 325.

குழுஐந்து, 72, 118, 147, 167,
குழுமுதல், 319. [535.

குழை, 127; 134, 564.

குழைத்தல் - கூட்டுதல், 44.

குழைந்து கிடத்தல், 451.

குழைப்பயினைடுங்கோட்டு வேம்பு,

குளம், 163; 275. [553.

குளன், 114.

குளுவை - ஒருபாலை, 278.

குற்றினையார், 245.

குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்,

குற்றுகாரம், 13. [421, 433.

குற்றெழுத்து ஐந்து, 105.

குறங்கிணை, 582.

குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 180,

குறடு, 70, 115. [196.

குறத்தியர், 28, 511, 558.

குறமகள், 518 - 9.

குறவர், 19, 522.

குறளடி, 29.

குறளர், 144 - 5, 164, 563.

குறிக்கோள், 585 - 6.

குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.

குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.

குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.

குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.

குறிஞ்சிக்கோமான், 584.

குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத

ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.

குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,

15. [559, 562.

குறிஞ்சிநிலம், 14, 294, 305, 343,

குறிஞ்சிப்பண், 15, 384, 514.

குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.

குறிஞ்சிப்பாணி, 558.

குறிஞ்சிப்பு, 360, 377. [தல், 305.

குறிஞ்சிமுறைமைதிரிந்துபாலை யா

குழிகட்பேப், 548.
குழிசி - மிடா, 401.
குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
குழியம் - வாசவுண்டை, 366, 385.
குழியிலிடுபிணம், 249.
குழியின்மண், 114.

குறிஞ்சியாழ, 10, 400.
குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
குறிநிலை, 222, 234.
குறிப்பறிதல், 250.
குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

கூடுசு அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

குறிப்புலரையதை, 84.

குறிப்பெச்சம், 386.

குறிபெறுதல், 9.

குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலை
மகளது காதன்மிகுதி குறிப்பினு
னறிந்து கூறல், 208, 211.

குறின்கொல்லிசை யேந்திசைவண்
குறுக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,

குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.

குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,

குறுங்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்),
43, 127, 361, 378.

குறுதல் - குற்றுதல், பறித்தல், 211,

குறுந்தடி, 455. [259.

குறுந்தொகை: எட்டுத் தொகையுள்

இரண்டாவது தொகைகதால்;

கடவுள் வாழ்த்துள்பட 402-

பாட்டுக்களையுடையது; கடவுள்

வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந்

தேவனுராலும், மந்தைச்செய்யுட்

கள் தீப்புத்தோளாரீமுதல் அம்மு

வனுரிறுதியாகவுள்ளபுலவர் இரு

நூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்

ளன; இந்நூல் அகப்பொருட்பகு

திகளையே பொருளாகவுடையது;

நாலடிச்சிற்றெல்லையையும் எட்ட

டிப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரி

யப்பாக்களால் ஆனது; இத்

தொகைகமுடித்தான்பூரிக் கோ

ள் என்பவன்; இதன் செய்யுட்க

ளுள், இருபது செய்யுட்க

ளொழிந்த மந்தைச்செய்யுட்களு

க்குப் பேராசிரியர் பொருளெழு

தினொன்றும், அவ்விருபது செய்

யுட்களுக்கும் நச்சினுரீக்கினியர்

பொருளெழுதினொன்றும் தெரி

குறுநடைப்புறவு, 555.

குறுநரி, 266, 287. [553.

குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,

குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.

குறும்பல்லுவா, 87.

குறும்பலவுயிர்த்தல், 256, 313.

குறும்பனைநாடு ஏழு, 230.

குறும்பு, 124, 130 - 31.

குறும்பு செலுத்துவார் சிலர், 30.

குறும்புழை, 48.

குறும்போக்கு, 204.

குறுமகன் - கீழ்மகன், 396, 574,

குறுமாக்கன், 587. [576.

குறுமுனி, 7, 188, 331.

குறுமுனிமானுக்கர்பன்னிருவர், 10.

குறுமை - சிறுமை, 408, 432.

குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லி

யுடையாரகூட்டம்; 419.

குறுவள்ளை, 522.

குறை - கட்டை, 108, 243, 523.

குறைபாடு, 348.

குறையாக்கேள்வி, 566.

குறையுடல், 160 - 61.

குறையுடற்கவந்தம், 543.

குன்றக்குறவை, 5, 20, 25, 513,

குன்றக் குறவர், 1. [522.

குன்றத்தாசிரியர், 7.

குன்றநாடுஏழு, 230.

குன்றம், 528.

குன்றவர், 16, 513.

குன்றக்கொள்கை, 298.

குன்றி, 387. [405.

குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன்,

குன்றுகண்டன்னஉறையுள், 554.

குன்றுகொழுநாடு, 362.

குன்றெறியினஞ்செய், 7.

ஐனரது, 50, 216, 314, 338,
 360, 362, 395, 419, 483, 488,
 494, 498; 520, 535.
 குறுந்தொழி மகளிர், 587.
 குறுந்தொழிலினோர், 481, 557.
 குறுந்தொழிலினையான், 252.
 குறுநடைப்புதலவர், 498.

கூஉய் - கூவி, 225, 441.
 கூகைநகுதல், 162.
 கூட்டக்கூத்தியர், 383.
 கூட்டு, 154, 378.
 கூட்டுணல, 313.
 கூடநரம்பு, 224.
 கூடம் - இசைநிறவாதது ; தன்ப

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுடு

கையாகிய ஆறு நரம்பி னிசையிற்
 குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்,
 பகை, 204, 218, 222, 233 - 4.
 கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
 352, 356, 359, 361 - 3, 375,
 377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
 472, 478, 492, 497, 502, 507,
 513, 519, 577, 589.
 கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
 ஒலி உவமம், 339.
 கூடலாசிரியர் நல்லந்துவனார், 7.
 கூடலான், 486.
 கூடன்மகளிர், 416.
 கூடாரப்பண்டி, 182, 366, 380.
 கூடாவொழுக்கம், 165.
 கூடு, 486.
 கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
 75, 99, 111, 536.

445, 455. [539.
 கூத்துள்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்,
 கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.
 கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.
 கூதிர்ப்புள்ளி, 127.
 கூதிர்ப்பொழுது, 15.
 கூநதல, 3, 195, 340.
 கூந்தலின்மண்பொறி-கூந்தலாலிட்ட
 இலாஞ்சனை, 347, 366.
 கூந்தலின் மணம், 133.
 கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.
 கூந்தலைமுழுகட்டுதல், 314.
 கூந்தலெய்யணி மறத்தல், 126.
 கூபம், 114.
 கூம்பியவாய், 85 - 6.
 கூர்ப்பு - மிகுதி, 440.
 கூர்மபுராணம், 449.
 கூர்மவாயுவின் குணமும் செய்கையும்,

கூடைக்கதி, 57, 79.
 கூடைநிலம், 64, 110.
 கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
 சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
 நான்கனுள் ஒன்று; கூடைச்செய்
 யுள், 67, 111, 205.
 கூத்தச்சாக்கையன், 564.
 கூத்தநூல்: நாடகத்தமிழ்நூல், 29.
 கூத்தநூலாசிரியர், 29, 155.
 கூத்தர், 83, 544, 568.
 கூத்தர்பறை, 352.
 கூத்தாடல், 319.
 கூத்தாற்பெற்றபெயர், 26 - 7, 331,
 கூத்தி, 158. [461].
 கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
 கூத்து, 75, 120-21, 343.
 கூத்து இருவகை: தேசி, மார்க்கம்,
 57, 79, 80, 381.
 கூத்துநூலுவகை, 81.
 கூத்துக்களின் வரவு, 60, 99.
 கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்
 அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.
 கூத்துப் பதினென்று, 57, 59, 61,
 கூத்து விகற்பங்கள், 58. [78 - 9].
 கூத்துள்படுதல், 26, 319, 329,

கூர்முள், 192. [103 - 4].
 கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.
 கூலம் - கருஞ்சாக்கு, 138, 369.
 கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 237.
 கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.
 கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191.
 கூலம் பலவகை, 199.
 கூலமறுகு, 183, 226, 497.
 கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.
 கூவல், 490, 575.
 கூவியர் - அப்பஞ்சுடுவார், அப்ப
 வாணிகர், 138, 155, 183, 200.
 கூவியர் மோதகப்புகை, 338.
 கூவிளி, 266. [523].
 கூவைவாறு - கூவைக்கிழங்கினின்று,
 கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 512,
 592.
 கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.
 கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.
 கூற்றத்தூதன், 423.
 கூற்றத்தை யொத்தவலி, 300, 312.
 கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,
 549, 567, 585.
 கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ
 ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

கூடுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கூற்றுக்கண்ணோட அரிந்து களங்
 கொண்டோர், 549.
 கூற்றுவன், 21, 408, 544, 547.
 கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம்,
 கூற்றிலர், 10, 17. [383.
 கூறு - வகை, 58, 192.
 கூறுபாடு, 63.
 கூறை, 408.
 கூறைகோட்படுதல், 396.
 கூன், 144, 563.
 கூனர், 145, 164.
 கூனி - வசந்தமாலை, இவள் மாதவி
 யின் தோழி, 77, 228 - 9.
 கூனிக்குயம், 430.
 கூனுக்குறமுமுங்கூடிய குறுந்
 தொழிலாளர், 481, 557.
 கேட்டால் மதிதோன்றுமென்னும்
 வழக்கு, 253.
 கெடுத்து - காணப்பெறுது, 129.
 கெண்டை, 17.
 கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.
 கெழு, 24, 130.
 கெழுதகைமை - உரிமை, 53.
 கெழுமல், 125.
 கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
 ருமைவினைத்திரிசொல், 23.
 கேட்டிசின், 501.
 கேட்டமின் - கேண்மின், 464, 468.

யான நல்லுயிர், 570.
 கேள்வி பதினாங்கு, 67.
 கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.
 கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.
 கேள்வியைத்தரித்தல், 249.
 கேளாதனவற்றைக் கேட்பனபோலக்
 கூறுதல், 214. [165, 406.
 கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,
 கை ஆறுவகை, 92.
 கை இரண்டுவகை, 92.
 கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,
 222, 223, 337, 350, 443 - 4.
 கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக்
 கைக்கிளை பெய்தல், 69, 118.
 கைக்கிளைகுரலாதல், 61.
 கைக்கோல் - கொடி, பற்றுக்கொ
 கைகேசி, 374. [டிறு, 422, 434.
 கைகோத்தாடுங்கூத்து, 160.
 கைச்சரி, 181.
 கைசிகி, 82.
 கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.
 கைத்தளம், 366, 384.
 கைத்தாய், 433.
 கைத்தூண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி
 னால் உண்டுவாழும்வாழ்க்கை, 394.
 கைத்தொழில், 63, 65.
 கைதை, 198, 202.
 கைதைகடலினது புலால் நாற்றத்தை

கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.
 கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,
 கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468.
 கேண்மோ, 258.
 கேவணம் - கல்லமுத்துங்குழி,
 மணியமுத்துங்குழி, 423, 435.
 கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,
 கேழ் - கெழுமிய, 125. [282.
 கேள்வன், 380, 463.
 கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
 34, 345, 505, 551.
 கேள்விஐந்து, 534.
 கேள்விக்கிடக்கை, 68.
 கேள்வித்துறைபோயவர், 242 - 3.
 கேள்வியல்லுயிர் - கேள்வியளவே

மாற்றல், 202.
 கைதையேலி, 184, 200, 201, 217.
 கைதொழல், 357, 423.
 கைப்புமண், 114.
 கைபெயருசி, 402.
 கைம்மாறு, 476.
 கைம்மிகல், 465 - 6.
 கைம்மைநோன்பு, 467.
 கைம்மைமகளிர், 464.
 கையடை, 413.
 கையறவு - செயலறுதல், 396. [418.
 கையறிமடமை - தன்கைவல்லஅளவு,
 கையறுதல் - செயலறுதல், 43,
 126, 152, 219, 228, 309,
 336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுதல்

கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பம்,
 கையாயுதம், 356. [258, 274.
 கையாற்கண்ணில் மோதிக்கொண்
 டழுதல், 466 - 7.
 கையாறு, 27, 348, 357.
 கையுறை - காணிக்கை, 221, 232,
 377, 506.
 கையுறைமறை, 207, 213.

கொச்சகம், 6, 190, 206, 219, 520.
 கொச்சகவொருபோகு, 190 - 91.
 கொஞ்சியமொழி, 87.
 கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
 கொட்டாவி, 85-6. [448, 463, 494.
 கொட்டி, 563.
 கொட்டிக்குறுப்பு நான்கு, 89.
 கொட்டிச் சேதம், 564.

கையூழ், 204.
 கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
 கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
 கையொட்டுக்கால்(கருப்பூரம்), 379.
 கைவடம், 197.
 கைவருதல், 520.
 கைவரை - கையிடம், 264.
 கைவரைகாணல்-கண்விழித்தல், 285.
 கைவளை, 180.
 கைவன்மகனே, 418.
 கைவாரிகள், 140.
 கைவிட்டெறிதல், 86.
 கைவிட்டோச்சல், 584.
 கைவிடலையாள் - கைவிடான், நெகிழ்
 விட்டிலன், 336, 347.
 கைவிடுதல், 491.
 கைவிரலாபரணம், 197.
 கைவினைமுற்றிய நுண்வினை, 422.
 கொக்கரிப்பு, 159, 323.
 கொக்கிவாய் } 197.
 கொக்குராய் }
 கொக்கிவாய்முத்து, 181.
 கொக்கு, 260.
 கொங்கசெல்வி - கொங்கநாட்டினை
 யாளும் செல்வி, 316, 325.
 கொங்கனக்கூத்தர், 538.
 கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.
 கொங்கர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்,
 கொங்கிளங்கோசர், 30, 325, 589.
 கொங்கு - கொங்குமண்டிலம், தாது,
 மணம், 30, 37, 265, 325.
 கொங்குமண்டிலம்-குடநாடு, 31.
 கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.
 கொச்சசூசசார்த்து-கொச்சகம் போ
 ன்று முடியும், 207.

அந்

கொட்டிராணடு, 74. [90, 91, 382.
 கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
 கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக்
 கூறு, 58, 75, 114, 120.
 கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
 கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
 கொடிச்சியர் பாடல், 522.
 கொடிச்சேனை, 541.
 கொடித்தண்டு, 309.
 கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
 கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
 கொடித்தொடர் - சலவியுந்நாக்கும்,
 கொடிநறு, 543. [557.
 கொடி நுடங்குமதில், 369, 415,
 கொடிப் பகன்றை, 340. [562.
 கொடுப்பநதர், 542.
 கொடிப் பலனம், 389.
 கொடிப்பாலை, 112.
 கொடிப்பூ, 48, 497.
 கொடி புணர்நிலை, 297.
 கொடிமரம், 297.
 கொடிமலலிகை, 340.
 கொடிமாடக்கூடல், 519.
 கொடியிடைசோலை, 220.
 கொடிமுசுண்டை, 339 - 40.
 கொடியறுகு, 182.
 கொடியிறக்குதல், 269.
 கொடியெடுக்குறா, 186.
 கொடிவழித்தீர்த்தம் - வேங்கட
 மலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.
 கொடி வாராதேயென்பனபோல மறி
 த்துக் கைகாட்டல், 342.
 கொடிவிடுதல், 498.
 கொடிவில - ஒழுங்குபட்டவில, 480.
 கொடிற்றுக்கோல், 436.

சுருதி அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடி, 424, 434.

கொடுகிலிட்டெறிதல், 86.

கொடுகொட்டி - பதினோடலுள்

ஒன்று; சிவபெருமானடியது; கொ

டுங்கொட்டியெனவும் கூறப்படும்,

57, 79, 89, 177, 190, 192,

கொடுக்கடல், 303. [563, 565.

கொடுங்கரை, 353.

கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340.

கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430.

கொடுங்குழை - மகார்க்குழை, 126,

கொடுங்கோல், 507, 526-7. [149.

கொடுங்கோல் வேந்தன் குழிகள்

அவன் போங்காலத்தையும் தண்

ணனி வேந்தன் வருங்காலத்தை

யும் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.

கொடுங்கோளூர் - சேரநாட்டில் திரு

வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி

லுள்ளதோளூர், இக்காலத்துக்கொ

டுங்கலூரென்று வழங்குகிறது, 19.

கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 366, 384,

539, 544, 548.

கொடுந்தொழில், 194.

கொடும்படநெடுமடில், 554.

கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.

கொடும்பாளூர், 294, 305.

கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; பா

ண்டிராட்டுள்ளது; முற்காலத்

தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்

குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்

றுதெரிகிறது, 294. [305.

கொடுவான் - மழு, 501.

கொடுவில, 300.

கொடுவிற்பொறிபாடுதல, 580.

கொடுவேரி, 195, 360.

கொடை, 304.

கொடையென்னுந்துறை, 320, 330.

கொண்டகொழுநர் - தம்மைநெஞ்சி

னுட்கொண்ட கொழுநர், 478.

கொண்டல - கீழகாற்று, 364, 378.

கொண்டு-கருதி, நோக்கி, 175, 271.

கொண்டுகூறுதல, 574.

கொண்டுநிலை - பொருளைக்கொண்டு

நிற்குநிலை, 520.

கொண்டென் ததனைக் கொள்ளவென

கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.

கொணமூ, 260.

கொண்மென-கொண்மினென, 246.

கொத்து, கொந்தென மெலிதல, 229,

கொதியழல், 3. [500, 584.

கொதியழற்சீர்தம், 566, 571.

கொந்தழல, 500.

கொந்தாரிளவேனல, 229.

கொந்தி, 88.

கொப்புளம், 323, 398, 410.

கொப்புளித்தல, 440. [தல், 343.

கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்தல நட த

கொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,

372.

கொம்மட்டி மாதாளுங்காய் புளித்த

கறியாக்குதற்குச்சி நந்ததென்பது,

417.

கொடும்பைக்கோட்டகநெடுஞ்ஞம்,
கொடுமணி-ஞ்சைசுழிதானமணி, 514.
கொடுமரம் - வில், 18, 320.
கொடுமுடி, 37, 189, 459.
கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.
கொடுமைகுறித்தசொல, 218.
கொடுமைப்பாடு, 409.
கொடுவரி - புலி, 143, 175, 187,
288, 333, 579.
கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.
கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
யுடைய அரிவான், 417, 430.

கொம்மைவரிமுலை, 561, 579.
கொய்யும்பருவத்தினை, 306.
கொய்யுளைப்புரவி, 539. [171.
கொல (இடைச்சொல), ஐயம், 129,
கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.
கொல்லல - வெட்டல, 155.
கொல்லர், 139, 155 - 6, 422, 553.
கொல்லன், 2, 3 - 0, 330, 424 - 5,
கொல்லாககோலம், 565. [485.
கொல்லாப்பண்டி, } 182, 199,
கொல்லாவண்டி, } 384, 539.
கொல்லாவிரதம், 509.

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுகூ

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
கொல்லிமலை, 520.
கொல்லியாண்டருடவர், 520.
கொல்லேறு, 161, 443.
கொல்லை, 446.
கொல்லைத்தோட்டம், 314.
கொல்லைப்புனம், 15.
கொல்வுழி, 509.
கொலை, 371. [550.
கொலைக்களப்பட்டகோவலன், 484,
கொலைக்களப்பட்டசங்கயன், 509.
கொலைக்களம், 2.
கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
கொலைத்தொழினீங்கத்தானஞ் செய்

கொற்றம் - அரசவரிமை, வெம்மை,
வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
279, 317, 391, 403, 495, 497,
505, 536, 554, 582.
கொற்றவஞ்சி, 529.
கொற்றவள்ளை, 529.
கொற்றவன், 293.
கொற்றவாயின்மணி, 480.
கொற்றவாள, 162.
கொற்றவேந்தன், 508, 526.
கொற்றவை - தூர்க்கை, 18, 25 - 6,
161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
331, 337, 482, 507, 510.
கொற்றவையிலை, 329 - 30.

கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.
 கொலைப்பாவம், 275, 406.
 கொவ்வை, 226.
 கொழுக்குடிச் செலவர், 42. [379,
 கொழுநர், 126, 134, 362, 377,
 கொழுநன், 1, 129, 149, 169, 360,
 406, 429.
 கொழுமுறி - இளந்தளிர், 133.
 கொள்கை - செருக்கு, 2, 166.
 கொள்ளிக்கண், 160.
 கொள்ளிலை, 114.
 கொள்ளு, 390, 496.
 கொள்ளும், 213.
 * கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.
 கொளுச்சொல், 451, 514.
 கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.
 கொளை - ஒற்றறுப்பு, 218, 330, 411,
 446, 458. [320.
 கொளைபுணர் சீர்வலையாழ்ப்பாணர்,
 கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய
 இராசதானி ; இப் பெராமுது
 மிசச்சிறிய ஊராக இருக்கிறது,
 30 - 31, 360, 458, 482.
 கொற்கைக்கொண்கன், 501. [376.
 கொற்கையம்பெருநதுறை முதது,
 கொற்கையிலிருந்தவெற்றிவேற் செழி
 கொற்கைவேந்து, 484. [யன், 553.
 கொற்றககுடை, 71.
 கொற்றப்பந்தர், 163.

கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.
 கொற்றி, 88.
 கொன்-மிகுதி, கூர்மை, 211.
 கொன்முகுவித்தல், 187, 544.
 கொன்றை, 443, 522.
 கொன்றை, ஆம்பல, முல்லையென்
 பன் சிவகருவி, 456.
 கொன்றைக்குழல் - கொன்றைப்பழத்
 தைத்துருவித்துளைத்து ஊதுவது,
 443, 445, 455 - 7.
 கொன்றையஞ்சடைமுடி, 3.
 கொன்றையன், 436.
 கொன்மை, நயும் துளவும் சேர்த்துத்
 தொடுத்தமலை, 319, 329.
 கொன்றைவேந்தர், 487.
 கொள்ளே, 211.
 கோ - பசு, 408, 447.
 கோக்கிவாய் } 197.
 கோக்குவாய் }
 கோகிலக்கண், 387.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோகுலம் - பசுநிரை, 15, 447,
 கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
 312, 318, 327, 339, 352-3, 522.
 கோங்கலர், 379.
 கோசர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்;
 இவர் தம்நாட்டில கண்ணகிக்கு
 விழாச்செய்தவர், 31, 325.
 கோசிககோத்திரம், 334.

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கோசிகம், 379.

கோசிகமாணி, 335, 349.

கோசிகள் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
ள்ள ஓரந்தணன் (கொசிகள்),
334 - 5, 345 - 6.

கோட்டகம் - கரை, 294, 305.

கோட்டம் - கோயிலு, வஞ்சம், 12,
21, 24, 30 - 31, 146, 149,
226, 241, 243, 245, 250 - 51,
300, 312 - 3, 316, 323, 356,
370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
584 - 6, 589.

கோட்டயில் கடடுரை, 4.

கோட்டான், 333.

கோட்டி-கோயிலு வாயிலு, 15, 585.

கோட்டினதளவு, 9.

கோட்டினதமைதி, 61.

கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
தினும் காட்டியது, 448, 497.

கோட்டுப்பு, 339.

கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.

கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 278.

கோட்டுமா - எருமைக்கடா, பன்றி,
யானை, 396, 408, 545.

கோட்டுதலு, 408. [310.

கோட்பாடு, 2, 64, 107, 157, 162,

கோடாம், 272.

கோடரி, 413.

கோடி - ஓரெண், புதிய உடை, முனை,
199, 367.

கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.

கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,

கோடிப்பாலை இடைமுறை திரிதல்,

கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113. [234.

கோடி முரிந்தன, 386.

கோடியில்லன், 386.

தொழிற் குரிய கருவிகள், 385.

கோடுதல், 146.

கோடுமோ, 457.

கோடுவாய்வைம்மிர், 514.

கோடை - மேலகாற்று, 334, 363,

கோடைக்காலம், 362. [380.

கோணஞ்செய்தசாளம், 153.

கோத்தலு, 32.

கோத்திரம், 282.

கோத்து வலிகளும் கருவி, 413.

கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,

கோதுதல், 161. [509.

கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,

227 - 8, 246, 248, 291, 362,

521, 561, 571, 579.

கோதைத்தாமம், 552, 583.

கோதைப்பிணையலு, 149, 170.

கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக
கும் குருக்கத்தி, 379.

கோநகர், 175, 187, 491, 512.

கோப்பாளி, 88.

கோப்பு, 188, 382.

கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி
யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,

435 - 6, 481, 485, 559.

கோப்பெருந்தேவிகோயிலு, 424.

கோபம் (இந்திரகோபம்) - துகில்,

கோபாலன், 396, 407. [379, 387. -

கோமகன்கொற்றம், 582.

கோமுறை - இராசநீதி, 506.

கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்
கலந்தநிறமுடையது, 367, 388.

கோயிலு-அரணமனை, 148, 159-60,

கோயில்ஐந்து, 255. [163, 339, 483.

கோயிலலனக, 247 - 8, 370.

கோயிலார், 140.

கோயிலிற் கொட்டியது, 146.

கோடியுத்தல, 230.
கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு
முடி, தந்தம், மலை, யாழ்க்கோடு,
203, 222, 224, 256, 292,
303, 315, 350, 366, 393.
கோடுக டை தெ ரா ழி ல் - ஆணைக்
கோடு முதலியவற்றைக் கடையும்

கோயல்தகைத்தல, 120.
கோயிற்றுக்கு, 59, 91, 382.
கோயின்மாக்கள், 493, 564.
கோல் - அரங்களுக்கும்கோல, விட
டேறு, 70, 112, 115, 402.
கோல யாழ், 202.
கோலவளை, 417, 539.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூ கூ க

கோலச்சாரி, 26.
கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
= 195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலளவு, 114. [561.
கோலின்செம்மை, 391, 403.
கோவலர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.
கோவலன் - சிலப்பதிகாரகதா நாயக
னான ஒரு வணிக , 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,

கோவையுத்தபருமுத்தம், 132.
கோழி - உறையூர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்தொருகோழியானையொடு
பொருதுவென் தமையால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.
கோழிச்சேவற் கொடியோன், 356,
கோழியூர், 302. [370.
கோபா, 277, 297.
கோளவலுள்யம், 332.
கோளி - பூவாதுகாய்க்குமரம், 430.
கோளிப்பாகல, 417.
கோளியாலம், 430.
கோளிழைத்தல, 576.
கோற் கூத்து, 88.
கோற்றொடி, 539.

292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403- 4, 407,

409, 417, 423, 425, 434, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [தல, 406.

கோவலன்கொடையிற்சி தந்தவென்

கோவலன் சாவகநோயிபுள்ள, 417.

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, 484.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானை பிணிபடுத்து அகப்

பட்ட மறையோனை விடுவித்தமை,

கோவலன் றுதை, 551. [587.

கோவலனார், 450. [387 - 8.

கோவாங்கு - மாணிககத்தினிற்,

கோவாமலையாரம் - சந்தனம், 447,

சகோடயாழ், 100,

541.

கோவியன் வீதி- செண்டு வெளிப்புறத்

தெரு; இராசமார்க்கம், 139, 157,

கோவேறுகழுதை, 182, 199. [159.

கோவை, 332, 387.

கோவை இருபத்தொன்று, 221.

கோவை ஒன்பது, 221, 224.

கோவை கலங்காத முறைமை, 221.

கோவை பதினாங்கு (யாழ்), 66 - 8,

222, 224.

கோதல, 22, 484.

கௌசிகம் - ஒருபண், 191.

கௌடி - ஒருபண், 234.

கௌத்தன், 400.

கொடரிற், 326.

கௌரியர் - பாண்டியர், 391, 403.

சக்கம், 129.

சக்கரவாத்திகள், 408.

சக்கரவாசககோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டி, 36,

331, 366, 539.

சகடு - உரோகிணி, 41.

சகலபாசனம், 301.

சகோடம் -

224, 234, 267, 289.

சங்கப்புலவர், 351. [293, 583.

சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277,

சங்கமத்துறை, 167.

சங்கமன் - ஒருவாணிகன்; நீலியின்

கணவன், 3, 23, 509, 510.

சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.

சங்கரா - சாகத்தைப்பண்ணுகின்ற

சங்கரி, 322, 331.

சங்கவளை, 181, 196, 510.

கூசூஉ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அக

சங்கறுப்போர், 157.
 சங்கிரமம், 255.
 சங்கிலி, 197.
 சங்கிலி துண்டொடர், 181.
 சங்கின்னா, 543.
 சங்கிணற்செய்தகாதாபரணம், 556.
 சங்கினி, 103.
 சங்கு, 199, 247, 304, 372.
 சங்குக்கை, 92, 96.
 சங்குமுதொடுப்பு, 558.
 சங்கோசபரிவாரம், 564.
 சச்சுபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.
 சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய
 து தரித்தலைவன், 540 - 41.
 சஞ்சாரம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 சஞ்சீவிநான்குவகை, 173. [81.
 சஞ்சீவினி, 54.
 சட்சம், 101, 457.
 சட்டை, 422, 434.
 சட்டையிட்டிரதாளர், 540.
 சடங்கு, 41, 193.
 சடாதாரி, 88.
 சடைமுடி, 331, 528.
 சடையும்பிறையும் - சடையிடத்தே
 பிறையும், 501.
 சண்பகக்கோதை, 338.
 சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,
 225, 235, 258, 274, 351 - 2,
 சண்பகமுலை, 179. [495.
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்துரு, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339.
 சத்துவம் - விலங்குறுப்புக் கருள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81.
 சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப
 சதுரப்பாலை-நால்வகைப்பாலையுளொ
 சதுரம், 92. [ன்று, 453.
 சதுரமுன்று, 222.
 சந்தஞ்சம், 92.
 சந்தம் - சந்தனமரம், 327.
 சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,
 சந்தனக்குறை, 523. [351.
 சந்தனத்தளிர், 333, 344.
 சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,
 134, 154, 221, 224, 232,
 260, 318, 331, 378, 493.
 சந்தானகரணி, 173.
 சந்தி - விலங்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.
 சந்திரான்கு, 369, 390.
 சந்திபண்ணுகை, 334.
 சந்திரகாந்தக்கல், 271. [368, 388.
 சந்திராகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,
 சந்திரபாணி, 181. [கருவி, 106.
 சந்திரவளையம் - ஒருவமைத்தோற்
 சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.
 சந்திரன் கோயில், 242, 248.
 சந்திரன் திருமாலின் மனத்திலுதித்
 தமை, 192.
 சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.
 சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தம், 301. [191.
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்தின்குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232.
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்துசொல்லல். 239

சதங்கை, 180, 196.

சதிபாய்ந்து செலலுதல், 350.

சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568.

சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,

சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 146, 165,

255, 369, 390. [283.

சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,

சதுர்த்தம், 349.

சந்துமுத்துமாரியதென்னரிட் ட தி
சந்துரல், 581. [றை, 541.

சந்நியாசிகள், 544.

சப்படி, 286.

சம்பங்கோழி, 278.

சம்பத்து, 283.

சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.

சம்பூர்ணம், 349.

" அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூகூந

சமகவி - அங்கக்கிரியைபதினாறு
சமசரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமநிலை - நிலையாநிலைகளென்று;பாத
மைந்தனென்று, 81, 445, 454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [யுள்ளொன்று, 190.
சம்மஞ்ஞ, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரபூமி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியகரணி, 173.
சமனெளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமானவாயுவின் குணம் செய்கை,
சமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்தனா லுடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
களுளொன்று; இதுவுள்ள சூத்திர
ரங்களிற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி நூலின் முதனடுவிறுதிகா
ணமையின், இந்நூல் இறந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரொழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.
சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,
சயமகள், 40, 327. [264, 283.
சயமாகீர்த்தி, 230.

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்குரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரங்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிமபதரி, 67.
சரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சரீரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சரைமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்கருவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பொய்சொல்லுமவள், 245,
சவடி, 180, 197. [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சலித்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவனை, 264.
சன்னாகம், 366.
சனம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிகாதர், 487.
சாடவம், 349.
சாடித்தேறல், 329.

சயமாது, 40.
 சயனம், 252.
 சயானநதம், 192.
 சயிலேகம், 195.
 சர்ப்பசிரம், 92.
 சரக்கை, 153, 199.
 சரக்கு, 199, 362, 539.
 சரப்பளி, 197.
 சரவணப்பூம்பள்ளி யறை, 516.
 சரவணப்பொய்கை, 516.

சாண், 114, 453.
 சாணகங்கரைத்துக்காய்மிடா, 401,
 சாணம்புக்கூடு, 414. [459.
 சாத்தர் - கூலவாணிகள் சாத்தனார்,
 சாத்தற்கு அறிகும் பூனைப்பூவு நெல
 லொடுசேர்த்துத் தூவுதல், 243,
 251.
 சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்
 2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525,
 சாத்திரம், 248. [574, 586.

கூகூச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

சாத்து, 300.
 சாத்துதல், 315, 324.
 சாத்துவதி-விருத்தி நான்கனுள்ளொன்
 று, 82, 512.
 சாத்துவிகம், 80.
 சாதப்புட்கண், 357.
 சாதருடை, 196.
 சாதருபம், 368, 389.
 சாதவாகனன்கோயிலு, 248.
 சாதாரி, 15.
 சாதி-ஒருவகைமரம், விலக்குறுப்பினு
 ளொன்று, 19, 48, 58, 82, 84,
 155, 439, 495.
 சாதிக்காய், 361, 379.
 சாதித்தமந்திரம், 438.
 சாதிப்பன்மை, 49.
 சாதிப்பெயர், 328.
 சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப்
 பிறப்பிடமென்பது, 235.
 சாதிப்பெரும்பண் நான்கு, 224- 5.
 சாதிமாணிக்கம், 367.
 சாதியொருமை, 153.
 சாதிலிங்கம், 225.
 சாதுக்கள், 255.
 சாதுரங்கம், 88.
 சாதுரங்கமாணிக்கநிறம், 387.
 சாதுவன் - ஒடுங்கினவன், 264, 283.
 சாந்தம், 138, 154, 315, 338.
 சாந்தனைந்த மாப்பு, 361, 378, 497.
 சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30,
 79, 193, 553, 570, 589.
 சாந்திக்குத்தர், 140, 158.
 சாந்திக்குத்து நாலவகை, 80.
 சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.
 சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150,
 167, 170, 173, 183, 379.
 சாந்துக்குறுப்புமுப்பத்திரண்டு 367.

சாமந்தர் - சித்தரசர், 157.
 சாமரம் } 385, 523.
 சாமரை }
 சாமரைக்கவரி, 363, 380.
 சாமை, 29, 155.
 சாயல், 209, 227.
 சாயல்வரி, 210, 217.
 சாயலன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள
 ள் ஒருவணிகன், 399, 400, 411-2.
 சாயவேளாகொல்லி, 384.
 சாயை - நிழல், 203.
 சார்த்து, 205.
 சார்த்துவரி, 207, 213, 289, 365.
 சாரகுமாரன் - அநாகுலனுக்குத்
 திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோ
 ன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்
 பெயர்வழங்குகின்றது; இவன்
 இசையறிதற்பொருட்டுச்சிகண்டி
 யென்னு முனிவரால் இசை
 துணுக்கமென்னும்தூல் இயற்றப்
 பட்டது, 10.
 சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4,
 280 - 81, 283 - 4, 291, 301,
 399, 400, 411 - 2.
 சாரதி, 495.
 சாரமாணிகள், 140, 158.
 சாரியை, புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலுள்
 ஒன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.
 சாரியைநிற்ப உருபுதெற்குதல், 130,
 305, 421.
 சாரீரவீணையிலக்கணம், 102, 189.
 சால - அமைதி, 167.
 சாலியினி, 495.
 சாலியர், 154.
 சாலியரிசி, 417.
 சாலியொருமீன், 36.
 சாலினி - வேட்டுவமகளாகிய தேவ

சாந்தவாயப்பட்டன, 137.
 சாபம், 78, 176, 266.
 சாபமிடுதல், 510.
 சாபவிடை, 188, 266, 287-8, 302.
 சாம்பல, 114.
 சாம்பூதம், 71, 117, 368, 389.

ராட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7,
 324 - 5, 328, 343, 516.
 சாவகநோய்ப்பிகள் - சைனரில் இல்ல
 தத்தார், 412, 417, 433.
 சாவகநோன்பு, 345, 375, 429.
 சாவகமாக்கள், 401, 412.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூடு

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
 சாமல், 89. [399, 400, 411.
 சாளகம், 190.
 சாளரக்குறுங்கண், 43, 48.
 சாளரம், 105, 134, 153, 361,
 சாறயர்காம், 185. [378.
 சாறு - திருவிழா. 148, 572.
 சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.
 சான்றோர், 478.
 சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.
 சீக்கை - இசை, 458.
 சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு
 முனிவர் மாணாக்கர் பன்னிருவருள்
 ஒருவர்; இசைநுணுக்கமென்னும்
 இசைத்தமிழ்நூல்செய்தேதார்,

சித்திரத்திரன், 493.
 சித்திரத்திரை, 202.
 சித்திரத்தொழில், 196, 435.
 சித்திரப்படம், 17, 203.
 சித்திரப்பணி, 185.
 சித்திரப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 சித்திரப்பொன்வனை, 197.
 சித்திரம், 572.
 சித்திரமண்டபம், 163. [557.
 சித்திரவிதானம், 71, 116, 554,
 சித்திரன் - கனகலிசயர்க்குத் துணை
 யாயினோரரசன், 542. [404.
 சித்திராபதி - மாதவியின் கற்றாய்,
 சித்திராபூரணை, 141, 269.
 சித்திரிக்கப்படாமை, 9.

ஆசானென்னுமபண்ணி ன் பு ம ச்
 சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.
 சுகாம் - விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 சுகாமணி, 32.
 சிங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு
 நகரம், 3, 23, 508 - 10.
 சிங்கம், 117, 277, 326.
 சிங்கமுகவோடம், 341, 354.
 சிங்கல் - குன்றல், 24.
 சிங்களக்கூத்து, 59, 80, 91.
 சிங்கன் - கன கவிசயர்க்குத்துணையாயி
 னானோரசன், 542.
 சிங்காதனம், 12, 493, 554.
 சிங்காவண்புகழ், 3, 509.
 சிங்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.
 சிங்குவை, 103.
 சிச்சிலிப்பொறி, 402, 414.
 சித்தர், 168, 265.
 சித்தன் - செய்யவேண்டுமெனவற்றை
 ச் செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,
 282 - 3.
 சித்திஎட்டுவகை, 283, 307.
 சித்திரக்கம்மி (துகில்), 379.
 சித்திரக்காணம், 65.
 சித்திரகாரிகள், 139, 156.
 சித்திரச்சிலம்பு, 423.
 சித்திரச்சூடகம், 180.
 சித்திரசேனன் - ஒருகந்தருவன், 188.

அச

சித்திரை, 117, 186.
 சித்திரைச்சித்திரைத்திங்கள், 141,
 சித்து, 88. [159].
 சிதாரி, 561.
 சிதைவு, 65.
 சிந்தடி, 29.
 சிந்தாமணி : இது திருத்தக்கதேவ
 ரென்னும் சைனமுனிவராலியற்
 தப்பட்டது; 3145 - கலிகளாலா
 ிய 13-இலம்பகக்களையுடையது;
 தமிழிலுள்ள சிறந்த காவியங்
 களைந்தனுள் ஒன்று; சொல்லழகும்
 பொருளழகும் அமைந்துள்ளது;
 நச்சினார்க்கினியரால் எழுதப்பெ
 த்ற உரையையுடையது; இதற்கு
 வேறொரு பழையவுரை யுண்டெ
 ன்று நச்சினார்க்கினியருரையால்
 விளங்குகின்றது. இது சேவகன்
 கதையைக் கூறுவதாகலின் சேவக
 சிந்தாமணியென்றும், நூற்பய
 னாகிய நார்பொருளையும் நன்கு
 விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
 டொடர்நிலைச்செய்யுளெ ன்று ம்
 வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,
 51-3, 71, 74, 79 - 80, 116,
 130, 133-5, 147, 149, 153-4,
 158, 160-61, 165, 170, 172-3,
 198, 203, 213, 224, 229,

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

233, 236; 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

செந்தியல்வெண்பா, 33.

செந்து, 190, 206.

செந்துப்பிழக்கை, 88.

செந்துரக்கட்டி, 523.

செந்துரச்சுண்ணம், 360, 514.

செந்துரம், 387, 389.

செந்தைசெலலாத்தாரம், 12, 590.

செந்தைநோய்கூர்தல, 227.

செந்தையுடம்பட்டோனவினயம், 86.

செந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம், 263.

செப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

செபி துலைபுக்கது, 483, 504, 555,

செமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

செமையம், 143, 162, 177, 189,

செரமம், 57, 583. [288.

செரல் - செச்சிலிப்பறவை, 402, 414.

செரிக்கும்பரியாசகர், 158.

செல்லரிச்செலம்பு, 2.

செல்லிகை (துகில்), 379.

செல்லை - இழிவு, 424, 436.

செலதர், 346.

செலதியர் - ஏவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

செலந்தி, 92. [424, 436.

செல்பத்திகார அரும்பதவுரையாசிரியர்,

செல்பத்திகாரக்கதை, 1. [167.

செல்பத்திகாரச்செய்யுள் முப்பது

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,
157, 165, 171, 175, 178,
181, 183, 185, 188-9, 192;
194 - 5, 199, 203 - 4, 206,
208, 220, 231, 233, 236 - 7,
241, 245 - 6, 250, 255 - 6,
258, 263, 265; 270, 272 - 5,
277, 280, 288, 301 - 3, 305,
314 - 5, 317, 320, 325, 329,
333, 342, 344, 348, 354 - 8,
366, 372, 375, 377, 382,
391, 395, 397-401, 403, 407,
411, 416, 419, 422, 429, 446,
450, 459, 462, 465 - 7, 470,
473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,
490, 493, 497 - 500, 503 - 5,
510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,
519, 521, 523-41, 543, 546,
549-53, 555, 557, 560, 562-7,
570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,
592.

செல்பத்திகாரம் மூவகையுள் ஞானையுடைத்தென்பது, 24.

செல்மபாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ளதோராத், 296, 307.

செல்மபிற்றஞ்சும் யானை, 566.

செல்மபு, 2, 21, 133, 180, 196,

227, 246, 253, 326, 421, 423,

434 - 6, 469 - 70, 474, 482,

486, 501, 525. [முடிதல், 565.

செல்வினை, வேறுசெல்வினையொடு

செலாதலம், 256, 263, 280, 301,

செலாதெய்வம், 574. [399, 411.

செலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.

செலேடை, 129 - 30, 149, 169,

240. 288. 502.

சிலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.
 சிலப்பதிகாரத்தில் ளாற்பொருளுங் கூ
 றுமைக்குக்காரணம், 10, 29.
 சிலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று
 சொல்லலாமென்றல், 6.
 சிலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8
 21, 32, 91, 126, 128, 130,

சிலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.
 சிலைத்தாரகலம், 565.
 சிலைத்து, 161, 204.
 சிலைத்தோண்மறவர், 543.
 சிலையமர்வென்றி, 314, 324.
 சிலையாடுவேடு, 88.
 சிவகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூகூள

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமூர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் சூடும்பிறை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிலிகை-கடகத்தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கனகவிசயர்க்கு நட்பாள
 னாகிய ஓராசன், 542.
 சிற்கைநா, 461.
 சிற்பத்தொழில், 4.
 சிற்பநூல்வல்லோர், 378.
 சிற்பநூலாசிரியர், 113.
 சிற்பர், 361.
 சிற்பாசாரிகள், 156.
 சிற்பம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்பம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்தி
 சிற்பில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிறங்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறந்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்ப, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்பும்மை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்பும்மைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவாரசொல்லிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கன், 220, 224.
 சிறுகடகு, 366.
 சிறுகடுகு, 184.
 சிறுகாலம் ஆறு, 376.
 சிறுகாலை, 352.
 சிறுகாலையனுட்டானம், 339.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவளம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறும்வேசையர், 366,
 சிறுதிசை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருந்
 கால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டாங்கனார் - இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணாற்றுப்படை : இது பத்
 துப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஓய்மா
 னாட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்நத்தத்தீ
 னார் பாடியது; 269-அடிகளையுடையது;
 நச்சினார்க்கினியாராற்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணாறெனவும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுதம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360.
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமாணிகாள், 506.
 சிறுமியர், 458.
 சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையாள்,
 சிறுமேதாவியார், 7. [420, 432.
 சிறுமை - அறிவின்மை, நோய், 227,

சிறுகாற்செல்வன், 124.
 சிறுகுடியீர், 514, 519.
 சிறுகுடில், 423 - 4.
 சிறுகுரனெய்தல், 566.
 சிறுகுறுங்குடன், 557.
 சிறுகுறுங்கைவினை, 139.
 சிறுகுறுந்தொழிலர்-சிலதியர், 227.

307 - 8, 372, 374, 420, 432.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589.
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

சூசு அ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

சிதைசெய் வேலி, 185.
 சிதைப்புறம், 515, 518.
 சிதையகம், 257, 334, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45,
 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவான
 மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமுதி - சின்னமுதுபவன், 231.
 சின்னெறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவான் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி
 யவன், 263, 282.
 சினேந்திரமாலை, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினையலர்வேம்பு, 2, 424. [147.
 சினையின்றொழில்முதன்மேலேறுதல்,
 சினைவினைமுதன்மேலேற்றல், 523.
 சிஷாவிரதம், 283.
 சீகாழி, 576.
 சேத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சேத்தலைச்சாத்தனார், 7.
 சேமுற்றேனவினயம், 85, 87.
 சேதேவி - ஓராபாரணம், 181, 198,
 365, 472.
 சேதேவிசூரியருப்பானபீடிகை, 183.
 சேதை, 374.
 சேப்பித்தல், 571.
 சேப்பு, 402, 415.
 சேபலி, 31 - 2, 499.
 சேமத்தான பெரும்பயன், 412.
 சேமத்தையுடையவேட்டுவமகள், 330.
 சேயம், 453.
 சேர் - அழகு, 27, 192, 444.
 சேர் கோடிகம், 384.
 சேர்த்தி, 71.
 சேரங்கம், 262.
 சேராகம், 384.

சேமடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சேரியகற்பு - மறக்கற்பு, 3, 23.
 சேனார், 209, 320, 329.
 சேனச்சூடன் (துகில), 379.
 சுக்கிலம், 104.
 சுகதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314.
 சுட்டுத்தலைபோகாத்தொல் குடி,
 சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிடையவெள்வேலி, 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160.
 சுடுநோக்கு-சுடுக்கொள்ளிப்பார்வை,
 சுடுநோக்குக்கருத்தலை, 142.
 சுடுமண் - ஓடு, மட்பாத்திரம், 364,
 சுடுமண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - சொல்வகைநான்கினு
 ளொன்று, துகில், 36, 88, 132,
 138, 166, 183, 199, 315, 377,
 379, 481, 514, 558, 563.
 சுணங்கு, 208, 217, 353.
 சுத்தகார்தாரம் - ஆசானுடையபெ
 ருரு சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.
 சுத்தநிருத்தம், 80.
 சுத்தம்; 190.
 சுத்தன், 282.
 சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பாத
 னால, 78, 81, 90, 92, 106,
 சுத்தி, 386. [115, 120.
 சுததநிலா, 378. [ணுவார், 156.

சேரியோர், 165.

சேர, 156, 483.

சேலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.

சேவகசிந்தாமணி : 'சிந்தாமணி' என்

சேற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சுதையாற்பாவையுள்ளிட்ட ன் பண்

சுந்தரச்சண்ணம், 126, 147.

சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.

சுபாவபுத்தி, 282.

சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி கூகூகூ

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல்,
சுரபி, 484. [37.

சுரபுன்னை, 114, 318, 327, 352.

சுரபேதங்கள், 61.

சுரம், 66, 111, 305, 419.

சுரம்குறைவுபடாமை, 111.

சுரர், 168.

சுரிதகம் - சொல்வகைநான்கினுள்ளொ
ன்று; எட்டடியால் வருவது, 88.

சுரியலம்பொருகன், 488.

சுரியற்றடி, 194. [359, 376.

சுருங்கை - கரந்துபடை, கரந்துறை,
சுருங்கைவீதி, 359, 375.

சுருட்டியதுதல், 83.

சுருதி, 352.

சுருதிமூவகை, 235.

சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
சுரும்பு }

சுருள் - வெற்றிலை, 432.

சுருளல், 364.

சுருளிடுதாடி, 556.

சுருளிருங்குஞ்சி, 538.

சுரோணிதம், 104.

சுவத்திகம் - அங்கக்கிரியைபதினா
றுள் ஒன்று, இரட்டைக்கை பதி
னேந்தனுள்ளொன்று, ஓரிருக்கை, 81,

சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.

சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396,

சுவர்க்கவாசி, 284. [408.

சுவல், 260.

சுவாதம் - மூச்சு, 103.

சுவாமி, 283.

சுவாமிமலை, 516. [58, 82, 204,

சுவை-விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19,

சுவை அறுவகை, 104.

சுற்றிவாங்குதல், 90.

சுற்றுதல், 59.

சுற்றுப்புடைகொள்ளுதல், 340.

சுற்றுமதில், 256, 514.

சுறுவேறெழுதியமோதிரம், 181.

சுறுவை செய்தனிலத்துக்குரியமாவெ
ன்றல், 17.

சுனை, 585.

சுனைகுடைதல், 16, 513.

சூசிக்கை, 92, 94,

சூசீமுகம், 81. [155, 503.

சூட்டிதைச்சி-சூடுதலுள்ள இதைச்சி,
சூட்டிதைச்சிவித்பார், 138.

சூட்டு, 325.

சூடகம், 180, 196, 320, 329,

சூடகவரிவனை, 556. [564.

சூடன், 379.

சூடு, 261.

சூத்திரகிருதாங்கம், 284.

சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.

சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்துவார்,
140, 157 - 8, 537.

சூதாபுர்தாயம், 358.

சூதினாயம், 374.

சூர், 332, 343.

சூர்த்திதங்கடந்தோன், 178.

சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.

சூரியகுண்டம் - காலிரிப்பும்பட்டி
னத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.

சூரியரத்தத்திற்குமுடி குதி ரைகள்,

சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.

சூரியன், 301, 305. [269.

சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது,
சூரியன் குண திசையைவிளக்கித்தான்

தோன்றல், 302.

சூரியன்சொல்லில் 248.

எலுவ ஸுப்பது, 62 - 3, 101.
 சுழித்தல், 90.
 சுழுமுனை, 103.
 சுளகு, 266.
 சுற்றத்தார், 391.
 சுற்றந்தழால், 54.
 சுற்றம்வேறுகளைவேறு, 395.
 சுற்றமுதலியநான்கு, 433.

சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்
 தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத்
 தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321,
 330, 490.
 சூரியனை உலகந்தொழுதல், 356, 370.
 சூரியனைப் போல ஒளிசிறந்த அறிவன்,
 சூரியோதயவருணனை, 153. [291.

சுள்ஃ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
 ராதி.

குருடைக்கானகம், 482.
 குல், 435.
 குலம், 88.
 குலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.
 குலவேல், 305.
 குலி - குலத்தையுடையவன், 317.
 குழ்போதல், 354.
 குழ்வருதல், 164.
 குழியானை, 219.
 குள், 219.
 குள் பொய்த்தார், 206.
 குளாமணி : இது தமிழிலுள்ள
 பழையசைனகாவியத்துள் ஒன்று;
 தோலாமொழித் தேவரென்னுஞ்
 சைனமுனிவராலியற்றப்பட்டது;
 2131 - செய்யுட்களையுடையது;
 சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்
 சிறந்தது; இதன் கதாநாயகன்
 திவிட்டனென்பவன், 17, 23, 146,
 198, 470, 498, 527, 560, 563.
 குளுற்றகடன், 321.
 குளுறல், 330 - 31.
 குறை, 323.
 குறைகொள்ளல், 18.
 குறைச்சின்னம் - குறைகொள்ளு
 மிடத்து ஊதும்சின்னம், 315,
 325.
 குன்முதிர்கொண்டம், 260.
 செகில் - சிவந்தகட்டி, 442, 452.
 செக்கணரவு, 322.
 செங்கணையோன், 293.
 செங்கயல், 147, 364.
 செங்கருங்காலி, 179.
 செங்கல், 387. [381.
 செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,
 செங்கழுநீர்கண் ணக்கூடவமம். 364.

செங்குட்டுவன் கனகவிசயர்யுத்தம்
 பதினெட்டு நாழிகை, 547.
 செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அந்
 ளினி ல் தோன்றியவனென்பது,
 538, 588.
 செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின்
 மகாவென்றது, 552, 566.
 செங்குட்டுவன்மாதா, 530.
 செங்குட்டுவன்வஞ்சிரீங்கிபது எண்
 ண்குமதியம், 554.
 செங்குடசம், 377.
 செங்குன்றும் அதன்இடமும், 19.
 செங்குதாளம், 360, 495.
 செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.
 செங்கொழுவல்லி - பவளம், 368.
 செங்கொடுவேரி, 60, 377.
 செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.
 செங்கோட்டியாமூக்குரம் பு ஏ ழு,
 100.
 செங்கோட்டியாமூறுப்பு ஆறு, 350.
 செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19,
 511, 516, 577, 584.
 செங்கோல், 151, 171, 205, 381,
 427, 440, 493, 503, 540, 546,
 551, 554.
 செங்கோல் தளர்தல், 485.
 செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார்
 பாண்டியர், 577.
 செங்கோல் வளையாமை, 212. [505.
 செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,
 செஞ்சடைவானவன், 538, 588.
 செஞ்சந்தனம், 377.
 செஞ்சுனைப்பலவு, 259.
 செட்டியர், 368.
 செண்டு - ஓராயுதம், 162.
 செண்டுலெனியப்பறக்கெரு

செங்காலை, 100 - 101.
செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கட
வுணல்லணிகாட்டியது, 577.
செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழகளு
டைய தமையன், 1, 5, 12, 19,
20, 28, 544, 547, 573 - 4,
577, 581, 590 - 92.

செண்பகம், 339, [156.
செத்தோனவிரயம், 85 - 6.
செந்தாமரை, 229.
செந்தில் - திருச்செந்தூர், 516.
செந்திரம், 18, 349, 586. [337.
செந்திரம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ்,
செந்தீப்பார்த்திசைமுகம், 554.

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சு எ க

செந்தீவேட்டல், 499.
செந்து, 384. [131.
செந்துகிர்க்கோவையாகியமே கலை,
செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.
செந்துறை - இசைப்பாவகையுள்ளுன்
று, 58, 62, 107, 190.
செந்துறைவிகற்பங்கள், 90.
செந்துக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,
செந்தேன், 154. [382.
செந்நறுந்தாளி, 377.
செந்நாப்புலவர், 7.
செந்நிலைமண்டிலம், 445.
செந்நிறப்பசும்பொன், 496.
செந்நீர்முத்து, 116, 368.
செந்நெல், 114, 277.
செந்நெலரிசி, 430.
செந்நெற்பழனக்கழனி, 215.
செந்நெறி, 293, 297.
செப்பட, 191.
செப்பம், 67.
செப்பு, 481.
செப்புவாயவிழ்ந்தநறுவிரை, 498.
செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
222, 224, 233.
செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.
செம்பட்டு, 377.
செம்பருத்திப்பூ, 387.
செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.
செம்பாலைப்பண், 221, 234.
செம்பாலைமுதலியவற்றின் ரோற்றம்,
113, 454.
செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
450, 483, 555, 565, 581.
செம்பியன்மரபுயர்ச்சி. 153.

செம்மண், 428.
செம்மணூட்டியசிறிதில், 416.
செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,
பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,
செம்மற்பூ, 274. [395.
செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,
செம்மார், 139. [513.
செம்மீன், 200.
செம்முல்லை, 353.
செம்முறை, 61.
செம்முறைக்கேள்விபதினான்கு, 67.
செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.
செம்மையிலோர்க்குச் செய்தவ முது
வாது, 510. [464.
செம்மையினிகந்தகோற்றென்னவன்,
செம்மையினிகந்தசொல், 526.
செம்மையினிற்பது - மோக்கம், 308.
செய்கு - செய்வேன் 215 - 6.
செம்மொழி மாதவர், 583.
செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன்
போற் காண்டல், 588.
செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
425, 435.
செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
திரித்தல், 353.
செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
முடிதல், 354. [தல், 170.
செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின், 591.
செய்ந - செய்தவை, 385.
செய்யவள், 317.
செய்யாக்கோலம், 416, 428 - 9.
செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைப்
பெயரொடு முடித்தல், 170.
செய்யுள் - காவியம், 5.
செய்யுள் அறுவகை, 14.

செம்பியன்முதூர், 551, 564.
செம்பு, 366.
செம்புகொட்டிகள், 155.
செம்புகொட்டுவார், 139.
செம்புசெய்குநர், 139, 155.
செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.
செம்பொத்தி(துகில்), 379.

செய்யுளிடம், 14.
செய்யுளியல், 6, 190.
செய்யுளின்பம், 132.
செய்யோள் - திருமகள், 194.
செய்வினைக்கதவம், 507.
செயல், 205.
செயல்மாளுதல், 346.

கூஎஉ   அரும்பத   முதலியவற்றின்
அகராதி.

செயலத்தேங்கல், 408.

செயலநறு, 274, 348, 373.

செயலூர்ப்பெருஞ்சுவனார், 7.

செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.

செயவெனெச்சம் செய்தென்னும்
வினைகொண்டு முடிதல், 199.

செயற்பாடு, 71.

செயிர், 527. [கோபம், 482.

செயிர்க்கை - மனக்கோபம், மிக்க

செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.

செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனாரென்

னும் ஆசிரியரார் சூத்திரரூபமாக

இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்தூல்;

இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை

பெறுகின் நனவன்றி நூலின் முதல்

நடுவிறுதிகாணுமையின் இறந்தது

பேர்லுமென்று அடியார்க்குநல்

லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.

செயிற்றியனார், 72, 82, 115, 118.

செருக்கு, 347.

செருக்குவினைத்தற்குக்கள் ஞண் ண

செருக்கோலம், 178. [ல், 380.

செருந்தி, 339, 352.

செல்லல், 586, 590.

செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.

செல்லாச்செல்வம் - தொலையாதசெ

செல்லுந்தேளத்துக்குறுதுணை தேடு

மின், 591.

செல்லுராசிரியர், 7.

செல்வநில்லாமை, 568, 591.

செல்வப்பெரும்பயம், 400.

செல்வம், 171.

செல்வுழி, 526, 536.

செலவால்வருந்துதல், 265,

செலவு, 204.

செலுத்துதல், 65.

செல்வழிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

218, 234, 454.

செல்வனம், 183, 185, 202 - 3.

செல்வாய்முறுவல், 213.

செல்வானம், 13.

செல்வி - மனோரதம், 43, 48 - 9,

169, 225, 227, 236, 364, 381,

செல்விமலர், 216. [523, 554.

செல்வியநெறி, 309.

செல்வியறிதல், 257.

செல்வியின்மை, 347.

செல்லூர், 8.

செல்வெண், 248.

செல்வென்கதிர், 471.

செல்வேள், 35, 168, 522.

செல்வேள் கோயில், 167.

செல்வைச்சூடுவார் - கண்ணன் சரித

மா கி ய பாகவதநூலைத்தமிழில்

விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.

செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சூடுவ

தாகிய ஆணி, 503.

செவிசெறுவாகவான்பொருள்வித்தல்,

செவிடர், 145. [570.

செவிடு, 144.

செவியகம், 176.

செவியாரப்பாடல், 187. [223.

செவியாலே இசையை அளத்தல்;

செவிலித்தாய், 410, 574.

செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.

செழியன், 31, 356, 370, 482,

493, 544, 550, 566.

செற்றம், 263, 281, 482.

செற்றனள்போலும் - மாற்சரிய

முடையாள் போலும், 482.

செறலின்கண் திணைமயக்கம், 285.

செறலின்கண் பான்மயக்கம், 461.

செவ்வணியணிந்து காட்டல், 361,
 377. [க்கண், 299.
 செவ்வரியொழுதியசெழுங்கடைமழை
 செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
 கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
 செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
 செவ்வழியாழ்ப்பண், 306.

செறிதல் - ஓய்நருதல், ஒளித்தல்,
 செறிவன், 263, 282. [44, 52.
 செறிவு, 67.
 செறு, 570.
 செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
 சென்னி-சோழன், 33, 35, 205, 292.
 சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத   முதலியவற்றின்

அகராதி.   காஎங்

சே - ஒருமாம், 318, 327.
சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
198, 245, 293, 360, 377, 498,
563. [131, 181, 335.
சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
சேட்டுக்குழி, 278.
சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
சேடக்குடும்பி - திருவனந்தபுரத்துள்
ளானோரந்தனன், 584, 588.
சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
சேடல் - உச்சிச்செலுநதிலென்னு
சேடி - தோழி, வித்தியாதரநகரம்,
175, 186, 202, 226, 563.
சேனெடுந்தூரம், 12.
சேனோன் - பரணின்மேலோன், 522.
சேதம் - விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று,
19, 26, 58, 82.
சேதம்இருவகை, 89.
சேதாம்பல், 48.
சேதித்தல், 84.
சேதுபுராணம், 417.
சேந்தம்பூதனார் - ஒருபுலவர், 7.
சேந்தன - சிவந்தன, 430.
சேமம், 334.
சேமவில், 51.
சேய் - சேய்மை, 163.
சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
சேரகுலம், 592.
சேரடாண்டியர், 161.
சேரமான், 1, 231.
சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர
லாதன், 503.
சேரமானாடு, 303.
சேரமுனி, 32, 459.
சேரர்சிகாமணி, 32.
சேரல் } 1, 504, 550, 569,
சேரலன் } 590.
சேரலன் - சென்னைப்பெருந்தேர்

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
505, 520 - 21, 527, 532, 544,
567.
சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புவி,
கயல்பொறித்தமை, 573.
சேரன் இமயவரம்பன், 504. [592.
சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
சேரன்கடற்கடம்பெயிர்த்தமை, 505,
507, 521, 532, 567, 580-81.
சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
யாண்டது, 573.
சேரன்கொங்கர்செங்களம்வேட்டது,
சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
சேரன் பாரதபுத்தத்தில் துரியோத
ன பாண்டவர்களாகிய இருதிந
த்தார் சேனைகளுக்கும் சோதிட்
டமை, 503, 580.
சேரன் பாலைக்கொதமனாரைச் சுவர்
க்கமடைவித்தது, 504.
சேரன்யவனார்நாடாண்டமை, 567.
சேரன்வடதிசையைவணக்கியது,
572, 587.
சேரன்வேம்புதழந்தமை, 553.
சேராதேகோள், 211. [208.
சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
சேரிப்பரதர், 216.
சேரியீர், 509.
சேவகன், 449, 460.
சேவல, 134, 186, 356.
சேவிக்குந்தோழிமார், 421, 433.
சேவிக்குமகளிர், 421.
சேவித்தல், 363, 450.
சேவித்ததுத் துதித்தல், 325.
சேதல், 273, 309.
சேது - குக்குமமும் அகிலுந்தேய்
த்த குழம்பு, 180, 225, 261.
சேது - சென்னைப்பெருந்தேர்

சேரலாதன் - சசங்குடையவனுக்கும்,
இளங்கோவழகளுக்கும் தந்தை;
12, 521, 573.
சேரன், 13, 19, 288, 379, 441,
448, 450, 459, 535, 537, 577.
சேரன் ஆரியரைத்தாக்கினமை, 521.

அரு

சேறு முயற்சி, 100.
சேனாபதி, 118, 167.
சேனாமுகம், 532.
சேனை, 538.
சேனையுள்படுநர், 231.
சைத்தியம், 270.

கூஎச அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. '

சைனதூல், 38.
சைனர், 276. [433.
சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,
சைனாகமம், 255, 284.
சோக்கரிருத்தம், 80.
சோக்கம் - சாந்திக்குத் துநான்கு
ளொன்று, சுத்தரிருத்தம், 26.
சொரி - தினவு, 261. [19, 82.
சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
சொல்நான்குவகை, 88, 92, 107-9.
சொல் முடிவு, 14.
சொல் மூன்றுவகை, 87, 92.
சொல்லகத்தியம், 221.
சொல்லவங்காரம், 8.
சொல்லாடல், 462, 465 - 6.
சொல்லிழுக்குப்பிதல், 540.
சொல்லிற்றுடம்பட்டார், 25.
சொல்லின்குறுபாடு, 58.
சொல்லெச்சம், 189, 437.
சொல்லொழுக்கம், 67, 111.
சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொ
ன்று, 19, 82, 87.
சொல்வருவித்தல், 20 - 21, 24, 41,
49, 51, 243 - 4, 249, 251,
258, 297, 344, 348 - 9,
378, 433, 440, 525.
சொல்வேறுபடாதுபொருள்வேறுபடு
சொலிய-சொல்ல, 483. [தல், 124.
சொற்செறிவு, 67, 111.
சொற்பித்தல், 75, 120.
சொற்பிரயோகம், 64, 109.
சொற்றொடர்நிலை, 8.
சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.
சொன்னோம்சொன்னோம் மென்று
சோ - வாணசரன் நகர், 193-4.
சோக கருண தசை, 257.
சோகாப்பர், 540.

சோதிடாங்கம், 41.
சோம்பினோனவினயம், 85.
சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 253.
சோமவாரம், 269.
சோர்தல் - மரித்தல், 247.
சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.
சோலைமலை, 515, 521,
சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.
சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,
சோழகுலம், 37, 288. [460.
சோழநாட்டெல்லை, 303.
சோழபாண்டியர், 533.
சோழர், 267.
சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 262,
459. [552.
சோழர்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,
சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.
சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்
பொறித்தது, 447, 459, 579.
சோழன் எயில்மூன்று எறிந்தமை,
555, 578.
சோழன் குரியகுலத்தவன், 573.
சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க
ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.
சோழன் புகார், 578.
சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.
சோழன்மகன்மைந்தனாகிய செங்குட்
சோழனது சிறப்பு, 38. [புவன், 573.
சோழனாடு, 31.
சோற்றாவி, 262.
சோற்றுச் செருக்கு, 11.
சோளகம், 89.
சோளகர், 137.
சோளகந்தி மாணிக்கத்தினிறம், 387.
சௌளம், 250.
சூஞ்ஞையுற்றோனவினயம், 85 - 6.

சோனட்டார்பாவை, 575.
 சோனடு, 26, 88.
 சோணை-ஓராறு, சோலாதன்மனைவி,
 சோதி, 269. [12, 163.
 சோதிடனலோர், 157.
 சோதிடவார்த்தை, 508:

சூட்டி, 545.
 சூன், 181, 197, 324.
 சூத்ருகதாங்கம், 284.
 சூதிகள், 243.
 சூயில் - குருவித்தலை, 402, 415.
 சூயிற்றுச்சோழன் மகள், 12, 573.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஎடு

சூயிறு, 129, 153, 269, 293, 304,
 388, 390, 401, 413.
 சூலம், 167, 218, 547.
 சூலமடிப்படுத்து ஆண்ட அரசு, 549.
 சூழல், 17, 208.
 சூன்று, 21.
 சூனக்கொழுந்து, 319.
 சூனத்திருமொழி, 264. [393.
 சூனநன்னெறில்வரம்பாயோன்,
 சூனபாதம், 284.
 சூனம், 37, 371
 சூனம் ஐந்து, 282. [405.
 சூனம்வீட்டுலகஞ்சேர்த்து கு வழி,
 சூனமுன்னிய நான்மறையாளர்,
 சூனவிருத்தன், 407. [405.
 சூனாயிருதம், 500.
 சூனாவரணியமுதலிய கன்மமெ ம ட்
 டையும் சயித்தவன், 282.

தசநாடிகள், 103 - 4.
 தசரதன், 335, 346, 374.
 தசவாயுக்கள், 103.
 தசாக்கரி, 350. [463, 466.
 தஞ்சம் - எண்மை, 335; 346,
 தஞ்சைவாணன்கோவை, 221.
 தட்டார், 155, 424, 434.
 தட்டு, 107.
 தட்டோடிடுதல், 137.
 தடந்தாழ்வயல், 295.
 தடம் - பாப்பு, 306.
 தடவு, தடா - இந்தளம்; தூபமுட்டி,
 தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
 தடாகம், 252. [ளம், 191.
 தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
 தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தடாரிக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 279.
 தடுக்கு, 431.

குரானிகள், 299.
 சூழி, 522.
 குகிழம் - சிலம்பு, 463.
 குகிழி, 183.
 டிமம், 84. [227, 316, 361, 363.
 தக்கயாகப்பரணி, 33 - 4, 44, 208,
 தக்கயாகம் - பாலேப்பண்ணின்றிற்
 மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
 தக்கிணன், தக்கிணமூர்த்தி - இவன்
 திருத்தங்காலிலிருந்த ஓரந்தணன்,
 தக்கிணக்கினி, 504. [506.
 தக்கை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
 தக்கோலி, 378. [379.
 தகடு, 557.
 தகர், 269.
 தகர்த்தல், 510.
 தகர்ப்பொறி, 415,
 தகரம், 154. [88, 106.
 தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
 தகைக்குநர், 338. [377.
 தகைபாராட்டல், 360.
 தங்கால் - ஓரூர், 505, 507.
 தச்சர், 139, 155.

தண்கால, 506.
 தண்டபக்கம், 81.
 தண்டம் - தண்டனை, 437.
 தண்டம்பண்ணுதல், 348.
 தண்டமிழ், 568, 571.
 தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
 தண்டனிடுதல், 507. [274, 537.
 தண்டாவுரைமுத்தமிழ், 32.
 தண்டாவேட்கை - பசி, 399.
 தண்டியம் - கோல, 79.
 தண்டியம்ஐயாண்டிப்பிடித்தல், 25.
 தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசி
 ரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்
 பெற்ற காவியாதரிசமென்னும் அல
 ங்கார நூலின் தமிழ் மொழிபெய
 ர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொரு
 ளணியியல், சொல்லணியியலென்னு
 மூன்று இயலையுடையது; இதி
 லுள்ள சூத்திரத்தொகை - 123;
 நூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்
 பது. அவரிருந்த இடமும் காலமும்
 புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
 தண்டு, 183, 393, 405, 494, 505.
 தண்டுமுளிந்தபுறக்காழாகியமூங்கில்
 தண்டுலார்தமூங்கில், 294. [306.

கூள கூ அரும் பத முதலியவற் றின்
 அகராதி.

தண்ணளி, 214.
 தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.
 தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106,
 109, 119, 382, 499.
 தண்ணுமைக்கருவியாசிரியன், 63,
 65-6, 108-9, 111, 122.
 தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இர
 ண்டு, 110. [லாடுவோர், 206.
 தண்பதற்கொள்விழுவர் - புதுப்புன
 தண்பதற்கொள்ளுந்தலைநாள் - புது
 புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
 நாள், 201.
 தண்பதப்பெருவழி, 256, 271.
 தணத்தல - (நாடிடையிட்டுங்காடி
 டையிட்டும்) நீங்குதல, 216, 226.
 தணிகைப்புராணம், 242, 534.
 தணியாவேட்கை, 507.
 தத்தசம், 88.
 தத்தியம் (துகில்), 379.
 தத்துவன், 264, 283.
 தந்தத்தாற்கடைந்தபொருள்கள்,
 தந்தம், 366. [367.
 தந்திரகரணம் - கரவடநூல், நூலின்
 சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.
 தந்திரம், 113 - 4, 425.
 தந்திரவினோர், 535.
 தந்திரவுத்தி, 50.
 தந்திரி, 337. [பினுள் ஒன்று, 350.
 தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாழுதுப்
 தந்துரைத்தல், 153.
 தந்தைதாயர், 432.
 தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.
 தபதிகள், 572.
 தபுதி, 483.
 தபோதனர், 355.
 தபோதனர் பள்ளி, 403.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
 ளென்பது, 358. [106.
 தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி;
 தமனிய அடைப்பை, 363.
 தமனியநெடுங்குடை - காம்பும்முகப்
 பும்பொன்றும்செய்தகுடை, 560.
 தமனியப்பூண், 399.
 தமனியமானிகை, 562.
 தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.
 தமியன், 232.
 தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
 வியைநோக்கித் தலைமகள் கூறிய
 தமியன், 511. [வை, 209.
 தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.
 தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.
 தமிழ்ச்சோணு, 484.
 தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.
 தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.
 தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.
 தமிழ்நாடு - தென்மழிநாடு, 161,
 258, 273, 512, 531, 533.
 தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.
 தமிழ்மூன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,
 தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.
 தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.
 தமையன், 591.
 தயங்கல் - விளங்குதல், 54.
 தயங்கினர்க் கோதை, 525.
 தயிர்த்தாழி, 450.
 தர்ச்சனி-சுட்டுவிரல், 65, 110-11.
 தரகர் அளக்கும் மரக்கால், 390.
 தரகு செய்வோர், 389.
 தரம், 21.
 தரவு, 190.
 தராளகை, 216.
 தராசம், 386 - 7.

தம்பிராட்டி - அரசுந்தேவி, 480.

தம்பிரான் - அரசன், 480.

தம்பின், 161.

தம்முன், 442, 447.

தம்மைத்தாமேயிடும்பலி, 160.

தமதுநோயெல்லார்க்குமொக்குயெ

தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.

தரிசனாவரணியம், 282.

தரித்தல், 249.

தருக்கஞ்சொல்லல், 505.

தருக்கல் - மிகுதல், 45.

தருக்கோட்டம், 166.

தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

௨

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூஎஎ

தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருநிற்
 கும் கோயில், 146. [282.
 தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ள வன்,
 தருமம், 255, 263, 301, 399.
 தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
 தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
 தருமமுதலவன், 263, 282.
 தருமத்தான ஒளி, 411.
 தருமதானம், 404.
 தருமதேவதை, 464.
 தருமது லுரை, 410.
 தருமதுன் முறை, 165.
 தருமவினோரர், 535.
 தருமன், 263, 282.
 தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
 கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
 தருமாசனம், 267, 288.
 தருவனர், 42.
 தலமுகம், 81.
 தலைக்கட்டல், 188.
 தலைக்கடை, 269.
 தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
 தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
 208, 540.
 தலைக்கோல, 71, 116, 565.
 தலைக்கோல்கொள்ளற்குரியநாளும்
 இராசியும், 117.
 தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
 தலைக்கோலரிவை, 118, 188, 383.
 தலைக்கோலாசா, 584.
 தலைக்கோலை அபிபேகம் செய்தல், 72.
 தலைக்கோலை ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
 தலைக்கோலைச் சயந்தனாக நினைத்துப்
 பூசுதல், 72, 117, 119.
 தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
 தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.
 தலைக்கோற்றம், 583. [56, 189.
 தலைக்கோற்றமும் - நாடக அரங்கு,
 தலைச்சங்கத்தார் நாலாயிரத்தாராலு

தலைச்செங்காடு - சோழநாட்டிலுள்ள
 தோளூர், 391, 403.
 தலைத்தருதி, 213.
 தலைத்தானெடுமொழி, 525.
 தலைத்தார் - தூசி, 548.
 தலைநாள் - முன்னாள், 185, 201,
 320, 330, 412.
 தலைநோவுற்றோனவியம், 85, 87.
 தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
 தலைப்படுத்தல், 26, 329, 334, 345,
 தலைப்படுத்தானம் - உத்தமதானம், 46.
 தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 தலைப்பாளை, 182.
 தலைபோகும்மூலம் - இசைப்பா
 வகையுள்ளது, 190. [520.
 தலைமகட்டுத்தோழி வரைவுகூறியது,
 தலைமகன் சிதைப்புமத்தானாகக் கூ
 - மல், 219.
 தலைமகன்பாங்குள்கேட்ட உத்தமதாரை
 தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
 தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
 தலைமுளிதல், 306.
 தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
 பொருளைப் பிழைத்தல் தலைமைப்
 பொருளவினையால்முடித்தல், 214.
 தலைமைப் பற்றிச்சிலவற்றைக் கூறல்,
 தலைபரங்கேறுதல், 76, 188. [132.
 தலையளி, 467. [னர், 314.
 தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
 தலையாபனதுகைத்தொடை, 54.
 தலைவரிசை, 76, 121, 404.
 தலைவன், 263, 282.
 தலைவனைவியந்துரைத்தபாங்கன்பின்
 னர்ச்சிந்தித்தல், 208. [தம், 215.
 தலைவிமேன்மேலவருந்துகின்றவருத்
 தலைவியின்கண்ணுண்டாகிய நோய்
 க்கு அவள் கண்ணைமருந்தாதல்,
 208. [419, 432.
 தல்வை - தமக்கை, தாய், 395, 407,

ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மா, 230.
தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினார் என்பத்
தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
தலைச்சங்கத்தின்காலம், 230.

தவகலகாழுநதி, 316.
தவசிகள், 583.
தவத்தாம் சுவர்க்கம், 405.
தவத்தினுங்கற்புசிறந்ததெனல, 312

கூஎஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .

தவத்தோரடைக்கலந்தான்சி நி தா
 யினுமிகப்பேரின்பந்தருமென்பது,
 398, 410. [357.
 தவந்தீர்த்தகாலத்துத்துயருழத்தல்,
 தவப்பயன், 273.
 தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.
 தவமறைந்தொழுநூற் தன்மையிலாள்
 தவமறைந்தொழுநூலோர்மு த லி ய
 அழுவரைப்புடைத்துன்னும் பூத
 தவமுதலவி, 339. [ம், 407.
 தவர், 491.
 தவவுரு, 19.
 தவவேலி, 272.
 தவளம், 126, 316.
 தவளமுத்தம், 211.
 தவளவாணகை, 133.
 தவறு, 468, 472, 477.
 தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.
 தழுவெரி, 464.
 தழும்பிய கள்வன், 436.
 தழும்பியவர், 2.
 தழுவம் - தழுவவிக்கும், 379.
 தள்ளிவெட்டி - ஒருபொதி, 415.
 தளம், 106.
 தளவம், 340.
 தளித்தெரு, 434.
 தளிப்பாட்டு, 88.
 தளிப்பெண்டுகள், 422, 434.
 தளியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,
 தளிர், 582. [56, 366, 499.
 தளிர்ப்படலை, 126.
 தளிர் மேனி, 333.
 தளிராரம், 333.
 தனை, 408, 540.
 தற்கிழமை, 113.
 தற்கிழமைதிரிதல், 68.
 தறுகண்மை, 159, 371.

தன்மெறல்வாழ்க்கை - தனதென்னுந்
 தன்மையில்லாதவாழ்க்கை, 412.
 தன்னம், 234.
 தன்னுமெதொழில், 329.
 தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்
 லாதவன், 301.
 தனஞ்சயவாயுவின்செய்கை, 104.
 தனஞ்சயன், 103.
 தனம், 144.
 தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.
 தனித்தன்மை, 435.
 தனித்தி - தனிமையன், 477.
 தனிநிலையொரியல், 59, 91.
 தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 தனியிருத்தல், 434.
 தனியுழத்தல், 216, 395.
 தனு, 453.
 தனுத்தான் - கனகவிசயர்க்குநட்பா
 ளானுகிய ஓராசன், 542.
 தாக்கணங்கு, 365.
 தாக்கித்தாக்குதல், 91.
 தாக்கு, 105.
 தாக்காலிளையுள், 189, 504.
 தாங்கும் - தடுக்கும், 298.
 தாசியர், 183, 198.
 தாடி - மோவாய், 194, 321, 556.
 தாண்டவம், 76, 121.
 தாதலிழ்மலர், 219.
 தாது - பூந்தாது, 57, 208, 515.
 தாதுளமுலகை, 104.
 தாதுகளவிலும்பூ, 78.
 தாதுசேர்கழுநீர், 338.
 தாதுசேரளகம், 227.
 தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,
 தாதை, 358. [458, 550.
 தாபதர், 532 - 3.
 தாபதவேடத்துயிருய்ந்துபிழைத்த

தன்மதேவதையை யிகழ்தல, 574.

தன்மம், 333, 399.

தன்மை, 433.

தன்மையொருமை, 205,

தன்வனை, 425.

தாபதவேடம், 565.

தாம்பிரகூடக்கை, 92, 95.

தாமசாத்திரம், தாமதாத்திரம், 175,

தாமணி, 181. [181.

தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி. கூளகூ

தாமம், 116, 162.[356, 387, 501.
 தாமரை, 182, 184, 260, 304,
 தாமரைக்காடு, 277.
 தாமரைக்கை, 293.
 தாமரைக்கொழுமுறி, 132.
 தாமரைச்செங்கண், 566.
 தாமரைப்பூ, 370, 558.
 தாமரைப்பூஞ்சேக்கை, 198.
 தாமரைப்பொதி, 312.
 தாமரையாகிய வாய், 134.
 தாமரையிலையிற்றண்ணீர்கொணர் த
 தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
 தாமோதரனார், 7.
 தாய்மார் - தாயர், 392, 575.[407.
 தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
 தாயம், 313, 323, 358, 375.
 தாயமன்னர், 510.
 தாயரைவர், 433.
 தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
 தார் - பூமாலை, 43, 190, 198,
 தார்ச்சேனை - தூசிப்படை, 537.
 தாரகை, 168,
 தாரகைக்கேர்வை, 332 - 3.
 தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
 தாரம்பெய்தல், 69.
 தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோன்
 றுதல், 113.
 தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
 குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
 289.
 தாரங்குரலான மேற்செம்பாலை, 221.
 தாரத்தாக்கம், 268, 289.
 தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
 தாரநரம்பு, 68, 112.
 தாரபாகம், 67.

தாலப்புல் - பனையாகியபுறக்காழ்,
 தாலி, 180 - 81. [418, 431.
 தாலு, 496.
 தாவாநல்லதம், 588.
 தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
 தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
 தாழ்வரை, 514.
 தாழ்ந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
 தாழி, 450, 545.
 தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
 தாழிசை, 322. [ல், 320.
 தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவருத்
 தாழை, 43, 185, 202, 496.
 தாழைப்பூ, 235. [558.
 தாழைப்பூ குருகைப்போலமலர்தல்,
 தாழைப்பூந்தோட்டிற் பித்திகை
 முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
 ண்டி எழுதல், 225 - 6, 229.
 தாள் - கதலின் ஒருறுப்பு, முயற்சி,
 254, 269, 420, 433.
 தாள்செறி, 181.
 தாள்வரை - பர்தசைலம், 308.
 தாளக்கிரியை, 190,
 தாளக்கூறுபாடுஇருவகை, 61, 63-4,
 100, 102, 108-9.
 தாளங்களின் வழியேவந்த தூக்குக்
 கள், 57, 79.
 தாளத்திற்கொப்ப ஆடல், 323.
 தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்தல், 458.
 தாளநிலை, 63.
 தாளம், 74, 177, 191 - 2.
 தாளம் நாற்பத்தொன்று, 59, 91.
 தாளம்நான்கு வகை, 382.
 தாளம் மூவகை, 337.
 தாளவகையோத்து:இது தாளவிலக்

தாரம்-உச்சவிசை, பலபண்டம், மந்
தாரம், 184; 203, 222 - 3, 234,
260, 277, 350, 411, 443 - 4,
தாரம் கைக்கினையாதல், 112. [453.
தாரன், 399.
தாருகள் உரங்கிழித்த பெண், 482.
தாரும் தருமெனவாதல், 314, 324.
தாரைமழுங்கல், 386.

கணத்தைக் கூறுதூல்களுள் ஒன
தாளவறுதி, 381, 458. [து, 104.
தாளவியல்பு, 118, 192.
தாளவுறுப்பு, 455.
தாளவொரியல், 59, 91.
தாளவொற்றறுப்பு, 458.
தாளி - நறுந்தாளி, 340.
தாளிப்பு, 351.

கூஅம் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

தாறு, 523.
தான் அசை, 240, 452, 485.
தான்சாக உலகுகவிமும் என்னும்பழ
தான்தி, 195. [மொழி, 218.
தானஞரன், 412.
தானத்தாற்போகம், 405.
தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்
பன், 69, 113, 350.
தானபதப்பிராயஸிருத்தம், 81.
தானம், 401, 591.
தானமளட்டு, 364, 381.
தானவர்-அசுரர், 537.
தானை, 332.
தானைத்தலைவர், 533.
தானைமரவோன், 542.
தானைமன்னர், 130.
திக்கயம், 530.
திக்கிறேவதை, 572.
திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தையழைக்
கும் விளக்கு, 183.
திக்குநோக்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,
திக்குவிரதம், 283. [348.
திக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட
ளித்தகொற்றவன், 579.
திகழ்தல் - விளங்குதல், 301.
திகழொளி, 283.
திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம், தேராழி,
மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,
திகிரிகோலவுணன், 516. [553, 569.
திகிரியஞ்செல்வி, 18.
திகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.
திகைமுகவேழம், 530.
திங்கட்செல்வன், திங்களஞ்செல்வன்,
123, 129, 226, 292, 303, 344.
திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,
186, 209, 223, 293, 304.
திங்கள்மலை, 205.

திடர், 404.
திண்ணகம், 199.
திண்ணெனவுற்றசொல், 83.
திண்ணை, 147.
தினை இரண்டு, 14, 305.
தினை ஐந்து, 19. [365.
தினைநிலைவரி, 212, 215, 267, 289,
தினைநிலைவரிச்செய்யுள், 210.
தினைமலைநூற்றைம்பது, 362.
தினைவிராடெண்ணி உயர்திணையான்
தித்தன், 287. [முடித்தல், 491.
திதலை, 498.
திதி, 186, 534.
திமில - தோணி, 183, 200, 210.
திமில்வாழ்நர், 209.
திமிலைஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
தியாதநாயகன், 233.
தியானம், 307, 372.
திரங்கிய, 294, 306.
திரனை - மலைவிசேடம், 495.
திரள் - இயக்கம் நான்கினுள்ளன்று,
மிகமுடுகிய நடையையுடையபா
டல், 67, 111.
திரளுதல், 451.
திரிகடுகம், 157, 269, 408.
திரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.
திரிகை - அங்கக்கிரியைபதினாறு
திரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.
திரிகோணப்பாலை - பாலைநான்கினுள்
ஒன்று, 453.
திரிசொல், 62, 63, 107.
திரித்தல் - முறுக்கல், 491. [232.
திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,
திரிதரவுடையவை - யானைமுதலியன,
திரிபதாகைக்கை, 92, 93. [232.
திரிபதை - இசைப்பா வகையுள்
திரிபலை, 179, 195. [ஒன்று, 190.

திங்கள் மும்மாரி, 31.
திங்கள் வாழ்சடையாள், 318.
திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.
திசைநோக்கித்தொழுதல், 349.
திசைமுகன், 177, 192.
திசையிரண்டு, 161.

திரிபு, 86.
திரிபுகுத்திரம், 444.
திரிபுடைமொழி, 230.
திரிபுரந்திரமடுத்தமை, 192.
திரிபுரம், 177, 563.
திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீத்
துத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,
திருஅபிடேகவிழவு, 255. [328, 400.
திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஓரூர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற்கோயில், 1.

திருக்குமுறுக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குறள் : இது சங்கமருவிய பதி

னெண்ணீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று;

தெய்வப்புலமைத்தீருவள்ளு

வநாயனூரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

து; அறம் பொருள் இன்பமென்

னும் மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து

விளங்கக்கூறுவது; இதனால் முப்பா

லென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்

வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்

பாக்கள் தனித்தனியே அடங்கிய

கூறு - அதிகாரவுறுப்புக்களையு

டையது. இதற்குப் பதின்மரு

ரைசெய்தனரென்பர்; அவர்கள்

பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவா

லுணர்க; “தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமே

லழகர்-திருமலையர், மல்லர் பரிப்

பெருமான் காளிங்கர் வள்ளுவர்

தூற், கெல்லையுரை செய்தாரிவர்.”

அவ்வுரைகளுட் பரிமேலழகருரை

யே சிறந்தது; இதனை, “உரை

யெல்லாம் பரிமேலழகன், நெறித்த

வுரையாமோ தெளி” என்பதனா

லுணர்க. இந்நூலின்பெருமையி

னைக் கடைச்சங்கப்புலவர்களியற்

றிய தீருவள்ளுவமலை நன்கு புல

ப்படுத்தும், 5, 22, 24, 35, 50,

53, 57, 139, 156 - 7, 183,

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முறுகல், வேறுபடல், 294,
313, 323, 369, 390.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் : இது

சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமா

ணீக்கவாசகசுவாமிகளால் அரு

ளிச் செய்யப்பெற்ற 400-கூட்ட

னைக்கலித்துறைகளை யுடையது;

அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொரு

ளாகவுடையது; வேறு பொருளு

ண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்விதாகப் பேரா

சிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்

ளது; இது தீருக்கோவையா

ரென்றும் வழங்கப்படும், 37, 208,

214, 231, 349, 410, 436, 513.

திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செந்தில், 516.

திருஞெயிரகலம், 568.

திருட்டுத்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுநலவீர், 591.

திருத்தங்கால்- பாண்டிநாட்டிலுள்ள

தோறூர்; இது வார்த்திகனுக்கு

ஒருபாண்டியனாற்கொடுக்கப்பட்ட

து; ஸ்ரீவிலலிபுத்தூருக்குச்சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலென

வழங்கும், 505.

திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தை

விளைவித்தற்குக்காரணமானகோ

லையுடையயாழ், 202.

திருந்துதியில், 127.

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.

திருநடுவூர், 490.

திருநள்ளாறு, 490.

திருநாள், 179, 255.

திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563.

203, 236, 250-52, 262, 270,
272, 287, 308, 310, 345, 370,
384, 395, 401, 403, 407 - 8,
420, 432, 459, 469 - 70,
476, 483 - 4, 487, 499, 507,
512, 540, 571, 591.

அக

திருப்புறம்பயம், 487.

திருப்பொறி, 5, 590.

திருமகள், 44, 150 - 51, 178,
183, 194, 199, 327, 353, 454.

திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்
தமை, 52.

கூஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகடிகளுமாம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருதந்துறை - வையையின் துறை
 திருமலர், 122. [கருளொன்று, 359].
 திருமலைக்கணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 516. [553].
 திருமால், 190. [தமை, 545].
 திருமால் இலங்கையிற்சமராஞ்செய்
 திருமால் உலகளந்தது, 460. [545].
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கிணமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306].
 திருமால் திருவடிகளைப் பிழைத்துப்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304].
 திருமால்வேங்கடமலையில் நித்தல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446].
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்கு,
 திருமலைப்பாடுந்தேவபாணி, 177.
 திருமாவளவன், 46, 143.
 திருமாற்கிணையார், 327.
 திருமுகத்துறை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடக்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமரவேணக்கடைச்சங்கப்புலவ
 ருளொருவராகிய மதுரைக்கணக்
 காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடி
 யது; 317 - அடிகளையுடையது;
 முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
 களாகிய திருப்பரங்குன்றமுதலிய
 திருப்பதிகளானதையும் நிரம்பப்பா

திருமொழி - ஆகமம், தருமம், 255,
 திருவடிகளை, 309. [270, 272, 284].
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவமர்மார்பன்கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமர், 318. [293, 304].
 திருவரங்கத்திலுமால்கண்வளருஞ்சி
 திருவரங்கம், 291, 301. [தப்பு, 304].
 திருவனந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவாணை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18].
 திருவாய்மொழியீடுஜயாரும்பதம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவினையாட
 த்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிளிட்டுத்திகழ்தருமேனி — வா
 னவித்போலஒளிவிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411].
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489].
 திருவினையாடற்புராணம், 303, 409,
 திருவினசெய்யோள், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவீழ்மார்பிந்தென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருஷ்டிவாதாங்கம், 284.
 திரை, 207.
 திரைகளிட்டவெண்மணல், 199.
 திரைநீராடை, 123.
 திரையல்-வெற்றிலைச்சுருள், 13, 419.
 திரையலின்செப்பு, 481.
 திரைவேலி, 464.

ராட்டிக்கூறுவது; நச்சினூக்கினிய
ரால் செய்யப்பெற்ற உரையை
யுடையது, 148, 164, 185, 255,
297, 321, 356, 360, 369 - 70,
415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
523, 528, 538, 543.

தலகம் - மஞ்சாடிமரம், 133, 226,
339, 364, 381, 387, 522, 561.
திலோத்தமை : அநாகுலனென்னுந்
தெய்வப்பாண்டியனோடுசேர்ந்து
சாரகுமாரனைப்பெற்ற தெய்வம்
திவ்வியப்பிரபந்தம், 477. [கள், 10.

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅங்

திவ்வியம், 151.

திவவு - செங்கோட்டியாமுறுப்பினுள்

ஒன்று, யாமுறுப்பு, 9, 350.

திவவுறுத்தியாத் தல், 337.

திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ளசிகண்

டுளூள் ஒன்று ; அம்பரீகரத்

திருந்த சேந்தனென்பவனுடைய

வேண்டுகோளின்படி தீவாகர

முனிவராம்செய்யப்பட்டது; தெய்

வப்பெயர்த்தொகுதிமுதலிய பன்

னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,

18, 46 - 7, 109, 154, 160, 248.

திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.

தினோத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,

170. [558.

திமத்திறம், 64, 109, 349 - 50,

திமத்துப்புறநீர்மை மயங்கல், 224.

திமப்பண், 224.

திமம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,

109, 134, 146, 204 - 5, 226,

248, 349-50, 484.

திதுறுநாள், 237.

திந்தொடை, 218.

திருப்பிகழமின், 591.

திநா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை

திப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200.

திம்பாலை, 218.

திம்புனம்பெளவம்; 62.

திம்பூ, 155, 179.

திமுரன்பச்சை (ஆரம்), 379.

திமுறை - ஓம், 148.

திமூன்று, 504, 528.

திமூன்றுபயனுடையது, 102.

தியின்குணம், 102 - 3.

திர்த்தக்கரை, 494.

திர்த்தக்கரர் இருபத்துநால்வர், 409.

திர்த்தத்துறை, 243, 250.

திர்த்தநீர், 167.

திர்த்தமாடல், 182, 462, 533.

திர்தல் - விடுதல், 373.

திரம் - திரமின், ஈற்றுமிசையுபகரங்கெ

திரவுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248.

திறம் இருபத்தொன்று, 156.
 திறம் பன்னிரண்டு, 354.
 திறவோர், 149, 169.
 திறன் - பக்கம், 177.
 திறை, 163, 232, 378, 523 - 4,
 திறைபிடல், 143, 523. [541, 574.
 தினவு, 261, 278.
 தினை, 15, 29, 155, 294, 306,
 தீ, 219. [522.
 தீக்கதி, 432.
 தீக்கனா - தீயகனா, 408, 473, 576.
 தீக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.
 தீங்கதீர்வாண்முகம், 213.
 தீங்காலியன் றகானம், 312.
 தீங்கின்வினைவு, 440.
 தீங்குமூல், 445 - 6.
 தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம், கொலைத்
 திறம், 5, 293, 394, 407.
 தீதா - உடம்பு, தீவினை, பிறர்ஊஞ்ச
 புகுதல், 348, 358, 434, 478.
 தீததீர்சிதப்பு, 267.
 தீதான்றென்னுந்திறம், 373.

தீராக்காதல், 43.
 தீ வலஞ்செய்தல், 36.
 தீவினைச்சிலம்பு, 525.
 தீவினைப்பயன், 477.
 தீவினைபலித்தல், 21.
 தீவினைமுதிர்வலை, 425.
 தீவுமுதலிய தேயங்கள், 46.
 துக்கந் துடைக்கும்காட்சி, 248.
 துகள், 114, 543.
 துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.
 துகிர்க்கோவை, 125, 131, 360.
 துகில், 180, 361, 379, 389.
 துகிற் கொடி, 369, 542.
 துகின்முடித்தல், 192.
 துகின்மேகலை, 131.
 துச்சாரிகள், 165.
 துஞ்சா முழவு, 521.
 துஞ்சுதல, 331, 472, 493.
 துஞ்சுரெறிதல, 322.
 துட்டு, 331.
 துடக்குமுட்கள், 287.
 துடி: ஒருவகைத்தோற்கருவி, பதி

சூஅச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

சூரோடலுள் ஒன்று; அது கட
லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
சூரனது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
அக்கடலிடையே துடிக்கொட்டியா
டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
193, 322, 330 - 31.

துடிக்கொட்டும் புலையன், 330.

துடியன், 320, 322.

துடியாடற்குறுப்பைந்து, 89, 193.

துடுப்பு, 545. [106.

துடுமை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

துடையாபரணம், 196.

துண்ணென்றுடி, 322.

துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சிங்

டுக்கூத்து, 142, 159 - 60.

துணி - துண்டம், 482.

துணிபுத்தாக்கு, 59, 91, 382.

துணிபொருள் - தீர்த்தபொருள், 237.

துணுக்கு - அணுகரணம், 344.

துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,

துணைபுணரன்னம், 127. [435.

துணைமலர்த்தாளிணை, 297. [214.

துணையோடாடும்பொறியலவன்,

துத்தந் சூரலாகச் செவ்வழிக்குத்

துத்தம்பெய்தல், 69, 113.

துத்தந் சூரலாதல், 68, 562.

துயரெஞ்சுகிளவி, 219.

துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.

துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.

துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.

துயிலுணர்ந்தோனவினயம், 85 - 6.

துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,

துயிலெடை, 135. [499.

துயின்மந்திரம், 424, 436.

துர்க்கை, 178, 194, 316.

துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய

கூத்து, 319. [கோலம், 349.

துர்க்கை அசுரரொடுபொருதபோர்க்

துர்க்கைஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ

ர்க்குமுன்செல்லுதல், 320.

துர்க்கைஆணைத்தோல்போர்த்தல்,

316, 319, 328.

துர்க்கைஎயினர்க்குவெற்றிகொடுத்து

ண்ணம்பலி, 316.

துர்க்கைஒருகாலிற்சிலம்பும்ஒருகாலி

ல்வீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,

326. [323.

துர்க்கைக்குஎயினர்இடுகடன், 322,

துர்க்கைக்குச்சங்குசக்கரம்உண்மை,

319, 328. [326.

துர்க்கைக்குச்சிங்கத்தோல்மேகலை,

துர்க்கைக்குப்பாவுக்கடன்பூணல்,

331.

துத்தத்துன் விளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தரம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபண், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்நிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைநதனுளொன்று,
 துயர்க்கடல, 335, 346.

துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண்ணுதல்பாகமாளுதல்,
 துர்க்கைகையில்வாளோதல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தைபுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அரவையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சையுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்றமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேல்நின்றமுடி வா
 ட்கூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதினமீது நடந்து சாய்த்

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅடு

தமை, 331. [329.
 துர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
 துர்க்கையின் இணையடிகளை முனிவ
 ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
 துதித்தல், 321.
 துர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
 துர்க்கையை அவுணர் பாம்புநதேளு
 மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
 துரப்ப - செலுத்த, 254.

துளையெயிற்றுரகம், 316, 326.
 துறக்கம், 167,
 துறத்தல், 299.
 துறந்தார், 370.
 துறவறத்தாலுறையுமாக்கள், 409.
 துறவறத்திலக்கணம், 370-71.
 துறவி, 551.
 துறவு - தவம், 532.
 துறவோர், 420.

துரியோதனதிகள், 495.
 துருக்கம், 154.
 துருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
 துருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
 துருத்தி மூக்குப்போல வுயிர்த்தல்,
 துருத்தியின் உலைமூக்கு, 134. [465.
 துருமை, 120.
 துருவுதல், 457. [து, 75, 120.
 துருவை - கீதவுறுப்புக்களுளொன்
 துலாக்கோல், 389, 496.
 துலாம், 117, 453.
 துலை, 483.
 துவ்வாதவர், 370.
 துவர் - செம்மைநிறம், 69, 189.
 துவர்த்தயாக்கை, 85.
 துவர் பத்து, 179, 195.
 துவராபதி, 458. [447, 458, 496.
 துவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
 துவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
 புலவருளொருவர், 7, 8.
 துவலை, 171.
 துவாரமில்லாத அறை, 264.
 துவாரமில்லாதகீழறை, 284.
 துவாரவட்டிகை, 308. [322, 327.
 துவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
 துழைஇ - துழாவி, 219.
 துள்ளல், 204.
 துள்ளல்வரி, 211.
 துள்ளலோசை, 211.
 துளங்குதல் - அசைதல், 201.
 துளவம், 293, 319.
 துளவியறும்பை, 529.
 துளை, 61, 386.
 துளைக்கருவி, 156.

துறவோர்க்கெதிர்தல், 420, 433.
 துறிகல், 305. [341.
 துறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
 துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்
 களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
 துறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
 வழக்கு; பலியிடுதல்.....
 துறைபலமுழுகல், 464. [462, 465.
 துறைபோகல் - முடியவறிதல், 249,
 துறைமுகம், 201. [497, 544.
 துறைமேய்வலம்புரி, 208.
 துறைவன், 446.
 துன்பக்கண்ணீர், 134.
 துன்பநகை, 272.
 துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
 துன்பமலை, 25.
 துன்பமுழத்தல், 214.
 துன்பவகைகள், 357.
 துன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
 துனி, 173, 299. [156.
 துனிப்பதம், 498.
 துனியால் இரங்குதல், 216.
 துனைந்து, 229.
 தூக்கு - தாளவகைகளானுளொன்று,
 அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
 வடிவு, 2; தொழில் தாக்கித்தூக்கு
 தல், 57, 71, 91, 116, 192,
 267, 289, 365, 382, 557.
 தூக்குக்கள்வழு, 59, 63-4, 108-9:
 தூக்குதல் - கருதுதல், 90, 19.
 தூக்குவர்க்கம், 385.
 தூங்கிருள், 249.
 தூங்குகின்றேனவினயம், 86.
 தூங்குதுயில், 557.

கூஅகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. .

தூசி, 79, 548.
தூசிப்படை, 537.
தூசு, 138, 154.
தூண், 35.
தூண்களின்நிழல், 116.
தூண்டில், 88, 401, 413.
தூணம், 70, 115.
தூது, 202.
தூதுணம்பழம், 389.
தூதுவர், 167.
தூபக்கை, 93.
தூபம், 481.
தூம்பிங்கதவு, 277.
தூம்பு, 108.
தூம்புமுகம், 101, 456.
தூமக்கோள், 277.
தூமகேது, 260.
தூமப்பணிகள், 46.
தூமணி - முத்து, 196.
தூமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
தூர்த்தர், 150.
தூரிது, 351.
தூரியம் (துகில்), 379.
தூவி - சிறகின்மயிர், சூட்டுமயிர்,
134, 315, 325.
தூவியஞ் சேக்கை, 563.
தூவுள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
தூற்றல், 83.
தூற்றுப்பொலி, 262, 280.
தேக்கணம், 377.
தேக்கண மலயசச்சேறு, 360.

தெய்வத்தச்சன், 48.
தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
தெய்வத்திற்றேற்றித்தெளித்தல்;
தெய்வத்தின் சேவடிகளைக்கையாற்
றொழுதுமனத்தானினைந்துவார்க்
காற்றுதித்தல், 307.
தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்
தும் கண்ணியும் கொண்டு வழி
படல், 462.
தெய்வத்தோற்றம், 425.
தெய்வந்தெளியின், 597.
தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கைய
ர்க்கியலபன்றென்பது, 252, 512.
தெய்வப்படிவம், 572.
தெய்வப்பாடல், 73, 119.
தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400.
தெய்வம், 309, 425, 478.
தெய்வமகளிரால்மலைசூட்டப்படு
தெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
தெய்வமானிடர், 82.
தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மை
யுற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470,
584. [பாடு, 584.
தெய்வசிற்றோர்க்குண்டாகுமெய்ப்
தெய்வமுற்றேனலினயம், 85 - 6.
தெய்வமுறுதல், 313.
தெய்வமேற்பபட்டாள், 316.
தெய்வயாக்கை, 179, 243.
தெய்வலோகம், 473.
தெய்வவடபேரிமயம், 575.

தெங்கநாடு ஏழு - குமரியாற்றுக்
 கும் பஃறுளியாற்றுக்கும் இடை
 யிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
 தெங்கம்பழம், 274, 523.
 தெங்கு, 295, 306, 342, 355.
 தென்கிணைவன், 279.
 தெப்பம், 360.
 தெய்வக்கடவுளர், 492.
 தெய்வக்காவிரி, 267, 289.
 தெய்வங்கொள்ளுமின், 514.
 தெய்வஞ்சுட்டியவரிப்பாடல், 205.
 தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெய்வவிருத்தி இருவகை, 58.
 தெய்வவுத்தி, 181, 197.
 தெய்விகாதிசயம், 280.
 தெரிதருதேற்றவுவமையணி, 54.
 தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
 தெரியல், 534, 560.
 தெருட்டல், 204.
 தெருநான்கு, 369, 390, 497.
 தெருள், 476.
 தெவ்வுதல், 277. [393, 406, 587.
 தெழித்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல்,
 தெள்ளாதமா, 201.

• அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. சுஅள

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேணுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவளை, 457.
 தெற்றென, 510.
 தெறலவாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றெழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வடபல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பாலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ஐர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சந்து, 221. [316, 325.
 தென்மமிழ்நாட்டினையாரும்பாவை,
 தென்மல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்மல் மலயத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்கொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்மலஞ்செல்வன், 130.
 தென்மலான்மயக்கந்தீர்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி(வையை), 353.
 தென்னர்குலமுதல் - பிறை, 124,
 131, 332, 344.
 தென்னர்கோமான், 525 - 6.
 தென்னர்கோன், 447, 458, 481,
 541.

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனாடு, 552.
 தென்னவென்னுமிசை, 223.
 தென்னாடுதெனுவென்னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசாந்தரங்களிற்பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால் இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்குத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்குறு, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்கூறுயிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்கைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசடைக்குலம், 348.
 தேசமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் மிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்பல், 134.
 தேமாங்கனி, 523.
 தேமாங்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேயந்தோறுங்காலம் வேறுபடுதல்,
 தேர், 192. [380.
 தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்த்
 குத்தன் விதனங்களைச்சொல்லுதல்
 ௨௨ ௨௨௨ ௨௨7 ௨௨௦ ௨௨௦

தென்னவன், தென்னன், 21, 27, 278, 292 - 3, 295, 302 - 4, 306, 362, 377, 403, 422, 439, 450, 461, 464, 468, 470, 475, 482, 485, 505, 525, தென்னவன்கொற்றம், 391. [577. தென்னவன்செங்கோல், 332.	தேர்ப்பாகர், 140, 158. தேர்மொட்டு, 366, 384. தேர்வட்டை, 384. தேர்வலஞ்செய்தல், 118. தேர்விழவு, 255. தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497. தேராழி, 123, 129.
---	--

• சுஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. •

தேருந்தவழிசினததல், 215.
 தேருருநர், 493, 543.
 தேரைப்பாய்த்துள், 189.
 தேரோடும்விழாவீதி, 114, 156.
 தேவகணங்கன்பதினெட்டு, 148,
 தேவகிரி (துகில), 379. [168.
 தேவகுமாரர், 438.
 தேவகோட்டச்சிறையகம், 423.
 தேவதத்தன் - ஒருவாயு, 103.
 தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
 தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
 252 - 3, 473, 574. [251.
 தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசிகூறியது,
 தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
 தேவந்திசொல், 575. [590.
 தேவந்தியரற்று, 576.
 தேவபாணி - இசைப்பாவின்பகுதி
 யுள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
 முதலாவது, பதினோராடற்கு முக
 நிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
 தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 233.
 தேவடாணியிரண்டு, 190.
 தேவமகள், 578.
 தேவமுனிவர்கள், 490.
 தேவர், 179, 195, 330, 370
 தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டுஞ் சாவ
 ரென்பது, 331. [படார், 411.
 தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
 தேவர்கள் முப்பத்து மூன்றுவகையி
 தேவர்குழாம், 114. [னர், 168.
 தேவர்கோட்டம் 494.
 தேவர் கோமான் } 44, 141, 159,
 தேவர்கோன் } 447; 577.
 தேவர்தரு, 247.
 தேவநால்வகையர், 148, 168.
 தேவர்ப்பரவாதல், 190.
 தேவராட்டி, 313, 323.
 தேவராட்டி, 570, 571

தேவன் - இத்திரன், பாரசிவன், 187,
 263, 282, 528.
 தேவாங்கு (துகில), 379.
 தேவாசுரயுத்தம்பதினெட்டாண்டுநட
 ந்ததென்பது, 547.
 தேவாரம், 403, 516, 572.
 தேவாளி, 384.
 தேவி, 434.
 தேள், 194, 244.
 தேற்றம், 84, 311.
 தேற்றுமார்தாராயம் கேட்டார்க்கு
 நகைதருமென்பது, 108.
 தேற்றேகாரத்தைப்பிரிவினையால் எதிர்
 மறைத்துக்கூறல், 466.
 தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
 தேறல், 329, 363, 380, 557.
 தேள், 259.
 தேன்கூடம், 523.
 தேன்றுளி, 388.
 தேனடை, 275.
 தேனூர்கிழார், 7.
 தையல், 249, 341.
 தையற்காரர், 156.
 தைலம்(வாசம்), 379.
 தைவதம், 101, 457.
 தைவரல், 203.
 தோகுதி, 193, 201.
 தொகைநிலை, 371.
 தொங்கல், 197.
 தொடக்கம், 72.
 தொடக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
 த்திழ்ப்பட்டி முறுக்கும் சங்கிலி,
 401, 404.
 தொடர் - சங்கிலி, 197.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
 தொடலை, 118. [345, 559.
 தொழி - வளைவு, 273, 307, 327-8
 தொழி, 570, 571

தேவராஜயாடல, ௧1௨ - ௧௧.
தேவரினும் துன்பமுறுவோருண்டென்
பது, 374.
தேவருண, 279.
தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
தேவவிருடிகள், 528.

தொழுகைக்கூலி, 21௦.
தொழித்தடக்கை, 267, 560.
தொழித்தோட்டுப்பு, 545.
தொழிபுனைந்ததோள், 307.
தொழியோள்பெளவம், 220, 230.
தொழுவனை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காஅகூ

தொழுவனைச்செங்கை, 333.
 தொழுவனைத்தோளி, 296, 575.
 தொடுத்தமலை, 495.
 தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.
 தொடுத்தல் - கொட்டுதல், 514.
 தொடுப்பு - விளாக்கொண்டுழுதல்,
 விதைப்புமாம், 558.
 தொடை, 203 - 4, 225.
 தொடைப்பு, 154.
 தொடையல், 87, 338.
 தொண்டகம், 15, 514.
 தொண்டி - சோழகுலத்தோருடை
 யும் ஒருககரம், 361, 372, 378-9.
 தொண்டுபடுதிவவு, 221.
 தொண்ணூற்றறுவகைச்சமயசாத்தி
 ரத்தருக்கக்கோவை, 248.
 தொய்யகம், 182, 198.
 தொய்யில்-பத்திக்கேற்று, 45, 49, 53,
 தொய்யிற்குழம்பு, 153. [172 - 3.
 தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய
 முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவ
 ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புல
 வரூள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்
 பியமுனிவராலருளிச்செய்யப்பட்ட
 டியுயற்றமிழ் லக்கணநூல்;
 தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது
 இயல்களையுடைய எழுத்ததிகாரம்,
 சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார
 மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை
 யுடையது. இதிலுள்ள குத்திரக்க
 ளின்றொகை 1612; இடைச்சங்கத்
 தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்
 நூலாக இருந்து விளங்கியது; இத்
 ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்
 சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்
 கச்சினர்க்கினியரும் உரை செய்
 திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய

205-6, 208 - 11, 214 - 5,
 230 - 31, 242, 245, 248 - 9,
 251, 255, 280, 294, 311, 319,
 321, 328, 330, 365, 371, 373,
 377, 378 - 81, 391, 411, 418,
 420, 424 - 5, 429, 431, 433,
 441, 445, 447 - 9, 451, 455,
 460, 463, 465, 469, 472, 475,
 477, 481, 488, 491, 504, 516,
 518, 522, 528-9, 535, 567, 575.
 தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
 டியன், 8.
 தொல்காப்பியர் } , இடைச்சங்கப்
 தொல்காப்பியரார் } புலவருள் ஒரு
 வர், தொல்காப்பிய இலக்கண
 நூலாசிரியர், 7, 8, 129.
 தொல்குடி, 314. [578.
 தொல்லைவினையாற்றையருழத்தல்,
 தொலைச்சல் - உண்டுதொலைத்தல்,
 தொலையாச்செல்வன், 395. [261.
 தொழிலுவமம், 37.
 தொழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 தொழிற்பன்மை, 21.
 தொழிற்பெயர், 190, 347, 354.
 தொழின்மரபு, 163.
 தொழு, 452.
 தொழுநாள், 511. [164.
 தொழுநோய் - வெப்புநோய், 31,
 தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,
 தொழுவிடை, 443. [277.
 தொழுனை - யமுனையாறு, 419, 442,
 தொழுனைத்துடைவன், 446. [457.
 தொளி - சேறு, 278.
 தொன்றியல்வாழ்க்கை, 588.
 தோட்டக்கூறு, 190, 411.
 தோட்டப்பயிர், 324.
 தோட்டம், 274 - 6, 314.

ரென்பதற்குத் தலையகாப ப ய க
குழியையுடையாரென்று பொருள்
கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
134, 146 - 7, 168, 173, 189-90,

தோட்டாகுழல, 401.
தோட்டி, 147, 366, 384.
தோட்டுக்குவளை, 151.
தோட்டுப்பு, 545.
தோட்டுணை - மகளிர், 557.
தோட்டுணை துறக்குந்துறவு, 532.

அள

சூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
 தோடலர்கோதை, 229.
 தோடி - ஒருபண், 234.
 தோடு - இதழ், சங்கிதஞ்செய்தகா
 தாபரணம், தொகுதி, பனையோலை,
 4, 184, 201, 205, 228, 431,
 506, 549, 552, 555 - 6, 587.
 தோணலமுணீஇய, 559.
 தோணி, 376,
 தோம் - குத்தம், 166, 260, 276.
 தோர்க்கை - இரட்டைக்கைகளு
 ளொன்று 97 - 8.
 தோரணம், 147, 163, 166.
 தோரணவாயில், 143, 254, 564.
 தோரியமடந்தை - ஆடிமுதிர்ந்தாத்
 பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்குஓம்
 மறுத்துப் பாடுமவன்; பற்றுப்பா
 டொள், 73, 118, 176, 187 - 8,
 தோரை, 29, 155. [365, 383.
 தோல் - கருங்கடகு, செய்யுள்
 வனப்பினுளொன்று, பரிசை, 8,
 160, 169.
 தோலின் துன்னர் - செம்மார், உரை
 காரர், பறம்பர்முதலாயினோர்,
 139, 156. [515.
 தோழிக்குத்தலைமகள் சொல்லியது,
 தோழிதலைமகள் மூன்னின்று வரைவு
 தோழியிர், 577. [கடாபவை, 207.
 தோழியிற்குட்டக்கடிப் பின்பு வாரா
 வரைவலென்றற்குத்தோழிகூறிய
 வை, 213.
 தோள்கழிதல் - இறத்தல், 12.
 தோள்வளை, 180.
 தோள்வீச்சு, 89.
 தோளிலிடும் உறி, 260, 276.
 தோற்கடகு, 385.
 தோற்கருவிகள், 106.

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 80, 193.
 தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
 தோற்றஅரசரது குடைக்காம்பைத்
 தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
 தோற்றபகைவர்கொள்ளுங்கோ ல்
 தோற்றியவரங்கம், 115. [கள், 544.
 தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
 தோன்றல், 13, 521.
 தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
 நக்கீரர், 7.
 நக்கீரனாரைத்த இறையனார்பொரு
 நகர், 345, 556. [னாரை, 230.
 நகரக்காவல் சிறத்தல், 128.
 நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
 நகரம் - கோயிலு, 356, 370.
 நகரம்நான்கு, 220.
 நகரமானதர், 167.
 நகரி, 122.
 நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
 நகரிவலம்வருதல், 72. [524.
 நகவுரைத்தல், 425.
 நகுவம் - கிரிப்பிள்ளை, 393, 406,
 நலக - ஒளி, 216, 246.
 நகைக்கூத்து, 58.
 நகைச்சுவையவிநயம், 83 - 4.
 நகைத்திறச்சுவை-விநாடக்கூத்து;
 வசைக்கூத்தென்பாருமுளர், 80,
 நகைப்பதம், 365. [193, 381.
 நகையாடாயம், 150.
 நகைவேழம்பர் - சாரமானிகள், சிரி
 க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,
 நக்கைபெரும்பெயர், 511. [539.
 நச்சினார்க்கினியர்: இவர் பாண்டி
 நாட்டிலுள்ள மதுரையில் அந்தண
 வருணத்திற் பாரத்துவாச கோத்
 திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
 சிரியர். இதனால் இவர் 'மதுரை

தோற்கருவியிசைப்பார், 158.
தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.
தோற்கைத்தளம், 366, 384.
தோற்கொடும்பறை, 542.
தோற்பாவை - வினோதக்கூத்தாறி
னுள் ஒன்று ; தோலாற்பாவை

யாசிரியா பாரததுவாச நச்சுனாக
இனியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொலகாப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சேவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

• அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காசுக

உரையெழுதாதேழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதாக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 468.

நச்சு - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
நச்சுள்ளையார், 7. [331, 420, 432.

நசை வேட்கை - மிக்கவிரும்பம்,
299, 310.

நஞ்சுண்டோனவினயம், 85, 87.

நஞ்சுற்றகாமம், 48.

நட்டம், 88.

நட்டுவன், 582.

நட்பு - நாலாநரம்பு, நாலுநரம்பு...

....., 222, 234, 534.

நடத்தல் (ஆசனம்), 371.

நடம், 188, 288.

நடம் ஏழாண்டுநவிலுதல், 25.

நடன், 83.

நடி, 83.

நடுக்கஞ்சாலாநயம், 298, 309.

நடுக்கமடுதல், 84.

நடுக்கல், 90.

நடுகல், 28.

நடுங்க - ஆசைய, 484.

நடுங்குதாயர், 294.

நடுமபுகழ்வளர்த்தல், 495.

நடுவுநிலைச்சுவையவிநயம், 83 - 4.

நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி

- லும் அழும்பாவைமன்றம், 165.

நடுவூர்மன்றம்-ஊர்நடுமன்றம், 313.

நடுவைவிரும்புவான், 212.

நடை, 204. [பு, 37, 205.

நடைமிகுத்தேத்தியகுடைநிழன்மர

நடைமூன்று, 203.

நண்டுக்கரம், 455.

நண்ணுமின்கள், 428.

நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.

நந்தின்வீங்கிசை நா, 543.

நந்து, 259, 276.

நப்பின்னை, 455.

நம்பியர், 361.

நமக்கரித்தல், 536.

நயந்தகாதல், 299.

நயந்தெரிமாக்கள், 570.

நயப்பு, 43.

நயனில்மொழி - நயப்பாழில்லாத

நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.

நரகர், 568.

நரகவேதனை, 535. [டையவன், 407.

நரகன் - நரகித்தேதுவானவினையு

நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பர

கதியிழக்கும் பண்பு, 395.

நரசிங்கம், 460.

நரந்தை, 318, 327. [75, 113, 120.

நரப்படைவு - நரம்பு அடைவு, 64, 69,

நரப்புக்கருவி, 156, 158.

நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.

நரம்பினும் பத்தரினுந்தாக்குக்கருவி,

நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.

நரம்பு ஏழு, 222.

நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.

நரம்புகளுள் இஃது இதனிற்பிதக்கு

நரம்புளர்த்தல், 446. [மென்பது, 453.

நரி, 288.

நரைமுதிர்பாக்கை, 568.

நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.

நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர், 481.

நல்லந்துவனார், 7.

நல்லநாளித்தோட்டைவாயிலிலே

கொடி கட்டுதல், 402.

நல்லபுலவர், 9.

நல்லார் - மகளிர், 563.

நல்லிசைப்புலமை, 488.

நல்லூர், 7. [படுமழகு, 433.

நண்பகலுறவுபாடுதல், கருதல்,
 நனித்து, 257.
 நத்தை, 276.
 நந்தன், 161.
 நந்தனவனம், 379.
 நந்தி, 115, 494.

நல்லலாபத்து - மகளாபுலத்தப
 நல்வலம் - களவெற்றி, 537.
 நல்வினை - விழா, 152. [பம், 281.
 நல்வினை தீவினைப்பயன் இன்பதுள்
 நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வழவு,
 19, 44, 243, 519, 586.

சுக்கட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நலம்பாராட்டுதல் - புனைந்து அழகு
 செய்தல், 49, 53.
 நலம்புரிகொள்கை, 298, 391.
 நலிதல், 105.
 நவகதிர் - ஆசீவகமதனால், 551.
 நவச்சுவை, 161.
 நவநீர் - புதியநீர், 146.
 நவமணி, 71, 117.
 நவரத்தினம், 181.

நதைமலிவியன்மார்பு, 464.
 நன்கலம், 156.
 நன்கனம், 75, 527.
 நன்மை தின்மை, 311.
 நன்வாயாகுதல், 503.
 நன்னன்வேண்மாள், 521.
 நன்னாகர், 7.
 நன்னூரி, 195.
 நன்னூல், 14.

நவரத்தினவலை, 196.
 நவியம், 401.
 நவிலுதல், 25, 494. தல், 392.
 நவின்னுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு
 நவை - குற்றம், 121, 146.
 நள்: நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி
 நள்ளியம், 496. [ரிந்தது, 408.
 நள்ளியாமம், 15.
 நள்ளிருள், 3, 182.
 நள்ளிருளியாமம், 396.
 நளசரிதம், 358 - 9.
 நளனுந்துன்பமுழந்தானென்பது,
 நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.
 நளிமலர், 44.
 நளினிபதுமகோசம், 81.
 நற்கதி, 432.
 நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.
 நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றூய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலா
 வது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தகுறவர், 522.
 நறு, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுந்தாளி, 340.
 நறும்பல்கூந்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நதை, 513.
 நதைகெழுமாலை, 536.

கன்னூல் மயிலைநாதருரை, 41, 180,
 206, 261, 393, 441, 472, 481,
 486, 489, 491, 508.
 கன்னூல்விருத்தியுரை, 441, 472,
 481, 489, 526.
 கன்னூற்புலவன், 63, 527.
 கனந்தலை, 138, 154.
 கனவு, 432.
 கனி - மிகுதி, 136, 338.
 கனை - அரும்பு, 149, 169.
 நாக்கடிப்பாகவாய்ப்பலையதைதல்,
 நாகணம், 179, 195. [357.
 நாகநதோலுரித்தாற்போல அகப்பற்
 றும்புறப்பற்றும்து இநதிரிய
 வசமுறுத்துமுற்றத்ததைதல்,
 நாகநாடு, 34. [371.
 நாகநீணகர், 34.
 நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சரபுள்ளை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதுன்புறுதல், 335.
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுலின் குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நா காத்தல் வேண்டும், 287, 540.
 நானிழுத்து, 227.
 நாசயோகம், 269.
 நாஞ்சிற்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநன்னூல், 63, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சூகந்

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.
 நாட்பலிபீழிகை, 30, 589.
 நாட்பறை, 106.
 நாடக அரங்கு, 56.
 நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.
 நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.
 நாடகக்கணிகையர் அரசனுடைய மாலைபும் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு பொன்னும் சிதப்பாகப்பெறுதல், 76. [லுதல், 25.
 நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டுநட நலி நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில்தன் டிடம் பிடித்தல், 25, 79. [121.
 நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை, நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல் முதலியன, 57.
 நாடகக்கவி, 108.
 நாடகக்காப்பியம், 8.
 நாடகசாலை, 522.
 நாடகசாலையில் உள்ளே போதற்கு ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.
 நாடகத்தமிழ், 190.
 நாடகத்தமிழ்தூல, 9.
 நாடகத்தொழில், 78.
 நாடகதூல், 63, 119, 232.
 நாடகதூலாசிரியர், 69.
 நாடகதூலின் கூறு இரண்டு, 108.
 நாடகப்புவன் ஈடுவரவு, 61, 100.
 நாடகப்பொதுமகன், 20.
 நாடகம் - சாதிபத்தனுள்ளுன்று; சாந் திக்குத்துநான்கனுள்ளொன்று; அது

நாடிடையிட்டுக்காடிடையிடும் நீந் நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 228.
 நாடுகாண்காதை, 355.
 நாடுவளஞ்சுரக்கென்றேத்தல், 582.
 நாடொறும்வென்றுவென்றெடுத்த நாண், 198. [கொடி, 415.
 நான்மகிழிருக்கை, 150, 170.
 நான்முழவு, 106.
 நாணம், 421.
 நாணமுதலிய நான்கு, 433.
 நாணமுற்றேனவியம், 85, 87.
 நாணழிபூசல, 479.
 நாணிலி, 159.
 நானுடைக்கோலம், 172.
 நாத்தூண் - கணவனுடன்பிறந்தான், 417, 429. [63.
 நாத்தொலைவில்லாநன்னூற்புலவன், நாத்தையுச்சரிக்குமரபு, 105.
 நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.
 நாமகரணம், 404.
 நாமகள், 500. [500.
 நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392, நாயகப்பத்தி, 70, 116.
 நாயகமூர்த்தி, 283.
 நாயனார், 291.
 நாரணன், 534.
 நாரத்து - நாரத்தை, 318.
 நாரதசிகை, 458.
 நாரதமுனிவன், 187.
 நாரதர் - தேவவிரும, பஞ்சபாரதிய மென்னும் இசைத்தமிழ்தூலாசிரியர், 9, 176, 446.
 நாரதன் கலகப்பிரியன். 188.

கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80,
 நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.
 நாடகமகள், 121, 435, 539 - 40.
 நாடகமடந்தையர்- தளியிலார், 499,
 நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.
 நாடகவழக்கு, 14.
 நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
 நாடாள் செல்வர் வலனேத்தல், 542.
 நாடி எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.
 நாடிகள் மூன்று, 103.

நாரை, 16, 260.

நாலடியார் : இது பதினெண்கீழ்க்
 கணக்கினுள் முதலாவது; சைன
 முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
 கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-
 வெண்பாக்களையுடையது;
 பதுமனாரென்பவர் திருக்குறளிற்
 போல இதன்பொருளை அறம்
 பொருள் இன்பமென்னும் முப்
 பார்ப்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

**கூக்சு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.**

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத்
துப் பாடல்களைத்தனித்தனியே
தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
றனர், 24, 160, 236, 276, 281,
393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாற்று, 101.

நாவல், 195.

நாவலந்தண்பொழில், 441, 531.

நாவலந்தணன், 392, 404.

நாவலந்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நாவிக்குழம்பு, 338, 351.

நாவியின் பிள்ளை, 524.

நாவினவின் தடால், 494.

நாவொடுகவிலல், 146.

நாழிகைக்கணக்கர் - கழிகையார், நா
ழிகைவட்டிலிவொருமாம், 140,
158.

நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.

நாழிகைப்பறை, 86, 106.

நாழிகைவட்டிலிவொர், 158.

நாள்விடுமநல்லுயிர், 551.

நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,

நாளணி, 557. [186 - 7.

நாளணியோதை, 352.

நாளைச்செய்குவமறமெனின் இன்றே

கேள்வநல்லுயிர்நீங்கினும் நீங்கும்,

நாளொப்பனை, 557. [570.

நாளொலக்கம், 504.

நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்

கம், 18, 208, 210, 449, 489.

நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்

நான்மணிக்கழகை: இது பதினெ
ண்மீழ்க்கணக்கினுள் இரண்டா
வது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட்
101-வெண்பாக்களையுடையது;
[சில பிரதிகளில் ௧௦௭ - பாடல்க
ளிருக்கின்றன.] வீளம் பிநா
கனூரென்னும் ஆசிரியரால் இயத்
தப்பட்டது; இதினுள்ளவெண்பா
க்கள் விதியாகவேனும் விலக்காக
வேனும் இரண்டும் விரவியேனுமுள்
ள நந்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
இதற்குப்பழையவுரையொன்றுண்
டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிற்கே
ள்விழுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருங்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தணர் நவின் தவோதை,
339.

நான்மறையாளன், 298, 549, 567.

நான்மாடக்கூடல், 490. [ணம், 32.

நான்முகத்தோன்படைத்தநாலவரு

நான்முகன், - ஒருவகைமத்தளம்,
பிரமன், 106, 374.

நான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,

நானம் - நாற்றம், நெய், 45. [451.

நானாவிதமான செல்வம், 45.

நிக்கந்தக்கோட்டம், 242, 248.

நிக்கந்தன் - அருகன், 301.

நிகர் - ஒளி, 247.

நிகர்த்து - நேரோத்து, 193.

நிகர்மலர், 15, 241. [னுள்ளுன்று, 81.

நிகஞ்சனம் - அங்கக்கிரியைபதினாற

நிசாளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

நிட்களம், 264. [106.

நிடதக்கை-இரட்டைக்கைகளுளொ

நிடாதம், 101, 457. [ன்று, 97-8.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 160, 295.

நாறுமாறுவட்டலை, 114.

மாற்றநான்கு, 114.

நாறு, 261.

நாறுதல் - தோன்றுதல், 134.

நாறுநரந்தம் - நாரத்து, 318.

நான்கனுருபுவிரித்தல், 20, 312,

நண்படுகுருதி, 543.

நிணம், 330.

நிணம்படுகுருதி, 543.

நிணனுக்குருதி, 321.

நித்தல், 30.

[589.

நித்தல்விழவு - சீபலி, 31 - 2, 186,

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காசுநு

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திலப்பூண், 215, 494.
 நித்திலப்பூம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாலை, 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நிதித்திரள், 198.
 நிதிதுஞ்சுவியனகர், 556.
 நிதியின்கிழவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 ருள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438.
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவினோதம், 434.
 நிமித்திகன், 5, 12, 590 - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமரணவார்த்தை, 502. [371.
 நியாயம், 272.
 நிரக்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிரந்நாமம், 284.
 நிரத்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [நல்லார், 11.
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - ஒழுங்கு, 554.
 நிரணிதை, 121, 130, 235, 252.
 நிராயுத்யம், 264, 284.
 நிரியாசம் (வாசம்), 154, 379.

நிரைக்கழு, 414.
 நிரைகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 324.
 நிரைநிலைமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிமவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதிரு - வினோவு, 391.
 நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தினூர் இயது,
 230.
 நிலந்தரு திருவினோடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பூ, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் நால்வகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழ்ந்தசிலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிழைத்
 தலிலலை, 524.
 நிலம் பொறுதவினையுள், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கள், 15. [537.
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீன்முடியாத் பலர்தொழு
 நிலவரைப்பு, 173. [படிமம், 574.
 நிலவின்பசங்கதிர், 333.
 நிலவு, 134.
 நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2.
 நிலவுப்பயன்கொள்ளுமுற்றம், 125,
 நிலவரணி 127 129 - 10

நிருத்தகைமுப்பது, 01.

நிருத்தம், 76, 121.

நிருத்தாங்கம், 90.

நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவா
சித்தல், 58. [255, 272, 522.

நிருமித்தல், 51, 160, 163, 250,

நிருமித்துவைத்தல், 47.

நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிலைமுற்று, 121, 122 - 13.

நிலா - ஒளி, 129, 494.

நிலாக்கோட்டம், 242, 248.

நிலாமுற்றத்திலிருந்து இளவெயில்
கர்தல், 378. [137, 153, 232, 563.

நிலாமுற்றம், 49, 125, 131, 134,

நிலாமுன்றில, 360, 562.

நிலை - தன்மை, 519.

கூகூகூ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

நிலை அறுவகை, 81.
 நிலை இய, 34.
 நிலைக்களம், 2.
 நிலைகெழு கூடல், 3, 507.
 நிலைசீன்றாடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுயர்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிவந்து, 265.
 நிவப்பு, 338.
 நிவப்புத்துக்கு, 59, 91, 382.
 நிழல் - ஒளி, 165.
 நிழல்காறுமண்டலம், 32, 561.
 நிழல்காணெடுங்கல்நின்ற மன்மன், 145.
 நிழலணங்குமுருகு, 205. [145].
 நிருமாளம், 63, 109 - 10.
 நிற்தல் (ஆசனம்), 371.
 நிறஞ்சிதைகவயம், 549.
 நிறப்புண், 549.
 நிறம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிறவாளத்தி, 105.
 நிறீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோந்துலாம், 369.
 நிறைக்கரத்தல், 152, 173.
 நிறைகூடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புகல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.
 நிறையருந்தாணை, 531.
 நின்றாடல், 89, 193 - 4.
 நின்றியூர், 403.
 நின்றேத்துவார், 140, 157.
 நின்னிதிரியேனென்றல், 219.
 நினையுடுகை, 77, 121.
 நினையங்கோள், 297.

நீண்மொழி, 566. [298]
 நீணிலங்கடந்தெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமளந்தோன், 178.
 நீணிலமளந்தோன் மகன், 194.
 நீணோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489].
 நியிரே இதுசெய்வீராயினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260; 278.
 நீர்க்கீழரும்பு, 381.
 நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 536.
 நீர்த்துறை, 518. [334].
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நசைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259].
 நீர்நாய்வாளையவெளவிலண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்பறவைகள், 278.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மலிவான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376].
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294].
 நீர்வேட்கையினால் மான்விளித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 391,
 நீர்வேலிமூதூர், 591. [403, 570].
 நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீரணிவிழவ. 255. 488. [286].

நீக்கல், 90.

நீசம், 534.

நீட்டித்திருத்தல், 401.

நீடுநீர்வையை, 462.

நீராவி, 256, 271, 521.

நீராவிச்சோலை, 380.

நீரின் குணமும்பகுதியும் நான்கு பய
னும், 102 - 3.

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. சுகுள

நீரின்மைநிலை, 18.

நீரின்றிவேனில் தெறுநிலம்-பாலை, 18.

நீலக்கச்சு, 440.

நுண்மணல், 184.

துண்மை, 80.

துண்வினைக்கம்மியர், 144.

நீலக்குதம்பை, 181, 197.

நீலகண்டனார், 7.

நீலகந்தி, 387.

நீலகிரி, 537.

நீலகேசித்திராட்டு, 524, 551, 565.

நீலச்சாதருடை, 196.

நீலத்தானை, 427, 439.

நீலப்படாம், 153.

நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.

நீலப்போது, 207.

நீலம், 211, 367, 387.

நீலமணி, 168, 172, 497.

நீலமணியின் குணம் பதினென்று,
குற்றம் எட்டு, சாதிநான்கு, நிறம்,
368, 388.

நீலமணிவண்ணன், 193, 431.

நீலமேகம், 293, 304.

நீலமேனிகெடியோன், 148, 168.

நீலவிதானம், 36, 40.

நீலன் - செங்குட்டுவனுடைய ஒற்ற
நிறமலைவன், 564, 566.

நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,
317, 322, 331, 509.

நீலோற்பலம், 133.

நீளிரை - காடு, 332.

நீளும்விழி, 86.

நீறு, 114.

நீனிதம், 325.

நீனிதமஞ்ஞை, 315.

நுகம், 558.

நுகர்தல் - பயன்கோடல், 378.

நுகப்பு, 210. [ன்று, 277.

நுட்பம் - கரந்துறைகோள்களுளொ
கண்டிடு, 270

நுதல், 133.

நுதல்கிழித்து விழித்த இமையாநாட்

நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.

நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,

167, 356, 370.

நுந்தை, 210, 590. [494.

நுரையெனவிரிந்த நுண்பூங்கலிங்கம்,

நுழைதல் - கழிதல், 271.

நுழைவினை நுண்ணூண், 181.

நுளைச்சியர், 17.

நுளையர், 218.

நுளையர்விளரி, 17.

நுளை, 363.

நூபுரகங்கை, 307.

நூபுரம், 180, 196.

நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்
றன்பெயரென்றும்பட்டுந்தெரி கி த
து, 9, 115.

நூலயரப்பு (துகில்), 379.

நூல்வழக்கு, 100.

நூலணிமார்பார் - பார்ப்பார், 345.

நூலறிபுலவர் . அமைச்சர், 527.

நூலாலநெய்த ஆடை, 369.

நூலுணர்ச்சி, 282.

நூலேணி, 440.

நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.

நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.

நூழிலாட்டல் - கொன்றுகொவித்தல்,

நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394. [544.

நூற்சிதப்புப்பாயிரம், 32.

நூற்றுவர் - துரியோதனன் முதலி
யோர், 461.

நூற்றுவரைக்கொல்லி, 415.

— — — — — 70

தூண்டுகல, 513.

தூண்டொடர், 197.

தூண்ணறிவுடையோர் தூலொடுபழகி
னும் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்
பேதைமைத்தே, 489. [585.
தூண்ணியகல்லுக்குவெண்சிறுகடுகு,
தூன்பொறிவெள்ளை, 443, 452.

அஅ

தூண் முகய, 10.

தூனெறிமாக்கள் - தபதிகள், 572.
நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல், 65, 100.
நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல், 519.
நெஞ்சுழிதல், 465.
நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப்பொய்
நெஞ்சு, 511. [ச்சான்றேறுவார், 165.

காகு அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி..

நெஞ்சனார்த்தம் நாவெழாமை, 439.

நெஞ்சையொறுக்கும் பிணி, 311.

நெஞ்சொடுகூறல், 87, 479.

நெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.

நெட்டுயிர்ப்பு }

நெட்டெழுத்தைந்து, 105.

நெடித்தல் - நீட்டித்தல், 429.

நெடியமால், 168.

நெடியாது - தாமதியாமல், 417.

நெடியோன் - ஒருபாண்டியன், 168,

302, 391, 495, 561. [240, 230.

நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,

நெடுக்கல்சின் தமன் தம், 164.

நெடுக்காழ்க்கண்டம், 554.

நெடுக்குளம் - பாண்டிநாட்டுள்ள

தோறார், 294, 305.

நெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த

ஒரு பாண்டியன், 28, 439.

நெடுநகை, 230.

நெடுந்தாக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.

நெடுநகை - பிக்கநகை, பெய்சிறிப்பு,

நெடுநல்வாடை: இதுபத்துப்பாட்டுள்

ஏழாவது; 188-அடிகளையுடையது.

பாண்டியன்நெடுஞ்சேழியனை

மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார்

நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினர்க்கு

னியர் இயற்றியுடையது;

132, 247, 557, 561.

நெடுசிலைமாடத்திடைநிலம், 335.

நெடுசிலைமாடம் (எழுசிலை மாடம்),

நெடுசிலைமாளிகை, 147. [42, 48.

நெடுநீர் - பிக்கநீர், 355.

நெடுநெறி - பெருவழி, 345, 347.

நெடுமாராயவஞ்சி, 529.

நெடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார்,

நெடுமுடியண்ணல், 298. [462.

நெடுமால் 308

நெய் - புழுகு நெய்; இது கூந்தற்க

ணியப்படுவது, 133, 147, 430.

நெய்த்தல், 387.

நெய்தல் - நெய்தற்பூ, நெய்தனிலம்,

14, 17, 200, 214, 343, 360,

376, 388, 490.

நெய்தலங்கானல், 184, 199, 201,

நெய்தலியாழ், 453.

நெய்தற்குரு டொருளுமுதம்பொரு

ளுமுரிப்பொருளும், 16 - 7, 218,

நெய்தற்பறை, 106. [252.

நெய்தற்றினை, 14. [பொழுதும், 16.

நெய்தற்றினைசசிறுபொழுதும்பெரும்

நெய்தனிலத்துக்கு விலங்கில்லையென்

நெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.

நெய்ம்முறை, 429, 441.

நெய்யணி, 126.

நெய்வாசம் - புழுகுநெய், 180, 336.

நெரித்தல், 193, 277, 549.

நெருநல், 251.

நெல், நெல்லு, 29, 155, 182, 199,

நெல்லி, 195. [390.

நெல்லிச்சிவரிக்கூத்துள்ளுன்று, 88.

நெல்லின் பொழில், 403.

நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு

விரல், 115. [தல், 278.

நெல்லுக்கவரித்தொங்கல்போலவினை

நெல்லுடைக்களன், 496.

நெல்லையரிநதுபோரிடல், 279.

நெளி - ஓராபரணம், 197.

நெளிதல், 90, 275.

நெற்கதிரோடு அறுகையுங்குவனையை

யுங்கலந்துமாலைதொடுத்தல், 279.

நெற்கிடை, 104.

நெற்கூட்டைக் கடாவிடல், 279.

நெற்பயிர்மலைச்சாரலில்வினைதல்,

நெற்பயிர்மலைச்சாரலில்வினைதல், 18, 500

நெடுமொழி - புகழ், பெருவார்த்தை,
 வீமொழி, 358, 374, 507, 525.
 நெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 நெடுவேள் - காமன், முருகன், 514,
 நெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குன்
 று, 511.

நெற்றி, 441, 573.
 நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டியுமாம், 442,
 நெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 நெறியருமை, 305.
 நெறியிருக்குஞ்சி, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூகூ

நெறியின்கியோர், 357.
 நெறியின்கியோர் நீரலகூறினுமறியா
 மையென்றறியல்வேண்டும், 266.
 நென்னல், 217.
 நேமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,
 நேமிநெடுந்திண்டேர், 215. [403.
 நேயம், 548.
 நேர்கட்டி, 154, 385. [378.
 நேர்கட்டிமுதலியஅறுவகைக்கூட்டு,
 நேர்கட்டி முதலிய ஐந்து, 367.
 நேர்ஞ்சங்கிலி, 197.
 நேர்ந்த - பொருந்தின, 215.
 நேர்மை, 50.
 நேரடி, 55.
 நேராதார், 529.
 நேரியன், 186.
 நேரிவாயில் - உறையூரின் தெற்குவா
 யிலின்கண்ணதோரூர், 552.
 நேரொத்து, 193.

நோவுதகவு, 429.
 நோற்றுணல்யாக்கை, 265.
 நோன்பு, 36, 245, 252, 464.
 பகிராரம், 277. [331.
 பஃறாழிசைக்கொச்சுக்கலிப்பா,
 பஃறுளியாறு - குமரியாற்றிற்குத்
 தெற்கின்கணோடிய ஓராறு, 230,
 பக்கநெறி, 310. [292, 302 - 3.
 பக்கப்பிரதியோகம், 81.
 பக்கம் - திதி, 237, 269.
 பக்கம்புடைகொள்ளல், 840.
 பக்கமுண்டலி, 81.
 பக்கமலை, 302.
 பக்கல், 77, 212.
 பக்கவஞ்சிதம், 81.
 பக்குவம், 11.
 பகடி, 89.
 பகடு, 17, 558.
 பகர்தல் - விற்றல், 2, 154.

நோச்சி, 266, 287; 371.
 நொச்சியான், 218.
 நொசிதவம், 285.
 நொடி, 85.
 நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.
 நொடிதரும் - பாடும், 218.
 நொடிபயிற்றுவான் (தாய்), 433.
 நொடை - விலை, 200.
 நொடைநவில்மகடே, 183.
 நொடையாட்டியர் - விந்ருமகளிர்,
 நொண்டுகொள்ளல், 259. [138, 155.
 நோக்கினூர்கண்ணிடத்தேதந் தொ
 ழிலை நிறுத்துவோர், 156.
 நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
 ளொன்று, 80, 193.
 நோக்கெதிர்நோக்கல், 188.
 நோதக - நோவுதக, 126.
 நோதகவு, 417,
 நோதிதம் - நொந்ததிதம்; பாலைப்
 பண்ணின்றிறமைநதனுளொன்று,
 128, 135, 354.
 நோய் - உடம்பின்மெலிவு, 421.
 நோலை - எட்கசிவு, எள்ளுருண்டை,
 141, 160, 315, 325.

பகல் - அனையாமம்; நான் (ஆகுபெ
 யர்), 48, 185, 247, 298.
 பகல்செய்வான், 217 - 8.
 பகல்செல்வாயில், 12, 590.
 பகல்செலமுதிர்த்த படர்கூர் மாலை,
 பகலமாயந்தமாலை, 560. [554.
 பகலவாயில்- பகற்றோற்றுகறவாயில்,
 கீழ்த்திசை, 248.
 பகல்வெய்யோன், 213, 537.
 பகலில் விண்மீன்விழுதல்உற்பாதமெ
 பகவதியாள், 89. [ன்பது, 480.
 பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.
 பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 340.
 பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுங்
 பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.
 பகுசுருதியாகமம், 284.
 பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.
 பகுதிப்பொருள் விசுதி, 236, 272,
 பகுவாய்-அங்காக்கும்வாய், 171-2.
 பகை - ஆறாநரம்பும் மூன்றாநரம்பும்,
 உட்பகை, 160, 222, 234, 534.
 பகைதொடர்பொருளில், குவ்வுருபு
 வருதல், 486.
 பகைநரம்பு, 218, 224.

என் அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பகைநரம்புநாங்கு, 233 - 4.
 பகைப்புலம், 542.
 பகைபுதம் - பகையிடம், 143.
 பகையணங்கு, 293.
 பகையின்மைவருணனை, 332.
 பகைவர்துஞ்சுதலுந்தபொழுதி ல்
 ஊர்க்கொலைசெய்யுமறவர், 331.
 பகைவர்பாட்டிற் பகலித்குக்கைநருதல்
 உற்பாதம், 162.
 பங்கம் (துகில்), 379.
 பங்களர், 530.
 பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.
 பங்குனிமூயக்கம், 362.
 பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,
 195, 225, 379.
 பச்சிலைக்கொடியும் மாலையும், 523.
 பச்சிறைச்சி, 155.
 பச்சை, 388.
 பச்சைக்கழல்பொலுங் கண்ணையுடை
 பச்சைமாலை, 76 - 7. [யகூளி, 165.
 பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.
 பச்சைவெயில, 129.
 பசுத்தல் - பொன்னிறங்கொள்ளுதல்,
 பசுந்தமேனி, 335, 347. [129.
 பசாசக்கைமூன்று, 95.
 பசாசகணம், 168.
 பசிப்பிணி, 395, 407.
 பசிமுதலியனநீங்குகவெனவாழ் த் த
 பசு, 491. [ல், 159.
 பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி
 அலைத்தலைநீருட்டல், 409.
 பசுங்கூடு, 154.
 பசுந்தலை, 160 - 61.
 பசுந்துணிப்பிடர்த்தலை, 482.
 பசுமறையத்தேடிய பொருளுடையவ
 ன், 400, 412.
 பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து
 கங்கைக் கேடவருதல். 401. 413.

பஞ்சநமஸ்காரம், 276.
 பஞ்சபாமேட்டிகள், 255, 270.
 பஞ்சபாண்டவர், 460.
 பஞ்சபாரதியம்: இது தேவவிருடிநார
 தர் செய்தஇசைத்தமிழ்தூல்; தம்
 முடைய காலத்திலேயே இந்நூலி
 றந்துபோயிற்றென்று அடியார்க்கு
 நல்லா ரொழுதியிருக்கின்றனர், '9,
 பஞ்சமந்திரம், 260. [233.
 பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையா தல்,
 பஞ்சமம், 101, 457. [276.
 பஞ்சமரபு: இஃது அறிவஞரென்று
 ம் ஆசிரியராம் செய்யப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; சிலப்பதிகார
 வுரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு
 நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட
 நூல்களுளொன்று, 10, 190.
 பஞ்சரம், 224.
 பஞ்சலித்தல், 278.
 பஞ்சலோகம், 193.
 பஞ்சவர், 448, 461,
 பஞ்சவன், 482, 533, 581.
 பஞ்சவாசம், 138, 155.
 பஞ்சாக்கரம், 297.
 பஞ்சி, 87, 180, 499.
 பஞ்சு (துகில்), 379, 563.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.
 பட்டடை - இளிராம்பு, 66, 111, ^
 பட்டது - விளைந்தது, 2. [205.
 பட்டப்பெயர், 399.
 பட்டம், 117, 369.
 பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,
 72, 117, 532, 535.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.
 பட்டாடை, 369,
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 143, 163,
 பட்டிமை - படிமா. 490. [564.

பசுவெயில், 130.
 பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.
 பஞ்சடியாயம், 577.
 பஞ்சதாளப்பிரபந்தம், 74 - 5, 119-
 பஞ்சதாளம், 59. [20.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணம்,
 490.
 பட்டினப்பாக்கத்துமன் தத்தில் உலக
 நோன்பிகள் இட்ட சிலாதலம்,
 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஃக

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் உள்நகர், 141, 159, 183,
 247, 263.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்
 டிகள் ஒன்பதாவது ; நூலக - அடி
 களையுடையது ; சோழன்கரிகாற்
 பெருவளத்தாணிக் கடியலுநருந்
 தீரங்கண்ணனார் பாடியது ; நச்சி
 னார்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்
 டது, 47, 125, 143, 252, 543.

பட்டினம், 142.

பட்டினவர், 155.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டு
 வும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும்
 பட்டினிவிட்டுண்ணும் வீரதிகள்,
 399, 412. [412.

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,

பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.

பட்டுக்கள், 140.

படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம், 589.

படிமத்தாள், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றதல, 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றனார் - கடைச்சங்கப்

புலவர்களுள் ஒருவர், 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிவம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395, 407.

படுகை, 198, 253.

படுகையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல, 105, 190. [474.

படுதல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

பட்டுச்சாலியர், 154.
 பட்டுநூல், 154, 389.
 படகம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 படங்கு, 366, 554.
 படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம்,
 தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189,
 190, 314, 411. [236, 337, 348.
 படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,
 படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.
 படர்குதும், 298.
 படர்கொடி, 220.
 படர்நோய், 266, 335.
 படரா - செலலாத, 484.
 படருதுமாலை, 226. [132 - 3, 523.
 படலை - இலைத்தொடை, 118, 126,
 படாகை - பெருங்கொடி, 147, 369,
 படாதன - அடாதன, 247. [390.
 படாம், 137, 153, 174.
 படி - உலகம், வடிவு, வேடம், 35,
 படிக்கட்டளை, 122. [249, 506, 588.
 படிக்கலன், 76.
 படிதம் - கோவாங்கு, 178 - 9, 367,
 படிதல், 293. [387.
 படிந்தவாடல், 80.

படுபொருள் - புதையல், 464, 506-7.
 படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 பலடக்கல், 436. [234, 454.
 பலடக்கலம், 193.
 பலடக்கிழவன், 220. [140, 158.
 பலடக்கும் விழவுக்கும் கொட்டுவார்,
 பலட குழி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்
 குரியன், 165.
 பலடகெழுமாக்கள், 142.
 பலடச்சிறுக்கன், 224.
 பலடச்சிறுபிள்ளை, 220.
 பலடத்தலைவர், 167.
 பலடத்துக்கோட்பெயர், 443, 452,
 பலடப்புவரி, 365. [454.
 பலடமூன்று, 159. [347.
 பலடயமைசேக்கைப்பள்ளி, 335,
 பலடயுள்படுவோன் - சின்னமுதி,
 220, 231.
 பலடவிலக்கு, 58, 82.
 பலடவிளங்குதடக்கை, 512.
 பண், 63-4, 101, 191-2, 204 - 5,
 226, 248, 278, 349 - 50.
 பண்களின் திறம், 366, 384.
 பண்கணிபாடல், 563.

எஃ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.
 பண்டசாலை, 164, 200.
 பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.
 பண்டம், 46, 138, 160.

பண்புகொள்பெயர், 370.
 பண்புத்தொகை, 129.
 பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.
 பண்பொட்டு, 170, 236, 274.

பண்டி, 182.
 பண்டிதன், 88. [லேத்தமொழி, 35.
 பண்டேய்த்தமொழி - பண்ணைத்தொ
 பண்டையோர், 571.
 பண்ணமைசிலம்பு, 2.
 பண்ணமைமுழவு, 66, 106.
 பண்ணல், 64, 91, 203.
 பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்
 பட்ட குறிக்கோள், 59.
 பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.
 பண்ணவன் - கடவுள், 264, 284.
 பண்ணுளத்தி, 105.
 பண்ணிகாரவருக்கம், 199.
 பண்ணியப்பகுதி, 183.
 பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.
 பண்ணியன் மடநதையர் - இசையறி
 வார், 499.
 பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.
 பண்ணிலக்கணம் பதினொன்று, 66,
 பண்ணின்பயம், 423. [354.
 பண்ணிர்மை, 61, 63, 69, 108,

பண்பாட்டுவிரித்தல், 13, 133.
 பண்மாறு, 120.
 பண்முறைமை, 224.
 பண்மொழிநரம்பு, 151.
 பண்வகை 204.
 பண்வரவு, 66, 111.
 பணி - வேலை, 156. [21.
 பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,
 பணித்தட்டார், 199, 434.
 பணித்தல் - அருளிச்செய்தல்;
 திசைச்சொல்; "பணிவிடை"
 யென்னும் வழக்கு, 231.
 பணிப்பெட்டகம், 376.
 பணிப்பொத்தி (துகில்), 379.
 பணிபண்ணுமிடம், 199.
 பணிமொழி, 220, 300.
 பணிலம், 35, 40.
 பணிவிடை, 231, 346, 348.
 பணை - பந்தி, 209, 402.
 பணைநிலைப்புரவி, 339, 352.
 பத்தர், 203, 260, 561.

பண்ணிர்வண்டு, 341. [110, 113.
 பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.
 பண்ணுநிலை, 61, 69, 102.
 பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.
 பண்ணும் - செய்யும், 114.
 பண்ணுவார், 140.
 பண்ணென்றதற்குக் காரணம், 105.
 பண்ணை - ஓடை, தோட்டம், 44,
 292, 342, 355, 370. [221.
 பண்ணைக்கண்டத்தாறபாடுதல்,
 பண்ணாங்கு, 78, 109, 289.
 பண்ணாங்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்
 தல், 453. [த பாட்டு, 278.
 பண்ணிதத்திற்சேர்ந்தபழநிப்போதா
 பண்ணின் மரிலை, 113.
 பண்ணுற்றுமுன்று, 65, 68, 110,
 பண்படுத்தல், 131. [112, 234, 350.
 பண்பு, 37, 408.

பத்தாளவு, 9.
 பத்தன், 88.
 பத்தி, 116, 194, 196.
 பத்திக்கீற்று, 53, 172.
 பத்தியாய்தல், 387 - 8.
 பத்திரகாளி, 482.
 பத்திரம், 88. [571.
 பத்தினி, 22, 40, 395, 407, 490,
 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,
 30, 527 - 8.
 பத்தினிக்கலகால்கொண்டது 546-7.
 பத்தினிக்கோட்டம் } 30, 572, 589
 பத்தினிக்கோயில் }
 பத்தினிப்பெண்ணுர், 27, 398, 410,
 469, 474, 491, 520, 526.
 பத்தினிமகளிர், 5.
 பத்தினியையுயர்ந்தோரேத்தல், 3, 4.
 பத்தினியைப்பலர்தொழுதல், 519.

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்
 எடுக

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.

பதஞ்சலியோககுத்திரம், 371.

பதனம், 266.

பதம் - உணவு, 498, 570.

பதம்வீழ்ந்தாடல, 178.

பதாகம், 94.

பதாகை, 97, 222, 224, 370.

பதாகை இரண்டு, 98.

பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.

பதாகைமுதலியிருபத்துநான்குஓம்

பதாகையாடை, 354. [மைக்கை, 60.

பதி, 34, 298.

பஞ்சச் செய்யுள், 305.

பதியிலாரிற்சூழ்க்குற்றப்பட்டோர்க்

குச்செய்யுநதண்டனை, 381.

பதியிலாரின்வீதியிரண்டு, 384.

பதியிலான், 20, 158.

பதியெழுவதியாப்பண்பு, 391.

பதியெழுவதியாப்பழங்குழு, 34, 38.

பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க

ப்புலவர்களியற்றிய எட்டுத்தொ

கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்

பதினமரைப்பாடியது; இத்

தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே

ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்

அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்

நன்குப்புலப்படும். இஃது ஒவ்

வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த

துறுபாட்டுக்கையுடையது; பத்

துப்பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பட்

டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்

பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்

பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;

12, 23, 260, 415, 504, 520 -

22, 527, 531, 535, 552-3, 558-

60, 566 - 9, 573, 580.

பதமம், 367, 387.

பதமராகம், 387.

பதமாசனம், 232 - 3.

பதமாஞ்சலிக்கை, 97.

பதுமுகம், 195, 232.

பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.

பந்தர் - சிமல், 143, 163, 271,

334, 342, 369, 416, 564 - 5.

பந்தி, 339.

பந்திகோசிகள், 346.

பந்து, 88, 315, 317.

பப்பரப்பெண்டு, 88.

பப்பறை, 88.

பயங்கெழுமாநகர், 42.

பயச்சுவையவினயம், 83. [46, 203.

பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,

பயம்பு - யானையைப்படுக்குக்குழி,

பயறு, 390, 496. [523,

பயன் - பால, 417.

பயன்மெரிகேள்வி, 549.

பயனிலகூறுவோர், 265, 432.

பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.

பயிர்தல், 536.

பயிர்வண்டு, 204.

பயிரும்யாழ், 499.

பயிலக்கட்டல், 197.

பாகதியிழக்கும்பண்பு, 395.

பாகதியோர், 168.

பரசல், 72, 527.

பரசியேத்தல், 481.

பாஞ்சோதிமுனிவர், 22.

பரண், 522.

பரணர், 7.

பரணி, 117, 508.

பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை

விரும்புவோர், 150, 170- 71, 432.

பாக்கிலெனியோன் 962 982

பதனாதுபட்டைய, 200.
 பதினோராடல், 20, 26, 80, 89,
 179, 190 - 92, 194, 204, 289.
 பதினோராடலிற் கூத்து, 91.
 பதமகோசிகக்கை, 92, 94.
 பதமகோசிகம், 97.
 பதமத்துப்பாயல், 516.

பரதசேனாபதியார், 200, 200.
 பரத்தை, 151, 286, 359.
 பரத்தையர் செலவழியில்லாதவர்களை
 விரும்பாரென்பது, 299.
 பரத்தையர்வீதிவருணனை, 380-84.
 பரதகுமரர், 147, 167, 184, 201.
 பரதசேனாபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரதசேனாபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
 லாரென்னும் ஆசிரியரால் வெண்
 பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடகத்தமிழ்
 நூல்; சிலப்பதிகாரவுரையெழுது
 வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
 கோளாகக்கொண்ட நூல்களுளொ
 ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் நூல்களு
 ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
 நூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
 நல்லாரெழுதியிருக்கின்றனர், 9.
 பரதம்விரவியவிநோதம், 193.

பரிக்கலை, 316.
 பரிக்காரர், 493.
 பரிக்குதிரை, 544.
 பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.
 பரிகரம், 224, 577. [515, 591.
 பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,
 பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.
 பரிசம், 121.
 பரிசமாலை, 122.
 பரிசனமகளிர், 201.
 பரிசாரம், 45, 54.
 பரிசில், 20.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
 42, 167, 213, 216, 509.
 பரதவர் - பட்டினவர், வணிகர், 138,
 155, 167, 183, 200, 566.
 பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
 பின்பெயர், 509 - 10.
 பரதேசங்கள், 42.
 பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.
 பரப்பு - கடல், 361.
 பரம்புரீர்க்கங்கை, 556.
 பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
 பேரம்பைஏவலகொண்டது, 563.
 பரமபதம், 309.
 பரமபுருடன், 192.
 பரமன் - மேலானவன், 263, 283.
 பரமாகமத்திலுந்திரவியாகரண
 பரமாகமம், 310. [முஹம்மை, 298.
 பரமேட்டிகாஹவா, 255, 270.
 பரல், 114, 275.
 பரல்வெங்கான், 332.
 பரலோகம், 464, 468.
 பரவர், 155.
 பரவலும்பரவுமின், 514.
 பரவிடமிலை - புகழ்ந்துமுடியவொ
 பரவுக்கடன், 331. [ண்ணது, 426.
 பரற்பகை, 259, 273, 276.
 பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓரந
 பராரை, 369. [தணன், 504.
 பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்
 கணுள்ளன்று, 81.
 பரி - செலவு, மிகுதி, 167, 286.

பரிசு, 290,
 பரிசை, 160.
 பரிஞானம், 281.
 பரிணாமம், 102 - 3.
 பரித்தல், 315.
 பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,
 311, 380, 498.
 பரிதியஞ்செல்வன், 18.
 பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்
 தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெய
 ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா
 வாலாகிய ஊலுக்காயிற்று; கடை
 ச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்
 லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த
 எழுபது பாடல்களையுடையது ;
 அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,
 நக-குமரவேளுக்கும், க - காடுகி
 ழாளுக்கும், உசு - வையையாற்றி
 ற்கும், ச - மதுரைக்குமாகப் பகு
 க்கப்பட்டுள்ளன ; இதனைத்தொ
 குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
 இரண்டுரென்று புலப்படவில்லை.
 இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ
 முது கிடைத்தவை இருபத்து
 நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில
 உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி
 களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே
 லழகரால இயற்றப்பெற்ற உரை
 யையுடையது, 7, 128, 223, 230,
 293, 322, 339, 359, 392, 468,
 502, 513, 518, 561.

அரும்பத முதலியவ ற்றின் அகராதி. எஃடு

பரிபாடம்பா, 14.
பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283.
பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
பரிமுகவம்பி, 341.
பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
பரியகம்-சரி, பாசித்தாமணி 180-81,
பரியட்டக்காச (துகில்), 379.
பரியம், 76.
பரியாசகர், 158.
பரியாயம், 466.
பரியாயவணி, 54, 371.
பரியாயவாய் பாடு, 133.
பரிவட்டணை, 203.
பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
பரிவுறுவெந்நெய்-மதிற்பொறி நனூள்
பருக்கை, 273, 343, 432.
பருகுந்குற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
வாயிப்பருகுந்குற்றம், 172.
பருத்தி, 138.
பருத்தினூல, 154, 389.
பருத்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
பருத்துரிழுவமெனப்பாவுமுரையும்,
பருமணல, 88. [யுடையது, 132.
பருமம் - பதினெட்டுக் காவையை
பருமுத்து, 132, 166.
பருவநாள், 31.
பருவப்புயல், 277.
பருவம், 582.
பருவமழை, 303.

பல்லோர்க்குறித்தமுறைநிலைப்பெயர்
பல்வரிக்கூத்து, 88. [429
பல்வளைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
பல இனப்பாட்டு, 9.
பலகை (வயிரத்தின் குணம்), 367, 386.
பலகைவாள், 88.
பலசரக்கு, 155, 362.
பலதேவர், 148, 168, 190, 241,
356, 370, 442, 444.
பலதேவர்கோயில், 247.
பலதொகையும்விராய்வந்து ஒருசொன்
னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
வற்றோடுமுடிதல், 206.
பலபடைப்பாகியசெலவம், 54, 406.
பலபண்டம், 164, 184, 200, 201.
பலபண்டம்விற்பார்கடை, 183.
பலம் (பொருள்), 496.
பலரறிமணம், 518.
பலவருக்கத்துநெல, 278.
பலவாய் ஒன்றானமுடிக்கு, 369.
பலா, 259, 295, 306, 417, 430.
பலாப்பழம், 274, 523.
பலா பூவாதேகாய்த்தல், 417, 430.
பலி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
பலிக்கொடை, 142. [331.
பலிகன்மம், 243.
பலிபீடம், 31, 325.
பலிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
பலிபெறுபூதம், 497.
பலிமன்று, 390.

பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பலகுதல, 322.
 பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவன்,
 பல்லக்கு, 380. [504.
 பல்லம் - ஒருபேரெண, 252.
 பல்லவம் - தளிர், 81, 387.
 பல்லாங்குழி, 89.
 பல்லாண்டு, 395.
 பல்லி, 198.
 பல்லியம், 72, 339, 544.
 பல்லிருங்கூந்தல், 45, 313.
 பல்லுயிரோம்புதல, 332.

அக

பலிமுகம், 324.
 பலிமுன்றில, 318, 327.
 பலியிடுதல, 431, 462.
 பலியிடுமிடம், 30.
 பலியூட்டுதல், 160. [295.
 பவகாரணம் - பிறப்பிற்குக்காரணம்,
 பவகாரணி - அழகர்மலையிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பவகாரணியில் ஆடினால் எய்தும் பய
 பவணம், 38. [ன், 295.
 பவத்தொடர்பு, 28.
 பவந்தருபாசம், 265.
 பவம், 249, 253, 325, 404, 477.

.A |
 .1 |

என்க அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.
 பவழஞ்சேர்தபல்காழ், 132.
 பவழம், 197.
 பவழவனை, 127, 181, 196.
 பவளக்கலை, 215.
 பவளக்கோவை, 131, 377.
 பவளக்கோவைஎட்டினாற் செய்தது
 மேகலை, 132.
 பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.
 பவளத்திரள் கால், 147.
 பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்
 நிறமுதலியன, 368, 389.
 பவளத்தூண், 166. [326, 582.
 பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,
 பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.
 பழங்கடன், 313.
 பழங்கடன்கொடாமையின்வேட்டுவ
 மகளிர் கட்கொடாது மறுத்தல்,
 329.

பழுமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம்,
 489. [358.
 பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,
 பழையவன், 282.
 பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு
 நிலமன்னன் ; இவனதுகாவன்மா
 மாகியவேம்பைச்சேரன் தழந்தான்,
 பள்ளம், 305. [553.
 பள்ளர், 261, 278.
 பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட
 பம், 114, 127, 131, 148, 169,
 198, 256, 276, 293, 301, 304,
 335, 347, 371, 403, 522, 551,
 பள்ளித்தாமம், 134. [557.
 பள்ளியதை, 516.
 பள்ளியுணர்த்துவான், 128.
 பள்ளியெழுச்சி, 134.
 பள்ளியெழுச்சிமுரசு, 339, 450.
 பள்ளியோடம், 265, 286, 376.

பழங்குடி - தொன்றுமரபு; ஆதிகா
 லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,
 பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.
 பழம்பூ, 216.
 பழம் மூன்று, 31, 179.
 பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி
 னெண்ணீழ்க்கணக்குகளுள் ஒன்று;
 முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி
 களுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்
 அமைந்த நானூறு வெண்பாக்க
 ளையுடையது; ஞாலாசிரியர் சைன
 ராகிய முன்னுறையரையனார்; இத
 ம்குப் பழையவுரையொன்றுண்டு;
 22, 218, 244, 250-51, 397, 419,
 484, 503 - 4, 555. [592.
 பழவிதன் மூதூர், 262, 267, 512.
 பழவினையுருத்தல், 585.
 பழனத்தாமரை, 260.
 பழனர், 556. [476.
 பழி துற்றுங்குடியதாகியமதுரை,
 பழி துற்றுதற்குக் காரணமாகிய பா
 பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.
 பழியொடுபடராப்பஞ்சவன், 533.
 பழுது - உடம்பு, 473, 478, 486.

பளிங்கு, 368.
 பற்பனைகொட்டல், 344.
 பற்றல, 90. [374.
 பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பமின்மை,
 பற்றாக்கை, 402, 414.
 பற்றாயம், 164. [383, 455, 586.
 பற்று - வாரப்பாடல, 74, 119, 176,
 பற்றுக்கொடிது, 422.
 பற்றுக்கோடு, 405.
 பற்றுள்ளம், 374.
 பறந்தலை, 545.
 பறம்பர், 156.
 பறம்பின் தாழ்வரை, 514.
 பறவைபாட்டடங்கல, 217.
 பறழ் - (புலிக்) குட்டி, 543.
 பறிக்குங்கருவி, 436. [324.
 பறித்தல் - அபகரித்தல், 71, 278,
 பறை - ஒருவகை வாத்நியம், மறித்தள
 க்குங்கருவி, 317, 373, 389-90,
 518, 563.
 பறைக்கட்பேய்மகள், 543.
 பறைக்கண், 369.
 பறைக்குடும்பு - பல்வரிக்கூத்தினு
 பறைமை, 89. [ளொன்று, 88

அரும்பத
 முதலியவற்றின் அகராதி. எ0எ

பதையர், 261, 278.

புதையபதையினார் வார்த்தை, 532.

பதையிசையருவி, 522. [564.

பதையூர் - சேரநாட்டுள்ளதோரூர்,

பன்மணிக்கோவை, 197.

பன்மலைநாடு, 230.

பன்மீன்றூரை, 332.

பன்முதைக்கருவியர் - படைக் கு ம்

விழுவிற்கும்கொட்டுவார், 140,

பன்மைத்தன்மை, 37, 404. [158.

பன்மதி, 396, 402, 408. [324.

பன்மிக்கொம்புக்குப்பிதையுமை,

பன்மிக்கொம்புபோலப்புறப்பட்ட

பன்மிற்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.

பன்மிற்பொறி, 414.

பன்மிறுக்ககடகு, 366, 385.

பன்மிறுவை, 366.

பன்மிறுக்கும்பை, 278.

பன்ம்தோடு, 529, 581.

பனி-ஒருநோய் (குடநாட்டுவழக்கு),

பனிகரந்தகண், 422. [164.

பனித்தல - நடுக்கல, 123, 144.

பனித்தலைப்பட்டோனவினயம்,

பனிநீர், 379. [85-6.

பனிமாசு, 378.

பனியாசு, 362.

பனை, 200.

பனைக்கொடி, 191.

பனைப்போழி, 529.

பாக்கம், 160, 183, 213.

பாக்கு, 147, 389.

பாகடுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.

பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,

பாகர், 393, 405, 523. [106.

பாகல - பலா, 430.

பாகவதபுராணம், 449, 516.

பாகவுரு, 109.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.

பாசண்டம்-தொண்ணூற்றறு வகைச்

சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,

248, 539.

பாசண்டன், 585 - 6. [145.

பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,

பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.

பாசவர் - இலையமுதிடுவார், கயிறு

திரித்துவிற்பார் ; பச்சிறைச்சி,

சூட்டிறைச்சிவிற்பார் ; வெற்றிலை

கட்டுவோர், 138, 155.

பாசறை, 159, 231, 542, 548, 561.

பாசித்தாமணி, 181.

பாசிலை, 346.

பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.

பாசிலைபொதுளியபோதிமன்மம்,

பாசாரம், 236, 348. [505.

பாட்டாண்மை, 349.

பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பு, 441.

பாட்டிமார், 392.

பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,

90, 120 - 21, 190, 334, 337,

430.

பாட்டுக்கடைத்தவாச்சியங்கள், 79.

பாட்டுக்களுக்குவரவுவகுத்தல, 82.

பாட்டுக்களுக்குமப்பு, 82.

பாட்டுடைச்செய்யுள்-பலபாக்களோ

டு உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா

ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்

பொருடொடர் நிலைச்செய்யுள்,

4, 10, 24, 28.

பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.

பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காலி

பாட்டுமடை, 204, 515, 517 - 9.

பாடகச்சீறடி, 257, 556.

பாடகம் - காலணிகளுள்ளொன்று

(துகில்), 180, 196, 379, 564.

பாகன், 223.

பாகு, 155, 280, 393, 587.

பாகுகாயும் குழிசி, 413.

பாகுடம், 28, 221, 539.

பாங்கன் தலைவியை வியத்தல, 208.

பாங்கு - பகுதித்திரள், 433.

பாடமாத்தல், 153.

பாடமை சேக்கை, 245.

பாடல் - ஒலித்தல, பாட்டு, 25,
173, 187, 189, 217, 383, 497.

பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
107, 119.

எஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

பாடல்சாஸ்திரம், 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்சொழில்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டினை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடு - இறந்துபடுதல், டடுக்கை, பெருமை, 228, 244, 251, 253, பாடுகம், 515, 519. [520.
 பாடுகளம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242, 248 - 9, 586. [549.
 பாடுதலைமுற்றியகொற்றவேந்தது, பாடுவான் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடையேறுபட்ட தேயத்து மில்லச்சர், 200. [349.
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5, பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டரங்கம் - பதினொருவருளொன்று; அது வானோராகிய தேரில் முன்னின்று திசை முகங்காணும் படி பாரதிவடிவாகிய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடியது; இதற்குறுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.
 பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.
 பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது, பாண்டி. 366. [238.

440- 41, 450, 459, 467, 472, 477, 481, 495, 512, 527, 552, 577. [520.
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது, பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இந்திரன் முடிமேல் வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன் கடலவடிம்பலம்பரிந்தது, 292, 302. [292, 302.
 பாண்டியன்கடலிலவேலைவிட்டது, பாண்டியன்கைகூரைத்தது, 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்செங்கோல், 332. [512.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன், 493, பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவாணர்காடகத்தமிழ்தூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது, 29, 303.
 பாண்டில - இரண்டுருளைச்சகடு, கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543.
 பாணர், 121, 149 - 50, 156, 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64, 109, 114, 190, 192, 204 - 5, 212, 224, 289, 337, 365, 445, 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமூன்று, 177.
 பாணியர், 544.
 பாணிவரி, 539.
 பாணிவிகற்பம்பதினொன்று, 91.
 பாத்தருநால்வகைமறை, 564.
 பாத்தரும்பண்பு - பகத்தலரியபண்

பாண்டி நாடு, 30, 31, 589.

பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230.

பாண்டியருட் கலியாங்கேறினார் எழு

பாண்டியரைச் சந்திராகுலத்தோரென்
றல், 124, 131, 332, 344, 553.

பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288,

322, 331, 363, 391, 403, 434,

பாத்தி, 274.

[பு, 300.

பாத்திலபழம்பொருள் - பகுத்தற்

கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன்,
264, 284.

பாதக்காப்பு, 357, 505. [180, 196.

பாதசாலம் - காலணியுளொன்று,

பாதசைலம், 308.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஃக

பாதம் ஐவகை, 81.

பாதாள கங்கை, 307.

பாதிரி, 87, 318, 327, 352, 430.

பாப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.

பாம்பணைப்பள்ளி, 304.

பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.

பாம்பின்பல்லில தனையுண்டென்பது,

பாம்பு, 194, 314, 343.

பாய் - பரந்த, 140, 468.

பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை, 317,

பாய்ச்சுத்தேள், 251. [319, 337.

பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.

பாயற்பள்ளி, 293.

பார், 279.

பார்த்திபன், 167, 510.

பார்ப்பனக்கோலம், 491.

பார்ப்பனத்தோழி, 55.

பார்ப்பனமகன், 494.

பார்ப்பனவாகை, 505.

பால்தோயாமை உற்பாதம், 450.

பால்துரைபோற்றிகழப்பட்டு, 494.

பால் பதினான்கு, 14.

பால்மரம் நான்கு, 195.

பால்வகை, 5, 140, 148.

பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா

தூன்மைதீமையறிவோர், மதிதுட்

பழுடையோர், 299, 311.

பால் விக்குதல், 241, 247.

பால் வெண்சங்கம், 293.

பால் வெள்ளையேறு, 452. [497.

பால் வேறு தெரிந்தநால்வேறுதெரு,

பாலகன், 241, 247, 249.

பாலகும்பரன் - ஆரியமன்னரான் ஒரு

வன், இவன்கனகவிசயரின்தந்தை,

540.

பாலிகை, 36, 147, 166, 222.

பாலித்தல, 11.

பாலி, 26, 204, 294, 343.

பார்ப்பனி, 247, 406, 585 - 6.
 பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
 491, 504, 506, 569.
 பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
 பார்வதீலோசனம் - தாளத்துளொன்
 று; அது 16 - மாத்திரையை
 யுடையது, 59, 91.
 பரசவர் - ஒருசாதியார், 10.
 பாரடைவலை, 183.
 பாரணை, 106.
 பாரதயுத்தம், 545, 547.
 பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
 பாரதியாக்கம், 177, 192.
 பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
 பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
 பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
 பாரம், 80, 88.
 பாரன், 89.
 பாராட்டல், 35, 229, 421.
 பாரிசம், 103.
 பாரித்தல், 105.
 பாரித்துவைத்தல், 49.
 பாரிரும்பெளவம், 516.
 பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பாலைமழு, 67, 112,
 பாலை ஐந்து, 69, 113.
 பாலைக்கு அருகு, சீர்கோழகம், 384.
 பாலைக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
 பாலைக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
 பாலைக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
 பாலைகெளதமனார், 504.
 பாலைச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
 தும், 17. [323].
 பாலைத்தன்மையையுடைய நெறி,
 பாலைத்திணை, 14, 17-8, 310, 312;
 பாலைநான்குவகை, 405 - 11, 453.
 பாலைநிலத்து வழி, 295, 343.
 பாலைநிலமாகியகாடு, 65.
 பாலைநிலை, 61, 68 - 9, 102.
 பாலைப்பண், 75, 111, 120, 384.
 பாலைப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.
 பாலைபன்னிரண்டின் உருதொண்
 ணாற்றொன்றும் பன்னிரண்டும்,
 பாலைபாடியபரிசில், 46. [68, 112].
 பாலையாழ் - ஒருபண், 234, 453.
 பாலையிசை, 218.
 பாவகம், 76, 121.
 பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எனக் அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.
 பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம்,
 பாவரசம், 179. [407.
 பாவித்தல், 84, 476.
 பாவுதல், 410, 511.
 பாவை: பதினொராடலுளொன்று ;
 அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
 அவுணர் மோகித்து விழும் படி
 திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடி
 வாயாடியது; மதனப்பாவை முத
 வியன, 89, 115, 178, 194,
 315, 325, 333.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்புஇரண்டு, 90.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்பு ஒன்று,
 194, 325.
 பாவைமன்றம்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்ள ஒன்று,
 பாவைவிளக்கு, 147, [146, 165.
 பாளை, 198.
 பாற்கதிர், 125.
 பாற்சோறு, 397, 409.
 பாறுதல், 263.
 பாதை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பாளுறுசெவ்வாய், 506.
 பாணிலாவெண்கதிர், 333.
 பிங்கலம் - பிங்கலநதை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.
 பிச்சி, 88.
 பிசாசுக்கை, 92, 95.
 பிள்ளன், 179.
 பிள்ளை- பிண்ணை, நப்பிண்ணை, 442,
 444, 446, 451, 458.

பிடார், 88.
 பிடாரி, 482.
 பிடித்திரள், 380.
 பிண்டம், 118.
 பிண்டமுண்ணுங்களிற்று, 535.
 பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
 பொருட்கை, 60, 79, 99, 255,
 301, 398, 411.
 பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.
 பிண்டிக்கைமுப்பத்து மூன்று, 97.
 பிண்டிநிழலிலிருந்த அறிவன், 291.
 பிண்டிப்பொதுந்குதிருநிழல், 398.
 பிணக்கம், 274.
 பிணக்கர், 340.
 பிணங்குதல் - செறிதல், 209.
 பிணந்தின்னும் இடாகினி, 249.
 பிணி, 160, 299.
 பிணிப்பட்டார், 491.
 பிணிப்பு - பற்று, 396, 408.
 பிணிமுகநெடுங்கல், 584.
 பிணிமுகம் - மயில, முருகக்கடவுள்
 ஊரும்பாளை, 516.
 பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவகை
 மாலை, தொழிற்கை, மார்பிலிடு
 வன், 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையற்கை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழநதோட்
 டில் எழுதுதல், 225-6, 235 - 6.
 பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகரணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.

பட்டமலாணகா, 100, 180.
பிட்டு விற்றற்குரிய விளக்கு, 200.
பிடர் - புறக்கழுத்து, மலையினுறுப்பு,
162, 166, 197, 225, 288.
பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353.

பிரகல-கதவுறுபபனுளொன்று, 70,
பிரகாசம், 397. [120.
பிரச்சிநவியாகராணங்கம், 284.
பிரசாதம், 520. [81.
பிரத்தியாலீடம் - நிலைஆறுகளொன்று,
பிரதானம்-முதல, 104. [த்தல, 540.
பிரதானர்சட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி
எ க க

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்தியிலக்கணம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபந்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிங்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 506.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலு
 ளொன்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன்பின்னோகியகுறுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிராத்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிறம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதற்றுன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐஸ் ஒன்று, 81.
 பிரையிடுதலு, 450.
 பிலம், 295 - 8, 306 - 7, 309- 10.
 பிலிற்றுதல், 173.
 பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குங்கருவியு

பிளத்தலு, 386.
 பிளவு, 432.
 பிப்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிற்றைஞான்று, 21, 198, 351.
 பிறக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிறக்கு - வேறு, பிருதக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிறக்கொழிதல் - பின்னிட்டுொழிதல்,
 பிறங்குகதிர், 356. [143.
 பிறங்குதல் - வளைதலு, மிகுதல், 370.
 பிறங்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிறந்தநாளொப்பனை, 558.
 பிறந்தபிறப்பு, 298.
 பிறந்தயாக்கை, 551.
 பிறந்தவரிதத்தல், 588.
 பிறந்தவழிக்கூறல், 564. [569.
 பிறந்திறப்போரெல்லாம்போம்வழி,
 பிறர்க்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிறப்பறமுயறல், 551. [பது, 487.
 பிறர்மனை நயப்போர், 145. [591.
 பிறர்மனையஞ்சவேண்டுமென்பது,
 பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிறவித்துன்பம், 309.
 பிறவிப்பொதியதை, 264, 301.
 பிறவியழகு, 416.
 பிறவியாகியசிதை, 284.
 பிறவினை, 230.
 பிறழ்தல் - நீங்குதலு, 40 .
 பிறுண்டி, 88.
 பிறை, 131.

பிதைகக்கை, 92, 98.

பிதை தென்னர் குலமுதல, 124.

பிதைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,

பிழுக்கை, 88. [ளொன்று, 260, 277.

பிழுக்கை மாணிகள், 506.

பிழைமணம், 518.

பிழைமொழி, 299.

பிழையாலினையுள், 30.

பிழையுயிர் எய்தின் - உயிர்கள யாதா

யினுமொன்றால் வருததின், 527.

பிழையுயிர் ஒம்புமின், 591.

பிள்ளைக்காடி, 524.

பிதையேர் வண்ணம், 554. [294.

பின்பனி, 14, 232, 362, 378 - 9.

பின்பாலேநாடுஏழு, 230.

பின்வருநிலையணி, 54.

பின்னூலி, 181, 197.

பின்மேர்க்குரவை, 545.

பின்னை, 298.

பின்னர் - இளவரசு, பின்னோன், 12, [331.

பின்னோதாமம், 104.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

பின்னிடுகை, 299. [455, 458.
 பின்னை, 432, 442, 444, 446,
 பீடம், 31, 197. [496, 554.
 பீடிகை, 142, 159 - 61, 316,
 பீடிகைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
 198, 394, 406, 422.
 பீடிகைமறுகு, 2, 21. [தல், 315.
 பீடிகையிற்சென்றுநிலைப்ப லி செ ய்
 பீடு, 210 - 11, 220, 245.
 பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
 பீதகம், 379.
 பீர்க்கங்கூட்டின் கண்மூன்று, 103.
 பீரத்தலர், 216.
 பீலி - கால்விசலணி, மயிற்பீலி, 44,
 பீலிக்கண், 461. [196, 260.
 பீலிப்பெருநோன்பாளர், 544, 565.
 பீலிமஞ்ஞை, 524.
 புகர் - அழகு, 247, 261.
 புகர்புகாதவாள், 440.
 புகர்முகம், 15, 522.
 புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
 புகழ், 3, 35, 131, 308.
 புகழ் இம்மைமறுமைகட்கு இன்பந்
 தந்து என்றும் நிற்கல், 308.
 புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
 புகழ்மாதா, 40.
 புகழ்வளர்த்தல், 495.
 புகழுவமையணி, 51.
 புகழ்கிலர் - புகார்கள், 426.
 புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
 20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
 189 - 90, 202, 206 - 7, 213,
 220, 231, 260, 268, 346, 447,
 459, 484, 490, 569, 578-9, 581.
 புகார்க்காண்டம், 290.
 புகார்க்குலம், 34 38 504

புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
 514, 563, 589.
 புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
 புகையிற்புலர்த்தியகூந்தல், 195.
 புகையறுப்பு ஆறு, 132, 154.
 புகையறுப்புஐந்து, 367.
 புங்கர்க்காமுகம் (துகில்), 379.
 புட்கரன், 374 - 5.
 புட்களின்கூரல், 260.
 புட்கைச்சேனை, 530.
 புட்பபாணம், 88.
 புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
 புட்பபை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
 புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கைக
 ளுள் ஒன்று, 97.
 புடைகொள்ளல், 340.
 புடைபெயர்த்தல், 265, 285.
 புடைவை, 304. [தல், 389.
 புடைவைக்கடைகளில் வாச மூ ட் டி
 புண்ணிய சரவணத்தில் ஆ டி னு ல்
 வரும்பயன், 295.
 புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
 ணுள்ளதொரு டொய்கை, 306,
 307, 310.
 புண்ணியத்தானம், 149, 169.
 புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
 புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
 புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
 புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
 புண்ணியநதிகள், 117.
 புண்ணிய நன்னீர், 72, 148.
 புண்ணியநெடுவரை, 69, 71, 114.
 புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,
 404 - 5. [லவி, 300, 332, 343.
 புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமுத

புகார்ப்பாவை, 575.
 புகார்ப்புறம்பணையான், 248.
 புகார்முகம், 153, 201.
 புகுத்தி - புகவிட்டு, 535.
 புகுதவிடுக, 483.
 புகுதி, 269.
 புகுதுதல், 426.

புணர்ச்சிநட ஐடந்தலைப்பாடடி.றபு
 ணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக்கூறி
 யவை, 211.
 புணர்ச்சியின்பம், 344.
 புணர்ச்சி விதும்பல், 152.
 புணர்த்தல், 65, 187.
 புணர்தம்முன்பம், 357.
 புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமை

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எகங்

யான் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சித்
 குச் சொல்லியவை, 211.
 புணர்ப்பிற்கு அமைந்தளமுத்து, 113.
 புணர்புரிநரம்பு, 561.
 புணரியின் விளிம்பு, 537.
 புணை - தெப்பம், 360, 376.
 புத்தசைத்தியம், 270.
 புத்தர்பள்ளி, 169.
 புத்தன், 396, 408.
 புத்தியூருவம், 464.
 புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு, 503.
 புதவம் - வாயில், 296, 308.
 புதா - போதா - பெருநாரை, மரக்
 காரைபுமாம், 260, 278.
 புதியகாமதுகர்ச்சியைவிரும்புங்காமு
 புதியமகளிர், 380. [கர், 432.
 புதியமாக்கள், 164.
 புதியவன், 282, 435.
 புதியோர், 144.
 புதுக்கலத்தன்ன சிற்றில, 416.
 புது நீரான் மஞ்சளம் செய்வித்தல்,
 புதுப்புண், 215. [428.
 புதுப்புனல், 267, 515.
 புதுப்புனல்விழவு, 201.
 புதுப்புனலாட்டு, 173, 185, 255.
 புதுப்புனலாடுவார், 206.
 புதுப்பெயல், 512.
 புதுமை, 474.
 புதுவோர், 384. [402, 414.
 புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,
 புதைத்தல், 266.
 புதையல், 506 - 7.
 புதையிருள், 137.
 புயல், 227, 277.
 புயலைக்கூந்தல், 296.
 புரப்போர்கொற்றம், 262, 280, 288.
 புரமெரித்தல், 90.

புரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 புரிஞெழித்தல், 261. [ளொன்று, 81.
 புரிந்த முறுக்குண்ட, 57, 315, 347.
 புரு - புருவம், 209. [மை, 367.
 புருடராகத்துக்குப்பூனைக்கண் உவ
 புருடராகம், 388.
 புருடாமிருகம், 115.
 புருவம், 166, 210.
 புருவம் சுருளல், 364.
 புருவம்துடித்தல், 584.
 புரை, 114, 406.
 புரைக்கச் செருகுதல், 378.
 புரைதீர்க்க்பு, 493, 512.
 புரைபொருந்தியகை - துதிக்கை, 405.
 புரையோர், 567. [571.
 புரோகிதன், 41, 118, 167, 493, 534,
 புல் - புறக்காழ், 306.
 புல்லகம், 182, 198.
 புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.
 புல்லினும் போதினும் நெடுமாமற்
 புல்லு, 29, 155, 390.
 புல்லென்மாவை, 471.
 புலத்தல், 212, 53, 506.
 புலத்தின் வழாமை, 371,
 புலம்படவிருத்தல், 123.
 புலம்பு - தனிமை, துன்பம், 127,
 புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.
 புலம்புமுத்து, 134.
 புலம்புதுதல, 334.
 புலம்புதுநெஞ்சம், 587.
 புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு
 தேசத்தினின் றும்வந்தவன்; பா
 தேசி, 423.
 புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.
 புலர்தல், 150, 370.
 புலர்வாடுநெஞ்சம் - புலருநெஞ்சம்,
 புலராக்காழகம், 528. [519.

புரையாறுமாதை, 333.

புராணகதை, 374.

புராணம்படித்தல், 169.

புராணன் - பழையவன், 263, 282.

புரிக்கூடு - நெற்கூடு, 278.

புரிசூழல், 210, 358.

கூடு

புலராது - செவ்வெழுமல், 170.

புலராவுடுக்கை முநுநன்மார்பின்முத்
தீச்செல்வத்திருபிறப்பாளர், 528.

புலரிக்காலம், 345.

புலரிவைகதை, 356, 370.

புலவர், 211.

**எகசு அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி. .**

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை
கடந்தோய், 569.

புலவன்-எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்,
புலவாய், 205 - 6. [263, 282.

புலவி, 125, 131, 151, 173, 212,
புலவிச்சொல், 239. [380.

புலவு, 185, 201, 216.

புலவுத்திரை, 211.

புலவுமீன், 209. [255.

புலவூண்டுமந்துபொய்யாவிதம்,
புலன் ஐந்து, 103.

புலாலுணங்கல், 208. [441, 523.

புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,

புலிக்கொடி சோழற்குஉரித்து, 262,
புலித்தோல், 524. [459.

புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.

புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,

புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.

புலிப்பொறி, 415.

புலிமறுகுதல், 333, 344.

புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த
புலியுகிர், 195. [உரிவை, 324.

புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.

புலைநரகம், 540.

புலையன், 330.

புலையூன் - மச்சமாங்கிசம், 255.

புலிமாதா, 40. [115.

புலிமாநதர் பொருந்தியகோட்டி,

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ
ரை துவரைமுதலியன, 141, 159,

புழுக்கறை, 284. [160, 315, 325.

புழுக்குறெப், 133, 180, 336, 498.

புழை - ஏவறை, 402, 414. [278.

புள் - கணந்துட்புள், 208, 260,

புள்ளியித்தம், 329 - 30.

புள்வழிப் படர்தல், 320.

புள்வாய்த்தல், 321.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை
புடைய குதிரை, 215.

புள்ளின்சேக்கை, 114.

புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.

புள்ளோப்புதல், 209.

புளித்தூறி, 417, 430.

புளிப்பு மண்ணோய்செய்தல், 114.

புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கடை
ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.

புற்கலம் - உடம்பு, 102.

புற்று, 114, 343.

புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.

புறக்காழ்மரம், 418, 431.

புறக்காழாகியமூங்கில, 306.

புறக்கூத்து, 61, 90.

புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.

புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.

புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.

புறக்கொடையிற்பழிதுற்றுவோர்,

புறங்கூற்றுளர், 145. [165.

புறங்கூற்று, 236.

புறங்கூறுநர், 226.

புறக்கொடுத்துப்போதல், 172,

புறச்சாதி, 350.

புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.

புறஞ்சிறை, 356.

புறஞ்சிறைஉப்பொழில், 370.

புறஞ்சிறைமூதூர் } 342, 391, 397.

புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.

புறஞ்சிறைமவாரணம், 31, 266, 288,

புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370,

புறத்திணை, 29. [465.

புறத்திணைக்குரியபூ, 535.

புறத்திணைப் பொருட்பயன், 19.

புறத்திணைவழு ஏழு, 14.

புறத்திரட்டு, 331.

புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய
முரசு, 128, 135.
புள்வாயுணங்கல, 211.
புள்வாயொலித்தல, 182.
புள்ளணிகழனி, 342, 496.
புள்ளணிரீள்கொடிபுணர்நிலை, 297.

புறத்துறை, 549, 592.
புறத்தருதல, 45.
புறநகர்ச் சிறப்பு, 376.
புறநடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.
புறநடை (புறநடை), 23, 38 - 9,
129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ஏகநு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.
புறநாடு, 164.

புறநானூறு: எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள்
பட 401- ஆகவற் பாக்களையுடை
யது; பாரதம்பாடிய பெருந்தே
வனூரால் கடவுள்வாழ்த்துச் செய்
யுளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகரா
யர்முதல் கோலூர்க்குழாறினுதியாக
வுள்ள புலவர்பலரால் மற்றை
400 - செய்யட்களும் இயற்றப்

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு;
ஆயினும், முற்காலத்துள்ளஉரை
யாசிரியர்கள் பலராலும் தழுவப்
பட்ட பெருமைபெற்றது; சொற்
சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிறந்த பலஉதாரணவெண்பாக்களை
யுடையது; இதற்குப்பழையதா
கிய உரையொன்றுண்டு, 161 - 2,
248, 279, 320 - 21, 349, 339,
372, 449, 505, 528, - 9, 558,
புறம் - இடம், 430. [565.

பட்டுள்ளன; இது புறப்பா -
 டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும்;
 இதற்கு மிகச்செவ்விதான உரை
 யொன்றுண்டு; உரையா சி ரி ய ர்
 பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48,
 50, 54, 124, 135, 155, 157,
 160, 162, 168, 181, 185, 200,
 217, 256, 261, 277, 292, 302,
 308, 321, 330, 356, 379, 402 - 3,
 406, 408, 428, 430 - 31, 438,
 459, 467, 470, 481, 483, 495,
 497, 502-4, 508-9, 512, 516-7,
 520, 522, 529 - 31, 535 - 7,
 542, 544-5, 549, 555, 566-7,
 570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,
 புறநிலைமருதப்பண், 224. [535.
 புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.
 புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச
 சிபாடுதற்குரியது; 128, 134-5,
 புறப்பத்து, 371. [224, 235.
 புறப்பாடு, 237.
 புறப்புறக்கருவி, 106.
 புறப்புறமுழவு, 106.

புறப்பொருட்பகுதி, 161.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது
 செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள்
 பொருளின்பகுதியாகிய புறப்
 பொருளிலக்கணமாக ஐயனாரிதன
 ரென்னுமாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட
 டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள
 புறப்பொரு ளிலக்கணத்திற்கும்

புறம்பணை - புறம்பு அணைந்தஇடம்,
 248.

புறம்பணையான்-சாதவாகனன், 241,
 புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.

புறம்பு, 169, 539.

புறமதில், 409, 498.

புறமுழவாவன, 106.

புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.

புறவாயில, 239.

புறவீதிமகளிர், 379.

புன்கண் -வருத்தம், 131, 483.

புன்கண் மாலை, 124. [274, 327.

புன்கம் பூவித்குப் பொரியுவமை,
 புன்கு, 318.

புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.

புன்முளி மூங்கில் - தண்டுலர்ந்த

புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,
 208, 211, 213, 216, 318, 327,
 558.

புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.

புனத்தில்வினைந்தவரகு, 306.

புனம், 294, 522, 557 - 8.

புனமயிற் சாயல், 300.

புனல்வினையாட்டு, 201, 360, 376-7.

புனிதன் - சுத்தன், புதியவன், 263,

புனைநதுகூறல், 38. [282.

புனையாதவழகு, 429.

புனைவன, 506.

பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.

பூக்கள் நான்குவகை, 497.

பூக்கள் மூன்றுவகை, 154,

பூங்கலிங்கம், 494.

எககா அரும்பத
முதலியவற்றின் அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.
 பூங்கானம், 150.
 பூங்கானல், 208.
 பூங்கொடி, 308.
 பூங்கொத்து, 377.
 பூங்கொம்பு, 213.
 பூங்கோதை, 213,
 பூச்சியன், 284.
 பூசம், 367, 388. [479, 509.
 பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,
 பூசனை, 499.
 பூசனைப்பெரும்பயம், 371.
 பூசுசண்ணம், 154.
 பூசுவன், 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியான, 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொறி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுளொன்று, 103.
 பூண், 117.
 பூண்பன, 221, 506.
 பூண்டுசெய்தகோலம், 428.
 பூணுதல்-மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணூல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூத்தொழிலையுடையபட்டு, 377.
 பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116.[102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகைம ன் ற த் து ள்
 ஒன்று, 146.

பூதராயமுதியமேனிலை, 70.
 பூதன், 248.
 பூந்திருமுகம், 229.
 பூந்துகில- பூத்தொழிலையுடையநீலச்
 சாதருடை, 180, 196, 352.
 பூநாறுசிறை, 263.
 பூப்பயிலுதல், 274.
 பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.
 பூப்பின்கட்பிரிதல், 47.
 பூம்பந்தர், 36, 548.
 பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.
 பூம்புகை, 338.
 பூம்புளையாறு - பூவாறு, 341.
 பூமலரமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாறு, 40.
 பூமாலை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் மு க மென்பது
 பூமிதேவி, 410. [129
 பூர்வாகமம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாளை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவணை, 338.
 பூவந்தவுண்கண, 243.
 பூவந்தி, 179, 195.
 பூவர்சோலை, 212.
 பூவலாட்டியமனை - செம்மணாட்டிய
 சித்தில, 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 535.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமட நதையர் - அற்றைப்பரிசு

கூத்தத்துக்கடை - கூதவாசல, 141.
கூத்தத்துவாயித்பீடிகை, 159.
கூதநாதன், 407.
கூதபுராணம், 7.
கூதம், 165, 168, 175, 395.
கூதர், 70, 168, 191.

கொள்வார், 140, 158.
கூவிந்குமிடம், 170.
கூவினமீதே நடந்தோன், 285.
கூவும்புகையும், 138, 141, 462.
கூவைநிலை, 448, 459, 545.
கூவைப்புதுமலர், 443.

2

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எகௌ

பூவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.

பூவையர், 492.

பூழி - புழுதி, 83, 113 - 4, 514,
பூளை, 496. [523.]

பெட்டகம், 376.

பெடை, 370.

பெண் - பெண்வழி, 209.

பெண்களெட்டு, 92. [478, 491.]

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 68,

பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாற்
கோவை, 112.

பெண்டிர்நலம் வெளவல், 515.

பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
ன்று கொண்டு நீங்காத்துன்புறு

பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358.]

பெண்பாற்பெயர், 230, 428.

பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.

பெண்மை, 194, 198, 212, 376.

பெண்மையிற்றிரிதல், 151.

பெயர் - புகழ், 133, 433.

பெயர்கள் அடுக்கிவரது ஒருபயனிலை
கொண்டு முடிதல், 478.

பெயர்கு, 511.

பெயர்த்த - போக்கின, 175, 187.

பெயர்தல் - தாளமறுதல, 298, 352.

பெயர்நதபடி, 335.

பெயர்வாசி, 346.

பெயரும் - நீங்கும், 135.

பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.

பெயரெச்சம், 133. [தல, 20.]

பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமுடி

பெயரோடுமுடித்தல், 170.

பெரியகடை, 385.

பெரியநாளிற்கொடுத்தல, 549.

பெரியபுராணம், 162, 527.

பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
கலப் பொருளைக் காத்தல வேண்டு

மென்பது, 410.

பெரியோரியலப, 373, 430.

பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
493, 533, 571.

பெருங்கதை : இது பைசாசபாவைத்
யிற் குண்டியரென்னும் மகாபண்

டிதரொருவரால் முற்காலத்துச்
செய்யப்பட்டுள்ள பிருகத்கதை

யின் மொழி பெயர்ப்பு; தூ லா
சிரியர்பெயர் கொங்குவே

ளென்பது; சொற்சுவை பொருட்
சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத

யண்ணென்ற இராசகுமாரனொரு
வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்

செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
சிறதாமணிமுதலிய காப்பியங்களி

னும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
அடியார்க்குநல்லார் எடுத்துக்

காட்டியிருக்கிறார்; இந்நூலின்ஒவ்
வொரு சிற்றறுப்பும் மிகப்பெரிய

ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
றப்பட்டுள்ளது; இது கதையென

வும் உதயண்ணை கதை யெனவும்
வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்

சியிலுள்ள உதயண குமாரன்
கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,

34 - 5, 49, 77, 132, 135,
147, 149, 153, 177, 232, 247,

338, 364, 366, 377, 383, 402,
411, 414, 487, 494, 496,

498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
535, 543, 554, 557, 562, 585.

பெருங்கலம் - பேரியாழ், 9.

பெருங்கலித்தொகை: இது கபாட
புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புலவ

ர்களால் இயற்றப்பட்டதூல; கலி
எனவும் வழங்கும், 7-8.

பெருங்கற்பு, 206.

பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.

பெருங்கிள்ளி - உதையூரிலிருந்த ஒரு
சோழன்; இப்பெயர் பெருநந்தின்

பெரியோன் - இன்றவன், திருமால்,
44, 50, 307. [289.
பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,
பெருகுசாதி, 350.

ளியெனவும் வழங்கும், 28, 30.
பெருங்குடிமாசாத்து வாணிகன்,
484. [394.
பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. •

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்துறில்
களுளொன்று ; இந்துல் தமது
பாலத்துக்கு முன்பே இறந்துபோ
யிற்றென்று அடியார்க்கு ல் லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர் ; இது முத
குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
பெருங்குழு, 167. [9, 230.
பெருங்குன்றார்கிழார் - ஒருபுலவர்,
பெருங்கையால், 353. [7.
பெருங்கொடி, 390.
பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
பெருஞ்சோற்றுலஞ்சி, 529.
பெருஞ்சோறு, 535.
பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
பெருந்தண்மபெறும்வேசையர், 384.
பெருந்தானமெட்டு, 105.
பெருந்திசை, 161.
பெருந்திணை, 14.
பெருந்திரு, 527.
பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
பெருந்தெரு, 77, 122.
பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
யுள் ஒன்று ; நாடகத்தமிழில்வருங்
காம்பலதேவரைமூவடி முக்கால்
வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
பெருந்தை - புறக்கூத்துக்குரிய ஆட
லுளொன்று, 59, 91.
பெருசம்பி, 12.
பெருகவை, 425.
பெருகற்கிள்ளி, 31.
பெருநாரை : இசைத்தமிழ்துறில் கரு
ளொன்று ; அடியார்க்கு ல் லார்கால

லக்கத்திருக்கை, 504.
பெருநிலம், 35.
பெருநிலமன்னன், 142.
பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.
பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234,
பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்
பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.
பெரும்பாணத்துப்படை : இது பத்
துப்பாட்டுள்ளாலாவது ; கச்சிகர
த்திருந்த தோண்டைமானிளந்தி
ரையினக் கடியலாநுநத் திரங்கி
கண்ணனார் பாடியது ; 500 -
அடிகளையுடையது ; கச்சினார்க்கினி
யரால் உரைசெய்யப்பட்டது ; பெ
ரும்பாணநெனவும் பெரும்பாணெ
னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,
311, 332, 338, 401, 416-7,
459, 475.
பெரும்பாணிருக்கை, 139.
பெரும்பாலையேழு, 454.
பெரும்பிழக்கை, 88.
பெரும்பிழிதாக்கை - கையறவு, மரிக்க
பெரும்புறம், 316. [சக, 365, 393.
பெரும்பெயர், 335, 420, 511,
பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.
பெருப்பெயர் மன்னன், 339, 425.
பெரும்பெயரையர், 263, 301.
பெரும்பேறுதலு, 357.
பெரும்பேரியாக்கை, 569.
பெரும்பொதி, 356.
பெரும்பொருள்விளக்கம், 331.
பெரும்பொழுது ஆறு, 14. [433.
பெருமகள் - கோவலன்தாய், 420,
பெருமகள் - அரசன், அருடதேவன்,
35, 257, 263, 272, 335, 346,
555. [மலை, 522.

த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
போயிற்றென்று தெரிகிறது; மூது
நாரைபென்றும் இதற்குப் பெயரு
ண்டு, 9, 260, 278.

பெருநாள், 35, 40.

பெருநாளமையம், 549.

பெருநாளிருக்கை = பெரிய நாளோ

பெருமலை = சேரநாட்டிலுள்ளதொரு
பெருமலைக் கிழத்தி } - கோவலன்
பெருமலைக்கிழாள் } தாய், 335.

பெருமிதம், 480.

பெருமுனை, 279.

பெருமையும் உரனும், 134.

பெருவஞ்சி, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எகக

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று, 190.
 பெருவண்ணம் ஆறு, 88.
 பெருவழக்கு, 19, 101.
 பெருவழி, 256, 298, 345.
 பெருவழியிடம், 297.
 பெருவளவன், 491.
 பெருவாய்க்கால், 275.
 பெருவார்த்தை, 358.
 பெருவாரல்வலை, 366.
 பெருவிரலளவு, 115.
 பெருவிடைச்சிலம்பு, 21.
 பெற்றதற்குவத்தல், 371.
 பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,
 பெறுகதில்லம், 520. [396.
 பேடகம் (துகில்), 379.
 பேடாடற்குறப்புநான்கு, 90, 194.
 பேடி, 556.
 பேடிக்கோலம், 194.
 பேடியர், 563.
 பேடியாடல், 178.
 பேடு - நடுவிரல், பதினோராடலுள்
 ஒன்று, 89, 93, 193 - 4.
 பேணுதல், 494.
 பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,
 பேதை, 89. [346.
 பேதைமை, 349, 357, 373.
 பேய்க்கணன்னமுரசம், 543.
 பேய்க்குரவை, 545.
 பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.
 பேய் பிதுங்கின கண்ணையுடையதென்
 பேய்மகள் குரவையாடல், 548.
 பேய்மகள் தாளத்துக்குக வந்தம்
 பேய்வாலுவன், 545. [ஆடல், 543.
 பேயாடுபறந்தலை, 545.
 பேர்த்து, 243.
 பேரணிகலம், 198.
 பேராச்சி நப்பித்புகார், 2.

பேரிசைக்கோயில், 339.
 பேரிசைப்பல்லியம், 352.
 பேரிசைமன்னர், 71.
 பேரியற்கிழத்தி } -கோவலன் தாய்,
 பேரிற்கிழத்தி } 45, 55.
 பேரியாழ், 9. [து, 100.
 பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்
 பேரியாறு - சேரநாட்டிலுள்ளதோ
 ராறு, 522.
 பேரிருட்பக்க (இருட்டினபக்கம்) த்
 தழல்சேர்குட்டத்தட்டி, 508.
 பேரோலக்கமண்டபம், 565. ,
 பைக்கொடிப்படலை, 523.
 பைத்தரவு, 520.
 பைந்தளிர் - பச்சிலை, 133.
 பைம்பாகற்பழம், 430.
 பைம்பொன்வேதிகை, 147.
 பையுள், 178, 193.
 பையுனையு, 218.
 பைரவன் - கனக்கலிசயருடைய நட
 பாளர்களாகிய அரசர்களுள் ஒரு
 வன், 542.
 பைரவி, 177, 192.
 பொக்கனை, 12.
 பொங்கர் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,
 வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.
 பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.
 பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 262.
 பொங்கத்சோறு, 160.
 பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,
 பொடித்தரை, 114. [432.
 பொடியாடிக்கிடத்தல், 477.
 பொத்தி, 503, 526.
 பொத்திய - பொதிந்த, 362.
 பொத்தை-மட்சிமலை, 294, 305.
 பொதி - பண்டக்களைப் பொதிந்த
 வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
 390. 505 - 6. 539.

பேராந்தை, 333.
 பேராந்தைகுழை, 344.
 பேராயம், 147.
 பேராற்றங்கரை, 531.
 பேரிகை, 106.

பொதிகளின்மேல் அளவு, எண், நிறை
 பொறிக்கப்பட்டிருத்தல், 144,
 பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
 பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
 பொதியதை - துவாரமில்லாதஅறை;

எஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

துவாரமில்லாத கீழறை, 264,
 284, 301.
 பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
 பொய்ச்சான்மேறுதல், 165, 407.
 பொய்ச்சி, 245.
 பொய்ச்சூள், 219.

38, 78, 153, 220, 527, 550.
 பொதியில்வரைமூங்கில், 69. [501.
 பொதியிற்பொருப்பன், 322, 331,

பொய்த்தி, 252.
 பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.
 பொய்தல் (விளைபாட்டு), 184, 201,

பொதியிற்சென்றல், 338, 351, 362.
 379. [458, 528,
 பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,
 பொதியின்மாமுனி - அகத்தியன்,
 220, 231. [434.
 பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,
 பொதிக்குதல் - துளைத்தல், 402,
 பொதுக்கை, 92. [414.
 பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதுமரம்
 போல ஆதித்தனுடன் திரியாது நிற்
 குநிழல், பிறிதொரு மரத்திற்
 கின்றித் தனக்கேயுரியநிழல், 398,
 411. [ரும் போம்வழி, 569.
 பொதுநெறி - பிறநதிற்போரெல்லா
 பொதும்பர் - மாச்செறிவு, 43, 48,
 215, 242, 249, 256, 272.
 பொதுமகளிர், 20, 172.

பொய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.
 பொய்ப்பழி, 395.
 பொய்ப்பொருள்புணர்த்தல், 9.
 பொய்பாராட்டல், 210.
 பொய்பொருழுடங்குகை - துதிக்க
 பொய்ம்முறுவல், 433. [கை, 393.
 பொய்ம்மொழி, 9.
 பெர்யாபை, 258.
 பொய்யாக்காவிரி, 277.
 பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.
 பொய்யாவானம், 267, 289, 512.
 பொய்யாவிரதம், 255.
 பொய்யில்காட்சியோர், 569.
 பொய்யில்புலவன், 569.
 பொய்யூசி, 402.
 பொய்யொழுக்கம், 165.
 பொய்வினைக்கொலன், 423, 425.

பொதுமகளிர் தொழில் கடையானது, பொதுமரபு, 372. [311.
 பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கேயுரிய
 சிறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.
 பொதுவியல் (கூத்து), 5, 63, 71, 79,
 பொதுளல, 327, 538.
 பொப்பண்ண காய்கெயர்கோன், 11.
 பொய்புரை, 371, 406,
 பொய்க்கண்ணீர், 311.
 பொய்க்கீரி, 165, 407, 439, 591.
 பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்
 காரர், 145.
 பொய்க்குழிப்பறித்தல, 274.
 பொய்க்கொண்டை, 139, 156.
 பொய்கை, 15, 127, 135, 164,
 198, 223, 259, 275, 297, 299,
 309 - 10, 356, 370, 548.
 பொய்கைத்தாமரை, 182.
 பொய்கைமூன்று, 295, 306, 308.
 பொய்கையாகியபெண், 134.

பொய்வேடம், 165.
 பொரி, 274, 318, 327.
 பொரிந்ததானையுடையவாகை, 306.
 பொரி, புன்கம்பூவுக்குஉவமை, 318.
 பொரியரையுழிஞ்சல், 294.
 பொரிவு, 387.
 பொரு - பொருந்தின, 406.
 பொருட்குறைப்பாடு, 250, 253.
 பொருட்கை, 60, 99.
 பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,
 பொருட்பகுதி, 24, [8.
 பொருட்பயன், 19, 270.
 பொருட்பரிசிலேன், 569.
 பொருட்பால், 29.
 பொருண்மை, 347, 465.
 பொருண்மொழி, 591.
 பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
 பொருண்கை, 371. [276.
 பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
 ச்சியாற் கூறுதல், 130.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எடக

பொருத்தம், 435.

பொருத்தல், 69.

பொருத்துதல் - ஆடுதல், 295.

பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
கீரர், 143, 535.

பொருநர்வைகைபாடுதல், 339.

பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்
பாட்டுள் இரண்டாவது; இளஞ்
சேட்சேனியின் புதல்வனாகிய
சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
ணைமுடத்தாமக்கண்ணியார்பாடி
யது; 243 - அழகனையுடையது;
நச்சினூர்க் கினியராலுரைசெய்யப்
பட்டது; பொருநாடெனவும் வழங்
கும், 189, 204, 430, 544, 555.

பொருநை - தாம்பிரபன்னிரதி, 505.

பொருமுகவெழினி, 71, 73, 116,
118, 188.

பொருவாம்பொருண்மை, 301.

பொருள் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
39, 58, 82, 296.

பொருள்கொடுத்த அநதண்ணெருவ
னைக்கோவலன் நல்வழிப்படுத் தி
யது, 395.

பொருள்நான்கு - அறம்பொருள் இன்
பம் வீடென்பன, 10-11, 29, 82.

பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
ள்ளுதல், 397. [310.

பொருள்பொதிந்தவுரை, 24, 49-50,
பொருள்வேட்கை, 508.

பொருளன் - ஆகமத்தின்பொருளா
யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா
யுள்ளவன், 263, 282.

பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.

பொருளின்பெருமை, 20.

பொருளீட்டுதல், 246.

பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
473, 479, 569.

பொலம்பூனோடை - பொற்பட்டம்,
பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.

பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
பொலம்பூவேங்கை, 1. [293, 304.
பொலன், 36.

பொலி, 280.

பொலிசெய்தல், 83.

பொலிதல், 67.

பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.

பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,

பொழில், 186, 189, 209 - 10,
215, 256, 300, 302, 309,
312, 341 - 2, 352, 391.

பொழில் வினையாட்டு, பொழிலாட்டு,
150, 170, 360, 376 - 7.

பொழிலிடம், 209.

பொழிற்றண்டலை, 216.

பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
கிற இல்லிலே புணர்ந்த ஊடன்
முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
226.

பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக
ள் தோழிக்குரைத்தவை, 217.

பொற்கட்டில், 557.

பொற்கடை, 385, 389.

பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு, 162.

பொற்கூடம், 72, 117, 148, 167.

பொற்கூன் தம், 293.

பொற்கொடி - பொன்னுற்செய்த
கொடி, 307, 376.

பொற்கொடிபோன்ற ஒளி, 296.

பொற்கோட்டிமயம், 546.

பொற்கோட்டுமேரு, 33.

பொற்கோட்டுவரம்பன், 501.

பொற்பட்டம், 72.

பொற்படி - பொன்னுலகம், 588.

பொற்பணி, 154.

பொற்பீகை, 554.

பொருளுரையாளர், 420.[368,389.
பொருளெலலைக்குக்கொடியெடுத்தல்
பொல்லாச்சாரம்பற்றரை, 114.
பொல்லாதவுடம்பு, 478.
பொலங்கொடி, 296.

பொற்புடைத் தெய்வம், 398.
பொற்பொறிவெள்ளை, 443.
பொற்றகடுவேய்ந்தமனை, 364.
பொற்றாமரைத்தாள், 297.
பொற்றின்னை, 166.

சுக

எஉஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பொற்றொழிற்கொல்லன், 21, 30,
422, 434 - 5, 437, 485, 553.
பொறி - புண்ணியம், 5, 482, 580.
பொறித்தல் - அடையாளம்செய்தல்,
143 - 4, 166, 573.
பொறிப்புலித்தோல், 524.
பொறிமயிர்வாரணம், 128.
பொறியலவன், 214.
பொறியறை, 269.
பொறியுணர்வு, 371.
பொறியைந்து, 103, 484.
பொறிவரிவண்டு, 363.
பொறை - சிறுமலை, பாரம், பொத்
தைமலை, 208, 294, 305, 433, 543.
பொறைசாலாட்டி, 550.

பொன்னெழுத்து (துகில்), 379.
பொன்னேர், 279.
பொன்னேர்சுணங்கு, 217.
போக்கல், 90.
போக்கு - குற்றம், 197.
போக்குவரத்து, 375.
போகஞ்செய்யுமி - போகபூமி, 42,
168, 245, 252.
போகடுதல், 193, 244, 414.
போகபூமி அமலகை, 47.
போகாப்புல், 278.
போகி - போக, போந்து, 265, 312.
போகிய - ஒழுகிய, 69, 557.
போகியநிலைபையுடையமலயம், 504.
போகு - நெடுமை, 308.

பொதைநிலை, 371.
 பொதையன், 505, 553, 580 - 81.
 பொதையுயர்பொதியிற்பொருப்பன்,
 பொதையுயிர்த்திருத்தல், 237. [322.
 பொன், 138, 163, 270.
 பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத்தட்
 டார், 139, 156, 485.
 பொன்செய்புலவர்-உருக் கு த் த ட்
 டார், அரிப்பாருமாம், 139.
 பொன்படுநெடுவரைபுகுந்தோன்-ஒரு
 பொன்மலை, 304. [சேரன், 567.
 பொன்மாரிபெய்தல், 393.
 பொன்வள்ளத்திற்கட்டே - நலேந்தல்,
 பொன்வளை, 196 - 7. [380.
 பொன்வாணிகர், 389.
 பொன்றழகலம், 587.
 பொன்றுஞ்சுமார்பம், 472.
 பொன்னம்பலம், 23.
 பொன்னரிமலை, 198. [363.
 பொன்னாற்செய்தவெற்றிலைப்பெட்டி,
 பொன்னியல்பூங்கொடி, 121.
 பொன்னிற்பொதிதல் - பொன்போ
 லப் பொதித்துகொள்ளுதல், 416,
 428. [389.
 பொன்னின்சாதிநான்கு, 368, 387,
 பொன்னீர்மை, 116.
 பொன்னுலகம், 12, 588.
 பொன்னுலை, 401.

போருவல், 298, 310.
 போதித்தானம், 11, 552, 583.
 போதிமன் தம், 505. [395, 408.
 போதியறவோன்-புத்தன், 10, 255,
 போதியின்கீழ்மாதவர், 551, 576.
 போதிலார்திரு, 34.
 போதீராயின், 306, 309.
 போது - போரும்பு, 136, 207, 265,
 போதுகிறதானம், 400. [333, 347.
 போதுவல், 258.
 போதுவிரிதொடையல், 338.
 போந்து - போய், 207, 423.
 போந்தை, 529, 535 - 7, 549, 552,
 555 - 6, 559, 587.
 போந்தைக்கண்ணி, 553, 560, 567.
 போயது: (போய் + அது), விகாரம்,
 20. [269.
 போர்க்கதவு - இரட்டைக்கதவு, 254,
 போர்க்களம்வென்றஅரசர்க்குரித்து,
 போர்க்களிறு, 352. [565.
 போர்ப்பூவாகிய வெட்சி, 329.
 போர்மலைகுழந்து புகர்புகாதவாள்,
 போர்வை 87. [440.
 போரிடுதல், 83.
 போவாரையடித்துப்பறித்தல், 313.
 போற்றமாக்கள், 258.
 போற்றுவொழுக்கம், 433, 586.
 போற்றி - போற்றுவாயாக, 318 - 9

.. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉந

போற்றுதல், 33.

போன்ம் - போலும், 299, 311.

பொளத்தப்பள்ளி, 551.

பௌவம், 230, 404, 516.

மக்கட்பிறப்பு நெடுங்காலந் தவஞ்
செய்து பெறுதற்குரியதென்பது,
287.

மக்கள் கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை
காணப்பொறுது, 250. [568.

மக்களுயிர் விலங்குடம்பெடுத் த ல,

மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு, 205.

மக, 249.

மகட்பாற்காஞ்சி, 528.

மகடே - பெண்பாற்பொதுச்சொல,
183, 200, 418, 431.

மகதநாட்டுவேந்தன், 143, 163.

மகதநாடு, 564.

மகம், 117.

மகாக்குழை, 149, 169, 247, 312.

மகளிர் கணவனைப்பெறச் சாத்தன்
கோயிலிலறுகுமுதலியவற்றைத்
துவதல், 251.

மகளிர் கணவனுக்கும்பொழுது
துறத்தல், 409.

மகளிர்கூந்தலைஅழிப்புகையினலே
புலர்த்தல், 180, 195, 561.

மகளிர் கூந்தலை ஐந்துவகையாகமுடி
த்தல், 195, 257, 296, 307,
312, 396, 408.

மகளிர் கூந்தற்குக்கொன்றைப்பழம்,
443, 452, 456. [134.

மகளிர் கொழுநரகலத்தே துயிலல்,
மகளிர்கொழுநரகலத் தொடுங்குதல்,
126.

மகளிர்சுந்தன உரலிலேயானைக்கோடு
உலக்கையாகமுத்தங்குத் து த ல்,
581.

மகளிர்சொலகுற்றமறுதசொல்லென்

மகரக்கை, 92, 97-8.
 மகரக்கொடியோன், 215, 561.
 மகரத்தினொற்றூற்சுருதி விரவல்,
 மகரதோணம், 166. [105.
 மகரமீன், 17. [100.
 மகரயாமுக்கு நரம்பு பத்தொன்பது,
 மகரவாசிகை, 147, 289.
 மகரவாய், 147. [196.
 மகரவாய்மோதிரம் - காலவிரலணி,
 மகரவாரி, 183, 199.
 மகரவெல்கொடிமைநதன், 128, 220,
 மகவு, 212. [231.
 மகள் - மனைவி, 429.
 மகளிர், 40. [580.
 மகளிர் அரசன்கொடியைப் பாடுதல,
 மகளிர் அரசன்வாழ்கவென்று வாழ்த்
 திப் பந்தடித்தல், 579 - 80.
 மகளிர் அரசனுக்குமுன் செல்லா
 ரென்பது, 251.
 மகளிர் ஆடவர்க்கு இன்பதுன்ப
 மொன்றாய் வருதல், 410.
 மகளிர் இடைக்கு வச்சிராயுதம் உவ
 மை, 50.
 மகளிர்இன்பத்திற்குமுதலவர், 378.

று திருவுளம்பற்றல்வேண்டுமென்
 பது, 348.
 மகளிர் தழீஇயதுணங்கை, 488.
 மகளிர் தெருட்டத்தெருண்டு குறை
 யுறப் பொறுத்தல், 478.
 மகளிர் தோள்முதலியவற்றில் வண்
 ணம் எழுதுதல், 325.
 மகளிர் தோளிற் கரும்பின்வழுவ மெ
 ழுதுதல், 49. [தல், 563.
 மகளிர் பலாண்டுத றும் பவாழத்
 மகளிர் பிறர்நெஞ்சுபுகுதல், 39.
 மகளிர் முகத்திற்குச் சந்திரனும் கூந்
 தலுக்கு மேகமும் உவமை, 466-7.
 மகளிர் விளக்குஏந்தல், 560, 563.
 மகளிருமைந்தருநிலாமுன்றிலில் இள
 வெயில நுகர்தல், 361. [173.
 மகளிரைக்காமன்சேனையென்றல்,
 மகளிரொடுநீணெறிச்செல்லாரென்
 பது, 372. [417, 429.
 மகன் - ஆண்பாற்பெயர், கணவன்,
 மகாசாத்திரன், 249.
 மகாதேவன், 148.
 மகிடாசுரன், 317.
 மகிழ - ஒருமரம், 164, 352.

எஉச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலமடந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 தது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைகோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாங்
 கலிய சூத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல, 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபுரம், 584.
 மங்களுர், 584.
 மங்குல - இருட்சி, 262.
 மச்சமாங்கிசம், 255.
 மச்சாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.

மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவின்மை, 461.
 மடல் - பூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 202.
 மடவதின மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாமை, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறும்பல, 584.
 மடித்தெயிறுகவ்வுதல, 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையைபுடைய ஓக்
 மடியினவினயம், 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல, 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பளி, 487, 490.

மஞ்சாடிமரம், 339, 352.
 மஞ்ச, 406.
 மஞ்சகுழம்மலை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்ஞை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சிறுமலை, 305.
 மட்டம் - மூன்றெத்துடைய தாளம்,
 59, 74 - 6, 91, 120.
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறுகு, 491.
 மட்டித்தல் - பூசுதல, 376.
 மட்டு - மது, 5, 28, 367, 388.
 மட்டுண்ணவாழ்க்கை - கள்ளுண்ணுகளிக்
 கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
 மடங்கல் - நரசிங்கம், 448, 460.
 மடங்காலிணையுள், 507.
 மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
 மடநடைமாது, 44.

மடைமை, 418.
 மலையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சதை, மார்க்சனை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண்கண்கெடுத்ததுகள், 543.
 மண்கணைமுழுவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்டபம், 144, 146, 163, 174,
 302, 522, 548.
 மண்டலக்கை, 92, 96.
 மண்டலமாக்கள் - அரசர், 238.
 மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
 மண்டலமிருத்தல், 455. [431.
 மண்டிணிஞாலம், 535.
 மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
 நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉரு

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி,
 32, 75, 190, 232, 356, 384.
 மண்டிலம் இரண்டு, 293.
 மண்டிலம் பதினென்று, 74.
 மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.
 மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம்,

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,
 163, 196, 199, 315, 423.
 மணிக்கட்டு, 98.
 மணிக்காலமளி, 42, 363.
 மணிக்காற்சிலம்பு, 485.
 மணிக்கொழுந்து, 396. [389.

418, 431.
 மண்ணகநிலம், 113. [167.
 மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாறாடல்,
 மண்ணக மடந்தை, 137, 418.
 மண்ணிப்புதைத்த இரும்பாணி
 (பொறி), 402.
 மண்ணின்பயனைந்து, 102 - 3.
 மண்ணினுற்றம், 114.
 மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினும்
 செவியுண்டென்பது, 460.
 மண்ணீட்டரங்கம், 562.
 மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;
 சுகையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப
 ண்ணுவாரென்றும், குயவரென்று
 மாம், 139, 156.
 மண்ணுடைமுடங்கல, 337, 541.
 மண்ணுதல, 36, 72.
 மண்ணுநீராட்டல், 118.
 மண்ணுறு திருமணி, 497.
 மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு, 258.
 மண்பொறி, 336.
 மண்மகள், 410.
 மண்மேற்கூற்றம், 208.

மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,
 மணித்தோட்டி, 366, 384.
 மணித்தோட்டுப்போருதை, 537.
 மணித்தோடு, 228.
 மணிநிறமஞ்சுரை, 49.
 மணிப்பூ ஆடை, 212.
 மணிப்பூண்மார்பம், 560.
 மணிமண்டபம், 5, 548, 590.
 மணிமார்பம், 472.
 மணிமாரிலை, 411.
 மணிமுறுவல - நல்ல முறுவல், 213.
 மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய
 காப்பியமைந்தனென்று; சிலப்
 பதிகாரக் கதாநாயகனான கோவல
 னுடைய காதற்பரத்தையாகிய
 மாதவிமகள் மணிமேகலையென்
 பவளுடைய துறவு முதலிய சரித்தி
 ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்
 பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து எளி
 தாகப்பொருளையுணர்த்தும் இனிய
 நடையையுடையது; மணிமேகலை
 பொலத்தசமயக்கொள்கையைய்த்

மண்வாங்குங்கருவி, 424.
 மணம், 35, 203, 210.
 மணமகள், 3, 122.
 மணமதுரை - கலியாணமதுரை,
 மணமலிகூந்தல், 316. [513.
 மணமனை, 77.
 மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.
 மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.
 மணலூராசிரியர், 7.
 மணலேறு, 388.
 மணவணி, 35.
 மணவாய்த்தென்றல், 48.
 மணவாளப்பிள்ளை, 77.
 மணன்மலிபூங்கானல், 488.

தழுவினொழுதியவளாதலின் அக்
 கொள்கையையே இந்நூல் சிறப்
 பித்துக்கூறும்; சிலப் பதி கார
 நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடி
 கள் கேட்ப மதுரைக்கூலவாணி
 கன் சாத்தனார் இந்நூலை
 இயற்றினர்; ஓராபரணம்;
 8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,
 138, 142, 147, 160, 163, 166-7,
 173, 175, 194, 249 - 50,
 269 - 71, 284, 286, 322, 335,
 356 - 9, 363 - 4, 366, 377,
 381, 385, 391 - 6, 398 - 9,
 401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எஃசு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. .

429, 432, 447, 462, 471, 473,
 477, 484, 491, 498 - 500,
 502, 510, 512, 516 - 7, 525-6,
 528, 530-31, 535, 543, 550-52,
 554 - 6, 558, 563, 567 - 9,
 571 - 2, 574, 583 - 4, 586,
 588, 591. [தூல், 11, 576, 582.
 மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலை
 மணிமேகலை தூல் செய்யப்பட்டதற்
 குக் காரணம், 10, 11.
 மணிமேகலை தூலாகியார், 527.
 மணிமோதிரம், 181.
 மணியரங்கம்-நிலாமுற்றம், 562 - 3.
 மணியமுத்து நஞ்சுழி, 435.
 மணியமுதநதாகம் துன்புறுதல், 335,
 மணியுடையரி, 485. [346.
 மணியூசல், 580.
 மணியைக்கடலில் வீழ்த்தோரெய்தும்
 மணிவட்டை, 573. [துன்பம், 583.
 மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொ
 ண்ட திருமால் 270, 419.
 மணிவிழா, 190.
 மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.
 மனை, 66, 111, 406. [196.
 மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180,
 மத்தகமணி - தலையானமணி, 423,
 434.
 மத்தளம் - ஒருவகையுத்தமத்தோற்க
 ருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.
 மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412,
 மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.
 மத்து, 441.
 மதகோதை, 206.
 மதங்கர், 158, 169.
 மதங்கொண்ட யானையின் முன் பதை

மதாவரிசி, 195.
 மதி - இராசி, 227, 534.
 மதிக்குடை, 475.
 மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.
 மதிஞானம், 282.
 மதிபுரைமுகம், 210.
 மதிமுடி, 528.
 மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.
 மதியம்சகடணைநதநாள், 41.
 மதியாகிய இதழ், 326. [316.
 மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ்சென்னி,
 மதில், 340, 376.
 மதில்வட்டம், 376.
 மதிலிற்கொழுகட்டல், 369, 562.
 மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூல்: இது
 சூத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவா
 லும் மதிவாணரென்னும் பாண்
 டியரொருவராத் செய்யப்பட்ட
 நாடகத்தமிழ்தூல்; அடியார்க்கு
 நல்லார் உரையெழுதுவற்கு மேற்
 கோளாகக்கொண்ட தூல்களு
 ளொன்று, 10, 155.
 மதிவாணரார், 82, 116 - 7, 191.
 மதிப்புறமாகியகாவற்காடு, 287.
 மதிப்பொறிகள், 401, 412, 415.
 மது, 28. [568.
 மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன்,
 மதுகரம், 522.
 மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்தமயங்
 கப்பாடுதல், 278.
 மதுமயக்கம், 275, 380.
 மதுரகீதம், 221, 232.
 மதுரச்சுவை, 114.
 மதுராபதி, 501 - 2, 510.
 மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7,
 186. 220. 231. 246. 253.

மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
மதலைத்தூக்கு, 59, 382.
மதலைமாடம், 23.
மதன், 89.
மதனப்பாவை, 325.
மதனவேள், 191.
மதாணி, 198, 247, 296.

257 - 8, 272 - 3, 295, 297,
299, 304, 306, 309, 311, 333,
344, 350, 354, 391, 397,
403, 409, 420, 431, 470, 475-6,
490 - 91, 513, 519, 525, 550,
553, 565, 571, 574.
மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

அகராதி. அரும்பத
எஉஎ

முதலியவற்றின்

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்துப்பாட்டுள் ஆறாவது, 722 - அடிகளை யுடையது; தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன்நெடுஞ் செழியன்மாங்குடிமருதனார்பாடியது; நச்சினார்க்கினியரால் உரை செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128, 130, 158, 161, 247, 269, 277, 294, 301, 322, 356, 376, 391, 401, 415, 440 - 41, 447, 465, 495, 502, 504, 513, 526, 531, 537, 543, 545, 553, 560, 571.

மதுரைக்கூல வாணிகள் சாத்தன் - மணிமேகலை நூலாசிரியர்; இவர், கூலவாணிகள் சாத்தன், தண்டமி முாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சீத்தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெனவுங்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11, 24, 29, 525, 527.

மதுரைநாடுஎழு, 230.

மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.

மதுரை மருதனிளநாகர் (ஒருபுலவர்), மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின் அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.

மதுரையாசிரியன்மாறனர் - இடைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.

மதுரையார்கோமான், 578.

மதுவின் குடம், 523.

மதைஇய கோக்கு, 226.

மந்தசூரம், 61, 455.

மந்தம், 91, 225, 445.

மந்தமாருதம், 124, 126, 170.

மந்தாரத்தோடு வேங்கைப்பூ இடைபிட்டுத் தொடுத்தமலை, 529.

மந்தாரமலை, 411.

மந்தி - உகிமந்தி. 488.

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438, மந்திரமிரண்டு, 297, 308. [570.

மந்திரமைந்து, 260, 276.

மந்திரவுபதேசம், 400.

மந்திரிகள், 293.

மந்திரிபுரோகித சேலுபதித்தொடக்க

மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.

மந்தோச்சசமம், 455.

மயக்கசிரனிறை, 304.

மயக்கு, 418.

மயங்கதரமுவம், 300.

மயங்கலுமயங்கும், 500.

மயங்காதே - வருந்தாதே, 442.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, 41, 468.

மயங்குதிணை நிலைவரி, 217, 365.

மயமதம் - ஒருசிப்பநூல், 361.

மயற்பகை, 145, 165.

மயன் - தெய்வத்தச்சன், 42, 48, 144, 163, 249.

மயிடம் - கடா, 482.

மயிடாசுரன், 319, 328, 482.

மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.

மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61,

மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைக்கும் புகை யூட்டுதல், 351.

மயிர்ச்சாந்து, 385.

மயிர்ச்சுவல, 401.

மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.

மயிரைக்கோதுதல், 161.

மயில், 212, 516 - 7, 519.

மயில இடிமுழக்கக்கேட்டு ஏங்குதல், 242.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.

மயிலை - இருவாட்சி, கொடிமலலிகை,

மயிற்கழுத்து, 387. [149, 170, 340.

மந்திப்பினை, 524.
 மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலை
 யெழுதுவார், 493.
 மந்திரங்களை மனத்தானினைந்து வாக்
 கர்ந்துதித்தல் மரபு, 309.
 மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.
 மந்திரத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,

மயிற்சாயல், 227, 238.
 மரக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.
 மரக்கால் - பதினோராடலுளொன்று,
 இஃது அவுணர் வஞ்சத்தாலவெல்
 லுதல கருதிப் பாம்பு தேள் முத
 லியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்த தூர்க்
 கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு

எஉஅ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

மரத்தரலாகிய கால்கொண்டாடி.
 யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90,
 மரக்கானை, 260, 278. [178, 194.
 மரகதக்கடைச்செறி, 197.
 மரகதச்சாதி, 386.
 மரகதத்தீர்ள் செறி, 181.
 மரகதத்தின் இலக்கணமும் குணம்
 களும் குற்றங்களும், 386 - 7.
 மரகதநாயகமாகியவட்டப்பூ, 181.
 மரகதமணி, 147, 166, 386.
 மரகதமணித்தாள், 204.
 மரங்கொஃதச்சர், 139.
 மரச்செறிவு, 263.
 மாணவேதனை, 474.
 மரப்பந்தர், 256.
 மரப்புனை, 341, 354.
 மரபின் தூய்மைக்கு வலம்புரிமுத்தா
 மரபு, 272. [உவமம், 53.
 மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை
 மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249.
 மரம்பயிலடுக்கம் - மரச்செறிவு, 263,
 மரல், 18, 294, 306. [301.
 மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339.
 மரவிசேடங்கள், 339. [517 - 8.
 மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306,
 மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591.
 மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி,
 கோடி பட்டுமுதலிய ஏந்தல், 481.
 மரீஇ - மருதி, 44, 151.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 20, 27,
 மருட்பா, 14. [448, 459, 466.
 மருண்மாலை, 216 - 9, 472, 477.
 மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8,
 மருத்துவநூலோர், 157.
 மருத்துவர் இருவர், 168.
 மருத்துவன்றோமோதரனார், 7.

மருதப்பண், 16, 384. .
 மருதமரம், 16, 339.
 மருதயாழ், 16, 453.
 மருதவேலி, 184.
 மருதி, 488.
 மருது, 339, 352, 496. .
 மருதோங்குமூன்றுறை, 359
 மருந்தா, 44, 152, 425.
 மருந்தா நான்கு, 173.
 மருமம், 527.
 மருவிரிபுரிக்குழல், 210.
 மருவுதல், 189.
 மருவூர், 142.
 மருவூர்ப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் புறநகர், 139, 156, 159,
 183.
 மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம்
 என்னும் இரண்டற்கும் இடையி
 லுள்ள நிலத்திற்கு முனையிடம் உவ
 மருள்படுகூக்குழல், 556. [மை, 141.
 மரையா, 18, 306.
 மல்குதல், 353.
 மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475.
 மல்லன், 193.
 மல்லன் மாஞர்லம், 471.
 மல்லாடல் - பதினோராடலுள்ளோன்று;
 இது வாணசரனை வெல்லுவதற்
 குக் கண்ணன் மல்லனுய்ச்சென்று
 அறைகூவி அவனைப்பிடித்து உயிர்
 போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்;
 இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178,
 193, 427.
 மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149,
 225, 338, 351, 376.
 மல்லிகைமாலை, 49.
 மல்லிகைவிரியல், 360, 377.

மருதத்தினையுள் முதற்பொருளாகருப
 பொருள்உரிப்பொருள்கள், 16.
 மருதத்திற்கு அருகு, சாய வேளா
 கொலலி, புறம் ஆகரி, பெருகு
 இன்னரம், 384.
 மருதநிலத்துக்குத்தெய்வம், 173.
 மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மலக்கம - மாறு, 71, 117.
 மலங்கியகண், 83.
 மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275.
 மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழ
 ம்பு, 360.
 மலயம், 333, 344, 504, 538.
 மலயமாருதம், 150, 256.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எஉக

மலையவரைச் சந்தனம், 127, 376.

மலர், 183, 199, 209 - 10.

மலர்க்கை, 335.

மலர்கதிர், 137.

மலர்ச்சரம், 191.

மலர்தலையுலகம், 569.

மலர்துவுதல், 514.

மலர்காதல், 513.

மலர்ப்பலிதுவுதல், 560.

மலர்ப்பலிபீடிகை, 316.

மலர்ப்பிணையல், 498.

மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.

மலர்ப்பூம்பிணையல், 563.

மலர்பொதி, 356.

மலர்மாரி, 513.

மலர்மிசைத்திரு, 191.

மலர்மிசைநடந்தோன், 264.

மலர்வாளி, 43, 128, 396, 408;

மலரமளி, 240. [583.]

மலிதல், 42.

மலைச்சாக்கு (கருப்பூரம்), 379.

மலைச்சாரலில்விளையுநெற்பயிர், 306.

மலைதல், 529.

மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.

மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.

மலைநாடன்மாற்புதருவெந்நோய், 517.

மலைப்பரூரம், 184, 201.

மலைபடுகடாம்: இது பத்துப்பாட்டு

ள்ள பத்தாவது; ஐயந்-அடிகளை

யுடையது; இரணியிட்டத்துப்

பெருங்குன்றார்ப் பெருங்குளசி

கனார் பல்துன்றக்கோட்டத்துச்

சேங்கண்மாத்துவேள் நன்னூன்

சேய்நன்னனைப்பாடியது; நச்

சினார்க்கினியராலுரை செய்யப்

பட்டது; கூத்தரார்த்துப்படை

யென்பதினவே. 391, 393, 404,

மலையம், 158, 293.

மலையர், 518.

மலையரசன், 528.

மலையருவி, 515.

[578.]

மலையரையன்பெற்றமடப்பாவை,

மலையவுங்கடலவு மரும்பலம், 496.

மலையன், 580.

மலையாரம், 379, 447.

மலையாளி, 88.

மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.

மலையின் மூங்கில், 117.

மலையினின்று வரும்பேர்யாற்றுக்கு

நெடியோன்மார்பிலாரம் உவமை,

522.

மலைவலங்கொள்ளல், 307, 391, 500.

மலைவளம், 184, 277.

மலைவு, 508.

மலைவேங்கை, 513.

மவுணன் - கணவன், 192.

மழலை, 226.

மழலைக்கிளவி, 44, 52.

மழலைத்தம்பி, 124.

மழவரோதை, 206.

மழு, 501.

மழுவாள், 327.

மழை - மேகம், 292, 361.

மழைக்கண், 299.

[289.]

மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262,

மழைபெய்யப்பட்டோனவியம்,

மழையின், 210.

[85 - 6.]

மழையின்மைக்குரிய கோணிலை, 260.

மழைவளம், 300, 527.

மழைவறங்கூர்தல், 30.

மழைவறத்தலாலவதுமைமிகுதல்,

மழைவீற்றிருத்தல், 30,

[31.]

மள்ளர், 352.

மள்ளர்குழிஇயவிழவு, 488.

412, 415, 513, 523 + 4, 544.
மலைபறந்துதிரிந்தமை, 377.
மலைமகள்மகன், 518.
மலைமிசைமாக்கள், 524.
மலைமுதுகுடுளியச் சேனைசெல்லல்,
மலையடுக்கம், 292. [537.]

கஉ

மற்குலி ஆசீவகமததெய்வம், 551.
மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
மறக்களம், 546.
மறக்களம் வாழ்த்தல், 545.
மறக்களவேள்வி, 567.
மறக்கற்பு, 23.

எஃஃ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்யக்கெடுமென்
 னும் வழக்கு, 314.
 மறக்குடித்தாயம், 313.
 மறக்குடிமகளிர், 142, 159 - 60.
 மறக்கொள்வீரர், 142.
 மறத்தின் விளைவு - துன்பம், 373.
 மறத்துறை, 356-7.
 மறத்துறைமுடித்தல், 592.
 மறத்துறைவகை ஏழு, 371.
 மறத்தொடுமுடிந்தோர், 548.
 மறப்பயன் விளைதல், 588.
 மறம் - அகிதம், வீரம், 314, 371,
 ழறவதல், 331. [373, 406, 560.
 மறவணம், 551.
 மறவர் - வீரர், 140, 300, 306, 312,
 314, 320, 327 - 9, 331, 371,
 மறவர்குடி, 323. [493, 537, 549.
 மறவாளர், 560.
 மறவி, 432.
 மறவினை, 471.
 மறவுரை, 258, 273, 333, 345.
 மறவேலான், 577.
 மறவை, 217.
 மறவோர்சேரி, 498.
 மறன், 288, 512, 592.
 மறி, 451.
 மறிக்கும்பறை, 389.
 மறித்தல், 200.
 மறித்துக்காட்டல், 354.
 மறித்தும் - மீண்டும், 466.
 மறித்தோணவியத்துறிக்காவாளர் -
 ஆட்டுமறியையும்கோடரியையு
 முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா
 வையுடைய இடையர், 401, 413.
 மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.
 மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,
 154, 170, 198 - 9, 359, 369,
 422, 434, 491, 509.

மறுமை, 252, 276. [308.
 மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,
 மறுமொழியுய்த்தல், 227.
 மறை (எதிர்மறை), 310, 442.
 மறைகாத்தோம்புநர், 546.
 மறைநவில்விக்கும் அவைகளாம், 352.
 மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,
 மறைநான்கு, 148, 192, 298, 328,
 339, 391, 504, 549, 564, 567
 570.
 மறைநின்ற மறைபச்சிறைப்புறமாக
 மறைநூல், 250. [நின்ற, 518.
 மறைநூல் கழுக்கத்துப்புரிநூன்மார்
 மறைமரபிநீர், 148. [பர், 334.
 மறைமுதல்வன், 293.
 மறைமுதமுதல்வன், 322.
 மறையவர், 505.
 மறையாட்டி, 394, 406.
 மறையின் மணந்தார், 213.
 மறையினேறு - மறையெருது, 452.
 மறையோர் - பஞ்சக்கிராமிகள், 138,
 157, 262, 289.
 மறையோரேந்திய ஆவுதி, 536.
 மறையோன், 298, 405, 504.
 மறைவிளிவழாஅத்தக்கிணன், 506.
 மன் - ஆக்கத்தில்வருதல், கணவன்,
 கழிவின் கண்வருதல், மிகுதி, 21,
 167, 206, 218, 524.
 மன்பதை, 463 - 4, 553, 580.
 மன்பதைகாத்தல், 485, 527.
 மன்பெருஞ்சிறப்பு, 420.
 மன்மததந்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.
 மன்மதன், 225-6, 231.
 மன்மத்திற்பாவைதிமைகுறித்து அழு
 துகாட்டல், 146.
 மன்மற்பொதியில், 3, 23.
 மன்மம் - அரணில்லாவிடு, 145 - 6,
 164, 174, 255, 280, 313, 369,

மறுகுதல் - சுழலல், திரிதல், வாய்
விடுதல், 132, 333, 344, 407,
மறுத்தல் - மீட்டல், 250. [499.
மறுதரவு-மீட்சி, 265, 285, 520.
மறுப்பியலாகம், 524.

390, 422, 434, 442, 447, 451,
503, 505, 550.
மன்றில்வதியுநர், 412.
மன்று, 323, 509.
மன்னகுமார், 555.

• அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எங்க

மன்னர்பின்னோர், 357.
மன்னர்மார்தரோடருக்குமவையம்,
மன்னர்விழைச்சி, 46. [115.
மன்னவன் - வாசவன், 168.
மன்னவன்கோயில், 72, 339, 352,
356, 371.
மன்னன்றிருமேனி, சேனாமுகம், 532.
மன்னுதல், 34. [38-9.
மன்னும-இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
மன்னுயிர்புழையிற்றொன்றெனக்கூற
றுவரைநிறுத்த கொற்றவன், 567.
மனக்கவலை, 433.
மனக்கொளலவேண்டும் - திருவுளத்
தடைக்கவேண்டும், 336.
மனத்தினிகழ்ந்தண்டல், 195.
மனத்தினிகழ்ந்தவற்றை முகங்காட்
டுதல், 195.
மனப்பரியயஞானம் - தன்முற்பிற
ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
அறியுமறிவு, 282.
மனம், 371, 409.
மனவருத்தத்தாலுருவந்திரிதல், 334.
மனுவேந்தன், 484, 527.
மனை, 351.
மனைக்கிழத்தி, 346.
மனைமரத்து மௌவல், 338.
மனையறம், 591.
மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 153.
மனையுறைமகளிர், 152.
மனைவிளக்குறுத்தல், 499.
மா - கருமைநிறம், மாமரம், மாவு,
133, 184, 201, 215, 295,
306, 318, 430, 585.
மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
மாகதப்புலவர், 537.
மாகதர் - இருந்தேத்துவார், பட்டுக்

மாங்காடு - குடகமலைப்பக்கத்ததோ
ரூர் ; மாங்காலெனவழங்கப்படும்,
மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
மாசந்தச்சேள்வி, 345.
மாசதுபொன், 45, 53.
மாசனம், 147, 178.
மாசாத்தன், 241.
மாசாத்துவாணிகள் } - கோவலன்
மாசாத்துவான் } தந்தை, 35.
39, 373, 409, 484, 574, 576.
மாஞ்சி, 179, 195. [பு, 430.
மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமா
மாட்டாநடை, 422, 434.
மாடக்கூடல், 7. [று, 222, 224.
மாடகம் - வீணையுறுப்புக்களுளொன்
மாடத்திற்கு மலைஉவமை, 262.
மாடத்தின்நாலாநிலம், 346.
மர்ட்புணை, 302.
மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
231, 246, 397.
மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
மாடமறுகு }
மாடமானிகை, 157.
மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிருந்த
ஓரந்தணன், 10, 273, 391, 396,
403 - 4, 407, 409, 549, 552,
554 - 5, 564, 566, 570, 585,
587, 589 - 90.
மாண்பு - அழகு, 182.
மாண - திண்ணிதாக, 491.
மாணுக்கன், 6.
மாணி, 88, 242, 250, 335.
மாணிக்கக்கொழுந்து, 407.
மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாதி
நிறம் பிறப்பிடம். 387.

கள், 140, 157 - 8. [38.
 மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
 மாகவிசம்பு, 200. [ண்டியன், 8.
 மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பா
 மாங்கலியசூத்திரம், 35.
 மாங்கலியம், 52.
 மாங்கனி, 417, 430.

மாணிக்கப்பீடம், 197.
 மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
 மாணிக்கவளை, 196. [489.
 மாணிக்கவிளக்கு, 198, 247.
 மாணிகாள், 506.
 மாணிபத்திரன், 191.
 மாத்திரை, 103 - 4.

**எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.**

மாத்திரைப்பொழுது, 128.

மாத்துவம், 492.

மாதர், 43, 265.

மாதர்க்கோலம், 142, 160.

மாதர்த்தகைய மடவார், 469.

மாதர் பெருங்கற்பு, 206.

மாதர்வீதி, 422.

மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402,

415, 417, 428, 430 - 31,

441, 450, 454 - 5, 458, 462,

465, 550, 576, 587 - 8.

மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300,

312, 334, 341, 391, 397, 417,

மாதவர், 490, 573, 583. [429.

மாதவர்கோன்புமடவார்கற்புங்காவல

ன்காவலின்மெனினின்றால், 571.

மாதவளனார், 7.

மாதவி - ஒருபரத்தை, குருக்கத்திக்கு

கொடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78,

121, 123, 125, 128, 131 - 2,

136, 149 - 51, 169 - 70,

173, 176, 179, 185, 187 - 9,

192, 201-2, 205, 212, 219-20,

224 - 5, 229, 232, 235, 237,

240, 246, 253, 299, 311, 334-6,

338, 345, 347, 392 - 3, 395,

404, 408, 432, 541, 549, 575,

583.

மாதவி அரங்கேறியது, 73, 118.

மாதவி கோதையாகப்பூத்தல், 16,

43, 48, 362, 379.

மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய திரு

முகம், 348.

மாதவிதுறவு, 551, 576.

மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.

மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.

மாதேவர், 322.

மாந்தரஞ்சேசன்மன்னவன் - ஒருசே

மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.

மாநாய்கன் - கண்ணகியின் தந்தை,

38, 55, 576.

மாநாய்கன் குலக்கொம்பர், 34.

மாநிதிக்குழுவன் - கோவலன்யிதா,

மாநீர்வேலி, 521. [420.

மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525,

மாபுராணம், 7. [528.

மாபெருந்தானம், 551.

மாபோதிக்குக்கிளை ஐந்தென்பது,

மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.

மாமதுரை, 470.

மாமரம், 327.

மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.

மாமதை முதலவன் - மாடலன், 391,

மாமி, 576. [397.

மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.

மாமுதுமுதல்வன், 148.

மாமுனிடொதியில், 550.

மாமுலர், 7.

மாமைரிதம், 320.

மாய்தல - மதைதல, 247.

மாயக்குழவி, 242.

மாயஞ்செய்வாளவுணர், 320.

மாயப்பொய்ம்மொழி, 219.

மாயம் - கனவு, 80, 419, 432.

மாயவன், 178. [545.

மாயவன், 442, 444, 446, 454-5,

மாயிருஞாலம், 148, 219.

மாயிரும்பீலி, 44.

மாயோள் - தூர்க்கை, 194.

மாயோன், 90, 190 - 91, 193.

மாயோன்பாணி - மாயோனைப்பாடும்

மாயோனைக்கொடியின் 177 190

மாதவயாடல், 438.
 மாதவியோலையின் மேற்கூந்தற்பொறி
 ஒற்றியனுப்பல், 347.
 மாதாபிதா, 243, 337.
 மாதிரம், 160.
 மாதுளம்பசங்காய், 417, 430.
 மாதுளைப்பூ, 387.
 மாதுளைவிதை, 387.

மாதவபாணசுண்டியுள், 438, 439.
 மார், இடைச்சொல், 438. [191].
 மார்க்கத்திற்கைத்தொழில், 60, 99.
 மார்க்கம் - வடுகு, 57, 75, 120.
 மார்ச்சனை, 166, 279.
 மார்பம், 472.
 மார்பினவின் மூலம், 494.
 மார்ப்பற்று, 379.

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்
 எங்ங

மாரன், 220, 231.
 மாராயவஞ்சி, 529.
 மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவளம்பெருவில்லேருமூவர், 300.
 மாருததுதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன் மணவணி, 517.
 மாலதி - காலிரிப்பும்பட்டினத்திலி
 ருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 241, 247,
 250, 253, 585.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, மணிமா
 லை, மரகதத்தின்குற்றம், மாலைக்
 காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6,
 218, 229, 315, 366 - 7, 386,
 411, 491, 495, 529, 561.
 மாலைக்காலத்தின்பலர்தொழுதல்,
 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226,
 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புக்கையூட்டல், 351.
 மாலைக்குறும்பு - மாலைபென்னுங்குறு
 ம்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டுதலைவிசுறிய
 மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலையிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு
 மாலையிற்புணர், 385. [துதல், 235.
 மாலைபுள்மயக்கல், 228.
 மாலைபைச்சிற்செய்தல், 25.
 மாலைவிகற்பங்கள், 367.
 மாலைவெண்குடை, 219, 527, 559.
 மாவின்பத்தி, 114.

மாத்தத்தபசும்பொன், 77.
 மாத்தூர், 198.
 மாத்தூள், 241.
 மாத்தூள் குழந்தைகிணற்றில்விழ ஒரு
 த்தி தன் குழந்தையையும் அதில
 வீழ்த்திப்பின்னெத்தாளென்பது,
 மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவேந்தர், 71.
 மாறல் - விற்றல், 422.
 மாறன், 503.
 மாறனலங்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால, 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர், 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 218.
 மான்மகன் - மயங்கினமகன்; காம
 மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சாரது - கத்தாரிக்குழம்பு,
 45, 53, 338, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தாரிக்குழம்பு,
 சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மதி, 524.
 மான்மலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிறலவேளமும்பில, 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.
 மிடல்புக்கு - வலியிலேபுக்குநின்று,
 மிடற்றுக்கருவி, 221. [210.
 மிடற்றுப்பாடல், 61, 74, 100, 105,
 மிடற்றுமட்டம், 74. [119, 224.
 மிடற்றுவழியாழ், 74.
 மிடறு, 64, 212, 330 - 31.

மாழ்குதல் - மயங்குதல், 207, 463.
மாளிகை, 137, 147, 153, 166, 492.
மாளுவவேந்தர், 589.
மாற்சரியம், 482.
மாற்றம், 299, 311.

மிடம்குருது, 321.
மிடா, 401.
மிடைகொள்ளல், 494.
மிடைதல், 225, 340.
மிடைமரச்சோலை, 141.

எங்ஙனம் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .

மிததிரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவீதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சீவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழந்தல், 151, 171.
 மிளகுபொதி, 389.
 மிளிர்ந்தல், 275.
 மினை - அரண்காவலைச் சூழ்ந்தகாவத்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிதைத்தல், 161.
 மின்மினி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னுக்கொடி, 171.
 மின்னுக்கொடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திறம்படாமை, 65, 75.
 மீயிசை, 12.
 மீளி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோட்பதை, 17.
 மீன் திசுழ் விசும்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விநோபார், 138, 183, 200.
 மீன்றானை, 332, 344.
 மீன்றியில விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.
 மீனரசு - சந்திரன், 125, 131.
 மீனிராச்சியம், 181.
 மீனுணங்கல், 17, 208 - 9.
 மீனேற்றுக்கொடியோன், 150.

முகநிலை - முகத்திற்படுத்தாவு, 190
 முகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [191, 219
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகபடாம், 406.
 முகம் - அந்தாக்கொட்டு, இடம்
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75
 83, 120, 162, 166, 192, 493
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 யுறுப்புக்களான்வருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழடியிருக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு - பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்குலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகிணுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பினையல், 498.
 முசுதியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன் சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன்புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வர
 லாறு, 159, 187.
 முசுட்டை } 340, 353.
 முசுண்டை }
 முசுமுசுக்கைக்கனி, 389.

முக்குடைக்கு மூன்று துகள்கள், 291.
 முக்கோல், 491. [391.
 முகச்சந்தியிலுக்கணம், 83.
 முகச்சார்த்து 207.
 முக்குச்செய்துகிடத்தல், 309.
 முகடு, 408.
 முகத்தினுங்கண்ணிற்சுவையிகத்
 தோன்றல், 84.

முடபாகு, 341.
 முட்டி, 92, 98.
 முட்டிக்கை, 92, 94.
 முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.
 முட்டுப்பாடு, 412.
 முடக்காற்பந்தர், 416.
 முடக்குமோதிரம், 181.
 முடங்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஃடு

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.
 முடங்குக்கை, 393.
 முடங்குபடுதல், 389.
 முடத்திருமாதன், 7.
 முடம், 63 - 4, 109, 205.
 முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருந்
 முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.
 முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்
 சூடிய இறைவன், 305.
 முடிக்கை - பண்மாறு, 120.
 முடிகள்பத்துடையவன் - இரா வ
 ணன், 191.
 முடிகெழுவேந்தர்முவர், 4, 267,
 364, 512, 573, 575, 592.
 முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,
 முடித்தலையடுப்பு, 545. [34, 38.
 முடித்து (தன்மைவினை), 425.
 முடிநாறு, 261, 278.
 முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.
 முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.

முத்திள்குணமும், குற்றமும், 368,
 388 - 9.
 முத்தின் பந்தர், 143, 163.
 முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம்,
 தக்கினுக்கினி, 304, 504.
 முத்திச்செல்வம், 528.
 முத்திவாழ்க்கை, 494.
 முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு
 ளொன்று, 127, 134, 138, 147,
 154, 196, 199, 207, 213, 221,
 224, 227, 232, 388.
 முத்துக்கோப்பார், 157.
 முத்துடையரி, 485.
 முத்துரிசைக்கொடித்தொடர், 557.
 முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,
 முத்துவினைகழனி, 558. [344.
 முத்துர்க்கூற்றம் - சோழநாட்டிலு
 ளுள்ள தொருசிறுநாடு, 303.
 முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால
 த்துப்புலவராலிய த் த ப ப ட ட

முடிவு, 108.
முடிவுபோதல், 324.
முடுக்கர் } 149, 369, 554.
முடுக்கு }
முடுக்குவழி, 390.
முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக
வொருபொரு, 321.
முடுகிவரும்வரவு, 277.
முண்டகக்கோதை, 558.
முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.
முண்டம்பெருங்குமரர் - கடைச்சங்
கப்புலவருள் ஒருவர், 7.
முண்டிதம், 88.
முத்தக்கழங்கு, 558.
முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190.
முத்தகம் - இசைப்பாவகையுளொ
முத்தம், 277, 524, 581. [190.
முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
முத்தவளை, 196. [180.
முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
முத்திரை, 101, 456. [197.
முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

தூல்களுளொன்று; 2700-வெண்
பாக்களையுடையது; தமிழ்நாட்
டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி
யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே
தொள்ளாயிரந்தொள்ளாயிரம் வெ
ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு
தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.
இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில
பழையவுரைகளிலும் புறத்திரட்டி
லும் காணப்படுவனவேயன்றி தூல்
முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்
சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிறந்தது, 278. [485, 553.
முதல - இடம், 108, 111, 360,
முதலீடு, 246.
முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 333, 377.
முதலாழி, 230.
முதலை, 17, 332, 343.
முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன்,
முதற்சாமத்திற் கண்ட கனா ஓராண்
டிற் பலித்தல, 408.
முதற்பொருளிருவகை, 14.

எந்நகர அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

முதனடை - இயக்கநான்கினுளொன்
று; தாழ்ந்த செலவினையுடையபா
டல், 67, 111, 120.

முதனடைவாரம், 59, 91.

முதாரிக்காய், 417, 430.

முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முந்துதல், 24,
முதிர்வினை, 3. [437.

முதிராக்கினலி, 257.

முதிரை, 154, 390.

முதிரைப்பண்டம், 160.

முதுக்குறைநங்கை, 401.

முதுக்குறைவி, பெரிய அறிவையுடை
யான், 432.

முதுக்குறைவு, 349.

முதுகணிகையர், 392.

முதுகுரவர், 25, 419, 432.

முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,
முதுகரி, 266, 287. [7, 230.

முதுநாரை-பெருநாரையைப் பார்க்க,
முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.

முதுமறையோன், 303, 310. [376.

முதுவேனிற் காலத்துக்குரிய பூவகை,
முதுவேனிற் காலம், 14, 333, 345-6,
முந்தையன்கள், 80. [363.

முந்துறுத்தல், 589.

முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.

முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,
முந்தை, முதையாதல், 246.

முந்நீர் - முத்தொழிலையுடையநீர்
(கடல்), 33, 200, 448, 459, 509,
521.

முந்நீர்விழவினெடியோன், 302.

முந்தான்மார்பன், 587.

முப்படை, 159.

முப்பத்திருகாழ், 180.

முப்பம், 31, 179.

முரசத்தை நாளொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.

முரசம், 128, 147, 441.

முரசம் யாதிராமதிரமுழங்குதல், 543.

முரசவோதை, 339.

முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,
166, 402, 450, 535 - 6.

முரசமுதலான ஏழும் அரசர்க்குரியன்,
முரசு மூன்று, 118. [495.

முரசை யானையின் மேலேற்றி விழவறி
வித்தல், 146.

முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் - தலைச்
சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர், 7, 230.

முரரை, 553.

முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.

முரி, 190, 209, 419, 529.

முரிச்சார்த்து, 207.

முரித்தப்பாடுதல், 210.

முரிதல், 210.

முரிநிலை - இறுதியின்படுத்தாவு, 190.

முரிப்பு, 434, 450.

முரிபுருவம், 83 - 4.

முரிவரி, 210.

முருக்கம்பூ, 585.

முருக்கு, 340, 353.

முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.

முருகவேள், 28, 39, 51, 168, 193,

முருகவேள் நிற்குங்கோயில், 241, 248.

முருகன்கடல்வயிறு கிழித்தது, 511.

முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்
பாறுண்டமை, 516.

முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்
றுடிக்கூத்தாடியது, 193.

முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.

முருகுயிர்த்தல், 205. [118.

முருகு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,

முப்பால், 7.
 மும்முறை வணங்கல், 307.
 முயக்கம், 125.
 முயல், 150, 171, 191.
 முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.
 முரசத்தானை, 161. [161.
 முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,

முருந்துபோலும்சகை, 321, 330.
 முல்லை - ஒருகருவி, ஒருபண், முல்லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124-5, 130 - 31, 149 - 50, 170, 241, 247, 305, 338, 343, 351, 353, 360, 376 - 7, 443, 455 - 7.
 முல்லைக்குரியசிறுபொழுது, 14.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எங்எ

முல்லைத்திணைமுதற்பொருள், கருப்
 பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
 முல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
 ண் ணுதற்குரிய நியாயம், 14.
 முல்லைத்திம்பாணி, 15, 445.
 முல்லைநகை, 340.
 முல்லைப்பாட்டு : இது பத்துப் பாட்
 டின் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
 டினதீதுப்பொன்வாணிகனுர்மக
 னுர் நப்பூதனுர் பாடியது; 103 -
 அடிகளையுடையது; நச்சினூர்க்கினி
 யரால் உரை செய்யப்பட்டது,
 241, 377, 415, 422, 534, 554.
 முல்லைப்பூங்குழல், 452.
 முல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
 முல்லைமுகை, 171.
 முல்லையந்தீங்குழல், 446, 456.
 முல்லையாழ், 15.
 முல்லையுக்குறிஞ்சிய மூறைமை திரி
 ந்து பாடியாதல், 294, 305.
 முலைப்பூசல், 574, 576.
 முழத்தின்விரலளவு, 70.
 முழவம், 339, 499, 563.
 முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
 முழவு - குடமுழா, 119, 149, 169,
 261, 279, 339.
 முழவு ஏழுவகை, 106.
 முழுத்தம், 534.
 முழுத்தம், 11.
 முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
 முழுப்பலிபீடிகை, 142.
 முழுமதி, 209.
 முழுமாணிக்கம், 407.
 முழுமெய் - மார்பு, 123, 151, 172.
 முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
 முன்பெலி 280 284.

முளைப்பாலிகை, 41.
 முளையெயிறு, 401.
 முளைவளரிளநகை, 210.
 முளைவெண்டிங்கள், 315. [487.
 முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்வினையும்,
 முற்பட, 205.
 முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
 பிற்காணல், 309.
 முற்றக்கடிதல், 131.
 முற்றத்தறத்தல், 371.
 முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
 முற்று, 297, 463 - 4.
 முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
 333, 358, 374, 392, 440 - 41,
 489, 513, 525-6, 575.
 முற்றும்மை, 28, 165, 468.
 முற்றும்மைதொகல், 129.
 முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
 முறி - தளிர், 125, 132, 383.
 முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
 முறுக்கல், 90. [325.
 முறுக்குண்ட கோட்டையுடையகலை,
 முறுகுதல், 323, 390.
 முறுவல்: இது பழைய நாடக்த்தமிழ்
 நூல்களுளொன்று; இது முற்
 காலத்தேயிறந்து போயிற்றென்று
 அடியார்க்குநல்லாரொழுதியிருக்
 கின்றனர், 9, 213, 253.
 முறுவல்நகை, 84 - 5.
 முறை-நியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
 5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
 485, 497, 508, 519, 577.
 முறை முதற்கட்டில், 553.
 முறைமை நான்குவகை, 92.
 முறையுளி, 235, 518.
 முன்பணிக்காலம். 361. 378.

முன்னிட்டு, 89.
முன்னூர், 520, 522.
முன்னெயிறு, 257.
முனம்பின்முகம், 584.
முனிதயிர், 430.
முனிதல், 306.
முனைக்குடம், 36.

கூட

முன்பால் - முன்னிடம், 78.
முன்பாலேநாடு - குமரியாற்றிற்கும்
பஃதுளியாற்றிற்கும்இடையிலுள்
ளநாடு, 230.
முன்பிற்காதை, 203.
முன்பிற்படி-முன்புடேபால, 68,113,
முன்பு, 80, 300.

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

முன்பில் - முத்தம், 133, 208, 216,
 244, 318, 320 - 21, 327, 330,
 முன்றுமை, 528. [498, 587.
 முன்றேர்க்குரவை, 545.
 முன்னத்தினுணருக்கிளவி, 431.
 முன்னதிகட்டு, 439.
 முன்னிலைத்தொழிற் பெயர், 24.
 முன்னிலைப்படர்க்கை, 206-7.
 முன்னிலைப்பரவல், 319, 329, 460.
 முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
 முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
 முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526.
 முன்னிலையாகக்கூறல், 579. [527.
 முன்னிலையியாள் - முன்னில்லாள், 501.
 முன்னிலைவிளி, 250.
 முன்னேளுந்து, 351.
 முனி, 168.
 முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
 முனிவர், 168, 301, 311, 370.
 முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
 முனிவரிருப்பிடம், 355.
 முனை, 44. [குடுதல், 331.
 முனையிடம் பாழ்படும்படி வெட்சி
 முங்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7,
 294, 306, 345, 353.
 முங்கில்வில், 328.
 முச்சு, 465.
 முட்டுதல், 418.
 முடை - பொதி, 47, 369, 390.
 முத்தோர், 491.
 முதறிவாட்டி, 316, 325.
 முதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்,
 முதுரை, 486. [142, 160.
 முதுர், 23, 26, 198.
 முதுர்ப்பொழில் - இலவறதிகைச்
 சோலை 271 377 402

மூலாதாரம், 61, 103 - 5.
 மூவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
 சமம், 224 - 5, 235.
 மூவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
 தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
 முறைமைநான்கு, 92.
 மூவகைப்பு, 154.
 மூவடிமூக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
 மூவாக்கடம்பு, 448, 459.
 மூவாமருந்து, 44.
 மூவாவினநலம், 243, 586. [கல், 82.
 மூன்றனுருபு, ஐந்தனுருபொடு மயன்
 மூன்றஞ்சாமத்திற்கண்ட கனா மூன்
 றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
 மூன்றும்வேற்றுமையுருபோடு, கூட
 என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
 மெச்சுதல், 197.
 மெய் - வடிவு, 150.
 மெய்க்கூத்து - சாந்திக்கூத்து நான்
 கனுளொன்று, மெய்த் தொழிற்
 மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
 மெய்ச்சாந்து, 385, 465.
 மெய்சாய்த்தல், 90.
 மெய்ந்நிலைக்கை, 92, 95.
 மெய்ந்நெறி, 590.
 மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லல், 465.
 மெய்ப்பாட்டியற்கை - பாமாகமம்,
 மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
 மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
 மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
 மெய்ப்பொறி, 437.
 மெய்ப்போகம், 121.
 மெய்ப்புகுவசம், 366.
 மெய்யம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
 மெய்யம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
 மெய்யம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.

மூதை - முந்தை, 246.
 மூப்பிளமை, 484.
 மூரல், 36, 316, 561.
 மூரித்தானை, 162.
 மூரிநியிர்த்தல், 85, 323.
 மூலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடி.
 கள், 103.

மெய்யல்லாமுறுவல, 421.
 மெய்யிற்பொடி, 486.
 மெய்யீற்றுமூன் உயிர்வருங்கால்
 உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும்
 வகரம் தோன்றுதல், 526.
 மெய்யுரை, 242, 569.
 மெய்வருத்தம், 323, 433.

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எகக

மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெல்கிறநிலன், 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114.[224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.

447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசுத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலையுலகம், 567, 587.

மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினுத்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல், 125.
 மேகலையைத்துகிலுள்ளுடுத்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்ரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455. *
 மேருவரைவில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேலகடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிற்கொடியசை
 மேல்வரவு, 107.
 மேல்வினைவன், 21.
 மேலிற்றும், 402.
 மேலேயிட்டுக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேழகம், 254. [311.
 மேழி - கலப்பை(ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.
 மேழியில மாலைசூட்டுதல், 279.
 மேற்கட்டி, 40.
 மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.
 மேற்கட்டுத்திரை, 116.
 மேற்கோளாக இருநூலிலிருந்துபிறர்
 எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,
 33 - 4, 206, 208, 210, 220,
 316, 320, 328, 336, 361, 365,
 395, 401, 425, 441, 445,

மேனீர், 459.
 மை - மஞ்ச, 406.
 மைத்துனவளவன், 552.
 மைந்த - அழகு, 229, 240.
 மைநரிணவிலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்,
 மைம்மீன், 277. [138, 155.
 மையலமனம், 217.
 மையிருக்குன்றின்விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண்கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மொச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொந்தை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 மொழிபெயர்த்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம், 308.
 மோகநீயம், 282.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.
 மோகூர், 149, 553.
 மோசிமலவிகை, 353.
 மோட்சமார்த்தம், 569.
 மோட்சராச்சியம், 591.
 மோடி, 161.
 மோதகப்புகை, 338.
 மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.
 மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,
 மோதிரம், 196 - 7. [204.

எசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மோர், 436.
மோரியர், 553.
மோரவாய், 556.
மௌகர்த்திகன், } 534.
மௌத்திகன், }
மௌவல், 338.
யசர்வேதசாகை, 339.
யந்திரவாலி, 377.
யவனதேசம், 132.
யவனர் - சோனகர், தருக்கர், மிலே
ச்சர்; இவர்கள் தொழில்
வாயில்காத்தல், 137, 153, 156,
யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.
யக்ஷிதேவதை, 409.
யாக்கை, 393.
யாக்கைநில்லாமை, 281, 568, 591.
யாக்கைபிழந்த இன்னுயிர், 346.
யாக்கையிப்பிறவாப்பெரியே யான்,
யாகசாலை, 161, 351, 590. [167.
யாண்டு, 547.
யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.
யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.
யாப்பமைமாக்கள், 357.
யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,
423, 435.
யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.
யாமனேந்திரர் - இந்திரகாளியனா
லாகிரியர், 10.
யாரைநீ, யாரையோநீ, 483, 501.
யாவதம் - எப்படியானும், சிறிதும்,
யாதம், 2, 151, 421, 424,
432, 436, 509.

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,
100, 109 - 10, 119.
யாழ்ப்பாணர், 320, 330.
யாழ்ப்புலவர், 149, 169.
யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.
யாழ்வாசித்தற்குச்சூத்திரம், 222.
யாழாவம், 327. [187.
யாழாகிரியன், 67, 69, 112-3, 122,
யாழிசைமொழி, 171.
யாழிசையின்பயன், 435.
யாழிடம்சான்கு, 204.
யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.
யாழின்னினவி, 198.
யாழின்னெருகுதி, 267.
யாழினிட்டபாட்டு, 206.
யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி
யன இடமுறைமெலியத்தோன்
றல், 69.
யாழறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.
யாழைத்திருத்தல், 205.
யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,
யாற்றைபுரை, 262, 279. [188.
யாற்றாடு, 518.
யாறைய ஆரம், 153.
யாளை, 35, 114 - 5, 359, 408.
யாளைக்கச்சை, 166.
யாளைக்கவிழ்மணிநா, 543.
யாளைக்கன்று, 523.
யாளைப்பாகர், 140, 158.
யாளைப்பிடர்த்தலை, 536.
யாளைப்பிடரியில் மகளிளையேற்றிநக
ர்க்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.

யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,
185, 187 - 8, 202 - 3, 205,
212, 219, 221, 224, 229, 232,
248, 496, 561 - 2.

யாழ்க்கருவி, 221.

யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை

யாழ்க்கோடு, 203.[பென்பன், 203.

யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.

யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.

யாழ்நான்கிற்குமுரிய நரம்பினெண்,

100.

யானை பறையுடனவருதல், 393, 587.

யானைபோகலாம்பழ கீழசுருங்கை

யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.

யானைமுகவோடம், 354.

யானையின் பிடரியில் முரசுமேற்றிய

தைதல், 166, 508. [587.

யானையை, ஓய்யெனத்தெழித்தல்,

யானையைப்படுக்குக்குழி, 523.

யானையைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ

யானைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.

யானைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி. எச்சு

யோகநித்திர, 270..

யோசம்- அரைப்பட்டிகை, 384.

யோசம் எண்வகை, 371.

யோகாசனம், 371.

யோனினிச்சி, 89.

யோனி- நாடகவறுப்பினுளொன்று,

விலக்குறுப்பினுளொன்று, 9, 19,

ரிடபம், 101, 457. [58, 82.

லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல், 13.

லோகம் ஐந்து, 193.

வக்காணம், 75.

வக்கிரித்தல், 63.

வகுத்தல், 100.

வகுத்து - வழி, 298, 310, 391,

வகுளம், 195, 339. [404.

வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.

வங்கிசம், 212. [412, 456.

வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,

வங்கியப்பாடல், 61, 100.

வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.

வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,

வங்கியம் மூவகை, 150. [100.

வங்கியமூதம்வகை, 456-7.

வங்கியவாசிரியன், 67.

வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்

குங்கோயில், 146, 166, 241, 248.

வச்சிரத்தடக்கையமார் கோமான்,

வச்சிரதந்தன், 115. [503.

வச்சிரதேகன், 115.

வச்சிரநன்னாட்டுக்கோன், 143, 163.

வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றங்

கரையிலுள்ளது, 162-3.

வச்சிரம், 167, 377.

வச்சிரமவநிமகதமொடு குழி இய

சித்திரமண்டபம், 564.

வச்சிரவேந்தன், 16, 360.

வச்சிராயுதத்தின்வடிவமும்அது பாற்

வசி - மழை, வசிகரம், 142, 180.

வசிமுதலியன சுரக்கவென வாழ்த்

வசியம், 160. [தல், 159.

வசிகரிப்பு, 165.

வச - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.

வசுக்கள் எண்மர், 148, 168.

வசுவாசி:(வாசம்), 179, 379.

வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.

வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத்

திரம், 187, 194, 463.

வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.

வஞ்சம்பெயர்த்தபூதம், 187.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.

வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப் பித்தேற்

றுதல், 164.

வஞ்சி - ஒரூகொடி, சோருடைய

இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,

வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென

வும் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,

25, 220, 231, 371, 448, 459,

502, 521, 528, 531, 535-8, 544,

559, 568, 574, 577, 589.

வஞ்சிக்காண்டம், 592.

வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செல்வாற்

கொண்ட திறை, 531.

வஞ்சிக்கோன் ஆட்டனத்தி, 488.

வஞ்சிசூடுதல், 530.

வஞ்சிமகளிர், 577, 581.

வஞ்சிமாலை, 536..

வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.

வஞ்சிமுதர், 5, 560, 570, 588,

வஞ்சியார் கோமான், 578.

வஞ்சிவேந்தன் - சோன், 459.

வஞ்சினக்கூறல், 142. [534.

வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,

வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,

வஞ்சினமாலை, 5, 25.

கடலிற்பிறந்த தென்பதும், 51.	வட்கர்போகிய - இடையில் முரியில்
வசந்தமாலை - மாதலியிடைதோழி ;	லாத, 529.
இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்	வட்டகை, 145, 165.
படுவன், 185, 188, 202, 226,	வட்டனை, 19, 79, 193, 204.
228-9, 236-7, 240, 299, 311,	வட்டப்பாலை, 112, 443.
வசமழிதல், 466. [335, 347.	வட்டப்பாலைஇடமுறைத்திரிபு, 234.

**எசுஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .**

வட்டப்பாலையிலேநாலுபண்ணும் பிற | வடுகிலொத்த, 75, 120.

த்தல், 453.
 வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
 வட்டம் - ஒருகோள்; சிலாவட்டம்,
 வட்டிகை, 296, 308, 494.
 வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
 பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
 வட்டு, 401.
 வட்டுடை, 194.
 வட்டை, 47, 573.
 வடகம் (துகில்), 379.
 வடகலை, 115.
 வடக்கொண்மணிபூசல், 580.
 வடசேடி, 175, 189.
 வடசொல், 62 - 3, 107.
 வடசொற்றிரிபு, 377.
 வடதிசை, 132, 161.
 வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
 வடபலலி, 182, 198.
 வடம், 332.
 வடமலை, 125.
 வடமலைமணி, 47.
 வடமீன், 34, 151.
 வடமொழி - ஆரியம், 406.
 வடமொழிச்சிதைவு, 162.
 வடமொழிப்பெயர், 349.
 வடமொழிவாசகம், 394, 406.
 வடவர், 12, 448, 459.
 வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
 வடவிமயம், 573.
 வடவெழுத்தொரீ இவந்தஎழுத்து,
 வடவை, 192. [63, 108 - 9.
 வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை,
 வடிகயிறு, 495. [495.
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர
 லும்கூட்டிநரம்பையகமும் புற
 முமாராய்தல், 204.
 வடித்தோற்கொடுப்பதை, 542.

வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
 வடுகீங்குசிறப்பு, 364. [121, 280.
 வண்கை - வழங்குங்கை, 34.
 வண்டல், 207, 489, 490.
 வண்டலர்கோதை, 228.
 வண்டாறிரையழித்தல், 213.
 வண்டின்னிலிக்கு யாமோசை, 327.
 வண்டின்னீ, 204.
 வண்டின்னீமதுமயக்கத்தால்ஒடுங்
 கிக்கிடத்தல், 275.
 வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
 170-71, 208, 212-3, 295, 363,
 வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
 வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
 வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
 வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
 வண்டையொத்த காழுகர், 384.
 வண்ணடை (துகில்), 379.
 வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; சொல்வகைநான்றிலுள் ஒன்
 று; பதினாறு அடியானவரு
 வது; தொய்யிற்குழம்பு முதலிய
 ன்; விலக்குறுப்பிலுள்ளொன்று, 19,
 58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
 138, 153, 183, 190, 204, 206,
 315, 325, 481, 558, 563.
 வண்ணார், 155.
 வணர்கோட்டுச் சீறியாழ், 561.
 வணர்சுரியைம்பால், 214.
 வணரளவு, 9.
 வணிககுமார், 201.
 வணிகபூதம், 496.
 வணிகர், 41, 167, 372, 389, 397,
 வணிகர்குலபதி, 32. [432.
 வணிகர்தெரு, 2.
 வதம் - விரதம், 283.
 வதிச்செலவு, 237.

வடிந்தகாது, 197.
வடிந்துவீழ்காது, 126.
வடிமொழி, 348.
வடியாக்கிளவி, 336.
வடிவேல், 495.

வதிதல், 229.
வதுவைஞட்டு, 548.
வதுவைவேண்மாள், 521, 562.
வந்தக்கடை: ககரவொற்றுவிசாரம்,
வந்ததை - வந்தஉறவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எசுந

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.

வம் - வா, 577.

வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.

வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,

வம்பப்பெருந்தெய்வம், 470. [372.

வம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
வம்பமாந்தர் }

வம்பமோரியர், 553.

வம்பலர், 322.

வம்பின்முடி - புதுமையாக முடிவ
ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
யன, 385 [265, 476.

வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
வயந்தச்சோலை, 271.

வயந்தம் - தென்தல், 188.

வயல், 194, 276, 306.

வயலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
ரூர்; வார்த்திகனுக்கு ஒரு பாண்டிய
னார் பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
பவயவர், 537. [பட்டது, 507.

வயம்பூ, 43.

வயிரேயம், 368, 388.

வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.

வயிரப்பலகைட்டு, 368.

வயிரப்பொற்றோடு, 577.

வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
197, 367, 386, 423, 435.

வயிரமணித்தூண், 35.

வயிரவாரம், 426.

வயிரவில், 324.

வயிறு - நடு, 448. [90, 110, 491.

வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,

வரகு, 29, 155, 294, 306, 390.

வரங்கிடத்தல், 248.

வரத்து - வரவு, 252.

வரநதருகாதை, 10, 11, 12.

வரம்பறியப்படா விளக்கு, 200.

வரம்பு - வரப்பு, 275.

வரம்பு 81 82 83 100 107 111

வரி - கோலச்சாரி, நடம், பாட்டு,
வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
99, 206, 228 - 9, 237, 240,
267, 289, 334, 365, 381 - 2,
512, 539, 592.

வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.

வரிக்கோலம், 172, 194, 317.

வரிச் சாநதிகூத்து, 79.

வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.

வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.

வரித்து - எழுதி, 377.

வரிதகம் - சொல்வகை நான்இது

ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்

வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.

வரிப்பாடல், 205, 212, 345.

வரியிலார், 493.

வரியும் புள்ளியுமயங்கியபுலித்தோல்,
வரியுறுசெய்கை, 317. [314.

வரிவெண்சாந்து, 563.

வருடைமானுக்குக் கால்எட்டு, 524.

வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.

வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,
177, 190, 191, 493, 497.

வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்
தேவபாணி, 191.

வருணன், 17, 115, 276.

வருத்தனை நான்கு, 81, 110.

வருத்தமுற்றோனவினயம், 85, 87.

வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),

வருத்தந்தெய்வம், 298. [97 - 8.

வருதிர், 213.

வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல், 35.

வருபுலவ்வையை, 587.

வருபொருள், 303.

வருமுறைப்பாலை, 561.

வரைத்தாள், 296.

வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி
டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,

வரைப்படுத்தல் 594 1957 501

வரவு, ௪௨, ௪௪, ௪௪, ௨௪௪, ௨௪௪, ௨௨௨.

வரவுகளின் தொகுதி, 62.

வரவுறுத்தல், 58.

வராசான் (கர்ப்பூரம்), 79.

வரையாடுவருடை, ௪௨௨. [௨௪௪, ௪௪௨.

வரைபிளத்தல், 305.

வரையறை, 29, 63, 108.

வரையாடுவருடை, 524.

எசுசு அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

வரைவாழை, 306.

வரைவு, 520.

வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
மகள் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியது, 219.

வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பராவரோத்தமை, 296, 308. [யது, 516.

வல் - சூது, 358.

வல்சி, 467.

வல்ஸபம், 80, 160, 380.

வல்லாதேன், 576.

வல்லாரடை, 323, 422.

வல்லி, 43, 152, 362, 513.

வல்லிருண்மயக்கம், 427.

வல்லிருள், 426.

வல்லிவடிவைத்தோளிலெழுதல், 49,

வல்லுந், 419. [362.

வல்லென்ற சொல், 6.

வல்லையம், 415.

வல்வில், 50.

வல்லிலோரி, 520.

வல்வினை, 263. [தல், 73.

வலக்கால் முன்மிதித்து அரங்கேறு

வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.

வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,

வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.

வலம்படுமுரசு, 521.

வலம்புணாகழி, 359.

வலம்புரி, 181, 198.

வலம்புரிக்கை, 92, 96.

வலம்புரிமணலுழுதல், 208.

வலம்புரிமுத்து, 45, 53.

வலம்புரியின் மருத்தம், கழங்கு, 558.

வலமுறைமெலிவு, 113. [274.

வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,

வலவை - சமத்து, நாணிலி, வல்லபம், 142, 160.

வலவைப்பார்ப்பான், 504. [370.

வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,

வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மரகதம்,

வலிதை - நிருத்தக்கை முடிபதனு

ளொன்று, 81.

வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.

வலிவு மூன்று, 68, 113.

வலை, 200, 210, 425.

வலைப்பரதவர், 183.

வலையாலுயிர் கொல்லல், 310.

வலையுணங்கு முன்றில், 208, 216.

வலையாழ்நர்சேரி, 208.

வழக்கிடம், 14. [438, 525.

வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,

வழக்குரை காதை, 22.

வழக்காறு, 24.

வழங்குதல், 431.

வழங்குவில் - அம்ஊப வழங்கும்வில்,

வழி, 294, 299, 309. [313.

வழிச்செலவு, 186.

வழிச்சேறல், 312.

வழித்திறம், 139.

வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்

லிச் செல்லுதல், 345.

வழிநடைவருத்தம், 310.

வழிநான், 298, 302, 310.

வழிப்பட்டர்புரிதல், 260.

வழிப் போவார், 309.

வழிபடு தெய்வம், 161.

வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுந்

தொழுந்து - தூக்கை, 328.

வழிபறித்துக் கொட்டும்பறை, 315,

வழிமொழி, 562. [325.

வழிவளம், 322.

வழு - பழிப்புரை, 432.

வழுக்கம் - தப்புதல், 334.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.

வழுதி, 492,

வழு பதினான்று, 14.

வள்ளம், 363, 380.

வள்ளி, 328, 513.

வள்ளிக்கிழங்கு, 274.

வள்ளிக்கூத்து, 328.

வலனென்பு வயிரம், 386.
வலிசுரம், 455.
வலித்த வுறுப்பு, 86.

[386.

வள்ளிமணுளன், 516.
வள்ளுவனார், 39.
வள்ளைப்பாட்டு, 581.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுடு.

வளந்தலைம ய ன் கி யவஞ்சிமுற்றம்,
வளவர்குலம், 131. [523.
வள்வன், 31, 161, 206, 459.
வளாகம், 221, 224.
வளிரிலை, 271-
வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவாத்தி
யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,
209, 210, 292-3, 303, 457, 537,
வளைகோல், 493, 526. [542, 559.
வளைச்செங்கை, 33.
வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
வளைநெகிழ்தல், 216. [385.
வளைபோலு நிறத்தையுடைய
வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.
வளைபோமூர் - சங்குறுப்பார், 140,
வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.
வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள
பழைய காப்பியமைந்தனு
ளொன்று ; இதன்பாடல்களுட்
சிலமுன்னோருரைகளில் ஆங்காங்கு
எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே

வனதெய்வம், 311.
வனப்பு எட்டு, 6, 8.
வனப்பு ஐந்து, 388.
வனப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.
வனப்புவுண்ணம் நூற்பத் தொன்று,
வாக்கமை பேரியாழ், 9. [88.
வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.
வாக்கியக்கூறு, 64.
வாகுவலயம், 180. [557, 559.
வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,
வாகைத்துறை, 559.
வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்
தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே
வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.
வாங்கும் - கொள்ளும், 213.
வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்
ஒளி, 197. [119.
வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,
வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.
வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,
வாசத்தின்வகை, 379. [497.

யன்றி நூலின் முதனடுவிஹதிகா
ணப்படாமையின் இந்தநூல் இன்
ன சரித்திரத்தையுடையதென்றும்
நூலாசிரியர் இன்னாரென்றும்புலப்
பட விலலை, 209, 248 - 9, 287,
452, 456, 540.

வளைவிற்பொறி - வளைந்து தானே
யெய்யும் எந்திரவில், 413.

வற்கடமுண்டாதற்குக்காரணம்,
வறங்கூர்தல, 30. [277.

வறியோன் - அறியில்லான், 395.

வறும்பூ, 275.

வறமை நாணத்தருதல், 245.[419.

வறமொழி - பயனிலசொல், 214,

வறமொழியாளர், 265, 286, 287,

வன்கண்மை, 305. [372,419,432.

வன்காடு, 300.

வன்பானிலம், 114.

வன்னி, 387, 490.

வன்னிகை, 494. [முனமை, 487.

வன்னிமரமும் மடைப்பளியுஞ் சான்

வனசாரினி, 300.

கூசு

வாச நெய், 195, 347.

வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத

லியன, 361, 378.

வாசம் ஐந்து, 138, 155.

வாசவர்-பஞ்சவாசம்வித்போர், 138,

வாசவன், 168. [155.

வாசவுண்டை, 366.

வாசிகை, 158, 166, 289.

வாசித்தல், 205.

வாசிப்பு, 90.

வாசிவாரியர், 493.

வாசகி, 148, 459.

வாசகிரான், 326.

வாசுதேவன், 178.

வாட்சுத்து, 329.

வாட்கோல், 545.

வாட்டொழில், 326.

வாட்போர், 163.

வாடாமலர்மாரி, 511.

வாடாமாலை, 156.

வாடாவஞ்சி, 531, 552.

வாடு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

எச்சு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

வாடுதல் - குறைதல், 251.
 வாடைக்காற்று, 361, 377.
 வாண்மறவர், 493, 537.
 வாணபுரம், 178.
 வாணன் - ஓர் அலுவலன், 177, 193.
 வாணன்பேரூர், 194.
 வாணாட்கோள், 162, 534.
 வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
 வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்
 வாணிகம், 246.
 வாணிகமரபு, 496.
 வாணிகமுதல், 253.
 வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
 வாணிகள், 157, 191, 399, 403,
 வாட்செபம், 185.
 வாத்தம் - காற்று, 203.
 வாத்தனை இருபத்தைந்தது, 103.
 வாத்தனை ஐந்து, 103.
 வாதித்தல், 392.
 வாதுவர் - வாசிவாரியர், 493.
 வாதை, 404.
 வாமனரூபம், 88.
 வாய்க்கானீர், 276.
 வாய்காவாமழவர், 206.
 வாய்த்தலை, 260. [மோதுதல், 277.
 வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்மீதுபுனல்
 வாய்ப்பதை, 357.
 வாய்ப்பு, 438, 475.
 வாய்ப்பூச்சு, 431,
 வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.

வாயிலோயே, 481 - 2.
 வாயுக்கள்பத்து, 108.
 வாயெடுத்தாற்றல், 582,
 வார்க்கட்டு, 350.
 வார்கொடி, 15 - 8.
 வார்த்திகள் - தகவிறுமூர்த்தியென்
 பவனுடைய தந்தை, 506 - 7.
 வார்த்தை தடபாத நாயினர், 541.
 வார்தல் - சுட்டுவிரற்செய்தொழில்,
 நெடுமை, 24, 204.
 வாரக்கதி, 57, 79.
 வாரச்செய்யுள், 119, 188, 205, 383.
 வாரணம் - உறையூர், கோழியானை,
 128, 182, 198 - 9, 266, 288,
 291, 302, 400.
 வாரணவாசி, வாரணாசி - மத்திம தே
 யத்து ஒரு நகர், 400, 412.
 வாரநிலம், 64, 67.
 வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
 யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுளொ
 ள்று; ஒருதினம்; கீதவுரு; சொல்லொ
 ழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
 டையபாடல்; தெய்வப்பாடல்;
 பற்று, 59, 64, 67, 78 - 5, 91,
 110-11, 119-20, 146, 176, 186-
 8, 365, 383, 534.
 வாரல - வாராதே, 341.
 வாரி-கடல், யானைப்படுகுழி, வருவா
 வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
 வாரியர், 140, 158.

வாய்ப்புசல், 418.
 வாய்மை, 298, 310.
 வாய்மைத்தருமம், 263.
 வாய்மொழி, 264, 302, 507.
 வாய்வதின்வந்தஞாவை - புத்திபூருவ
 மாக எடுத்தஞாவை, 464.
 வாய்வான், 317, 493, 521, 533,
 537, 546, 592. [மம், 544.
 வாய்வானான்மை - வாய்வறிதிரா
 வாயன்முறுவல் - வெய்யலலாமுறு
 வாயாகுதல், 503. [வம், 421, 433.
 வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
 254, 256, 269.

வாரிவளம், 183.
 வாருங்கோள், 577.
 வாரொலிகூந்தல், 3, 45, 510.
 வால் - இளமை, 166, 431.
 வால்வரிக்கொடுங்காய் - வெள்வரிக்
 காய், 417, 430.
 வால்வளைமேனிவாலியோன் - பலதே
 வன், 148, 168.
 வால்வெண்சக்கு, 356, 372.
 வால்வெண்டோடு, 418, 431.
 வால்வெள்ளேறு, 431.
 வால்சரிதைநாடகம் - பின்னைச்சரித
 நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசஎ

வாலாமை-தூய்மையின்மை; ஆசெள
 . சம், 392, 404.
 வாலுக்கம், 183, 199, 340, 353, 558.
 வாலுவன்-மடையன், 545.
 வாலி, 292, 302.
 வாழ்த்து, 11- 2, 22, 25, 72, 578.
 வாழ்தல் - சீவித்தல், 484.
 வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
 வாகை, 295, 342, 355, 417 - 8,
 வாகைத்தாறு, 523. [430-31.
 வான், 440, 535, 560, 565.
 வான்வரி - புலி, 332, 523.
 வான்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்

வானம், 262, 305.
 வானவர், 552, 569, 572, 582.
 வானவருண - சோற்றூவி, 262.
 வானவருறையும் பூநாறுசிறை, 263.
 வானவருறையும்துரை, 341.
 வானவன், 521, 537-8, 540, 559,
 578, 588.
 வான்வன்விழவு - இந்திரவிழா, 179,
 வானவில், 173, 411. [288.
 வானவூர்தி, 512.
 வானுறவிவந்த மேனிலை, 220.
 வானோர்தமர், 519. [555.
 வீக்கிரமசோழனுலா, 449, 483 - 4,

காய், 417, 430.
 வாள்வலனேத்தல், 537.
 வாளமலை, 320.
 வாளாது, 18, 131, 153, 199.
 வாளுங்குடையுமுரசும்நாளொடுபெயர்த்தல், 161, 584.
 வாளுழத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
 வாளோருழவன், 545.
 வாளை, 259, 275.
 வாளை நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
 வாளைப்பருவாய்மோதிரம்-வாளைமீனி
 னது அங்காந்தவாயைவணக்கது
 றுவிக்கும் நெளி, 181, 197.
 வாளோரெடுத்தமுழவு, 339.
 வாறோசு (கர்ப்பூரம்), 379.
 வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
 36, 102, 324, 440.
 வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
 வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையு
 டைய சிலாவட்டம், 132.
 வான்கொடி - வானவல்லி, 34, 38,
 150, 171, 173.
 வான்பொருட்கேள்வி - மறைதூலும்
 அங்கமும் துறைபோதல், 250.
 வான்மீகி, 173.
 வான்மீன், 344.
 வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்,
 வானகம், 167. [490].
 வானத்தாவு, 209.
 வானநாடி, 300.

விக்கிரமாசுரன் எருமைத்தலையுடைய
 விகடம், 88. [னென்பது, 317, 326.
 விகாரம் - அரங்கு, கையாற்கருவியாத்
 பண்ணுது மனத்தானிருமித்தது,
 20, 128, 133, 143, 165, 170, 172,
 192, 194, 196, 216, 251, 255,
 270, 277- 8, 302 - 3, 307, 327,
 401, 406, 413, 437, 454, 476,
 விச்சாதரர், 168, 195. [515, 551.
 விச்சாதரவீரன், 175, 186.
 விச்சைக்கோலம், 544.
 விசயன் - ஓரசன், 540, 544.
 விசாகம், 117.
 விசாதி, 366.
 விசாரம், 525.
 விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளானுகிய ஓரசன், 542.
 விசம்பியங்கும் முனிவர், 538.
 விசம்பிற் கோன், 516.
 விசம்பு, 509, 577.
 விசேடணம், 551.
 விசைத்தெறிதல், 376.
 விஞ்சத்தடவி - விநதாடவி, 177.
 விஞ்சை, 392, 404.
 விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
 விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405.
 விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
 விட்டம், 414.
 விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
 விட்டேறு, 402, 415.

எசுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்டபுலம், 2, 19.
விடர்ச்சிலை 505, 532, 567. °
விடன், 286.
விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
விடிவிளக்கு, 183.
விடுதலறியாத, ஒருசொல், 122.
விடுகு, 154.
விடுவாய்செய்தல் - அரிதல், 418,
லிடை, 88, 161, 443, 450. [430.
விடையோன், 563.
விண்ணகக்காணி, 88.
விண்ணவர்கோமான் விழுதூல் - ஐந்
திரவியாகரணம், 295.
விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
விண்ணவர், 267, 332.
விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
விண்ணினியகி, 161.
விண்ணுறையில், 558.
விண்ணோர்பாவை - விண்ணோர்பரவும்
வித்தகக்கூலி, 10. [பாவை, 300, 312.
வித்தகர், 572.
வித்தம், 92.
வித்தியாமண்டபம், 163.
வித்தி, 263.
விதவையின்துன்பம், 23.
விதனம், 228, 337.
விதானவேதிகை, 562.
விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
விதானித்துப்படுத்தவெண்காலமளி,
விதிரோன்கு, 204.
விதிமுறை, 510.
விதிர்த்தல், 85, 370.

விபாககுத்திராங்கம், 284. [432.
விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
விம்மிவிம்மிவாய்விட்டரந்துதல்,
விடங்கொள்ளல், 246, 375. [476.
வியங்கோள், 303, 474, 509, 579.
வியப்பு, 209.
வியம் - ஏவல், 246, 533.
வியர், 133. [133.
வியர்பு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
வியல - மிகுதி, 153.
வியலுளாங்கன், 149, 174.
வியலுர் - செங்குட்டுவனூல வெல்லப்
பட்டதோரர்; வியலுரெனவும்
வழங்கும், 566. [153, 186, 293.
வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
வியாக்கியாப்பிரஜஞப்தயங்கம், 284.
வியாகரணம், 310.
வியாசம், 208.
வியாதியாளர், 145.
வியாயோகம், 84. [ஐன் ஒன்று, 81.
வியாஉர்த்திதம் - வர்த்தனைநான்க
வியாழமாலை, 7. [103 - 4.
வியானவாயுவின குணம், செய்கை,
விரகம், 235, 239, 347.
விரகு, 222.
விரதநாள், 286.
விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
விரதம், 283, 520.
விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்குவி,
விரன்மோதிரம், 196. [106.
விரிகாங்கூலம், 94.

விதும்பல், 152.
 விதூடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.
 விர்தம் - ஒருமலை, ஒருகைமாணிக
 விர்து, 367, 386. [கம், 183, 367, 387.
 விர்தை, 89.
 விரயம் - தேவபாணி, 222, 223.
 விரியோகம், 103,
 வீனோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.
 விகோதம், 363.
 வீப்பிரகீர்ணம், 81.
 விபத்து, 405.

விரிசிகை - பருமுத்துக் கோவை முப்
 பத்திரண்டாட்செய்தது, 132,
 விரித்தல, 90, 100. [180, 196.
 விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு
 ளொன்று, 190.
 விரியல் - பூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,
 விருச்சிகம், 117. [360, 377.
 விருத்த கோபாலன், 396.
 விருத்தி - இருப்பு, விலக்குறுப்பினு
 ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,
 232, 512.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுக்

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தலவிழாவன்றி
 யாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்திற்பாணி, 261, 279.
 விருந்திந்நேம் - பரதேசங்கள், 42.
 விருந்தின்மன்னர், 123, 541.
 விருந்தின்மூரல், 316, 561.
 விருத்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிற்காலமயக்கம், 296.

விழவுமலிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமுரசு, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விஷம், 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழுமம், 263, 392, 419.
 விழுமியபொருள், 6.
 விழுமியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.

விரோத அலங்காரம், 54, 461.
 விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவன், 558.
 வில்லவன்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்விபுத்தாராமுவார் பாரதம், 354.
 வில்லேருமுவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல - தடுத்தல், 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலக்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலங்குடறுத்தது, 427.
 விலைஞர், 213.
 விலைப்பலி, 316.
 விலையாட்டி, 320,
 விலையிடுதல், 422.
 விவாகம், 250.
 விழவர், 206.
 விழவிறுதியிற்கடலாடுதல், 25, 201.
 விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,
 158, 168-9, 173, 186, 189, 195,
 198, 201 - 2, 255, 269, 553.
 விழவுக்களி, 149.

விளக்கம், 124.
 விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளக்கொளி-அஞ்ஞான இஞ்ஞர்நிக்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினர் பாடும்பண, 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5,
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்கிளைபிறத்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழவர், 558.
 விளி - ஓரியின்குரல், 203, 287,
 விளைச்சல, 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைநதுமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [னெ திர்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.
 விளையா - வெளிப்படாத, 226.
 விளையாட்டு, 184, 204, 211, 217.
 விளையாட்டுப்பூசலவிளையாபிற்றென்
 னும் வழக்கு, 232
 விளையாடுகிறார், 505. [589.
 விளையுள், 30, 177, 292, 303, 504,
 விளைவு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 88.
 விறகொடி, 540.

எந்ஓ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 விற்பூணல், 293.
 விற்பொறி, 401, 580.
 விற்பொறையன், 581.
 விற்றொழிலவல்ல மறவர், 327.
 விநல - வெற்றி, 84, 411.
 வினை - சிற்பத்தொழில், 4.
 வினைக்கதவம், 507.
 வினைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 வினைகடை கூட்டல், 246.
 வினைகள் செய்தாணைநண்ணுதல், 440.
 வினைஞர், 278.
 வினைத்திரிசொல், 23, 478.
 வினைத்தொகை, 23, 130, 134,
 153, 157, 172, 186, 370,
 வினைப்பயன், 357, 432. [460"- 61.
 வினைப்பெயர், 133.
 வினையசைச்சொல், 468.
 வினையது ஏவல், 246, 253. [574.
 வினையுருத்தல், 357, 513, 550,
 வினையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161,
 167, 169, 401.
 வினையெச்சம், 437, 551.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தண்டு, 524.
 வீணைமங்கலமிழத்தல், 176, 187- 8.
 வீதிச்சிறப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியிற்பொதுமகளிரைக்காமுகர்புக
 வியாத்திரு, 508. [முதல, 171 - 2.
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவிரயம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23,
 வீரபானம், 520. [500.
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசுமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுழவு, 106, 118.
 வீரமொழி, 525.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரையைக்கொள்ளல்,
 வீரன்பிண்டி, 301. [329.
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழவர் - காணியாளர், 140.

லொடு முடிதல், 561.
 வினையெச்சம்பெயரெச்சவினையோடு
 முடிதல், 559. [தல் 133.
 வினையெச்சம் வினைப்பெயரான் முடி
 வினை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்ப
 து, 569.
 வினைவினாகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.
 வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542,
 வீங்குநீர்ப்பரப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்கோதம், 213.
 வீசல, 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு நாயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெற்றற்குரியவுயிர், 346.
 வீடுபேறு, 296.

வீழ்துயர்-விருப்பத்தான் வருந்துயர்,
 வீழ்ந்தாடல், 89, 193 - 4. [347.
 வீழ்நிறுத்தல், 43, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374.
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185,
 வெகுண்டோனவிகயம், 85.
 வெங்கதிர்படுமையயம், 344.
 வெங்கள் - கடுகமயக்குங்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்த்தற்குரியமாலை,
 14, 321 - 2, 329, 331, 371,
 496, 528 - 9.
 வெட்சிப்புறமடை, 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடி சிரிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிப்படவருதல், 322.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கதிர்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எடுக

வெண்கலக்கன்னூர், 155.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களிற்றாசுவயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் - நிற்குங்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.

வெய்யோள், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோள் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயிந்க திர்விழுங்கியதுகிற்கொடி,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவினயம், 85,
 வெரிந், 544. [87.

வெண்காலமளி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 205 - 6,505,
 வெண்குன்று - சுவாமிமலை, 516.
 வெண்குதாளம், 340.
 வெண்கொற்றக்குடை, 116, 168.
 வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்கிணறுகழி, 200, 585.
 வெண்டலைப்புணரி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி: இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியற்றிய நூல்களுளொன்று,
 வெண்குறை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டேர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழந் தண்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெல், 294.
 வெண்பலி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிறை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.
 வெண்மணி (கண்), 86.
 வெண்மதி, 207.
 வெண்மழை, 378.
 வெண்முத்தம், 213, 368.
 வெதிரம், 340.
 வெதும்பல, 84, 434.
 வெந்தை, 467.
 வெப்பமுற்றோனவினயம், 85, 87.
 வெப்பு - தொழுநோய், வெதப்பு,
 வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.
 வெய்யவன், 291.

வென்றோ - கடுமைசெய்யும்நாடு, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்வென்றி, 508.
 வெள்ளானைக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்வரிக்காய், 417, 430.
 வெள்வாள, 440.
 வெள்ளணி - பிறநதராளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளிலைப்பாடி, 548.
 வெள்ளிடை மன்றம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்றம்
 களுள்ளுன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமால்வரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்றம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை, 186.
 வெள்ளிவாரம், 508.
 வெள்ளிவிளக்கம் - வெள்ளியவிளக்கு,
 124 - 5, 182, 198.
 வெள்ளிவேயுள், 23.
 வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.
 வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.
 வெள்ளுளர்க்காப்பியனார் - இடைச்
 சங்கப் புவருளொருவர், 7, 8.
 வெள்ளெட்சார்து, 467.
 வெள்ளை - பலராமன், 206, 219;
 356, 387 - 8, 443.

எந் உ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

வெள்ளை நறுந்தாளி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்புரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூவடிமுக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையேறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைநக
 ரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இள
 ஞ்செழியனென்றும் இவனுக்குப்
 பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வென்வேலான்றான், 577.
 வென்றவீரர்களங்கொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாளை, 557, 559.
 வேங்கடமலை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353,
 513 - 4, 520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.
 வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையரிற் சாதிக்குற்றப்பட்டாருக்
 குச்செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேங்கை, 186, 510.

வேடர்நிரைகவரப்புகும்பொழுதுகொ
 ம்றவைமுன்செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மாள் - செங்குட்டுவன்மனைவி;
 இவள்கண்ணகிக்குக்கோயில்கட்டு
 வித்தவர், 521, 562, 570.
 வேணு, 188.
 வேத்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கள் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதநீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமூன்றிற்கு
 முதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிர
 மன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்
 கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லநாளிலே கோட்டைவா
 யிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை யெல்லாமுடித்
 துப் பாட்டுண்ணல், 549.
 வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.
 வேந்துவிலக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினைமுடித்தவேந்து வாள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தார், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.

வேட்டம், 320, 542,
வேட்டனம், 81.
வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
வேட்டுவர்தாம்பெற்றிரையைக்கொ
ல்லன் துடியன் முதலியோர்க்குக்
வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
வேடர், 318, 321, 330, 525.

வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
வேய், 330, 342, 402.
வேய்கரிகாணம், 334. [வன், 321.
வேய்தெரிகாளவன் - ஒற்றுவேட்டு
வேய்படுமுத்தம், 524.
வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்
கமைத்தபொறி, 414.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எடுங்

வேயாமாடம், 137, 153.

வேயுள், 23.

வேரச்சுக்கொடி (ஆரம்), 379.

வேரி, 195. [560 - 61.

வேல், 44, 160, 209, 213, 430,

வேல்கிழித்த ஆகம், 560.

வேலன் - பழமத்தான், 90, 517, 522.

வேலி - ஆரன், சூழ்தல், 33, 37,

163, 185, 200, 212, 217, 345.

வேலை, 199, 202, 523.

வேலைவாறுகம், 183, 558. [524.

வேழம் - மூங்கில், யானை, 355, 492,

வேழம்பர், 158, 539.

வேள்வி - ஓமம், 191, 279, 371, 406,

494, 504 - 5, 569, 572, 589.

வேள்விக் கிழத்தி-வேண்மாள், 570.

வேள்விச்சார்தி, 570.

வேள்விச்சாலை, 590.

வேள்விமாக்கள், 570.

வேள்வில்விழா, 362.

வேள்வி வேட்டோள், 568.

வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379.

வேளாண்சாமந்தர், 157.

வேளாண்பூதம், 497.

வேளாவளி, 384.

வேளாளர், 260, 262, 268, 280.

வேளை - ஒருகிரை, 467.

வேற்காரர், 436 - 7, 466.

வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, 391, 484.

வேற்கோட்டம், 241, 248.

வேற்றடக்கையர், 543.

வேற்றரசர், 123.

வேற்றனைப்படை, 546.

வேற்றுப்புலம், 300.

வேற்றுமைத்தொகை, 353, 475.

வேற்றுர்க்கட்சி, 320.

வேனித்பள்ளி, 127, 220, 229.

வேனிற்று, 340.

வேனிற்றிங்கள், 314, 333.

வை - வைக்கோல், 418, 430.

வைகல்-ஒருபொழுது, துயிறல், 122,

213, 269, 365.

வைகறை - துயிலறுவதற்குக்காரண

மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,

352, 356, 370, 389.

வைகறைப்பாணி, 339.

வைகறைபாடுவார், 339.

வைகறையாமம், 16, 135, 182, 254,

வைகுது, 14. [269, 291, 302, 408.

வைசாகநிலை - நிலையாறனுளொன்று,

76, 81, 120, 121.

வைணவநிலை, 81, 193.

வைத்தல் - நினைத்தல், 307.

வைத்தும், அசை, 310, 477.

வைதாளிகர், 537.

வைதாளியாடுவார் - பலவகைத்தா

ளத்திலாடுவார், 140, 157.

வைப்பு, 290.

வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லாப்

பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,

182, 185, 198-9, 218-9, 363,

366, 380, 384, 491.

வையை - ஒருகதி, 173, 341, 353-4,

359, 376, 462, 465, 511 - 2,

574, 587.

வையைக்கோன், 486, 578.

வையைநெடுமால், 462.

வைராக்கியம், 583.

வூராவகர், 301.

வூர் இருந்தவளமுடையார், 442.

வூர்கந்தன்பள்ளி, 291.

வூர்கலாயம், 241.

வேனல் - வேனில், 228, 334, 340.
வேனலங்கிழவன், 294.
வேனில், 16 - 7, 43, 171, 224,
256, 332 - 4, 362.
வேனிலரசன், 220 - 21, 363, 380.
வேனிலாகிய அமைச்சன், 305.
வேனிற்காதை 186, 246, 267, 232.

பூகோயல, 109, 231, 210.
பூகோயினாயனார், 291.
ஸ்தானாங்கம், 284.
ஸ்திரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.
ஸதேயசாஸ்திரம், 437.
ஸம்ஸாரம், 265.
ஸமவாயாங்கம், 284.

பிழையும்
திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	உ	வரசனே க்கலந்தவை	வாசனே கலந்தவை
கஅ	க	அலர்தலை	அலறுதலை
உஉ	உக	சக - னுஉ	சஉ - னுந
சஉ	கக	உபசரிக்க	உபகரிக்க
ருக	உஅ	பெருங்கூறு	பெறுங்கூறு
ருஉ	கஎ	தேனும்மழுதும்	தேனுமழுதும்
எ௦	உஅ	இயற்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
கஎ	க-உ	நின்றியங்கு.....வந்து"	
க௦க	கக	நாலரைவில்	நாலரைவிரல்
க௦க	உக	புறமுழுவான	புறமுழுவாவன
கநரு	உக	திருதருதலானே	திரிதருதலானே
"	உக	உவமருபு	உவமவுருபு
கநஅ	கக	கோட்டம்	கொட்டம்
"	உக	பன்னிண	மைந்நிண
கசரு	க௦	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	உரு	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்
கசஎ	க	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	கக	"	(பா) குயிற்றிய
கசஅ	க௦	கோயிலு	கோயிலு
கரு௦	உந	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	உக	பரதர்	பரத்தர்
ககந	கக	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	உந	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
ககரு	உந	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
கஎந	நச	குத்ப்பித்	குறிப்பித்
கஎக	க	பாடலும்	பாடலும்
கஎக	ந௦	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட
"	நக	கோட்டம்	கொட்டம்

கஅஉ	உஉ	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
கஅச	கக	கஙஎ	கசஎ
”	ஙங	தண்பதங்	தண்பதங்
கஅக	க	அயருமென்க	அயருமென்க
கஅக	கச	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
ககரு	க	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
”	உச	கோட்டம்	கொட்டம்
உ௦ங	கச	வயசாயை	பயசாயை

பிழையும் திருத்தமும்.

எருரு

புக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
----------	------	-------	------------

உ௦௩	உ௦	யிடக்கைவிரலி	யிடக்கைவிரலி
உ௦௫	௧௫	தோன் தகொடுத்தாள்	தோன் தக்கொடுத்தாள்
உ௨௧	௧௪	பூசியும்மென் தபடி	பூசியுமென் தபடி
உ௨௮	௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
உ௨௯	௧௯	பராட்டி	பாராட்டி
உ௪௧	௩௧	எஅ - அஎ	எச - அஎ
உ௪௪	௧௩	சேர்ந்த	சோர்ந்த
உ௪௮	௩௪	குளிர்சாந்	குளிர்சாந்
உ௮௧	உ௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௩௦௦	௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
”	உ௯	பண்டையாயென் தபடி	பண்டையுடையாயென் தபடி
௩௧௧	௧௪	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௬	வெறிந்தநிரைக	வெறிந்தநல்லானிரைக
”	உ௮	முடுகிலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௪௨	௩௨	கையடுத்து	கையெடுத்து
௩௯௦	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௯௮	உ௧	தருவது	தருமது
௪௦௬	உ௯	கொடுத்தது	கொடுத்து
௪௧௦	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
”	௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	உ௦	தருவது	தருமது
௪௨௧	௨௪	நீட்டுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௬	உ௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨௪	௩	ஆற்றான்	அரற்றான்
௪௩௪	௨	சென்றறதென்க	சென்றறதென்க
௪௩௮	௧	வினைப்பொருள்	வினைப்பொருள்
௪௪௬	உ௧	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
௪௪௪	௧	மாயவன் தன்	மாயவன் தம்
௪௪௮	௪	வாயவன்	வாயவன்

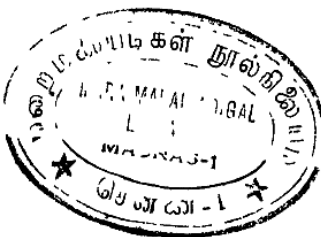
சசசு	எ	போற்றத்	போற்றப்
சசசு	க௦	கடிப்பிடு	கடிப்பிடு
சசு௦	எ	உறையாலமயானு	உறையாலமயானு
சசு௦	உச	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
சசு௦	க௧	யென்னுற	யென்ற
சசு௦	௩௦	க௧௧	சசு௧

எடுகூ பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
---------	------	-------	------------

சசு௧	௩௦	உயவர்பெண்டி	உயவர்பெண்டி.
சசு௦	”	பிடித்	பிடித்தன
௦௦௦	உ௩	செல்லி	செல்லி
௦௦௩	௩௧	தாழ்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
”	௩௮	பழ. க௧=௧௩௦	பழ. ௧௩௦
௦௦௪	௩௯	உ௦ - ௩	உ௦ - ௩
”	௩௮	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௦௦௮	உ௧	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௦௧௦	௧௪	யுதவாது - மமையிற்	யுதவாது - உம்மையிற்

நுகஉ	நுக	புறநானூறு	புறநானூறு
நுகஅ	க	குலைமலை	குலைமலை
நுகஉ	க	பெரு அண்	பெரு அண்
நுகஉ	உக=நக	"வாழ்க...காக்கென"	
"	நக	உரு : கஅக - உ	
நுகக	நச	அந்தீப்பாணி	அந்தீப்பாணி
நுகஉ	கஉ	குறையென	குறையென
நுகந	கந	புறவி	புறவி
நுகள	உரு	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
நுகக	உக	திருமஞ்ஞமர்	திருமஞ்ஞமர்
நுகச	உள	சோவலன்	சோவலன்
நுகரு	உக	பொற்புடைந்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
நுகஅ	உக	அடிகளின்	அடியின்
நுகக	அ	யேற்றினன்	யொற்றினன்
"	உக	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
நுகக	நச	கமாமுங்	காமமுங்
கூர		அல்லீறு அன்னீறுதல்	அல்லீறு அன்னீறுதல்

Commercial Press, Madras, S. E.